BİLİM VE ÜSLÛPSUZLUK HAKKINDA

Ahmet Turan Alkan-Aksiyon Dergisi-22 Ocak 2007

Radikal Gazetesi'nin, bazı şöhretli isimlere birer hafta arayla ve bir kereliğine genel yayın müdürlüğü yaptırmayı adet edindikten sonra galiba biraz okur-yazarlığı olan herkeste "ben de genel yayın müdürlüğünü becerebilirim" duygusu uyanmaya başlamış olsa gerektir. Bende epeyden beri "genel yayın müdürlüğü" reflekslerinin varlığından haberdarım ama ne de olsa biraz şüphem vardı; size anlatacağım haberi gördükten sonra, başlığını koyan adamdan daha iyisini yapabileceğim konusunda hiç tereddüdüm kalmadı.

Başlık aynen şöyle:

"**Üç toynaklı atı gören yaradılışçılar kuduracak**" (14 Ocak 2007 tarihli Hürriyet'teki Ezgi Başaran haberi)

"Kudurmak" tabirinin ne anlama geldiği, kim için ne maksatla kullanıldığı mâlum. Haber başlığına göre "kudurması" beklenen zümre ise "Yaradılışçılar"dır. Yaradılışçılar kim peki? Evrim teorisine inanmayanlar, şüphe ile bakanlar; kısaca dindarlar.

Şimdi de haberi özetlememiz gerekiyor ki, kimin ne söylediği iyice anlaşılsın.

Ankara DTCF Antropoloji bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Erksin Güleç, MTA ile ortaklaşa bir proje kapsamında 13 seneden beri Sivas'ta merkeze bağlı Haliminhanı ve Hayranlı köyleri civarında kazı yapıyormuş. Bu kazılarında Prof. Güleç, çok eski zamanlardan kalma Zürafa, hipparion adı verilen üç toynaklı at, antilop, keçi, sincap ve fare fosilleri bulmuş. Öğretim üyesi, bu fosiller arasında üç toynaklı at fosiline büyük önem atfediyor ve atların en eski atasının beş toynaklı olduğunun bilindiğini, üç toynaklının bulunmasıyla aradaki kayıp halkanının tamamlandığını ileri sürerek diyor ki,

İşte şimdi üç toynaklı atı gösteriyoruz onlara! Rahatsız olacaklar tabii ki. Eğer yaradılış teorisi doğruysa üç toynaklı at nereden çıkıyor? Şimdi neden tek toynağı var atların? Bence yaradılışçılar kuduracak! Buluntularımız olağanüstü, çünkü en sıradan kişinin anlaması ve evrimi görebilmesi mümkün.

Ayrıntılar önemli; nitekim bu cümlelerden anlıyoruz ki, "yaradılışçılar kuduracak" kehaneti, haber editörüne değil, bizzat Prof. Dr. Erksin Güleç"e aittir. Haber editörü ise, -biraz da haklı olarak- metindeki en patırtı çıkarması muhtemel cümleyi cımbızla çekip başlığa yapıştırıvermiştir.

Sayın Güleç'in sadece antropojik kazılardan elde ettiği bulgularla yetinmediğini, aynı zamanda kesin inançlı bir evrimci olduğunu da şu sözlerinden rahatlıkla anlayabiliyoruz; Haberi yapan muhabirin, "Bir ankete göre Türkiye'deki biyoloji ve fen öğretmenlerinin yarısından fazlası evrim kuramını ya tam olarak ya da hiç benimsemiyor. Bu sizce tedirgin edici mi" sualine cevaben diyor ki,

Sinir bozucu! Eski eşim Cengiz Güleç, DSP [Sivas] milletvekiliydi. Zamanın Milli Eğitim Bakanına Evrim Teorisinin ders kitaplarına kapsamlı şekilde girmesi gerektiğini anlatmaya

çalışmış, başaramamıştım. Şimdiki Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'e anlatmak iyice zor olur herhalde. Öğrencilerime bir araştırma yaptırttım, ders kitaplarında evrimin nasıl üstünkörü, bir cümleyle anlatıldığını gördük. Lise yıllarımda evrimle ilgili pek çok şey bilirdik, çünkü anlatılırdı. Müthiş bir gerileme ve cehalet içindeyiz. Dolayısıyla, herkes Adnan Hoca'nın dağıttığı saçma sapan metinlere inanıyor. Hocam Fikret Ozansoy vefatından önce vasiyet gibi bir mektup yazmıştı: "Evrimsel jeoloji ve pozitif bilimler öğretilmeden bu memleket adam olmaz. Bunun için çabalamalısın."

Muhabir, esaslı bir haber yakaladığının farkındadır, hemen en esaslı soruyu yetiştiriyor: "Peki Yaradılışçıların tutunacağı ne kaldı"

Cevap!

Cehalet tabii ki. Yaradılışın teorisi mi olur? Bu bir inanç meselesi. İnanırsın ya da inanmazsın. Bush'un desteklediği Akıllı Tasarım da çok saçma. Bütün bunlar Tanrı'yı küçümsemek. İnsanda bulduğunuz proteini çok ilkel canlıda da bulabiliyorsunuz. Tanrı bu kadar altyapısız mı? Akıllı Tasarım gerçek olsa insanın çok farklı, üstün yapısı olması gerekmez miydi?

Bu arada AK Parti Sivas milletvekili ve Devlet Bakanı Abdullatif Şener'in bu kazıları pek merak ettiğini ve desteklediğini de öğreniyoruz röportaj metninden. Muhabirin, "Abdüllatif Şener'in bu kazıya ilgisi nereden geliyor? Sivas milletvekili olduğu için mi?" sorusuna Prof. Güleç, "Evet" cevabını veriyor ve ekliyor, "Sivas'taki her şeyle ilgileniyor, destek oluyor. Ama bu konuyu çok merak ediyor. Antropoloji kitapları okuyor. Sivas'a bir müze yaptırılıyor. Bu fosiller için orada büyük bölüm ayrılacak. Yani Abdüllatif Bey diğerlerinden çok farklı. Çok takdir ediyorum."

Hemen belirtmemiz gereken bir husus var; Evrim bir teoridir ve bu teori, canlıların zaman içinde değişen şartlara intibak edebilmek için genetik yapılarını değiştirdiklerini ileri sürer; buna rağmen bazı çevreler tarafından Evrim, insanın ve canlıların Allah tarafından yaratılmadığını, fiziki şartların eseri olarak kendi kendine oluştuğunu isbatlamak için istismara uğramıştır. Buna mukabil dindarlar ise yaratılışın ancak Allah'ın eseri olabileceğini söylerler, çünkü ilk canlının meydana gelmesini sağlayan fiziki şartlar da Allah'ın eseridir. Bu mesele batı kamuoyunda bizden daha fazla gürültü koparmaktadır çünkü batıda Kilise, Kitab-ı Mukaddes'te anlatılan yaratılış takvimini ve üslubunu müdafaa etmektedir. Bu konunun Müslüman ülkelerde tartışılması esasen tamamen abestir çünkü Kur'an'da "hilkat" ile ilgili âyetler, batıda sürdürülen tartışmaların tamamen dışındadır ve elbette bütün mevcudâtın Allah tarafından yaratıldığını işaret etmektedir. Kitab-ı Mukaddes ile Kur'an-ı Kerim arasında bu bakımdan çok önemli farklar vardır; yanlış olan şey, Kilise ile Pozitivistler arasında sürdürülen çekişmenin İslâmi fikir iklimine taşınmasıdır. Nitekim üç toynaklı bir at fosilinin bulunmuş olması, bu sebeple atların mesela beş toynaktan tek toynağa doğru "evrilmiş" olmaları, İslâmi yaradılış olgusuna aykırı düşmez.

Bu durumda, tek toynağa doğru evrilme olmuşsa bile bu kabiliyeti bahşeden de Allah'tır; dolayısıyla Sayın Güleç'in "Yaratılışçılar kuduracak" kehaneti, sadece kendisini ilgilendiren çirkin bir temenni olarak kalakalıyor.

Bir bilim adamına düşen, işini gücünü bırakıp Teolojinin derin sularına dalarak insanların inançlarını tahkirden ziyade, yaptığı işi değerler alanına taşımamaktır. Sayın Güleç'i üç toynaklı at fosili bulduğu için tebrik ederken, buluntusunu kavga çıkaracak bir üslupla kamuoyuna duyurmayı tercih ettiği için kınıyorum.

Aklınızda Bulunsun: Sahibinden Türk Müziği; Bu Albümler Kaçmaz!

Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü, "Türk Müziği-2" adıyla yeni bir "müzik arşivi" daha yayınladı. Müzik arşivi sözünü bilerek seçtim çünkü mukavva kutu içinde satılan bu arşivde, hepsi birbirinden değerli tam 14 albüm yer alıyor.

Sırayla tanıtalım: İlki, Türk Dünyası Müzik Topluluğu'nun refakat ettiği Cavit Tebrizli albümü; bu albümde Azeri musikisine dair nefis örnekler var. İkincisi Selanik Türküleri; muhtelif sanatçıların seslendirdiği bu albümde ilk defa dinlediğim çok seçkin eserler yer alıyor. Sonraki albüm, "Kemança" sanatçısı Azeri kökenli Muhsin Kurbani'nin seslendirdiği parçalardan oluşmakta. Sırada Ahmet Rasim Bey'in şiirlerinden bestelenen eserler var; ardından bakanlığın açtığı "Az kullanılan Makam ve usullerde Beste Yarışması"nda ödül kazanmış eserlerin seslendirildiği albüm var ki, musikimizin geleceği nâmına çok ümit verici bir çalışma olarak dikkat çekiyor. Daha sonra aynı adı taşıyan iki albüm: Bezmârâ. Bu albümler faslı musikisi sevenler için. Kanun sanatçısı Halil Karaduman'ın kanun sololarından oluşan albümü, Mehmet Özbek'in seslendirdiği Yadigâr Türküler takib ediyor. Onun ardından Necati Çelik'in uduyla, Göksel Baktagir'in kanunuyla, Sadrettin Özçimi'nin neyle icra ettiği eserlerden oluşan müthiş bir albüm daha. Nevnağme isimli diğer albüm, klasik Türk sazları beşlisine adanmış bir çalışma. Ud-Kanun ikilisi albümünden sonra Tarihsel Süreç içinde Klasik Türk Musikisi çalışması gelirken son sırayı Sarıkamış felaketini seslendiren türkülerin yer aldığı "Sarıkamış, Bir beyaz ölüm" isimli albüm almakta.

Okumaktan yorulduğunuza eminim; bir de bu çalışmaların ardındaki emeği ve bu projeyi geçekleştirenlerin zahmetini düşünün!

Güzel Sanatlar Genel Müdürü Bayram Bilge Tokel'e, daha şimdiden meraklıları tarafından mumla aranmaya başlayan bu güzel esere imza koyduğu için şahsi tebrik ve şükranlarımı sunuyorum.

Bu albümler Kültür Bakanlığı'nın satış noktalarında meraklılarını bekliyor.

Kaçmaz!

MÂRİFETNÂME'DE "EVRİM" AÇIKLAMASI

Ahmed Baki-27 Haziran 2009 Cumartesi-ankaragazetesi

"İslamiyet ve bilim aynı şeyi söylemekte olup, arada yalnız isim farkı vardır." —Erzurumlu İbrahim Hakkı Hz. (Mârifetnâme)

Günümüz bilgileri ışığında yeryüzündeki canlıların öyküsünün yaklaşık 4 milyar yıl önce başladığı, insanın da dahil olduğu primat takımının ise yaklaşık 70 milyon yıllık bir geçmişe sahip olduğu kabul edilir. Peki bu canlılar bir anda bu haliyle varolmuş ve milyonlarca yıldır yaratıldığı gibi mi durmaktadırlar, yoksa bir değişim sözkonusu mudur?

Bu yazımızda Tasavvuf ve Bilimin bu konuya getirdikleri bazı açıklamalara yer vereceğiz.

Konuya girmeden önce, günümüzde tartışıldığı şekliyle evrim konusundaki bir yanlış anlamayı belirleyelim. Bir çok yerde olduğu gibi Türkiye'de de nedendir bilinmez Darwin'e atfedilen evrim teorisi aslında Darwin'in söylediklerinden farklıdır. Örneğin Darwin hiçbir zaman "insan maymundan gelmiştir" dememiştir. İnsan ve maymunun tarih sürecindeki gelişimlerine bakılınca, milyonlarca yıl öncesinde yaşamış olan ortak bir atadan geldikleri teorisini ileri sürmüştür. Buna göre, aradan geçen milyonlarca yıllık süreçte bu ortak atanın bazı üyelerinin genlerinde tamamen şansa bağlı olarak bazı değişiklikler ortaya çıkmış ve onları diğerlerinden farklı kılmıştır. Zamanla bu değişikliklere yenileri eklenmiş, ortam şartları nedeniyle ortaya çıkan doğal ayıklanma sürecinin de eklenmesi ile bu değişiklikler bugün bildiğimiz primatların ortaya çıkmasına neden olmuştur.

İnsan kromozom haritasında yapılan bilimsel incelemeler, 2 numaralı insan kromozomunun aslında iki kromozomun uç uca eklenmesinden meydana gelmiş büyük bir kromozom olduğu gerçeğini gün ışığına çıkarmıştır.

Öyle veya böyle, bugün artık insanların kafasında sorgulanan ve ne derece doğru olduğu anlaşılmaya çalışılan bir evrim olgusu sözkonusu.

Evrim teorisine karşı olanların ileri sürdükleri savlardan biri, maymunların 24 çift farklı kromozom taşıdıkları, insanlarda ise bu rakamın 23 çift yani 46 olduğudur. Eğer ortak atadan geliniyorsa her iki türün de aynı sayıda kromozom taşıması gerekirdi. Aslında bu mantık son derece doğrudur. Ancak insanın maymundan bir eksik kromozom taşıdığı önkabulü doğru değildir. Çünkü insan kromozom haritasında yapılan bilimsel incelemeler, 2 numaralı insan kromozomunun aslında iki kromozomun uç uca eklenmesinden meydana gelmiş büyük bir kromozom olduğu gerçeğini gün ışığına çıkarmıştır.

Yine evrim karşıtı savlardan bir diğeri, canlıların çevre şartlarının değişimine uymak amacıyla değişimlerinin kısa sürede ortaya çıkamayacağı şeklindedir. Oysa bu sav da gerçeği ifade etmekten uzaktır.

Geçtiğimiz 2008 yılının büyük bölümünü geçirdiğim ABD'de, bulunduğum üniversitelerde kendi çalışma konum dışında görüşme fırsatı bulduğum diğer disiplinlerdeki bilim insanlarından evrim konusunu gün ışığına çıkaran bazı gelişmeleri de izleme fırsatım oldu. Örneğin, 1988 yılında Michigan State Üniversitesi araştırmacılarından Richard Lenski'nin, E.coli bakterileri üzerinde başlattığı çalışma bu yönde önemli bulgular içeriyor. Lenski ve

arkadaşları, araştırmalarında bakterilerin besi ortamındaki glikoz miktarını çok azaltarak zaman içerisinde bu yeni çevre şartına adapte olup olmayacaklarını belirlemek istemişler. Bakteriler faaliyetlerini sürdürebilmek ve çoğalmak için glikoza gereksinim duyarlar ve uzun yıllar devam eden bu deneyde, yaklaşık 35 bin nesil sonra bakterilerden bir kısmının ortama adapte olmak üzere değiştikleri ortaya çıkmış. Deneyin başında dondurularak buzluklarda bekletilen klonları ile karşılaştırıldıklarında, değişim yaşayan bakterilerin iki kat daha hızlı çoğaldıkları ve ayrıca hücrelerinin iki kat daha büyük hale geldiği belgelenmiştir. Bulgulardan ilginç olan bir diğeri ise değişimin çok yavaş ve uzun zaman içerisinde olmak yerine zaman zaman kümeler halinde ortaya çıkması olmuştur. Yani, değişimin sanki dalgalar halinde geldiği; uzun bir süre hiçbir değişim olmadığı ancak kısa sürede önemli değişiklerin olduğu, bunu yine değişimsiz geçen uzun bir sürenin takip ettiği gözlemlenmiştir. Bir diğer değişle Lenski'nin bulguları Darwin'in "doğal seleksiyon" teorisini doğrulamıştır. Bakteriler, çevre şartlarına uymak üzere değişim yaşamışlardır.

Bernhard Palsson başkanlığında bir diğer araştırma grubu ise E.coli bakterisini glikoz yerine sabun yapımında kullanılan gliserolle beslemeye başlamış; normalde gliserolden çok az faydalanabilen E.coli'nin kontrollü laboratuar şartları altında sadece 44 gün sonra (660 E.coli nesli demektir) gliserolden çok iyi yararlanabilir hale geldiklerini görmüşlerdir. Yine bakteriler çevre şartlarına uyum gösterecek yapısal değişikliği kazanmışlar ve ilk halleri ile karşılaştırdıklarında iki kat daha hızlı büyüyen yeni bakteriler ortaya çıkmıştır.

Bunun gibi örneklerin sayısını artırmak mümkün. Bakterilerin antibiyotiklere karşı nasıl dayanıklı hale geldiklerini çoğumuz duymuşuzdur. Örneğin günümüzde her yıl milyonlarca insanın ölümüne neden olan verem hastalığı etmeni başlangıçta özel antibiyotiklerle öldürülebilmiş fakat aradan geçen sürede bu bakteriler kullanılan ilaçlara karşı dayanıklı hale gelmişlerdir. Bu sebeple, verem tedavisinde karşılaşılan antibiyotik direnci halen en önemli sorundur.

Evrim teorisinin kurucusu Darwin'den (1809-1882) yaklaşık bir asır önce Anadolu'da yaşamış olan Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri (1703-1772), canlı yaşamın tâbi olduğu "evrimi", Marifetnâme isimli eserinde açık biçimde dile getirmiştir.

Gelelim bu konuya tasavvuf ehlinin bakışına. Evrim teorisinin kurucusu kabul edilen Darwin'den (1809-1882) yaklaşık bir asır önce Anadolu'da yaşamış olan Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri (1703-1772), canlı yaşamda bir "evrim" sözkonusu olduğunu Marifetnâme isimli eserinde şu sözlerle açık biçimde özetlemiştir:

"Hak Teala'nın emir ve tesiri ile felekler ve yıldızlar hareket edip, dört unsuru istihale (evrim) ile birbirine karıştırıp yoğurmuşlardır. Böylece, önce madenler, sonra bitkiler, daha sonra hayvanlar meydana gelmiştir. Hayvan kemalini bulduğunda insan zahir olmuştur. Bu bileşik cisimlerin dört mertebesi arasında yani maden, bitki, hayvan ve insan arasında aracı bileşik cisimler de vardır. Madenler ile bitkiler arasında vasıta ve geçit olan mercandır… Bitkiler ile hayvanlar arasında geçit hurma ağacıdır. Çünkü o bitki olmasına rağmen hayvan gibi erkeğine yakın olmadıkça (döllenme olmayıp) neticesi hurma olmaz. Hayvanlar ile insanlar arasında geçit olanların en açığı maymundur. Çünkü bütün organları, kıl ve kuyruğundan başka dışı ve içi insana benzer. Mercan, hurma ağacı ve maymun gibi maden, bitki, hayvan ve insan

arasında geçit olanların varlıklarındaki hikmet, her birinin kendi mertebesi aşağısından son yükseklik derecesine ulaşması, varlıklardaki mertebelerin o silsile yoluyla tertip edilmesi ve insanlık mertebesinde nihayet bulmasıdır. Zamanın devretmesinin tamamlayıcısı ve cihan varlıklarının özü insanın var olmasıdır. Yedi yüksek babanın (felekler) ve dört aşağı ananın (anasır-ı erba'a) ve üç bileşik cisimlerin (mevalid-i selase) neticelerinin özü insan bedenidir. Belki iki cihandan sebep ve gaye, ancak hazret-i insandır…

Bu şerefli vücudun yükselişinin başlangıcı madenler olmuştur. En önce kaygan çamurdur, sonra taş mertebelerine yükselmiştir, sonra kıymetli cevherler mertebesine vasıl olmuştur… o mertebeden de yükselerek tohumsuz biten bitkiler mertebesine varmıştır. Sonra tohum ile biten bitkiler mertebesine, oradan ağaç şeklini alıp hurma ağacına kadar varmıştır. Hurma mertebesinden hayvanların mertebelerine yükselip nice seneler o mertebede ömür sürmüştür. Oradan fiil ve şekil bakımından insana benzeyen yarı insan (nesnas) ve maymun mertebesini bulup daha da yükselerek insan şekline gelmiştir." (Marifetname, Bedir Yayınevi, s.57-60)

Ve le kad halaknel insâne min salsâlin min hamein mesnûn (mesnûnin). (15/Hicr:26)

Andolsun ki; Biz insanı, "hamein mesnûn olan salsalinden" (insan şekli verilmiş ve organik dönüşüme uğramış salsalinden) halkettik.

Elleziy ahsene külle şey'in halakahü ve bede'e halkal' insâni min tıyn. (32/Secde:7)

O herşeyi güzellikle halkedendir ve insanı halketmeye balçıktan (tıyn'den) başlamıştır.

İz kale rabbüke lil melaiketi inni halikum beşeren min tiyn. Fe iza sevveytühu ve nefahtü fihi mir ruhiy fekau lehu sacidin. (38/Sad: 71-72)

Rabbin Melâikeye demişti ki: Ben balçıktan (tıyn'den) bir beşer halkedeceğim. Onu tesviye ettiğim (kıvama erdirip tamamladığımda) ve ona ruhumdan nefheylediğimde derhal ona secdeye kapanın.

Ve iz kale rabbüke lil melaiketi inni cailün fil erdi halifeh, kalu e tec'alü fiha mey yüfsidü fiha ve yesfiküd dima'… (Bakara: 30)

O vakit rabbin melâikeye "Ben Arzda muhakkak bir halife kılacağım" dediğinde, onlar "orada fesat edecek ve kanlar dökecek bir mahlûk mu var kılacaksın?"… dediler.

[Genellikle yaratma diye çevrilen halak kelimesi "form vermek" anlamındadır. Buradaki ceala, "kılmak" manasındadır.]

Mârifetnâme'ye ilaveten birçok diğer eserde de, cansızlardan gelişip bitkiye, bitki düzeyinden hayvan düzeyine ve oradan insana doğru işleyen sürece İslâm alimleri tarafından sürekli değinilmiştir.

"Holografik Bakış" isimli kitabımızda yer verdiğimiz üzere, Modern Bilime göre, evrendeki her şeyin ortaya çıkışı, atomaltı düzeydeki "olasılık dalgalarının" ancak gözlemci insan bilinci tarafından, belirli özellikler şeklinde kavranmasıyla gerçekleşmektedir. Dolayısıyla, içinde yaşadığımız bu âlem, atomaltından bakıldığında "olasılık dalgaları" diye gözlenen, henüz

hiçbir şeyin sınırı ve şekli olmadığı o boyutun, tabiri caizse, "şuur dediğimiz kodla sistemleşmesi" ve "çeşitli suretlere bürünmesi" şeklinde oluşmaktadır. Tasavvuf terimleriyle ifade edersek; varlık, varoluşu itibariyle, tümüyle özündeki o "ilmi kodla" belirlenmiş ölçü ve düzene (tertip ve nizama) tabidir ki, âlemlerdeki her zerre, varoluşuyla onun hükmü altındadır! Yaşam, bu sistemin işleyişini oluşturan, "evrenin geni" diyebileceğimiz o şuursal kod –"levh-i mahfuz" tabiriyle işaret edilen yaşamın orijinal yapısı– ile sabittir . Bir başka ifadeyle, evrendeki her oluşum yaratılmadan evvel Allah ilmindeki "hüküm ve takdir" boyutunda yazılıdır.

"Evrim" denen değişim, birimlerin varoluş nedenini yani kendilerini "gerçekleştirmeleri" sürecidir.

Evrimi inkâr etmenin, "canlı yaşamında değişim sözkonusu değildir, herşey bir anda bu haliyle varolmuştur ve tüm canlılar milyonlarca yıldır yaratıldığı gibi durmaktadır" türünden bir kanaati savunmaktan öteye gidemeyeceği açıktır. Oysa, Tasavvuf ve Modern Bilim verileri ışığında değerlendirdiğimizde görürüz ki, bugün evrim sonucunda kazanılmış özellikler olarak gördüklerimiz, yukarıda değindiğimiz esas üzere, canlıların ezelinde (boyutsal derinliğinde) takdir edilmiş bir gayedir ve "evrim" denen değişim, birimlerin varoluş nedenini yani "kendilerini gerçekleştirmeleri" sürecidir. Zira canlıların her zerresinde, kendi varoluşlarını sağlayan yapısal ilim ve potansiyel kudret (bilinç ve enerji) mevcuttur ve evrim, orijinal tasarımın (çok uzun sürelerde) realizasyonu olarak anlaşılmalıdır. Bunun en açık örneklerinden birisi, uygun koşullar altında, değişim için gerekli potansiyeli zaten başlangıçtaki yapısında barındıran bir yumurtanın, sonuçta dünyaya gelecek olan yeni canlıyı oluşturmak üzere çeşitli aşamalar geçirerek kendini gerçekleştirmesidir.

Ancak "evrim", Modern Bilim öncesinde ateistlerin dayandırdığı gibi tamamen "şansa bağlı olarak gelişen değişiklikler süreci" şeklinde olmayıp, atomaltı düzeyde tümü birbiriyle ilintili olan birimlerin, varoluş nedenleri istikametinde ortaya çıkışları esasına dayanmaktadır. Darwin'den önce, 1809′da yayınladığı Zoolojik Felsefe isimli kitabında Lamarck'ın öngörüleri de bu yöndedir. Zira Darwin, evrimin tamamen çevresel koşullardan kaynaklandığını ve doğal seleksiyonla oluştuğunu iddia ederken, Lamarck, değişimin, türlerin tabiatında var olan evrimleşme özelliğinden kaynaklandığını öne sürmüştür.

Eğer Tasavvuf öğretisinin günümüz kavramlarıyla dile gelişi olan Modern Bilimde vurgulanan "evrensel bütünlük" gerçeğinin idrakiyle değerlendirirsek, içsel ve dışsal faktörler ayrımının geçersizliğini ve değişimin, iç ve dış tanımlamaları ile bölünmeyen, evrensel tek bir güçten kaynaklandığını da görürüz. İsterseniz siz bu gerçeği "herşey Allah'ın kudretiyle olmaktadır" diye ifade edin, değişmez. Bu gücün kendinden ortaya konan (tecelli eden) özelliklerinin seyri (kavranması) ise, algılamanın kapasitesinden doğan değişik "zaman" varsayımları beraberinde söz konusu olur.

… kulle yevmin huve fi şe'n (55/Rahman: 29). O her an yeni bir oluştadır.

… yahlûku ma yeşa (42/Şura: 49). Dilediğini halkeder.

Tasavvuf öğretisinin günümüz kavramlarıyla dile gelişi olan Modern Bilimde vurgulanan “evrensel bütünlük” gerçeğinin idrakiyle bakıp herşeyin birbiriyle ilintili oluşunu hesaba katarsak, içsel ve dışsal faktörler ayrımının geçersizliğini ve değişimin, iç ve dış tanımlamaları ile bölünmeyen evrensel tek bir güçten kaynaklandığını görürüz.

Aslında, karakterlerini genetik materyalin kodladığı canlıların dünyaya gelişlerine bakmak bile evrim olayının gerçekliği hakkında yeterli bir gözlemdir. Canlıların zamanla değişimini – ki bununla milyonlarca yılı kastediyoruz– kabul etmeyenler ile evrimi kabul edenler arasındaki fark, insanların yaşamlarına bebek olarak başladıklarına inanmakla, sperm ve yumurtanın birleşmesiyle oluşan tek hücre olarak başladıklarına inanmak arasındaki farka benzer. Modern bilimden önce, spermin içinde mikroskobik büyüklükte bir insancık olduğuna ve bu küçük insanın ana rahmine girdikten sonra beslenerek değişmeden sadece büyüdüğüne inanılıyordu. Ama bugün, ne spermle ne de yumurta hücresi ile taşınan böyle bir mikro canlının olmadığını biliyoruz. Dahası, eğer bir insanın, bir maymunun, bir farenin, bir tavşanın veya bir kuşun yaşamlarının başlangıcından itibaren gelişimlerine bakarsanız, ilk gelişim dönemlerinde bunları birbirlerinden ayırt etmenin imkânsız olduğunu görürsünüz.

Doğanın işleyişinde değişmeyen tek şey değişimin ta kendisidir. Yaşamda her oluşum belirli bir sürecin neticesidir. Sünnetullah diye bildirilmiş olan işleyiş disiplini bugün nasıl operasyonel ise her anda aynı şekilde işler. Değişim, Sünnetullaha rağmen değil, Sünnetullahın gereği olarak gerçekleşir.

Tasavvuf ehlinin basiretle farkettiği evrim, 19. yüzyıl biliminde bir teori olarak başlamış ve şimdiye dek elde edilen bilimsel veriler öngörülenleri doğrular nitelikte olmuştur. Gelişmelere bakıldığında zaman içerisinde onu inkâr etmenin gittikçe zorlaşacağı açıktır.

İslamiyet ve bilimin aynı şeyi söylemekte olduğu ve arada yalnız isim farkı olduğunu vurgulayan İbrahim Hakkı Hazretleri, aynı eserinde insanın oluşumunu açıkladığı bölümün sonunda, günümüzden iki asır önce, bilim adamlarının, bilimin ve deneylerin meydana çıkardığı gerçekler olan sözlerine itiraz edilmesinin doğru olmadığı uyarısını da şu sözlerle yapmıştır:

“Sözkonusu işleri çürütmek için tartışmayı dinin gereği zanneden kimse, dini zayıflatmış, değersizleştirmiş ve dine karşı cinayet işlemiş olur. Zira zikredilen olayların gerçekten olduğunu ölçüm ve hesap kanıtları gösterir. Buna muttali olup doğrulamasını yapabilen ve sebebini, zamanını, miktarını ve süresini bildiren kimseye, bunun dine aykırı olduğu söylenecek olursa, o kişi yakin üzere olduğu sonuçtan şüphe etmez, fakat belki dinden kuşkuya düşerek, “akla aykırı din nasıl olur?” diye sormağa başlar. Dine yolu yordamıyla eleştiri getirenlerin verdiği zarara göre, dine yanlış biçimde yardımcı olanların verdiği zarar daha çoktur.”

Sözümüze, varlık dairesi denen ıslah (evrim) sürecinin, marifet kemaline erip küllî akla kavuşarak tamamlandığına işaret eden Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri’nin, insana kendi gerçeğini gösteren bir beyti ile son verelim:

“İki alem senin kabuğundur, sen ancak alemin özüsün,

Seninle hay'dır eşya; kendini bil, ruh-u azamsın."

İSLAM VE HRİSTİYANLIK TARİHİNDE "EVRİM"

Aralık 2, 2018-Prof. Dr. İskender Öksüz-bilimdili.com/

Bu gibi şeylerin din meselelerinden olduğunu sanan kimse dine zarar vermiş olur. Çünkü anlatılan hususların meydana geldiğini aritmetik ve geometri delilleri gösterir. Bunları bilen kimseye, 'bu şeriata aykırıdır' dense o kimse bildiğinden değil şeriattan şüphelenir. Akla uygun olmayan bir tarzda şeriata yardım etmek isteyen kişinin zararı, akla uygun bir şekilde şeriata hücum eden kişinin zararından çoktur. Nitekim 'Akıllı düşman, cahil dosttan hayırlıdır'".

Kitab El- Hayavan'ın dört cilltlik günümüz baskısı

Müslümanlığın düşünce tarihinde, evrimi işleyen birçok yazar vardır. Mesela 9. asrın meşhur Cahiz'i, "Kitab al-Hayavan"ında, embriyoloji, şartlara uyum ve hayvan psikolojisi gibi bugünün evrim teorisinin bileşenlerine atıf yapar. Farelerle küçük kuşların aynı gıdaların peşinde koştuklarını, fakat farelerin daha güçlü oldukları için üstün geldiklerini anlatır. Zorlu ortamlarda yaşayan siyahîlerle Türklerin de bu ortamlara uyum sağladıkları için diğer insanlardan üstün olduklarını söyler. Büyükbabası siyahî, en sevdiği câriyesi de Türk olan Cahiz'in bu konulardaki tarafsızlığı tartışılır… Aynı asırda İranlı İbn Miskeveyh, "Tahzib" ve "Favz al-Asghar" eserlerinde insanın evriminden bahseder.

Evrim fikrini Mukaddime eserinde ayrıntısıyla anlatan 14. asrın dehası ünlü İbni Haldun'dur. Şöyle der:

Mahlûkat dünyasına bakmalıyız. Madenlerle başladı ve dâhiyane ve tedrici bir tarzda bitki ve hayvanlara doğru gelişti. Madenlerin son safhası bitkilerin otlar ve tohumsuz bitkiler gibi ilk safhalarına bağlanır. Bitkilerin son aşamaları, mesela hurmalar ve üzümler, hayvanların ilk aşamalarına, sadece dokunma becerisi olan salyangoz ve kabuklu deniz hayvanlarına bağlanır. Bu mahlûkat hakkında kullandığımız "bağlanır" kelimesi, her grubun son safhasının bir sonraki grubun ilk safhası hâline gelmeğe hazır olduğu manasındadır. Sonra hayvanlar dünyası genişler, türleri sayısız hâle gelir ve tedrici bir yaratılış sürecinin sonu, düşünebilen, fikir yürütebilen insana uzanır. Bu yüksek insan aşamasına algı ve zekâya sahip fakat henüz gerçek fikretme ve düşünme seviyesine erişmemiş maymunların dünyasından ulaşılır. Bu noktada, maymunların dünyasından sonra, insanın ilk safhasına ulaşırız. Fizikî gözlemlerimizin sınırı bu kadardır.

Son cümledeki "gözlem" vurgusu dikkat çekicidir ve sanki bilime işaret etmektedir. Haldun'un sosyolojideki başarısı da gözlem temellidir. Nihayet, zamanımıza daha yakın ve Türkiye'de en çok tanınan Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın 1757 yılında tamamladığı Marifetname'sine geliriz:

Hak Taâlâ'nın tesiriyle … önce madenler hasıl olup, ondan bitkiler peyda olup, ondan hayvanlar vücuda gelmiştir. Hayvan kemalini buldukta; insan ortaya çıkmıştır. Bu dört bileşik cismin bileşik aracısı da vardır… Madenler ile bitkiler arasında aracı mercandır… Bitkiler ile hayvanlar arasında aracı hurma ağacıdır… Hayvanlar ile insan arasında aracıların en belirgini maymundur. Zira ki, cümle azası, kıl ve kuyruğundan başka, dışı ve içi insana benzer."

Draper: Biz Hristiyanlar da Muhammedî evrim teorisini reddetmemeliyiz

19. asırda da Cemaleddin Afgani canlıların hayatta kalabilmek için rekabet ettikleri hususunda Darwin'le anlaşıyordu. İlâve olarak, sanki Dawkins'in "memler"ini de tahmin eder gibi, hayatta canlıların rekabeti gibi fikirler evreninde de tabiattakine benzer bir rekabet bulunduğunu söylüyordu. Fakat hayatın bizzat Allah tarafından yaratıldığını düşünüyordu. Afgani'nin çağdaşı, Şiî düşünür Hüseyin al-Jisrevrimle Kitap arasında bir çelişki bulunmadığını belirttikten sonra, "Kuran'da her biri Tanrı'nın rahmetiyle var olan türlerin aynı anda mı yoksa tedricen mi yaratıldığına dair bir delil yoktur" diyor ve Enbiya Suresi'ne atıf yapıyordu.

Görüldüğü gibi tarihte Müslümanların ne evrimle ne de jeolojiyle bir sıkıntıları vardır.

O kadar yoktur ki John William Draper adlı, Darwin'in çağdaşı bir bilim adamı, 1874 tarihli "Bilimle Din Arasındaki Çatışma" adlı kitabında Katolik Kilisesi'ni, "insanın daha aşağı formlardan evrimini veya uzun bir zaman içinde tedrici gelişimini anlatan Muhammedî evrim teorisini" reddettiği için tenkid ediyordu. Bu eser 1313 (1897) tarihinde "Niza-yi ilim ve din" adıyla Türkçe'ye çevrildi. Tercümeyi yapan Ahmet Midhat Efendi bu kitapla, İslâm'ın bilime uygun, diğer dinlerin ise bilimle nizalı olduğunu göstermeyi arzu etmektedir ki bu hüküm pek de yanlış değildir.

Bu anlattıklarımızdan şaşırtıcı bir gerçek ortaya çıkıyor. Asırlar boyunca canlıların tedrici değişimi ve gelişimi, Müslüman düşünce adamları tarafından felsefe seviyesinde yazılıp çizilmiştir. Bu, Darwin'den sonra da yaklaşık bir asır böyle devam ediyor. Meselâ yukarıya ilgili pasajından alıntı yaptığımız Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetname'si (1757) ve Ahmet Midhat Efendi'nin 1897 tarihli Draper çevirisi, herhangi bir muhalefetle karşılaşmamıştır. 213 yıl boyunca kitabındaki evrim üzerine çıt çıkmayan İbrahim Hakkı'nın 1970 yılında sansürlendiğini ve Marifetname'deki ilgili pasajların o yılki baskıdan çıkarıldığını görüyoruz!

Niçin?

Çünkü bu tarihlerden itibaren Türkiye'deki Dinbazlar arasında Hristiyaniyatdiyebileceğimiz bir Batı kopyacılığı başladı. Evrim orada nasıl tenkid ediliyorsa burada da aynı iddia ve ifadelerle tenkid edidi.

İbrahim Hakkı'nın yazdıkları bilimsel açıdan doğru mudur, yanlış mıdır tartışması saçmadır. Çünkü bu paragraflarda yapılan bilim değildir. Üstünde durmak istediğim, Erzurumlu'ya çevrenin tepkisidir. Eser iki asır boyunca, önce eski, sonra yeni harflerle onlarca defa basılmış. 213 yıl çıt yok. Fakat 1970 baskısında, evrimle ilgili ifadeler, yayıncı tarafından sansür edilmiş, metinden çıkarılmış.

Evrim 1400 yıl İslâm düşüncesinde bir sıkıntı yaratmadı. Tersine, Müslüman filozoflar, yukarıda görüldüğü gibi 'biz insanı safhalar hâlinde yarattık', 'insan bir zamanlar sözü edilmeğe değmez bir yaratıktı' ayetlerinden hareketle fikir geçmişimizde evrim fikrini dile getirdi. Evrimin dine aykırılığı ithal bir düşüncedir.

Evrim ve Hristiyanlık

Hıristiyanlığın evrime verdiği reaksiyon Müslüman dünyasındakinden çok farklıdır. Darwin'in "Türlerin Kökeni"nin 1859'da yayınından itibaren kilisenin saldırısı başladı.

Bir kere Hristiyan inancında Allah insanı kendi görüntüsünde yaratmıştır. Bu bir.

İkincisi, evrim milyonlarca, milyarlarca yıldan bahsetmektedir. Hâlbuki Ahtı Atik'te Hazreti Adem'den itibaren birbirini izleyen peygamberlerin yaşları tek tek sayılmıştır ve bunlar uç uca eklendiğinde insanın ve dünyanın yaşı ortaya çıkmaktadır: Taş çatlasa altı bin yıl! Başpiskopos Ussher daha yakın ve kesin bir tarih verir: M. Ö. 2004 yılının 23 Ekim'ini 24 Ekim'e bağlayan gece!

Tabi, M.Ö. 2004'ün 24 Ekimi Cumartesi'dir, çünkü Tanrı altı günlük mesaiden sonra yorulup Şabat'ta dinlenmiştir! Bunu Tevrat'ta kendi söylüyor. 'Bilim Adamı', 'Din Adamı' diye keskin etiketler olduğunu sananlar için de söyleyeyim, dünyanın yaratılışı için Kepler M. Ö. 3992, Newton M. Ö. 4000 tarihlerini verir! Bugün, dünyanın 4,5 milyar, kâinatın ise 13 milyar yıldan yaşlı olduğunu biliyoruz. Dünyada hayatın başlangıcı 3,5 milyar yıldan daha öncelere uzanıyor.

Dolayısıyla Hristiyanlığın yalnız biyoloji ile değil jeoloji ile de sıkıntısı vardır. Meselâ İngiltere'de buzulların sürükleyip getirdiği, sonra da buz devrinin sonunda buzulların erimesiye ovalara bıraktığı kayaları on dokuzuncu asra kadar Nuh Tufanı'nın sürüklediği taşlar zannediyorlardı. Yukarıdaki tarihlere bakarsanız, bazı yaratılış tahminlerinin tarih devirlerinin bile içine düştüğü görülür. Dolayısıyla bu Hristiyan yorumcularına göre meselâ Sümer, meselâ Mısır, dünya yaratılmadan ortaya çıkmıştır. Tabi, o tarihlerde kimsenin Mısır ve Sümer'den haberi yoktu.

Batıdaki en şiddetli evrim aleyhtarı grup "Genç Dünya Yaratılışçıları ~ Young Earth Creationists" diye anılır. Tabi bunlar için buz devri, dinozorlar ve evrimin yeryüzüne bıraktığı onca delil de yok hükmündedir veya insanları saptırmak için jeolojik katmanlar arasına istiflenmiştir.

Huxley'in maymunla akrabalığı

Bizim bugünkü tartışmalarımız Batı'da yüz-yüz elli yıl öncekilere o kadar benziyor ki hani "deja-vu ~ sanki ben bunu daha önce görmüştüm" hissi uyandırıyor. Bizde, televizyonda seyrettiğim "kibar(!)" bir müsademei efkâr beni 147 yıl öncesine, 30 Haziran 1860'da Oxford Üniversite Müzesi'nde yapılan evrim münazarasına götürdü. Orada Piskopos Samuel Wilberforce, evrim savunucusu Thomas Henry Huxley'e soruyordu: "Merak ettim de… Acaba maymunla akrabalığınız anneanne tarafından mı, dede tarafından mı?" Huxley'in cevabı şöyleydi: "Ceddimin maymun olması beni utandırmaz. Fakat Allah'ın kendisine bahşettiği büyük kaabiliyeti, hakikati gizlemek için kullanan bir adamla ilişkilendirilmekten utanırım."

Oxford tartışmasını, onların edebinden uzak da olsa, bir buçuk asır rötarla tekrarlamamıza üzülmeli mi, sevinmeli miyim bilemiyorum. Artık Oxford'da böyle bir tartışma olmaz. Harvard veya Sorbonne'da da olmaz ama bizdeki sonuncu değildir besbelli. Bilim ve yobazlık tarihi turizmi için cazip bir ülkeyiz.

AKP iktidarı 21. Yüzyıl'ın 15. yılında Türkiye'de evrimi müfredattan çıkardı. Belki bu yeni müfredatımızla başrollerini Spencer Tracy, Fredric March ve Gene Kelly'nin paylaştığı 1925'in "Rüzgârın Mirası (Inherit the Wind)" filmini de ülkemizde tekrar çekeriz.

Yıllar önce Fethullah Gülen'i merak etmiş ve onların İnternet sitelerinden birine girmiştim. Gözüme ilk çarpan, ana sayfanın sağ üstünde, Darwin'in ve evrimin ne kadar kötü şeyler olduğunu anlatan yazıydı. Daha fazla karıştırmadım. Millî Eğitim Bakanlığımızın evrimi müfredattan çıkarıp bakanın da "binlerce teoriden biri" açıklamasından sonra "menzilimiz aynıydı" ve "paralel" ifadelerinin doğruluğu bir kere daha anlaşılmaktadır.

Yazarın Bilim, Din ve Türkçülük adlı kitabından alınmıştır.

İnternet uzantısı: http://misak.millidusunce.com/evrim-ve-muslumanlar/

HURMADAN EVRİM TÜBİTAK' TAN DEVRİM..

23 Mart 2009-Ömür Bodenstaff-edirne.web.tr/

Duyduk duymadık demeyin, Prof. Yaşar Nuri Öztürk ile Prof. Süleyman Ateş'in Darwin tartışmasıyla ayıldım (uyandım) ve Evrim Teorisi'ne rakip çıkan Hurma Teorisiyle imana geldim.

Yaşar Nuri Hoca'nın Acem feylesof İbn Miskeveyh'in "El Fevzü'l Asgar" yapıtından alıntıladığı, şahsen "Ol hur'ma ki bademden Adem olmuş idir, kayısıyı yeyince illa ki Havva demiş müdür?" diye sorguladığım evrim türünü destekliyorum. Ancak böyle bir tezi, Prof. Dr. Özer Ozankaya'nın daha güçlü argümanlarla savunduğunu düşünüyorum. İşte size, konu ile ilgili makalenin özeti.

"Eğitim kurumlarından 'evrim' kuram ve düşüncesini ve bu düşüncenin en seçkin kişiliği olan Darwin'i dışlamakla, bilimsel düşünce yerine dinsel düşünceyi geçirmeye girişen, böylece gerçekte ussal düşünceyi köreltmeye çalışırken dini de yozlaştıran Milli Eğitim Bakanlığı'na TÜBİTAK" da savunmaları ile eklendi.

Cahillik mi, Türk ulusuna ve İslam dünyasına karşı yüzlerce yıldır beslenen kasıtlı bir kötü niyet mi daha ağır basıyor, bilinemez.

Ama kesin olan şu ki, bir cahillikle – bir kötü niyet aynı sonucu veriyorsa, aralarında ayrım yapmaya gerek yoktur.

Milli özelliğini yitirmiş bulunan Eğitim Bakanlığı ile TÜBİTAK yönetimine, Darwin doğmadan 50 yıl önce, 1756'da 'Marifetname' adlı eserini tamamlayan Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin hem evrim konusunda, hem de sözde dini korumak gerekçesiyle bilimsel yönteme ve nesnel bulgulara karşı çıkma sapkınlığına dair yazdıklarını da anımsatayım.

Erzurumlu İbrahim Hakkı, 'Ögelerin uyuşup birleşmesinden ilkin madenler oluşup, ondan bitkiler, bitkilerden de hayvanlar ortaya çıkmış ve hayvan olgunlaştığında insan ortaya çıkmıştır,' der ve ekler: 'Ama hayvanlar ile insanlar arasındaki aracıların en belirgini MAYMUN dur. Çünkü kılı ve kuyruğundan başka dışı ve içi insana benzer…'

Evrimi betimleyici sözleri ise şöyledir: 'Hurma basamağından türlü hayvanlar basamaklarına yükselip nice yıllar (çağlar: Ö. O.) o basamaklarda yaşam sürdürmüştür. Ta, davranım ve biçim olarak insana benzeyen maymun basamağını bulmuştur. Ve o basamaktan da yükselerek insan biçimine gelmiştir.' (alıntı MARİFETNAME Bulak Basımevi/ Mısır 1835, s. 28, 29)

1970'lerde Marifetname'yi günümüz abecesiyle Türkçeye aktaranlar, Milli Eğitim Bakanlığı ve TÜBİTAK'ın bugün yaptığı gibi, yukarıdaki bölümleri ve daha başka bölümleri çıkararak bastılar. Yani kitap, makaslanarak yayınlandı!

Oysa İbrahim Hakkı Efendi'nin kendisi, bilimin baskı altına alınmasına karşı, bu olaydan tam 221 yıl önce, aynı kitabında bilimsel yönteme dair şu uyarısını da yapmıştı:

'Bu tür işleri (kitapta açıklanan doğa ve insan olgularını, Ö. O.) çürütmek için tartışmayı dinin gereği sanan kimse, dini zayıflatmış, değersizleştirmiş ve dine karşı cinayet işlemiş olur. Çünkü söz konusu edilen olayların gerçekliğini hendese ve hesap kanıtları gösterir. Bunu öğrenip doğrulamasını yapabilen ve nedenini, zamanını, tutarını ve süresini bildiren kimseye, bunun dine aykırı olduğu söylenirse, o kişi akıl yoluyla çıkardığı sonuçtan kuşkulanmaz, belki dinden kuşkuya düşerek: Akla aykırı din nasıl olur diye sormaya başlar. Dine yolu yordamıyla eleştiri getirenlerin verdiği zarara göre, dine yanlış biçimde yardımcı olanların verdiği zarar daha çoktur.'(Marifetname, s. 45)

Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi, zamanında kitabındaki bu görüşlerinden dolayı ne baskıya uğradı ne de kitabı yasaklandı.

Tersine, Türk halkı onu aslen peygamberler, pek seyrek olarak da çok yüksek değer verdiği kişiler için kullandığı, 'Hazretleri' sanıyla anmış ve benimsemiştir. Halk arasında söylenen biçimiyle tam adı, Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi.

AKLI FİKRİ YOK SAY ADI EVRİM OLSUN

Muaz Erdem-Ağustos 2017-sayı 131-gencdergisi

Milli Eğitim Bakanlığı geçenlerde iki senedir üzerinde çalıştığı müfredat değişikliklerinin bir sonucu olarak lise son sınıf biyoloji kitaplarında yer alan "Hayatın Başlangıcı ve Evrim" ünitesini, "Canlılar ve Çevre" başlıklı bir ünite ile değiştirdi. Olay basına "evrim müfredattan çıkartıldı" başlığı ile yansırken MEB uzmanları yapılan değişikliğin gerekçesini "konunun tartışılabilir ve çocukların anlama kapasitesinin üstünde olması" şeklinde açıkladılar. Yıllardır tartışma konusu olan evrim aslında hep dinin alanını daraltmak ve azaltmak için kullanılan bir ideolojik silah olmuş. Hakikat kaygısı ile değil dini ve dindarın temiz imanını bulandırmak için kullanılmış ve zamanla bir tür kutsal ineğe dönüşmüş. Nereden geldiğimizi hiç ispatlayamayacak insanlar şimdi bizden bilimsellik diyerek kendi gayblarına iman etmemizi istiyorlar. Evrim tartışmaları ile önümüze gelen tuzağa düşmeyeceğiz. Biz nereden

geldiğimizi biliyor ama esas önemli sorunun nereye gideceğimiz olduğunu düşünüyoruz. Peygamberlerin, hak dostlarının, salih ve sadıkların bildirdiği yaradılışın huzurlu iklimi dururken bilimsellik diye inanmaya zorlandığımız bilinmezliği pazarlayanlar; zihnimizle alay eden, kalbimize kasteden sefih ve sefillerdir.

“Nereden geldik?” sorusu insanoğlunun fıtratı gereği kafasını hep kurcaladı durdu. Bu sorunun cevabını bulma uğruna insanoğlu tarih boyunca düşündü, araştırdı ve yazdı. Peki gerçekten bu sorunun cevabını bilimsel olarak bulabildi mi? En son Aziz Sancar’ın bir konuşmasında sarf ettiği sözler neticesinde tekrar alevlenen evrim tartışması yine kamuoyunda gündem oldu. Kimya dalında Nobel ödülü almış olan Prof. Dr. Aziz Sancar evrimin Türkiye’de eğitim müfredatından çıkarılması üzerine yaptığı bir konuşmada şunları söyledi: “Türkiye’de evrimi ne zaman öğretelim kavgası beni çok kızdırdı. Türkiye’nin çok sorunu var. Bir krizden öbürüne geçiyoruz. Birini bitirdik hemen başladık, hadi evrim üzerine kavga edelim. Kardeşim bırak ya, günah. Ben Allah’a inanıyorum. Evrim de olmuş, olmamış farketmez. İnanan inanır, inanmayan inanmaz. Ama bunu kalkıp büyük bir devlet sorunu yapıp kavga ederek bütün enerjimizi boşa harcıyoruz.” Aziz Hoca’nın bu sözleri normal olarak evrimcileri ayağa kaldırdı. Sözlerinin Türkiye’ye bilerek yanlış yansıtıldığını düşünen Aziz Hoca “Bir gencimiz bilim ve inanç konusunda soru sordu. Ona şu yanıtı verdim: Ben Müslümanım ve Allah’a inanıyorum. Evrime inanmak gibi bir şey yoktur, evrim bir gerçektir ve inanç meselesi değildir.” diyerek olaya açıklık getirdi. Aziz Hoca ayrıca en eski evrimcilerin İslâmın Altın Çağı denen dönemde şimdiki Irak’taki Müslüman bilim adamları olduğunu da sözlerine ekledi.

Peki Aziz Hoca’nın deyişiyle bir “gerçek” olan evrim nedir? Bir insan Aziz Sancar gibi hem Allah’a hem evrime inanabilir mi? İşte bu dosyada bir ideoloji olarak değil, bilimsel bir konu olarak evrimi ele alacağız. Çünkü ideolojiye dönen evrim, özünden saptırılarak Allah’a inanmayan insanlar tarafından inançlı insanlara karşı kullanılan bir silah hâline geldi. Allah inancının karşısına alternatif olarak konan evrim ideolojisi hakkında konuşmayı bile lüzumsuz görüyoruz.

Evrimin Kısa Tarihi

Evrim Teorisi’nin fikir babası Charles Darwin olarak bilinse de türlerin birbirlerinden değişerek oluştuklarını detaylı bir şekilde ilk teoriye döken Lamarck’tır. Fransız bir doğa bilimci olan Lamarck önceleri türlerin sabitliğini savunmasına rağmen 1801 yılında evrimci fikirleri savunmaya başladı. 1809’da “Hayvanbilimsel Felsefe” adlı meşhur eserini yazdı. Lamarck, evrim sürecinin yavaş aşamalarla gerçekleştiğini ve birçok nesil geçtikten sonra yepyeni bir türün oluştuğunu söyledi. Evrim, ufak aşamaların uzun bir zaman boyutu içerisinde birbirine eklenmesiyle gerçekleşen dikey bir aşamaydı ve bu yüzden hissedilemiyordu. Lamarck, canlıları kompleksliğe götüren bir eğilim olduğunu ve bunun Yaratıcı tarafından canlılara bahşedildiğini söyledi.

İnsan en yüksek mükemmelliği temsil ettiği için canlılar insana yaklaştıkları ölçüde mükemmeldi. İnsan, evrimin en son ürünüydü ve maymunumsu canlılardan evrimleşmişti. Böylece Lamarck, Darwin’den önce maymunumsu canlılardan insanın evrimleştiğini açıkça söyledi. Lamarck, çevredeki değişikliklerin canlılarda yeni ihtiyaçlar doğurduğunu, bu ihtiyaçlar sonucunda canlıların hareketlerinin bedenlerinde değişiklikler oluşturduğunu ve bu değişikliklerin sonraki nesillere aktarıldığını söyledi. Kullanılan organlar sinirsel sıvıdan daha çok faydalanıp gelişiyor, buna karşılık kullanılmayan organlar köreliyordu. Bilinen en ünlü örneğe göre zürafaların boyunları yüksek dallardaki yaprakları yiyebilmek için uğraşmaları

sonucunda uzamıştır ve bu özellik sonraki nesillere aktarılıp türün özelliği olmuştur. Bu yaklaşım, türlerin oluşumunu doğal seçilim temelinde açıklayan Darwin'inkinden farklıdır. Örneğin Darwinci tarzda uzun boyunlu zürafaları açıklamaya çalışan biri; önce zürafaların kısa boyunlu ataları olduğunu, bunlardan oluşan nesiller içinde bazı uzun boyunlu tipler oluştuğunu ve bu uzun boyunlu zürafaların daha iyi beslenebilmelerinden dolayı, yani daha avantajlı olmalarından dolayı doğal seçilim mekanizmasıyla seçildiklerini, kısa boyunlu olanların ise yok olduklarını söyler. Yani doğada güçlü olan hayatta kalıyor ve neslini sürdürebiliyordu. Lamarck'ın anlatımında çevresel değişiklikler öncedir, bunlar canlıdaki değişime sebep olur. Darwin'de ise tipler önce vardır, doğanın düzenleyici etkisi olan "doğal seçilim" sonra devreye girer ve çevreye uyum sağlayanları seçerken diğerleri elenir. Genetikte sonradan kazanılan özelliklerin aktarılamayacağı fikri ön plana çıkınca Lamarck'ın yaklaşımı gözden düştü ve Darwin ile doğal seçilim mekanizması ön plana çıktı.

Charles Darwin'in dedesi Erasmus Darwin, Lamarck'la hemen hemen aynı dönemde, canlıların bir evrim süreciyle oluştuğundan bahsetti. Erasmus, canlıların daha kompleks bir yapıya doğru evrimleşmelerinin Allah tarafından canlılara verilen özelliklerle mümkün olduğunu ifade etti. Yazılarında savunduğu fikirlerin Kitab-ı Mukaddes ile uyum içinde olduğunu göstermek için Kitab-ı Mukaddes'ten alıntılar yapıyordu. O, Allah'ın, doğa yasaları içinde kalarak ve bu yasaları kullanarak canlıların yaratılışını gerçekleştirdiğini savundu.

Darwin, teorisini ayrıntılarıyla ilk olarak en ünlü kitabı olan Türlerin Kökeni'nde 1859 yılında yayımladı. Darwin'in bu kitabı 1831-1836 yıllarındaki "hayatımın en önemli olayı" dediği Beagle gemisiyle keşif yolculuğunun ve sonrasındaki ayrıntılı çalışmalarının sonucudur.

Darwin'in evrim teorisi; en önemli mekanizması "doğal seçilim" olan, bütün canlıların geçmişte yaşamış tek hücreli "ortak bir ata"dan değişerek geldiklerini söyleyen ve onları "ortak bir soy" yoluyla bağlayan bir teoridir. Günümüzde "evrim teorisi" denildiğinde akla gelen biyolojik teori, temelde, Darwin'in doğal seçilim fikriyle 20. yüzyılda genetikteki gelişmelerin bir sentezidir ki bu yaklaşım "Yeni-Darwinizm" olarak da anılır. Yeni-Darwinizm'in en önemli özelliği, genetikteki en son bulgularla evrim teorisini birleştirme çabasıdır.

Darwin'in ateist olmadığı, bu teorinin ideolojik hale gelmesinde büyük payı bulunan Thomas H. Huxley'in ise Allah'ın varlığı ve yaratıcılığı konusunda agnostik bir tutum takındığı bilinmektedir. Yeni Darwinciler'le bazı hücre bilimciler evrim fikrini ilmî açıdan kabul etmekle beraber dinî inançlarla ilişkilendirmemiştir. Bazı bilim insanları evrim teorisini veya diğer bir deyişle tekâmül nazariyesini tabiatta sürekli değişmeler olduğu fikrine dayandıran ve bu teoriyi Allah'ın hikmetiyle ilişkilendiren Lamarckçı anlayıştan hareketle evrimi bilimsel bir gerçeklik olarak kabul etmiş ve bunu Allah inancına aykırı bulmamıştır. Âkil Muhtar, Seyyid Ahmed Han, Ferîd Vecdî ve Hüseyin el-Cisr gibi müslüman âlimler de evrimin Allah inancıyla ters düşmeyeceği kanaatindedir. Yoktan var etmeye inandığı halde yaratmanın ilâhî hikmet ve inâyet neticesinde evrimsel bir süreç izleyebileceğini, bunun akla aykırı olmadığını ifade eden İzmirli İsmail Hakkı, Ömer Nasuhi Bilmen ve Süleyman Ateş gibi Müslüman fikir adamları bulunmaktadır. Ancak bunların sonuçta yaratıcıyı kabul etmeyen bir evrim anlayışını benimsemedikleri açıktır.

İbn-i Haldun'un Yaratılış Alemine Bakışı

Tüm bunların ötesinde 14. yüzyılda yaşamış olan İbn-i Haldun da bu konularda kafa yormuş ve meşhur eseri Mukaddime'de bu meseleyi kısaca şöyle anlatmıştır: "Yaratılış alemine

dikkatle bakınız. Nasıl madenlerden başlamakta, sonra bitkilere, sonra da fevkalade güzel bir biçimde tedricen hayvanlara geçilmektedir. Madenler aleminin sonu, bitkiler aleminin ilkine bitişmektedir. Mesela madenler aleminin son noktasında bulunan maddeler, bitkiler aleminin ilk basamağında yer alan otlara ve tohumsuz bitkilere bitişmektedir; hurma ve asma gibi bitkiler aleminin nihayetinde bulunan nebatat, salyangoz ve midye gibi hayvanlar aleminin ilk (ve en aşağı) basamağında bulunan canlılara bitişmekte ve salyangoz ile sedefte sadece dokunma duyusu bulunmaktadır. Şu mükevvenat ve oluşumlar alemindeki "bitişik olma", bir sınıf ve sahanın sonunda bulunan bir varlığın ondan sonraki sınıf ve sahanın ilk basamağının varlığı haline gelmek ve dönüşmek için, garip bir istidat ve kabiliyete sahip olması manasına gelmektedir. Hayvanlar alemi genişlemiş, nevilerinin sayısı çoğalmış, nihayet yaratılıştaki tedricilik ile düşünce ve görüş sahibi insana kadar varmıştır. (Hayvanlar alemi) insan olma noktasına, kendisinde zeka ve idrâk toplanmış olan, ama fiilen düşünme ve görüş sahibi olma mertebesine ulaşmamış bulunan maymunlar aleminden geçerek çıkılmıştır. Ondan (yani maymunlar aleminden) sonra insanlar aleminin ilk noktası işte bu olmuştur. (Varlık ve alem hakkındaki) gözlemlerimizin ulaştığı nihai nokta budur."

Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya Göre Canlılar Arasındaki İlişki

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri meşhur eseri Marifetname'de bu konuya şu sözlerle değiniyor: "Hak teâlânın emri ve yönlendirmesi ile gökler ve yıldızlar dönüp hareket ederek dört unsuru söz konusu başkalaşım kuralına göre birbirine karıştırıp yoğururlar. Böylece dört ana unsurun birleşmesi ve karışımdan; önce madenler, ondan bitkiler, ondan da canlılar meydana gelmiştir. Canlılar olgunluğa ulaştığında insan yaratılmıştır. Bu mürekkep cisimlerin sıralanan dört mertebesi arasında arada olan mürekkep cisimler de vardır. Şöyle ki madenlerle bitkiler arasında orta yerde bulunan cisim mercandır. Çünkü mercanlar katılıkta taş gibidir. Bitkiler zerre zerre denizin dibinden biterek su yüzüne çıkarlar. Çıkınca da kuruyup yaprak olurlar. Bitkilerle hayvanlar arasında yer alan ara canlı hurma ağacıdır. Çünkü o bitki olmasına rağmen hayvanlar gibi erkeğine yakın olmadıkça hurma olmaz. Kezâ başı kesilince helâk olur; kuruyarak ne yaprağı ne de meyvesi kalır. Hayvan ile insan arasında yer alan ara canlıya en açık örnek maymundur. Çünkü kılları ve kuyruğunun haricinde dışı ve içi bütün organlarıyla insana benzer. Bu orta canlıların varlığındaki hikmet şudur: Söz konusu canlılardan her birinin kendi mertebelerinin en aşağısından en üst derecesine erip varlıkların mertebeleri o silsile ile düzene girerek insanlık derecesinde nihayet bulur. Buna göre âlemde cihanın en seçkin varlığı olan insan yaratılmıştır."

Kafa karışıklılığı oluşmaması için farklı dönemlerde yaşamış olan İbn-i Haldun ve Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın birbiriyle büyük ölçüde benzeşen sözlerine açıklık getirelim. Bu iki büyük alimin söyledikleri tasavvufî bir terim olan "devir" anlayışına dayanmaktadır. Bu görüş, Bakara 156'da geçen "Allah'tan geldik, O'na döneceğiz" ayetinde olduğu gibi varlıkların Hakk'tan gelişini ve O'na dönüşünü açıklamaya çalışır. Varlığı ve nesneleri sudûr esasına göre açıklayan mutasavvıflara göre mutlak varlıktan tecellî suretiyle ayrılan bir nesne, çeşitli değişim safhalarından geçtikten sonra varlıkların en süflîsi olan madde mertebesine kadar iner. Sonra yükselmeye başlayarak yine çeşitli merhalelerden geçtikten sonra geldiği noktaya ulaşır. Mutlak varlıktan ayrıldıktan sonra inişe geçen ve alçalan bir nesne sırayla küllî akıl, dokuz akıl, dokuz nefis, dokuz felek, dört tabiat ve dört unsur seviyesine kadar düştükten sonra yükselişe geçerek yine sırayla madde, maden, bitki, hayvan, insan ve kâmil insan seviyesine kadar çıkar. Devir adı verilen bu yolculukta bütün merhalelerin oluşturduğu seyir çizgisi bir daire şeklinde düşünülür. Devir nazariyesinin ortaya çıkışında, İslâm dünyasında muhtemelen ilk defa İhvân-ı Safâ'nın başlattığı ve İbn Miskeveyh'in devam ettirdiği bir tür tekâmül görüşünün etkisi olmuştur.

Devir nazariyesi Muhyiddin İbnü'l-Arabî, Sadreddin Konevî, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Nâsır-ı Hüsrev, Feyzî-i Hindî ve Yûnus Emre başta olmak üzere pek çok mutasavvıf tarafından benimsenen ve güçlü bir şekilde ifade edilen bir nazariyedir. Ancak evrim teorisini benimseyen insanların Fârâbî'den İbn Sînâ'ya, Muhyiddin İbnü'l-Arabî'den Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'ye kadar birçok filozof ve sûfînin Darwin'in öncüleri kabul edilebileceğini söylemeleri yanlıştır. Çünkü bunların Yeni Eflâtunculuk'a dayanan sudûr nazariyesinden hareketle oluşturdukları varlık mertebelerini veya insan ruhunun Allah'a ulaşıncaya kadarki süreçte yaşadığı mânevî ve ahlâkî kemali ifade etmek üzere ileri sürdükleri devir nazariyelerinin yaratıcıya karşı çıkan günümüzün evrim ideolojisi ile bağdaştırılması mümkün değildir.

Günümüz Düşünürleri Ne Diyor?

Günümüzde bu meseleye kafa yoran çeşitli bilim dallarından insanlar var. Bunlar biri olan Sinan Canan evrimin hâlâ sadece "maymundan gelme" meselesi olarak anlaşıldığını söylüyor. Evrimin tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini ve insanın da buna dahil olduğunu anlattığını belirten Sinan Canan'a göre milyonlarca yıl önce yaşamış "ne maymun, ne insan" olan ortak bir ata, uzun bir süreç boyunca bugünkü maymunları ve nihayetinde insanı oluşturacak soylara kaynaklık etmiş gibi görünüyor. Görünüyor demesinin sebebi şimdiye kadar elde edilen delillerin başka bir düşünceye imkân vermemesi. Sinan Canan evrim teorisi ile İslâm'ın zıt olmadığını şu sözlerle açıklıyor: "Kur'an-ı Kerim'de geçen tüm yaratılış öykülerinde İnsan'ın (Adem'in değil) çamurdan; yani ilkin ve dünyevi bir özden yaratıldığını söyler. Pat diye gökten düşürülmediğini, dünyevi hammadde ile zaman içinde şekillendirildiğini ve en güzel kıvama getirildiğini (ahsen-i takvim) açıkça belirtir. Biyolojiyi biraz bildiğinizde, bu ayetler modern biyolojinin şiirsel bir türevi olarak karşınıza çıkar. İnsan'ı Adem yapan şey ne ise, Kur'an'da insana "üflenen" bir özellik olarak anlatılır. Bu üflenen özellik her ne ise, antropologların, biyologların ve insan biyolojisinin farklı alanlarında uzman olanların bir türlü çözemediği, bedenimizin gayet sıradan ve diğer hayvanlara benzeyen özelliklerinin yanısıra, zihinsel melekelerimizdeki bu ilginç "sıçramanın" Kur'ani bir ifadesi olarak değerlendirilebilir. Neticede bedenimiz bir kabuktur; milyarlarca yıl içinde şekillendirilmiş ve en sonunda insana ev sahipliği yapacak kıvama geldiğinde, insan olmakla şereflendirilmiş ve görevlendirilmiş gibi gözükmektedir. Böyle bakınca, modern evrim kuramlarıyla İslam inancı arasında bırakın zıtlığı, müthiş bir tamamlayıcılık ve uyum vardır aslında."

Yine neredeyse aynı ekolden olan Caner Taslaman, Kur'an'daki hiçbir ifadeyle evrim teorisinin çelişmediğini ve bu sebeple bir Müslümanın evrimci olabileceğini söylüyor. Ancak bunun "Bir Müslüman evrimci olmalıdır" manasına kesinlikle gelmediğini belirtiyor. Diğer yandan din adına "Bu teoriye inanan ateisttir" denilerek veya ateizm adına "Bu teori ateizmi ispatlamaktadır" denilerek bu teoriye zulüm edildiğini düşünüyor.

Ebubekir Sıfil ise evrim hakkında şunları söylüyor: "Bir kimse dese ki kâinatı bir yaratan vardır ve o her türü kendi içinde orijinal olarak yaratmıştır dese ondan sonrasını herhangi bir evrim benzeri düşünceyle izah etmeye çalışsa prensip olarak ben bu insana evrimci demem. Yani bir insan bitkiler bitki türü içinde, hayvanlar hayvan türü içinde bir tekâmüle uğramıştır dese, bu en azından konuşulabilir. Nitekim alimlerimiz ve ariflerimiz arasında bunu söyleyenler olmuştur. Mesela hayvan türünün amipten maymuna doğru bir evrim geçirdiğini söylesek, bunu konuşsak konuşabilir miyiz? Konuşabiliriz. Yeterki hayvandan insana geçti veya bitkiden hayvana geçiş oldu demeyelim. Bunları konuşmak lazım. Yani bu teoriler dünyada konuşuluyor ama biz üç maymunu oynuyoruz. Bu doğru değil. Cesaretle, açık yüreklilikle ve bilinçle bu konuları konuşmak lazım."

Bu dosyada evrim teorisinin nasıl bir tarihsel süreçten geçtiğini ve bu konu hakkında söylenenleri size aktararak genel bir portre çizmeye çabaladık. Aktardığımız görüşleri kabul ettiğimiz için değil, siz okurlarımızın meseleyi farklı açılardan görebilmesini sağlamak için paylaştık. Sonuç olarak öyle ya da böyle biz Allah inancımızdan kesinlikle taviz vermeyerek, yaratılışımız hakkında evrim ve benzeri teorileri "Günaha girer miyiz?" korkusu olmadan araştırmalı, konuşmalı ve müzakere etmeliyiz. Bir Müslüman gence yakışan da budur. Nitekim Cenab-ı Hakk, Ali İmran 191'de şöyle buyuruyor. "Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru!"

EVRİM KARŞISINDA MÜSLÜMAN VE TANRITANIMAZ

Habip Türker-Doç. Dr., İbn Haldun Üniversitesi Felsefe Bölümü

Din-bilim, din-felsefe ilişkisi tarihte olduğu gibi günümüzde de merkezi bir ilgi odağı olmaya devam etmektedir. İslam tarihinde din-felsefe, daha doğrusu din ve metafizik çatışması olmuşsa da din-bilim çatışması gözlenmemiştir. Din-bilim çatışması daha çok Katolikliğin kurumsal yapısından da kaynaklı olarak Avrupa'da gözlenmiştir. Bugün de başta Amerika olmak üzere Protestan dünyada din-bilim çatışmasını en şiddetli olarak evrim üzerinden görmekteyiz. Ülkemizde de evrim meselesi din-bilim ilişkisindeki en tartışmalı konuların başında geliyor. Öyle ki, evrim çoğu dindarın duymak istemeyeceği belki de yegane konu durumunda. Büyük patlama ya da başka bir bilimsel teori günümüz dindarını bu denli tedirgin etmemekte, hatta bilimle dinin uyuşması gerektiğini düşünen dindarlarımız Kur'an'da bu teorileri destekleyici deliller de bulunduğunu söyleyen görüşlere katılma eğilimi göstermektedir. Aslında dindarların kendini bu kadar saldırı altında hissetmelerinin en önemli sebebi evrim teorisini savunan belli bazı bilim çevrelerinin ve bunları takip eden kesimlerin bunu bilimsel çerçevesinin dışına çıkararak, bunun ne kadar farkındalar bilinmez, metafizik bir çehreye büründürmeleridir.

Evrim canlılığın gelişimine ilişkin tüm bilim adamlarının ittifak ettiği en genelgeçer açıklamadır. Evrim hayatın kökenine, bir yaratıcı olup olmadığına ilişkin konuşmaz. Canlıların başlangıç bir tek hücreden nasıl ağaç gibi dallanıp budaklandığını, türlere ayrıldığını anlatır. Evrim kısa ömürlü canlılar üzerinden sınanabilen bilimsel bir açıklamadır. Hanefiliğin akıl-nakil (ayet, hadis) çatışmasında aklın esas alınıp naklin buna göre yorumlanması ilkesine göre, burada yapılması gereken şey, ayet ve hadisin zahir manasına dayanarak evrimi reddetmek değil, aksine ayet ve hadisleri akli bir faaliyetimizin ürünü olan açıklamaya (evrim) göre yeniden yorumlamaktır. Bir gün yorumlarımız yanlış çıksa bile yanlışlanan ayet ya da hadis değil, ona ilişkin yorumlarımızdır. Bir Müslüman pekala evrimi Tanrı'nın yaratılışta seçtiği yol olarak okuyabilir. Hepimiz doğaya ait yanımızla hayvanız. Demek ki insanın anlamını, eşref-i mahlukat oluşumuzu başka yanımızda aramak gerekiyor.

Kısaca, dinin işi insanla, biyolojinin işi hayvanladır. Âdem insanı dile getirir, hayvanı değil. İkisi karşı karşıya getirilecek hususlar değildir. Eğer evrim eleştirilecekse bunun evrimin kendi içindeki problemleri üzerinden yapılmaya çalışılması bilim ahlakına daha uygundur. Şahsen ben evrime hangi gerekçelerle karşı çıkılacağını bilmiyorum. Biyolojide evrimin var olup olmadığıyla ilgili bir tartışma henüz yok. Bir Müslüman için esas olan Tanrı'nın yaratmasıdır; Tanrı'nın şöyle mi yoksa böyle mi yarattığı hikmet cihetinden, bilimsel merakımız cihetinden önemlidir.

HEPIMIZ DARWIN`IZ (!)

31.Sayı - Nisan 2009-Demirhan Kadıoğlu - M. Emin Kul-gencdergisi

EVRİM TEORİSİ VE FİKİRLERİN EVRİMİ

Ali Can-Ağustos 2017-sayı 131-gencdergisi

Hayat, Allah'ın sıfatlarındandır. Madde cansız ve ölüdür. Allah yaratma iradesi ile cansız ve ölü maddelerden hayatı çıkarmıştır. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulur: "Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri o şeye ancak "Ol!" demektir. O da hemen oluverir" (Yasin 82).

İslam ilahiyatının zaman zaman gündemine düşen ve hararetle tartışılan konulardan biri de Evrim teorisi. Bundan önceki gündem ve tartışmalarda, ilahiyatçılar ve bu konuda hassas Müslüman fen bilimcileri, "Evrim diye bir şey yoktur ve İslam inancına taban tabana zıttır." önermesini hep bir ağızdan dillendirirler ve konu kapanırdı. Muhafazakâr demokrat Ak Parti Hükûmeti de liselerdeki son müfredat çalışmasında evrimi ders kitaplarından çıkardı. Milli Eğitim Bakanı, evrim kuramının bir kuram teori olarak açık, sade ve rahat bir şekilde anlaşılması için öğrencilerin bir felsefî alt yapıya sahip olması gerektiğini belirtti. Bakanın açıklamasından anladığımız kadarıyla biyoloji öğretim programı içerisinde bulunan hayatın başlangıcı ve evrim, konu itibariyle öğrencilerin gelişimleri üstü bir seviyede olduğu için bir üst öğretim kurumuna bırakılmış. Yani evrim tartışmaları üniversitenin kucağına bırakılmış durumda. Konunun lise müfredatından çıkarılacağının anlaşıldığı günden beri, bu meseleyi adeta varoluşlarının ve zihinsel argümanlarının temeli kabul etmiş laik ve seküler akademisyen, yazar ve aydınlar, laik ve bilimsel eğitime darbe vuruluyor diye feryat figan etseler de, bu itirazlar arasında yeni müfredattan evrim teorisi çıkarıldı.

Buraya kadar her şey normal görünüyordu. Yani, on yıllardır iki cepheli bir tartışmanın konusu olan evrim teorisi, muhafazakâr demokrat bir iktidar vasıtasıyla kendi ülkemizde rafa kaldırılmıştı. Ancak dindar kamuoyunun hiç de alışık olmadığı bir şekilde daha çok

televizyon ekranlarında ve yazdıkları kitaplarla arzı endam eden, bazılarının ciddi takipçileri olan bir takım akademisyen ve hocalar, evrim tartışmalarının yaşandığı sırada ezber bozan fikirler serdetmeye başladılar. Prof. Dr. Caner Taslaman ve Mustafa İslamoğlu, evrimde İslam inancına ters bir durumun olmadığı meyanında açıklamalarda bulundular. Taslaman fikirlerini, Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı, Bir Müslüman Evrimci Olabilir mi? kitaplarında açıkça beyan ederken, İslamoğlu da Kur'an ve Tabiat Ayetleri Işığında Yaratılış ve Evrim adlı kitabında bu konuyu ele almaktadır.

Nerden Çıktı Bu Evrim?

Charles Robert Darwin'i bilim ve düşünce dünyasıyla tanıştıran, tartışmalara ve polemiklere neden olan ve bu özelliğiyle 19. yüzyılın ikinci yarısına damgasını vuran, 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıdır. Darwin'in bu kitabı materyalizm tarihinde yeni bir çağ açma olarak görülmüştür. Darwin burada biyolojik evrimi kendinden öncekilerin ifade ettiklerinden oldukça farklı şekilde "doğal ayıklanmaya" bağlamıştır. Darwin'e göre canlılar her zaman yiyeceklerden daha fazla üremektedirler. Bu nedenle canlılar birbirleriyle sürekli mücadele etmek zorundadırlar. Bu mücadele türün kendi bireyleri arasında daha şiddetli olmakla birlikte, diğer türlerle de söz konusudur. Mücadelede galip gelen bireyler hayatta kalırken mağlup olanlar yaşama haklarını kaybetmektedirler. Hayatta kalan bireyler türün en güçlüleri olduğu gibi aynı zamanda mücadele esnasında rakibine galip gelmek için yeni özellikler de geliştirmektedirler. Söz konusu özellikler verasetle yavrulara aktarılmaktadır. Bunların uzun bir zaman diliminde birikimi sonucunda yeni türler meydana gelmektedir. Darwin'e göre tabiatta mevcut olan bütün türler bir yaratma sonucunda değil; en basit canlının bu şekilde evrimleşmesi sonucunda meydana gelmişlerdir.

Darwin, evrim teorisinin karşılaşacağı tepkileri dikkate alarak Türlerin Kökeni adlı kitabında insandan hiç bahsetmemesine rağmen bu kitaptan hemen sonra birçok düşünür evrim teorisinin insanı da kapsadığını belirterek, bu teori üzerine toplumsal projeler geliştirmeye ve çeşitli eserler yayınlamaya başladılar. Bu durumdan cesaret alan Darwin de evrimci bakış açısıyla insan ve toplumsal hayatı değerlendiren İnsanın Türeyişi kitabını 1871'de yayınlamıştır. Darwin bu kitabında evrim teorisinin temel taşını oluşturan doğal ayıklanmanın insanı da kapsadığını ve insanların maymunlarla ortak bir atadan geldiğini iddia etmiştir.

Biyolojik Darwinizmden Sosyal Darwinizme

19. yüzyılın ortalarında bilimin adeta kutsandığı ve her türlü sorunu çözmede temel referans olarak algılandığı bir dönemde biyolojik evrim teorisinden kaynaklanan sosyal Darwinizm piyasaya sürüldü. Evrim teorisinin itiraz edilemez bilimsel bir gerçek olarak sunulduğu (ve büyük bir çoğunluk tarafından kabul gördüğü) ve her bilim dalının, düşünce akımının ve düşünürün ondan kendisi için bir şeyler bulma çabasında olduğu bir ortamda kimse bu duruma itiraz etme cesareti bulamadı. Sosyal Darwinizm, Darwinizmin en popüler sloganları olan "yaşamak için mücadele" ve "en iyinin hayatta kalması" düşüncelerinin toplumsal yaşama uygulanması şeklinde tanımlanmış ve daha çok ırkçı ve emperyalist düşünceleri desteklemek amacıyla İngiltere, Amerika ve Kıta Avrupa'sında kullanılmıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısına damga vuran bu düşünce tarzı, bazı düşünürler tarafından Birinci Dünya Savaşı'nın nedeni olarak da gösterilmiştir. (Bu konuda bkz. Atila Doğan, Osmanlı Aydınları ve Sosyal Darwinizm)

Tarihte Müslüman İlim Adamları ve Evrim

İslam dini 7. yüzyılda vahyolundu ve İslam'ın kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim, tüm varlıkları Allah'ın varlığının delilleri olarak nitelendirerek Müslümanları bunların incelenmesine teşvik etti. Kuran'ın ayetlerinin şekillendirdiği zihinler, bilimsel çalışmayı bir ibadet ve Allah'a yaklaşmanın aracı olarak değerlendirdiler. Bir manada Kur'an'ın dili bilimsel ilerlemenin uluslararası vasıtası oldu. 9-13. yüzyıllarda yaşamış Cabir bin Hayyan, Kindi, Harizmi, Fergani, Ebu Bekr er-Razi, İbn Sina, Biruni, İbn Yunus, İbnül Heysem gibi Müslüman bilim insanlarının Batı'da eşdeğerleri bulunmamaktaydı.

Bazı araştırmacılar bu düşünürlerdeki evrim (tekâmül) kavramına işaret ettiklerinde, birçok kişinin 'evrim' kavramıyla 'Biyolojik Evrim Teorisi'ni karıştırdığı görülmektedir. Bu yanlış kullanımdan kaynaklanan hata, sıkça tarafların anlaşılamamasına sebep olmaktadır.

Cahız, canlılar arasındaki hayat kavgasından, Biruni canlı türlerin içindeki çeşitlilikten ve türlerin seçimi ile ıslah edilmelerinden bahsetmişlerse de hiçbirinin bugünkü anlamda bir evrim teorisini savunduğu söylenemez. Canlıların 'varlık mertebeleri' olduğu görüşünü ve bu görüşe göre canlıları sıralamayı evrim teorisinden ayırt etmek gerekir.

İbn Miskeveyh'in de yaptığı gibi canlıları 'varlık mertebeleri'ne göre ayıran hiyerarşik bir diziliş, basit canlıdan karmaşık canlıların evrimleştiğini söyleyen sıralamaya benzeyebilir. Fakat 'varlık mertebeleri'ne göre canlıları dizişte canlı türlerinin birbirlerinden evrimleştikleri iddiası yer almazken, evrim teorisinin en temel iddiası budur.

Müslüman düşünürlerde evrim, "tekâmül" görüşü olduğunu söyleyenler biyolojik evrimden başka sosyal evrimi ki medeniyetlerin gelişimi gibi faktörler buna dâhildir; ayrıca insanın ahlakî ve manevî açıdan gelişimini anlatan psikolojik evrimi de kastetmektedirler.

Caner Taslaman ve Mustafa İslamoğlu'nun Görüşleri

Taslaman, Evrim Teorisi'ni reddeden en geniş grubu 'teistler'in oluşturduğunu söylemektedir. Ateistler, Evrim Teorisi'ni reddettikleri zaman, bu teorinin yerini tutacak, canlıların oluşumunu açıklayacak alternatif bir teori gösteremezler. Evrim Teorisi ortaya konmadan önce ateistlerin büyük çoğunluğu, canlıların 'kendiliğinden türeme' yoluyla oluştuğunu savunmuşlardı. Gelişmiş mikroskopların bulunmasıyla cansız maddeyle canlılık arasındaki uçurumun zannedilenden çok daha büyük olduğu kavrandı; önce kısmen, sonra tamamen 'kendiliğinden türeme'nin imkânsız olduğu anlaşıldı. Böylece canlıların tesadüfen oluştuğunu iddia edenler, tesadüfî bir evrimsel süreçle canlıların oluşumunu açıklamak dışında bir alternatifleri kalmadığını gördüler.

Caner Taslaman'a göre evrim teorisine en tarafsız gözle bakma imkânına sahip olanlar teistlerdir. Çünkü teist ontoloji, evrim teorisini hem kabul edecek hem reddedecek hem de bu teoriye karşı bilinemezci bir tavır içinde kalacak imkânı içinde barındırır. Oysa ateistlerin aynı objektif tavrı evrim teorisine karşı göstermeleri kolay değildir. Çünkü materyalist-ateist ontoloji, birbirlerinden bağımsız ortaya çıkan canlı türlerini sadece maddî evren içinde kalarak açıklama konusunda evrim teorisi dışında bir alternatife sahip değildir.

Caner Taslaman, evrim teorisinin dinsel inanç ile uzlaşabileceğini iddia ediyor. Evrim teorisinin doğruluğuna veya yanlışlığına dair bir şey söylemeden kendisini evrim teorisine karşı bilinemezci-teist sınıfın içinde gördüğünü beyan ediyor.

Taslaman'a göre teistlerin evrim teorisine en düşmanı bile, "Tanrı istese de evrimle canlıları yaratamaz" diyemez. Üstelik ehli kitap üç dinin mensupları, canlıların basit bir hammaddenin (toprak ve su) dönüşümü sonucu oluştuğunu kabul ederler. Yani basitten kompleksin oluşturulması ve dönüşüm fikri teizme yabancı değildir.

Kendi pozisyonunu 'teolojik agnostisizm' (dinbilimsel bilinemezcilik) olarak tanımlayan Taslaman, "tanrısal hikmetin neyi gerektirdiğini bilemiyorsak; bu konuda agnostik kalmanın en tutarlı yol olduğunu öneriyorum" diyor. Taslaman'a göre tanrısal hikmet açısından türlerin bağımsız mı, birbirlerinden evrimle mi, bunların bir karışımıyla mı yaratıldıklarını söyleyebilecek pozisyonda değiliz.

Yine Taslaman'a göre, tektanrılı dinlere inananlardan evrim teorisi'ni reddedenler, en çok 'insanın maymunumsu bir canlıdan türediği' iddiası yüzünden bu teoriye karşı çıkmışlardır. Taslaman'a göre bu mesele kafaya çok takılacak bir konu değildir. Ona göre kutsal metinlerde, birçok putperest veya kötü ahlaklı kişi kınanır. Sonuçta bu metinlerde kınanan Firavun gibi kişiler de insan ile aynı soydandır, fakat bu hususu kimse insanın onuruna ve olması gerekli ahlaki yapısına zıt bulmamıştır. 'İnsanın diğer memelilerle veya balıklarla akraba olduğu'na dair bir iddia insanların Firavun'la akraba olduğu gerçeğinden daha kötü değildir; bu iddiaya başka sebeplerden elbette karşı çıkılabilir, ama 'insan onuru' gibi bir kavrama dayanarak bu iddiaya karşı çıkmak dinsel mantık açısından yanlıştır.

Taslaman'a göre Kur'an'ın ayetleriyle evrim teorisinin çeliştiğini savunanların bir kısmı, Âdem'in "Ol" emriyle yaratıldığını, bunun ise Allah'ın Âdem'i doğrudan yarattığını gösterdiğini söylerler. Kur'an'dan Allah'ın "Ol" emriyle dilediğinin oluşacağını anlıyoruz. Fakat bu, bahsedilen oluşumun, dünyevi zaman olarak bir anda gerçekleştiği anlamına gelmez. Allah'ın "Ol" emrinin yeterli olduğu anlamına gelir. Kur'an'dan Allah'ın gökleri ve yeri altı günde (evrede) yarattığını anlıyoruz. "Andolsun, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde (altı evrede) yarattık. Bize bir yorgunluk da dokunmadı" (Kaf 38).

Hz. Âdem'in babası olduğunu ve Hz. Âdem'den önce de insan soyundan dünyada yaşayanların olduğunu iddia eden İslamoğlu, Darwin'in Allah'ın tekâmül yasasını keşfettiğini iddia ediyor. İslamoğlu, mükemmel olan tekâmül etmez; noksan olan tekâmül eder demektedir. Al-i İmran suresinin 33. ayetinde "Şüphe yok ki Allah, Âdem'i ve Nuh'u seçti. İbrahim ailesini ve İmran ailesini de seçti." buyurulmaktadır. Mustafa İslamoğlu'na göre bir şeyin seçiminden söz ediliyorsa orada içinden seçildiği birden çok alternatif var demektir. O zaman Âdem neyin içinden seçildi? diye soran İslamoğlu, Hz. Adem'in ilk yaratılan insan olmasının Yahudi ilahiyatından bize geçtiğini iddia etmektedir.

Mustafa İslamoğlu, Hz. Âdem'in babasının olduğunu iddia ederken, İnsan Suresi 2. ayeti de delil olarak öne sürmektedir. Söz konusu ayette, "Şüphesiz biz insanı, karışım hâlindeki az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu işitir ve görür kıldık." buyurulmaktadır. İslamoğlu ayette geçen insan kelimesinin hem cins isim olarak bütün insanlığı hem de bizzat Hz. Âdem'i işaret etse bile durumun değişmeyeceğini, Hz. Âdem'in insan olduğu için doğal olarak aynı normal insanlar gibi bir rahimden doğduğunu iddia etmektedir. Bu ayetteki "insan"dan maksadın Hz. Âdem'in çocukları olduğu hususu bütün müfessirlerin ittifakla kabul ettiği bir hakikattir. Hz. Âdem'in babası insansa, ondan önceki de insandır. Bu silsileyi geriye kadar götürmek imkânsızdır. Oysaki Kur'an-ı Kerim'de birçok ayet, ilk yaratılışı anlaşılır beyanlarla vuzuha kavuşturmaktadır.

“Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının…” (Nisa 1). “Allah, sizi önce topraktan, sonra da az bir sudan (meniden) yarattı. Sonra sizi (erkekli dişili) eşler yaptı. … “ (Fatır 11). “Andolsun, biz insanı, çamurdan (süzülmüş) bir özden yarattık. Sonra onu az bir su (meni) hâlinde sağlam bir karargâha (ana rahmine) yerleştirdik. Sonra bu az suyu “alaka” hâline getirdik. Alakayı da “mudga” yaptık. Bu “mudga”yı da kemiklere dönüştürdük ve bu kemiklere de et giydirdik. Nihayet onu bambaşka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah’ın şânı ne yücedir.” (Mü’minun 12-14).

Evrim Tartışmaları Karşısında Tavır Modern biyoloji hayatın abiyogenez mi, yoksa biyogenez mi olduğu hususunda büyük bir araştırma ve şiddetli bir tartışmanın içinde bulunmaktadır. Hayatın abiyogenez olduğunu savunanlar, belli cansız elementerin, amino asitlerden başlayarak koaservatlara (Bir sıvı içerisinde bir arada duran protein, enzim ve benzeri maddelerden oluşan kümeler), sonra proteinlere ve oradan da muhtemelen canlı tek hücrelilere ve yine muhtemelen onlar da gelişerek daha kompleks canlı yapılara doğru tekamül ettiğini iddia ederler. Hayatın biyogenez olduğunu savunanlar ise, canlı varlıkların daima canlı yapılardan gelebileceğini gözlemlerin bunu gösterdiğini, cansız maddelerden hayata geçişin hem laboratuvarda hem de tabiatta gözlenip olaylarla tespit edilemediğini iddia ederler. Onlara göre cansız canlıya dönüşemez. Canlılar ya bölünerek, ya tomurcuklanarak ya da yumurta bırakarak çoğalabilirler. Kısaca özetlenen bu teoriler okullarda okutulsa bile, bunların birer teori olduğu bu konuları vuzuha kavuşturmak için önemli çalışmalar yapmak gerektiği öğretilmelidir.

Bizdeki öğretim şekliyle teorilerin kutsanması ilmin materyalistleştirilmesine neden olmuştur.

Bilimsel tarafsızlık adı altında bu tip teoriler ortaya konulurken asgari bir tarafsızlıkla hareket edildiği takdirde bile İslam’ın bu konularla ilgili görüşleri de ele alınmalıdır. Hayatın kaynağı etrafında bu çelişen ve çatışan görüşlere rağmen yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim, “Allah, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü diriltir. Siz de (mezarlarınızdan) işte böyle çıkarılacaksınız.” (Rûm 19) buyurmaktadır.

Hayat, Allah’ın sıfatlarındandır. Madde cansız ve ölüdür. Allah yaratma iradesi ile cansız ve ölü maddelerden hayatı çıkarmıştır. Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulur: “Bir şeyi dilediği zaman, O’nun emri o şeye ancak “Ol!” demektir. O da hemen oluverir.” (Yasin 82)

İnsanoğlu bilmek ve düşünmekle mükellef kılındığı için ol emrinden ibaret olan yaratma iradesini laboratuvarda deneylerle, tabiatta gözlemlerle tahlil edebilir. Bu yaratma iradesinin mahiyet ve esrarını çözmeye çalışabilir. İslam ilmin laboratuvarda denenmiş ve tabiatta gözlenmiş verilerine açıktır. İslam’da tecrübenin adı hakk el-yakîn bilgidir. Eğer hayat hamlesinin abiyogenez teorinin dediği gibi aminoasitlerden koaservatlara, sonra proteinlere ve oradan da canlılara doğru gelişmekte olduğu deney ve gözlemlerle ispatlanabilirse bu durum yaratma iradesini inkâra değil, anlamaya yardım etmiş olur.

Dinimize göre insan toprak maddelerinden yaratılmıştır. Bu husus Kur’an-ı Kerim’de şöyle belirtilmektedir: “Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) İsa’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir: O’nu topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi. O da hemen oluverdi.” (Âli İmrân 59) Başka bir ayeti kerimede ise, “Siz cansız (henüz yok) iken sizi dirilten (dünyaya getiren) Allah’ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Sonra sizleri öldürecek, sonra yine diriltecektir. En sonunda O’na döndürüleceksiniz.” (Bakara 28) buyurulmaktadır.

Bizim inancımıza göre türlerin kökeni temelden birbirinden ayrılır. Her canlının gelişim veya tekâmül yolu kendi türü içinde olmuştur. Biyoloji ilminin verilerine göre kromozomların, genlerin ve sitoplazmanın taşıdığı irsî değerler türün yapısını tespit ve tayin eder. Çevre şartları bazı değişmelere ve sapmalara sebep olsa bile tür, kendi ana özelliklerini korur. Mutasyon, türün kendi içindeki değişimlerini ifade eder; yoksa bir türün başka bir türe dönüşmesi demek olmaz.

Bizler, hayatın daha başlangıçta çok ve çeşitli canlı türler halinde tek veya çok hücreli sayısız canlı yapılarla ortaya çıktığını savunan polijenik görüşü daha haklı ve makul buluyoruz. Kur'an-ı Kerim'e göre her canlı türü kâinatımıza serpiştirilmiş birer ayet durumundadır. "Gökleri, yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması, O'nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman, onları bir araya getirmeye de gücü yetendir." (Şura 29) "Sizin yaratılışınızda ve Allah'ın (yeryüzüne) yaydığı her bir canlıda da kesin olarak inanan bir toplum için elbette nice deliller vardır." (Casiye 4)

Her canlı türü gibi insan da müstakil yaratılmıştır. İnsanın ana karnında tek hücreli bir zigottan başlayarak doğum anına kadar geçirdiği muntazam bir seri değişikliklere biyologlar, ontogenez değişiklik adını veriyorlar. Bu değişiklik bütün insanoğulları için ortaktır. İnsanın ana karnındaki macerası incelendiğinde görülüyor ki, insan gelişiminin her safhasında genetik yapı olarak insandır. Hiçbir safhada genetik yapısı değişmemektedir. Bu durum her tür için de doğrudur.

OL DEDİ OLDU AMA NASIL OLDU?

Ömer Faruk Özbil-Ağustos 2017-sayı 131-gencdergisi

1952 yılında Konya'nın Beyşehir ilçesinde doğdu. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Paris, Kualalumpur ve Roma'da akademik çalışmalar yaptı. Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeliği yaptı. 9 dil bilen Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar, halen Yeditepe Üniversitesi'nde Öğretim Üyesi olarak çalışmakta.

Burada ideolojik saplantılar iyi değil. Ne bilim için, ne düşünce için. Olabilirliğinden farz edip düşünerek meselelere bakmak lazım. Olabilirliği kesin yoktur veya vardır şeklinde ispat mümkün değildir. Koca evren sonuçta. Ancak makul düşündüğümüz zaman ulaşırız. Bunu çıplak göz ile de görebiliriz. Dolayısıyla çıplak gözle evrim teorisinin birtakım söylemlerini gözlemleyebiliyoruz. Buna dayanarak makul görülebilir evrim teorisi. İspatlanamaz ya da reddedilemez.

Evrim kelimesi Darwin'in "maymundan geldik" sözü (iddiası) çevresinde şekillenip uzun tartışmalar meydana getirdi. Ama Darwin'den çok önceleri evrim konusunda çalışmalar yapmış, fikir beyan etmiş isimler var. Bizlere evrim teorisinin tarihsel seyrinden ve bu çalışma yapan isimlerin evrimi nasıl tanımladıklarından bahsedebilir misiniz?

Darwin meşhur olduktan sonra evrimin daha önceki kültür ve medeniyetlerde, düşüncelerde var olduğu tezleri de ortaya çıkmıştır. Bunlardan en çok üzerinde durulan eski Yunan presokratik bazı düşünürlerde evrim düşüncesinin var olduğudur. Aristo bile buna örnek gösterilir. Evrim fikri esasen Batı dünyasında ortaya çıkmıştır. Darwin'den önce evrim fikrinin olduğunu kabul etmiyorum. Darwin canlı türlerinin evrim ile oluştuğunu öne sürer. Galapogos adalarına yaptığı ziyaretlerde o adada yaşayanlar ile başka bölgelerde yaşayan aynı canlıların; farklı bölgelerde, farklı fiziksel özelliklere sahip olduğunu söylüyor. Ve bu gözlemlerinden hareketle evrim teorisini ortaya atıyor. Ona göre tüm türler bir tek ana türden çoğalarak gelişerek bugüne kadar gelmiştir. Tabii türler arası geçiş var mı yok mu Darwin o zaman bunu tartışmıyor. Bu ara türler sorunu sonradan ortaya çıkıyor. Darwin'in demek istediği şimdiki canlı türlerinin ortak bir atadan değişim ve gelişim sonucunda ortaya çıktığıdır. Çevre, iklim ve dahili faktörler sonucu değişim yaşanıyor ve böylece canlılar türemiş oluyor. Darwin'den önce batı dünyasında birtakım evrimci kabul edilen düşünürler var. Her ne kadar Darwin bu seyahatlerinde adalara müşahede için gitmiş olsa da kendinden önceki bilginlerin etkisi de vardır. Yani Darwin kendinden önceki fikirlerden hareketle yeni bir teori oluşturuyor.

"İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi" kitabınızda birçok İslam aliminin evrim konusunda çalışmalar yaptığını belirtmişsiniz. Bu isimlerin görüşlerinden ve evrimin İslam aleminde nasıl karşılık bulduğundan biraz bahsedebilir misiniz?

İlk düşünürler mutezile kelamcılar dediğimiz Nazzam ve öğrencisi El Cahız'dır. Nazzam'ın kitapları günümüze ulaşmamış olsa da ondan nakil yapan bilginlerden bize ulaşmış bilgiler vardır. Nazzam diyor ki: Bir çekirdek varlık yani bir ana tür yaratılıyor. Zamanla ondan diğer varlık türleri ortaya çıkıyor. Nazzam'ın fikri biraz daha felsefi tabi. Ama asıl en detaylı ve açık fikir sunan Cahız'dır. El Hayavan denen meşhur bir kitabı vardır. Hayvanlar ansiklopedisi diyebileceğimiz 4 ciltlik kapsamlı bir eser. Cahız burada varlıkların, canlıların evrim yoluyla oluştuklarını söylüyor. Allah varlıkları doğası gereği evrimleşici bir yapıda yaratıyor ve ara türlerden bahsediyor.

Darwin'de ara türler bahsi yok ama Cahız'da vardır. Ara tür, hayvandan insana geçiş ya da bitkiden hayvana geçiş gibi bunlar sayesinde varlıklar oluşuyor şeklinde bahsediyor. Darwin'in kitabında maymunlar açık şekilde zikredilmez ama Cahız insanların maymundan türediğini söyler. Bugün soruyorlar maymunlar var ama maymunlar insana neden dönüşmüyor. Bu konuya dikkat etmek lazım. Burada ilk yaratılıştan, oluştan bahsediliyor. Yani oluşum zamanından. Türler bir kere oluştuktan sonra kendi içlerinde evrimleşip gelişiyor. Ondan sonra maymunun insan olması mümkün değil. Hatta Cahız insanın maymuna dönüşebileceğinden bahsediliyor. Kur'an'a dayanarak bunu öne sürüyor. Bir ayette Yahudi kavmini Allah'ın maymuna çevirdiğini söylüyor. Dolayısıyla Cahız bunun fiziksel olarak olduğunu kabul ediyor. Diğer bilginler bunun manevi olarak, ruhsal ve karekter bağlamında değişimden söz ediyorlar. Mesela Mevlana'nın bazı şiirlerine dayanarak Mevlana'yı dahil edenler var. Nazzam, Biruni, İbn Tufeyl, İbn Miskeveyh gibi bazı düşünürlerin Evrim teorisine yakın düşüncüleri vardır.

İslam dünyası Evrim fikirlerini öne sürerken Kur'an'dan hareketle yola çıkıyor. İbn Tuyfeyl'in Hay bin Yakzan isimli bilimsel romanı var. Orada klasik yaratılışı anlatıyor. Diyor ki madem insan topraktan sudan yaratıldı, canlıların yeryüzünde oluştuğunu ve insanın yeryüzünde yaratıldığı sonucuna varırız. Fırıncının ekmeği mayaladığı gibi yağmurla gelen sular toprak ile buluşuyor. Bir mağaranın ağzında birikiyor ve o çamur güneş ısısının ışığının etkisiyle ıssız bir adada mayalanıyor. Kimyasal değişim geçiriyor ve oradan insan doğuyor.

“Hayy” yaşayan demek, o ortaya çıkıyor. Ama dini kültürlerde Adem ile Havva’yı Allah gökyüzünde yaratıyor sonra günah işleyince onları kovuyor yeryüzüne gönderiyor şeklinde inanışlar var. Bunlar Hristiyan ve Yahudi geleneğinden etkilenmiş Müslümanların savunduğudur. Allah, Bakara suresinde ben yer yüzünde bir ardıl yani bir halife yaratacağım diyor. Bu halife daha sonraları siyasal halife olarak algılanıyor ama orada ardıl anlamı var. İnsan en son yaratılan varlık türüdür. İnsanın yaşayabilmesi için daha önce canlıların yaratılması gerekiyor. Böylece son varlık olarak insan yeryüzünde yaratılıyor. Ve bu ilk insanın Adem olduğunu ayette açıklıyor Allah.

Birçok görüşten, araştırmadan ve evrim tarihinden bahsettik. Peki hocam size göre evrim nedir? Siz evrim konusunda neler söylemek istersiniz, evrimi nasıl tanımlıyorsunuz?

Daha önceki Müslüman evrimcilerin söylediği gibi evrimin bir kısmını kabul ediyorum. Bir kısım alimler; varlıklar kendiliğinden, tanrı iradesi olmadan oluşmuş diyorlar. Materyalist teoriler bunu savunuyor. Ben Evrimi kabul ediyorum ama Evrimi yaratılış olarak Allah’ın yaratış biçimi olarak ortaya koyduğunu söylüyorum. Dolayısıyla varlıklar bugünkü karmaşık kompleks yapıya geliyor ve bunu Allah oluşturuyor. Burada Allah’ın iradesi söz konusudur. Ve bu Kuran’a uygundur. Yaratılışı ifade eden ayetlerde geçen fiillerin anlamları düşünüldüğü zaman Kuran ile çelişmediği görülüyor. Bu illa Darwin’in ya da Darwincilerin modern görüşü olmayabilir ama neticede evrim fikri var. Bunu dönüşüm, gelişim olarak algılıyoruz. Türlerin birinin diğerinden ortaya çıkışını anlatıyor. Bu tür bir evrimi kabul ediyorum.

Allah, Kur’an’ı Kerim’de Hz. Adem’i yoktan var ettiğini, yarattığını söylüyor. Esas tartışmalar bunun bir anda olduğu ya da bir süreç sonucu olduğu üzerinde şekilleniyor. Hz. Adem’in yaratılışını anlatan ayetleri nasıl okumalıyız?

Yoktan var etme yanlış anlaşılıyor. Adem’i yoktan var etmiyor. İnsan yokken ilk insan olarak Adem’i var ediyor. Zaten en büyük tartışmamız burada başlıyor. Hristiyan teologlar yoktan yaratma teorisini geliştiriyorlar sonra bize de geçiyor. Hatta bu daha sonra sorun çıkarttığı için Gazali bunun üstünde duruyor, tartışıyor. Neticede yok iken yaratmadır. Yoktan yaratma biz Müslümanların zihinlerini bozan bir kavram. Adem’i topraktan, sudan ve balçıktan yaratıyor. Kuran’ı Kerim’de cennet 48 ayette yeryüzü içinde kullanılıyor. Zaten cennet güzel bahçe, yeşillik yer demektir. Ve çoğunlukla gelecek hayat anlatılıyor ama yeryüzüne cennet diyor Allah. Dolayısıyla ayette cennet geçince Müslümanlar bunu yukarıda cennet var diye tartışıyorlar. Yoktan var etmeyi iyi düşünmek lazım, alışılageldiği şekli ile kabul etmemek lazım. İlk varlık başlangıçsızdır, onları Allah yok iken yaratıyor. Nedir bu çeşitli manevi yorumlar var ama Allah biz yeri göğü Duhan’dan yarattık diyor. Duhan ise duman anlamına gelir o dönemde. Bir çeşit canlıların oluşumunu sağlayan gaz bulutundan oluşuyor. Gaz bulutu yok iken Allah onu yoktan yaratıyor. Ondan sonra yerler gökler oluşuyor. Allah diyor ki yer ve gök birbirinden ayrılsın diyor ve ayrılıyor. Ve bu sayede dünya gibi gezegenler oluşuyor. Biruni bunu da düşünüyor. Başka gezegende canlı var mı diye. Hatta İbn Sina ile tartışıyor, ona mektup yazıyor. Başka dünyada canlı olabilir mi diye soruyor. İbn Sina sadece bizim dünyamızda canlı var diyor. Biruni eleştiriyor İbn Sina’yı sen Aristo’dan etkilenerek söylüyorsun, başka dünyalarda canlılar olabilir diyor.

MÜSLÜMAN İNSANLARIN DA ATASI MAYMUN MU?

Cihan Taştan-Şubat 2016-113.sayı- gencdergisi

Tesadüfe, kendi kendine olmaya ve olayları tesirden muzdarip doğaya atfetmek gibi Allah'ın hükümdarlığına muhalif inanışımız, Allah'a -hakkıyla- imandaki kırmızı çizgiyi geçtiğimizi gösterir.

Müslümansanız, yaratılışa iman ediyorsanız ve hele de Biyoloji ve Genetik alanında okuyorsanız, siz artık bir 'Süper Kahraman' adayısınız(!) İlk yapmanız gereken iş, bütün mecralara 'korkmadan(!)' dalıp, evrimi çürütmek ve hiç durmadan yaratılışın hak olduğunu haykırmak(!) Eğer kendinizi bilim yolunda bir hayata adamaya hazırlıyorsanız, gencecik beyinlerinizdeki ilk sinyal, 'hakikati' haykırmak olmalı(!)

Laboratuvarda araştırmalar ve deneyler yapıp yararlı olacak keşifler yapacağımıza, biz de bu hayale kapıldık! Gecelerce kitaplar okuduk, zaten bölümümüz gereği birçok evrim temalı dersler aldık ve gecelere kadar internette evrimi savunan insanlara anti-tezler yazdık… Ne mi oldu? Bir kere, Süper Kahraman olamadık. Peki o kadar yazdığımız cevaplarla evrimin İslam kaidelerine zıt olduğunu inandırabildiğimiz tek kişi çıktı mı? Hayır! Ama hüsrana da düşmedik.

Zamanımızın çoğu laboratuvarda gecelere kadar DNA klonlamalarıyla ve canlıların genetiğini değiştirip belli bir amaç doğrultusunda işlev kazandırmaya çalışmakla geçiyordu. Yani bizi biz yapan üç milyar tane DNA harfinin her birindeki küçük bir değişiklik, geceleri rüyalarımıza kadar girebiliyordu. İşte bu kadar 'yaratılışın sanat eseri' olduğu gerçeğine yakın çalıştığınızda anlayacağınız (ve hissedeceğiniz) en büyük gerçek: hiçbir şeyin tesadüfi yani kendi kendine meydana gelmediği ve hiçbir zaman gelmeyeceğidir!

Hiç uğraşmayın! Ne siz evrime 'inanan' bir bilim insanını yaratılışa inandıramazsınız, ne de o sizi inandıklarınızdan vazgeçirebilecektir. Ama açıkçası ikinci söylemimde yanılıyor olabilirim; zira evrime karşı yaratılışı savunabilecek bir anti-tez üretmekten garip ve mahrum olan 'Müslüman bilim insanlarımız', kendilerine yeni bir çıkar yol bulmuşa benziyor: Yaratılışçı Evrim. Yani hem Allah var hem Allah her şeyi kontrol ediyor. Ama! Bütün canlılar evrim mekanizmasıyla yani tesadüfi, güçlünün zayıfı yendiği ve doğal(!) seçilimle en iyi adapte olanların sağ kaldığı bir süreç sonunda oluşuyor. Zamanımızın yeni moda 'süper kahraman' figürü, artık bu fikirleri hep birlikte taşıyan 'Müslüman bilim insanlarından' yetişiyor! Bilimsel fikir ve teori (Akıllı Tasarım gibi) üretmekten muzdarip insanların imanlarını koruduklarına inandıkları bu sığınağın ne kadar çökmeye yatkın olduğunu zaman kanıtlayacak!

Peki, yaratılışçı evrime inanan 'kahramanların'(!) hem canlıların yaratılışında tesadüfi olayların rol aldığına inanması, hem de güya kendi kendine çalışan bu mekanizmaları bir de Allah'a bağlayarak iman etmesi mümkün mü? Aynı kalpte hem tesadüf hem de her şeyi hikmet, nizam ve hükümle yaratan ve her an yaratmakta olan Allah bir arada bulunabilir mi? Hayır!

Kur'an bir kerede inen bir kitap değil. On yılları aşkın bir süre nice silsileli olayların arkasından -uzun bir süreç sonrasında- nazil oldu. Böyle tesadüfi(!) olaylar şeklinde

görünmesine rağmen Kur'an'ın hiçbir harfinde, sırasında, ayetinde tek bir düzensizlik bulunamamasının yegane sebebi, Allah'ın bütün zamanı tek bir bakışla görüp Kur'an'ı arş-ı aladan (Levh-i Mahfuz'dan) indirmesinden dolayıdır. Yaprağın yere Allah'ın ilmi dahilinde düşmesinden, kainatın yaratılıp genişletilmesine kadar; nice Peygamberlerin yaşadığı mazideki olaylardan, istikbaldeki gaybi olayların harf harf açıklandığı tek bir kitapta cem edilmesi, kelimelerindeki ve harflerindeki belagatlı sıralınışı, her şeye hakim olan Allah'ın hükümdarlığından zerre kadar kudretin ve hükmün 'tesadüfi olaylara' mal edilemeyeceğini herkese gösterir.

El hasıl, ister atanızın evrimle maymundan geldiğine 'inanalım', isterse de her canlının yoktan ve şahsına münhasır mükemmel özellikleriyle yaratıldığına 'inanalım', imanımızda bizi sekteye uğratacak aslında bu seçim olmayacaktır. Tesadüfe, kendi kendine olmaya ve olayları tesirden muzdarip doğaya atfetmek gibi Allah'ın hükümdarlığına muhalif inanışımız, Allah'a -hakkıyla- imandaki kırmızı çizgiyi geçtiğimizi gösterir.

BİLİM HER ŞEYİ AÇIKLAR MI?

Cihan Taştan-Eylül 2014-96.sayı- gencdergisi

Süphanallah, bir nefeste okunup heyecana ve hayrete uğramıyorsa imame'de problem olabilir!

Doktora; akademik dünyada ilerlemek ve insanlığa katkıda bulunmak isteyen ilim ehlinin bulunduğumuz dünya sisteminde muhakkak tecrübe etmesi gereken önemli bir kavşaktır. Deyim yerindeyse bilimsel çalışmanın gerçekleştirildiği bir 'bilim insanlığı ergenlik dönemi' denebilir. Doktora öğrencileri arasında kalırsanız, muhabbetin açılacağı konunun türü ne olursa olsun bilimsel kriterler ele alınarak tartışmalar sürdürüldüğünü müşahede edersiniz... Bu noktaya kadar her şey normaldir; ancak her ergenliğin psikolojik negatif etkiler içerebilmesi gibi, bilim insanlarının doktora ile başlayan maceralarında da yavaş yavaş şu felsefe oluşabilir: Bilim her şeyi açıklar...

Büyük patlamadan itibaren nefes alışımıza kadar yaratılan ve her an yaratılmakta olan olayların bütünü, bilim kıstaslarında ve hikmet kasesi içerisinde tartılabilir veya açıklanabilir. ''(İlim) Allah'ın ilmi, her şeyi kuşatmıştır'' (el-A'raf, 89) ayeti ile tefekkür edildiğinde, yeryüzü ve göklerdeki bütün varlıkların ve mekanizmaların bilimsel olarak açıklanabileceğini düşünmek makuldür. Ancak eğer bu fikir, bilhassa bilim insanlarının sinir hücrelerinde kanserleşmiş halde olabilmesi bakımından, imanla el ele değil de hasım olarak değerlendirilirse; gerçekleştirilen bilimsel çalışmalardaki bütün heyecanı, hayreti ve Allah'ta yakine ermekteki niyeti söndürebilmektedir.

Süphanallah, bir nefeste okunup heyecana ve hayrete uğramıyorsa imame'de problem olabilir!

Matematik, Elektronik Mühendisliği ve Genetik üzerine çalışan üç doktora öğrencisi, bir meyve tabağı etrafında hasbihal ediyordu. Genetikçi, 'Şu çileğin yaratılışındaki güzelliğine bak' diye Mühendis kardeşine tatlı bir fikir salkımı uzatıyor, heyecanı ve hayreti tımarlıyordu.

Mühendisin gözünde onlarca denklem ve örnek canlanıp manen süphanallah'lara kalen birkaç örnek ekliyor ve meyveler topraktan filizlenip kalplerdeki tartılarında ebedi makama erişiyorlardı.

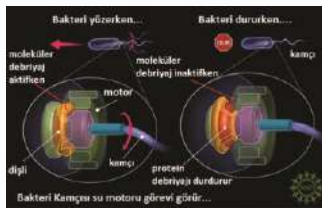
Birden Matematikçi kardeş söze girdi, 'çileğin yaratılışını öyle anlatıyorsunuz; fakat onun oluşmasını bilimsel olarak tamamen açıklayabiliriz' diyor, aslında çok da heyecan duyulmaması gerektiğini ve çileğin son haline erişinceye kadar geçireceği devrelerin bilimsel yollarla açıklayabileceğini ima ediyordu. Süphanallah meyvesinin kabuğu imasında bu fikir aslında haklıydı, ancak muhtevası yani çekirdeği düşünüldüğünde elbette ki hemen itiraz icbar etti. Zaten Genetikçi, 'çileğin yaratılışını' kardeşlerine heyecanla ve hayretle sunsa da- elbette ki istese- bilimsel olarak çileğin bütün içeriğini arayıp tarayıp anlatabilirdi. Aynı şekilde Matematikçi kardeş de bu yaratılış esnasında filizlenen çileğin onlarca matematik denklemini gözünün önüne getirebiliyordu. Aslında ortamın ısınması, 'bilimin her şeyi açıklayabilmesi' felsefesinden ötürü değildi. Bilimin ve teknolojinin yüzyıllar içerisinde ilerlemesinin kalplerde süphanallah'ları arttırması gerekirken sanki küçük böğürebilen Samiri putlarını inşaa ettirmesiyle karşılaşabileceğimizden kaynaklanıyordu. Bundan dolayı bu fikir, kalplere 'heyecan ve hayret' makamlarını kaybetmek korkusunu bir an tokat gibi çarpıvermişti...

"İslam Nazarında Akıl ve Felsefe"

Osman Nûri Topbaş Hocaefendi'nin 2014'ün başlarında yayınlanan bir nefeste okunabilecek kitabı, tam da bu fikri çıtırdamalar sırasına tevaffuk etti... 'Akıl, bilim ve bu iki cihazın kullanılma felsefesinin' ''bizce'' nasıl olması gerektiğini çok güzel şekilde açıklayan eser, akademik dünyada 'bilim her şeyi açıklar' girdabına kapılmış olan insanlara şeddeli tavsiye edilmeli.
Her ne kadar evrenimizdeki olayları bilimsel yollarla açıklayabileceğimizi öne sürsek de, Cenab-ı Hakk'ın hiçbir varlığa hudutsuz bir kudret vermediği gibi her şeyi hakkıyla anlayıp keşfedebileceği sınırsız akılı da vermediğinden bahsetmektedir eser. Bunun sonucunda İslam'ın (kabul ettiği) akılcılığın (bilimsel tutum takınmanın), hakikat arayışında aklın kudretini ('herşeyi açıklayabileceği' şeklinde) kabul ederek onu adeta ilahlaştıran rasyonalist felsefecilerden tamamen farklı olduğunu açıklamaktadır. Eserinde Bediüzzaman Hazretleri'nin 'Bu zamanda dalalet, Kur'an, İslam ve imana taarruz; fen, felsefe ve ilimden geliyor...'' cümleleriyle devrimizin devranının nasıl döndüğünü hülasa etmektedir.

"AKILLI TASARIM"SA AKILLI KİM?

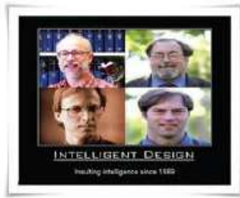
Cihan Taştan-Ağustos 2011-59.sayı- gencdergisi

Tıkanan trafikte onlarca arabaya bakan insan "Arabaları yapanlar, buna uygun trafik de tasarlasalardı ya!" şikayeti içerisinde oflar durur... Acaba arabaları tasarlayanlar, akıllı değiller miydi de trafiği mükemmel tasarlayamadılar? Yüzlerce aklın içinde biriken ilimden hâsıl olan "araba", gerçekten sadece sürekli hata yapan bir insan tayfasına mı atfedilebilir? Peki o insan tayfasını yaratan, şimdiye kadar icat edilen tüm güzel şeyleri de yaratmış değil midir? Yani "akıllı tasarım" denen insanın derinliklerinde olan ilim de öyle tasarlanmış ki,

“yoktan” olan insan güruhunun icat edeceği “araba”nın bile bir ilimle yaratıldığı kolaylıkla görülebilir. Kısacası bir araba varsa elbette gerçek! bir tasarlayanı var; aynen “bir köy muhtarsız, bir kitap katipsiz” olamadığı gibi...

Akıllı Tasarım (AT-Intelligent Design) teorisinin derinliklerine inmeden; hikmeti ve ilmi sonsuz Allah’a, yaratılanlara verilen “akıllı” sıfatının verilmesini uygun bulmadığımı belirtmek isterim. AT, mikro alemden makro aleme tüm varlıkların bir tasarlayıcı tarafından “akıllıca” tasarlandığını savunmaktadır. 1989’da Amerika’da çeşitli bilim dallarından insanların ortaya koyduğu bu akım (bizim için yeni olmasa da), evrim teorisinin belirttiği –her şeyin tesadüfi ortaya konan bilimsel bir karşı çıkma çabasıdır. Modern bilimin çoğunlukla “inandığı!” evrim teorisine karşı bilimsel bir altyapı ile açıklanmaya çalışılan AT, varlıkların indirgenemez komplekslikte olduğunu söyler. Yani sahip olduğumuz bir özellik, yüzlerce farklı elemanın ortak çalışması sonucu oluşmuştur. Ve birinin dahi eksik olması, tüm mekanizmanın işlevini kaybetmesine neden olmaktadır. Mesela sahip olduğumuz görme özelliği için binlerce hücre aynı anda çalışmaktadır. Ve tek bir hücrenin sistem içerisinde olmaması (mesela sinir hücresinin bozulması) bütün bir görme özelliğinin kaybedilmesine neden olmaktadır. Bu durum onlarca mürettebatı olan bir gemide, bir mürettebatın dahi işini unutması sonucu geminin batmasına benzemektedir.

Yaratılışın bilimsel haykırış çabası...

Biyokimyacı Michael Behe, Darwin’in Kara Kutusu (özellikle, biyolog arkadaşlara şeddeli tavsiyemizdir) adlı kitabında –indirgenemez komplekslik- hakkında bakterilerin hareket etmekte kullandığı kamçı (bir çeşit kuyruk) örneğini vermektedir. Bir bakteri kamçısını oluşturmak için 40 farklı protein gerekmekte ve tek bir tanesinin eksikliğinde bile bakteri kuyruğu çalışmamaktadır. Böylece kuyruğun bakteri için sadece bir yük oluşturduğunu söylemektedir. Bundan dolayı AT, evrim teorisinin aksine, bakteri kuyruğunun deneme-yanılma yoluyla ve doğal süreçler sonucunda oluşamayacağını açıklamaktadır. Böyle bir yapının sadece tümden bir bakış ile tamamen hikmetle (onlara göre akıllıca) var edildiğini anlatmaktadır.

Öte yandan astronom Guillermo Gonzalez, AT teorisi hakkında şunları söyler “Evrenle ilgili insanların etkileyemediği, doğal ve sadece bir kaç atomun rastgele çarpışmasıyla ortaya çıkabilecek kadar basit olmayan bir durum var. Ve sen, rahatça yaşamak için kainat arkasında saklanan ve bilinmeyen o “gerçeği” bulmalısın.”

AT, aslında Hristiyan inancındaki birçok bilim insanının içlerinde sakladıkları Allah’ın varlığını bilim dünyasında haykırma iç güdüsünün artık gırtlağa kadar geldiğini gösteren bir örnektir. AT, hikmet ve tevhid boyutunun diğer dinlerde artık bilimsel çerçevede de korkulmadan konuşulduğunu ve hatta üniversitelerdeki bölümlerde ders ve tartışmalara konu olduğunu gösteren en açık delildir. Ancak takınılan bu tutum bize hiç yabancı değildir; hatta bir çok alimimiz tarafından yüzyıllar öncesinde belirtilen bir gerçektir.

Akıllı Tasarım (AT) yeni mi çıktı?

18.yy'da Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri Marifetname adlı eserinde AT'nin bizcesini şöyle açıklar: "Özlerin keyfiyeti ve eşyanın mahiyeti inceden inceye araştırılıp, düşünülse; varlıkların durumları, kâinatın hal ve hareketleri basiret gözüyle mütalaa kılınsa, âlemin bütün parçalarının Allah'ın sanatıyla sonradan olduğuna sağlam bir aklın delillerinin şehadet etmesi kaçınılmaz bir iştir."

Sonuç olarak, 21.yy Müslüman bilim insanlarının kendi tevhid, hikmet ve tefekkür anlayışları çerçevesinde bilimin bizcesini oluşturmasının, bilimsel çalışmaların kemale erdiği şu son yüzyıllık tarihte, hak adına artık zorunlu hâle geldiği söylenebilir.

İNSANIN EVRİMİ

Ahmet F. Yüksel-Londra - 25.02.2000- http://sufizmveinsan.com/

İnsanın kökeni hakkındaki varsayımlar incelendikçe, soyağacının biçimlenişine ilişkin yaygın kuramın dışında, başka tezler de gündeme geliyor. Bunlar; insan olmanın özellikleri olarak kabul ettiğimiz **dil, bilinç, yaşam sağlama ve teknolojinin evrimini** kapsamakta...

İnsansı maymunun bizlere dek uzanan yaşamsal uyumlarını gerçekleştirebilen atalarımızın yani Homo Sapienslerin dünya üzerindeki tarihine, kronolojik açıdan baktığımızda şöyle bir gelişim çizgisiyle karşılaşıyoruz:

4.600.000.000 yıl önce, güneş, dünya ve sistemimizdeki diğer gezegenler, toz ve gaz bulutundan oluştu.

3.500.000.000 yıl önce, yaşamın ilk belirtileri olan, bakteriler ve algler gibi ilkel hücreler meydana geldi. Bu tür hücrelerin benzerleri günümüzde de yaşamaktadır.

1.400.000.000 yıl önce, tek hücreli, fakat daha büyük organizmalar gelişti. Üreme ve kalıtım işlevlerini yapan bir çekirdekleri vardı.

700.000.000 yıl önce, çekirdekleri bulunan hücreler birleşerek İnsanların da dahil edileceği çok hücreli organizmaları meydana getirdiler. Çok hücreliler de evrim geçirip bitki ve hayvan şeklinde sayısız bölümlere ayrıldılar.

550.000.000 yıl önce, ilk hayvanlar ortaya çıktı. Bunlar, solucanlara ve deniz yıldızlarına benziyorlardı. İskelet ve sinir sistemi belirtileri vardı. Ayrıca, solungaçları da beliriyordu.

510.000.000 yıl önce, omurilikleri olan canlılar meydana geldi. İnsanlar bu türe aittir. İlk türeyen omurilikliler, çeneleri olmayan, balığa benzer yaratıklardı. Bir süre sonra çeneleri de gelişti.

500.000.000 yıl önce, çenesi, omuriliği, kıkırdaklı çubukları olan canlılara rastlandı. Sonradan ikişer kol ve bacak şekillendi.

450.000.000 yıl önce köpek balığına benzeyen, kıkırdaktan iskeleti olan türler görünmeye başladı. Daha sonra, kemikten iskelet meydana geldi.

425.000.000 yıl önce, ömürlerinin çoğunu su dışında geçirebilen yaratıklar türemeye başladı. Çıkıntılı yüzgeçleri, bacağa dönüştü. Basit akciğerler oluştu. Bu türün bir örneği kurbağalardır. O sırada karalar, elli milyon yıldan beri, bitkilerin egemenliği altındaydı. Bitkilerden sonra, kısa sürede salyangozlar, örümcekler ve böcekler gibi organizmalar belirdi. 350.000.000 yıl önce, organizmalar, artık suya bağımlı olmaktan kurtulmuşlardı. Bunlar yılan ve kertenkele şeklinde çok iri hayvanlardı.

270.000.000 yıl önce, sıcakkanlılık olgusunu geliştiren sürüngenlerden kuşlar,

200.000.000 yıl önce, kır farelerine benzeyen memeliler gelişti.

100.000.000 yıl önce, memeliler bebeklerini yumurtadan çıkarmaya, bazı türleri de bebeği vücudun içinde iken göbek bağı ile beslemeye başladılar. İnsanlar bu türden gelmektedir.

75.000.000 yıl önce, böcek yiyen ilk primatlar kabul edilen ağaç fareleri görüldü.

65.000.000 yıl önce, büyük sürüngenler ortadan kalkmaya başladı. Bazı memeliler ve sürüngenler felaketi atlatmayı başardılar. Dev memelilerin soyu tükendi. Göbek bağlılar, dünyaya egemen oldu. Memelilerin beyinleri gelişmeye başladı. İlk primatların beyinleri, gövdenin %5'ine ulaştı.

55.000.000 yıl önce, iki gözü başın önünde birbirine yakın şekilde yer alan primatlar, 35.000.000 yıl önce de, insan ve maymunların atası olan, insan benzeri primatlar türedi. Rahatça oturabiliyorlardı.

30.000.000 yıl önce, maymunların bir kolu evrim geçirerek insanımsı görünüşlü maymun türüne dönüştü.

17.000.000 yıl önce, büyük maymunlar türemeye başladı. Çok iri bir gorile benziyorlardı.

8.000.000 yıl önce, büyük maymunlardan insanı andıran Hominidler ortaya çıktı. Bunlar 120 cm boyundaydı, beyinleri 562 gramdı. İlk Hominidler, o güne kadarki en akıllı kara hayvanlarıydı. Ayakta durabiliyor ve dik yürüyebiliyorlardı. Bu türe ait en eski kalıntılar, insanlığın beşiği kabul edilen Afrika'nın doğusunda bulunmuştur. Yavrularını kalp atışına yakın tutmak için sol kollarında taşıyorlardı. Serbest kalan sağ kollarını başka amaçlarla kullandılar. İnsanlara özgü bir özellik olan sağ eli kullanma eğilimi buradan gelmektedir.

3.000.000 yıl önce, türler biraz daha irileşti. Beyinleri de büyüdü. Bizimkinin 1/3 'üne ulaştı.

2.000.000 yıl önce, bize çok benzeyen bir tür (Homo Habilis) meydana geldi. 700 gram ağırlığında beyni ve yuvarlak başı vardı. Henüz konuşamıyorsa da, çeşitli sesler çıkarıyordu. Elleri ve ayakları modern insanınkine benziyordu. Yiyecek toplamak yerine, avlanan ilk canlıydı.

1.600.000 yıl önce, Homo Erektus (dik duran insan) türü gelişti.180 cm boyunda 70 kg ağırlığındaydı. Beyni, bugünkü insan beyninin dörtte üçü kadardı. İlk defa bilinçli şekilde ateşi kullandı.

200.000 yıl önce, hem vücut hem de beyin ölçüleri bizimkine yakın olan Neanderthal insanı,

50.000 yıl önce ise, modern insan Homo Sapiens ortaya çıktı.

25.000 yıl önce, Homo Sapiens, Amerika ve Avustralya'ya ulaştı.

10.000 yıl önce, hayvan yetiştirmeye, kentler inşa etmeye başladı. Bu dönem uygarlığın başlangıcıdır.

5.000 yıl önce, Sümerler yazıyı icat etti.

3500 yıl önce, demir yapımı başladı ve büyük imparatorluklar çağı geldi.

500 yıl önce, barut ve top icat edildi. Matbaa makineleri gelişti. Modern çağ başladı.

200 yıl önce yapılan buhar makinesiyle birlikte, sanayi devriminin temelleri atıldı.

40 yıl önce, Nükleer silahlar yapıldı.

30 yıl önce Uzay çağı başladı...

Tarihleme metotlarındaki gelişmeler ve yeni bulunan kalıntılar, evrimle ilgili bilgilerimizi farklılaştırabilmektedir. Bu konuda tek noktalı anlayış yerine artık "çok noktalı evrim" fikri benimsenmektedir. Neanderthellerle bugünkü insan arasındaki doğrudan atalık ilişkisini yadsıyan çağdaş görüş taraftarları çoğunluktadır.

Tüm bu evrimsel basamaklarda beyin sığası, 450 cc'lik hacimden, Homo Habilis'te 600-800 cc'ye, Homo Erektus'ta 850-1100 cc'ye, Neanderthal İnsanında 1550 cc'ye ulaşmıştır. Modern Homo Sapiens'te 1350 cc kadardır. Beynin gösterdiği bu değişim, sadece hacimsel olmayıp, lobların, kıvrımların, ses tellerinin ve konuşmanın gelişimi gibi birçok alanda izlenmektedir.

Evrim; insanlık için henüz bilmece olmaktan çıkmış değildir. Tüm sorularımıza yanıt bulamayacağımız gibi, bunları öğrenme isteğimizin süreceği de kesindir.

Kaynaklar:

Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin, Tübitak popüler bilim kitapları
Kosmostan Kuantuma - Yalçın İnan
Batık kıta Mu'nun çocukları - James Churchward
Meydan Larousse

EVRİM 1

Turhan Doğan-Tokyo Üniversitesi Yüksek Kimya Fakültesi-Tokyo - 05.08.2003-sufizmveinsan

Darwin evrim teorisi ile ilgili kitaplarını (Doğal seleksiyon, Türlerin kökeni) yazdıktan bu yana yaklaşık yüz elli yıl geçti. Darwin bile Türlerin Kökeni eserini tamamladıktan sonra hemen yayımlama cesaretini kendinde bulamamıştır. Aradan geçen bir buçuk asrından sonra sanırız Darwin, teorisinin ulaşacağı boyutları da tahmin etmemiştir. Bugün evrim teorisi birçok bilim dalıyla da desteklenmiştir. Darwin'in devrinde genetik bilimi henüz yok denecek

düzeyde idi. Bu sebeple Darwin, bu faktörü göz önünde bulundurmamıştır. Günümüzde ise genetik biliminde yapılan ilerlemeler Darwin'in yüz elli yıl öncesinden ne kadar gerçekçi tespitler yaptığını ortaya koymuştur. Öyle ki evrim tezi, hâlâ tartışılmaktadır. Bugün Darwin'in binlerce gözlem ve araştırma sonucunda ortaya attığı bu tezi insanlığın çoğu, kabul etmemektedir. Teoriyi kabul etmeyenlerin çoğunluğunu Yahudi, Hıristiyan ve Müslümanlar oluşturmaktadır. Ancak son yıllarda Papanın evrim teorisinin Tanrı'nın varlığıyla ters düşmeyeceği yönünde açıklamaları olmuştur. Diğer taraftan konuyu en gerçekçi tasavvufi kaynaklar da irdelemiştir. Tasavvuf literatürünü takip edenler bilirler. İnsanın yaratılış mevzuu, orijinal kaynaklarda mecazlarla ve semboller ile bir manaya işareten tamamen benzetme yollu anlatılmış. Oysa ki tasavvuf, dünya hikmet yurdudur der. Her şey oluştuğu boyut itibariyle neden sonuç içinde bir sistem dahilinde yürümektedir. Diğer taraftan mutlak evrensel felsefenin uygulamalı biçimi olan tasavvuf, Tanrı kavramı ile Kozmik Bilinç kavramlarının tamamen farklı olduğu gerçeğini bütün çıplaklığı ile gerek klasik anlatımla gerekse modern bilimin ulaştığı bulgular ile sunar.

Bu iki noktanın yani evrende değişik boyutlarda süregelen Sistem ve Kozmik Bilinç kavramının anlattığı kavramlar tam olarak anlaşılmadığı takdirde, evrim tezinin anlatmak istediği mesaj da yerine oturmayacaktır.

Nitekim, enerji yoğunlaşarak maddeyi oluşturur. Bu noktaya her şeyin çift var edilmiş olması ile işaret edilmiştir. Fakat insan bu sistemde öyle bir noktaya gelmiştir ki, yerküredeki diğer maden, nebat ve hayvan türlerinden farklı olarak birimsel ruhunu üretme düzeyine gelmiştir. Bütün bu türleri enerji meydana getirirken, insan beyni bir ışınsal beden üretecek ve bilinç kendini bu bedene transfer edecek bir formasyona gelmiştir. Bu noktanın çözülmesi ise işte bu sistemin her noktasında geçerli olan ve açığa çıkan bu bilincin anlaşılması ile olacağı kesindir. Bilimin istikameti de bu yöne kayacaktır.
Ana hatları ile bu konunun anlaşılması için gerekli referansları verdikten sonra, evrim tezinin bize sunduğu bazı şaşırtıcı bulguları değişik bilimsel kaynaklardan faydalanarak sizlerle paylaşmak istiyorum. Eğer yazılarımı takip ederseniz şu başlıklara değineceğim:

- Evrim hakkında sıkça sorulan sorular
- **Balinaların evrimi, Karadan Suya Evrim!**
- İnsan Evrimine yeni bir bakış
- **En evvel ki atalarımızın yüzü**
- Neandertaller kimlerdir?
- **Neden iki ayaklıyız**
- Millet farkı nereden kaynaklandı
- **Yamyamlığın sebebi nedir?**
- İnsan Doğumunun Evrimi
- **Eğer vücutlarımız süreklilik için varsa (Birimsel Ruh, evrimin en önemli aşaması),**
- Bilicin Evrimi, Psikoloji Profesörü Steven Pinker

Bölüm1

Evrim hakkında sıkça sorulan sorular :

Evrim nedir?

Biyolojik evrim bir popülasyonda zamanla oluşan değişimleri gösterir. (Popülasyon ;belli ve sınırlı bir alandaki bir canlı türünün sayısıdır.) Bu değişimler, türlerin genetik seviyelerinde

iki yolla meydana gelir. Organizmaların genlerinde mutasyonun sonucu veya genlerin üreme sonucunda farklı bileşimler oluşturması ve bunların yeni nesillere aktarılması neticesindedir. Bazen birimler kalıtım yollu yeni özellikler kazanır ve bu özellikler ile yaşadıkları ortamlarda daha avantajlı yaşayabilirler ve üreyebilirler. Bu avantajlı özellikler o türün popülasyonu arasında yayılır ve daha sık yer alırken, faydası olmayan özellikler o türde düşüşe geçer. (Bu sürecin nasıl meydana geldiği üreme konusuyla ilgili bu kısmı, daha sonra **Üreme ve Evrim** başlığında anlatacağım.) Farklılaşan üreme ve hayatta kalma yeteneği metodu 'Doğal Seçim'(Natural Selection) olarak bilinir. Diğer yandan bir organizmanın genetiğinde meydana gelmeyen değişimler ise yavrularına aktarılamaz ve evrim olarak nitelendirilmez, kullanılan kaslardaki gelişme buna bir örnektir.

2. Evrim kanıtlanmamış bir teoriden ibaret değil midir?

Bilimde bir teori, dünyanın gözlemlenen ve kaydedilen yönlerini açıklayan genel prensiplerinin kesin olarak test edilmiş ifadeleridir.
Bu sebeple bir bilimsel teori, gerçeklerle bağlantılı yüksek seviyedeki anlayışı tanımlar. Bir bilimsel teori yanlışlığı ispatlanana kadar geçerlilik görür.
Darwin'in evrim teorisi, binlerce bilimsel deneye ve gözlemlere dayanmaktadır ve 150 yıl geçmesine rağmen aksi kanıtlanmamıştır. Diğer yandan jeoloji, kimya,fizik, moleküler biyoloji, çevre bilimleri, ve diğer bilimlerdeki gelişmeler evrim teorisini Darwin'in bile düşünmediği düzeye taşımıştır.

3. Bütün canlı türleri akraba mıdır?

Evet! Soy ağacının göstereceği üzere yaşayan ve türü yok olmuş bütün organizmalar akrabadır (Birbiriyle bağlantılıdır). Soy ağacının her dalı bir türü temsil eder ve bir türden diğerini ayıran her çatal ise bu türlerin paylaştığı ortak atayı temsil eder. Bu soy ağacının sayısız çatalları ve uzağa uzanan dalları, türler arasındaki bağlantının büyük ölçüde farklılaştığını gösterirken, evrim tarihi açısından türlerin her çiftinin ortak atadan geldiği kolayca görülmektedir.
Örneğin bilim adamlarının tahminlerine göre, şempanzeler ile insanların ortak atası 5 ila 8 milyon sene evvel yaşıyordu. İnsanlar ile bakteriler arasındaki ortak ata ise çok daha uzak geçmişe dayanır, ancak bu tek hücreli canlılar ile akrabalığımız hiç de gerçekdışı değildir. DNA analizleri, bu savı desteklemektedir. İnsanlar, aynı gruba dahil memelilerle birçok ortak genetik özellik taşımasına rağmen, bakteriler ile de 200'e yakın ortak gene sahiptir.
Burada doğru anlaşılması gereken husus şudur: Organizmaları akraba veya birbiriyle biyolojik yakınlık içinde diye tanımlarken, bu organizmaların biri diğerlerinin atasıdır demek değildir veya yaşayan herhangi bir tür, diğer türün atasını teşkil etmemektedir. Basit bir örnek vermek gerekirse, bir kişinin kuzenleri, amcası veya halası gibi akrabalarıyla kanbağı olabilir; çünkü aynı ortak atadan gelmektedirler, büyükannesi ve büyükbabası itibariyle. Ancak, bu kuzenler, amcalar veya halalar o kişinin atasıdır diyemeyiz. Aynı şekilde insanlar ve yaşayan diğer memeliler de bir biriyle bağlantılıdır, ancak bunlardan hiçbiri insanların atası değildir.

4. Bir Tür ne demektir?

Tabiatta bir türün üyeleri normalde başka türün üyeleriyle çiftleşmezler. Nadiren farklı türlerin üyeleri, örneğin aslanlar ile kaplanlar eğer aynı ortamda tutsak edilirlerse çiftleşebilirler. Ancak, doğada jeografik ayırım ve davranışlardaki farklar, habitat seçimi, yakın akraba olan bu türler ayrı kalmışlardır. Benzer bir şekilde bazı yakın akraba bitkiler de bahçıvanlar tarafından hibridleştirilebilirler. Fakat doğada bu hibridler çok nadir görülür. Sonuç olarak, bilim bir türü birbirinden üreyebilen veya bu potansiyele sahip diğer gruplardan ayrılmış bir grup olarak tanımlar.

Devam edecek

BİR MÜSLÜMAN EVRİMCİ OLABİLİR Mİ?

24.04.2019-İdris Tüzün- risalehaber

Evrim ortaya atılırken olsun, sonraki dönemlerde olsun daima ateizmle özdeşleştirilmiş ve dinlerin "Allah insanı yarattı" hükmüne alternatif olarak sunulmuştur. Evrimi ortaya atan Darwin'de zaten açıkça dinsiz olduğunu beyan etmiş, Allah'ın varlığı hakkında şüphede (agnostik) olduğunu söylemiştir.[1] 150 yıla yakın bir zamandırda konu dindarlarla dinsizler arasında bir çatışma ve tartışma şeklinde tezahür etmiştir.

Evrim teorisi Kur'ân'ın ve sünnetin açık hükümleriyle çelişmektedir. Bu yönüyle evrimi kabul etmek İslâmiyet açısından tek kelimeyle KÜFÜRdür. Çünkü Kur'ân'ın açık ifadeleri Âdem (a.s)'ın annesiz babasız olarak ve topraktan yaratıldığını göstermektedir. Örneğin şu âyete bakalım:

"Rabbin meleklere demişti ki: Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım. Onu şekillendirip, içine de ruhumdan üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın!"[2]

Benzer diğer bir âyette şöyle: "Hani Rabbin meleklere demişti ki: "Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım. Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz, hemen ona secdeye kapanın!"[3]

"İnsanı yaratmaya bir çamurdan başladı. Sonra da onun soyunu süzülmüş bir özden, değersiz bir sudan yarattı."[4]

Birde şu âyete bakalım: "Allah nezdinde İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol!" dedi ve oluverdi."[5]

Allah, İsa (a.s)'ı babasız yaratmıştır. Âdem (a.s)'ı ise anasız babasız yaratmıştır. İsa (a.s)'ın babasız yaratılmasını garip görenlere veya onun babasız yaratılmasını ilah olduğuna delil kabul edenlere, Allah Âdem (a.s)'ı örnek vermektedir. "Babasız insan olur mu?" diyenlere Kur'ân "Olur! İşte Âdem" diyor. Ayrıca "İsa (a.s) ilahdır, delili de babasız yaratılmış olmasıdır" diyen Hıristiyanlara, Kur'ân "Yanlışsınız, çünkü Âdem de anasız babasızdır, o nasıl ilah değilse, İsa'da değildir" diyor.

Tabii aynı zamanda "Âdem (a.s)'ın babası vardı, o, hayvanların evrim geçirmiş şeklidir, insan evrim geçirdi" diyenlere de, bu ayet "yalan söylüyorsunuz" diyor.

Bu ve benzeri âyetlere rağmen kırk dereden su getirerek, utanmadan âyetleri eğip büküp, istedikleri manaları verenlere biz âyetin devamını hatırlatalım. Başka söze gerek yok. Âyetin devamı şöyle:

"Gerçek, Rabbinden gelendir. Öyle ise şüphe edenlerden olma. Sana (Allah'dan) bu ilim geldikten sonra, seninle bu konuda çekişenlere de ki: Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lânet dileyelim. Şüphesiz bu (anlatılanlar), doğru haberlerdir. Allah'tan başka ilâh yoktur. Muhakkak ki Allah, evet O, mutlak güç ve hikmet sahibidir. Eğer yine yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir."[6]

Kurân'ın açık ifadeleri böyle iken, son zamanlarda evrimin hakikat olduğunu ve bunun İslâmiyetle çatışmadığını, evrimi kabul etmenin dini yönden hiçbir sakıncası olmadığını dillendirenler çıkmıştır. Bunlar evrim düşüncesini asıl yaparak, Kur'ân'ın açık hükümlerini evrime göre tevil ederek küfürle iman arasında bir yol oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Bu şahıslar, ateistlerin Allah'ı inkâr için ortaya attıkları, fakat isbat edemedikleri evrimi kabul edip, Müslümanlar içinde bunun propagandasını yapıyorlar. Bu tür faaliyetlerin masumane bir faaliyet olduğuna inanmak güçtür.

Bir şahıs eğer bir insanın hem Müslüman hem de evrimci olabileceğini iddia ediyorsa iki ihtimal söz konusudur:

Birinci ihtimale göre: Bu adam sinsi bir münafıktır, dinsizliği yaymak, Müslümanların küfre karşı direncini kırmak ve Müslümanlar arası ihtilaflar çıkararak onları birbirine düşürmek istiyordur.

İkinci ihtimale göre: Bu adam, İslâm'ı, Kur'ân'ı bilmeyen cahil biri olmakla beraber, kendini İslâm hakkında konuşabilecek salahiyette zanneden kibirli, kendini beğenmiş biridir.

[1] Adrian Desmond-James Moore, Darwin, İş Bankası yy, s, 771, 773.
[2] Sad, 71, 72.
[3] Hicr, 28, 29.
[4] Secde, 7, 8.
[5] Âl-i İmran, 59.
[6] Âl-i İmran, 60-63.

AKILLI TASARIM MI DEMİŞTİNİZ?

29 Mayıs 2016 Pazar-Hakan Kara-cumhuriyet

İnsan Genomunun çözülmesinde Craig Vente'in önemli katkısı olmuştu. 2008 yılında TED konferansında yaptığı konuşmada şöyle diyordu:
"*İnsan gen haritasını çıkardığımız zaman, biyolojinin analog dünyasından bilgisayarın dijital dünyasına geçmiş olduk.*"
Aynı konuşmada şu soruyu ortaya atıyordu Venter:
"*Bu sayısal evrenden yeni bir yaşam yaratabilir miyiz?*"
Venter ve ekibi 2010 yılında ilk "*sentetik canlıyı*" üretmeyi başardı.
Büyük bir olaydı. Konuyu uzun uzun tartıştığımızı anımsıyorum. Sorular birbirini kovalıyordu: "*Bu gelişme ne anlama geliyor?*" "*Bizi nasıl bir gelecek bekliyor?*" "*Yeni canlılar yaratmak nelere yol açabilir?*" "*Olağanüstü yeteneklere sahip süper insanlar yaratılabilir mi?*" "*Ölüme çare bulunabilir mi?*"
Bir arkadaşımız şöyle demişti:
"*İşte size akıllı tasarım. Bakalım habire akıllı tasarım diye tutturanlar buna ne diyecekler?*"
"*Muhtemelen tasarımcıyı beğenmeyeceklerdir*" diye yanıtladı diğeri.

Yuval Noah Harari'nin epeyi ses getiren "*Hayvanlardan Tanrılara Sapiens*" kitabı o zamanlar henüz yayımlanmamıştı. Harari özetle şu görüşleri dile getiriyor kitabında:
Dört milyar yıla yakın bir süredir gezegendeki her bir organizma doğal seçilime uygun olarak evrildi. Hiçbiri akıllı bir yaratıcı tarafından tasarlanmadı.
Bugün bilim insanları canlı yaratıklar tasarlamaya başladılar. 21. yüzyılın şafağında, Homo

Sapiens, sınırlarını aşıyor.
Burada var olan potansiyel tam olarak gerçekleşirse, bu, dünya üzerinde yaşamın başlamasından bu ana kadar gerçekleşen en önemli biyolojik devrim olabilir.
Belki Homo Sapiens ile o kadar çok oynarız ki, sonuçta Homo Sapiens olarak kalamayabiliriz. Eğer Sapiens tarihi sona erecekse, Sapiens'in son nesillerinden birine mensup olan bizler zamanımızı şu son soruyu yanıtlamaya ayırmalıyız: Neye dönüşmek istiyoruz?

İki ay önce yeni bir gelişme yaşandı. Venter ve ekibi yeni bir bakteri üretti.
Venter 2010 yılında şöyle bir hedef koymuştu: "*Yaşam için gerekli en az genetik materyal nedir ve ne kadardır*" sorusuna yanıt bulmak.
"*Eğer bu soruya yanıt verebilirsek mekanizmayı daha rahat çözebiliriz*" diyordu.
İlk üretilen sentetik canlı 901 gene sahipti. Son üretilen yapay bakteri sadece 473 gene sahip.
Dünyanın en minimal gene sahip canlısı üretildi. Syn 3.0 adlı bakterideki genlerin üçte birinin işlevi bilinmiyor. Şimdi sıra bu işlevleri öğrenmeye ve mekanizmayı çözmeye geldi.
Venter şöyle diyor:
"*Bu yeni bir çağın başlangıcı.*"

Harvard'da önceki hafta gizli bir toplantı yapıldı. Özel katılımcıların davet edildiği toplantıda insan geninin laboratuvarda oluşturulması konusu tartışıldı. Toplantıya 150 kişinin katıldığı belirtiliyor. Gizli toplantıyı haber alan ve konuyu medyaya yansıtan iki bilim insanı Drew Endy ve Laurie Zoloth "*Böylesine önemli bir konu, kapalı kapılar arkasında tartışılamaz*" diyorlar.
Toplantıda konuşulan konunun detayları bilinmiyor. Ancak katılımcıların bir bölümünün insan genomu üretiminden kendilerine gelir sağlayabilecek insanlar olduğu söyleniyor.
"*Ekşi şeyler*" Web sayfasında kapitalizmi en iyi anlatan sözleri derlemişler. Biri şöyle:
"Kapitalizm gölgesini satamadığı ağacı keser."

İNANCIN BİLİMLE İMTİHANI: PROF. DR. MİCHAEL BEHE VAKA ANALİZİ

24.04.2013-Çağrı Mert Bakırcı-evrimagaci

Özellikle 90'ların sonunda Evrim Kuramı'na karşıtlığıyla ün kazanmış ve "İndirgenemez Karmaşıklık" safsatasını ileri sürerek "Akıllı Tasarım" hipotezinin ateşli savunucularından biri olarak karşımıza çıkan Lehigh Üniversitesinden biyokimyager Prof. Dr. Michael Behe, Aralık 2010'da The Quaterly Review of Biology dergisinde yayınladığı **Deneysel Evrim, Fonksiyon Kaybettirici Mutasyonlar ve Adaptif Evrim'in İlk Kuralı** başlıklı makalesinde evrimi belli sınırlar dahilinde kabul ettiği göstermektedir.

Elbette tekil bir kişinin evrimle ilgili ne düşündüğünün hiçbir önemi yoktur. Hele ki bu düşünceler şahsi inançların bir uzantısı olarak doğuyorsa, bu görüşlerin bilimsel anlamda dikkate alınması beklenemez. Evrim Ağacı olarak bu şahsın görüşlerini ele alıyor olmamızın sebebi, yaratılışçılığın evrimle barışmış gibi gözüken ancak bilim dışı açıklamalardan halen eşit düzeyde arındırılamamış olan **akıllı tasarım** iddiasının neye benzediğini anlatmaktır. Michael Behe, bu görüşü uzun yıllardır savunan bir bilim insanı olarak, bu konuda incelenmesi gereken en önemli şahıs olarak karşımıza çıkmaktadır.

Dolayısıyla, bu makalenin amacı "Bakın, Behe de kabul ediyor." gibi bir polemiğe girmek değil (zaten bilim insanlarının inançlarından bağımsız olarak ezici çoğunluğu evrimi kabul etmektedir, Behe'nin kabul etmesi ilginç veya önemli değildir), Prof. Dr. Michael Behe'nin

fikirsel duruşu üzerinden evrimle ilgili farklı görüşlerin, özellikle de bilim camiasında kabul görmeyen (ve asla göremeyecek olan) akıllı tasarım fikrinin neye benzediğini anlatmaktır. Bu sayede okurlarımıza bu konuda bazı temel bilgileri aktarmış olacağız. Özellikle de Behe'nin 2010 yılında yayınladığı makalesinin içeriği, hem kendi duruşu, hem de genel olarak akıllı tasarımcıların ne düşündüğünün bir özeti olması açısından önem taşımaktadır. Bu yüzden yazıyı bu makalesinin bir analizi üzerinden sürdürecek, akıllı tasarımcıların evrimi hangi sınırlarda ve nasıl kabul ettiğini göstermeye çalışacağız.

Michael Behe, 1996 yılında yayınladığı Darwin'in Kara Kutusu isimli kitabında Evrimsel Biyoloji'ye adeta bir savaş açmaktaydı. Daha doğrusu birçok insan bunu böyle anladı, çünkü böyle lanse edildi. Michael Behe, o dönemlerde çok daha katı bir evrim karşıtı olmakla birlikte, esasında evrimsel değişimleri tamamen reddetmiyordu da. Ancak kitabını bunun üzerine kurmadı ve asıl olarak neden türlerin ve türlerin özelliklerinin kademeli değişimler sonucunda evrimleşemeyeceğini ispatladığını sandığı **indirgenemez karmaşıklık** isimli bir tezi ileri sürdür. Bu tezin ve genel olarak akıllı tasarımın "evrim tesadüfen olamaz", "türler kontrolsüz şekilde evrim geçiremez", "evrim gözlenemez", "göz, beyin, bakteri kamçısı gibi yapılar evrimleşemeyecek kadar karmaşıktır", "eksik bir organ işlevsizdir, evrimleşerek oluşamaz" gibi parçaları da aynen kitap içerisinde yer aldı ve evrim karşıtları tarafından büyük beğeni topladı. Ne de olsa birçok bilim karşıtı insan, bu sayede evrime meydan okuyabilmeye başlamıştı.

2000'li yılların başından itibaren bu akım bilimin de dikkatini çekmeye başladı. Bu dönemlerde artık Evrimsel Biyoloji zaten birçok bilim dalında yer almakta, türlerin evrimleştikleri ve doğadaki bu evrim yasasının net bir gerçeklik olduğu neredeyse bütün bilim camiasında kabul edilmekteydi. Akıllı tasarımın iddiaları da sonunda bilimin ilgi alanı haline geldi ve gerçekten de göz, beyin, bakteri kamçısı gibi yapıların evrimleşip evrimleşemeyecekleri mercek altına alındı. Sadece birkaç aylık çalışmalar ve daha önceden yayınlanmış makalelerin derlenmesi sonucunda ortaya çıkan tablo çarpıcıydı: **indirgenemez biçimde karmaşık olduğu düşünülen her türlü yapının, esasında son derece indirgenebilir olduğu ve pek tabi kademeli bir evrimsel süreç sonucunda evrimleşebileceği gösterildi.** Bununla ilgili çeşitli makaleler yayınlandı, analizler yapıldı ve belgeseller çekildi. Kısaca, evrimsel biyolojinin o dönemde yaptığı atılımlar sonucu bilim dışı görüşlerin tamamı bilim camiasından silindi.

Dr. Behe, elbette ki yapılan açıklamalardan tatmin olmamıştı. Örneğin bilim insanları gözün 5'ten fazla farklı basamakta nasıl evrimleşebileceğini açıkladıkça o, halen aradaki basamakların eksik olduğunu ve dolayısıyla gözün evrimleşemeyeceğini iddia etti. Bu sebeple, biraz inatçı biraz da sorgulayan bir tutumla açıklamaları sürekli olarak reddetti. Dr. Behe, günümüzde halen adaptasyoncu evrimi kabul etmese de, yaratılışçılığın bilim ile süslenmiş bir versiyonu olan akıllı tasarımı savunan tipik bir örnek olarak, evrimin "**akıllı bir unsur**" tarafından kontrol edildiği düşünüldüğü sürece mümkün olduğunu kabul etmektedir. Yani bu görüşü savunanlar için, şahsi inançlarının bir parçası olan doğaüstü güçler evrime dahilse evrim vardır. Eğer ki dahil edilmeyeceklerse evrimin olması mümkün değildir. Bu görüşün ne kadar "bilimsel" olduğunu düşünmeyi size bırakıyoruz.

Behe ve Makale Analizi

Behe'nin bu "yaratıcının yönlendirmesi" ön koşulu dahilinde evrimi kabul ediyor olması bile ona bilimsel anlamda fayda sağlamıştır. Günümüzde bilimsel bir temelde durarak evrimin gerçekliğini reddetmek imkansızdır. Michael Behe de bunu çok iyi bilmektedir ve kabul etmektedir. Bu yüzden makalesinde de evrimin mümkün olduğunu tekrar tekrar ifade etmekte ve örneklendirmektedir. Makalenin bizim açımızdan önemi şudur: **Her neye inanıyor olursanız olun, Evrim Ağacı olarak bizlerin buna saygısı sonsuzdur.** Dolayısıyla Michael Behe'nin şahsi inançlarına da saygımız sonsuzdur. Ancak bu inançlar bilimin içerisine alet edildiği zaman, bilimsel şüphecilik önce gerçekleri bulandırmaya başlayacak, sonrasında da belli konularda sunulan verileri reddetmenize neden olabilecektir. Michael Behe bu geçişte önemli bir noktadadır. Kendisi tüm inançlarına ve çoğu zaman bilim dışı olan fikirlerine rağmen, evrimsel biyolojinin gerçeklerini kullanarak bilim üretebilmekte ve son yazdığı makalesiyle birlikte evrimsel biyolojiye bir biyokimyacı olarak katkı sunabilmektedir. Makalesini okuduğunuzda elbette ki şahsi görüşlerini görmek mümkün değildir; zaten biz de bu yüzden makale analizi üzerinden gitmeyi uygun gördük. Bilimin içerisinde şahsi görüşlere ve inançlara yer yoktur.

Aslında bu makalenin sizler açısından önemi şudur: günümüzde, fark edebileceğiniz gibi, eskiden evrimin tamamen karşısında olan birçok kişi ve kurum, akıllı tasarım fikri sayesinde bilimle barışma imkanı bulmuşlardır. Bu, akıllı tasarımın bilimsel temeli olduğu anlamına gelmemektedir. Ancak **yaratılışçılık gibi daha eski kökleri olan ve evrimi tamamen reddeden bir tutumdan, evrimi kabul eden bilimsel bir yaklaşıma geçişte akıllı tasarım önemli bir "ara basamak" görevi görmektedir.** Biz de burada Behe örneğini vererek bir bireyin evrimi anlama yolunda nasıl dönüşüm geçirebileceğini anlatmayı hedefliyoruz. Çünkü doğumundan itibaren bilimin içerisinde değil de kültürel yargılarla büyüyen birinin evrimi anlayıp kabul etmesi çok güçtür. Çünkü popüler kültürde evrimi öğrenebileceğiniz tüm kaynaklar, eğer ki evrimi kabul edecekseniz dini inançlarınızı terk etmeniz gerektiğini telkin etmektedir. **Bu, kesinlikle yanlıştır ve Evrim Ağacı olarak hiçbir zaman böyle bir görüşü desteklemedik.** Birlikte çalışma imkanı bulduğumuz birçok akademisyen, aynı zamanda dindar insanlardır. **Evrimi kabul etmek için dini reddetmeniz gerekmemektedir.** İşte bu yüzden birçok kişi için akıllı tasarım fikri bir çıkış noktası, sağduyu ile sezgilerin bilimsel olmasa da bir temelde buluşabilmesi anlamını taşımaktadır.

Elbette ki akıllı tasarımın herhangi bilimsel bir temeli bulunmamaktadır. Tıpkı astroloji, simya ve metafizik gibi sahte-bilim unsurlarının kullandığı gibi, bilimi sadece bir araç olarak kullanıp şahsi inanç propagandası yapılmaktadır. Ve elbette ki her akıllı tasarım savunucusunu da aynı kefeye koymak doğru değildir. Sonuçta bu bilim dışılık ile bilim arasındaki bir geçiştir ve her şey siyah-beyaz değildir. Örneğin bazı akıllı tasarımcılar yaratılış iddiasına daha yakınken, bazı diğerleri akıllı tasarım ve "kontrollü evrim" fikrine daha yakındırlar. Michael Behe muhtemelen bu skalanın yaratılışçılıktan uzak tarafında yer almaktadır. Evrimi kabul eder, tıpkı Darwin'in zamanında kilisenin yaptığı gibi evrimi "Tanrı'nın yaratma yolu" olarak hayal eder ve bu yasalar bütününü anlamaya ve açıklamaya çalışır. Bu süreçte, bazı diğer evrim görüşlerine, özellikle de adaptasyoncu evrim fikrine karşıdır. Zaten Behe'nin evrim karşıtları (yaratılışçılar başta olmak üzere) tarafından el üstünde tutulması da bundandır. Ve tam olarak bu sebepten ötürü Behe'nin 2007'de basılan kitabı yaratılışçıları ve yaratılışçılığa yakın akıllı tasarım savunucularını derinden üzmüştür. Çünkü ilerleyen kısımda değineceğimiz gibi Behe evrim fikrinin nasıl ve ne sınırlarda mümkün olduğunu bu kitabında anlatmakta, yaratılışçıların sandığı "Behe evrimi tamamen

reddediyor." düşüncesini yalanlamaktadır. Bu yüzden Behe'nin konumu bizim için kritik ve ilgi çekicidir. Şimdi, makaleye bir göz atalım.

Makaleden Bazı Önemli Noktalar

- Behe makalesinde, son 40 yılda yapılan evrim deneylerini ele alıyor. Bunlar içerisinde Lenski Deneyi de var.

- Makalede Behe'nin 1996-2005 yılları arasındaki argümanlarından uzaklaşarak giderek bilimsel temele oturan bir anlayış geliştirdiği görülüyor. Örneğin Behe, türlerin evrimleşebileceğini, eski türlerden yeni türlerin evrimleşebileceğini, hatta cins düzeyine kadar evrimin mümkün olduğunu anlamış ve kabul etmiştir.

- Behe'nin kafasını kurcalayan nokta evrimin olup olmadığı noktasını aşarak, mutasyonların evrim üzerindeki etkisi ve türlerin moleküler fonksiyonlarının mutasyonlara bağlı olarak ne yönlerde değişebileceği haline gelmiştir. Yani Behe'nin, belki kimya temelli olmasının getirdiği evrimsel biyolojiye yabancılığı üzerinden atarak evrimsel değişimleri anlamaya başladığını görüyoruz. Mekanizmaların mutasyonlar haricindeki tamamını kavradığını, mutasyonların adaptasyoncu yorumuyla ilgili kafasında soru işaretleri olduğunu ve bunların üzerine gittiğini anlamak mümkün.

- Behe, makalesindeki birkaç noktada Lenski Deneyi'nin Evrim'i açık şekilde ortaya koyan ve pek çok soruya cevap veren çok önemli bilimsel bir keşif olarak nitelendiriyor. Bu da, belki de uzun dönem deneylerinin Behe'nin görüşlerini değiştirecek kadar güçlü olduğu fikrini akla getirebilir.

- Behe, Evrim yoluyla türlerin değişebileceğini, yeni özellikler kazanıp kaybedebileceklerini ve var olan bir özelliğin, bir diğer iş yapmaya başlayabileceğini ortaya koyuyor. Moleküler düzeydeyse mutasyonların fonksiyon kazandırıcı özellikler sağlayabileceğini; ancak bunların fonksiyon yitirici ve fonksiyon değiştirici mutasyonlara göre daha nadir olduğunu tartışmaktadır. Makalesinde, bunların evrimsel değişimlere ve adaptasyona katkı sağlayan önemli unsurlar olduğu tekrar tekrar vurgulanmaktadır.

- Behe bu evrimsel değişimlerin temelinde moleküler evrimin yer aldığı fikrini benimsiyor. Bir biyokimyager olarak evrimi moleküler düzeye uygulamak amacıyla önemli adımlar atıyor.

- Behe'nin Darwin'i yeni yeni sindirdiği anlaşılıyor. Darwin'in doğada gördüğü "Adaptif Evrim"i, ya da "Doğal Seçilim"'i, moleküler düzeye indirip kendi deyimiyle **Adaptif Evrim'in İlk Kuralı** olarak tanımlıyor. Burada, moleküler düzeyde meydana gelen fonksiyon yitimleri veya değişimlerinin türlerin evrim geçirmesine neden olduğunu ilan ediyor.

Michael Behe, tipik bir şekilde biyolojiden uzak olan bilim insanlarının geçirdiği dönüşümü geçiriyor. Ancak fikirleri ve heyecanlı çıkışlarından ötürü biraz "medyatik" olması, onun dönüşümünü göze batan hale getiriyor. Halbuki evrimi kabul etmeyen insanlar, bilimle ve evrimsel biyolojiyle tanıştıkça Behe'nin geçtiği yollardan geçerek sorgulamalarını sürdürüyor ve evrimi anlıyor, kabul ediyorlar. Bunu hemen hemen her bilim insanında görmekteyiz; ancak Behe gibi duygularını dışa vuranlar az olduğundan bu dönüşüm çoğu zaman sessiz gerçekleşiyor.

Behe'nin Makalesinden Doğrudan Alıntılar

Bu makalemizin temelini oluşturan haberimizi ilk yaptığımız Kasım 2011'den beridir birçok kesime bu kadar meşhur bir akıllı tasarım hipotezi savunucusunun nasıl bir dönüşümden geçtiği bilgisi ulaşmış ve birçok tartışma dönmüş (bizim de haberimiz haricinde). Öyle ki, fikirlerini savunan en meşhur bilim insanlarından birinin medyatik kimliğini yitiriyor olması bazı okurlarımızı korkutmuş ve bu haber hakkında yalan söylediğimizi iddia edecek kadar kendilerinden geçmişler. Biz de burada, memnuniyetle, Behe'nin makalesinde kullandığı kelime ve cümleleri cımbızlamak yerine, paragraf paragraf buraya çevirerek koyacağız. Böylece iddiaların birer "uydurma" değil, Behe'nin kendi ağzından çıkan sözler olduğunu anlayabiliriz. Ancak yine de size net bir tavsiyede bulunmak istiyoruz: **mümkünse lütfen İngilizce öğrenin (veya dilinizi geliştirin) ve kaynakları orijinallerinden okuyun!** Bunu her zaman savunduk ve savunmaktayız. İkinci el bilgi her zaman birinci ele göre kirlidir. Biz bu kiri minimumda tutmaya çalışsak da, orijinallerine her zaman okurlarımızı yönlendirerek en temiz bilgilere ulaşmalarını hedeflemekteyiz.

Bir insanın evrimle ilgili görüşlerini ancak ona sorarak veya onun yayınladıklarını birinci elden takip ederek bilebilirsiniz. Uzaktan atıp tutmayla bu işler yürümez. Biz de, Michael Behe ile Lehigh Üniversitesi e-posta sistemi üzerinden irtibata geçerek Evrim Ağacı ekibi olarak fikirlerinin bilimsel yönde değişmesinden duyduğumuz memnuniyeti dile getirdik ve makalesini Türkçeye çevirip çeviremeyeceğimizi sorduk. Kendisi, çeviri yapmamızda hiçbir sorun olmadığını ve makalesinin insanların evrimi anlamasına katkı sağlayacağından memnuniyet duyacağını bize iletti. Bu çerçevede, tüm çeviriyi yapmadan önce kısmi ama kapsamlı çevirilerle Behe'nin fikirlerini **kendi cümleleriyle** bir dinleyelim:

Behe'ye Göre Adaptif Evrim Nedir?

Adaptif evrim bir türün soyunda bir fonksiyonun kazanılması kadar basit bir şekilde bir fonksiyonun yitirilmesine neden olabilir. Evrimsel tarih boyunca, yılanlar bacaklarını yitirmiştir, mağara balıkları görme yetilerini yitirmiştir ve parazitik bir bakteri olan Mycoplasma genitalium vahşi doğada bağımsız olarak yaşayabilme yeteneğini yitirmiştir ve tüm bunlar, çevreye daha iyi adapte olma çabasının sonucudur. Hangi değişim/çeşitlilik bir türe belirli bir çevrede, belirli bir zamanda yeterince destek oluyorsa (bu bir fonksiyon kazanma da olabilir, bir fonksiyonun değişimi de...), bu özellik seçilebilecektir. Türler fonksiyonel özellikleri kazanmak, yitirmek veya değiştirmek amacıyla evrimleşebildikleri için, moleküler temelleri anlaşılabilir olan bu değişimlerden hangisinin türün adaptasyonlarında baskın olduğunu ortaya çıkarmak temel ilgimizdir. Burada, geçtiğimiz 40 yıl içerisinde mikroplar üzerinde yapılan evrimsel laboratuvar deneylerini inceliyorum. Bu tip deneyler, çevresel değişkenlerin kontrol edilebilmesi için en iyi imkanı sunarlar ve moleküler düzeydeki sonuçları en açık şekilde karakterize ederler. ("Fonksiyon Kazanımı, Yitimi veya Modifikasyonuna/Değişimine Bağlı Adaptasyon" bölümü, son paragraf, sf. 420)

Behe'ye Göre Mutasyonlar Nasıl Evrime Neden Olur?

1) Bir 'FCT-yitimi' adaptif mutasyonu [FCT: fonksiyonel kodlanmış elemanlar; veya, basitçe, nükleik asit ve proteinler, canlıya özelliklerini kazandıran fonksiyonlar olarak düşünülebilir], belirli, daha önceden var olan, kodlanmış bir eleman üzerindeki bir fonksiyonun etkili olarak yitirilmesine sebep olan, bunun sonucunda da türün çevresine adapte olmasına neden olan mutasyon türüdür. Çerçeve-kaydırıcı biçimde değişen bir genin yeteneğini kaybetmesi fonksiyonel bir ürüne veya bir transkripsiyon faktörüne bağlanan promoterda [bir tür tepkime başlatıcı] değişime sebep olur. Benzer şekilde, bu fonksiyon kaybı, mutasyona uğramış bir

proteinde oluşabilir ve daha önceden bağlandığı kimyasala (liganda) bağlanmasına engel olur. Bunlar, FCT-yitimi türü mutasyon örnekleridir.

2) 'FCT-kazandırıcı' tip adaptif mutasyonlar belirli, yeni ve fonksiyonel kodlanmış elementler üretir ve bu sırada organizmanın ortamına adapte olmasını sağlar. Yeni bir prometerın, intron/egzon bölünme alanının ya da protein işleme alanının mutasyon sonucu inşa edilmesi, FCT-kazandırıcı tip mutasyonlara örnektir. Bu kategoride ayrıca daha önceden kopyalanan bir kodlanmış elemanın aktivitesi sonucunda, mutasyona bağlı olarak türleşme de bulunmaktadır.

3) 'Fonksiyon-değiştirici" tip adaptif mutasyonların tanımlayıcı özelliği negatiftir: organizmayı ortama adapte ederken, belirli bir FCT'nin kazanılmasına ya da kaybedilmesine neden olmaz. Bu tanım, ilk iki tanıma uymayan her şeyi içine alacak kadar geniştir. Nokta mutasyonlar gibi, var olan FCT'ler üzerinde niteliksel değişimler yaratan diğer mutasyonları da içine alır. Bu mutasyonlar, FCT'nin gücünü arttırabilir, azaltabilir veya aktivitesini kaydırabilir (örneğin bir proteinin normal substratıyla yapısal olarak ilişkili olan bir diğerine bağlanması gibi). (...) tıpkı burada sayılan ve 'fonksiyonun değişimi/modifikasyonu' kategorisine alınan diğer olaylar gibi bunlar, gelecekte FCT-kazandırıcı olma yolunda bir adım olabilirler. ("Adaptif Mutasyonlar Arasındaki Farklar" bölümü, 4. paragraftan itibaren, sf. 421)

Behe'nin "Faydalı Mutasyon" Hakkındaki Görüşleri

Bu üç mod altına düşen mutasyonların türlerini daha iyi anlamak için, mikropların deneysel evriminden öteye, gerçek hayata bakmamız faydalı olacaktır. Örneğin, sıtma paraziti olan Plasmodium falciparum türünün baskısı altında, son 10.000 yılda insanlarda oluşan mutasyonların seçilimini düşünün. Böyle örneklerin kullanılmasının nedeni, insan sağlığına zarar veriyor olmalarından ötürü sıtmayla olan etkileşimin üzerinde iyi çalışılmış olmasıdır.

Eğer kuzey Avrupa'dan, sıtmanın bulunduğu bölgelere gelen tipik bir insan sıtmayı inceleyecek olursa, yerli halk için tartışılmaz bir fayda sağlayan olumlu bir özellik görecektir: ölümcül hastalığa direnme yeteneği. Ancak, sıtma direncine yönelik olarak son yıllarda giderek artan detaylı bilgilerimizi göz önüne alarak, bunu burada kategorize etmeyeceğim. Sıtmanın bulunduğu bölgelerdeki birçok insan sıtmaya direnç kazanmıştır; ancak bunu farklı moleküler mekanizmalar yoluyla kazanmışlardır (Tablo 1). Her ne kadar bütün mutasyonlar adaptif olsa da, aralarında ayrımlar yapılabilir. En iyi bilinen dirençli bireyler, heterozigot orak hemoglobinine sahiptirler. ("Adaptasyon Türlerinin Örnekleri" bölümü, ilk paragraftan itibaren, sf. 421-422)

Behe ve Lenski Deneyleri

Behe, Lenski'nin farklı makalelerinden, farklı paragraflarda bahsediyor ve analiz ediyor. Hepsinin sonuçlarını fonksiyon kazanım, kaybedim ve değişimi açısından inceliyor. Bunları tek tek okuyabilirsiniz makaleden. Şurası ise ilgi çekici:

Bir evrim deneyi ne kadar uzun sürdürülürse, o kadar büyük mikrop popülasyonlarına erişilebilir ve böylece nadir ve özellikle faydalı olan mutasyonların oluşma şansı o kadar artar. Lenski'nin (2004) E.coli üzerinde yaptığı ve 50.000 nesil ile kümülatif olarak 10^{14} organizmaya ulaşmış popülasyonlardan oluşan deneyleri, bu projeler arasında açık farkla liderdir. (...) Ortalama olarak, bir popülasyonun uzun dönem deneyleri boyunca her bir genomdaki her bir nükleotitin $7x10^3$ ila $6x10^7$ defa değişmesi beklenir. Elbette, bu değişim

tipi mutasyonların gerçek oranı nükleotitten nükleotite önemli miktarda değişir. Dolayısıyla, bu deneyler, adaptif mutasyonların tek bir adımda veya bir dizi adım sonucunda bu sistemlerde neler başarabileceğinin derinliklerini bizlere sunmaktadır. ("Mutasyonel Çözünürlük" bölümü, ilk ve son paragraflar, sf. 436-437)

Behe ve Adaptif Evrimin Birinci Kuralı

(...) Eğer nükleotit başına düşen basit nokta mutasyonlarının oranı 10^{-9} ise bu oran, aynı zamanda faydalı mutasyonların görülme sıklığı da olacaktır. Her ne kadar FCT-kazanımı tipi mutasyonların inşasını mümkün kılan birkaç yolak olsa da veya birkaç olası FCT-kazanımı türü olsa da, bir proteinin aktivitesinin yok olması veya elenmesi sonucunda ortaya çıkan adaptif mutasyonların oranı, bir gendeki belirli değişimlere sebep olacak adaptif mutasyonların görülme sıklığının 100-1000 katı arası olması beklenmektedir.

Bu mantıklama, benin Adaptif Evrimin Birinci Kuralı adını verdiğim şekilde izah edilebilir:

Yitimi, toplamda uyum başarısını arttıracak herhangi bir fonksiyonel kodlanmış elemanın kırılması veya körelmesi.

Buna 'kural' demekteyim, ancak bundan kastım pratik şekilde ifade edebilmektir. Bu, katı bir yasa değil, bulgusal ve faydalı bir genellemedir. Diğer tüm değişkenler sabit tutulursa, adaptif evrimden beklediğimiz budur. Kural, genetik sistemlerin çok genel özelliklerine bağlı olduğundan, virüslerden prokaryotlara ve çok hücreli ökaryotlara kadar tüm sistemlerde çalışması beklenmektedir. Buna 'ilk' kural adını veriyorum, çünkü bir özelliğin fonksiyonunu yok eden mutasyonların oranı, yeni bir özellik katanlara göre oldukça yüksektir. Dolayısıyla adaptif özellikteki FCT-yitimi tipi mutasyonlar ile fonksiyon değiştirici mutasyonlar, seçilim baskısı altındaki bir popülasyonda yeni bir özellik kazandıran mutasyonlardan önce oluşacaktır. (Adaptif Evrimin Birinci Kuralı" bölümü, 3. paragraf ve sonrası, sf. 438-439)

Behe'nin Vardığı Sonuç

Adaptif evrim türlerin yeni fonksiyonlar kazanmasına, fonksiyonlarını yitirmesine ya da fonksiyonların değişimine neden olabilir. Dolayısıyla, belirli çevrelerde, evrimsel süreç içerisinde bu modlardan hangisinin baskın olduğuna karar verilmesi ilgi çekicidir. Onyıllardır laboratuvarlarda süren evrim deneyleri güçlü bir biçimde göstermektedir ki, moleküler düzeyde, FCT-yitirici ve fonksiyon değiştirici özellikteki adaptif mutasyonlar baskındır. Geçmişe bakacak olursak, genetik sistemlerin yapılarından bunu zaten çıkarabilmekteydik ve bunlar, adaptif evrimin birinci kuralı olarak özetlenmektedir. Evrimin çok sayıda farklı açısı bulunmaktadır ve bu da, dikkate değer olanlarından bir tanesidir. ("Sonuç" bölümü, sf. 442)

Behe Neyi Savunuyor, Ne Yapıyor?

Behe'yi inceleyen birisinin ilk fark edeceği şey, fikirlerinin oldukça sık ve geniş kapsamda değişmesi ve söyledikleri arasında zaman dilimleri bakımından tutarsızlıklar olmasıdır. Ancak bu oldukça anlaşılırdır ve çok fazla üzerine gitmemek gerekir. Çünkü daha önce de söylediğimiz gibi, özellikle kimya köklenli biyokimyager, sadece temel biyoloji bilgilerine sahip oldukları için, evrimsel biyoloji alanında bocalayabilmektedirler. Behe de, yıllar içerisinde kendisini geliştiren bir araştırmacı olarak, sorgulamaları sonucunda gerçeklere ulaşmaktadır ve sorgulamaları da, her bilim insanı gibi sürmektedir. Unutmamak gerekir ki bir insanın profesör olması, her şeyi bilmesi anlamına gelmemektedir. Dolayısıyla Prof.

Behe'nin uzmanlık alanı olmayan bir konuda fikirlerini değiştirmesi ve kendisini halen geliştiriyor olması, son derece anlaşılırdır. Bilim, bitmek bilmeyen bir yoldur ve uzun bir süreçtir.

Behe'nin temelde savunduğu, şuraya tıklayarak şahsi blogundan da okuyabileceğiniz gibi **adaptasyoncu evrim fikrinin (halk arasında "Darwinizm" olarak bilinen evrim türü) doğru olmadığıdır. Behe evrime karşı değildir. Evrimin mümkün olduğunu, türlerin evrimleştiğini, eski türlerden yenilerinin evrimleşebileceğini, türleşmeyi ve evrimin tüm mekanizmalarını kabul eder.** Ancak Behe'nin katılmadığı birkaç nokta vardır: bunlardan ilki, evrimin sadece doğal bir olay olmasıdır. Katı bir Hıristiyan olarak Behe, inançlarını evrime uydurmaya çalışmaktadır ve bu, akıllı tasarım fikrine yakın olmasının sebebini göstermektedir. Elbette Behe bunun bilimsel olmadığını bilmektedir; ancak her insan gibi zaafları olan birisi olarak, karakterini değiştirmek yerine onunla yaşamayı sürdürmektedir. Bu da son derece anlaşılırdır. Şuraya tıklayarak kendi üniversite sayfasından görebileceğiniz gibi, Behe bilimsel gerçeklerle şahsi fikirlerini karıştırdığını kabul etmektedir. Aynen alıntılıyoruz:

Resmi Açıklama: İndirgenemez karmaşıklık ve akıllı tasarım hakkındaki görüşlerim tamamen bana aittir. Bunlar, hiçbir şekilde genel olarak Lehigh Üniversitesi, spesifik olaraksa Biyolojik Bilimler Departmanı'nın görüşlerini yansıtmamaktadır. Aslında, departmandaki birçok iş arkadaşım görüşlerimi tamamen/güçlü bir şekilde reddetmektedir."

Bu, Behe'nin karalanmayacak kadar açık yürekli olduğunu göstermektedir. Zaten bizim de hakkında bu kadar detaylı bir analiz yapma sebebimiz de budur. Behe, açıkça fikirlerini ileri sürmektedir ve bilime lazım olan da bu yüreklilikti. Bölümün de Behe ile ilgili resmi bir açıklaması, ana sayfalarında bulunmaktadır. Aynen alıntılıyoruz:

"Biyolojik Bilimler Departmanındaki akademisyenlerimiz, bilimsel bütünlüğün ve akademik işlevlerin en üst standartlarına kendilerini adamışlardır. Bu kendini adamışlık, akademik özgürlüğe ve düşüncelerin özgür alışverişine sarsılmaz desteğimizi de kapsamaktadır. Bu, aynı zamanda bilimsel yönteme, araştırma yapmanın bütünlüğüne ve sadece hipotezlerin testi, sağlam deneyler ve başkaları tarafından tekrar edilebilir bulgularla gelen bilimsel yöntemin geçerliliğinin tanınmasına olan en üst düzey saygıyı da göstermeyi gerektirmektedir.

Bölüm üyeleri, dolayısıyla, temelleri Charles Darwin tarafından atılmış ve son 140 yılda keşfedilen bulgularla içeriği birikerek artmış olan evrimsel teoriyi açık bir şekilde desteklemektedirler. Bu konumdan ayrılan tek kişi olarak Prof. Dr. Michael Behe, 'akıllı tasarım'ın iyi bilinen bir savunucusudur. Her ne kadar Prof. Behe'nin kendi görüşlerini ifade etmesine saygı duysak da, bu görüşler sadece kendisine aittir ve bölümün geri kalanı tarafından kabul edilmemektedir. Bizim kollektif tutumumuz, akıllı tasarımın bilim içerisinde hiçbir temeli olmadığı, bilimsel olarak test edilmediği ve bilimsel olarak değerlendirilmemesi gerektiği yönündedir.

Bunlar, bilimsel duruşu özetleyen nitelikte. Bilimde her sese yer var; bilimsel metot dahilinde yürütüldüğü müddetçe. Nasıl ki kiliselerde ve benzeri ibadet yerlerinde kuantum fiziği ve evrimsel biyoloji ve zooloji, vb. dersleri vermiyorsak, bilim içerisinde de şahsi düşüncelerin yer almasının anlamı bulunmamaktadır. Bu alanlar ayrı alanlardır ve birbirlerine karıştırılmaları hatadır. Behe bunu yapmaktadır; ancak bunu dürüstçe ifade de etmektedir. Böyle olduğu sürece, kişilerin düşüncelerini tartışmasında elbette bir sakınca yoktur. Bizim derdimiz, her işin kendi alanında yapılması gerektiği yönündedir.

Özet olarak Behe, adaptasyoncu evrimin bir kısmına, özellikle tüm türlerin ortak bir atadan geldiği fikrine ve mutasyonların rastgele oluşması sonucu evrimin olacağı fikrine karşı çıkmaktadır. Türlerin ortak ataları olabileceğini kabul etmekte, hatta insanın primatlardan evrimleşmiş bir hayvan türü olduğunu da aklı başındaki her bilim insanı gibi kabul etmektedir. Ancak örneğin bir at ile bir bakterinin bir noktada ortak bir ataya sahip olduğu fikrini, yani Darwin'in çizdiği Evrim Ağacı fikrini reddetmektedir. Bununla ilgili doğrudan bir delili yoktur; ancak tüm türlerin tek bir ortak atadan geldiği fikrine dair bilimin elindeki bulguları yetersiz bulmakta ve sorgulamaktadır. Örneğin laboratuvar deneylerinin sonuçlarını adaptasyoncu evrime kanıt olarak sunanları eleştirmektedir. Tüm bunlar, elbette yapılması gereken şeylerdir. Sorgulama olmadan bilim olmaz. Ancak günümüzde, özellikle de moleküler düzeyde yapılan çalışmaların sonuçlarının, tüm türlerin yaşamış en eski ortak atalarının bulunduğunu güçlü bir biçimde desteklediğini söyleyebiliriz. Elbette bunları sorgulayan bilim insanlarının var olması iyidir. Ancak bu sorgulamanın, bilimsel şüphecilik dahilinde yapılması önemlidir, şahsi inançlara dayalı olarak değil... Dolayısıyla Behe'nin tutumunu, "akıllı tasarıma dayalı, sınırlı evrim görüşü" gibi bir şekilde özetleyebiliriz.

Behe ve ekolü, adaptasyoncu evrimi reddeden tek cephe değildir. Örneğin Stephen Jay Gould ve Richard Lewontin gibi bilim insanlarını içinde barındıran bir ekol de, evrimin ana mekanizmasının seçilim değil de, genetik sürüklenme olduğunu ileri sürmektedir. Bu ekol, ortak ata fikrini tamamen kabul etmekte ve her düzeyde evrimin olabileceğini de bilmektedir. Ancak ekolün reddettiği, ana değişim sebebinin doğal seçilim olmasıdır. Yani bilim çok seslidir; ancak görüleceği gibi kimse, türlerin evrimleştiği gerçeğini reddetmemektedir.

Behe'nin son dönemde kafasını taktığı konu, mutasyonlar ve bunların evrim üzerindeki etkileridir. Mutasyonların evrime neden olabileceğini bilmekte ve anlamaktadır. Ancak adaptasyona neden olan mutasyonların fonksiyon kazandırıcı mutasyonlar olmaması gerektiğini, bunun yerine fonksiyon yitirici ya da değiştirici mutasyonlar olması gerektiğini savunmaktadır. Bu şekliyle, evrimsel biyologlara yeni bir bakış açısı sunmayı hedeflemektedir.

Dolayısıyla Behe'nin yaptığını tamamen bilim dışı bir efor olarak görmek hatalı olacaktır. Ancak Behe'nin de açıkça ifade ettiği gibi, kendi geliştirdiği modeller sadece bilimsel temelde değildir. İnançlarından ciddi miktarda etkilenmektedir. Bu, şahsın hatasıdır; ancak Evrim Ağacı olarak umuyoruz ki, bu hatalarının üstesinden gelmeyi başaracaktır.

Behe'nin kitaplarının tamamı bilim çevreleri tarafından ciddi anlamda eleştirildi ve birçok tartışma yaşandı. Birçok bilim insanı, Behe'nin konu hakkındaki deneyim ve yetkinliğinin düşük olduğunu ileri sürdü ve hatalarını gösterdi. Behe, bu kişilerin açıklamalarıyla tatmin olmadığını söyleyerek savlarının arkasında durdu. Hatta Amazon.com üzerinden yapılan bir tartışmada, Behe HIV'in evrimiyle ilgili bazı bilgilerinin hatalı olduğunu kabul etti. Behe'nin kitapları genellikle sadece biyolog olmayan bilim insanları ve yaratılışçılar tarafından desteklendi. Süreç içerisinde Behe'nin tutumunun yumuşaması, evrimsel biyologları tatmin etmese de, evrim karşıtlarını da epeyce sinirlendirdi. Bu konulardaki tartışmalar halen devam etmektedir.

Yazar Hakkında Ufak Bir Kronoloji:

1996 - Yazarın "İndirgenemez Karmaşıklık" dediği safsatayı ileri sürerek evrime meydan okuması; "Darwin'in Kara Kutusu" isimli kitabını yayınlaması: bu, Behe'nin dönüşümünde önemli bir adımdır. O zamana kadar gelen ve "yaratılışçılık" olarak

isimlendirilen bilim dışı görüşün din saplantısından sıyrılarak, bir yaratıcının varlığının sadece bilimsel olarak da gösterilebileceğini düşünen fikrin temellerine ciddi anlamda katkı sağlamıştır. Her ne kadar, tıpkı yaratılışçılık gibi, akıllı tasarım görüşünün de bilim içerisinde en ufak bir temeli bulunmasa da, en azından kendisinden önce gelen bu görüşün saplantılarından kurtulmuş ve bilim karşısında arka arkaya hem bilimsel, hem hukuki yaralar almış bir görüşü tazelemeyi başarmıştır. ABD başta olmak üzere birçok ülkede akım yayılmış, Keşif Enstitüsü gibi kurumların aracılığıyla (Behe de burada halen görev almaktadır; ayrıca enstitü hakkında buraya tıklayarak bilgi alabilirsiniz) halk arasına da indirilmiştir. Behe'nin bu dönemde evrimsel değişim fikrine çok katı, kapalı ve karşı olduğu görülür. Aşağıda, Darwin'in Kara Kutusu'ndan birkaç alıntı bulunmaktadır:

Darwincilerin açıklaması gereken iki soru vardır: ilki, tüm karmaşıklıklarına rağmen, evrimin basamaklarının tam sırası. İkincisi, bu basamaklar eğer açıklanıyorsa, Darwinizmin bizi bir basamaktan diğerine nasıl geçirdiğidir. (Darwin'in Kara Kutusu, Michael Behe, sf. 34)

Darwin'in doğal seçilim mekanizması aslında kanın pıhtılaşma tepkimeleri dizisi gibi indirgenemez karmaşık sistemlerin oluşumuna engel olmaktadır. Uzun lafın kısası, protein kümeleri tepkime dizisinin içerisine bir seferde yerleştirilmiş gibidir. Bu yalnızca... zeki bir unsurun yönlendirmesiyle olabilir. (Darwin'in Kara Kutusu, Michael Behe, sf. 96)

Bilimsel literatür siyah noktasıyla birlikte bir gözün, siyah noktasız bir gözün, bir göz kapağının, bir lensin, bir retinanın, rodopsinin doğal seçilimin mutasyon üzerine etki etmesiyle nasıl oluşabileceğine dair hiçbir içeriğe sahip değildir. Darwinciler vardıkları sonuçlara tamamen duygusal ve öyle olması gerektiğini düşündükleri için varmaktadırlar. (Darwin'in Kara Kutusu, Michael Behe, sf. 224)

2001-2005 - İndirgenemez Karmaşıklık ile özdeşleştirilen tüm karmaşık yapıların Evrim ile açıklanabilirliğinin gösterilmesi: akıllı tasarım, dindar kitlenin evrimle uzlaşması yolunda önemli bir adım olmuştur. İnsanlar, tıpkı 1860'lı yıllarda kilisenin yaptığı gibi, evrimi yaratıcının yaratış biçimi olarak görmeye başlamışlardır. Ancak halen evrimin temel gerçekleri inkar edilmekte, türlerin aşırı kapsamlı değişimlerden geçemeyeceğine inanılmaktadır (elimizde bulunan sayısız kanıta rağmen). Bilim de bu yayılan akımdan etkilenerek araştırmalarını bu kişilerin savlarını test etmek üzerine kurmuştur. Kısa sürede, karmaşık olduğu için evrimleşemeyeceği iddia edilen göz, beyin ve bakteri kamçısı gibi tüm organların evrimi hem tarihsel olarak, hem de moleküler olarak gösterilmiştir. Bu, indirgenemez karmaşıklığın aldığı en ağır ve beklemedikleri darbe olmuştur. Sonrasında, akıllı tasarımın okullarda öğretilmesi gerektiği yönündeki çabalar, mahkemelerden "yaratılışçılığın üstü kapalı hali olması ve din propogandası yapması" sebebiyle reddedilmesiyle, akıllı tasarım bilimsel camiada gözden düşmüş ve umursanmamaya başlamıştır. Halk arasında varlığını sürdüren düşünce, günümüze kadar tökezleyerek ulaşmayı başarmıştır.

2005 - İndirgenemez Karmaşıklık kavramının son kalesi olan "göz" yapısının Evrim ile açıklanması: özellikle "yarım bir göz ne işe yarar?" sorusunun cevabını vermeyi başaran ve bunu hem var olan, hem de soyu tükenmiş türler ile moleküler araştırmalarla destekleyen evrimsel biyoloji, akıllı tasarımın temel argümanlarından olan "indirgenemez karmaşıklığı" bilimsel camiadan tamamen silmiştir. Behe, bu görüşün önderi olarak bu darbelerden sonra faaliyetlerini azaltmış ve bilim çevresine hitap etmeyi bırakarak, halka yönelmiştir. Ancak süreç içerisinde görüşlerinin zayıfladığı ve organların karmaşıklığı üzerinden evrimi

yaratıcıya bağlamak (veya zaman zaman tamamen reddetmek) yerine, kendi çevresindeki çalışmalara odaklanmıştır.

2006-2007 - Behe'nin ortadan kayboluşu: burada "ortadan kaybolmak"tan kasıt, bilimsel arenada suskunluğa bürünmesidir; elbette ki tamamen yok olmaktan bahsetmiyoruz. Behe'nin makaleleri 2007 başlarından itibaren seyrelmiştir. Daha önemlisi, bu makalelerin konularıdır. Eski makalelerine bakacak olursak, hep "yaratıcı" ve "tasarım" fikrini vurgulayarak akıllı tasarımı savunmaktayken, giderek görüşleri daha bilimsel ve akıllı tasarım fikri yerine evrimin bilimsel boyutlarını araştırmaya yönelik bir hal almıştır. Bu değişim, sitesine koyulmuş makalelerinden de görülebilir. Behe, bu süre zarfında "şahsi blogu" üzerinden yazılar yayınlamış ve "kiliseler" gibi bilim dışı kurumlara odaklanmıştır. Bunlar da, Behe'nin bilimsel arenadaki suskunluğunu bozacak nitelikte aktiviteler değildir.

2007-2009 - Behe'nin Evrim'i tür bazında kabullendiğini açıklaması ve araştırmalarını yayınlaması; "Evrimin Sınırı (Edge of Evolution)" isimli kitabını yayınlaması: Behe, birçok sevenini de üzecek şekilde, 2007 yılında yayınladığı kitabında evrimin mümkün olduğunu, türleri değiştirebildiğini, yeni türler yaratabildiğini kabul ettiğini ilan etmiştir. Ancak bu evrimsel değişimlerin bir sınırı olduğunu düşündüğünü ve bu sınırın taksonomik hiyerarşide tür ile takım arasında bir yerlerde sonlandığını yazmıştır. Yani Behe, türler ile cinslerin evrimleşebileceğini net bir şekilde kabul etmekteyken, şubelerin ve ailelerin evrim sonucunda oluşamayacak kadar farklı olduklarını halen savunmaktadır. Bu görüşü günümüzde de değişmemiş olmakla birlikte, evrim hakkındaki artan miktardaki olumlu çalışmaları gelecekte bu gerçeği de onaylayacağını düşündürmektedir.

2010 - Behe'nin Evrim'i büyük ölçüde kabul etmesi: yukarıdaki son makalesinin kısmi ama kapsamlı analizinden görülebileceği gibi, Behe evrimin tür bazında olduğunu net bir şekilde kabul etmekte ve evrim yasalarını moleküler düzeyde analiz etmeye çalışmaktadır. Aradan geçen sürede Behe'nin görüşlerinin oldukça yumuşadığı görülür. Bahsettiğimiz gibi, halen adaptasyoncu evrime karşıdır; ancak tamamen doğal süreçler sonucu oluşan evrimi artık kabul etmektedir. Öyle ki, kendisinin geliştirdiği bir evrim yasası bile ileri sürmektedir. Dolayısıyla bilimsel dönüşümünün önemli bir basamağında olduğu düşünülebilir.

Sonuç

Bir fikrin ya da bilimsel gerçeğin bireyler üzerinden tartışılması oldukça hatalıdır ve uzak durulması gerekir (buradan bilgi alabilirsiniz). Bu yüzden, Michael Behe'nin kişisel özelliklerine ya da yaptıklarına girmeden, fikirlerine ve fikirlerinin sonuçlarına odaklanmaya çalıştık. Elbette kendisiyle ilgili söylenecek birçok şey daha var (mahkemede akıllı tasarımı bir bilim dalı olarak savunması ve mahkemenin bu savı geçersiz bulması, karmaşık yapıların neden tasarlanmış olmak zorunda olmadığının izahı, kitaplarındaki hataları, içinde akıllı tasarıma dair hiçbir vurgunun geçmediği Dr. Snoke ile yayınlanan makalelerinin Keşif Enstitüsü tarafından "akıllı tasarımı ispatlayan makaleler" listesine alınması ve daha nicesi...). Behe'nin inançlarını yargılama cüretini bir bilim ekibi olarak kendimizde bulmuyoruz. Kimsenin inancını yargılamak bir başkasına düşmez. Dolayısıyla biz işin bilim boyutundayız ve bu konuyla ilgileniyoruz.

Evrimsel Biyoloji içerisinde birçok farklı ses bulunmaktadır. Evrim Ağacı olarak defalarca söylediğimiz gibi, bu seslerin hiçbiri evrimi inkar etmemektedir, bu bir doğa yasasıdır! Ancak evrimin sınırları, miktarı, hızı, şiddeti, biçimi, yöntemleri, vb. alanlarında birçok araştırma yürütülmektedir. Behe ve ekolü, bilim içerisinde çok çok küçük bir kitleye sahip olsa da, bir

görüş olarak burada verilmesinin faydalı olacağını düşündük. Ayrıca bu yazımız sayesinde, Behe'nin önceden de iddia ettiğimiz şekilde, görüş bazında bir değişim yaşadığını ve daha ağırbaşlı hale geldiğini doğrulamış oluyoruz.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Behe ile yaptığımız yazışma sırasında kendisine fikirlerimizi ilettik ve görüşlerindeki değişimleri çok olumlu bulduğumuzu belirttik. Kendisi de, bize yazdığı cevapta teşekkür ettiğini söyledi. Makalesini Türkçeye çevirmek istediğimizi belirttiğimizde, bunun evrimi anlamak isteyecek kişiler için faydalı olduğunu düşündüğünü ve izin verdiğini belirtti. Şu anda irtibatımız devam ediyor. Eğer ki konuşmalarımızdan birinci elden bilgi edinme şansımız olursa ve buradakilerle çelişen bilgiler edinirsek, mutlaka gerekli düzeltmeleri yapacak ve size ileteceğiz. Bundan kuşkunuz dahi olmasın.

Dolayısıyla şimdiye kadar anlattıklarımızın ışığında, Prof. Behe'ye tekrardan bu açık yürekliliği için teşekkür ederiz. Evrimsel biyoloji hiçbir dini düşüncenin veya ateizmin oyuncağı, aleti, aracı değildir. Evrimsel biyoloji bir bilimdir ve sadece bilimsel olarak değerlendirilmelidir. Kurulduğumuz günden bu yana bu yolu izleyen bir ekip olarak, hakkımızda çıkan din ile ilgili düşüncelerimizle ilgili iddiaları reddediyor, bu konuda ilgili olan herkesi buraya tıklayarak İlkelerimiz'i okumaya davet ediyoruz.

Behe'nin katıldığı bir davayla ilgili bilgilere ve davanın belgeselinden bir kesite (Prof. Behe'nin savunma tarafında olduğu belgesele) buraya tıklayarak ulaşabilirsiniz.

Konuyu, Prof. Dr. Michael Behe'nin 2007 yılında yayınladığı ve birçok fanatik bilim karşıtını hayal kırıklığına uğratan, Evrim'in Sınırı (The Edge of Evolution) isimli kitabından yaptığımız bir çeviriyle sonlandıralım:

Örneğin, hem insanlar hem de şempanzelerde diğer memelilerde C vitamininin üretimini sağlayan genin kırık bir kopyası bulunmaktadır. Şempanzeler ile insanların ortak bir atadan geldiklerine dair nasıl daha güçlü bir kanıt bulunabileceğini hayal etmek güçtür. Yapbozun kalan bazı parçaları olmasına rağmen, Darwin'in Dünya'daki bütün yaratıkların biyolojik olarak akraba oldukları konusundaki açıklamasının isabetli olduğundan şüphe duymak için hiçbir neden bulunmamaktadır.(Evrimin Sınırı, Michael Behe, sayfa 71-72)

Kaynaklar ve İleri Okuma

1-M. J. Behe. One Small Step Sideways, Two Huge Steps Back. (31 Ocak 2012). Alındığı Tarih: 3 Mayıs 2019. Alındığı Yer: Uncommon Descent | Arşiv Bağlantısı

2-wikipedia. Michael Behe. (3 Mayıs 2019). Alındığı Tarih: 3 Mayıs 2019. Alındığı Yer: wikipedia | Arşiv Bağlantısı

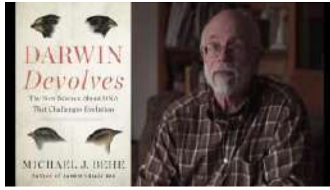
3-wikipedia. Darwin's Black Box. (3 Mayıs 2019). Alındığı Tarih: 3 Mayıs 2019. Alındığı Yer: wikipedia | Arşiv Bağlantısı

4-wikipedia. The Edge Of Evolution. (3 Mayıs 2019). Alındığı Tarih: 3 Mayıs 2019. Alındığı Yer: wikipedia | Arşiv Bağlantısı

evrimagaci.org SİTESİNİN PROF. MİCHAEL BEHE HABERİNDEKİ SAHTEKARLIĞI

MuratS-bilimvemedeniyet.com/- Erişim Tarihi: 07.09.2022

Geçtiğimiz aylarda internette tesadüfen türkçe yayın yapan evrimagaci.org isimli evrimci ateist bir sitenin Prof. Dr. Michael Behe ile ilgili yazısı ile karşılaştım. https://evrimagaci.org/inancin-bilimle-imtihani-prof-dr-michael-behe-vaka-analizi-364 Yazı bol miktarda evrimci iman tazeleme, asılsız ithamlar (Bu yazı zaten asılsız yalan ithamlar ve yalan çıkarımlar üzerine bina edilmiş sahtekarlığı göstermek için yazıldı.) ve kendi biyografisinden bir makine mühendisi olduğu anlaşılan yazının yazarının, bir biyokimya profesörünü kendi ana alanındaki uzmanlığı konusunda cahil ilan etmesi saçmalıklarını taşıyordu. Tabi Prof. Michael Behe'nin iyi okuyucularından birisi olduğum için yazıdaki tüm sahtekarlıkları ve cehalet üzerine kurulmuş tezleri bir çırpıda görebildim. Bu derece saçma bir yazı için bir değerlendirme yazısı yazmak ne kadar mantıklı olur diye düşünmedim değil, ancak yazının yaklaşık 11,000 civarı hit alması ve yukarıda linkini verdiğim müphem sitenin fundamentalist bir olgu ile çalışıyor görüntüsü vermesi beni bu konuda yazı yazmam için motive etti.

Prof. Michael Behe ve son kitabı Darwin Devolves- Behe'nin son kitabı tasarım-yaratılış argümanını çok daha kuvvetli bir pozisyona ulaştırmıştır.

Ayrıca yazıyı okursanız yazıda Prof. Behe ile bağlantıya geçtikleri ve yazılarını çevirme izni aldıklarını söylüyor yazar. Bunun üzerine sonraki cümlelerde sanki Behe bir hata yapmış da akabinde bunu farkedip hatasını kabul etmiş gibi gösteriliyor ve bu fikri dolaylı yoldan destekleyen imalar içeriyor. Yazıya başlamadan önce Prof. Michael Behe'ye bu sitenin sahiplerinin kendisini hiç olmadığı ve kendi ağzından çıkmadığı tanımlamalar giydirip eleştirdiğini, Avrupa'daki bu tarz sahtekar evrimci gruplara karşı çok da fazla iyi niyet taşımaması gerektiğini bildiren bir eposta gönderdim. Muhtemelen kendi isminin suistimal edilmesinden rahatsız olan Prof. Behe ise bana gönderdiği cevapta **"Bu tarz bilgi kirliliğine yol açan, suistimal eden gruplardan haberim var. Onları Akıllı Tasarım görüşünün son kitabımda ki tezlerle birlikte çok daha kuvvetlendiği hususunda bilgilendir"** diyerek yanıtladı. Prof. Behe'nin yanıtını yazıya ekleyeceğim.

İnsanlar farklı düşünebilirler, düşünceler tartışılabilir ancak aslolan gerçekler ve dürüstlük olmalıdır. Şimdi Türkiye'deki evrimcilerin ahlaki boyutunun dışa vurumu olan bu müphem yazıyı alıntılarla inceleyelim.

Özellikle 90'ların sonunda Evrim Kuramı'na karşıtlığıyla ün kazanmış ve "İndirgenemez Karmaşıklık" safsatasını ileri sürerek "Akıllı Tasarım" hipotezinin ateşli savunucularından biri olarak karşımıza çıkan Lehigh Üniversitesinden biyokimyager Prof. Dr. Michael Behe, Aralık 2010'da The Quaterly Review of Biology dergisinde yayınladığı **Deneysel Evrim, Fonksiyon Kaybettirici Mutasyonlar ve Adaptif Evrim'in İlk Kuralı** *başlıklı makalesinde evrimi belli sınırlar dahilinde kabul ettiği göstermektedir.*

Cümlenin başlangıcında ki ifade yazarın daha eleştirdiği kişiyi hiç tanımadığını göstermektedir. Michael Behe kitaplarının hiç birinde ki buna Darwinin Kara Kutusu isimli ilk kitabı dahil, modern sentezin(Darwinci evrim görüşü) genel kabulu ile alakalı yani türlerin evrim ile mi yoksa özel yaratılış ile mi meydana geldiği hususunda hiçbir şey

söylememektedir. O aslında sadece kendi alanı ile alakalı Biyokimya ile ve hücre içi yada dışı moleküler makinalar ve vücudun kullandığı sistemler ile alakalı argümanlar üretmekte ve konuşmaktadır. Prof. Behe canlıların kökeninde bir zekanın aktif olduğunu söyler ancak bunun türlerin birbirinden türeme yolu ilemi yoksa özel yaratılış mı olduğunu söylemez, sadece yaratılış işleminin bir zekanın işin içinde olup olmadığı düşüncesini inceler. Yani yazı kendisi açısından 1-0 geride başlıyor golüde vatandaş kendi kalesine atmış. Ayrıca Yazar anlayamadığı canını sıkan gelişmelere safsata ismini veriyor sanırım. En azından kendi kullanım şeklini öğrenmiş olduk. İndirgenemez Kompleks sistemlere yönelik detay bilgisi bilmediği yazının içeriğinden anlaşılan yazar, hakaretamiz acziyet kelimeleri kullanarak konu ile ilgili ne derece bilgili olduğunu da bize göstermiş oluyor. İlerleyen cümledeki ”ateşli savunucu” deyimi ise yazarın daha yazıya başlarken eleştirdiği Prof. Behe'yi okuyucunun gözünde küçük düşürme çabasıdır. Böylelikle Dr. Behe okuyucunun gözünden düşecek ve siz belli argümanlardan etkilenseniz dahi onun etkisi sınırlı olacaktır. Ne kadar ucuz işler…. Ayrıca Dr. Behe'nin belli sınırlarda evrimi kabul etmesi hepimizin varyasyonel çeşitliliğe dair kabul ettiklerimiz ile aynıdır.(Aslında Burda Dr. Behe'nin tam bir görüntüsü mevcut değildir. Ortak atamı ortak atalarmı, cins sınıf altı biyolojik sınıflnadırmayı içeren yönlendirilmiş bir süreçmi vs.) Modern Sentez küçük değişimleri gerçekleştirebilir (insanların göz renkleri, köpeklerin kendi içerisindeki değişik tipleri, yada aklınıza gelebilecek tür içi her değişim) Ayrıca Dr. Behe son kitabı ”Darwin Devolves” 'da sonucu ne olursa olsun mutasyonların genel itibari ile zaten hali hazırda genomda mevcut olan genlerin mutasyona uğraması şeklinde gerçekleştiğini göstermektedir.(istisnalar hariç) Ek olarak ayrıca bu mutasyonların neredeyse her zaman fonksiyon kaybettirici mutasyonlar olduğunu da göstermektedir. Yani aslında olan biten gözlemleyebildiğimiz değişimler zaten var olan bilginin varyasyonları olarak gerçekleşmektedir. Eğer bunca yıldır elektron mikroskopları ile yüzbinlerce bilim adamı ve milyarlarca dolar araştırma fonu ile bulabildiğimiz en iyi örnekler bunlar ise neden türlerin yada yeni özeliklerin kökeninin tesadüfi mutasyonlar olduğunu düşünmeliyiz ?! Mantık bunun neresinde.

Elbette tekil bir kişinin evrimle ilgili ne düşündüğünün hiçbir önemi yoktur. Hele ki bu düşünceler şahsi inançların bir uzantısı olarak doğuyorsa, bu görüşlerin bilimsel anlamda dikkate alınması beklenemez. Evrim Ağacı olarak bu şahsın görüşlerini ele alıyor olmamızın sebebi, yaratılışçılığın evrimle barışmış gibi gözüken ancak bilim dışı açıklamalardan halen eşit düzeyde arındırılamamış olan **akıllı tasarım** *iddiasının neye benzediğini anlatmaktır. Michael Behe, bu görüşü uzun yıllardır savunan bir bilim insanı olarak, bu konuda incelenmesi gereken en önemli şahıs olarak karşımıza çıkmaktadır.*

Yine burada evrimagaci.org sitesinin farklı bir ahlaksızlığı ile karşılaşıyoruz. Bir kere tekil bir kişi değil binlerce bilim adamı yaşamın kökeninde tasarım-yaratılış fikrinin olduğunu düşünüyor ve entellektüel boyutta bunu savunabiliyor, tam da bununla alakalı bloğumda 4 farklı yazı mevcut. http://bilimvemedeniyet.blogspot.com/2019/12/yasamn-gercek-tarihi-fosil-kaytlar-bize.html ”Yaşamın Gerçek Tarihi” serimin 1-2 ve 3 nolu yazıları neredeyse bütünüyle Tesadüfi Evrim görüşünün bilimsel değil ancak felsefi bir görüş olduğunu direkt evrimcilerin ağızlarından ifadeler ile göstermektedir. Ayrıca http://bilimvemedeniyet.blogspot.com/2020/01/tum-bilimadamlar-evrime-mi-inanyor-tabi.html ”Tüm Bilimadamları Evrimemi İnanıyor, Tabi ki Hayır” isimli yazımda da bilahire tekrar evrim görüşünün kabulu ile alakalı oranların neden yüksek gibi göründüğünü gayet net bir şekilde açıkladım.

Yazarın ikinci cümlesine dikkat edin ” Hele ki bu düşünceler şahsi inançların uzantısı olarak doğuyorsa” Bu arkadaş Mike Behe'nin bilimsel iddialarının inancın uzantısı olarak

doğduğunu nasıl bilebiliyor ?! bununla alakalı elindeki kanıt nedir ? Behe İncil'deki yaratılış ayetlerini mi kullanıyor bilimsel görüşlerini açıklamak için ?! Tabi ki hayır Michael Behe canlı yapılardaki moleküler sistemlerin tasarlanmış göründüğünü, ayrıca pek çok biyolojik yapının İndirgenemez Kompleksliğe[1] sahip olduğunu açıklamakta, eski dönemlerde Darwin dönemi ve sonrasında hücre ve moleküler boyutlardaki zarif kompleksliğin bilinmediğini bu sebepten cehalete dayalı bir tez olarak tesadüfi evrim görüşünün benimsendiğini ancak moleküler dünyada tesadüfe yer olmadığını göstererek Tasarım Yaratılış fikrinin bilimsel bir çıkarım olduğunu göstermektedir. Yani yazının yazarının Prof. Behe'yi dini duygular ile hareket eden bu sebepten ötürü Akıllı Tasarım fikrini benimsemiş göstermesi, ne ahlakidir, ne insanidir ne de bilimseldir. Çünkü Behe hiçbir yerde bilimsel olmayan bir konuşma yapmamaktadır ve tamamını okuduğum "Darwinin Kara Kutusu" isimli kitabının türkçe ikinci baskısında da bir tane bile ayet vb. dini referans kullanmamaktadır. Peki yazar dini inançlarının bir uzantısı olarak Akıllı Tasarım görüşünü benimsediğini nereden bilmektedir ?!! Tabi ki bunun için elinde bir kanıt mevcut değildir ancak nasıl olur da Prof. Behe'yi okuyucunun gözünde küçük yada değersiz kılabilirim çabasının bir sonucudur. Yukarıda ki satırlarda da değindiğim gibi bu davranış ahlaki değildir.

Dolayısıyla, bu makalenin amacı "Bakın, Behe de kabul ediyor." gibi bir polemiğe girmek değil (zaten bilim insanlarının inançlarından bağımsız olarak ezici çoğunluğu *evrimi kabul etmektedir, Behe'nin kabul etmesi ilginç veya önemli değildir), Prof. Dr. Michael Behe'nin fikirsel duruşu üzerinden evrimle ilgili farklı görüşlerin, özellikle de bilim camiasında kabul görmeyen (ve asla göremeyecek olan) akıllı tasarım fikrinin neye benzediğini anlatmaktır.*

Bir kere daha söylemek gerekirse Michael Behe hiçbir zaman Hristiyan Yaratılışçılığı çizgisinde olmadı[2] Ayrıca tüm türlerin özel olarak yaratıldığı fikrini hiçbir yerde savunmadı(Konu sadece Behe'nin ne söyleyip ne söylemediği ile alakalı olduğu için burada kesiyorum) Darwinin Kara Kutusu kitabında da bu konulara hiç yer vermez. Ayrıca yazar bilim dünyasında kabul edilmeyen ve de asla kabul edilemeyecek bir görüş olarak Akıllı Tasarım görüşünü kategorize etmektedir. Kabul edilmediğini nereden çıkarmaktadır acaba ? Demi ya, eğer ret edilmişse neredeyse hiç bir bilim adamının kabul etmemesi gereklidir değil mi ?! Yukarı da linkini verdiğim tüm bilimadamları evrimimi kabul ediyor başlıklı yazımda da gösterdiğim gibi binlerce bilim adamı akıllı tasarımı kabul etmektedir ayrıca bu konularda sessiz kalan her bilim adamı otomatik olarak evrimci demek anlamına gelmemektedir. Yazımı okumanızı öneririm. Şimdi arkadaşın iddiasına gelelim, bu vatandaş Akıllı Tasarım fikrinin asla kabul edemeyeceğini nereden bilmektedir ? Tesadüflere olan imanın gelecekle alakalı çıkarım olarak yansımasıdır. Bir kere bir şeye şu kesinlikle olamaz demek bilimsel değildir.

Michael Behe, 1996 yılında yayınladığı Darwin'in Kara Kutusu isimli kitabında Evrimsel Biyoloji'ye adeta bir savaş açmaktaydı. Daha doğrusu birçok insan bunu böyle anladı, çünkü böyle lanse edildi. Michael Behe, o dönemlerde çok daha katı bir evrim karşıtı olmakla birlikte, esasında evrimsel değişimleri tamamen reddetmiyordu da. Ancak kitabını bunun üzerine kurmadı ve asıl olarak neden türlerin ve türlerin özelliklerinin kademeli değişimler sonucunda evrimleşemeyeceğini ispatladığını sandığı **indirgenemez karmaşıklık** *isimli bir tezi ileri sürdür. Bu tezin ve genel olarak akıllı tasarımın "evrim tesadüfen olamaz", "türler kontrolsüz şekilde evrim geçiremez", "evrim gözlenemez", "göz, beyin, bakteri kamçısı gibi yapılar evrimleşemeyecek kadar karmaşıktır", "eksik bir organ işlevsizdir, evrimleşerek oluşamaz" gibi parçaları da aynen kitap içerisinde yer aldı ve evrim karşıtları tarafından büyük beğeni topladı. Ne de olsa birçok bilim karşıtı insan, bu sayede evrime meydan okuyabilmeye başlamıştı.*

İlk cümleye dikkat edin, Evrimsel biyolojiye savaş açmıştı. Darwinin kara kutusu kitabında yapılan tek şey; Bazı bakterilerin kullandığı flagellum isimli biyoljik motorun incelenmesi, omurgalı kan pıhtılaşma sisteminin incelenmesi ve ayrıca hücre içi taşıma sistemlerinin incelenmesi, detaylarının masaya yatırılması ve ardından çıkarımlar yapılmasından ibarettir. Yani Behe kitabı ile yukarıda andığım biyolojik sistemlerin halk diline indirgenebilecek güzel bir edebi üslup ile anlatmakta ve elindeki bilgilere göre çıkarımlar yapmaktadır. Peki savaş bunun neresinde ?!! Bir bilim adamının gayet mantıklı çıkarımla ile yön verdiği bilimsel bilgileri hoşunuza gitmediği zaman böylemi değerlendireceksiniz ?!!

Açıkçası bunun bir cehaletten kaynaklandığını düşünmüyorum, bu değerlendirmeler açıkça iyi niyetli olmayan, Prof. Behe'yi konuyla çok alakası olmayan yeni biyoloji okuyucuları gözünde küçük düşürmek maksatlı yazılmış ahlaksız bir manipulasyondan ibarettir. Mesela bu tarz bir sahtekarlığı ki bunlara manipulasyon diyoruz finansal araçların kullanıldığı piyasalarda yaparsanız 24 yıl civarı hapis cezası alabilirsiniz. Ayrıca katı bir evrim karşıtı idi iddiası da yazarın yazdığı yazıyı kendi kafasına göre yorumlama çabasından farklı bir şey değildir. Yukarıda ki cümlelerde dediğim gibi Prof. Behe Darwinin Kara Kutusu isimli kitabında sadece indirgenemez komplekslik ve incelediği biyolojik yapıların tasarımı nasıl ispat ettiğini göstermektedir. Yani katı bir evrim karşıtı idi iddiası bütünüyle cehalet yada manipulasyon kaynaklı bir yalandır. (Ancak bu yalanı bilinçli olarak devam ettiren yazar zaten bu yazının bütün omurgasını da bu yalan üzerine bina etmiştir, güya Michael Behe yıllar içerisinde görüşlerini değiştirmiş. Tabiki bunun kuyruklu bir yalan olduğu aşikar ancak sitenin okuyucuları bunları bilebiliyormu ?!!) Devam eden cümlelerin birinde Michael Behe'nin " Eksik bir Organ İşlevsizdir" dediği iddia edilmektedir. Behe'nin böyle bir şey söylediğini hatırlamıyorum, hoş yazımızın yazarının sorumluluk duygusu olmadığı için güya Behe'den yaptığı alıntıların bir çoğunda kaynak belirtmemektedir. Ancak Behe'nin eksik bir organ işlevsizdir gibi bir genelleme yaptığını zannetmiyorum.

2000'li yılların başından itibaren bu akım bilimin de dikkatini çekmeye başladı. Bu dönemlerde artık Evrimsel Biyoloji zaten birçok bilim dalında yer almakta, türlerin evrimleştikleri ve doğadaki bu evrim yasasının net bir gerçeklik olduğu neredeyse bütün bilim camiasında kabul edilmekteydi. Akıllı tasarımın iddiaları da sonunda bilimin ilgi alanı haline geldi ve gerçekten de göz, beyin, bakteri kamçısı gibi yapıların evrimleşip evrimleşemeyecekleri mercek altına alındı. Sadece birkaç aylık çalışmalar ve daha önceden yayınlanmış makalelerin derlenmesi sonucunda ortaya çıkan tablo çarpıcıydı: **indirgenemez biçimde karmaşık olduğu düşünülen her türlü yapının, esasında son derece indirgenebilir olduğu ve pek tabi kademeli bir evrimsel süreç sonucunda evrimleşebileceği gösterildi.** *Bununla ilgili çeşitli makaleler yayınlandı, analizler yapıldı ve belgeseller çekildi.*

Kısaca, evrimsel biyolojinin o dönemde yaptığı atılımlar sonucu bilim dışı görüşlerin tamamı bilim camiasından silindi.

Şimdi bu cümleleri neresinden başlayıp eleştireyim. Bir kere yazarın tesadüfi evrim görüşüne imanı çok dikkat çekici. Bunun gibi imanlı 8-10 kişi ile Michael Jackson'ın ruhunun Bülent Ersoyun içine girdiği gibi iddiaları bile savunabilirsiniz, çünkü çok güçlü bir imanı var arkadaşın. Mesela evrim yasası ifadesi kepazeliktir, böyle bir yasa yok aslında ortada gözlemlenemeyen, test edilemeyen bir hipotez mevcut, normal bilimsel sınıflama standartları uygulansa, bilimsel bir teori olarak bile görülemeyecek bir hipotez ancak arkadaş bundan yasa diye bahsediyor. Arkadaş ayrıca İK (indirgenemez kompleks) yapıların çok kısa sürede yapılan çalışmalar ile çürütüldüğünden bahsetmektedir. Acaba hangi çalışmalardan

bahsediyor! Arkadaşın tek taraflı adaletsiz bir şekilde sunduğu durumun gerçek özeti ise şudur; Michael Behe ilk kitabı Darwinin Kara Kutusunda incelediği çalışmaların hiçbirinin doğal seleksiyonla nasıl oluşabildiğini gösteren bir çalışmanın mevcut olmadığını göstermiştir. Bunun ardından ciddi manada alan kaybeden evrimciler Michael Behe'ye aynı bu yazarın yaptığı gibi bel altı ile karışık bilimsel temeli çürük bazı cevaplar vermişlerdir, Behe'de bunlara tekrar cevap vermiştir.[3] İnternette yapacağınız basit bir tarama Michael Behe ve diğer Akıllı Tasarım savunucusu bilim adamlarının tesadüflere tapan evrimcilere verdiği cevapları bulmanıza yardımcı olacaktır.[4] bunun gibi binlerce link verebilirim. Önemli olan cevap vermek de değildir zaten cevabın niteliğidir. İngilizce okuyabilenleriniz özellikle Dr. Behe'nin Fundamentalist evrimci Kenneth Miller'a Darwinin Kara Kutusu kitabının ikinci baskısında verdiği yanıtları da mutlaka okumalı. Kitabının türkçe ikinci baskısının Sonsöz kısmındaki ara başlık " 10 yıl sonra ben konuşurken" başlığı altında bu eleştirileri cevaplamaktadır. Ben çok kısa bir bölümü aktararak aslında eleştirilerin nasıl mahiyette olduğunu ve Behe'nin cevap veriş şeklini göstereceğim. Gayet rahat bir şekilde evrimcilerin Darwinci evrim görüşüne duygusal bağlılıkları nedeniyle Behe'ye cevap verdiklerini anlamış olacaksınız.

Kürdandan Fare Kapanı Yapmak

Brown Üniversitesi hücre biyologu Kenneth Miller da, Robert Pennock gibi eksiltilemez karmaşıklığın Darwinizm için sorun teşkil etmediğini gösterme heveslisidir. **Yine Pennock gibi kendisine ait bir eksiltilemez karmaşıklık tanımı uydurup eleştirmiştir.** Ancak farklı olan yanı, Miller'ın, yapı, bozulmuş eksiltilemez karmaşıklıktaki karmaşık bir sistemin kabul edebileceği görev çeşitlerini tasavvur ederken gösterdiği şaşırtıcı zayıflıktır. Pennock en azından başlangıçtaki işlevi kabaca bile olsa korumaya çalışıyordu — hem saat hem de kronometre zamanı gösterir. Miller'ın böyle bir derdi yoktu. O her kapının arkasında — bir "işlev" kâğıt tutacağı ya da kürdan kadar basit olsa da — umut veren Darwinist habercilerin olduğunu düşünüyordu. **Miller eksiltilemez karmaşıklığı, sistemin parçalarından hiçbirinin kendi başına bir işlevi olmadığını söyleyerek yeniden tanımlıyor.** Wall Street Journal gazetesinin köşe yazan Sharon Begley, "Evolution Critics Come Under Fire Flaws in 'Intelligent Design' " başlığını taşıyan bir öyküde Miller'ın görüşünü aktarır: 1996'da biyokimyacı Michael Behe, evrime karşı güçlü bir argüman ile ortaya çıktı. "Darvin'in kara kutusu" adlı kitabında karmaşık canlı yapıların "eksiltilemez karmaşıklık" oluşturduğunu iddia etmekteydi. Bunun anlamı bu sistemlerin tüm parçaları biraraya gelmeden, bir fare kapanının tabanı, yayı vs olmadan nasıl bir işe yaramıyorsa, işlev göremeyecekleriydi. **Daha da ötesi karmaşık yapıların ayrı parçalanın kendi başlarına bir işe yaramadığı düşünülüyordu.**

İlk bölüm benim düşüncelerimi yansıtsa da ne yazık ki italik yazılan ve "Daha da ötesi…" ile başlayan kısım, yazarın kendisine ait bir yorumdur. Begley'ın bildirdiğine göre, akıllı tasarımdaki kusuru keşfeden Millerdır! İndirgenemez karmaşıklığı niçin yeniden tanımladığını anlamak zor değildir: "Karmaşık yapıların ayrı parçalarının kendi başlarına bir işe yaramadığı düşünülüyordu."

Miller da Pennock gibi retorik kaygılarla akıllı tasarım argümanını, olabildiğince kırılgan bir hale getirmeye çalışıyordu. Millerin düşüncesine göre eğer bir fare kapanının bir parçası kâğıt tutacağı olarak kullanılabilirse (ki ağır olan her şey kâğıdın uçmasını engellemek için kullanılabileceğinden bu zor bir şey değildir), böylece parçanın tek başına bir işe yarayacağı .. gösterilmiş olacaktı. **Bundan sonra da "eksiltilemez karmaşıklık," tanımdaki çelişki sayesinde ortadan kalkmış olacak ve tüm iyi Darvinistler bir kez daha rahat bir nefes**

alacaktı. Ancak eksiltilemez karmaşıklıktaki bir sistemin parçalarının ayrı ayrı işe yaramamaları için herhangi bir neden yoktur ve ben de öyle bir şey yazmadım. Ben eksiltilemez karmaşıklıktaki sistemlerde “parçalardan herhangi birisinin çıkarılmasının” sistemin — parçaların değil — işlevini etkileyeceğini yazmıştım. Örneğin, Miller fare kapanındaki çubuğu çıkartırsa sistem işe yaramaz hale gelecektir, ancak çubuk kürdan olarak kullanılabileceği gibi kapanın geri kalan kısmı da kâğıt tutacağı olarak işe yarayabilir. Ancak her iki kısım da artık bir fare kapanı değildir. Daha iyi canlandırmak için, tek başlarına kağıt tutacağı olarak kullanılabilen, diğer taraftan birleştirilince oyuncak gemi, uçak ya da bir fare kapanı olabilen Lego® seti düşünülebilir. Ancak parçalar pek çok şeyin yapılmasında kullanılsa da, 2 . bölümde resmedilen bir fare kapanı bile tüm parçalar bir arada olmadan çalışmayacaktır.

Eksiltilemez olan sistemdir, parçalar değil. Miller’ın mantığını kullanarak Lego parçalan ile bu parçalardan oluşturulmuş makineleri ayırt etmeniz mümkün değildir. Açıkça, Miller her ikisinde de aynı şeyi görüyordu. Miller’ın sözlerini tekrarlayan Begley, “Bu, tıpkı bir fare kapanı kolunun, sıçanları öldürmek için diğer parçalarla bir araya gelmeden önce iyi bir kürdan olduğunu keşfetmeye benzemektedir” yazmıştır. Darwin’in kara kutusundaki 4. bölümü daha dikkatli okumalıydı. Profesör Doolittle’ın verdiği örneği takip ederek, ilk fare kapanının üretimi ile ilgili bir rota çizebiliriz: Çekiç, garajımızdaki bir levyenin kopyalanması sonucu ortaya çıkmıştır. Çok sayıda şeker çubuğunun karıştırılması sonucu çekiç ve platform temas etmiştir. Büyükbabanın saatinden çıkan yay, fare kapanının yayı olmuştur. Tutucu çubuk atılmış bir kola kutusundan çıkan kamıştan, yakalayıcı dil de bira şişesinin kapağından türemiştir. Ancak gerçekte, süreç boyunca birileri ya da bir şeylerin rehberliği olmadan tüm bunlar gerçekleşmez. Bıyık altından gülerek yazıyordum. Zira bir fare kapanının daha önceden başka amaçlarla kullanılan nesnelerin tesadüfen bir araya gelmesi ile oluşabileceği düşüncesini, çoğu okuyucunun aptalca bulacağına emindim. Ancak Miller ve Begley gerçekten ciddidir. Daha teknik konuşmamız gerekirse Miller, benim ele aldığım eksiltilemez karmaşık biyokimyasal sistemlerin bazı bileşenlerinin hücrede, Sil proteinleri tubulin ve dinein gibi, başka roller aldığını heyecan içinde duyurmaktadır. Ancak on yıl önce kitabı ilk kez yazdığımda zaten bunu belirtmiştim.

Örneğin 3. bölümde, “mikrotüpler pek çok hücrede mevcuttur ve hücrenin şeklini korumak gibi yapısal destek için yalnız bulunurlar. Ayrıca motor proteinleri de hücrenin bir ucundan diğerine kargo nakliyatı gibi başka işlere de müdahildirler” yazmıştım.Yine de böyle başka rollerin mevcut olmasının eksiltilemez karmaşıklığa bir faydası olmadığını da vurgulamıştım: “Sil hakkında evrimci bir hikâye dolambaçlı bir yol tasavvur etmelidir. Belki de başka amaçlar için kullanılan parçaların Sil oluşturacak şekilde adapte edildiğini hayal etmelidir.” Daha sonra da dolaylı yolların, mantığa neden son derece uygunsuz olduğunu göstermiştim.Kürdanlar fare kapanını, tubulin ve dinein ise Silleri açıklamaz. Siller hakkında Miller’ın Darvinci bir açıklaması yoktur, ancak düşüncesini kürdanlara dayandırmaktan hoşnut gibidir.

Yukarıdaki alıntıda özellikle siyah tonlama yaparak işaretlediğim cümleler en dikkat çekici olanlardır. Site yazarının çok kısa sürede Behe’nin çalışmaları çürütülmüştür iddiasının altında evrimcilerin kendi manipulatif oyunları mevcuttur. Arabanın motoru olmadan çalışmayacağını söyleyen birine motorun tek başına da çalışacağını söylemeniz gibidir Behe’ye yapılanlar. İyi de arabadan motoru alırsan tabi ki araba çalışmayacaktır, motorun kendi başına çalışabiliyor olmasının bir anlamı yok ki !! İçkiyi çok kaçırmamak gerekli yada bazen hoşumuza gitmese de gerçekleri kabul etmek zor olmamalı.

Neredeyse tüm yazı evrimci iman tazeleme vb. şeklinde devam ettiği için bu noktadan sonra her paragrafı ayrı ayrı incelemeyeceğim, yazının haddinden fazla uzun olmasını istemiyorum. Yani hızlanıyoruz.

Aslında bu makalenin sizler açısından önemi şudur: günümüzde, fark edebileceğiniz gibi, eskiden evrimin tamamen karşısında olan birçok kişi ve kurum, akıllı tasarım fikri sayesinde bilimle barışma imkanı bulmuşlardır. Bu, akıllı tasarımın bilimsel temeli olduğu anlamına gelmemektedir. Ancak ***yaratılışçılık gibi daha eski kökleri olan ve evrimi tamamen reddeden bir tutumdan, evrimi kabul eden bilimsel bir yaklaşıma geçişte akıllı tasarım önemli bir "ara basamak" görevi görmektedir.*** *Biz de burada Behe örneğini vererek bir bireyin evrimi anlama yolunda nasıl dönüşüm geçirebileceğini anlatmayı hedefliyoruz.*

Döndük dolaştık yazarın cehalet duraklarından bir diğerine geldik. Akıllı Tasarım yani AT tek bir grup yada vakıfdan oluşmamaktadır. Bu yapının içerisinde ortak atadan türemeye inanan da mevcuttur, Yaratılış-tasarım görüşünü kabul edende. arn.org[5] isimli siteden bu topluluk ile alakalı daha fazla bilgi alabilirsiniz. Yani olay Michael Behe ile bitmiyor binlerce bilim adamı onlarca farklı vakıf ve kuruluş bulunmaktadır. Yazar ayrıca yazının başından beri tutunduğu sahtekar görüntüye Behe'nin bir dönüşüm içerisinde olduğunu söyleyerek devam etmektedir. Bir kez daha söylüyorum, Mike Behe 1996'dan beri aynı görüşte ve 2019 yılında yayınladığı DarwinDevolves isimli kitabında tasarım görüşünün çok daha kuvvetlendiğini göstermektedir. Evrimagaci.org sitesi alenen manipulasyon ve yalan haber yapmaktadır.

– Makalede Behe'nin 1996-2005 yılları arasındaki argümanlarından uzaklaşarak giderek bilimsel temele oturan bir anlayış geliştirdiği görülüyor. Örneğin Behe, türlerin evrimleşebileceğini, eski türlerden yeni türlerin evrimleşebileceğini, hatta cins düzeyine kadar evrimin mümkün olduğunu anlamış ve kabul etmiştir.

Tekrar etmek gerekirse Dr. Behe 1996-2005 yılları arasında bu konulara hiç değinmemiştir. Yazar aynı diğer fundamentalist evrimciler gibi Behe'yi kendi istediği bir konuma oturtup eleştirme kaygısındadır. Bunun neden yapıldığı da aşikar!!

– Behe'nin kafasını kurcalayan nokta evrimin olup olmadığı noktasını aşarak, mutasyonların evrim üzerindeki etkisi ve türlerin moleküler fonksiyonlarının mutasyonlara bağlı olarak ne yönlerde değişebileceği haline gelmiştir. Yani Behe'nin, belki kimya temelli olmasının getirdiği evrimsel biyolojiye yabancılığı üzerinden atarak evrimsel değişimleri anlamaya başladığını görüyoruz. Mekanizmaların mutasyonlar haricindeki tamamını kavradığını, mutasyonların adaptasyoncu yorumuyla ilgili kafasında soru işaretleri olduğunu ve bunların üzerine gittiğini anlamak mümkün.

Yazının başından beri aynı manipulatif tavrı takınan yazarın faaliyetlerine devam edişi. Bir insanın yanıldığını söyleyebilirsiniz eğer yanıldığını düşünüyorsanız ancak Behe'nin kimya temelli olmasının biyolojiyi anlayamadığını gösteriyor ifadesi nedir yahu ?))) Bir kere adam biyokimyacıdır, ikincisi adam evrimsel biyolojiye bir ömür adamıştır yani bu zavallının nasıl bir kafa ile yazdığı belli olmayan yazıda belirttiği gibi bir durum söz konusu değildir. Ayrıca

Michael J. Behe'nin " Darwinin Kara Kutusu" isimli kitabı en etkili 100 bilim kitabı arasına girmiştir.[6] Bu satırları abartmıyorum, alaycı gülüşlerin en cırtlak haliyle yazıyorum. Bir zavallı Prof. Behe'yi biyoloji bilmemekle suçluyor.

– Behe'nin Darwin'i yeni yeni sindirdiği anlaşılıyor. Darwin'in doğada gördüğü "Adaptif Evrim"i, ya da "Doğal Seçilim"'i, moleküler düzeye indirip kendi deyimiyle **Adaptif Evrim'in İlk Kuralı** olarak tanımlıyor. Burada, moleküler düzeyde meydana gelen fonksiyon yitimleri veya değişimlerinin türlerin evrim geçirmesine neden olduğunu ilan ediyor.

Aynı ahlaksızlık tam gaz devam ediyor. Evrim yaratılış tartışmalarına bir ömür adayan bir bilim adamına yeni sindirmek filan gibi ucube yakıştırmalar. Ah şu türk evrimcilerin bel altı mücadeleleri…..

Michael Behe, tipik bir şekilde biyolojiden uzak olan bilim insanlarının geçirdiği dönüşümü geçiriyor. Ancak fikirleri ve heyecanlı çıkışlarından ötürü biraz "medyatik" olması, onun dönüşümünü göze batan hale getiriyor. Halbuki evrimi kabul etmeyen insanlar, bilimle ve evrimsel biyolojiyle tanıştıkça Behe'nin geçtiği yollardan geçerek sorgulamalarını sürdürüyor ve evrimi anlıyor, kabul ediyorlar. Bunu hemen hemen her bilim insanında görmekteyiz; ancak Behe gibi duygularını dışa vuranlar az olduğundan bu dönüşüm çoğu zaman sessiz gerçekleşiyor.

Bütün yazı boyunca aynı laf salatası, aynı geyik muhabbeti. Yazının başında da söylediğim gibi yazar Behe'ye kendi kafasına göre bazı kimlikler giydiriyor ve sonrasında tüm yazıyı bunun üzerine bina ediyor. Ardından yaptığı tek şey laf salatası üretmek aynı şuradaki alıntıda olduğu gibi. Yazımın sonunda göreceğiniz üzere Behe benimle yaptığı yazışmada bu ahlaksız manipulatorlere karşı "Onları son kitabımla (Darwin Devolves) tasarım görüşünün oldukça kuvvetlendiği konusunda bilgilendir" diyerek yanıtlamıştı beni. Halbuki site yazarının Behe'yi nasıl resmettiğini görüyorsunuz değil mi ?! Sahtekarlık kötü bir kelimedir ancak kullanmamız gerekiyorsa kullanırız!

Behe'yi inceleyen birisinin ilk fark edeceği şey, fikirlerinin oldukça sık ve geniş kapsamda değişmesi ve söyledikleri arasında zaman dilimleri bakımından tutarsızlıklar olmasıdır. Ancak bu oldukça anlaşılırdır ve çok fazla üzerine gitmemek gerekir. Çünkü daha önce de söylediğimiz gibi, özellikle kimya köklenli biyokimyager, sadece temel biyoloji bilgilerine sahip oldukları için, evrimsel biyoloji alanında bocalayabilmektedirler. Behe de, yıllar içerisinde kendisini geliştiren bir araştırmacı olarak, sorgulamaları sonucunda gerçeklere ulaşmaktadır ve sorgulamaları da, her bilim insanı gibi sürmektedir. Unutmamak gerekir ki bir insanın profesör olması, her şeyi bilmesi anlamına gelmemektedir. Dolayısıyla Prof. Behe'nin uzmanlık alanı olmayan bir konuda fikirlerini değiştirmesi ve kendisini halen geliştiriyor olması, son derece anlaşılırdır. Bilim, bitmek bilmeyen bir yoldur ve uzun bir süreçtir.

Belki bazılarınız bana bu kadar uzun bir yazdığım için kızıyor olabilirsiniz ancak inanın ben yazıyı ve eleştirileri kısaltarak yazıyorum. Yani neresini ele alsam orada bir çarpıtma yalan, manipulasyon ve sahtekarlık keşfediyorum. İnsan yalan söyleyerek yada gerçekleri saptırarak bir bilim adamına neden iftira atar ?! Sebep gayet açık aslında Prof. Behe ve diğer AT yanlısı bilim adamları açıkça bu dogmatik darwinist imanlıları oldukça sarsmıştır.

Yine tekrar ediyorum, Prof. Behe oldukça güçlü bir şekilde Akıllı Tasarım-Yaratılış görüşünü kabul etmekte ve desteklemektedir. Hatta geçmiş yıllar ile kıyaslandığında bu görüşünde bir azalma değil aksine bir artış söz konusudur. Yani başından beri aynı şeyi savunmaktadır ancak bu konudaki fikirleri zayıflamaktan ziyade güçlenmektedir. Hatta yeni başlayan bir video serisi ile Tasarım-Yaratılış görüşünün ne derece güçlendiğini göstermektedir.[7]

Dr Behe'nin tam olarak uzmanlık alanının biyoloji ve biyokimya olduğunu ayrıca Behe'nin pratikte koca bir ömrü Evrimsel biyoloji, moleküler biyoloji ve biyokimyaya adadığını burda 10.000. kez belirtmeliyim. Ayrıca herhangi bir işte teoriden ziyade pratikte tecrübe sahibi olmak her zaman daha iyidir. Yani söz gelimi size araba motorunun nasıl tamir edileceğinin sınıfta anlatılması teorik bir eğitim iken bir tamirhanede bunun uygulamalı gösterilmesi pratik bir eğitimdir. Tabiki pratik eğitim her zaman daha iyidir ve prof. Behe hem teorik hem pratik eğitimi dört dörtlük olan yazdığı yazılar kendi ana uzmanlık alanı olan bir yazardır. Yani bu evrimci yazar hem cahil hem de cüretkardır Dr. Behe ile alakalı konuşurken.

Katı bir Hıristiyan olarak Behe, inançlarını evrime uydurmaya çalışmaktadır ve bu, akıllı tasarım fikrine yakın olmasının sebebini göstermektedir. Elbette Behe bunun bilimsel olmadığını bilmektedir; ancak her insan gibi zaafları olan birisi olarak, karakterini değiştirmek yerine onunla yaşamayı sürdürmektedir. Bu da son derece anlaşılırdır. Şuraya tıklayarak kendi üniversite sayfasından görebileceğiniz gibi, Behe bilimsel gerçeklerle şahsi fikirlerini karıştırdığını kabul etmektedir. Aynen alıntılıyoruz:

Prof. Behe yukarıdaki sayfalarda gösterdiğim gibi salt bilimsel keşifler ve çıkarımlar ile ilerlemektedir. Bütün kitaplarındaki tezleri de yada bilimsel örnekleri de yine test edilebilir, gözlenebilir bilimsel faaliyetlere bağlı çıkarımlardan oluşmaktadır. Ancak buna rağmen site yazarı Behe'yi inançlarını bilime uyarlamaya çalışmak, bunun bir zaaf olması durumu ve bu durumun Behe tarafından bilindiği ve ikrar edildiği iddia edilmektedir. Peki bunların bir kanıt varmı ?!! Mesela Behe'ye atfedilen bunun bilimsel olmadığını bilmektedir iddiasını nasıl yorumlayacağız ?!! Behe'nin hiçbir yerde böyle bir söylevi mevcut değildir ve dolaylı minicik bir ima bile söz konusu değildir. O halde Behe'nin bunu bir zaaf olarak kabul ettiğini ancak mecburen yaptığını iddia eden bu zevat ne yapmaktadır ?!! Sahtekarlık kelimesi cuk diye oturmaktadır değil mi ?! Sahtekar ve sahtekarlık kelimeleri çok kötü kelimelerdir ancak kullanılması gerektiğinde kullanılmalıdır, aynı burada olduğu gibi.

Resmi Açıklama: İndirgenemez karmaşıklık ve akıllı tasarım hakkındaki görüşlerim tamamen bana aittir. Bunlar, hiçbir şekilde genel olarak Lehigh Üniversitesi, spesifik olaraksa Biyolojik Bilimler Departmanı'nın görüşlerini yansıtmamaktadır. Aslında, departmandaki birçok iş arkadaşım görüşlerimi tamamen/güçlü bir şekilde reddetmektedir."

Yukarıdaki alıntı Dr Behe'nin universitedeki şahsi sayfasını[8] kontrol ettiğimde son cümleye kadar doğru ancak Dr. Behe'ye atfedilen "bir çok arkadaşım bu görüşü güçlü bir şekilde reddediyor" ifadesi sitede mevcut değil. Yazar nereden bulmuş acaba!! Uydurulduğu aşikar…

ABD'de evrim yaratılış tartışmaları Hristiyan yaratılışçıların İncil'deki yaratılış kıssasını eğitim müfredatına sokmak istemesi nedeniyle belki de tüm dünya da en dikkatli şekilde takip edilen kökenler tartışmaları burada vukuu bulmaktadır. ABD Federal mahkemesinin yaratılışçılığın okullarda okutulamayacağına yönelik geçmiş yıllarda aldığı kararın ardından hiç bir okul federal eğitim bütçesinden pay alamayacağı bir söylentinin kapısından bile geçmemektedir. National Education for Science[9] isimli dogmatik darwinci kuruluş okulları ve biyoloji öğretmenlerinin okullardaki davranışlarını kontrol ederek federal bir baskı unusur olmaktadır. Bu sebepten ilkokuldan, üniversitelere kadar hiçbir okul bir şekilde yaratılışçı olarak afişe edilmek istememektedir. Dr. Behe'nin burda yaptığı açıklamada sorumlu bir bilim adamı olarak kurumunu bu baskıya karşı korumaktan ibarettir. Ancak hem cahil hem cüretkar oldukları için ve bizim yerel insanlarımızın bu durumu bilmediğini bildikleri için yine bel altı bir mücadele görüyoruz.

Bölümün de Behe ile ilgili resmi bir açıklaması, ana sayfalarında bulunmaktadır. Aynen alıntılıyoruz:

“Biyolojik Bilimler Departmanındaki akademisyenlerimiz, bilimsel bütünlüğün ve akademik işlevlerin en üst standartlarına kendilerini adamışlardır. Bu kendini adamışlık, akademik özgürlüğe ve düşüncelerin özgür alışverişine sarsılmaz desteğimizi de kapsamaktadır. Bu, aynı zamanda bilimsel yönteme, araştırma yapmanın bütünlüğüne ve sadece hipotezlerin testi, sağlam deneyler ve başkaları tarafından tekrar edilebilir bulgularla gelen bilimsel yöntemin geçerliliğinin tanınmasına olan en üst düzey saygıyı da göstermeyi gerektirmektedir.

Bölüm üyeleri, dolayısıyla, temelleri Charles Darwin tarafından atılmış ve son 140 yılda keşfedilen bulgularla içeriği birikerek artmış olan evrimsel teoriyi açık bir şekilde desteklemektedirler. Bu konumdan ayrılan tek kişi olarak Prof. Dr. Michael Behe, ‘akıllı tasarım’ın iyi bilinen bir savunucusudur. Her ne kadar Prof. Behe’nin kendi görüşlerini ifade etmesine saygı duysak da, bu görüşler sadece kendisine aittir ve bölümün geri kalanı tarafından kabul edilmemektedir. Bizim kollektif tutumumuz, akıllı tasarımın bilim içerisinde hiçbir temeli olmadığı, bilimsel olarak test edilmediği ve bilimsel olarak değerlendirilmemesi gerektiği yönündedir.

Ben hem biyokimya hemde biyolojik bilimler sayfalarına ayrı ayrı baktım. Sadece Biyoloji bilimleri sayfasında kısa bir not gördüm.[10]

” Biyolojik bilimler departmanımız güçlü bir şekilde American Association for Advancement Science ve National Academy of Sciences pozisyonlarına sadıktır. Akıllı Tasarım bilim değildir ve bilim eğitimi verilen sınıflarda ders olarak okutulmamalıdır.”

Hepsi bu, başka bir açıklama mevcut değil. Yine ayı soruyu sormamız gerekiyor acaba site yazarı uydurduğu diğer cümleleri nereden bulmuş. Uydurulmuş bu kesin, ancak ne şekilde… Ayrıca Dr. Behe’nin kendi açıklaması için yazdığım detaylar bu üniversite bölümünün sayfasında yazanlar için de geçerlidir. Yani üniversite zaten zor döndürdüğü ekonomik döngüsüne birde federal fonlardan destek alamamak ile zarar verirse kısa sürede kepenk kapatabilir. Burda ABD’deki yüksek öğrenim sistemi ile bizim sistemimiz arasında dağlar kadar fark olduğunu üniversitelerin federal bütçeden çok bir pay alamadıklarını eğitimin paralı olduğunu vb. hatırlatmamız gerekli bilim içerisinde de şahsi düşüncelerin yer almasının anlamı bulunmamaktadır. Bu alanlar ayrı alanlardır ve birbirlerine karıştırılmaları hatadır. Behe bunu yapmaktadır; ancak bunu dürüstçe ifade de etmektedir. Böyle olduğu sürece, kişilerin düşüncelerini tartışmasında elbette bir sakınca yoktur. Bizim derdimiz, her işin kendi alanında yapılması gerektiği yönündedir.

Yazarımız yazının başından beri aynı yalanı söylemektedir. Behe’nin dini inançlarını çalışmalarına soktuğu ve bunu da itiraf ettiği. Bu uydurma hiçbir somut veriye dayanmadığı için sahtekarlık diyorum. Küçükte olsa bir veri olsa yanılgı derdim. Behe hiçbir çalışmasını dini inançlara saplamadığı gibi kitapları ve makaleleri bütünüyle bilimsel bilgilerden kuruludur. Yazarın bu iddiasını ispat edecek hiçbir verisinin bulunmadığını belirtmek isterim.

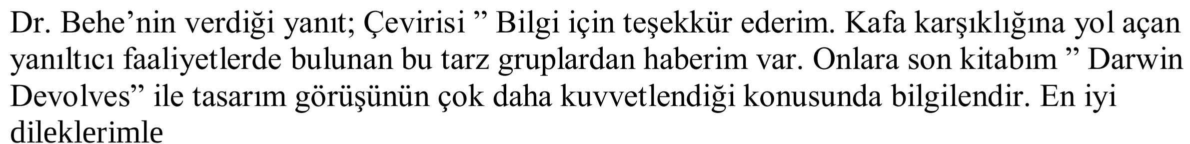
Behe HIV’in evrimiyle ilgili bazı bilgilerinin hatalı olduğunu kabul etti. Behe’nin kitapları genellikle sadece biyolog olmayan bilim insanları ve yaratılışçılar tarafından desteklendi. Süreç içerisinde Behe’nin tutumunun yumuşaması, evrimsel biyologları tatmin etmese de, evrim karşıtlarını da epeyce sinirlendirdi. Bu konulardaki tartışmalar halen devam etmektedir.

Yazar Behe'nin HIV ile ilgili tartışmalarda Behe'nin hata yaptığını kabul ettiğini iddia ediyor ancak her zaman olduğu gibi herhangi bir kaynak belirtmiyor. Velev ki bu doğru olsun her bilim adamı hata yapabilir. Behe'nin tumunun yumuşaması iddiası ise başında beri yazdığım gibi kanıtı bilerek yanlış göstermeye çalışmaktır. Manipulasyondur, sahtekarlıktır.

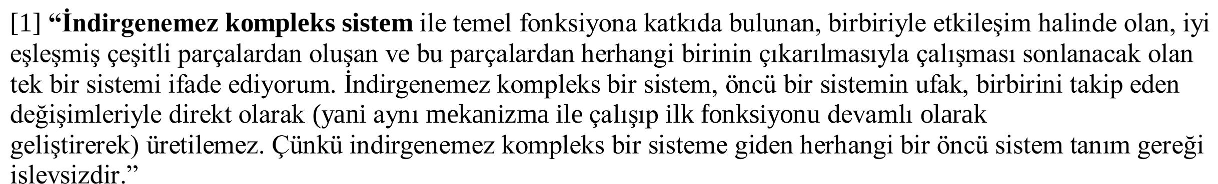
Sonuç

İncelediğimiz örnek vakıa çok önemli bir ders olmalıdır. Ne olursa olsun arayışımız doğruyu bulmak olmalıdır ve karşımıza çıkan sonuç canımızı sıksa da çıplaklık ile bizi takip edenlere duyurabilmeliyiz. Türkiye'nin büyük bir bilim sitesi olduğunu iddia eden (Türkiyenin en büyük bilim sitesi olmanın yanından bile geçemezler ancak ülkenin en fundamental evrimci sitesi olabilirler) bir sitenin manipulatif sahtekarlığı çok üzücüdür. Canımızı sıkan gelişmeleri de tertemiz bir şekilde sunmalıyız ve insanları aldatmamalıyız. Hele ki yazdığı bilim kitapları taraflı tarafsız herkesin beğenisini kazanan zeki, kendini bilime adamış bir bilim insanına iftira atmak, onun ismini suistimal etmek ve olmadığı bir şekle sokup bu şekilde resmetmek çok büyük bir ahlaksızlıktır. Yazılan yazı ve eleştiri ile alakalı evrimagaci.org sitesini bilgilendirdim. Bir yanıt gelirse burdan yayınlayacağım.

Dr. Behe'ye kendi ismini suistimal eden gruba karşı uyardığım email;

Dr. Behe'nin verdiği yanıt; Çevirisi " Bilgi için teşekkür ederim. Kafa karşıklığına yol açan yanıltıcı faaliyetlerde bulunan bu tarz gruplardan haberim var. Onlara son kitabım " Darwin Devolves" ile tasarım görüşünün çok daha kuvvetlendiği konusunda bilgilendir. En iyi dileklerimle

Michael Behe
to me

Hi, thanks for the information. Yes, I've heard about such misleading groups in Turkey. Please let them know I've written a new book (Darwin Devolves, 2019) which strengthens the argument for intelligent design. Best wishes.

mjb

[1] **"İndirgenemez kompleks sistem** ile temel fonksiyona katkıda bulunan, birbiriyle etkileşim halinde olan, iyi eşleşmiş çeşitli parçalardan oluşan ve bu parçalardan herhangi birinin çıkarılmasıyla çalışması sonlanacak olan tek bir sistemi ifade ediyorum. İndirgenemez kompleks bir sistem, öncü bir sistemin ufak, birbirini takip eden değişimleriyle direkt olarak (yani aynı mekanizma ile çalışıp ilk fonksiyonu devamlı olarak geliştirerek) üretilemez. Çünkü indirgenemez kompleks bir sisteme giden herhangi bir öncü sistem tanım gereği işlevsizdir."

[2] Hristiyan yaratılışçığı dünyanın yaşının 10000 yıl civarında olduğunu savunmakta ve tüm türlerin ayrı ayrı özel yaratılışla yaratıldığını düşünmektedir. Michael Behe Dünyanın yaşı ve tüm türlerin ayrı ayrı özel olarak

yaratıldığı fikrini kabul etmemektedir. Evrenin yaşı ile alakalı tüm astronomi dünyası ile aynı fikirleri paylaşmak biyolojik kökenlere yönelik ise çok fazla fikir belirtmemektedir. Behe'nin asli noktası canlı dünyasındaki tasarımdır. Sadece bu noktada bile yazarın ne boyutta cahil ve bilgisiz olduğu çok net görülebilinmektedir.

[3] https://www.discovery.org/a/response-to-kenneth-r-miller/ Erişim Tarihi 05/03/2020

[4] https://uncommondescent.com/evolution/jonathan-wells-responds-to-p-z-myers-tantrum/ , ve yine Behe'nin Richard LEnskiye verdiği bir cevap https://evolutionnews.org/2012/11/rose-colored_gl/

[5] http://arn.org/ Erişim tarihi : 06/03/2020

[6] https://www.discovery.org/p/behe/

[7] https://www.discovery.org/v/sotc4-effects-of-mutation/ Erişim tarihi: 06/03/2020

[8] https://www.lehigh.edu/~inbios/Faculty/Behe.html Erişim tarihi: 06/03/2020

[9] https://ncse.ngo/ Erişim tarihi; 13/03/2020

[10] http://catalog.lehigh.edu/coursesprogramsandcurricula/artsandsciences/biologicalsciences/ Erişim tarihi: 06/03/2020

TABİAT RİSALESİ OKUMALARI: EVRİM BİZE NE SÖYLE(YE)MEZ?

06 Nisan 2018, Cuma-yeniasya

Bilim...

Bediüzzama'nın, Risalelerinde salt bilimi tartışmaya açtığı görülmez. Zira bilim mevcudatın varlığını, onların san'atlı ve hikmetli olduklarını (ölçülü olduklarını ve abes olmadıklarını) gösteriyor, sürekli yenilendiklerini, yani kadim olmadıklarını ortaya koyuyor.

Evrimin gerçekleşip gerçekleşmediği, gerçekleştiyse de bunun nasıl olduğuna ilişkin tartışmalar bir yana, evrim konusunda gözden kaçırılan temel husus, bu değişimin neye dayanarak gerçekleştiğidir: Evrim–ki muhtevasıyla ilgili reddiyeler, tartışmalar bir yana– tasarımın, yaratımın bir formu mudur; Yoksa tesadüfen oluşun, sebeplerin veya tabiatın mı bir sonucudur?

Göz önünde cereyan eden durum şudur: Canlılığın/hayatın tabiatta husûle gelen varyasyonlarını ortaya koymaya çalışan bilimin ürettiği veriler; Evrimci felsefenin marifetiyle, "inanç, din, yaratım (güncel tabirle akıllı tasarım), yaratıcı," nokta-i nazarından değerlendirmeye tabi tutulmaktan men edilmekte; Varlıklar yaratıcı olarak kör tesadüfün ve yaratılış süreci olarak tabiat olaylarının bir sonucu olduğu iddiasının bir enstrümanı olarak kullanılmaya çalışılmaktadır. Üstelik modern bilim ile modern felsefe arasında bir bütünlük ve uyumluluk olduğu dayatılmaktadır. Hâlbuki bilim ve felsefenin işlevleri, konuları, hedefleri ve kullandıkları araçlar birbirinden farklıdır. Bilim adamının yaptığı ile felsefecinin yaptığı birbiriyle sadece ilintilidir. Bilim adamı aynı zamanda teorisyen de felsefeci de olabilir. Fakat bilim adamı olarak yaptığı çalışmalar ile teorisyen ve felsefeci olarak ortaya koyduğu hükümler aynı temele dayanmaz, aynı şekilde değerlendirilemez.

Bu bakımdan Evrimbilimin çalışmaları ile, bu çalışmalardan bazı sonuçlar ve yargılar çıkartan evrimci felsefeyi ayrı şekilde değerlendirmek gerekir. Problemimiz esasında Evrimbilimin yaptığı çalışmalar değil, evrimci felsefesinin bakış açısı ve yorumlarıdır. Evrimbilim çalışmalarını yapan kişinin aynı zamanda evrimin felsefesini de yapması bilim(sel veriler)le felsef(i düşünc)eyi birleştirmeye yetmez. Zira bilim araştırmakta, deney yapmakta, algoritmalar ortaya koymakta, veri kümeleri ve bilgi üretmekte; Felsefe ise –san'at (zevk) ve edebiyat (duygu) gibi–bu verileri ve bilgi kümelerini soyut alana taşıyarak inanç, paradigma, fikir üretmektedir.

Hüküm ortaya koymak, felsefî düşünce üretmek, teori tesis etmek için başka bilimlerin de verilerinden ve yaklaşımlarından faydalanmak, mantık, gramer ve istatistik benzeri alet ilimlerine de başvurmak gerekmektedir. Bilimin tabiatta elde ettiği bulgular (veri) ile bu bulguların süzgeçten geçirilmesi, düzeltilmesi, doğrulama işlemlerine tabi tutulması ve istatistikî olarak düzenlenmesi ile oluşan (bilimsel) bilgiler, artık sahibini bekleyen kullanılmaya hazır birer emtia gibidir. Bu bilgiler, teknoloji üretimi için kullanılacağı gibi, düşünsel, sanatsal ve yazınsal faaliyetlerde kullanılmak üzere muhataplarını beklemektedir.

Felsefe, san'at, edebiyat gibi faaliyetlerin ilgisini çekecek derecede belirginleşen bu bilgiler; Olaylar, olgular ve varlıklar üzerinde yapılacak yorumlama, duyumlama, şekillendirme gibi faaliyetlere kaynak oluşturmaktadır. Tabiat Risalesi'nde bilimin ürettiği bilgilerle ilgili bu durum "Evet, madem mevcudat var ve inkâr edilmez. Hem, her mevcut san'atlı ve hikmetli vücuda geliyor. Hem madem kadîm değil, yeniden oluyor" şeklinde ifade edilir. Ortada duran bu kâinatın varlığı inkâr edilmemekte ve kâinat hakkında bilgi toplayan bilimin verileri de önümüzde durmaktadır. Üretilen bilgilerin doğru şekilde yorumlanması gerekmektedir. İşte felsefe, edebiyat, san'at gibi faaliyetler bu kâinatı ele alırken bir yaklaşıma dayalı olarak değerlendirmelerde bulunacak ve üretilen malzemeler bu yaklaşıma göre şekil alacaktır. Bu bağlamı ifade etmek üzere Bediüzzaman cümlesine şöyle devam eder "Her halde, ey mülhid, bu mevcudu, meselâ bu hayvanı, ya diyeceksin ki, esbab-ı âlem onu icad ediyor, yani esbabın içtimaında o mevcut vücut buluyor; Veyahut o kendi kendine teşekkül ediyor; Veyahut, tabiat muktezası olarak, tabiatın tesiriyle vücuda geliyor; Veyahut bir Kadîr-i Zülcelâlin kudretiyle icad edilir. Madem aklen bu dört yoldan başka yol yoktur. Evvelki üç yol muhal, battal, mümtenî, gayr-ı kabil oldukları kat'î ispat edilse, bizzarure ve bilbedâhe, dördüncü yol olan tarik-i vahdâniyet şeksiz, şüphesiz sabit olur."

Bediüzzaman'ın, Risalelerinde salt bilimi tartışmaya açtığı görülmez. Zira bilim mevcudatın varlığını, onların san'atlı ve hikmetli olduklarını (ölçülü olduklarını ve abes olmadıklarını) gösteriyor, sürekli yenilendiklerini, yani kadim olmadıklarını ortaya koyuyor. "Madem mevcudat var ve inkâr edilmez" denilmekle bilimin kavramsal ve edimsel alanının esasında hemen her zaman ortak sonuçlar veren "mevcudat" ile sınırlı olduğu ifade edilmektedir. Bu sebeple, bilimsel alandan felsefî alana, doğrudan mevcudatın kökeninin açıklanmasına geçilebilmektedir.

Bilim bilerek ve isteyerek yanlış veri üretmez. Yanlış veriler; Kullanılan cihazların, seçilen örneklemin, uygulayıcı insanların v.s. eksikliklerinden kaynaklanan hataların ortaya çıkması sonucunda elde edilir. İstatistik benzeri bir takım alet ilimleri yoluyla bu veriler belirli bir düzeltmeye tabi tutularak doğruya en yakın bilgiler elde edilmesi mümkündür. Teknolojinin gelişimi ile veri sıhhatinin arttığı ve böylece daha hassas ve doğru bilgilerin elde edildiği söylenebilir. Kim yaparsa yapsın, aynı yöntemler ve ekipmanlarla elde edilecek veriler ve ulaşılacak bilgiler % 99,999 ile aynı olacaktır. Görüleceği üzere bilim meselesini tartışmak, uygulanılan yöntemleri tartışmaktan öteye gitmez. Bilim, bir şeyin nesnesine odaklanır, o

nesne hakkında etraflı bilgi edinmek için çabalar. Nesnenin safahatı (vak'a) bilimin konusu iken; nesnenin anlamı, bağlamı, ahlâkî değeri v.s. gibi konular bilimin değil, artık felsefenin, dinin, inancın, düşüncenin kapsamına giren olgulardır. Dolayısıyla iki asırdır iddia edilegelen iman, inanç ve din sahibi bir insanın bilimle uğraşamayacağı, gerçek bir bilim adamı olamayacağı tezi çarpıtmadan ve yalandan ibarettir.

Kişiye göre değişmekle beraber, insanın 5-6'lı yaşlara kadar sadece somut ve nesnel olanı algılayabildiği ve çoğunlukla soyutlama yapamadığı gözlemlenir. Bu dönem yukarıda ifade edilen "bilim yapma" safhasının bireydeki izdüşümüdür. İnsan, gözlemledikçe ve psikolojik özellikleri geliştikçe soyut alana girmeye çalışır. 5-6'lı yaşlardan buluğ çağının sonuna kadar, yani yine kişiye göre değişmekle beraber 13-18 yaşlara kadar soyut kavramların elde edilmesi insanın hayvanî boyuttan çıkıp insanî sıfatları kazanmaya başlamasını anlatır. İnançların, düşüncelerin, zevk ve duyguların şekillendiği; Felsefe, sanat, edebiyat gibi soyut alanı açığa çıkartan ve soyut üreten araçların elde edildiği bu sorgulama ve içselleştirme dönemiyle birlikte insan kendi gerçeğini tanımlamaya ve varlık hakkında hükümler çıkarmaya başlamıştır.

Tabiat Risalesinde "Madem mevcudat vardır" denilerek çocukluk dönemini (yani bilim evresini) geçen Bediüzzaman, soyut alanla tanışan kişiye, kâinatı kendisiyle açıklayabileceğimiz dört yol (teorem) olduğunu ifade eder. Somut olanla soyut olan arasındaki ilişkiyi keşfeden, şekillendiren, dillendiren "akıl" bu dönemde adeta temel fonksiyon konumunu almaktadır: "Madem aklen bu dört yoldan başka yol yoktur. Evvelki üç yol muhal, battal, mümteni, gayr-ı kabil oldukları kat'î ispat edilse, bizzarure ve bilbedâhe, dördüncü yol olan tarik-i vahdâniyet şeksiz, şüphesiz sabit olur".

Tabiat Risalesi'nde mevcudatın varoluşuyla ilgili olarak ortaya konulan yollar ile bunlar hakkında serdedilen misaller, artık felsefî düzleme ayak basan ve soyut olanı keşfetme dönemindeki dimağa seslenmektedir. Ortada kalmış bir vaziyette tereddüt içindeki bu dimağ devamlı sorgulamakta, çevresinden örnekler alıp değerlendirmekte, yani felsefe yapmaktadır. Felsefe yapmak, san'at zevkini oluşturmak ve hayal dünyasını geliştirmek bu dönemin kaçınılmaz faaliyetleridir.

Bu evredeki dimağın önünde varlıkla ilgili olarak sorgulaması gereken dört aklî yaklaşım vardır: Birinci yaklaşım "esbab-ı âlemin içtimaıyla teşkil-i eşya ve vücud-u mahlûkat – yani sebeplerin varlıkları yaratması", ikinci yaklaşım "teşekkele binefsihî, yani, varlıkların kendi kendine teşekkül etmesi", üçüncü yaklaşım "İktezathu't-tabiat, yani, tabiatın varlıkları yapması", dördüncü yaklaşım "vahdet yolu, yani kâinatın bir Yaratıcıya isnad edilmesi".

Bu sonuçlardan hiçbirini kabul etmeyen beşinci bir yaklaşım da vardır ki bu konuda çekimser kalmak anlamında "bilinemezci-agnostik" olmaktır. Agnostik olan kişi bir hüküm vermemekte, düşüncesini bir bağlama bağlayamamakta, kendini ve mevcudatı hükümsüz kılmakta, hiççiliğin yolunu açmaktadır. Mevcut olanı bir bağlamla ilişki- lendir(e)meyen agnostikler, yukarıda sayılan ve aklen başka bir yol olmadığı bilinen yaklaşımlardan herhangi birisine dâhil olmamaktadır. Varlığını anlamlandırmaktan vazgeçmek, insaniyeti kabul etmemektir ki, bu sorgulanabilir bir inanca tekabül etme- yen/edemeyen bir tercih şeklidir.

Bediüzzaman, bu dört aklî problematiğin üçünün imkânsız oluşunu misallerle ortaya koyduktan sonra dördüncü yolun (vahdaniyet/İlâhî tasarım ve yaratım yolunun) hak olduğunu gösterir ve şöyle ifade eder:

“Elhasıl: Madem mevcudat var. Madem On Altıncı Notanın başında denildiği gibi, mevcudun vücuduna, taksim-i aklî ile, dört yoldan başka yol tahayyül edilmez. O dört cihetten üçünün– her birinin üç zâhir muhallerle–butlanı kat’î bir surette ispat edildi. Elbette, bizzarure ve bilbedâhe, dördüncü yol olan vahdet yolu, kat’î bir surette ispat olunuyor. O dördüncü yol ise, baştaki “Göklerin ve yerin yaratıcısı olan Allahtan şüphe edilir mi?” âyeti, şeksiz ve şüphesiz, bedâhet derecesinde, Zât-ı Vâcibü’l-Vücudun ulûhiyetini ve her şey doğrudan doğruya dest-i kudretinden çıktığını ve semâvat ve arz kabza-i tasarrufunda bulunduğunu gösteriyor.”

Bediüzzaman bilimin, ilmin, araştırmaların bize şunu gösterdiğini ifade ile şöyle devam eder: “Ey esbabperest ve tabiata tapan biçare adam! Madem her şeyin tabiatı, her şey gibi mahlûktur; çünkü san’atlıdır ve yeni oluyor. Hem her müsebbep gibi, zâhirî sebebi dahi masnudur. Ve madem her şeyin vücudu pek çok cihazat ve âletlere muhtaçtır.”

Artık bilimsel alandan çıkılacak ve felsefî/düşünsel/aklî alana geçilecektir.

Bilimin ortaya çıkardıklarının sayılmasından sonra aklî hüküm şöyle ortaya konulur:

“O halde, o tabiatı icad eden ve o sebebi halk eden bir Kadîr-i Mutlak var. Ve o Kadîr-i Mutlakın ne ihtiyacı var ki, âciz vesâiti rububiyetine ve icadına teşrik etsin? Hâşâ! Belki doğrudan doğruya, müsebbebi sebep ile beraber halk ederek, cilve-i esmâsını ve hikmetini göstermek için, bir tertip ve tanzim ile zâhirî bir sebebiyet, bir mukarenet vermekle, eşyadaki zâhirî kusurlara, merhametsizliklere ve noksaniyetlere merci olmak için, esbab ve tabiatı dest-i kudretine perde etmiş, izzetini o suretle muhafaza etmiş.”

Böylelikle Bediüzzaman nesnesi, oluş ve akışı bilim tarafından ortaya konulan mevcudatın ve olayların nokta-i istinadının aklî olarak nereye dayandırılacağını/dayandırılması gerektiğini göstermektedir. Risale-i Nurlar’ın hemen her sayfasında, metinler içinde bilimin nesneleri (çaylar, ırmaklar, dağlar, feza, gök cisimleri, hayvanlar, bitkiler… vs) ve durumları ortaya konulur. Sonra bu nesne ve olayların bağlamına, yorumlanmasına geçilir; aklî, vicdanî, psikolojik, sosyolojik, mantıkî delliller serdedilir.

TABİAT RİSALESİ OKUMALARI: EVRİM Mİ İBDA VE İNŞA MI?

13 Nisan 2018, Cuma-yeniasya

“…bir Kadir-i Mutlak zorunlu olarak müsebbib’ül esbab (bütün sebeplerin temel sebebi) olarak görüldükten sonra, mevcudat şöyle veya böyle oluşmuştur şeklindeki tezlerin bir diğerinden kıymetçe ve kemiyetçe farkı olmayacaktır.”

Evrim konusu, esasında varlıklara ilişkin ait tâli bir mesele olup Tabiat Risalesi’nde sayılan dört yoldan (esbab-ı âlem, kendi kendine teşekkül, tabiatın tesiriyle, Kadîr-i Zülcelâlin kudretiyle icad)başka beşinci bir yola tekabül etmemektedir. Bediüzzaman, esasa yönelik olmayan tali konulardan, dolaylı şekilde ve dört yolun mizanlarına vurarak bahseder. Öncelikli olarak mevcudatın varlığı neye/kime dayandırılacağı en temel ve kritik sorudur; sonrasında mevcudatın meydana gelişi nasıl olmuştur gibi meselelerin çözümlenmesi bu sorunun cevabına göre ele alınacak alt derecedeki konulardır.

Evrim meselesinde iki sorunun cevaplanması gerekmektedir: 1) Evrimin olup olmadığı, 2) Evrim var ise bunun yukarıda belirtilen dört mahreçten hangisine istinat ettiğidir. Biyolojik

evrimin var olduğunu iddia eden ve ispat etmeye çalışan kesimlerle buna karşı çıkan kesimlerin gözden kaçırdıkları nokta işte bu ikinci sorudur.

İslâm düşünce geleneğinde mevcudatın iki şekilde ortaya çıktığında neredeyse bir ittifak vardır: İbda ve İnşa. Bediüzzaman Said Nursî de bu yaklaşıma paralel olarak varlıkların "ibda ve ihtira ile maddesiz, örneksiz ve benzersiz olarak hiçten icat edildiğini veya inşa ve terkip ile mevcut olan anasır ve eşyadan toplamak sureti ile ona vücut verildiğini" söyler. Her iki şekilde de yaratma faaliyetinin tek faili "Zat-ı Ferd-i Zülcelâl olan Allah"tır. Yani yaratılışın sahibi ve isnadı Allah'tır, tabiat, tesadüf veya kendiliğindenlik değildir. Bazı Müslüman âlimlerin ve filozofların evrimci yaklaşımı andıran ifadeleri çoğunlukla ibda ile ilk örneksiz yaratılan mevcudatın "inşa ve terkip" ile maksut olunan vücutlarını ve mahiyetlerini alışlarının nasıl olduğuna dair açıklamalarında göze çarpmaktadır.

Evrim meselesinin doğru olup olmadığı tartışmasına girmeden, bu sürecin isnadının ne olacağı tartışılsa mesele çözümlenecektir.

Sayalım ki evrim gerçek olsun; görüleceği üzere materyalistler evrimi tek Allah inancının (Vahdaniyet) karşıt görüşü olarak sunmaya heveslenmektedir. Sıkıntı da esas olarak bu noktadadır. Akıllı tasarımın (yani bir Kâdir-i Mutlak tarafından mevcudatın yaratılmasının) karşısına evrimi yerleştirmek elma ile armutu karşılaştırmak demektir. Akıllı tasarımın karşıt görüşü evrim değil, yukarıda bahsi geçen üç muhalif görüştür. Evrim Teorileri Yaratılış Hakikatinin eşdeğer karşıtı değildir. Zira bağlamları farklıdır.

Evrim konusu bağlam ve muhteva bakımından "ibda ve inşa" kavramları dâhilinde tartışılacak bir muhtevaya sahiptir. Bu iddia, ancak ve ancak Allah'ın maddeyi ve canlıları bu şekilde yaratıp yaratmadığı problematiği içinde değerlendirilebilir.

Diyelim ki evrim gerçektir; o zaman bu gerçeklik tesadüfe mi tabiata mı sebeplere mi veya bir yaratıcıya mı dayandırılacaktır? Yukarıda bahsi geçen ilk üç istinad noktasının muhal/imkânsız olduğu ispat edilirse, o halde evrim iddiası yaratıcının yaratım formlarından birisi olarak görülebilecek ve tartışılabilecek bir konudan öteye gitmemektedir.

Birkaç asırdır genel itibarıyla bilim yap(a)mayan ve bilimsel faaliyetlere ciddî düzeyde katıl(a)mayan Müslümanlar, bilimsel faaliyet üzerine bina edilen felsefe ve teorilerin de ortaya konulmasında ve tartışılmasında muhatap alınma şanslarını yitirmiş durumdadırlar. Bilim yapanların, bunun felsefesini de yapacağı, sonuçlarını da belirlemeye çabalayacağı ortadadır. Bilimin birkaç asırdır Batı'da üretilmesi, Batının donuklaşmış skolastik Hıristiyanlık yaklaşımı ile olan acı tecrübesi bilimsel bulgular üzerine yapılan felsefenin de -özü itibarıyla maddenin ezeliyetine inanmak demek olan-materyalizme bina edilmesini netice vermiştir. Dünyanın başı bilimle değil, işte materyalist felsefenin hayatımızı olduğu kadar bilim dünyasını da baskısı altına almasından mustariptir.

İnsanın evrimi

İnsanlığın evrim sonucunda ortaya çıktığı, kabaca bilindiği şekliyle maymundan geldiği iddiaları ise yine yaratılışın inşa ve terkip boyutuna tekabül etmektedir.

Kur'ân'da ilk insanın ve ilk canlıların yaratılışı çeşitli âyetlerde ele alınmaktadır. İlk olarak topraktan ilk canlı hücrenin yaratılması, sonrasında da onun tekâmül ederek ergin forma ulaşmasından bahsedilir.

Böylece her türün ilk atasına ait temel formlar ibda tarzında yaratılmıştır. Daha sonrasında da türler ve sınıfların tekrarlı ve benzer şekilde üremeleri yani inşa ve terkip bakımından bugünkü canlı embriyolojisinin açıkladığı şekilde devam edişi gerçeklemiştir.

Bugünkü insan türünün ilk atası olarak Âdem Aleyhisselâmın kritik önemi, daha önceki formasyonlarından farklı olarak, Kur'ân'da geçtiği şekliyle "isimler"i bilmesidir. Bu durum, âdemin soyutlama kabiliyetinin geliştiğini ve Kitab-ı Kebir-i Kâinatı okuyabilecek ve iradi olarak Allah'ı takdis ve tenzih edecek olgunluğa ulaştığını, bu olgunluğun da İlâhî kelâmın açılımlanmasını netice verdiğini anlatmaktadır.

Âdemin temel formunun –buna arketipin (davranışsal) veya prototipin (anatomik) (ilk örneğin) oluşması da diyenler vardır- gelişmesi ve dünyada halife olacak bir kıvama gelmesi hengâmında, meleklerin tabiri ile "yeryüzünde kan dökmüş" yani vahşet ve bedeviyet halinde, İlâhî kelâma muhatap olmadan yaşamış "insansı"ların gelmiş olması akıldan da kutsal metinlerde de uzak değildir. Tabiat, tesadüf ve sebeplerin yaratıcı olamayacakları ispatlandıktan sonra Âdem ister toprakta meydana gelen bir hücrenin gelişiminden oluşan "insansı" formun, tarihsel gelişim sürecinde "soyut kavramları algılayabilecek" düzeye gelmiş bir evre-modelidir denilsin; ister tek prototipe dayalı olarak aniden oluşmuş olan bir modeldir denilsin, ister maymundan evrilmiş olduğu söylensin isterse başka şekilde oluştuğu iddia edilsin; üstelik bu oluşuma "evrim" ismi de verilmiş olsun; bu isimlendirmeler ve açıklamalar insanın oluşumunu yaratılışın bir şekli olmaktan kurtaramayacaktır. Cenâb-ı Hakk'ın birbirinden farklı anlamları olan ve hepsi de yaratımın bir boyutuna işaret eden "Haleka, Bede'e, Fatara, Bera'e, Zera'e, Enşe'e, Felake, Ce'ale, Sevve, Savvera, Ehyâ ve Bedi" gibi isim ve fiillerinin insan modeli üzerindeki faaliyetleri ile; insanoğlunun biyolojik, psikolojik, sosyolojik vs yönden gelişimi/tekâmülü mümkün olmaktadır.

İnsanın ana rahmindeki gelişimini anlatan "nutfe, alaka, mudğa, azm (kıkırdak, kemik), lahm (et, kas –ve yağ-)" gibi evrelerden sonra insan yavrusunun oluşması, doğum sonrasında somut olandan soyut olana doğru psikolojik gelişimi; ilk insan olan ademin prototip olarak yaratılması, halife olması, peygamber olması ile şaşırtıcı derecede benzerlik göstermektedir. İnsan doğumdan sonra ancak eğitim ve öğretimle (isimlerin ve kavramların öğretilmesi ile) soyut alana geçebilmektedir. Eğitim almayan ve soyut kavramı elde edemeyen insanın diğer hayvanattan pek farkı kalmamakta; biyolojik olarak kodlanmış bulunan savunma, yeme, içme gibi ihtiyaçlarını karşılamak üzere içgüdüsel olarak yaşamaktan kurtulamamaktadır. Bu ise, Âdem Aleyhisselâmdan önce ve onunla birlikte pek çok insansı (soyut boyutu elde edememiş, beşer) varlığın bulunduğu düşüncesini kolaylaştırmaktadır.

Âdem biyolojik olarak kendinden farklı olmayan bir insansıya soyutlama kabiliyetinin verilmesiyle de oluşmuş olabilir (vahiy gibi) veya insansılar haricinde münferit bir canlı olarak da yaratılmış olabilir. Nasıl olursa olsun, her canlı türünün bir başlangıcı, yani Âdemi, tenasül (üreme) kanunundan hariç olarak ibda şeklinde yaratılmıştır. Meselâ, ilk insan üreme kanununa göre değil, ibda şeklinde yaratılmıştır. İlm-i İlâhîde bir plan ve kalıp olarak var olan bu âdemler; maddenin yaratılmasından sonra uygun bir zeminde ibda şeklinde yaratılmıştır. Hz. Âdem'in (as) anne ve babası bulunmadığı gibi, diğer canlı türlerinin de başlangıcı yoktan yaratma ile var edilmişlerdir. Mutlak yokluk bir gerçeklik değildir zira var olan şeyler esas olarak ilm-i İlâhîde vardırlar. Sonra madde ve kalıp olarak bu kâinatta tedrici olarak ortaya çıkmaktadırlar. İlk tavuk, ilk deve, ilk koyun, ilk keçi, ilk inek yoktan var edilmiş, sonra yaratım ibda şeklinden inşa suretine alınmış ve üreme kanununa bağlanmıştır. Üreme, inşa ve terkip suretinde bir yaratımdır.

Durum böyle değil de başka şekilde de gerçekleşmiş olabilir. Hâsılı, insanın ortaya çıkışı ile ilişkili olarak pek çok düşünce, yaklaşım, teori mevcuttur. Bunlar yapılacak araştırmalarla, kutsal metinler üzerinde gerçekleştirilecek çözümlemelerle ve akıl yürütmeyle ortaya konulacak ikincil, üçüncül derecede tali konulardır ve hakikatte bu yaklaşımlar karşısında tamamen teslimiyetçi veya reddiyeci olmanın bir anlamı yoktur.

Risale-i Nur'da evrimle ilgili olarak Mahlûkatın her nev'ine, her ferdine ve o nev'e ve o ferde münasip bir vücudun verildiği belirtilmektedir. Hiçbir canlı türünün zincirleme olarak geçmişi ve geleceği kuşatacak şekilde sonsuza dek devam etmesinin aklen mümkün olmamasından; mahlûkatın her bir türüne mahsus bir vücut verilmekle birlikte, bu türlerin başka türlere dönüşmesinin, yani evrimin temel yaklaşımının gerçek olamayacağı vurgulanmaktadır. "İnkılâb-ı hakikat (bir canlının temel mahiyetinin başka bir mahiyete dönüşmesi; meselâ leyleklerin baykuşlara veya maymunun insana dönüşmesi) olmaz" denilmekte, çünkü "nev-i mütevassıtın (iki farklı türün birleşmesinden türeyen ara türün) silsilesi (soyu) devam edemeyecektir. Tahavvül-ü esnaf (elementlerin ve bileşenlerin yine kendi aralarında değişime uğramaları veya bunların bir canlıya transfer olması; mesela, su ve topraktan bir çiçeğin yaratılmasında tahavvül-ü esnaf söz konusudur.

Suyun ve toprağın hakikatı yine aynıdır. Bu hakikatler değişmemiş, bu iki sınıf varlıktan bir başka sınıf varlık yaratılmıştır.), inkılâb-ı hakaikin gayrısıdır (farklıdır) (Muhakemat - Üçüncü Makale/Unsuru'l-Akîde). Bu bakımdan Bediüzzaman'ın evrimci biyolojinin "türler arası geçiş" şeklindeki yaklaşımını (meselâ insanın maymundan, kuşların dinozorlardan türemesi gibi) kabul etmediği anlaşılmaktadır.

Bediüzzaman her bir nev'in bir âdemi ve bir büyük pederi olduğunu belirtmekte; hikmet (felsefe), fenn-i tabakatü'l-arz (jeoloji) ve ilm-i hayvanat (zooloji) ve nebatat'ın (botanik) bildirdiği iki yüz bini aşkın canlı türünün âdemleri hükmünde olan mebde-i evvellerinin (ilk başlangıçları/prototipleri) her birinin müstakil şekilde ortaya çıktığını ifade etmektedir.

Son söz

Evrimci felsefenin öne sürdüğü tezlerden daha çok, bu tezleri neye dayandırdığı daha fazla önem arz etmektedir. Müslüman bir bilim adamı, evrim bilimin bulgularını alıp doğrudan yaratılışın bir formu olarak takdim edebilir; zira her şeye kadir olan ve varlığı aklen ispatlanabilen bir yaratıcıya inanmaktadır. Ateist bir bilim adamının ise evrim bilimin bulgularına dayanarak Kadir-i Mutlak bir yaratıcının bulunmadığını ispat etme şansı ise bulunmamaktadır. Zira yaratıcının kabulü veya reddi ancak mevcudatı var edenin kim ya da ne olduğu aklen ispat edilmesi ile mümkün olmaktadır. Evrimin tamamıyla doğru kabul edilmesi ile dahi tesadüf, tabiat veya sebeplerin yaratıcı oldukları aklen ispatlanamadıkça; evrim yine Kadir-i Mutlak bir İlâhın yaratışını ifade edecektir. Dolayısıyla bir Kadir-i Mutlak zorunlu olarak müsebbib'ül esbab olarak görüldükten sonra, mevcudat şöyle veya böyle oluşmuştur şeklindeki tezlerin bir diğerinden kıymetçe ve kemmiyetçe farkı olmayacaktır.

Görüleceği üzere evrim konusu esasında bir teferruatın tartışılmasından ibarettir. İnsanın bir meniden veya topraktan yaratıldığına inanıp, herhangi bir canlı formdan tekâmül ettiğine inanamamak ve abes görmek bilgisizlikten kaynaklanmıyorsa karşı tarafın yanlışından beslenen bir inattan güç alındığı düşünülmelidir. Canlılığın kökenini araştıran iki bilim adamından birisinin yaratılışa inanması ve diğerinin inanmaması pekâlâ mümkündür. Kabul edilemez olan ise, bilimin ve bilim adamının, dolayısıyla insanlık âleminin baskı altına alınıp dinsizliğe mecbur edilmeye çabalanmasıdır.

BİR BAHTİYAR BİLİM ADAMI

Ali Ferşadoğlu-31 Aralık 2013, Salı-yeniasya

Adı Dr. Francis Collins. İnsan Genomu Projesinin müdürü. Bir bilim adamı. Son yirmi yılını DNA araştırmaları ile geçirmiş.

“Dinin yaşanmadığı bir evde büyüdüm. Ebeveynim san’at, tiyatro ve müzikle ilgileniyordu. Bana dinin saçmalık olduğunu öğretmediler; ama önemli olduğunu da söylemediler. Üniversiteyi bitirdiğimde agnostik hâline geldim; sonunda da ateiste dönüştüm. Bana göre; önemli olan tek şey; kâinatın nasıl çalıştığını anlamaya yönelik bir bilimsel yaklaşımdı. Onun dışındaki her şey hurafe idi. Sonra Tıp eğitimi aldım. Hayat ve ölüme ilişkin hipotetik sorular çok fazla hipotetik görünmüyordu artık. Ölümü bekleyen hastaların yatak uçlarında imanlarının onları böylesine bir fırtına içinde nasıl kaya gibi sağlam tuttuğunu gördüm. Hastalardan birisi bana ‘Sen neye inanıyorsun doktor?’ diye sordu. İşte o zaman dini araştırmaya karar verdim.”

Collins birden ömrünü içinde geçirdiği bilimin bir çok yönden Allah’ın varlığına işaret ettiğini fark etti.

“Big Bang! Kâinatın hiçlikten başladığı gerçeği. Bu inanılmaz tekillikten, kâinat varolmuştu ve o zamandan bu yana da genişliyordu. Bunun bir açıklaması olmalıydı. Tabiatın kendisini yaratmadığını gözlemlediğimize göre, nereden gelmişti tabiat? Eğer Yaratıcının tabiatın parçası olmadığı sonucuna varmazsanız, problemi çözemezsiniz. Eğer yaratıcının zamanın dışında olduğunu anlamazsınız, problemi çözemezsiniz.”
Bu araştırmalar onu hem mükemmel bir matematikçi, hem mükemmel bir fizikçi olması gereken bir Yaratıcıya götürdü. Artık gördüğü her şey nefes kesici geliyordu. Sonra İnsan Genomu Projesinin yöneticisi oldu. 3,1 milyon insan genomu harfini okuyan bilim adamları heyetini yönetti. Artık “tüm canlıların bilgi molekülü” olan DNA’nın “Allah’ın dili” olduğunu, bedenlerimiz ve taibatın geri kalan kısmının mükemmelliği ve karmaşıklığının “Allah’ın planının bir yansıması olduğunu” görebiliyordu.

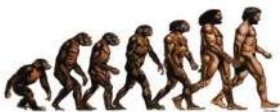
“Ancak akıl tek başına Allah’ın varlığını kanıtlayamaz. İman, muhakeme etmek artı vahiydir. Ve vahiy kısmı yalnızca akıl ile değil, aynı zamanda gönülle düşünmeyi gerektirir.”

Bilim ve imanın birbirini tamamlayan hakikatleri arasındaki muhteşem uyumu o zaman fark etti. Meselâ insanoğlunun kâinata biraz erken gelse yerçekiminin fazlalığı yüzünden bir milyar parçaya bölüneceğini gördü. Bir çok unsurun aynı anda ve belli şekilde harekete geçmesiyle bu mükemmel denge kurulabilirdi. Bütün bunları keşfetmeye başladığında 27 yaşındaydı. Şimdi 59 yaşında. Artık bilimin cevap veremediği soruların cevabının dinde olduğunu biliyor: Öldükten sonra ne olacak? Niye buradayız? Artık bilim ile imanın ‘bilme’nin iki ayrı yüzü olduğunu biliyor. Bilim “nasıl” sorularına cevap verirken, din “neden” sorularına cevap veriyordu. “Eğer hem bilimi hem de dini kullanırsanız, Allah’ın bize verdiği her iki kitabı da—hem Allah’ın kelâmını içeren kitapları, hem de fiillerini içeren kitabı, yani tabiatı—okursunuz.”

Bu sözler size ne kadar tanıdık geliyor değil mi? O, kâinat kitabını okuyarak Allah’ı ve yaratılış sırlarını keşfedebilen, iman nurunu bulabilen bir talihli kul. Hakiki İsevîlerden. Peki bizler onun yıllar sonra gelebildiği noktayı, hazır bulmuş olmanın kıymetini biliyor muyuz? Rabbimiz böyle kalp gözü kapanmamış bilim adamlarının sayısını arttırsın.

EVRİM TEORİSİ TANRI’NIN VARLIĞIYLA ÇELİŞİR Mİ?

Jun 27, 2019-http://www.diniyazilar.com/

"… Yaratıcı'nın özünü üflemiş olduğu hayatı bu şekilde anlayan; hayatın böylesine basit bir başlangıçtan, en güzel ve en olağanüstü biçimlerin türemiş ve türemekte olduğunu kavrayan bu yaşam görüşünde gerçekten yücelik vardır"

Yukarıdaki satırların, Evrim Teorisinin kurucusu Charles Darwin'e ait olduğunu ve bu ifadelerin biyoloji tarihinin en önemli eseri olarak kabul edilen Türlerin Kökeni'nin 1860 ve sonrası baskılarının kapanış cümlesinde yer aldığını öğrenmek çoğu kimseyi şaşırtabilir. Çünkü günümüzde insanların büyük bir kısmı Evrim Teorisinin tanrının varlığını dışladığına ve ortaya koyduğu mekanizmayla yaratılıştan farklı bir alternatif sunduğuna inanmaktadır. Bu kanıya sahip olanlara göre de Darwin'in bir yaratıcıya atıfta bulunmuş olması pek anlamlı durmamaktadır.

Acaba Darwin samimi olmadığı halde, yayımlayacağı kitabına kilisenin vereceği olası bir tepkiden çekinerek bu sözleri sarf etmiş olabilir mi? Bu, kayda değer bir olasılıktır. Nitekim Darwin, kitabının 1859'daki ilk baskısında hayatın özünün üflenmiş olduğundan söz etmesine rağmen "yaratıcı" kelimesini kullanmamıştır.

Neticede bu iddianın doğruluğu hakkında spekülasyonlar yapılsa da **Charles Darwin, Türlerin Kökeni'ni yazdığı zamanlarda inançlı birisi olduğunu kendi biyografisinde net bir şekilde ifade etmiştir.** Sonradan Darwin'in başka nedenlerle tanrının varlığı hakkında şüpheye düştüğü ve muhtemelen yaşamını bir agnostik olarak sürdürdüğü bilinmektedir. Ancak Darwin, hiçbir zaman ateizmin savunucularından biri olmamıştır.

Öte yandan Evrim Teorisinin ortaya konulduğu ilk yıllarda Darwin'in çevresine baktığımızda, tanrı inancı bağlamında karşımıza başka şaşırtıcı tablolar da çıkmaktadır. Örneğin teoriyi Darwin'le beraber oluşturduğu bilinen biyolog Alfred Russel Wallace, Darwin'in yakın meslektaşlarından jeolog Charles Lyell ve yeni dünyada 19. yüzyılın en önemli botanikçisi kabul edilen Asa Gray gibi isimler, teorinin tanrı inancıyla çelişmediği fikrindedirler. Hatta Asa Gray, teorinin ortaya koyduğu mekanizmanın, ateistlerin savunduğu kötülük problemine başarıyla yanıt verdiğini bile savunmuştur.

Darwin'i destekleyenlerin arasında Canterbury başpiskoposu Frederick Temple ve Anglikan Kilisesi başpiskopos yardımcısı Charles Kingsley gibi dönemin önde gelen din adamlarının bulunması da ayrıca dikkate değerdir.

Bilim insanları inançsızlıklarını saklamış mıdır?

Peki, Temple ve Kingsley gibi "açık fikirli" din adamlarını bir kenara bırakırsak, Darwin'i destekleyen bilim insanlarının, tutucu Hıristiyan geleneğin baskısından kurtulmak için teoriyle tanrı inancı arasında çelişki olmadığını söylemek zorunda kaldıklarını iddia edebilir miyiz? Yani bu kimseler o günkü şartlar gereği kendi inançsızlıklarını gizleme yolunu seçmiş olabilirler mi?

Bunun makul bir iddia olarak kabul edilebilmesi için, koşulların tamamen farklılaştığı ve bilim camiasında din baskısının kalmadığı günümüzde, bu düşünceyi taşıyan bilim insanlarının sayısının çok azalmış olduğunu, hatta belki de hiç kalmamış olduğunu gözlemlememiz gerekmektedir. Peki acaba durum gerçekten böyle mi?

Bu konuda doğrudan bir anket tespit edilememekle birlikte, ABD'nin en prestijli sosyal araştırma şirketlerinden biri olan PEW Research Center tarafından gerçekleştirilmiş iki farklı çalışmanın ışığında ilginç sonuçlara ulaşabilmekteyiz. Söz konusu çalışmaların her ikisi de ABD'de gerçekleştirilmiştir.

Bu çalışmaların ilkine göre, ABD'deki bilim insanlarının %49'u ateist veya agnostiktir (ki bu, dünya genelinde yüksek oranlardan biridir). Yani bir yaratıcıya inanan bilim insanlarının oranı sadece %51 düzeyindedir.

(http://www.pewforum.org/2009/11/05/scientists-and-belief)

İkinci çalışma ise, ABD'de doğal bir evrim sürecine inanan bilim insanlarının oranını %87 olarak vermektedir.

(http://www.pewforum.org/2009/11/05/public-opinion-on-religion-and-science-in-the-united-states)

Bu iki çalışmanın birleşiminden çıkan sonuç hayli şaşırtıcıdır. Ateist ve agnostik bilim insanlarının tamamının evrimi kabul ettiklerini varsaysak bile, kalan %38'lik oran yaratıcıya inanan bilim insanlarından oluşmaktadır. Yani yaratıcıya inanan bilim insanlarının en az %75'i (dörtte üçü) evrimi kabul etmekte ve evrimsel süreçle tanrı inancı arasında bir sorun görmemektedir.

Evrimle tanrı inancını bağdaştıran bilim insanlarının niteliği düşük müdür?

Bu istatistik karşısında yapılabilecek olası bir itiraz, bu oranın üst düzey bilim insanları arasında düşük olduğu yönünde tuhaf ve tutarsız bir iddiada bulunmaktır. Ancak böyle bir iddia son derece sübjektif olmakla kalmaz, aynı zamanda doğrudan evrim teorisine katkı sağlayan ünlü bilim insanlarından verilecek örneklerle rahat bir şekilde çürütülebilir.

Mesela Neo-Darwinizmin kurucularından Theodosius Dobzhansky'nin inançlı bir bilim insanı olması, yukarıdaki iddianın yanlışlığını tek başına göstermeye yeter. Bunlara dünyanın en ünlü evrimci biyologlardan Francisco J. Ayala ve insan ırkının genetik haritasının çözülmesi için yürütülen Human Genome Project'in (İnsan Genom Projesi) başındaki moleküler biyolog Francis Collins dahil pek çok bilim insanı da örnek olarak eklenebilir.

Tüm bu değerlendirmelerden sonra, akla yanıtlanması gereken şu soru gelmektedir:

"Yıllardır yeni ateistler tarafından ileri sürülen ve propagandası yapılan, 'Evrim varsa Tanrı yoktur' savı acaba gerçekten doğru mudur?

Bir Analoji

Konuları benzetmelerle ifade etmek çoğu zaman daha açıklayıcıdır. O halde şimdi bir senaryo yazalım ve evimizin salonuna koymak için mobilyacıdan güzel bir masa seçtiğimizi, fakat bu masanın nasıl yapıldığını bilmediğimizi varsayalım.

Masanın nasıl yapıldığı hakkında mobilyacıda çalışan A ve B şahıslarından bilgi almaya karar veriyoruz. A şahsı mobilyayı yapan kişiyi tanıdığını iddia etmektedir. B'nin ise bu konuda bir bilgisi bulunmamaktadır. Her ikisinden aldığımız yanıtlar şu şekilde olsun:

A: "Bu gördüğünüz masa, usta bir zanaatkâr tarafından yapılmıştır"

B: "Bu gördüğünüz masa, bir baltayla kesilen ağaçtan elde edilen parçaların makine ve tezgâhtan geçirilip zımparalanması, ardından tutkal, vida ve çivilerle birbirine tutturulması ve verniklenmesi sonucu üç haftada yapılmıştır"

Acaba böylesi bir senaryoda, "A mı doğruyu söylüyor yoksa B mi?" gibi saçma bir soruyu aklımızdan geçirir miyiz? Elbette ki hayır. Çünkü A masayı yapan kişiden, B ise bu masanın yapılması esnasında geçen süreçlerden bahsetmektedir. Dolayısıyla iki farklı durum söz konusudur ve verilen yanıtlar mantıken birbirlerinin alternatifi değildir. Bu durumda da "Hanginiz doğru hanginiz yalan söylüyorsunuz?" gibi bir soru anlamsızdır. Bu nedenle B'ye

giderek, “Ben A’ya değil sana inanıyorum. Bu masa ağaç, balta, makine, tezgâh, zımpara, tutkal, çivi…vs kullanılarak üç hafta gibi uzun bir sürede tamamlandıysa bunu bir zanaatkâr yapmış olamaz” gibi absürt bir cümle sarf etmek saçma ötesi olacak ve B’nin zekamız hakkında tereddüde düşmesine yol açacaktır. Çünkü B, bize masayı kimin yaptığı hakkında bir şey söylememektedir. Ayrıca masanın hangi süreçlerden geçerek ne kadar bir zamanda yapılmış olduğunun, arkasında bir zanaatkârın olup olmamasıyla bir ilgisi yoktur. Bu süreçleri pekala bir zanaatkâr yönetmiş ve planlamış, araçları da bizzat o zanaatkâr kullanmış olabilir.

Şimdi gelin, senaryomuzda kullandığımız ahşap masanın yerine canlılığı koyalım ve “Dünyadaki canlılık nasıl meydana geldi?” diye bir soru soralım.

A: “Dünyadaki canlılık, bir yaratıcının yaratmasıyla meydana geldi”

B: “Dünyadaki canlılık, bundan 3.8 milyar yıl önce suların yayılıp soğuması sonucunda ortaya çıkan tek hücreli canlıların, oksijen miktarının artmasıyla değişime uğraması ve karaya çıkması, ardından da uygun doğa şartları neticesinde çeşitlenerek eklembacaklılara, yumuşakçalara ve omurgalılara dönüşmesiyle meydana geldi”

Bu yanıtlar, masa örneğinde verilenlerin aynısıdır. İlk yanıt yaratma işinin öznesini (failini) belirtmekte, ikinci yanıt ise süreçlerden bahsetmektedir. Nasıl ki masa örneğinde balta, ağaç, makine, tezgah, zımpara, tutkal, vida, çivi, vernik gibi araçların kullanılması, masayı bir zanaatkârın yapmış olduğu savıyla çelişmiyorsa; suların, oksijen miktarının, güneşin ve doğadaki pek çok aracın canlılık sürecinde kullanılmış olması da bir yaratıcının varlığıyla çelişmez. Nasıl ki zanaatkâr masayı inşa ederken yukarıda bahsedilen araçları kullanıp masaya istediği gibi şekil verebildiyse, bir yaratıcı da doğa olaylarını birer araç olarak kullanarak hayatı var etmiş ve istediği şekle sokmuş olabilir.

Yani süreçlerin var olmasından hareketle bir yaratıcının var olmayacağı iddiası, aralarında ilişki bulunmayan iki önermeden ortak bir sonuç çıkarmaya çalışan mantıksız bir iddia olarak kalmaya mahkumdur. Üstelik bu iddia fiziksel değil, metafiziksel bir iddia olmak zorundadır. Çünkü bilimin temelini oluşturan deney ve gözlem, yapısı ve kullandığı metotlar itibariyle bize böyle bir bilgi sağlayamaz. Bilim fiziksel olanla uğraşır, deney ve gözlem yoluyla onların doğasını çözer. Metafizik aşamaya geçerek, bu varlıkların veya kanunların arkasında bir bilinç olduğunu veya olmadığını iddia etmez.

Mesela maddeyi ele alalım. Bilim bize maddenin niteliği, çekim kuvveti, hangi cisimlerde ne yoğunlukta bulunduğu ve ne zaman ortaya çıktığı gibi bilgileri deney ve gözlem yoluyla sağlayabilir. Ancak maddeyi vücuda getiren bilinçli bir varlığın olup olmadığı veya maddenin bir amaç doğrultusunda ortaya çıkıp çıkmadığı gibi konularda bir yargıda bulunamaz. Çünkü fiziksel olmayan şeyler deney ve gözlem konusu olamaz, deney ve gözlem konusu olmayan şeyler de imkan itibariyle bilimin kapsamına giremez. Yani bilim, zorunlu olarak bu konularda “agnostik” bir pozisyondadır.

Elbette bilimsel veriler o anki teist veya ateist paradigmaların argümanlarını güçlendirmek veya zayıflatmak için her iki tarafa da faydalı bilgiler sunabilir, ancak bilimin kendisi bu konuda bir yargıya varmaz.

Bu nedenle, “Bilim Tanrı’nın var olduğunu gösterdi” veya “Bilim bir tanrıya gerek olmadığını ispatladı” gibi önermeler, doğaları gereği saçma önermelerdir.

EVRİM, YARADILIŞA VE KURAN’A AYKIRI MI? ADEM, İLK İNSAN MI?

Feb 17, 2022-diniyazilar.com/

Dünya genelinde ”EVRİM” denildiğinde ilk akla gelen, Darwin teorisi olan biyolojik EVRİM’DİR,

Biyolojik evrimi savunan Darwin’ci akımların yaygın görüşü, tesadüf olarak var olan doğanın, tesadüf olarak başlayan canlı gruplarının özelliklerinde kuşaklar boyunca meydana gelen evrimsel değişimler ile şekillenmiştir.

Hayvanlar, bitkiler ve Dünya’daki diğer tüm canlıların kökeni, ortak atalardan geldiği görüşü kabul edilir.

İnsanların atası maymunlar olduğu ve diğer tüm plasentalı memeliler, yaklaşık 100 milyon yıl önce yaşamış sivri faremsi bir canlıdan evrimleşmiştir,

Kuşlar, sürüngenler, memeliler, iki ayaklı, dört ayaklı ve balıkların ortak atasının yaklaşık 500 milyon yıl önce yaşamış olduğu düşünülür.

Tüm hayvanlar ve bitkilerin, ilk olarak 3,4 milyar yıl önce ortaya çıkmış pro karyotlardan türemiştir,

Biyolojik evrim, tesadüf ile başlayan yaşam döngüsünde canlı nesillerinin ortak atadan değişim dönüşüm ile türeme süreci olarak bilinir.

Ancak, bu hipotez 21. yüzyılda bile bilimsellik ölçütü olgusal yoldan doğrulanabilmiş değildir,

Çünkü, doğa yasalarında bilim ile çelişen bir olgu, oluşum olmamıştır ve bu güne kadar evren, gezegenimiz ve doğa yasalarında bilimsel yöntemle açıklanmayan tek varsayım biyolojik evrimdir.

Değişim dönüşüm olarak evrimleşme için öne sürülen milyonlarca, milyarlarca yıl, evrim ve biyokimya süreçlerine ters bir yaklaşımdır, Bilimsel araştırmalarda biokimya reaksiyonlar kısa zaman aralıklarla olup bitmesi gereken reaksiyonlardır,

Bilimsel araştırmalar, canlı yapısını oluşturan biyokimyasal parçalar rna, dna, proteinlerin değişim ve dönüşüme değil, mutasyona uğradığını, yani yapıları bozulduğunu gözlemlemiştir, yapıları bozulan elementler ise bir varlık oluşturmaz.

Canlıların yapısını oluşturan biyokimyasal parçalar biyolojik evrimleşme ile çatışır ve çelişir, Daha da önemlisi, biyolojik evrim için bunlarda bilinç olması gerekiyor, bilinçsiz elementler, kendiliğinden tesadüf olarak bilinçli canlı oluşturması mümkün değildir.

Canlı cansız varlıkları oluşturan yapı maddelerini dizayn eden, kusursuz ve bilinçli bir yaratıcı olmalı,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan insanlar bir araya gelerek herhangi bir fikir, buluş, icat, yapı, tasarım, yapması mümkün müdür?

Elbette böyle bir şey mümkün değildir”

O halde devam edelim,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan ELEMENTLER, nötron, protonlar birleşip ATOMU oluşturması mümkün değildir,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan ATOMLAR tesadüf olarak birleşip MADDEYİ oluşturması mümkün değildir,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan MADDE tesadüf olarak birleşip EVRENİ ve içindeki Milyarlarca farklı varlıkları oluşturması mümkün değildir,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan EVREN, tesadüf olarak kendi içindeki kusursuz yasaları ve canlıları oluşturması mümkün değildir,

Bilinçsiz ve özgür irade sahibi olmayan EVREN, tasadüf olarak insana akıl, bilinç ve özgür irade vermesi mümkün değildir.

Bütün bunları oluşturan, var eden bilinçli ve özgür irade sahibi, kusursuz bir YARATICInın var olduğunun kanıtıdır,

Dolayısıyla, Bilimsel olarak doğruluğu kanıtlanmamış biyolojik evrim teorisi miti, Tesadüf olarak var olan doğanın, tesadüf olarak başlayan canlı varlıkların organik evrim ile değişim ve dönüşüme uğrayarak günümüze geldiği varsayımı birçok çelişki içermektedir,

Dolayısıyla, biyolojik evrimi savunan insanlar, bilimsel olarak kanıtlayamadığı biyolojik evrim teorisini, varsayım olarak savunmuş, ortaya çıkan çelişkiler karşısında, yaradılışı dışlamak durumunda kalmışlardır, bu düşünce din ve inanç konusunda tutarsızlık ve aykırılık içermektedir,

Bu nedenle,

1-Dini düşünceye sahip insanlar evrimi reddetmek,

2-Evrimi benimseyen insanlar dini reddetmek durumunda kalmıştır,
Oysa Kuran, Yaradılışın anorganik evrimleşme ile başladığını bildiriyor.

18:37 "Seni topraktan, sonra bir nutfeden yaratan, sonra da seni insan şekline sokana nankörlük mü ediyorsun?"

Dünya genelinde bütün din mensuplarının yaradılış açısından yaygın kabul ettiği görüş, sadece Âdem'in topraktan yaratıldığını, sonraki insanların topraktan değil, Adem'den geldiği kabul edilerek, yaradılış evresinin bir kısmını doğrulayan bir kısmını yalanlayan görüş hâkim, inançlılar açısından bu durum sorgulanması gereken bir konudur, çünkü
Topraktan başlayan yaratılma süreci, bütün canlılar için topraktan yaratıldığı ve günümüzde topraktan yaratılma evrim sürecinin devam ettiği gerçeğini, Kuran'ın açıklamalarına rağmen görmezden gelinir veya kabul edilmez.

32:7 O ki yarattığı her şeyi güzel yapmış ve insanı çamurdan yaratmaya başlamıştır.

Kuran'ın "biz insanı çamurdan yarattık" açıklamasını sadece Adem'e özgüleştiren yaygın düşünce, haşa Allah'ın bir çömlekçi gibi çamuru yoğurarak insan şekli verdiğini anlaması sığ bir düşüncedir, bu düşünce süreçsiz bir yaradılışı savunmakta, yaradılış sürecini yok saymak ve dışlamaktadır.

Oysa, Kuran'ın bize açıkladığı bilgi, evrimleşme sürecinin topraktan başladığını bildiriyor. Doğa ayetlerine baktığımız zaman, hayvan, bitki, insan gibi her canlının yaradılış evresinde, bir oluşum, yapılanma ve gelişme süreci olduğunu görürüz, işte bu süreç anorganik evrimleşme ile yaradılış sürecidir, sünnetullah'dır.

Anorganik evrim ile yaradılış, Toprak, çamur, balçık ile başlayan aşamalı süreç, nefsi vahide denilen ilk can, ilk hücre oluşumuna kadar devam eder ve ondan sonra biyolojik süreç başlar.

Biyolojik süreç tamamlandıktan sonra ”biyolojik evrim” iddiası bilime de Kuran’da aykırı bir iddiadır.

71:14 “Oysa O, sizi çeşitli aşamalardan geçirerek yarattı.”

Yaradılış süreci, aşama, aşama değişim ve dönüşüm anorganik evrimleşmeyle olduğu gerçeğini Kuran bize bildiriyor.

76:2 Biz insanı bir sıvı karışımdan yarattık ki onu sınayalım. Bu yüzden onu işiten ve gören yaptık.

Topraktan yaratılma süreci, toprağın sıvı bir karışım olan sperme dönüşmesi bir değişim, dönüşüm olan evrimleşme sürecidir.

23:12 Ant olsun ki, insanı çamurun özünden yarattık.

Çamurdan yaratılma, olmuş bitmiş bir süreç değildir, sadece ilk insan, ilk canlı ile ilgili değil, her gün, her an devam eden, bütün insanlar ve bütün canlılar için devam eden anorganik evrimleşme ile topraktan yaratılma sürecidir.

Evrimin motivasyonu sürekliliktir, Süreklilik yaradılışın vazgeçilmez yasasıdır, sünnetullah’dır.

Yediğimiz gıdaların toprağın değişime dönüşüme uğradığı süreçlerden geçerek oluşan aminoasit, protein ve vitaminlerdir.

Vücudumuzda her gün yüz milyonlarca hücre ölmekte ve yüz milyonlarca hücre oluşmaktadır, yenilenen bu yeni hücreler, bizleri başka bir varlığa dönüştürmüyor, varlığımızı devam ettiriyor, hücrelerimizin hammaddesi toprağın değişime, dönüşüme uğradığı bitkisel ve hayvansal gıdalardır.

Vücudumuzun yapıtaşları olan, oksijen, kalsiyum, demir, çinko gibi elementlerin hepsi toprakta mevcuttur.

23:13 Sonra onu sağlam bir bekleme yerinde bir damlacık haline getirdik.

Bekleme yerindeki damlacık, kadın ve erkekte oluşan spermlerdir, bu spermler topraktan aldığımız besinlerin dönüşüm değişim evrimiyle oluşur, sperm hücreleri cinsiyet hormonları tarafından sürekli üretilmektedir.

23:14 Sonra, o damlacığı, embriyo olarak biçimlendirdik,

Sperm hücresi 23 kromozom ihtiva eder. 23 kromozom içeren kadın yumurtası ile birleşince 46 kromozomluk insan embriyosu oluşur, bu oluşum anorganik evrimleşme süreciyle gerçekleşir.

Evrim İslam ile çelişmez hatta İslam ile Paraleldir.

Evrim Allah’ın yaratma yasasıdır, şeklidir.

Allah canlıları evrim ile yaratır. Yani Evrimi Allah gerçekleştirir.

Evrim, topraktan ve sudan başlayan canlılık ile tesadüf ile oluşmamıştır,

Allah’ın yaratma yöntemidir.

Her canlı Allah’ın tasarladığı yaradılış ile yaratılmıştır,

Her canlı türlerin genetik yapı sınırları vardır, o sınırlar aşılamaz,

Bilim, bugüne kadar en küçük bakterinin bile genetik yapısının değişebildiğini veya değiştirilebileceğini gözlemleyebilmiş değildir, ancak mutasyona uğradığını (bozulduğunu) gözlemlemişlerdir.

Dünyadaki her canlı ve cansız varlık gibi, İnsanlar da, genetik yapısıyla insan olarak yaratılmıştır,

İnsanların, Evrim karşıtı görüşlere sebep olarak gösterilen Kuran'da pek çok yerde geçen, "Kûn Fe Yekûn" ayetleridir.

2:117 "Allah ol der ve hemen olur" diye anlatılır,

Ancak burada süreç anlamı da vardır ve bu anlam çevirilere ve anlatımlara yansıtılmaz.

Ol deyince, hemen olur, anlamı çıkarmak, Kuran'a aykırı olduğunu doğa ayetlerine baktığımız zaman rahatlıkla görebiliriz.

Ol deyince, olma süreci başlar aşama aşama devam eder.

Bu sünnetullah, bütün canlılar için geçerlidir.

Ol deyince "Hemen olur" anlamında kastedilen anlamlardan biri, OLmasının Allah için insani anlamda bildiğimiz gibi zor olmamasıdır.

Yaratılışların süreçle olduğu ile ilgili pek çok başka ayet de sunabiliriz

71: 14. "Hâlbuki sizi aşama aşama yarattı" ya da "sizi evrelerden geçirerek yaratmıştır" diye çevrilen süreçsel bir yaratmadan bahsedilir.

Ayrıca önemli konulardan biri de, Adem'in topraktan yaratılan ilk insan olduğu inancı, Kuran'da Adem'in ilk insan olduğu geçmez yani Âdem ilk insan değildir,
ilk Halifedir, ilk Peygamber ve ilk Elçidir.

Yahudi, Hristiyan ve İslam inancına göre "Âdem ilk İnsandır" anlayışı Kuran'a aykırı bir iddia olmakla birlikte bilim ile de çelişen bir anlayıştır.

3:33 'Allah Âdem`i, Nuh`u, İbrahim ailesini, İmran ailesini kendi çağdaşları içinden seçerek üstün kıldı'

Bu ayette Rabbimiz Adem'i dahil ederek Nuh, İbrahim ve İmran ailesini kendi toplumların arasından seçtiğini bildiriryor,
tıpkı diğerleri gibi Adem'in de seçilmesi için başka alternatifler yani diğer insanlar olduğunu söylüyor.

Kuran'da "Allah Adem'i seçti" şeklinde ifade geçer.

Seçmek sözcüğünün anlamı var olan bir şeyin içinden birini seçmektir.

Demek ki Adem döneminde insanımsı (Homosapiens-beşer) varlıklar vardı ki Allah onların arasından Adem'i seçti.

Yani bir şeyi seçmek için birkaç şeyin arasından en az birini belirlenmesi gerekiyor.

Âdem seçilmiş ise, Peygamber olarak kendi döneminde ki toplumu düzene sokmak onlara doğruyu ve iyiyi öğretmesi gerekir.

Yani Adem'den önce BEŞERİ varlıklar vardı.

Adem, beşeri varlıkların arasından seçilmiş, ruh üflendikten sonra insan olmuştur.

Ruh ile birlikte, akıl, bilinç ve özgür irade kazanan beşer olan Âdem ile insanlık ilkeleri başlamıştır, Aynı zamanda, sorumluluk ve dünyevi sınav başlamıştır.

Kuran İnsanları, seçilen Adem sonrasında, sorumluluk alan insan topluluğu olarak tanımlıyor; eşitlik, adalet, beyt, şeriat, hukuk, oruç, erdem, ahlak, başkasına saldırmama, gibi dini ve ahlaki sorumluluklar Adem ile başlamıştır,

76:1 "Dehrin(zamanın) akışı içinde öyle zaman geçti ki, o dönemde, insanın adı bile anılmazdı" ayeti

Bilimsel olarak ortaya konmuş ve Kuran ile de açıklanmış olan, büyük patlamadan bugüne uzanan zamanda, insandan önceki insanımsı beşer olan homosapiens, homoeractus gibi varlıkların olduğu süreçleriyle uyumludur.

Adem bu beşeri varlıklar arasından seçilerek, insani vasıflarla sorumluluk yüklenerek, sınava tabi tutulan ilk peygamberdir.

Bilimsel olarak kanıtlanmış,

Doğa ayetleri ile gözlemlenmiş,
Kuran ayetleri ile pekiştirilmiş bir gerçeğin karşısında durulmaz, yalanlanamaz.

Bilimsel gerçeklik, aynı zamanda dini gerçekliktir.

Evrim teorisini savunanlar genelde ateist oldukları için, evrim fikri ile ateizmin yaygınlaşacağı görüşü hâkim, bu nedenle bütün dinlerde evrim düşüncesine şiddetle karşı çıkarlar,

İslam tarihinde evrimi savunan bilginler olmuştur,

El Cahiz 8. yüzyılda.

İbni müskevey 9. Yüzyılda

Biruni 10. yüzyılda,

İbni Tufeyl 11 yüzyılda

İbni Haldun 13. yüzyılda, Yaşayan araştırmacı bilginler yüzeysel olarak evrimi savunan insanlardır,

Tarihçi ve biyolog Darwin18. yüzyılda bu insanların kitaplarını okuyup esinlenerek dünyanın bir çok noktasında daha derin araştırma yapmıştır, ancak yanlış teori üzerine yoğunlaşmış ve doğaya ve yaradılışa aykırı bir iddia ortaya koymuştur.

Kuran, yaradılış evrelerini aşama, aşama olarak bize açıklıyor.

23:12,14 Andolsun ki biz, insanı çamurun özünden yarattık.

Sonra onu sağlam bir bekleme yerinde bir damlacık haline getirdik.

Sonra, o damlacığı, embriyo olarak biçimlendirdik,

Sonra embriyoyu dölüt olarak biçimlendirdik,

Sonra dölütü kemik olarak biçimlendirdik,

Sonra kemiğe et giydirdik,

Sonra onu yeni bir yaratık haline soktuk.

Biçim verenlerin en güzeli ALLAH çok yücedir.

Cansız maddenin evrimleşerek canlı maddeye dönüşmesi yaradılıştır,

Biyolojik Evrim teorisi miti, Yaradılış ve evrimi ayrıştırmaktadır,

Kuran, evrimi ve yaradılışı birleştirmektedir ve Evrimleşme, yaradılışın aşamaları olduğunu, Yaradılışın, evrimleşme süreci ile gerçekleştiğini bildiriyor.

Kuran'ın bildirdiği yaradılışın anorganik evrimleşme süreci ile gerçekleştiği aşaması, bilim ile çelişmemekte, bilim bunu doğrulamaktadır.

Ancak, biyolojik evrim teorisi Zan ile iddiadan ibarettir ne bilim ne de Kuran doğrulamaktadır.

"Biyolojik evrim teorisi" tesadüf olarak ortaya çıkan canlı organizmanın evrimleşmesi ile başlayan yaşam döngüsünde bütün canlıların ortak atadan geldiği iddiasıdır,

Bilimsel olarak da kanıtlanmamıştır, Kuran'a da aykırıdır, Doğa ayetlerine de aykırıdır.

"Anorganik evrim" yaradılış aşamasında evrimleşme sürecidir,

Bilimsel olarak doğrulanmıştır.

Doğa ayetlerinde gözlemlenmiştir,

Kuran ayetleri açıklamıştır.

Biyolojik evrimi kabul etmek, yaradılışı dolayısıyla yaratanı inkâr etmektir,

Anorganik evrimi inkâr etmek, Kuran'ı, yaradılışı ve yaratanı inkâr etmektir,

Evrimi veya yaradılışı inkâr etmek, Kuran ve bilimi karşı karşıya getirmektir.

Kuran Ve Evrim Karşıt Değildir,

Evrim Kuran ile, Kuran Bilim ile çelişmez.

71:14 "Oysa O, sizi çeşitli aşamalardan geçirerek yarattı."

…………………merdaliderindüşünce……………..

KUR'AN'A GÖRE YARATILIŞ VE EVRİM-1

Sep 15, 2013- Metin Aydın- diniyazilar.com/

Belki birkaç yazıdan oluşacak bu uzun konuyu ele almadan önce şu hususları belirtmekte yarar görüyorum.

Birincisi; "evrim teorisi" adı üzerinde, bir teoridir ve bilimsel bir teoridir. Kendi alanında kalıp bu teori üzerinden dine karşı bir felsefe yapılmadığı müddetçe teorinin varlığının ve doğruluğunun ispatlanmaya çalışılmasının inanç adına hiçbir negatif yönü yoktur. Sorun "bilim" den değil "bilimci" lerden yani bilimi dinin alternatifi ya da bilim yasalarını Allah'ın ya da yaratılışın alternatifi olarak gören anlayıştan kaynaklanmaktadır.

Evrim teorisi bilimsel yöntemlerle evrendeki canlılığın nasıl oluşmuş olabileceğini ve özellikle de insanın ve oluşum süreçlerini araştırır. Tıpkı yağmurun oluşumunun hangi süreçlere bağlı olarak gerçekleştiğinin bilimsel olarak araştırılması gibi… Zira evrenin tek ve

gerçek kudreti olan Allah evrendeki olayları kendi kudretine perde olacak bir takım süreçlere ve sebeplere bağlamıştır.

Peki, Kuran'da Allah insanlardan kendi oluşum süreçleri ile ilgili olarak böyle bir araştırma yapmalarını istemiş midir? Örneğin şu iki ayeti ele alalım:

İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın!/bir düşünsün! 86. 5

Kesin inanmak isteyenler için yeryüzünde birçok deliller vardır. Bizzat kendi varlıklarınızda da böyle deliller vardır. Hâlâ görmeyecek misiniz? 51. 20-22

Bu ayetlerde insandan istenen nedir? Onların sadece aynaya bakar gibi kendilerine bakıp bakıp durmaları mı istenmektedir? Yoksa kendi yaratılışları konusunda araştırmalar yapmaları, bu konuyu derinlemesine incelemeleri mi? Eğer konunun incelenmesi isteniyorsa - ki bu ayetler bunu emreder- o halde bunun bir yolu olmalıdır. Bu yol da hiç şüphesiz bilimsel metotlardır.

Dolayısıyla böyle bir bilimsel araştırmanın yapılması en başta Kur'an tarafından istenmektedir. Böylelikle insanlar ilk başta cansız maddelerden, zehirli gaz ve lav halindeki yıldızlardan, bilinçsiz, bilgisiz atomlardan oluşan evrende kendiliğinden, ete kemiğe bürünen organik bir canlı meydana gelmesinin bilinçli bir müdahale olmadan imkânsız olduğunu görecek ve hayatı var edenin Allah olduğunu anlayabileceklerdir.

Buna göre gerek bazı teistlerin gerekse ateistlerin evrim teorisine bakışı ve bu teoriden beklentileri baştan ters ve yanlıştır. Zira evrim teorisi ispatlansın ya da ispatlanmasın Kur'an ve inanç açısından herhangi bir şey değişmeyecektir. Tıpkı yerçekimi kanununun bulunması ya da yağmurun oluşumunun bir takım sebeplere bağlı olmasının bulunması gibi…

Yani hepimiz yağmurun yağması için bir takım sebeplerin var edildiğini biliriz. Yağmurun yağması için su buharının yukarı çıkması ve semada toplanıp bulut olması ve bulutun soğuk hava tabakasıyla karşılaşıp su damlacıkları haline dönüşmesi gerekir. Allah yeryüzünde yağmur yağdırmak için böyle bir sistem öngörmüş ve yağmurun oluşumunu bu sebeplere bağlamıştır. Ama en nihayetinde yağmuru da suyu da bu sebepleri de bilinçli bir şekilde düzenleyip, tasarlayıp yaratan Allah'tır. Bizim yağmurun yağmasının ardında yatan sebepleri bilmemiz Allah'a olan inancımızı azaltmaz. Aksine tüm bu bilinçsiz sebeplerin kendi başlarına ortaklaşa olarak bir araya gelip böyle bir faaliyet içinde bulunamayacaklarını bilmek bize bu faaliyeti bilinçli bir şekilde tasarlayan var eden bir gücün olduğunu gösterir.

Buradaki sorun evrim teorisinin bilimsel kulvarından çıkarılarak felsefi bir zemine oturtulması ve evrim teorisinden hareketle evrende bir yaratıcının olmadığı yönünde bir anlayışın ortaya atılmasında yatmaktadır. Oysa bizler çok iyi bilmekteyiz ki her şeyin mutlak yaratıcısı Allah olmakla birlikte o bu yaratışta imtihan sırrına binaen kudretine bir perde olarak sebepleri koymuştur.

Aynı şekilde gece ve gündüzün ya da mevsimlerin oluşması dünyanın hareketlerine bağlanmıştır. Ağacın meyve vermesi onun tohumunun toprağa ekilmesine, sulanmasına, güneşlenmesine vb. bağlanmıştır. İnsanların üremesi ve yeni insanların yaratılması da eşler arasındaki cinsel ilişkiye ve ana karnında ceninin büyümesinden doğuma kadar bir takım sebep ve süreçlere bağlanmıştır.

Aslında yaratılış her an gerçekleşen bir eylemdir. Çoğu insan sanki topraktan ilk ve tek olarak yaratılan canlı Adem'miş gibi bir düşünce hatasına düşer. Oysaki Âdem'i ya da ilk insanları ya da ilk canlıları yaratan Allah olduğu gibi bizi, çocuklarımızı ya da herhangi bir ağacı da aşama aşama yaratan yine Allah'tır. Bizler de bünyemizde topraktaki elementlerin aynını

taşımaktayız. Bizleri oluşturan unsurlar da topraktaki elementlerdir. Yani bir anlamda aslında bizler de topraktan yaratılmaktayız dersek yanılmış olmayız…

İnsanları yanıltan yaratılma sürecinin bir takım sebeplere ve süreçlere bağlanmış olmasıdır. Zira yaratılma deyince insanın aklına ilk olarak "birden bire ortaya çıkma" anlamı gelmektedir. Oysa Allah evreni, gökyüzünü, yeryüzünü, canlıları ve insanı kendi belirlediği ve tasarladığı bir takım sebepler ve süreçler neticesinde aşama aşama yaratmıştır. Bu yaratılış aşamaları yazımızın ilerleyen bölümlerinde Kur'an ayetleriyle teker teker ele alınacaktır. Özellikle Ateizmin en büyük yanılgısı ateistlerce "tabiat kanunları" ya da "bilim yasaları" adı verilen bu süreç ve sebeplerin varlıkların var olabilmeleri için kendiliğinden ortaya çıkmış yeterli neden olarak görülmeleridir. Oysaki bilim var olan ve işleyen bir düzeneğin kurallarını ortaya koyar, o düzeneğin kim tarafından hangi amaçla yapılmış olduğunu değil…

Bunu bir örnekle açıklayalım.

Alanında uzman bir mühendisin önüne incelemesi için kim tarafından hangi amaçla yapıldığını söylemediğimiz yeni bir bir araç motorunun prototipini koyduğumuzu düşünelim. Uzmanımız motoru yeterince inceledikten sonra size motorun tüm işleyişini detaylarıyla anlatabilir. Hatta bu işleyişin matematiksel verilerini de ortaya koyabilir. Bu matematiksel verilerle ve hesaplamalarla motorun kaç beygir gücünde olduğunu ya da kaç torka sahip olduğunu ya da kaç km hızla gidebileceğini, motordaki segmentlerin, dişlilerin görevlerini, motor aksamlarındaki parçaların silindirlerin ömürlerini ve motorun ömrünü vb. hesaplayabilir, tahmin edebilir. Ama motora bir ipucu koymamışsak motoru kimin, hangi şirketin ya da hangi grubun hangi amaç için tasarladığını bilemez. Olsa olsa tahmin edebilir.

İşte bilimin yaptığı da budur. Bilim evrene bakar. Evreni bilimsel metotlarla inceler. Bilim son derece mükemmel olarak işleyen hassas ayarlarla tasarlanmış, bilgi ve hesaplarla dizayn edilmiş, belli bir amaç doğrultusunda var edilmiş işleyen bir mekanizma olan evreni inceler, evrendeki matematiksel ve fiziksel verileri kullanarak evrenin yaşını ve ömrünü hesaplar. Hassas ayarlara ve işleyiş süreçlerine bakarak evrendeki işleyişin yasalarını keşf eder. Yani olmayan bir şeyi değil evrende zaten var olan var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. Işığın saniyede kaç km hızla ilerlediğini, insanların üreme sistemlerini, canlılığın çeşitlerini vb gibi…

Fakat sorun şu ki cansız atomlardan oluşan evrende böylesine muazzam bir bilginin, böylesine muazzam bir düzenin, tasarımın, süreçlerin işleyen yasaların nasıl olup da var olabildiğini bilim hiçbir zaman açıklayamaz.

Örneğimizdeki mühendise incelemiş olduğu harika motorun herhangi bir fabrikadaki demir çelik parçalarının tesadüfen ya da rastlantısal olarak yüz binlerce mekanik parça arasından kendiliğinden en iyiyi oluşturmak üzere doğal bir seçilimle bir araya gelip bu motoru oluşturduğunu söylediğimizde size ilk göstereceği adres akıl hastanesi olacaktır. Zira motordaki parçaları tek tek ele aldığımızda hiçbir parça matematik bilmez, bir araya geldiklerinde bir motor oluşturacaklarını da bilmezler, hangi oranlarda, hangi açılarla bir araya gelmeleri gerektiğini de bilmezler vb…

Bunu bilecek olan ancak o motoru ve motordaki en ufak parçaya kadar her türlü ayrıntıyı düşünüp hesaplayan ve daha baştan motorun dizaynını ona göre şekillendiren o motorun mühendisidir. Ve elbette motorun hangi amaç için yapıldığını en iyi bilen yine hiç şüphesiz onu tasarlayan mühendisidir. O halde motoru inceleyen uzmanın motorun işleyişi ile ilgili yasaları ya da süreçleri bulması o motoru bilinçli bir şekilde bir amaç için tasarlayan bir mühendisin olmadığı anlamına gelmez. Aynen evrende bir takım bilimsel yasaların olmasının onları bilinçli bir şekilde var eden bir yaratıcısının olmadığına delil olamayacağı gibi…

Bir sonraki yazımda kaldığımız yerden görüşmek dileğiyle…

Devam edecek...

KUR'AN'DA YARATILIŞ VE EVRİM-2

Oct 12, 2013- Metin Aydın- diniyazilar.com/

Bir önceki yazımda **"evrim"**, **"evrim teorisi"** ve Kur'an konusuna kısa bir giriş yapmış ve Allah'ın, yaratışı, imtihan gereği "sünnetullah" denilen ve insanların yanlışlıkla kudret ve ilim gibi ilahi vasıflar atfederek "tabiat, tabiat kuralları ya da doğa ana" vb. isimlerle isimlendirdikleri sebepler silsilesine bağlamış olduğundan bahsetmiştim.

Fakat **yanlış anlaşılmasın** bu yazım hali hazırdaki "evrim teorisinin" doğruluğunu ya da Kur'an'ın mevcut "evrim teorisini" doğruladığını iddia eden bir yazı değildir. İleride bir takım yanlış anlaşılmalara meydan vermemek adına öncelikle bazı kavramların en başta tanımlanması gerektiğini düşünmekteyim. Konu ile ilgili bazı kavramlar şunlardır:

Mesh (Mutasyon); "Bir yaratığın başka bir şekle (suret) değişimi (tahvil)".[1] Bugünkü bilimsel ifadeyle metamorfoza veya mutasyona uğrama anlamına gelmektedir.[2]

İstihale; (Changement); "Suret ve mahal itibariyle değişme anlamına gelir."

Evrim; en basit anlamıyla, zaman boyutuna bağlı değişim demektir. Biyolojide evrim ise, canlı türlerinin, nesilden nesile değişime uğrayarak; ilk durumundan farklı aşama ve özellikler kazanmasıdır. Teknik bir ifadeyle, biyolojik evrim, bir canlı topluluğunun genetik bileşenlerinin, zamanla değişime uğramasıdır. [3]

Tekâmül; Tekâmül günümüzde genellikle evrim (evolution) yerine kullanılmaktadır. Kelime anlamı olarak kemalini bulmak, kamillenmek anlamlarındadır. Batı'da yaygın olarak kullanılan evrim fikri, buradaki gibi bir ilerlemeye, amaca yönelik değildir ve tesadüfîdir. Müslüman düşünürlerin kullanmış oldukları tekâmül mefhumunda ise yaratıcı bir güç vardır ve beli bir amaca yöneliktir. İkisini birbirinden ayırmak gerekir.[4]

Tatavvur (evolution); Tatavvara; gelişmek, inkişaf etmek, evrim geçirmek, değişmek, hızlanmak manalarına gelir. **Tatavvur ise** gelişme, ilerleme ve evrim anlamlarına gelir.[5] Bu kelime bir halden diğer hale geçmek veya bir merhaleden diğerine geçmek anlamlarına gelmektedir.[6] Günümüzde Arap dünyasında evrim yerine **Tatavvur** kelimesi kullanılmaktadır. Bizde ise tekâmül kelimesi kullanılmaktadır.

Evrim teorisi; Evrim teorisindeki evrim tanımı ise, yukarıdaki tanımdan önemli ölçüde farklıdır. Teoride, değişim kavramı altında savunulan şudur: Bütün canlılar, çok uzak bir geçmişte yaşamış, tek bir ortak atanın, tesadüfî değişim süreci geçirmiş nesilleridir. Darwinist teoriyi oluşturan iki bileşen; mutasyonlar ve doğanın etken olduğu seçilimdir. Başka bir deyişle, evrim teorisinin en temel iki mekanizması, mutasyon ve doğal seçilimdir.[7]

Teorinin **bu şekliyle kabul edilmesi elbette mümkün değildir**. Zira bu haliyle teori bilimsellikten çıkarak felsefi bir boyut kazanmıştır. Öncelikle;

-Tüm türlerin tek bir ortak atadan türediği ya da türler arasında birbirine dönüşümün olabileceğine dair kesin bilimsel kanıtlar sunulamamıştır.

-Evrende hayatın rastlantısal olarak var olması matematiksel açıdan imkânsızdır.

-Adını ne koyarsanız koyun fark etmez; bilinçsiz varlıklar olan atomların, tesadüflerin, doğal şartların ya da tabiat kanunlarının bilgi, hayat, canlılık ve zeka üretmesi ve bu üretimlerini devam ettirecek çeşitlilikte bilinçli ve sistemli mekanizmalar geliştirmesi imkansızdır.

Yazımın temel amacı "evrim teorisini" doğrulamak ya da yanlışlamak olmadığından teorinin eleştirisi ile ilgili olarak bu noktaların yeterli olacağını düşünmekteyim. Evrim teorisini bugünkü haliyle kabul etmemek onu eleştirmek ayrıdır bu konu üzerinde herhangi bir bilimsel araştırmanın önünü kesmek ve bilim düşmanlığı yapmak tamamen ayrıdır. Maalesef kanaatimce Müslüman düşünce dünyasının en büyük hatalarından biri bilerek ya da bilmeyerek; saflığını koruyamamış, hurafeler ve masallarla dolu Hristiyan ya da Yahudi din anlayışlarını İslam dinine empoze etmeye çalışmaları, bilime ve bilimsel gelişmelere onların baktıkları açıdan bakmaları ve tıpkı onlar gibi masal ve hurafelerle dolu bir din anlayışı ortaya koyarak Kur'an'ı hiç hak etmediği halde bilim karşıtı bir konuma yerleştirmeleridir. Oysa defalarca tekrar ettiğim gibi Kur'an asla bilimden korkmaz, bilimle çelişmez, bilime sırtını dönmez, bilimsel araştırmalara engel olmaz. Aksine bilime, akla, düşünmeye, incelemeye, araştırmaya şiddetle teşvik eder. Bulunan her önemli yeni bilimsel gelişme Kur'anda kendini hissettirecek derecede yerini almıştır. Aşağıdaki örnek olarak verdiğim bilgilerin neredeyse tamamı Kur'an'dan binlerce yıl sonra bilim adamları tarafından keşfedilmiştir.

Evrenin Yaratılması Ve Genişlemesi;

Evren'i kuvvetimizle kurduk, muhakkak ki onu genişletmekteyiz. 51-Zariyat-47.

İnkârcılar, Evren ve yer birbirleriyle bitişikken onları ayırdığımızı, ayrıca her canlıyı sudan yarattığımızı görmüyorlar mı? Yine de onlar inanmayacaklar mı? 21-Enbiya-30.

Evren Ve Dünyamızın Gaz Evresi;

Bir de gaz halinde bulunan Evren'e yöneldi, ona ve yeryüzüne "İsteyerek veya istemeyerek gelin" dedi. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler. 41-Fussilet-11

Her Şeyin "Çift" Olarak Yaratılması;

1- Yeryüzünün bitirdiklerinden, kendi benliklerinden ve daha bilmediklerinden hepsini eşler halinde yaratan çok yücedir. 36-Yasin-36,

Düşünüp, ibret alabilmeniz için her şeyi çiftler halinde yarattık. 51-Zariyat-49.

Zamanın Göreceliği;

Gökten yere bütün işleri idare eder. Sonra onlar, sizin saymakta olduğunuz bin yıla denk bir günde O'na yükselir. 32-Secde-5.,

Melekler ve Ruh, süresi elli bin yıla denk olan bir günde oraya yükselir. 70-Mearic-4.

Geceyi Gündüzün Üzerine Sarmak Ve Dünyanın Yuvarlaklığı;

Gökleri ve yeryüzünü gerçek ile yarattık. Geceyi gündüzün üzerine sarıyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor… (39:5)

Dünyanın Dönüşü;

Dağları görürsün de onları durgun sanırsın, oysa onlar bulutların hareketi gibi hareket etmektedirler. Bu her şeyi sapasağlam, mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır. Gerçekten O yaptıklarınızdan haberdardır. (27:88)

Geri Çeviren Gök- Su Buharının Atmosfer Dışına Çıkamaması Ve Atmosferin Geri

Çevirme Özelliği;

Ve O geri çeviren gök, (86: 11)

Korunmuş Tavan: Gökyüzü – Atmosferin Koruyucu Özelliği;

Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise bunun delillerinden yüz çeviriyorlar. (21: 32)

Yeryüzünün Tabakaları;

Allah yedi göğü ve yerden de onlar kadarını yaratandır. Emir bunların arasında sürekli iner ki Allah'ın her şeye gücünün yettiğini ve Allah'ın bilgisiyle her şeyi kuşattığını bilesiniz. (65:12)

Gökyüzünün Tabakaları;

Birbirleriyle uyumlu bir şekilde (tabakalar halinde) yedi göğü yaratmış olan odur. Merhametli olanın yaratmasında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevirip gezdir. Herhangi bir çarpıklık(çatlaklık) görüyor musun? (67: 3)

Güneş De Akıp Gitmektedir / Güneşin Hareketi Yörüngesi ;Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu Üstün Olan ve Bilen'in takdiridir. (36: 38)

Evrendeki Mükemmel Yörüngeler; Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler. (21: 33), Özenle oluşturulmuş yollara (yörüngelere) sahip Evren'e (Göğe) andolsun. (51:7)

Atom Ve Atomun Parçacıkları; Ne göklerde, ne yerde zerre ağırlığınca bir şey O'ndan (Allah'tan) gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü de, daha büyüğü de, istisnasız olarak hepsi muhakkak apaçık bir kitaptadır. (34:3)

"Zerre" bir maddenin çok küçük parçacığının adıdır. Bu ayetle maddenin küçücük parçacıklarındaki bilginin önemine dikkat çekilmiştir.

Karadelikler: Büyük Bir Yemin; Hayır, yıldızların düştükleri yere (mevkilerine) yemin ederim. (56:75)

Eğer bilirseniz, gerçekten bu büyük bir yemindir. (56:76)

Dünyanın Geoit Şekli; Ve yeryüzünü de yayıp yuvarlattı. (79:30)

Direksiz Yükselmiş Gökyüzü; Allah, şu gördüğünüz gökleri direksiz yükseltendir… (13:2)

Yıldızların Sönmesi; Yıldızlar söndürüldüğü zaman (77:8)

Gezegenlerin Rotalarından Çıkması; Gezegenler saçıldığı zaman (82:2)

Güneşin Dürülmesi /Ölmesi; Güneş dolandığı zaman (81:1)

Suların Kaynadığı Deprem ;Yeryüzü sallanıp sarsıldığında (56:4), Denizler kaynatıldığı zaman (81:6), Denizler fışkırtılıp-taşırıldığı zaman (82:3)

İnsan Ve Çevre Kirliliği İlişkisi; İnsanların kendi elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı. Yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır ki vazgeçsinler. (30:41)

Gökyüzüne Yükselmenin Dayanılmaz Zorluğu; Saptırmayı dilediğinin de göğsünü öylesine dar ve sıkıntılı kılar ki, o göğe yükseliyormuş gibi olur. (6:125)

Petrolün Oluşumu ; O otlağı çıkardı. (87:4), Sonra da onu karamsı bir sel suyuna çevirdi. (87:5)

Deprem Ve Yerin Ağırlıklarını Atması ; Yerin o şiddetli depremle sarsıldığı (99:1), Yerin ağırlıklarını dışarı atıp çıkardığı (99:2), Ve insan "Buna ne oluyor?" dediği zaman (99:3), İşte o gün haberlerini anlatacaktır. (99:4)

Fay Hatları; Ve çatlaklarla dolu yer. (86:12)

Dağların Kazığa Benzetilmesi; Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? (78:6), Dağları da birer kazık? (78:7)

Denizlerin Diplerindeki Karanlık; Veya engin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onu dalga üstünde dalga kaplıyor. Üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar. Elini çıkartan neredeyse onu bile göremeyecek. Allah'ın ışık vermediğine hiçbir ışık bulunamaz. (24:40)

Birbirine Karışmayan Deniz Suları; İki denizi salmıştır, birbirleriyle birleşiyorlar. (55:19), Aralarında bir engel vardır, birbirlerinin sınırını aşmıyorlar. (55:20)

Yer Altı Sularının Kaynağı; Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve onu topraktaki kaynaklara geçirdiğini görmüyor musun? (39:21)

Yağmur Suyunun Tatlı Olması ; İçmekte olduğunuz suyu gördünüz mü? (56:68), Onu buluttan siz mi indiriyorsunuz, biz mi? (56:69), Eğer dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmiyor mu? (56:70)

Nefes Alan Sabah; Ve nefes almaya başladığı zaman sabaha. (81:18) **(Fotosentez yalnız ve yalnız gündüzleri gerçekleşmektedir)**

Parmak Uçlarındaki Kimlik; İnsan, kemiklerini kesin olarak biraraya toplamayacağımızı mı sanıyor? (75:3)
Evet, parmak uçlarını dahi düzenlemeye gücümüz yeter. (75:4)

Kemiklerin Oluşumu Ve Etle Kaplanmaları; …Sonra o damlacığı asılıp tutunan birşeye dönüştürdük. Sonra asılıp tutunan şeyi, bir çiğnemlik et parçası haline getirdik. Sonra bir çiğnemlik et parçasını, kemik olarak yarattık. Sonra kemiğe et giydirdik.(23:14) … Kemiklere de bir bak. Nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra da onlara et giydiriyoruz… (2:259)

Bir Çiğnemlik Et Parçası; Sonra o damlacığı, asılıp tutunana dönüştürdük. Sonra asılıp tutunanı bir çiğnemlik et haline getirdik.(23:14)

Rahim Duvarında Asılı Dururken; Sonra onu dayanıklı bir karar yerinde bir damlacık haline getirdik.(23:13)

Sonra o damlacığı asılıp tutunan birşeye dönüştürdük…(23:14)

Bir Özden Yaratılış Ve Çocuğun Cinsiyeti; Sonra onun soyunu bayağı bir suyun özünden meydana getirdi. (32:8)

Cinsiyetin Belirlenmesi Ve Meni İlişkisi; Gerçekten de O, erkek ve dişi olarak iki çifti yaratandır. (53:45)

Akıtılan meninin bir damlasından. (53:46)

Ana Rahminin Dayanıklılığı; Sizi bayağı bir sudan yaratmadık mı? (77:20), Ve sonra dayanıklı bir yere yerleştirdik.(77:21) Bilinen bir süreye kadar (77:22)

Meni Bir Karışımdır; Gerçekten de insanı karışımlı bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bu yüzden onu işiten ve gören yaptık.(76:2)[8]

Yukarıda verilen Kur'an'daki ifadelerle, keşfedilen bilimsel bilgiler birbirine paraleldir. İlginç olan ise inançsızların bu parallelliği tesadüfe bağlamasıdır. İnançsızlara göre -haşa- Hz. Muhammed 1400 yıl öncesinden kendi uydurması olan bir kitap yazmış ve bu kitap her nasılsa kendisinden binlerce yıl sonra keşfedilen bilimsel bilgilerle paralellik arz eden ifadelerle dolu olmuştur. Aslında onların bu tavırlarında yukarıda da belirttiğim gibi bilime sırtını dönen İslam dünyası düşünürlerinin payı oldukça büyüktür.

Asıl konumuza dönelim.

Gerek çağdaş, gerekse eski önemli birçok Müslüman düşünür gerçekte âlemin yaratıcısı olarak Allah'ı kabul etmişler; fakat **yaratılış olayını evrime benzer bir tarzda açıklamışlardır**. Bu anlayışın oluşmasında Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerin etkisi görülmektedir.

Fakat fark şu ki bu düşünürler yaratılışın tesadüflerle değil, bilinçli bir tasarımla oluştuğunu ileri sürer. Bu düşünce günümüzdeki **Akıllı Tasarım Teorisine** (Intelligent Desing) benzer özellikler taşır. Aynı şekilde Müslüman düşünürler, bir tasarımcının varlığını hiçbir zaman göz ardı etmemişlerdir. Bunu ifade ederken de farklı terimler kullanmışlardır.

Yaratılıştaki evrime/tekâmüle/gelişime dikkat çeken müslüman düşünürlerden **Tekâmül kavramı** ıstılahlaşıncaya kadar Câhız**, mesh** kavramını; Ihavanu's-safa **el-hikmet es-sariyye, el-inâyet er-rabbâniyye** (ilahiyardım), veya **el-hikmet el-ilâhiyye** (ilahi hikmet) kavramlarını, İbn Miskeveyh **elhikmet es-sariyye** (Akıcı Hikmet) kavramını; Sosyoloji ve tarih felsefesinin kurucusu sayılan İbn Haldun da İbn-i Miskeveyh'e yakın bir hikmet kavramını, Sehristani ve İbn Hazm **istihale** kavramını kullanmışlardır. XIII. yüzyıldan itibaren artık tekâmül kavramı ıstılahlaşmış ve çok yaygın olarak kullanılmıştır. Günümüzde de kullanımı devam etmektedir. Bu kavramı Nasruddin et-Tusi, **Ahlak-ı Nâsiri**'de; Kınalızade Ali Efendi, **Ahlak-ı Alâi**'de; Erzurumlu İbrahim Hakkı, **Marifetname**'de kullanmışlardır. [9] Ayrıca Mevlana'nın da evrime/tekamüle yorumlanan açık ifadeleri olduğu bilinmektedir.

Ayrıca günümüz İslam bilginlerinden; Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk, Prof. Dr. Süleyman Ateş, Prof. Dr. İsmail Yakıt, Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, Doç.Dr. İlhami Güler, Yrd. Doç. Dr. Hadi Adanalı "evrim teorisi"ni değil ama yaratılıştaki evrimi ve tekâmülü kabul eden ilim adamlarımızdan bazılarıdır. Yine günümüzün önemli düşünürlerinden Caner Taslaman'da evrim teorisinin doğrulanmasının ya da yanlışlanmasının Allah inancı açısından herhangi bir sorun teşkil etmeyeceği kanısındadır. Aşağıda bu düşünürlerden bazısının konu ile ilgili kısa değerlendirmeleri yer almaktadır:

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk: Sözüm ona sansürü Müslümanlık adına yapıyorlar. Halbuki Darwin, evrim tezini ünlü Müslüman filozof İbn Miskeveyh'ten çaldı. Evrim teorisi Batı'nın değil Müslümanlar'ındır. 940-1030 yılları arasında İran'da yaşayan İbn Miskeveyh, 'El-Fevzü'l-Asgar' adlı ölümsüz eserinde evrimleşmeyi, Darwin'den tam 850 yıl önce incelemiş ve onun vardığı sonuçlara daha o zaman varmıştır. Miskeveyh'e göre, yüksek alemden inen

nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekamül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir.

Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kurucu Dekanı Prof. Dr. İsmail Yakıt: Kuran evrimi reddetmiyor. İnsan kendi orijininden gelerek evrimleşmiştir. Yani maymundan gelerek evrimleşme söz konusu değildir. Kuran'da evrim yaratmanın bir sürecidir. Kuran'a göre Adem ilk insan değildir. Adem'den önce insanların varlığına dair ayetler bulunmaktadır. Adem ilk peygamberdir.

Prof. Dr. Süleyman Ateş: Kuran'da insanın bir evrim geçirdiğine işaret ediliyor. Ama bu evrim insanın kendi kökenindendir, herhangi bir hayvan ya da maymundan değildir. Ben Darwin'in görüşünü doğru bulmuyorum. Mantıklı da değil zaten. Bir tek hücreden bu kadar çeşitli ve farklı hayvanın oluşması mümkün olabilir mi? Kuran'da insanın henüz halife olmazdan önce, yani yeryüzünde Allah'ın temsilcisi olmazdan önce barbar, kan dökücü bir canavar gibi olduğu söyleniyor. Ama akıl potansiyeliyle insan olgunlaşıyor ve yeryüzündeki varlıklara hakim olacak duruma geliyor. Bu Allah'ın bir lütfu sayesinde oluyor. Bakara suresinin ayetlerinde buna işaret edilmektedir. İnsan suresinde ise " İnsan kendisinin hiç anılmadığı uzun zamandan geçmedi mi " diye buyurulmaktadır. Yani insan daha insan değildi ama insan olma yönüne yönlendirilmişti.

Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mehmet Bayraktar: Kuran'da evrim diye bir kelime yok. Ancak, evrimcilerin bahsettiği, evrenin evrimler şeklinde yaratıldığını Kuran'dan çıkartmak mümkün. Kuran'da yer alan her canlının sudan yaratıldığı, insanın çamurdan, balçıktan yaratıldığı şeklindeki betimlemeler bu görüşü desteklemektedir.

Bir sonraki yazımda **Kur'ân-ı Kerim'de İnsanın Yaratılışı'nı** ele alacağım.

www.ateizmvedin.com

Kaynaklar:

[1] Ebu'l-Fadl Cemaluddin Muhammed b. Bekr İbn Manzûr, **Lisânu'l-arab**, Kahire,1300, s, 23

[2] Mehmed Bayrakdar, İ**slam'da Evrimci Yaratılış Teorisi,** s, 163

[3] Gökben Coşkun, Dr. Erman Gündoğdu

[4] Teoman Duralı, "Tekâmül ve Evrim" , İS, C:3, İstanbul, 1985, s, 63-68

[5] Mustafa Namık Çankı**, Büyük Felsefe Lügatı**, I/755

[6] İsmail Yakıt, "Kur'an'da İnsanın Yaratılış Ve Evrimi" SDUİFD, Sayı 5, Isparta, 1998, s, 1- 16

[7] Gökben Coşkun, Dr. Erman Gündoğdu

[8] Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize, Kuran Araştırmaları Grubu, İstanbul Yayınevi

[9] Kur'an'da İnsanın Yaratılışı Ve Evrim Teorisi, Yusuf Altunbaş

YENİ ATEİZM – AHLAKIN KÖKENİ; EVRİM

Yazganuur-Jun 25, 2019- Diniyazilar

Yeni Ateistler arasında Ahlakın evrimsel biyolojiyle temellendirilebileceği görüşü son derece hakim bir görüştür. Bu görüşe göre biz ahlaki önermeleri bizzat doğadan yapmış olduğumuz gözlemlerden çıkarsayarak ya da bizatihi doğayı taklit ederek elde edebiliriz.

Mesela "Akraba evliliği kötüdür." önermesinin doğru olduğunu söyleyebiliriz. Nasıl? Akraba evliliklerinden oluşan bireylerde sakatlık, normal evlilikten doğan bireylere nazaran çok daha sık rastlanan bir olgudur. Gelecek nesillerin sakat bireylerden oluşması kötü bir durumdur dolayısıyla akraba evlilikleri kötüdür. Bu bizim doğadan çıkarsadığımız bir durumdur. Aynı şekilde biz doğayı taklit ederek de bu "Doğru Ahlaki Önermelere" ulaşabiliriz.

Nitekim Yeni Ateistlerin bugün Türkiyede başını çeken insanlardan birisi olan Celal Şengör, 1980 darbesi sonrası cezaevlerinde "Mahkumlara dışkı yedirme" uygulamasını hayvanlar alemine atıfla meşrulaştırıyor. Celal Şengör, bizzat doğayı taklit ederek bu sonuca ulaşıyor.

"Bu kadar ileri gidilebilir mi?" dediğinizi duyar gibiyim. Biraz sonra bu düşünce tarzının nerelere kadar varabileceğini göreceksiniz. Umarım gerçekte de fiili bir şekilde görmeyiz! Zaten bu yazıyı yazma amacım da bu. Görmemek için bilinç oluşturmak.

Ahlaki önermeleri, doğadaki gözlemlerimizden çıkarsayarak ya da bizzat doğayı taklit ederek elde edebileceğimizi iddia eden bu görüş, bugün "İnsan Hakları" diye isimlendirdiğimiz ahlaki kanunlara kafa tutmaktadır.

Çünkü İnsan Haklarına göre insanın en temel haklarından birisi (hatta birincisi) kişinin yaşama hakkıdır. Fakat Doğa bize bunu söylemez. Doğa, zayıf olanın güçlünün karşısında hayata tutunamadığını/elendiğini gösterir (doğal seleksiyon).* Mesela, kısa boyunlu Zürafalar, uzun boyunlu Zürafalar karşısında doğada elenmek zorunda kalmışlardır. Çünkü boynu uzun olan Zürafalar, kısa boyunlu Zürafalara karşı besin konusunda çok daha avantajlıydılar. Aynı zamanda kısa boyunlu Zürafalar, yırtıcılar için daha iyi bir hedefti. Bu ve benzeri sebeplerden dolayı kısa boyunlu Zürafalar doğadan elenmiştir. Eğer Doğadan ahlak çıkarabiliyorsak doğadaki bu gözlemlerden hareketle şunu söylememiz gerekir "Zayıf olan elenmelidir". Tehlikeyi farkettiniz mi?

Ahlakı doğaya indirgeyen Yeni Ateistler, doğayı taklit ederek zayıf olanların elenmesi gerektiğini söyleyeceklerdir. Bu durumda toplumda ne kadar hastalıklı veyahut sakat insan varsa öldürülecektir. Nitekim bu yakın tarihte gündeme geldi ve uygulandı da "Öjenik".

Öjenik engelli, hasta, homoseksüel insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla bir insan ırkının "ıslah edilmesi" anlamına geliyor.

Darwin her ne kadar bu fikre şiddetle karşı çıkmış olsa da kuzeni Francis Galton bu alanda çalışmalar yapmıştır. Aynı şekilde Adolf Hitler de bu fikri benimsemiştir. Hitler, "Saf" ve "üstün" bir Alman ırkı yaratmak için öjenik çalışmaları başlatmıştır. Naziler engellileri, akıl hastalarını ve tedavi edilemeyecek olan yaşlıları gaz odalarında öldürmüşlerdir.

Şimdi soruyorum. Allah aşkına böyle bir şey kabul edilebilir mi? Hangi insan bunu kabul eder? Bu tarz bir düşünce bugün iktidara gelse ne olur? Bu bilimci yobazlar da en az dinci yobazlar kadar tehlikeli değiller mi? Dini kullanan dinci yobazlar "Dinden döneni öldür" derken, bilimi kullanan bilimci yobazlar da "Zayıf olanı ele/öldür" demiyorlar mı? Hatta

bakın bu burada da kalmayacak. Bu pislikler sadece fiziki zayıflıkları değil fikri zayıflıkları da elemek isteyeceklerdir. İktidardaki adam kendisi gibi düşünmediğini kafasına göre bir bahaneyle asıp kesecektir.

İşte bu yüzden KUR'AN diyoruz. Zihninizi Kur'an oluşturmazsa işte böyle pislik insanlar olursunuz. Bu yüzden "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diyoruz. Ahlaki önermelerin doğru yapıcısı Allahtır. Fizik yasalarını da Ahlak yasalarını da koyan O'dur.

*Aslında Darwin hiçbir yerde "Güçlü olan hayatta kalır" demez. Darwin, "Ortama en iyi uyum sağlayan hayatta kalır" der fakat bugün Devlet olarak ortama en uygun olabilmek için güçlü olmanız gerekir. Bu yüzden böyle yazdım.

ARAMIZDA KALSIN TANRI VAR

Ocak 13, 2021- Serda Ayık Sez- http://rzimturkiye.com/

"Aramızda Kalsın Tanrı Var" John C. Lennox'un, 2012 yılında Ufuk Yayınlarından çıkan ve Türkçeye çevrilmiş tek kitabıdır. Oxford Üniversitesinde bilim felsefesi dersleri veren matematik profesörü olan Lennox, özellikle ateistlerle yaptığı tartışma programıyla da oldukça ünlüdür. Bilim ve dini birlikte ele alarak yazdığı ve ünlü ateistlere cevap niteliğindeki bu kitabı ise okuyucuya oldukça sağlam argümanlar sunar.

Lennox insanoğlunu bilime yönelten sebebi C.S.Lewis'den alıntıladığı şu sözlerde özetler:

"İnsan bir kanun koyucunun varlığına inandığı için doğada kanun olduğunu varsaydı ve doğada kanunun varlığına olan inancı onu bilim yapmaya sevk etti." C.S.Lewis

Ortalıkta keşfedilen ya da hala keşfedilmeye devam eden bir yığın kanun varsa o zaman bu kanunları koyan birinin de mevcudiyetine işaret eder Lennox. Tam da Lewis'in insanı bilim yapmaya sevk eden sebebin bir diğer yanına dokunarak.

"Kanun, bir failin varlığını gerektirir; çünkü kanun sadece o failin takip ettiği bir yoldur: Kanun bir gücün varlığına işaret eder; çünkü kanun ona göre işleyen bir düzendir." (s. 88)

Bunun yanında Lennox, sahip olduğu bilgiye ve çalışma alanının genişliğine rağmen bilimin de yetersiz kalacağı ve cevaplayamayacağı konuların varlığına dikkat çeker. Bu da bilimin, yaşamın anlamı ve bu dünyada varoluşumuzun sebebi açısından geçerli bir neden bulma konusundaki kısırlığı ile örtüşür. Dolayısıyla aslında gerçek tartışmanın bilim ve din arasında değil, natüralist dünya görüşü ile teist dünya görüşü arasında olduğunu ifade eder.

"Francis Collins, evrimin sınırı konusunda Behe'den farklı düşünmesine rağmen şöyle söyler, "Bizim açımızdan evrim tesadüfen meydana gelmiş gibi görünebilir, ama Tanrı'nın açısından sonuç tüm ayrıntılarıyla belirlenmiştir." Benzer şekilde Cambridgell evrimci paleobiyolog Simon Conway Morris de "kendiliğinden nihai bir hedefi olamayacak natüralist bir sistem kurduktan sonra bile bir amaca yönelme anlayışından kurtulamayan ultra-Darwincilerin yaptıkları indirgemelerden ikna olmaz. Conway Morris 4.Bölümde tartışığımız gibi biyolojide de fizikte olduğu gibi bir hassas ayar olduğunu düşünür ve van Till'in üzerinde ısrarla durduğu gerçeği hatırlatır: "Hayatın meydana gelebilmesi için 'tam kararında olması gereken sadece belli başlı parametlerin sayısal değerleri değildir. Hayır, 'tam kararında' olması gereken evrendeki düzenin idaresi ve işleyişidir." Conway Morris şöyle bir sonuca varır: "Garip bir biçimde sadece evren değil, bu kitabın başından sonuna kadar ifade ettiğim hayatın çözüm bulma kapasitesi de bu amaca hizmet etmektedir." Sonuç olarak bu, kör bir saatçinin işine değil de, daha çok keskin görüşlü bir idarecinin düzenine benziyor." (s.161)

Görmekten kaçındığımız şey, gözlerimizin önünde serilidir. Tıpkı Romalılar 1:19'da söylendiği gibi: "Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir." İnsan genomu profesörü Francis Collins gibi evrim teorisi ile ilgili çalışmaların içinde yer alan bilim adamlarının, Tanrı'nın varlığından bahsetmeleri belki de konunun sadece natüralizm ve teizm arasında bir yerde olmadığını da gösterir. Bilimin önünde sonunda gelip dayanacağı noktanın da yine Tanrı olacağı gerçeğini anlatmak açısından, onların yaptıkları açıklamaların önemini ve değerini görmezlikten gelmek pek de mümkün değildir.

Çünkü eğer biz arkasında akıllı bir tasarımcının olmadığı bir görüşün doğrulunu sorgusuzca ve tamamen onaylıyorsak, şu anda elimizde tuttuğumuz tüm bilgileri de çöpe atıyoruz demektir.

"C.S.Lewis'in söylediği gibi: "Eğer var olan her şey Tabiat ise, yani birbirine kenetli akılsız olaylar bütünü ise ve eğer bizim en köklü ve kemikleşmiş fikirlerimiz, irrasyonel bir sürecin sadece yan ürünleriyse; o halde bizim uyum anlayışımızın ve tek biçimliliğe olan inancımızın, dışımızdaki dünya ile alakalı herhangi bir gerçeğe dair bilgi vereceğini varsaymak için hiçbir dayanağımız yoktur. Bizim kanaatlerimiz sadece kendimizle ilgili bir vakadır- tıpkı saç rengimiz gibi. Eğer Naturalizm doğru ise, tabiatın tekbiçim olduğuna dair kanaatimize güvenmek için geçerli sebebimiz de yok demektir." (s.279)

Lennox kitabında natüralizmin tamamen ters köşesine gitmeyi ve akıllı tasarımcının kudreti, yetkisi ve yapabilecekleri konusunda bazı argümanlar sunmayı da ihmal etmez. Özellikle kişisel olarak yaşanmadığı sürece kabul edilmesi ve inanması zor olan mucizeler konusuna değinir. Elbette ki mucize olarak kabul ettiğimiz şeylerin düzenli şekilde devam eden olaylar içinde kendine bambaşka bir yer edinmesi ve sivrilmesi gerektiği aşikardır. Üstelik bunun için içinde bulunulan çağın da bir önemi yoktur. Lennox bu konuyu İncil'den yaptığı alıntılarla mantıklı ve objektif bir açıdan ele alır ve karşı tarafa itiraz edecek bir sebep bırakmaz.

"Kendi zamanının tıp eğitimini almış olan, antik tarihçi doktor Luka'nın İsa'nın biyografisine tam da bu mesele ile başlaması çok enteresandır. Zekeriya ve eşi Elizabet'in yıllarca bir erkek evlat için dua ettiklerini anlatır çünkü Elizabet kısırdır. Zekeriya yaşlandığında ona bir melek gelir ve dualarının kabul edildiğini eşinin hamile kalıp bir bebek doğuracağını söyler fakat Zekeriya nazikçe buna inanmadığını belirtir. Buna sebep olarak da artık çok yaşlandığını ve eşinin bir çocuk doğurmak için çok zayıf düştüğünü ifade eder. Onun için ve hanımı için artık o zamanda çocuk sahibi olmak onun tabiat kanunu olarak bildiği şeye tamamen ters düşmektedir. Burada Zekeriya ile ilgili ilginç olan şudur: O bir ateist değildi; tam tersine Tanrı'ya, meleklere ve duanın kuvvetine tüm kalbiyle inanan bir peygamberdi. Fakat duasının gerçekleşmesi için tabiat kanunlarına zıt bir şeyin meydana gelmesi gerektiğinde, kafasında o konuyla alakalı oluşan şüpheyi izah etmekten de kaçınmıyordu.

Burada Luka aslında, ilk Hristiyanların, tabiat kanunlarından bi-haber oldukları için herhangi bir mucize hikayesine inanmaya hazır saf bir topluluk olmadığını ifade ediyor. Bu tür bir mucizeye inanmak onlar için de çok zordur, tıpkı diğer insanlar için olduğu gibi. Eğer sonuçta bir mucizenin olduğuna inandıysalar bunun sebebi onlara gösterilen mucizenin ayan beyan ortada oluşudur. Onlar bu yüzden inanmak zorunda kalmışlardır yoksa tabiat kanunlarını bilmediklerinden inanmış değillerdir.

"O halde Hristiyanlığın bilimden önce saf ve cahil bir dünyada doğduğunu düşünmek gerçeklere ters düşecektir. Antik dünyada yaşayan insanlar da ölü bedenlerin mezarlardan kalkamayacağına dair tabiat kanununu en az bizim kadar iyi bilirlerdi. Mucizeler, o toplumlar

cahil oldukları veya yeterince şüpheci olmadıkları için değil, reddedilemeyecek denli açık oldukları için ikna edici olmuşlardır.”(s.272)

Böylece yazar mucizelerin oluşmasının ve mucizelere inanılmasının, toplumun hangi çağda olduğu ya da kişilerin cahillikleri ile doğru orantılı olamayacağını gayet net bir şekilde açıklar ve örneklendirir.

İnsanın neye inanacağı kişisel bir kararda nihayetlense de, sonucun kendi içinde taşıdığı ironiyi Lennox cesurca ortaya koyar.

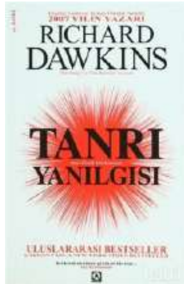
“Elbette sadece bilimsel çalışma yapan biz bilim adamları değil hepimiz kaçınılmaz biçimde başlangıç noktası olarak kullanacağımız bir varsayım seçmek zorundayız. İnsan zekası sonu itibariyle varlığını ya aklı olmayan maddeye, ya da bir Yaratıcı’ya borçludur. Bazı insanların ikinci yerine birinci varsayımı tercih etme sebeplerinin zekaları olduğunu ileri sürmeleri epey gülünç doğrusu.”(s.284)

Yazarın bu çarpıcı son vuruşunda, herhangi bir inanç sahibini aşağılamaktan ziyade, onların yüreklerinde derin bir sorgulamayı başlatma isteğidir sanki. Bu istek, Sokratesin kendini tanımladığı at sineği misali, sunduğu argümanlarla onlara dokunarak rahatsız etme arzusunda gizlidir.

TANRI YANILGISI 1

Kasım 11, 2020- RHEMA – Kış 2016, İlkbahar 2017, 2. – 3. Sayı-Serda Sez

“Tanrı Yanılgısı” Richard Dawkins’in benzer şekilde ateizmi şiddetle savunduğu kitaplarından sadece bir tanesi. Diğerlerinden farklı olarak bu kitabında dini ve elbette ki en yakınındaki, en bildiğini düşündüğü inancı Hristiyanlığı, karşılaştırmalar, örnekler, çıkarımlar ve varsayımlarla okuyucuyu yine ateizmle yüz yüze getirmeye çalışıyor. Daha da dikkat çekici olan ise kitabın arka sayfalarından bir kısmını, birçok ülkedeki okuyucuları için ateizmi daha iyi anlayabileceklerini düşündüğü merkezlerin adreslerine ayırmış olmasıdır.

Elbette araştırma konusunu “kendi bildiği dini inanç çerçevesinde olacağını” ileri sürmesi ise Dawkins’in daha baştan büyük bir yanılgıya kapılmış olabileceği ihtimalini akla getirir ve bu ihtimal çok zaman geçmeden kitabın daha ilk sayfalarında göze ilişiverir.

Bildiğini söylediği Hristiyanlığı;

“Dindar olmak savaş zamanında vicdani muhalif statüsü elde etmenin hiç kuşkusuz en zahmetsiz yoludur.” (s.28)

Yanlış Eylemlere Kötü Bir Kılıf,

“ ’Eğer eşcinsellere hakaret etmemi engellemeye çalışırsanız, bu benim önyargı özgürlüğüme tecavüz etmektir’ diyerek sıyrılamazsınız. Ancak şunu diyerek kurtulabilirsiniz. ‘Bu benim

din özgürlüğüme tecavüz etmektir.' Üzerinde düşündüğünüzde, aradaki fark nedir? Bir kez daha din baskın çıkmıştır." (s.30-31)

sömürü odaklı,

"Tek tanrıcı şovenizm çok kısa bir süre öncesine kadar hem İngiltere hem de İskoçya bağış yasasında yer alıyordu. Çok tanrıcı dinlere karşı, vergi muafiyeti açısından farklı davranıyor ve tek tanrıcı dinleri teşvik eden yardımlar için diğer yardımlara uygulanan oldukça sıkı güvenlik araştırmalarından muafiyet tanıyarak kolaylık sağlıyordu." (s.37)

Bir inanç sistemi olarak göstermek için elinden geleni yapar. Fakat ele aldığı konular ve üzerine yaptığı yorumlar oldukça basittir. Bir şekilde kolaya kaçmayı sever Dawkins…

Kitabın ilerleyen sayfalarında Dawkins'in bildiği inanç sisteminin Hristiyanlıktan daha çok, mezhepsel ayrımlarla belirlenen bazı ritüeller olduğu gözden kaçmaz. Bu anlamda tüm kitaba yayılmış olan hatasına devam eder. Bir başka platformda hala tartışılmaya devam eden bu ibadetsel değişiklikler, inancın tamamına atıfta bulunarak onu yerle bir etmeyi amaçlar. Üstelik bu savunmayı gerçek başvuru kaynağından çok uzakta kalarak yapar.

"Üçleme, duacıların ikinci hedefi olarak bizzat Tanrı'ya (Tanrılarla ?) boy ölçüşen, tanrıça özellikleri taşıyan fakat öyle adlandırılmayan, dua edenlerin muhakkak ki Tanrı'ya alternatif bir aday olarak hedefledikleri, 'Cennetin Kraliçesi' Meryem Ana yoluyla birleştirilmiştir. Tanrıların tapınağı kısa bir süre sonra bir aziz ordusuyla dolup taşmıştır ve bu kişiler şefaat güçleriyle eğer yarı Tanrı değillerse, kendi uzmanlaştıkları alanlarda yarı tanrılığa oldukça yaklaşıyorlardı." (s.39-40)

Yaptığı öznel ya da 'kendi işine nasıl gelirse' şeklindeki çıkarımlarında, yokluğu kanıtlanamayan bir varlığın, varlığının mümkün olamayacağı gibi bir sonuca ulaşmakta zorlanılmaması, şimdiye kadar sunduğu bu şaşmaz kanıtlara rağmen, hala dünyada Tanrı inancına sahip insanların varlıklarına cevap niteliği maalesef taşımaz. Kanıtlar dendiğinde elbette bilimsel veriler olarak, elle tutulabilir, gözle görünebilir olmalıdır. Tıpkı kendisinin bunun aksini ispat etmeleri için inanç sahiplerinden beklediği kanıt ya da kanıtlar gibi…

"Şöyle ki, eğer konuyu yalnızca herhangi bir şeyin yokluğunun mutlak kanıtını asla elde edemeyeceğimiz bağlamında ele alırsak, Tanrı'nın yokluğunun kanıtlanması mümkün olmayacaktır ve bu saçma bir girişimdir. Önemli olan Tanrı'nın çürütülebilir olup olmadığı değil (ki çürütülemez değildir) varlığının mümkün olmadığıdır. Ayrıca bu özel bir meseledir. Bazı çürütülemez konuların mantıklıca değerlendirilmesinin sonucunda diğer çürütülemez konulara kıyasla çok daha fazla olanak dışı oldukları fikrine varılır. Tanrı'nın olasılıklar dizisinde ayrıcalıklı olduğunu dikkate almak mantık dışıdır. Ve Tanrı kanıtlanamayacağı ve çürütülemeyeceğinden, var olma olasılığının yüzde 50 olduğunu varsaymak da kesinlikle mantık dışıdır ki bu düşüncenin geçersizliğini ayrıca ele alacağız." (s.57-58)

Bir diğer yandan inancın gerçek içeriğini bilmeyen ve özellikle de "hümanist" bakış açısıyla yaklaşan biri olarak dua edilmesinin sebepleri ve sonuçları hakkında yaptığı örneklendirmeler, onu bir yerde haklı çıkarıyor gibi görünür.

"Tanrı'nın, kazanmalarına yardım ettiğini düşünen atletler vardır (yani kayrılmayı en az kendileri kadar hak eden rakipleri karşısında), Tanrı'nın kendilerine bir park yeri ayırdığına inanan motorlu araç sürücüleri vardır, dolayısıyla, büyük olasılıkla başkasını bu hizmetten yoksun bırakacaklardır."(s.64)

Bu haklı çıkışı da elbette inananı ve inandığını aşağılayıcı, alaycı yaklaşımını kullanmak için fırsat olarak kullanır. Aslında belki de herkesin bir an gelip de üzerinde düşündüğü bir konuyu cesaretle ortaya koymuş olur.

“Ancak deneysel duayı edenlerin her kim için dua edeceklerse isimlerini bilmeleri gerekir; aksi taktirde, belirlenen kişiler haricindeki ilgisiz kişiler için dua etmenin ne anlamı olurdu? Ancak duacılara hastaların yalnızca ön ismi ve soyadının ilk harfini vermek yeterlidir. Görünüşe göre bu sayede Tanrı doğru hastane yatağının yerini tam olarak saptayabilecekti.” (s.65)

Fakat burada gözden kaçırmamamız gereken şey, Tanrı’nın bazı kriterlere, detaylara, bir kayırmaya ihtiyaç duyması değildir. Konu duanın anlamında ve ihtiyacında saklıdır. İletişim kurmak ve kabul görebilmek için kendini gerçekleştirme çabası taşıyan insan, sadece kendi beklentileri ve doğası gereği bu yaklaşıma ihtiyaç duyar. Dawkins kendini anlatırken nasıl ki sözcükleri kullanıyorsa, dua sırasında da kişi aynı şekilde sözcükler ve isimler yardımı ile Tanrı’yla iletişime geçer. Bu en azından Dawkins’e konunun ne olduğuna dair küçük bir ipucu verebilir belki…

Maalesef Hristiyanlar arasında birçok konudaki yorum farkı acı sorunu üzerinde de kendini gösterir. Bu anlamda verdiği örneklendirmede kendini yine çok basit bir dille ve ateistlerin bıkmadan usanmadan öne sürdükleri “Tanrı varsa neden kötülük var?” sorusuna yenik düşürür.

“Tanrı tarafından yönetilen bir dünyada acı çekmenin hak verilecek bir yönünü bulmaya çalışır:

Acı çekmelerim bana cesaretimi ve sabrımı gösterme fırsatını sunar. Size, duygudaşlığınızı göstermeyi ve acılarımı hafifletmeye yardım etme fırsatını tanır. Ve topluma sunduğu fırsat ise, şu ya da bu çeşit acıların tedavisinin keşfi için yüksek miktarda para harcanıp harcanmayacağının bir karara bağlanmasıdır. İyi bir Tanrı acı çekmemize üzülse de, en çok ilgilendiği şey kesinlikle ve kesinlikle her birimizin sabır, sevgi ve büyüklük göstermemizdir ve dolayısıyla kutsal bir karakter olmamızdır. Bazı insanların kendi iyilikleri için berbat bir şekilde hasta olmaları gerekir ve bazı insanlar ise diğer insanlara önemli seçimler sağlamaları için hasta olmaya ihtiyaç duyaralar. İşte yalnızca bu yolla, bazı insanların oldukları insan tipi hakkında ciddi kararlar vermeleri konusunda cesaretlenirler. Diğerleri içinse bir hastalık bu kadar faydalı değildir.” (s.67)

İnananlar elbette kötülük ve acı ile barışık değildir. Acı çekmenin olağanüstü bir şekilde insanı geliştirdiği ve uhrevi bir yetkinliğe kavuşturduğu düşüncesi ile de yanıp tutuşmazlar. Kaldı ki belki de bu konuda en çok soruyu da onlar sorar. Fakat tüm bunların içinde dikkat edilmesi gerekenin, hayatlarında Tanrı’nın varlığına inanan insanların acı çekerken öğrendikleri şeyler, neredeyse inanmayanlarınkine benzer şeyler de olabilir. Burada esas konu inananın hayatındaki misyonu ve hedefidir. İşte bu hedef ve misyondur inananı inanmayandan ayıran. Sadece erdemli bir insan olarak bile tanımlansa, İsa’nın karakteri inanmayan bir insanda değişim yaratacak zorbalığı taşımaz. Çünkü Tanrı, dünyadaki kötülük ve acı sorununa baktığımızda umursamaz değildir, insan gibi zorba değildir; ama nezaket ve öz istekle bunun oluşmasını ister. İşte bu yüzdendir ki Tanrı ile bir sevgi ilişkisi vardır diyebiliriz. Şu anda içinde bulunduğumuz bu dünyayı, yine kendi tanrısal arzularımızın bir sonucu olarak bu hale getirdiysek, Dawkins’in bir de bunun üzerinde durup düşünmesi yerinde olur. Konu Tanrı’nın yokluğu mudur? Yoksa insanın sırtında yorulmadan taşıdığı Tanrı kompleksi midir?

"Büyük sanatçılar da hayatlarını kazanmak zorundadırlar ve yaşadıkları yerlerde bazı görevler üstlenirler. Raphael ve Michelangelo'nun Hristiyan olduklarından şüphe duymak için bir nedenim olamaz; zamanlarındaki tek seçenek buydu. Ancak bu hemen hemen kendi seçimleriydi diyebilirim. Kilise, muazzam zenginliği sayesinde daima sanat dallarının üzerinde etkili olmuştur. Eğer tarihin akışı farklı seyretse ve Michelangelo devasa bir Bilim Müzesi'nin tavanını boyamakla görevlendirilseydi, sonuçta en az Sistine Kilisesi kadar yaratıcı bir ürün elde etmez miydi? Beethoven'ın Mesozoik Senfonisi ya da Mozart'ın Genişleyen Kainat operasıyla hiç karşılaşmayacak olmamız ne üzücüdür. Ve Haydn'ın Devrim Oratoryo'sundan yoksun bırakılmamız ne utanç vericidir; ancak bu, Yaradılış'ının tadını çıkarmamıza engellemez. Karımın ürkütücü hatırlatması ışığında, konuya farklı bir açıdan yaklaşırsak, "Shakspeare kilise hayrına çalışmak zorunda kalsaydı ne olurdu? diye düşünebiliriz. Çok büyük ihtimalle, Hamlet, Kral Lear ve Makbet'i yitirirdik. Ve karşılığında ne alırdık? Bu kadar nefis eserler elde edebilir miydik? Hayal edin." (s.87)

Dawkins'in sanat ve din arasında kurduğu bağlantılar ise inanılmaz derecede gülünç örneklendirmelerle süslüdür. Dönemin ünlü sanatçılarının ortaya koydukları eserlerin yaratılış süreçlerine sadece maddi çıkarları eklemesi, hem kilise ve hem de sanatçının kendisi için, eleştirinin vahametini görmek açısından önemlidir. Bu sanatçıların ortaya çıkarttıkları eserlerin güzelliğini bağladığı nokta, düşünsel ve inançsal açıdan Dawkinsin karşısında durana da oldukça büyük bir koz verir. Raphael, Michelangelo Hristiyan olup harika eserler verebiliyorken, Shakspeare'in kilise için çalışıyor olduğunu düşündüğümüzde neden ortaya çıkacak eserler hakkında şüpheye düşmemiz gerekir, bu da cevaplanamaz bir soru olarak kalır.

"Burada eğitici bir hikayemiz vardı ve bize şu fikri verdi: Hiçbir şeyin indirgenemez karmaşıklıkta olduğunu beyan etmeyin; bununla ilgili olasılıklar şu yöndedir ki, ya ayrıntıları yeterince özenle incelememişsinizdir ya da yeterince özen gösterdiğinizi zannetmişsinizdir. Diğer taraftan biz bilim yanlıları kesin biçimde aşırı özgüvenli olmamalıyız. Belki etrafımızda, doğada, hakiki indirgenemez karmaşasıyla gerçekten de İmkansızlık Dağı'nın yumuşak eğitiminin önüne geçen bir şey vardır. Yaradılışçılar, "eğer gerçek indirgenemez karmaşıklık tam anlamıyla kanıtlanabilseydi Darwin'in teorisine zarar verirdi" derken haklıydılar. Darwin bunu zaten söylemişti: "Eğer çok sayıda başarılı ve irili ufaklı değişiklikler sayesinde oluşturulması mümkün olmayan herhangi bir karmaşık organın varlığı kanıtlanabilseydi, teorim kesinlikle hezimete uğrardı. Ancak ben böyle bir durum göremiyorum." Darwin böyle bir durumu göremezdi ve tüm o gayretli, gerçekten umutsuz çabalara rağmen onun zamanından itibaren hiç kimse de göremedi. Yaradılışçılığın bu kutsal efsanesi için birçok aday çözüm getirilmeye çalışılmış, nitekim sunulan hiçbir çözümünün savunması yapılamamıştır." (s.121)

John Lennox'un "Aramızda Kalsın Tanrı Var" kitabında sunduğu indirgenemez karmaşıklıktaki varlık aslında bu konuda hem Darwin'in hem de Dawkins'in yanılgısını ortaya koyar. **"Artık indirgenemez derecede kompleks biyolojik makinelerin evrim teorisine kuvvetle meydan okuyacağı gayet açık, hatta bunu Darwin bile önceden anlamış ve şöyle demişti: "Şayet art arda gelen sayısız, yavaş ve ufak değişimlerle oluşması mümkün olmayan kompleks bir organ keşfedilebilirse benim teorim tamamen çökecektir." Dawkins de bu hususa The Blind Watchmaker'da defalarca değinmiş ve bu şekilde çalışan bir organizma bulunduğu takdirde "Darwinizme inanmaktan vazgeçeceğini" söylemiştir." (Aramızda Kalsın Tanrı Var – s.170)**

Bu anlamda hem özgüvenli olunmaması ile ilgili verdiği tavsiyeye, hem de tam bir özgüvenle ortaya attığı iddialara bakarken Dawkins'in payına da hayal kırıklığı düşüyor gibi durur.

"İndirgenemez karmaşıklığın detaylı örneklerini bulmaya çalışmak aslen bilimsel bir ilerleme yöntemi değildir: mevcut bilgisizlikten kanıt çıkarmaya çalışmaktır. İlahiyatçı Dietrich Bonhoeffer tarafından ortaya atılan 'Boşlukların Tanrısı' kurnazlığı gibi aynı hatalı mantığa başvurur. Yaratılışçılar günümüzün bilim ay da bilgi birikiminde boşluklar bulmak için can atarlar. Eğer açık bir boşluk bulunursa, bu boşluğu hükmen Tanrı'nın doldurma zorunluluğu olduğu addedilir. Bonhoeffer gibi düşünceli(!) ilahiyatçılarımızı endişelendiren ise bilimin ilerlemesiyle bu boşlukların küçülmesi ve bunun sonucunda Tanrı'nın görevsiz ve sığınaksız kalma tehdidiyle karşı karşıya kalmasıdır. Bilim adamları farklı endişeler duyarlar. Cehaleti kabullenmek bilimsel atılımın başlıca görevlerindendir. Üstelik bilim adamları gelecekte zaferle sonuçlanacak araştırmaları göz önünde bulundurup, bu tür bir cehalete sevinmelidirler. Arkadaşım Matt Ridley'in yazdığı gibi, 'Bilim adamlarının çoğunluğu önceki keşiflerinden sıkılmışlardır. Onları alevlendiren bilgisizliktir.' Mistikler gizeme sevinirler ve gizemli kalmasını isterler. Bilim adamları gizeme farklı bir nedenle sevinirler: bu onlara keşfedecek bir şey sunar. Daha genel anlamda, Bölüm 8'de tekrarlayacağım üzere, dinin gerçekten de kötü etkilerinden biri de bize, anlamadan tatmin olmanın üstünlük olduğunu öğretmesidir." (s.122)

Bizleri bir sihirbazlık gösterisini anlayamayacak kadar saf, dikkatsiz ve hayal gücünden yoksun sayan Dawkins, düşünsel fonksiyonlardan tamamen sıyrılmış bir durumda, tam bir şuursuzluk içinde ve bundan bilhari mutlu olarak yaşayan insanlar olarak bahsetmesi ise bir başka hezimettir.

Bilimin araştırma sahasında olan, araştırmak için elini uzattığı her alana, bu alanda yaşadığı eksiklik ve başarısızlığa sığınmanın ancak bir insanın kendi öznel doğası olabileceği Dawkins için belli ki pek mümkün değildir. Tanrı'nın varlığının bu kadar çaresizliklerle onaylanmasına duyulan ihtiyaç, Tanrı'nın yokluğunu da benzer çaresizliklerle ispat edilmesinin bir aktarımı olarak açıklanabilir ancak.

"İşte hayali bir "akıllı tasarım kuramcısının" bilim adamlarına gönderebileceği bir mesaj:

"Bir şeyin nasıl çalıştığını anlamazsanız, bunu dert etmeyin: tek yapmanız gereken pes etmek ve bunu Tanrı yapmıştır demek. Sinir içtepilerinin nasıl çalıştığını bilmiyor musunuz? Güzel! Hatıraların beyne nasıl yerleştiklerini anlamıyor musunuz? Harika! Fotosentez oldukça kafa karıştıran karmaşık bir süreç midir? Şahane! Lütfen sorunu çözmeye çalışmayın, sadece vazgeçin ve Tanrı'ya başvurun. Sevgili bilim adamları, sırlarınız üzerine gayret sarf etmeyin. Sırlarınızı bize getirin ki onları kullanalım. Değerli bilgisizliği araştırmalarınızla çarçur etmeyin. Bu şanlı boşluklara Tanrı'nın son bir sığınağı olarak ihtiyacımız var." (s.129)

Darwinizim bizi farklı yollarla bilinçlendirir. Evrim geçirmiş organlar, genelde zeki ve güçlüdürler, aynı zamanda açıklayıcı kusurları vardır; bu, eğer evrimsel bir geçmişleri varsa tam da beklemeniz gerekendir ancak eğer tasarlanmışlarsa tam anlamıyla beklenmedik bir durumdur. Diğer kitaplarımda da bazı örnekler üzerine yorum yaptım: mesela yinelenen gırtlak siniri, hedefe doğru ilerlediği müsrif, geniş ve dolambaçlı yolda evrim geçmişine ihanet etmiştir. Sırt ağrısından fıtığa, sarkık rahimden sinüs iltihaplarına kadar çoğu insani rahatsızlığa karşı hassaslığımız, doğrudan doğruya şu anda dik yürüdüğümüz bedenimizin, dört ayak üzerinde durmayı terk etmek için yüzlerce milyon yıldan fazla şekil değiştirmiş olmasından kaynaklanır. Ayrıca bilincimiz doğal seçilimin acımasızlığı ve savurganlığıyla artmıştır. Yırtıcılar, kurban hayvanları yakalamak için mükemmelce 'tasarlanmış' gibi

görünürken, kurban hayvanları da kaçabilmek için en az onlar kadar mükemmelce ‘tasarlanmış’ gibi görünür. Peki, Tanrı kimin tarafındadır. (s.130)

Yaşamın başlangıcı ile ilgili araştırmaların devam ettiğini, bu konuda uzmanlığının olmadığını söyleyen bir bilim adamı için oldukça keskin tanılar ve tanımlarla karşılaşırız. Elbette burada onu, birinin alıp ilk günaha götürmesi ve hatta öncelikle Aden Bahçesinde günah öncesi bir yürüyüşe çıkarması gerekir. Öyle ki Tanrı’nın insan için arzuladığı dünyanın gerçekte nasıl bir yer olduğuna dair bir bilgi verebilir belki. Hem insan ve hem de hayvan için sağladığı besinin sadece bitkiden ibaret olduğunu görmek, onu hayalinde belki de çok farklı bir mekana götürür belli mi olur…

Dawkins Kutsal Kitap’tan, kitabı okumuş olmaktan çok, Erich von Daniken’den alıntı yapmış gibi gözükmektedir.

“Tanrı, dünya dışı muhitinden ortaya çıkarak görünüyor, mesajlarını insanlar tarafından anlaşılabileceği bir yere gürültüyle yerleşiyor ve bilim böyle bir fenomene teşhis koyamıyor mu?” (s.149)

Kendisi gibi bilim adamlarının varlığından şüphe duymayan, örnek gösterdiği bilgisayar beyninin insan elinden çıkma olduğunu unutarak ve ne yazık ki Tanrı’yı da yine aynı kısıtlı insan zihniyle tasavvur ederken eline bilgisayar tutuşturulmuş bir Tanrı profili çizecek kadar da durumu kendi içinde tutarsızlık merdivenine oturtur.

“Bir dakika durun, milyonlarca kişiye eş zamanlı olarak anlaşılır sinyaller gönderebilen ve yine eş zamanlı olarak anlaşılır sinyal alabilen bir Tanrı, her nasıl bir varlık olursa olsun, basit olamaz. Ne geniş bir frekans aralığı! Tanrı’nın nöronlardan oluşmuş bir beyni ya da silikondan üretilmiş bir CPU’su olmayabilir ancak kendisine atfedilen güçlere gerçekten sahip olsaydı, günümüzün en büyük bilgisayarı ya da beyninden, çok daha ayrıntılı ve planlı bir şekilde üretilmiş bir şeye sahip olması gerekirdi.” (s.149)

Öyle görünür ki kendisi için bu kadar karmaşık bir yapının ilk nedeni ya da başlangıç sebebi basitlikle çerçevelenmek zorundadır. İnsan beyninin karmaşık yapısını çözemeyen insanoğlu, Tanrı’yı basit bir sebepte aramakta bir sakınca görmez ve bunun basitliğini bulmak daha anlamlı gelir Dawkins’e.

“Bulmaya çalıştığımız ilk neden, bilincinde olduğumuz üzere dünyayı mevcut karmaşık varoluşuyla beslemiş, kendi kendine işleyen bir vincin basit bir prensibi ya da kökeni olmak zorundadır.”(s.149)

Kilise için de aynı amaç için bir yerde bulunan insanların, birbirlerini kayırmaları, kollamaları ve desteklemeleri tabii ki onları güçlü kılan ve ayakta tutan bir şeydir. Bu normaldir. Elbette tanrısal bağ önemlidir ama bu kilisedeki hiç kimse için ilişkileri de bir kenara bırakacağı bir şey değildir. Fakat Dawkisn ilkel kabileler ve bu kabilelerin diğer kabilelere birlik içinde üstün gelmesi açısından örneklendirmeler vermeyi engellemez.

Luther’in mantığı kenara koymakla ilgili “her kim Hristiyan olmak isterse mantığının gözlerini oymalıdır.” “inancın sahip olduğu en büyük düşman mantıktır; ….”(s.181) sözlerine yer vermesi yine kendi gerçek (!) iddialarına bir kanıt bulduğu düşüncesi ile kendi açısından sevindiricidir.

“Küçüklüğümde okulumun kilisesinde dinlediğim korkutucu bir vaazı hiç unutmamir. Geçmişte korkunç olan şuydu: o zamanda, çocuk beynim bunu papazın amaçladığı ruh haline bürünerek kabullenmişti. Bize bir demiryolu hattının yanında talim yapan bir asker bölüğünün

hikayesini anlatmıştı. Alengirli bir anda talim subayının dikkati dağılır ve dur emri vermeyi unutur. Askerler sorgulamadan emirlere itaat etmeye öyle güzel eğitilmişlerdir ki yaklaşmakta olan bir trene aldırmadan yürümeye devam ederler. Şimdi, elbette bu hikayeye inanmıyorum ve umarım papaz da inanmamıştır. Ancak dokuz yaşındayken buna inanmıştım çünkü bu hikayeyi benim üzerimde otoritesi olan bir büyüğümden duymuştum.**”** (s.167)

Çünkü bu sevinç, Dawkins'e göre kendi çocukluğunun belli ki temel tramvalarından biri olan hikayeyi destekler niteliktedir. Karşısındaki yel değirmenlerini birer öcü olarak görmesine sebep olmuş nice yanlış örneklerle kitabını tamamlaya da niyetli gibi gözükür.

Ahlakın Kökeni: Neden İyiyiz?

"Dindar insanların çoğu, din olmadan bir insanın değil iyi birisi olması, iyi birisi olmaya gerek duymasının bile düşünülmesinin zor olduğunu söylerler. Bu bölümde bu ve buna benzer sorulara açıklama getireceğim. Ne kötüdür ki bu tarz şüpheler bir adım daha ileri giderek şekil değiştirir ve bazı dindarları, inançlarına iştirak etmeyen kişilere karşı öfke nöbetleri geçirtecek kadar etkiler. Bu önemli bir konudur çünkü ahlaki kurallar genelde ahlakla gerçek bir ilişkisi bulunmayan farklı konular üzerinde belirlenmiş dinsel tutumların arkasında gizlidir." (s.198)

Kitabı okuyan "dindar insan" neredeyse her örneklendirmede şaşkınlığa uğramaktan vazgeçemez. Görünen odur ki Dawkins yine olayı sadece suçlama çerçevesinde bırakmak istemiştir. Zira dindar insanın inandığı Söz'ler bunun tam da tersini ifade etmektedir. Romalılar 2:14-15'de **"Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da savunur."** diye geçer. Yani aslında Tanrı'yı tanımayan ama O'nun yasalarını yerine getiren insanların bunu bir vicdan hesabı olarak ve ahlaksal değer taşıması açısından kendiliklerinden yaptıklarını düşünseler de, bu yasa ve ona bağlı olarak yargılayan vicdan yine Tanrı'nın kendisinden gelir. Doğal olarak inanan için Tanrı'sız ahlaklı olmak konusu diye bir tanımlama yoktur. Ahlak onun yasa koyucusu tarafından dik başlı olmayı seçmiş olsa da, yaratılış itibari ile insan yüreğine yazılmıştır.

"Doğal seçilim el yordamlarını (göz kararı, parmak hesabı) destekler ve pratikte bu el yordamlarını inşa eden genleri destekleyerek işler. El yordamları, doğaları gereği, bazen teklerler. Bir kuşun beyninde, 'yuvanda ciyaklayan küçük şeylerle ilgilen ve kırmızı ağızlarına besin bırak' yordamı karakteristik olarak bu yordamı inşa eden genleri koruma etkisine sahiptir çünkü yetişkin kuşun yuvasında ciyaklayan ve ağız açanlar doğal olarak yetişkin kuşun kendi yavrularıdır. Bu yöntem bir şekilde başka bir yavru kuşun yuvaya girmesiyle tekler, bu durum guguk kuşları tarafından olumlu etkiler beklenerek düzenlenen bir ayrıntıdır. Merhametli insan dürtümüz bu teklemelere tekabül ediyor olabilir mi?"(s.207)

Yoksa Dawkins'in kanıtlamaya çalıştığı gibi "bencil gen"imizin bir anlık bir sekmesi değildir. Lennox'un kitabında Paul Davies'ten yaptığı alıntıda da belirttiği gibi "Sonuçta, biyolojik açıdan işe yarayan makro moleküller aynı anda iki hayati özellik taşırlar: Rastgele olmak ve son derece spesifize olmak. Kaotik bir süreç ilk özelliği meydana getirebilir ama ikinci özelliği elde etmesi imkansız denecek kadar az bir olasılıktır." (Aramızda Kalsın Tanrı Var – John C. Lennox – Ufuk Yayınları – s.214) Dolayısıyla bu bizi yine vicdanımızla bizleri uyaran ve ahlaki sorumluluğumuzun sebebine götürür. "Peki, şans ve zorunluluk haricinde başka hangi olasılıklar var? Sherlock Holmes olsaydı herhalde şöyle derdi, eğer şans ve zorunluluğun birlikte ya da ayrı ayrı biyogenezi meydana getirme kapasiteleri yoksa o zaman üçüncü bir faktörün olduğu ihtimalini düşünmek gerekir. Üçüncü faktör ise bilgi girişidir

(dışarıdan bilgi yüklemesi).” (Aramızda Kalsın Tanrı Var – John C. Lennox – Ufuk Yayınları – s.215)

Fakat yazarımız konuyu bu sefer ateizmin kendine göre doğruluğunu aşıp, hümanizmin başarısına ve dahi yüksek eğitim ve zekanın özgür düşünce ile birleşmesine bağlayarak, , körü körüne inanç anlayışını yeniden gündeme getirircesine tüm inanç sahiplerini bir anda cahillik seviyesine çeker.

"“Ateizmin kesin bir şekilde ahlaklı olmanın seviyesini arttırdığını iddia etmiyorum, ama hümanizm (insancılık) büyük ihtimalle bu noktada başarılıdır (Genelde ateizmin yolunu takip eden ahlaki sistem). Bir diğer olasılık ateizmin, yüksek eğitim, zeka ya da özgür düşünce gibi bir üçüncü etmenle bağ kurması ve bunun suç dürtüsünü etkisizleştirebilmesidir.” (s.215)

Kitap değerlendirmemizin 2.bölümüne bir sonraki yazımızda devam edeceğiz…

TANRI YANILGISI 2

Kasım 17, 2020- RHEMA – Yaz 2017 – 4. Sayı-Serda Ayık Sez

“Tanrı Yanılgısı” kitap incelememizin bu bölümünde Richard Dawkins’in Eski ve Yeni Ahit bölümleriyle ilgili yaptığı yorumlara ve neden dinin sakıncalı olduğu, neden dine düşman olunması gerektiği ile ilgili yazdığı diğer bölümlere bakıyoruz.

Eski Ahit

“Aldıkları eğitim yüzünden doğal felaketlerin insanoğlu meseleleriyle ilişkili olduğunu zanneder ve tektonik levhalar gibi kişisel olmaktan son derece uzak doğa olaylarının, insani kötü amellerin bir bedeliymiş gibi görürler. Diğer taraftan, bir tanrının (ya da bir tektonik levhanın) gücünün yetebileceği, dünyayı alt üst edebilecek olayların daima insanoğluyla ilgili olduğuna inanmak ne haddini bilmez bir benmerkezciliktir? İsteği yaratma ve sonsuzluk olan ilahi bir varlık, neden suç işleyen küçük insancıklara uğraşarak kendini tatmin etsin? Biz insanlar bu tarz havalara gireriz, hatta önemsiz, küçük ‘günahlarımızı’ abartıp, bunlara evrensel bir önem katarız!” (s.223)

Dawkins burada da Tanrı’ya insan yüreği zihniyeti ile yaklaşarak yine başka bir yanlışı düşüncelerinde dolaştırır. Dünyayı alt-üst edebilecek olayların insanlarla bağlantısını araştırmak yerine, daha önce eleştirdiği daha açık bir şekilde ifade etmek gerekirse, küçümsediği insanların yapabileceği bir bakış açısıyla Tanrı’nın eylemlerini hafife alır. Dawkins’in tanımındaki, Tanrı’nın onlarla oynamayı seçtiği küçük insancıklar, gerçekte dünyayı yönetmesi için yarattığı kendi biricik çocuğu, en yakın dostudur. Dolayısı ile bu konuyu Dawkins’in ele aldığı açıdan bakmak yapılabilecek en büyük hata olur. Çünkü Tanrı eğer bir oyuncak istemiş olsaydı, insan açısından baştaki tercihi muhtemelen daha farklı olurdu.

Bu yazının devamında ise Eski Ahit’teki Lut’un kızlarıyla yatması (hem ahlaklı bir aile hem adam kendinde değil ama hem de hamile bırakabiliyor), Lut’un evine gelen melekleri korumak için kapıda bekleyen adamlara kendi kızlarını vermeyi teklif etmesi, benzer bir hikayede Levilinin cariyesini kapıya dayanan adamlara vermesi ve onun tecavüze uğrayarak öldürülmesi üzerine yine ahlaksal anlamda nasıl bir tutarlılık olduğuna dair sorularla yazısını devam eder. Bundan sonrasını ise İbrahim’in oğlunu kurban etme sahnesini ekleyip kinayeye bağlayarak devam eder:

"Birincisi, günümüzde birçok insan kendi kutsal kitaplarındaki olayların hepsinin gerçek olduğunu düşünmektedir ve bu sözde gerçekliklerin biz geriye kalanlar üzerinde baskın bir siyasi gücü vardır, özellikle A.B.D ve İslam dünyasında. İkincisi, eğer bu olaylar gerçek değilse, bunlardan nasıl bir anlam çıkarmalıyız? Bir kinaye olarak mı düşünmeliyiz? O halde kinayeler hangi sonuçlara gebedir? Övülmeye değer hiçbir sonuç çıkmayacağından emin olabilirsiniz. Bir ahlaki ders mi çıkarmalıyız? Böylesi berbat hikayelerden nasıl bir ders çıkarılabilir? Burada kanıtlamaya çalıştığım tek iddiamın, ahlak kurallarımızı kutsal yazılardan sağlamadığımız olduğunu hatırlatırım. Eğer sağlıyor olsaydık, metinler arasından güzel olanları ayıklayıp seçer, iğrenç olanları kabul etmezdik. Ancak bunun sonrasında hangi öykülerin ahlaken uygun olduğunu belirlemek için bağımsız bir kıstasa ihtiyacımız olacaktır: ve bu öyle bir kıstas olmalıdır ki kaynağı her ne olursa olsun kutsal metinler olmamalı ve elbette, dindar ya da değil herkes için geçerli olmalıdır." (s.227)

Ahlakın insan elinde nasıl bozulabildiğine canlı birer örnek olan bu olaylar, belli ki Dawkins için düşüncelerini onaylayan hikayelerdir. Fakat atladığı bir şey vardır. İyilik ve kötülük ile ilgili bir açıklaması bulunmayan ve bunu göreceli kavramlar olarak niteleyen biri olarak, iyi olay ya da iğrenç olay tanımı yapıp, bunlardan iyi olanı alıp iğrenç olanı bir kenara bırakma fikri oldukça gariptir. Bu anlamda aslında onun için tüm olayların nötr ya da olabilir (iyide kötü, kötüde iyi vardır) bir anlam taşıması, 'olması gereken şeyin olması gerektiği gibi olduğu' şeklinde bir düşüncenin hakim olması beklenir.

Yeni Ahit Daha İyi Midir?

"Dürüst bir bakış açısıyla, İsa'nın, Eski Ahit'in gaddar canavarından sonra olağanüstü bir ilerleme olduğunu inkar edemeyiz. Doğrusu İsa, eğer var olsaydı (ya da eğer var olmadıysa onun kutsal metinlerini yazan kişi) hiç şüphesiz ki tarihin en büyük ahlak yenilikçilerinden birisi olurdu. Dağdaki Vaaz zamanının bir hayli ötesindedir." (s.234)

Dawkins'in çalışmalarını, kitap yazılarını nasıl hazırladığı konusu oldukça merak uyandırıcıdır. Gerçekten geçmiş tarih içinde bir araştırma yaparak mı İsa'nın varlığını reddetmektir, yoksa yüreğindeki ateist öfkeyle mi hareket etmektedir bilinmez.

"Kabul edilmelidir ki İsa'nın ailevi değer yargıları insanın benimsemek isteyeceği türden kurallar değildir. Annesiyle olan ilişkisi kabalık noktasına gelecek kadar yetersizdi ve İsa havarilerinden ailelerini terk edip kendisini izlemelerini talep etmiştir. "(s.234)

Dawkins yine akıl dışı bir yorumla daha hangi düşünce sistemini manipüle edebileceğini zanneder bilinmez; ama hem kendisini, hem de kendisi gibi olmaya davet ettiği birçok kişiyi de kapasiteleri konusunda aşağıladığının farkında değildir. Hristiyan terminolojisini tamamen allak bullak ederek bir sonuca varmaya çalışır. Daha önce Eski Ahitteki bazı olayların Hristiyanlar tarafınca çıkara uygun şekilde yorumlandığı eleştirisinin bir benzerini tam da bu noktada kendisinin yaptığını görmezden gelir. Elbette yine bağlamının dışında kullanılan her türlü ayeti de yine bağlamına en uygunsuz şekilde eleştirmekten de vazgeçmez. Havarilerin izlediği kişinin kimliği elbette Dawkins'in zahmet edip araştırmadığı ve sonucu kendine göre yorumladığı gerçeğiyle el eledir.

"… Yeni Ahit'te **iyi bir insanın** desteklemeyeceği farklı öğretiler de vardır. Özellikle de Hristiyanlığın başlıca öğretisini kastetmekteyim: 'İlk günah' için 'kefaret' görüşü. Yeni Ahit ilahiyatının kalbinde yatan bu ilke, en az Isaac'i barbeküde pişirmeye kalkan İbrahim'in hikayesi kadar ahlaki açıdan çirkindir…"(s.235)

“Buraya kadar anlattıklarım çok kindar bir havadaydı: ve Eski Ahit için bu normaldir. Ancak Yeni Ahit ilahiyatı yeni bir tür sadomazoşizm rötuşuyla insafsızlığı bir nebze daha arttırır ve buradaki ahlaksızlığın seviyesi ancak Eski Ahit’te bulunur. Biraz düşünmelisiniz; bir dinin, bir idam ve işkence aletini kutsal bir sembol olarak kabul etmesi dikkat çekicidir ve o dinin mensupları sembollerini genelde boyunlarına takarlar.”(s.235)

“Hristiyanlığın temel öğretisi olan kefareti, ahlaksız, sado-mazoşist ve itici sıfatlarıyla tanımlarım. Ayrıca, kefareti düpedüz çığırtkanlık olarak hayatımızdan çıkarmalı ve yaygın aşinalığının tarafsızlığımızı köreltmesine meydan vermemeliyiz. Eğer Tanrı günahlarımızı bağışlamak isteseydi neden bu günahların karşılığında işkence ve idam görmek istesin? Sırf bu yüzden uzak geleceğin Yahudi nesilleri, katliamcı ve ‘İsa-katilleri’ eziyetlerine maruz kaldı: yoksa bu da sperm yoluyla nesilden nesle geçen kalıtsal bir günah mıdır?”(s.237)

Dawkins’in bu sayfalardaki sert eleştirilerini, iğneleyici olmaktan çıkıp, hakarete varan ifadelerini anlamak bir açıdan kolaydır. Adem’in bahçeden gezinen Tanrı’yı görünce bir an önce saklanma paniğini anımsatır. Aslında pratik olarak yaptığı şey kendi çıplaklığını gizlemek olsa da, esas olan yüreğindeki utançtır. Çünkü dostuna sadık kalmamıştır. Belki o saklanma süresi içinde kendi kendine cevaplar ve bahaneler üretir. Nitekim Tanrı’nın karşısına çıkmak ve olayı anlatmak zorunda kaldığında yaptığı ilk şey yanındaki insanı, ikinci şey ise bu insanın varlığından dolayı Tanrı’yı suçlamaktır.

Dolayısıyla burada Dawkins kendi günahlı ve kötü yüzüyle karşı karşıya gelmemek için, önce iyiliği kötülüğü tanımaz, sonra da tanımadığı bu durumlar üzerinde yorum yapar. Elbette bunun devamında da sado-mazoşizmle Tanrı’yı suçlaması da kaçınılmaz olacaktır. Tipik bir günahlı insan örneği olarak Dawkins de Tanrı’yı her taraftan kuşattığını zannedip, O’nu suçlarken benzer bir tepki göstermektedir. Bu tepki içinde İsa’yı öldürenleri katil olarak suçlayanların da, çarmıhı bir sembol haline getirip boynuna asanların da insan olduğunu unutarak. Yoksa bu da her türlü mükemmel düzeni ve uyumu içinde taşıyan ama tesadüf eseri böyle bir düzene ve uyuma ulaşan insanın içindeki ego mudur?

“İtici güç ne olursa olsun, gözle görülür anlayış ilerlemesi gerçeği, iyi birisi olmakta ya da iyi olanın belirlenmesinde bir Tanrıya ihtiyacımız olduğu iddiasını yıkmak için yeter de artar.” (s.255)

Dawkins’in burada anlayış ilerlemesi olarak ifade etmeye çalıştığı şeyi anlamak güçtür. Kötülük gerçeğinin ilerleyen zaman içinde daha azalıp yerini anlayışın ilerlemesiyle iyiliğin daha da anlaşılır olacağı sonucuna, bilgi ile gelişen ama maalesef iyilik konusunda giderek daha da fazla sınıfta kalan insanlığa baktığında bunu nasıl gördüğü bir muammadır.

“Din savaşları gerçekten din adına yapılmıştır ve bu tür savaşlar tarihte korkutucu derecede sıktır. Ben ateizm adına yapılmış herhangi bir savaş aklıma getiremiyorum ki neden böyle bir savaş olsun? Fakat sırf inançsızlıkları yüzünden birçok siyasi düşünce ortaya çıkarmış, insanların özgürlüklerini kısıtlamış, bunu eşitlik ilkesini getirdiklerini iddia ederek komik bir gerekçe sunmuş, kendilerine ait bir hegemonya oluşturmuş insanları hatırlamayı unutur Dawkins. Savaşlar ekonomik hırslar, siyasi tutkular, etnik ya da ırksal önyargılar, keskin kindarlık, intikam ya da bir ulusun yapısındaki bir tür vatansever inançla başlar. Bir savaşın fitilini ateşleyebilecek bir diğer gerçekçi motivasyon ise, bir insanın sarsılmaz bir biçimde kendi inancını tek gerçek inanç olarak görmesidir. Acaba Dawkins bu kitabıyla sadece Hristiyanlığı mı alaşağı etmeye çalışır, yoksa zehir zemberek kendi ateist bakış açısını mı manipüle etmektedir? Üstelik bunu kitabının arka sayfasında “Dinden kurtulmak isteyenler için yardıma ihtiyacı olanlara, kısmi bir yararlı adresler listesi” veren adamın söylemesi ayrıca ironiktir ve bu görüş rakip dinlerin tüm kafir ve takipçilerini ölüm cezasına mahkum eden ve

aleni bir şekilde, Tanrı'nın askerlerinin doğrudan cennete gideceklerini vaat eden bir kutsal kitapla desteklenir." (s.261) her şeyin olduğu gibi inancın da insan elinde kullanılmak üzere bir silah haline gelmesini, yozlaşmasını, çıkar çatışması uğruna yerle bir edilmesini bile isteğe, yine ve yeniden göz ardı ederek, "koskoca" bir bilim adamından beklenmedik bir çaresizlikle sürdürür.

Dinin Sakıncası Nedir? Neden Düşman Olmak Gerekir?

"Din, insanları günün her anı, yaptığımız her hareketi gökyüzünden izleyen görünmez bir adamın varlığına inandırmıştır. Ve bu görünmez adamın on maddelik özel bir listesi vardır, sizden bunları yapmamanızı ister. Eğer bunlardan herhangi birisini yaparsanız, sizi sonsuza kadar kalacağınız özel bir yere gönderir; burası ateş ve dumanla kaplıdır, işkence ve ızdırabın yuvasıdır. Tanrı, sizi buraya gönderirken yanmanızı, acı çekmenizi, boğulmanızı, feryat etmenizi ve sonsuza kadar ağlamanızı ister… Ama Sizi Sever! **George Carlin" (s.263)**

İnancın bu kadar basit bir şekilde özetlenmeye çalışılması ve yine konunun temelini bilmeden yapılan örneklemeyle varılan sonuç… Belli ki Dawkins kendi düşüncesinin aynasını bir komedyende bulur. Aslında ironi şuradadır ki, Carlin istemeden de olsa yine bir stand-up gösterisi sunmaktadır. Tanrı'nın istemediği şeyler olarak üstün körü geçtiği o 10 kural, bugünün temel ahlak yasasını oluşturmaktadır. Dawkins ve Carlin o kaba yüreklerinden bu hassas yasaların çıkma ihtimalini mi sevmektedirler yoksa?

"Yapım gereği yüzleşmelerden pek hoşlanmam. Karşıt fikir belirtmeye dayalı bir tartışmanın gerçeğin ortaya çıkarılmasında sağlam bir yol olmadığını düşünürüm ve bu yüzden bu tür resmi tartışmalara katılmam için sunulan teklifleri hiç düşünmeden geri çeviririm." (s.264)

Belki de itiraf "yapısı gereği" Dawkins'in kendi suçları ile de karşı karşıya kalamayacağı, yanlışlarını görmeye belki de dayanamadığı gerçeği, basitçe Tanrı'nın olmasını istememe arzusunda yatar

"Bir bilim adamı olarak tutucu inanca karşı düşmanım çünkü bu eğilimdeki bir inanç her zaman bilimsel girişimin önünü tıkar. Din bize görüşlerimizi değiştirmememiz gerektiğini ve ayrıca, kavranması mümkün, ilgi uyandırıcı konuların keşfedilmesini arzulamamayı öğretir. Din bilimin düzenini bozar ve kişinin idrak kabiliyetini baltalar." (s.267)

Tanrı inancı olan herkesi akıl geriliği ile suçlayan yazar, Hristiyan bilim adamlarının varlığını da bir anda çöpe atar. Belki dinin böyle bir tutukluluk hali olabilir ama Tanrı'ya inanmak, O'nunla ilişki kurabilmeyi getirir. Bir baba ortaya çocuklar çıkarmış, sonra da onları dilediği gibi kullanmamaktadır. Aksine onların her kötülüğüne, akılsızlığına ve saygısızlığına rağmen sevgisiyle yanlarında ve dahi ölümün içinde onlara kefarettir.

200'lü sayfa sonlarına doğru bahsettiği inancından dolayı öldürülenler elbette gerçek bir inananın onaylayacağı bir şey değildir. Bu gibi ekstrem yanlış örneklerden yola çıkarak geneli suçlamak, yargılamak ve yanlış kabul, düşülebilecek en büyük hata olur. Kötüyü örnek alıp bir düşünceyi suçlamak doğru bir eleştiri yöntemi değildir. Bugün hala Tanrı'ya ve inanca küfreden nice yazar, edebiyatçı ve bilim adamı vardır ve hiçbiri de bu düşüncelerinden dolayı yağmalanmamıştır. Benzer bir şekilde eşcinsellere verilen cezaların ya da dışlamaların da sadece inançla bağdaştırılması gerçekçi değildir. Uç noktalardaki davranışları ya da düşünce kalıplarını ve dini öne sürerek ortaya attığı düşünce sistemini yine o dinin temeli olarak varsaymak hatalı bir yaklaşımdır.

"Sinir sistemi olmayan başlangıç embriyolar pek tabii acı çekmezler. Ve eğer sinir sistemi gelişmiş ve geç kürtaj edilmiş embriyolar acı çekiyorlarsa (ki her acı üzücüdür) bu acı çekişin

sebebi insan olmaları değildir. Herhangi bir evredeki insan embriyolarının aynı gelişim evresindeki bir inek ya da koyun embriyosundan daha fazla acı çektiği yönünde genel bir mantığın doğruluğunu varsayamayız. Ve ister insan embriyosu, ister başka bir varlığın, tüm embriyoların bir mezbahadaki yetişkin ineklerden çok daha az acı çektiği kaçınılmaz bir gerçektir, özellikle de bu inekler dinsel tören eşliğinde kesiliyorlarsa. Dinsel nedenlerden ötürü gırtlakları seremoni eşliğinde kesilen ineklerin bilinçlerinin tamamen açık olması gerekir.” (s.280)

“Medawars’ın da haklı olarak belirttiği gibi, ‘insan potansiyeli’ iddiasından şöyle bir mantıklı sonuç çıkarmaktayız; bir cinsel birleşme fırsatın her kaçırışımızda, bir insan ruhunu var olma hediyesinden potansiyel olarak mahrum etmiş oluyoruz. Meseleyi bu kafası güzel ‘pro-life’ mantığıyla ele alırsak, doğurgan bir birey karşısına çıkan çiftleşme tekliflerinden her birini reddettiğinde, potansiyel bir çocuğu öldürmekle aynı şeyi yapmış olur! Keza bir tecavüze karşı direnmek dahi potansiyel bir bebeği öldürmek olarak tanımlanabilir.”

Konuyu ekstrem boyutlara taşıma konusundaki maharetini Dawkins burada da bir kere daha sergilemiş. Tartışılan şey sinirlerinin oluşup oluşmadığı, canının yanıp yanmadığı sorunu değildir, embriyonun potansiyel bir bebek olup olmaması da değildir, konu embriyonun artık yaşamaya başlamış bir canlı olduğu konusunda yapılan öz saygıdır.

“Aşağıdaki dörtlük Lord Justice Bowen tarafından yazılmış son derece güzel bir şiirdir.

Haklının da üzerine yağıyor yağmur

Haksızın da

Ama haklının üzerine daha çok yağıyor yağmur,

Çünkü haksızın elinde haklının şemsiyesi var.

Ancak Matta İnciline başvurmazsanız (Matta 5:45) buradaki anıştırmanın ne olduğunu anlayamazsınız.” (s.319-320)

Biz de Dawkins’i kırmıyoruz ve buradaki “anıştırmayı” anlayabilmek için ayete bakıyoruz:

“Öyle ki, göklerdeki Babanız’ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır. “ (Matta 5:45)

Ayete baktığımızda ise Tanrı’nın ne kadar sabırlı, ne kadar sevgi dolu, ne kadar merhametli ve ne kadar lütuf dolu olduğunu görüyoruz. Çünkü biz biliyoruz ki; “Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor.” (Hezekiel 18:23)

Bizler Tanrı’yı egomuzla, içsel yaralarımızla, öfkemiz ve bitmek bilmeyen utanç ve korku dolu kaçak yaşamımızla aradığımızda, kendi isteklerimizin koordinasyonları doğrultusunda O’nu şekillendirdiğimizde elbette elimizde sadece hayal kırıklığı kalacaktır. Fakat tüm sefil halimize rağmen, O’nun elini yüreğimizdeki en derin arzu ile tutmak için uzandığımızda, sonuç bambaşka olacaktır.

BİLİM İNSANLARI, DARWİN'İN CİNSEL SEÇİLİM HAKKINDA YANILDIĞINI ORTAYA KOYDU

21.06.2021- timeturk.com/

İngiliz doğabilimci Charles Darwin'in cinsel seçilim hakkında yanıldığını ortaya koyan bilim insanları, 'Bulgularımız, kadın erkek oranının dengesiz olduğu popülasyonlarda çiftleşme rekabetini Darwin'in önerdiğinden farklı bir mekanizmanın tetiklediğini gösteriyor' yorumunda bulundu.

Bilim insanları, İngiliz doğabilimci Charles Darwin'in cinsel seçilim hakkında yanıldığını ortaya koydu.

Darwin, hayvanların silah olarak kullandığı boynuz, diş ve büyük boy gibi özelliklerle karşı cinsi cezbetmek için kullanılan özellikleri birbirinden ayırdı. Silah olarak kullanılan cinsel seçilim özelliklerinin, dişi ve erkek sayısı arasında yaşanan dengesizlikle açıklanabileceğini kaydetti.

Darwin, dişi sayısı az olan hayvan popülasyonunda erkeklerin eş için daha çok çalışması gerekeceğini ve bu durumun cinsel seçilimi yönlendireceğini ifade etti.

Araştırma ekibinden, Biyoçeşitlilik Profesörü Tamas Szekely, yaptıkları çalışmada Darwin'in cinsel seçilimle cinsiyet oranları arasında bir ilişki olduğu yönündeki şüphesinde haklı olduğunu belirlediklerini söyledi.

Ancak hakemli bilim dergisi Evolution'da yayımlanan araştırma, dünyaca ünlü doğabilimcinin tespitinin 180 derece yanlış olduğunu ortaya koydu. Zira bulgular, cinsel seçilim özelliklerinin, potansiyel eşlerin sayısı daha çok olduğunda daha bariz hale geldiğini gösterdi.

462 farklı tür incelendi

Araştırmada 462 farklı sürüngen, memeli ve kuş türü incelendi. Uzmanlar, dişi ve erkek oranıyla eşeysel dimorfizmin (bir türde bir cinsiyetin diğerinden daha büyük olması) ilişkili olduğunu gördü.

Ancak Darwin'e göre en yoğun rekabet, eş kıtlığı olduğunda meydana geliyordu. Fakat bulgular, dişilere göre daha büyük olan erkeklerin, muhtemel eş sayısının daha çok olduğu popülasyonlarda görüldüğünü ortaya koydu.

Bilim insanları, cinsel seçilimin "aslında kazananın her şeyi aldığı bir sistem" olduğunu yazdı.

Öte yandan Szekely çalışmalarının, Darwin'in doğal seçilim ve cinsel seçilim teorilerini hiçbir şekilde geçersiz kılmadığının altını çizdi ve şöyle bir ek yaptı:

Bulgularımız, kadın erkek oranının dengesiz olduğu popülasyonlarda çiftleşme rekabetini Darwin'in önerdiğinden farklı bir mekanizmanın tetiklediğini gösteriyor.

Kaynak: Independent Türkçe, The Conversation

ALLAH VE EVRİM TEORİSİ

Dennis Alexander*- 25.06.2008- timeturk

Evrim süreci için oldukça uygun olan bu evreni ve içindekileri inşa eden yaratıcının varlığıyla belirli bir hikmete binaen uyum içerisinde olduğudur.

Birçok insan, evrim teorisine inanmanın evrenin ve insanlığın yaratıcısı olan bir Allah'a inanmayla uygunluk arz etmediğini düşünmektedir. Birçok inanan da Charles Darwin'den bu yana evrim düşüncesinin bu gezegende yaşamakta olan her şeyi yaratmak için Allah'ın seçtiği yöntemden başka bir şey olmadığını düşünüyor.

Bilindiği gibi 1859 yılında Darwin, ?Türlerin Kökeni? adlı kitabında biyolojik çeşitliliği ve bunun kaynağını anlatmak için ikna edici bir yöntem sunmuştur.

Ancak sorun şu ki, 'evrim' sözcüğünü duyduğunda insanların bu sözcüğün içerdiği anlam hakkında zihinlerine çeşitli fikirler gelmektedir. Maalesef büyük teoriler, ideolojik maksatlarla kullanılmaktadır. Darwin'in evrim teorisi de bu istismardan payını almıştır. 1859 yılından bu yana Darwin'in nazariyesi sosyalizmi, kapitalizmi, ırkçılığı, bir ırkın saflığını, materyalizmi, ateizmi ve monoteizmi desteklemek için kullanılmıştır. Ancak gerçekte Darwin'in nazariyesi basitçe ele alındığında sadece biyolojik bir teori olup, bu canlı evrende çevremizde gördüğümüz çeşitliliği açıklayan en iyi yorum olduğunu görürüz.

Evrim teorisi haddizatında, herhangi bir ideolojik tavrı desteklemek için kullanılamaz. Dini düşünce sahipleri, Darwin döneminden beri dünyanın monoteist bir şekilde algılanması noktasında evrimin kolaylıkla kullanılabileceğini görmüşlerdir.

Şayet Tanrı, her şeyin yaratıcısı ise bilim adamlarının Tanrı?nın yeryüzünde yarattığı ve yaptığı şeyleri tanımlayabilmesi mümkündür. Yeryüzünde Tanrı?nın noksansız ve mutlak iradesiyle yaratmadığı hiçbir şey yoktur.

Bu, Darwin dönemindeki birçok bilim adamının onun teorilerini çabucak kabul etmesini açıklar. Bunlardan biri de Oxford Üniversitesi St. John fakültesinde akademisyen ve Öğretim Komitesi Üyesi Aubrey Moore'dur. O, teoloji ile Darwinizm arasında yakın bir bağ kurmuş ve meşhur olan 'Darwinizm ortaya çıktı ve düşman maskesi altında dostun yapacağını yaptı.' İfadesini kullanmıştır.
Moore, Tanrı?nın estetik yaratışının her şeyde mevcut olduğunu ve ?Tanrı ile tabiat, Tanrı ile kanunlar arasında bir ayrılık olmadığını? ifade etmiştir. Hıristiyan ilahiyatçılara göre, doğanın içinde barındırdığı hakikatler Tanrı?nın eylemlerindendir.

Darwin dönemindeki birçok ilahiyatçı, evrim teorisini bu şekilde değerlendirmişlerdir. Ancak bugün, evrim ve seçicilik teorisi, Darwin döneminden daha mükemmel hale gelmiştir. Ancak geriye bu dönemde ne anlama geldiği sorusu kalmaktadır. Evrim sürecinin tamamlanması için

genetik değişimin artması, sınırlanması ve belirlenmesi için çeşitli mekanizmaların bulunması gerekmektedir.

Genlerin dönüşümü ve çoğalması için en az on mekanizma gerekmektedir. Canlıların evrimindeki değişimlerin en önemlisi, genlerin çalıştırılması ya da atıl bırakılmasını kontrol eden gen haritasındaki alışılageldik kontrol noktalarındaki değişime dayananlardır.

Genetik transformasyonu azaltan faktörler içerisinde en bilineni her canlı hücre içerisindeki genetik zincirin denenmesini gerçekleştiren natürel seleksiyon (doğal seçim)dur. Bu seçim sayesinde hücrenin kalıtsal değişikliklerinin sonraki nesillere aktarmadaki başarısı kesinleşmiş olur. Bu sürecin adı üreme ya da çoğalmadır.

Bu nedenle, evrim sürecinde, ikisi birlikte çalışan iki araç vardır. Birincisi, genetik zincirde değişiklikler meydana getirirken ikincisi ise ifraz etme ve seçme (doğal seleksiyon) görevini yerine getirir. Ki bu seçim, üreme sürecinin başarısını belirlemektedir.

Buradan hareketle, evrim genleri, (yani bir kişideki bütün kalıtsal yönleri) sınavdan geçiren devasa bir atölyeye benzemektedir. Burada bu gezegenin üzerinde çeşitli özelliklerle çalışan genetik zincirler bulunmaktadır.

Bunun yanında Tanrı?nın varlığına inananlar ?ki ben de onlardanım- bu evrimsel mekanizmaların Tanrı?nın biyolojik çeşitliliği varlık alanına getirmek için seçtiği yaratıcı bir süreç olduğuna inanır.
Nasıl ki insanlara ait bir takım tasarımlar ya da eserler sanatsal olarak uzun zaman almaktadır, aynı şekilde ve hatta daha da geniş ölçekte rabbani yaratma, insani kriterlerle uzun süreçler almaktadır.
Tabii ki ve hiç şüphesiz Allah, yaratma eylemini bir anda yaratmak isteseydi bunu yapardı. Ancak O, eşyayı çok sabırlı bir şekilde ve yaratıcı bir çerçevede varlık alanına kazandırmak istedi. Bu süreç, bilim adamlarının tanımaya çalıştığı ve bu çabalarını yoğunlaştırdıkları bir süreçtir.

Bu temel üzerinde, yaratma sürecini birbirini tamamlayan iki önemli öykü çerçevesinde algılayabiliriz. Birincisi, ?Tanrı, eşyayı nasıl yarattı?? sorusunun cevabıyla ilgilidir. Biyoloji, bu soruya var oluş ve evrim mekanizmaları ile cevap vermeye çalışmaktadır.

İkinci öykü ise, ?Allah niçin tüm bunları yarattı?? sorusuyla ilgilidir. Bunun cevabı ise bilimin sınırları dışında kalmaktadır. Bunu ancak Tanrı kendisi açıklayabilir ya da din bunu bizlere öğretebilir.

En önemli nokta ise, biz bu iki öyküde herhangi bir çelişki ya da paradoks görmüyoruz. Tersine ikisine birden ihtiyaç duymaktayız.

Öte yandan, bazı inkârcılar -ve şüphesiz ki Allah?ın varlığına inanan müminler- evrim teorisinin yaratılışla uyum arz etmediğini söylemektedir. Ancak ben, bu yazımda birbirinden farklı üç yol göstererek, evrim teorisinin, kâinattaki her varlığı belirli bir hedef doğrultusunda yaratan yaratıcı bir Allah düşüncesiyle tamamen uyum içerisinde olduğunu göstermeye çalışacağım.

Bu yolların ilki, evrimsel zaman içerisinde biyolojik kompleksliliğin dikkat çekici bir şekilde artış göstermesidir. Bundan 3.5 milyar sene önce dünyamızda canlının var olduğuna ilişkin

önemli ipuçları vardır. 2.5 milyar yıl içerisinde yeryüzünde canlılar bir milimetreden yani bir kalem başından fazla büyümüyorlardı.

Ne hayvanlar ne de canlılar vardı. Ancak genetik düzeyde, bugün çevremizde gördüklerimizden çok daha önemli ve daha büyük bir canlının (insanın) inşası için kullanılacak olan kalıtsal birimler (genler) evrim geçirmekteydi.

Aynı zamanda, atmosferdeki oksijen oranı, hayatın çeşitli kompleks şekillerinin ayakta kalabilme ve varlığını sürdürmesine imkan tanıyacak bir noktaya ulaşmak üzere artmaktaydı. 500 bin sene önce meydana gelen büyük patlamadan önce sadece tufeyli/parazitler ve tek hücreli canlılar dışında bir başka canlı türü görmüyorduk. Bu basit yapılı canlıların büyüklüğü en fazla 1 cm. kadardı. Bu tarihten itibaren ise canlıların gözle görülebilir şekilde büyüme gösterdiğini ve günümüzde gördüğümüz bizim gibi kompleks canlıların bulunduğu döneme kadar bu büyümenin aşamalı olarak geliştiğini görüyoruz.

Evrimin tarihinin bütününe bakıldığında evrim ve doğal seleksiyon düşüncesinden kaçışın imkânsız olduğu görülür. Öyle ki kimse evrimsel tarih sürecindeki kompleksliliğin giderek arttığını kimse yok sayamaz.

Açıktır ki fare tek hücreli bakteriden daha gelişkindir. Ancak şüphesiz insan fareden daha karmaşık bir yapı arz etmektedir. Yani evrimin tarihi, giderek artan bir kompleksliliğin tarihidir.

İkinci olarak, evrimin tarihi, aynı biyokimyasal süreçten, yapıdan ya da bileşimden bağımsız olan biyolojik soylarda tekrarlanan evrime işaret eden bir karşılaşmanın tarihidir.

Örnek olarak, gözlerden alınan örnekler, gözlerin diğer organlara göre evrim sürecinde 20 kez daha karmaşık olduğunu göstermektedir. Şayet karanlık ve aydınlığın yarı yarıya olduğu bir gezegende yaşıyorsanız, (göz çok daha kompleks bir yapıya sahip olsa bile) kesinlikle iki göze ihtiyacınız var demektir. Bu kompleks yapı evrim tarihi boyunca tekrarlanarak gelişmesini göstermektedir.

Az önceki noktadan hareketle, evrim konusunda tesadüfî ya ada gelişigüzel olan bir durun olmadığını söylemeliyim. Bilakis, bu, yüksek bir düzene sahip bir süreç olup bulunduğu çevreye göre bir canlının ihtiyaçları düzenlenmektedir.

Evrim sürecinde dizayn alanını, her birinin, canlı bir birimin oluşmasında kullanılan DNA hücreleri içerisindeki inşa talimatını içeren kalıtsal maddeyi (geni) temsil eden milyarlarca kırmızı renkteki sandıktan oluşan bir ağ olarak hayal etmemiz mümkündür.

Bu kalıtsal maddeden (genden) az miktarın, yeryüzündeki farklı ortamlarda canlıların çoğalması ve üremesine imkan veren organizmaların meydana gelmesine katkıda bulunduğu ve bu esnada da evrim sürecinin bu genleri periyodik olarak uyum süreciyle bulmaya çalıştığı açığa çıkmaktadır.. Yaratılış düşüncesiyle tamamıyla uyum içerisinde olan evrim tarihinin üçüncü yüzü ise, gende meydana gelen fevkalade tasarımdır. Kimyasal elementlerin periyodik cetveli, şu ana kadar keşfedilmiş 117 kimyasal maddenin kategorize edilmiş hali olduğunu bize gösterir ve bu herkesin bildiği bir husustur.

Kalsiyum, sodyum, oksijen ve protein gibi canlı organizmaları inşa etmek için kullanılan kimyasal maddelerin, yıldızlarda ve gezenlerde meydana gelen patlamalar sırasında oluştuğu

ve sonra da evrenin farklı yerlerine dağıldığı bilinmektedir. Şayet başka gezegenlerde hayat varsa, aynı kimyasal bileşimlerden meydana gelmiş olma ihtimalleri çok büyük olması hasebiyle yeryüzündeki canlı varlığa benzeme ihtimali çok yüksektir.

Bu kimyasal terkiplerin başında organizmayı var eden taş gelmektedir. Bir örnek verelim. Bütün organizmaların terkibinde esaslı görevler alan proteinler hakkında düşünelim. Proteinlerin sodyum, oksijen ve kalsiyum gibi 20 farklı kimyasal elementten oluşan aminoasitlerden meydana geldiğini biliyoruz. Tek bir protein, yüzlerce aminoasidi içerebilir.

Bu noktadan çıkan sonuca göre, farklı proteinlerin muhtemel sayısı, çok büyük olacaktır. Çünkü tek bir protein yüzlerce farklı aminoasidi içerebiliyorsa farklı şekillerde yüzlerce protein elde etmek mümkündür.

Bu da bizi bilim adamlarının son dönemlerde yaptığı bir keşfe götürmektedir. Bu keşfe göre yeryüzünde bilinen bütün proteinlere ve tasarımına baktığınızda bunlardan 1400 farklı bünye inşa edileceği görülebilir.

Yani doğal seleksiyon, evrim süreci boyunca yaşam sürecini inşa edebilecek proteinlerden çok küçük birimlerde almış olup halen de evrimin tarihsel sürecinde göreceğimiz ve ortaya çıkarılması beklenen başka canlı grupları vardır.

Burada söylemek istediğim şey, evrim süreci için oldukça uygun olan bu düzenli tabiatın, bu evreni ve içindekileri inşa eden yaratıcının varlığıyla belirli bir hikmete binaen uyum içerisinde olduğudur. Bunu ise evrim sürecinin temel karakteristikleri ile anlatmaya çalıştım: Tarih içerisindeki evrimin yönü, en üst noktası/zirvesi insan olan bir kompleksliliğe doğru gitmekte. Evrim sürecinin doğasını düzenleyen uyum gerçekleşmekte ve son olarak da organizmanın muhteşem terkibi ve dizaynı oluşmaktadır.

Sözün özü, Tanrı, mutlak iradesiyle istek ve amacını, bütün canlı varlıkları uzun evrimsel bir potaya sokarak gerçekleştirmek ve şayet bizim de içinde olduğumuz bütün canlıların bu yöntemle var olmasını istemişse biz niye onun bu isteğine karşı çıkalım?

***Cambridge Üniversitesi, İngiltere-Bu Makale** Faruk Bayraktar tarafından TİMETURK için tercüme edildi.

BİTMEYEN TARTIŞMA: EVRİM TEORİSİ

Tımeturk | Haber Merkezi-Cumali Dalkılıç-22.09.2017

Ortaya atılmasının üzerinden bir asırdan fazla bir zaman geçen evrim teorisi halen tartışma konusu olmaya devam ediyor. TIMETURK'e konuşan Eğitim Bir-Sen Genel Başkan Vekili Latif Selvi "materyalist bir yaygara" ifadelerini kullanırken, tarihçi Prof. Dr. Ebubekir Sofuoğlu ise "Evrim teorisi, aslında artık dünyada da ciddiye alınmayan, bizde yerlere göklere sığdırılamayan büyük bir hükme dönüştü" diyor.

İngiliz Biyolog Charles Darwin'in ortaya attığı Evrim Teorisi bir asrı aşkın süredir tartışılmaya devam etse de konuyu Türkiye'nin gündemine yeniden taşıyan Milli Eğitim Bakanlığının okul kitaplarında yaptığı müfredat değişikliği oldu. Geleneksel sol kesimler, müfredatta evrim teorisi ile alakalı değişikliğe "**laik eğitime operasyon yapılıyor**"

gerekçesiyle karşı çıkarken, bu süreçte ilahiyat camiası içinden de evrim teorisinin var olabileceğine dair açıklamalar geldi.

Müfredat değişikliğine paralel olarak yakın geçmişte Nobel ödüllü Türk bilim adamı Aziz Sancar'ın "**Ben Allah'a inanıyorum. İsteyen evrime inanır**" şeklindeki sözleriyle alevlenen evrim teorisi tartışmaları eskisine nazaran daha hararetli yaşanıyor. Teori, artık sadece bilimsel toplantılarda değil, aynı zamanda televizyon ekranlarında da tartışılıyor. Konuyu ilgi çekici kılan ise dini kimlikle tanınan bazı isimlerin de teoriye destek veren açıklamaları oldu. Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Caner Taslaman, evrim teorisinin İslam'la çelişmediğini, Kur'an'da bu hususta herhangi bir ayet olmadığını söylerken, son olarak Prof. Dr. Teoman Duralı ise "**Evrim ve Darwin ayrı şeylerdir. Darwin evriminin en tehlikeli yanı, en uygun bireyin ve türün yaşaya kalması ilkesidir. Doğal ayıklanma kadar tehlikeli ve dine aykırı olan bir şey daha yoktur. Dini inkâr etmenin en açık göstergesi tesadüfçülük, rastlantıcılıktır. Hiçbir dinde, dinin koyduğu ilkeler soru konusu kılınamaz**" ifadelerini kullanıyor.

Prof. Sofuoğlu: Evrim Bilimsel mi?

Tartışmayı ve evrim teorisine yönelik yaklaşımları TIMETURK'e değerlendiren Sakarya Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ebubekir Sofuoğlu, evrimin halen bir teori boyutunda olduğunu belirterek şunları söylüyor:

"Evrim teorisi, aslında artık dünyada da ciddiye alınmayan, bizde yerlere göklere sığdırılamayan büyük bir hükme dönüştü. Ki aslında hala teori… Yani ismi üstünde, evrim teorisi… Asla kesinlik içermiyor. O zaman neden inanmalıyız? Biz Müslümanlar neye inanırız? Kuran-ı Kerim'deki yaratılış kıssasına inanırız. Bir takım bilim adamlarına bunu söylediğimizde karşımıza şunu çıkartıyor: 'Bu kesinlik içermez.' Neden? Beş duyu organıyla tespit edilebilmiş değil ve deneyle ispatlanamamış. Şimdi onların birtakım teorilerini hüküm haline getirici en önemli enstrümanları bu... 'Beş duyu tespit edemedik ve deneyle sabitleştirilemedi.' Peki, aynı formülü Evrim Teorisi'ne uyguladığımızda ben, 250 milyon yıl önce, 25 milyon, 112 milyon önce… Bu milyon yılları ben söylemiyorum, farklı farklı bilim adamları söylüyor. Bu kadar değişik ve uzun yıllar önce başladığı iddia edilen Evrim Teorisi'nde bir defa çok büyük bir çelişki vardır. Başlangıcında bir defa hemfikirlik yok... Bu noktada bu kadar milyon veya bilmem kaç yüz bin yıl önce başlamış olan evrim süreciyle ilgili beş duyu organımıza hitap eden bir şey var mı? Yok! Bu açıdan doğruluk ve kesinlik içermez. Başka? Şu kadar milyon yıl önce yapılmış bir deney var mı? O da yok. Peki neden inanmalıyız? Kuran-ı Kerim'deki yaratılış kıssasına deney yok, beş duyu organına hitap etmiyor diye inanılmıyor, inanmamız istenmiyor. Evrim de beş duyu organımıza hitap etmiyor ve ortada bir deney yok. Bu teoriye biz neden inanmalıyız?"

Selvi: Materyalist Yaygara!

TIMETURK'e konuşan Eğitim Bir-Sen Genel Başkan Vekili Latif Selvi de evrim teorisinin gündeme yeniden getirilmesinin "**materyalist bir yaygara**" olduğu görüşünde…

"**1880'lü yıllarda bir yaşam felsefesine dönüştürüp varlığın 'tekamül kanunu' olarak anlatmak isteyenler, din ve geleneğe dair her şeyi dışarıda bırakmanın malzemesi haline getirmeyi hedefliyor. Evrimi biyolojinin konusu olmaktan çıkarıp materyalist anlayışların ana paradigması haline getirmek isteyenler 'evrim teorisi kaldırıldı' yaygarası koparıyorlar**" diyen Selvi, "**Problem şu; mesele evrim teorisinin**

varlığı yokluğu değil, evrim teorisi üzerinden materyalist bir gömlek giydirmek isteyen ve bunu herkese dayatan anlayıştır. Burada iddia ettikleri şeyin karşılığı yok. Evrim araştırmacısı hocalarla konuştuğumuzda da, bu biyolojinin konusudur. İnanç sistemi inşa etmenin konusu değildir diyorlar” ifadelerini kullanıyor.

Evangelistlerin Evrim-Din Karşılaştırması

Tartışmaların sürmesinin bir başka sebebini Evangelist faaliyetlere dayandıran Selvi şöyle devam etti:

"Evrim teorisini bilim-din çatışması çıkarmak üzere başka coğrafyalara taşınması söz konusudur. Oysa evrimci hocalarımız bunun sadece canlıları ve onların biyolojik özelliklerini inceleme alanı kabul ediyorlar. Evrim konusu, varlıkları anlama konusudur. Evrim okunacaksa, öğrencilerimize materyalist düşünceleri telkin aleti olmamalıdır. Eğitimciler olarak biz, insanımızın inanç, kültür ve değerlerinin korunarak çalışmalarımızı yerine getirilmesinden yanayız."

'EVRİMİ SAVUNANLAR' NE BİLİYOR?

28.03.2012- timeturk

Bilmiyorum, gördünüz mü: “Evrimi Savunuyorum” isimli beş dakikalık bir mini-belgesel dolaşıyor internette. Bir grup tiyatrocu ve müzisyen, kamera karşısına oturmuş ve Darwin’in evrim teorisini niçin savunduklarını anlatmışlar. Bir de “mevcut iktidara” verip veriştirmişler. Çünkü bu iktidar, “ben bilime ihtiyaç duymuyorum” diyor, bilimin yerine dini koyuyormuş.

Film, açıkçası, dünyanın en etkileyici yapımı filan değil. İçinde üç-beş klişeden başka bir şey geçmiyor. Ama bunlar önemli klişeler, çünkü “din ve bilim” konusu her açıldığında tekrarlanan sığ ezberleri yansıtıyorlar.

Bu ezberlerin biri, “bilim” ve “evrim”in özdeş zannedilmesi. Öyle ki, bunlardan ikincisini sorgulayan, birincisini de reddetmiş sayılıyor.

Oysa durum pek öyle değil. Çünkü, evet, Darwinizm ortaya çıktığından beri bu teoriyi “dinimize aykırıdır” diye reddedenler oldu ve hala da var. Ama bugün Batı’da yürüyen ve kısmen Türkiye’de de yankılanan “evrim tartışması” bilim-içi bir zeminde yürüyor.

Deney ve gözlem

Bu zemin, özetle şu: Yerkürenin üç küsur milyar yıllık tarihi içinde dev bir değişim yaşandığını, zamanla yeni türlerin ortaya çıkıp bazılarının da yok olduğunu inkar eden yok. Tartışılan, bu muazzam değişimi hangi “mekanizma”ların sağladığı. Daha doğrusu, Darwin’in ileri sürdüğü mekanizmaların gerçekten her şeyi açıklayıcı olup olmadığı.

Bu konuda “tasarım” diye farklı bir mekanizma ileri sürenler de var. Bunu reddedenler, “iyi ama tasarım gözlemlenemez, deneye tabi tutulamaz, yani bilim dışıdır!” diye kızıyorlar. Sanki milyarlarca yıllık “evrim süreci” gözlem ve deneye tabii tutulabilirmiş gibi...

Gerçekte ise, hayatın veya türlerin kökenini tartıştığımızda, ister istemez gözlem ve deneyin dışına çıkıyor, çünkü çok eskiden olup bitmiş olaylardan söz ediyoruz: İlk hücrenin, balığın veya kuşun ortaya çıkışını, ne zamanda yolculukla gidip yerinde görebilir ne de laboratuvarda tekrar edebiliriz.

20. yüzyılın büyük bilim felsefecisi Karl Popper, işte bu yüzden Darwinizm için "bilimsel teori değil, metafizik araştırma programı" demişti.

Ama gel de İngiliz düşünürün bu tespitini, kendi metafizik inançlarını (yani materyalizmi) "bilim" zanneden Türk tiyatrocularına anlat...

Din ve bilim

Aslında "Evrimi Savunuyorum" filmindeki ana tema, evrimin de ötesinde, "din-bilim çatışması" ezberi.

Bu ünlü bir ezberdir ve başta "Galile olayı" olmak üzere, dini bağnazlığın bilimsel gelişmeyi hakikaten engelleyebildiğini gösteren seçilmiş hikayelere dayanır.

Oysa tarihte "dinle sınırlanan bilim" kadar "dinle motive olan bilim" hikayesi de vardır. İbn-i Heysem'den İbn-i Sina'ya, Newton'dan Faraday'a kadar nice dindar bilim adamı, inançlarından ilham alarak araştırmış ve keşfetmiştir tabiatı.

Dahası, bilimi sınırlayan bağnazlıklar, sadece dini öğretilerden değil, din-dışı felsefe ve ideolojilerden de çıkabilir.

Örneğin, modern genetik bilimine yönelik en büyük "dogmatik saldırı," Stalin'in tarım uzmanı Lysenko'dan gelmişti. Çünkü Mendel genetiği, Sovyet resmi ideolojisi olan "diyalektik materyalizme" aykırı bulunmuştu. (Bu arada, unutmadan, Mendel de bir din adamıydı!)

Türkiye'de de tarih ve antropoloji bilimleri, Kemalizm'in dogmatik saldırısına maruz kaldı: "Türk Tarih Tezi" zırvasını uydurup dayatanlar, cami hocaları değil, "laik" rejimin "çağdaş" aparatçikleri idi.

Özetle, bağnazlığın bilime darbe vurduğu kesindir. Ancak kendilerini çok "açık" zanneden seküler (din-dışı) zihinler de fena halde bağnaz olabilir.

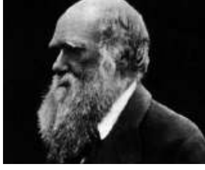
Dipnot: Bu konulara ilgi duyanlara, Ufuk Kitapları'ndan yeni çıkan "Hani Tanrı Ölmüştü?" adlı çeviriyi şiddetle tavsiye ederim.

DARWİN TEORİSİ ÖLDÜ MÜ?

14.02.2009-timeturk

Dünyadaki yaşamın yolunu değiştiren Darwin evrimin nasıl çalıştığı hakkında her şeyi bilmiyordu. Bu nedenle uzmanlar ölümünün 200'üncü yılında Darwin'i yeniden ele alıyor.

BBC Focus dergisinde yer alan habere göre, Darwin'in evrim teorisinin nasıl öldüğü çeşitli biyologlar ve uzmanlar tarafından detaylı olarak açıklanıyor.

Yeni özellikler nereden geliyor?

Çeşitlilik sadece yaşamın tadı değil, doğal seçimin temel parçasıdır. Gen havuzundaki yeni özelliklerin görünümü olmadan, doğal seçim için hiçbir şey olmayacaktır. Ve evrim ağır ağır gelip duracaktır. Fakat bu herkesin yeni özelliklerin mutasyondan geldiğini fark ettiği 20. yüzyıla kadar böyle değildi.

Peki, mutasyona ne yol açıyor? San Diego'da California Üniversitesi'nden biyoloji profesörü Christopher Wills, 'İlki radyasyon ve kimyasalların mutasyona yol açan en önemli neden olduğu düşünülüyordu. Şimdi her şey açık ki birçok mutasyon DNA kopyalama sürecindeki hatalardan meydana geliyor ' dedi.

Radyasyonun da mutasyonlara yol açacağını, fakat bunların kısa dönemli olacağını ve geri kalan mutasyonlar için ise doğal seçimin sağlam bir hikâye olmadığını söyleyen Bath Üniversitesi'nden evrimsel genetik profesörü Laurence Hurst, 'Bir popülasyondaki mutasyon sıklığı şans eseri kolayca yükselebilir ve düşebilir. Bu genetik sapmadan olabilir' dedi. Genetik sapma genlerin nasıl rastgele yeni nesillere geçebileceğini açıklıyor. Bu genler ister istemez en iyileri değil, ancak bununla beraber bir popülasyonda kendilerini kabul ettirebilirler.

Özellikler nasıl miras alınıyor?

Doğal seçim çevreye uyum sağlayanların hayatta kalma şansı daha yüksek, sağlayamayanların daha az olduğu bir süreçtir. Kalıtım olarak bilinen, sen, ben ve diğerlerinin anne ve babamızın özelliklerinin bize miras kalması mekanizmasıdır. Ve Darwin bunun nasıl işlediğiyle ilgili çok az şey biliyordu. Bu süreç gerçekte nasıl oluyor?

Bbiyoloji profesörü Wills, 'Darwin vücudun farklı bölümlerinin yeni neslin özelliklerini taşıyan gemmule (küçük tomurcuklar) ürettiğini ileri sürüyordu. Üretilen tomurcukların sayısı, kalitesi yeni nesli etkiliyordu. Bu güzel bir fikir, ancak yanlış. Çünkü, Darwin genetiği anlamıyordu. Biz şimdi özelliklerin genetik bilginin zerreciklerine geçtiğini ve bu bilginin DNA'da depolandığını biliyoruz' diye konuştu. Ayrıca Wills, genlerin farklı formlarının çok büyük genetik varyasyon havuzu sağlayarak binlerce nesil için popülasyonlarda kalabildiğini belirtti.

İnsanlar nereden geldi?

Darwin ilk evrim teorisini yayınladığında birçok insan Tanrı'nın insanoğlunu kendi görüntüsü içinde yarattığına inandılar. Bu nedenle Darwin doğal seçim çıkarımlarından haberdardı. Yeterince geçmişe bakarsan atalarımızın maymuna benzediğini gösteren fosil kaydı yoktur. Mağara adamlarının iskeletleri, Darwin'in 1859 yılında yayınlanan 'Türlerin Kökeni' isimli

kitabından önce keşfedildi, ancak 1891 yılında bulunan 'Java İnsanı' insanın maymundan gelmediğini gösterdi. Dr. Richard Leakey, '5-6 yıl öncesine giden çok iyi bir fosil kayıtları var. Spesifik seçim için baskı tamamen anlaşılmasa da çeşitli adımların örnekleri var' diye konuştu. İnsanoğlunun evrimi için, karbon 14 testi ve kalıtım bilimi aynı zamanda parçaları bir araya getirmede çok önemli oluyor. Bilim adamlarının kesin adaptasyonların ne zaman, niçin ve nasıl açığa çıktığını anlamalarına yardım ediyor.

Fakat, Leakey halen öğrenilecek çok konunun olduğunu belirterek, 'İki ayaklı maymunların tanınması durumu gibi halen kritik olarak önemli olan çeşitli konular var. Bundan öncesinde, tüm primatlar (İnsan, maymun ve benzeri memelileri de içine alan omurgalılar üst takımı) 4 ayaklıydı. Henüz çevresel değişim ve baskı dönemlerine mal edebileceğimiz çok net bir fosil kaydımız yok' diye konuştu.

Göz bulmacası

Bu yaratılışçılar için büyük bir sorudur. Göz gerçek bir bulmacadır Göz, diğer organlardan farklı olarak sadece bir fonksiyona sahipmiş gibi görünüyor. Darwin bu sorunun cevabını bilmiyordu. Fakat o teorisi için son test olarak gözü kullandı. Darwin, eğer herkes gözün nasıl evrim geçirdiğini gösterebilirse, doğal seçimin gerçekleşeceğini söyledi.

Biologlar, bugün gözün karmaşık yapısını gösteren organizmaları izleyerek hikâyeyi açıkladılar. Kalıtım bilimi, bize tüm süreçleri harekete geçiren genleri verdi. Ve bu bir kere başlarsa, göz çok çabuk gelişebilir. 'Göz: Doğal Bir Tarih' kitabının yazarı Simon Ings, 'Gelişmeler çok hızlı. Bir resme odaklanmak için ihtiyacımız olan şekli elde etmek kolay. Balığın gözünün değişim göstermesi için, bu süreç 40 bin yıl alabilir' dedi.

Dünya kaç yaşında?

Bugün radyometrik tarihlendirme sayesinde biz dünyanın kabaca 4,55 milyar yıl yaşında olduğunu biliyoruz. Fakat Darwin ise dünyanın sadece 400 milyon yaşında ya da daha genç olduğunu söylüyordu. Plymouth Üniversitesi'nden jeolog Iain Stewart 'Lord Kelvin dünyanın temelini çözdü. Soğuma olayını dünyanın yaşının belirlenmesine uygulamak istiyordu. Dünyanın Güneş'ten koptuğunda onunla aynı sıcaklıkta olduğunu ve sürekli soğuduğunu varsayıyordu' dedi. Kelvin'in önerileri Darwin için yıkıcıydı, çünkü Kelvin, evrim üzerinde daha çok çalışılması gerektiğini biliyordu. Neyse ki, Darwin için kayıp ısı kaynağı olan radyoaktivite, yakında jeologlara temel jeolojik periyotları tarihlendirmelerine yardım edecek.

Yaşamın kökeni nedir?

1863 yılında Darwin botanikçi Joseph Hooker'a yaşamın kesin kökeni hakkında düşüncelerini açıkladı. 1871'de ise çeşitli tuzlar ve enerji kaynaklarıyla dolu ılık küçük bir havuz hayal ederek tekrar yazdı. New York Üniversitesi'nden Prof. Dr. Robert Shapiro, DNA ve RNA'nın rolünün henüz bilinmediğini belirterek, 'Darwin'in zamanından beri biyokimya hakkında şahane şeyler öğrendik. Ancak halen hayatın tam olarak nasıl başladığı konusunda bir uzlaşma bulunamıyor' dedi.

Evrim teorisi öldü mü?

Üniversite College London'dan biyoloji profesörü Steve Jones, evrim teorisinin sona erdiğini söyleyen biyologlardan biri. BBC Focus dergisinde yazdığı makalesinde evrimin sona erişini anlatıyor:

'Doğal seçim eninde sonunda yeniden üretme gücünde kalıtımsal farklılıklarla sonuçlandı. Bu birçok ulusu kasıp kavurdu. Shakespeare zamanında 3 bebekten ikisi 21 yaşına gelmeden ölüyordu. Bu ölümlerin çoğunluğu hastalıklardan, açlıktan ve şiddetten kaynaklanıyordu. Bunların hepsinin dayanma gücünde kalıtımsal öğeler vardı.

İngiliz bebeklerinin yüzde 99'u eskiden doğdukları birkaç ay içinde güçlükle hayatta kalıyorlardı. Ancak şimdi bu tamamen değişti. Darwin'in mekanizmasını besleyen farklılıklar uzaklaştı. Hikâyenin daha net hale gelmesi için kaçının hangi hastalıktan öldüğü gibi detayları bilmemize gerek yok.

Eğer doğal seçim hayatta kalma gücündeki değişimleri hoş görürse, bu değişim gücünü kaybeder. Gelişen dünyada geçtiğimiz birkaç yüzyılda bu zaten azaldı. Sonuç olarak, Darwin'in modelinde doğal seçim ve evrimleşme yok, artık bu teori sona erdi. Diğer bir deyimle, eğer ütopyanın nasıl olacağı hakkında endişelerin varsa sakin ol, çünkü şu anda ütopyadasın. ' (Zaman)

Bu yazı Timeturk.com'dan alınmıştır.

HİÇ BİTMEYECEK BİR TARTIŞMA: YARADILIŞ MI, EVRİM Mİ?

Zaman-15.03.2009- timeturk

Bilim ve Teknik dergisi'nin Darwin'e ilişkin kapak konusunun başlattığı 'küçük kıyamet' devam ediyor.

Oysa, herkesçe çok iyi bilindiği gibi, medyanın güncel bir mesele olarak ele aldığı tartışmanın arkaplanında, neredeyse iki yüzyıldır süren bir anlaşmazlık var: Evrim mi, Yaradılış mı?

Ben, aslında bu meselenin, iki büyük felsefe geleneği (İdealizm ve Materyalizm) arasındaki ilişkinin problematik oluşundan kaynaklandığını düşünüyorum. Doğru yaklaşım, Darwin teorisi ile Yaradılış Doktrini arasındaki çatışmayı Bilim ile Din çatışması olarak değil, Materyalizm ile İdealizm karşıtlığının getirdiği felsefi arkaplan üzerinden okumaya çalışmak olmalıdır. Kısaca, Darwin teorisi ile Yaradılış doktrinini, temelde, iki büyük felsefe sistemi bağlamında ele almak gerekir...

Darwin teorisi, maddenin insan zihninden bağımsız olduğunu öne süren Materyalizmin bir türevidir ve bu teori, örtük bir biçimde, maddenin insan zihninin dışında, büyük ve transandant bir zihin tarafından algılandığı önermesini reddeder. Materyalizm, Ateizm'dir;- çünkü insan zihninden öte transandant bir zihnin varlığını kabul etmek, Materyalizmin İdealizme dönüşmesi anlamına gelecektir. Materyalizm, İdealizme dönüşmemek için, Ateizmi benimsemek zorundadır, çünkü...

Darwin'in Yaradılış doktrinini reddedişi, onun, primatın homo sapiens'e dönüştüğüne ilişkin hipotezinin kanıtlanmış olmasından değil (-ki, kanıtlanamamıştır!), bir Yaratıcı'nın varlığını reddediyor olmasından dolayıdır. Darwin'in 'Evrim' teorisi, Yaradan'a, dolayısıyla da

Yaradılış doktrinine, Materyalist bir alternatif sunmak adına önesürülmüştür ve işte tastamam bu nedenle, örtük bir felsefi tezdir;- bilimsel bir teori değil! Dolayısıyla bu, aslında Darwinizm'in gerçek anlamda bir teori değil, Bilim'le ilişkisi olmayan felsefi bir ateizmin türevi olduğunu gösterir.

Özetle şu: Tercih, tamamiyle ideolojiktir. Ne 'Yaradılış' doktrini, ne de Darwin teorisi bilimseldir ve dolayısıyla tercih, Darwin hipotezinin arkaplanındaki Materyalist Ateizmle, 'Yaradılış' doktrininin arkaplanındaki Yaradancı İdealizm arasında, ideolojik bir tercihtir. Ve işte tastamam bu nedenle de, tartışmayı Bilim ve Din arasında bir çatışma olarak sunmak yanlışına düşülmemelidir.

Dolayısıyla, birilerinin 'Yaradılış' doktrinine 'zırvalık' demeye ne kadar hakkı varsa, başkalarının da Darwin hipotezine 'uydurma' demeye o kadar hakkı vardır. Hadi, diyelim ya da varsayalım ki, Darwinizm bilimsel bir teoridir: Bilim tarihi, bize, Bilim düşüncesi'nde hiçbir zaman bir 'son nokta'nın olmadığını; bilimsel teorilerin, sadece yanlışlanmadıkları ya da geçersiz bulunarak terk edilmedikleri sürece, dolayısıyla da 'geçici' olarak 'doğru' ya da 'geçerli' kabul edildiklerini gösteriyor. İster Karl Popper'in 'yanlışlanabilirlik' ilkesi açısından bakılarak 'doğru' olmadıkları, ister Thomas Kuhn'un 'yanlışlanmaz, ama terk edilir' ilkesi açısından bakılarak 'geçersiz' oldukları söylensin, bilinen şudur: Bilimsel teoriler, 'mutlak' olamazlar; hiçbir teori, hiçbir zaman, o konuda söylenebilecek en doğru veya en geçerli olanı söylemiş, 'son nokta'yı koymuş değildir...

Darwin teorisi de bir istisna değil. Ama bu teoriyi, 'mutlak doğru' kabul etme eğiliminin, özellikle, bilimsel düşünceyi referans olarak alan kesimlerde görülüyor olması, bana daima biraz şaşırtıcı görünmüştür. Zira bilimsel düşüncenin yapısı, bilim tarihinin de tanıklık ettiği gibi, bir teorinin (ister 'yanlışlanarak' diyelim, ister 'geçersiz bulunup terkedilerek'!) bir başka teoriyle yerdeğiştirdiğini gösteriyorken, Darwin Teorisi'ni bu alanda 'son sözü söylemiş' gibi kabul etmek, ne kertede bilimsel düşünceyle bağdaşır;-doğrusu, bunu anlamakta güçlük çekiyorum.

TÜRK BİLİMADAMI 'TERSİNE EVRİM'İ KANITLADI

10.05.2008 -Oğuz Eser / Tımeturk

Üner Tan?ın iki sene önce ortaya attığı ?Tersine Evrim Teorisi? dünyanın en saygın bilimsel dergilerden Proceedings of the National Academy of Sciences?ta yayınlandı.

Bundan 2 yıl kadar önce bilimsel çevrelerde dalga konusu olan Çukurova Tıp Fakültesi?nden Üner Tan?ın Tersine Evrim teorisi, dünyanın en prestijli bilim dergilerinden Proceedings of the National Academy of Sciences?ta yayınlandı. (Mayıs 2008 başında) Dergi dünyanın en etkili 3 bilim dergisinden biri olarak biliniyor.

Hatay?da yaşayan ve dört ayakları üzerinde yürüyen bir aileyi araştıran Tan ve ekibi, bozukluğa beyine etki eden bir gen mutasyonu olduğunu ortaya çıkardı. Unertan Sendromu olarak, literatüre giren çalışmasıyla, bu mutasyondan etkilenenlerin beyin ve iletişim gelişimlerinin kısıtlandığı da bulgulandı. Beyni etkileyen bu mutasyonun, dört ayak üzerinde yürümeyle ilişkisi ise bilinmiyor.

Tersine Evrim Teorisi, bilimsel çevreleri de ikiye bölmüş durumda. Bilimsel çevrelerde tek bir genin insanı maymuna dönüştüremeyeceği iddia ediliyor. Tan?ın çalışmasında, Unertan sendromuna neden olarak VLDR genindeki mutasyonun gösteriliyor. Üner Tan, Türkiye?de benzer sendroma sahip 3 aile daha olduğunu ortaya çıkardı.

Tersine evrim kavramı daha önce de bilimsel çalışmalara konu olmuştu. Fakat insanlarda mümkün olabileceği düşünülmüyordu. Daha önceki çalışmalarda, tavuk embriyolarına yapılan mutasyonların diş oluşumuna sebep olabildiği gösterilmişti.

Bu yazı Timeturk.com'dan alınmıştır.

MÜSLÜMANLAR LONDRA'DA EVRİMİ TARTIŞTI

10.01.2013-Yasmin Han / Timetürk

İngiliz Müslümanlar evrime dair yaygın yanlış kanıyı kabul ediyorlar ancak inancı bilimle uzlaştırmada hala farklılıklara sahipler

Felaket tellallığına ve İslami öğrenci birliklerinin katılmayı reddetmesine rağmen 850'den fazla delege Cumartesi günü Londra'da modern evrim teorisi ve İslam teolojisinin bağdaşımı üzerine ufuk açıcı bir konferansa akın etti. Kararlı organizatörler, yeri Imperial College'dan Londra Üniversitesi'ndeki Logan Hall'a alarak iptale yönelik baskıların üstesinden geldiler.

Etkinlik, Müslüman öğrenciler arasında eleştirel düşünceyi ve İslam içerisinde canlı rasyonel diyalogu geliştiren dersler açan Deen Enstitüsü'nün bir fikriydi. Diyalog ihtiyacı acildi zira şu ana kadar İngiliz Müslüman toplumları içerisinde bu ihtilaflı konu hakkında çok az açık tartışma yapılmıştı.

Yakın zamanda ABD'de yapılan tartışmalar, evrimin teolojik olarak Hıristiyan yaratılışçılar kadar Müslümanlar için bir sorun teşkil etmediği izlenimini verdi fakat durumu netleştirmek için yapılması gerekenler var.

Konuşmacılardan biri Kanada Montreal McGill Üniversitesi'nden evrimsel biyolog Profesör Ehab Ebuheif idi. Kendisini bir bilim adamı ve samimi bir inanan olarak tanımlayan Ebu Heif, "Müslümanlar, 21'nci yüzyılda ilerlemek istiyorlarsa evrim konusundaki

perspektiflerinde köklü değişiklikler yapmalılar" dedi. Bu tür tartışmalarda deneyimli profesöre göre, "Biyolojik evrim bir gerçek. Kanıt ezici ve karşı çıkılamaz".

Sıkça açık bilimsel düşünceyi engellemekle suçlanan ihtilaflı Türk yaratılış hareketinin kurucusu Harun Yahya'nın sözcüsü Dr. Oktar Babuna, Logan Hall'a uydu ile bağlandı.

Babuna'nın delinmez polemiği durmak bilmezdi. "Evrim bir bilimsel teori değildir" diyen Babuna, "çünkü bilimsel kanıt ile doğrulanmalıdır. Aslında evrim halihazırda yanlışlandı" diye devam etti.

Babuna, hiçbir evrim mekanizmasının bulunamadığını iddia etti. Mantığına göre eğer ardışık ikincil değişimler türleşme sırasında büyük bir değişim olarak birikseydi, fosil kayıtlarında geçiş formlarının sayısı orijinal ve dönüşmüş türlerin sayısından fazla olmalıydı. Ancak paleontolojist Niles Eldredge ve Stephen Jay Gould'a göre kayıtlar tam tersini gösteriyor.

Seyircilerde büyük temaşaya yol açarak Babuna, birçok kez geçiş fosili bulan kişiye 5 milyon dolar ödül vereceğini tekrarladı.

Ebuheif'in hızlıca çürütmesi kulak ardı edildi. Geçiş fosillerinin bulma beklentisinin hatalı şekilde kademeli ve lineer evrim modelini varsaydığına işaret etti. (Gould ve Eldredge, geçiş türlerinin yokluğunu açıklamak için 1972'de kesintili kararlılık (punctuated equilibrium) teorisini ortaya atmışlardı.) Hasan, Babuna'nın bizleri DNA'nın keşfinden önce evrimin Darwin'in 1879 modeline geri götürmesine hayıflandı.

Maryland Üniversitesi'nde biyolojik antropolog Fatma Jackson, zorlayıcı alternatif bir anlatım sundu. "Temel düzenleyici araç" olarak tanımladığı evrim paradigması dışında biyolojideki hiçbir şeyin anlamı olamazdı. Hayatın eşsizliğini Allah'ın birliğinin bir tezahürü olduğu inancıyla bilimle inancı birleştiriyordu. Ona göre doğal olguları araştırmak bizleri Allah'a yaklaştırmaya yardımcıydı ve "Evrim, inancın yerini almıyor, onu tamamlıyordu".

Her primatın "farklılaşmış ortak bir atadan özgün bir yolu" olduğunu söyledi. İnsanlar doğal çevrenin bir parçası ve özgün bir yaratılış değildi. Evrim sorununun tamamen bilimsel araştırmanın bir konusu olduğunu iddia eden Şeyh El-Turayri'nin makalesine atıfta bulunarak "Fosilleri bir kenara itemezsiniz" dedi.

Quillam Vakfı'nda İslami araştırmalarda çalışan ve aynı zamanda imamlık yapan Dr. Usame Hasan, Yahya'nın yaratılışçı argümanlarının kolaylıkla sarsıldığını söyledi. (Daha sonra konuyu derinlemesine araştırmadan önce Yahya'nın yanılgısını öğrettiğini de itiraf etti.) Şimdiki duruşu ise öfkeye ve hatta ölüm tehditlerine neden olmuş.

Hasan cesaretle evrimi, ilk kez Müslüman düşünürlerce kaydedilen bir teori olarak sundu. Örneğin William Draper'in "Düşük formlardan insanın evrimine dair Muhammedi teoriye ya da insanın uzun bir süre zarfında şu anki konumuna kademeli tekamülüne" atıf yaptığını söyledi.

Müslüman dünyadan evrimin duyulmamış şampiyonları arasında El Cehiz ve 10'ncu yüzyıl alimi İbni Maskavaih bulunuyordu. Hasan, İbni Haldun'un Mukaddimesi'nin bir hayvan hiyerarşisi tanımladığını da söyledi.

Bu tanımların farklı bir bağlamda ifade edildiğini ve bu alimlerin ne teoloji ne de biyolojide uzman olduklarını söyleyen El Mağrip Enstitüsü'nde İslam alimi Şeyh Yasir Kadhi tarafından bu iddialar şiddetle reddedildi.

Hasan evrime dair fikirlerinin kesin şekilde İslami düşünce sınırları içerisinde olduğunu ve düşünce farklılığına izin verildiğini öne sürdü. Kadhi aynı fikirde değildi: "Bu konuda iki farklı İslami görüşün olması (kutsalımıza) saygısızlık".

Fakat Kadhi kendisini Yahya'nın yaratılışçı konumundan ayrı tuttu: "Müslümanların, biz evrime inanmıyoruz demesi bir hatadır". Evrimin birçok prensibinin İslami teoloji için sorun yaratmadığını söyledi.

Müslümanların, dinozorlara, hominidler arasında türleşmeye ve hatta –tek bir istisna, insanoğlu hariç– Dünya'daki tüm hayvanların ortak bir ataya sahip olduğuna inanması mümkündü: "Üst-biliş, dil, ahlak, yaratıcılık ve din noktasında hayvanlardan farklı müşerref bir türüz".

Müslümanların çoğunluğu için nihai açmazı ele aldı: "Allah, Adem'i şeylerin yüce tasarımına uygun olacak şekilde yarattı. Adem ve Havva'nın ebeveyni yoktu. Onlar evrimleşmedi. Bunun dışında herhangi bir duruş vahyi olarak savunulamaz".

Hasan, evrime inanmanın kaçınılmaz olarak ateizme götürdüğünü reddetti: "Bilim bize nasıl yaratıldığımızı söyler, vahiy neden yaratıldığımızı". Bilim ruhların varoluşunu ölçemediği gibi Allah'ın varlığını doğrulayacak ya da yadsıyacak bir deney olmadığını söyledi.

Kadhi, Müslümanların Hıristiyanların olduğu gibi tarihte bilim-karşıtı olmadığına işaret etti. Ancak devam etti: "Bilimi uygun yerine koymaya ihtiyacımız var". Ona göre, "bilim Allah'ın yaratılışını anlama çalışması" idi.

Hasan, bilimi anlamayan din alimlerinin müdahale etmemesini önererek karşılık verdi: "Bilim insanlarının ne yapıp ne yapamayacağını dayatmak teologların işi değildir. Müslüman ümmeti geri bırakan sizin yaklaşımınız değil mi?"

Kadhi'nin cevabı dinleyicilerden coşkulu bir alkış aldı: "Kur'an bizi süper rasyonele yani idrakimizin ötesindekine inanmaya çağırır".

Münazara yoğun tartışmayı canlandırdı ve kendimi değişen derecelerle farklı konuşmacıların farklı bölümleriyle hemfikir buldum. Ebuheif ve Jackson'un bilimsel rasyonalitesinin Babuna'un tuhaf şüpheciliğine ağır bastığına ikna oldum. Ancak Hasan'ın teolojik ussal esnekliği ile Kadhi'nin sarsılmaz kati retoriği arasında bölündüm.

Etkinlik sona erdiğinde huzursuzdum ve diğerlerinin benzer şekilde çelişki içerisinde olduğunu hissettim. Bu konuda Müslüman düşünsel fikir birliğinin nasıl tesis edileceğini

tasavvur etmeye çalıştım. Kimi göreve çağırmalıydı? Kim alimleri ve bilim adamlarını bir araya getirip meşru bir komite kurabilirdi?

Tartışma, Pandora'nın Kutusu'nun kapağını kaldırdı fakat sonraki adımlar belirsiz kaldı. Müslümanlarla daha yapısal karşılaşma olmadan, insan evrimi kavramı hem entelektüel hem de ruhsal mayın tarlası olmaya devam edecek.

The Guardian Blogs'daki bu makale Oğuz Eser tarafından Timeturk.Com için tercüme edilmiştir.

'EVRİM ALLAH'IN KUDRETİNE GÖLGE DÜŞÜRMEZ'

04.06.2009-Haber Merkezi / Timeturk

Kelam'da yenilik arayışları üzerinde açıklamalarda bulunan Prof. Dr. Basil et-Tâi, 'Evrim var olan bir hakikattir ve insan evrim geçirir ve bu Allah'ın kudretine gölge düşürmez' dedi.

Ürdün Yermük Üniversitesi Bilimler Fakültesi Fizik Bölümünden Prof. Dr. Muhammed Basil et-Tâi ile 'Yeni Kelam Arayışları' üzerine yapılmış bir röportaj:

Öncelikle bu söyleşiyi gerçekleştirmek üzere davetimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. İlk olarak şahsî hayatınızdan ve yüksek öğrenimizden kısaca söz eder misiniz?

Tâî: İlkokuldan liseye kadar öğrenimimin bütün kademelerini Irak'ta tamamladım. Musul'a yakın bir şehir olan Tella'fer'de doğdum, aslında ellilerin başlarında orada oturuyorduk. Daha sonra yaklaşık olarak yedi yaşındayken Musul'a taşındık ve ondan sonra öğrenimime Musul'daki okullarda devam ederek 1968'de mezun oldum ve 1969-70 öğrenim yılında da üniversiteye başladım. Öğrenim için genel ortalamam tıp fakültesine girmem için ye¬terli olmasına rağmen fizik bölümünü tercih ettim. Fiziği çok sevdiğim için bu bölümü tercih etmiştim. Henüz üniversite öğrenimim sırasında Einstein'ın genel ve özel görelilik teorisi konusunda bir kitap yazmak nasip oldu. Üç yüz kırk sayfalık bu kitabı özel ve genel görelilik teorisine giriş mahiyetinde, Arapça olarak kaleme aldım. Üniversite, bu kitabın değerlendirilmesi ve hakkında bir karara varılması için hakemlere gönderdiğinde değerlendirmeyi yapanlar kitabı yazanın yirmi yaşındaki bir öğrenci olduğunu bilmeden basılmasını ve yayınlanmasını tavsiye ettiler. Aynı dönemde 'Temel Partiküller' adındaki bir kitabı da İngilizceden Arapçaya tercüme ettim. Hem telif ettiğim hem de tercüme ettiğim bu iki kitap 1974 Şubatında basıldı. Ben o zaman üniversitenin dördüncü sınıf öğrencisiydim. Başarılı öğrencilerden olduğum için bana burs verildi. Mezun olduğum sene de kozmoloji (evrenbilim) ala¬nında lisansüstü öğrenimi görmek için İngiltere'deki Manchester Üniversitesi'ne girdim. Evrenin yaratılışı ve yaratılışının temelleri alanlarında uzmanlık kazandım. Gerçekten evrenin yaratılışının esasları ve ilk anları ile ilgili olarak oldukça derin matematiksel bir usulle öğrenim gördüm ve tabi ki bu öğrenim, girift matematik metotlarla

Einstein'm genel görelilik teorisi, Gamow ve diğerlerinin 'Big Bang' teorisine dayanıyordu. Oradaki doktora öğrenimim süresince birçok araştırma yaptım ve bunların hepsi uluslararası dergilerde yayımlandı. Üç sene yedi ay sonra (1978) doktoramı tamamlayıp memleketim Irak'a döndüm.

Biraz da kendi alanınızla ilgili ilmî araştırmalarınıza değinsek...

Tâî: İlmi araştırmalarımın çoğu asıl uzmanlık alanım olan evrenin yaratılmasındaki ilk anlara dairdir. Tabii ki bu araştırmalar, bahsettiğim gibi yakın bir zamana yani otuz ya da kırk sene öncesine kadar şu anda elimizdeki resimlerden edindiğimiz şekline göre eksiksiz ve doğru değildi. Fakat yetmişlerin ortalarından itibaren evrenin yaratı-lışıyla alâkalı araştırmalar, içerisinde bilimsel uygulamalar bulunan başarılı bir metot geliştirdiler ve teori sadece teori ile tahmini fikirlerden veya felsefeden ibaret olarak kalmak şöyle dursun bu teori şu anda incelemeye, araştırmaya ve kesinliğinden emin olacağımız pratik deneysel sınamalara imkan verecek hale gelmiştir. Çünkü artık kozmoloji (evrenbilim) tenkit ve ispat yapılabilecek bir duruma gelmiştir. Böylece neyin doğru olduğunu neyin doğru olmadığını biliyoruz. Diğer yandan kara delikler (black holes) üzerine bazı araştırmalar yaptım; bu araştırmalarda kara deliğin 'olay ufku' (event horizon) diye isimlendirilen yerin yakınında parçacıkların içerisinde şekillen¬mesinin mümkün olduğu bir bölge bulunduğunu hesapladım. Elimde bununla ilgili yeni bir yazı var. Ayrıca bizatihi kendi uzmanlık alanımla ilgili olarak 'Bose-Einstein Yoğunlaşması' ile alâkalı olan meseleler ve evrensel sabite (cosmological constant) üzerine de üç makalem yayınlandı. Bu makaleler evrenin bünyesi, evrenin bünyesini anlamak ve evrenin yaratılışının nasıllığmı anlama üzerine yoğunlaşmıştır.

İslâm kelâmına dair çalışmalarınızın da olduğunu biliyoruz. Bu çerçevede felsefî ilgileriniz ve fikrî projelerinizden bahsedebilir misiniz?

Tâî: Öncelikle ilk sorunuzla ilgili kozmolojiye dair yaptığım araştırmalardan bahsetmek istiyorum. Bunun kelâmın evrenin gelişmesiyle ilgilenen kısmıyla da bağlantısı vardır. Danışmanlığını yaptığım bir kaç yüksek lisans tezi dolayısıyla evrenin içe katlanmasının (inkimâş) imkânına dair bir inceleme yaptım. Modern araştırmalar ve astronomik gözlemler evrenin sonsuzca genişleyeceğine işaret ediyor gibidir. Evrenin genişlemesi meselesi geçen yüzyıldan, yaklaşık olarak yirmilerden beri bilinen bir şeydir ve bu Edwin Hubble tarafından keşfedilmiştir. Fakat evren bu genişlemesine sonsuza kadar devam edecek mi yoksa dürülecek yani içine katlanacak mı? Şu anki gözlemleri modem evren teorisine göre tahlil edersek evrenin sonsuza kadar genişlemeye devam edeceğine işaret etmektedir. Fakat bu bazılarının zannettiği gibi gözlemlerin direk so¬nucu değildir. Aksine gözlemler sadece evrenin genişlediğini söyler. Şu an hâkim olan teori, evren genişliyorsa sonsuza kadar genişlemeye devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat en son olarak bir hafta önce öğrencilerimden biri 'Genişleyen Evrenin İçine Katlanması' başlıklı bir tez savunmasında bulundu. Bu tezde genişleyen evrenin dürülme-sinin yani içine katlanmasının mümkün olduğu sonucuna ulaştık. Burada bazı koşullar söz konusudur ve eğer bunlar olursa genişleyen evrenin dürülmesi yani içine katlanması mümkün olur. Bu beni kelâm felsefesine götürdü. Gerçekte kelâm ilmine olan ilgim yaklaşık onyedi-onsekiz yıl önce başladı. Yani seksen dokuzla doksanlı yılların başından ya da doksandan beri kaynak konumunda olan Kâdî Abdülcebbârıın el-Muğnîfi

ebvdbi'1-adl ve't-tevhid, Ebû Hasan el-Eş'ari'nin Kitâb Makûldü'l-Islâmiyyîn ve ih¬tilâfı 'l-musallîn, İmam Cüveynî Ebû'l- Mealimin Kitâbû'ş-Şâmil fi ıısûli'd-dîn, Ebû Tayyib el-Bâkıllânî'nin Kitâbü't-Temhid veya Temhîdü'l-evâil ve telhisti'd-delâil, İbn Metteveyh'in Kitâbü't-Tezkire fı'l- cevahir ve'I-a'râz, Kâdî Abdülcebbâr'ın Kitâbü'l-Muhît bi 't-teklifve Mu'tezile kitaplarının en eskilerinden biri olan Hayyât'ın Kitâbü V-İntisâr ve 'r-red ala İbn Ravendi gibi kelâm kitapları üzerinde çalışmaya başladım. Ayrıca ikincil kaynak olan diğer kitapları da yani Dr. Hüsâmeddin el-Âlûsî'nin eserleri gibi araştırmaları da inceledim. Dr. Hüsâmeddin el-Alûsî asrımızdaki kelâm hakkında gerçekten iyi çalışmalar yapan ciddî araştırmacılardan biridir. Bütün bunlar bende kelâm ilminde araştırmalar yapmak için sağlam bir zemin oluşturdu. Kelâm ilmi bildiğiniz gibi iki kısımdır: Dakikti 'l-kelâm ve Celilü 'l-kelâm, buna Ebu Hayyan et-Tevhîdî ve Makâlât'mda Eş'arî işaret etmiştir.

Yani ilâhiyyat ve kozmoloji...

Tâî: Evet takriben ilahiyat ve kozmoloji. Dakîku'l-kelâmın; hareket ve sükûnu, zaman ve mekânı, cevher ve arazları, ağırlığı, direnci, kuvveti, itimadı ve doğuşu (tevellüd) ve özellikle de cevher-araz teorisini araştırdığı sonucuna ulaştım. Yani fiilen gerçek bir İslâm ilim felsefesini dakiku'l-kelâm esasları üzerine kurmak mümkündür. Bu sebeple kitaplarda mevcud olan şeyleri, bizzat ilk kelamcıların yazdıklarından veya onlardan nakledilenler üzerinden iyice tetkik ettim. Bundan dolayı kelam¬cıların hepsinin olmasa bile büyük çoğunluğunun fikirlerini üzerine inşa ettikleri beş illke olduğunu ve bu beş ilke üzerinde hemfikir olduklarını söyleyebilirim. İlk ilke atoma (cevher el-ferd, el-cuz ellezi la-yetecezza) dairdir. Yani şeyler sınırlı olarak bö¬lünebilirler, böylece bölünemeyen en küçük parçanın var olduğu söylenir ve bu parça cevher-i ferd olarak isimlendirilir ve ayrıca dünyanın cevherlerden ve arazlardan ya da cevher ve arazlardan oluşan cisimlerden meydana geldiği ifade edilir. Bu ilke geneldir ve sadece maddî olan şeylere özgü değildir. Hatta zamanı bile içine alır. Zaman kelamcılara göre anlara, parçalara, atomlara bölünmüş bir şeydir, an, tek bir an, lahzadır. Bu hususta güzel olan birşey, atom ilkesinin bugün çağdaş fiziğimizde yankı bulmuş olmasıdır. İkincisi sonradan olma (hudûs) ilkesidir. Bu konuda söylenen âlemin sonradan olduğudur ve Yunan filozoflarının dediği gibi âlem kadîm, ezelî ya¬ni başlangıcı olmayan değildir. Yunan filozofları âlemin ve Tanrı'nm her ikisinin de kadîm olduğunu, fakat birinin zaman olarak diğerinin ise zât olarak kadîm olduğunu v.b. söylerler. Kelamcılar ise evrenin bir başlangıcı olduğuna, zaman ve mekânın bu âlem ve bu evrenle birlikte yaratılarak vücud bulduğuna, yani madde ve âlem dışında herhangi birşeyin mevcut olmadığı konusunda ısrar etmişlerdir. Diğer mesele ya¬ni üçüncü ilkeye gelince gerçekten ilgi çekicidir. Bu prensibe göre evrende hiçbir şey bulunduğu hal üzere, iki zaman veya iki an içinde kalmaz. Bu ilkeyi devamlı yenilenme {teceddüdü'l-a'râz) ya da sürekli yaratma ilkesi olarak isimlendirmişlerdir. 'Sürekli yenilenme' olarak adlandırmak daha doğrudur. Çünkü kelamcıların dediği¬ne göre yenilenme arazlar içindir. Dediğimiz gibi şeyler, cevherler ve arazlardan oluşmuşlardır. Kelamcılara göre cevherler sabittir fakat arazlar değişir. Cevherin araz var olmadan var olması mümkün olmadığı gibi araz da cevher olmadan var olmaz ve 'cevher, arazsız varolmaz ancak onunla varolur '. Bundan dolayı gerçekte arazların değişmesi her bir şey için değişmedir, her bir şey için aynı şey değişir ve sürekli ye¬nilenir. Alemin yenilenmesi arazın yenilenmesi esnasında tamamlanır. 'Hiç bir şey iki zaman veya iki anda aynı hal üzere kalmaz' demektedirler. Bu

ifade gerçekten güzel bir ifadedir. Ayrıca bunun yankılarını ve modern fizikle ilgili kısmını da biraz sonra açıklayacağım. Dördüncü ilke ise olasılık ve ihtimal ilkesidir ki, ihtimali ben kendim ekliyorum. Dünyadaki ilişkiler, bağıntılar ve olaylar zorunlu (hatmî) değildir, aksine 'olabilir de olmayabilir de' manasında ihtimâlidir. Hatta kelamcılar 'Gördüğümüz herhangi bir kanunun tabiî, zorunlu ve kendi başına olan bir şekilde bulunmadığını' söylerler, ancak orada 'müstekarru 7- 'âde' diye isimlendirdikleri bu kanunun varlığını muhafaza eden bir şey vardır. İşte bunu muhafaza etmekle beraber yenileyerek yapan O, Allah'tır. Kanunu koyan, istediği zaman ve mekânda onu ihlal etmeye güç yetirendir. Bundan dolayı zorunlu olarak gördüğümüz kanunlar, görünüşte zorunlu fakat aslında zorunlu değildir. Bu da kuantum mekaniği ve günümüz fiziğinin bakış açısıyla tamamen uyuşan bir kavramdır. Kuantum mekaniği (guantum mechanics) âlemin yapısının daima ve sonsuzca yenilendiği sonucuna ulaşmıştır. Tabiî kanun ve fizikî olgu da olası ve ihtimali bir olgudur.

Dördüncü ilkeyi, ihtimalin sebeplilikle olan ilişkisi açar mısınız?

Tâî: İhtimal ilkesi gerçekte mutlak zorunlu sebepliliği reddetme sonucuna götürür. Bu prensip zorunluluğu ve sonrasında da klasik geleneksel mânadaki sebepliliği daha doğrusu zorunlu sebepliliği reddeder, fakat orada sebeple etki (cause and effect) arasındaki ilişkiler mânasında sebeplilik ilişkileri olduğunu reddetmez. Sebepler vardır, fakat kelamcılara göre zorunlu olarak değil. Ancak sebep ve etki vardır. Bunu da illet ve malûl olarak isimlendirmektedirler. İllet de vardır, malûl de vardır. Fakat malûlün illeti meydana getirmesi mânasındaki bir illet anlayışını kabul etmiyorlar. İkinci olarak ise illet meydana geldiğinde malûlün de zorunlu olarak meydana gelmesini kabul etmiyorlar. Kelamcılar zorunlu olmadığını çünkü zorunluluğun Allah'a atfedilmesinin geçersiz olduğunu, 'Allah evrene düzen verendir nasıl kendisine zorunluluk atfedilebilir?' şeklinde dile getirmektedirler. Bu, üzerinde incelemeler ve uzun araştırmalar yapılması gereken bir konudur. Asrımızda Gazzâlî hakkında söylenmiş olan bazı sözler tekrar gözden geçirilmiştir. Meselâ Gazzâlî'nin sebepliliği ve sebepleri tenkit ettiği söylenmiştir, fakat bu, üstün körü öylesine edilmiş bir söz değildir.

Prof. Dr. Muhammed Basil et Tai

Beşinci ilkeye gelince, zaman ve mekânın birbirine geçmesi veya birbirini tamamlamasıdır. Şaşırtıcı olan şeylerden biri kelamcıların zamanın mekân olmadan bir mânası olmadığına dikkat etmiş olmalarıdır. Mekân, zaman olmadan mânası olmayan bir-şeydir. Yunanlı ve Müslüman filozoflar mutlak zaman ve mutlak mekândan bahsediyorlardı. Kelamcılar mutlak mekân ve mutlak zamanın olmadığını söylerler. Bunu İbn Hazm, el-Fasl fi 'l-milel ve 'n-nihal isimli kitabının birinci ve beşinci bölümlerin¬de zikretmiştir. Ayrıca Ebû Hâmid el-Gazzâli de Tehâfiitü 'l-felâsife isimli kitabının pek çok bölümünde buna yer vermiştir. İki şey mutlak değildir: zaman ve mekân. Onlar ancak görelidirler ve birbirlerine bağlıdırlar ve hatta Gazzâli önce ve sonranın mevcut ve mutlak olmadığını, aksine ön ve arka gibi göreli olduğunu söylemiştir. Yine o, Tehâfiitü 'l-felâsifie'de zaman boyutuna ek olarak mekân boyutundan bahsetmiştir. Zaman ona göre bir boyuttur. Ancak muhtemelen görelilik teorisinde anladığımız şekliyle değil. Fakat yerli yerinde kullandıkları kavramlardan dolayı kelamcıların söyledikleri günümüz fizik mantığına göre doğrudur.

İbn Rüşd'ün bu konuyla ilgili yorumuna ne dersiniz?

Tâî: Şimdi buradan müslüman filozoflara gelirsek, onların başında gelen İbn Rüşd bana göre Yunan felsefesinin ve özellikle de Aristoteles'in seçkin bir öğrencisidir. Bu beş ilke, başta İbn Rüşd olmak üzere, bütün müslüman filozoflar ve onlardan önceki Yunan filozoflar tarafından temel olarak kabul edilen ilkelere alternatif olarak getirilmiştir. Onlara göre atomcu ilkenin alternatifi ittisal ilkesidir. Yani herhangi bir şeyin sonsuz parçaya bölünmesinin mümkün olmasıdır. Bölünmemiş veya bölünmeyen bir parça yoktur. İkincisi, onlar dünyanın kadîm olduğunu ve evrenin zaman ve mekân bakımından başlangıcı olmadığını söylerler ve onlara göre âlem sonradan olmamıştır, aksine kadîmdir. Üçüncü ilke, filozoflar âlemin bir düzeni olduğunu, katı kanunlara göre işlediğini ve orada ne yenilenme ne de değişme için herhangi bir alan bulunmadığını ve nasılsa o hal üzere bulunduğunu söylerler. Söylenegeldiği üzere 'güneşin altında yeni bir şey yoktur.' Dördüncü ilke, zorunluluk hakkında söyledikleridir. Yani âlemin kanunları zorunludur ve bu âlemin tabiatından bir parçadır. Onun yaratılmasının mümkün olduğuna dair bir söz söylemeye gerek yoktur. Onlar daima 'Allah tabiat kanunlarını âleme bıraktı' derler. Hatta onların ilahiyatçıları dahi 'Allah bu âleme tabiat kanunlarını koymuştur' demektedirler. Fakat biz onlara soruyoruz: Allah kanunları koyduktan sonra nereye gitti?

Filozoflar onun ilk hareket ettirici olduğunu ileri sürüyorlar!

Tâî: Evet, onlar onun ilk hareket ettirici olduğunu sonra da istifa ettiğini söylüyorlar. Tabii ki bu İslâm akidesine ve İslâmın âlem tasavvuruna zıttır. Beşinci ilke, filozoflara göre zaman ve mekân mutlak olarak, cisimleri mevcut olsa da olmasa da var olan iki varlıktır. Kelamcılara göre hayır! Eğer cisimler var olmazsa zaman da mekân da olmaz. Şimdi eğer kelamcıların beş ilkesini değerlendirmek istersek günümüz fiziği ve modern fizik için en doğru ifadenin, beş ilkenin, modern fizikle -yani görelilik ve kuantum teorilerini kastediyorum- tamamen uyuştuğu sonucuna ulaşabiliriz. Tabii ki tamamen kavramsal açıdan. Ben orada yani kelamcıların elinde gelişmiş bir fizik olduğunu iddia etmiyorum. Fakat ellerinde gelişmiş kavramlar olduğunu söylüyorum.

Biraz da dünya ölçeğindeki faaliyetlerinizden, uluslararası kongre ve çalışma gruplarına katılımlarınızdan bahseder misiniz?

Tâî: Uluslararası katılımlarım, aslında çok sonra başladı yani iki üç sene önce dünya çapında bir şeyler yapmaya başladım. İngiliz Ekzitr Üniversitesi 2005'in başında beni davet etti. Orada Ekzitr Üniversitesi İslâm-Arap Araştırmalar Merkezi'nde bir se¬miner verdim. Bu seminer felsefe bölümünden hocalar, İslâm ve Doğu Araştırmaları hocaları ve hatta bazı fizikçiler ve doktora talebeleri tarafından beğeni konusu ol¬du. Sonra yine aynı sene yani 2005'te Oxford Üniversitesi'nde 'Einstein, Zaman ve Tanrı' (Einstein Time and God) isimli bir sempozyuma katıldım. 'İslâm Kelamında Zaman' (Time in Islamic Kalam) başlığıyla müslüman kelamcılara göre zaman içerikli bir araştırmayla katkıda bulundum. Sonra 2006 Haziran ayında Oxford Ünivesitesi'ndeki Hristiyan-Müslüman diyaloguna dair olan bir çalışma grubuna katıldım. Bu çalışma grubu din ve ilim meseleleri hakkında karşılıklı konuşmak içindi ve toplantı müslüman astronomi bilim adamları ve hocalardan bir grubu biraraya getirdi. Sonra 2006'mn Eylül ayında Manchester Üniversitesi'nde bir kongreye katıldım ve aynı senenin Nisan ayında

kongre dergisinde yayınlanmak üzere 'Müslüman Kelamcılara Göre Yaratma ve Yaratıcı' başlıklı bir araştırmayla Romanya'da yapılan XI. Esssat Sempozyumu'na iştirak ettim.

Batılı bilim adamları kelam ilmi hakkındaki görüşlerinizi nasıl değerlendiriyorlar?

Tâî: Bu gerçekten iyi bir soru. Bu hususu garipseyebilirsin ama Batıda kelam ilmi ve kelam felsefesine dair olan tezlerimle alakalı olarak daha iyi bir ilgi gördüm. Hatta şimdiye kadar 2005 yılında batılı gazetecilerden birinin benimle Science and Tlıeo-logy isimli dergi için yaptığı röportaj dışında sizden önce kimse benimle bu mevzu hakkında bir röportaj gerçekleştirmedi. Ayrıca pekçok batılı araştırmacı elektronik posta kanalıyla benimle iletişim kuruyor, özellikle internette bana ait olan www.cosmokalam.com adlı site vasıtasıyla pek çok problemle alakalı sorulara karşılıklı geniş cevaplara ulaşıyoruz. Amerika'dan İslâm düşüncesine dair bir çok som geliyor ve yakın alaka gösteriyorlar.

Yakın zamana dair yapmayı planladığınız şeyler nelerdir?

Tâî: Bu sıralar oldukça çok meşgulüm. Önümüzdeki dönemde 2006'mn dokuzuncu ayında Manchester kongresine gönderilen araştırmalardan elimde iki araştırma takibi var. 2007'nin dokuzuncu ayının başında Oxford Üniversitesi'ndeki kongre için hazırladığım bir araştırma mevcut. Ayrıca Conterbury Üniversitesi'ndeki kongreyle ilgili daha eski olan başka bir araştırma daha var ki o da 'Evrim ve Kuran' hakkındadır. İnsanın evrimini kastediyorum ve kongre beşerî aklın evrimi hakkındaydı. İnsan görüşünün, aklının, idrakinin ve mantığının evrimi. Ben insanın bizatihi kendi evrimi yönünü ele alıyorum ve evrim görüşünün Kur'an'la çeliştiği sonucuna varmıyorum. Kuran ve evrim arasında herhangi bir çelişki görmüyorum ve ayrıca insanın şu anda bulunduğundan daha az gelişmiş bulunan bir varlıktan evrim geçirerek geliştiğini söylesek bile bu, yani insanın evriminin gerçekleşmiş olması Allah'ın kudretiyle çelişmez, Allah'ın kudretini ortadan kaldırmaz ve onun büyüklüğüne gölge düşürmez. Çünkü Yüce Allah her bir evrim işlemini yapar. Evrim teorisi yanlıştır, Danvin'in görüşleri yanlıştır şeklindeki sözler şu anda mevcuttur. Peki, eğer biyoloji ilminden evrim düşüncesini çıkarırsak, biyoloji ilmi nasıl yürüyecek? Allah'ın bir parça çamur aldığını onu yoğurduğunu ve sonra ona insan şekli verdiğini sonra da ona üfleyip 'Ey Adem kalk!' dediğini ve Adem'in de kalkıp koşmaya başladığını mı söyleyeceğiz? Böyle bir teori işlemez ve biyoloji ilmi de onunla meşgul olmaz. İnsan ve diğer canlı genomlarını, ayrıca insan şeklini, anatomisini nasıl açıklayacağız? Evrim var olan bir hakikattir ve insan evrim geçirir ve bu Allah'ın kudretine gölge düşürmez ve onu ortadan kaldırmaz. Peki eşyalar o halleriyle evrim geçirirler mi? Hayır, mümkün değil. Şeyler bulundukları halleriyle katıdırlar ve ruhları yoktur.

Burada yine sebeplilik meselesine dönüyoruz sanırım?

Et-Tâî: Evet sebeplilik meselesi gibi. Allah yapar, yönlendirir. Evet, kanun vardır, özellikler vardır, ilişkiler vardır, değişmeyenler vardır, değişkenler, sıcaklık, soğukluk, kuvvet, direnç vardır, hepsi vardır, hepsi işler ve bunların hepsi kanunlara, klasik mekanik ve kuantum mekaniği, sıcaklık ve çekim kanunlarına göre işler, ama hiç biri Allah olmadan işlemez.

Öyleyse burada başka birşey sormamız lazım: İslâm düşüncesinin yenilenmesi hakkındaki görüşünüz nedir? Çünkü bazı müslüman düşünürler sebepliliği ya da evrimi tamamen reddediyorlar?

Tâî: Bu bir tehlikedir ve burada bilerek reddetmeyle diğerini yani bir şey bilmeksizin, körü körüne reddetmeyi birbirinden ayırmalıyız. Yani burada herhangi bir konuyu ya da meseleyi ilimle reddettiğimi söyleyip onu temellendirmemle onu sadece îtikadî bir sebeple reddetmem arasında fark vardır. Peki belki ben akideyi yanlış anladım. Bu mümkün değil mi? mümkündür. Bizim İslâm düşüncesini ciddiyetle yenilemeye ihtiyacımız var. İlk olarak, yenileme, sabitelerin tarif edilmesine dayanır, sabiteleri ve onun dışındaki değişkenleri tespit etmek gerekir. İkinci olarak, mukaddes olanla olmayanı birbirinden ayırmak gerekir, kutsal olan nedir? Kur'an'ın iki kapağı arasında bulunan Allah'ın katından indirilmiş olan kelamı kutsaldır. Allah kutsaldır. Peygamber nübüvvet sıfatıyla ve ona indirilmiş olan Kur'an kutsaldır. Sahabe sözlerine gelince kutsal değildirler. Niçin kutsal olmayanı kutsal kılıyoruz! Başkalarının söyledikleri gibi ümmetin dini otoritesi olan -ki İslâmda dini otoriteler yoktur- İbn Abbas'tan yaptığı rivayete dair sözleri ve diğer geçmiş ulemânın sözleri sadece ictihaddır. Hatta nebevi hadis bile gözden geçirilmeye ve inceden inceye tetkike muhtaçtır Ayrıca hadisin sahihliğini tespit için sadece senede dayanmak yetmez. Yani sened açısından sahih olanın metin açısından da tenkide ihtiyacı vardır. İkinci olarak, senedin tashihi sadece mevcut cerh ve ta'dîl yoluyla tamamlanmaz. Çünkü bu kural, fitneyle alakası olsun ya da olmasın sahabenin âdil olduğu esasına dayanır ve bu bir hatadır. Fakat eğer hadis uzmanları sahabeyi, cerh ve ta'dîl yönünden herhan¬gi bir yorumla karşı karşıya getirmek istemiyorlarsa, olsun; ama biz metne bakmaya çağırıyoruz. Metni hatalı olanı senedi sahih de olsa reddediyoruz. Sahabenin yalan söylediğini söylemiyoruz, hâşâ, ama 'Metinde (mânada) bir uzaklaşma ya da kesiklik olabilir' diyoruz ve metni suçluyoruz vesselam. Eğer metin doğru olursa onu alırız. Yenileme (tecdid) hususunda cesur olamak zorundayız. Yine var olan bir hakika¬ti önümüze koymak zorundayız. Şu an asrımızda hüküm süren İslâm ya da dedikle¬ri gibi hüküm süren İslâm düşüncesi, çoğunlukla yolunu kaybetmiş bir düşünce durumundadır. Bundan şu anda hakim olan ve hüküm süreni kastediyorum. Çünkü maalesef hastalıklı selefi akıma bağlı olmayanlar İslâm dışı sayılıyor. Yani gerçek manadaki yeniliğe davet Selefîlikle karşı karşıya geliyor. Sürekli 'En hayırlı asır bizim¬ki ve bizden sonra gelenler ve onlardan sonra gelenlerinkidir...' sözünü tekrar edi¬yorlar. Dördüncü, beşinci ve altıncı yüzyıldan sonra gelen yüzyıllara kapıyı kapatı¬yorlar. Bu söz aslında ne vakıayla ne akılla ve ne de İslâmın ruhuyla uyuşuyor. Ay¬rıca böyle bir hadisi nasıl kabul edebilirim? Belki belirli hususlarda seçkin olabilirler, fakat kesinlikle bütün konularda değil. Çünkü unutmamamız gereken bir şey de yanılgıların çoğunun İslâm'a hadis yoluyla girmiş olduğudur.

Son olarak kelamın yenilenmesi (tecdîd-i kelâm) hakkında konuşmak istiyorum.

Tâî: Ben kelâm ilminin gözden geçirilip iyi bir şekilde takdim edilirse yeniden kurulabileceğini ve aynı zamanda İslâmın aslını ve imkanlarını koruyarak, geniş, kapsayıcı, yeni bir teoriye zemin teşkil etmesinin mümkün olduğunu düşünüyorum. Çünkü yapı, islâm'ın, Kur'an'ın temellerinden türemiştir. Söylemiş olduğumuz beş ilkenin hepsi Kur'an'dan kaynaklanmıştır. Allah herşeye bir adet takdir etmiştir. Allah gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır, orada sonradan olma (hudûs) prensibi vardır; Yüce Allah'ın kendisinin her gün bir

işte olduğuna dair olan sözü yenilenme ve değişme {teceddüd ve teğayyür) ilkesini içerir, yani hiç bir şey aynı hal üzere iki vakit kalmaz. Allah kendinden başka ilah olmayan, hayy ve kayyûmdur. Evreni ayakta tu¬tandır. Nasıl ayakta tutuyor? Eğer şeyler değişiyorsa nasıl ayakta tutan (kayyûm) oluyor? Daha önce de söylediğim gibi şeyleri sürekli yenileyerek ayakta tutan odur. Eğer sana 'bu gömleği' her gün olduğu gibi giymen gerekir desem bu elinde yeni¬lemek için herhangi bir fırsat ya da bir seçim olmadığı manasına gelir. Fakat eğer sa¬na her gün 'yeni bir gömlek giymen gerekir' desem şimdi artık sen hürsün ve elin¬de hürriyet var. Yenileme sana hürriyet verir. Senden her gün yeni bir gömlek giymeni istersem bu yenileme, sana yarın giyeceğin gömleği seçme özgürlüğü verir.

Allah'ın iradesi sana bir gömlek giymen gerektiğini söyler ama 'hangi gömleği giyeceğine sen karar ver' diyerek özgürlük verir öyle mi?

Tâî: Evet, sen seç. Bundan dolayı Yüce Allah Kitabında 'Kalplerinizde olanı ortaya çıkarmak için' (2/154) demiştir. Her türlü noksanlıktan berî olan Yüce Allah müdahalede bulunmaz, O müdahalede bulunmayı istemez, O sana özgürlük vermeyi ister. Neden bazı Selefi müslümanlar bunu Allah'ın hükümranlığı konusunda haddi aşmak olarak kabul ediyorlar. Allah her şeye gücü yetendir. Gömleğinizi değiştirmeye nasıl güç yetiremez? Elbetteki güç yetirebilir. Fakat sana bu seçme hürriyetini veren de O'dur. Ve sana 'seç!' der. Sen bana 'Allah'ın hangi gömleği giyeceğimi bilmesi gerekir' diyebilirsin. Evet, O bilir. Fakat bilmesi irademe müdahale ettiği manasına gelmez. O halde insan amellerinden ve fiillerinden sorumludur. 'Yaptıklarından so¬rumlu tutulacaklardır.' Eğer seçmeyi (ihtiyar) insan hürriyetinden çıkarırsak sevabı ve cezayı da çıkarmamız gerekir. Bu da doğru değildir.

Allah zamanın içerisinde mi bilir yoksa zamansız mı bilir?

Tâî: O tam olarak zamansız bilir. Allah'ın ilmi, zamansız ve mekansızdır. Bu mesele tabii ki fikrî ve mantıkî olarak önemlidir. Allah bilir. Bu rabbani bir imtiyazdır. Çünkü O azizdir. O'nun ilmi mutlaktır. Ne zaman ne de mekân ona bir sınır çizemez. Geleceği de geçmişi de bilir.

Bu keyifli sohbet için çok teşekkür ediyorum.

Tâî: Ben de teşekkür ederim.

Tercüme: Cahid Şenel: Araştırma Görevlisi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü. **Kutadgubilig Felsefe-**Bilim Araştırmaları s. 15(MART 2009) s. 267-275

Bu yazı Timeturk.com'dan alınmıştır.

BİR MÜSLÜMAN NİÇİN EVRİMCİ OLAMAZ?

30.10.2021-İdris Tüzün- risalehaber

Evrim fikri ilk defa ortaya atılırken olsun, sonraki dönemlerde olsun daima ateizmle özdeşleştirilmiş ve dinlerin “Allah insanı yarattı” hükmüne alternatif olarak sunulmuştur. Evrimi ortaya atan Darwin de Allah’ın varlığı hakkında şüphede (agnostik) olduğunu

belirtmiştir. 150 yıla yakın bir zamandır da konu dindarlarla dinsizler arasında bir çatışma ve tartışma şeklinde cereyan etmiştir.

Bununla beraber son zamanlarda hem evrimi hem de Allah'ı kabul edenler ortaya çıkmıştır. Hatta bazı çevreler tarafından evrimin İslâmiyet'le çatışmadığı, hatta Kur'ân'da evrime delil olan âyetler olduğu iddia etmişlerdir. Bu iddiaları gündeme getiren kimselerin büyük çoğunluğu İslâm kültürünü derinlemesine bilmekten uzak kimselerdir. Âyetlere getirilen yorumlar ise sübjektif olup, ilmi olmaktan uzaktırlar.

Evrimin İslâm'ın ana kaynakları Kur'ân ve sünnetten delili olmadığı gibi tam tersine Kur'ân ve sünnette evrimi reddeden açık, net ifadeler bulunmaktadır. Bu yönüyle evrimi kabul etmek İslamiyet'in doğru yolundan ayrılmak, **dalalete, sapıklığa düşmekten başka bir şey değildir**.

Bu konuda bazı delilleri sunmak istiyoruz

Evrimi reddeden âyetler:

Kur'ân'ın açık ifadeleri ilk insan olan Âdem (as)'ın annesiz, babasız olarak ve topraktan yaratıldığını göstermektedir. Delillere geçmeden önce önemli bir konuya dikkat çekmemiz gerekir:

Her dilde kelimelerin bir hakiki manası bir de mecazi manası vardır. Örneğin "Aslan geyiği parçaladı" cümlesinde aslan kelimesi hayvan anlamında yani hakiki anlamında kullanılmıştır. "Ali aslandır" cümlesinde ise aslan kelimesi mecaz manada kullanılmıştır.

Kur'an'da da kelimeler bazen hakiki bazen mecazi anlamda kullanılmıştır. Örneğin "yakin" (يقين) içinde şüphe olmayan bilgi demektir ve bu manada değişik ayetlerde kullanılmıştır. Bir âyette ise mecaz manada "Sana yakin gelinceye kadar Rabbine ibadet et!" (Hicr, 99) buyrulmuştur. Burada yakin içinde şüphe olmayan bilgi değil ölüm manasında, yani mecaz manada kullanılmıştır. Ölüm kendisinde şüphe olmadığı, mümin kâfir herkesin inandığı bir hadise olduğu için yakin olarak zikredilmiştir. Fakat biri çıkıp "bir insanın yakine yani şüphesiz bir bilgi, iman seviyesine ulaştıktan sonra ibadet etmesine gerek yoktur, delili de bu âyettir" diyemez. Derse dalalete sapıklığa düşer, İslâm'ın doğru yolundan çıkar. Çünkü mecazı hakiki mana olarak kabul etmek, Kur'ân'ın kastetmediği bir manayı ona nisbet etmektir.

Kur'ân'daki kelimelerin hiçbir gerekçe ve ihtiyaç olmaksızın hakiki manasını mecaza, mecazi ifadeleri de hakikiye dönüştürmek Kur'ân'ı tahrif etmekten başka bir şey değildir. Bu İslâm âlimleri tarafından en büyük haram kabul etmiştir. Peygamberimizde "Kim kendi (nefsani) görüşüne göre Kur'ân'ı tefsir ederse cehennemde oturacağı yeri hazırlasın" demiştir. (İbn Kesir Tefsiri, Daru Taybe, 1999, c, 1, s, 10)

Evrimciler Kur'an âyetlerine mana verirken pek çok kelimelerin anlamlarını tahrif etmişlerdir. Bunun en büyük delili 20. Yüzyıla gelinceye kadar hiçbir müfessirin âyetleri evrime göre tefsir etmemiş olmasıdır. Hâlbuki evrimciler önce evrime inanıyorlar, sonrada bu inançlarına destek bulmak için bir önyargıyla Kur'ân'a yöneliyorlar, Kur'ân'ın kastetmediği manaları ona nisbet ediyorlar. Bu tür yorumlar sübjektif ve ilmi olmaktan uzaktırlar. Kur'ân'da da bu tür yorumları yapanların kalplerinde eğrilik olduğu, âyetleri fitne çıkarmak için tevil ettikleri bildirilmektedir. (Bkz: Âl-i İmran, 7).

Aşağıdaki âyetler çok açık bir şekilde evrimi reddetmektedir:

Birinci delil: Çamurdan Yaratılış

“(Allah) insanı yaratmaya bir çamurdan başladı. Sonra da onun soyunu süzülmüş bir özden, değersiz bir sudan yarattı.” (Secde, 7, 8.)

Bu ayette ilk insanın yaratılışının topraktan, sonraki insanların yaratılışının ise sudan olduğu açıkça belirtilerek aralarında fark olduğu vurgulanmıştır. İnsanın çamurdan yaratılışıyla ilgili ayetler pek çoktur. Örneğin şu ayetlere bakalım:

“Rabbin meleklere demişti ki: Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım. Onu şekillendirip, ruhumdan üflediğim zaman, derhal ona secdeye kapanın!” (Sad, 71, 72.)

Benzer diğer bir ayette şöyle: **“**Hani Rabbin meleklere demişti ki: “Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım. Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz, hemen ona secdeye kapanın!” (Hicr, 28, 29.)

Bu ayetler Âdem (a.s)’ın topraktan yaratıldığını açıkça ortaya koymaktadır.

Ayrıca Peygamberimizde “Bütün insanlar Âdem’in çocuklarıdır. Âdem ise Topraktan yaratılmıştır” buyurmuştur. (Tirmizi, hadis no: 3270, 3955; Ebû Dâvûd, hadis no: 5116)

İkinci delil: bir tek nefisten (Nefsi Vahideden) yaratılış

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً يَاأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

“Ey İnsanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve ikisinden pek çok erkek ve kadın meydana getiren Rabb'inize hürmetsizlikten sakının.” (Nisa, 1. Benzer âyetler için bkz: Zümer, 7; A’raf, 189.)

Âyette geçen nefs-i vâhide (**نَفْسٍ وَاحِدَةٍ**) yani bir nefis ile Âdem (a.s), eşiyle de (**زَوْجَهَا**) Hz. Havvâ kastedilmiştir. Âyetin devamında ise bütün insanların onlardan meydana geldiği belirtilmiştir.

Evrimi savunanlar âyetteki nefs-i vahide terkibini, hem Adem (a.s)’ın hem de Havva validemizin yaratıldığı aynı madde olduğunu iddia ederek “nefs-i vahide’den hem Adem hem de Havva yaratılmıştır” demişlerdir. Bu tür bir iddia âyetin açık ifadesini tahrif etmektir. Çünkü âyette “nefs-i vahide”den eşinin yaratıldığı, ikisinden de diğer insanların yaratıldığı ifade edilmektedir. Dolayısıyla burada nefs-i vahide Adem (a.s) demektir. Eğer onların dediği gibi olsaydı nefs-i vahideden hem Adem’in hem de eşinin yaratıldığının belirtilmesi gerekirdi. âyette nefs-i vahide haricinde Adem (a.s) diyebileceğimiz bir başka şahıs bulunmamaktadır. Bazıları bu bir yorum diyebilir. Hâlbuki bu bir yorum değil, metni tahriftir.

Burada evrimi kabul ettirmek isteyenlerin iddialarını kabul ettirmek için büyük bir cürüm işledikleri görülmektedir.

Üçüncü delil: İsa (a.s) ve Âdem (a.s)

İsa (a.s) babasız, Âdem (a.s) ise anne ve babasız olarak yaratılmıştır. Bu konuda Kur'ân'da şöyle buyrulmuştur:

"Allah katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol!" dedi ve oluverdi." (Âl-i İmrân, 59.)

Bu âyet İsa (as)'ı babasız olduğundan dolayı ilah kabul eden Hıristiyanları reddetmek için nazil olmuştur. Bu âyet "İsa (as) ilahtır, delili de babasız yaratılmış olmasıdır" diyen Hıristiyanlara, "Yanlışsınız, çünkü Âdem de anasız babasızdır, o nasıl ilah değilse, İsa'da değildir" diyor. Ayrıca mucizeleri inkâr ederek "Babasız insan olur mu?" diyenlere bu âyet "Olur! İşte Âdem" diyor.

Tabii aynı zamanda "Âdem (as)'ın babası vardı, o, hayvanların evrim geçirmiş şeklidir, insan evrim geçirdi" diyenlere de bu ayet "yalan söylüyorsunuz" diyor.

Buraya kadar zikrettiğimiz ayetlerde evrimin açık bir şekilde reddedildiği görülmektedir. Bu konuda daha başka ayetler varsa da biz bu kadarının yeterli olacağına inanıyoruz. Buna rağmen kırk dereden su getirerek, utanmadan ayetleri eğip bükerek istedikleri manaları verenlere, yukarıdaki ayetin devamını hatırlatalım. Ayetin devamı şöyledir:

"Gerçek, Rabbinden gelendir. Öyle ise şüphe edenlerden olma. Sana (Allah'tan) bu ilim geldikten sonra, seninle bu konuda çekişenlere de ki: Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lânet dileyelim. Şüphesiz bu (anlatılanlar), doğru haberlerdir. Allah'tan başka ilâh yoktur. Muhakkak ki Allah, evet O, mutlak güç ve hikmet sahibidir. Eğer yine yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir." (Âl-İ İmrân, 60-63.)

Kur'ân'ın açık ifadeleri evrimi reddettiği gibi, 20. yüzyıla gelinceye kadar hiçbir âlim Kur'ân'ın herhangi bir âyetini evrime göre yorumlamamıştır. Evrim popüler hale geldikten sonra batı karşısında aşağılık kompleksine kapılanlar evrimin hakikat olduğunu ve bunun İslamiyet'le çatışmadığını, evrimi kabul etmenin dini yönden hiçbir sakıncası olmadığını dillendirmeye başlamışlardır. Bunlar evrim düşüncesini asıl yapıp, Kur'ân'ın açık hükümlerini evrime göre tevil ederek küfürle iman arasında bir yol oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Bu şahıslar, ateistlerin Allah'ı inkâr için ortaya attıkları, fakat ispat edemedikleri evrimi kabul edip, Müslümanlar içinde bunun propagandasını yapıyorlar. Bu tür faaliyetlerin masumane bir faaliyet olduğuna inanmak güçtür.

Bir şahıs eğer bir insanın hem Müslüman hem de evrimci olabileceğini iddia ediyorsa iki ihtimal söz konusudur:

Birinci ihtimale göre: Bu adam sinsi bir münafıktır, dinsizliği yaymak, Müslümanların küfre karşı direncini kırmak ve Müslümanlar arası ihtilaflar çıkararak onları birbirine düşürmek istiyordur.

İkinci ihtimale göre: Bu adam, batı felsefesi karşısında aşağılık kompleksine kapılmış, ispatlanmamış olan evrimin gerçek olduğuna inanmış, fakat İslâm'dan da kopamamış, iki arada kalmış bir kimsedir. İslâm'ı, Kur'ân'ı tam manasıyla bilmediği halde, kendini İslâm

hakkında konuşabilecek salahiyette zannetmektedir. Kur'ân'ı asli manasına göre anlayan ve kabul eden Müslümanların çoğunluğuna karşı da kibirli, onlara tepeden bakan kendini beğenmiş biridir.

ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI VE MEVLANA EVRİMCİ MİYDİ?

13.11.2021- İdris Tüzün- risalehaber

Evrimi savunan bazı şahıslar **Erzurumlu İbrahim Hakkı ve Mevlana**'nın bazı ifadelerinden yola çıkarak onların evrimi kabul ettiklerini iddia etmişlerdir. Bu iddiayı ortaya atan şahıslar üç kısımdır:

1-Birinci kısım bu iki zâtın kitabını okumamış, hatta eline bile almamıştır. Fakat bir yerlerden böyle bir şeyi duymuş veya birkaç paragraf okumuşlardır.

2-İkinci kısım ise onların kitaplarını okumuşlar, fakat yalnızca evrimle ilişkili olduğu iddia edilen yere bakmışlardır.

3-Üçüncü kısım ise bu iki zâtın kitaplarını baştan sona gözden geçirmiş veya okumuşlardır. Kitapların bütününü okuduktan sonra bu iki zâtın ifadelerinin evrimle ilgisi olmadığını anlamışlardır. Fakat buna rağmen gerçeği saklayarak, sahtekârlık yapmışlar, onların evrimci olduğunu söylemişlerdir.

Üçüncü kısım insanların sahtekâr olduğunu söylüyoruz. Çünkü Mevlana da, İbrahim Hakkı da kitaplarında evrimcilerin iddiasının zıddına Âdem (a.s)'ın Allah tarafından annesiz, babasız olarak çamurdan yaratıldığını söylemektedirler. Evrime delil olarak gösterilen ifadelerinde evrimle bir ilgisi yoktur.

Sırasıyla ele alalım:

Erzurumlu İbrahim Hakkı

Erzurumlu İbrahim Hakkı Marifetnamesinde "Ey aziz, bil ki, tefsir ve hadis ehlinin ittifakla bildirdiklerine göre" dedikten sonra cennetin, cehennemin, meleklerin yaratılışını anlatmış, sonra da Âdem (a.s) hakkında şöyle demiştir:

خلق اولنالدنبرو عدد سنین یکرمی بیك بیله تمشدر * بعده حق تعالی بابای عالم ابو البشر اولان حضرت آدم
علیه السلامی خلق ایتمك مراد ایلدکده عزرائیل علیه السلامی کوندروب یریوزنده اقالیم سبعه دن انواع تراب
المشدر بعده جبرائیل علیه السلامی ارسال ایدوب اول طین یابسی قرق کون تخمیر قیلمشدر بعده حق تعالی
انی احسن تقویم اوزره بطن وادی نعمانده تصویر ایتمشدر وانك رأسی شریفندن یکا کندی روحندن
اکا نفخ ایدوب یریوزنه انی مسجود ملائکه واولادنه پیغمبر ایتمشدر وجمیع ملائکه اکا سجده ایلدکده ابلیس
ابا ایدوب سجده ایتمدیکیچون ملعون ومطرود اولمشدر والی یوم القیامه مهلت المشدر وذریات کثیره سیله

"Ba'dehu, Hak Tealâ baba-i âlem ebu'l-beşer olan Âdem (a.s)'i halk etmek muradeyledikte Azraîl (a.s)'i gönderip yeryüzünde ekâlim-i seb'a'dan enva-i turâb almıştır. Ba'dehu Cebraîl (a.s)'i gönderip ol tîn-i yâbis'i 40 gün tahmîr kılmıştır. Ba'dehu Hak Tealâ onu ahsen-i takvîm üzere batn-ı Vâdi-i Nu'mân'da tasvîr etmiştir…" (İbrahim Hakkı, Marifetname, İstanbul, Matabaa-yı Ahmed Kâmil, 1330, s, 18)

Bugünkü dille: "Sonra Cenâb-ı Hak âlemin babası ve Ebûl beşer Hz. Âdem (a.s)'ı yaratmak isteyince Azrail (as)'ı yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırmıştır. Sonra Cebrail (as)'ı gönderip, o, kuru toprağı yoğurup hamur haline getirmiş ve 40 gün o şekilde

bekletmiştir. Sonra Cenâb-ı Hak bu hamura Numan vadisinde en güzel şekilde suret vermiş ve kendi ruhundan onun başına üfleyerek diriltmiş ve melekleri ona secde ettirip yeryüzünde evlatlarına peygamber yapmıştır. Yalnız İblis ona secde etmediği için lanetlenmiştir.”

Bu ifadeler açıkça onun evrimcilerin zannettiği gibi bir evrimi kabul etmediğini göstermektedir. Ayrıca konunun bitiş kısmında da –adeta evrimcilere hitap ediyormuş gibi- şöyle bir tembih yapmıştır:

بحرمة حبيبك المختار آمين يا غفار ﴿تنبيه﴾ مخفى اولميه كه بورايه كلنجيه دكين كتابت اولنان سطورك جملهسى
امور دينيهدن اولمغله بو مذكوراتك كليسنى يقين اوزره تصديق و اعتماد ايله اعتقاد ايتمك جملهمزه اهم و الزمدر
زيرا كه بونلر امور دينيهدن اصول معظمهدر و بو امور مذكورهنك براهينى عقله قياس ايتمك غير جائزدر زيرا كه
عقل بشر بونلرى ادراك ايتمكدن قاصر و عاجزدر اڭ حق ترمطالب اعلامن اولان مولايه وصول ايچون عظمت

“Hafi olmaya ki: buraya gelinceye değin kitabet olunan suturun cümlesi umuru diniyyeden olmakla, bu mezkûratın küllisini yakin üzere tasdik ve itimat ile itikat etmek cümlemize ehem ve elzemdir. Zira ki, bunlar umuru diniyyeden usulü muazzamadır. Bu umuru mezkûreyi berahini akla kıyas etmek gayrı caizdir. Zira ki, aklı beşer bunları idrak etmekten kasır ve acizdir.” (İbrahim Hakkı, Marifetname, İstanbul, Matabaa-yı Ahmed Kâmil, 1330, s, 21)

Sadeleştirilmiş şekliyle şöyle: “Biliniz ki, bu anlattıklarımız dinin emir ve bilgileridir. Bu bilgilere inanmak ve güvenmek önemlidir, lüzumludur ve şarttır. Çünkü hepsi de Kur’an-ı Kerim ve hadisi şeriflere dayanır. Bunları aklın delilleriyle kıyaslamak ve üzerlerinde fikirler yürütmek caiz değildir. Çünkü insan aklı bunları idraktan acizdir.”

(İbrahim Hakkı, Marifetname, Sadeleştiren Turgut Ulusoy, Hasankale İbrahim Hakkı Camii ve Külliyesini Yaptırma ve Yaşatma Derneği, 1987, s, 25-26, 29)

Mevlana

Mevlana da Mesnevi’sinde Âdem (a.s)’ın topraktan yaratılışını Erzurumlu İbrahim Hakkı’nın anlattığı gibi anlatmıştır. Üstelik o konuyu kendine has üslubuyla 10 sayfa tafsilatla anlatmıştır. (Bkz: Mevlana, Mesnevi, Terceme ve şerh: Abdülbaki Gölpınarlı, İstanbul, İnkılap ve Aka, 1984, s, 165-175)

Buraya kadar anlattıklarımız bu iki zâtın Âdem (a.s)’ın topraktan yaratıldığını ve ilk insan olduğunu söylediklerini göstermektedir. Dolayısıyla onlara nisbet edilen evrim iddiası doğru değildir. Her iki zâtın da evrime delil olarak gösterilen sözleri vardır. Fakat onların bu sözleri ya kasten ya da hataen yanlış tefsir edilmiştir. Şöyle ki:

Evrim bir türün başka bir türe dönüşmesidir. Evrimciler ilk insanı yani Âdem (as)’ı Allah’ın topraktan yarattığını değil, maymuna benzer bir varlıktan insana dönüştüğünü söylemektedirler. Yukarıda zikrettiğimiz iktibaslar Mevlana, İbrahim Hakkı’nın bu görüşü kabul etmediğini göstermektedir. Bununla beraber onların bazı ifadeleri yanlış yorumlanmıştır. Onlar canlı varlıklardaki istihaleden, değişiklikten bahsettiği halde, evrimciler konuyu evrimle ilişkilendirmiştir. Onlara göre havadaki, sudaki ve topraktaki elementler, bitkinin vücuduna girerler, bitkiyi bir hayvanın yemesiyle hayvan vücuduna girerler, hayvanı da bir insan yediğinde insan vücuduna geçerler. Yani havada, suda, toprakta var olan maddeler önce bitki, sonra hayvan, sonra da insan vücuduna girerek bir âlemden başka bir âleme yolculuk yapar bir istihaleye maruz kalırlar.

Örneğin İbrahim Hakkı şöyle diyor: "Ey aziz, hikmet ehli demişlerdir ki: Eğer bir insan kendi aslını ve ne gibi devrelerden geçerek olgunluk durumuna geldiğini bilmek isterse ihtiyarlıktan evvel gençti, gençlikten evvel çocuktu, çocukluktan evvel ana rahminde cenindi. Ondan evvel [anne ve babasının vücudundaki] damarlar içinde kan, ondan evvel ana ve babasının gıdası idi. Ondan evvel [gıda olmadan önce] hayvan ve bitki idi. Ondan evvel dört unsurun karışımı olan topraktı. Topraktan evvel mutlak cisim idi. Ondan evvel külli tabiattı. Ondan evvel mücerret cevherdi." (İbrahim Hakkı, Marifetname, s, 34)

Mevlana'da benzer bir şekilde şöyle diyor:

"Cansızlıktan öldüm, bitki oldum. Bitkilikten öldüm hayvanlığa ulaştım. Hayvanlıktan ölüp insan oldum. Öyleyse niye korkayım? Hani eksildim mi ölmekle? Bir dahaki aşamada insanlıktan öleyim de melekler arasından başım, kanadım yükselsin."**[1]**

D**ikkat edilirse Mevlana da İbrahim Hakkı da bir türün başka bir türe evrilmesinden bahsetmiyor.** İnsanı oluşturan elementlerin seyrü seferinden bahsediyor. Buna tasavvufta devir nazariyesi denilmiştir.

İhvânus Safa ve İbn Miskeveyh gibi bazı İslâm filozofları, varlıkları cemadat (cansızlar), nebatât, hayvanlar ve insanlar şeklinde belli bir tertip ve tasnife tabi tutmuşlardır. Onların bu tasnifleri bazıları tarafından çarpıtılarak evrimle ilişkilendirilmiştir. Hâlbuki konunun evrimle hiçbir ilişkisi yoktur. Bunun en büyük delili onların Âdem (a.s)'ın ilk insan olarak, Allah tarafından topraktan yaratıldığını ifade etmeleridir. Bu konuda evrimin İslâm'a aykırı olmadığını savunan Caner Taslaman bile şöyle diyor:

Biyolojik anlamda Lamarck ve özellikle Darwin tarafından ortaya konan 'Evrim Teorisi' ile her bir canlı türünün, diğer bir türün değişimi sonucu oluştuğu kabul edilir. Bu yüzden **türlerin sabitliğini savunan herkes** 'Evrim Teorisi' ile tam zıt kutuptadır. **'Evrimci' fikirleri gösterilirken türlerin değişmezliğini savundukları da aynı araştırmacılar tarafından gösterilen Nazzam, Biruni, İhvan-ı Safa** 'evrimci' kabul edilseler de, 'Evrim Teorisi'ni önceden savundukları söylenemez. Cahız, canlılar arasındaki hayat kavgasından, Biruni canlı türlerin içindeki çeşitlilikten ve türlerin seçimi ile ıslah edilmelerinden bahsetmişlerse de **hiçbirinin bugünkü anlamda [yani bir türün başka bir türe dönüştüğü şeklinde] bir 'Evrim Teorisi'ni savunduğu söylenemez.** (…) Canlıların arasında 'varlık mertebeleri' olduğu görüşünü ve bu görüşe göre canlıları sıralamayı 'Evrim Teorisi'nden ayırt etmek gerekir.

Aynı hata Aristoteles için de yapılmış, onun canlıları 'varlık mertebeleri'ne göre dizişinden, 'Evrim Teorisi'ni öncelediğini düşünenler olmuştur. İbn Miskeveyh'in de yaptığı gibi canlıları 'varlık mertebeleri'ne göre ayıran hiyerarşik bir diziş, basit canlıdan kompleks canlıların evrimleştiğini söyleyen sıralamaya benzeyebilir. Fakat varlık mertebeleri'ne göre canlıları dizişte canlı türlerinin birbirlerinden evrimleştikleri iddiası yer almazken 'Evrim Teorisi'nin en temel iddiası budur. (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, İstanbul Yayınevi, 2013, s, 42-43)

Hülâsa ne İbrahim Hakkı, ne Mevlana, ne de İslam filozofları evrimi savunmamışlardır. Bu konuda konuşanlar ya cahilliklerinden, ya da sahtekârlıklarından bunu iddia etmektedirler.

[1] Mevlana, Mesnevî-i Ma‘nevî, tercüme: Hicabi Kırlangıç, Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Yayınları, İstanbul 2015, 3/440, (Beyit: 3893-3895)

EVRİM TEORİSİ VE SAİD NURSİ

04.04.2016- Şahin Doğan- risalehaber

Evrim Teorisi yüzyıllardır tartışılıyor, adı üstünde bir teori hala, ispatlanmış bir kanun değil. Evrim Teorisi'nin Batılı bazı bilim çevrelerinde bu kadar popüler ve yaygın olmasının nedeni İngiliz filozofu **Thomas Huxley** gibi ateşin zekaların onda ateistik ön-kabulleri için yığınla malzeme bulabilmesiydi. **Niçe** kutsal kitaplardaki yaratılış inancının Evrim Teorisiyle birlikte tarihe karıştığını büyük bir sevinçle ilan eder. Halbuki **Darwin**, her fırsatta, kendisini ateist değil **agnostik** (bilinemezci) olarak tanımlar ve geliştirdiği teorinin Allah'ın varlığını çürütmek veya kanıtlamakla bir ilgisinin olmadığını söyler. Hakikat şu ki Allah'ın kainatta cari "sünnettullah" tabir olunan yasası gereği tekamül kanununa tabi, farklı türlerin birbirine dönüşmesi şeklinde değil de aynı türler arasında kısmi ve izafi bir tekamülün (evrim) olduğu söylenebilir. Kısacası Evrim'i toptan inkar veya toptan kabul, akl-ı selim ile düşünen bir Müslüman'ın tavrı değildir. Zira biri ifrat, diğeri tefrittir.

Bir Müslüman bağımsız bir tefekkür neticesinde bazı bilgilere ulaşabilir. Ulaşabildiği bu bilgiler bazı zaman vahyin açık beyanlarıyla tezat teşkil edebilir. Bu durumda o Müslüman'ın yapması gereken en acil şey, ulaştığı bilgiyi vahyin sarih beyanları ışığında tashih etmektir. Ama bunu yapmak yerine "**bunları ben demiyorum Kur'an diyor**" şeklinde kendi yanlış ve hatalı çıkarımlarını Kuran'a mal ederse, bizim ona "işte orada dur kardeş! Bunlar, bizzat Kur'an'ın beyanları değil, senin, kasır fehminle onun ayetlerinden bazı zorlama tevillerle çıkarsadığın, öznel görüşlerin" demeye hakkımız var. **M. İslamoğlu** ve benzerlerine karşı çıkışımızın nedeni işte buydu. Amma bir de ne görelim İslamoğlu bu konuda yalnız değilmiş. Bizim camiadan aynı düşüncelere sahip "alim" bir nur talebesi varmış. (Bana gönderdiği yazısından aynen aktarıyorum)

"Müslüman yazarlar Hicri 80. senede evrim meselesini çözdüler. **Cahız** bahsediyor evrimden. Başta **Mutezile** imamları Afrika'da gözlemler yaptılar ve evrime hükmettiler. Sonra İslam âleminde bilimsel gelişmenin önü kesilmiş. Âdemiyeti **Mevlana** biliyor ama bazılarının imanını kaybetmesinden korktuğu için meseleyi fazla açmamış. **Bediüzzaman** da her şeyi fazla açmamış, sınırlı vermiş; ama şöyle diyor 28. Mektup'ta "Beşerin başı vahşidir" ve 8. Söz'de "Hayat ağacı bir tanedir, her tür bir daldır" 16. Sözde de "Her şey evrimleşerek yaratılmıştır" deniliyor. Mesnevi'de de "İnsanlık hayvanlıktan terakki ederek Âdem oldu" diyor. **Filibeli Ahmet Hilmi'**de de var bu görüş. Âmâk-ı Hayal kitabına bakabilirsiniz…"

Dikkat ederseniz İslamoğlu, hatalı görüşlerini Kuran'a mal etmeye çalışıyordu, bizim "alim" ağabeyimiz de bu görüşünü İslam alimlerine mal etmeye çalışıyor. Yani onlar üzerinden bir meşruiyet elde etme gayreti içine giriyor. Ve bilhassa üstat **Bediüzzaman Said Nursi** üzerinden. Said Nursi'nin iddia edilen ifadelerinin evrimle uzaktan yakından bir alakasının olmadığı erbabının malumu. İddia edilen diyoruz çünkü yaptığımız tahkikat neticesinde ne 28. Mektup'ta, ne 8-16. Sözler de ne de Mesnevi de bahsi geçen ifadelerin yer almadığını gördük. Biz arzu ederdik ki değerli ağabeyimiz Risale'den yaptığı bu alıntıları, tercüme etmeden, orijinal ifadeleri sayfa numarası vererek aktarmasıydı. Sayfa numarası vermekten imtina etmesi işin öyle olmadığı yönündeki kanaatimizi destekliyor gibi.

Daha fenası var: "…Âdem kesinlikle bir 'arketip'tir.
İnsanlığın kollektif kişiliğidir. Kur'anda bahsedilen âdem ruhani, metafizik ve kollektif bir şahsiyettir ki, hem peygamberdir hem de putperesttir… **Âdem** peygamberdir denilir ama Kur'an da öyle bir ayet yok. Sadece "Âdem kelimeler aldı" deniyor ki, insanlığın medenileşirken öğrendiği ilk prensipler manasındadır… Yani ilk peygamber **Nuh** (as) oluyor ve Âdem de aslında insanlığın vahye muhatap olmadan önceki halini ifade ediyor? Âdem için peygamber demiyor, şirke girdi diyor Kur'an. Klasik inanca göre peygamber kabul edersek, müşrik olmasını nasıl açıklayacağız. Âdem 'insanlığın geneli'dir. Aynı zamanda ikinci bir mana ile "Âdem" insanlığın bir dönemki putperest halini ifade eder…"

Evet, bunlar "alim" bir nur talebesinin sözleri. Hemen belirtelim
Hz. Adem'in tıpkı **Hz. Resullullah** gibi bir insan ve bir peygamber olduğu konusunda İslam alimleri arasında ihtilaf yoktur. Doğrusu, bu ifadeleri okuyunca İslamoğlu karşısındaki hayret ve şaşkınlığım bir parça izale oldu. Çünkü bizim mahallede bu "batıl" düşüncenin alası varmış da haberim yokmuş. Yahu muhterem, Kuran'ı Kerim'in "**ALLAH Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini halkların arasından (elçi olarak) seçti"** (Ali İmran, 33) apaçık ayeti önümüzde dururken nasıl "Kur'an da öyle bir ayet yok!" diyebiliyorsun. Bu ayette geçen "Adem" kelimesinin "arketip" ile, "insanların geneli" ile, "kollektif kişilik" ile, hele hele "putperestlik" ile ne alakası var? Buna rağmen kalkıp da İslamoğlu'nun söylediklerine "çocukça düşünceler" demez mi; asıl insanı hayretler içerisine gark eden bu. Açıkçası, onlarca esere imza atmış külliyat sahibi bir nur talebesinin böyle düşünebilmesine bir anlam veremiyorum, anlayabilen varsa lütfen bana yardımcı olsun.

BEDİÜZZAMAN EVRİMİ NEDEN ELEŞTİRMİYOR?

10.10.2018-Ahmet Ay- risalehaber

Önce bozulan **'hayat'** mıdır, yoksa **'itikat'** mıdır? Evet, sizi yeni bir "Yumurta mı tavuktan çıkar, tavuk mu yumurtadan?" sorgulamasına davet ediyorum. Zira bu ikisinin arasında da, **tıpkı tavuk ve yumurta örneğinde** olduğu gibi, girift bir ilişki var. İlişkinin giriftliği değinilen iki nesnenin de birbirini gerektirebilir oluşundan kaynaklanıyor. Daha doğrusu: Aralarında 'mukarenet' var. Yani tavuk, yumurtanın sebebi olabileceği gibi, yumurta da tavuğun sebebi olabilir. Yumurta tavuğun neticesi olabileceği gibi, tavuk da yumurtanın neticesi olabilir. Sonucun hem neden hem sonuç, nedenin de hem sonuç hem de neden olduğu bir düzlem.

Mü'min böylesi **tekerlemeli demagojilerle** karşılaştığında boğulmamalı. Bir adım geriye çekilip daha geniş çerçeveden bakabilmeli olaylara. Parçalarda boğulmamanın sırrı bu: **İster tavuk yumurtadan çıksın, ister yumurta tavuktan. Neticede ikisi de yaratan Allah.** Biz, temelde şirke karşı savaşıyoruz, sebeplerin sıralaması üzerine değil. Allah, ister birisini diğerine neden kılar, ister diğerini ötekine sonuç. Alt tarafta sürdürülecek tartışmaların itikadî anlamda 'olmazsa olmaz' bir yanı yoktur. Amma ki Kur'an ve sünnetle bize ulaşan bilgiyle çelişmeye. Ve kendisini, kendisi için nasların bükülmesini isteyecek kadar, mutlak bir doğru olarak dayatmaya. Zoolojiye dair kısmı ise: Bugün böyle bulunur, yarın başka bir delil ortaya çıkar, öteki gün başkası isbat edilir. Bir gün Newtoncu fizik sarsılmaz görünür, öteki gün Kuantum fiziği ortaya çıkar, yarın bir başkası onların yerini alır, vs. Bilim tedricen ve zamanla gelişir. Fakat ikincil niyetli teolojik saptırmalar çıkarılmadığı sürece bilim imansızlık üretmez. Bize **yatayda** Allah'ın azametini anlamanın imkanlarını sunar. **Dikeyde** ise herşeyin yaratanı, devam ettireni, sebep-sonuç ilişkisinden aşkın bir şekilde, Allah'tır.

Evrim teorisi bile (isbat edilemezliği bir yana) teori düzleminde türden türe atlamaları tesadüfle açıklamıyorsa, yani o türden türe atlamaları bir Yaratıcıya bağlıyorsa, "Canlılar böyle oluştu fakat o türden türe atlamaları da yaratan Allah'tır!" diyorsa işine bakabilir. Çalışmaya devam edebilir. Ama dikkatinizi çekerim: Yalnızca işine bakabilir. Kendisini bize dayatamaz. "Ehakkın müddet-i taharrîsi zamanında bâtılın vücuduna bir nev'i müsamaha var..." sırrınca bir tasavvurî ihtimal olarak ufukta asılı kalabilir.

Bugün, evrim teorisini sorun haline getiren **'biyolojik bir sanrı'** olarak ortalıkta dolaşmasından ziyade, sanki kat'i bir hakikatmiş gibi içinden yapılan teolojik çıkarımlardır. Dinin de ona göre bükülmeye zorlanmasıdır. Bizim temelde mücadelesini verdiğimiz şey: **Kainatın 'çoklu ilah' düzleminde veya 'ilahsız' açıklanamayacağıdır.** Yaratılışın keyfiyeti Allah nasıl dilerse öyledir. Fakat, burada yine altını çizmek mecburiyetindeyiz, evrim veya herhangi başka bir teorinin bize kendisini 'bilimsel bir dogma' olarak dayatmaya hakkı yoktur. Origin Unknown filminde de hatırlatıldığı üzere: **"Bilim tekrarlanabilirlik üzerine kuruludur."** Evriminse bugünde tekrarlanabilirliği yoktur.

Yüzümüzü mürşidime dönelim. Evrim teorisini **Darwin**'in ortaya atış tarihi 1859. **Bediüzzaman'ın Tabiat Risalesi**'ni telif ediş tarihi ise 1920 civarı. Peki, Bediüzzaman, neden evrim teorisini birebir hedef tahtasına koyup eleştirmemiştir? **Ben bunu iki sebebe bağlıyorum.**

Birincisi: Bediüzzaman'ın Kur'anî yoludur ki, Kur'an, fizik/biyoloji kanunlarını değil, kainatta sürekli tekrar eden olayları (ki bu tekrarlar da aslında ismi konulmamış bir/birçok kanunun habercisidir) misal olarak verir. Kur'an tüm değişmezliği, açıklığı ve yalınlığı içinde kainatı delil olarak kullanır. Umuma hitap eder. Gün gelir insanî bilim diye isimlendirdiğim tesbit edilen fiziğin, kimyanın, biyolojinin kanunları, yenilerinin veya daha doğrularının keşfiyle değişebilir. Ancak Kur'an, tekrar eden nesnelere ve olaylara dikkatlerimizi çektiği için, eskimez. Hatta zaman eskidikçe Kur'an gençleşir.

Bence Bediüzzaman da Yeni Said döneminde bu yolu kullanıyor. Teoriler veya kanunlar düzleminde, felsefenin zemininde, meseleleri tartışmak yerine, kainat düzleminde tüm zamanların anlayacağı bir şekilde varlığı tartışıyor.

"Eski Said ile mütefekkirîn kısmı, felsefe-i beşeriyenin ve hikmet-i Avrupaiyenin düsturlarını kısmen kabul edip, onların silâhlarıyla onlarla mübareze ediyorlar, bir derece onları kabul ediyorlar. Bir kısım düsturlarını, fünun-u müsbete suretinde lâyetezelzel teslim ediyorlar; o suretle, İslâmiyetin hakikî kıymetini gösteremiyorlar. Adeta, kökleri çok derin zannettikleri hikmetin dallarıyla İslâmiyeti aşılıyorlar, güya takviye ediyorlar. Bu tarzda galebe az olduğundan ve İslâmiyetin kıymetini bir derece tenzil etmek olduğundan, o mesleği terk ettim..." derken de kastettiği belki bu.

Yani, evrimi 'içinde kalarak' değil, daha ötesinde 'tesadüflerin yaratıcılığının mümkün olmadığının altını çizerek' konuşuyor.

İkincisi de bu bence: Felsefe-i beşeriyeyi layetezelzel kılmamak, ona yaslanmamak, onun dogmalarına da hakikat muamelesi yapmamak. Daha öz bir ifadeyle: Bilimselliğin cazibesine kapılıp vahiyden olmamak. Parçalarda boğulmanın bir açıdan da buna baktığı kanaatindeyim. Hem şu da var: Bilim modern dünyanın varlığı açıklamaya çalıştığı 'uzmanlaşma adacıklarından' oluşmuştur. Biz ise adacıkları değil bütünlüğü dava ediyoruz. Vahyin ve

sünnetin bu bütünlükten haber verdiğini iddia ediyoruz. Elbette, her meseleyi yine adacıklar üzerinden değil, biraz geriye çekilip bütün üzerinden konuşmak hikmetli olacaktır.

"Kur'ân-ı Hakîm şu kâinattan bahsediyor; tâ zât ve sıfât ve esmâ-i İlâhiyeyi bildirsin. Yani bu kitâb-ı kâinatın maânîsini anlattırıp, tâ Hâlıkını tanıttırsın. Demek, mevcudâta kendileri için değil, belki Mûcidleri için bakıyor. Hem, umuma hitâb ediyor. İlm-i hikmet ise, mevcudâta mevcudât için bakıyor. Hem, hususan ehl-i fenne hitâb ediyor. Öyle ise, mâdem ki Kur'ân-ı Hakîm mevcudâtı delil yapıyor, bürhan yapıyor; delil zâhirî olmak, nazar-ı umuma çabuk anlaşılmak gerektir."

Hz. İbrahim aleyhisselam ile Nemrud arasında geçen o diyaloğu hatırlayalım: Yaratmak ve öldürmek noktasında Nemrud'un takıldığını, aşamayacağını, çıkamayacağını anlayan İbrahim aleyhisselam, onunla getirdiği iki esirden birisini öldürüp diğerini sağ bırakmasını tartışmayı seçmedi. Yani; "Senin bu yaptığın benim kastettiğim değil!" demedi. Nemrud'u biraz daha geriye çekerek hayat ve ölüm hakikatlerine daha geniş bir çerçeveden bakmasını salık verdi. Bakara sûresinin 258. ayeti bunu bize şöyle haber veriyor:

"Allah kendisine mülk verdi diye İbrahim ile Rabbi hakkında tartışanı görmedin mi? İbrahim: 'Rabbim, dirilten ve öldürendir' demişti. 'Ben de diriltir ve öldürürüm' dedi; İbrahim, 'Şüphesiz Allah güneşi doğudan getiriyor, sen de batıdan getirsene' dedi. İnkar eden şaşırıp kaldı. Allah zulmeden kimseleri doğru yola eriştirmez."

Evet, **hayat ve ölüm**, kainatta sürekli tekrar eden örnekleriyle bir büyük kanunun parçasıdır. Büyük bir sistemin parçasıdır. Bir köşesini güya kendi namına zaptetmekle kimse bir kanunun sahibi olamaz. İnsanın zahiren elinden çıkan fiiler de bu nedenle kendisinin olamaz. Çünkü o hangi fiili eylese bir kanunla bağı vardır. Parçasıdır. Bütünün sahibi olamayan parçasının sahibi olamaz. Bu yüzden **'tevhid' varlığın en sarsılmaz hakikatidir.** Vahiy de, o bütünü gören makamdan geldiği için, en sağlam bilgi kaynağıdır. Bilimin elemanı gibi çalıştırılamaz.

HANGİ CANER TASLAMAN?

08.11.2021- İdris Tüzün- risalehaber

Evrim konusunda birbirinden farklı üç türlü Caner Taslaman olduğunu söyleyebiliriz:

1-Evrimin Kur'ân'a aykırı olduğunu söyleyen ve reddeden.

2-Evrimin Kur'ân'a aykırı olmadığını ve kendisinin de evrime inandığını söyleyen.

3-Evrimin Kur'ân'a aykırı olmadığını, fakat bu konunun bilinemez bir özellik taşıdığını, dolayısıyla bu konuda müsbet veya menfi bir hüküm veremeyen.

Bu üç çeşit Taslaman'ı biz onun yazılarından çıkarıyoruz. Aşağıya onun bu konudaki yazılarını alıyoruz:

1-Caner Taslaman'ın evrimin Kur'ân'a aykırı olduğunu söyleyen ve reddeden ifadeleri:

Kuran Araştırmaları Grubu tarafından Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize adlı bir kitap yayınlanmıştır. Bir Tv programında sayın Taslaman, bu kitabın bir kısmını kendisinin yazdığını söylemiştir. Onun yazdığını tahmin ettiğimiz bir bölümde şöyle denilmektedir:

Kur'an'da 3- Ali İmran Suresi 59. ayette Hz. Adem ile Hz. İsa arasında bir benzetme yapılır. Kur'an'da hiçbir Peygamber hakkında bu tarz bir benzetme yapılmamıştır. Peki, bu Peygamberlerin ismi Kur'an'da kaçar kez geçer? Tam 25'er kez, birbirine eşit olarak. İki Peygamber arasında benzetme yapan ayet şöyledir:

Şüphesiz ki; Allah'ın katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. O'nu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi ve O da oldu. (3- Ali İmran Suresi 59)

Bazı insanlar Hz. İsa'nın babasız olarak yaratılmasından dolayı onu oğul-tanrı ilan etmişlerdir. Bazılarıysa Allah'ın her şeye gücünün yettiğini unutup, Hz. İsa'nın nasıl olup da babasız yaratıldığını sorgulamaktadırlar. **Allah ise Hz. Adem'i hem babasız, hem anasız yaratmasını örnek verip, onun durumunu Hz. İsa'ya benzetmekte**, böylelikle Hz. İsa'ya bu özelliğinden dolayı tanrılık yakıştırması yapanların mantıksızlığını bu açıdan da göstermektedir. Allah, Adem-İsa arasında bu benzetmeyi yaparken sayısal mucize ile de bunu desteklemiş ve ikisinin ismini aynı sayıda, 25'er kez Kur'an boyunca tekrarlamıştır. (Kuran Araştırmaları Grubu, Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize, İstanbul Yayınevi, 55. Baskı, 2019, S, 311.)

Bu ifadelerden "Adem (as) Allah tarafından topraktan yaratıldı, evrim geçirmedi, onun anne ve babası yoktur" manaları çıkmaktadır. Dolayısıyla bu ifadeler onun evrimi kabul etmediğini göstermektedir.

2-Caner Taslaman'ın evrime inandığıyla ilgili ifadeleri:

Taslaman doktora tezi olan kitabında şöyle diyor:

Bu konudaki benim tavrım ise şöyle: Evrim Teorisi'nin mekanizmaları ve canlıların tarihiyle ilgili birçok hususun henüz tam aydınlatılmamış olduğunu düşünmekle beraber, mevcut bilimsel açıklamalar içinde Evrim Teorisi'nin en başarılı açıklama olduğunu düşünüyorum. **Bu yüzden kendimi "Evrim Teorisi'ne inanan-teist" kategorisinde görüyorum**. Evrenin evrimine benzer şekilde tüm canlıların birbirinden evrimleştiklerini söyleyen bilimsel görüşte, Tanrı ve İslam inancım açısından en ufacık bir sorun görmüyorum. (Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, İstanbul Yayınevi, 2016, s, 211.)

Bu ifadelerden de onun evrime inandığını anlıyoruz.

3-Caner Taslaman'ın evrim hakkında müsbet veya menfi bir hüküm verilmemesi gerektiğiyle ilgili ifadeleri:

Yukarıdaki mezkûr kitabın yayın tarihinden bir sene sonra Taslaman başka bir kitabında şöyle demiştir:

Bir Müslüman'ın, bu teorinin bilimsel ve felsefi değerlendirmesini paranteze alıp da bu konuya salt dini açıdan baktığında bu teoriye karşı "teolojik agnostik" (dinbilimsel bilinemezci) bir tavır takınması gerektiği kanaatindeyim. Bununla, dinsel inanç açısından bu teoriyi kabul etmenin veya reddetmenin bir gereklilik olmadığını; bilimsel bulguları paranteze alan birinin, dinsel açıdan bu teoriye "agnostik" yaklaşımda bulunmasının tutarlı olduğunu ifade etmek istiyorum. (…) Allah'ın yaratışta hangi yolu kullandığı konusunda "teolojik agnostik" bir tavrın, üç tek tanrılı dinin inananları için de bir sorun teşkil etmediği, hatta bu yaklaşımın benimsenmesi gerektiği kanaatindeyim. (…) **Ben, salt dini açıdan konuya**

baktığımda bu teoriye karşı "teolojik agnostik" bir tavır benimsiyorsam da, bahsedilen diğer araçlar (bilim ve felsefe) çerçevesinde bu teoriyi değerlendirdiğimde, bu teorinin mevcut alternatifler arasında en başarılı açıklamayı sunduğu kanaatini taşıyorum. (Caner Taslaman, Bir Müslüman Evrimci Olabilir mi? Destek Yayınları, 2017, s, 116.)

Bu ifadelerden de onun evrimi kabul etmemekle beraber, red de etmeyen biri olduğunu anlıyoruz.

Netice olarak bütün bu ifadelerden evrimi reddeden, evrimi kabul eden (Evrim Teorisi'ne inanan-teist) ve evrim konusunda karar veremeyen (teolojik agnostik) bir insan tipi çıkmaktadır. Tabii ki, zaman içinde bir insan fikir değiştirebilir denilebilir. Taslaman'da bir kitabında savunduğu bir fikri daha sonra terk etmiş olabilir. O takdirde Taslaman'ın son kitabında "felan kitapta şöyle demiştim, o konuda yanılmışım" diye bir açıklama yapması iyi olurdu. Veya o kitapları piyasadan kaldırarak insanların yanlış bilgilenmesinin önüne geçmeliydi. Çünkü onun kitaplarını okuyan birisi onun vazgeçtiği yanlış fikri benimseyebilir veya onun farklı ifadelerinden dolayı "Yahu bu adamın kafası karışık. Çok çelişkili ifadeleri var. Bir kitapta bir şey söylüyor, diğerinde başka bir şey söylüyor" diye düşünebilir.

Bu farklı ifadelerin makul izahları varsa sayın Taslaman'dan öğrenmek isteriz.

NEDEN ALLAH'TAN BAŞKA İLAH YOKTUR

Haziran 14, 2017- Emre Dorman- hurriyet

Öncelikle Allah dediğimizde ayetlerden hareketle ne anlaşıldığının ifade edilmesi gerekir. Allah; varlığı zorunlu olan, bütün övgülere layık bulunan, yaratan, yapıp eden, ezeli, ebedi olan, eşsiz, ortaksız kudret, kulluk edilmeye layık tek ilah.

Allah'ın nasıl bir varlık olduğu ile ilgili ayetler zaten neden Allah'tan başka ilah olamayacağının dini cevabını vermektedir. Bununla birlikte yine Kuran'da şayet bazı kimselerin iddia ettiği gibi Allah'tan başka ilah olsaydı bu ilahların kendi aralarında mücadeleye gireceklerine ve her birinin bir diğeri üzerinde üstünlük kurmaya ya da onu yok etmeye çalışacağına dikkat çekilir:

"Allah asla herhangi bir çocuk edinmemiştir; onunla birlikte başka bir ilah da yoktur. Aksi halde her bir ilah kendi yarattığını kendinden yana çeker, böylece biri diğerine üstünlük kurmaya kalkardı. Allah onların tavsif ve tasavvur ettiklerinin çok ötesinde, aşkın ve uludur." (Müminun suresi 91)

"De ki: "Eğer iddia ettikleri gibi onunla birlikte başka ilahlar olmuş olsaydı, onlar da otorite sahibine (yakın olmak ya da ona galip gelmek için) elbet bir yol bulmaya çabalarlardı." (İsra suresi 42)

Yine evrene ve en küçüğünden en büyüğüne kadar hem evrenin hem de yaşamın ortaya çıkışındaki hassas ölçü ve dengelere baktığımızda ve tüm bunların devamını sağlayan yasaların birbiri ile uyumunu gözlemlediğimizde tüm bu sistemin tek bir var edici tarafından yaratıldığını anlarız.

Allah'tan başka ilahlar olsaydı hem yerde hem de gökte karmaşa çıkması ve her ilahın kendi yaratacağı yasaları devreye sokmaya çalışmasıyla düzensizliğin oluşması kaçınılmaz olacaktı:

“Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah’ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelendirdikleri şeylerden yücedir.” (Enbiya suresi 22)

Birden Fazla İlah Çelişkisi

Olaya felsefi açıdan yaklaştığımızda da neden birden fazla ilah düşüncesinin kendi içinde çelişkili olduğunu üç maddede göstermek mümkündür:

Kuran’ın Allah’ın kitabı olduğunu gösteren her kanıt, aynı zamanda yüce Rabbimiz Allah’ın tek ilah olduğuna işaret eder.

Felsefede ve bilimde Ockham’ın usturası olarak bilinen bir ilke vardır. Bu ilkeye göre her şey birine eşit olduğu ortamda, en basit ya da diğer bir ifade ile en az varsayım içeren açıklama doğrudur. Tek ilah, birden çok ilahtan daha basit, daha az varsayımlı bir açıklama olduğu için, karşıt yönde bir kanıt olmadığı sürece doğru kabul edilmelidir. Dolayısıyla kanıt verme yükümlüğü birden fazla ilah olduğunu savunan kişidedir.

Birden fazla ilah olduğu iddiası mantıksal çelişkiye götürdüğü için kabul edilmezdir. “Birden fazla ilah” kavramı, tıpkı “dört kenarlı üçgen”, “evli bekâr” gibi içinde çelişki içeren bir kavramdır. Birden fazla ilah varsa, mantıksal olarak bu ilahlar belli konularda ayrılığa düşebilirler. Peki, her şeye gücü yeten iki varlığın istekleri çelişirse bunlardan hangisi gerçekleşecektir?

Görüldüğü gibi Allah’tan başka ilahlar olması durumu felsefi açıdan da sorunludur.

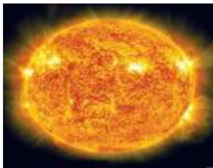
Birden Fazla İlah Ayrılığa Düşer

Bunu bir örnek ile açıklamak gerekirse, örneğin birden çok ilah varsa, mantıksal olarak bu ilahların herhangi bir konuda ayrılığa düşmesi mümkündür. Bu ise ayette de ifade edildiği gibi ciddi sorunlara yol açacaktır.

Her şeye gücü yeten birden fazla varlığın istekleri çelişirse bunlardan hangisi gerçekleşecektir? Basit bir örnek vermek gerekirse, bir ilah gökleri yeşil, diğer bir ilah kırmızı yapmak isterse, gökler kırmızı mı, yoksa yeşil mi olacaktır?

Kırmızı olursa bunu tercih eden ilah diğerine karşı açıkça üstün gelecektir. İsteği gerçekleşmeyen ilah ‘her şeye kadir’ sıfatını yitirecektir. Her şeye güç yetiremeyen yani dilediği şeyleri yapamayan bir varlığın ilah olması mümkün değildir.

Bu nedenle birden fazla ilah olması felsefi açıdan da mümkün değildir. Saydığımız üç sonuç da kabul edilir değildir. Dolayısıyla birden fazla ilah olabileceği varsayımı çelişkilere yol açtığı için kabul edilebilir değildir.

Kuran ve Bilim

Güneşin Sonu

"Güneş dolandığı zaman..." (Tekvir suresi 1)

Ayette geçen "tekvir" fiili bir şeyi bir şeye sarmakta kullanıldığı gibi, yuvarlatmak, dürmek, katlamak, büzmek anlamlarına da gelmektedir. Ayet kıyametin anlatıldığı bir tabloda Güneş'in nasıl son bulmaya gittiğine dikkat çekmektedir.

Yine ayetlerde "Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir." (Yasin suresi 38) ve "Güneş'e, Ay'a boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir." (Rad suresi 2) ayetlerinde de hem Güneş'in hareket halinde olduğuna hem de kendisi için belirlenmiş bir sona yani karar noktasına doğru gittiğine dikkat çekilir. Tüm yıldızlar gibi Güneş de enerjisini hidrojen atomunu yakarak elde eder ve böylece ısı ve ışık saçar. Hidrojeni helyuma dönüştürme süreci, hidrojen atomunun bitmesiyle durunca yıldızlar ölür. Güneşimiz de başka bir etken olmazsa bile sırf bu sebeple bir gün ölecektir. Bilindiği gibi yıldızlar ölürken büyüklüklerine göre kırmızı dev, beyaz cüce veya kara delik aşamalarına geçerler. Güneşimizin büyüklüğü sebebiyle önce kırmızı dev olup sonra ölmesi beklenmektedir. Tarih boyunca Güneş, özellikle ısı ve ışık vermesi sebebiyle daima insanların gözünde önemli bir yere sahip olmuş ve yaşam kaynağı olarak görülmüştür.

O Saat Geldiğinde...

Hatta Kuran'ın indiği dönemden önce de sonra da Güneş'in tanrı olduğuna inananlar olmuştur. Dolayısıyla bazı toplumlar için Güneş, ezeli ve ebedi olan bir enerjidir ki yok olması söz konusu değildir.

Güneş'in, Ay'ın ve yıldızların ezeli ve tanrısal özelliklere sahip olduklarını zannedenler, Evren'in ve Dünya'nın bir sonu olmadığına inanmışlar dolayısıyla tarih boyunca İslam gibi teist inanç sistemlerinin ısrarla vurguladığı Evren'in ve yaşamın bir sonu olduğunu ve o saat geldiğinde her şeyin yok olacağını kabullenmemişlerdir.

Evren'in ve yaşamın bir başlangıcı ve sonu olduğunun bilimsel olarak da anlaşılmasıyla Güneş'e, Ay'a ya da yıldızlara tanrısal özellikler yükleyen ve hayatın devrinin reenkarnasyon yani ruh göçü ile sonsuza kadar devam edeceğine inanan görüşler temelinden yıkılmıştır. Evren'in bir sonunun olması Kuran'da sıklıkla dikkat çekilen ahiret hayatına geçişin bir aşamasıdır.

"O saatin yaklaşarak gelmekte olduğuna şüphe yoktur. Ve Allah mezarlardakileri diriltecektir." (Hac suresi 7)

Bunları Biliyor Muyuz

Kıble Nedir?

YÖN ya da yönelinen şey anlamına gelen kıble, Müslümanların namazda yönelmeleri gereken istikamet olan Kâbe'yi ifade etmektedir. Her ne kadar ezan, cenaze defni, kurban kesimi ve dua gibi birtakım uygulamalarda da kıbleye dönülmesi şeklinde rivayet ve kabuller bulunsa da bunların hiçbirinin Kuran'a dayalı bir temeli bulunmamaktadır. Aynı şekilde Kuran okumak için de kıbleye dönmek gibi bir gereklilik bulunmamaktadır. Kuran, mümkün olan her yerde

ve durumda okunabilir. Allah rahmeti gereği birçok şeyi kolaylaştırdığı gibi Kuran'ın okunmasını da kolaylaştırmıştır.

Kuran ve Dua

Rabbimiz! Şüphesiz sen bizim gizlediğimizi de açıkladığımızı da bilirsin. Yeryüzünde ve gökyüzünde hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (İbrahim suresi 38)

EVRİM'İN BİLİMSEL AÇIDAN GEÇERSİZLİĞİ

07.02.2020-Misafir Kalem- risalehaber

Dr. Ali Kemal Pekkendir'in yazısı

1.Bir eczanedeki ilaçların tesadüfen, rüzgarlı havalarda, fırtınaların bazı kimyasalları birbiriyle karıştırıp tam mikrogram ölçülerde hapları ve kapsülleri hazırlayıp, sonra da kutularına yerleştirdiğine ve hatta kutuların üstüne isim ve muhteva bilgilerini de bu tesadüflerin yazdığına ve aynı fırtınaların ilaç kutularını raflara da dizdiğine inanmak, bilimsel ve akli ve mantıki ise, Evrimciler, Tesadüf, Kendi Kendine Oluşum ve Evrim denen saçma Teoriye inanmaya devam edebilir.

Ölüm çok uzak değil... Nasıl olsa birkaç yıl sonra gerçeği kabre girdiğinde, "gözlemsel" ve "bilimsel" olarak bizzat öğrenecek, bilecek!

2.Masalarımızda duran bir laptop bilgisayar veya bir cep telefonu veya kolumuzdaki bir saat, milyonlarca yıldır evrim ve doğal olaylar ile "kendi kendine" tesadüflerin madde ve elementleri birbirine karıştırması ve eklemesiyle bir türlü oluşamadı.

Bunlar için bir "Tasarımcı/Designer", bir imalatçı usta veya bir mühendis, gerekiyor da. Hayat sahibi çiçekler, meyveler, ruh sahibi hayvanlar ve insanlar mı evrimin yani tesadüfi olayların sonucunda milyonlarca sene içinde kendi kendine doğal olarak "oluşuyor"?

İşte varlıklara ve canlılar alemine materyalist evrimci dinsiz felsefe gözlüğü ile bakmak insanı ne kadar muzaaf cehalet (complex ignorance) derekesine düşürüyor... Bilimselllik adı altında, hakiki bilimden, akıl ve şuurdan en uzaklara savuruyor.

3.Benim gibi, Londra'da Museum of Natural History salonlarını gezenler bizzat kendi gözleri ile göreceklerdir ki 60-100 milyon yıl evvel yaşamış ve bugüne dek hiç evrim/devrim görmemiş, hiç değişmemiş kurbağa, sivrisinek, midye, istiridye fosilleri sergi masalarında sergilenmektedir.

En güçlü, en dev cüsseli hayvanlar olan dinazorlar ise yok olmuşlar ve nesilleri kesilmiştir. Dinazorların 60 milyon yıllık iskeletleri askıda ve sergi salonlarında sergilenmektedir.

Demekki bugün, bu sene yaratılan sivrisineklerin, kurbağa veya midyelerin Yaratanı, Tasarımcısı, Mucidi kim ise, 100 milyon sene önceki sivrisinek, kurbağa ve midyelerin de Yaradanı aynı Zât'tır...

Fotoğraftaki köpek fosili 12 milyon yıl önceki bir köpeğe aittir. Ve bugünkü türünden farksız. Fotoğraftaki sivrisinek ve kurbağa ve ördek 60 milyon yıl evvel yaşamışlar... Yani hiç değişmemişler..!

Bir hayvandan başka bir tür hayvana geçildiğini gösteren, isbat eden hiç bir ara canlı fosili bulunmamıştır..!

4.Keza göz denen 'ilahi kamera'nın milyonlarca çeşidi ile beraber asla evrim görmeden 100 milyon yıldır aynı kusursuz mükemmellikte bütün hayvan türlerinde ve insanlarda yaratılması, hepsinin Sanatkar ve Ustasının bir ve aynı Zat olduğunu isbat ediyor.

5.Arjantin'deki arıların mucidi ve ustası, Artvin'deki arıların mucidinden farklı ve başka birisi olamaz.

Arılar ve atomları kendi kendilerini, gözlerini, kanatlarını, iğnelerini yapamazlar. Kovanları içinde arı yumurtaları etrafındaki sebepler, atomlar, hava, su, güneş ışıkları vs şartlar, akılsız, şuursuz, ölçüsüz, dengesiz tesadüfi şartlar, arı gibi kusursuz bir uçağı ve tatlı şifalı bal imalatçısını tasarlayıp varlık ve hayat veremezler...

Arılar gibi yüzbinlerce harika, mucizevi sanat eserleri olan hayvan türleri ve rengarenk binlerce farklı kokularda çiçek türleri ve binlerce farklı şekil ve lezzetteki meyve/sebze türleri elbette "akılsız, şuursuz tabiatın/doğanın ve onun içindeki sebeplerin, atomların tesadüfi birleşme ve birbirine eklenmeleriyle oluşamaz. Bu baharda yaratılan canlılar da, geçen baharda yaratılanlar da, 100 milyon sene önce yaratılanlar da aynı şekilde akılsız, şuursuz, ruhsuz, hayattan yoksun atomların, moleküllerin tesadüfi birleşmesiyle olmaz!

Böyle olmuştur diyen Evrimciler, elbette akıldan, şuurdan ve çok gururla bahsettikleri bilimden istifa etmişlerdir. Evrim veya tabiat diye bir dine iman etmişler, atomlar adedince tanrılar edinmişlerdir.

Son iki asrın darwinist, evrimci, naturalist şirki, tüm insanlık tarihi boyunca bazı insanların düştüğü şirk çeşitleri içinde en çirkini ve akıl-mantık-gerçek bilimden en uzak olan küfür ve inkar yoludur.

6.Keza kromozomlarımızın içindeki DNA programının her canlı için ayrı bir program olduğu ve hiçbir programın /yazılımın Software Yazılımcısı olmadan kendi kendine ortaya çıkamayacağı "bilimsel" bir hakikattir.

Bitkilerin ve hayvanların ve insanların hücreleri içindeki kromozomların içinde malum DNA Spirallerinde her canlının fiziki karakteri, yapısı vücud özellikleri mükemmel bir sistemle

programlanmış ve Adenine, Thymine, Guanine, Cytosine denilen 4 Azot bileşeni, Spiralin dışındaki şeker fosfat yapısıyla desteklenmiştir. Bu 4 azot bileşeninin farklı sıralanmasıyla canlıların Genetik Kodu/Programı Kader Planı ve Kudret Kalemiyle yazılmıştır.

4 madde ile yazılan Genetik Program/ Yazılım ile yüzbinlerce canlı türüne farklı şekiller, farklı renkler, farklı elbiseler, farklı silahlar verilmiştir. Bu sene yaratılan canlılar için de, 100 milyon sene önce yaratılan canlılar için de bu yazılımlar hücrelerinin içindeki çekirdekler içinde yerleştirilmiştir.

İşte bu genetik yazılımları/ programları, Evrim Dinine inanan zavallılar, tesadüflere, şuursuz tabiata, şansa, milyonlarca sene içinde kendi kendine "oluşuma" vermektedirler.. Bu isbatsız, delilsiz, laboratuar-onaysız iddialarına da bilimsel gerçek diye iman ve itikad etmekteler.

Office Word, Excel, PowerPoint, Outlook gibi Program/Yazılımlar'ın kendi kendine bilgisayarın sabit hafızası içinde atomlar tarafından veya şans eseri ortaya çıktıklarını iddia etmek ne kadar bilimsel olabilir? Bunu gerçekten iddia edip neşreden evrimciler olsaydı, MicroSoft'a milyonlarca dolar hakaret tazminatı ödeme cezası alırlardı.

7.Evrim Bilimsel Bir Kanun Değil, İsbatlanamamış Varsayımlara Dayanan Bir "Teori"Dir

Evrimcilerin iddiaları hiç bir genetik, zoolojik, botanik bilimsel delile dayanmıyor. Çünkü evrim zaten delilleri olan isbatlanmış bilimsel bir kanun veya kanunlar bütünü değil. Sadece tahmin ve varsayımlara dayanan bir "Teori".

Amerika'da bilim adamlarının yarısının evrim teorisini reddetmesinin de sebebi bu. Bu teoriyi reddeden yüzlerce profesörün Creationist / Intelligent Design grubunda olduğu malum. Ve yazdıkları kitaplar ile yaratılış inancına dayanarak botanik ve zooloji ve genetik bilimlerinin konularını incelemişler.

8.Evrimin temel prensipi tesadüftür. Canlı varlıkların, cansız varlıklar olan çeşitli moleküllerin tesadüfen ve kendi kendine birleşmesinden "oluştuğunu" iddia eder.

Bir köpekten eşeğe ve sonra atlara doğru evrimleşme ile yeni türlerin kendi kendine oluştuğunu bu "teori" iddia eder ama ispat edememiştir.

Bilimsel isbat, laboratuar deneyleriyle, gözlem ve testler ile ve olayların ifade ettiği sabit kanunlar ile yapılır. Halbuki evrimciler milyonlarca, milyarlarca yıl evvel şöyle şöyle olmuştu derken hiçbir gözlem ve uygulamalı deneye dayanmıyorlar. Sadece tahmin ve kanaatlere dayalı bir dogmayı ateizm namına parlatıp pazarlıyorlar.

Şayet evrimi isbat edebilseydiler, dünyadaki bütün okur yazar, eğitimli, kültürlü, aydın insanların tamamı ateist ve dinsiz olurdu.

Halbuki sadece bir teori hem de sakat bir teori olduğu için, eğitimli kitlenin, ülkelere bağlı olarak, yüzde 15-40 arası ateisttir... Yani Yaradana/Allah'a iman eden her zaman dünyanın her ülkesinde çoğunluktur.

9.Bir tek Yaradana iman (Tevhid) tek bir delil ile isbat edilir ve sağlam bir dayanak bulur. Kaldı ki delil ve hüccet bir değil binlerdir.

Her bir varlık tek başına 55 dil ile Yaradanını izah ve isbat ediyor. Hem bu 55 dil, milyonlarca yıl öncesinde değil, bugün, burada, gözümüzün önünde varlık alemine gelen, vücud ve hayat bulan tüm çiçekler, meyveler, sebzeler, kuşlar, böcekler, tüm hayvanat, tüm insani bebekler, atomlar, elektronlar, quarklar, yeni yeni yaratılan yıldızlar... Hepsi gözlerimizin, mikroskopumuzun, teleskopumuzun önünde Allah diyorlar, Yaradanı isbat edip gösteriyorlar.

Bu sebeple, Kur'ân en büyük bilimsel ve fenni hakikatleri muhtevi bir Mukaddes Kitaptır. onlarca Ayet, insanları "Görmüyor musunuz?", "Bakmıyor musunuz", "Bakınız!" gibi emirler ile gözleri önündeki harika sanat eserlerini incelemeye, gözlemlemeye ve sonuçta Yüce Sanatkarına iman etmeye davet etmektedir...

Onlarca Ayet de "Akletmiyor musunuz ?", "Tefekkür ediniz", "İbret alınız", "Düşünün" şeklinde insanları akıllarına, mantıklarına danışmaya davet ediyor.

Yani Kur'an ve İslam, akıl ve mantık bilimine, gözlem ve müşahedeye davet etmekle, en doğru bilimsel metodlara dayanmakta ve akıl mantık dışı teoriler ile insanların kendilerini kandırmalarını çok çirkin bulmaktadır.

10.Astro-Fizik Bilimi De Evrim Hikayesini Kesinlikle Çürütüp Çöpe Atmıştır

1930'larda galaksilerin birbirinden uzaklaştığını, dolayısıyla Evren'in genişlediğini keşfeden astronomi dahisi Edwin Hubble ve ardından pekçok astrofizik alimleri, kainatın Big Bang denilen büyük bir patlama (açılma) ile yaratıldığını keşfettiler ve pekçok hesaplar ve gözlemler neticesinde Evren'in 13.7 milyar sene evvel "yoktan" var edildiği bilim adamlarının kahir ekseriyetince kabul edildi...

Bu buluş, maddenin ezeli olduğunu ve ezelden beri daima kendiliğinden var olduğunu iddia eden maddeci/materyalist ateizmi yere serip mağlup etti. Çünki madem 14 milyar sene önce madde ve maddi evren yok idi.. Öyleyse bunu varlık alemine getiren sonsuz bir Kudret Sahibi olmalıydı...

Madem evreni, tüm galaksileri, yıldızları, gezegenleri ve uydularıyla yaratan bir Kudret vardır ve Dünya'yı da en mükemmel surette, denizleri ve kıtalarıyla, dağları ve nehirleriyle O yaratmıştır...

Böyle sonsuz kudret sahibi bir Zatın ne ihtiyacı var ki, yarattığı Dünya üstündeki canlı varlıkları, bitkileri, hayvanları, insanları, tesadüfe veya tabiata havale etsin? Onların icadını evrim denen kendi kendine oluşuma bırakıp, en harika sanat eserleriyle hiç ilgilenmesin?

Bu iddiadan daha komik, daha saçma ve mantık dışı bir şey olabilir mi?

Elbette Evreni yaratan, Samanyolu galaksimizi yaratan Zat olabilir... Güneş sistemini yaratan, Güneşi ve arzı yaratan Zat olacaktır...

Sivrisineğin gözünü yapan, Güneşi semavata çakan Zat'tır..

Pirenin midesini yaratan Güneş sistemini yaratan O'dur... Çünki her şey, herşeyle bağlı ve ilişki içersindedir...

11.Evrim Ve İslamiyet'e Uygunluğu

Bazı evrimciler, Evrime müslümanların itirazını yoketmek veya hafifletmek için "Evrim de Allah'ın isteğiyle oluyor hatta bazı eski islam alimleri Evrimden bahsetmiş" "diyorlar..

Rabbimizin zamanla hayvanların kendi kendine evrimleşmesine, yani bir hayvandan başka tür hayvanın çıkmasına izin vermesi, evrimcilerde sanki bir hakikat olabileceği ihtimalini hissettiriyor...

Halbuki Zafer Dergisinin 30-40 yıl evvelki evrim broşürleri ve makalelerinde isbat edildiği gibi milyonlarca yılın geçmesi yani zamanın uzun olması tesadüflere ve milyarda bir ihtimallere kolaylık ve imkan sağlayamaz.

Risale-i Nur'da Allah'ın dilediğini evirerek, dönüştürerek yaratma ihtimalinden hiç bahsetmediği gibi "her nev'in /türün kendi adem babasının olduğu" yani her canlı türünün başlı başına (DNA'sı ile, siması ve şekli ve silahlarıyla) bir alamet-i farika sahibi olduğunu anliyoruz.

Modern genetik ve DNA bilimi de Bediüzzaman'ı haklı çıkarttı. DNA spiralindeki programda yapılacak bir tahribat/mutasyon o canlının üreme özelliğini sona erdiriyor... İnternette mutasyon hakkındaki pek çok yazıları inceleyebilirsiniz.

12.Kur'an-ı Kerim'de çok sayıda ayetler ile Rabbimizin çeşitli hayvanları ve meyveleri/nebatları Tevhide misal/hüccet göstermesi ve nimetiyet cihetlerini sürekli nazara vermesi gösteriyor ki bu nimetler ve sanat eseri olan hayvanat ve nebatat doğrudan Esma-i Hüsnanın tecellisine mazhar tevhid aynalarıdır... 100 milyon sene de geçse kendi kendine bir değişim ile tesadüfen şans eseri yeni bir canlı türü ortaya çıkmaz... Çünki her bir canlı bir mucize-i İlahiyedir.

13.Bebekler Ve Evrim

Bir Yaradanı inkar edebilmek için, 100 milyon sene öncesine giden Evrimciler!

Bugün 200.000 bebek dünyaya geldi... Yani yaratıldı.

Lütfen şu aşağıdaki sorularıma cevap veriniz

1.Bu bebekleri anneleri mi rahimlerinin içinde dizayn etti/tasarladı ve yüzünü, gözünü, organlarını hazırladı?

2.Bu bebeklerin parmak izlerini, göz kornealarını, seslerini ve yüzlerini diğer bütün bebeklerden ve dünyadaki 7 milyar insandan farklı (alamet-i farikalı) yapan, anneleri mi? Kendileri mi?

3.Bu bebekleri fiziki ve maddi vücud yapılarıyla tasarım ve inşaatını yapan yoksa, onların kendi hücreleri ve atomları mıdır?

4.Bu 200.000 bebek hayat ve ruh sahibi olarak dünyaya bugün geldiler... Onlara bu hayatı veren kimdir? Cansız kimyasal atomları mı? Annenin rahmindeki hücreler mi? Yoksa annenin kendisi mi?

Bu sorulara cevap isteriz.

Özetle

Tesadüfen cansız atomlardan ilk mikrop ve bakteri ve bitkilerin kendi kendine oluştuğuna inanan bir evrimci, Süleymaniye Camii'nin dağlardan yuvarlanan taşlardan milyonlarca yıllık denemeler ve tesadüfler sonucunda kendi kendine inşa ve bina olabileceğine inanmaz.

Bir tek, kudreti ve ilmi sonsuz Allah'ın her şeyi, her canlıyı ve varlığı yarattığını inkar eden bir evrimci, her zerreye, her atom ve moleküle sonsuz bir ilim ve kudret ve diğer ilahi sıfatları vermek ve inanmak mecburiyetindedir.

Çünki, yeryüzündeki parlak su damlaları, deniz ve nehirdeki su katreleri, cam parçaları gökteki Güneşin ısı, ışık ve görüntüsünü yansıtırlar ama bu tecelli ve yansımaların bir tek Güneş'ten geldiğini yani Güneşin varlığını inkar eden kişi, yeryüzündeki bütün su damlaları ve cam parçalarının içlerinde birer güneş vardır diye inanmak ve iddia etmek mecburiyetinde kalır... (Tabii akıldan ve fenden, bilimden istifa eder.)

Aynı şekilde kainatın ezeli güneşi olan Cenabı Hakk'ı inkar edip kabul etmeyen bir kişi de, bütün atomları, molekülleri, hücreleri ilah/tanrı kabul etmeye muztar ve mecbur kalacaktır.

Çünki bu meselede, iki taraf vardır. Bir üçüncü taraf yoktur.

Allah'a iman, bilim ve akıl ve mantık ve insanî tüm duyguların gereğidir.

İnkar ve ateizm yolu ise dünya ve ahirette insanı perişan ve bedbaht eder.

LOZAN, EVRİM, CEHALET...

Tuncay Mollaveisoğlu-26 Temmuz 2017 Çarşamba-yenicaggazetesi

"Hiçbir şey eyleme geçen cahillik kadar korkutucu olamaz..." Konfüçyüs

Türkiye'de politikacılar her dönem toplumun en lümpen kesimleri arasından çıktı... Çünkü sistem aksine izin vermiyor. Bu eleştirimi ağır bulanlara, memleketin haline dönüp bir kez daha bakmalarını öneriyorum...

Belediye meclislerine bakın, belediye başkanlarına, milletvekillerine, bakanlara, başbakanlara...

Özel sektörde iş bulması dahi zor olan yetersiz / yeteneksiz insanlar ülkemizi yönetiyor. En küçük bir kişisel başarı hikayesi olmayanlar...

Türkiye'nin kök sorunudur cehalet... Yanlış anlaşılmasın, okumakla da giderilen hastalık değildir bu... Okumuş cahillerle dolu meclis koridorları...

Karadeniz'in yaylalarına çıkın kadınlarla konuşun mesela, Muğla'nın köylerine gidin... Hayatı ve siyaseti değme profesörden daha iyi okur onlar...

Profesör demişken; sosyal medyada fenomen, AKP'li... Türkiye'nin kurucu belgesi Lozan'a dil uzatacak ya... Demiş ki; " 12 milyon km toprağımız 780 bin km'ye düşmüşse, bu bir zafer değildir. Kısacası cephede kazandıklarımızı Lozan Masasında kaybettik maalesef"

Adam profesör olmuş, milletvekili olmuş, parti yöneticisi olmuş... Söylediğinin neresini düzelteceksiniz! Övgüler düzdükleri padişahın imza attığı Sevr anlaşmasında Türk yurdu, Anadolu'da bir avuç toprağa hapsedilmişti!

Osmanlıyı 12 milyon km'den 240 bin km'ye gerileten Osmanlı padişahlarından başkası değildi... Ve son Osmanlı Paşası Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde verilen büyük savaş ile 783 bin 562 km2 ye çıkarıldı vatan toprağı, Türkiye Cumhuriyeti Devleti kuruldu...

Cehalet iktidar olmuş... Kullandıkları her kavramın, her olgunun içini boşalttılar...

Osmanlı'yı bilmeden Osmanlıcılık yaptılar... Dindar görünüp dine en büyük zararı verdiler...

Evrim tartışması mesela... Okullardan evrimi kaldırdılar... Aklın ve bilimin reddedilmesidir bu... Biliyoruz, halka dönüp şöyle söyleyecekler ; "dinimizde evrimin yeri yoktur..."

Bu tezlerine dünyaya mal olmuş Prof. Yaşar Nuri Öztürk ile yanıt verelim... Profesör Öztürk, Darwin Yılı'nda yaptığı açıklamada, Charles Darwin'in aslında evrim teorisini bir İslam bilgini olan İbn Miskeveyh'ten çaldığını şöyle anlatıyor:

"Sözüm ona sansürü Müslümanlık adına yapıyorlar. Halbuki Darwin evrim tezini ünlü Müslüman filozof İbn Miskeveyh'ten çaldı. Evrim teorisi Batı'nın değil Müslümanlarındır. 940-1030 yılları arasında İran'da yaşayan İbn Miskeveyh, El-Fevzül-Asgar adlı ölümsüz eserinde evrimleşmeyi Darwin'den tam 850 yıl önce incelemiş ve onun vardığı sonuçlara daha o zaman varmıştır. Miskeveyh'e göre, yüksek âlemden inen nefs (ruh) çeşitli dünya varlıklarında kendini göstere göstere tekâmül etmiş, nihayet insanlık mertebesine gelmiştir. Bu süreçte, hayat eserini ilk kabul eden varlık bitkidir. Aşağı düzeyinde bitki tohumsuz ürer. Otlar gibi... Nihayet evrim, üzüm ve hurma ağacına ulaşır. Bitkiler âlemi - otlardan ağaçlara - hurma ile tekâmülünün son sınırına varmış olur. Hurmada artık hayvan özelliği belirmeye başlamıştır. Hurmada hem erkek hem dişi cins vardır. Hurma bitkilerin son, hayvanların ise ilk mertebesidir. Hayvanlar âleminde ilk mertebe, kısmen hareket edebilen, sadece dokunma duyusu bulunan sedef ve salyangoz gibi hayvanlardır. Evrimleşme, köstebek ve benzeri dört duyu sahibi hayvanlarla devam edip beş duyu sahibi, terbiye edilebilir hayvanlara ulaşır. Bu mertebede at ve şahin tipiktir. Evrimleşmenin insanlık mertebesine bağlanma noktasında maymunlar ve benzeri gelişmiş hayvanlar görülür."

Doğruların bekçisi Yaşar Nuri Hoca'ya burun kıvıranlar var... Peki,

Prof. Süleyman Ateş'i dinleyin o zaman... Süleyman Ateş de, Kuran'a göre insanın evrim geçirdiğini söylüyor:

"İnsan maymundan gelmemiştir, ancak Kuran'da insanın henüz halife olmazdan önce, yani yeryüzünde Allah'ın temsilcisi olmazdan önce barbar, kan dökücü bir canavar gibi olduğu söyleniyor. Ama akıl ile birlikte insan olgunlaşıyor ve yeryüzündeki varlıklara hakim olmaya başlıyor. Bu Allah'ın lütfu sayesinde oluyor. Bakara suresinin ayetlerinde buna işaret edilmektedir. İnsan suresinde ise, 'İnsan kendisinin hiç anılmadığı uzun zamandan geçmedi mi?' diye buyrulmaktadır. Yani insan daha insan değildi, ama insan olma yönünde yönlendirilmişti."

Mesele ne Lozan, ne evrim, ne dindarlık... Mesele din tüccarlığı ve din tüccarlarının beslendiği cehalet...

Yazıya başlarken Konfüçyüs'ün sözünü hatırlattım. 2500 yıl sonra cehaletin Türkiye'de eyleme geçmesinin sorumluları kimler?

TARİHTEN BUGÜNE... TÜRK ADINI SİLME PLANI (7)

12 Ağustos 2011 Cuma-yenicaggazetesi

Darwin de Sizin Gibi Türk Düşmanı İdi

Batıda Türk düşmanlığının bir kaynağı Darwin'dir. Darwin Türk'ü aşağı görmüştür. Onun bir hesabı var; ya Türkiye'dekilerin hesabı ne?

Şu insanları maymundan türeten adam Charles Darwin (1809-1892), Türkiye'de de materyalist kültürün en gözde adamıdır.
Materyalistler, ısrarla insanların maymundan geldiğini ispat için bu adımın teorilerine sarılırlar.

Adamın maymun teorisinden başka bir de "üstün ırk" teorisi vardır ve Türkleri en aşağı tabakada göstermiştir. Dünyayı kana bulayan Hitler de Darwin'den aldığı ilhamla ırk sıralamasında Türkleri aşağılara itmiştir.
Darwin'in oğlu Francis Darwin, babasının ölümünden altı yıl sonra "Life and Letters of Charles Darwin" (Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları)'ını yayınladı. Bu kitapta Darwin'in özel mektupları ve hayata dair yazdıkları yer alır.
Darwin'in evrim teorisine toz kondurmayan materyalistler, adamın Türkler üzerine sözleri karşısında susmayı tercih etmişlerdir.
Darwin Türkler hakkında hükme "peşin" varmıştır; bir ilmî çalışma sonucunda değil. Yazdıkların hepsi yorumdur.

'Geri ırk' ve Türkler

Darwin 3 Temmuz 1881 tarihinde W. Graham adlı bir bilim adamına yazdığı mektupta tabiî seleksiyon kavramına temas eder ve tabiî seleksiyonun "geri ırkları" eleyerek medeniyetin gelişmesine katkıda bulunduğu iddiasını dile getirir.
Darwin, "geri ırk" kavramına Türkleri örnek göstermiştir. İşte o sözleri:

“Tabiî seleksiyona dayalı kavganın, medeniyetin ilerleyişine sizin zannettiğinizden daha fazla yarar sağladığını ve hâlen de sağlamakta olduğunu ispatlayabilirim. Düşünün ki, çok değil birkaç yüzyıl önce Avrupa, Türkler tarafından işgal edildiğinde, Avrupa milletleri ne kadar büyük risk altında kalmıştı; ama artık bugün bu fikir bize ne kadar gülünç geliyor. Avrupa ırkları olarak bilinen daha medenî ırklar, hayat mücadelesinde Türkleri tam bir yenilgiye uğratmışlardır. Dünyanın çok da uzak olmayan bir geleceğine baktığımda, çok sayıdaki daha aşağı ırkların çoğunun medenîleşmiş daha yüksek ırklar tarafından elimine edileceğini görüyorum.”
Yuh be Darwin!
Darwin! Sen yalnız değilsin. “Türk” olup da o kadar çok Türk düşmanı var ki...

İngiliz Gladstone: Türkleri yok etmeliyiz

İngiliz Başbakanı Gladstone’un “Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu’da yok etmeliyiz” demişti.
En büyük Türk düşmanlarından Gladstone’u tanımayanlara tanıtalım:
Tam adı William Ewart Gladstone’dur. 1809-1898 yılları arasında yaşadı ve İngiltere’de 1868-1874, 1880-1885, 1886 ve 1892-1894 yılları arasında dört defa başbakanlık yaptı.
Dinî bütün yetiştirilmiştir ve Hristiyanlık inancıyla Türklere ağır saldırıları olmuştur. 1876’da Bulgarlar isyan ettiğinde en büyük desteği sağlayan ve Avrupa’yı aleyhimize döndürmek için elinden geleni yapan da Gladstone’dur.
Gladstone, Rusların kışkırttığı Bulgarlara destek vermek için 1876’da, “Bulgarian Horrors And The Question of The East” (Bulgar Dehşeti ve Şark Meselesi) broşürünü yazmış, bu broşür Avrupa’da, Rusya’da büyük yankı bulmuştur.
Gladstone, Türkleri, Bulgarlara katliam yapmakla suçlar.
Gladstone’un en büyük destekçilerinden biri Darwin’dir. Gladstone’la toplantılara katılmış, Bulgar isyancılara maddî yardımda bulunmuştur.
Darwin! Hani sen ilim adamıydın... Delili ispatlı konuşurdun, siyasî tavırlara girmezdin?!
Şaşıracaksınız ama Türklere desteği Karl Marx (1818-1883) vermiştir. Marx, Gladstone’un Ruslarla işbirliğini kıyasıya tenkit etmiş ”Polonya’daki Rus baskısı karşısında sesini çıkarmazken, Bulgaristan’daki Türk baskısını protesto etmenin bir riyakarlık olduğunu“ yazmıştır.
Gladstone, Ermenilere de sahip çıkmıştır. 1894’te Ermeniler kıpırdanmaya başladığında Avrupa’da dağınık hâlde faaliyet gösteren Ermeni örgütlerini Londra’ya davet ederek onları yeniden organize etmiştir.
Gladstone, ”Ermenilere yardım, insanlığa hizmettir “ ve ” Doğuyu ilerletip aydınlığa kavuşturmak isterseniz, Ermenilere istiklal veriniz “ demiştir.

Gladstone, Türkiye’de Ermenicilik güderek Türkleri katil ilân edenler yabancılaşmış ”aydın Türkler“i ve onların izlerine basan Neo-İslâmcıları görseydi, Türk düşmanlığını bu kerteye getirmez ”İçlerindeki dostlarım benim için her şeyi yapıyorlar, o dostlarımın önlerine üç-beş kemik atsam yeter“ derdi. Şimdi kemiği Soros atıyor. Sol liberaller ”din“ gibi inandıkları Marxizmin kurucusunun Türklerin lehine sözlerini biliyorlardı muhakkak. Ama Türk solunun ”Türk“ alerjisini Marx bile silmeye muktedir olamadığına göre, bunlarda Türk milletine karşı hıncın zihinlerinde nasıl kazınamaz bir tabaka oluşturduğunu anlamak pek zor olmasa gerektir.

Etnisite ne , millet ne

Prof. Dr. İskender Öksüz ince, alaycı diliyle gerçekleri bir bir ortaya koymuştur. Prof. Dr. Öksüz, ”etnisite“ ve ”millet“ meselesini bize şöyle izah ediyor:
”Biliyorsunuz Marksizm, milletin varlığını kabul etmez. Kozmopolitlik iddiasındadır. Türkiye'de uzun süre kavga komünist fikir taarruzu ile onun karşısında direnenler arasındaydı. Bu arada, komünizme karşı olduğunu deklare eden bir başka grubun, siyasî ümmetçilerin de en az komünistler kadar milliyetçiliğe ve çağdaş millet fikrine yabancı ve karşı oldukları dikkatlerden kaçtı. Dünya görüşü aşiretin henüz aşılmadığı zaman ve coğrafyalarla sınırlı bu grup, 'millet'mefhumunu kavrayamamıştır. Millet dendiğinde kavim, aşiret gibi ilkel topluluklardan birini veya ırkı anlar. Milletin kültür, dil, tarih şuuru gibi temel unsurlarını görmez. Meselâ 'İslamiyet ruhumuz, Türklük bedenimizdir' veya 'İçi İslam, dışı Türk; dışı içinin kölesi' gibi sloganları düşününüz. Bunlarda 'Türk' ırktan, biyolojiden, etten ve kemikten ibaret değil mi? Başka bir deyişle Türk, cesettir. Millet buysa kültür bu milletin neresinde? Tarih şuuru neresinde? Çok açıktır ki onların kafasındaki millet, millet değildir. Irktır, kavimdir, bir sulp münasebetinden ibarettir. Hâlbuki din kadar milliyet de zihinle ve gönülle ilgilidir.

Bu iptidaî düşünce, soğuk harpten sonra kendisine tabiî bir müttefik buldu: Bölgede kendi millî şuuruna sahip ve hâkim güç teşkil etme ihtimali bulunan bir devlet istemeyen emperyalistler. Bütün yapılacak şey, cesetten ibaret olan 'Türk'ten de vaz geçivermekti. Öyle ya, Türk et ve kemikten ibaretse bundan vazgeçmenin ne zararı vardı ki? Zaten et, kemik ve ırktan ibaret başka gruplar da vardı... Ve 24, sonra 36, sonra 40 küsur etnisiteyi art arda saymaya başladık. Bunların hepsi et, kemik, ırktı ve aslında hiç biri millet değildi. Türk de tıpkı onlar gibi millet değildi. 'Milletimiz' diye bir şey vardı ama bu herhalde Türk Milleti değildi.

Bakınız, George Friedman, etkili bir millî güce engel olmak için etnisitelerin kullanılışını nasıl anlatıyor: 'Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük stratejisi Avrupa'daki İngiliz stratejisinden türemiştir, kuvvetler dengesinin idamesi... Tıpkı Birleşik Krallık gibi Amerika Birleşik Devletleri de muhtemel bölge egemenlerini daha tomurcuk halinde iken yok etmeye yöneldi. Irak'taki 1990-91 harbi ve Sırbistan/ Yugoslavya'daki 1999 harbi bu stratejinin örneklerdir. Bu stratejinin içinde koalisyon halinde harp etmek, Amerika'nın gücünü bir taraftan diğerine kaydırarak bölgede iktidar sahibi olma ümitleri besleyenlerin planlarını asgari güç kullanımıyla akamete uğratmak vardı. Bu ABD stratejisi global liberalizm ve insan hakları ideolojisi kılıfına sarılmıştı“ (Mark Beissinger, ”The State of the Nation, Ernest Gellner and the Theory of Nationalism“, sayfa 170, editör:John E. Hall, Cambridge University Press, 1998)

Basra Körfezi'nde bu kadar çok emirlik nereden çıktı dersiniz? Bir asır önce aynı stratejiyi izleyen İngiltere İmparatorluğu'ndan tabiî...
Peki, manipüle edecek etnisite bulmak kolay mı? Eğer millet şuuru zayıflatılmış bir toplulukta iseniz çok kolay. Dünyada 10.000 civarında etnisite var. Millet sayısı ise yüzlerde. Arada iki mertebe, yani yüz kat fark var. İçinden birkaç etnisite çıkaramayacağınız millet yoktur. Şu çok meşhur sınırları yeniden çizilmiş Orta Doğu haritasının ve o haritanın makalesi 'Kan Sınırları'nın müellifi Emekli Yarbay Ralph Peters etnisite bulmanın kolaylığını anlatır ve yedekte tuttuklarını sayar: ”Bahailer, İsmaililer, Nakşibendiler... “ (http://www.armedforcesjournal.com/2006/06/1833899). Demek ki gerekirse onlara da demokratik özerklik verir, olmadı devlet kurar, sonra da millet inşa ederiz...

Kışkırtıcılık ve islam

Türkiye'de kendilerini "İslâmcı" diye tesmiye edenlerin, ki bunlar ajitasyona en yatkın kesimdir, "Allah için!" dediler mi arkalarında binleri yürütürler. Şu sözlerine bir internet sitesinde rastladım. Soru cevap şeklinde düzenlenmiş. Soru ve cevaplar "İslâm" adına!
"Soru: İslâm dünyasındaki kokuşmayı kimler destekliyor?
Cevap: Batılı emperyalistler destekliyor.
Soru: Niçin?
Cevap: İslâm ülkelerini içerideki kokuşmuşlarla birlikte talan ediyorlar.
Soru: Türkiye'de böyle bir kokuşma ve anlattığınız şekilde bir işbirliği ve destekleme var mıdır?
Cevap: Uluslararası bir kuruluş her yıl ciddî incelemeler ve anketlere dayanarak dünya kokuşma listesini yapmakta, bu konuda bir rapor yayınlamaktadır. En temiz ülke Finlandiya'dır. Türkiye'nin listedeki yerini bilmek istiyorsanız, listeyi alır bakarsınız.
Soru: Türkiye'nin düzeni hangi tarihte ve hangi belge ile tespit edilmiştir?
Cevap: 1923'te Lozan andlaşmasının gizli protokolları ile...
Soru: Bu konuda belge var mıdır?
Cevap: Benim elimde yoktur.
Soru: Öyleyse nasıl böyle iddiada bulunuyorsunuz?
Cevap: Bulunuyorum, çünkü bu konuda tevâtür derecesinde iddialar, rivayetler bulunmaktadır.
Soru: Lozan'ın gizli protokolları kimin eseridir?
Cevap: Başhaham Hayim Nahum'un. Lozan müzakerelerinin ikinci safhasında Hayim Nahum, Türk delege heyeti içinde bulunmuş ve perde ardında bu gizli protokolları hazırlamış, işi pişirmiştir."

Temelsiz böyle iddialarla çok rahat kafalar bulandırılmaktadır.
Başhaham'ın Lozan'da gözükmesi, bin türlü fitneyi de birilerinin aklına getiriyor.
Bazı "İslâmî" kesim "gizli protokoller"e pek yatkındır.
Şimdi iktidar "yoldaşlar"ında; nerede "gizli protokoller"?
Lozan'ı da, Haham'ı da, birçok şeyi tenkit edebilirsin, beğenmediğini, istemediğini söyleyebilirsin ama komplo teorileri üretir insanları kandırırsan, fitneci olursun.
Ne diyeyim... Hucurat suresini 11. ve 12. ayetlerini muhterem "din kardeşlerimiz" okusunlar:
"Ey iman edenler! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir." (Hucurat, 49/11)

"Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir. (Hucurat, 49/12)

İnsanları "Türk" düşmanlığına götüren böyle fitnelerdir.

KORONAVİRÜSTEN EVRİMCİLERE TOKAT GİBİ CEVAP

06.04.2020-Atilla Yargıcı- RisaleHaber

Allah insana birçok duygular vermiştir. Aşk, sevgi, endişe, korku bunlar arasındadır. Bunlardan birisi de merak hissidir. Bu duygular maddi değil, manevi duygulardır. Gözle görülmezler ama hissedilebilirler ve yaşanabilirler. Bu duyguların insana veriliş amacı, duyguları insanı Allah'a ulaştıracak bir şekilde kullanmaktır. Bunlar, Allah'ı bulmak için kullanılmazsa, asıl maksatlarının dışında kullanılmış olur ve insana dünyevi, geçici çok az bir faydası olabilir. Çoğu zaman da faydadan çok zararı olur.

Mesela merak duygusunu ele alalım. Bugünlerde en çok merakımızın uyandırıldığı şey, koronavirüsüdür veya diğer ismiyle covid-19'dur. Merak duygumuzu nasıl tatmin ediyoruz bununla ilgili. Medyanın, sosyal medyanın bize sunduklarını takip ederek. Belki her gün haberlere onlarca kere bakarak, internetten anlık haberleri inceleyerek acaba ne olmuş diyoruz ve bunları da etrafımızla bazen de sosyal medyada paylaşıyoruz.

Diyeceksiniz ki, bu kadar güncel bir meseleyi de merak etmeyelim mi? Merak edelim ama sadece basın yayın organlarının bizi yönlendirdiği şekilde değil. Çünkü onlar, dünyada koronavirüsün ne kadar hızlı yayıldığını, her ülkede kaç kişinin öldüğünü, mücadelenin nasıl yapıldığını, ülkemizdeki durumu her gün, her saat güncelleyerek bizim merak midemizi doyurmaya çalışıyorlar. Biz de ölümle ilgili olduğu için, aç olan **merak midemizi** bize faydası dokunmayacak bilgilerle doyurmaya çalışıyoruz.

Bir hadis-i şerifte belirtildiği gibi **"bir insanın malayani şeyleri terk etmesi onun iyi bir Müslüman, iyi bir mümin olduğunun göstergesidir."** Merakımızı medyanın sunduğu bilgileri takip ederek gidermeye çalışırsak, korku ve panik içinde yaşarız.

Bu yüzden merakımızı Allah'ın ilmini, kudretini, isimlerini bize hatırlatacak şekilde kullanmalıyız ki kalbimiz ve ruhumuz, aklımız ve hayalimiz huzur bulsun. Çünkü ayetlerde bildirildiği gibi, **kalplerimiz ancak Allah' anmakla, hatırlamakla** mutluluğu ve huzuru hisseder.

Örneğin, koronavirüs nasıl ortaya çıkmıştır? Bu virüs ve birçok virüsler hayvanlarda bulunmaktadır. Yani hayvanlar ne zaman yaratılmışsa, o zamandan beri bu virüsler de birlikte yaratılmıştır. Ya da yüce Allah onların vücutlarında daha sonra da bu virüsleri yaratmış olabilir.

Biyoloji ile ilgilenen bilim adamlarının birçoğu **evrim teorisinin** savunucusu. Bu yüzden yaptıkları araştırmalardaki bulguları evrim ve mutasyonla açıklamaya çalışıyorlar.

Ben insanlar için öldürücü olan koronavirüsün yarasalara neden zarar vermediğini merak edip araştırırken, Amerikalı bir araştırmacı ve evrimci bilim adamının makalesine denk geldim. Cara Brook ve ekibi güzel bir çalışma yapmış. Ancak her şeyi evrime, mutasyona bağlayarak bilginin kirlenmesine yol açmış.

Yarasalarda birçok virüsler var. Aslında birçok canlıda var. Yarasalarda daha değişik virüslerin olduğu tespit edilmiş. Ancak yarasaların kurşun geçirmez bir bağışıklık sistemleri var. Bu yüzden vücutlarındaki hücreler, hızlı bir şekilde antikor üretiyor ve onların canlı, genç ve zinde kalmasını sağlıyor. Küçük bir memeli, 40 sene genç ve dinç bir şekilde yaşıyor.

Dünyanın en hızlı akrobatik uçma hareketlerini yapan bir memeli. Soru şu: **Yarasalara, insanlarda ölümcül olabilen bu bağışıklık sistemini kurşun geçirmez bir şekilde yapan kimdir? Hangi evrim teorisi bunu izah edebilir?**

Cara Brook ve ekibi diyor ki: “**Yarasaların güçlü bağışıklık sisteminin uçacak şekilde evrimleşmelerinin bir “yan etkisi” olduğunu öne sürüyor.”**

Bu kadar mükemmel bir yapıyı “evrim”in sebep olduğu “yan etki” cümlesiyle açıklamaya çalışmak, insanın aklını çıkarıp atması demektir. Bağışıklık sistemi kompleks ve muhteşem bir yapıdır. Koruma kalkanı demektir. Bunu yan etki ve evrimle açıklamaya çalışmak şuna benziyor: Evinizin üstüne su geçirmez, soğuk ve sıcağı geçirmez bir tavan yapılmış. Siz diyorsunuz ki, “bu bir yan etki sonucu evrimleşerek oluştu.” Ya da “hava savunma sistemleri bir bombanın çarpması sonucu oluştu.” Böyle bir cümle söyleseniz buna kargalar bile güler değil mi? Böyle mükemmel bir bağışıklık sistemi, yan etki ile değil, İlahi etki ile yaratılmıştır. O hayvanlar da Allah’ın bir sanat eseridir, Allah Hafiz ismini, koruyucu ismini üzerlerinde en güzel, en güçlü şekilde yansıtmış oluyorlar.

Peki neden insanlara geçiyor, yarasa ne yapıyor ki bu virüsler insanlara geçiyor?

Bu merak bize şu noktaya getiriyor. Cevabı aynı araştırmacı veriyor:

“Bu katı savunma sistemi devreye girdiğinde yarasadaki hücreler hızla kendini kapatarak virüs girişlerine engel oluyor ancak bu virüsün tamamen yok edilmesi değil sadece dışarıda tutulması anlamına geliyor. Virüsler üzerinde bulundukları yarasada bazen ömür boyu kalıp diğer türlerde hiç gözlenmeyen çok yavaş hızlarda çoğalmaya devam ediyor. Bu durum çağımızın en korkulan hastalıklarının da doğması için uygun bir laboratuvar anlamına geliyor.

“Araştırmacılar her ne kadar yarasaların toplum sağlığı üzerinde oluşturduğu tehlikeden bahsetse de bu canlıları şeytanlaştırmamak konusunda da dikkatli davranıyor. Ekip, **yarasalardan insanlara sıçrayan hastalıkların genellikle habitatlarının işgal edildiği yerlerde gerçekleştiğini ve hayvanların stres altında olmasının virüs taşıyan daha fazla salya, idrar ve dışkı üretmeleriyle sonuçlandığını ifade ediyor.** Bilim adamları, yarasaları koruma altına almanın hem onlar hem de bizim için yararlı olabileceğini belirtiyor.”

Aslında insanlar, yarasalara yaşama alanı bıraksalar, onları rahatsız etmeseler sorun olmayacak. Ama insanlar yenilmemesi gereken bu hayvanı yemek için yakalayıp canlı canlı satmaya kalkıştığından ondaki virüsler, salya, idrar ve dışkıları vasıtasıyla insanlara bulaşabiliyor.

Diğer bir husus da, bu virüslerin çoğalması. Virüsler, canlı bir konak bulduklarında, oradaki hücrelerin proteinlerini yiyor, hem hücreleri öldürüyor, hem de kendisi milyonlarca çoğalarak daha çok yayılıyor. Bağışık sistemi gittikçe zayıflayan yaşlılarda ve kronik rahatsızlığı olanlarda ölümcül olabiliyor. Ama bağışıklığı güçlü olan insanlara etki edemiyor, onlarda da çoğalıyor ve başkalarına bulaşmasına sebep oluyor.

Burada merak etmemiz gereken şey, insanın bağışıklık sistemi. İnsanda kemik iliğindeki hücreler tarafından kendi cinsinden olmayan dışardan gelen düşmanlarla savaşacak asker savunma hücreleri üretiliyor. Burası **biyolojik bir yaratılış laboratuvarı** gibi. Bir hücre kendisi gibi hücreleri üretmek için programlanmış Allah tarafından. Vücudumuzdaki genetik kodlarımızı taşıyan hücreleri yüce Allah böyle çoğaltıyor. Ama kemik iliğindeki hücreler, kendi cinsinden değil, vücuda giren düşman virüs ve mikroplara, kanser hücrelerine karşı savaşmak için değişik türde lenfosit hücreleri üretiyor. Bunu nasıl yapıyor? Akıllı bir insan olarak benim vücudumda ben bir laboratuvar kurmadım. Hiçbir insan da kurmadı. Üstelik hiçbirimizin böyle bir üretimden haberi bile yok. Bunların evrimle olduğunu söylemek, kemik

iliğinin akıllı olan insandan bin kat daha fazla akıllı olmasını kabul etmek anlamına gelir. Bu mümkün değil. Kendisi akıllı değil. Yaptığı iş akıllı insanları hayrette bırakıyor.

Ama bir sistem var. Vücudumuzu yaratan Allah onu düşmanlara karşı savunmak için gerekli savunma hücrelerini de yaratacak bir sistem kurmuş. Sebep kemik iliği hücreleri. Ama **gerçek sebep Allah'tır. Alim olan Kadir olan Allah'tır.** Çünkü kemik iliği hücreleri, insanın menfaatini düşünecek bir akla, bir ilme ve bilgiye sahip değildir. Üstelik dünyada bütün insanlarda da aynı sistem bulunmaktadır. Dikkat ediniz aynı sistem diyorum. Yani bir birlik söz konusu. Hani bir insanda olsa belki evrimcilere hak vermek mümkün olabilir. Ama bütün insanlarda aynı sistemin olması, hepsinin bir Yaratıcının elinden, kudret elinden, O'nun sonsuz ilminden ortaya çıktığını gösteriyor.

İşte merak duygumu böyle gidermeye çalıştığımda şaşkınlığım artıyor, **Allah'a inancım kuvvetleniyor**, Allah'ın mikrop ve virüs ordularının ve onlara karşı savunma sistemlerinin mucize yönlerini görüyorum. Evrimciler ise evrimi ve mutasyonu bu hakikat güneşinin önünde bir perde, bir engel yapıyor. **Allah ile bağlarını kopararak endişe ve korku içinde yaşıyor.** Bu gerçeği merak edip öğrenerek ölsem de kalbim ve aklım imanın huzur ve mutluğu içindeyken mümin olarak ölürüz inşallah.

Çünkü korkunun ecele faydası yok. Ölüm bugün gelmezse yarın gelecek. Virüs olmazsa başka bir şey. Ecel geldi cihane baş ağrısı bahane demiş atalarımız. Önemli olan ölümü iman ile karşılamak. Bu da merakımızı malayani şeyler için değil, imanımızı kuvvetlendirecek şeyler için kullanarak yapabiliriz.

https://youtu.be/3Skcjv_3KnU

MÜSLÜMAN BİR BİLİM ADAMI EVRİMCİ OLABİLİR Mİ?

25.10.2016- RisaleHaber

Evrim teorisine inanan ve bu alanda çalışmalar yapan bir bilim adamının iman durumu nedir? - Müslüman bir bilim adamı evrim teorisini kesinlikle reddetmek zorunda mıdır? - Kur'an'da evrim teorisiyle ilgili bir konu geçmekte midir?

İlim, bir varlık hakkında bilgi sahibi olmak demektir. Bilimde inanma değil, bilme esastır. Dolayısıyla yukarıdaki soruyu, **"Evrim Teorisine inanan değil, evrim teorisini bilen birisi"** şekline getirmemiz gerekir. O zaman zaten cevabın sorunun içerisinde olduğu görülecektir.

Çünkü bir konuyu bilmek ayrı şey, inanmak ise, tamamen ayrı bir şeydir. Hristiyanlığı bilen birisinin Hristiyan olmadığı gibi, İslâmiyet'i bilen bir kimse de İslâmiyet'in bir takım temel rükünlerine inanmadığı sürece Müslüman olamaz.

Konuya bu açıdan bakınca, evrim teorisini bilmek, evrimcilerin iddia ve delillerinin neler olduğunu öğrenip, birilerine, vazifesinin gereği onu öğretmek, bilimsel bir metot ve çalışma şeklidir. Bu konuda elde ettiği bilgilerin tamamen doğru olduğuna inansa, o zaman bu inancında, Kur'an'ın açık hükümlerine ters düşen bir takım hususlar bulunduğu için, elbette böyle bir inanç, İslâm dinine ters düşer.

Ateizmi savunan evrimciler, her şeyden önce, evrim teorilerini bir yaratıcıyı reddeden bir görüş üzerine bina ediyorlar ve her şeyi tesadüf ve tabiatın eseri olarak takdim ediyorlar. **Allah'ı inkâr ederek işe başlayan** bir düşüncenin dinle bağdaşan bir yönü olabilir mi?

Ateist evrimciler, tek hücrenin tesadüfen evrimleşmesiyle silsile halinde bütün canlıların birbirinden meydana geldiğini ileri sürüyorlar. İnsanı da bu evrim halkasının en son ürünü olarak kabul ediyorlar. Evrim kelimesini, buradaki evolüsyon manasında kullandıkları halde, evrim kargaşası meydana getirmek ve zihinleri bulandırmak, kendi batıl ve tamamen felsefî düşüncelerini yaymak için, kâinatta geçerli olan bir takım kanun ve prensiplerin yanında, her türlü değişme ve başkalaşmayı da yine evrim kelimesiyle ifade diyorlar. Böylece evrim kelimesinden kimin neyi kastettiği anlaşılmıyor.

Allah'ın sonsuz ilim, irade ve kudretiyle her türlü değişme, başkalaşma ve farklılaşma kâinatta cereyan etmektedir. Dolayısıyla Kur'an'da bütün varlıkların tedricen, yani zamanla farklı yapılar kazandıklarına dikkat çekilir. Mesela, bir hücreyle anne karnında gelişmeye başlayan insanın tavırdan tavıra geçtiği nazara verilir. Dünyanın başlangıçta güneşle beraber bulunduğu ve daha sonra ondan ayrıldığına işaret edilir.

İnsan ve diğer bütün bitkiler ve hayvanların hücreleri ve yapıları her an değişmektedir. Bütün bu değişiklikleri de evrimle ifade ediyorlar. Hâlbuki bu değişiklikler bir kanun şeklinde görülmektedir ve ateist evrimcilerin evolüsyon karşılığı kullandıkları evrim kelimesiyle hiçbir ilgisi olmadığı gibi, bütün değişiklikler Allah'ın tasarrufundadır. Ancak onlar Allah'ı daha başlangıçta reddediyorlar.

Her şeyin Allah'ın eseri olduğunu kabul eden ve Kur'an'ın yaratılış konusundaki açık hükümlerine ters düşmeyen, değişme ve başkalaşmalara inanmada ve bunların evrim kelimesiyle ifade edilmesinde İslamiyet'e ters düşen bir yön olmaz.

EVRİM İLE YARATILIŞ, İNANÇ İLE İNANÇSIZLIK MÜCADELESİDİR-ÖZEL

13.03.2009- Röportaj: Cemil Yüzer / RisaleHaber

Prof. Dr. İsmet Hasenekoğlu, gündemdeki Darwin□in Evrim teorisi tartışmalarıyla ilgili RisaleHabere konuştu

Atatürk Üniversitesi Öğretim Üyesi ve "Evrim Teorileri ve Mutasyonlar" kitabı yazarı Prof. Dr. İsmet Hasenekoğlu, gündemdeki Darwin'in Evrim teorisi tartışmalarını RisaleHaber'e değerlendirdi.

TÜBİTAK dergisindeki Darwin olayını Doğan Medya'nın da ısrarlı işleyişiyle gündeme gelen tartışmalarla ilgili ne söylemek istersiniz?

Kültür Bakanı konuyla ilgili beyanatında, TÜBİTAK'ın bizzat kendisinin yaptığı bir iş olmadığını, sorumlu gibi görünen bir bayanın kimseye haber vermeden derginin asıl konusunu değiştirip Darwin'i işlediğini aktardı. Bunun üzerine, Doğan Medya'da çıkan yazıları da TÜBİTAK'ı yıpratma amaçlı görüyorum. Yapılan yorumların maksatlı olduğu çok açık zaten. Hadiseyi bir koz olarak kullanmaya çalıştılar ama amaçlarına da pek ulaşamadılar.

Darwin'in teorilerini çürütecek tezler sunulmadı mı? İnsanlar tarafından kabul görmeyen Evrim teorileri neden ısrarla gündeme getirilmeye çalışılıyor?

Evrim teorilerine karşı, sağlam ve bilimin tespitlerine uygun bir alternatif görüşün ortaya konulamamasından dolayı sadece evrim teorilerinin kendilerini ispat için buldukları ve ortaya sürdükleri deliller çürütülmeğe çalışılmıştır. Bunların yerine geçecek ve cevap bekleyen sorulara tam ve ikna edici, aynı zamanda dini kaynaklara da uygun ve bilimin tespitlerini kullanan bir görüş ileri sürülmemiştir.

Üstelik mücadelenin şekli ideolojik bir hale dönüşerek materyalist felsefe ile ilahiyatçı felsefenin çatışması şekline gelmiştir. Zihinler ise böyle bir münakaşaya çoktan hazır olduğundan dolayı, aslında insafla, ilmi bir tarafsızlıkla, sağlam delillerin ışığı altında, ilmin metotlarına sadık kalınarak incelenmesi gereken mevzular, tarafların bu tutumu sonucu tamamen saptırılmıştır.

Evrim teorisiyle Yaratılış arasındaki çatışma hiç bitmeyecek mi?

Evrim ile Yaratılış arasındaki kavganın bitmesini beklemek iyimserlik olur. Zira ulûhiyet fikri ile ateist ve materyalist fikri barıştırmak mümkün değildir. Bu fikirler insanın kendisini yeryüzünde şuurlu bir varlık olarak hissetmesinden bu yana iki ezeli düşman şeklinde çatışarak gelmişlerdir. Günümüzde değişen, sadece kavgada kullanılan silahlar ve metotlardır. Yalnız başına bilim, kavganın dışındadır. Ancak ürettiği bilgiler ve veriler, evrimcilerce istismar edilmektedir.

Bilim dünyası daha çok Yaratılış fikrini kabule doğru gidiyor, Darwinizm'in savları birer birer çürütülüyor. Bu konudaki gelişmeleri düşünürsek, ilerisi için ne söylemek istersiniz?

Evrim teorilerinin ulûhiyet fikrini yıkmaya ve inkâr etmeye, kâinatta tesirli tek gücün tesadüf ve şuursuz sebepler ve tabiat faktörleri olduğunu ispat etmeye çalışan kasıtlı ve art niyetli davranışlarına karşı, dinlerin samimi mensuplarının göstermiş olduktan hassasiyet, her türlü takdirin üstündedir ve haklılık kavramının sınırlarını çoktan aşmış yerinde bir davranıştır.

Burada önemli olan bir nokta, evrim teorilerinin türlerin birbirlerinden meydana geldiğini ispat edememiş olmasıdır. Paleontolojinin elde ettiği fosil delilleri, bu görüşün tamamen aksini gösterecek şekildedir. Gün geçtikçe bulunan yeni fosiller, durumu evrim teorilerinin aleyhine çevirmede adeta yarış etmektedir. Bütün bunlar göz önüne alındığında, meseleyi bilinmezlerin tartışıldığı ve karşılaştırıldığı bir kör dövüşü haline dönüştürmenin gereği yoktur. Bunun yerine, tarafların görüşlerinin temellerini oluşturan fikirleri tartışmak ve karşılıklı kesin tavırlar almak daha verimli olacaktır.

EVRİME ALTERNATİF BİR HİKÂYE MÜMKÜN MÜ?

04.05.2015-Misafir Kalem- risalehaber

Yaratılış kavramı kâinatın varlığı kadar açık ve kesin bir hakikati ifade ettiğinden, "teori" olarak adlandırılamayacak kadar mutlak bir gerçekliğe karşılık gelir.

Bu sebeple, tesadüfçü evrim teorisinin karşısına "Yaratılış Teorisi" gibi bir teoriyi getirmemizin, yani tesadüfçü evrim inancıyla yaratılış inancını yarıştırmamızın imkanı yoktur.

Zira böyle bir durumda evrimi savunanların eline, Evrimci Yaratılışçılık kozunu daha başlangıçtan vermiş oluruz.

"Evrime inanmak için Yaratıcıyı inkar etmeye gerek yok. Yaratıcı bütün kâinatı evrimsel süreç sebeplerini kullanarak yine kendisi yaratmıştır" iddiası ile Yaratıcının varlığını savunmanız sinsice anlamsızlaştırılmaktadır.

Evrim teorisiyle yaratılış gerçeğinin çelişmediğini düşünen insanlar, kökeni tabiatçılığa ve maddeciliğe dayanan evrim felsefesi ile de doğal bir uzlaşma içine gireceklerdir zamanla.

İşte asıl tehlike tam da bu noktadan sonra, yüzeydeki masum peçe sıyrıldıktan, evrim felsefesinin bütün inkarcı kaynaklarının damar damar yüreklerimize sirayet etmesinden sonra yaşanacaktır.

Evrim ve yaratılış kavramlarını aynı düzlemde buluşturmaya çalışanlar, yüreklerindeki imanı titizlikle korumaya çalışsalar da, mesela Hz. Âdem'in yaratılışını açıkça ortaya koyan ayetleri gerçek anlamlarından koparmak yani "tahrif" etmek zorunda kalacaklardır günün birinde.

Artık onlar için Adem'in dedesi şempanzegillerden bir hominiddir ve insan soyu balıklara kadar uzanan hayvanat silsilesinin sonuncu halkasıdır.

O halde yaratıcılık kavramının sonsuz mukaddesliğini, evrimin anlamsızlık boyutuna indirgemekten kaçınmak gerekiyor.

Yine evrim felsefesiyle Yaratılış hakikatini aynı düzlemde karşılaştırıp, evrim inancını haddinden yüksek bir konuma yükseltme yanlışına düşmekten de kurtulmamız gerekiyor.

Bu durumda Kur'ân kaynaklı yaratılış inancımızla uyumlu başka bir bilimsel teori geliştirmek ve bu bilimsel teoriyi evrim teorisiyle karşı karşıya getirmek en uygunudur.

Üstelik böyle bir karşı duruş, karşıtlarımızın silahıyla silahlanmaktır. Yani bilimsel metotlar kullanılarak bilimselliği iddia edilen bir teorinin yanlışlığını, yine bilimsel metotlarla ortaya koymak asıl yapılması gerekendir.

Bana asıl şaşırtıcı gelen, çağcıllarımızın hayatın, şuurun ve türlerin oluşumunu tasvir etmede "evrim" dışında herhangi bir "bilimsel gerçeği" düşünmeyi dahi kendilerine haram kılmalarıdır.

İlk hücrenin oluşumunu izah sadedinde, "şuurlu uzaylılar" gibi saçma tezlere yer vererek evrimle çelişen Dawkins kadar cesur olamıyoruz kendi tezlerimizi oluşturmada!

İşte böyle bir kaht-ı efkar arenasında, Batı'dan gelen her malumatı misk-i anber sanan böylesine kesif bir taklitçiliğin muteber olduğu bir ortamda, farklı bir tezi dillendirenlerin "deli" sıfatıyla tavsif edilme olasılığı da açıkça ortadadır.

Bendeniz böyle bir tehlikeyi göze alıyor ve bu meselede kendi bilimsel görüşümü ortaya koymak istiyorum. Görüş diyorum çünkü bir biyolog değilim ve bu yazıyla bilimsel bir ispatta bulunmaktan ziyade, "yaşam" konusunda yeni bir başlangıç hikâyesi kurguluyorum.

Bu kurgu, bilimsel ispat yöntemleriyle tezimizin doğruluğunu ya da yanlışlığını sınayacak bilim adamlarına yönelik bir kurgudur. Bu saatten sonra hikayemiz onların da hikayesidir ve araladığımız perdeyi sonuna kadar açmak ya da kapamak onların elindedir.

Neden Bilimsel Bir Teoriye İhtiyacımız Var?

Bir bebeği, bir çiçeği ya da bir böceği Allah'ın yaratmış olması, bu yaratılışın sebeplerden bağımsız bir yaratma olduğu anlamına gelmez. Bu yaratılış belli sebepler tahtında gerçekleşir ve işte bizim bilimsel teori dediğimiz alan o sebepler alemiyle ilişkilidir.

Mesela yer çekimi bir sebeptir ve Allah pek çok yaratmasını bu sebep perdesi üzerinden gerçekleştirmektedir. Mesela bütün elementleri Allah yaratmıştır. O elementlerin milyonlarca yıl içinde uzak yıldızların derinliklerinde farklı sebepler tahtında yaratılmış olduğunu söylemek, onların Allah tarafından yaratılmadığını iddia etmekle eş anlamlı değildir.

Bizim bilimsel görüşümüz de "sebepler aleminde" gözlemlenebilecek, inancımızla çelişmeyecek ve açıkça ispat edilebilecek bir bilimsel görüş olmalıdır.

Bitkileri Allah yaşatır ama "fotosentezi" onların yaşamı için sebep kılar, gemileri Allah yüzdürür ama "suyun kaldırma kuvvetini" onların yüzmesi için sebep kılar.

Aynen bunun gibi yeryüzündeki, insan dahil bütün türleri Allah yaratmıştır ancak bu yaratmayı sebepler dairesinde gerçekleştirmiştir. Sebeplerse bizim sınırlı boyutumuz içindir.

Manzar-ı âlâ için sebeplerin sınırı yoktur. Allah yarattıklarını "kün" emriyle zamansız, sebepsiz ve mekansız bir şekilde yaratır. O yaratılış bizim boyutumuzda sebeplerin ağırlığına sarmalanarak tezahür eder.

Evrim Teorisi Yanlışsa, Doğrusu Nedir?

Büyük Patlamayla birlikte bir tek kâinatın değil de, pek çok farklı kâinatın oluştuğunu ortaya koyan "Çoklu Kâinat" modeli bizim için hayatın yaratılışını izah etmede önemli bir çıkış noktası olacaktır.

Bugüne kadar bilim adamları, yaşamın tek bir hücre atadan oluştuğunu var sayıyorlardı. Ancak bu oluşumun tamamen tesadüflere dayandığını iddia etmekten de geri kalmıyorlardı.

Biz ise bugün yepyeni bir başlangıç hikayesi betimleyeceğiz. Buna göre dünyadaki hayatın başlangıç noktası "first cell" değil "first different cells"tir. Yani "ilk hücre"den bahsetmek yerine "ilk farklı hücreler"den bahsetmek daha gerçekçi olacaktır.

Elementlerin, fotonların, atomların, proto-organizmaların, amino asitlerin, moleküllerin, fosfolipitlerin, nükleteoidlerin ve proteinlerin çoklukla bulunduğu bir dünya ortamında sadece bir tek "prokaryot ya da monera" hücre çeşidinin yaratıldığını iddia etmek oldukça yanıltıcı olacaktır.

Evet, bizim tezimize göre basitçe söylemek gerekirse, başlangıçta, yani hayatın oluştuğu ilk anlarda bir tek veya bir cins hücre değil, aksine sayıca ve nitelikçe birbirlerinden farklı binlerce hücre çeşidi yaratılmıştır.

Bu ilk andaki hücre çeşitliliği muhtemelen bölünme yoluyla, kısa süre içinde gerçekleşmiştir. İlk hayatın oluştuğu su kütlesinde, her bölünme esnasında bölündüğü bir önceki hücreyle çok benzer ancak ondan oldukça farklı kodlanmış yeni ata hücreler yaratılmıştır.

1800'lü yıllarda Schleiden ve Schwann, hücrelerin, hücresel olmayan cansız maddelerden oluştuğunu iddia ettiler ve bunu ispatlamaya çalıştılar. Ancak bu çalışmaları hüsranla sonuçlandı. Buradan hareketle temel bir hücre kanunu ortaya konmuş oldu. Hücreler ancak bir başka hayat sahibi hücreden oluşabilirler, cansız maddelerden oluşamazlar.

Fakat evrim teorisi, ilk oluşan hücreyi bunun dışında tutar. Trilyonlarca hücre için geçerli kanun, bu ilk hücre için geçersizdir. O kendiliğinden ve tesadüfen, cansız maddelerden evrilerek oluşmuştur bu görüşe göre.

Aslında bir tek hücrenin tesadüfen oluştuğunu iddia etmekle bir milyon hücrenin tesadüfen oluştuğunu iddia etmek arasında imkansızlık açısından hiçbir fark yok. Yine bir milyon hücre tesadüfen oluşamazsa, bir tek hücre de tesadüfen oluşamaz.

O halde başlangıçta bir tek hücre RNA vb. özellikleriyle yaratılabiliyorsa, her yerde şartlar aynı olmadığı için, o şartlarda var olabilecek farklı özelliklerde farklı pek çok hücre tipi de yaratılabilmelidir.

Kısaca söylemek gerekirse, bize tek gerçekmiş gibi sunulan başlangıç hikayesinin eksik bölümünü ancak böyle bir gerçekle tamamlayabiliriz.

Yani bu yeni teze göre, bugün yeryüzünde yaşayan bütün canlı türlerin ataları daha ilk başlangıç anında, hücreler aleminde ayırt edici DNA/RNA şifreleriyle ayrı ayrı yaratılmışlardır.

"İnkâr edenler görmediler mi ki, şübhesiz gökler ve yer birbirine bitişik idiler de onları ayırdık ve her canlı şeyi, sudan yaptık. Hâlâ îmân etmiyorlar mı?" (Enbiya 30)

Dünyanın o günkü şartları hangi canlı türünün döllenip olgunlaşmasını gerektirdiyse, o canlı türü mikro düzeydeki potansiyel alemindeyken, yerleştirildiği o doğal rahimde, döllenmiş bir yumurtanın embriyoya dönüşümü gibi kendi yaratılış gayesini gerçekleştirmiştir.

Kambriyen döneminde, evrimsel hiçbir gereklilik yokken canlı türlerinin çeşitliliğinde büyük bir patlama yaşanmıştır çünkü, o dönemin iklimsel, coğrafi vb. şartları, hücreler düzeyinde sperm/yumurta halindeki canlı türleri döllemiş ve bu canlı türler döllendikleri doğal rahimlerde serpilerek gelişmişlerdir.

Mesela maymun türü önceki bir "daha ilkel" türden değil, zaten var olan bir hücre atadan yaratılmıştır. Ağustos böceği yavrularının onlarca sene toprak altında kalıp uygun şartlar oluşunca dışarı çıkması gibi, maymun türünün gen atası da uygun şartlar oluşunca bulunduğu doğal rahimde döllenir ve maymun türünün ilk atası böylece yaratılır.

Canlı türlerinde çeşitlilik de muhteşemdir çünkü o türlerin ata hücrelerindeki genlerde bu çeşitlilikler bütün kombinasyonlarıyla birlikte kodlanmıştır.

Mesela, son yüzyılda köpek türünde yaşanan inanılmaz çeşitlenme ne doğal seçilimle, ne de evrimsel süreçlerle izah edilemez. Bu çeşitlenmenin sebebi o köpeklerin gen imkanlarının ve sınırlarının farkına varan "şuurlu insanın" bilinçli müdahaleleridir.

Bunun gibi daha başlangıçta, bütün canlı türlerinin ata hücrelerini yaratan Yaratıcı etken, o türlerin çeşitlenmelerinin kodlarını ve imkanlarını da o ata hücrelerin genlerine kazımış olmalıdır.

Benzerliklerin İzahı

Tezimize göre, yeryüzündeki canlı türler arasında var olan benzerliklerin izahı da oldukça kolay olmaktadır. Mesela böcekler dahil çoğu hayvan türlerinde kafa, göz, ayak vb. yapılar birbirlerinden çok farklı olmakla birlikte aynı zamanda birbirine çok benzerdir.

Mesela bir arının kafası, gözü, ağzı neredeyse insanın benzer organları da oradadır. Onca farklılığa rağmen bu benzerlik şaşırtıcıdır.

Tezimize göre, "benzer ve ortak kanunlar" öngörülerek yaratılan canlıların bu benzerlikleri normaldir. Yine ata hücreler düzeyindeki hammadde ortaklığı da bu benzerliklerin diğer bir sebebi olmalıdır.

Bütün kar taneleri birbirlerine benzedikleri halde, aynı zamanda hiçbir kar tanesi diğer bir kar tanesine benzemez. Bölünen ilk canlı yapıdan oluşan diğer canlı yapılar da o yapıya çok benzerdir ama bir o kadar da o yapıdan farklıdır. Yani o varlıklar fotokopi makinasından çıkar gibi birbirlerinin aynısı olmazlar.

Mikro açılardan bakınca oldukça önemsiz gözüken bu kodlama farklılıkları, türlerin çeşitliliği kadar benzerliklerini de açıklayan önemli bir kanıttır.

Görüldüğü gibi, bizim tezimize göre canlılar arasındaki farklılıklar ya da benzerlikler milyonlarca yıl süren "tesadüfi evrimsel süreçlerle" değil, ilk hücrenin yaratılmasından çok kısa bir süre sonra yani birkaç saniye içinde bilinçli olarak yaratılmıştır.

Bu bilimsel izah, dini inançlarla da çelişmemektedir. Aksine, her canlının "sudan" yaratılmış olması gerçeği böylece bir kere daha tasdik edilecektir.

Balık da, kertenkele de, sincap da, maymun da, insan da biyolojik yapıları itibariyle ilk aşamada "sudan" yani ortak bir hücreden yaratılmışlardır. O halde, bu farklı türler arasındaki benzerlikler de farklılıklar da yaşamın yaratıldığı birkaç saniye içinde oluşmuştur.

Bu benzerlik ve farklılıklar zaten bir bilinç tarafından planlanmış ve hayatı yaratıldığı ilk saniyelerde genlere kodlanmıştır.

Doğal rahimlerinde döllenen bu hücre atalar zamanı geldiğinde ve şartlar olgunlaştığında, anne rahmindeki bebeğin doğum aşamasına ulaşması gibi, mikro alemdeki potansiyel konumlarından makro alemdeki fiili konumlarına doğmuşlardır.

Mesela, insanın hücre atası, dünyanın şartları uygunlaştığında, çamurlu ve balçıklı bir su birikintisindeki doğal rahminde döllenmiş ve böylece Hz. Adem olarak dünyaya gelmiştir.

Daha güçlü bilimsel kanıtlara ihtiyaç duysa da bu izah, Hz. Adem'in yaratılışını maymunla ve milyonlarca yıllık tesadüfi evrimsel süreçlerle açıklamaya çalışan evrim teorisinden daha çok Kur'ân'a uygun gibi gözükmektedir.

Hz. Âdem'in yaratılması sadedinde Kur'ân-ı Kerim'in çeşitli ayetlerinde geçen **Turab (toprak), Tîn (çamur), Tîn-i Lazîb (yapışkan çamur), Hamein Mesnun (kuru çamur), Salsalin min Hamein Mesnun ke'l-Fehhar (ateşte pişmiş gibi kuru çamur)** şeklindeki ifadeler muhtemelen Hz. Âdem'in yaratıldığı "doğal rahmin" geçirdiği süreçlere işaret etmektedir.

"Andolsun ki, (biz) insanı, çamurdan bir sülâleden yarattık." (Müminun 12)

Âyet-i kerimesi ise bizim tezimize uygun bir şelilde hem "tıyn" ifadesiyle insanın doğal rahmine, hem de "sülaletin" ifadesiyle mikro düzeyde döllenen hücre atalara işaret edecek şekilde anlamlandırılabilir. Elbette her şeyin en doğrusunu Rabbimiz bilir.

Hayatın başlangıcı konusunda, Kur'ân'dan ilham alarak kurguladığımız bizim hikâyemiz de bu. İşin kalanı bilim adamlarımıza düşüyor. (OD)

BİR ZAMANLAR BALIKTIK!

12.05.2021- Kenan Ören -risalehaber

Erzurum'da geçmişte düzenlenen "Yaratılış Kongresi"nde bir bildiri sunmak üzere davet edilmiştim. Oldukça heyecan verici bir kongreydi. Daha doğrusu biz inançlı ve imanlı bilim adamları için milat sayılacak bir kongre; ayrıca sonsuz şükredilecek bir kongre olduğu da söylenebilirdi. Neden mi? İzah edeyim…

Bu ülkede bir zamanlar "Allah" demek suçtu ki, rahmetli Osman Yüksel Serdengeçti radyoda "Allah" dediği için hâkim önüne çıkmış ve yargılanmıştı. Hâkim, "Oğlum Allah demenin yasak olduğunu bilmiyor musun?" diye sorduğunda, Serdengeçti, "Öyle mi, Allah Allah" demişti. Yine bu ülkede ders kitaplarında Darwin'in Evrim Teorisi zorunlu ders olarak lanse edilip; genç beyinlere imansızlık aşılanırken, kaderin çarkı tersine dönmüştü ve Erzurum'da üniversitede "Yaratılış Kongresi" düzenleniyordu. Onlarca akademisyen bu kâinatı bir tek Allah'ın yarattığını ispat eden yüzlerce delil sunuyordu. Nereden nereye…

Sunum yapan akademisyenlerden birisi, bazı sözde bilim adamlarının, insanın maymundan değil de balıktan geldiğini iddia ettiklerini söylediğinde, bu çok hoşuma gitmişti. Sunumdan sonra soru ve katkı kısmında söz aldım ve dedim ki, "Aslında balıktan geldiğimizi söyleyen bilim adamları daha mantıklı geldi bana; zira dokuz ay boyunca ana rahminde sürekli temizlenen ve bebeğin korunması ve dış dünyaya uyum sağlaması için oldukça hayati önem taşıyan amniyon sıvısı içinde bizi bir balık gibi boğmadan yaşatan Allah'ın azameti ne yücedir" gibi bir espri yaptım. Bu sözüm dinleyicilerin çok hoşuna gitmiş olmalı ki, bayağı alkış aldı.

Kongre'de Antony Flew'den bahsettim. Hani şu 70 yaşına kadar ateist yaşayan, sonra DNA, RNA, kromozom gibi unsurları araştırınca "Yanılmışım Allah (o Tanrı diyor) Varmış" kitabının yazarı. Adam, bir idol olarak 70 yaşında, takipçilerini büyük hayal kırıklığına uğratarak kendince doğru yolu bulmuş.

Allah, Rahman Suresi'nde dört defa "mizan" kelimesini kullanmış ve altın oran gibi her şeyde bir ölçü vaz ettiğini vurgulamış. Mesela 23 kromozom anneden; 23 kromozom babadan alan bebekler normal olurken, bir fazla kromozomlular ki, onlara "Artı Bir" tabiri kullanılıyor, mongol tipi çocuklar oluyor. Bilakis bir eksik, yani 45 kromozomlu çocuklar büyük bir ihtimalle ölüyorlar. Muhteşem bir mizan…

Kâinatta hiçbir şeyin tesadüfü olması mümkün değil. Her şeyde bir ölçü olduğu gibi, bir kast ve tasarım var. Tıkır tıkır işleyen bir sistemin tesadüfe bağlanması akıl tutulmasından başka bir şey değildir. Neye baksanız yüksek bir tasarımın ürünü olduğu görünüyor. Bu muhteşem tasarımların bir tasarlayıcısı olmaması mümkün değil. Yani her şey Allah diyor…

Ne evrimcilerin safsatası, ne ateistlerin tezleri akıl ve mantıkla izah edilecek düzeyde nazariyeler olarak izah edilebilir. Aslında onlar da gayet iyi biliyor ki, kâinatta, kâinat üstü bir varlık var ama görmedikleri için inanmıyorlarmış. Bu sözü Aziz Nesin ölmeden önce söylemişti bir mülâkatında. Çok iyi hatırlıyorum. Ölmeden önce, "Bu evrende üstün bir varlık olmalı ama özgül ağırlığı olmadığı için inanmıyorum" demişti. Yani görünmediği için inanmamış. Oysa iman zaten gayba inanmaktır. Görünene inanmak bir anlam ifade etmez. Mümin duyduğuna; münafık gördüğüne inanır, diye bir söz var ki, bu da kalp ile gönül ile vicdan ile mümkün olan bir hakikattir.

İster balıktan, ister maymundan, isterse bizim gibi Adem'den (as) geldiğinize inanın, neticede ortada muhteşem fiiller var ki, bu da kudreti sonsuz bir faili iktiza eder vesselam…

ATİLA DOĞAN'IN 'BİR MÜSLÜMAN EVRİM VE SOSYAL DARWİNİZM'E NASIL BAKMALI?' KİTABI ÜZERİNE-1

06.10.2021-Habibi Nacar Yılmaz- risalehaber

Bir âdetimdir, uğradığımız ev ya da oda olsun ilk işim orada kitap aramak olur. Gözüme kestirdiğim kitabı, mümkünse hemen gözden geçirir veya geçici de olsa sahibinden alır, okuma yoluna gideriz. KTÜ Kamu Yönetiminde Profesör Atila Doğan Hocamız da Trabzon'a ilk geldiği dönemlerde, odasında ziyaret edip odasındaki kütüphanesini şöyle bir elemiştik. Türkiye'de alanında ilk ve tek çalışma olan, epeyce de hacimli "Osmanlı Aydınları ve Sosyal Darwinizm" kitabını sağ olsun bize hediye etmişti. Ayrıca kütüphanesindeki birkısım kitaplarını da alıp okumuştuk.

Epey bir tarama, titiz bir ayıklama ve çok isabetli tespitlerle dolu çok da hacimli kitabını kısa sürede bitirmiştim. Bu kitap sonra Küre Yayınları'ndan daha küçük ebatta basılmıştı. Son olarak da Beyan Yayınları'ndan, başlıkta verdiğim isimle epeyce bir özetle tekrar yayımlandı.

Bence bu son hâli, fikir vermesi açısından isme layık eksiklerine rağmen, daha isabetli olmuş. "Bir Müslüman Nasıl Bakmalı" serisinin beşincisi olan bu küçük hacimli 140 sayfa kitapla ilgili, genel düşüncelerimizi yazdıktan sonra, Atila Hocama sözlü olarak da ilettiğim kitabın eksikleri ile ilgili birkaç hususu da anlatmaya çalışacağız. Başarabilirsek elbette.

Öncelikle bu kitabı okuduktan sonra, âcizane üstadın Birinci Said Dönemindeki mektep, medrese ve tekkelerle ile ilgili endişe, tespit ve tekliflerinin; sonrasında "Kurt gövdenin içine girdi. Şimdi mukavemet güçleşti." endişesinin sebeplerini daha iyi anladım. Hani üstad 32. Sözün başında "Bütün tabiatperest, esbabperest ve müşrik gibi umum envâ-i ehl-i şirkin ve küfrün namına bir şahıs farz ediyoruz" diyor ya. Bu şahsın farazi değil, yaşamış, kanlı canlı hem de filozof kılığında, çürük ve böyle esassız fikirlerle asırları, devletleri peşlerinden nasıl sürüklediklerini gördüm ve hayretler içinde okudum. "Tabiat Risalesinin" derin keyfiyetini, "Pencereler Risalesi"ndeki her bir pencerenin açtığı ışıkların parlaklığını, bu asrın hakiki ve sarsılmaz bir tevhide kavuşması için, 32. Söz'ün vazgeçilmezliğini bir daha tasdik ve aynelyakıin müşahede ettim.

Geçen asrın başlarında "Azametli, bahtsız bir kıtanın; şanlı talihsiz bir devletin; değerli sahipsiz bir kavmin" hangi hücumlara hedef olduğunu, dünyanın başına iki dünya savaşının nasıl ve hangi sebeplerle bela olarak sarıldığını da az çok gördüm ve anladım. Üstadın fen ve din ilimlerinin birlikte okutulması gereğinin üzerinde sıkça durup bunu bir ömür boyu, değişik zeminlerde sürdürmesinin gelmesi mukadder bir tehlikeye karşı bir vaziyet almak ve bunu önlemek adına olduğunu da çok daha iyi anladım.

Üstadın lise talebelerinin "Bize Halıkımızı tanıtır mısın, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar?" sualine verdiği "Sizin okuduğunuz fenlerden her bir fen, kendine mahsus lisan ile mütemadiyen Allah'tan bahsediyorlar; muallimleri değil, onları dinleyiniz." cevabını çeşitli zemin ve zamanlarda okurum. Risale-i Nur'un bu asırda yaptığı tecdit ve yeniliğin ana noktasının bu cümlede saklı olduğunu anlatırım. İşte bu kitabı okuyunca, bu tespitteki isabeti de kavradım. Üstad Said Nursi bu son asrın müceddidi olarak çok büyük bir isabetle biyoloji, fizik, kimya, coğrafya gibi fen bilimlerinin anlattıklarıyla, hem de 'mütemadiyen' yani bir satır atlamadan, Allah'tan bahsettiğini anlatıyor ve ispat ediyor. Böylece bir yönüyle geçen asrın başında her şeyi çözecek adres olarak gösterilen fen bilimleri emziğini üstad, küfrün elinden alıyor. Fen bilimlerinin insanı hakiki tevhide götüren yol ve metodunu gösteriyor ve küfrün iflahını kesip belini kırıyor.

Atila Doğan Hocamızın bu kitabı, geçen asrın fikir hareketlerinin bir fotoğrafı mahiyetinde. Birkısmını nakledeceğim bu fikirleri, düşünce ve teorileri okuduğumuzda, bir insanın yüksek mahiyetini, ulvî elmas keyfiyetini kömüre, onların tabirince "yok olup hiçliğe gitmek için bekleyen bir kelbe" nasıl çevirdiğini az dikkat edince anlamak mümkün. Bir asırdır dünyanın huzurunu kaçıran, milyonlarca insanın ölümüne, yakılması ve yıkılmasına, yerlerinden yurtlarından alınmasına zemin hazırlayan, bilumum küfrî, ırkçı, maddeci, hiççi ne kadar zâlimane yaklaşım, desisane tuzak varsa, tohumu hazırlanmış; filozof kılıklı adamların tantanalı cümleleri ile paketlenmiş, munis yaklaşımlarla zihinlere yakınlaştırılmış, milletler ve asırlar zehirlenmiştir. Bir Allah dememek için, zerreler adedince rab edinme zillet ve cehaletini bile kabul eden böyle feylesoflar, maalesef bizim birtakım zihinleri de etkilemiş ve etkilemeye devam ediyor.

Atila Bey'in bu kitabını okuduktan sonra, hangi dinsizle karşılaşsam, onların savundukları bu bayat ve esassız şeyleri ileri sürüp savrulduklarını gördüm. Demek bunlar, aynı kaynaktan süt

emiyor ve üstadları aynı.Üstadın büyük bir isabetle "Bin seneden beri biriken hücumlar" dediği ve Kur'an'dan ilaçlarla mukabeleye çalıştığı dinsizlik cereyanının bu asırdaki bedbaht yolcuları, aynı inançsızlıklarını farklı paketlerle, özellikle son asırda, tahmin ve hayallerini bilimsellik sosuyla süsledikleri evrimcilik adıyla pazarlamaya çalışmışlar. Bu düşünce orada kalmamış, bazı takipçileri eliyle sosyal hayatı da etkilemiş; sosyal darwinizm adı ile insanı maymundan bile utanacağı duraklara savurmuştur.

Atilla Bey'in özetle verdiği bazı düşünceleri elimizden geldiğince tahlil ederek yine özetle vermeye çalışalım. Cumhuriyetten önce, İslamî, millî, her kutsalımızı yüceltmek, ilân ve ibka için yola çıktık diyerek, topyekün milletle kazanılan bir zaferin üzerine yatıp garet edenlerin de başucu kitabı olan "Madde ve Kuvvet" kitabının yazarı Alman Büchner adlı yazar, bu kitabıyla sadece Batı'yı değil, bizim birtakım yazar ve çizerimizi de etkiliyor. Bu maddeci Alman filozof, fizik bilimlerini esas olarak gördüğü gibi, hayatı da karbon ve harekete indiriyor. Kör kuvvete uluhiyet verecek kadar aklı darlaşan ve gözüne inen, laboratuvardan başka bir şey de tanımayan "Büchner", insanın "yaratılışın güzel ürünü olmasını" da bir fanteziden ibaret görüyor; ezeliyeti de sonradan olmuş olduğu ispat edilen maddeye veriyor.

Önceleri maddecilik hastalığına yakalanıp sonra uyanan ve onlara reddiyeler yazan Ahmet Mithat Efendi, bunların bu hastalıklarını "Bunların sözleri esasen safsata olmakla beraber, mugalata-i fenniye(fen bilimlerini yanlış kullanıp çarpıtarak) ile onlara (safsatalarına) öyle bir kuvvet veriyorlar ki olur olmaz davranış ile redleri kolay görülemiyor." sözleri ile değerlendiriyor. Onların mugalata-i fenniye (fen meselelerini çarpıtarak) yaptıkları, insanların sanattan sanatkâra intikalini (geçişini, sanatkârı anlamalarını) önlemek, her şeyin bir sebeple olduğunu gösterip bir nevi sebepleri ilâh olarak göstermekti. Yıllar sonra üstad, bunların bu mugalatalarını "Bin cihette hikmetli olan bir hakikata fennî bir nam takar. (nasıl olduğunu izah eder) Güya o nam ile mahiyeti anlaşıldı, âdileşti, hikmetsiz, manasız kaldı." sözleri ile işaret ediyordu.

Osmanlı aydınları üzerinde adeta bir yıkım gerçekleştiren "Madde ve Kuvvet" eserin sahibi bu filozof, genel olarak bilimi özelde de evrimi, çeşitli isimler altında bir din olarak lanse ediyor. Maddenin hareketi olan kör kuvvete de ilâhlık derecesi veriliyor. Türlerin oluşumunu da "uzun zaman" dedikleri zamanın uluhiyetine havale ediyorlardı. Yani onlara göre zaman bir ilâhtı. Bir sarayın yapımında kullanılan demir, çimento, kum gibi maddeleri bir araya getirip sürekli hareket ettirelim. Bu malzeme bir usta olmadan, kaç sene sonra bir saraya döner acaba? Hamur şeklinde ortaya çıkan atomların içinden, zaman içinde bir türün çıkıp milyonlarca türe, hem de birbirini tamamlar şekilde ayarlanmasını "zamanla zaten böyle olur" cümlesiyle izah edebilir miyiz?

Hele canlıların binler derece harika ve menfaatli cihazları için "İhtiyaçlar bunları ortaya çıkardı." demek, bunu bir fikir olarak savunmak tam bir cinnet hâli. Sayısız atomun, görmenin dahi olmadığı rahimlerde göze dönmesini, işitmenin olmadığı yerde kulağa dönmesini, kalıtsal özellik diye yutturmak; bir yönüyle kalıtsal kodları okuyup anlayıp o özelliğe göre adım atan atomlara bin filozof aklı vermek gibi bir akılsızlığı inkâr hatırına kabul etmek olmuyor mu?

Maalesef bu zihinleri, hiçbir şeyin sebepsiz olmaması esir almıştı. Fakat sebeplerin basit, âdi, âciz, şuursuz olarak böyle harika, hikmetli ve şuurlu işleri nasıl yaptıklarını, mucizeli hâllere nasıl geldiklerini izah edemiyorlardı. Yani sebeplerin üstünde akla apaçık görünen sonsuz bir ilim ve kudretin olduğunu dar akıllarına, şımarmış nefislerine bir türlü kabul ettiremiyorlardı. Bugünkü ve zamanlarındaki fen bilimlerinin anlattığı, gösterdiği her şeyde görünen hikmet,

gaye, fayda, birbiriyle yardımlaşma ve maslahatı ise, sadece yaşamak, hayatta kalmak, lezzet almak ile izah etmeye, bununla nefislerini kandırmaya çalışıyorlardı.

İnkârlarına medar yaptıkları diğer bir önemli mesele de kâinatta zahiren görünen bazı çirkinlikler ve nahoş şeylerdi. Bu ve buna benzer hususları, bu ilk yazı dışında üç yazı boyunca işlemeye çalışacağız inşallah.

Evet dostlar, uzaktan baktığı için,elinde bıçakla ameliyat yaparak şifa dağıtan doktorun bu faaliyetini hikmetsiz, manasız, hatta zâlimâne olarak nitelendiren insan gibi, hadiselere uzaktan bakarak bir parça felsefe okuduğu için, arkalarındaki hikmeti göremeyen insan gibi, Kur'an hikmeti ile dünya ve içindekilere bakamayan bu filozoflar ve yolundakiler de maalesef şeytan dahil kainatta çirkin görülen hususları aceleci ve sathî bakışlarla yorumlamış, dalâlet ve dinsizlik vadilerinden çıkamamışlardı. Yazıya devam edeceğiz.

Selam ve dua ile.

ATİLA DOĞAN'IN 'BİR MÜSLÜMAN EVRİM VE SOSYAL DARWİNİZM'E NASIL BAKMALI?' KİTABI ÜZERİNE-2

09.10.2021- Habibi Nacar Yılmaz- risalehaber

Darwinizm'i sosyal hayata taşıyan ve hayatı mücadeleden ibaret gören bu anlayış, sosyal hayatta birbirine hâkim olmayı ve her şeyi menfaate feda eden çatışmayı netice verecekti. Kâinatta her şey, her yerde düzgün, düzenli ve zamanında yaratılıp ortaya çıkarılmasaydı, ne kanun diye isimlendirdiğimiz bir işleyişten ne de bunları inceleyen fen bilimlerinden bahsedilebilecekti. Kâinatta bir kaos ve önünü göremezlik hâli hüküm sürecekti. İşte bugünkü fen bilimleri, kâinattaki özellikle canlılarda, atomların hareketlerinde görünen bu düzgün ve her yerde aynı olan intizamlı, hikmetli ve maslahatlı işleyişi incelemektedir. Bu işleyiş yaz, kış, bahar, soğuk, sıcak, büyüme, uzama gibi genel isimlerle adlandırıldığı gibi, DNA moleküllerine kadar inen bazı tanım ve tarifler şeklinde adlandırmalar var. Eğer değişmeyen, tam bir intizamlı sevk ve idare olmasaydı bu tanım ve adlandırmalar zaten mümkün değildi. Cenab-ı Hak fiillerini yine kendi koyduğu bu kanunlara takıyor ve zaman ipine asarak bize gösteriyor.

Zaten zaman dediğimiz adlandırma da her an devam eden bu yaratma ile ortaya çıkıyor. Yani Güneş dursa, yaratma bitse, zaman da olmayacak. Zamanın hariçte bir vücudu yok. Sadece eşyanın yaratılmasıyla ortaya çıkan, yaratılan zaman dediğimiz bizim ona taktığımız bir ad var. İşte birinci yazıda bahsini ettiğimiz bu filozofumuz ve benzerleri de bu harika işleyişler için, bizim itibar edip ad taktığımız ve adına da zaman veya başka bir şey dediğimiz hariçte vücudu da olmayan itibarî kanunları, yaratıcı olarak yutturmaya çalışıyor. Ya arkadaş, kanun dediğimiz bir intizama, işleyişe senin, benim gibilerin taktığı bir isim. Bu işleyiş olmazsa, kanun da olmuyor zaten. Yani kanun, intizamlı hareket silsilesine bizim taktığımız isim. Kanun bir şeyi yaratacak bir ilme, kudrete sahip değil ki. Kanun varsa, demek ki bu kanunu bu işleyişi, koyan var. Kanun, kanunu koyandan haber verir. Kanun, mesala kalkar da birini yakalayıp hapse atar mı? Yahut mükâfat verir mi? Bizler ve diğer eşya gibi, hariçte vücudu yok ki bir fiilin sahibi ya da faili olsun.

İşte görünüşte çirkin gördüğümüz hastalık, ameliyat, yağmur gibi şeyler de birer kanun. Bir kanun hoşumuza gitmiyor diye, kanun koyucuyu suçlayabilir miyiz? Bizim sevmediğimiz ya da çirkin gördüğümüz o kanunla kim bilir ne kadar hayat korunuyor, nizam sağlanıyordur?

Demek her çirkin gördüğümüz husus, mutlak çirkin değildir. Belki hayat, şifa, ruh, şefkat gibi bizzat güzel olmayabilirler. Fakat bizim aceleciliğimizden dolayı ilk bakışta ve bize bakan yönüyle çirkin görünen, fakat umum neticelerine bakıp değerlendirdiğimizde yağmur, zelzele, gübre, hastalık, şeytan gibi neticeleri itibariyle güzel olanlar da vardır. Malesef böyle değil de aceleci bakıp kâinattaki kötülükleri bahane edip yaratıcıyı inkârlarına medar yapmışlar.

Kanun ve sebeplerle ilgili Üstadın "Ve keza esbab-ı zahireye (görünürdeki sebepler) pek basit, mahdut (sınırlı), fakir, camid(cansız), şuursuz iradesiz; kanunlar kısmı da itibarî (bizim taktığımız isim gibi), mevhum (bizzat vücudu yok) şeylerdir. Müsebbebatta (yapılan neticelerde) bulunan harika nakışlar, ziynetler, garip, acayip sanatların o gibi kıymetsiz esbap ile münasebetleri yoktur."

Mesela tadı, kokusu, rengi, şekli ve vitaminini ile insana göre terbiye edilmiş bir meyve; ağaç, su, hava, toprak gibi sebeplerin elleri ile bize gönderiliyor. Meyvedeki bize göre tanzim edilmiş özellikler gösteriyor ki sebepler sadece birer bahanedir, bunları asıl yapan, bize dallar eliyle gönderen bizi tanıyan, bilen ve bize şefkat eden Allah'tır. Başka çok misal verilebilir.

İşte bu âdi sebepleri ve vehmi kanunları, hakiki fail zanneden ve bütün fillleri onlardan bilen, darlaşan ve maneviyattan uzaklaşan öyle akılların geliştirdikleri felsefi akımlar, maalesef bazı Osmanlı aydınlarını da etkilemiş, bu zehirli fikirler onlarca, birer kurtuluş reçetesi olarak görülmeye başlanmıştır. Bunların hâmiliğini de İslamın tarü taze duran formüllerinden uzak Baha Tevfik ve Abdullah Cevdet gibi biri genç yaşta intihar eden tipler yapmıştı. Batı kaynaklı bu anlayış ve felsefe, hayata hükmeden yardımlaşmayı görmeyince, "Hayatta en büyük hakikat, hayat kavgasıdır" düsturunu topluma dayamıştı. Bu da mevcut değerleri yıkım için yeterliydi zaten.

Yönünü Batıya çeviren bu aydınlar, asırlara damga vuran şefkat ve merhamet toplumunun değerlerinin köklerini incelemedikleri gibi, insanların emeklerinin değişimini de kavga şeklinde anlamış ve yorumlamışlardı. Halbuki bir insan, tüm ihtiyaçlarını karşılayacak durumda değildir. İnsanlar, birbirine muhtaç şekilde yaratılmıştır. Bu ihtiyaç, kavgayı değil yardımlaşmayı netice vermiş; birisi, diğerinin ekmeğini pişirirken, o da başkasının elbisesini dikmiş, bir emek mübadelesi (değiştokuşu) olmuştur. Şeriatlar da bu değişimin adil olması için indirilmiştir zaten.Bu değiştokuşta eksik veya zulüm varsa da bu şeriatlara uyulmadığındandır. Yoksa kavgaya gerek yoktur.

Kâinatın büyük unsurları ve türleri ve tür fertlerinin kendi aralarında da geniş ve inkâr edilemez yardımlaşma ve kucaklaşma ise, ciltler dolusu kitaplarla anlatılacak genişliktedir. Sadece ışığımızı ve ısımızı gönderen güneşten; etini ve sütünü aldığınız hayvanlara; deniz kazanında pişirilerek hazır önümüze atılan balıklara bakmak bile bu geniş yardımlaşmayı görmemize yeter. Yani cansız ve şuursuz küreler bir saray gibi tanzim edilmiş; fezada el ele verdikleri gibi, hayvanat ve bitkiler de enva-i türleri ile dünyanın en şerefli ve donanımlı misafirinin sofrasını süslemektedirler. Demek bizi tanıyan ve bize şefkat eden bir merhametli Zât, kâinatın unsurlarını el ele verdirmiş, insana hizmet ettiriyor. Yoksa bunları bir araya getirip bir maksat etrafında toplamak bir mücadele sonucu değildir.

Evet dostlar, Atilla Bey'in bu mezkur kitabında koskoca filozoflar bu anlattığımız gibi fasit dairelerde boğulmuş, sırf Allah dememek için sanki özel gayret göstermişler. Kitap hacminde inceleme ve cevap gerektirecek bu hususlara böyle kısa cevaplar değil, geniş cevapları ehlinden bekliyoruz. Yazı devam edecek.

Selam ve dua ile.

ATİLA DOĞAN'IN 'BİR MÜSLÜMAN EVRİM VE SOSYAL DARWİNİZM'E NASIL BAKMALI?' KİTABI ÜZERİNE-3

13.11.2021- Habibi Nacar Yılmaz- risalehaber

Atilla Hocamızın bu kitabı çok derin tahliller ve geniş tarama sonucu hazırlamış, demiştik. Kitabın ibretlik alıntılarla dolu olduğunu söyleyebilirim. Yönünü Batıya doğru çeviren, hâliyle dinin referans olmaktan çıkmasını isteyenlerden Abdullah Cevdet, misafirperverlik için söylediği "Misafirperverlik, hiç şüphesiz bedeviyet (göçebe) devrenin zorunlu faziletlerindendi.....Avrupa bedeviyetten uzaklaştığı için, o bedevi fazileti çoktan unuttu."

Hayat mücadelesinde üstün gelmek için, her yolu mübah gören bu anlayış, misafirlik gibi munis bir paylaşımı dahi normal görebilir mi? Bu tipler, evrim düşüncesi üzerine ve biraz da Hıristiyanlığın putperestlik kokan anlayışına karşı geliştirilen tek varlık olarak tabiatı gören "monizm" dinini orta atmışlar. Yani varsa da yoksa da zerre (atom) demişler. Sonunda da değişen, bozulan, dağılan, hiçbir şuur ve canlılık özelliği de olmayan zerrenin uluhiyetine hükmetmişler. Yani atomun hareketi, zerrenin akışı, itmesi çekmesi, her şeyin yapıcısı, tanzimcisi kabul edilmiş.

Atom bir temel madde olarak, her zaman bir yolculuk halinde. Topraktan ya da havadan başlayan bu yolculuk, bitki ve hayvanlarda devam etmiş; devamında insanda, insanın her azasında üstadane ve mahirâne sürmektedir. Bir bakıma atom, her girdiği yerin çalışma şartları ve usullerine göre vaziyet almakta, bütün kâinatla irtibatlı ve kâinatın özeti konumundaki canlılarda hiç şaşırmadan, karıştırmadan, dikkatli bir şekilde adımını atmaktadır. Bu yolculuğunu şaşırmadan yapabilmesi için, bütün kâinatı tanıması, bilmesi, yanında yöresinde bulunan diğer atomlara hem mahkûm, hem de hâkim olması gerekmektedir. Yani bir Allah dememek için, bütün zerreler adedince ilâha mecbur olmak, nasıl bir ruh hâlidir? Anlamak ve anlatmak zor gerçekten.

Böyle bir aymazla uzun görüşmelerimiz olmuştu. Sonunda "Arkadaşım beni zorlama. Ben sizi tanıyorum. Allah dersem, orada bırakmıyorsunuz ki. Allah'ın bir peygamberi, peygamberin getirdiği, getirdiğinin de bir icabı var, deyip beni ibadete çekmek istiyorsunuz. O oyunlara gelmem." demişti. Buyur nereden bakarsan bak!

Hani inkârcılar için cehennemi şefkatlerine sığıştıramayan hadsiz paylaşımlar görüyoruz ya. Ya arkadaş, adam cennete inanmıyor, "Bir kelp gibi yaşayıp öleceğim, böceklere yem olacağım." diyor. Cenneti vaad edeni tanımıyor. Hatta olsa da cehennemi tercih ederim, diyor. Böyle bir insan için, inanmadığı cennet naraları atmak, neyin nesi? Adamın iyilikleri varmış, olabilir. Onun da mükâfatını zaten ilgi, alaka, şan şöhret, alkış olarak dünyada görüyor. Onun istediği de buydu zaten. Bunu da görmemişse de yine adl-i İlahice inancına layık şekilde görecek. Hatta bunlar için, yokluğa göre varlar ülkesinden cehennem hapsi bile mükâfat sayılmaz mı?

Avrupa'da çıkan ve bir kurtarıcı gibi sarıldıkları, sosyal hayatta tatbik edip "sosyal darwinizm" dedikleri bu düşünceden etkilenen Abdullah Cevdet gibiler, onlardan ilhâmen hatta biraz daha ileri gidip "Din avamın (halkın) ilmidir, ilim havassın (bilim adamlarının) dinidir." cümlesini bile kurmuşlar. Bunların ilim diye anlatmak istedikleri ise, aslında üstad Said Nursi'nin mütemadiyen yani her cümlesiyle Allah'ı gösteren fizik, kimya, biyoloji gibi

fen bilimleriydi. Demek bakış açısı, işin mahiyetini ne kadar değiştiriyor? Niyet bir nevi elması kömüre, kömürü elmasa çeviriyor.

İşte bu anlayış, tekâmül dedikleri, Said Nursi'nin zerrenin hareketi dediği atomun mükemmel seyrine; tesadüf, kendi kendinelik ismini takıp bu anlayışın mutlak doğru bir din olduğunu yaymaya çalışmış; tabiidir, doğaldır, kanun gereğidir gibi izahlarla asrı zehirlemiştir.

Bu, edebiyatta da daha çok Tevfik Fikret'te özellikle "Tarih-i Kadim" şiirinde kendini göstermiş; dünyada özel şekilde misafir edilen insanın ulvî mahiyetinin bir okuması ve saadet düsturu Kur'an, ona göre (haşa) köhne bir kitap, iman ise bütün kavgaların sebebi sayılmıştır.

Tevfik Fikret'in mezkur şiirinde geçen:

"Ne cehennemlerinde bir kaynama var,
Ne büyük acını gören göz,
İnanasım gelmiyor, bunların hiçbirine" mısraları ise, aklın göze inmesinin, vicdanın ebed sesine kapanmasının ilânı gibi.

Mehmet Akif'in "İki yüz lira verirsen zangoçluk eder." dediği T. Fikret aynı şiirin:

"Hiçbir yaradandan umman bunu,
Yaratan yok eder ama perişan etmez" mısralarında ise, yok olmayı perişan olmaya tercih ettiğini; beşerin kendi başına bela ettiği perişanlığı ise, inanmadığı Allah'tan bildiğini ilân ediyordu.

Uzun olan bu şiire kaynaklık eden "Madde ve Kuvvet" kitabının ana felsefesini, aynı dönemin yazarı ve bir zaman materyalizmi de benimseyen Ahmet Mithat Efendi ise bakın nasıl anlatıyor: "Yaratıcıyı ve onun rububiyetini madde ile onun bazı özelliklerine kadar indirmişler. Cevher ve araz diye bizim eski filozofların öteden beri araştırdıkları seyi onlar şimdi, madde ve kuvvet diye adlarını değiştirerek güya yeni buldukları bir hakikatmiş gibi tetkike almışlar. Bula bula iki mahluka (madde ve özelliklerine) halıkiyet isnadı hükmünü bulabilmişler. Madde ve özelliklerine ezeliyet vermişler. Ahmaklığın bu derecesine hikmet demekten haya etmek lazım değil mi?"

Ahmet Mithat, "Ben Neyim? Hikmet-i Maddiyeye Müdafaa" adıyla yazdığı eserinde bu fikirlerle dalgasını da geçiyor. Onları özetle verelim: "Onların nazarında ben bir miktar et, yağ, kemik ve sudan ibaretmişim. Görmek, işitmek, koklamak ise, bu et ve kemiğin melekesiymiş. Göz bir madde, görmek de kuvvetiymiş. Akıl ve ruhumuz var, diyorsunuz; onlar da melekedir diyorlar. Ben ölünce, onlar da toprağa karışırmış. Ben, benim benliğimi inkâr eden şerir ile boğaz boğaza gelmeyince, kanaat hasıl edemeyeceğim. Evet ben de okudum. Fikyeleri, Darwinleri, Decartları, Şopenhaverleri, Büchnerleri bile okudum. İnkâr olunan benliğimi bulmak için dosta düşmana da sordum."

"Bu herifler eserden müessire (yaratılandan yaratana) intikal (anlama) melekesini hükümden düşürmeye çalışıyorlar. İşi mugalata-i fenniyeye (fen bilimleri yanlıştan alet etmeye) kadar da vardırıyorlar. Fenni kullandıkları için cevap da zorlaşıyor."

Ne isabetli teşhisler değil mi? Malesef bu hastalık aynen devam ediyor. Halbuki onların inkârlarına alet ettikleri fen bilimleri, daha önce işaret ettiğimiz gibi, her kelime ve cümlesi ile bir sanat galerisi olan tabiatı ve içindekileri anlatıyor. Ahmet Mithat'ın mugalata-i fenniye

dediği ise, fenni izahlarla bu harika ve mucizelerin anlaşıldığını, âdileştiğini zannetmeleri ve sanatın arkasında akla görünen sanatkârı görememeleriydi.

İnsanın uykusundan, hafızasına; sevgisinden, nefretine; dimağından, konuşma kabiliyetine kadar madde ilgilisi olmayan özelliklerinin ruhu gösterdiğini uzun örneklerle açıklayan Ahmet Mithat, söz konusu eserini "Hem artık Rabbimiz demeye maddiyuna karşı salahiyet kazandık. Kendi vücudumuzu, kendi varlığımızı ispat eyledik ya! Varlığım halıkımın varlığına şahittir." cümlesi ile bitiriyor. Gerçekten, hangi tekâmülle ruhun konuşma, sevme, nefret gibi özellikleri kazandığını anlatabilirsiniz? Bunlar maddî şeylerle, onların dönüşüm ve değişimiyle izah edilebilir mi?

Evet dostlar, yoktan yaratılan ruh ve ruha takılan ve yine yoktan yaratılan akıl, vicdan, hafıza, duymak, konuşmak gibi sadece insana mahsus melekeleri tekâmül, değişim, dönüşüm ile izah etmek mümkün mü? Beş yüz maymun ile üç yüz koyunu bir araya getirsek, bir ampül takabilir ya da beş yüz sene eğitsek bir çivi çıkabilirler mi? Zira bunu deneyen evrimci biri, bir maymuna elli senede bir "ah" bile dedirtemediğini itiraf etti. Bu kitabı tanıtan bu yazılarımız dördüncü yazıyla bitecek inşallah.

Selam ve dua ile.

ATİLA DOĞAN'IN 'BİR MÜSLÜMAN EVRİM VE SOSYAL DARWİNİZM'E NASIL BAKMALI?' KİTABI ÜZERİNE-4

16.10.2021-Habibi Nacar Yılmaz- risalehaber

Üstad Said Nursi, bu asır fikriyatının fen bilimlerini inkârına alet edeceğini Ahmet Mithat'tan daha önce görmüş, devlet ricalini de ikaz etmiş, hatta bu düzenbazlığa karşı onlara çareler de göstermişti. Çare, onun üniversite adı olarak Medresetüzzehra dediği, muhteva olarak da fen ilimleri ile din ilimlerinin beraber okutulmasıydı. Bir yönüyle din dersinde Allah'ı öğrenen bir öğrenci biyoloji, fizik gibi derslerin de anlattıkları ile aynı hakikati dillendirdiğini görmeliydi. Zira din ve fen ilimlerinin birbirinin düşmanı değil tamamlayıcısı olduğunu çok veciz "Feya lil'aceb! Köle efendisine, hizmetkâr reisine, veled pederine nasıl düşman ve muarız olabilir?" cümlesi ile anlatıyordu. Din ile de alakasız bir yazar, yıllar sonra "Said Nursi, dinsizlerin ağzındaki fen bilimleri emziğini ellerinden almıştır" tespitini yapacaktı.

Sosyal darwinizm mukallitleri bilim, edebiyat hem de medrese çevrelerini öyle bir baskılamışlar ki İzmir'de bir medresede talebelerin zorlu soruları karşısında hoca, sınıftan ağlayarak çıkmak zorunda bile kalmıştı.

Bunların tabiat deyip durdukları, her şeyin icadını ona isnad ettikleri şey, Said Nursi'nin 1923'te telif ettiği ve Tabiat Risalesi'nde kör, sağır, hudutsuz sel gibi akan şeklinde vasıflarını saydığı ilimsiz, şuursuz, hem de bin defa daha kör, her şeyin temelini teşkil eden toprak, hava, su, elementler ve bunların özelliklerinden başka bir şey değildi. Yani siz bir heykeli, heykelin yapıldığı maddeye; bir sanat eserini mesela muhteşem bir camiyi onu teşkil eden taşlara ya da caminin projesini planını göstereren yapılma çizgilerine isnat edip "bu cansız unsurlar her şeyi yerli yerinde yapandır" diyebilir misiniz? İşte maddeyle meşguliyetten dolayı darlaşan akıllar göze inince, maalesef bu anlayışı sonra da sonu buna çıkan iddiayı dillendirebiliyor. Yani her şeyin delil olduğu bir ilâhı kabulde zorlanıyor, fakat bir zerrenin (atomun) görev aldığı yapıda istenen şekli, sıfatı alabilmesi için bütün emsallerini, kâinatı bilmesi, tanıması gerektiğini

unutup 'zerrenin hareketidir, uzun zamandaki aldığı vaziyetttir' cümleleri ile bir otumu âdeta ilah kabul ettiğini anlayamıyordu.

Batı hayranlığı ve Avrupa'da çıkan bu inkar ve dini hiçe sayan anlayış, maalesef Osmanlı aydınlarının bir kısmını esir alıyor. "Bilime, akla, gözleme önem vermeliyiz" diyorlar fakat gözlemi mümkün olmayan, çoğu şeyi varsayıma dayanan evrim teorisini mutlak doğru gibi kabullenip tartışmaya bile yanaşmıyorlar. Akla, mantığa uymayan, sadece bir teori niteliğindeki tahminleri esas kabul edip insanlık simasında parlayan vahiy ile doğrulanan binlerce peygamberi ve çoğu keşfe ve şuhuda (bizzat görmeye) dayalı alanında uzman binlerce yıldız keyfiyetindeki asfiya ve evliyayı bir çırpıda yok sayabiliyorlardı. Bu da işin ayrı bir garabeti.

Batı dünyasının filozof takımı, putperestliğe dönmüş Hıristiyanlığa tepki için bu tip zorlama yorumlara kayabilirler. Fakat İslam'ın taptaze ikliminin içinden çıkıp "derya içinde deryayı bilmezler" noktasında olmak, herhalde bizim aydınımıza mahsus bir nasipsizlik olsa gerek. Atilla Doğan hocamız, o dönem Osmanlı aydınlarının düştükleri hem fikir sefaletini hem de aralarındaki görüş ayrılıklarını da özetle veriyor kitabında.

Bunlardan Cenap Şahabettin şu gördüğümüz muntazam işleyişe, doğa kanunu ismini takıp evrimci bakışla yanlış yorumluyor ve menfaatin esas olduğu kanaatine varıyor. Hakkı Behiç buna benzer yorumlarda bulunuyor. Asaf Nefi ise, hayatı cansızından canlısına bir mücadele alanı olarak görüyor ve bu geniş yardımlaşmayı anlayamayıp Darwin durağına demir atıyor. Tanınmış şair ve filozof Rıza Tevfik de onlardan geri kalmıyor. Servet-i Fününun zayıf yazarlarından Ahmet Şuayp ise, bula bula "insan ahlakî bir hayvandır" tanımlaması ile nefsini kandırıyor.

Kısaca, devrimciliği materyalist anlayışla birleştiren bu aydınlarımız, onu bir reçete olarak topluma sunuyorlar. Fakat hayatı bir yardımlaşma değil de mücadele alanı gören ve güçlü olanın ayakta kalıp varlığını sürdürebileceği esasına bağlı olan bu anlayışla toplumsal bütünlüğü nasıl sağlayacaklarını da bir türlü izah edemiyorlar. Atilla Bey, büyük bir isabetle bunu açık ediyor ve haklı olarak bunun izâhını soruyor.

Dört yazı boyunca hem kitabı hem de bir önceki yüzyılın özellikle Batı kaynaklı fikirlerini inanç temeline incelemeye çalıştık. Kitaptaki en büyük eksiklik, fotoğrafı çekilen bu inkârcı fikir ve kişilere verilecek cevaplara içinde yeterince yer vermemesi. Bu kitabı okuyacak kişi, "tamam da bu fikir ve kişilere müslümanca nasıl bakmalıyız peki?" dediğinde verilecek cevabımız da olmalıydı. Ara sıra açmazlara, sonuç bölümünde de yanlışlara işaret edilmiş, aymazlıklar ortaya konulmuş ama özellikle Nur külliyatı temelinde var olan cevapların da kaydedilmesi gerekirdi. Bu cevaplar, büyük bir hacime sebep olacağından bir seri ve küçük boy olarak düşünülen yayınlarda bu cevaplara yer verilmemiş olabilir diye düşünüyorum. Ama o zaman da kitabın ismi böyle bir iddia taşımamalıydı. Hem bu kitap hem de serideki diğerleri biraz akademik seviyede kalmış bana göre. Yani ısmarlama olmuş gibi bir intiba uyandı bende. Belki de konu ve makam ancak bunu kaldırıyordu, bilemiyorum.

Atilla Doğan Hocamızın "Bir Müslüman Evrim ve Sosyal Darwinizm'e Nasıl Bakmalı?" adlı yüz kırk sayfalık kitabının bir de bence en önemli ve ismine de tam uygun sonuç ve değerlendirme bölümü var. Biz de bu son yazımızı bence çok önemli olan bu bölümün özeti ve bizim küçük yorumlarımız ile bitirelim.

Batı'nın Haçlı Seferleri ile İslam dünyası ile tanışması sonucu uyanması ile tahrif edilmiş incile ve ruhban sınıfına olan inancı sarsılmıştı. Aydınlanma adı verilen bu yeni dönem "aklını kullanmaya cesaret et" sloganını kullanarak, bir sürü değişme öncülük etmiş; fakat ırkçılık temelinde Avrupa'yı saran savaşların önüne geçememişti. Fakat tek doğru, pozitif fen ilimleridir düşüncesini yerleştirmiş, bu ilimlerin işaret edip apaçık gösterdiği Allah inancı da başta Darwin teorisi çeşitli düşüncelerle boğulmuştu. Mutlak güç kilise yerine artık İnsanın kendisi ve menfaatidir. Bu da iki dünya savaşını doğurmuş, yüz elli yılda iki yüz milyon insanın ölümünü netice vermişti. Aslında bugünkü Orta Doğu kaynaklı çözümsüzlüklerin altında bu ırkçı anlayış yatmaktadır. Maddî medeniyet hedefsiz ve maneviyatsız insanı, merhametsiz ve menfaatperest yapmakta bu tip insanlar da emperyal devletlerin doğmasına sebep olmaktaydı. Atilla Doğan, sonuç değerlendirmesinde çok haklı olarak "Bir Müslüman Evrim Teorisini değerlendirirken yukarıdaki ifade ettiğimiz tarihî süreçleri de göz önünde bulundurmalıdır." tespitinde bulunuyor. Yani bu teori bir büyük projenin belki de biyoloji ayağıdır ve hiçbir zaman da doğrulanmamıştır. Çünkü tamamına yakını gözlem ve deney imkânı olmayan iskelet tahmini üzerine kuruludur.

Son iki yüzyılda yalancı cennet vaadiyle kitleleri peşinden sürükleyen kapitalizm de bu düşüncenin ürünüdür. Yokluk, hiçlik, haz, günübirlik yaşamak, merhamet ve şefkatten kopuk bir hayat ve her an dar ağacı bekleyerek ömür süren bir insanın önündeki sofradan lezzet almasını beklemenin adıdır bu düşünceler. Haliyle insanlığa saf ve kedersiz bir sevinç de yaşatamamış, sadece insanlığı bulduğu yeni ve insanı hiçbir yerden alıp hiçbir yere de götüremeyen düşünce ve oyuncaklarla uyutmuş ve buna da devam etmektedir.

Atilla Doğan, yine çok haklı tespitlerine devam ediyor. Bugün milyonları bulan canlı türünün bir türden dönüşüm ve mücadele sonucu ortaya çıktığını iddia etmenin bilimle, akılla, tecrübeyle uyuşur bir tarafı olmadığı açık. Peki niçin sahip çıktı kapitalist düzen bu fikre? Çünkü kurmak istediği düzen, ancak seküler (dinden uzak) bir tarih ile mümkündü. İşte biyoloji bunun bilimsel ayağı olmalıydı. Bence kitabın sonuç bölümündeki bu cümle, kitabın ismindeki mesaja daha uygun düşmektedir ve tam isabettir.

Bütün bilimler birbiriyle ile tanışıyor gibi bir eko denge üzerinde işleyen kâinattaki düzeni çözmeye, anlamaya, anlamlandırmaya çalışmaktadır. Kaos,tesadüf ve bilinmezlik olsaydı, zaten bilimler olmayacak ya da bunu tespit edecekti. Öyleyse akla da bilime de en uygun, şu sonsuz dediğimiz âlemin yine sonsuz bir ilim, irade ve kudret sahibinin eseri olduğunun teslimi ve itirafıdır. Bilime de yakışan budur. İnsanlık kendini ve kâinatı çözdükçe de buna yanaşacaktır. Binlerce yıllık çalışmanın birikimi, insanı görmezden gelerek bir yere varamaz. Kâinat ve onun değerli misafiri insanın anlamlandırılması gayesi, basit ideolojik oyunlara feda edilemez.

Evet dostlar, dört yazı boyunca, değerli ve gayretli kardeşim Atilla Doğan Hocamızın bu küçük hacimli kitabını değerlendirmeye çalıştık. Yakından tanıdığımız sayın hocamız özellikle gençlere ulaşmak isteyen bağrıyanıklardan. Bu yazı ve yaklaşımlarımız, kitabın yeni baskılarına yardımcı olursa mutlu oluruz. Kendisine başarılar diliyorum.

Selam ve dua ile.

EVRİM TEORİSİ VB. BİLİMSEL FELSEFÎ KONULARA HİZMET GÖNÜLLÜLERİNİN YAKLAŞIMI NASIL OLMALI?

https://sifirdansonsuza.medium.com/

Bilimsel konulara yeni dönemde nasıl yaklaşmamız gerektiği üzerine bir sorgulama

Sosyal medyada elimden geldiğince takip etmeye çalıştığım bir kişi olan Tr724.com yazarlarından Sayın Yüksel Çayıroğlu, Ocak 2021 sonu itibariyle yazarı olduğu web sitesinde evrim teorisi üzerine bir yazı dizisi yayınlamaya başladı. Ancak benim de geçtiğimiz aylarda bu konu üzerine yapmış olduğum yeni bazı okumalar, Sn. Çayıroğlu özelinde hizmet gönüllülerinin bu tür bilimsel konulara nasıl yaklaştıklarını sorgulamama yol açtı.

Ben kendisine twitter üzerinden şu linkte okuyabileceğiniz gibi bazı sorular yönelttim. Kendisi bu sorgulamalarda hakikat payı olduğunu ve kendisinin de bu konuda dikkatli bir dil kullanmaya dikkat ettiğini ifade ederek bana cevap verdi. Ancak ben yazı dizisi boyunca konuya dair sunulan yaklaşım tarzını genel olarak beğenmediğim ve kullanılan dili de aynı ölçüde dikkatli bulmadığım için bu hususlar üzerine müstakil bir yazı yazarak konuyu sizlerle birlikte tartışmak istedim.

Bu tür konularla sizler de benim gibi ilgiliyseniz, buyurun mevzuyu birlikte ele almaya çalışalım.

Photo by Johannes Plenio on Unsplash

Evrim Teorisi niçin yeniden popüler bir tartışma konusu haline gelmeye başladı?

Bu yılın başlarında, çok kıymet verdiğim bir akademisyen ağabeyimize şöyle bir soru sormuştum: "Batı dünyasına en az beş-on yıl önce gelmiş hizmet toplumu fertlerinden, bu aralar sık sık evrim teorisine makul bakan ifadeler duyuyorum. Nedir bu hocam? Bir başkalaşma işareti midir sizce?". O da bu soruma karşılık bana Makedonya kökenli bir akademisyen olan Doç.Dr. Enis Doko'nun "Evrim İslam'la Çelişir Mi?" başlıklı bir Youtube videosunu gönderdi ve izlememi tavsiye etti.

Videoyu izleyince doğrusu cidden sarsıldım ve epeyce bir süre etkisinden kurtulamadım. Zira bugüne kadar doğruluğuna inandığım fikirlere son derece zıt yeni bilgiler ihtiva ediyordu bu video. Linkini hemen fikirlerine ve zekalarına güvendiğim bir kaç arkadaşıma yolladım ve "Siz de izlemediyseniz izleyin, üzerine tartışalım" dedim.

Photo by Blake Connally on Unsplash

Enis Doko, bilim felsefesi konusunda uzman bir kişi. Kariyerine ve videolarına biraz daha yakından baktığınızda görüyorsunuz ki; kendisi söyledikleri dikkate alınması gereken ve gelecek vaadeden son derece parlak bir entelektüel zihin, aynı zamanda. Bir çok farklı alanda kendi görüşlerini paylaştığı Youtube kanalındaki videolarını -burada yeri gelmişken- izlemenizi önemle tavsiye ederim.

Kendisinin linkini yukarıda paylaştığım videosunda söylediklerinden benim anladığım ise, özetle şunlar: "Evrim teorisinin 'makro evrim' denen bir türden başka bir türe dönüşüm haricindeki çoğu iddiası zaten çok sayıda kuvvetli delillerle destekleniyor. Ve konunun bu tarafı etrafında büyük tartışmalar da yok. Ancak 'makro evrim' diye tarif edilen kısmı, yani türler arası dönüşüm ve ortak ata tezi özellikle çok sayıda Müslüman ve Hristiyan dindarlar tarafından itikadî anlayışlarına zıt görüldüğü için reddediliyor. Halbuki genetik alanındaki yeni gelişmeler ve insan gen haritasının tamamen ortaya çıkarılmasıyla, şempanze türü ile insan türünün aynı ortak atadan geldiğine dair çeşitli ve oldukça da kuvvetli olduğu görülen yeni genetik bulgular tespit edildi.

Ancak bütün bunlara rağmen bir müslüman olarak ortada dini inancımızın kökten sarsılmasını gerektirecek bir durum yok. Kuran'da ve sünnette 'makro evrim' teziyle çelişkili bilgiler ortaya koyan herhangi bir hüküm bulunmamakta. Bu durumda, müslümanların bu konu üzerine daha derinlikle düşünerek itikadî yaklaşımları üzerine belki de yeni okumalar ve yorumlamalar yapması uygun bir yol olacaktır."

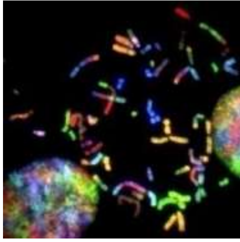

Photo by National Cancer Institute on Unsplash

Peki bu yeni durum hizmet gönüllülerince nasıl yorumlanabilir?

Bu bilgilerle karşı karşıya kaldıktan sonra, İslam ve Tevhid inancına aidiyet konusunda oldukça ciddi olduğunu gördüğüm Enis Doko'ya ilaveten, yine Türkiye'nin alanında sayılı akademisyenlerinden Prof. Sinan Canan'ın da bu konuda benzer görüşleri tartıştığı videoları izledim. O da, tıpkı Enis Doko gibi İslam inancına kuvvetle bağlı bir kişi olarak kendini ifade ettiği halde, evrim teorisinin hakikate yakın bir teori olduğu yönündeki görüşlerini videolarında kamuoyuyla paylaşıyor.

Şimdi, burada şunu kabul etmek zorundayız ki; hizmet gönüllülerinin bilimsel konulara dair bugüne kadarki zihin dünyalarının şekillenmesinde en önemli yeri tutan kaynaklardan olan, Fethullah Gülen Hocaefendi'nin Evrim Anaforu ve Gerçek başlıklı konferansı ve Sızıntı dergisinde yıllarca bu konulara dair yayınlanmış makaleler, artık gittikçe popülerleşmeye başlayan bu yeni yaklaşımlarla çelişmekte. Dolayısıyla burada hemen şunu sormak gerekiyor. Biz, bir camia olarak bilimsel konulara yaklaşım tarzımızla bir tekel sahibi miyiz? Bir tek biz mi acaba, sâfi iyi bir niyetle ve parlak bir zihinle olaylara yaklaşarak hakikat

yolculuğunda ilerliyoruz? Bizden başkaları kaçınılmaz bir gaflet veya kifayetsizlik içinde mi? Eğer ki; bu kelimlerle ifade etmeye çalıştığım ölçüde ben merkezci bir yapımız yoksa, alternatif yaklaşımlara da bir hakikat payı ayırmak, bence daha doğru bir yol olacaktır.

Photo by Rob Wicks on Unsplash

Bu durumda bizler de bu konuyu yeniden değerlendirme hususunda biraz zihin sancısı çekerek yeni baştan bir takım okumalar yapmalıyız, kanaatini taşıyorum. Bu okumanın sonucunda, bilemiyorum; belki de yeniden bugüne kadar tutmuş olduğumuz yolu teyit eden bir noktaya geliriz, veyahut belki hakikate daha yakın yeni bir yol tutarız kendimize.

Peki, acaba bu yeni okumayı daha sağlıklı yapabilmemiz için bize yardımcı olacak unsurlar neler olabilir?

Bilimsel teoriler hakkında tercih ettiğimiz yaklaşım tarzını gözden geçirmek

Bu noktada yine Enis Doko’nun Evrim Teorisi Neden Hâlâ Teori başlıklı farklı bir videosuna atıf yapmak istiyorum. Doko burada aynı zamanda bir bilim felsefesi uzmanı olarak, bilimsel kanun ile bilimsel teori arasındaki farkı anlatmaya çalışıyor.

Bilimsel kanunlar beş duyumuz ile tartışmasız şekilde herkes tarafından algılanan hususlardır. “Isınan metaller genleşir” demek gibi.

Bilimsel teoriler, ise bunun niçin böyle olduğuna dair doğrulanmaya muhtaç tezler ortaya atılması olayıdır. Hakezâ, ısınan metallerin niçin genleştiğine dair de geçmişte muhtelif tezler ortaya atılmış; bunların bazıları zamanla çürümüş, içlerinden birisi ise zamanla genel kabul haline gelmiş olduğunu bu videosunda izah etmektedir.

Aynı şekilde evrim teorisi de canlıların nasıl bugünkü haline geldiğini izah etmeye çalışan ve delillerle desteklenmeye muhtaç bir tezler bütünü. Yani, bugün ortaya çıkan bazı gelişmeler onu hakikate daha yakın bir teori konumuna getirebileceği gibi, yakın gelecekte ortaya çıkabilecek başka bulgular ise onu büsbütün gözden düşürebilir.

Photo by Randy Jacob on Unsplash

Dolayısıyla bu noktadan itibaren bu hususlara iman ve küfrün savaşı gibi yüce bir misyon yüklemenin, bize düşünce dünyamız ve pratik hayatımızda ne kazandırıp ne kaybettireceğini en başından itibaren dikkatle değerlendirmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Bu türden konulara yaklaşımımızda tercih ettiğimiz dil

Hepimiz kabul ederiz ki; bir zamanlar dünya üzerinde -medeniyet merkezleri hariç- çöl kanunları veya orman kanunlarının hakim olduğu dönemler yaşandı. Yaşadığınız bölgedeki yerel otoritenin himayesini almadan bir yerden bir yere gitmenin dahi mümkün olmadığı o zamanlarda; insanların zihinleri üzerinde etki oluşturabilmek, ancak kaba kuvvetin tahakkümüyle veya savaşlarla mümkün olabiliyordu. İnsanlık aleminin, yüzlerce kişinin öldüğü savaşlardan onmilyonlarca kişinin tek kalemde telef edildiği büyük felaketlere terfi etmesi(!), bir boyutuyla otoriter güce hakim olanların söylemleri haricindeki sözlerin de kıymet bulduğu post-modern dönemlere taşıdı bizleri.

Yaşı 40'ın üzerinde olanların gayet iyi hatırlayacağı soğuk savaş yıllarının sonuna kadar, farklı görüş ve ideolojiler arasında vuku bulan tartışma hatta konuşmalarda dahi, tıpkı kanıksanmış ölümcül savaşların tarzı gibi sert bir dil tercih ediliyordu. Fikir dünyasını tahakkümle elinde tutanların, kendilerinden başkalarını aşağı bir sınıf hatta çoğu zaman yok farzetmeleri; onlara muhalif olan kesimlerde de reddiyeci sert bir fikir dilinin oluşmasına sebebiyet veriyordu. Her etki, karşı tepkiyi de doğuruyor ve besliyordu doğal olarak.

Photo by Hermes Rivera on Unsplash

Ancak şu an içinde yaşadığımız bu post-modern dünyada, tahakküm edicilerin dilinden başka alternatif pek çok dil ve üslup kendini göstermeye başladı. Dünya çoktan global bir köy olduğu gibi, yaşayageldiğimiz gelişmeler çok farklı eğilim ve dünya görüşünden kişilerin kaçınılmaz bir şekilde yanyana yaşamaya başladığı günlere getirip taşıdı bizleri. Bu iletişim çağında kamplara ve mahallelere ayrılıp içe kapanmak, gitgide pratikte de uygulanması mümkün olmayan eskide kalmış köhne bir tercih haline geliyor artık.

Eğer ki fikrî tartışmalarımızda, eskiden olduğu gibi dostlar ve düşmanlar, bizler ve sizler, bizler, ötekiler ve dahi bizi yok etmek isteyenler… tarzı ayrıştırıcı sert bir dil tercih ederseniz, bu dilin zehirleyici etkileri kaçınılmaz bir şekilde sizin düşünce yapınıza ve dahi gündelik fiillerinize bile yansıyarak mütemadiyen kendini olumsuz görüntülerle açık edecektir. Veyahut dış dünyaya karşı olabildiğince anlayışlı ve sempatik bir görüntü vermenize rağmen, kendinizle başbaşa kaldığınızda maalesef ayrıştırıcı ikinci bir karakter tesis etmekten kendinizi alıkoyamayacaksınız.

Photo by Stefano Pollio on Unsplash

Daha da ötesi: Gençlerimiz…

Evet gençlerimiz, göz bebeklerimiz, geleceğimiz… Yeni taşındığımız coğrafyalarda artık ne onları eve kapatabilir, ne okullarından izole edebilir, ne de arkadaş çevrelerini rafine bir hale getirebiliriz. Televizyon kanallarını filtrelesek veya komple ortadan kaldırsak bile artık Youtube var, sosyal medya var. Bizler kendimize ait bir fikri onlara nasıl aşılayacağımızın planlarını yaparken, onlar bir taraftan alternatif fikirlere dair çok çeşitli kanallardan belki erişmelerini hiç de arzu etmediğimiz bilgilere ve fikirlere erişiyorlar.

Photo by Tim Marshall on Unsplash

İçeriğinde hakikat payı olabileceğini düşündüğümüz hususlarda tahkîkî ve derin okumalar yapmalıyız

İşte burada benim kendi yakın çevremde uygulayıp faydasını gözlemlediğim ve yakın dostlarıma da âcizâne tavsiye ettiğim yaklaşım tarzımı sizlerle paylaşmak istiyorum: Başta Tevhîd akidesini ve dinimizin en temel nasslarını kişisel alana ait olan ve tartışmaya açık olmayan bir hür tercih olarak görüp kabul ederek; bunların haricinde olan her tür yorumu ise bir saygıdeğer muhtemeller havuzuna atıp, bunlar içerisinden ilgi alanımıza göre seçeceğimiz kavramları tahkîkî derin okumalarla ayıkladıktan sonra kendi düşünce dünyamıza kabul veya dâhil etmektir.

Eğer bizlerden farklı duyup düşünen kimselerin bizim düşünce ve inançlarımıza dair saygısızca ve yok sayıcı yaklaşımları bilim kılıfı altında bizlere sunuluyor veya dayatılıyorsa ve biz de bu yaklaşımlardan rahatsız isek; bu durumda medenî çerçevede yapabileceğimiz en iyi şey kendi içimizden çıkarıp destekleyeceğimiz dünya genelinde düşünce dünyasına mührünü basıp otoritesini kabul ettirecek çok sayıda alternatif görüşleri savunan kanaat önderleri ve bilim adamları yetiştirmek ve bu konularda kendini kabul ettirmiş köklü kurumlar oluşturmaktır.

Bunları yapmaksızın bilimsel konularda daha ötesine tevessül etmek ise; bizleri rakip kale önünde takım halinde gol ararken kontra-ataklarla gol yiyen futbol takımlarının düştüğü tarzda zor durumlara düşürecektir. Bu tarz yaklaşımlar sergilemenin bize getireceği riskler arasına, maalesef gençlerimizi deizm akımlarına kaptırarak kaybetmek ve kendi içimize kapanıp kült bir yapı haline dönüşmek gibi şeyler de dahil olabilir.

Ben kendi adıma doğrusu şu dönemde bu tarz riskleri almayı kabullenemiyorum. Benim bizatihî kendim ve dahi yakın çevremde tesir edebildiğim evlatlarımızın İslam'ın temel nasslarına ve tevhîd akidesine bağlılıkları her şeyden değerlidir.

Son cümle olarak da şunu söyleyerek yazıyı sonlandırmak istiyorum:
Karakterini kaybetmemiş ancak olabildiğince de esnek bir düşünce yapısına sahip olmak, bizleri ve yeni nesillerimizi şu dönemde bana deizm bataklığına düşmekten muhafaza edecek en emin bir yol olarak görünmektedir. Selam ve dua ile…

NEDENLER BULUNMAZSA BİLİM GELİŞMEZ…

Ağustos 18, 2017-Yalçın Bayer-hurriyet

Lise son sınıf biyoloji derslerinde yer alan 'Hayatın Başlangıcı ve Evrim Ünitesi' çıkarıldı.

Evrim, yaratılışı, değişimi, dönüşümü, gelişimi açıklayan, araştıran, bulgularını yaşama yansıtan, yıllar boyu etkisi artan, çağdaş bilimsel bir kuramdır. Charles Robert Darwin (1805-1899) tarafından geliştirilmiştir. 1840-1843 yılları arasında Beagle gemisiyle yaptığı yolculuk süresinde gözlemlerini, araştırmalarını 'Beagle Gemisiyle Yolculuk Zoolojisi' kitabında yayınlamıştır. 1859 yılında 'Türlerin Kökeni' (On The Origine of Species) adlı kitabını yayınlamış, Evrim Kuramını anlatmış, yaymış kabul ettirmiştir.

Darwin'e göre canlı varlıklar aynı kökten gelir. Doğal ortamdan kaynaklanan dış etkilerle evrim geçirir. Aynı türden gelenler değişir, dönüşür, yalından gelişmişe doğru evrilir. Bu 'Doğal Ayıklama Sürecidir'.

1990'lı yıllarda ABD'de Evrim kuramı tartışıldı. Vaiz George Coyne "Canlıların Akıllı Tasarım projesiyle bir bütün olarak yaratıldığını" ileri sürdü. Bu görüş Vatikan tarafından kabul edildi. 1996 yılında Papa II. Jean Paul, Evrim kuramının çağdaş bilimin ürünü olduğunu onayladı.

Evrim kuramını bilmeden çağdaş biyoloji, biyoteknoloji, genetik mühendisliği, genetiği değiştirilmiş organizmalar, aşılar, antibiyotikler, ilaçlar, hücre, doku, organ araştırmaları, zararlı genlerden kurtulma, değişim, dönüşüm, gelişim süreçleri anlaşılmaz. Nedenler bulunmaz. Bilim gelişmez. Prof. Dr. Özcan KÖKNEL

Özyürek'ten 1989-CHP Önerisi

Esas Olan Merkez Yoklaması

MEDYADA Büyükşehir Belediye Başkan aday adayları yer almaya başladı. Yeni isimler pek ortaya çıkmıyor. Önemli olan adayları tüm partililerin benimseyeceği bir yöntemle belirlemektir. CHP isimlerden önce yöntem konusuna yoğunlaşmalıdır. Parti tüzüğünde başta ön seçim olmak üzere bazı esaslar öngörülmüştür. Ön seçim temel alınarak partili olmayan kesimlerinde isteklerinin yansıyacağı düşünülmelidir.

2019'da yapılacak belediye seçim sonuçları Cumhurbaşkanlığı seçimlerini doğrudan etkileyecektir.

CHP 1989 yerel seçimlerinden sonra belediye başkan adaylarını merkez yoklaması ile belirlemiştir. 1989 da adaylar katılımcı bir anlayışla belirlendiği için başarılı olunmuştur. İstanbul'da büyükşehir dahil nerdeyse tüm ilçeleri sosyal demokratların kazandığı seçimleri yönetmiş il başkanı olarak partimin dikkatini çekmek istedim. Mustafa ÖZYÜREK-CHP eski Milletvekili

'Köçek'in Başına Gelenler'

Yasaklamakla Akp'nin Gözüne Girilemez

- KASTAMONU ve İnebolu yazılarımızda 'Köçek oyunu da tu kaka ediliyor' başlıklı yazımız okurlarımızdan gerekli tepkiyi aldı. Bir çok aydın Kastamonu'lu "Geleneksel kültürümüz yozlaştırılamaz" dedi. İstanbul'dan eğitimci bir okurumuz aradı ve dedi ki: "Köçek oyununu, Kastamonu Belediye Bakanı Tahsin Babaş'ın yasaklama kararını üzüntüyle karşılıyoruz. Bir yörenin yüzyıllar içinde oluşmuş halkın kültürü, folklorik rengi bir buyrukla, emirle yasaklanamaz. Bu geleneksel kültürü yok etmek demektir, folklorik imhadır. İhtimaldir ki, Babaşların kendi düğününde de davul çaldırılıp köçek oynatılmıştır.

Çünkü varlıklı insanların düğünlerinin ölçüsü iki davul, iki köçektir, o düğünün itibarı, gösterişi ve şerefi daha yüksek sayılır yörede. Yoksul ve garibanın düğününde ise birer davulcu ve köçek olur.

Yasaklamak, ilkel bir zihniyete dönüşmek, kültürel bir çoraklığa neden olmaktır. Yörede buna destek veren zihniyet de, AKP'nin gözüne girmeyi amaçlamaktadır. Bağnazlık yarışıdır, çağdaşlık yarışında çıtayı düşürmek ve yöresel eğlence kültürünü yok etmek savaşıdır.

Bu kafada olanların Kastamonu bilim adamlarının kitaplarını okumalıdır. Örneğin, İTÜ Konservatuarından mozikolog Prof. Süleyman Şenel'in

iki ciltlik saha çalışması vardır. Kastamonu köçekleri konusunda yine İTÜ konservatuarında Şenel'in öğrencisi Ufuk Nasman'ın yüksek lisans tezi ilginçtir."

'Kemaneci Murat'ı bir kez dinleyin ve konuşun, size neler söyleyecektir, öğrenin. Köçek Kastamonu'ndan başka Karabük, Zonguldak, Sinop, Çankırı ve Bartın da oynanan bir kültürdür. Aydınlanma ve bilim yozlaşmaya ders veriyor.

Kadir Uğur, Yelken Açtı

AVRUPA'dan Türkiye'ye turist gönderen güçlü firmalardan Bentour'un sahibi 50 yıllık turizmci Kadir Uğur, dört kabinli özel yelkenli teknesiyle dün akşam üzeri iki yıllık dünya turuna çıktı. Bodrum'da yaptırdığı özel teknesiyle Delphin Be Grand Lara'dan Türkiye ve Avrupa'daki dostları tarafından kokteyl ile uğurlanan duayen turizmciyi çok sayıda Avrupa'lı gazeteci de gezinin çeşitli etaplarında izleyecek. İlk durağı Kuşadası olacak Uğur, 23 Ağustos'ta da Kuşadası Pine Bay Resort'tan yelken açacak. Teknede Uğur'la birlikte üç kişi olacak, eşi de zaman zaman bazı etaplara eşlik edecek.

'Kale'nin Altındaki Bazalt Taşına Da Tecavüz Ettiler

TRAKYA'da bu kentlerden en önemli antik kentlerinden biri, hem askeri, hem de ticari açıdan önemli olan Perinthos'tur; yani Marmara Ereğlisi'dir. Buradan sahil yolunu devam edersek, bir Trak kenti olan Heraion Teikhos (Heranın Surları), Karaevli köyü altında yer alıyor. Eski Salat yağ fabrikasının doğusunda yer alıyor. Sırasıyla devam edersek Bizanthe (Barbaros), en sonunda da Aion (Enez) antik kentine ulaşılır.

Trakya'nın orta kesiminde yine bir Trak kenti olan Byze (Vize) kenti bulunur. Yine önemli bir kent olan Meriç kıyısındaki Hadriana Polis'tir (Edirne).

Bunları niye anlatıyoruz:

Tekirdağ Müzesi'nde 17 yıl müdürlük yapan Mehmet Akif Işın "Gel seni Tekirdağ'ın Muratlı ilçesinin evrimkaya köyüne götüreyim" dedi… Sahilden Tekirdağ'agelmeden Gazioğlu ve Husumlu köyü üzerinden Çevrimkaya'ya gittik… Hem TEM'den ve Tekirdağ-Çanakkale yolundan gözükmeyen, Karaevli'den Balabanlı köyüne kadar uzanan 'rüzgar gülleri' gördük, belki 30 taneydi… (kime ait...)

Çevrimkaya'nın Kuzeyindeki kayalık bir burnun üzerinde yer alan bir 'kale kalıntısıyla' karşılaştık.

Çevredeki buğday hasatı bitmiş; sıra ayçiçeğine gelmişti. 'Kale', Marmara Denizinden Çevrimkaya'ya kadar uzanan vadiye hakim kayalık bir tepenin üzerinde yeralmaktaydı. 'Kale'den, Marmara denizi ta Marmara adasına kadar görünüyordu.

Trakya'nın Verimli Toprakları Yok Ediliyor

Arkeolog Mehmet Akif Işın, "Ben Tekirdağlıyım, öğrencilik yıllarımda Gazioğlu köyündeki vatandaşların define kazısı yapıldığı ihbarı üzerine (1974) Çevrimkaya'ya gittim, Helenistik döneme ait (İ.Ö. 3 e 2 yy.)birçok kalıntının çıktığını gördüm. Kazının durdurulmasını sağladım. Tekirdağ Müze Müdürü olduktan sonra (1991) o güne kadar koruma altına alınmamış, 'kale'nin tespitini yaparak Edirne Kültür ve Tabiat Varlıklarının Koruma Kurulu'na ileterek 'kale'nin koruma altına alınmasını sağlamıştım.

- Sonra ne oldu?

- Çok acıdır; Trakya'nın başta suyu, kumu, taşı vs. madenleri yağmalanıyor; dozer ve kepçeler O kalıntıları yok ediyor. Şimdi de termik santraller Trakya'nın verimli topraklarını yok etmek için geliyor; sanki çok kömür varmış gibi… Yaklaşık 10 yıl önce 'kale'nin 500 metre uzağında çalışmaya başlayan taşocağındaki taşların tükenmesi üzerine taş ocağı sahipleri gözlerini kalenin zeminini oluşturan 'kaya kitlesine' göz diktiler. Bu tarih adına bir ihanettir; yeni yazık ki yağmacılar herşeyi biliyorlar; Çorlu yakınındaki 'Karatepe' taş ocağı tükenmek üzere ya… (Karatepe'nin taşı yıllardır E5 ile TEM'in mıcırını temin etmiş; Atina Olimpiyatları'nın tramvay hatlarının altyapısını oluşturmuştu) Şimdi Kınalıköprü'den Çanakkale Köprüsüne ulaşacak otobanı için gerekli mıcır sağlayacak ocaklar bulmaya çalışıyorlar. 2.200 yıllık 'kale'nin tescilini kaldırarak koruma kalkanını delmek için arkeolog olmayan bir sanat tarihçisine 'kale değildir' raporunu yazdırmayı bile göze alıyorlardı. Edirne

Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu, bu raporun yanlış olduğunu kabul ederek ‘kale’nin, tescilini devamına karar verdi.

Bu karara rağmen taşocağı sahipleri üst kurula şikayette bulundular; ne yazık ki, üst kurulda bulunan uzmanların ‘burada hiçbir şey yoktur” şeklindekiraporu Ağa Han Ödülü’ne aday gösterilirse, kimi kutlamak gerekir?

Yıllarca kazı başkanlığı ve yüzey araştırması yaparak bunları yayınlayan arkeolog Mehmet Akif Işın, bu raporları yazanlar arkeolog olamaz. Hele ‘kale’nin tescil kararını kaldıran yüksek kurul üyelerinin Çevrimkaya kalesinde kazı yapıldığında suratlarının ne duruma geleceğini görmek isterim” dedi.

Hastane Personeline Teşekkürler

FETHİYE’de tatilimiz sırasında rahatsızlanan eşimi Fethiye Devlet Hastanesi’ne götürdüm. Tedirgindim; çünkü İstanbul’daki acillerin durumunu biliyordum. Ancak, kayıt aşamasından itibaren güleryüzlü ve hastalarla yakından ilgilenen sağlık çalışanlarıyla karşılaşınca yüzümüz güldü, çünkü samimiyet ve özel bir ilgi vardı. Teşekkürü hakkederken, hastane yönetiminin, il yöneticilerinin ve bakanlığın bu güzel insanları örnek davranışlarından dolayı ödüllendirmesi gerekir. Mustafa Bakacak

EVRİM BİR DÜŞÜNCE SİSTEMİDİR

Ocak 17, 2017- Yalçın Bayer-hurriyet

Milli Eğitim Bakanlığı’nın lise müfredatından evrim bahsini çıkardığını dehşet içinde okudum; bu dünyanın küre olduğunu öğretmekten vazgeçmeye denk bir zırvalıktır.

Bakan İsmet Yılmaz verdiği beyanatta “Ne hipotezdir ne değildir göreceğiz. Biz bilimin dediğin yapıyoruz” demiş. Bu bilimin ne olduğu hakkına hiçbir fikrinin olmadığını göstermektedir. Bilim ifadeleri gözlemle yanlışlanabilecek bir düşünce sistemidir. Varoluşsal ifadeler ispat edilebilir; sonsuz sayıda gözlem gerektiren ifadeler ise ancak yanlışlanabilir. Evrim pek çok tekil ögede (varoluşsal hal) ispat edilmiştir. Örneğin antibiyotiğe dirençli bakterilerin laboratuvarda gözümüzün önünde cereyan eden mutasyonlarla evrimleşerek oluşmaları... Afrika’daki Malawi Gölü’ndeki mahalli olarak ‘mbuna’ denen siklid balıklarının 500’den fazla türü, son bir milyon yıl içinde tek bir atadan türemişlerdir. Milli Eğitim Bakanlığı öğrencilerimizden bilimsel bilgi kaçırarak vatana ihanetin yanında aynı zamanda bir insanlık suçu işlemektedir. Hükümetimizde bu ihaneti durduracak bilgi ve otoritenin olduğunu ümit etmek istiyorum. Geleceğimiz bu denli bir bilgisizliğin eline bırakılamaz.

Prof. Dr. Celal Şengör

Günün Sözü

“Devrimlerle Türk mucizesini yaratanlar tarihten de gönüllerden de silinemez.”

Gülsün Bilgehan Ankara Milletvekili

Kamu Yararı Amacı Yok

BÜLENT Ecevit hükümetinde görev yapan ve Ahmet Necdet Sezer'in YÖK'e atadığı bürokratlardan Bülent Serim, Odatv'deki yazısında diyor ki:

"Halkın bu kadar derdi arasında başkanlık gelsin diye bir talebi yoktur. Başkanlık sistemi yalnızca bir kişi ve onun büyük projesini gerçekleştirmek için getirilmek istenmektedir. Dikkat edilirse her gün her konuda sürekli konuşan o bir kişi, Anayasa değişikliği konusunda "Kendi istiyor" denilmesin diye hiç konuşmamaktadır. Yalnızca arada bir Devlet Bahçeli'ye teşekkür etmek için bu konudaki sessizliğini bozmaktadır. Yani bu Anayasa değişikliği kamu yararı amacı taşımamaktadır."

Peki doğrusunu kim söyleyecektir?

Türkiye Bu Hakkı Kullanamaz Mı?

1776 yılında, Virginia kongresi delegelerince kabul edilen Virgina Haklar Beyannamesi; 'yetersiz" hükümete karşı isyan hakkını da içeren insanın doğuştan gelen doğal haklarını beyan etmek üzere hazırlanan belgedir. Bu beyannameden, Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi, Fransız Devrim´i; İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirisi de hazırlanışı esnasında yararlanmıştır.

İlerleyen süreçlerde bu beyannameden BM ve AB, insan hakları sözleşmelerinde de yararlanılmıştır.

Birleşmiş Milletler ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin altında imzası olan Türkiye´nin bu çerçevede yurttaşları, son zamanlarda yaşananlar nedeniyle buradan doğan haklarını hukuk kuralları içinde kalarak kullanamaz mı?

Erdal Tekin - Almanya- Nrw Sosyal Demokrat Dernekleri Koordinatörü; Köln – Almanya

Bunun Adı 'Başkancıl Sistemler'dir'

ABD'de uygulanan başkanlık sistemi ile deforme edilmiş başkanlık sistemlerini en iyi anlatan paragraflardan birisi aşağıya alınmıştır:

"Şunu da belirtelim ki, bu üç hükümet modelinin de kendine has temel bazı nitelikleri vardır. Sistemi daha başta kurarken bu temel özelliklerden uzaklaşılmış ise o sistemin başarılı olma şansı çok zordur. Nitekim, Kuzey Amerika'da ki başkanlık sistemini ülkelerine taşımak isteyen Güney Amerika ülkeleri, temel ilkeleri değiştirdiklerinden başarılı olamamışlardır. Örneğin başkana kanun hazırlama imkânı verilmiş ve gerektiğinde parlamentoyu dağıtma yetkisi tanınmıştır. Böyle bir sisteme başkanlık sistemi denilemez. Bu nedenle burada uygulanan sisteme 'Başkancıl Sistemler' denilmektedir. Keza, Arap dünyasındaki bir bir devrilen diktatörlükler ile Türk dünyasında örnekleri görülen sistemlerin başkanlık sistemi ile hiçbir ilgileri yoktur."

Bu bilimsel makale 'Türk Tipi Başkanlık' sistemini tanımlıyor ve ne kadar yanlış olduğunu gözler önüne seriyor. Peki, bu güzel paragrafı kim yazmış dersiniz?

Prof. Dr. Burhan Kuzu... Kitabın adı: ‘Her Yönüyle Başkanlık Sistemi’ (BKY-Babıâli Kültür Yayıncılık, 2011. s.14-15)

Şimdi, bu Burhan Kuzu, bunu yazan Burhan Kuzu bu tasarıya nasıl oy veriyor? Bu nasıl bir akademi etiğidir?

Dr. Alev Coşkun

Biliyor Musunuz?

- İBRAHİM Ay’ın başkanlığını yürüttüğü Gaziantep Gazeteciler Cemiyeti’nin 3. Basın Ödülleri törenine Vali Ali Yerlikaya ve Belediye Başkanı Fatma Şahin ve TGF Başkanvekili M. Ali Dim’in katıldığını; TRT Genel Müdürü Şenol Göka, Yavuz Donat (Sabah), Osman Altınışık (Sabah), Yalçın Bayer (Hürriyet), Oğuz Haksever (NTV), İsmail Küçükkaya (FOX-Temsilen editör Necdet Kamber) ve Balçiçek İlter’e (Habertürk) Meslek Onur Ödülü verildiğini, ayrıca 18 yerel ödülden dördünün de DHA Gaziantep Bölge Temsilcisi Hasan Kırmızıtaş, Mücahit Yolcu, Ahmet Özer ve Eyyüp Burun’un aldıklarını...

- KADİR Has Üniversitesi tarafından her yıl gerçekleştirilen, Türkiye’nin mevcut ve olası sorunları ile yeni gündemlerine karşı toplumun bakış açısının ve kamuoyunun nabzının tutulduğu ‘Türkiye Sosyal-Siyasal Eğilimler Araştırması’nın bugün açıklanacağını...

- CHP İstanbul Milletvekili Ali Şeker’in, Mavideniz Yayınları’nın Etkinliklerle Okuma-Yazma Seti’nin (tüm fasikülleri) “Çocukların zihninde çocuk gelin olmayı özendireceğini düşünüyor musunuz; bu yayınları toplatmayı düşünüyor musunuz, Talim Terbiye Kurulu ne işe yarar” diye sorduğunu...

- CHP Genel Başkan Yardımcısı Çetin Osman Budak’ın Başbakan’a “Devlet aklı, himmet paraları ile FETÖ’nün devasa bir güç oluşturmasını, darbe planlaması ve uygulamaya koymasını nasıl ve neden tespit edememiştir? Devlet aklı; FETÖ, PKK, IŞİD terör örgütlerini yöneten “üst akıl”, belirleme ve etkisiz kılmada neden yetersiz kalmıştır?” diye sorduğunu...

- KOSOVA Prizrenliler Kültür ve Yardımlaşma Derneği’nin, kuruluşunun 50. yılında Kosovalı altı ünlü ressamının (İsmet Bölükemini, Pesent Doğan, Daut Hamolar, Eşhref Qahili, Gültekin Serbest ve Fevzi Tüfekçi) ‘Göçmen Renkler/Ngiyra Emigrante’ sergisinin dün Beşiktaş Belediyesi Kültür Merkezi’nde açıldığını, serginin bir hafta sonuna kadar gezilebileceğini...

Okuyunuz Bakanlığı Uyarıyoruz: “Devrim Kanunları”Nın Bir Adım Bile Gerisine Geçit Vermeyiz!

MEB’in tüm eğitim kademelerinde müfredatın yenilenmesi çalışmalarında sona gelindiğini duyurmasının ardından, hükümete yakınlığı ile bilinen Eğitimciler Birliği Sendikası (Eğitim-Bir-Sen) kendi müfredat önerilerini açıklamış, hazırlanan raporda, ortaokul ve lise müfredatlarından İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük dersinin çıkarılması, din dersinin İslami ağırlıklı olmak üzere birinci sınıftan itibaren verilmesi önerileri yer almıştır.

Siyasal iktidarın kadrolaşmasını yürüten, iktidarla birlikte eğitim politikalarına şekil veren ve sık sık karma eğitime son verilmesi tartışmalarını gündeme getiren Eğitim Bir-Sen'in bu girişimi Cumhuriyetle hesaplaşma adımlarının yeni bir parçasıdır. Atatürk ilke ve inkılaplarına, demokratik, bilimsel ve laik eğitime açıkça meydan okumaktır.

Bilindiği üzere MEB tarafından Ortaöğretim Tarih Dersi Öğretim Programı Taslağı yine yandaş sendikanın talepleri doğrultusunda hazırlanmış, öğretim programı, Atatürkçü düşünceden soyutlanmaya çalışılmış çocuklarımızı Atatürk ve onun devrimlerinden arındırmak isteyen bir anlayış programa yerleştirilmiştir.

Ancak unutulmamalıdır ki, Türk Milli Eğitim Sisteminin temelinde Atatürk İlke ve Devrimleri bulunmaktadır ve eğitim müfredatı, Atatürksüz, Cumhuriyetsiz ve devrimsiz olamaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'e ve ulusun diğer manevi değerlerine bağlı nesil yetiştirme amacına uygun ders kitapları hazırlanması başta Anayasaya ve Milli Eğitim Temel Kanunu'na göre zorunluluk teşkil etmektedir.

Bu nedenle, dayatmacı, tektipçi, baskıcı, evrensel değerlere yabancı, insanlığın bilgi birikimine uzak bir yaklaşım terk edilmeli, Türkiye'nin tarihiyle, hedeflediği çağdaş kültürel anlayış ile barışık ve Cumhuriyet devrimlerinin kazanımlarını koruyacak bir öğretim programı hazırlanmalıdır.

Yine AİHM'nin zorunlu din dersleri ile ilgili kararına rağmen, yandaş sendikanın çabaları sonucu 19. Milli Eğitim Şurası'nda alınan tavsiye kararıyla seçmeli din dersleri ilkokul 1, 2 ve 3. sınıflar ve anaokullarında dayatılmaktadır. Bu durumdan cesaret alan Eğitim Bir Sen, Din dersinin birinci sınıftan itibaren verilmesi talebini sözde raporuna sıkıştırmıştır.

Muhafazakarlık perdesinin arkasına saklanan sözkonusu "gerici" sendikal anlayış; toplumun tamamını kucaklayacak din ve inanç özgürlüğü için mücadele yerine ayrıştırıcı, ötekileştirici ve baskıcı bir anlayışı tercih etmektedir.

Eğitim alanında asla pazarlık konusu yapmayacağımız,kurulduğumuz günden bugüne kadar en temel ilkemiz olan Atatürkçü, laik, bilimsel, demokratik, parasız, kamusal eğitim talebimizden asla vazgeçmeyeceğiz. Eğitim-İş, eğitimde ve toplumda ayrımcılığın, eşitsizliğin, ötekileştirmenin karşısında olmaya eğitim sisteminin dinselleştirilmesine ve tek tipleştirmeye, karşı mücadele etmeye devam edecektir.

Bakanlığı uyarıyoruz! "Devrim Kanunlarının" bir adım bile gerisine, geçit vermeyiz!

Mehmet Balık-Eğitim-İş Genel Başkanı

Veli Ağbaba: Yeni Müfredatın Bu Şekilde Geçmemesi İçin Mücadeleye Devam Edeceğiz

CHP Genel Başkan Yardımcısı Veli Ağbaba, Milli Eğitim Bakanlığınca (MEB) hazırlanan yeni müfredat taslağıyla ilgili, "Müfredatın bu şekilde geçmemesi için mücadeleye devam edeceğiz" değerlendirmesini yaptı.

Ülkenin eğitim sistemiyle hoyratça oynandığını öne süren Ağbaba, yeni müfredatta, "Atatürkçülük" kavramının sosyal bilimler derslerinin müfredatından tamamen çıkarıldığını belirtti.

Ağbaba, 1. sınıflara yönelik hayat bilgisi dersindeki, "Atatürk'ün vatan ve millet sevgisi, yurdun Atatürk'ün önderliğinde düşmanlardan kurtarıldığı, Atatürk resmi, Türk bayrağı, İstiklal Marşı ve Gençliğe Hitabe'nin sınıfta bulunma nedenleri ile çocukların Atatürk'ün hayatını öğrenmeye istekli olmaları sağlanarak, Türk milletinin Atatürk'ün önderliğinde kavuştuğu hak ve hürriyetleri fark edebilmesinin çocuklara aşılanması" hedeflenirken, yeni müfredatta bu konuların yer almadığını bildirdi.

Yeni müfredatta, "Atatürk'ün sadece doğum yeri, anne ve babasının adı, ölüm yeri ve Anıtkabir üzerinde durulur" denildiğini ileri süren Ağbaba, açıklamasında şu görüşlere yer verdi:

"Atatürk'ün çocuklara anlatılmasından korkan insanlar, bu ülkenin eğitim sistemini korkularıyla şekillendirmek istiyorlar.

"İsmet İnönü Neden Yok"

Müfredatta, 2. Dünya Savaşı'nda Türkiye'nin dış politikası ve savaş sırasında Türkiye'de meydana gelen siyasi, ekonomik gelişmeler bölümünden, 'İsmet İnönü' başlığının kaldırıldığı görülüyor. İsmet İnönü ki Türkiye'yi 2. Dünya Savaşı'na sokmama başarısı göstererek, ülkenin kaderine yön vermiş, eşsiz bir siyasetçidir. Eğer bizlerin dedeleri ve babaları hayatta ise dolayısıyla bizler var olmuş isek bunu İsmet İnönü'nün öngörülü devlet adamlığına borçluyuz."

"Cumhuriyeti İçine Sindiremeyenler Hınç Alıyor"

Hazırlanan yeni müfredatın, "Laik, bilimsel, demokratik yaklaşımdan uzak, çocukları ve gençleri gerici bir zihniyetin eline atmayı hedefleyen bir metin" olduğunu vurgulayan Veli Ağbaba, "Ülkenin kurucu değerlerini, Atatürk ve İsmet İnönü'yü kitaplardan silmek, Cumhuriyeti içine sindiremeyen kişilerin hınç alma göstergesidir. Müfredatın bu şekilde geçmemesi için mücadeleye devam edeceğiz" ifadelerini kullandı.

HARUN'LA YARATILIŞ, ADNAN'LA FUHUŞ!

26 Ağustos 2018 Pazar-Mine G. Kırıkkanat-cumhuriyet

Hep merak etmişimdir. Gerçekten devlet olan bir devlet, hatta devlet gibi yapan ya da devlet görüntüsü vermeye çalışan bir devlet; 1987 ve 1999'da iki kez tutukladığı, şantaj, tehdit, fuhuş, zorla alıkoyma, uyuşturucu ve ruhsatsız silah bulundurmakla suçladığı **Adnan Oktar**'ın 2007 yılında karşısına Harun Yahya takma adı ve Yaratılış Atlası'yla çıkmasının altında bit yeniği aramaz mıydı?

Diyelim ki bu ülkenin iktidarı cahildir, istihbaratçıları cahildir, polisi cahildir ve Amerikan Evangelist lobisinin Türkiye gibi cehaletin dibine vurmuş "kolay av" ülkeleri parmaklarında oynatmak için kurguladıkları kültür istilası, "akıllı tasarım"dan habersizdirler…

Ama bir fuhuş ve şantaj mafyasının, durup dururken görsel ve metinsel içeriğinin tamamı ABD kaynaklı bir din kitabını yayımlamasında hiç mi gariplik yoktu?
Kitabın kimin ve neyin propagandasını yaptığını da mı merak etmediler?
Maliyeti fahiş mi fahiş atlasın hangi kaynaktan gelen parayla on binlerce basılıp Türkiye ve dünyada niçin bedava dağıtıldığını da mı sorgulamadılar?
Hayır. Bu ülkenin yöneten ve gözetenleri, Adnancı mafyanın değirmenine Evangelistlerin üflediği rüzgârı sorgulamadığı gibi, o değirmene su taşıdılar!

MEB'in Amerikan Evangelist görüşü kabullenmesiyle sonuçlanan kültür istilası sırasında; Yaratılış safsatasının yurt içindeki bedava dağıtımı, sergileri, konferansları; bakan, vali, kaymakam, bazı milletvekilleri ve belediyelerin inayetiyle sağlandı.
Adnan Oktar, ansızın hidayete ermiş de mafya babalığından "mehdi" Harun Yahya'lığa terfi etmiş gibiydi.
Oysa şahıs ve adıyla anılan Adnancı suç örgütü, İstanbul DGM'de açılan dava dosyasında Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan 1999/2525 hazırlık 2000/17 esas No'lu iddianamede mehdilik ya da müritlikle pek de bağdaşmayan ürkünç ve iğrenç etkinliklerle suçlanıyordu. Adnan Hocacı suç örgütünü ezelden ebede kollayan "iç güçler"in önce zamanaşımına uğratıp sonra da ortadan kaldırdığı bu iddianamenin küçük bir bölümünü isimleri gizleyerek resmi metinde yer aldığı şekliyle ilginize sunuyorum:

…Üniversiteli kızlar dışında da medyada meşhur olan, güzelliği ile dikkat çeken manken ve sanatçıları da bu şekilde örgüte seks amaçlı sokarlar ve tüm bu kızlara örgüt içinde MOTOR adı verilir. MOTOR tabir edilen bu kızlarla ilişkiler ŞAHİT denen kişi tarafından denetlenir, sanık Adnan Oktar bu konuda kesin talimat verdiğinden normal birleşme yapılmaması için açık bırakılan kapılardan şahitler gözetleme yaparlar. Bir MOTOR kızla bir defa normal ilişkiye girdiği tespit edilen M. K. G., Rusya'daki şirkete gönderilmiş, iki yıl kendisiyle görüşülmemiştir.
MOTOR tabir edilen bu kızlardan olduğu anlaşılan Emniyet Müdürlüğü'nde ifadesi video kamerada da tespit edilen B. B'nin samimi açıklamaları bu sistemi gözler önüne sermektedir.
MOTOR tabir edilen bu kızların cinsel ilişki yaparken gizli kamera ile filmleri çekilir. Kameraları **çekim yapılacak odaya B.M.S. kurar…**
Türkiye'deki siyasal erk ve uzantıları, işte böyle bir suç örgütü liderini, defalarca geçirdiği tüm kovuşturmalarda bazen deli raporlarıyla korudu, kolladı, davaları düşürdü, zamanaşımına uğramasını sağladı ve hatta…

1999'da tutuklanan Adnan Oktar 2000 yılının Ağustos ayında serbest bırakıldığında; o zamanlar Fazilet Partisi, bu zamanlar CHP Genel Başkan Yardımcısı görevini ifa eden **Mehmet Bekaroğlu,** "Adnan Hocacılar, PKK'lilerden daha tehlikeli" diyen dönemin İçişleri Bakanı **Sadettin Tantan**'ın, Oktar'dan özür dilemesini bile istedi!
2007'de ise Adnancı olsun olmasın hiçbir devletlinin aklına, ahlaki anlamda yozlaşmış mafya babası Adnan Oktar'ın, Evangelist dininin kültür istila silahı yaratılış savını oturup düşünmüş, biçimlemiş ve yazmış olamayacağı gelmedi!
Dahası, yukardaki iddianamede yer alan MOTOR tabirini sosyal medyada Adnan Oktar'ın cıbıldak kedicikleriyle dalga geçmek için kullanan yüzlerce masum insan mahkemelerde

süründürüldü, para cezalarına çarptırıldı.
Bu cezaları kesen yargıçların hepsi FETÖ'cü çıktı, iyi mi? Devamı haftaya.

ÇAKMA MEHDİ, HAKİKİ DNA

29 Temmuz 2018 Pazar- Mine G. Kırıkkanat-cumhuriyet

Adnan Hocacı mafyanın ilk büyük vurgunu, kuşkusuz örgütün en azılı elemanlarından olup kardeşini ve yeğenini de dahil eden **Oktar Babuna**'ya hiç de gerekmeyen ilik nakli için 1999 yılında bir stadyum dolusu binlerce gönüllüden toplanan kan örnekleri oldu.
O yıllarda Milliyet'in Paris muhabiri ve Radikal yazarıydım. İyi yetişmiş zengin aile çocuklarını sahte mehdilik, hakiki fuhuş tuzağına düşürmesiyle tanınan Adnan Hoca'nın, sandığımızdan çok daha organize bir suç örgütü olduğunu 160 bin donörün arasından 120 bin örneğin seçildiği kan bağışı kampanyasıyla öğrendim.
Düzmece uyum testleri için ABD ve Almanya'ya gönderilen bu kan örneklerinin akıbeti, o gün bugündür resmen meçhul…
Ancak gayri resmi bir tahmin zor değil: Yıllık cirosu 17 milyar dolarlık küresel kan ticaretinin yüzde 70'ini ABD gerçekleştirirken; bu kanın plazmasını ayırarak kanser ilacı yapımında kullanan dört dev firma Big Pharma, Octopharma, Baxter ve Grifols, ciroyu da dörde katlıyor.
Ama bir o kadar kazanç da toplumların pek çok yönelimini açığa çıkaran DNA ticareti üzerinden sağlanıyor. Düşünün ki DNA ayrıştırıcı teknik donanım üreten birkaç şirketten yalnız birinin, *"DNA'nın Google'ı"* namıyla tanınan ve *İllumina* gibi veciz bir adı olan ABD'li firmanın borsa değeri 25 milyar dolar!

Adnan Hocacılara yapılan son polisiye operasyon, mafyanın ABD'de yerleşik mensubu **Ferit Erden Rahvancı**'ya ait *Pinner-Test* şirketi üzerinden kan ticaretini kesintisiz sürdürdüğünü ortaya çıkardı. Düzmece alerji testleri gerçekleştirmek için bazıları pek ünlü kişilerden toplanan ve sonuç raporları ya hiç gelmeyen ya da uyduruk binlerce kan örneğinin akıbeti de farklı değil: Adnan Hoca mafyası, kanını vereni alerji testi yapılacak diye dolandırırken aynı kanı büyük olasılıkla Amerikalı DNA laboratuvarlarına satarak kazancını ikiye katlıyordu!
Bu alerji testi tezgâhının mafyaya ait **A9** kanalında Adnan Hocacı doktorlar Oktar Babuna ve **Ahmet Günay** tarafından yapılan propagandası, (nedense?) YouTube'da hâlâ dönüyor: *https://www.youtube. com/watch?v=8amHhm2F5ds*
Casusluk, salt devlet sırlarını yabancılara satmak değildir. Günümüzde, Adnancı mafyanın çaldığı kanla yaptığı ticaret ve DNA kaçakçılığı da uluslararası jargonda sağlık sanayii casusluğudur!
Ve Adnancıların ilaçtan tarıma pek çok sektöre hizmet eden sağlık sanayii casusluğunu engellemek, ABD ile mücadele demektir!

Üstelik bu mafyanın ABD ile bağlantısı, salt sanayi casusluğu değil. Adnan Hocacılık, tıpkı FETÖ gibi fikir temelinde de Amerikalı olup, Amerikan yardımıyla beslenip büyütülmüştür.
Her iki örgütün Ergenekon, Balyoz, Deniz Kuvvetleri'ndeki casusluk davaları gibi kumpas davalarda ve zaten şantaj kasetine dayalı tüm kumpaslarda el ele çalıştığı unutulmamalıdır. Çakma kanıtları Adnan Hocacı teknisyenler üretip koymuş, FETÖ'cü yargı mensupları da bulmuş gibi yapmışlardır.
Adnan Hoca mafyasının ABD ile *"inanç birlikteliği"*ne dayalı fikir, yani dini yönlendirmesine gelince…
2000'li yılların başında,Türkiye'de **Erbakan** tayfasının **Darwin**'i karalama gayretine bakarak eğitimde dinci yaratılış safsatasının dayatılacağını anlamıştım. Uzunca bir süre, Evrim teorisini savunan çok sayıda makale yayımladım.

2005 yılında, internette adıma 10'dan fazla site açıldığını farkederek şaşırdım! *"minegkirikkanatacevap. org"*, *"g-kirikkanat.com"*, *"minekirikkanatacevap. wordpress.com"* gibi adreslerle açılan bu sitelerin bir süredir Harun Yahya'lığa soyunan Adnan Oktar tayfasının marifeti olduğunu anlamakta gecikmedim.

Değerli dostum ve avukatım **Dr. Başar Yaltı**, siteleri kapattırmak için harekete geçti. Ama siteleri kuran ve yönetenlere ilişkin araştırmaları, sahte isimlere, sahte şirketlere ve posta kutularına çıkıyordu.
Adnan Hocacılarla girdiğim ve yıllardır süren hukuki boğuşmada, bu siteler hâlâ kapatılmadı, hâlâ aktif!
Zaten Adnancı mafyaya yönelik kapsamlı operasyonda, mal varlığına el konulduğu gibi hiç olmazsa şimdiden örgüte ait tüm internet sitelerinin de kapatılması beklenirdi ki, bu da yapılmadı**.** Adnancılar içerde, ama bilişim dünyasındaki varlıkları sürüyor!
Bu mafya gerçekten bitirilmek isteniyor mu? Emin değilim. Devamı haftaya…

DEHANIN ADI DARWİN

18 Şubat 2009- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Charles Darwin, 2009 yılında doğumunun iki yüzüncü yılının dünyada böylesine hararetli kutlanacağını ve elli yaşında yayınladığı başyapıt "Türlerin Kökeni"nden yayılan ışığın hâlâ evrensel ilericiliği aydınlatırken, her ülkeden ve dinden gericiliği yaktığını öngörmüş müydü, bilinmez.

Ama durum o ki, Darwin'in açtığı yolda ilerleyen bilim, özellikle genetik alanda yaptığı hamleler ve DNA çözümleriyle onun gözlemlediğini mikroskop altında kanıtladı, düşünerek bulduğunu uyguladı.

Darwin'in bazı çıkarsamaları, ama daima onun gösterdiği bilimsel açıdan incelenerek çoktan aşılmış ve eskimiş olmalarına rağmen, Evrim Teorisi insanlığın bir bölümünü hâlâ çok rahatsız ediyor. Ve doğal yaşamı raslantısal değil, kutsal düşünmek isteyenlerin ne Darwin'i şeytanlaştırması bitti, ne de Evrim Teorisi'ne saldırıları...

Ne var ki özellikle Amerikan Protestanlığının başı çektiği ve önceleri "yaratılış", ardından "akıllı tasarım" adı altında örgütlenen din lobilerinin saldırı gücü, paradoksal biçimde Darwin ve Türlerin Kaynağı başyapıtını da gündemde tutuyor, unutturmuyor... Hatta biyolojiden etolojiye (*), türlerin genetiğine değgin her buluş, genetik manipülasyonda aşılan her sınırda, adımı atan bilimcilere fikir babalarının Darwin olduğunu hatırlatmaya yarıyor!

Türkiye gibi fikir özgürlüğü daraltılan ve zaten fikir özgürlüğü daraldığı içindir ki sofulaşıp her alanda gerileyen ülkelerde, evet, başyapıtı da, yazarını da sildiler eğitimden... Ancak biyolojik tıpta, suni döllenmeden klonlamaya, insan kalbine domuz kalbi kapakçığı takılmasından gebelikte sağlıksız döllerin ayıklanmasına, DNA tespitinden genetik hastalıkların tedavisine, zaten Darwin'in kurduğu temeller üzerinde yükselen bilimsel yöntemler uygulanıyor.

Yani Türk insanı, genetik biyolojiye bağlı tıbbi tedavi görürken, zaten Darwin'in ilkeleriyle çalışan bilimden yararlanıyor. Sadece ustanın adını duymamış ve Evrim Teorisi'ni bilmiyor.

Üstelik muhalifleri, Türkiye başta, bu geri kalmış ülkelerde "düşünmesi ve konuşması yasaklı"nın çekiciliğini armağan ettiler Darwin ve Evrim Teorisi'ne...

Yani bir gün Türkiye, toplumu cehennemle korkuturken kendisi dünya nimetleriyle donanmış 'çalıntı' cennetlerde yaşayan sofulardan bıkarsa, o sofuluğun "kurnaz tasarım"cılarını kovalamak için Darwin'in Türlerin Kökeni kitabını suratlarına çalabilir.

Katolik mezhebinde vampirleri kaçırmak için haç tutmak ne kadar yararlıysa, Amerikan Protestan lobisinin güdümündeki her din ve ülkeden yaratılışçıları çıldırtmakta Evrim Teorisi de bir o kadar başarılı!

Ve bu yıl, fikir özgürlüğüyle gelişen dünya ülkeleri, işte bu teorinin kitabı Türlerin Kökeni'nin 150. yılını, şaşırtıcı bir çoşkuyla kutluyor. Televizyon programları, kitaplar, dergiler, gazeteler Darwin ve Evrim Teorisi'nin tarihçesini, dogmaların üç bin yıllık "değişmezlik" yanılgısını bilimsel bir devrimle nasıl yıktığını anlatıyorlar.

Darwin, elbette bir deha. Ve yirmi yılda, bugün bile örnek gösterilen titizlikle, defalarca karşılaştırılmış kanıtlara dayanarak kurduğu Evrim Teorisi, insanlığın bilimsel düşünce tarihinde Galileo'nun dünyanın yuvarlak olup döndüğüne dair kuramına eşdeğer bir devrim, gerçekten.

Ve hiçbir devrim, tek bir dâhinin eseri olamaz. Dolayısıyla Darwin'in kuramında, aslında kendisinden önce aynı yönde çalışan pek çok bilim insanının emeği var. Charles Darwin'in üstünlüğü, onların parça parça vardığı sonuçları, bir büyük "yaşam ağacı"nda birleştirip, kuramın adını koyması.

Örneğin, 'biyoloji' kavramının isim babası Fransız bilim insanı Jean Baptiste Lamarck (1744-1829), Darwin'den tam yarım yüzyıl önce yayınladığı başyapıtı "Zoolojik Felsefe"yle zaten canlı hücrelerin zaman ve çevreye göre değişime uğradığını çözmüş. Canlıların, tekrarlanan hareketle kazandığı fiziki becerinin, kuşaktan kuşağa aktarılarak "evrime" uğradığını zaten gözlemlemiş.

Darwin'in dehasını Evrim Kuramı'na hazırlayan bu bilginleri, Avrupa'daki "aydınlanma çağı"nın ışıklarını yakan daha az ünlü dâhileri anmakta yarar var. Bir gün, onları da tanıtmak isterim sizlere.

(*) Hayvanların davranışlarını kendi doğal çevrelerinde, karşılaştırmalı olarak inceleyen bilim dalı.

HURMADAN EVRİM PALMİYEDEN DEVRİM!

16 Mart 2009- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Duyduk duymadık demeyin, ben geçen -mübarek- cuma günü Tülay Şubatlı'nın Vatan'daki haberine bayıldım; Prof. Yaşar Nuri Öztürk ile Prof. Süleyman Ateş'in Darwin tartışmasıyla ayıldım ve Evrim Teorisi'ne rakip çıkan Hurma Teorisiyle imana geldim.

Yaşar Nuri Hoca'nın Acem feylesof İbn Miskeveyh'in "El Fevzü'l Asgar" yapıtından alıntıladığı, şahsen "Ol hur'ma ki bademden Adem olmuş idir, kayısıyı yeyince illa ki Havva demiş müdür?" diye sorguladığım evrim türünü destekliyorum. Ancak böyle bir tezi, Prof. Dr.

Özer Ozankaya'nın daha güçlü argümanlarla savunduğunu düşünüyorum. İşte size, Prof. Ozankaya'nın konuya ilişkin makalesinin özeti.

"Eğitim kurumlarından 'evrim' kuram ve düşüncesini ve bu düşüncenin en seçkin kişiliği olan Darwin'i dışlamakla, bilimsel düşünce yerine dinsel düşünceyi geçirmeye girişen, böylece gerçekte ussal düşünceyi köreltmeye çalışırken dini de yozlaştıran Milli Eğitim Bakanlığı'na TÜBİTAK da eklendi.

Cahillik mi, Türk ulusuna ve İslam dünyasına karşı yüzlerce yıldır beslenen kasıtlı bir kötü niyet mi daha ağır basıyor, bilinemez.

Ama kesin olan şu ki, bir cahillikle bir kötü niyet aynı sonucu veriyorsa, aralarında ayrım yapmaya gerek yoktur.

Milli özelliğini yitirmiş bulunan Eğitim Bakanlığı ile TÜBİTAK yönetimine, Darwin doğmadan 50 yıl önce, 1756'da 'Marifetname' adlı eserini tamamlayan Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi'nin hem evrim konusunda, hem de sözde dini korumak gerekçesiyle bilimsel yönteme ve nesnel bulgulara karşı çıkma sapkınlığına dair yazdıklarını anımsatalım:

Erzurumlu İbrahim Hakkı, 'Ögelerin uyuşup birleşmesinden ilkin madenler oluşup, ondan bitkiler, bitkilerden de hayvanlar ortaya çıkmış ve hayvan olgunlaştığında insan ortaya çıkmıştır,' der ve ekler: 'Ama hayvanlar ile insanlar arasındaki aracıların en belirgini maymundur. Çünkü kılı ve kuyruğundan başka dışı ve içi insana benzer...'

Evrimi betimleyici sözleri ise şöyledir: 'Hurma basamağından türlü hayvanlar basamaklarına yükselip nice yıllar (çağlar: Ö. O.) o basamaklarda yaşam sürdürmüştür. Ta, davranım ve biçim olarak insana benzeyen nesnas ve maymun basamağını bulmuştur. Ve o basamaktan da yükselerek insan biçimine gelmiştir.' (Marifetname, Bulak Basımevi/ Mısır 1835, s. 28, 29)

1970'lerde Marifetname'yi günümüz abecesiyle Türkçeye aktaranlar, Milli Eğitim Bakanlığı ve TÜBİTAK'ın bugün yaptığı gibi, yukarıdaki bölümleri ve daha başka bölümleri çıkararak bastılar. Yani kitap, makaslanarak yayınlandı!

Oysa İbrahim Hakkı Efendi'nin kendisi, bilimin baskı altına alınmasına karşı, bu olaydan tam 221 yıl önce, aynı kitabında bilimsel yönteme dair şu uyarısını da yapmıştı:

'Bu tür işleri (kitapta açıklanan doğa ve insan olgularını, Ö. O.) çürütmek için tartışmayı dinin gereği sanan kimse, dini zayıflatmış, değersizleştirmiş ve dine karşı cinayet işlemiş olur. Çünkü söz konusu edilen olayların gerçekliğini hendese ve hesap kanıtları gösterir. Bunu öğrenip doğrulamasını yapabilen ve nedenini, zamanını, tutarını ve süresini bildiren kimseye, bunun dine aykırı olduğu söylenirse, o kişi akıl yoluyla çıkardığı sonuçtan kuşkulanmaz, belki dinden kuşkuya düşerek: Akla aykırı din nasıl olur diye sormaya başlar. Dine yolu yordamıyla eleştiri getirenlerin verdiği zarara göre, dine yanlış biçimde yardımcı olanların verdiği zarar daha çoktur.'(Marifetname, s. 45)

Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi, zamanında kitabındaki bu görüşlerinden dolayı ne baskıya uğradı ne de kitabı yasaklandı.

Tersine, Türk halkı onu aslen peygamberler, pek seyrek olarak da çok yüksek değer verdiği kişiler için kullandığı, 'Hazretleri' sanıyla anmış ve benimsemiştir. Halk arasında söylenen biçimiyle tam adı, Erzurumlu İbrahim Hakkı Efendi Hazretleri'dir."

İsteyenler Prof. Dr. Özer Ozankaya'nın bu makalesini ve İbrahim Hakkı Efendi'den yaptığı alıntıların Osmanlıcasını, www.ulusalses.net sitesinde bulabilirler.

No comment.

KİLİSEDE AKILLI CAMİ TASARIMI

10 Mart 2008- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

The Daily Telegraph gazetesi, bizim Diyanet İşleri ve A. Ü. İlahiyat Fakültesi'nin hadislere dair yürütttüğü ortak çalışmayı, "İslamiyet'te devrim" diye tanımlamakla yetinmedi. Batının hasretle beklediği müjdenin gazına gelip, "NATO'nun tek Müslüman üyesi ve küresel terörizmle savaşın önemli bir ortağı konumundaki Türkiye'de hadisleri çağa uyarlama çabası ABD'nin etkisiyle başlamış ve radikal İslamcılıkla mücadele planının bir parçası olabilir..." yorumuyla, hadise adresini de verdi!

Bu adres kapsamında, bir yandan radikal İslamcılığa savaş açan ABD'nin öte yandan Türkiye'yi niçin İslamlaştırdığı bir, İslamiyet reformunu niçin bizzat İslamlaştırdığı bir ülkede başlattığı iki, soruları akla gelebilir.

Dünya, din eksenli büyük bir çatışmaya hazırlanıyor, demiştim. Böyle bir çatışmayı yaratmak için sadece toplumları dindarlaştırmak yetmez. Asıl devletlerin laik ya da seküler olmaktan çıkarılması gerekir ki, yansız bir hakemlik otoritesi kalmasın, imana göre ümmet saflaşması gerçekleşebilsin.

Ancak, ne ABD ne de hiçbir Batı ülkesi, din eksenli genel bir çatışmada İslamiyet'i doğrudan hedef alabilir, çünkü böylesi kendi Müslüman nüfusları göz önüne alındığında iç savaşlara yol açar. Dolayısıyla, iyiyi kötüden ayırmak zorundadır ve iyisi, elbette kendilerine biat eden İslamcılık olacaktır.

İşte bu anlamda ABD, "iyi" İslamcılığın kendi ürettiği olacağına karar vermiştir. Ama savaşın taraflarını belirleyecek İslamiyet reformunu, tabii ki şeriatla yönetilen bir ülkede başlatamaz.

Oysa NATO üyesi, üstelik laiklik sayesinde uygarlık mürekkebi yalamış bir Türkiye'de, 1980 darbesiyle imana verilen kuvvetle Washington'da projelendirilmiş bir AKP iktidarı ve 1990'dan beri yularını tuttuğu tarikat semercilerine önce "In God We Trust" mealinde İslam devletini kurdurur, sonra da İslamiyet'te özlenen "Hristiyan " reformu yaptırır...

Bu İslam reformisti Hristiyanlar arasında, Katolikler vardır, Evangelist Protestanlar vardır, Ortodokslar yoktur.

Türkiye'ye Ayetullah dönüşüne hazırlanan Fethullah Gülen örgütüne, naip ve naibelerin görevlerine kadar Katolik tarikat Opus Dei'in bire bir İslami kopyası olarak, devlete sızma ve kadrolaşma görevi verilmiş ve başarıyla tamamlanmıştır.

Balansı Amerikan ayarlı bir İslamiyet'in ideolojisi ise ağırlıklı olarak Evangelistlerin yönettiği, ama Katoliklerin de bulunduğu "Yaratılışçı" şûra sağlamış, sözcülüğü de bol fosil, mebzul İngiliz matbuatıyla Harun Yahya'ya verilmiştir.

Eğer bunca çeviri külliyatı, belediye sergilemeleri ve yedi düvele postalama pullamaya rağmen Harun Yahya Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hâlâ daha peygamber ilan edilmediyse, Evangelistler bunun nedenini Harun Yahya'nın Adnan Oktar olmasında aramalıdır. Amerikalılar Adnan Oktar'ın Türkiye'deki namını bilselerdi, sanırım başka bir akıllıya havale ederlerdi İncil'deki Genese'i (Yaratılış) Kur'ana uyarlayan tasarımı!

Ne gariptir ki, bilimsel Evrim Kuramı'na karşı semavi Akıllı Tasarım'ı, saldırgan ve pahalı bir propagandayla empoze etmeye çalışan lobinin başını Ronald Reagan'dan George W. Bush'a nedense hepsi cumhuriyetçi ABD başkanları çekiyor. Ne tesadüf ki, Seattle'daki "yaratılışçı" Discovery Institute'e cömert bağışlarda bulunanlar, aynı zamanda Bush'un iki seçim kampanyasının büyük sponsorları.

Üstelik, ABD'de (ve tabii dünyada) kürtaja, eşcinselliğe, feminizme karşı savaş açan tutucu ve köktendinci Hristiyan lobilerin hepsi, hem de okul kitaplarından Evrim Teorisi'nin çıkarılıp "Akıllı Tasarım" ın konulmasını savunanlar...

Bakın, bir dinin başka bir din tarafından markaja alınması, alta düşmesi, üste çıkması beni hiç ilgilendirmiyor. İslamiyet'e demokrasi, çağdaşlık ve kadın erkek eşitliği getirecek her reformu, nereden gelirse gelsin alkışlamaya hazırım.

Ama İslamiyet'e el atan Hristiyan "neocon" lara bakınca, idealist Dr. Frankeistein ile reformist Dr. Jekyll'lar görüyorum. Onlar da "iyi" yi yaratmaya çalışırken, "kötü" yü aratacak "beter"e ulaşmışlardı...

Sizin anlayacağınız Türkiye'nin üçüncü bir (laik) şansı yok. Ya şer'i olacak ya da cebri, ama illa ki İslami..

EVANGELİST TASARIM

4 Mart 2008- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Afrika kıtası her yıl iki santimetre kuzeye kayıyor ve gerek Filistin, gerekse İsrail toprakları, Afrika'yla Arabistan Yarımadası'nın sıkıştığı, dünyanın en aktif faylarından birinin üstünde yer alıyor. Başka bir deyişle, yer üstünde çatışan bölge, yeraltında da çatırdıyor...

İsrail, geçen aralık ayından bu yana bir dizi depreme sahne oldu. Sonuncusu iki hafta önce ve Richter ölçeğinde 5 büyüklüğünde vurunca, İsrail parlamentosu Knesset'te yıkıcı bir deprem olasılığına karşı alınacak önlemler tartışıldı.

İşte bu tartışmalar sırasında, köktendinci Shas partisi milletvekili Şlomo Benizri, deprem önlemi olarak eşcinsel nikâh yasasının iptalini önerdi. Benizri'ye göre, İsrail'de parlamento eşcinsel nikâha izin veren bir yasa çıkardığından beri deprem oluyordu. Dinci milletvekili, yerine oturmadan önce: "Büyük depremi önleyebiliriz! Livatayı yasallaştırdığımız için yer sallanıyor..." diye bağırdı.

Hatırlarsanız, 1999 Marmara depremleri de bazı İslami tarikat uleması tarafından zinaya bağlanmıştı.

Zina, nikâh düşmeyen bir kadınla bir erkek arasındaki yasaklı cinsel ilişki demek. Livata ise, erkek erkeğe ilişki.

Üç tek tanrılı dinin de Lut efsanesinden çıkarsadığı deprem tarifesi, bana pek mantıklı gelmiyor. Eğer insanlar arası düz ya da ters cinsel ilişki tektonik hareketlere yer açsaydı, bence yerkürenin kabuk çalkalamakta oryantal dansözlere taş çıkarması ve çoktaaan çatlayıp dağılması gerekirdi!

Hemen tüm dinlerde, deprem, sel, kuraklık gibi doğal afetleri ve hatta "kafamıza taş yağması" olasılığını, her şeyden önce cinsel günahlara bağlayan jeoloji ilmini(!) doğrusu ben anlayamıyorum. Yani neden çok yaygın başka günahlar; hırsızlık, yolsuzluk, özellikle dindarlık yalanıyla organize talan, haksız işgal, saldırı, soykırım, katliam, işkence kızdırmıyor da tektonik tabakaları, illa ki cinsellik gemi azıya alınca kırılıyor faylar, patlıyor yanardağlar, azıyor sular ya da tersi vb, vb...

Birkaç yüz bin Yahudi mürteci ve maalesef milyonlarca fanatik İslamcı ilahi gazabı, livata ve zinada arayadursun, dünyayı "ilahi gazap" tetikçileri Hristiyan Evangelistler cehenneme hazırlıyor.

Bu cehennem, bir dünya savaşı olabilir.

Geçen yüzyıl, iki dünya savaşına tanık oldu. Yeni yüzyılın barış içinde geçmesi için hiçbir neden yok; zamanı geldi, ortak genetik, savaşmak için kaşıyor ve kaşınıyor.

Temelinde elbette siyasal ve ekonomik, ama bahanesi, görseli, simgeseli dini bir savaşa doğru saflaştırılıyor insanlık. Adım adım, gözümüzün önünde yapılıyor hazırlık.

Pek çok ulus devlet, etnik değil dinsel soykırımlar sonucu parçalanıyor. Millet kavramının federasyondu, bağımsızlıktı diye parsellenip, ümmetçiliğin öne çıkartılması boşuna değil. Toplumsal birlik ölçüsü, aynı toprağı paylaşmaktan, aynı dini paylaşmaya kaydırılıyor.

Bu süreç, SSCB'nin yıkılmasıyla başladı. Komünist blok yıkılana kadar imanın parayla özdeşleştiği liberal dünya, beyaz dindarlığı kızıl dinsizliğe karşı bir numaralı psikolojik silah olarak kullandı ve tabii baş silahşörü ABD olduğundan, geniş anlamında Hristiyanlık, bütün dinlerin önünde ve hepsinin hamisi pozisyonundaydı. Amerika'nın gözünde herhangi bir kutsal kitaba inanmak yeterli, nasılsa evrenin kralı, onları üstün kılan ve yeşil banknotlarını kutsayan Tanrı'ydı...

Ne zaman ki komünizm yıkıldı, ABD imanı, muazzam bir rakip buldu karşısında: Rus Ortodoksluğu. Onlar da aynı Tanrı'ya inanıyorlardı, amma velakin ne Katolik, ne de Protestan ümmetine yakındılar.

Ayrı süreçte, komünizme karşı bizzat ABD'nin gaz verdiği fanatik İslamcılık yayılmaya, dünyadaki Müslüman nüfus da hızla artmaya başlamıştı.

Katoliklerden çok Evangelist Protestanlar, ABD'nin dünya din sömürüsünde hegemonyasını sürdüremeyeceği telaşına kapıldı. Evangelist ekol, bütün dinlere sızacak, dolayısıyla kendi nüfuzunu arttıracak bir ideoloji geliştirdi: **Yaratılışçılık.**

Bu ideoloji, özellikle İslamiyet'i yeni baştan düzenlemek, "**akıllı tasarım**"la Amerikan kalıbına dökmekte çok işe yarayacaktı.

Devamı cumaya.

EVRİM TEORİSİ YARATILIŞÇILARI NİÇİN ÇILDIRTIYOR

2 Haziran 2009- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Pratik zekâsıyla öne çıkan halkımız, "pratik" olmaktan yaşamı en kısa yoldan kolaylaştırıcı yöntemi bulmak marifetini anlarken, "teori"yi de pratikliğin tam tersi, çünkü en kolay, en kısa yoldan elde edilecek sonucu hem uzatıp, hem de içinden çıkılmaz hale getiren, dolayısıyla olmasa da olur, "vazgeçilir" bir lafazanlık gibi algılar.

Hatta teoriyle pratik arasındaki uyumsuzluk hakkında, sizin de kuşkusuz birkaçını bildiğiniz fıkralar bile vardır. Oysa bilimde (İngiltürkler için Science) "pratik", sadece uygulama demektir ve teoriden yola çıkarak yapılan deneylerin teoriyi kanıtlaması kadar, teoriyi izleyen buluşların somutlaşmasına yarar.

Başka bir deyişle bilimde, teori pratikten ayrılmaz, biri olmazsa diğeri de "bilimsel" sayılmaz.

Bilimsel teori ilan ve kabul edilmenin koşulları vardır, üstelik tanımı bile, Türkiye'de bilmediklerini konuşmakta, anlamadıklarını yorumlamakta usta yarı aydınların pratik zekâsını aşacak düzeyde zor ve karışıktır. En basit haliyle şöyle açıklayabiliriz: Bilimsel teori, bilinene göre saptanan bilinmezliği çözmeyi amaçlayan bir açıklama dizinidir. Ne dünya görüşüdür, ne de mutlak ve değişmez bir gerçek. Tersine: Yeni bir bilginin, bilimsel bir teoriyi sil baştan yazmak zorunda bıraktığı çok olmuştur.

Son buluşları "akıllı tasarım"la Evrim Teorisi'yle başa çıkmaya çalışan yaratılışçılar, bir konuda haklıdır: Darwin'in teorisi bir hipotez, yani varsayımdır. Çünkü bilimsel teori zaten birbiriyle bağlantılı varsayımlar dizininden ibaret olup, kimisi yanlış çıkarken kanıtlananları bilgi alanını genişleten yeni araştırmalara, yeni buluşlara yol açar!

Evrim Teorisi'ni bilimsel kılan, yaratılışçıların psödo (sözde) teorisini bilim dışı bırakan fark buradadır: Yaratılışçılık, savlarını mutlak ve değişmez bir gerçeği kanıtlamak için ileri sürer. İnsanlara yaşamı en az acılı biçimde yani "kader" olarak kabullendirmek hedefini güder. Psödo yaratılışçılık kuramının, işte bu anlamda evreni açıklamak için "akıllı bir tasarım", "yaratıcı bir zekâ" inancına ihtiyacı vardır. Çünkü böyle bir yaratıcı güce inanç ya da iman, insanların yaşamasını olduğunca ölmesini de kolaylaştırır. Amacı da hayata bir anlam yüklemektir.

Oysa bilimsel bir teorinin yegâne amacı, bilginin sınırlarını genişletmek, meçhulün alanını daraltmaktır. Ne mutlak ve değişmez bir gerçeği kanıtlamak için yola çıkar ne de kanıtladığı gerçeklerin felsefi anlamda nereye varacağıyla ilgilenir.

Hem din, hem bilim adamı Darwin'in 150 yıllık Evrim Teorisi'nde yaratılışçıları çıldırtan olgu tam da budur: Türlerin oluşumunu ortak bir can kaynağına bağlayarak, her türün ayrı ayrı yaratıldığını anlatan dünya görüşünü, yani dinlerin dayandığı temel düşünceyi -istemeden- yalanlamıştır. Evrimin ne başında ne sonunda bir amaç taşıdığı, raslantısal olduğu savıyla da kutsallığı torpillemiştir. Darwin, bu teorinin başına neler açacağını biliyordu. Ama bilimciydi ve keşfettiğini bilimsel kanıtlarıyla, en titiz biçimde açıklamaktan geri duramazdı, duramadı.

Bilimsel anlamda Evrim Teorisi'nin Einstein'in İzafiyet Teorisi'nden ne eksiği vardır, ne fazlası. İzafiyet Teorisi bugün evrenin keşfinde nasıl yeni kapılar açtıysa, Darwin'in Evrim Teorisi, başta biyoloji pek çok bilim dalında yepyeni buluşlara geçit vermiş, sonuncu zaferi de tüm canlıların ortak bir kökten geldiğini kanıtlayan DNA çözümleridir.

Ama Evrim Teorisi'nin temel sağlamlığını, bizzat kutsalcı hasımları kanıtlamaktadırlar: Darwin'in kuramına 150 yıl önce dünyanın 6 günde yaratılıp, insanlığın ise Adem ile Havva'dan doğup ister istemez kardeşler arası evlilikle çoğaldığı iddiasıyla karşı çıkanlar, bugün Evrim Teorisi'nin hemen tüm varsayımlarını kabul ediyor, ama başlangıçta "akıllı bir tasarımcı" ya da "yaratıcı bir zekâ" olduğu iddiasıyla, ölümden sonra bir yaşam olabileceğini ummak istiyorlar... Psödo yaratılış kuramı, işte bu nedenle dinsel bir inanç. Hayata ölümü kolaylaştırıcı bir anlam yüklemeyen Evrim Teorisi de bu nedenle dinsel değil, bilimsel kuram.

YAHYA'NIN MUMU POLİTİKEN'E KADAR

28 Aralık 2007- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Dincilerin laiklik nefreti, dogmatik tahakküm kalelerini yıkabilecek tek gücün özgür düşünce olduğunu bilmekten ileri gelir. Çünkü özgür düşünce, inançla sınırlanamaz, dogmatik öğretilerin kafesine kapatılamaz, dolayısıyla denetlenemez ve o kafesleri yıkacak bilgiye ulaşabilir...

Çünkü özgür düşünce, her şeyden önce "kuşku duymak hakkı"dır. Hiçbir bilgiye, olguya, veriye peşinen inanmamak; sorgulamak ve bağımsız gerçeği aramak hakkı.

Geçen çarşamba yayınlanan "Dört Ayaklı Dizayn" yazım, tahmin edebileceğiniz gibi Adnan Hocacıların iltifatlarına garkoldu. Çoğu, yaratılışçılığı safsata diye nitelememi cehaletime bağlıyor, Danimarka gazetesi Politiken'i örnek gösteriyor, "Avrupa'nın bu saygın gazetesi bile Harun Yahya ve Yaratılış Atlası'nın bilimselliğine övgüler düzdü, okuma biliyorsan oku da öğren!" diyordu.

İkiletmedim.

Politiken Gazetesi, Danimarka'nın ilerici bir gazetesidir, yarım milyondan fazla okuru vardır, dandik yayın yapmaz. Dolayısıyla hem gazetenin çizgisi, hem de gazeteye atfedilen "Harun Yahya övgüsü"nden kuşku duymak hakkımı kullandım ve aradım. Ulaştığım birinci sonuç, Politiken Gazetesi'nde Harun Yahya ve Yaratılış Atlası'na dair "övgü" dolu yazılar yazıldığına dair istisnasız tüm haberlerin Harun Yahya ve Adnan Hocacılara bağlı kaynaklara ait olduğunu gösterdi.

Bu kaynaklara göre, Politiken Gazetesi'ndeki makalede, "Yaratılış Atlası metinler ve memba şeklindeki resimlerle Darwin'in hatalı olduğunu ispatlıyor. Darwin'in teorileri sonunda kesin

bir yenilgiyle yüz yüze. Harun Yahya, kitaplarıyla insanlara Allah'ın inançlarını geri kazanmaları için yardımcı olacak bir imkân vermiş oluyor," türünden güzellemeler vardı.

Oysa Politiken Gazetesi Harun Yahya ve Yaratılış Atlası'nın bilimselliğini öven tek bir tarafsız haber kaynağından herhangi bir makaleye dair iz içermiyordu.

Yetinmedim.

Danimarkaca bilmiyordum, ama Türkiye'de kimi şarlatanların, pek bilinmeyen dillerden nasıl "övgü dolu makale"ler çevirdiklerini iyi biliyordum. Dolayısıyla en doğru yol, bizzat gazeteye ulaşmak ve "Harun Yahya ile Yaratılış Atlas'ına olumlu yaklaşım ifade eden bir makale yayınlayıp yayınlamadıklarını" sormaktı.

Öyle yaptım.

Çarşamba akşamı, Politiken Gazetesi Yazı İşleri Müdürü'ne, bildiğim en iyi yabancı dilden, Fransızca bir mail gönderdim. Perşembe sabahı, dört dörtlük bir Fransızcayla yanıt geldi. Türkçe çevirisi, kelimesi kelimesine şöyledir:

"Sayın Mine G. Kırıkkanat,

Kuşkularınızı memnuniyetle doğruluyorum: Politiken, Harun Yahya ve Yaratılış Atlası'nı öven bir makale elbette yayınlamamıştır.

Böyle bir yapıt, asgari düzeyde bilimsel kültür sahibi herkes için gülünç bir kitaptır ve hiçbir bilimselliği olmayan sahteliklerle doludur.

Politiken, bu olayı incelediği 12 Kasım 2007 tarihli gazete makalesinde pek çok uzmanın görüşlerine yer vermiş ve bu uzmanlar, söz konusu yapıtın hiçbir bilimsel değer taşımadığının, bilimsel Darwinizme propaganda yöntemleriyle saldıran yaratılışçı kampanyanın bir parçası olduğunun altını çizmişlerdir.

Daha önce 28 Ağustos 2007 tarihli gazetemizin yorum sayfalarında konuyla ilgili uzun bir makalesini yayınladığımız bir araştırmacı, Peter C. Kjaergaard, Yaratılış Atlası'nı özellikle Amerikan yaratılışçılığı çerçevesinde ele alarak, Avrupa'nın da bu akıma karşı ciddi bir mücadeleye girmesi gerektiğini savunmuştu.

Saygılarımla.

Toger Seidenfaden

Politiken Yazı İşleri Müdürü "

Ben de bu cevabı, "Danimarka Adnan Hoca'yı ayakta alkışlıyor, Politiken bile yazdı, oku da öğren!" diyenlere takdim ediyorum, sayın seyirciler.

Eğer bir çeviri böyleyse, Adnan Hocacıların yabancı basından aktardıkları öteki övgülerin de yaratılışçılık kadar fasarya olmaması için hiç bir neden yok!

Özgür düşünce, her şeyden önce “kuşku duymak hakkı”dır. Sonra sorgulamak. Gerçek diye yutturulan yalanları, kuşku sallar, sorgu yıkar.

YA DARWİN BİZE BİR EVRİM

31 Aralık 2009- Mine G. Kırıkkanat- gazetevatan

Her birimiz DNA’sının yarısını anasından ve diğer yarısını babasından alır. Bilinmediğinde, bir bireyin ana veya babasını belirlemek için DNA’ları kullanılarak karar verilebilir. Aynı şekilde DNA dizilerini kullanarak büyükanalar veya büyükbabalar ve onların ebeveynleri... belirlenebilir. Böyle bir yöntemle çok sayıda nesil geriye ve sonuçta türün (söz gelimi insan türünün) kökenine gidilebilir.

Bir sonraki basamakta, evrimsel olarak yakın akraba olduğu varsayılan tür gruplarının kökenleri saptanabilir. Temsili örneklemelerle çok sayıda türü içeren soyhatlarının (örneğin insanların dahil olduğu primatlar ve memeliler gibi ortak atadan çeşitlenen tür grupları) hatta tüm canlıların evrimsel ağaçları hesaplanabilir ve hesaplanmaktadır.”

DARWIN DEVRİMİ: EVRİM/Cogito, YKY 2009 (Battal Çıplak’ın makalesinden alıntı.)

“Bakanın makam arabasına bindiğini iddia eden kaçakçının, dinlemeye takılan cep telefonu kayıtları:

- Alo.

- He ablacığım

- Yav gülüyor.

- Yav pardon, kafam dalgın.

- Ablacığım diyor...

- Yav kusura bakma, kurban olurum. Kafam dalgın, ne yapıyorsun?

- İyiyim canım, neredesin?

- Algül abi ile bakan beyi bıraktık.

Arabada elim ayağım birbirine girdi

a.... koyum.

- Hangi bakan?

- Ş... yok mu?

- Ulaştığımız bakan hee...

- He onu bıraktık şimdi. İş ciddiye bindi...

a... koyum.

- Yemin et!

- O... çocuğuyum.

- Yani şimdi ben, yani...

- S... keyfi sağ olsun. Senin kardeşin, aslan gibi arkanda.

- Ev mev kuracağım, villa milla biliyorsun, para lazım.

- Yavaş konuşur bakan, biliyor musun? ‘Bizim bir Çağan var, benim oğlum.

İstanbul’da onu ara sıra alın,’ dedi. ‘Ona da biraz ticaret öğretin!’

- Kime, kime?

- Bakan beyin oğluna!

- Onun oğlu nerede?

- İstanbul’da. Okulu bu sene bitiriyor, üniversiteyi.

- Hangi okulda?

- Boğaziçi’nde.

- Boğaziçi’nde. Ey gel gidek...”

İlhan TAŞÇI, “Telekulağın Duydukları, KULAK MİSAFİRİ” /Cumhuriyet

Kitapları, 2009

Tüm sevgili okurlarım ve sayın seyircilerime, 2010 yılında primat namus evrimini tamamlamış, DNA’sı rüşvetçi genlerden temizlenmiş, kurnazlığı azalıp zekâsı artmış ve düşüncesi diliyle birlikte zenginleşip, cüzdandan nihayet vicdana geçebilmiş insanların çoğalacağı bir Türkiye dilerim.

EVRİM GEÇİRMİŞ BİR FRANKENSTEİN

22.07.2010-Kerem Akça- haberturk

1930’ların başında bilimkurgunun dar alana ve deneylere hapsolduğu dönemlerde devreye giren ‘bilimsel deney filmi’ne saygı duruşunda bulunan bir frankenstein filmi karşımızdaki. Sinemada çok başvurulan bir alan olmasa da yine de “Re-Animator”, “May”, “İşkence Odası” gibi modern ve yenilikçi örnekler verdiğini gördüğümüz bu alt tür, burada ‘bilim adamının teknolojik bebeği’ni üretme aşamasından başlayarak bunun evrim teorisi odaklı alt metinlerini inceleyişi ve sonrasındaki çekişmelere odaklanışıyla cesur noktalara gidiyor. Ancak “Deney”, daha çok bilimkurgu sevgisinin hakim olduğu kariyeriyle tanıdığımız Vincenzo Natali’nin

türün ilk dönemini yeniden yaşatmak için ürettiği bir 'saygı duruşu filmi' olarak anılabilir. Bu açıdan da 'B filmi dokusu taşıyan bir frankenstein filmi' tanımıyla bilimkurgu/korku külliyatındaki yerini almayı hak ediyor.

Herhalde Kanada sineması denince aklımıza hemen Atom Egoyan ve David Cronenberg isimleri gelir. Ancak son 10-15 yılda ülkede bilimkurgu ve korku alanında genç isimler doğmaya başladı. Bunların arasında Vincenzo Natali aslında 1997'de çektiği "Küp" ("Cube") ile sözünü ettiğmiz atılımın ya da çıkışın yapılmasına vesile olan şahıs idi. Onun biraz da David Cronenberg'in filmlerinden aldığı cesareti tekrar gençlere aşılaması, Andrew Currie, John Fawcett gibi yönetmenlerin sektöre girmesine vesile oldu.

Altı senede bir film çekerek sinemayı ciddiye aldığını kanıtlayan bir bilimkurgu yönetmeni

Ancak Natali, kararlı bir bilimkurgu yönetmeni olarak işlevini sürdürmeye devam etti. Dördüncü filmi "Deney" ("Splice", 2009) ile ise korku alanına yaklaştığı söylenebilir. Zira bu sefer bir bilimkurgu/korku örneği ile çıkıyor karşımıza.

1997'de distopik bilimkurgu alanında George Orwell'in 1984'ü motivasyonlu bir sıkışmışlık gerilimi olan "Küp"ü üreten Natalie, 2003'de "Şifre" ("Cypher") ile bellek yaratımını devreye sokan "Gizemli Şehir"in ("Dark City", 1998) izini sürüyordu. Aynı yıl çektiği daha bağımsız ve iddiasız filmi "Nothing" ise deneysel bir kıyamet sonrası bilimkurgu örneği idi.

1930'larda devreye giren bir formülün izini sürüyor

Belki de kaderin cilvesi ya da yönetmenin sinemayı fazlaya ciddiye alması denilebilir, Son filmi "Deney"i de arada sene bırakarak süretti yönetmen. Bu eserin 'bilimsel deney' (scientific experiment) adlı 1930'larda bilimkurgunun ilk piyasaya girdiği zaman doğan ama türleşmeyen bir formüle saygı duruşunda bulunmak için yola çıktığı söylenebilir.

Ancak sonradan bu alanın farklı üretimlerini de gördük sinemada. "Frankenstein" (1931), "Tingler" (1959), "Eyes without a Face" ("Les Yeux Sans Visage", 1960), "Re-Animator" (1985), "Sinek" ("The Fly", 1986) gibileri en çok dikkat çekenleri.

Evrim teorisiyle ilgili yeni bir şeyler söylemeyi hedefliyor

Aslında bunların sonuncusunun David Cronenberg imzalı bir yeniden çevrim olması da tesadüf. Ancak 1958'de çekilen Vincent Price'lı orijinalinde bir de B filmine malzeme olan 'sineğe dönüşen adam' sorunsalının izini süren korkunun alt türü body-horror filminin motifleri burada kullanılmıyor. Zaten bu sözünü ettiğimiz 'bilimsel deney filmleri', 'deli bilim adamı'nın mantığına göre belli alt türlere girer. Burada da ortaya çıkan başlı başına bir canavar.

Ancak arkasında bir karışım bulunduruyor ve evrim teorisini yeniden güncellemeye çalışan bir ırkın izini sürmeyi seçiyor. Bu açıdan baktığımızda da filmin evrimimiz ile ilgili yaklaşımında özgün takılması, sonradan cinsellik konusunda da bunu sürdürmesi, bu formülün alanında lehine yansıyor.

Frankenstein filminin 'retro' versiyonu

Fakat eldeki yapımın Dr. Frankenstein'ın 'Frankenstein' keşfinden yola çıkan 'frankenstein filmi' alt türünde faaliyet gösterdiği söylenebilir. Öyle ki bu 'bir şeyleri birleştirerek başka bir şey üretme' mantığı daha önceden seriye dönüşen "Re-Animator", Wes Craven imzalı "Sevgilim Ölüm" ("Deadly Friend", 1986) ve "May"de (2001) karşımıza çıkmıştı. Bunun yanında "İşkence Odası"nda ("Martrys", 2008) da en farklı tür karışımının içine girmişti.

Bu açılardan bakınca "Deney"in o meşhur Dr. Moreau, Dr. Caligari ve Dr. Frankenstein gibi bilim adamlarının 'muayenehane odaklı formülü'nün izini süren bir saygı duruşu filmi olduğu söylenebilir. Yani bu deney meselesini modern bir yere taşımaktan ziyade eski üsul izleyicinin ruhuna ve ciddiyetine uygun bir şekilde laboratuara yerleştiriyor. Bu açıdan baktığımızda Natali, burada bu frankenstein filmi kavramına saygı duruşunda bulunurken, nostalji yapmayı tercih etmiş. Bu durum da daha çok temasal anlamda farklı ve yenilikçi açılımlar çıkarıyor karşımıza.

Alt türün kalıplarına hakim

Öncelikle filmin bu durumun farkında olduğunu söyleyelim. Zira ilk işi burada Frankenstein hikayesinde sahibinin adını alan 'denek yaratık'a, Nerd adlı üretildiği laboratuarın kelimelerini tersine çeviren Dren ismi takmak olmuş. Böylece bu ötekileştirilen karakter, daha en baştan bir sahibi, annesi, babası veya ailesi olduğunu biliyor alt türün kalıplarına uygun bir şekilde.

Bunun yanında o varlığın esas sebebi iki bilim adamı aşığın sekssiz, sevgisiz ve iş dolu hayatlarını doldurmak gibi duruyor kimi zaman. Bu da bir aile dramına sebep olurken, üçlü çekişmeyi de beraberinde getiriyor. Böylece çekirdek aile konusunda 'öteki'nin içeriye 'doğal bebek' yerine girmesiyle birlikte neler olabileceği de masaya yatırılıyor. Bilimsel deney-insan çekişmesinde de farklı noktalara gidiliyor böylece.

'Frankenstein filmi'nin özündeki aristokrasiyle ilgili metinleri orta sınıfa uyarlıyor

Halbuki 'Frankenstein' hikayesinde durum daha çok aristokrat Dr. Frankenstein'ın kendi bebeğini ve bir teknolojik keşfi üretmesi üzerinedir. Aile kavramı hiç yoktur neredeyse. Zaten onun bu 'teknolojik bebek'i bir deney olarak sunduğu da kabul edilen bir gerçektir.

Bu açılardan 'öteki' konumuna oturtulan Dren'in frankenstein filmlerinin ilk devam filmi "Frankenstein'ın Gelini"nin ("Bride of Frankenstein", 1935) yaptıklarının daha günümüze uygun hatta seksist bir motivasyonla kullanıldığı söylenebilir.

Böyle filmlerin 'denekin içine biraz kendi ruhunu da katma' mantığının genetik açıdan gerçekleşmesi de yine bu üçlü ilişkinin karmaşık hale gelmesine yol açıyor. Kadın, erkek ve öteki ya da melez ırk arasındaki çekişme ise zaman zaman 'aileyi tehdit eden yabancı birey'li psikolojik-gerilimleri hatırlatıyor. Bu da zaten Natali'nin alana hakimiyetini perçinliyor.

Bir saygı duruşu filmi

Bunun yanında laboratuar ve iki evden dışarı çıkılmaması Natali'nin bu geçmişe saygı mantığına vurgu yaparken, 'doğum', 'mutantlaşan melez ırk', 'reenkarnasyon', 'yaşama alışma süreci' gibi kavramların biraz da mitolojik anlamda iyi kullanıldığı söylenebilir. Natali'nin diğer iki filminde de gördüğümüz balık gözü objektif kullanımını burada da sergilemesi, bunu da daha çok 'deneylere ve laboratuara yani bilime hapsolma'yı vurgulamak

için görsel yapıya yerleştirmesi dikkat çekiyor.

Ancak ilk iki filmdeki sonuna kadar belirsizlik içinde ilerleyen ve yönetmenin bilimkurgunun Hitchcock'u olmasını sağlayan psikolojik-gerilim iskeleti burada pek aktif değil. Öyle ki bu gerilim dozajı, daha çok üçlü ilişki tonuyla yükseliyor zaman zaman. Bu da belli ki "Deney"in saygı duruşu yapmak (sinema terimiyle homage) için yola çıkmak istemesinden kaynaklanıyor. Bu açıdan da başarılı olduğu ve hafif B filmi dokusuyla da amacına ulaştığı söylenebilir.

Gerçekçi bir mutant

David Cronenberg'in de yapımcı Guillermo Del Toro'nun da gurur duyacağı bir iş çıkarıyor zira burada Natali. İleride de bilimkurgunun farklı alanlarında faaliyet göstereceğini ve şaşırtıcı noktalara gideceğini tahmin etmek zor değil.

"Deney" ileride alanın 'denek yaratık' motifinin, 2000'lerin A sınıf masalsı canavar tasarımlarını hatırlatmasıyla veya 'gerçekçi bir mutant ırkı'nın izini sürmesiyle anılabilir. Onu da ekleyelim.

Filmin Notu: 6.4
Künye
Deney (Splice)
Yönetmen: Vincenzo Natali
Oyuncular: Adrien Brody, Sarah Polley, Delphine Chanéac, David Hewlett, Brandon McGibbon
Süre: 104 Dk.
Yapım Yılı: 2010

LUCY'NİN SUÇU NE?

29.11.2015-Ayşe Özek Karasu-haberturk

Google geçen hafta bir doodle yaptı, yaptığına yapacağına pişman oldu. Fosil Lucy'nin bulunuşunun 41. yıldönümü onurunaydı. Twitter'dan "Maymun değiliz" itirazları yükseldi. Hem de dünya çapında. Google'a "ateist" diyen de çıktı, Hıristiyanlara Darwinci dogmalar dayatmakla suçlayanlar da. Hatta Amerika'daki bazı kiliseler bile mevzuya daldı.

Adı üstünde; "evrim teorisi"! Evrim kanunu değil. Yani Darwin kuramı bir Newton kanunu değil. Tartışılabilir, karşı çıkılabilir, her yol serbesttir. Okul müfredatlarına alınıp alınmaması da tartışmaya tabidir. "Mademki insanlar maymundan geldi, o halde maymunlar neden hâlâ maymun?" gibi, hiç de akılsızca olmayan geyikler döndürülebilir. Bilim âleminin yüzde 98'i insanların çok uzun bir zaman dilimi içinde geliştiğine inansa da bu böyledir.

Bununla birlikte evrim teorisine yönelik alerjik reaksiyonlar da müthiştir. Özellikle Amerika'da. "Lise dokuzuncu sınıf biyoloji dersinde Darwin'in evrim teorisi yerine, 'akıllı tasarım' öğretilebilir mi?" şeklinde dava konusu bile olmuştur. "Pandanın başparmağı bambu filizi soymak için mi gelişti, yoksa ağaca tırmanması için mi öyle yaratıldı?" meselesi, ABD'deki evrimcilerle yaratılışçılar arasında hâlâ kavga nedenidir.

Darwin alerjisi olan topluluk geçen 24 Kasım'dan beri yine ayakta. Hem de son derece sudan bir sebeple. Google'ın "yürüyerek evrim geçiren hareketli Lucy" doodle'ı yüzünden.

Konu hassas. Hemen ertesi gün, yani 25 Kasım'da Mısırlı şarkıcı Esmahan'ın 103'üncü doğumgünü şerefine doodle yapmaya benzemiyor. Lucy, 3.2 milyon yıl önce yaşamış insana benzer primat türünün örneği. Kendisi bir "Australopithecus afaraensis"; Afrika'da yaşamış bir dişi Australopitekus. 24 Kasım 1974'te, Etiyopya'nın Hadar bölgesinde paleoantropolog Donald Johanson tarafından bulunuyor. Daha doğrusu kazdıkça; iskeletin yüzde 40'ını oluşturan kemikleri bulunuyor.

Kazı ekibi o gece kampta tekrar tekrar Beatles'ın "Lucy in the Sky with Diamonds" şarkısını dinliyor ve şarkıdan alınan esinle fosile "Lucy" adı veriliyor.

Lucy kısa boyu ve kıllı vücuduyla modern insana katiyen benzemediği halde, dizleri ve omurgası iki ayak üzerinde dik olarak yürüdüğünü gösteriyor. Hatta alet de kullanıyor. Dolayısıyla bilim âlemine göre, insan evriminin anlaşılması bakımından hazine değeri taşıyor. Bu tür, Lucy'nin keşfinden önce hiç bilinmiyor ve insanın maymundan ayrı bir tür olarak gelişiminin, sanıldığından çok daha erken bir zamana denk düştüğü sonucu çıkarılıyor. Ve en önemli keşif; Lucy, beynin gelişiminden önce iki ayak üzerinde yürüyen bir primat olarak karşımızda duruyor.

İnsan Maymundan Gelmiyor!

İşte kıyamet de tam bu noktada kopuyor. İnsanla şempanze arasındaki kayıp halka gözüyle bakıldığı için Lucy'den hazzetmeyen kitle, Google'ın doodle'ına öfke saçıyor. Hem de absürd boyutlara varan ölçüde. "Alt tarafı bir doodle" demeden, Twitter üzerinden Google'ı boykot çağrıları yapılıyor. Özellikle Amerikan menşeli kullanıcılardan "Biz maymun değiliz" sesleri yükseliyor. Küfürler savruluyor. Tabii araya troller de karışıyor. Kimisi de doodle seçiminin çok yerinde bir karar olduğunu savunuyor. ABD'deki Westboro Baptist Kilisesi de insanlara evrimci fikirler aşılandığı gerekçesiyle kınıyor. Şöyle satırlar döşeniyorlar Twitter'da:

-"S... git Google. Bize insan maymun soyundan geliyor vaazı verme. İnsanları yalanlarla uyutmayın.

-Google bize maymun diyerek saldırıda bulundu.

-Beyazlar olabilir ama biz siyahlar maymundan gelmedik.

-Google, ateizmi yaymaya çalışıyor, sakın natüralist tuzaklara düşmeyin.

-Hıristiyan ve Yahudi bayramlarını görmezden gelen Google, evrim & maymun inancına tapınarak gerçek yüzünü gösterdi.

-Google evrim teorisini destekliyor. Evrim gerçek olsaydı, bugün ortalıkta maymun olmazdı salak herifler.

Bu son çıkış, insana hiç de akılsızca gelmiyor ama uluorta söylememek gerekiyor. Çünkü bilim "İnsan maymundan gelir" demiyor zaten. Fosil bilimcilere göre insan ve maymunun evrim geçirdiği bir ortak atası bulunuyor. İddiaya göre bulunan fosiller ve DNA analizleri de bu evrim ilişkisini doğruluyor. 2007'de yapılan bir araştırma insan ve resus maymunu DNA'larının yüzde 93 oranında ortak olduğunu gösteriyor. Bundan yola çıkarak bilim adamları insan ve resus maymununun, 25 milyon yıl önce ortak atadan farklı türler olarak evrilmeye başladığını söylüyor. İnsanla şempanze arasındaki DNA ortaklığının yüzde 99'ı bulması da ortak atanın 6 milyon yıl öncesine dayandığını gösteriyor.

Bu arada o kadar öfke seli arasında bir bilim adamı, Google'ın evrim geçiren Lucy görselinde bir hata yaptığını belirterek düzeltme yapıyor: "Evrim öyle bir doğru çizgi üzerinde olmamıştır."

GALAPAGOS'A GİTMEK YA DA GİTMEMEK

17.02.2019- Ayşe Özek Karasu-haberturk

Almanya Cumhurbaşkanı Steinmeier'in gündeminde de plastikle mücadele var. Bunun için ta Galapagos Adaları'na gidip oradan uyardı; sahillere yılda 200 ton plastik atık vurduğunu söyledi. Tipik Alman turist kıyafeti basından çok eleştiri aldı ama asıl mesele kıyafette değil ziyarette. Çünkü adalara varacak plastiği doğaya salmamak yetmiyor, Alman turistleri Galapagos adalarına gitmeye özendirmemek de gerekiyor. On yıl içinde turist sayısı tam yüzde 90 artış göstermiş. Bu yüzden, Darwin'in kaplumbağalarından öte yüzlerce endemik türü barındıran dünya mirası takımadaların ekosistemi tehlikede. Turist zararlısı sadece kent kültürlerini değil, doğal yaşamı da tehdit ediyor. Bizim Akdeniz'in biyoçeşitliliği de dahil.

Dünyada en görülesi yerler Patagonya'nın buz tarlaları, Galapagos'un adaları ve Machu Picchu'nun tapınakları şeklinde sıralanıyor bana göre. Daha oraları gezemedik ama travel.com sitesinde gezerken, "Bir an önce görmeniz gereken 30 yer, çünkü bunlar 2030'da olmayacak" galerisi çıkıyor karşıma. Üç destinasyon da listede.

"Venedik ile Seyşel Adaları batmadan, Tac Mahal ile Çin Seddi erozyondan çökmeden, Klimanjaro'nun karlarıyla Patagonya'nın buzulları global ısınmayla tamamen erimeden gidin görün" diyorlar da şöyle bir paradoks var: Galapagos adalarıyla Machu Picchu, doğal etkenlerin yanı sıra kitle turizmi yüzünden de tehdit altında olduğu için tükenmeden görmek gerekiyormuş. Yani endemik türleri barındıran doğal yaşamın, arkeolojik harikaların tükenişine katkıda bulunmak üzere davet bir nevi!

Galapagos Adaları'nın mavi ayaklı sümsük kuşları.

Global ısınmayla iklim değişikliğine neden olan insanoğlunda paradoks çok. İşte Almanya Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier'in iklim değişikliği ve çevre kirliliğiyle mücadele mesajı da içeren Güney Amerika turu. Steinmeier Ekvador ziyaretine, bu ülkeye bağlı Galapagos Adaları'nı da dahil etti. Pasifik Okyanusu'nda flora ve faunasıyla UNESCO koruması altındaki takımadalar, dünyanın başka hiçbir yerinde görülemeyecek deniz canlılarını barındırıyor; 2 bin 900 tür deniz canlısının yüzde 25'I endemik. Mesela Galapagos'un iguanasından başka okyanusta yüzebilen iguana yok yeryüzünde. Charles Darwin'in "Türlerin Kökeni" teorisini geliştirdiği adalarda dev kaplumbağaların ötesinde deniz memeleri, kara kuşları arasında yüzlerce endemik tür var. Dünyanın en küçük deniz aslanları, en iri karabatakları, tropik penguenleri, otobur sürüngenleriye nadir ekosistemlerden birini oluşturuyor Galapagos.

Bu ekosistemi koruma amaçlı önlemler arasında plastik poşet yasağı da var 25 bin nüfuslu adalarda. Onlar kullanmıyor ama Steinmeier'in de uyardığı üzere okyanusun suları yüzlerce ton plastik atığı sürüklüyor adaların sahillerine. Şu yeryüzünde hepimizin kullandığı plastiğin izi bunlar. Cennetin tehlike altında olduğunu söyleyen Steinmeier, "Balıklar, deniz aslanları, deniz ayıları tarafından yutulan plastik maddeler besin zincirine karışıyor. Böyle devam edersek 2050 yılında denizlerde balıktan çok plastik yüzecek" diyor. Galapagos'taki 400 balık türünün 41'inin endemik olduğunu belirtelim.

Karbon Ayak İzi

Almanya Cumhurbaşkanı Steinmeier, eşi Elke Büdenbender'le birlikte Galapagos adalarından Santa Cruz'u gezdi.

Bu arada Alman medyası Steinmeier'in adalardaki giyim stilini fazla janjanlı buldu; "SPD'li politikacı halka yakın görünmek için tipik turist kıyafetiyle çıkarma yaptı"diye tarz eleştirisi yaptı Die Welt. Der Spiegel, "Cumhurbaşkanı özellikle plastik atıklara karşı uyarıda bulunurken o renkli outdoor kıyafetiyle pek iyi bir görüntü sergilemedi" diye yazıp "İtfaiyeci Sam" adlı çizgi karaktere benzetti Steinmeier'i. Ayrıca kızıl kahve botlardan safran sarısı pantolona, Steinmeier'in üzerindeki bütün renkleri sayıp, "Asla üç renkten fazlasını karıştırmayacaksın" kuralını hatırlattı. Stil onların sorunu da Der Spiegel ayrıca "Dünyanın yarısını havayoluyla aşıp çevre koruma mesajı vermek ne kadar inandırıcı olabilir. Altı günde altı uçuşla bıraktığı karbon ayak izi dikkate değer" diyerek paradoksa dikkat çekti.

Ancak diğer bir paradoksal durum da bizzat Galapagos'a gitmekle ilgili. Galapagos Adaları turizmden yaşamsal önemde gelir elde ediyor, ama kitlesel turizm aynı zamanda adalardaki benzersiz doğal yaşamı da tehdit ediyor. Geçenlerde New York Times'taki habere göre, adalara yönelik turizm 2007-2016 yılları arasında tam yüzde 90'lık artış göstermiş. Hayli pahalı bir seyahat olduğu halde.

Meraklı turistlerin varlığı hayvanlar için stres nedeni.

UNESCO'nun 2007'de tehlike altındaki dünya mirası listesine aldığı Galapagos Adaları'nda Ekvador Hükümeti koruyucu önlemler uyguluyor, cruise gemilerinin sayısı sınırlanıyor, sadece lisanslı rehberlerle gezilebiliyor, dışarıdan yiyecek getirmek, belirlenen güzergahtan çıkmak, hayvanları ellemek yasak. Ancak bu önlemlere rağmen, çevre korumacılara göre her bir turist, hayvan davranışlarının değişmesine yol açabilir. Örneğin penguen çiftleri, strese girdikleri için yumurtalarına gerektiği gibi bakamayabilir. En büyük tehlike ise yabancı türlerin adaları istilası. Turistlerin kıyafetleri ya da valizleriyle gelen tohum ve sporlar, parazit ve mikroplar havzayı istila edip endemik türlerin yok olmasına neden olabilir. Yabancı bir sinek türünün dadanmasıyla ispinoz kuşlarında ağır kayıplar verilmiş, türü tükenme tehlikesi altındaymış.

Uzaklarda Arama!

Steinmeier'in misyonuna dönersek, plastik felâketine dikkat çekmek için Galapagos'a kadar gitmeye gerek yok. Steinmeier'in uyardığı Avrupa Birliği'nin de suları olan Akdeniz'in biyoçeşitliliği aynı tehlike altında çünkü. WWF verilerine göre Akdeniz, tropik denizlerin ardından en fazla endemik türü barındıran havza. Bütün deniz canlılarının yüzde 20'si sadece bu havzada yaşıyor. Akdeniz fokundan, caretta caretta ve çeşitli balina türlerine kadar. Ve yine WWF'nin deyişiyle, Akdeniz kıyılarındaki kitle turizmi dünyanın hiçbir yerinde olmadığı kadar ekolojik zarara yol açıyor.

'YARATILIŞ' TEORİLERİ İNSAN HAKLARINA TEHDİT

22 Şubat 2015- alevihaber

Oktar'ın, çeşitli kemiklerin sergilendiği 'Yaratılış Müzesi' ve kitapları, çocukların uğrak yerine dönüştürülüyor.

AKPM, yaratılış ve akıllı tasarım gibi teorilerle mücadele başlatırken, 'Dikkatli olmadığımız takdirde, bunlar insan haklarına karşı tehdide dönüşecek' dedi

Strasbourg - Avrupa Konseyi, okullarda yaratılışçılık teorisinin okutulmasına 'insan haklarına karşı tehdit oluşturabileceği' gerekçesiyle karşı çıktı. Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin (AKPM) 4 Kasım tarihli oturumunda 'Eğitimde Yaratılışcılığın tehlikeleri' başlıklı rapor ve ona bağlı karar tasarısı ele alındı. Oturumdaki oylamada, 'yaratılış teorisinin okullarda bilimsel bir disiplin olarak öğretilmesine' karşı çıkan karar, 25 aleyhte ve üç çekimser oya karşın 48 lehte oyla kabul edildi.

Türk üyeler CHP'li Abdülkadir Ateş ile Gülsün Bilgehan'ın da lehte oy verdiği kararda, 47 üye ülke hükümetinden, 'türlerin doğal seleksiyon yoluyla evrim geçirdiğini reddeden yaratılış teorisinin, evrim teorisiyle eşit düzeyde bir bilimsel disiplin olarak okutulmasına kesinlikle karşı çıkması' istendi. Kararda, 'Dikkatli olmazsak, yaratılışçılık Konsey'in ana konusu olan insan haklarına yönelik bir tehdide dönüşecek' uyarısı yapıldı.

Adnan Oktar da anlatıldı

Belçika, Fransa, Almanya, Yunanistan, İtalya, Hollanda, Polonya, Rusya, Sırbistan, İspanya, İsveç, İsviçre ve İngiltere'den örneklerin de yer aldığı raporda, 'Adnan Hoca' olarak tanınan Adnan Oktar ile 'Harun Yahya' imzasıyla yayımladığı 'Yaratılış Atlası' kitabına da geniş yer verildi. Lüksemburg'un eski eğitim bakanı olan raportör Anne Brasseur oylamadan sonraki açıklamasında, "Bu, inançla bilimi karşı karşıya getirme meselesi değil. Ancak inancın bilimle ters düşmesini önlemeliyiz" vurgusu yaptı.

Rapor ve ona bağlı kararda şu noktalara dikkat çekildi:

Bilime uygun değil: Yaratılışçılık, akıllı tasarım örneğinde olduğu gibi, hangi şeklinde olursa olsun, gerçeklere dayanmamakta, bilimsel sorgulamayı kullanmamakta ve içeriği de bilim dersleri için kesinlikle uygun düşmemektedir. Bazıları, yaratılış teorilerinin Avrupa okullarında evrim teorisiyle birlikte ve hatta onun yerine öğretilmesi çağrısı yapmaktadır. Bilimsel bakış açısından bakılırsa, bizim dünya üzerindeki hayatı algılayışımızda, evrimin ana teori olduğuna şüphe yoktur. AKPM, üye ülkelerdeki eğitim yetkililerine, bilimsel bilgiyi ve evrim teorisinin okutulmasını teşvik etme ile yaratılışın bilimsel disiplin olarak okutulması yönündeki her türlü girişime kesinlikle karşı çıkma çağrısı yapmaktadır.

Hedefleri eğitim: Çoğu Hıristiyan veya Müslüman olan günümüz yaratılışçılarının başlıca hedefi, eğitimdir. Yaratılışçılar, fikirlerinin okul bilim müfredatına girmesini sağlamak konusunda kararlıdır. Bununla birlikte yaratılışçılık, bilimsel bir disiplin olduğu iddiasında bulunamaz. Çocukların zihninde, itikat veya inanç ile bilim arasında ciddi karmaşa ortaya çıkması yönünde gerçek risk bulunmaktadır. İlahi açıklamayla hiçbir ilgisi bulunmayan evrim teorisi, gerçekler üzerine kuruludur. Daha kurnazca sunulan akıllı tasarım teorisi ise yaklaşımını bilimsel olarak göstermeye çalışmaktadır ve tehlike de işte burada yatmaktadır. Yaratılış teorisi, uzun süre neredeyse tamamen Amerikalılara ait bir olguydu. Şimdiyse yaratılışçı fikirler, Avrupa'da kendilerine zemin bulmaya yöneliyorlar ve yayılmaları pek çok Avrupa Konseyi ülkesini etkiliyor.'

Raporda, 'Avrupa'da Yaratılışçılık' başlığı altında Türkiye'den de örnekler verilip Adnan Oktar'la ilgili bilgilere yer verildi:

Hıristiyanı da var Müslümanı da: Hıristiyan yaratılışçılığının yanı sıra artık Müslüman yaratılışçılığı da var. İslamcı hareketlerin 80'lerdeki yükselişiyle Hıristiyan kökenli yaratılışa dair tezler, Müslümanlar arasında da popülerleşti.

Harun Yahya'nın hücumu: Günümüzde birçok inançtan yaratılışçılar, fikirlerinin Avrupa'da kabul görmesi için çalışıyor. Bunun sonucunda son birkaç yılda, Avrasya kıtasındaki bu farklı hareketlerin, ana hedefin okullar olduğu birçok girişimini gördük. 2007 başında, evrim teorisi aldatmacasını kınadığını iddia eden 'Yaratılış Atlası' adlı son eserini çok sayıda Fransa, Belçika, İspanya ve İsviçre okuluna gönderen Türk yaratılışçı Harun Yahya'nın hücumuna tanıklık ettik. Fransa Eğitim Bakanlığı, uzmanlara danıştıktan sonra, sınıf eğitimi için öngörülen nitelik gerekliliklerinin hiçbirini karşılamadığı gerekçesiyle bu kitabın ilgili okulların araştırma merkezlerinden kaldırılması çağrısı yaparak derhal tepkisini gösterdi. Sözde bilimsel metot: Harun Yahya, Darwin karşıtı sayısız çalışmasında, kendisi için sadece Şeytan'ın en büyük aldatmacalarından biri olan evrim teorisinin bilime aykırı niteliği ile saçmalığını ispatlamaya çalışıyor. Bununla birlikte 'Yaratılış Atlası' adlı kitabında kullandığı sözde bilimsel metot hiçbir şekilde bilimsel sayılamaz. Yazar, evrim kanıtını inceleyerek ve buna meydan okuyarak evrim teorisinin bilime aykırı niteliğini ispatlamaya çalışıyor. Önceki itirazlardan hiç söz etmiyor. Ayrıca, fosillerin fotoğraflarını sadece mevcut türlerle kıyaslarken, bu açıklamaları için hiçbir bilimsel kanıt sunmuyor. Daha da iyisi, kitabın 60. sayfasında, açıklama kısmında milyonlarca yıl içinde evrim geçirmediği iddiası yazılı olan dev bir tatlı su levreği fosilinin fotoğraflarını görüyoruz. Ancak bu yanlış: fosilin detaylı bir incelemesi ve bugün yaşayan tatlı su levrekleri, tam aksine büyük çapta evrim geçirdiklerini gösteriyor. Yahya'nın kitabı bu tip yalanlarla dolu. Savların hiçbiri hiçbir bilimsel kanıta dayanmıyor ve kitap, ilkel bir teolojik inceleme gibi gözüküyor.

Laik Türkiye ana beşik: Atatürk tarafından kurulduğundan beri resmi olarak laik olan birkaç ülkeden olan Türkiye, İslami bilimsel yaratılışçılığın ana beşiklerinden biri gibi gözüküyor. Jacques Arnoult'nun vurguladığı gibi 'Türkiye, fundamentalist düşünce ekolünün en aktif ve en iyi yapılanmış merkezlerinden biri gibi gözüküyor.'

Oktar'ın ABD bağlantısı: Gerçek adı Adnan Oktar olan Harun Yahya, bu hareketin en sembolik isimlerinden biri. Kendisi 50 yaşlarında ve 20 yıla yakındır yaratılış veya dine ilişkin çalışmalar yayımlıyor. Merkezi İstanbul'da bulunan Global adlı bir yayınevi bulunuyor. Oktar, 1991'de, Bilim Araştırma Vakfı (BAV) adlı bir merkez kurdu. BAV, Türk eğitim sisteminde evrime yapılan her türlü referansın kaldırılması için aktif olarak çalışıyor. BAV'ın Amerikan Yaratılış Araştırma Enstitüsü (ICR) ile de yakın bağları olduğu sanılıyor.

Yaratılış Atlası'yla hücum: Harun Yahya'nın Aralık 2006'da yayımlanan son kitabı 'Yaratılış Atlası' adını taşıyor. Yedi kitaplık bir dizinin ilk cildi. Kitap, zengin resimlendirilmiş 722 sayfasıyla Darwin ile evrim teorisini yalanlamaya çalışıyor. Sonucu açık: 'Yaratılış bir gerçektir' ve 'evrim bir aldatmacadır.' Ayrıca yazar, 'Darwinizm ile faşizm ve komünizm gibi eli kanlı ideolojiler arasındaki gizli bağlantıyı' da şiddetle kınıyor. 2007'nin başında Yahya, kitabının Avrupa'da ve dünya çapında kitlesel dağıtımını hedefleyen bir hücum başlattı.

Yüzde 75 evrime inanmıyor: Bazı Türk ders kitaplarında yaratılışçı fikirlerin yer aldığı ve lise öğrencilerinin yüzde 75'inin evrim teorisine inanmadığı da not edilmeli. Bununla birlikte Türkiye'de protesto hareketleri de başladı. Evrimci fikirlere yönelik yaratılışçı saldırılarla eleştirileri yanıtlamak ve halkı uyarmak için 1998'de bir komisyon kuruldu. Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) ile Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) evrim lehinde tavır aldı.

Akıllı tasarım nedir?

ABD'de Bush yönetiminin okul müfredatına sokmaya çalıştığı 'akıllı tasarım' 'evrenin üstün bir varlığın akıllı tasarımı' olduğunu savunuyor. Bush döneminde dini inançlar yükselişe geçince akıllı tasarıma ilgi arttı. Teori 1990'larda bir grup Amerikalı bilim adamınca ortaya atıldı. İlk büyük çıkış, Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin 'Darwin'in Karakutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı' kitabıyla oldu. Behe, canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir karakutu olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise burada çok kompleks bir tasarımın ortaya çıktığını anlattı. Buna göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması olanaksız, bu da hücrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını gösteriyor.

Karar bağlayıcı mı?

Avrupa Konseyi'nin iki temel organı var:

1) Oybirliği ile karar alan ve her üye ülkenin Dışişleri Bakanı'nın katıldığı Bakanlar Komitesi karar organıdır.

2) Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi (AKPM) üyeleri ulusal parlamentolardan nüfusa oranlama yöntemiyle seçilen ve 630 üyeden oluşan danışma organıdır.

Parlamentoda çeşitli politik gruplar faaliyet gösteriyor. Bunlar Sosyalist grup, Sağ Avrupa Halk Partisi, Liberal-Demokrat İttifakı, Yeşiller ve Avrupa Solu...vb. ile bağımsızlardır. Parlamenterler Meclisi'nde çeşitli konular için komisyonlar oluşturulmakta, bu komisyonlarda hazırlanan raporlar, Genel Kurul'a sunularak oylanmakta ve Bakanlar Komitesi'ne yönelik tavsiye kararları haline gelmektedir. Parlamenterler Meclisi'nde yapılan tartışmalar ve Bakanlar Komitesi'ne yönelik tavsiye kararları Avrupa Konseyi'nin etkinliklerinin büyük bölümünü oluşturmaktadır. Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi kararları, Bakanlar Komitesi'ne bildirilen bir tavsiyeden ibarettir.

AKPM kararları bağlayıcı değil ama bu hiçbir gücü yok anlamına da gelmiyor. Eğer bir ülke AKPM kararlarına ısrarla uymazsa, parlamentodan atılabiliyor. Bu durum bir sürü sorunu beraberinde getirebiliyor. Ülkenin AKPM üyeliği sona ererken, Avrupa Konseyi üyeliği de askıya alınıyor ve söz konusu devlet bu durumda üye olmanın maddi ve politik avantajlarını kaybediyor. Örneğin 12 Eylül darbesinin ardından Türkiye'yi AKPM'den atmışlardı. Türkiye AKPM'ye ancak seçimlerle parlamento oluştuktan sonra dönebilmişti.

Radikal - 07/10/2007

BİLİMDE İNANÇ KONUSU

suleymaniyevakfi.org- Erişim Tarihi: 08.09.2022

Sayın İsmet Berkan ve Celal Şengör Baylar, 06 / Mart / 2006 tarihinde radikalde yayınlanan “Bilimde inanç olmaz” ortak başlıklı yazınızı okudum. “Yaratılış, Milli Eğitim Bakanı’nın dediği gibi bir teori değil dini bir inanç…

Bu görüş müfredata politik zorbalıkla konmuşsa hukuki mücadele gerekir.” Demektesiniz. Toplumları ayakta tutan temel esaslar genel olarak iki maddeden ibarettir.

A – İlahi kaynak Din

B – İnsani kaynak Felsefe, Hukuk, Ahlak

Bu evrensel ilke, 'akl-ı selim sahibi' her bir ferdin kabul edip reddedemeyeceği bir gerçektir. Evrim ise sizlerin de belirttiği gibi bir teori olup bilimin konusudur, dolayısıyla toplumları ayakta tutacak bir niteliğinden söz edilemez. Ama – ne üzücü ki – evrim teorisi insanlığa bir din veya bir inanç formasyonuyla empoze edilmeye çalışılıyor.

Adının bilimsel teori olması, yaratılış inancının karşısında (rakip) olduğu gerçeğini asla gizleyemez. Siz ve sizler gibi düşünenlerin asıl amacının,- ifade etmeseniz de – toplumu ayakta tutan 'ilahi kaynaklı dinin' yerine 'beşer kaynaklı başka bir dini' kaim kılmak olduğu görülüyor. Ne mahzuru var diye düşünenlerin mevcudiyeti aşikâr! Güzel de, şimdi dünyaya bir göz gezdirelim bakalım mahzuru ne imiş?

Halkının – ekmek aş derdi olmayan – refah seviyesi yüksek ülkelerden: Örneğin, Hollanda da homoseksüellik almış başını gidiyor. Sokak ortasında erkek erkeğe öpüşme, uyuşturucunun devlet eliyle müptelalılarına mecburen verilmesi, vb gibi daha pek çok rezil-rüsva haller… İngiltere'de ise, 700 erkek çiftin, resmi olarak evlenen ilk eşcinseller olduğunu öğreniyoruz (Hürriyet, 22 / 12 / 2006) Elbet, oralardaki halkın hepsini aynı potaya koyamayız da, ancak uyuşturucu tacirleri, seks tacirleri ve benzerleri git gide gelişen bu durumlardan nemalanırken insanlığın aile yapısı harap olmaktadır. Böylesine yozlaşmış bir yapının – yapı demeye bile dilim varmıyor – sonsuza dek ayakta kalacağını kim ve nasıl garanti edebilir.

Bu hususta bildiğiniz bir "sigorta şirketi" var mı? Tıpkı fertlerin olduğu gibi, toplumların da bir ömürlerinin olduğu malum. İşte, yukarıda sunulan "ilahi sigorta sistemi"ne ödenmekte olan primler, toplumları ayakta tutmaktadır. Elbet niyetinizin; Hollanda, İngiltere vb ülkelerde gelişen ve insan onuruyla bağdaşmayan olgulara kavuşmak olduğunu söylemek istemiyorum. Ancak, Darwin'in evrim teorisi çocukların dimağlarına kazınırken, yaradılış dogmasının bertaraf edilmesi uğruna neden bunca çaba?!. İsimleri anılan evrim teorisyenleri olan, Darwin, Mendel, Hugo vb kimseler insanlığa bilimsel bir teori sunarak; belki de hiç farkında olmadan inanç(iman) faktörünün, kendilerine yüklediği bir sorumluluktan kaçış olgusu olabilir diye düşünüyorum. Şekilde görüldüğü üzere, aynı kaçışla kurtulacağını sanan pek çok kimselerin de onların takipçileri olması doğaldır. Çünkü her bir görüş ekolü kendisine ne kadar çok katılım olursa haklılığının delili o kadar yüksek olur düşüncesindedir.

İsmet Bey, Yazınızda, "Maalesef bir yandan Amerikan eğitimiyle büyümüş ama bir yandan da inançlı Müslüman olmaya çalışan bir kısım neo oryantalist Türk , kendi muhafazakârlıklarını Amerikalı muhafazakârlara bakarak oluşturma çabasında. Amerika'da son olarak evrime karşı ortaya atılan ama mahkeme kararları sayesinde okul ders kitaplarına girmeyen 'akıllı tasarım' adlı yeni icadı Türkiye'de savunmaya çalışıyorlar. Komik olduklarının farkında değiller!" demektesiniz. Bunu söylerken – kişiye her işi ala görünür, kuzguna yavrusu anka görünür özdeyişi gereği – kendi düştüğünüz komik durum ve çelişkilerinizin hiç farkında değilsiniz! Şöyle ki: İslam dışı kaynaklarda, Tanrının, dünyayı ve evreni altı günde yarattığı, yedinci gün olan cumartesi veya Pazar gününde ise tatil yaptığı, bildiriliyor olabilir. Bu söylem, biz Müslümanları hiç ilgilendirmez.

İslam'ın ana kaynağı Kur'an'da, "ALLAH'tır gökleri ve yeri ve ikisinin arasında bulunan her şeyi altı devrede yaratan ve sonra Kudret ve Hâkimiyet Tahtına oturan; (Hesap günü) sizi ondan koruyacak, ya da size şefaat (yardım) edecek birini bulamazsınız. Hala düşünüp ders

almaz mısınız?” buyurulur. (Secde, 32 / 4) Ayrıca, 7/54, 10/3, 13/2, 20/5, 25/59, 57/4 nolu sure/ayetlerde de aynı konu değişik üsluplarda işlenir. Bunların hiç birisinde, sizin uydurduğunuz gibi, ne tatilden ve ne de Cuma gününden bahsedilir. Bildiğim kadarıyla İslam’da tatil gibi bir kavram da yoktur zaten. Madem İslam dini ile Darwin’in evrim teorisi arasında sanıldığı kadar büyük bir çatışma yok; o halde Türkiye’de ‘akıllı tasarım’ adlı icadı – yeni de olsa – savunanlar neden komik olsunlar? “İnançta kuşku olamaz bilim ise kuşkuculuk demektir.” Şeklindeki çok doğru ifadenize rağmen, kuşkuluyu yerinde tutup kuşkuya yer olmayan inancı kaldırmayı yeğliyorsunuz. Gerçi, elmalarla armutların karıştırılmaması açısından haklı olduğunuz da görülüyor olabilir; ama, çocukların belleklerine evrimin bilimsel bir teori gibi algılanmasından ziyade, bir inanç sistemi gibi zihinlerde yer etmesine nasıl engel olunabilir.

Sorarım size: “Bu bilinçle yetişen bir nesil, vatan savunması karşısında evrim inancı uğruna savaşır mı? 1915’de tarihe, Çanakkale geçilmez yazdıranlar güçlerini evrim teorisinden mi aldılar?” “Evrim teorisinin ana gövdesi, yani dünya üzerinde bütün türlerin tek hücreli canlılardan evrim yoluyla türediği fikri bütün gücüyle orada duruyor. Ayrıca, esasen İslam dini ile Darwin’in evrim teorisi arasında sanıldığı kadar büyük bir çatışma da yoktur.” Diyorsunuz. Elbet çatışma olmaz, çünkü o tek hücrenin bir yaratanı olduğu akla gelir ki, ondan sonraki safhalar detaydan ibaret olup; isteyenin istediği şekilde detaylar üzerinde yoğunlaşmasında mahzur olmaz sanırım. Milli Eğitim Bakanının evrimin karşısına, evrime rakip olmamasına rağmen yaradılışı koyduğu için: Hem kendi yanılmakta hem de milyonlarca öğrenciyi yanılttığını ifade ederek; bizim gibi bir topluma bilim dışı dogmanın vereceği zararın, (neredeyse) sahtekar bireyler yetiştirilmesinden doğacak zarardan daha üstün olacağını iddia etmektesiniz!

Hedef, yukarıda misalini verdiğimiz, Hollanda ve İngiltere’de gelişen iğrenç yapıya kavuşmaksa iddianızda haklısınız. Aksi halde iddianızı, teori-inanç ayırımına mahal vermeden, yalnızca inanç açısından ispatlamanız gerekir bence. Zaten evrimin ayakta kalmasını sağlamak amacıyla, yarı maymun yarı insan formu içeren kafa tası bulgularının bir sahtekarlık eseri olduğu da, yıllar önce bilim insanlarınca açıklanmıştı; dolayısıyla bu sahtekarlıkların neticesi sizin de ifade ettiğiniz gibi öğrencileri ancak sahtekarlığa özendiren nesiller yetiştirmesinden başka ne işe yarayacak?!. “Öğrencilere ‘yaradılış’ın ‘bilimsel teori’ olduğu fikrini aşılayacak olursak, o zaman kutsal kitapların da bilimsel kitaplar olduğunu söylememiz gerekir” diyorsunuz.

Elbette, kutsal kitapların amacının bilim olmadığı malumdur. Bu husus kutsal kitapların kapağına yazılıp çocuklar uyarılabilir. Ama şurası gerçek ki, kutsal kitaplar – sizin bilim adına kendilerini dışladığınız gibi – bilimi dışlamazlar. Üstelik bilimin, tekniğin ve teknolojinin de ilerlemesiyle, kutsal kitapların (özellikle Kur’an-ı Kerim’in) sözlerini yeri ve zamanı geldikçe bir bir tasdik ettiğini görürüz. Bunların misalleri de aşağıda sunulacaktır. Sayın Celal Şengör, Yazınızda amacınızın, yaşamın ‘akıllı tasarım’ sonucu olarak bir yaratıcının eseri olduğu fikrinin hiçbir şekilde bilimsel olmadığını göstermek olduğunu; dolayısıyla ders kitaplarına politik zorbalıkla konmuş olan bu inancın, – sizin gibi düşünen 700 akademisyenle birlikte – müfredattan çıkarılmasını istiyorsunuz. Bir an için görüşlerinizin doğru olduğunu kabul etsek bile politik zorbalık sıfatını kullanmanız, sizin demokrasiyi hazmedemeyişiniz gerçeğini ibretle ortaya döküyor. Demek ki, sizin görüşünüze ters gelen bir icraatı yapanlar, iş başına seçimle de gelmiş olsalar, izninizi almadan yaptıkları için zorba oluyorlar! Öyle mi? Siz bir bilim insanısınız., yazınızda bahsi geçen Fransız antropolog Anne Dambricourt-Malasse da bilim insanı, ben fakir de mantık yürüten – sizin deyiminizle ‘akıllı tasarım’ veya ‘yaratılış’ yanlısı – bir kimseyim. Bir başka deyişle, bilim insanı da değilim… Şu ifadenizi ele alalım:

“Yaşamın Darwin’in, Mendel’in veya Hugo de Vries’in sandığından karmaşık olduğu doğrudur. Ancak bu, karmaşıklığın yalnızca tesadüfî evrimle açıklanamayacağı anlamına gelemez. Örneğin, ense/kafatası arasındaki sfenoid kemiğinin evrimi Fransız antropolog Anne Dambricourt-Malasse’ye göre ‘insanlaşmanın’ temel öğesidir ve sırf tesadüfî evrimle açıklanamaz. Ancak bu doğru değildir. Çünkü ne sfenoid insanlaşmanın temel öğesidir, ne de geçen zamana bakıldığında tesadüf bu evrim için yetersizdir!” demektesiniz. ‘Karmaşıklığın yalnızca tesadüfî evrimle açıklanamayacağı anlamına gelemez’ derken, bilim size bu sözünüzün kanıtını sorar. Var mı kanıtınız Sayın Şengör? “Sfenoid kemiğinin evriminin ‘insanlaşmanın’ temel öğesi olduğu ve bunun tesadüfî evrimle açıklanamayacağı” bir antropolog tarafından açıklanırken, bir Jeolog olan zatınız ‘bu kemiğin insanlaşmanın temel öğesi olamayacağını’ iddia ediyor!

Bu hususta da var mı kanıtınız Sayın Şengör? Ayrıca, “Geçen zamana bakıldığında tesadüf bu evrim için yeterlidir” iddiasındasınız. Peki, bu hususta var mı kanıtınız Sayın Şengör? Maymun avcıları, hayvanı canlı yakalamak için onun yumruğunun sığacağı çapta ağzı olan testiyi toprağa gömüp, içine bir avuç dolusu fındık koyuyorlar. Fındığı gören maymun elini testiye daldırıp fındığı avuçluyor. Avucundaki fındık dolayısıyla maymun, genişleyen elini testiden çıkaramayıp, bir avuç fındık uğruna yakayı ele veriyor. Aynı hayvan yemeyi, içmeyi, yırtıcı hayvanlardan kaçmayı, ateşten korkmayı vb pek çok özellikleri aklederken; niçin bir avuç fındık uğruna hürriyetini feda ediyor? Çünkü düşünme yetisi yok veya kurulan tuzak akletme sınırının ötesinde bir şey! Bu yetiyi ister zaman olsun, ister evrim olsun nasıl verebilir? İnanç bazında düşünüldüğünde, bunlara inanmak zamanı veya evrimi Tanrı edinmekten başka bir şey değildir, maalesef! Ama her bir birey – sonucuna katlanmak kaydıyla – istediği şekilde inanabilir. Bu hususta Tanrı bile insanı özgür iradesiyle baş başa bırakmıştır. Zaten insanın özgürlüğünün zirvesi de inanç alanındadır dersek yanlış olmaz sanırım.

Sayın Şengör, “Bilimin bireylerin dinsel inançlarını korumak gibi bir görevi yoktur. Bilim yalnızca gerçeği arar.” Diyorsunuz. Gerçekten de, bilimin böyle bir görevi olmadığı gibi, imanlı bireylerin böyle bir talepleri de yoktur! Buyurduğunuz gibi bilimin görevi yalnızca gerçekleri aramaktır. Ve gerçekleri de eninde sonunda bulur. Bir de bakarsınız ki, bulduğu gerçek; – tüm evrende akıllı bir tasarımcının olduğuna dair en küçücük bir işaret yoktur! – şeklindeki tezinizi çürütecek niteliktedir… Misal mi istiyorsunuz? Buyurunuz: “EVRENİ güç ile inşa eden Biziz ve şüphesiz, Biziz onu istikrarlı bir şekilde genişleten.” (Zariyat suresi, 51/47) Lütfen dikkat buyurunuz, 1400 yıl önce, sizin tabirinizle akıllı tasarım, böyle bir mesaj sunmuş insanlığa! İnsanlık ise!

Evrimcilerin, devrimcilerin, keşifçilerin, araştırıcıların, düşünenlerin, deneycilerin velhasıl tüm gayretkeşlerin çabalarıyla bilim yolunda ilerleyip; 1900’lü yıllara gelindiğinde gözlemleriyle evrenin genişlediğini tespit etmişler. Ne acıdır ki, bu gerçeğe işaret ettiği bilinen tek kitap Kur’an olmasına rağmen; onu taşıyanların bu ve benzer keşiflere katkısı, son 700 yıldır hiç olmamıştır. 1900’lü yılların başında bilim sayesinde Amerikalı astronom Edwin Hubble son derece geliştirilmiş teleskopu ile tüm galaksilerin birbirinden uzaklaştığını, böylece Evren’in genişlediğini gözlemsel olarak buldu. (Fazla bilgi için bkz. İst. Yayınevi Kuran Hiç Tükenmeyen Mucize, sayfa 24–28) İngiliz doğa bilimcisi Edward O. Wilson, “Atlantic Monthly” dergisi Nisan 1998 sayısında bir makale yayınladı. “Ahlakın biyolojik temelleri (The Biological Basis of Morality)” başlığını taşıyan makalede Wilson, dinin sadece sosyal hayata ait bir olgu olmadığını, aynı zamanda genlerimizde yazılı bir gerçek olduğunu iddia etti. (Bu hususta Araf, 7/ 172-174’de bakılabilir)

6 Temmuz 1998 tarihli Newsweek dergisi de konuyu sorgulayan iki araştırma yayınladı. Wilson, ahlaki değerlerin, dini veya din dışı da olsa aşkın olduğunu, yani insan aklından üstün bir yerde olduğunu savunuyor. Sosyal olguların, sinir sisteminin anlaşılması ile çözülebileceğini, sinir sistemi genetik bilimi, genetik bilim biyokimyayı, biyokimya da insan davranışını açıklıyor. Böylece her şey doğa bilimlerine indirgeniyor. Wilson, insanoğlunun genetik uyarılarını dinlediği zaman ahlaki öğretilere uygun davranacağı ve kendi menfaatini koruyacağını savunuyor. Bütün bilgiler ve psiko-sosyal yaşantılar, beynin belli bölgelerinde kimyasal harflerle yazılıdır. "Bütün bunları idare eden, yönetici (executive) bir gen mi var?, "Doğa üstü güç beyni nasıl etkiliyor?" gibi sorulara dikkati çekiyor. Dinin biyolojik bir ihtiyaç olduğu, ruhsal deneyimlerin insanda huşu duygusu uyandırmasının biyolojik bir temeli olduğu şeklindeki görüşler gittikçe doğrulanmaktadır. Yaşamı ayakta tutan her şeyin, biyolojik temelinin olduğu, dolayısıyla din ve Tanrı ihtiyacının da biyolojik bir temeli olması gerektiği tezini savunanların bir kanıtı da tarihte dine karşı yapılan eylemlerin uzun vadede başarılı olmadığı, aksine dindarlaşma sürecini hızlandırdığı olgusudur. (Psikolojik Savaş, Gri Propaganda, Prof. Dr. Nevzat Tarhan; Timaş yay. Sayfa: 126–127)

Yanılmıyorsam, 19. yüzyılda her bir bireyin parmak izinin farklı olduğu, bilim tarafından keşfedilip adli literatüre geçti. Hâlbuki bu bilimin 1400 yıl önce Kur'an'ın insanlığa sunduğunu aşağıdaki ayetlerden açıkça görüyoruz: "İnsan, kemiklerini yeniden bir araya getiremeyeceğimizi mi sanıyor? Hayır, Kesinlikle! Onu parmak uçlarına kadar yeniden var edecek güçteyiz. Ama yine de insan, önüne serilmiş olan şeyi inkâra kalkışır." (Kıyamet, 75/3–5) Gerek bilim insanlarının gerçekleri gün ışığına çıkarma gayretleri olsun, gerekse bilimin de, tasdik ettiği ilahi metinlerin mesajları olsun hakikati inkâra şartlanmış kimseler için, pek fazla bir şey ifade edeceğini sanmam. Ancak onların kendi değirmenlerine su taşıtmak için taraftar kazanma gayretleri,– tıpkı onların yaptığı gibi- benzer çabalarla önlenmelidir kanısındayım. "Akıllı tasarım' fikrinin, 1990'lı yıllarında ABD'de tekrar alevlenmesi, bu hareketin öncülerinden olan Salvador Cordova gibi dindar ailelerin çocuklarının bilimin dinsel inançlarını aşındırdığı korkusuyla, hem bilimle hem de dinsel inançlarıyla uyumlu olabilecek bir uzlaşma arayışlarıdır. Ancak bu, boş bir hayaldir, zira 'akıllı tasarımcı' fikri bilimsel olmadığı gibi, bilimle uyumlu veya uyumsuz da olamaz, zira kontrolü kabil değildir. Bir inançtan ibarettir ki buna da (evrenin gerçek olduğu konusundaki inanç dışında) bilimde yer yoktur. Üstelik tüm evrende akıllı bir tasarımcının olduğuna dair en küçücük bir işaret yoktur…" demektesiniz. Sayın Şengör, bu naçizane yazımı okuyanlar, sizin bilimi sadece kendi bakış açınızdan kurguladığınızı anlayacaklar sanırım. Zira 'akıllı tasarım' fikrinin bilimsel olup olmadığı 'Bilim Anayasası'nda söz konusu olmasa gerek!

Tüm evrende akıllı bir tasarımcının olduğuna dair en küçücük bir işaret yoktur, demek; ışığı bırakıp karanlığa talip olmaktır. Yani 'var' olanı kabul edip hesaba muhatap olmaktansa, 'yok'u tercih edip hesaptan kurtulurum mantığı! Ama kimse kendi isteğiyle bu dünyaya gelmedi ki, hesaptan kurtulma da kendi elinde olsun. Hepimiz aklımızın varlığını biliyoruz ama elimize alıp gözümüzle göremiyoruz; fakat yaptıklarımızla ve yazdıklarımızla varlığını ispatlıyoruz. Değil mi? Yazınızda bahsi geçen, Laplace de ölmez eserinde – Tanrıyı kastederek – Napolyon'a, "öyle bir varsayıma gerek duymadım majeste!" diye cevap verir. Siz bir bilim insanısınız, Laplace de bilim insanı, ünlü Fransız filozof ve matematikçi Descartes de bir bilim insanıdır. Bir de onun ölmez eserine bakalım ne buyurur: Şüphe edilemez bir gerçeğe ulaşmak için, her şeyden şüphe etmeye başlar; bu yolla şüphe ettiğinden şüphe edemeyeceği gerçeğine varır. Oysa ona göre, "şüphe etmek düşünmektir" şu halde düşündüğünden şüphe edemez.

Düşüncesinin varlığı ona ilk gerçek olarak görünür; bundan hareket ederek “düşüncenin ne olduğunu öğrenmek, bedenini tanımaktan daha kolaydır” sonucuna varır. Descartes, kendinin düşünen varlık olmasından hareket ederek kusursuz bir varlık fikrine varır. Ve bu varlığın (Tanrı) var olduğu sonucunu çıkartır; bunu ontolojik tanıtla, tanıtı da mükemmellik kavramı ile ispatlar. (bkz. Meydan Larousse) Sizin Tarihten tanrı adına, göstereceğiniz olumsuz bir düşünce karşılığında ben fakir size rahatlıkla on olumlu düşünce gösterebilirim; bundan hiç kuşkunuz olmasın… “Akıllı tasarım’ fikri bilimle uyumlu veya uyumsuz olamaz. Çünkü bu fikrin kontrolü kabil değildir!” demektesiniz. Bu fikrin kontrolü kabil değil derken neyi kastettiğinizi anlayamadım. Ancak bilim sayesinde elde edilen kitle imha silahlarının kontrol altında olduğunu ima ettiyseniz, yaşadığımız şu dünyada, buna inanmak fazlaca safdillik olmaz mı?

Siz 700 akademisyeninizle beraber, hatta istediğiniz kadar daha akademisyeninizi de yanınıza alsanız, müfredattan ‘akıllı tasarım’ fikrini de çıkarsanız; din ile bilimin arasını açamazsınız. Çünkü din (Kur’an) sürekli bilime övgüyle atıf yaparken, bilim de şekilde görüldüğü gibi dinin sunduğu gerçeği eninde sonunda tasdik eder. Eğer dinin (Kur’an’ın) işaret ettiği ayet(51/47) görmezden gelinmeseydi, evrenin genişlediğinin keşfi için 1400 yıl beklemeye gerek kalmayacağı, aklını çalıştırabilen herkesçe malumdur kanımca. Yukarıdaki örnekler istenirse çoğaltılabilir, dini dışlayıp tesadüfü putlaştıranların canları sıkılsa da hiç kusura bakılmasın bu ‘inanç sunusu – bilim tasdiki’ işlemleri ‘Hesap Günü’ ne kadar devam edecektir.

Ayrıca, Allah’ın ayetlerinin sadece ilahi kitaplardaki tenzili (indirilen) ayetlerle sınırlı olduğu da sanılmasın. Bir de tekvini (doğa) ayetleri vardır ki, işte – farkında olunmasa bile – o ayetleri okuyanlar evrenin sırlarını keşfederek insanlığa sunuyorlar.

11 /Mart / 2006 İsmet Berkan’ın yazısını okumak **için:** http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=180561

Celal Şengör’ün yazısını okumak **için:** http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=180533

Tel: 0216 / 4798399 GSM: 0532 / 3447449 E-mail: cerdem39@mynet.com Saygılarımla, Cahit Erdem

DARWİNCİLERİ ANLIYORUZ

18.03.2009- timeturk

Ey Darwinciler yani soylarının maymundan türediğine inananlar!

Biz, ?vahyin öngördüğü yaratılış sürecine inanmıyoruz dolayısıyla Allah'a da.

Ve biz ateistiz? bunu deyin bitirin. Sizin böyle demenizle gerçek değişecek değil ama bazı saflar sizi daha yakından tanıyacak.

Ama bir türlü diyemiyorsunuz. Çünkü amacınız üzüm yemek değil?

Aslında ?**bizim büyük büyük dedemiz bir şempanzedir yani maymundur**? demek istiyorsunuz.

Benim büyük annemde, ninemde başörtülüydü, Ben de Müslüman'ız ama İslam'ın hükümlerinin hayatımıza müdahalesini istemem, Herkes ibadetinde özgür olmalı ama bir okulun bodrumunda cami olmaz ki canım? gibi turnosal kâğıdı görevi gören meselelerde olduğu gibi Darwin konusunda da açık konuşmuyorsunuz.

Mesela İsmet Berkan çıkıp dürüstçe bunu söylüyor. Ama çoğunuz çıkıp dürüstçe; Ne var bunda biz Kur'an-ı Kerim'in diğer hükümlerine hatta hiçbir harfine inanmadığımız gibi yaratılışla ilgili bölümlerine de inanmıyoruz, inanmamızı kimse beklemesin. Biz materyalist kimseleriz ve dolayısıyla Darwin gibi düşünüyoruz diyemiyorsunuz.

Bunu yapmadığınız gibi, **bilimsel özgürlük** ayakları ile bu konunun işlenmesi ve gündem kalması için can hıraç mücadele ediyorsunuz. Bunun üzerinden siyasi iktidara saldırıyorsunuz.

Yine bugüne kadar **Darwincilerin işgal ettiği** makamların bir kısmına bile olsa yaratılışa inanan kimselerin atanmasına, tahammül edemiyorsunuz. Sanki o insanlar bu ülkenin insanı değil.

Açık ve dürüst olun, deyin ki: Biz okullarda 'Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi' dersinin zorunlu ders olmasını istemiyoruz ama Darwin'in fikirlerinin zorunlu ders olmasını istiyoruz. Hatta bu dersten çakan tüm derslerden de çakmış olsun istiyoruz.

Hatta deyin ki: Darwin'e inanmayanların okullarda okumasına bile tıpkı başörtülülerin okumasına tahammül edemediğimiz gibi tahammül edemiyoruz.

Uzlaşamazsak halka soralım. **Darwin'in safsatası mı, yaratılış mı?** diye.

Buna da razı değilseniz, Darwin diyenlere Darwin okutalım, Yaratılış diyenlere İslam'ı.

Bunun için lafı eveleyip gevelemeye gerek yok.Tıpkı Tübitak'ın haberini tüm gazetelerinin logosunun üstünde, aynı anda aynı dille veren DMG gazetelerinde olduğu gibi, yazısına **Bitsin artık şu Darwin tartışması** başlığını atıp, uzatmak için boş ve sığ yazılar yazan DMG yazarı gibi yapmayın.

TRT'de Fehmi Koru, Uluç Gürkan, Mustafa Erdoğan ve Fuat Keyman ortak program yapıyorlar. Bu hafta konu Tübitak yani Darwin'e geldi. Erdoğan programda olmadığı için, Gürkan ve Keyman gibi bilim bilim diye geveler miydi bilmiyorum. Ama Fehmi Koru açıkça Darwin'i reddeddi. Sizde gevelemeden, ya o ya bu deyin, bitirin ya da varsa başka seçeneğiniz koyun masaya.

Herkes bu konuda da görüşlerinizi, dürüstçe ve açık açık söylemenizi bekler. Ama bir türlü yapmıyorsunuz.

Ey Darwinciler ve Darwinin zırvalarına ?bilim? diyerek bilime hakaret edenler!

Dürüst olun!

Takiye yapmayın!

Yutkunmaktan gırtlak kanseri olacaksınız!

Bu millet siz leb demeden atamız maymun demek istediğinizi anlıyor.

Tübitak, Tüba vesair diyerek suyu bulandırmanıza gerek yok. Bu ülkenin hangi Üniversitesinde bilim var ki Tübitak'ta olsun?

Üniversiteleriniz son 50 yılda kaç keşfe imza atmıştırlar? Bir elin parmağını geçer mi? (Hâlbuki birçok ilkokul mezunu sanayici, onlardan çok keşfe imza atmıştır bu ülkede.)

Tek yapabildikleri keşif darbecilerin yardımıyla **türban**dır!

Bu keşifleri de yarar değil **fitne** aracıdır.

Biz nice bilim adamları(!) tanıyoruz, Türkçe yazmasını bilmeyen, imla kurallarından anlamayan hatta bir sorunu için dört satır dilekçe yazamayan.

Bakın biz Müslümanlar, Darwin'in efsanesine inanmayan ve ilk insanın Hz Âdem olduğuna, O'nu ve bizi Allah c.c.'in yarattığına inanırız. Ağzınızla kuş tutsanız da sizin gibi inanmamız mümkün değildir.

Takiye yamayıp inandığınızı dürüstçe söylerseniz hiçbir sorun kalmayacak. **Sizin dininiz size bizim dinimiz bize**. (Lekümdiniкümveliyedin)

HAYAT NEDİR?

25/06/2022- İsmet Berkan- karar

Başlıktaki soruyu sormak 20’li yaşlarımın sonlarına kadar aklıma gelmemişti. Baktığımızda hayatın ne olduğunu şıp diye anlarız. Etrafımızda yaşayan şeyler var, bir de yaşamayan şeyler.

Derken 20’li yaşlarımın sonlarında, bize kuantum mekaniğini armağan eden büyük fizikçilerden biri olan Erwin Schrödinger’in tam da bu adı taşıyan (What is Life?) bir minik kitabını gördüm, aldım ve okumaya başladım. (Kitabın pdf versiyonunu isterseniz http://strangebeautiful.com/other-texts/schrodinger-what-is-life-mind-matter-auto-sketches.pdf adresinden okuyabilir, indirebilirsiniz, kitap İngilizce.)

Ancak kitabı okumaya başlamamla aklıma geldi, örneğin bu yazıyı yazmak için kullandığım bilgisayar ve bilgisayarın üzerinde durduğu masa da atomlardan oluşuyor; ben de öyle. Nasıl oluyor da ben “canlı” oluyorum da, bilgisayarla masa “cansız” oluyor? Üstelik masayı oluşturan tahta kısımlar yakın zaman öncesine kadar “canlı”ydı; artık değil.

Nedir hayatı hayat olmayandan ayıran, canlıyı cansızdan?

Schrödinger’in sözünü ettiğim kitabı, onun 1953 yılında İrlanda Dublin’de verdiği bir seminerde yaptığı konuşmaların derlenip toparlanmış halinden meydana geliyor. Bugün biyokimya, biyogenetik, moleküler biyoloji gibi alanlarda çalışan dünya çapındaki bilimcilerin hangisine sorsanız, Schrödinger’in bu kitabından nasıl etkilendiğini size anlatır, pek çoğu için bu alanlarda çalışmalarının sebebi Schrödinger’in kitabıdır zaten.

Bu yazıyı yazmak için oturduğumda Britannica ansiklopedisinin “life” (hayat) maddesinde gördüm, “hayat”la ilgili ve hepsi “yaşam bilimleri” grubunda yer alan bilimin pek çok dalı var. Ansiklopedideki madde metninin bir yerinde, “Bilimciler, teknisyenler ve hayatla ilgili bilim dallarında çalışan diğerleri kolayca canlı ile cansızı ayırt edebiliyor olsalar da, hiçbiri kesin ve hayatla ilgili her unsuru birden içeren tam bir tanım yapamıyor” deniyor.

Ansiklopedi daha sonra 6 ayrı kategoride (metabolik, fizyonomik, biyo kimyasal, genetik, termodinamik ve çoğalma) yapılan tanımları sıralamış ama gerçekte bunların hiçbiri tanım değil; hepsi kendi baktığı açıdan hayatın ne olduğunu sonuçları itibarıyla anlatan şeyler.

Örneğin “metabolik” tanımlar biyo kimyacılar ve bazı biyologlar arasında çok popüler ve bu tanıma göre yaşayan bir organizmayı veya tek bir hücreyi onun çevresiyle yaptığı metabolik değiş tokuş belirliyor. Hücreler enerji tüketirler, bunun için “beslenmeleri” gerekir vs. Ancak ansiklopedi de söylemiş, mesela yanan bir mumun alevi de öyledir; “hayatta kalabilmek” için çevresiyle ilişki kurar; çevresinden oksijeni alır ve ortaya karbondioksit ve su çıkarır. Mumun alevi de mi yaşıyor şimdi?

Fizyolojik tanıma göre hayat, beslenen, beslendiğini metabolize eden, dışkılayan, nefes alan, hareket eden, büyüyen, çoğalabilen ve dış uyarımlara cevap verebilen şey. Fakat bu özelliklerin pek çoğu bazı makineler için de geçerli; örneğin otomobiliniz çiftleşip çoğalmak dışında burada sıralanan bütün özelliklere sahip. Benzinle besleniyor, motorunda onu metabolize ediyor, dışarıdan oksijen alıyor, hareket ediyor vs.

Neyse bu tanım meselesini daha uzatmayacağım; çünkü dediğim gibi üzerinde uzlaşmaya varılmış bir tanımı yok hayatın.

Ama zaten meselemiz sadece tanımlamak da değil. Meselemiz, ne oluyor da aynı atomlar bazen “canlı” bazen de “cansız” nesneleri ortaya çıkarıyor? Kendisi bizim anladığımız anlamda “canlı” olmayan atomlar nasıl ortaya “hayat”ı çıkarabiliyorlar?

“Yumurtaya can veren yüce Allah…” diye başlayan çok sayıda yorum geleceğini tahmin ediyorum bu yazının altına ama ne olur yazmazdan önce bir düşünün: Sizin bir anda aklınıza gelen bu cevap hepsi de doktoralı binlerce bilimcinin aklına sahiden gelmemiş olabilir mi, sizin akıl ettiğiniz bir şeyi onlar edememiş olabilir mi?

Sonunda cevap, “Allah onlara nefes üfledi, onlar canlı oldular” cümlesi olacaksa bile, bu cümleye bilimciler kendi akıllarıyla ve bilimsel yöntemleriyle erişmek istiyorlar. Kutsal kitaplarda yazanları peşinen delil kabul etmiyorlar.

Başlangıçta “hayat”ın belli atomlara ve moleküllere özgü olduğunu düşünüyorduk ama hayatın ne olduğu hakkında araştırmalarımız derinleştikçe gördük ki, “hayat”ı oluşturan atomların ve moleküllerin sayısı bizim başta saydıklarımızdan çok daha fazla.

Burada belki küçük bir izaha ihtiyaç var: Moleküller, birden fazla atomun bir araya gelip birbirleriyle elektron alışverişiyle meydana gelen şeyler. Örneğin içtiğimiz suyu 2 hidrojen ve bir oksijen atomu bir araya gelerek oluşturuyor. Bir arada olmadıklarında hidrojen de oksijen de oda sıcaklığında gaz halinde bulunan atomlar. Ama bir araya gelip su olduklarında yeniden gaza dönüşmeleri için sıcaklığın 100 derece olması gerekiyor. Yani, oksijen ve hidrojen bir araya gelip oksijene de hidrojene de benzemeyen üçüncü bir materyali yaratıyorlar.

Oksijenle hidrojeni bir araya getirip "su" yapan şey, fizik kanunları. Aynı kanunlar mesela kan hücrelerimizi oluşturan atom ve moleküller için de geçerli. Peki ne oluyor da, bazı moleküller hayatı ortaya çıkarırken bazıları çıkarmıyor?

Bu sorunun cevabını aramaya haftaya da devam edelim.

YER YÜZÜNDE HAYAT NASIL BAŞLAMIŞ OLABİLİR?

09/07/2022- İsmet Berkan- karar

Bu konuya iki hafta önce, "Hayat nedir" sorusuyla başladık ve bu sorunun üzerinde herkesin anlaştığı bir cevabının olmadığını gördük.

Organik ile inorganik olanı kolayca birbirinden ayırt edebiliyoruz ama organik olanların neden ve nasıl organik olduklarını bilmiyoruz.

"Abiogenesis" adı verilen bir bilim disiplini var. Türkçe'ye nedense "Abiyogenez" diye çevirmişler; çevirmemişler de İngilizce'deki okunuşu Türkçe yazmak istemişler.

"Abiogenesis" biyolojik ortaya çıkış, biyolojik yaradılış gibi anlamlara geliyor. Yaşamın biyolojik kökenlerini arayan bir disiplin; biyolojiden kimyaya, genetikten nükleer fiziğe pek çok disiplinden insan bu alandaki araştırmalara katılabiliyor.

Cevabını aradıkları soru belli: "Hayat" dediğimiz şey, nasıl başladı?

Tabii sonuçlardan hareket ediliyor. Dünyada yaşıyoruz ve bir hayli zengin bir hayat var etrafımızda. DNA'sı bile olmayan virüslerden tutun da son derece karmaşık çok hücreli yüzlerce "organ"ı bir arada çalıştıran süper organizma diyeceğim insan gibi canlılara kadar, çok çeşitli ve zengin bir hayat var dünyada.

Peki bu hayat nasıl oldu da dünyada başladı, tabii kaçınılmaz olarak bir de neden dünyada başladı?

Dünyamızın bundan 4,5 milyar yıl önce bir "ateş topu" olarak ortaya çıktığını biliyoruz. Geçen hafta ilk atomları, ilk yıldızları anlattım. Dünyamızı (ve bizi) meydana getiren atomlar daha önce bir başka yıldızın (belki birden fazla kez yıldızın) patlaması sonrası uzaya saçılan materyaller olmalı. Öyle ya, dünyamızda en ağır atomları bile bulabiliyoruz. Bu atomların ancak süpernova patlamalarıyla meydana geleceğini biliyoruz.

Bir dev yıldızın patlaması gibi son derece vahşi bir ortamdan sonra arta kalan materyal, kütle çekiminin etkisiyle bir araya gelmeye başlıyor, en fazla kütleyi güneş kendine çekiyor, geri kalanlar da gezegenleri oluşturuyor. Dünyamız o gezegenlerden biri olarak 4,5 milyar yıl önce oluşuyor.

Sonra büyük bir hızla soğumaya başlıyor. Yer kabuğu oluşuyor. Aradan milyonlarca yıl geçiyor; bugün Quebec diye bildiğimiz Kanada şehrinin yakınlarında bulunan fosil kayıtlarına bakılacak olursa, bundan 4,28 milyar yılla 3,77 milyar yıl önce yaşadığını düşündüğümüz ilk mikro organizmalar oluşmaya başlıyor. Bugün insanlığın elindeki en tartışmasız kanıt, yeryüzünde bizim saptayabildiğimiz en eski hayatın bundan 3,5 milyar yıl önce olduğunu söylüyor.

Bu ilk hayat örnekleri elbette mikroorganizmalardı; daha önceye ait tek hücreli bir hayat vardıysa bile onu biz bilmiyoruz, bir fosil bulunmuş değil.

Peki nasıl başlamış olabilir bu hayat?

1952 yılında Amerika'daki Chicago Üniversitesi'nden Stanley Miller ve Harold Urey adlı iki bilimci o çok ünlü deneylerini yapıyorlar; bir takım inorganik atomlardan organik hayat ortaya çıkarmayı başarıyorlar. Yani, yapay yollarla bir hayat başlatıyorlar.

Bu, hayatın nasıl başladığına dair kimyacıların verdiği cevap.

Ama aynı cevabı arayan bir de genetikçiler var. Onların hesabına göre toplamda 355 tane gen dünyadaki bütün hayat için ortak. Bakteriyle insanı, yılanla fili, çam ağacıyla ardıç kuşunu ortak kılan bu 355 geni geriye doğru taramaya ve dünyadaki bütün hayatın ortak atasını bulmaya çalışıyorlar.

Yer yüzünde hayatın ilk aminoasitlerden ilk RNA'ya, oradan hücreye ve derken çok hücreli yapılara ve nihayetinde devasa canlılara, kendi aklıyla bütün bu ilişkileri çözmeye çalışan insana kadar nasıl evrildiğini izah eden son derece ayrıntılı teorilerimiz var. Bunlar dinamik teoriler, yeni bilgiler ve bulgular ışığında sürekli güncelleniyorlar, yenileniyorlar. Ama bugüne kadar hayatın böyle evrimleşerek geliştiğini söyleyen en temel yol haritası olan teoriyi değiştirmeyi gerektirecek bir bulgu elde edilmedi.

Dünya üzerindeki hayatın tek bir ortak atası olmayabilir ama birkaç on milyon yıllık bir pencere içinde birbirine benzeyen "hayat" formları ortaya çıkmış olabilir.

Hayatın kökenine gittiğimizde bazı temel molekülleri ve ardından da ortaya çıkan proteinleri görüyoruz.

En başa geri döneyim: O moleküller farklı atomların bir araya gelmesiyle oluşuyor. Molekülü oluşturan temel mekanizma, atomun sahip olduğu elektron sayısıyla ilgili. İki veya daha fazla atom elektronlarını paylaşarak bir araya geliyor ve molekülü oluşturuyor.

Atomun veya molekülün "cansız" olduğunu söyleyebiliyor muyuz? İçlerinde çok yüksek enerjiler barındırıyor atomlar ve dışarıya da sürekli enerji veriyorlar. Baktığınızda sürekli hareket eden bir şey atom ve molekül.

Biz insanlar, akıllı ve bilinçli canlılar olduğumuz için sürekli etrafımızdaki dünyayı, evreni, doğayı anlamlandırmaya çalışıyoruz. Çok uzun süre dünyanın ve evrenin sadece bizim için yaratıldığına inandık. Hala içimizde buna inananlar var.

Zaman içinde başka canlılarla pek çok ortak noktamız olduğunu gördük. Son olarak insanın sadece insan olmadığını, vücudumuzda yaşayan trilyonlarca bakteri ve mikropla birlikte bir "süper organizma" olduğumuzu öğrendik.

Gelin haftaya bu konuya biraz daha devam edelim.

ADEM, HAVVA HAZRETİ İBRAHİM HAZRETİ MUSA HAZRETİ İSA...

08/09/2022- İsmet Berkan- karar

Hatırlıyor musunuz, Sezen Aksu'nun 2017'de çıkardığı şarkısında geçen "Havva" kelimesi yüzünden birkaç ay önce çıkan gümbürtüyü?

Sezen Aksu'nun "Hazreti Adem ve Havva'ya hakaret ettiği" ve dolayısıyla dine hakaret ettiği öne sürüldü. Kapısında gösteriler yapıldı, ölüm tehditleri havada uçuştu, sosyal medyada neler neler söylendi.

Bunu aklımızın bir kenarında tutalım ve güncel konuya gelelim. Hoş o da güncel değil ya, neyse…

Prof. Dr. Celal Şengör, HaberTürk TV'de Fatih Altaylı'nın bundan 3 ay önce, 25 Mayısta yayınlanan programında Hazreti İbrahim diye birinin de, Hazreti Musa'nın da yaşadığının kuşkulu olduğunu söyledi.

Ne Celal Şengör herhangi biri ne de bu sözlerin söylendiği program böyle kafadan atma şeylerin kolayca telaffuz edilebildiği bir program.

Programın konuklarından biri Harran'daki kazıların başkanı arkeolog Mehmet Önal. Program da Harran'da yapılıyor. Mehmet Önal, Harran için "Hazreti İbrahim'in yaşadığı yer" deyince Celal Şengör araya giriyor, "Bunların hepsi masal. İbrahim diye bir adamın yaşadığı malum değil" diyor.

Celal Şengör, bir başka cümleye "Kutsal kitap denen metinler…." diye başladığında programın yöneticisi Fatih Altaylı tehlikeyi seziyor, "İstersen girme bu konulara" diyor ama Şengör daha kibar cümlelerle devam ediyor: "Bunların hepsi o 3 tane kutsal kitap denilen, Suriye din geleneği, Mezopotamya din geleneğinden türemiş bir yan branştır. Musa peygambere bakıyorsun, adamı da tarih bilmiyor, yok öyle birisi. Musevilerin kitabındaki Mısır'dan çıkış olayı da yok. Hocamın söyledikleri tamamen menkıbevi. Belge yok."

Kastettiği, bizim Zerdüştlük dediğimiz, batı dillerinde "Zoroastrianism" diye geçen inanç. Musevilerin, Kudüs'ten Babil'e sürüldüklerinde bu inançtan çok etkilendikleri, tek tanrılılık dahil bu inancın pek çok unsurunu aldıkları d,in tarihçilerinin genel olarak kabul ettiği şeyler.

Şengör biraz sonra da, "Musa'nın Mısır'dan çıkışı diye bir şey yok, bu konu incelendi, belgelendi" diyor ve "Menkıbevi tarih" ile "Gerçek tarih" arasında bir ayrım yapıyor. Mehmet Önal da bu ayrımı doğruluyor.

Programda yer alan diğer konuk olan felsefeci Prof. Dr. Ahmet Arslan da, "Şimdi bakın İsa'nın bile tarihi bakımdan yaşamış olduğuna dair elimizde hiçbir kanıt yok. Celal Hoca haklı. İbrahim, elimizde bulunan tarihi belgelere göre şu anda mevcut değil. İsa da mevcut değildir. Musa bence efsaneden daha fazlasıdır" diyor.

Konu, tarihçilerin, din tarihçilerinin ve düşünce tarihçilerinin konusu esas olarak. İnananlar Hazreti İbrahim'in, Hazreti Musa'nın, Hazreti İsa'nın gerçekten varolduğuna ve yaşadığına inanıyor ve bu cümleleri de açıkçası ilk kez duymuyor. Bu peygamberlerin gerçekte yaşayıp yaşamadığı konusu epey bir zamandır konuşulan bir konu.

Bu haliyle bakınca, esasen dindarların bile ilgiyle dinleyeceği bir entellektüel sohbet var ortada. Nitekim bu sohbet TV'den yayınlandı, öyle yer yerinden falan oynamadı. Dediğim

gibi söylenenlerde yeni bir şey yok; sadece bazı kişiler bu görüşleri ilk kez duymuş olabilirler. Bu da onların sorunu.

Ama hayır, son olarak şarkıcı Gülşen'i tutuklatmasıyla gündemimize gelen İstanbul'un genç basın savcısı, bu konuyu "Yahu ben duymamıştım, ilk kez bu görüşleri işitiyorum" deyip bir kenara çekilip konuyu öğrenmeye kalkışmıyor. Hayır, onun yerine Celal Şengör'e "Dine hakaret"ten soruşturma açıyor.

Şengör önceki gün gitti savcıya ifade verdi. Medyaya yansıyan ifade metninden ben şunu anladım: Ey savcı, bu konuyu istersen bir daha düşün ve sakın ola ki bana dava falan açma, açarsan o davanın çok fena sonuçları olabilir.

Celal Şengör, ifadesinde tarihte bilim ile din arasında yaşanan çatışmalardan örnekler veriyor ve bunların hepsinde tartışmayı bilimin kazandığını, dinin geri adım attığını hatırlatıyor. "Bilimi yardılamak Ortaçağ'da kalmış bir şey" diyor.

Hepimiz Alman tiyatrosunun büyük yazarı Bertold Brecht'in Galileo'ya engizisyon mahkemesi çıkışı söylettiği "Ama yine de dönüyor" cümlesini biliyoruz. Evet, kilise ve Papa ne diyor olursa olsun, dünya güneşin etrafında dönüyor.

Din ile bilimi çatıştırmak dine yapılabilecek en büyük kötülüklerden biri. Din, iman gerektirdiği için sorgusuz bir şeydir. Ama iman edenler inandıkları her şeyi sözlük anlamıyla ve bu dünyaya ait gerçekler gibi almaya kalkışırlarsa, bazen fizik bilimiyle, bazen biyoloji bilimiyle, bazen tarih ve arkeoloji bilimiyle kaçınılmaz biçimde çatışmaya girerler.

Kanıta dayalı karar veren ceza mahkemesinde Hazreti İbrahim'in, Hazreti Musa'nın, Hazreti İsa'nın yaşayıp yaşamadığını veya Adem ile Havva'nın var olup olmadığını, cennet isimli gerçek bir yer olup olmadığını, onların buradaki yasak elmayı yediler diye bizzat Allah tarafından cennetten kovulup kovulmadığını konuşmak ister misiniz?

Bence din ile bilimi bu şekilde, liseli ergen kıvamında çatıştırmamak lazım.

ADNAN, YİĞİT, İHSAN; SIFIR! İSMET BERKAN; EH

22 Kasım Perşembe 2012- odatv4.com/

Aylık Bilim dergisi Bilim ve Ütopya, bu ayki sayısında "Entropi" konusunu kapağa taşıdı. Dergi, bilimsel bir konu olan "entropi"nin medyada ne kadar cahilce kullanıldığını gözler önüne serdi.

İşte Prof. Dr. Bekir Karaoğlu'nun yazdığı "Meyanın entropiye yaklaşımı" başlıklı o yazısı:

"Medyada "entropi" kavramı ve onunla ilişkili olan Termodinamiğin 2. yasası siyaset, ekonomi ve sosyoloji konularında giderek kullanılır oldu. Elbette bir yazar düşüncesini desteklemek üzere başka alanlardan kavramlar ödünç alabilir. Ama bunun da belli sınırlan olmalıdır.

İnternette yaptığım bir gezinti sonucunda, çoğu iyi niyetli olsa da, genelde tüm yazarların entropi kavramının bir yönüyle hakkını veremediklerini gördüm. Tüm bu yaklaşımları üç gruba ayırabiliriz: Birinci gruptakileri yanlış veya eksik olarak niteleyebiliriz. İkinci grupta entropiyi ekonomi alanına uygulamaya çalışanları görüyoruz. Üçüncü grupta ise entropiyi gayet iyi bildiği halde, kendi metafizik görüşlerine destek amacıyla yanlış kullanan Harun Yahya var.

Yanlış veya eksik bilenler

Entropinin nasıl yanlış anlaşıldığını birkaç örnek üzerinden görelim:

1. "...Bırakın demokrasiyi, 'hesap verilebilirlik' ilkesi her örgüt için çağdaş yönetim anlayışının bir gereği. Çünkü bu ilkenin dışında kalan örgütler kara deliğe dönüşür, entropiye giderler." (İhsan Dağı, Radikal, 17.10.2008)

2. "...Termodinamiğin anlaşılması en zor kanunu 'entropi'dir. Entropi, enerjinin hal değiştirmesi için, bir kısmının mutlaka 'yok' olması (veya sonsuzda depolanması) gerektiğini söyler. İşletme ekonomisinin esası budur." (Ege Can sen, Hürriyet, 8.1.2003)

3. "..Ancak temel yasa işleyecek, kaos, yani entropi, yani düzensizlik yasası mutlaka hakim olacaktır." (İlkel Sarıer, 9.9.2011)

4. "Yukarıda anlattığım modelin temeli 'entropi' kavramına dayanır... Aslında 'fizik' gibi görünür ama 'sosyaldir', 'siyasaldır'! 'Entropi' kavramı gereği; bir sistem 'genleşirken' her saniye 'yeni güç katılımı' gerektirir, bu durduğu anda 'sistem duraklar ve çökmeye' başlar." (Yiğit Bulut, Habertürk, 3.7.2009)

Yukarıdaki alıntılardan birincisinde entropi, kara delik benzeri, enerji yutan bir mekanizmaya benzetilmiştir. Bu benzetme yanlıştır, çünkü entropi bir niceliktir, bir mekân veya obje değildir.

İkincide, entropi kavramının kendisi bir kanun olarak görülmüş, enerjinin "yok" olması veya "sonsuzda depolanması" gibi bir eylem olarak sunulmuştur. Burada da entropinin bir nicelik olduğu anlaşılmamıştır.

Üçüncüde ise entropi, hiç alakası olmayan kaos anlamında kullanılmıştır.

Dördüncü alıntı o kadar saçma ki neresini düzelteceğimi bilemedim.

Burada İsmet Berkan'a ayrı bir paragraf açmak gerekiyor:

“Termodinamiğin ikinci kanunu bize enerji harcandıkça evrende düzensizliğin, yani entropinin de arttığını söyler. Bardağa eliniz çarpar, bardak masadan yere düşer ve kırılır. Ama yerde kırık biçimde duran cam parçaları masaya zıplayıp bir bardak haline gelmezler." (İsmet Berkan, Hürriyet, 22.7.2012)

Berkan bu yazarlar arasında, konuyu en samimi olarak anlamaya çalışan ve okuduğunu anlayan birisi. Fakat, o da bilimin çıraklığını yapmamış olduğu için, entropiyi bir bütün olarak kavrayamıyor.

Berkan'ın yanlışı entropi artışını günlük hayattaki anlamıyla düzensizliğin artışı olarak algılamasından kaynaklanıyor. Oysa doğa bilimlerinde "düzensizlik" denilen şey bundan farklıdır. Belki biraz teknik olacak; ama 2. yasa, sistemin mikroskopik durum sayısı en fazla olan makro duruma geçeceğini söyler. Bu, günlük hayatta kullanılan düzensizlik kavramıyla her zaman örtüşmeyebilir. Mesela, bir kaptaki su içine bir buz parçası attığımızı düşünelim. Sistem kendi haline bırakıldığında, entropi artışı gereğince, buz erir ve kabın içinde her yer tekdüze su olur. Şimdi, hangi durum daha düzensizdir?

Ekonomide entropi

Diğer bir grup yazar ve akademisyen, ekonomide entropiye ve 2. yasaya dayalı yaklaşımlar ileri sürüyorlar. Kalkınma, enflasyon, para arzı gibi kavramları bir şekilde entropi ile ilişkilendirip, gelişmenin entropinin artacağı yönünde olduğunu bir yasa, bir ilke olarak ileri sürüyorlar (Bu konuda o kadar çok örnek var ki alıntı yapmaya gerek görmüyorum.)

Fakat tüm bu yazarların kullandıkları entropi yasasının ekonomide bir dayanağı yok. Nereden kaynaklanıyor, tüm ekonomistler buna inanıyorlar mı? Doğa bilimlerinde entropi artışı deneylerle doğrulandıktan sonra bir yasa olarak vazedilmişti. Ekonomide bu maalesef bir temenniden öte gidemiyor. (Bu konu çok geniştir, yerimiz olmadığı için bu kadarla yetinelim.)

Harun Yahya'nın açmazı

Harun Yahya evrim teorisine karşı çıkabilmek amacıyla, entropinin açık sistemler için olan versiyonunu kullanıyor.

Önce, açık sistemler için entropi ve 2. yasayı kısaca açıklayalım:

Bir sistem (ağaç, hayvan, buzdolabı, vs...) çevresiyle ısı ve enerji alışverişi yapabiliyorsa, sistemin entropisi (S,) azalabilir veya artabilir. Ama bu sırada çevrenin de entropisi (S2) değişecektir, 'kinci yasaya göre gelişme, sistem+çevrenin net entropisinin (S1+S2) arttığı yönde olur. Mesela bir buzdolabı, kendi içindeki entropiyi azaltacak şekilde çalışır, ama bunu yaparken çevrenin (odanın) entropisini daha fazla miktarda artırır. Böylece, toplam sistemin (oda+buzdolabı) net entropisi artmış olur.

'Termodinamiğin İkinci Kanunu, evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız bütün her şey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaşacağı mutlak sondur ve söz konusu kanuna göre bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur." (Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni)

Harun Yahya entropiyi doğru olarak özetliyor. Ama bundan sonra, kullanmaması gereken yerde (canlı hayatın başlama süreci için) kullanıyor:

"Evrim teorisi bu kanunla temelinden çelişen tam tersi bir mekanizma öne sürer. Evrim teorisine göre, dağınık, düzensiz, cansız atomlar ve moleküller, zamanla kendi kendilerine tesadüflerle bir araya gelerek düzenli ve planlı proteinleri, DNA, RNA gibi son derece kompleks moleküler yapıları, ardından da çok daha ileri düzenlere, organizasyonlara ve tasarımlara sahip milyonlarca canlı türünü ortaya çıkarmışlardı. Evrime göre, her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen bu

hayali süreç, Entropi Kanunu'nun ortaya koyduğu gerçeklere bütünüyle aykırıdır." (Adı geçen eser)

Harun Yahya (Adnan Oktar), entropiyle Evrim Kuramı'nı çürütmeye soyunurken, kendi kazdığı kuyuya düşüyor.

Burada Harun Yahya iki şeyi birbirine karıştırıyor: Canlı yaşamın sürebilmesini ve evrende canlı hayatın başlamasını. Bir canlının yaşamını sürdürürken karmaşık dokular oluşturması veya evrim geçirmesi 2. yasaya aykırı değildir. Evet, daha düzenli bir yapıya geçerken kendi entropisi azalmaktadır. Ama bunu yaparken çevreye ısı verecek ve dolayısıyla toplam sistemin (canlı+çevre) entropisi artmış olacaktır.

Fakat canlı hayatın başlama mekanizması henüz bilimin açıklayabildiği bir şey değildir ve elde bilimsel veri olmadığı için, zaten bu konuda bir şey söylememektedir. Ama yaşam bir kez başladıktan sonra, yaşam faaliyetleri veya evrimi, termodinamiğin 2. kanununa uygundur. İşte Harun Yahya bu iki noktayı karıştırarak, entropi kavramıyla evrim teorisini çürütebilmeyi hedefliyor.

Aslında Harun Yahya entropiye hiç dokunmasa daha iyi ederdi. Çünkü termodinamiğin 2. yasasında (Harun Yahya'nın kendi sözleriyle), her şey düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gidiyorsa, Dünya'ya nizam vermek isteyen her türlü inancın nafile olduğunu da kabul etmesi gerekirdi.

Yazıyı futbol antrenörü Bülent Uygun'dan sevimli bir alıntıyla bitirelim:

"Sivasspor Teknik Direktörü Bülent Uygun, Türk futbolundaki kaosu evrendeki düzensizliğe benzeterek 'Futbolumuzda entropi hastalığı var' diye konuştu." (Sabah, 1.5.2009)

EVRİM DİNİ VE DİNDARLARI

Abdulkadir Yılmaz-3 Temmuz 2006- feyzdergisi

Evrim hakkında bir şeyler yazacağım ama çürütmek maksadıyla değil. Neyi çürüteceksin ortada ciddi ye alınacak bir şey mi var? O sebeple biraz aklı ve kendine saygısı olanın evrimden bahis açması bile ayıp. Anka kuşunun varlığına inanırım evrime inanmam. Fakat ben evrimcinin psikolojisine taktım. Onu deşifre edeceğim. Bazıları var ki asla bu iddiasından vazgeçmez. Dünyada evrimi savunan kimse kalmasa o savunur. Çünkü onun derdi evrimle değil dinledir. Allah'ı inkâr, dini inkâr için ellerindeki tek kozdan vazgeçmek istemiyorlar ve bunu bilimsellik kisvesi altında yapmak istiyorlar bütün mesele bu.

Evrim fikri hangi şartların ürünüdür biraz tarihe bakmak istiyorum. Avrupa da aydınlanma öncesi ilahiliğini yitirerek, beşerileşmiş dolayısıyla da papazların arzu ve şahsi çıkarları doğrultusunda iyice nefsanîleşmiş Hıristiyanlık dini bilimin önünde engeldi. Gelişmesine müsaade etmiyordu. Yönetimde laikliğe, bilimde pozitivizme kayış bu etkinin zorunlu birer tepkileriydi. Bu sancıların yaşandığı dönemlerde, fizik, astronomi, biyoloji gibi bütün bilim dallarında Tanrının baskısından kurtulma çabaları vardı. Zira Kilise ve din adamları tanrı adına gerçekten zulüm ediyorlardı. Darwin'in evrim kuramı, Kiliseden ve din adamlarının zulmünden iyice bunalmış batılı bilim adamları için kurtarıcı bir simit oldu. Ve bu bunalmış çevre evrim teorisine ispat edilmiş matematiksel bir gerçekmiş gibi sarıldı. O zamanki bilim adamlarının büyük çoğunluğu bu teoriyi çürütmeye değil ispat etmeye delil arıyorlardı. Bu

meseleden rahatsızlık duyanlar kilisenin baskısına rağmen dindarlığından vazgeçmek istemeyen samimi Hıristiyanlar ve birde dini kullanarak insanları sömürmeyi alışkanlık haline getirmiş din adamlarıydı. Evrim kuramı bilimsel bir gerçekmiş gibi, bir iki uyduruk delille ortaya atılınca şartlardan dolayı büyük bir teveccüh gördü. Daha sonra bu durum öyle bir hal aldı ki, bu fikri savunanlar bilimsel, akılcı, karşısında olanlar ise ilkel, dogmatik fanatik tutucu zavallılar oldu, Bilimsel gelişmeler ışığında enine boyuna tartışılan bu kuram, zamanla bilimselmiş gibi görünen bütün temellerini yitirdi. Bu gün ise bu teori bilimsel bir teori olmaktan tamamen çıkıp hayal mahsulü bir masala döndü. Bilim adamlarından birçok ateşli evrim savucusu şimdi böyle bir fikri savunduğu için kendinden utandığını itiraf ediyor. Delil olması açısından birkaç örnek vereceğim. Bu örnekler Darwincilerin psikolojilerini çok iyi açıklamaktadır.

Rast gele mutasyonların, tüm canlılık âleminin ihtiyaçlarını karşılamış olmasının imkânsızlığını anlattıktan sonra Grassé şöyle diyor:

Hayal kurmaya karşı bir yasa yok, ama bilim buna dâhil edilmemelidir.1

Dr. Robert Milikan (Nobel ödüllü, ünlü bir evrimci):Şu çok acıklı: Biz bilim adamları şu ana kadar hiçbir bilim adamının kanıtlayamadığı evrimi kanıtlamaya çalışıyoruz.2

Dr. Lewis Thomas: Biyolojinin, evrimde yönlendirici güç için “hata” sözcüğünden başka bir sözcüğe ihtiyacı var. Tesadüf doktrini ile uzlaşmam mümkün değil. Doğadaki amaçsızlık ve kör tesadüfler kavramına tahammül edemiyorum. Ve bununla beraber zihnimi sakinleştirmek için bunun yerine ne koyabileceğimi hala bilmiyorum.3

H. S. Lipson: Eğer canlılık atomların, doğa güçlerinin ve radyasyonun karşılıklı etkileşimleri sonucunda oluşmamışsa nasıl oluşmuştur?.. Sanırım tek kabul edilebilir açıklamanın yaratılış olduğunu kabul etmeliyiz. Bundan ne kendim ne de fizikçiler hoşlanmamaktadır. Ancak eğer bir teoriyi bilimsel deliller destekliyorsa, o teoriyi sırf hoşlanmadığımız için reddedemeyiz. Aslında evrim bir anlamda bilimsel bir din haline geldi; hemen hemen bütün bilim adamları bunu kabul etti ve birçoğu onunla uyumlu olması için gözlemlerini eğip bükmeye hazırlandılar.

Evrim teorisinin yaşayan canlıların tüm özelliklerini sayabilme yeteneği beni daima teoriden kuşkulanmaya itmiştir (Örneğin zürafanın uzun boynu). Bu nedenle son 30 yıllık biyolojik araştırmaların Darwin’in teorisine uygun olup olmadığına baktım. Uygun olduğunu düşünmüyorum. Bana göre teori ayakta bile duramamaktadır.4

Gregory Alan Pesely: Ayrıca bilim adamlarının temel prensibi “gereksiz söz tekrarı” olan bir kanundan memnun kalmaları utanılacak bir şeydir. Bu problem ile ilgili başarılı bir çözüme kavuşulmadıkça doğal seleksiyon teorisi asla ciddi bir bilim olamaz.5

Dr. Colin Patterson (İngiltere Doğa Tarihi Müzesi yöneticilerinden, evrimci paleontolog. Doğa Tarihi Müzesi Gazetesi’nin editörü, Evolution kitabının yazarı):

Bu anti-evrimci bakış açısını almaya başlamamın nedenlerinden birisi, bu şey üzerinde 20 yıl çalışıp bu konuda tek bir şey bilmemenin yaptığı etkiydi. Bir kişinin bu kadar uzun bir süre

yanlış yönlendirildiğini öğrenmesi onun için oldukça büyük bir şok. Bu yüzden geçen birkaç hafta, çeşitli insanlara ve insan gruplarına basit bir soru sormaya çalıştım. Soru şu: Bana evrim hakkında bildiğiniz bir şeyi, doğru olan bir şeyi anlatabilir misiniz? Bu soruyu Doğa Tarihi Müzesi'ndeki jeoloji grubuna sordum ve aldığım tek cevap sessizlikti. Chicago Üniversitesi'ndeki Evrim Morfoloji Semineri'ndeki (Evolutionary Morphology Seminar) prestij sahibi evrimci üyelerde denedim ve aldığım tek cevap uzun süren bir sessizlikti ve sonunda bir kişi şöyle dedi: "Tek bir şey biliyorum, evrim teorisi liselerde okutulmamalıdır." 6

Roger Lewin (Ünlü evrimci bilim yazarı, New Scientist dergisi eski editörlerinden): Zekâmızı gösteren anlayışımız, son derece geniş teknolojik imkânlarımız, son derece karmaşık olan dilimiz, ahlaki değerlerimiz tüm bunlar galiba doğayla insanları birbirinden ayırmaya yeterli olacaktır… Evrimciler için bu durum açıklanması gereken bir utançtır.7

Norman Macbeth: Maalesef evrim alanındaki açıklamaların çoğu iyi değil. Doğrusu bunların açıklama olarak değerlendirilmeleri bile çok zordur. Öneri, önsezi ve boş hayallerdir, hipotez olarak adlandırılmaları bile yanlış olur. 8

Prof. Cemal Yıldırım (Yerli evrim savunucularından, felsefe profesörü): Hiçbir bilim adamı (Darwinist ya da neo-Darwinist olsun) evrim kuramının ispat edildiği düşüncesini ileri süremez.9

Doğrudur, evrim kuramı ispat edilememiştir.10

Darwin'in evrim kuramı bugün geçerliliğini koruyorsa, bunun başlıca nedeni yerine geçecek daha doyurucu, alternatif bir kuramın yokluğundandır. Yetersiz de olsa Darwin'in kuramını, başka bir kuram ortaya çıkıncaya kadar korumak zorundayız.11

C. D. Darlington: Bize insanoğlunun sanatı kademe kademe geliştirdiği ve sonunda tarihin ışığında ortaya çıktığı anlatıldı. Bu "yavaş yavaş" ve "adım adım" gibi insanın beynini uyuşturmak için kullanılan kelimeler sürekli olarak tekrarlandılar. Amaç büyük bir bilgisizliği örtmekti. Biri şu soruyu sormalıydı: Hangi kademeler? Ancak bu soruyu soran kişi de verilen yavan cevaplarla uyuşturuldu ve vazgeçti. Çünkü hiç kimse medeniyetin bir anda oluştuğunu düşünmek bile istemiyordu.12

Bu kadar açık gerçeklere rağmen Ama ne tuhaf ki, hala bilim çevrelerinden ısrarlı savunucuları da var. Maalesef bir zaman iman ve Allah sevgileriyle evrime karşı koyan dindarlara söyledikleri gibi, tutucu, yobaz, fanatik konumunda olarak hem de… Evet, dillerinden düşürmedikleri bilimselliklerine rağmen evrime iman etmiş bilim adamları, bu kuramı ısrarla savunuyor ve bir gün bu kuramın ispat edileceği günü bekliyorlar.

Bu duruşun izahını yapmak zordur. Bilim adamı olduğunu iddia ederken aklın bilmin karşısında durarak bu görüşü savunması ne ile izah edilir. İşte mucizevî kitap Kur'an bu duruşun sebebini çok güzel izah eder. Şu ayetler üzerinde biraz düşünelim: .

9-O halde, eğer öğüt fayda verirse, öğüt ver.

10. Allah'a karşı derin saygı duyarak ondan korkan öğüt alacaktır.

11,12. En büyük ateşe girecek olan en bedbaht kimse (kâfir) ise, öğüt almaktan kaçınır.

el-A'la süresi

26. (Hal böyle iken) nereye gidiyorsunuz?

27,28. O, âlemler için, içinizden dürüst olmak isteyenler için, ancak bir öğüttür.

29. Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz El-Mutaffifin suresi

Yukarıdaki ayetlerden anlaşılan şudur ki,

Ey Habibim sen Kur'an'la öğüt ver, ama ancak dürüst olmak isteyen,yalancılığı kendi içinde bile olsa kendine yakıştıramayan kimseler ondan öğüt alacaktır, buyrulmakta..

Yani öğüte kulak verecek kimse gerek kendine ve gerekse topluma karşı dürüst olmamayı karakter olarak kendine yakıştıramayan kimse demektir. Yalancı ve kaypak kişilikli, olup menfaati için her şeyi yapan ve hiçbir kutsal değere itibar etmeyen kişilerin öğüt almak gibi bir düşünceleri olamaz ve onlara da ne yaparsan yap öğüt fayda vermez. Çünkü onlar peşin ve anlık lezzetlerden vazgeçerek daha büyük menfaatlerin hesabını asla yapamazlar. Öğüt alabilecek kimse doğrunun ne olduğunu bilemeyen, doğruyu arayan ama yanlış bir görüşü doğru sanarak onu savunan, kafası karışık kimsedir. O sebeple bir gün doğruyu bulduğunda, ona karşı direnmeyen, hatasını anladığı anda duygusal davranmayıp her şeye rağmen gerçeğe dönen insandır. İnatçı, tutucu, fanatik değildir.

Sahabenin içinde önce inkâr ederken daha sonra iman edenler kafası karışık insanlardı. Akıllarında ve kalplerinde ki sorular cevap buldukça iman ettiler. İman etmeyenlerin kafalarında değildi sorun. Temizlenmek istememelerindeydi. Yani doğruyu duymak istemiyorlar, Kur'andan etkilenmemek için kulaklarını tıkıyorlar ve birbirlerine böyle yapmalarını tavsiye ediyorlardı. Doğruyu arayan böyle yapar mı? Ama Hazreti Ömer, Hz. Peygamberi öldürmeye giderken, evde kardeşi ve eniştesini Kuran okurken yakaladı ve okudukları şeyi kendisine de okumalarını söyledi. Dinleyince de hakikate teslim oldu. Çünkü o doğrudan korkmuyordu. Ama o dönemlerde Yahudilerden iman etmeyenler bugünkü evrimcilerin konumdaydılar. Onların kafaları karışık değildi. Hazreti Peygamberin risaleti bir gerçekti. Tevrat'taki bilgiler bunu çok açık bir şekilde gösteriyordu. Ama itirazları vardı bu doğruya. Peygamber İsrail'den olmalıydı. Bu itiraz aynı zamanda Allah' a(c.c.) idi.

Hakikatin karşısındaki bu duruş aynen şeytanın duruşudur. Allah'ın emrine rağmen Âdem'e secde etmeyen Şeytan'ın duruşu. Bu duruş kasıtlı, inatçı, isyankâr ve şuurlu bir duruştur. Yani küfürden razı bir duruş. Yukarda örneklerde de görüldüğü gibi Evrim Kuramından birçok bilim adamı vazgeçti. Bunun çürük bir görüş olduğunda, savunulacak bir tarafı olmadığında karar kıldılar. Çoğu bu görüşü savunduğu için bilim adamlığından utandığını itiraf etti. Hala ısrar edenler yukarıdaki ayeti kerimede ifade bulduğu gibi, temizlenmek istemeyen, isyanı bir şuur olarak benimseyip savunan insanlardır.

İnsanın yaratılışını ve gayesini anlatan aşağıdaki ayetlerle yazımızı noktalayalım.

1. İnsan (henüz) anılır bir şey değilken (yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti.

2. Şüphesiz biz insanı, karışım halindeki az bir sudan (meniden) yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu işitir ve görür kıldık.

3. Şüphesiz biz onu (ömür boyu yürüyeceği) yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kateder. El-İNSAN SÛRESİ

Kaynakça

1- Pierre Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s.103

2. SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland, URL:http://www.rmplc.co.uk/eduweb/ sites/sbs777/vital/evolutio.html

3- Lewis Thomas, "On the Uncertainty of Science", Key Reporter, vol.46 (Sonbahar 1980), s.2

4- H. S. Lipson, "A Physicist Look at Evolution", Physics Bulletin, 31 (1980), s. 138

5-. Gregory Alan Pesely, "The Epistomological Status of Natural Selection", Laval Theologique et Philosophique, vol. 38 (Şubat 1982), s. 74

6-. Dr. Colin Patterson, "Evolution and Creationism", American Museum of Natural History'deki konuşmasından, New York City, 5 Kasım 1981

7-. Roger Lewin, In the Age of Mankind, Washington D.C.: Smithsonian Books, 1988. s.22

8-. Norman Macbeth, Darwin Retried: An Appeal to Reason, Boston: Gambit, 1971, s. 147

9-. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.56-57

10-. Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.134

11- Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, s.108

12-. C.D. Darlington, "Origin of Darwinism", Scientific American, Mayıs 1959, s.68

BİLİM DİNİ

Dr. Mehmet Öztürk-1 Haziran 2012- feyzdergisi

Bilimi her zaman temel referans kabul etme veya her şeyi bilime çek ettirme kaygı ya da takıntısı nereden kaynaklanmaktadır hiç düşündünüz mü?

Bilim, maddesel evrenin yapısını ve davranışlarını deney ve gözlemler aracılığı ile inceleyen entelektüel çalışmalar bütünüdür. Bilim filozoflarınca bilimin şu özelliklere sahip olduğu belirtilir:

Bilim, somut olgulara yönlenerek doğrulanabilir olan ifadeleri inceler.

Bilim mantıksaldır. Bilimsel ifadeler, mantıksal açıdan çelişkisiz ifadeler olmalıdır.

Bilim objektiftir. Bilim, öznel ifadeler ile değil nesnel ifadeler ile ilgilenir.

Bilim eleştireldir. Bilimdeki mevcut her kuram çürütülebilir veya değiştirilebilir; her kuram yerini başka bir kurama bırakabilir.

Bilim genelleyicidir. Bilim, tek tek bütün olgular ile ilgili gözlem yapmaz; bunlar ile ilgili genel kurallar ve bağıntılar bulmaya çalışır.

Bilim seçicidir. Bilim, her türlü olguyla değil yalnızca ilgi alanına giren olgularla ilgilenir.

Bu özelliklerin dışında bilimin bir takım inançlara dayandığı da ifade edilir:

Bilim realisttir. Buna göre dış dünya, özneden bağımsız ve gerçektir.

Bilim rasyonalisttir. Buna göre dünya, anlaşılabilir ve akla uygun bir dünyadır. Bu nedenle olguları akıl yolu ile kavramaya elverişli bir düzeni vardır.

Bilim nedenselcidir. Buna göre doğadaki her şeyin bir nedeni vardır, doğadaki bütün olgular arasında neden-sonuç ilişkisi bulunur.

Bilim sayısalcıdır. Buna göre var olan her şey ölçülebilirdir.

Bilimde bulunması gereken bir diğer nitelik de bilimsel bilginin "yanlışlanabilir" olmasıdır. "Yanlışlanabilirlik İlkesi", Popper'in bilim kuramının temelidir.

Onun bilimsel yöntem görüşü, "Bütün sistemleri zorlu bir sınamadan geçirerek, sonunda nispeten elverişli"sistemi seçmek amacıyla, her kuramı yanlışlamaya tabi tutmaya" dayanır. Çünkü Popper'e göre, tümevarım ilkesinin geçersizliği nedeniyle, kuramlar hiçbir zaman deneysel olarak doğrulanamaz. O halde, bir teorinin bilimsel olabilmesi için yanlışlanabilir olması gereklidir. Popper, hangi kuram olursa olsun bilimselliğin ampirik destek sağlamada değil, kuramın hangi koşullar altında yanlış olduğunu belirlemeyi esas almıştır. Eğer bir kuram yanlışlanabilir ise, bilimseldir. En iyi kuram "zamana bağlı olarak yanlışlanabilir, çürütülebilir olan kuramdır" demiştir Karl Popper.

Örneğin suyun 100 santigrat derecede kaynadığının bilimsel bir yasa olduğuna inanmakla işe başlarız. Doğrulayıcı durumlar ne denli çok olursa olsun, bunu kanıtlamaya yetmez; ama

geçerli olmadığı durumları arayarak bunu sınayabiliriz. Hayal gücümüzü yeterince işletirsek, çok geçmeden, suyun kapalı kaplarda 100 santigrat derecede kaynamadığını keşfederiz. Böylelikle her zaman geçerli bilimsel bir yasa sandığımız şeyin öyle olmadığı anlaşılır. Yine, İnsanoğlunun, Dünya`daki yerçekimine ayarlı ağırlığı da değişebilmekte, gezegenlerin kendilerine özgü çekim kuvvetleri nedeniyle örneğin, 45 kilo ağırlığındaki biri, Merkür ve Mars`ta 17, Venüs ve Uranüs`te 40, Satürn`de ise 47 kilo ağırlığında olabilmektedir.

Yukarıda naklettiğim bilgiler, bilimin ne olup ne olmadığına yönelik temel bilgilerdir. Bilimselliğin parametreleri yalnızca bunlardan ibaret değildir. Yeri geldikçe bilimsel bilginin kritiğini yapmaya devam edeceğimizi belirtmiş olalım.

Evreni, Eşya Ve Olayları Açıklamada Bilim Tek Başına Yeterli Midir?

Algılarla olgular birbirinden farklıdır ve çoğu zaman birbirleriyle karıştırılır. Bu karıştırmalar bilgisizlikten kaynaklanabileceği gibi 'kasıt' saikiyle de söz konusu olabilir. Din ve bilim de bu karıştırmalardan ziyadesiyle nasibini almış iki hayati konudur. Hayati diyorum çünkü insanlar; dünya, ölüm ve ölüm sonrasını bu iki referans doğrultusunda dizayn etmektedirler.

Tarih boyunca bu iki fenomen insanlığın temel ilgi alanı olmuştur.

Modern bilim, tarihsel açıdan 16. yüzyıla kadar geriye gider. Nitekim bilim felsefesi ya da tarihine ilişkin eserlere bakıldığında modern bilim ifadesinin, batıda Rönesans ile başlayıp 18. yüzyılda aydınlanma çağıyla gelişen, 19. yüzyılda pozitivizm sayesinde yaygınlaşarak tüm dünya da etkisini hissettiren, 20. yüzyıla gelindiğinde bu yüzyılın egemen felsefe akımı pozitivizmle zirve noktasına ulaşan belli bir paradigmayı belirtmek için kullanıldığı görülür. Postmodernizmle birlikte ise metafizik olanı bilimin dışında bırakmaya imkan kalmayacağı, metafizik veya dinsel olan açıklamaların da bilimsel açıklamalarla eş değerde toplumun kabulüne sunulması gerektiği anlayışı ortaya çıkmıştır.

Bilimsellikle ilgili bu genel bilgilerden sonra sorumuzu tekrarlayalım: Bilim gerçekten her şeyi açıklayabilme gücü ve imtiyazına sahip biricik yol ve yöntem midir? Sınırları var mıdır? Bilimsel bilgi nerede başlar nerede biter?

Analitik anlamda bilimsel temel kabulleri sorgulayarak konuyu kritize edelim:

-Bilim deterministtir doğru, ne var ki bu yargı kuantum mekaniğinde geçerliliğini yitirmektedir. Mikro kozmozda, atom altı boyutlarda bu kural işlememektedir. Çünkü parçacığın noktasal mı yoksa dalgasal mı hareket edeceği önceden öngörülememektedir. Temel enstrüman madde olmakla beraber makro boyutlarda geçerli olan klasik fizik yasaları 'nedensellik, kozalite' gibi özelliklerini mikro ölçekte kaybetmektedir. O halde bilim determinist ise indeterminist olanı nasıl ve ne ile açıklayacağız?

-Olayların aydınlatılmasında temel iki soru vardır: "Nasıl?" ve "Neden?". Nasıl sorusunun cevabı; olayların işleyiş mekanizmasını, kanun, kural ve formüllerini ortaya çıkarır. Objektif ve nesneldir. Fotoğraf çekmek, keşif yapmak, tutanak tutmak gibi bir şeydir. Evrende "nasıl?" sorusuna bulduğunuz her yeni cevap "bilim külliyesi"nin inşasına bir tuğla daha eklemek demektir. İnsanlığın binlerce yıllık bilim yolculuğu sonucunda elde ettikleri müktesebat, işte

bu “nasıl?” sorusuna verilen cevaplar bütünüdür. Ancak ikinci bir soru daha vardır ki esas can alıcı noktayı bu soruya alınacak cevaplar teşkil etmektedir. O da “neden?” sorusudur. Evrendeki her bir olayın “nasılı”, konunun bilimsel boyutunu ihtiva eder. Önemlidir, açıklanmalıdır. Ama her şeyi açıklamada yeterli değildir. Çünkü insan beyni, aklı “neden?” sorusuna cevap bulamadığı müddetçe asla rahat edemeyecektir. Asgari bir zekaya sahip kişi dahi şunları soracaktır: Evren neden var? Ben neden varım? Bütün bu olayların nedeni nedir? Nasıl? sorusuna imkanlar ölçüsünde cevap bulabiliyorum ancak bunca olayın, varlığın var olma nedeni nedir? Neden doğdum, neden ölüyorum?…

Yukarıdaki soruları kim yanıtlayacaktır? “Nasıl?” sorusuna bilim cevap verebilirken, bilimin yanıtlayamadığı “Neden?” sorusunun cevabını nereden bulacağız?

-“Bilimsel bilgi ‘yanlışlanabilir’ bilgidir.” Bilimsellik parametrelerinden olan bu yargıyı da hem literal hem de içerik olarak sorgulayalım:

Bilimin yanlışlanabilir olması mutlaklık iddiasında bulunan bilimsel materyalizmi ve pozitivizmi kökten sarsmış ve çatırdamasına yol açmıştır. Bilim felsefecisi Popper, bilim ideologlarına büyük bir darbe indirerek hayırlı bir sonuca imza atmış ancak bu anlayış, başka türlü komplikasyonların bilim istismarcıları tarafından kullanılmasına engel olamamıştır.

Bilim her zaman yanlışlanabiliyorsa bu durumda bizler “yanlışlanamayan, her zaman doğru olan bilgi”ye bilimsel yöntemlerle hiçbir zaman ulaşamayacağız demektir. Şimdi ontolojik ve epistemolojik bazı sorular soralım: Yanlışlanamayan bilgi yok mudur? Bilgi sadece bilimsel bilgiden mi ibarettir? Başka türlü bilgi kaynakları yok mudur? Yanlışlanabilen bilgi mi, yoksa her zaman ve mekanda geçerli olan, sürekli doğrulanan bilgi mi üstündür?

Bu noktada bilimsel bilgiyi putlaştıran bilimciler şöyle tuzak bir argüman ileri sürerler: “Bilimsel bilgi sorgulanabildiği için yanlışlanabilmektedir. Oysa din dogmadır, tabudur, sorgulanamaz. O nedenle de yanlışlanamaz.”

Bu ifade tam bir tuzaktır. Çoğu kişi bu klişeyi hiç sorgulamadan alır ve kabul eder. Oysa işin aslı hiç de öyle değildir. Anlatmak istedikleri şudur: “Dindarlar sorgulamaya yanaşmadıkları, korktukları için inançlarını bir ön kabul olarak benimser ve içselleştirirler. Dolayısıyla da inandıklarının doğru mu yanlış mı olduğunu çek etme şansları olamaz, hep doğru olduğuna kendilerini şartlarlar.”

Burada yine bazı sorular soralım: İnanan kişi inandığı değerlerin doğruluğunu test etmiş, sağlamasını yapmış, doğruluğunu kanıtlamışsa iddianız çökmüş olmayacak mıdır?

İnancın yanlışlanamaz olması iki nedene bağlı olabilir: Kişi, ya gerçekten bilimcilerin iddia ettiği gibi inancını sorgulamaz, dogmatik ve fanatik bir şekilde inanır -nitekim milyarlarca insan hiç sorgulamadan ineğe, dağa, taşa, yıldızlara… daha bir sürü toteme inanır da acaba bu inandıklarım doğru mu diye bir kuşkuculuğa yer vermez- ya da inandıklarını akıl süzgecinden geçirerek ve ideolojik olmayan objektif bilimle tahkik ederek inanmış olabilir.

Eğer insanlar inanç referanslarını kritik etselerdi çoğu dinini değiştirirdi. Bu anlamda bilimcilerin iddiaları doğrudur. Kişi dogmatik bir şekilde ineğe tapıyor, ne diyebilirsiniz ki?

İşte yukarıda tuzak olarak bahsettiğim nokta da burası: Bilimciler dini eleştirirken hiçbir ayıklamaya tabi tutmaksızın bütün dinleri aynı potaya koyarak kıyıma uğratmaktadırlar.

İnancın Tahkikine İzin Veren Tek Din İslam'dır

"Böylece biz, kesin iman edenlerden olması için İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk."

"Gecenin karanlığı onu kaplayınca bir yıldız gördü, Rabbim budur, dedi. Yıldız batınca, batanları sevmem, dedi."

"Ay'ı doğarken görünce, Rabbim budur, dedi. O da batınca, Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan topluluklardan olurum, dedi."

"Güneşi doğarken görünce de Rabbim budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca dedi ki: Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım." (En'am, 6/75,76,77,78)

Yukarıdaki ayetlerde bildirilen hakikat; Hz. İbrahim'in, tahkiki imana giden yolda, akl-ı selim ve onun ürünü olan doğru bilgiden hareketle sahih bir imana ulaşma yöntemini kullanarak, gerçekten tapılmaya, ibadet edilmeye lâyık tek bir Allah'ın varlığı inancına ulaşmasıdır. Hz. İbrahim, böyle bir mantık yöntemiyle Allah'ın birliğini ispat için, akıl yürütme yoluyla çıkarımda bulunduğu delilleri kullanarak, kavminin "tanrı" olarak taptıkları yıldız, Ay ve Güneş gibi şeylerin tapınmaya lâyık varlıklar olmadığını göstermiş olmaktadır.

"Allah kendisine mülk (hükümdarlık ve zenginlik) verdiği için şımararak Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya gireni (Nemrut'u) görmedin mi! İşte o zaman İbrahim: Rabbim hayat veren ve öldürendir, demişti. O da: Hayat veren ve öldüren benim, demişti. İbrahim: Allah güneşi doğudan getirmektedir; haydi sen de onu batıdan getir, dedi. Bunun üzerine kâfir şaşırıp kaldı. Allah zalim kimseleri hidayete erdirmez." (Bakara, 2/258) Bu ayetle de Hz. İbrahim'in Nemrut'a Allah'ın varlığı hususunda ispat yöntemini kullandığını görmekteyiz.

"Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara, 2/260)

Hz. İbrahim'in, Allah'ın ölüleri dirilteceğinden, onları diriltmeye gücünün yeteceğinden zerre kadar şüphesi olmadığı ortadadır. Ancak onun, konuya dair bilgisini, dolayısıyla ona dayanan imanını daha da pekiştirmek için, bilip-inandığı bir şeyin hakikatinin bilgisine ayrıca bir de gözlem yoluyla ulaşmak istediği anlaşılmaktadır ki bu, kesin bilgiye dayalı sahih bir imanın önemine vurgu yapması bakımından bizlere de örneklik teşkil etmektedir.

Yukarıdaki ayetlerden anlıyoruz ki İslam ve Kur'an sorgulama, tefekkür ve muhakemeye dayalı imana ruhsat vermekte hatta teşvik etmektedir. İmanda derinleşmeyi ifade eden "ilmel yakîn, aynel yakîn, hakkal yakîn" nitelemeleri de bu hususu tasdik ve teyid etmektedir. Tüm

bu açıklamalardan anlıyoruz ki bağnaz bilimcilerin iddia ettiği gibi; “Din dogmatiktir, sorgulanamaz.” tezi İslam için kesinlikle geçerli değildir.

Peki gerçek bu kadar yalın olduğu halde söz konusu iddia neden ısrarla sürdürülmektedir?

Çünkü bilim, bazı çevreler tarafından din hâline getirilmiştir. Ateist pozitivizm, Allah’sız bir bilim üretmiştir. Fakat insan fıtratı, naturası gereği mutlak inanma ihtiyacı ile kodlandığı için vicdanlarda var olan bu inanma ihtiyacı hiçbir zaman yok edilememiş, bastırılarak ters yüz edilmek suretiyle bilim, din hâline getirilmiştir. “Bilim” “din” olunca “tesadüf” de “ilah”ları olmuştur. Maalesef materyalist bilimin serüveni kısaca budur. İster materyalizm, pozitivizm; ister nihilizm, naturalizm veya bu anlayışların ekonomik, sosyal ya da siyasi yansımaları olan Marksizm, komünizm ya da biyolojik tezahürü olan Darvinizm olsun, hepsinin temelinde yaratılış karşısındaki duruşlarında ortak payda “ tesadüf” olgusudur. Tesadüf ise literatürde yer alan bilimsel bir kavram değildir.

Tesadüf iddiası aynen evrim iddiası gibi metafizik bir kilitlenmedir. İddialarının tersiyle sonuç vermesi gerçekten ilginç bir ironidir. Nitekim Karl Popper, evrim teorisinin epistemolojik sorgulamasını yaptıktan sonra şu sonuca varır: “Evrim teorisi bilimsel bir teori olmayıp metafizik bir araştırma programıdır.” Kuantum mekaniği, “akıllı tasarım” (intelligentdesign) çalışmaları, holografik evren modelleri, DNA’nın bulunması… gibi gelişmeler de materyalizme vurulmuş büyük darbelerdir.

Daha önceki yazılarımızda da ifade ettiğimiz şu tespiti burada da tekrarlamakta yarar vardır: “Tüm bu gerçeklere rağmen inkarcılar her zaman var olmuştur, var olmaya da devam edecektir. Çünkü bu dünya imtihan yeridir. İnkarcıların inkarı, hiçbir delile dayanmayan tamamen inat ve taassup eseridir. Bunun adı “körü körüne inkâr etmek”tir. Bu durum ise tam bir “yobazlık” tanımıdır. Patolojidir. Kendi vicdanlarında derin bir yara olarak hissettikleri bu duygudan kurtulabilmek için karşılarındaki inanan insanlara “yobaz, bağnaz” yaftası vurarak projeksiyon yapmakta, rahatlamaya çalışmaktadırlar. Bu da klasik bir “psikolojik savunma mekanizması”dır.

Din Ve Bilim Çatışıyor Mu Çatıştırılıyor mu?

Din ve bilim –ki burada dinden kastedilen İslam’dır– hiçbir zaman çatışmaz. Ancak bağnaz insanlar tarafından çatıştırılır. Problem, materyalist ve pozitivistlerin bilimsel bilgiye yetki aşımı yaparak, alanı ve tanımı dışında anlam yüklüyor olmalarından kaynaklanmaktadır. Bilime ideolojik bir gömlek giydirmek istemektedirler. Ancak son zamanlarda, özellikle de bilimsel gelişmeler nedeniyle her tarafta müthiş bir dine yöneliş başlamıştır. Genelde dinin, özelde de İslam’ın bu kadar dünya gündeminde olma nedeni bilim ile dinin artık buluşuyor ve kucaklaşıyor olmasıdır. “Biz gerek âfakta gerekse enfüsteki delillerimizi, âyetlerimizi sizlere göstereceğiz. Sizler de Kur’an’ın hak olduğunu ve her söylediği şeyin hakikat olduğunu kavrayacaksınız. Şayet bunu yapmazsanız biliniz ki her şeye şahit olarak Rabbiniz Allah yeter.” (Fussilet, 41/53) buyrulması, yaşamış olduğumuz gelişmelerin aslında birer Kur’an mucizesi olduğu hakikatini vurgulamaktadır. İster geçmiş zamanların arkaik inanışları isterse de günümüzün çağdaş görünümlü ve bilim katkılı putları olsun, son kertede hepsi, hakikate gözlerini kapatmış insanların ruhlarına kodlanmış inanma ihtiyaçlarının bastırılmış olmasından kaynaklanmaktadır. “Bilimin dinleştirilmesi” olgusu da her ne kadar kisve

değiştirmiş olsa da bu anlayışın modern zamanlardaki sapkın yansımasından başka bir şey değildir.

“Hayır, biz hakkı batılın üzerine atarız da beynini parçalar. Bir de bakarsın yok olup gitmiş. Allah’a karşı yakıştırdığınız nitelemelerden ötürü yazıklar olsun size!” (Enbiya, 21/18)

AKILLI TASARIMA İŞARET EDEN AYETLER

Abdulkadir Yılmaz-1 Kasım 2016- feyzdergisi

Yüce kitabımız Kur’ân-ı Kerîm, yıllar geçse de bilimleri eskiten ama kendisi eskimeyen bir kitap. Her geçen devir, her yeni bilimsel buluş Kur’ân’ı gözlerde daha bir yüceltiyor. Kur’ân’ın 14 asırdır bilimin önündeki yürüyüşü devam ediyor.

“…Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah’ın bilgisi dâhilinde, Levh-i Mahfuz’da) olmasın.” (En’âm,6/59) “…Ne göklerde ve ne de yerde zerre ağırlığında bir şey bile O’ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır.” (Sebe, 34/3) ayetleri bu gerçeği dile getiriyor.

Evet, yukarıdaki ayetlerde derin mesajlar var…

Bu mesajların en önemlisi: Bu kâinat ve içindekiler bilinçli bir yaratılışın eseridir; evrenin hiçbir yerinde tesadüfe yer yoktur. Yaş kuru her şey evveliyatında yazılmış, plan ve projeleri yapılmıştır; vakti geldikçe de bu plan ve projeler bir binanın inşası gibi hayata geçer ve varlık sahnesinde vücut bulurlar. Bir sanat eseri, eseri yapanı gösterdiği gibi, kâinat denen bu müthiş eser de bir yapanı işaret eder. Kur’ân, Allah’ın varlığını bu delil ile ispatlar. Bu delil Darwinist egemenliği kırmak için çaba harcayan Intelligent Design Network (Akıllı Tasarım Ağı) adı altında ABD’deki ders müfredatına da girmiştir. “Tasarım delili”; tarihsel süreç içerisinde düzen ve gaye delili, inayet ve ihtirâ delili, teleolojik delil gibi farklı isimlerle de dile getirilmiştir. İbni Rüşd de buna “Kur’ân delili” diyor. Kur’ân düşünce sistematiğinde işi zora sokmadan çocuğundan büyüğüne, cahilinden âlim olanına kadar her kesimden insana kolaylıkla anlayıp imana yönlenebileceği doğru bir bakış açısı kazandırma amacı görülür. Kur’ân’ın ispat yöntemi karmaşık değildir; kolay anlaşılır şu örneğe benzer:

Sinan’ın meşhur Selimiye Camii’ni gezen bir kimse hiçbir zaman bunun kendiliğinden olduğunu söylemez. Hemen bu eseri yapan mimar kimdir der. Bu eserin bir mimarının olduğunu bilmenin akıllılık olduğunu da düşünmez. Aynı şey şu tasarım harikası evren ve içindekiler için de geçerlidir. Bu evren ve içindeki canlı cansız varlıkların muhteşem tasarımları insanı hemen bir yaratıcıya götürmelidir. Ama şu saçmalığa ve aptallığa bakın ki evrene bakıp bunun bir mimarının olduğuna inanmak materyalist bilim adamlarınca dogmadır.

Yani Selimiye’nin mimarının, bu eserleri meydana getiren cansız ve şuursuz malzemelerden değil, bunların dışında akıllı, bilinçli varlıklardan olması gerektiğini kabul etmek bilimsel olan bir gerçeklik iken, evren için aynı düşünceden yola çıkmak yobazlık, bilim dışılıktır. Ateist bir bilim adamı, böyle düşünülmesinden bilimsellik adına utanç duyar.

Natüralist/ateist/materyalist felsefe sisteminin ürettiği bilim adamı modeli böyle bir gariptir işte. Evrenin mimarının kendi içinden, yani evreni meydana getiren malzemelerden olduğuna inanır. Bu bakış tarzı, Ayasofya'nın taşlarını, Mimar Sinan gibi akıllı, bilinçli ve şuurlu bir varlık yapmaktan asla farklı bir şey değildir.

Kur'ân'ın, tesadüfçülere cevabı her devir ve dönem için gayet ispat edici ve kolay anlaşılırdır.

Kur'ân'ın nazil olduğu dönem, paganist toplumların (putperestler), dehrilerin (materyalistler) ve ehli kitaptan olan Yahudi ve Hıristiyanların vs. olduğu bir toplumdu. Günümüzden pek farklı değildi yani. Kur'ân bu tür insan topluluklarını imana ve İslam'a davet ederken nasıl bir üslup kullanıyor ve nasıl bir yöntem izliyordu; bugün de davet yapanlar bu üslup ve yöntemleri dikkate alarak davet yaparlarsa daha başarılı olurlar… Nitekim kelam âlimleri Allah'ın varlığını ispat için serdettikleri delillerin asıllarını Kur'ân'dan almışlardır. Kur'ân üslubuna dikkat edilirse görülecektir ki sırf akla hitap etmiyor. Aklî delilleri değişik üsluplar ile kalbe ve hisse de yönelterek muhatabı her yönden etkilemeye çalışıyor.

Kur'ân'ın üslubunda dogmatizme değil, düşündürmeye, tefekküre, akıl sahibi insanların kolaylıkla görebilecekleri çok açık gerçekleri görmelerine çağrı vardır. Evren ve içindeki canlıların olağan üstü tasarımlarına dikkat çekerek, bunların kendiliklerinden olmasının mümkün olamayacağının görülmesinden hareketle, basit bir tefekkürle bile bulunabilecek olan yaratıcıya imana çağrı vardır.

Kur'ân'ın bilimsel gelişmeler karşısında korku ve kompleksi yoktur. Aksine objektif olabilen düşünce, tefekkür ve ilim yolunun, akıl sahiplerini yüce bir yaratıcının varlığına ulaştırabileceğini dikkate verir.

"Varlığımızın delillerini, (kâinattaki uçsuz bucaksız) ufuklarda ve kendi nefislerinde onlara göstereceğiz ki, o Kur'an'ın gerçek olduğu onlara iyice belli olsun…" (Fussilet, 41/53)

Bu ayette açıkça görüldüğü gibi, zaman geçtikçe, devirler döndükçe bizim varlığımıza ait delillerin ardı-arkası kesilmeyecek, ta ki Kur'ân'ın hak olduğu açıkça belli olacak diye meydan okuma vardır… Bu ayetlerin yorumundan anlaşılmaktadır ki, Kur'ân'ın içerisinde geçmişte yaşamış olan ümmetlerin, bilim ve kültür seviyelerine göre onlara hitap eden ayetler olduğu gibi, bugün bizi mutmain edecek ayetler de var. Gelecek nesiller için de ancak onların anlayabileceği ayetler olmaya devam edecek. Aslında bu büyük bir merhamettir. Rabbimiz, teknolojinin ve bilimsel gelişmelerin zirve yaptığı yüzyılımız için Kur'ân içerisine deliller saklamış. Bu delilleri ancak bugün anlayabiliyoruz. Fizik, astronomi, kozmoloji, biyoloji, embriyoloji vb. bilimlerdeki gelişmelere açıkça işaret eden, bilime yol gösteren ve Kur'ân'ın muharref Tevrat ve İncil'den farkını ortaya koyarak onun ilahi bir kitap olduğunu ve beşer elinin ona değemediğini ispat eden ayetler bunlar. Kur'ân'da bilimsel hakikatlere işaret eden yüzlerce ayet var. Ciddi bir cüret ve cesaret değil mi bu? Hem 14 asırdır bilimsel gelişmelerin doğruladığı asla yanlışlayamadığı ayetler bunlar. Ki bu cesaret Kur'ân'ın, evrenin sahibinden gelen mesajlar olduğunun da açık kanıtı elbette.

Mesela "İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 21/30) Bu ayetin işaret ettiği manaya 20. yüzyılın teknolojik ve bilimsel gelişmelerinin yardımıyla ancak

ulaşabildik. Nitekim 1920 yılında ortaya atılan ve bugün, yer gök bitişikken onların zamanla ayrıldığını ortaya koyan Big Bang teorisi, Kur'ân'ın bu müthiş mucizesini bilimsel olarak 1400 yıl sonra ancak ortaya çıkarabilmiştir.

"Göğü kudretimizle biz kurduk ve biz (onu) elbette genişleticiyiz." (Zâriyât, 51/47)

Astronomi biliminin henüz gelişmemiş olduğu bir dönemde, 14 asır önce indirilen Kur'ân-ı Kerim evrenin genişlediğinden de böyle bahsediyor.

"Yazılı kâğıt tomarlarının dürülmesi gibi göğü düreceğimiz günü düşün. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak -üzerimize aldığımız bir vaad olarak- onu yine yapacağız. Biz vaadettiğimizi yaparız." (Enbiya, 21/104)

"Dağları görürsün, onları hareketsiz sanırsın. Hâlbuki onlar bulutların geçişi gibi hareket ederler. Bunu, her şeyi sağlam ve yerli yerince yapan Allah yapmıştır. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Neml, 27/88)

"Gökleri, gördüğünüz gibi direksiz yükselten, sonra arşa hükmeden, her biri belli bir süreye kadar hareket edecek olan Güneş ve Ay'ı buyruğu altına alan, işleri yürüten, ayetleri uzun uzun açıklayan Allah'tır; ola ki Rabbiniz'e kavuşacağınıza kesin olarak inanırsınız." (Ra'd, 13/2)

"Rüzgârları da aşılayıcı olarak gönderip yukarıdan su indirerek sizi onunla suladık. Onu toplayıp depolayan da siz değilsiniz." (Hicr, 15/22)

"Biz geceyi ve gündüzü (kudretimizi gösteren) iki alâmet yaptık. Rabbiniz'den lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabını bilesiniz diye gece alametini giderip gündüz alametini aydınlatıcı kıldık. İşte biz her şeyi açıkça anlattık." (İsrâ, 17/12)

Bu sıraladığımız ayetlerin hepsi birer mucizedir. 14 asır öncesinin değil, bir iki asır öncesinin bilimsel bulgularıdır bunlar. Kur'ân, varlığıyla ve içerisinde barındırdığı hakikatlerle hem materyalizmin hem deizmin böylece beynini dağıtıyor. Böyle bir makalede toplanamayacak kadar çok ayet var. Bütün bu ayetler akıl, insaf, adalet gibi güzel hasletlerini yitirmemiş her insanda tahkiki iman oluşturur. Eğer kalbi hakikate kapalı değilse… Körleri güneşin ışığı bile aydınlatamaz ki ne diyelim başkaca…

POLİTİK DOĞRUCULUK, EVRİM VE IRK

Deniz Alan Held-17 Ocak 2021-indigodergisi

Politikacıların bilim insanlarıyla çatışması ve bilim insanlarının kendi aralarında farklı ve çelişkili beyanlar vermesi artık kanıksadığımız bir durum. Kim gerçeği söylüyor? Yapılması gereken ne? Politik doğruculuk ne anlama geliyor? Tüm bunları evrim biyoloğu Profesör Ulrich Kutschera ile konuştuk.

Röportaj: Prof. Ulrich Kutschera (1. Bölüm)

Evrim Teorisi

Sıklıkla bilim ve politikanın çatıştığına şahit oluyoruz. Siz de son kitabınız 'Aciliyet ülkesinde iklim değişimi – Biyolojik gerçekler politik ütopyalara karşı'da (Klimawandel im Notstandsland. Biologische Realitäten widerlegen Politische Utopien – Amazon Media, 2020) bu konuyu işliyorsunuz. Nedir sorun?

Evrim ve organizmaların fizyolojisi üzerine 300'den fazla bilimsel makale ve 14 tane de kitap yazdım. Bu yayınların bazılarında bilim ve politika ilişkisini inceledim. Evet, benim kitaplarım da politik olarak doğru değil çünkü gerçekleri anlatıyorum. Almanca'da bir deyim vardır: "Wer die Wahrheit sagt, braucht ein schnelles Pferd". Doğruyu söyleyenin atı hızlı koşmalı anlamına gelir.

Sorunu şu şekilde özetleyebiliriz: Yaklaşık 20 yıl öncesine kadar politikacılar bağımsız bilim insanlarından tavsiye alırlardı ve dolayısıyla politik kararlar çoğunlukla bilimsel gerçeklere dayalıydı Almanya'da. Sonra bu tutum değişti. Bağımsız bilim insanlarının pek bir değeri pek yok artık. Sadece hükumetin duymak istediğini anlatan resmi bilim insanları ana akım medyada konuşabiliyor. Hükumetten bağımsız çalışan bilim insanları pek popüler değil artık. Bu durumu şu günlerde Corona Virüsü tartışmalarında çok net görebiliyoruz.

Politikacıların düşündüğü şu: Eğer benim iddia ettiğim bilgiyi bir bilim insanı medyada doğrularsa, her şey yolunda gider. Bu şekilde güçlerini muhafaza edebilirler. Amerika'da ve bir çok Avrupa ülkesinde olan bu.

Peki ya sıradan insanlar? Toplumdaki ana akım fikirler de genelde bilime dayalı değil. Evrim bilimsel olarak kanıtlanmış olsa da, din ve benzeri dogmalar hala çok güçlü bir şekilde insanların fikirlerini etkileyebiliyor.

Cevap çok basit: Doğal Bilimler (fizik, kimya, biyoloji ve jeoloji) zordur ve insanların kafalarını karıştırabilir. Ben kendi öğrencilerimden Darwin'in temel doğal seleksiyon prensibini anlatmalarını istediğimde, bir çoğu bu doğa kuralını tam açıklayamıyor. Malesef Almanya'daki okul kitaplarında Darwin hakkında yazılanların yüzde 90'ı yetersiz ya da yanlış.

Burada söylemek istediğim şu aslında: Doğal Bilimler artık okul sistemi için pek önemli değil. Öğrencilerimiz yeterli düzeyde fizik, kimya ve biyoloji öğrenmiyorlar. Temel fizik ve kimya kurallarını bilmezsek, biyoloji tartışamayız. Doğal Bilimler önemlidir ve herkesin bu bilimlerin temel kurallarını bilmesi gerekir. Yoksa Ortaçağ'a geri döneriz.

Irk ve ırkçılık

Malesef sıradan bir kişinin Darwin'in klasik teorisini açıklamasını bekleyemeyiz. Siz bir evrim biyoloğu olarak evrimi açıklar mısınız?

Doğal Bilimler net ve kesin tanımlamalara dayalıdır. Mesela "evrim" Darwin'e göre nesil değişimidir (descent with modification). Başka bir büyük bilim insanı Theodosius Dobzhansky ise evrimi "toplumların nesilden nesile aktarılabilen gen özelliklerindeki değişim" olarak tanımlamıştır.

Evrimi şu şekilde anlatabiliriz: Çocuklar anne babalarına benzerler ama onların aynısı değildirler. Bu cinsel üremenin neticesidir. Cinsel üremede sperm ve yumurta hücreleri oluşmadan önce genler çaprazlama birbirine karışır. Buna genetik kombinasyon denir, bu işlem aktarılabilir mutasyonlara sebep olur. Yani bu demektir ki; bir sonraki nesil genetik olarak anne babadan farklı olacaktır. Tabii burada değişen çevre şartlarını da göz önüne almamız gerekiyor. Şans eseri çevre şartlarına daha iyi ayak uydurabilen bireyler hayatta kalabilir ve kendilerine bir eş bulduklarında genlerini gelecek nesillere aktarabilirler.

Burada bir nokta daha var: Genler bir nesilden akabindeki nesle aktarılır. Dolayısıyla bir seri nesil oluşur. Değişen çevre şartlarını da hesaba kattığımızda, gen havuzunun sürekli bir değişim içinde olduğunu görürüz.

İnsanoğlunun evrim serüveni Aşağı Afrika Saharası'nda başladı. İlk modern insan grubu buradan yaklaşık 120 bin yıl önce Asya'ya göç etti. Bundan sonraki göç ise 20 ila 40 bin yıl sonra Avrupa'ya gerçekleşti ve akabinde diğer göçler ve yerleşimler oldu. Asyalıların IQ seviyesinin diğer ırklara göre yüksek olmasının sebebi ilk göç edenler olmalarıdır.

Bir süredir Almanya Anayasası'ndan, politik olarak doğru bulunmadığı için, "ırk" kelimesinin çıkarılması tartışılıyor. Bu konudaki yorumunuz nedir?

Politikacılar biyoloji terimlerini anlamıyorlar. Görüldüğü üzere Dünya'da 5 adet coğrafi çeşitliliğin, yani 5 insan ırkı olduğunu bilmiyorlar: Afrikalılar, Asyalılar, Kafkaslar, Amerikan yerlileri ve Okyanuslular. Dolayısıyla "ırk" dediğimiz şey coğrafi olarak birbirinden ayrılmış kalabalık insan topluluklarıdır. Mesela; Türkler, Almanlar ve Araplar aynı ırktandır: Hepsi Kafkas ırkındandır.

Irk bilimsel bir terimdir, "ırkçılık" ise din, politika ve kültüre dayandırılmış ideolojik bir terim. Partilerden bağımsız ve çok kültürlü bir bilim insanı olarak, her zaman ideolojilerden uzak durmuşumdur. Irkçılığın bilim ile bir ilişkisi olamaz.

Öte yandan Afrikalı ilk modern insanın geçmişi sadece 250 yıllık, yani bu beş ırkın insanları birbirine çok benzerdir (burada tek istisna kadın ve erkeğin çok farklı olması) ki; bu da ırkçılığa karşı duran en güçlü argümandır. Bu konuyla ilgili tüm detayları bu son kitabımda anlattım.

EVRİM KURAMI YENİDEN DEĞERLENDİRİLMELİ Mİ?

Seçkin Deniz, 28.02.2018, Sonsuz Ark, Yayın Dünyası'ndan, Özel Dosyalar, Çeviri

Sonsuz Ark'ın Notu:İnsan aklı her şeyi sorguladığı gibi kendi aklını da sorgular; aşağıdaki çeviri, insan aklının Darwin'in Evrim Teorisi'ndeki boşluklar dolayısıyla ortaya çıkan

eleştirileri karşıt görüşler olarak nasıl ifade ettiğini göstermektedir... Darwin'in aklını yine başka insanların aklı yenmektedir, bilimsel devinim böyledir, böyle olacaktır... Ki insanların bundan çıkarması gereken ders, her teorinin gerçeği tam olarak kavramak/tanımlamak adına iddialı olamayacağı gerçeğinin tescil edildiği gerçeğidir.

"Evet, acilen evrim teorisi yeniden değerlendirilmeli"

Kevin Laland, Tobias Uller, Marc Feldman, Kim Sterelny, Gerd B. Müller, Armin Moczek, Eva Jablonka, John Odling-Smee

Kevin Laland ve diğerleri genişletilmiş bir evrimsel çerçeve olmadan, teorinin en önemli mekanizmalarının dışarıda kalacağını düşünüyorlar.

Charles Darwin genlerin varlığından haberdar olmadan doğal seçilim yoluyla evrimi tasavvur etti. Şimdi ise ana akım evrim teorisi neredeyse tamamen genetik kalıtım ve gen frekanslarındaki değişim sürecine odaklanır hale geldi.

Şimdiye dek ilişkili alanlardan elde edilen bilgiler bu kısıtlı durumun sınırlarını zorlamaya başlıyor. Organizmaların büyümesi ve gelişimini evrimin bir sonucu olduğunu kabul eden alternatif bir evrim görüşü billurlaşıyor.

Altı yıl önce aramızdan bazıları bu gelişmeleri tartışmak üzere ilk defa toplandık. O zamandan beri disiplinler arası bir takımın üyeleri olarak, Genişletilmiş Evrimsel Sentez (Extended Evolutionary Synthesis – EES) olarak isimlendirilen, daha kapsamlı bir teorik çerçeve oluşturmak ve yapısını, varsayımlarını ve tahminlerini olgunlaştırmak için çalışıyoruz. Esas olarak bu sentez hiç biri genlere indirgenemeyecek ve evrim teorisinin dokusunda mutlaka olması gereken önemli etmenleri koruyor.

İnanıyoruz ki ESS evrimin nasıl işlediğine yeni bir ışık tutacak. Organizmaları basitçe gelişimi genler tarafından 'programlanmış' olarak değil, gelişimi sırasında inşa edilir biçimde ele alıyoruz. Yaşayan şeyler önceden var olmayan ortamlara uyum sağlayacak şekilde evrimleşmezler, tersine ekosistemlerin yapılarının değişim süreci içerisinde birlikte inşa edilirler ve birlikte evrimleşirler.

Evrimin nasıl kavramsallaştırıldığı konusunda değişim arayan biyologların sayısı hızla artıyor. Birbirine bağlı olan alanlardan güçlü bir destek geliyor, özellikle genom biliminden, epigenetik, ekoloji ve sosyal bilimlerden. Evrimsel biyolojinin gözden geçirilmesi için uğraşıyoruz ve eğer bu gerçekleşirse diğer disiplinler için de çok faydalı olacak. Görüşümüzü destekleyen veriler her gün güçleniyor.

EES bu sade açıklamasına rağmen evrimsel biyologlar arasında sıkça duygusal, hatta

düşmanca tepkiler doğuruyor. Sıklıkla, hayati tartışmalar karmaşa veya yanlış tanıtımın getirdiği suçlamalarla birlikte hırçınlık seviyesine düşüyor. Belki de yakalarını bırakmayan akıllı tasarım vesvesesi yüzünden, evrimsel biyologlar bu bilim karşıtlarına birleşik bir görüntü vermek istiyorlar. Bazıları eğer dışlanmışlar –fizyologlar veya gelişimsel biyologlar gibi- alanlarına girerse, daha az kaynak sağlanacağından ve daha az tanınacaklarından korkuyor olabilirler.

Ancak, başka bir etmen çok daha önemli: Geleneksel evrimsel biyologlar bizim ihmal edildiğini iddia ettiğimiz süreçleri çok daha farklı kavrıyorlar ('Hayır, hiçbir sorun yok' başlığına bakınız). Bu akademik ortamda kopan fırtınalar değil, bilim dalının temel ruhu için verilen bir mücadeledir.

Burada EES'in mantığını adım adım anlatıyoruz, umudumuz bu tartışmayı biraz ısıtmak ve evrimsel değişimin temel sebepleri üzerine açık bir tartışmayı teşvik etmektir.

Temel Unsurlar

Çağdaş evrim teorisinin temeli 1930'lu ve 1940'lı yıllarda oluşturuldu. Bu doğal seçilim, genetik ve diğer alanların evrimin nasıl işlediği hakkında ortak bir bakışta birleşmesiydi. Bu 'modern sentez' evrimsel sürecin bir popülasyon içindeki genetik çeşitliliğe ait frekansının zaman içeresindeki değişimini -örneğin, tavşanlardaki miksom virüsüne genetik direncin yayılımını – matematiksel biçimde ifade etmeye olanak tanıyordu.

On yıllar boyunca, evrimsel biyoloji gelişmeleri modern sentezin doktriniyle birlikte tutarlı biçimde kapsadı. Bunlardan birisi evrimdeki rastgele vakaları açıklayan 'nötral teori'dir. Ancak, standart evrim teorisi (standard evolutionary theory – SET) insanların evrim hakkındaki düşüncülerini yönlendiren orijinal modern sentezin benzer varsayımlarının çoğunu korudu.

SET'in anlatısı basitçe: rastgele genetik mutasyonlar yoluyla yeni varyasyonlar açığa çıkar; DNA yoluyla kalıtım gerçekleşir: ve doğal seçilim adaptasyonun yegane sebebidir, adaptasyon süreci canlıların ortamlarına uyum sağlamalarıdır. Bu görüşe göre biyolojik gelişimin –bir canlıda büyürken ve yaşlanırken gerçekleşen değişikliklerin- karmaşıklığı ikincil, hatta çok az, önemdedir.

Bizim bakışımıza göre, bu 'gen-merkezci' görüş doğrudan evrimin süreçlerinin geniş açı fotoğrafını ortaya koymak konusunda başarısızdır. Eksik parçalardan bazıları: fiziksel gelişimin varyasyonun oluşumunu nasıl etkilediği (developmental bias, gelişimsel yanlılık); çevrenin canlının özelliklerini nasıl doğrudan şekillendirdiği (plastisite, esneklik); canlıların çevreyi nasıl değiştirdiği (niş inşası) ve canlıların genlerden fazlasını nasıl nesiller arası aktardığı (gen-ötesi aktarım). SET'e göre bu fenomenler evrimin sadece çıktılarıdır. EES'e göreyse, bunlar da evrimin sebepleridir.

Adaptasyonun sebepleri ve yeni özelliklerin ortaya çıkmasına dair kıymetli bir kavrayış

evrimsel gelişimsel biyolojiden(‘evo-devo’) geliyor. Bu alanın bazı deneysel bulgularının SET’e uydurulmaya çalışılmasında zorlanılıyor. Çetrefilli gözlemlerden birisi çoğu varyasyonun rastgele olmaması ve gelişimsel süreçlerin bazı biçimleri diğerlerine göre çok daha kolay üretebilmesidir. Örneğin, bir grup kırk ayak grubu içerisinde bin tane türünden fazlasının hepsi, segment gelişim mekanizmaları sebebiyle, tek sayıda ayak taşıyıcı segmentine sahiptir.

İllüstrasyon: R. Craig Albertson

Tanganyika Gölü’nden (solda) ve Malawi Gölü’nden (sağda) ciklet balıkları benzer vücut şekilleri ile evrimleşmişler.

Bizim bakış açımız, bu görüş –gelişimsel yanlılık- canlıların ortamlarına nasıl adapte olduklarını ve farklı türlere nasıl farklılaştıklarını açıklamaya yardım eder. Örneğin Malawi Gölü’ndeki ciklet balıkları kendi göllerindeki diğer çikletlere, Tanganyika Gölü’ndeki diğer ciklet balıklarına göre daha yakın akrabadır, ancak iki göldeki türler çarpıcı biçimde benzer vücut şekillerine sahiptir. Her bir vakada, bazı balıklar geniş etli dudaklara, diğerleri öne çıkık alınlara ve daha farklıları ise kısa ve kuvvetli çenelere sahiptirler.

SET böylesi paralellikleri yakınsak evrim olarak açıklar: benzer çevre koşulları rastgele genetik varyasyonları birbirine denk sonuçlarla seçer. Bu durumda her gölde çok sayıda birbirine paralel türü açıklamak için olağandışı bir tesadüfe ihtiyacımız var. Daha kısa yoldan bir açıklama gelişimsel yanlılık ve doğal seçilimin birlikte çalışması hipotezidir. Zorluğu her hangi bir fiziksel olasılıkla aşmakta özgür olan seçilim yerine, bu adaptasyon gelişim sürecinde açılan spesifik bir güzergah tarafından biçimlendirilmiştir.

Gelişimsel yanlılığın başka bir çeşidi bireylerin çevrelerine biçimlerini değiştirerek cevap vermeleri ile ortaya çıkar – bu durum plastisite olarak isimlendirilir. Örneğin, yaprak şekli toprağın suyu ve kimyası ile birlikte değişir. SET plastisiteye sadece bir akort ayarlama veya gürültü olarak bakar. EES ise adaptif bir evrimdeki olası ilk adım olarak görür. Buradaki kilit bulgu organizmaların sadece yeni ortam koşullarıyla başa çıkması değil, kendilerine en uygun özellikleri oluşturmalarıdır. Eğer seçilim çevre değişimlerine cevap üreten genetik varyasyonları koruyorsa, adaptasyon büyük oranda sabitlenen genetik varyasyonların birikimi ile ortaya çıkar(5,6). Başka bir deyişle, genellikle önce ortaya çıkan özelliktir, bu akışı sağlayan genler bazen pek çok nesil önce ortaya çıkarlar.

Balıklar, kuşlar, amfibiler ve böcekler üzerine yapılan çalışmalar göstermektedir ki, başlangıçtaki adaptasyonlar çevresel olarak yeni ortamlardaki kolonileşmeyi ve kolaylaştırılmış türleşmeyi sağlayabilir(5,6). Bunun en iyi çalışılmış bazı örnekleri dikenli balık ve Salvelinus alpinus (Arctic char) benzeri balıklardadır. Dipte ve yüzeyde yaşayan balıkların beslenme biçimlerindeki ve çevresel şartlarındaki farklılıklar farklı vücut biçimlerini ortaya çıkartmıştır, bu yeni türlerin oluşmasındaki evrelerden birisi olan üreme yalıtımının evrimleşmesi gibi gözükmektedir. Bir evrimsel soydaki türlerin sayısı yalnızca

rastgele genetik çeşitliliğin kaç çevresel elek tarafından ayıklandığına bağlı değildir. Aynı zamanda gelişimsel özelliklere de bağlıdır ve bu özelliklerin soyun 'evrimleşebiliriliği' üzerinde etkisi vardır.

Esasında SET çevreyi 'arka plan durumu' olarak görür, bu arka plan seçilimi tetikleyebilir veya modifiye edebilir, ancak tek başına evrimsel sürecin bir parçası değildir. Termitlerin kendi inşa ettiği tepeciklere nasıl adapte oldukları ile, diyelim, organizmaların volkanik patlamalara nasıl adapte olduğu sorularına cevap ararken ayrım yapmaz. Biz bu iki vakayı esasen faklı olarak yorumluyoruz.

Volkanik patlamalar kendine has olaylar olarak, organizmaların etkisinden bağımsızdırlar. Buna karşın, termitler yuvalarını tekrar eden ve yönlü bir davranışla biçimde inşaat eder ve düzenlerler, yön önceki seçilimler tarafından biçimlendirilir ve sonraki seçilimleri ateşlerler. Benzer biçimde memeliler, kuşlar ve böcekler yuvalarını korur, sürdürür ve geliştirirler; yuva inşasına yönelik adaptif tepkiler yeniden ve yeniden evrimleşir (7). Bu 'niş inşaası', gelişimsel yanlılığa benzer şekilde, organizmalar kendi evrimlerini sistematik olarak değişen çevreler ve dolayısıyla yönelimli seçilimle birlikte yönlendirirler.

Genlerin Ötesinde Kalıtım

SET özel vakalarda uzun addedilen gen dışı kalıtım mekanizmalarına sahiptir; insan kültürü başlıca örneği oluşturur. EES ebeveyn yavru benzerliğinin ebeveynlerin kendi gelişimsel ortamlarını yavruları için yeniden düzenlemelerinin bir sonucu olarak açıklıkla görür. 'Gen-dışı kalıtım' taksonda doğruganlığı, yaşama uzunluğunu ve hastalık direncini etkileyen epigenetik işaretleri (gen dizisinden bulunmayan ancak DNA ifadesini etkileyen kimyasal değişiklikler) içerir. (8) Dahası, gen-dışı kalıtım hayvanlardaki sosyal olarak aktarılan davranışları da içerir, şempanzelerdeki yemiş kırma veya resif balıklarının göçsel örüntüleri gibi. (8,9) EES bu yapıları ve aynı zamanda niş inşaası aracılığı ile -kunduzların barajlarından, solucanların işlediği toprağa kadar(7,10)- yavrularına bıraktıkları değişen koşulları kapsar. Geçtiğimiz on yıllar boyunca bu tür miraslara dair çok sayıda araştırma yayınlandı, bunun genel teorinin bir parçasını oluşturması gerekir.

Turuncu: Peter Chadwick/SPL; Mavi: Lawrence Lawry/SPL

Evrimsel dinamiklerle ilgili matematik modellerden gen-ötesi kalıtımı içerenler, içermeyenlere göre farklı öngörülerde bulunuyorlar (7,9) . Kapsayıcı modeller çok sayıda kafa karıştırıcı fenomenlerin açıklanmasına yardım ediyor. Ev ispinozlarının Kuzey Amerika'daki hızlı kolonileşmeleri, düşük genetik çeşitliliğe sahip istilacı bitkilerin uyum gücü ve üreme yalıtımının nasıl gerçekleştiğinin açıklaması kuramın yardım ettiği sorunlara örnek verilebilir.

Hatta bu miraslar makro-evrimsel örüntüler yaratabilir. Örneğin, kanıtlar süngerlerin deniz

yatağındaki diğer canlılar için olanaklar yaratarak okyanusa oksijen kazandırdığını göstermektedir(10). Biriken fosil veriler türlerin miras bıraktığı küçük çevresel değişikliklerin, bazen milyonlarca yıl sonra, yeni türler ve ekosistemlerin evrimine olanak sağladığına işaret etmektedir(10).

Birlikte Daha İyi

Yukarıdaki kavrayışlar farklı alanlardan türemiştir, ancak bir araya geldiklerinde şaşırtıcı bir tutarlılık içindedirler. Bu kavrayışlar çeşitliliğin rastgele olmadığını, genlerden daha fazla kalıtım olduğunu ve canlılar ile çevreleri arasındaki uyum için birçok yol olduğunu göstermektedir. Daha önemlisi gelişimin, adaptasyon ve türleşmenin neden ve nasıl gerçekleştiğinin, evrimsel değişimin hızı ve örüntüsünün doğrudan bir sebebi olduğunu ortaya koyuyorlar.

SET bu fenomenleri önemlerini küçük görerek ele alıyor. Örneğin, gelişimsel yanlılık genellikle seçilimin başarabileceklerini kısıtlayan bir engel -sadece adaptasyonun yokluğunu açıklayan bir ayak bağı- olarak görür. EES ise tersine gelişimsel süreçleri yaratıcı bir unsur olarak ele alır, hangi form ve özelliklerin evrimleşeceğini ve bunun sonucu olarak niçin canlıların kendi ürettikleri özelliklere sahip olduklarından sorumlu olmaları.

Fizyoloji ve ekolojiden, antropolojiye dek farklı alanlardan araştırmacılar diğerlerinin de aynısını yaptığının farkında olmadan standart evrim çerçevesinin sınırlayıcı çerçevesine karşı hareket ediyorlar. İnanıyoruz ki bilimdeki çoklu bakış açısı yeni hipotezlerin ortaya çıkmasını yüreklendiriyor ve ampirik (deneysel ve gözlemsel) çalışmaları teşvik ediyor. Artık itiraz eden bir hareketten ibaret olmayan EES şimdi farklı alanlardan araştırmacıları tek bir teorik çatı altında toplayarak faydalı çalışmalara ilham veriyor ve teorik çatı evrimsel biyolojinin konsept değişikliğini etkiliyor.

Karşıt görüş: Hayır, hiçbir sorun yok

Gregory A. Wray, Hopi E. Hoekstra, Douglas J. Futuyma, Richard E. Lenski, Trudy F. C. Mackay, Dolph Schluter & Joan E. Strassmann

Ekim 1881’de, ölmeden tam altı ay önce, Charles Darwin son kitabını yayınladı. “Solucanların Faaliyetleri Yoluyla Sebze Gübresi Oluşumu” oldukça hızlı bir biçimde satıldı: Darwin’in önceki yayınları saygınlığını sağlama almıştı. Tüm bir kitabını kısmen bu mütevazi canlılara adadı, çünkü onlar ilginç bir geri besleme sürecine örnek teşkil ediyorlardı. Yer solucanları kendi faaliyetlerinin biçimlendirdiği çevreye uyum sağlarlar.

Darwin yer solucanları hakkındaki bilgisini bahçıvanlarla yaptığı konuşmalardan ve kendi küçük deneylerinden öğrendi. Evrimsel süreçleri derin bir kavrayışla damıtma konusunda bir dâhiydi –genellikle yıllarca süren gözlemsel ve deneysel veriyi bir araya getirdikten sonra- ve tarım, jeoloji, embriyoloji ve davranış bilim gibi apayrı alanlardan faydalandı. Evrimci düşünce o zamandan beri kanıta verdiği önem ve diğer alanlardan sentezlemek açısından

Darwin’in izinden yürümeye devam ediyor.

1920’lerde bir avuç istatistikçi ve genetikçi çarpıcı bir dönüşüm için dayanaklar ileri sürmeye başladığında, evrimsel düşünüşte kökten bir dönüşüm başladı. Çalışmaları 1936 ve 1947’de ‘modern sentez’ olarak vücut buldu, bu sentez Darwin’in doğal seçilim kavramı ile yeni ortaya çıkan genetik alanlarını ve daha dar kapsamda paleontoloji ve sınıflandırma bilimini bir araya getiriyordu. Daha önemlisi en temel iki evrimsel mekanizma olan adaptasyon ve türleşmenin niceliksel ve kesin olarak anlaşılmasını sağlayan teorik temelleri ortaya koydu.

On yıllar boyunca, evrimsel biyolog kuşakları modern sentezi sayısız şekilde değiştirdi, düzeltti ve çerçevesini genişletti. Darwin gibi, diğer alanlardan yoğun biçimde faydalanıldı. Moleküler biyologlar DNA’yı kalıtım ve varyasyon oluşumun maddesel temelleri olarak tanımladığında, keşifleri evrim teorisinin temel genişlemelerinin önünü açtı. Örneğin, çoğu genetik değişikliğin üreme başarısını etkilemediğinin fark edilmesi popülasyon genetiği alanında büyük teorik gelişmelerin önünü açtı. ‘Bencil’ DNA’nın keşfi organizmanın özellikleri yerine genler düzeyinde seçilim tartışmalarını başlattı. Nasıl özelliklerin seçilime uğrayan akrabaları etkileyeceğini açıklayan akraba seçilimi teorisi ayrı bir kapsam artışını temsil etti.

Bunlarla beraber genetik konseptleri etrafında kemikleşmiş bu teoriyi tartışamaya açan evrimsel biyologlar da var. Konuyu açımlamak gerekirse, evrimsel süreçlerde dört fenomenin önemli olduğunu ileri sürüyorlar: Fenotipik plastisite, niş inşası, kapsayıcı kalıtım ve gelişimsel yanlılık. Kesinlikle aynı fikirdeyiz. Biz de bu konular üzerine çalışıyoruz.

Ancak bu süreçlerin ‘genişletilmiş evrimsel sentez’ gibi bir adı alacak kadar özel bir önemi hak ettiğini düşünmüyoruz. Bu başlıkların güncel evrim teorisinde ele alınmış olduğuna neden inandığımızı açıklayan üç sebebi aşağıda özetliyoruz.

Yeni Kelimeler, Eski Konsept

Laland ve diğerleri, uzun süredir faydalı kavrayışlar sağlarlarken savundukları fenomen hali hazırda evrimsel biyolojinin içine sağlam biçimde yerleşmiş bulunuyor. Doğrusu tüm bu konseptler, yer solucanlarının toprağa adapte olmaları sırasındaki geri besleme analizleri örneklediği gibi, Darwin’in kendisine kadar uzanır.

Bugün niş inşaası ismini veriyoruz ancak yeni bir ismi olması evrimsel biyologların yüz yılı aşkın süredir organizmalar ve çevreleri arasındaki geri beslemeyi çalıştıkları gerçeğini değiştirmiyor(13). Termit yuvaları, kunduz barajları ve çardak kuşunun sergileri gibi büyüleyici adaptasyonlar uzun süredir evrimsel çalışmaların ayrılmaz bir parçasıdır. Sadece mikroskobik ve moleküler düzeyde gözlenebilir vakalar da daha az dikkate değer değil. Virüslerin çoğalmak için konak hücreyi ele geçirmesi ya da bakterilerin yaptığı bir tür grup düşünüşü olan ‘çoğunluğu algılama'(‘quorum sensing’) gibi…

Bir diğer süreç, fenotipik plastisite, evrimsel biyologlar tarfından kayda değer ölçüde dikkate

değerdir. Çevrenin özellik çeşitliliği üzerine etkisi -ciklet balıklarının yiyecek kaynağındaki farklılıklara göre değişen çene şekillerinden, yaprak taklitçisi böceklerin kurak mevsimde doğanlarının kahverengi ve yağışlı durumda ise yeşil olmalarına kadar- sayısız vakada belgelenmiştir. Geçtiğimiz on yıl içindeki teknolojik gelişmeler gen ifadesindeki çeşitli çevresel koşullara yanıt olarak ortaya çıkan inanılmaz ölçüdeki plasitisiteyi ortaya çıkarmış ve nesnel temellerini kavramanın kapılarını açmıştır. Plastisitenin adaptasyon sırasındaki genetik değişiklikler tarafından nasıl öncelenebileceğini keşfeden davranış bilimci Mary Jane West-Eberhard'ın kitabında(5) daha fazlası da tartışılmıştır.

Dolayısıyla, Laland ve diğerlerinin savunduğu fenomenerin hiçbiri evrimsel biyoloji tarafından göz ardı edilmemiştir. Diğer tüm fikirler gibi titizliğin başta geldiği teori alanında değerlerini kanıtlamak için ampirik sonuçlara ve ciddi bir değerlendirmeye ihtiyaçları var. Bu dört fenomenin çağdaş evrim kuramı içerisinde ehemmiyetle incelenmesinin sebebi kanıtlanmış açıklayıcı gücüdür, dikkat yoksunluğu değil.

Modern Açılım

Dahası, Laland ve diğerlerinin evrimsel biyoloji içerisinde gelecekte gelişme vaadeden pek çok fenomenden sadece dördüyle ilgileniyorlar. Çoğu evrimsel biyoloğun daha çok dikkat vermek istedikleri bir başlık listesi vardır. Bazıları epistaziye -genetik varyantların karmaşık etkileşimleri- uzun süredir gereken önemin verilmediği öne sürecektir. Diğerleri ise kapalı genetik varyasyonu(mutasyonların sadece belirli genetik ve çevresel koşullarda özellikleri etkilemesi) savunabilir. Başka birileri ise tür tükenişlerini veya iklim değişikliklerine adaptasyonu veya davranışların evrimini vurgulayabilir. Bu liste bu şekilde uzatılabilir.

Durup bunların hangisine 'yeterli' önemi verip vermediğimizi tartışabiliriz ya da kolları sıvayıp, çalışmaya koyulabilir ve teorik bulgular ile sağlam ampirik çalışmalara dayananarak ortaya çıkartabiliriz. Tarafgirlik bir fikri belirli bir noktaya kadar götürebilir. Laland ve diğerlerinin kullandığı standart evrim teorisi terimi bu alana statik ve monolitik bakışın bir karikatürüdür. Günümüz evrimsel biyologlarını geleneğe meydan okuyan fikirleri dikkate almakta isteksiz olduklarını düşünüyorlar. Çok farklı dünyalar görüyoruz. Biz kendimizi modern sentezden bu yana en heyecan verici, en kapsamlı ve en yenilikçi dönemde yaşadığımız ve çalıştığımız için şanslı görüyoruz. Günümüzde evrim teorisi yaşam dolu bir yaratıcılık ve hızla genişleyen bir bakış açısıyla geçmişte sıkışıp kalmaktan çok uzaktır. Evrimsel biyologlar bugün genom bilimi, tıp, ekoloji, yapay zeka ve robot bilimine kadar uzanan farklı alanlardan ilham almaktadırlar. Darwin görse beğenirdi diye düşünüyoruz.

Genler Merkezidir

Son olarak Laland ve diğerlerinin sulandırarak alaya aldığı 'gen-merkezci' bakış evrim teorisinin en fazla kestirim gücüne sahip, geniş uygulama alanı bulunan ve ampirik olarak onaylanmış bir parçasıdır. Kalıtımsal materyaldeki değişimler adaptasyon ve türleşmenin vazgeçilmez bir parçasıdır. Bakterilerin antibiyotik direncinden, alaca farelerin kamuflaj renklenmesine ve insanlardaki laktoz toleransına kadar sayısız adaptasyon için kesin genetik

temeller ayrıntılarıyla belgelenmiştir.

Genetik değişimler adaptasyon için gerekli olmakla birlikte genetik olmayan süreçler de bazen canlıların nasıl evrimleşeceğinde etkili olabilir. Laland ve diğerleri fenotipik plastisitenin bireylerin adaptasyon gücüne katkıda bulunabileceği konusunda haklılar. Bir fide daha parlak ışığa doğru eğilebilir, kardeşlerinden farklı şekilde bir ağaç olarak büyüyebilir. Pek çok çalışma bu türdeki plastisitenin yararlı(evrimsel çıkar) olduğunu ve yanıt verecek genetik varyasyon varsa kolayca evrimleşebileceğini göstermiştir(14). Plastisitenin evrimsel değişimdeki bu rolü oldukça iyi biçimde belgelenmiştir ve özel bir fikir savunuculuğuna ihtiyaç duymaz.

Daha belirsiz olan ise plastisitenin adaptasyon sürecinde genetik varyasyona 'öncülük' edip, edemeyeceğidir. Yarım yüz yıldan fazla süre önce gelişimsel biyolog Concrad Waddington genetik asimilasyon dediği süreci tanımladı (15). Buna göre, spesifik çevre koşullarının yokluğunda dahi yeni mutasyonlar plastik bir özelliği bir başkasına dönüştürebilir ve aslında bu dönüşümü kendisi tetiklemiştir. Bir kaç vaka belgelenmiştir, ne var ki laboratuvar dışında. Bu sürecin ciddi bir dikkate sahip olup olmayacağını ya da doğada özgün bir enderliği yansıtıp yansıtmadığı ancak ileri araştırmlar ile cevaplanabilir.

Gelişimsel yanlılığın adaptif özelliklerin evriminde (ya da evrimin yokluğunda) sahip olabileceği etkiyi kanıtların yokluğunda değerlendirmek oldukça zor. Genomun özelliklerine dayanan gelişimsel süreçler belirli bir grup organizmada özgün olabilir, bu kesinlikle doğal seçilimin rol oynayabileceği özelliklerin çeşitliliğine etkide bulunacaktır. Ancak, özellik çeşitliliğinin kapsamında değilse ve(ya) hatta belli mekanik bir etkisi yoksa bunun ne önemi vardır ki. Özellikle bazı seçilimsel avantajlar bahşetmiyorsa, özelliklerdeki kalıtılabilir faklılıkların ne önemi kalır? Benzer şekilde, burada adaptasyondaki kalıtılabilir epigenetik modifikasyonun('kapsayıcı kalıtım' olarak isimlendirilen kısım) küçük bir kanıtı bulunmaktadır: Biliyoruz ki gen dizisinden boşanmış keskin biçimde epigenetik temelli yeni bir özelliğin bulunduğu hiç bir vaka yoktur. İki başlıkta da, ileri çalışmalar değerli olacaktır.

Laland ve diğerlerini varolmayan hayali bölünmeler yerine daha büyük bir genişleme için bize katılmaya davet ediyoruz. Gelecekte evrim teorisinin önemli bir parçasına dönüşebilecek fikirlerini takdir ediyoruz. Biz de genişletilmiş evrimsel sentezi istiyoruz, ancak bizim için kelimlere küçük harflerle başlıyor çünkü bu alanımızın her zamanki gelişme biçimi(16).

Fenotipik plastisite, kapsayıcı kalıtım, niş inşaası ve gelişimsel yanlılık (ve daha birçokları) gibi gerçek anlamda ilgi çekici fenomenlerin hakkını verebilmenin en iyi yolu kendi önemleri ölçüsünde kuvvetli kanıtlardır.

Darwin yer solucanları hakkında "dünya tarihinde çoğu kişinin ilk varsayımından çok daha önemli bir rol oynadılar"(11) yazmadan önce 40 yıl boyunca veri topladı. Bundan sonra bile yakında "onların arasına karışacağı"(17) korkusu ile yazdıklarını yayınladı.

Umut Can Yıldız, 05.01.2017, Bilim Fili, Çeviri

Alıntı Kaynak:
BilimFili.com "Genişletilmiş Evrimsel Sentez: Evrim Mekanizmaları Güncellenmeli mi?"
https://bilimfili.com/evrim-teorisi-yeniden-degerlendirilmeli-mi/

Kaynakça:

1- Pigliucci, M. & Müller, G. B. Evolution: The Extended Synthesis (MIT Press, 2010). Noble, D. et al. J. Physiol.592, 2237–2244 (2014).
2- Arthur, W. Biased Embryos and Evolution (Cambridge Univ. Press, 2004). Brakefield, P. M. Trends Ecol. Evol.21, 362–368 (2006).
3- West-Eberhard, M. J. Developmental Plasticity and Evolution (Oxford Univ. Press, 2003).
4- Pfennig D. W. et al. Trends Ecol. Evol. 25, 459–467 (2010).
5- Odling-Smee, F. J., Laland, K. N. & Feldman, M. W. Niche Construction: The Neglected Process in Evolution (Princeton Univ. Press, 2003).
6- Jablonka, E. & Lamb, M. Evolution in Four Dimensions: Genetic, Epigenetic, Behavioral, and Symbolic Variation in the History of Life (MIT Press, 2014).
7- Hoppitt, W. & Laland, K. N. Social Learning: An Introduction to Mechanisms, Methods, and Models (Princeton Univ. Press, 2013)
8- Erwin, D. H. & Valentine J. W. The Cambrian Explosion: The Construction of Animal Biodiversity (Roberts, 2013).
9- Darwin, C. The Formation of Vegetable Mould, Through the Actions of Worms (John Murray, 1881).
10- Alcock, J. The Triumph of Sociobiology (Oxford Univ. Press, 2001).
11- Bailey, N. W. Trends Ecol. Evol.27, 561–569 (2012).
12- Wada, H. & Sewall, K. B. Integ. Comp. Biol. http://dx.doi.org/10.1093/icb/icu097 (2014).
13- Waddington, C. H. Nature150, 563–565 (1942).
14- Callebaut, W. in Evolution: The Extended Synthesis (Pigliucci, M. & Müller, G. B.eds) 443–482 (MIT Press, 2010).
15- Browne, J. Charles Darwin: The Power of Place Vol. II 479 (Jonathan Cape,2003).

Bu çeviri ilk olarak **Bilim ve Gelecek Dergisi**'nin Mart 2015 sayısında yayınlanmıştır.

PROF. TEOMAN DURALI: EVRİM TEORİSİ İSLAM'LA ÇELİŞMEZ

17.09.2017- haberturk

Felsefeci Teoman Duralı, deizm, evrim teorisi ve İslam ile ilgili tartışmaları Gazete Habertürk'ten **Kübra Par**'a değerlendirdi.

Gençler arasında deizmin yaygınlaştığı iddiası gerçek mi? Evrim teorisinin Milli Eğitim müfredatından kaldırılması doğru mu? Evrim teorisi İslam'la çelişir mi? Felsefe ile İslam arasında bir uyuşmazlık var mıdır? Geçtiğimiz hafta ODTÜ Felsefe Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Yasin Ceylan ile bu sorular etrafında yaptığımız röportaj, büyük ilgi uyandırdı. Bu hafta benzer soruları, İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Teoman Duralı'ya yönelttim. Prof. Duralı, biyoloji ve felsefe ihtisası yapmış, biyoloji ve evrim üzerine makaleler kaleme almış, aynı zamanda yıllarca Malezya İslam Üniversitesi'nde dersler vermiş özel bir isim. Özellikle İslam, ahlak ve deizm konularında, "Biricik dostum" diye bahsettiği Prof. Yasin Ceylan'dan çok farklı düşünüyor...

Teoman Bey, sizin hem evrim hem de biyoloji üzerine çalışmalarınız var. Ayrıca işin felsefi ve İslami boyutunu da biliyorsunuz. Milli Eğitim müfredatından evrim teorisinin kaldırılmasını nasıl karşıladınız?

Evrimin çok tartışmalı bir konu olması, onun salt bilimsel bir teori olmanın ötesinde ideolojik bir sorun olarak da karşımıza çıkmasına neden oluyor. Evrim yeni bir olay değil, 2 bin küsur yıllık bir geçmişi var. Antik Yunan'da Empedokles ile başlayan bir fikir jimnastiği olduğunu söyleyebiliriz. İslam medeniyetinde de önemli bir yer tutar.

Evrim teorisi ile İslam çelişir mi?

Hayır, evrim teorisiyle İslam çelişmez. Felsefe-bilim ile dinin hiçbir yanı çelişmez. Evrim, İslam'da çok işlenmiştir ve pek bir tepki de çekmemiştir. 10-11 ve 12. yüzyıllarda, en başta İbn Miskeveyh evrim olayından bahseder. Hatta öyle şeyler söyler ki Darwin bile burada soluk kalır. Türlerin değişmesinden söz eder, hatta bitkiler ile hayvanlar arasında ve hayvan ile insan arasında geçiş türleri olduğundan bahseder.

Bu, İslam'ın yaratılış ilkelerine aykırı değil midir?

Gazzali, "Allah, her şeyi bir anda bilendir" diyerek bunun en güzel cevabını veriyor. Ben böyle bir bilgiye sahip değilim. Benim bilme istidadım yataydır. Yatay gördüğünüzde olayların sıralanışı vardır, art ardadır. Evrim de art arda gelen bir olaydır. İnsanlar, "Falanca türün benzeri filanca türdür, niye bunlar benziyor?" diye sormuşlar. "Herhalde o B türü, A türünden çıkmıştır" diye yanıtlamışlar. Nasıl ki bir çocuk annesine, babasına benziyorsa ve onların arasında bir rabıta varsa, türler arasında da böyle rabıtalar var. Allah'ın nasıl yarattığını bilmiyoruz. Adem ile Havva ayrı bir konudur. Dinde mecazlar çok fazladır. Adem, insan olma bilincini yaşayan ilk kişi. İlk insan değil ama ilk insan olma bilincini taşıyandır. Çünkü insan iki katlı bir varlıktır. Bir, tümüyle biyolojik olan bir yanımız var; bu bizim beşer tarafımızdır. Bu, canlılarla olan akrabalığı- mızı verir. Ama bir de bunun üstünde, açıklayamadığımız, maneviyat diye belirlediğimiz bir yanımız var. Bu bizim dirimsel tarafımızdan mı gelmektedir, yoksa apayrı bir yapılanmanın sonucu mudur, tartışma buradadır.

Bir makalenizde, "Canlılık bizi ister istemez ilahiyata sevk eder" diyorsunuz...

Evet, kişisel olarak bunu savunuyorum. İnsanın dirimsel yanı var ve o tarafını açıklarken evrimi göz ardı edemezsiniz. Orada bir biyolog olarak evrime başvurmak mecburiyetindesiniz. Ama bir de inkâr edemediğimiz manevi tarafımız vardır. O manevi tarafa evrimi işletemiyorum. Manevi yönümüzün en belirgin göstergesi, Peygamber'in "Utanmadıktan sonra ne yaparsan yap" lafıdır. Utanma duygusu insani yakamızın merkezidir. Bunun eşini başka varlıklarda bulamıyoruz, çünkü bu irademize dayalı bir şey, içgüdüsel değil.

Ama psikolojik bazı eğilimleri de evrim üzerinden anlatan bilim insanları var.

Biyoloji bana kalırsa bir bilimdir ama belli yörelerinin bilim olma durumu su götürür. Mesela, davranış biyolojisindeki açıklamalar çok sulandırılmıştır. Bir şeyin bilimsel olmasının en önemli göstergesi, her an iddianızı kanıtlayabiliyor olmanızdır. Geçmişteki olayların tekrarı mümkün değildir. Ama evrim geçmişi anlatan bir olaydır. Bu bakımdan zayıftır. Evrimin bilim teorisi çok çürüktür.

Evrim olmadan biyoloji anlatılabilir mi?

Anlatılamaz.

O zaman bu bize evrimin güçlü bir teori olduğunu göstermiyor mu?

Göstermiyor. Eğitim anlamında güçlüdür ama bilim teorisi açısından güçsüzdür. 300-500 milyon yıl öncesinin şartlarını bugün olduğu gibi tekrarlayamıyoruz.

Ama evrim devam etmekte olan bir şey değil mi?

Evrimin kullanılmayacağını söylemiyorum. Biyoloji yapıyorsak evrimi kullanmak mecburiyetindeyiz. Evrimi ele almadan işleyebileceğimiz tek biyoloji konusu anatomidir. Fizyoloji, genetik mutlaka evrime dayanır.

Peki, müfredattan çıkarılması hatalı mıdır?

Bir bilim konusunun ortaöğretimde enine boyuna okutulmasına lüzum yok. Nasıl ki özel ve genel relativite teorilerini, kuantum mekaniğini ortaöğretimde ayrıntısıyla göstermiyorsak, ortaöğretimde biyolojinin özel bir konusu olan evrimi de anlatmaya lüzum yok. Ama "Biyolojide böyle bir teori de geçmektedir" diye bahsedersiniz.

'Evrim İle Darwinizm Ayrı Şeylerdir'

Evrim ile Darwinizm'i ayırdığınız doğru mu?

Evet, ikisi ayrı şeylerdir. Darwin evriminin en tehlikeli yanı, en uygun bireyin ve türün yaşaya kalması ilkesidir. Doğal ayıklanma kadar tehlikeli ve dine aykırı olan bir şey daha yoktur. Dini inkâr etmenin en açık göstergesi tesadüfçülük, rastlantıcılıktır.

Neden?

"Altta kalanın canı çıksın" der de ondan! Sadece bitkilerde, hayvanlarda kalsa amenna ama önünde sonunda insana gelecek. Spencer adlı filozof, bunu alıp insana getiriyor. İnsanla birlikte yeni bir ideoloji ortaya çıkıyor. Nasyonal sosyalizm olağanüstü derecede ilgi çekici bir ideolojidir. Darwin kapitalizmin klasik döneminde yetişiyor. Tamamen sermayeci bir kafayla düşünüyor. Marx, Darwin'de manevi hiçbir şey olmadığı için ona hayrandır. İçyüzünü ya görmüş görmezlikten gelmiş ya da görmemiş.

İçyüz derken, "Kapitalizme hizmet etmek için uydurdu mu" diyorsunuz?

Evet. Ben evrimi değil evrimciliği yargılıyorum, reddediyorum. Evrim biyolojinin bir koludur, canlıların bilimsel anlamdaki açıklanışlarıdır. Genetikle iç içe bağlantısı vardır. Ama evrimcilik temelden hareketle insanı ve insanın oluşturduğu toplumsal yapıyı yargılamaktır. İnsanı ve toplumu biyolojik bir varlık olarak ortaya koymaktır. İnsan ilkece manevi bir varlıktır. Maddi, biyotik esaslardan insanı açıklayamayız.

Peki sizce ruh var mı?

Bana göre var.

Kanıtlanabilir mi?

Hayır, bir inançtır.

Bilim insanı olarak bunu söylediğinizde bilime ters düşmüş olmuyor musunuz?

Hayır, düşmüyorum. Bilim açısından ruhu açıklamıyorum. Bilimde ruha dayalı hiçbir açıklamada bulunamam. Bu yüzden de benim gözümde toplum bilimleri bilim değildir. Sosyoloji, psikoloji falan bilim değildir. Fizik, kimya, biyolojinin de kimyaya, fiziğe bitişik olan kesimleri bilimdir.

'Felsefeyle Uğraşmak Dine Aykırı Değildir'

Meslektaşınız Prof. Yasin Ceylan, "Felsefe ile uğraşan dinden uzaklaşır" diyor. Felsefe ile uğraşmak İslam'a aykırı mıdır?

Hayır değildir. Avrupa'da dört zaman dilimi tespit edilmiştir. İlk çağ, eski çağ, orta çağ, yeni çağ ve beşincisi de çağdaş medeniyettir. Bütün kültürler, istisnasız dinden ortaya çıkmışlardır. Medeniyetleşmiş kültürler de gene din temeline dayanırlar. Din ile kültür iç içe olmuştur. Fakat 1600'lerin ikinci yarısından itibaren yeni çağ Avrupa medeniyetiyle karşılaşıyoruz. Bu medeniyet, ortaçağ Hıristiyan Avrupa medeniyetine bir başkaldırıdır, ona kılıç çekmiştir. Yeni çağ Avrupa medeniyeti dinden kendisini sıyırmış ve temele felsefe bilimi almıştır. Felsefe bilimin ana yöntemi diyalektiktir. Felsefede şüpheden hareket ediyoruz. Şüphe bilgi üzerine inşa edilir. Bana bildirilen bilgi, kanıtlanabilir cinsten verilen cevap gerçekten kanıtlanabiliyor mu, kanıtlanmıyor mu, şüphe budur. İman bununla tamamıyla ilgisizdir. Benim ilk inanç nesnem kadındır. Annemdi, ondan sonra da sevdiğim, evlendiğim kadındır. Onun bana bildirdiklerinden, onun yaşayışından, tavrından, davranışından ilkece şüphe etmiyorum. Şüphe etmeye başladığım andan itibaren yaşayamam.

Peki, şüphe ettiğiniz andan itibaren imanınız sarsılır mı?

Sarsılır, biter.

Öyleyse neden, "Felsefe ve İslam arasında gerilim yoktur" dediniz.

Hiçbir dinde, dinin koyduğu ilkeler soru konusu kılınamaz.

O zaman felsefe ve İslam arasındaki sınır nerede başlar, nerede biter?

Aralarında sınır yoktur. Din orada bir yerdedir, felsefe burada bir yerdedir. Arada koskocaman bir açıklık var, o açıklık hayattır. Din bizi yaşatır, hayat verir. Felsefenin öyle bir görevi yoktur. Felsefenin annesi 'bilgelik'te vardı. Ama bilgeliğin evladı olan felsefe, annesinden bu yaşatıcılık yönünü almamıştır.

Bir Müslümanın felsefe ile ilgilenmesi, bu tür şüpheler duyması ve felsefi çerçevede İslam'ı sorgulaması İslam'a aykırı mıdır, değil midir?

Hayır, değildir. Çünkü felsefede sorulabilir sorular vardır, sorulmayacak sorular vardır. Din, "Allah tektir, eşi menendi yoktur" diyor. Bunun kanıtlanabilir bir yanı var mı? Buna ya inanırsınız ya inanmazsınız. Kur'an, Allah'ın kelamıdır ve O, Resul-ü Muhammed'e bunu bildirmiştir. Bunu nasıl kanıtlarsınız? Felsefe bilimin şüphesini hayata sürdüğünüz takdirde, bırakın dini, yaşayamayız.

O noktada mı inanca ihtiyaç duyuluyor?

Gayet tabii. Din bunu sağlıyor.

Gazali'nin felsefecilere kızmasına ne diyorsunuz?

Kızmakta haklı, kanıtlanamaz olayları felsefeye dâhil ediyorlar. "Madde ezeli midir, değil midir?" bunu tartışıyorlar. Bunu tartışamazlar kardeşim. "Yaratılmış mıdır, yaratılmamış mıdır?" Ya inanırsın ya inanmazsın, bitti. Bunun kanıtı yok. Ona kızıyor. Aristoculara tokat atarken, o tokat Aristo'ya da gidiyor. Aristo'nun bir kabahati yok.

'Ahlak Dinden Kaynaklanır'

Felsefeyle uğraşan pek çok insanın ateizme yöneldiğini biliyoruz. Bir felsefeci olarak siz inancınızı nasıl korudunuz?

Olabilir. Din duygusu eğitimin sonucudur. Müslüman bir toplumda dünyaya gelmeseydim, Müslüman olmazdım. İkincisi, Müslümanlığın öbür dinlerde olmayan bir şartı vardır; akıl baliğ olduktan sonra Müslüman olup olmadığınıza kendiniz karar veriyorsunuz. Bu kişisel bir karardır. Bu İslam'ın ana ilkesidir, biz buna niyet diyoruz. Nitekim her ibadet niyete bağlıdır. Bu da bize şekilce yapılmıyor olduğunu gösterir.

Meslektaşınız Prof. Yasin Ceylan, "Din bize bu dünya için değil, öteki dünya için çalışmayı emreder. Bu dünyada mutluluğu tadamayan insan, mutsuz insan ahlaklı olamaz. Ahlaklı olmayan insanın da dünyada bir medeniyet kurması mümkün değildir" diyor.

Burada birbiriyle çelişen olaylar var. İslam'da bu dünya için yaşıyoruz.

İslam'da ahiret hayatı daha ön planda değil midir?

Dini hükümler karşılıksızdır ve bize bunu en iyi bildiren kişi Immanuel Kant'tır. "Ben şunu yapıyorum, karşılığında bunu bekliyorum" diye bir şey dinde yoktur. Ama cenneti vaat ediyor, çünkü bu söylediğimi anlayabilecek kafa yapısında insanlar bir avuç kadardır.

Cennet diye bir şey var mıdır sizce?

Bilmiyorum. Cennete gitmek için görevimi yerine getirmiyorum.

Neden getiriyorsunuz?

Görevdir diye getiriyorum. Ders vermek benim ödevimdir. Benim maaşımı da kesseler yine de ders vermeye devam edeceğim. Ders sırasında annemin ölüm haberi geldi. Dersimi kesmedim, devam ettim. Çünkü karşımdaki insanların annemin ölmesiyle bir ilgisi yoktur. Tiyatrocuların, "Oyun devam etmelidir" diye bir lafı vardır. Dinde hak yoktur. Hakkı, yeniçağ Avrupa medeniyeti çıkarmıştır. O zihniyetten sermayeci, kapitalist ideoloji ortaya çıkmıştır.

Din yalnızca görev olarak yaşanırsa, o inanan mutlu olabilir mi?

Din mutluluk sağlama kurumu değildir ve bunu Peygamber çok açık bir biçimde bildiriyor, "Mümine dünya hayatı cehennemdir" diyor. Mutluluk geçici bir şeydir, kalıcı bir tarafı yoktur. Hayatta kalıcılığı aramak zorundayız. Aristoteles, "Ödevini yerine getirerek ölen insan son nefesini verirken mutlu ölür" diyor. Henüz ölmediğim için bilmiyorum.

Mutsuz insan ahlaklı olabilir mi?

Ahlaklı olmak zorundadır ve ahlak dinden kaynaklanır. "Dinsiz insanlar ahlaklı değil midir?" diye soracaksınız. Gençlik yıllarımda eski komünistlere "Eski tüfek" derlerdi. Babamdan sonra gördüğüm en tutarlı ahlaklı adamlar bunlardı.

Demek ki imansız insanlar da ahlaklı olabiliyor.

Ama onlar dini, bir ihtimalle Tanrı'yı inkâr ederken yetiştikleri ortam din ortamıydı. Osmanlı çocuklarıydı.

Ama bugün anne babası ateist olan, en başından itibaren ateist olarak yetişen pek çok ahlaklı insan var. Bunu nasıl açıklayacaksınız?

Acaba öyle mi? Onlar da o ahlaklı insanların yetiştirdiği çocuklardı. Torunların torunları dinsiz bir ortamda yetişmişlerse o dedelerinin, ninelerinin ahlakını sürdürüyorlar mı, bilmiyorum. Çünkü zorlayıcı bir neden yoksa niye bu eziyete katlanalım? Dünyada en zorlayıcı etken Allah'ın her an, her durumda teftiş ediyor olmasıdır.

Ama tam da böyle bir cezaya uğrama duygusu olmadan ahlaklı olmak daha erdemli bir şey değil midir?

Bir aykırı iş yapacağım, çok canım çekti. Mesela, benim hastalığım kitaptır. Kitap rafından kaç kere içimden, "Şunu çekip götürsem" diye geçmiştir. Benim o kitabı oradan aşırmamı önleyen bir kuvvet var. "Tamamen Tanrı'ya inanmıyorum ama yine de almıyorum" düşüncesi, derin bir devlet gibi derin bir Tanrı fısıldayışıdır.

Ama insanlığın ortak çıkarına ve bir tür mantıksal iyi insan olma güdüsüne bağlı olamaz mı?

Neden iyi insan olayım? İyi insan olmanın ne lüzumu var?

Mutlu, huzurlu olabilmek için...

Huzuru bana o sağlamaz. Çünkü ben her türlü pisliği yapan, zulmü işleyen canavar mesabesinde insanlar tanıdım. Gözünü kırpmadan çocukları öldürüyorlardı.

'Deizm Geçerli Bir Görüş Değildir'

Peki ya deizm? Prof. Yasin Ceylan, "Gençler arasında deizmin yaygınlaşması normal" diyor...

Biricik dostum Yasin'e (Ceylan) ben burada katılmıyorum. Deizm geçerli bir görüş değildir. Dinden bağımsız Tanrı görüşü olmaz. Deizmi dinden bağımsız olarak geliştiremezsiniz. Tanrı fikrini bize din veriyor. Din olmadan Tanrı'yı bilemem. Bana Tanrı'yı bildiren dindir.

Yasin Bey, "Bir itici, yaratıcı güç var ama bunun ne olduğunu açıklayamıyoruz, semavi dinlerin anlattığı Tanrı bunu karşılamıyor" diyor...

İslam bize Tanrı'yı anlatmıyor, Tanrı'nın ne olduğuna dair bir tasvirde bulunmuyor. Tanrı, felsefi anlamda tamamıyla bilinmez bir sahadır. Bırakın bilinmeyi, düşünülmez bir sahadır. Çünkü mantıkça saçmadır. Madem düşünme kabiliyetimin dinamosu akıldır, madem dince akıl Allah'ın yarattığıdır; yaratılandan hareketle yaratanı yakalamaya imkânım yoktur.

Dinin bugünkü temsillerinin dünyaya getirdiği kötülüğü gerekçe göstererek insanların dinden soğumasına ne diyorsunuz?

Kötü öğretimin sonucudur. Böyle öğretmeyen okullar, çevreler de var. İlle yobaz dediğimiz çevreler dinin tek örneği değil. Dini böyle öğretmeyen yığınla çevre gösterebilirim.

Kuran'da bu emrediliyor" diyor...

Ama Kuran'da kâfirin tarifi vardır. Öldürdükleri insanlar o tarife uyuyor mu bakalım? Kâfir demek, hakikati topyekûn inkâr eden insan demektir. İslam'dan farklı bir hakikate inanıyor olabilirim. Budacı, Mecusi olabilirim.

Ya ateistseniz?

O zor bir soru. "Tanrı yoktur" demek küfür olur ama bir fakihin Tanrı'yı inkâr eden kişiyi idama mahkûm edip etmeyeceği de şüphelidir.

Peki bir Müslüman bir ateisti din adına öldürebilir mi?

Hayır, onu siz öldüremezsiniz. Mahkeme etme yetkisine sahip olan bir kurum, idamına ya da başka bir cezaya karar verebilir. Ben ölüm cezasına karşıyım. Din, İslam bana bu kadar hareket etme yetkisini veriyor. Kişi cezalandırılır ama ille idam gerektirmez. Zina etmiş kişiler taşlanır. Koskoca Osmanlı tarihinde sadece iki kere taşlama, recm vardır.

'Günün İhtiyaçlarına Cevap Verecek Bir Din Öğretisi Lazım'

İslam'ın şu anki meselesi yeniden kaynaklara dönüş mü yoksa kaynaklardan kopuş mu?

İkisi de kaynaklarını konuşturarak günün şartlarına, sorularına cevap getirmesi gerekiyor. Müslümanlık dünya işlerine doğrudan doğruya müdahale etmez. Müslümanlığı dikkate alarak bir öğreti inşa edilmesi lazım. İslamcılığın en büyük hatası, suçu "Doğrudan İslam'a dayanarak dünyaya şekil veriyorum" demesidir. Yani dini siyasete alet etmek "Allah otoritesini kullanarak insanlara çekidüzen veriyorum" demektir. Dini siyasete alet ettiğinizde son dayanağınız son başvuru merciiniz olan dini mahvediyorsunuz, ayaklar altına alıyorsunuz.

Dinden hareketle dinin kaynaklarını kullanarak günün ihtiyaçlarına cevap verecek bir öğretinin kurulması lazım. Bu insan elinden çıkar.

Peki bu anlamda İslam'ın aydınlanma çağı yaşandı mı yoksa yaşanmalı mı?

Yaşanmadı, yaşanmalıdır. Biz yaşamadık. Avrupa'da yaşanan da insanlığın iyiliğine yönelik bir aydınlama değildi. Kapitalizmin iyiliğine yönelikti.

EVRİM MASALINDAN, YARATILIŞ HAKİKATİNE: MALUMDA SAKLI BÜYÜK MEÇHUL

www.ihsansenocak.com/ -03.09.2022

Mukaddime

Kur'an-ı Kerîm'in insana, neden ve nasıl yaratıldığını incelemeyi emretmesi (Tarık, 5) müslüman alimleri tarihi süreç içerisinde Tefsir, Fıkıh, Hadis gibi Temel İslami İlimler yanında Tıp ilmiyle de ilgilenmeye sevketmiştir. Bu yüzden münderecatında insanın yaratılış süreci de olan Tıp, hem ilahî bir emri îfâ, hem de insanların daha sağlıklı bir hayat yaşaması için tahsili gereklilik arzeden bir ilim dalı olarak mülahaza edilmiştir. Müfessirler de yaratılışla alakalı ayetleri kendi zamanlarındaki tıbbî malumat çerçevesinde tefsir ederek insanı, Kur'an'ın gölgesinde anlama gayreti içerisinde olmuşlardır. Ne var ki günümüzde bazı araştırmacılar evrim teorisini esas alarak yaratılışla alakalı ayetleri tevil etmekte, bilime sürekli yeni ufuklar gösteren Kur'an-ı Kerîm'i, bilim zarfı içerisinde sunulan ateist bir ideolojiye -bilerek ya da bilmeyerek- mahkum etmektedirler.
Müslüman Evrimcilerin, insanın bir başka türden evrim yoluyla dönüştüğünü iddia eden Darwin'in teorisi üzerinden yaratılış gerçeğini ifade etme çabası, ilgili ayetleri bağlamından koparmalarına ve Kur'an'la evrimin çatışmadığını savunarak ateist bir ideolojinin önünü açmalarına yol açmaktadır.

Binaları ayakta bırakıp canlı namına her şeyi yok eden atom bombasının icadıyla insana düşman, maddeye dost olduğunu gösteren bir uygarlığa ait olan evrim teorisini müdafaa etmek ilmî hakikatlerin değil, güçlünün yanında yer almanın bir sonucudur. Bazı müslüman araştırmacıların evrimi kabul etmesi ise, İslam ilim nazariyesini İslam'la çökertme teşebbüsünden başka bir şekilde izah edilemez.
Kur'an'ı Kerim ve tıb ilmi bağlamında insanın yaratılış sürecini inceleyen, bunu yaparken de, Evrim'in en fazla bir masaldan ibaret olduğunu; hakikatin izharı, batılın ibtali anlamına da gelir, düsturu çerçevesinde ifade eden bu makalenin amacı, modern bilimin ulaştığı sonuçların Kur'an-ı Kerim'in asırlar önce haber verdiği hakikatlerden başka bir şey olmadığını ortaya koymaktır. Buna göre evrim, inkarcı ideolojilerin koruduğu bir teori, Kur'an'ın haber verdiği yaratılış ve evreleri ise Hz. Adem'in çocuklarından itibaren değişmeyen bir hakikattir.
İnsan keşfedilince Kur'an-ı Kerim daha iyi anlaşılmakta, Kur'an anlaşılınca da insan yaratılış gayesini idrak etmektedir.

I. Yaratılış

Kur'an-ı Kerîm'e göre Tefsir, Hadis, Fıkıh gibi, Tıp, Kozmoloji, Tarih, Coğrafya ilâ ahir de ilimdir. Müslümanlar insanlığın maslahatına olan bütün ilimleri tahsil etmekle mükelleftirler.

Fakih, müfessir ve muhaddis alim kabul edildiği gibi, fizikçi, tıpçı da bu manada alim addedilir. Nitekim Kozmoloji, Botanik ve Zooloji'den bahseden ayetlerin siyakında Allah Azze ve Celle, "Muhakkak, kulları içinden ancak alimler, Allah'ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar."2 buyurmaktadır.
İnsanı, neden ve nasıl yaratıldığına dair tefekküre davet eden Kur'an-ı Kerim, bunun nereden başlayacağını tayin noktasında Hz. Adem'in topraktan yaratılması, neslinin anne karnında oluşumu ve merhaleleri itibariyle iki boyuttan bahseder.

A. Topraktan Yaratılma

Bütün canlıların tek bir kökten türeyip geliştiğini savunan Evrim Teorisiyle Kur'an-ı Kerim'in haber verdiği yaratılış merhaleleri her yönüyle birbirinden farklıdır. Zira Evrim, yaratılışı inkar etmek için ortaya atılan, bu yüzden isbat edilemeyen bir teori, yaratılış ise binlerce yıldır milyarlarca defa gözler önünde cereyan eden bir hakikattir. Ne var ki bazı müslümanlar aşağıdaki ayeti esas alarak insanlarla maymunların müşterek bir kökten türemiş olabileceğini söylemiştir;3 "Şüphesiz siz, içinizden Cumartesi yasağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara, 'Aşağılık maymunlar olun!' demiştik."4 . Kur'an'ın Evrim'i reddetmediğini savunanların istidlal ettiği bu ayet-i kerime, Cumartesi gününü ibadete tahsis etmekten imtina eden, deniz kenarına açtığı havuzda toplanan balıkları pazar günü avlayarak Cumartesi'yi ibadete hasretme emrini dolayısıyla da avlama yasağını delmediğini düşünen Yahudileri uyarmakta ve onları istiğfara çağırmaktadır. Allah'ın(cc) emrine uymayan Yahudiler bir anda aşağılık maymuna çevrildi. Fakat bu, Evrimcilerin iddia edildiği gibi uzun bir zaman içerisinde değil, bir anda oldu ve maymuna dönen insanlar üç gün sonra öldü, hiç biri maymun olarak üreyemedi.5 Ayrıca Evrim'de tekamül esastır. Bu hadisede ise insanın hayvan olması yani inhitatı söz konusudur.

İlk insan ve ilk peygamber Hz. Adem insan olarak yaratıldı, çocukları da nesiller boyu insan olarak evlendi ve çoğaldı. Kur'an-ı Kerim de sarih bir ifadeyle Hz. Adem'in tek olduğunu ve topraktan yaratıldığını beyan eder. Nitekim Allah Teala , "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini var eden; ikisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayan Rabbinize karşı kulluk vazifenizi yerine getirememekten sakının."6 buyurmaktadır. Ayette geçen (خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ) "Sizi tek bir nefisten yarattı" ifadesiyle Hz. Adem'in; (وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا) "Ondan da eşini yarattı" terkibi ile Hz. Havva'nın, Hz. Adem'den yaratıldığına, (وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء) "İkisinden birçok erkek ve kadın meydana getirip yayması" ise bütün bir beşeriyetin Hz. Adem ve Havva'dan geldiğini işaret vardır. Yine Zümer Suresi'nde yaratılışın iki boyutu nazara verilerek, "Allah sizi bir tek nefisten (Âdem'den), sonra da o tek nefisten eşini yarattı." denmekte ve ardından, "Sizi de annelerinizin karınlarında üç katlı karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor."7 buyrularak topraktan yaratılan Hz. Adem'in çocuklarının rahimlerde yaratıldığına dikkat çekilmektedir.

Kur'an-ı Kerim eşi kendinden yaratılan Hz. Adem'in topraktan yaratıldığını sarahaten ifade etmektedir. Buna göre ilgili ayetlerde Hz. Adem'in -insan olana kadar- geçirdiği evrelere işaret edilmekte ve yaratılış o evrelere isnat edilmektedir.
Allah Teala, Hz. Âdem'i turâb/toprak8 , tîn/çamur9 ve salsal/kuru çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan10 yarattığını haber vermektedir. Ayetlerde zikredilen üç kelimenin her biri,

yaratılışın bir evresine tekabül etmektedir. Bu durum kişinin evim; "Topraktan, çamurdan veya tuğladan bina edilmiştir" demesinden farksızdır. Bu ifadede evin inşaatında kullanılan malzemenin oluşum süreci ile ilgili bilgi verilmektedir. Evde kullanılan malzemenin cinsi topraktır. Toprak, tuğla olabilmek için çamura dönüşmüştür. Tuğla da çamurun pişirilmiş halidir. Örnekte de görüldüğü gibi topraktan tuğlaya doğru bir tekâmül söz konusudur. Bu durumda toprağın evrelerinden her hangi birini esas alarak "Ev topraktan ya da tuğladan yapılmıştır." demek yanlış olmadığı gibi oluşum süreci ile alakalı hususi bilgi verdiğinden hakimane bir izah olur. Aslı pamuk olan bir elbisenin oluşum sürecini anlatırken de, elbisenin; pamuk, iplik veya kumaştan yapıldığını söylemek de tekamülün bir sonucudur. Hz. Adem'in topraktan yaratılmasından bahseden ayet-i kerimeler de böyledir. Allah Teâlâ ayetin siyak ve sibakına göre toprak, çamur ya da kuru çamuru murad etmiştir.

B. Kur'an'a ve Sünnet'e Göre Anne Karnında Yaratılma

Kur'an-ı Kerim pek çok yerde farklı açılardan yaratılışa dikkat çeker ve cenînin anne karnında geçirdiği evrelerle alakalı ayrıntılı bilgi verir. Mü'minûn Suresi'ndeki ayetler ise, Hz. Adem'in topraktan yaratılması, cenînin anne karnındaki merhaleleri, ölüm ve diriliş fasıllarını da bir arada zikrederek insanın nereden ve nasıl gelip, nereye gittiğini anlatır, "Gerçek şu ki biz insanı çamurdan süzülüp çıkarılmış bir özden yarattık. Sonra onu sağlam bir karargahta nutfe haline getirdik. Sonra nutfeyi 'alaka'ya (aşılanmış yumurta/zigot) dönüştürdük. Peşinden alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratılışla insan haline getirdik. Sonra (Ey insanlar) siz bunun ardından muhakkak öleceksiniz. Sonra da kıyamet gününde tekrar diriltileceksiniz.11

İnsanın yaratılışı ve cenînin anne karnında geçirdiği evrelerle alakalı pek çok hadis rivayet edilmektedir. Abdullah b. Mes'ud'un rivayet ettiği hadis, yaratılışla alakalı detay bilgi veren ayetin (Mü'minun(23): 12-14) tefsiri konumundadır:
"Sizden birinin yaratılışı, annesinin karnında kırk günde toplanıp teşekkül eder. Sonraki kırk günde 'alaka'; bu kadar müddet geçince de 'mudğa' olur. Sonra Allah bir meleği dört kelime ile gönderir. Bu melek onun rızkını, ecelini, amelini, kötü biri mi yoksa iyi biri mi olacağını yazar. Sonra ona ruh üflenir.12

Bu hadiste insanın yaratılışının başlangıcı belirtilmekte ayrıca cenînin rahimde geçirdiği evreler ve ruhun üflenme zamanı bildirilmektedir.
Hadiste üç defa tekrar edilen "kırk gün" ifadesiyle bir şeyin ardı sıra olma hali mi, iç içelik mi kastedildiği, kırklar arasında zikredilen "sümme/sonra" kelimesi ile zamanda mı yoksa ifadede mi tertibin amaçlandığı ictihadî bir mevzudur. Ayrıca "insan hayatının başlangıcı" terkibi ile döllenme, sinir sisteminin yaratılması, isteğe bağlı hareketlerin olması ya da ruh üflenmesi hadiselerinden hangisinin kastedildiği farklı görüşlerin oluşmasına yol açmıştır. Buna göre cumhur, yumurtanın spermle döllenip rahme yerleştiği zamanı insan hayatının başlangıcı olarak kabul etmiş, çoğunluğun dışında kalanların takdirleri ise, dört ayın bitip beşinci ayın girmesi13, döllenmeden sonra yüz yirmi günün geçmesi, seksen dördüncü gün, üç ay, on iki hafta ve bir küsur ay şeklindedir. 14

Allah Rasûlü ﷺ mevzuyla alakalı bir başka hadiste ise sadece döllenmenin başlangıcından bahsetmektedir: "Nutfe üzerinden kırk iki gece geçince, Allah ona bir melek gönderir (ve onun vasıtasıyla) nutfeyi şekillendirir; işitmesini, görmesini, derisini, etini ve kemiğini yaratır.15 Bu iki hadis birlikte değerlendirildiğinde ortaya şu hakikat çıkmaktadır: Birinci hadis, üçüncü dönemin sonunda yani cenînin üzerinden yüz yirmi gün geçince ruhun üflendiğini, ikincisi ise kırk ikinci günde organların yaratıldığını ifade etmektedir.16 Gerek yaratılışla ilgili nasslar gerekse de tıbbi veriler cumhurun görüşünü desteklemektedir. Nitekim ikinci hadiste kırk ikinci günde yaratılışın pek çok aşamasının tamamlandığı ifade edilmekte sadece ruhun üflenmesi zikredilmemektedir.17 Buna göre ruhun üflenmesi ile insanın yaratılması birbirinden farklı hadiselerdir.

Hadise, meleklerin görevleri bağlamında değerlendirildiğinde ikinci hadisi birinciye hamlederek anlamak pekala mümkündür. Buna göre ikinci hadiste geçen "nutfe" kelimesi "mudğa" yerinde kullanılmıştır. Bu tesbit dikkate alındığında anlam, "mudğa üzerinden kırk iki gün geçince, yani cenîn; nutfe, 'alaka ve mudğa'dan oluşan kırkar günlük üç dönemi tamamlayınca Yüce Allah mudğaya dönüşen nutfeye rahim işleriyle görevli meleğin dışında başka bir melek gönderir ve ona tam bir insan sureti verir." şeklinde olur.18 Bu bahsin hülasası şudur ki, Allah Rasûlü ﷺ kırkar günlük ilk üç dönemin ilk merhalesi olan "nutfe"yi zikredip sonuncusu olan "mudğa"yı kastetmiştir.

Nasslardan anlaşıldığına göre cenînin gelişimi iki alanda gerçekleşmektedir. Birincisi hissedilebilir, maddi gelişmedir. Bu alanda bedende peşi sıra gerçekleşen yaratılış halleri görülür. İkincisi ise gelişmekte olan bedene izafe edilen fakat hissedilemeyen bir terakkidir ki onunla hayat, akletme, irade, tefekkür gibi yetenekler ortaya çıkar. Bu ikinci gelişme ruhun cesede üflenmesiyle başlar.19 Dolayısıyla cenînde hayatın başlaması ile ona ruhun üflenmesi birbirinden farklı hadiselerdir. Bu yüzden insan öldükten sonra da hücrelerde hayat bir müddet daha devam etmektedir. 20

Kur'an-ı Kerîm ve Sünnet-i Seniyye'de zikredilen cenînin merhaleleri modern tıbbın uzun araştırmalar neticesinde ulaştığı verilerle pek farklılık göstermemektedir. Nitekim Toronto Üniversitesi Embriyoloji bilim dalı hocası Keys Mor, çocuğun anne karnında geçirdiği evrelere dair Kur'an'ın yaptığı sınıflandırmanın XX. Yüzyılda emriyologların yaptığı tarif ve taksimlerden daha üstün ve daha isabetli olduğunu söylemektedir.21 Buna göre Modern Tıpla Kur'an-ı Kerim arasında bir kaç mevzuda fark varsa bu, Tıbbın yeni keşifler yapacağı ve "Kur'an ne dediyse" onu diyeceği anlamına gelir.

C. Cenîne Ruh Üflenmesi

Ulema cenîne ruhun üflenme zamanı noktasında ihtilaf etmiş ve bu noktada iki farklı görüş ortaya çıkmıştır:
Hanefî, Şafiî, Hanbelî ve Zahirî hukukçuların da içerisinde yer aldığı cumhur, ruhun üflemesinin dört ayın sonunda ya da yüz yirminci günde gerçekleştiğini ifade etmektedir. İbn Hacer bu konuda fukahanın fikir birlikteliği içerisinde olduğunu zikretmektedir.22 Bu görüşü benimseyen alimler aşağıdaki delillerle istidlal etmektedirler:
-Bir önceki bölümde de zikredildiği gibi- İbn Mes'ud'un rivayet ettiği hadiste Hz. Peygamber ﷺ şöyle buyurmaktadır: "Sizden birinin yaratılışı, annesinin karnında kırk günde toplanıp

teşekkül eder. Sonra kırk günde 'alaka'; bu kadar müddet geçince de 'mudğa' olur. Sonra Allah bir meleği dört kelime ile gönderir. Bu melek onun rızkını, ecelini, amelini, kötü biri mi yoksa iyi biri mi olacağını yazar. Sonra ona ruh üflenir.23
Cenîn ilk üç aşaması olan "nutfe, alaka ve mudğa"nın her birinin kırk gün olduğu, ruhun üflenmesinin de bunların nihayetinde gerçekleştiği dikkate alındığında söz konusu hadise yüz yirminci güne ya da dört ayın sonuna tekabül etmektedir.
Ebû Hatim de, "Sonra onu başka bir yaratılışla insan haline getirdik.'24 ayetiyle, nutfe üzerinden dört ay geçince ona meleğin gönderilip ruh üflenmesinin kastedildiğini ifade etmektedir.25

Kurtubî'nin de içinde yer aldığı ulemaya göre ruh üflenmesi dört ay on gün geçtikten sonra yani yüz otuz günün bitiminde olur.26 Bu görüşü benimseyen alimler görüşlerini şu şekilde delillendirmişlerdir: İbn Abbas cenîn üzerinden dört ay on gün geçince ona ruh üfleneceğini bunun da eşi vefat eden kadının iddeti olduğunu belirtmektedir.27 Ayrıca Kurtubî, ruhun dört ayın bitimi beşinci ayın girmesiyle üflendiğine, anne karnında cenînin bu tarihten sonra hareket etmesinin de buna delalet ettiğini belirtmektedir.28
Ne var ki İbn Abbas'tan nakledilen bu rivayetin senedinde yer alan Muhammed b. Humeyd er-Razî, Buharî ve Nesâî başta olmak üzere pek çok muhaddis tarafından cerh edilmiştir.29 Bu yüzden söz konusu rivayet zayıftır. Ayrıca günümüzdeki çeşitli tıbbi aletler de cenînin hareketlerinin daha önceki dönemlerde başladığını tespit etmektedir.
Söz konusu rivayetleri birinciyi esas alarak şu şekilde birleştirmek de mümkündür: Ruhun yüz yirmi gün geçtikten sonra üflenmesi, döllenmeden itibaren hesaplanırsa yüz otuz güne ulaşır. Ayrıca ruh üflemenin yüz yirminci günde başlayıp yüz otuza kadar devam ettiği yani birinci rivayetin hadisenin başlangıç, diğerinin ise son tarihini bildirdiği kabul edilebilir.
Ayet, hadis ve günümüz tıbbi verilerinden hareketle cenîne dair şunlar söylenebilir:

1. Cenînin yaratılması birinci kırk günün erken döneminde başlar ikinci kırkın başlangıcında tamamlanır.30 Beyin ve sinir sisteminin oluşmasıyla ceninin, tam bir insan görünümüne kavuşması üçüncü kırk günün sonu ve dördüncünün başında olur. Bu dönemden doğuma kadar olan süreç cenînin normal gelişim gösterdiği aşamadır.

2. Fukahanın çoğunluğuna göre cenînin insanî hayatı, ruhun üflenmesiyle başlar. Zira cenînin insan olarak hukuki kimlik kazanması beyinle değil ruhla gerçekleşir

3. Yukarıdaki hadisten de anlaşıldığı gibi ruhun üflenmesi yüz yirminci günden sonra gerçekleşir. Nitekim Nevevî, Kurtubî, İbn Hacer, İbn Receb el-Hanbelî ve İbn Âbidîn başta olmak üzere pek çok alim de bu görüştedir.31

II. Kur'an'ı Kerim'deki Yaratılış Mucizesi

Tıp tarihinde cenînin gelişmesiyle alakalı ilmi nazariyelerinin en güçlüsü "bodur cenîn" nazariyesidir.32 XVII. yüzyılda bulunan mikroskop 1940'larda gelişmiş haline kavuşana kadar cenînin bir tohumdan çıkan küçük bir ağaç suretinde geliştiği, ilk haliyle son hali arasında yalnızca büyüme noktasında bir farklılık olduğu zannedilmekteydi.33
Döllenmiş yumurtanın oluşum ve gelişim merhalelerini görüntüleyen cihazların keşfinden önce tıp otoritelerinin önemli ihtilaf mevzularından biri, insanın erkeğin sperminden mi yoksa

kadının hayız kanından mı yaratıldığı idi.
Modern Tıp ise cenînin anne karnındaki gelişimin in bir defada olup bitmediğini farklı evrelerden geçerek doğum safhasına geldiğini söylemektedir. Buna göre cenîn hayız kanından yaratılmıştır. Sperm ise, mayanın sütü dönüştürüp peynir yapması gibi bir işleve sahiptir. Sütü dönüştürüp peynir yapan maya gibi, sperm de cenîn üzerinde döllenme dışında başka bir tasarrufa malik değildir. Ne var ki 1775 yılına kadar Batı'da ilmine güvenilen hiçbir tıpçı cenînin, erkeğin sperminin kadının yumurtasıyla karşılaşmasının bir sonucu olduğunu söylememiştir. 34

Mikroskop geliştirilip, cenînin yaratılma ve gelişme safhaları tesbit edilene kadar Kur'an-ı Kerim dışında hiç bir eser döllenmeden Modern Tıbbın anlattığı şekil ve muhtevada bahsetmemiştir.
Yaratılmayla alakalı her iki görüşü de reddeden Kur'an-ı Kerim on dört asır önce insanın, erkeğin spermi ile kadının yumurtasının karışımıyla oluşan bir nutfeden yaratıldığını bildirmiştir.35

İnsanın kadının rahminde "bodur ağaç" gibi değişmeden büyüdüğünün kabul edildiği bir zamanda Kur'an-ı Kerîm, cenînin bir merhaleden başka bir merhaleye intikal ederek yaratıldığını haber verdi.36

Üç İhtimal

Bir oturumda Abdulmecid Zindani, ABD'li Anatomi Profesörü Marshall Johnson'a, Kur'an-ı Kerîm'in cenînin anne karnında bir anda değil, belli merhalelerden geçerek yaratıldığını ifade ettiğini söyleyince, ABD'li bilim adamı "Bu doğru olamaz." der. Daha sonra ise ikili arasında şu çerçevede bir konuşma geçer; Zindani:
– Kur'an-ı Kerîm'in Miladi 7. asırda insanın anne karnında farklı merhalelerden geçerek yaratıldığını haber vermesi ayetlerle sabit bir mevzudur.
– Hayır! Bu doğru olamaz.
– Niçin bu hükmü veriyor, imkansız olduğunu söylüyorsunuz? Kur'an-ı Kerîm'in bu mevzudaki ayetleri son derece açıktır; "Sizi annelerinizin karnında, bir yaratılıştan sonra başka bir yaratılışla (halden hale geliştirip, dönüştürerek) üç karanlık içinde yaratır."37; "Ne oluyorsunuz ki Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz. Hâlbuki O, sizi evrelerden geçirerek yaratmıştır."38
Bu ayetleri duyunca sarsılan ABD'li bilim adamı biraz düşündükten sonra, "burada üç ihtimal var." der ve şu hususları sıralar;

1. Ceninin merhale merhale yaratıldığını söyleyen Muhammed'in yanında yüksek teknolojiyle üretilmiş bir mikroskop ya da görüntüleme cihazı olmalı. Ondan istifade ederek cenîn üzerinde araştırma yaptı, kimsenin bilmediği sonuçlara ulaştı ve bize bu bilgileri verdi.

2. Kur'an'da bu bilgiler tesadüfen yer almıştır.

3. Muhammed, Allah'ın Rasûlü'dür.

Abdulmecîd Zindani, ABD'li bilim adamıyla ihtimalleri teker teker münakaşa eder ve nihayet ABD'li, Kur'an'ın i'cazını kabul etmek zorunda kalır.

İhtimallerin Def'i, Hakikatin Tesbiti

Birinci ihtimale dair şunlar söylenebilir: Allah Rasûlü'nün ﷺ yaşadığı asırda insanlar ne büyüteçin, ne de mikroskopun yapımı için gerekli olan sınaî alt yapıya sahipti. Ne Roma'da, ne de İran'da mikroskop yapabilecek teknolojik bir alt yapı vardı. Buna göre Allah Rasûlü'nün ﷺ bir labaratuvar ortamında cenînin anne karnındaki evrelerini inceleyip merhaleleri tesbit etmesi daha sonra da bunları insanlarla paylaşması imkansızdır.
Kur'an-ı Kerîm'in cenînin evrelerinden bahsetmesi tesadüf olamaz. Zira Kur'an-ı Kerim bir değil, birden çok ayette cenînin evrelerinden mücmel ya da mufassal olarak bahsetmektedir. Mevzunun çok sayıda ayette tafsîl edilmesi tesadüfî bir durum olamaz.
Zindanî cenînin rahimde geçirdiği devrelerden bahseden ayetleri okuyup izah edince ABD'li bilim adamı Kur'an-ı Kerim'deki malumatın tesadüfen olabileceği yönündeki iddiasının gerçeğe aykırı olduğunu itiraf etmek zorunda kalır. ABD'li Johnson, Kur'an-ı Kerim'deki yaratılışla alakalı bilgilerin tek isnat noktasının semadan gelen vahiy olduğu yönündeki üçüncü ihtimali kabul eder. 39

III. Modern Tıbba ve İslam'a Göre Yaratılış

Modern tıbba göre hamilelik, kadının son hayzı üzerinden on dört gün geçince başlar. Döllenmeden sonra geçen yirmi bir ile otuzuncu günler arasında "alaka", "mudğa"ya dönüşür. Yirmi bir ve yirmi sekizinci günler arasında ise sinir sisteminin oluşumu başlar. Otuz beşinci günde üst bölgeler, kırk ikide ise alt taraflar oluşur. Bir hafta sonra sırasıyla üst ve alt kaslar şekillenir ve kan dolaşımı başlar. Altıncı haftanın sonu, yedinci haftanın başı itibariyle çalışmaya başlayan kalp, insan hayatının sonuna kadar faaliyetine devam eder. Yüzün şekillenmesi sekizinci haftada tamamlanır. Cenînin gelişim süreci ise devam eder. On altıncı haftada (yüz yirminci günde) yeni bir yaratılış başlar. Bu da yirminci haftaya kadar sürer. Bu dönemde beyin, beynin üst bölgeleri ve sinir hücreleri oluşur. Cenîn bu dönemde hayatta ihtiyaç duyacağı ve insanî fiilleriyle iradî tasarruflarını yerine getireceği bütün organlara sahip olur. Bunlarla da duygu, düşünme, hatırlama ve hayal gibi soyut ameliyeleri gerçekleştirir. 40

A. Birinci Merhale

Sağlam Karargah

Nutfe, lügatta az ya da çok saf su demektir.41 Istılahta ise erkeğin üreme hücreleri (sperm), kadının üreme hücresi (yumurtacık) ve aşılanmış yumurta anlamlarına gelmektedir.42 Kur'an'daki kullanımda ise "nutfe"nin "zigot (döllenmiş hücre)" anlamı öne çıkmaktadır.43 Kadınla erkeğin birleşmesinde, erkekten ayrılan 200-300 milyon spermden ancak birkaç yüz tanesi yumurtaya kadar ulaşabilir. İlk temasa geçen hücre ise yumurtayı döller ve yumurta hücresi zarına tutunur. Bir kaç dakika sonra dış zar birbirine kaynar. Bu sırada yumurta diğer spermlerin tutunmasına mani olabilmek için spermi içine çeker ve dışardaki spermleri uzağa iten kimyasal salgılar. Sonuçta içine başka spermlerin giremeyeceği bir zar oluşur ve bu zar gittikçe sertleşir. Sperm ve yumurta hücresinin tüp içerisinde birleşmesi yani döllenmesi sonrası oluşan yeni tek hücreye zigot(nutfe) adı verilir. Zigot bölünerek rahim içerisine doğru ilerler ve rahme yapışarak yerleşir.44

İnsanın bir ağaç gibi rahimde büyüdüğünün farz edildiği bir zamanda yaratılmanın bütün safhalarını ayrıntısıyla anlatan Kur'an-ı Kerim, spermin içeriye, ondan başka hiçbir şeyin giremeyeceği korunaklı bir yerde zigota dönüştüğünü haber vermiştir; "Sonra onu (spermi) sağlam bir karargâhta yumurtanın içine girerek nutfe/zigot haline getirdik.". Zigotun sağlam bir karargahta geliştiğini Ümmi olan Hz. Muhammed'e45 Allah Azze ve Celle'den başka kim bildirebilirdi?!46

Nutfe İçerisinde Şekillenen Varlık

İnsanın saç ve göz rengi dahil olmak üzere yüzlerce karakteristik özelliği yumurtayla birleşen spermin içerisinde "nutfe" halinde iken vardır. Bilim adamları bu durumu ancak asırlar sonra tesbit edebilmiştir. Cenînin nutfe içerisinde ilk buluşmada insan olarak şekillediğini bildiren şu ayetin, insanı yaratan ve ona şekil veren Allah'tan başka bir güce isnadı söz konusu olabilir mi?! "Kahrolası (inkârcı) insan! Ne nankördür o! Allah onu neden yarattı? Bir nutfeden (bir damla sudan) yarattı da ona insan şeklini verdi."47 Ayete göre sperm cenîne dönüşürken insan olmanın pek çok özelliğini taşımaktaydı. İğne ucundan daha küçük olan cenîndeki özellikleri bir insanın Miladi 7. asırda vahiy olmadan bilmesi tahayyül edilebilir mi?!

Cinsiyetin Belirlenmesi

Kur'an-ı Kerim, cenîn nutfe halindeyken cinsiyetin belirlendiğini haber vermektedir, "Şüphesiz O, iki cinsi erkeği ve dişiyi, (rahme) atıldığında az bir sudan (meniden) yaratmıştır."48 Ayet, nutfenin(döllemiş hücre) spermin, yumurtanın içine girmesiyle oluştuğunu bildiriyor. Bilim adamları -nutfenin bu döneminde- cinsiyetinin erkek mi, kız mı olduğunu ancak 1932'de icad edilen elektronik mikroskopun gelişmiş modelleriyle belirleyebildi. Kur'an-ı Kerim ise Miladi 7. asırda sperm yumurtanın içine girdiğinde cinsiyetin belirlendiğini haber veriyor. Bununla alakalı yarım asır öncesinde yazılan tıp kitaplarıyla asırlar önce telif edilen tefsirler mukayese edildiğinde görülecektir ki, pek çok müfessir cinsiyetin nutfe aşamasında şekillendiğini söylemiştir.

Nutfe'nin Yürüyüşü

Erkeğin spermi, kadın yumurtasıyla birleştikten sonra nutfenin(döllenmiş hücre) rahme yerleşene kadar seyri devam eder. Bu konuda Allah Rasûlü ﷺ şöyle buyurmaktadır, "Nutfe, rahimde kırk yahut kırk beş gecede yerleştikten sonra, ona görevli melek gelir ve, 'Ya Rabbi, şu mahluk şaki mi olacak, said mi olacak?' diye sorar. Bu iki halden biri yazılır. Melek tekrar, 'Ey Rabbim, erkek mi olacak yoksa dişi mi?' diye sorar. Yine bu ikisinden biri yazılır. Ameli, yaşadığı müddet içinde yeryüzündeki ayak izleri, eceli ve rızkı hep yazılır. Sonra bunların yazıldığı sayfalar dürülür. Artık o sayfalara ne bir ekleme yapılır ne de onlardan bir şey eksiltilir."49 Bilim adamları, spermin, yumurtanın içerisine girdikten sonra nutfe olarak rahme doğru ilerlemesinin belli bir zaman devam ettiğini, rahme ulaştığında ilerlemenin durup, nutfenin oraya yerleştiğini söylemektedir. Allah Rasûlu de ﷺ, spermin döllenmeden sonra rahme yerleşene kadar sabit olarak bir yerde durmadığını, cinsiyetin de bu süreçte yaratılıp, melek tarafından yazıldığını belirtmektedir. Görüntüleme cihazlarının olmadığı bir zamanda Allah Rasûlü'nün ﷺ rahimlerdeki seyir ve istikrardan bahsetmesinin vahiyden başka bir dayanağı olabilir mi? Allah Rasûlü'nün ﷺ nutfenin her iki döneminden haber vermesi

göstermektedir ki Kur'an-ı Kerim gibi Sünnet-i Seniyye de vahiydir. Bir farkla ki Kur'an Vahy-i Metlüv, Sünnet ise Gayr-ı Metlüv'dür.

Kadınlar Sizin İçin Bir Tarladır

Nutfe rahim duvarını yarar ve açılan toprağın içine giren tohum gibi rahme dahil olur, daha sonra içeriye doğru çekilir ve üzeri örtülür. Bu yüzden Tıp ve Anatomi kitapları bu dönemi "ekim dönemi" olarak isimlendirir. Tıpçılar rahmin bu halini içerisine tohum ekilen toprağa benzetmektedir. Kuran-ı Kerim bilim adamlarının yakın bir zaman önce gözlemleyebildiği bu ilişkiyi asırlar önce haber verdi ve "Kadınlarınız sizin için bir tarladır." buyurdu.50

"Men" yerinde "Ma"nın Kullanılması

"Allah her dişinin karnında ne taşıdığını, rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını bilir. O'nun katında her şey bir ölçü iledir."51 Sperm yumurtanın içine girdiğinde ceninin cinsiyeti belli olmasına rağmen ayette akıllı varlıklar için kullanılan "من " yerine akılsızlar için olan "ما" kullanılmış ve "ٱللَّهُ يَعْلَمُ من تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَى" denilmemiştir. Bununla ise "nutfe"de yaratılan saç renginden göz şekline kadar kitaplık çapta özelliklere nisbetle cinsiyet sıradan bir hadisedir. "ما" ile buna işaret edilmektedir.

Rahimde Eksilme ve Artma

Annenin yumurta ve babanın sperm hücresi döllenip birleştikten sonra bölünerek çoğalır. Daha sonra bir kısım hücreler plasentayı(bebek eşi) oluşturur, geri kalanlar da farklılaşarak bebek tarafını oluşturur.52 Ayette zikredilen "eksiltme" bebek eşinin oluşması sürecindeki bölünmeyi ve buna bağlı olarak "nutfe"deki ayrılmayı; "وَمَا تَزْدَادُ" artırmak ise geride kalan nutfenin büyüyerek çocuğun oluşmasını anlatmaktadır. Nitekim "nutfeden" ayrılan "bebek eşi" yarım kilo ağırlığında kalırken nutfe büyüyüp çocuk olur.
Kur'an'ın, nutfeden ayrılıp "bebek eşine" dönüşen hücrelerin kopmasıyla yaşanan küçülmeyi, geri kalan kısmın ise büyüyerek bebek olmasını haber vermesi mucizeden başka bir şekilde izah edilemez.

B. İkinci Merhale

Nutfe belli bir zaman sonra "alaka"ya dönüşür. Nitekim Allah Teala, "Sonra o nutfeyi alaka (yapışan şey) hâline getirdik."53 buyurmaktadır. Bu, cenînde yaşanan ikinci büyük dönüşümdür.

Alaka Mucizesi

Lügatte "alaka" bir şeye tutunmak ve yapışmak anlamına gelir. Her çeşit kana "alaka" dendiği gibi, kelimeyi "donmuş kan" olarak anlayan müfessirler de vardır.54 Alak Suresi'nde yaratılma, bu ikinci merhaleye isnat edilerek insanın "alak"tan yaratıldığı haber verilmiştir.55 Arapça'da sülüğe de "Alaka" denir. Bir "alaka" olan cenînle, sülük arasında şöyle bir münasebet vardır. Göletlerde yaşayan sülükler su içerken koyunların ve sığırların ağzına yapışarak kan emerler. Suyun içindeki "alaka"nın konumu ne ise nutfeden "alaka"ya dönüşen ceninin durumu da o dur. Cenîn de alaka da su ile kuşatılmıştır.

Sudaki “alaka” ineklerin ağzına yapışarak, kadındaki “alaka” da rahme yapışarak kan emer. Nutfe’nin “alaka”ya dönüşüp rahme yapışmasını ve sudaki “alaka” gibi kanla beslenmesini, bu yüzden de “alaka”ya benzetilerek muşahhas hale getirilmesini, insanı yaratan Allah’tan başka bir gücün, Allah Rasûlü’ne ﷺ öğretme imkanı var mıdır?!

Mudğa

“Çiğnenmiş bir parça et”56 anlamına gelen “mudğa”, cenînin “alaka”dan sonraki merhalesine verilen addır. Bu dönemde “alaka” üzerinde, sanki dişlenmiş gibi bir görüntü oluşur. Emriyolog Kîb Mor, mudğa ile çiğnenen bir şey arasındaki benzerliği gösterebilmek için yerden bir parça toprak alır, dişleriyle çiğner sonra da onu, mudğanın yanına koyar ve şöyle der, “Bu, cenînin ‘mudğa hali’, diğeri ise dişlerle çiğnenerek yapılan mudğa.”.57
Mudğa ağızda çevrilen bir çiğnem gibi bir şekilden başka şekle girer lakin üzerinde diş izlerine benzeyen işaretleri hep muhafaza eder. Bir pirinç tanesinden çok daha küçük olan cenînin çiğnem şeklinde olduğunu Allah Rasûlü ﷺ vahiyden başka hangi yolla öğrenip, ona “mudğa” diyebilirdi?!
Cenînin kemikleri bu “mudğa”dan neşet eder. Kur’an-ı Kerîm bu durumu şu şekilde anlatmaktadır, “Alakayı mudğa (bir çiğnem et) yaptık, bir çiğnem eti kemik(lere) çevirdik (ve) o kemiklere de et (kaslar) giydirdik.”58

Bütün Unsurları Henüz Yaratılmamış Bir Cenîn

Mudğa bir anda kemiğe dönüşmez. Bir kısmında hücreler tam olarak şekillenmezken diğer bölümünde insan cisminin esasını teşkil eden mudğa, ancak nihaî aşamaya yaklaşır. Kur’an-ı Kerim bu durumu şöyle izah etmektedir; “Biz, gerçekten de sizi(n her birinizi) topraktan, sonra zigottan, sonra alakadan, sonra (temel özellikleriyle) teşekkülü tamamlanmış ama (bütün unsurlarıyla) henüz tamamlanmamış bir ceninden yarattık.”59 Cenîn bu haldeyken onda organların bir kısmının teşekkül ettiğini, diğerlerinin ise henüz ortaya çıkmadığını Ümmi bir Peygamber’in haber vermesi mucizeden başka nasıl izah edilebilir?!

Kırk İki Gün Hadisi

Altıncı haftanın sonuna geldiğinde pirinç tanesinden daha küçük olan cenînde beyin, gözler, ağız, iç kulaklar, kalp, akciğerler ve sindirim sistemi şekillenmeye başlar. Bu dönemde cenînin kulakları küçük nokta şeklindedir. Kol ve bacakları da şekillenmeye başlamıştır. Mikroskopla on binlerce defa büyüterek gözlenebilen yaratılış evrelerini Allah’ın vahyi olmadan Hz. Muhammed’in ﷺ öğrenip, haber vermesi mümkün müdür?
Allah Rasûlü’ne ﷺ anne rahmindeki çocuğa dair hangi görüntüler getirildi de şöyle buyurdu, “Nutfenin anne rahmine düşmesinin üzerinden kırk iki gün geçince Allah Azze ve Celle ona bir melek gönderir, “mudğa”ya insan şekli verir, kulağını, gözünü yarıp ortaya çıkarır, cildini, etini ve kemiğini oluşturur.”60

Kemik Önce Yaratıldı

Yakın zamana kadarki eserlerde cenînde önce etin sonra kemiğin yaratıldığı belirtilirdi. Lakin Kur’an-ı Kerîm, “”Etten kemikler yarattı.”61 buyurarak kemiğin önce olduğunu haber vermiştir. Allah Teala daha sonra bu kemiklere adale giydirdi. Bir İngiliz üniversitesinde hoca

önce etin sonra kemiğin yaratıldığını anlatmış, yıllar sonra kemiğin önce yaratıldığını keşfedince, derste öğrencilerine önemli bir buluşa imza attığını, kemiğin önce yaratıldığını söyleyince, talebeler arasında bulunan bir müslüman "Hocam! Kur'an Kerim bunu on dört asır önce haber verdi." deyince, hoca bunun imkansız olduğunu söyler, nihayet talebe İngilizce bir mealden okuyunca hoca önceliğin Kur'an'a ait olduğunu kabul eder.

C. Üçüncü Merhale

Kemiklere adale giydirildikten sonra cenînde üçüncü merhale başlar. Bu merhalede cenin gelişmeye, beden de büyümeye devam eder ve nihayet ruhu taşıyacak bir yapıya ulaşır. Ayette geçen "أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ" terkibi, Allah Teala'nın cenîni başka bir şekilde inşa edip ruhu ona yerleştirmesi anlamındadır.

Bu merhalenin iki önemli hadisesi, cenînin maddi manada gelişiminin devam etmesi ve ona ruh üflenmesidir. Bu yüzden Allah Teala bu hadiseyi şöyle ifade buyurmuştur, "Nihayet onu bambaşka bir yaratık halinde inşa ettik."62
Kainat'ta hiçbir şey maddeden ve ruhtan yaratılan insana benzemez. O, Kur'an'ın haber verdiği gibi bambaşka bir varlıktır; Hayvan doğar, büyür, gelişir, hayvan olarak yaşar ve hayvan olarak ölür. İnsansa büyür, dahi, alim, mütefekkir, muslih, kaşif ve mucid olur. Çünkü o ruhuyla bambaşka bir varlıktır.

Bugün bilim, cenînin maddî oluşum safhalarının hangisinde his ve duyguların devreye girdiğini, ruhla bedenin ne zaman ve nasıl birleştiğini bilmekten acizdir. Bu yüzden yaratılışa dair tasnif ve tayinler yapılırken hala pek çok meselede susan Tıp ve Biyoloji, Kur'an-ı Kerîm'i dikkate almalı ki keşif yolculuğunda mesafeler daha hızlı kat edilsin.
Bilim önüne mani olarak konan evrimci tabuları yıkar, Kur'an-ı Kerim'in Allah Tela'nın "cenini bambaşka bir yaratık olarak inşa ettiğini" haber verdiği dönemi, dört ayın sonunda ruh üflendiğini haber veren hadisle birlikte okursa taassub kaybedecek, ilim ve irfan kazanacaktır.

Sonuç

Allah Azze ve Celle, "Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır."63 ayetiyle insanları üç karanlık içerisinde, üç aşamada yaratttığını haber vermektedir. Emriyologlar da cenînin anne karnındaki gelişiminin üç embriyolojik aşamadan geçerek tamamladığını söylemektedir.64 Buna göre yaratılış merhalelerini "nutfe", "mudğa" ve ruhun üflenmesiyle başlayan ve insanı bütün canlılardan ayıran ruh aşaması olarak tasnif edebiliriz. Eşi vefat eden bir kadının dört ay on gün iddet beklemesiyle65 cenîne ruhun üflendiği dördüncü ay arasında da bu cihetle bir münasebet vardır.

Evrim yaratılışı inkar etmek için uydurulan bir teori, zigotun yumurtayla buluşması sonucu başlayan yaratılış süreci ise, Allah Teala'nın kanunlara bağladığı bir hakikattir. Bir mucize olan yaratılışı daha iyi anlayabilmek için mucez ve mu'ciz bir kelam olan Kur'an-ı Kerim üzerinde daha derin okumalar yapma mecburiyetimiz var. İslami İlimler okuyan öğrencilerin bir kısmı Tıp Fakültelerinde alanında uzman hocalar riyasetinde master ve doktora yaparsa Kur'an-ı Kerim'in yaratılışla alakalı mucizevi beyanları daha derinlikli anlaşılacaktır.

Olmayan, olma ihtimali de olmayan Evrim masal, Yaratılış ise hakikattir. Yaratılış, binlerce yıldır milyarlarca defa tekrar ederken, yazılı hiçbir kaynakta Evrim'in olduğuna dair kayda değer tek bir malumat yoktur. Yaratılış kanunlarını bırakıp Evrim'i almak hayatta en hakiki mürşit masaldır demekten farksızdır.

Necip Fazıl, Kur'an'da Evrim'in olabileceğini, insanın olmasa da maymunun insandan gelebileceğini söyleyen Süleyman Ateş'in hükmünü kıymetlendirme noktasında şöyle der; Maymunun insandan geldiği iddiasında bulunan bu adam şöyle bir vesika gösterebilir; "Bana bakın da insandan neler gelebileceği üzerinde ibretle düşünün; ve artık maymunu da insandan gelmiş kabul edin."66

Malum olduğunu zannettiğimiz büyük meçhul olan insanı, vahyin gölgesinde anlama cehdimiz olursa insanlık Evrim Masalından bütünüyle kurtulacak ve Yaratılış hakikatiyle yüzleşecektir.

Dipnotlar

* Türkçe ve Arapça metinlerin çoğunluğu mana üzere iktibas ya da terceme edilmiştir.

1- Bu yazı, Harran Üniversitesi'nin 30 Kasım- 2 Aralık 2017 tarihleri arasında düzenlediği Uluslararası Yaratılış Kongresinde "Kur'an-ı Kerim ve İnsanın Yaratılış Evreleri" başlığıyla tebliğ olarak sunulmuştur.

Bu yazıya katkıda bulunan Dr. Ahmet YAZICI kardeşime teşekkür ediyorum.

2- Fâtır, 27-28.

3- Süleyman Ateş, Kur'an-ı Kerim'e Göre Evrim Teorisi, İlahiyat Fak. Dergisi, 1972, c. 20, sy. 1, 131.

4- Bakara, 65; وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَواْ مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُواْ قِرَدَةً خَاسِئِينَ

5- Muhammed el-Emîn el-Hererî, Hadâiku'r-Ravhi ve'r-Rayhan, Dâru'l-Minhac, Cidde, 2009, I, 466.

6- Nisa, 1.

7- Zümer, 6. خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنْ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

8- Âl-i İmran, 59;

9- Secde, 7.

10- Hicr, 26.

11- Mü'minun, 12-14. İbn Abbas, Şa'bî, Ebû'l-Âliye, Dahhak, İbn Zeyd gibi sahabe ve tabiun kuşağından pek çok müfessir, ayetin, 'Sonra onu başka bir yaratılışla insan haline getirdik.' kısmıyla yaratılışın tamamlanmasının ardından gerçekleşen ruh üflemesinin kastedildiğini belirtmektedir. Bkz. Ebû Ca'fer Muhammed İbn Cerîr et-Teberî, Camiu'l-Beyân an Te'vîli'l-Kur'an, Dâru's-Selam, Beyrut, 2007, VII, 5910; Ebû Muhammed Abdulhakk İbn Atıyye, el-Muharreru'l-Vecîz fî Tefsîri'l-Kitabi'l-Azîz,Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut, 2007, IV, 138; Ebû Abdullah Muhammed b. Ahmed el-Kurtubî, el-Cami'u li Ahkâmi'l-Kur'an, Dâr-u İhya-i't-Turâsi'l-Arabî, Beyrut, 2002, XII, 75; وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

12- Buhari, Kader, 1; Bed’ül-Halk, 6; Enbiya, 2; Tevhid, 28; Müslim, Kader, 1; Ebu Davud, Sünnet, 17; Tirmizi, Kader, 4. إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مِثْلَ ذلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذلِكَ، ثمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فيهِ الرُّوحَ، وَيُؤمَرُ بأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكَتْبِ رِزْقِهِ وَأَجَلِهِ وَعَمَلِهِ وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ.

13- 130 günlük bir zaman kastedilmektedir.

14-Guneymi, a.g.e., 266.

15- Müslim, Kader 1.

16- Muhammed el-Emin b. Abdullah el-Hererî, el-Kevkebu’l-Vehhâc ve’r-Ravdu’l-Behhâc fî Şerh-i Sahihi’l-Müslim b. el-Haccâc, Dâru’l-Minhâc, Cidde, 2009, XXIV, 517-8.

17- Müslim, Kader, 1.

18- el-Hererî, el-Kevkebu’l-Vehhâc, XXIV, 517-8.

19- el-Kahtânî, a.g.m., 166.

20- Ahmed Şevki İbrahim, Metâ Bedet Hayatu’l-İnsan, 76; Vefa Guneymî, ed-Devâbidu’ş-Şer’iyye li’l-Mumaresâti’t-Tıbbıyyeti’l-Muteallika bi’l-Mer’a, Dâru’s-Sumey’î, Riyat, 2009, 272.

21- el-Kahtânî, a.g.m., 166.

22- İbn Hacer, Fethu’l-Bârî, XI, 490; Guneymî, a.g.e., 273.

23- Buhari, Kader, 1; Bed’ül-Halk, 6; Enbiya, 2; Tevhid, 28; Müslim, Kader, 1; Ebu Davud, Sünnet, 17; Tirmizi, Kader, 4, 8.

24- Mü’minun, 14.

25-İbn Hacer, Fethu’l-Bârî, XI, 490.

26- Kurtubî, , a.g.e., VIII, 12.

27- Kurtubî, a.g.e., VIII, 12; İbn Hacer, Fethu’l-Bârî, XI, 494.

28- Kurtubî, a.g.e., VIII, 12.

29-İbn Hacer, Tehzîbu’t-Tehzîb fî Ricâli’l-Hadîs, Dâru’l-Kutubi’l-İlmiyye, Beyrut, 2004, V, 548-50.

30- Bu terkip, hadisleri 40, 45, 42 rakamlarından dolayı muzdarip gören Hayreddin Karaman Hoca’nın işkalini de gidermektedir. Farklı rakamlar alt ve üst sınırı belirtmektedir.

31- el-Kahtânî, a.g.m., 171-2..

32- Bkz. http://quran-m.com/quran/article/2309.

33- Bkz. Nayif Munir Faris, el-I’cazu’l-Ilmî fi’l-Kur’an-ı ve’s-Sunne, Mektebet-u İbn Kesîr, Kuveyt, 2011, I, 212.

34-Abdurrahim Hayrullah eş-Şerif, Şubuhat Havle Merâhili’l-Cenîn,http://quran-m.com/quran/article/2309/

35- İnsan, 2.

36- Nuh, 13, 14.

37- Zümer, 6. يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

38- Nuh, 13-14. أَطْوَارًا خَلَقَكُمْ وَقَدْ (١٣) وَقَارًا لِلَّهِ تَرْجُونَ لَا لَكُمْ مَّا

39- Nayif Munir, a.g.e., I, 213.

40-Muhammed el-Barr, el-Cenînu'l-Müşevveh ve'l-Emradu'l-Verâsiyye, Dâru'l-Kalem-Dâru'l-Menâr, 1411, 35-48; el-Kahtânî, a.g.m., 168-170.

41- Ebü'l-Fadl Cemalüddin Muhammed b. Mükrem İbnü'l-Manzûr, Lisânü'l-Arab, Beyrut ts., IX, 334.

42- el-Mevsûatü'l-Fıkhiyye'de şöyle denmektedir; "Bazı müfessirler, nutfenin yalnızca erkeğin spermi olduğu görüşünü benimsemiştir. Gerekçe olarak da insanın,"Tazyikle atılan bir su"dan" (et-Târık 86/6) yaratıldığını bildiren ayeti göstermiş bunun da erkeğe ait sperm olduğunu ifade etmişlerdir. Bazıları da bunun erkeğin spermi ile kadının suyundan oluşan nutfe olduğunu belirtmiştir. Ulema ve müfessirlerin çoğunun kanaati de budur." Bkz. Vizâretü'l-Evkâf ve'ş-Şuûni'l-İslâmiyye, el-Mesvûatu'l-Fıkhıyye, Kuveyt 1409/1989, "Cenin" maddesi, XVI, 117, 118.

43- İnsan 2; بَصِيرًا سَمِيعًا فَجَعَلْنَاهُ نَّبْتَلِيهِ أَمْشَاجٍ نُّطْفَةٍ مِن الْإِنسَانَ خَلَقْنَا إِنَّا

44-http://www.jinekolojivegebelik.com/2012/05/sperm-ve-yumurtanin-birlesmesi-dollenme.html ;https://www.youtube.com/watch?v=iKNPyJi-ouU

45- A'raf, 157.

46- Müminun,13.

47-Abese, 17-19 أَكْفَرَهُ مَا الْإِنسَانُ قُتِلَ

48- Necm, 45-46. تُمْنَى إِذَا نُّطْفَةٍ ٤٥﴾مِن﴿ وَالْأُنثَى الذَّكَرَ الزَّوْجَيْنِ خَلَقَ وَأَنَّهُ

49- Müslim, Kader. أَوْ ،بِأَرْبَعِينَ الرّحِمِ فِي تَسْتَقِرّ مَا بَعْدَ النّطْفَةِ عَلَىَ الْمَلَكُ يَدْخُلُ" :قال وسلم عليه الله صلى النّبِيّ بِهِ يَبْلُغُ ،أَسِيدٍ بْنِ حُذَيْفَةَ عَنْ تُطْوَىَ ثُمّ .رِزْقُهُ وَأَجَلُهُ وَأَثَرُهُ عَمَلُهُ وَيُكْتَبُ .فَيُكْتَبَانِ أُنْثَىَ؟ أَوْ أَذَكَرٌ رَبّ أَيْ :فَيَقُولُ .فَيُكْتَبَانِ سَعِيدٌ؟ أَوْ أَشَقِيّ رَبّ يَا :فَيَقُولُ .لَيْلَةً وَأَرْبَعِينَ خَمْسَةٍ "يُنْقَصُ وَلاَ فِيهَا يُزَادُ فَلاَ .الصّحُفُ.

50- Bakara, 233.

51- Ra'd, 8; بِمِقْدَارٍ عِندَهُ شَيْءٍ وَكُلُّ تَزْدَادُ وَمَا الأَرْحَامُ تَغِيضُ وَمَا أُنثَى كُلُّ تَحْمِلُ مَا يَعْلَمُ اللّهُ

52-http://www.jinekolojivegebelik.com/2010/07/plasenta-bebegin-esi.html

53- Mü'minûn, 14.

54- Bkz. Vizâretü'l-Evkâf ve'ş-Şuûni'l-İslâmiyye, a.g.e., "Cenin" maddesi, XVI, 118.

55- Alâk, 2.

56- Vizâretü'l-Evkâf ve'ş-Şuûni'l-İslâmiyye, a.g.e., "Cenin" maddesi, XVI, 118.

57- Nayif Munir, a.g.e., I, 223.

58- Mü'minûn, 14.

59- Hac, 5;لَكُمْ لِّنُبَيِّنَ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ مُّضْغَةٍ مِن ثُمَّ عَلَقَةٍ مِنْ ثُمَّ نُّطْفَةٍ مِن ثُمَّ تُرَابٍ مِّن خَلَقْنَاكُم فَإِنَّا الْبَعْثِ مِّنَ رَيْبٍ فِي كُنتُمْ إِن النَّاسُ أَيُّهَا يَا مُّسَمًّى أَجَلٍ إِلَى نَشَاء مَا الْأَرْحَامِ فِي وَنُقِرُّ

60- Müslim, Kader 3.

61- Mü'minûn, 14.

62- Mü'minûn, 14.

63- Zümer, 6.

64- Williams P., Basic Human Embryology, 1984, s. 64.

65- Bakara, 233.

66- Kısakürek, Necip Fazıl, Rapor1-3, Büyük Doğu Yay., İstanbul, 1993, 263.

AH BE LUCY!

24 Ocak 2015-Mehveş Evin-milliyet

Doğrusu fotoğrafı görünce pek heyecan- landım: Cumhur- başkanı'nın kızı Sümeyye ve hanımı Emine Erdoğan, Addis Ababa'daki Ulusal Müze'de Lucy'yi ziyaret edip bilgi almış...

Lucy kim mi? Hayır efendim, Scarlett Johanssen'in oynadığı film değil ama yaklaştınız. Lucy, dünyada şimdiye kadar bulunan en yaşlı insansı iskelet! 3 milyon yaşındaki bu kadın iskeleti, insan evriminin daha iyi anlaşılmasında bir dönüm noktası sayılıyor. Hatta bilim insanları, 40 yıl önce keşfedilen iskeletten hâlâ bir şeyler öğreniyor.

BBC Earth'ün hazırladığı Lucy dosyasında ilginç bilgiler var. Mesela, Etiyopya'nın Afar bölgesindeki kazıda Lucy'nin ilk kalıntılarını bulan paleoantropolog Donald Johanson'ın neden bu ismi verdiği gibi... O gece kampta çaldıkları Beatles şarkısı "Lucy in the sky with diamonds"ndan ilham almış...

Modern insanın atası mı?

Lucy'nin resmen sınıflandırılması için dört yıllık bir araştırma gerekti. Sonunda "Australopithecus afarensis" denen yeni bir türe ait olduğu anlaşıldı.

Peki, Lucy modern insanın atası sayılır mı? Çenesi, kafatası ve dişleri maymuna benzeyen, upuzun sarkık kollu Lucy'nin insanla ne alakası vardı?

Lucy'nin iki ayağının üzerinde yürüdüğü anlaşıldı. İşte bu da insan evriminin en kritik aşaması sayılıyor: İnsansılar, maymunlardan farklılaşırken ilk etapta daha büyük bir beyne ihtiyaç duymadı. Beyin gücü, Homo Erectus'la birlikte, milyon yıl sonra gelişti! İki ayak üzerinde yürüyen başka memeli yok, yani bu özellik tamamen insana mahsus.

İnsan gibi yürüyebilen Lucy, ağaçlarda şempanzeler gibi takılabiliyordu. Ağaçtan yere inmesinin nedeni, muhtemelen yiyecek bulmaktı. Zira diş aralarında bulunan yiyecek kalıntıları, Lucy ve arkadaşlarının diyetinin meyveden proteine, değiştiğini gösteriyor.

Lucy haremde miydi?

Son genetik araştırmalar gösteriyor ki şempanzeden insansılığa geçiş, Lucy'den çok önce, 13 milyon yıl önce gerçekleşti. Ancak Lucy'yle birlikte, şimdiye kadar 20 farklı insansı tür keşfedildi. Hangisinin insana, yani Homo Sapiens'e dönüştüğü ise henüz bilinmiyor. Bilinen şu: İnsanın evrim süreci, doğrusal olmadı. Milyonlarca yıl boyunca insansı denen türler, pek çok değişim ve çeşitlilik arz etti. Çoğu tamamen yok oldu. Aradaki başka türler gün ışığına çıktığında zincir tamamlanacak

Araştırmalar, Lucy'nin erkek egemen bir toplumda yaşadığını, goriller gibi poligam yaşadıklarını ve bir hareme mensup olduğunu gösteriyor.

Ah be Lucy! Senden sonra geçen 3 milyon yılda dünya, bazı dişiler için galiba pek

değişmedi... Sakın seni inceleyen endişe dolu bakışlara aldırma. Varlığın, insanlık ve bilim adına çok önemli.

Güzel Şeyler Köşesi

Sadece Suruç'ta 20 bini çocuk, 6 bini bebek olmak üzere tam 60 bin göçmen yaşam mücadelesi veriyor.

Barış İçin Kadın Girişimi, çadır kentlerde yaşayan altı bin kadınla dayanışmak için "Paylaşmaya Ben de Varım" kampanyasını başlattı.

Farklı kesimlerden kadınların sahiplendiği kampanya çerçevesinde "Paylaşmaya Ben de Varım" yazan tişörtler, Mefisto şubeleri, Kadıköy Akademi Kitabevi ve Clandestino'da satışa çıktı.

İlk hedef, kampanya geliriyle yaklaşık 8 bin 500 aileye ulaştırmak üzere diş macunu, diş fırçası, sabun, kadın pedi, bulaşık ve çamaşır deterjanından oluşan hijyen kiti ve çocuk maması almak.

Kadın ve erkek tişörtlerinin tasarımı çok güzel, hemen birer tane edinin!

HER İNSAN BİR EVREN

2014-Mehveş Evin-milliyet

Gaz ve yıldızlardan oluşan galakside, milyar çarpı milyar yıldız vardır. Evrendeki yıldızların sayısı, dünyamızın tüm kumsallarındaki kum taneciklerinin toplamından fazladır…

Carl Sagan, gelmiş geçmiş en popüler TV belgeseli Kozmos'ta, evrenin büyüklüğünü böyle tarif eder. Sıradan insanlara yaşamın olağanüstülüğünü büyük bir sadelikle anlatmayı başaran Sagan, 62 yıllık ömrüne 600 bilimsel makale sığdırdı.

Sagan, Mars'a 1976'da yollanan Viking aracıyla…

Astronom, astrofizikçi, astrobiyolog Sagan'ın bilimi popülerleştirme çabaları karşılık buldu:

1980'de karısı Ann Druyan ile birlikte yazdığı 13 bölümlük "Kozmos-Kişisel bir Yolculuk" belgeseli, şimdiye dek 500 milyon izleyiciye ulaştı.

Bugün güneş sisteminin dışına çıkan Voyager uzay aracına, dünyanın ses ve müziklerini bir altın plağa doldurup koyma fikri de ona ait- Sagan, bu kadar büyük bir evrende yalnız olmayabileceğimizi düşünüyordu.

Dünya ve insana dair umutsuzluğa en çok kapıldığım anlarda Kozmos serisi, imdadıma yetişti…

Kozmos Yenilendi!

Kozmos serisi, yenilenerek tekrar televizyonlarda: Sagan'ın öğrencisi, astrofizikçi Neil deGrasse Tyson'ın sunduğu "Kozmos-Bir Uzay Serüveni", dünyada 210 kanalda eşzamanlı yayınlanmaya başladı. (*)

İlk iki bölümü izledim; Bir Uzay Serüveni, Sagan'ın izinden, aynı heyecanla gidiyor… Üstelik geçen 35 yıldaki keşifleri ekleyerek, bugünün teknolojisiyle mümkün olan görsel efektlerle çok daha zengin…

Tyson, "hayal gemisi" dediği aracıyla Hubble'ın uzayda çektiği olağanüstü fotoğraflardan hücre düzeyinde yapılan gözlemlerin arasında dolaşarak bizlere, akıl ve hayal sınırlarımızı zorlayan bir yolculuğa çıkarıyor: Evrenin ve yaşamın kaynağına…

Gökyüzüne baktığımızda "ne kadar küçüğüz" diye düşünürüz… Ancak Tyson, atomlarımızın uzaydan geldiğini hatırlatıp "Aslında hepimiz birer evreniz" diyor.

Hepsini Bilime Borçluyuz

Bilim, önyargılara ve toplumları yöneten cahillere rağmen uzun, sancılı, dramatik bir süreçten geçti. Sonuçta insan evladının kazanımı büyük: Bugün uzaya gidiyor, kanserli hücreleri tespit ediyor, enerji biçimlerini kullanıyor, bilgisayarla haberleşiyor ve sayamayacağız kadar çok teknolojik gelişmeden yararlanıyorsak, hepsini bilime borçluyuz…

Unutmayın ki bu serüven, nesiller boyunca belirli bir dizi kurala bağlı olarak yapılan araştırmalar sayesinde gerçekleşti. Kural basit, diyor Tyson:

"Fikirleri, deney ve gözlemlerle test et. Testi geçen fikirlerin üzerine çalışmaya devam et. Geçemeyenleri reddet. Kanıtları, seni her nereye götürüyorsa, takip et… O zaman Kozmos, senindir."

Geçmişi, geldiğimiz yeri, yaşadığımız gezegeni, canlıları, yaşamı ve evreni anlamak… Bugünü anlamlandırmak… Ve yarına dair ümit beslemek istiyorsanız, Kozmos'u mutlaka izleyin, çocuklara izletin.

Uzay Yolu veya Yıldızlar Savaşı'nı izlemek eğlenceliyse, bilimin yaptığı yolculuğu ve keşiflerin hikayesine dalmak, emin olun ki bin kat daha eğlenceli…

(*) Cosmos-Bir Uzay Serüveni, dünya çapında 210 kanalda yayınlanıyor. Turkcell desteğiyle Türkiye'de NatGeo kanalında yayınlanan serinin seslendirmesi Haluk Bilginer'e ait. 13 bölümlük belgeselin üçüncü bölümü, pazartesi saat 22.30'de gösterilecek. Önceki bölümleri kaçıranlar internette bulabilir.

Yaşayan Herşey Akrabamız

Kozmos- Bir Uzay Serüveni'nin ilk iki bölümünde, Neil deGrasse Tyson'dan seçme alıntılar:

Evrenimiz, tek bir atomdan daha küçük bir parçadan doğdu. Uzayın kendisi kozmik bir ateşte patladı; bu patlama, evrenin genişlemesine, bugün tanıdığımız tüm enerji ve maddenin doğuşuna neden oldu.

Kimse hayatın nasıl başladığını bilmiyor. Dünyanın yediği darbeler ve erozyonlar yüzünden o zamana ait kanıtların çoğu yok oldu. Bilim insanı, bilmediği şeyi itiraf etmekten utanmaz. Utanılacak tek şey, her cevabı biliyormuşuz gibi davranmaktır.

Evrimin sadece bir teori, bir görüş olduğunu düşünenler var. Ancak evrim teorisi, tıpkı yerçekimi teorisi gibi, bilimsel bir gerçektir. Evrim gerçekten yaşandı. Dünyadaki her yaşayan şeyle –ağaç, bakteri, maymun- akrabalığımızı kabul etmek, sadece somut bilim değildir. Olağanüstü spiritüel bir deneyimdir.

Meraklısına: Türkiye'deki yayın için http://natgeotv.com/tr/cosmos-bir-uzay-seruveni

Kozmos'un ilk iki bölümünü kaçıranlara (altyazılı): http://www.vizyonfilmizle.net/28368-cosmos-bir-uzay-seruveni-2-bolum-izle.html?postTabs=1

MÜFREDAT: SORUN MUHAFAZAKARLAŞMA DEĞİL, VAHHABİLEŞME

Mehveş Evin-04.07.2017- artigercek

Evrim teorisi ve Darwin'in müfredattan çıkarılması, başta ABD olmak üzere Batı basınında da "Türkiye'de eğitim sistemi muhafazakarlaşıyor" şeklinde yer aldı.

Türkiye'deki eğitim sistemi hiçbir zaman dünya liginde iddialı olamadı. Ama son yıllarda bulunduğu noktadan da geriye düşmesi endişe verici. Buna dair en kapsamlı araştırma, OECD'nin üç yılda bir yayınladığı **PISA** (Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı).

PISA 2015 sonuçlarına göre **Türkiye, 70 ülke arasında fende 51, matematikte 48, okumada 49'uncu** sırada yer aldı. Bu rakamlar, 2003 sıralamasının dahi altına düşüldüğünü gösteriyor.

Eh, zorunlu sekiz yıllık eğitimin kazanımları bir kararla sıfırlanır, İmam Hatipleşmeye gidilir, sınavlardan tutun müfredat içeriğine sistemi yap boz tahtasına çevirilirse olacağı budur. KHK'lerle pek çok donanımlı öğretmenin de atıldığını göz önünde bulundurusak, **Türkiye eğitimde başaşağıya çakılacaktır.**

Bunlar yetmezmiş gibi MEB, müfredatta köklü değişikliklere gitti... İlkokuldan liseye 51 programda değişiklik yapılırken **Evrim teorisi,** müfredattan çıkarıldı.

Oysa matematikten çarpım tablosunu çıkarmanız nasıl mümkün değilse, fenden de evrimi çıkaramazsınız. Gençlerin dünya liginde rekabet etmesini değil, en alt sıralarda yer almasını istiyorsanız buyrun tabii...

Eğitim Siyasi İktidarın İnancına Göre Şekilleniyor

Evrim teorisi ve Darwin'in müfredattan çıkarılması, başta ABD olmak üzere Batı basınında da **"Türkiye'de eğitim sistemi muhafazakarlaşıyor"** şeklinde yer aldı.

Oysa meseleyi "muhafazakarlaşma"yla tanımlamak hem eksik, hem yanlış.

Birincisi, muhafazakar pek çok toplumda, Evrim teorisi müfredatta yer alıyor. **ABD'de nüfusun yüzde 39'u Evrim'e inanmıyor** ama müfredattan çıkartılması tartışılmıyor.

Zira bilim, **sayısız defa, sayısız alanda** Evrim teorisini test etti ve her seferinde doğrulayan sonuçlara ulaştı. Bugün Evrim teorisi sadece biyoloji alanına değil, **sosyal bilimlerden uzay bilimlerine** pek çok alanda referans gösteriliyor.

İkincisi, Evrim teorisini müfredattan çıkartarak, okullara medrese ve abdesthane yaptırmayı zorunlu kılarak yapılan şey 'muhafazakarlaşma' değil, **Vahabbileşmedir.** Düşünün, şeriatla yönetilen İran'da bile sayfalarca Darwin, Evrim teorisi öğretiliyor. Bir Suudi Arabistan var Evrim'i müfredatına almayan, bir Türkiye!

Üçüncüsü, siyasi iktidar bunu "inanç" adına yapıyor ama **bunu bile açıkca söyleyemiyor.** 'Lise öğrencisi kavrayamaz' gibi komik gerekçelerin ardına sığınıyor. Lise öğrencisi dini, matematiği, yabancı dilleri, karmaşık kimyasal formülleri kavrayabilecek ama Evrim teorisini anlamayacak, öyle mi?

Hayır zaten türlü bahaneyle Evrim teorisi hakkıyla okutulmuyordu, şimdi kitapta bile olmayacak. Bu arada biyoloji dersi **haftada üçten iki saate düşürüldü,** din dersi ikiden üç saate çıkarıldı.

Peki sizce PISA'da din mi biyoloji bilgisi mi ölçülüyor?

Batı'ya Düşmanız Diye Yabancı Dili De Kaldırın Bari

'Yeni müfredat'ta **cihat kavramı** da yer alacaktı, tepkiler üzerine geri çekildi. Ama merak etmeyin, bir yönetmelik değişikliğine bakar, o da ilkokul çocuklarına öğretilir... Şehitlik, cihat yüceltilen kavramlar, çocuk yaştan işlemek lazım ki hazır olsunlar!

İşin tuhafı, sırf siyasi iktidar inanmıyor, adını bile duymak istemiyor diye Darwin'in yok sayılması... Aynı mantığa göre siyasi iktidar **ağaçları sevmiyor diye müfredattan ağacı, ormanı, doğayı** da mı çıkaracaksınız? Ya da Batı'yla ilişkiler limoni diye yabancı dil öğretmeyecek misiniz?

Eğitim Reformu Girişimi Politika Uzmanı **Yeliz Düşkün,** DW'ye şöyle demiş: "Örneğin 8. sınıfta verilen adaptasyon, mutasyon, modifikasyon gibi konular, Evrim Teorisi öğretilmeden işlenemez. Bu konular müfredatta var ama evrim yok."

Buyrun buradan yakın! Evrim teorisine inanmazsınız, tartışırsınız, ayrı... Tabii elinizde sağlam kanıtların, alternatif teorilerin bulunması lazım.

Kısacası, öğrenciye yaşama dair bu **en temel bilimsel teorinin ne olduğunu anlatmakla yükümlüsünüz.** Hem dünyaya kafa tutacaksın, hem gençlerin eğitimini 'dindar olsun' diye komediye çevireceksin! Süper mantık, tebrik ederiz...

Bu arada Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı **Alparslan Durmuş,** 9.sınf biyoloji dersinde 'Hayatın Başlangıcı ve Evrim' ünitesini "lisans eğitimine ertelendiğini" iddia etmiş.

Buna kargalar bile güler. TÜBİTAK dergisinin Evrim kapağına dahi sansürleyen zihniyet, üniversitede öğretse ne olur, öğretmese ne olur?

BU 'BİLİM' OLAMAZ!

Yiğit Bulut- 25 Şubat 2018 Pazar- star

'Big Bang' varsayımı rahatsız etmiyor ama "YARATAN" deyince bazılarında derin rahatsızlık yaratıyor! "Rastgele ortaya" çıkmak gibi bir saçmalığı "YARATILMIŞ" olmaya tercih edip de adına "bilim" dedikleri zaman o noktada kopuyorum…

Sevgili dostlar, bu ülkede yıllarca "nişasta bazlı şeker" gibi "Darwin-Evrim" saçmalığını da ele alan programlar yaptım. Amacım çok açıktı; aynen NBŞ gibi yayılan "maneviyatsızlaştırılmış insan" projelerine set olmak, elimden geldiğince durdurmak…

Bugün Pazar ve izninizle "siyaset ve ekonomiden" koparak "EVRİM" konusuna girmek ve geçtiğimiz dönemlerden kalan bazı izlenimlerimi de aktarmak istiyorum...

Sevgili dostlar, dünya üzerinde özellikle "yeni dünya düzenine uygun köksüz-özsüz" insan "oluşturma" projesinin en önemli parçası olan "evrim pompalaması" ile ilgili yazılarım sonrası "evrimi"-"YARATILMAYA" tercih eden okuyucularım" bana hep şunu sordular: Evrimi sorgularken kurduğunuz ana yapıda ve özellikle kavramı çürütürken neden "YARATAN" ve özellikle "yaratıcı zekâ" kavramına ihtiyaç duyuyorsunuz?

Ben de onlara şu karşı tezle cevap verdim ve hâlâ aynı noktadayım: "Bilimsel olmamakla" yargıladığınız "YARATAN-yaratıcı zekâ" fikrinin yerine koyabileceğiniz başka bir "kavram", başka bir mantıklı teziniz var mı? Einstein'ın "ilk itici güç" olarak tanımladığı, benim yazılarımda "yaratıcı zekâ" olarak kullandığım kavramın yerine koyduğunuz "big bang" bilimsel olarak "daha mı ispatlanabilir"? Patlama sonrası "rastgele oluşum sizi tatmin ederken", YÜCE ALLAH TARAFINDAN YARATILMIŞ olmak, sizin için neden bu kadar kabul edilemez!

Sevgili dostlarım, o dönemde ne zaman "YARATAN" kavramını kullandım, "mürteci" suçlamasına kadar giden bir damarın harekete geçtiğini fark ettim ve en önemlisi şunu gördüm; "evrim saçmadır" demenin de bu ülkede "kolay olmadığını" ve evrim lobisinin çok yol aldığını üzülerek gözlemledim... BUGÜN DURUM FARKLI! Darwin-Evrim saçmalığını yaymaya çalışıp, "maneviyatı zedelenmiş insan" projesine adam toplayanlar YENİLDİ!

Sevgili dostlar, yazılarımda ben "YARATILMAMIZI" sıfır noktası kabul ediyorum, karşı tezi savunanlar "big bang-büyük patlama" diyorlar! Diyorlar ve "beni suçladıkları" mantığı bir

türlü açıklayamıyorlar; "ilkel" olmakla suçladıkları GÖRÜŞLERİME KARŞI "big bang" yani durup dururken "büyük bir patlama olduğuna" inanmak, "YÜCE YARATAN'a" inanmaktan neden daha "mantıklı" o günden bugüne anlamış değilim…

Sonuç: Aynı soruyu sizlere de soruyorum; "aniden patlama oldu" sonrasında "sulardan hayat başladı" gibi bir açıklama, "YARATAN" ve yaratıcı zekâ" kavramından neden daha "laik", neden daha bilimsel? Bu noktada konuyu biraz daha zorlayalım ve yeni bir soru soralım: Varsayalım patlama oldu! Peki neden patlama oldu? Patlamadan önce ne vardı? Patlama "neyin" içinde gerçekleşti? Sebep-sonuç döngüsü neydi? Bu soruların cevaplarını, "Evrim sorgulanamaz, kabul edilir, bu bilimdir" diyenlerden asla alamadım, hâlâ da almış değilim!

Son söz: "Evrim sorgulanmaz, kabul edilir" diyenler, bir "sıfır" noktası lazım diye başlayıp devam ediyorlar… Tamam bir "noktayı başlangıç referansı" olarak kabul etmemiz lazım! Ben de bu noktada soruyorum, tamam kabul edelim; siz "patlama" deyin, ben de "YARATAN"!

ÖNEMLİ NOT: Bugün "Evrim lobisinin" bilim diye anlattığı ve "bir yerden başlamak lazım, öncesini sorma" diyerek daha ilk dakikada tıkandığı "patlama teorisi", sadece bir varsayım! Patlamanın sebep-sonuç ilişkisi "tamamen muamma" ve o noktada varsayım dahi ortaya konamıyor, tanımlanamıyor! Evrim kavramına, daha doğrusu "big bang" ve "rastlantısal ortaya çıkış" tezlerine "bu gözle" bakınca "insanlığın neyin içine" çekilmek istendiği de bence AŞİKÂR! Bilim, her şeyi açıklayacak ve "inanç-iman" gibi "özelliklerimiz" kaybolacak diye bir çıkarım da son derece sakıncalı ve yanlış! İnsan "düşünen ve inanan" bir "dinamik" sistemdir! Sadece "düşünerek" ve "2 kere 2" çıkarımları üstünde "insan" olamaz! Bilim "ana motorlarımızdan" biridir ama "tek motorla" yol alınmaz! İnanmayan insan, "YENİ DÜNYA DÜZENİNİN" yaratmak istediği "vatandaş" tipidir ve "turbo kapitalizm", "köksüz insan modelini" tamamlamak için "evrim ve rastgele ortaya çıkış" gibi tezleri pompalar!

DİKKAT EDELİM! DEVAM EDECEĞİZ!

BİRAZ MATEMATİK BİLEN…

Yiğit Bulut- 26 Şubat 2018 Pazar- star

Bir soru sorarak başlayalım; "Milyarlarca hücrenin mükemmel bir şekilde biraraya gelişini" rastlantısal olarak "evrim-rastgele oluşum" gibi akıldışı mantıksızlıklara açıklamak kabul edilebilir mi ?

Bence edilemez ! Konuya yaklaşanların iki bakış açısı var; kimilerine göre bu "bir zekanın bilinçli biraraya getirmesi" YANİ YARATILIŞ, kimilerine göre "random-raslantısal" bir "gelişme" yani "evrim"!

Sevgili Dostlarım, canlı hücre yapısını bırakın bir kenara "sadece bir atom" alalım, yanlış anlamayın "atomu da" örneklemede kullanmayacağım. Sadece içine bakalım ve "raslantı sonucu milyon yıllar sonucu oluştu" denilen "elektron" yapısını inceleyelim... Bir atom içinde en çok dikkat çeken nokta, çekirdeği elektrik yükünden oluşan bir zırh gibi kuşatan elektronların atomun içinde en ufak bir kazaya yol açmamaları! Olsa ne olur? Felaket olur! Madde olmaz! Biz olmayız! AMA... Felaket sınırında "dolaşan" matematiksel olarak "olması ihtimali" yüksek olan böyle bir kaza asla gerçekleşmez ! Matematiksel olarak "mümkündür" ama olmaz! Tüm işleyiş mükemmel bir düzen ve kusursuz bir sistem içinde devam eder. Çekirdeğin çevresinde saniyede 1.000 km. gibi akıl almaz bir hızla hiç durmadan dönen

elektronlar, birbirleriyle bir kez bile çarpışmazlar! Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan bu elektronların farklı farklı yörüngelerde bulunmaları, son derece şaşırtıcıdır!

Sevgili dostlarım, şimdi düşünün; atomdan, hücreden, atomların, hücrelerin "birleşmesinden" vazgeçtim, elektronlar "dahi" mükemmel bir "uyum içindedir" ve bu uyum "varoluştan" bugüne devam eder! Bu noktada başka bir örnek verelim. Yine hücreden, evrimden vazgeçtim. Yerde duran bir tahta parçası var. Üstünde bir tezgah var, usta matkapla "çalışıyor"! Şimdi soralım; matkabın çalışır halde yere düşüp "tahtayı" delme ihtimali ne? İstatistikler her ay o atölyede 3 kaza olduğunu ve yaklaşık her 10 çalışma gününde 1 "rastgele" delik açıldığını gösteriyor. Şimdi bir soru daha soralım; aynı deliğin yanına bir "menteşe" çakılması ihtimali ne? Yine istatistikler o atölyede son 3 yıl içinde sadece bir yani 1.000 günde 1 kez yerde duran bir parçanın üstüne bir menteşe düştüğünü gösteriyor, takılma yok sadece üst üste geldiler, biz takıldı varsayalım...Bu iki verinin anlamı; bir delik ve yanına bir menteşe takılması ihtimali 10 binde 1! Lütfen dikkat daha "pencere" falan yapmadık!

Sevgili dostlar, bu "gerçekler" ve bu "veriler" eşliğinde bir daha soralım; bir tahtanın bir "pencere" olma ihtimalinin "olmadığı" bir gerçeklik düzeyinde, tek bir hücrenin, "YARATAN" olmadan oluşması ve bugün gördüğümüz "mükemmel bizi" ortaya çıkarma ihtimali sizce kaç? Yorulmayın ben söyleyeyim; matematiksel olarak böyle bir "ihtimal" yok! Bu gerçeğe "dünyanın oluşumu", "yer çekimi" gibi kanunların da oluşumunu ekleyin! Tekrar ediyorum; böyle bir "ihtimal" matematiksel olarak "ifade edilemez"! Biraz "matematik" bilen, evrim gibi bir "saçmalığa" asla inanamaz! Bana kendi başına "oluşan tek bir pencere" gösterin, ben de inanacağım!

Sonuç: Yukarıda anlattığım çok "basit" veriler ışığında soruyorum; "sizce evrim" sonucu "bu hale gelmemiz" mümkün mü! AKLI OLAN MUHAKEME YETENEĞİ OLAN HERKES İÇİN SEBEP-SONUÇ İLİŞKİLERİ ÇOK AÇIK...

Şükürler Olsun Bizi Yoktan Yaratan Ve Can Veren Yüce Allah'a…

YİĞİT BULUT EVRİMİ ÖĞRENİYOR!

15.08.2009-haber.sol.org.tr/

Yiğit Bulut'un, evrim tartışmalarını gündeme taşıyan "Sansürsüz" adlı programının dünkü bölümüne, bu kez bilim cenahından isimler, evrim kuramı çalışmalarıyla tanınan Bilim ve Gelecek Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Ender Helvacıoğlu ve Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ergi Deniz Özsoy katıldı. Programda, özellikle Adnan Oktar ve müritlerince evrim kuramına ilişkin yürütülen bilim dışı karalama ve dezenformasyon karşısında bilimsel gerçeklere dikkat çeken bu bilim adamlarının yanı sıra, "evrime inanan ilahiyatçı" Yrd. Doç. Dr. Hasan Aydın da konuk edildi.

Harun Yahya takma adını kullanan "yaratılışçı" Adnan Oktar ile Oktar Babuna ve Cihat Gündoğdu isimli müritlerinin katıldığı geçen haftaki programın ardından, "karşı-tezi de ortaya koymak ve sıfır noktasında buluşmak" amacında olduğunu defalarca vurgulayan Yiğit Bulut'un, yazdığı onca evrim karşıtı yazıdan ve Harun Yahyacılara sağladığı destekten sonra, program boyunca dile getirilen bilimsel veriler karşısında zaman zaman suskunlaştığı görüldü.

"Program formatı gereği, ben 'karşıt görüş'üm... Kişisel düşüncelerimle değil, anti-teziniz olmak için buradayım" diyen ve evrim karşıtlarının sözcülüğünü yapan Yiğit Bulut, "Darwinizmin ispatlanmadığı" biçimindeki "kişisel görüş"ünü daha başlangıçta dile

getirirken, program boyunca da Adnancıların karalama ve dezenformasyonunu sıcak tuttu. Fakat Bulut'un, nerede "program formatı gereği" evrim karşıtlarını temsil ettiği, nerede "kişisel" konuştuğu birbirinden ayırdedilemedi.

"Bilimin parçasıyız, aydınlanmacıyız!"
Adnan Oktar ile müritlerinin katıldığı programın çok ilgi çektiğini söyleyen ve Ender Helvacığlu ile Erge Deniz Özsoy'a, evrim karşıtı cenahın 10 trilyon TL'lik ödül vadettiği "ara geçiş formu fosili" getirip getirmediklerini soran Bulut, yaratılışçıların iddialarına referansla, "neden evrim kuramıyla ilgili kitaplar ve dergiler çıkarıyorsunuz, yoksa siz Darwinizm'i yaymaya çalışan bir örgütün bir parçası mısınız?" dediğinde, Helvacıoğlu'ndan, "biz bütün bir bilim dünyasının parçasıyız ve aydınlanmacıyız. Topluma bilimsel refleksler kazandırmaya çalışarak yarım kalmış aydınlanmayı devam ettirme uğraşısındayız" cevabı aldı.

"Evrim karşıtlarının iddialarının bilimle ilgisi yok"
Ender Helvacıoğlu, program boyunca tartışmayı ilk canlının nasıl ortaya çıktığı konusuna ve bu dolayımla da Tanrı'nın varlığı tartışmasına kilitlemeye uğraşan Yiğit Bulut'a "bilim, ilk canlının nasıl ve ne zaman ortaya çıktığı sorusunun yanıtını henüz kesin olarak ortaya çıkarabilmiş değil. Zaten bilim ile din arasındaki fark, bilimin her şeyi bildiği iddiasında olmamasıdır. Adnan Oktar ve müritlerinin oyunu da burada... Bilim alanına girecekseniz, bilimin kurallarına göre hareket etmek zorundasınız, safsatalarla değil. Tek bir gözlemleri, deneyleri, araştırmaları yok, kendi tezlerinin gözlemini yapsınlar, deneyi ne kanıtı ne, bunları açıklasınlar, eğer bunlar yoksa bu bilimin bir tartışması değildir" dedi.

"Bana ilk canlının nasıl ortaya çıktığını söylemek zorundasınız" diye tutturan Bulut'a cevabında, Darwin'in "Türlerin Kökeni" isimli kitabında yaşamın kökenine ilişkin birkaç cümle dışında bir şey olmadığını söyleyen Erge Deniz Özsoy, "asıl sonrası çok daha kritik ve can alıcı, ilk ortaya çıkış değil... Biyolojik çeşitlilik üzerine konuşmalıyız daha çok. Çok fazla takıldık inanç meselesine... Evrimsel biyoloji standart bir bilim dalıdır ve pek çok soruya cevap verir, inançla ilgili değildir, inancı sınamaz. Bir de çok fazla bilgi kirliliği ve dezenformasyon var. Evrim karşıtları tamamen lafzi konuşuyor, genetik bilgisi, moleküler bilgisi ve evrim kuramının zenginliği ile hiçbir ilgileri yok. Evrimsel biyoloji bu safsatalar üzerinden tartışılamaz" dedi.

Özsoy açıklamasının devamında, "son 150 yılın gelişmelerinden bunların hiçbir haberi yok, söyledikleri çelişkilerle dolu. Evrim karşıtları, din üzerinden ticaret yapıyorlar. Onlara önerim, okumaya başlasınlar, öğrensinler, anlasınlar, evrimle ilgili eleştirel bir mantığa sahip olmaya çalışsınlar, genetiğin ve evrimsel biyolojinin eğitim sürecinden geçsinler" dedi.

Helvacıoğlu, yaratılışçıların, "evrim kuramı Pagan diniyle ilişkilidir, ateizmi yayma amacıyla uydurulmuştur" şeklindeki iddiaları sorulduğundaysa, "evrim kuramı, canlıların gelişimini açıklayan temel kuramdır. Evrim bilim, Sümerler ve Mısır döneminde başlayıp antik Yunanda bir üst düzleme sıçradı ve 16 ile 17'nci yüzyıllarda büyük bir atılım yaptı. Darwin'in evrim kuramı bu tarihsel sürecin bir parçasıdır ve en önemlisi de, bilimin her kolunda olduğu gibi, değişim ve dönüşümün arka planını anlamaya çalışır. Sadece insanın değil, toplumun, bireyin vs. evrimini araştırmak için zemin sunar" cevabını verdi.

"Maymundan mı geldik" itirazına iliştirilen "bilimsel" ek: "Mutasyon"dan mı geldik?
Soruları ve yorumlarıyla evrim karşıtlarını gayet iyi temsil eden "anti-tez"ci Yiğit Bulut, katılımcılardan Özsoy'un sabrını taşırdığı bir ara, bilimsel bilgisinin ilkokul seviyesinde olduğu yönünde imaya maruz kaldı. Bulut, Özsoy'un ve Helvacıoğlu'nun ortaya koyduğu

bilimsel veriler karşısında sıkıştığı her yerde konuşmacılara müdahale ederek, "herkesin anlayacağı şekilde konuşun" diskuru çekip konuyu "kaynattı". Özsoy ise, Yiğit Bulut'un "Darwinizm" demekteki ısrarı karşısında, "Darwinizm değil, Darwin'in evrim kuramı" sözleriyle müdahale etti.

Yiğit Bulut'un ilkokul çocuğu düzeyinin ispatı olan incilerinden bazıları şöyleydi: "İzleyiciler emailleriyle şempanze fotoğrafı göndererek 'biz bu hayvandan mı türedik' diye soruyorlar. Siz bilimadamları şempanzeden türemiş olmayı yakıştırıyor musunuz kendinize", "insan bir mutasyon 'hata'sı mı", "sizin söylediğiniz çok 'ağır'. Mutasyondan yani bir genin kendini kopyalarken hata yapmasından, bozulmasından insan ortaya çıktı diyorsunuz", "cansız bir maddeden canlı oluştu diyorsunuz, şimdi niye tahtadan kedi çıkmıyor?", "anlattıklarınızla, Tanrının 'ol dedi, oldu'su arasında benim açımdan bir fark oluşmadı", "ilk canlının nasıl ortaya çıktığını bilmiyorsunuz da, bilmediğiniz bir şeye nasıl bu kadar çok inanıyorsunuz?"

Soru soran izleyiciler arasından genetikçi bir akademisyenin evrim karşıtı sorusunu cımbızlayan Yiğit Bulut'un iki bilim adamının neden evrime farklı baktığı sorusuna, Özsoy'un cevabı, "eğitimin ve evrim kuramının eğitimdeki yerinin tamamen ideolojik tercihlerle belirlendiği" yönünde oldu.

Yaratılışçı Oktar Babuna yalana doymuyor
Programın "karşı-görüş"e yer verilen tartışma kısmında, telefonla katılan Oktar Babuna, "ara geçiş formu yoksa evrim yoktur, Allah vardır, bu kadar basit... Evrim teorisine bakılacak olursa yarım organlar olmalı, yarısı kuş yarısı sürüngen olan canlı örnekleri olmalı, bunu göstermeleri lazım. Ve bir de, protein konusunda... Piyasada protein tozları satılıyor, bunlar da yan yana duruyor, ama insan çıkmıyor" şeklinde kurama ilişkin garip iddialarını yineledi. Ender Helvacıoğlu'nun 80'li yılların sonunda, bir arkadaşlarının evine evrimi anlatmak için gelip de tam tersinin kendisine kanıtlandığında duygusallaşarak ağladığı yönünde çirkin bir hikaye uyduran Babuna, Yiğit Bulut'tan dahi sert bir tepki gördü.

"DARWİN'E BİAT ETMEYEN" TUBİTAK BİLİMSEL OLAMAZMIŞ!

3 Eylül 2012 Pazartesi-Yiğit Bulut-star

Geçtiğimiz günlerde sizler de mutlaka gördünüz, yürüyen bir davada TUBİTAK'ın verdiği raporu çürütmek isteyen "darbe teşebbüsü suçuyla" yargılanan bir sanık bu açıklamayı yaptı ! İddia çok ilginç; "evrimin varlığını kabul etmeyen bir TUBİTAK'ın verdiği rapor bilimsel olamazmış"! Bu nasıl bir kafa, nasıl bir mantık ! Bilimsel olmak için dünyanın kandırılıp içine doldurulmaya çalışıldığı "rastgele varoluş-evrim kutusuna sorgusuz, sualsiz biat etmek gerekiyormuş !

"Random existence-evrim"; toplumları bozmak, "çocukları küçük yaşlarda yoldan çıkarmak ve toplumun üst benliğini ortadan kaldırıp, inançsız, referanssız, yolunu kaybetmiş nesiller" yetiştirmek için yüzyıllardır uygulanan yöntemin adı ! "Evrim-rastgele varoluş" masalını "kurduğu dünyanın" merkezi yapan "insan" için her şey "rastgele" ve bu "anlamsız kaos" içinde inancın, saygının, sevginin ve "ideal olanın" anlamı yok !

Sevgili dostlarım, "evrimin" merkez aldığı canlı hücre yapısını bırakın bir kenara "sadece bir atom" alalım, birlikte içine bakalım ve "rastlantı sonucu milyon yıllar sonucu oluştu" denilen "elektron" yapısını inceleyelim... Bir atom içinde en çok dikkat çeken nokta, çekirdeği elektrik yükünden oluşan bir zırh gibi kuşatan elektronların atomun içinde en ufak bir kazaya yol açmamaları! Olsa ne olur? Felaket olur! Madde olmaz! Biz olmayız! AMA olmuyor !

Felaket sınırında “dolaşan” matematiksel olarak “olması ihtimali” yüksek olan böyle bir kaza asla gerçekleşmiyor ! Matematiksel olarak “mümkün” ama olmuyor, tüm işleyiş mükemmel bir düzen ve kusursuz bir sistem içinde devam ediyor. Çekirdeğin çevresinde saniyede 1.000 km. gibi akıl almaz bir hızla hiç durmadan dönen elektronlar, birbirleriyle bir kez bile çarpışmıyorlar ! Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan bu elektronların farklı farklı yörüngelerde bulunmaları, son derece şaşırtıcı! Şimdi düşünün; atomdan, hücreden, atomların, hücrelerin “birleşmesinden” vazgeçtim, elektronlar “dahi” mükemmel bir “uyum içinde” ve bu uyum “varoluştan” bugüne devam ediyor ! Şimdi soralım; bu “uyumu, ilahi ahengi ve varoluş gerçeğini” bizden daha iyi bilen TUBİTAK’ı oluşturan bilim adamları mı “rastgele varoluş-evrim” saçmalığına biat edecekler !

Bu noktada başka bir örnek verelim. Yine hücreden, evrimden vazgeçtim. Yerde duran bir tahta parçası var. Üstünde bir tezgah var, usta matkapla “çalışıyor”! Şimdi soralım; matkabın çalışır halde yere düşüp “tahtayı” delme ihtimali ne? İstatistikler her ay o atölyede 3 kaza olduğunu ve yaklaşık her 10 çalışma gününde 1 “rastgele” delik açıldığını gösteriyor. Şimdi bir soru daha soralım; aynı deliğin yanına bir “menteşe” çakılması ihtimali ne? Yine istatistikler o atölyede son 3 yıl içinde sadece bir yani 1.000 günde 1 kez aynı yerde duran artık bir parçaya düşen bir “menteşenin” üstünden geçilmesi sonrası “son derece bozuk” bir şekilde takıldığını gösteriyor. Bu iki verinin anlamı; bir delik ve yanına bir menteşe takılması ihtimali 10 binde 1! Lütfen dikkat daha “pencere” falan yapmadık! Tahtayı kesmedik, deliklerini delmedik, menteşe takmadık!

Sevgili dostlar, bu “gerçekler” ve bu “veriler” eşliğinde bir daha soralım; bir tahtanın bir “pencere” olma ihtimalinin “olmadığı” bir “gerçeklik” içinde gerçek tek hücrenin “bir yaratıcının müdahalesi” olmadan bugün gördüğümüz “mükemmel bizi” ortaya çıkarma ihtimali sizce kaç? Yorulmayın ben söyleyeyim; matematiksel olarak böyle bir “ihtimal” yok! Bu gerçeğe “dünyanın oluşumu”, “yer çekimi” gibi kanunların da oluşumunu ekleyin! Tekrar ediyorum; böyle bir “ihtimal” matematiksel olarak “ifade edilemez”! Bu noktada tekrar soralım; “bir yapanı olmadan bir tahta pencerenin bile ortaya çıkamayacağını matematiksel olarak bizden” çok daha iyi ortaya koyabilen bilim insanları mı “evrim masalını” bilimsel veri Kabul edecekler?

Sonuç : Bırakın bütün diğer disiplinleri matematik” ilminin “m” harfini bilen biri “rastgele varoluş ve sonrası evrim sonucu bugüne geliş” gibi bir “saçmalığın varlığını” asla düşünmez, aklından bile geçirmez !

Son söz : Yukarıda anlattığım çok “basit” veriler ışığında soruyorum; “sizce rastgele ortaya çıkış ve sonrası evrim” sonucu “bu hale gelmemiz” mümkün mü! “Mümkün” diyorsanız, bence her şeyi baştan sorgulayın !

Not : Yaratanın kurduğu mükemmel sistem içinde tekamül yani bizim anladığımız anlamıyla “evrim “süreklidir”, her yerdedir. “YARATAN’ın bize verdiği imkanlar içinde iyiye ve güzele doğru “evrim-tekamül” maddi-manevi anlamda devam eder. Bir sistemi kurarsınız, bileşenlerini “tasarlarsınız” sonrasında sistemin işleyişi sırasında karşılıklı etkileşim ile “yeni sonuçlar” ortaya çıkabilir. Bu da “evrimdir” ama bunu görmek “YARATICI’yı inkar etmeyi gerektirmez ! Mükemmel yaratılan doğanın mükemmel uyumunu fark edenler Darwin sapkınlığını ortaya koyarak, sistemin mükemmelliğini insanlığa karşı kullanacakları bu “tezi” geliştirip insanlığa en büyük zararı vermeyi denediler ve gerekli cevabı bugüne kadar aldılar, almaya da devam edecekler !

“İTİCİ GÜÇ” DEMEK, NE BÜYÜK “AYIPMIŞ”!

2 Haziran 2009-Yiğit Bulut-gazetevatan

“Evrim-yaratıcı zeka” yazılarımı bitirdim ama sağolsunlar “köşe yazarı arkadaşlarım ve mail grupları” devam ettiriyorlar. Bazı dostlarım yazmışlar “milliyetçi bir çizgi, okyanus ötesinde icat edilen Darwin karşıtı bir çizgi ile nasıl uyuşur”! Bazıları daha da ileri gitmişler ve beni “kara gömlekli” olmakla suçlamışlar! Neyse “kara cüppeli” dememişler!

Bu “karşılaştırmalara”, yine o yazıları yazanlardan biri olan dostumun cümlesi ile “aklım şaştı”! Türkiye’yi “sevmek” Darwin’i desteklemekle mi başlıyor? Veya Darwin’in teorilerini tatminkar bulmayıp “dahasını” arayanlar, Türkiye’yi sevmiyorlar mı?

Sevgili dostlar, “saçmalık” tam olarak burada başlıyor! Vay “itici güç” dedi, vay “yaratılış” dedi, vay “yaratıcı zeka” dedi, bu adam “olaylara din odaklı” bakıyor, Türkiye’de “neler oluyor”! Hatta “irtica hortluyor”! Çıkarımlar bu şekilde uzayıp, gidiyor!

Ne güzel kandırmışlar bizi yıllarca! Ne güzel bir diyalektik kurmuşlar! Bir tarafta iyi, güzel, temiz, devlet canlısı insanlar... Diğer tarafta terörist, mürteci, devlet karşıtları!

Tam “halkın içinden biri çıkacak, ne yapıyorsunuz, bu kadar faiz ödenir mi, IMF’ye bu faizle borçlanılır mı” diyecek olmuş, “patlayıvermiş İRTİCA” tartışması! ABD ve Avrupa’nın ülkede “bir menfaatini kollamak” gerekmiş, ortalığı karıştırmak lazım gelmiş, tam bir başbakan “ABD ve Avrupa bana para vermezse, Rusya ile işbirliği yaparım” deyivermiş, “hop baba demişler, irtica” var!

Sevgili dostlar, evet, zaman zaman hatta bugün, “ideoloji” devlet içine “sızmaya” çalışmış! Sızmış! İleri gitmiş ama “hiçbir zaman rejimi” yıkacak güce “erişecek” ne amacı ne de gücü olmuş! Olacak mı? ASLA olmayacak, olması da mümkün değil! Bakın neler olmuş... Erbakan-Çiller Hükümeti, tam “Devlet, biriken parasını yüzde X’le özel bankalara faize veriyor, sonra devlet yüzde 2X’le borçlanıyor, kamu için havuz sistemi kurun, bu faizi ödemeyin” demiş... Bir bakmışız “irtica” hortlayıvermiş! Lütfen dikkat edin; Erbakan “her alanda doğrudur, haklıdır, onu savunuyorum” demiyorum! Menderes’in “Rusya’ya” gitmek nasıl “en büyük suçu” ise Erbakan’ın da en büyük suçu “bankalara dokunmayı” denemek! Aynı hatayı bugün Erdoğan da yapıyor ve bankalara “neşter atmaya” çalışıyor! Bunlar ne büyük günahlar bir bilseniz! Patlar yakında yeni bir “irtica” dalgası!

Sevgili dostlar, “Big Bang” yerine Einstein’ın terimi ile “ilk itici güç” dediğim için bana bile, evet bana bile “mürteci” diyecek kadar ileri gidenlerin, “herşey tesadüftür” diyenlere karşı “yaratıcı zeka” kavramını hiç bir “dini” motif kullanmadan tercih ettiğim için beni “afaroz” eden yazarların olduğu bir ülkede, benim artık “irtica” diye ayağa “kaldırıldığımız” dönemlere karşı şüphelerim var! EVET VAR! NE ucuzmuş bu “mürteci” damgası! İşte asıl “tutuculuk” burada! Sorgulamaya bile “tahammül” yok!

Dostlarım, ben şunu gördüm ki; ciddi konulara “dalmak” ve “beraber sorgulayalım” demek büyük bir suç. ÖZÜR DİLİYORUM... Ben de artık “balinaları, uzaylıları, bağları, bahçeleri, üzümü, kayısıyı, sirkeyi, şarabı” yazacağım! Ben de artık “kimseyi eleştirmeden” kızıma-çocuğuma büyük paralar ile TRT’de dizi çektireceğim! Hatta “artist” olup ben de oynayacağım! Başbakan’a “oskar” verip, kızınca “oskarı” geri alacağım! “Ne oluyor” diyenlere de “kara gömlekli, kara vicdanlı” diyeceğim!

Söz Veriyorum; ben de artık “cesur” denemeler yerine “günü masallarla” geçireceğim!

Dostlarım, fikir tartışması bizim neyimize! Boşuma gelmemiş bu ülkede “hak etmeyenler, hak etmedikleri her” yere! Ve boşuna “sirkeyle” yıkanıp, üzüm suyuyla “duş” almamışlar her gece!

Son söz: Bu ülkede “şarabı” yazmak çok kolay... Ama “yaratıcı olabilir” demek “engizisyonluk” suç! İyi uykular güzel Türkiyem! “İlk itici güç de”, “yaratıcı zeka da” yok! Akdeniz’de balina avına devam! Herkes “rahat” olsun!

YARATILIŞ DOGMASININ EVRİMİ

Haluk Ertan -İstanbul - Bilim ve gelecek-25 Şubat 2006, Cumartesi- bianet.org/

Yaratılışçılar artık insanları teolojik ve metafizik dogmalarla ikna etme olanakları kalmadığından çıkış yollarını bilime bağladılar. Bu nedenle yaratılış bilimi diye, dinsel olguları örtülü bir şekilde içeren, sahte bir bilim yaratma çabasına girdiler.

Ülkemiz yaratılışçıları bir süredir yazılı ve görsel basındaki faaliyetlerini arttırdılar. Yüzlerce milyar liralık reklam ve programlarla, her gün bir yerde boy gösteriyorlar. Şeriatçı gazetelerse sürekli Darwin'e saldırıyor.

Görünen o ki yeni bir kampanya için bir yerlerden düğmeye basılmış. Türkiye'deki yaratılışçı hareket özgün bir oluşum olmayıp, hem para hem de bilgi desteği açısından dışa bağımlı, diğer bir ifadeyle taşeron bir akım olduğundan, düğmenin bulunduğu yerin ABD'deki Hıristiyan Yaratılış Araştırma Enstitüsü olması yüksek ihtimal.

1950'li ve 60'lı yıllar, çok farklı disiplinlerde, 21. yüzyıl biliminin temellerinin atıldığı bir döneme denk gelir. DNA yapısının keşfi sonrası moleküler biyolojide olan atılımlar, elektronik ve malzeme bilimindeki gelişmeler ve uzay çalışmalarındaki başarılar, bilimsel bir devrimin ayak seslerini oluşturuyordu.

Yeni içerik, söylem ve propaganda çabaları

Uzun vadede insanlığın düşünce dünyasında büyük dönüşümler yapacak bu gelişmeleri sezen o yılların dincileri, yaratılış dogmasının halka sunumunda artık, yeni bir içerik ve propaganda yöntemi ortaya konması gerektiğini anlayıp, harekete geçtiler.

Öncelikle yaratılış dogmasının standart söyleminde yer alan "Adem-Havva", "kaburgadan kadın yaratma", "Nuh Tufanı", "altı günde yaratılış", "yasak elma", "yılanın hinliği", "cennet bahçelerinden kovuluş" gibi kavramlardan sıyrılmış bir söylem geliştirme çabası içine girildi.

Bu bağlamda "indirgenemez karmaşıklık", "yaratılış bilimi", "özelleşmiş karmaşıklık", "ani oluşum", "tasarımdan gelen kanıt" gibi, dinsel çağrışımlar yapmaktan olabildiğince uzak yeni kavramlar üretildi.

Hatta iş o kadar ileri gitti ki, artık Tanrı sözü dahi kullanmaktan kaçınılıyor. Bunun yerine "Tasarımcı", "Doğaüstü Yaratıcı" veya "Akıllı Tasarımcı" gibi nitelemeleri tercih ediyorlar.

Mucizeleri gerçek hayatta göremiyoruz

Bir biyolog olarak bugüne kadar yüzlerce biyolojik sistemi inceledim. Birçoğunda varolan aşırı karmaşıklık ve ayrıntı, sorun yaşanmasında baş etmen gibi gözüküyor. Sistemdeki ayrıntı, daha çok, sistemin çalışması ile ilgili olup, sistemdeki sorunların etkili çözümüne yönelik olmadığından, doğduğumuz andan itibaren hastalıklardan başımızı kaldıramıyoruz.

Şimdikinden daha başarılı bir bağışıklık sistemi ve genetik bozuklukları tamir mekanizmamız olsaydı, kanser başta olmak üzere birçok hastalığa direnmemiz daha kolay olacaktı.

Yaratılış dogmasında olan işlere farklı bir bakış açısından bakıldığında, biyolojik sistemlerde yer alan moleküler düzeydeki bu kadar ayrıntının, "ilahi ya da akıllı tasarım" olgusuna pek uygun olmadığını düşünüyorum.

Doğaüstü güçlerle bir şey yapabilme yetisine sahip bir yaratıcı, çok daha basit, hatası az, tamiri kolay, yüksek etkinlikte ürünler meydana getirebilirdi. Yani bir mucize olabilirdi. Fakat bu mucizeleri gerçek hayatta ne yazık ki göremiyoruz.

Dinsel olguları örtülü sahte bir bilim yaratma çabası

Evrim, eldeki mevcut malzemeyi, mevcut koşullar içinde kullanıp, organizmanın hayatta kalması yönünde çalıştığı için canlılarda, tarihin biyoloji çöplüğünden kalma birçok yapıyı görmek olasıdır. Örneğin balina avcılarının yakaladıkları kimi balinalarda gözlemledikleri arka extremite (ayak) kalıntılarının sırrı ancak moleküler çalışmalar ile anlaşılabilmiştir.

Şöyle ki, moleküler sınıflandırma çalışmaları suda yaşadığı halde balinaların en yakın akrabasının bir balık değil su aygırı olduğunu ortaya koymuştur. Balinaların bedeninde yer alıp da artık kullanılmayan arka ayak kalıntılarının nedeni bir tasarım hatası değil, onun önce karada yaşayıp daha sonra denize dönen bir memeli olmasındandı.

Sözün özüne gelinirse yaratılışçılar artık insanları teolojik ve metafizik dogmalarla ikna etme olanakları kalmadığından çıkış yollarını bilime bağladılar. Bu nedenle "yaratılış bilimi" diye, dinsel olguları örtülü bir şekilde içeren, sahte bir bilim yaratma çabasına girdiler.

Bilimsel bir kuram ortaya koymaları olanaksız

Bilim dünyasında kendilerine yer açmak için hoyratça sağa-sola saldırıyorlar. Tezlerinin tutulacak bir yanı olmadığı için yaratılışçılar kendilerini, en zayıf savunma yöntemi olan, karşıtlarıyla ifade yolunu seçiyorlar. Darwin'i ve evrim kuramını ortadan kaldırarak insan bilincinde boşluk yaratma çabasındalar.

Böylece oraya kendilerinin yerleşebileceklerine inanıyorlar. Bu yolla bilimsel bir kuram ortaya koymaları olanaksız. Şayet bir mücadele içinde iseniz hareketinizin ana eksenine öncelikle kendi tezinizi koymalısınız.

Her şeyden önce onun sağlam ve inandırıcı olması gerek. Mücadelenizin merkezinde karşıtlarınızın karalanması oturuyorsa uzun vadede oradan bir yere varmanın olanağı yok.

Bilimin açıklayamadığını, hiçbir şey açıklayamaz

Bilimin çok güçlü ve tutarlı bir özeleştiri sistemi vardır ve bu işi, yaratılışçıların paralı, göz boyamalı kampanyalarına gereksinim duymadan zaten yapıyor. Bilimsel bilgi, bilimsel

yönteme dayanır. Hipotezlerini, gözlem ve deneyle desteklemezsen, mantıksal sınamadan geçirmezsen, onu bilimsel kuram ya da yasa düzeyine çıkaramazsın.

Sevgili dostlar, bilimin açıklayamadığını, hiçbir şey açıklayamaz. Bugüne kadar bu hep böyle olmuştur. İnsanlığa safsatadan, falcıdan, büyücüden, muskacıdan vb. fayda yok.

Her insan her istediğine inanmakta serbesttir. Bu en azından onun insani, hukuki ve ahlaki bir hakkıdır. Fakat hiç kimsenin inancını bilim diye yutturmaya hakkı yoktur. Çünkü akıl ve bilim dışındaki çözümlerin gözyaşı, sömürü ve acı getirdiği deneyimlerle sabittir. Toplumu bilim ve akıldışına karşı koruma görevi ilk aşamada bilimcilere aittir. (HE/KÖ)

* İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Haluk Ertan'ın okuduğunuz makalesi Bilim ve Gelecek dergisinin Eylül 2005 tarihli 19. sayısından kısaltılarak alınmıştır.

MAYMUN MUHABBETİ

Zafer Akgül-27 Mart 2009-yeniasya

Geçen son bir haftada geyik muhabbeti nevinden bir Darwin, Evrim Teorisi ve bilimsellik muhabbeti gırladır gidiyor. Bilim-Teknik dergisinin Darwin sayısı üzerindeki tartışmalı uygulamalardan yola çıkarak maymun muhabbetine benzer bir atışma ve sataşmalar başladı medyamızda. Bilen de bilmeyen de meseleye sazan gibi balıklama daldı. Konu bilimsel alandan çıkarılarak ideolojik ve siyasal alana çekildi. Evrim Teorisi oydaşlarıyla Yaradılış Teorisi taraftarlarının bilimsel verilerle görüşlerini ileri sürmelerini ve analiz-sentez yapmalarını beklerken bir de baktık ki ortaya işin çakalları çıkmış bir o yana bir bu yana çekiştirmeye başlamışlar bile. Bu çekmelerden birisini okurken adamın çıkma Darwinci mi, çıkma din âlimi mi hâlâ rengini belli etmeden inançlı kesimlere saldıran ve demagoji yapan bir kıllı türüne daha rastlamak doğrusu bizi hayli şaşırttı. Kıl olduk tabiî. Bu maymun muhabbeti nereden geliyor acaba?

Bir kere bu çıkma âlim, bırakın biyoloji bilimini, matematikten habersiz. Hazret, “Beş beş daha on eder. Çünkü altı eşek, yedi maymun daha dokuz eder de ondan” demeye getirir gibi “din ayrı bilim ayrı” demiş.

Oysa kazın ayağı öyle değil. Birinci ayakta, bir kere din ve bilim ayrı değildir. Bilimleri birbirinden ayırt etmek hata. İkinci ayakta bu büyük âlim/yazar efendi kâinatın şekillerden oluşmuş âyetler olduğunu ifade etmesine rağmen kendi cümleleriyle çelişkiye düşüp Evrim Teorisini doğrudan savunma cesaretini kendinde göremeyerek bu teoriye inançları gereği karşı çıkan dindar, inançlı insanlara yüklenip hakaretler etmiş. Bu da haddini aşmaktır bize göre. Pekalâ bilimsel olarak evrimci görüşü savunabilir veya seviyeyi bozmadan muhalif olanları eleştirebilirsiniz. Ama öyle hakaretlerle, İbrahim, Nemrut, put, but deyip İbrahimî olanlarla, Nemrut tarafında olanlar ayırımı yaparak meseleyi yol geçen hanına çevirmek aydın, münevver, çağdaş yazarlara yakışmaz. Sağ gösterip sol vurma kurnazlığı sergileyen bu adamın hakaretine maruz kalanlar pekalâ şöyle diyebilirler: Âlemin akıllısı bir tek sen misin a kıllı?

Önce şunu hatırlayalım. Matematik yalan söylemez, ama matematikçiler yalan söyleyebilir. Tarih yalan söylemez, ama tarihçiler yalan söyleyebilir. Bilim yalan söylemez, ama bilimciler yalan söyleyebilir. Ya da yanılabilirler. Fakat, âlim efendinin de kabul ettiği gibi Allah, asla

yalan söylemez. Yalan söylemeyen Peygamberi vasıtasıyla gönderdiği Kitab'ı yalan söylemez. O kitabın şekillerden oluşan, kevnî âyetler sayılan fıtrat/tabiat kitabı da asla yalan söylemez. Çünkü ikisinin de sahibi Hak ve hakikat konuşan Allah'ın eseridir. Bırakınız şunu bunu, tesadüfleri, şu maymun teorisini, şu mutasyonu, şu tabiî seleksiyonu muhal farz hepsi doğru olsa ne ola ki? "Rahman Kur'ânı öğretti. İnsanı yarattı. Ona beyanı (düşünüp ifade etmeyi) öğretti. Güneş ve ay bir hesaba göre hareket etmektedir." (Rahman Sûresi, 1-5.) buyurmuyor mu Allah? Allame yazarımız Kur'ân'a inandığını söylediği için bu örneği verdik haliyle. Sadece "Allah'ın insanı yarattığı" âyeti yeter de artar bile bu kadar münakaşanın sonlandırılması için, ama mesele bu değil anlaşılan. Mesele demagoji yaparak zihin bulandırmak.

Kazın bir ayağı da şudur: Dinlerin bilime ve bilim adamlarına karşı gelmesi olayı bütün dinleri kapsamaz. Özellikle ruhbanlar, askerler ve krallar üçlüsünün insanları sömürü için kurdukları Trinity putlarının bilime, akla direnme süreci olan din/bilim çatışması İslâm'dan başka dinler için geçerlidir. Galileo'lere karşı gelenler bozulmamış semavî dinin mensupları değil, onu kendilerine benzeten bu egemen güçlerdir. Nietche gibi düşünürlerin "Tanrı öldü" hükmü doğrudur. Ancak bu allame yazarımız bu hükmün muharref dinlerdeki putlaştırılmış Tanrı için söylendiğini düşünecek kadar ince okumadığından olsa gerek İbrahim (a.s.) gibi baltayı putlara vuracağına dönüp İbrahimî olanlara vurmaya çalışmış.

İnançlı insanların evrim teorisine karşı çıkışlarına karşılık onlara çamur atmaya kalmak da a-kılsız bir harekettir. Niçin inançlı insanların evrime inanmayışlarından rahatsız olunuyor ki? Bir kere onlar âllame âlimin nitelediği gibi yobaz değiller. Velev ki din yobazları var, bilim yobazları yok mudur yeryüzünde? Darwin'den çoook önceleri meselâ İlkçağlarda, M. Ö. VI. y.yılda Yunan filozofları tarafından ortaya atıldığını bilsek de bilmesek de evrim teorisinin en yoğun biçimde 19. asırda Tekâmülcülük, Pozitivizm, Lamarkizm, Materyalizm, Ateizm gibi ideolojilerin istismarlarına yaraması yüzünden bu kadar popüler hale geldiğini kimseler bilmez mi acaba? Türlerin kökenlerinin bu kadar araştırılmasının altında sadece ve sadece bilim aşkı mı yatar sizce? 200 yıldır hâlâ kesin ispatlanmamış bu teoriye sırf bilim adına mı sahip çıkılıyor dersiniz? Evrim teorisinden çok daha fazla bilimsel verilerle donanmış Yaradılış teorisini niçin aynı bilim aşkına incelenmiyor ve dikkate alınmıyor? Özgürlükçü ve bilimselci olma iddiasındaki evrimciler niçin Yaradılış teorisine karşı yasaklamalar getirip özgürlük ortamında objektif davranmıyorlar? Hiç mi şüphecilik marifetinizi ve metodunuzu evrim görüşlerine uygulamadınız? Şüphecilik, sizde sadece amaçsa, araç değilse, şüpheyi sadece araç yapan Gazalî'lerden ne diye bahsediyorsunuz? Evrimciler bu görüşlerini sırf bilim adına değil ideoloji adına kullanıp dine ve dindarlara neden saldırıyorlar. Bu saldırıya karşılık görüşlerini açıklayan alanında akademik eğitim görmüş, ihtisas yapmış inançlı insanları neden yobaz diye tanımlıyorlar? Sanırım bu soruların cevabı alınmadan evrimcileri savunan, inançlılara saldıran kişilerle konuşmak maymun muhabbetinden öteye geçmez. Beyhude yere nefes tüketiriz.

Sahi son bir cümlemi sadece bir soruyla bitirmek isterim. "Bir maymunun Allah'a inanır görünüp evrime karşı çıkan inançlı insanlara yobaz diye hakaret eden bir yazıyı A 4 kâğıdına yazma ve bunu internetteki bir sitede yayınlatma ihtimali matematiksel olarak yüzde kaçtır?"

Sevgili okurlarımdan onlarca mail aldım bu konuda cevabî yazılar yazmam için. Onlara bu konunun bilim adamlarınca bilimsel delillerle ta başından beri çürütüldüğünü, ama evrimci kanadın bunları önyargılı biçimde hep görmezlikten geldiklerine binaen at gözlüklü bu tiplere cevap vermenin abes olacağını söyledim. Fakat özellikle Biyolog Selma A. ve Meryem A. isimli okuyucularımın ısrarına dayanamayıp bu satırları yazmaktan kendimi alıkoyamadım.

İnançlı kesimlere hakaret eden bu fecaat karşısında gösterdikleri hassasiyetten ötürü Selma ve Meryem hanımefendilere teşekkür ve takdirlerimi sunuyorum.

DARWİNİZMDEN KEMALİZME

Kâzım Güleçyüz-05 Nisan 2013, Cuma-yeniasya

Erhan Afyoncu, Darwinizm-ırkçılık ilişkisini vurguladığı yazısında şöyle diyor: "Nazan Maksudyan 'Türklüğü Ölçmek' isimli kitabında Türkiye'de antropoloji çalışmaları ve ırkçılık arasındaki ilişkiyi anlatır. 1869'da Antropoloji Cemiyetinin kurulması ve Darwin'in 'Türlerin Kökeni' adlı eserinin yayınlanması ile birlikte kafatası ölçümleri başladı. Yalnızca kafatası değil, vücudun muhtelif bölgeleri de ölçüldü.

"Irkçılıkta önemli bir adım da Darwin'in kuzeni ve hayranı Francis Galton tarafından atıldı. Galton, 'Öjenik' dalını kurdu. 'Öjenik' Yunanca 'doğuştan iyi' veya 'soydan asil' anlamına geliyordu. Galton, 1869'da yayınladığı ilk kitabı Hereditory Genius adlı eserinde 300 asil aileyi inceledi ve (...) asil ailelerin, asil insanlarla yapacakları evliliklerle doğuştan getirdikleri özellikleri korumaları gerektiğini savundu. Galton'un eseri büyük bir popülerlik kazandı. Öjenik dernekler kuruldu. Asil aileden olanlar evlenecekleri asil kişileri bulmak için asil listeleri yayınladılar. Öjenik bilim dalının asıl amacı doğuştan kabiliyetli ırkları bulmak ve onları bozulmadan kurtarmaktı. Öjenik bilimi daha sonra Naziler tarafından kullanıldı." (Bugün, 3.3.13)

Afyoncu'nun, bunların Türkiye'deki yansımalarını, bilhassa M. Kemal'in himayesine mazhar Afet İnan'ın başını çektiği antrolopoji ve kafatası ölçüm çalışmalarıyla örneklendirdiği ilginç yazısı bize İzzet Akyol'un seneler önce Köprü'de yayınlanan çok önemli bir araştırmasını hatırlattı.

"Darwinizmden Kemalizme" başlıklı bu yazısında Akyol, M. Kemal'in Darwin kaynaklı "Natür insanları türetti. Onları kendine taptırdı da. Ancak insanların dünyada yaşayabilmeleri için, onların tabiata egemenliğini şart kıldı. Tabiata egemen olmasını bilmeyen yaratıklar varlıklarını koruyamamışlardır" ve "İlk ceddimiz balıktır. İşler ilerledikçe, insanlar primat zümresinden türediler. Biz maymunuz, düşüncelerimiz insandır" gibi sözlerini aktarırken, Prof. Dr. Halil İnalcık'la yaptığı kısa, ancak muhtevalı mülâkatta da, onun "Kemalizmi sosyal Darwinizm içinde bulabiliriz" sözünü bizzat kendisine yorumlatmış.

İşte İnalcık'ın yaptığı ilginç açıklamalar:

"Atatürk, hayatı mücadele olarak görmüştür. Düşüncelerini zorla karşı tarafa kabul ettirmek onun temel inançlarındandır. Yaptığı devrimlerde de 'Hayat mücadeledir' felsefesini ifade etmiştir. 'Hayatta muvaffak olmak, ancak kuvvetli olmakla mümkündür' der. Bu, tam Darwinizmin ifadesidir. Darwin, cinslerin baki kalmak için birbiriyle rekabet halinde olduklarını söylüyor. En güçlüsü yaşıyor, öbürküler yok oluyor. Bu prensibi sosyologlar sosyolojiye tatbik etmişler. Buna sosyal Darwinizm deniyor. Ben Atatürk'ün esas inancını sosyal Darwinizmde buluyorum.

"Milliyetçilik millî yapının en sağlam, en kuvvetli bir şekle gelmesi için çalışmak demektir. Milliyetçiliğin altında bu manada sosyal Darwinizm vardır. Atatürk de baş milliyetçi olduğuna göre, onun milliyetçiliğinde sosyal Darwinizm büyük bir rol oynamaktadır." (Mayıs-1988, s. 43)

Kemalistler niye Darwinist? İşte cevap burada.

YARATILIŞ VE EVRİM ÜZERİNE -1

Süleyman Kösmene-25.08.2007-yeniasya

Aynur Hanım:

"Evrim teorisini bazı gerekçelere dayanarak savunanlar hâlâ mevcut. İnsanın ilk zamanlarda daha büyük olduğunu zamanla küçüldüğünü ve değişimini evrim geçirdiğini söyleyerek açıklıyorlar. Bildiğim kadarıyla geçmişteki insanlar gerçekten çok büyükmüş. Şimdi küçük olmalarının hikmeti bilimsel olarak nasıl açıklanabilir? Eski insanların konuşamadığı doğru mu? Yapılan araştırmalar ilk insanların resimlerle anlaştığını gösteriyor. Biz biliyoruz ki Hz. Âdem (a.s) bütün isimleri bilerek dünyaya geldi. İlk insanların hayvanî seslerle konuştuğu iddia ediliyor."

Yaratılış inancını evrim felsefesiyle yıkmak adına, uzun yıllardır evrimi yaratılışın karşısına getirip koymak istediler. Yaratılışın olmadığını, her şeyin evrimle birbiri arasında sebep sonuç ilişkisi içinde meydana geldiğini ileriye sürdüler.

Hâlbuki ne kadar açık tutarsızlık ve çelişki içindeydiler. Evrimciler bütün bu anlata geldikleri dönüşümler için bir Yaratıcıya ihtiyaç duymuyorlar mıydı? İddiâ ettikleri bunca dönüşümler ve değişimler kendiliğinden olabilir miydi? Bütün bu dönüşümler ve değişmeler hem mantıklı bir sonuca doğru gidecek, hem Yaratıcısız olacak! Böyle saçma şey olur mu?

Demek; insanların kökeni ile ilgili sorulagelen yaratılış mı, evrim mi soruları aslında açıktır ki, birbirine alternatif sorular bile değildir. Önce bu konuda anlaşalım. Evrim felsefesinin altında gizlenen düşünce, evrimin kendiliğinden olması mıydı? Tabiat tarafından oluşturulması mıydı? Tesadüfen mi meydana gelmesiydi? Önce bu netleştirilsin.

Oysa bu gizlenen düşünceler doğrudan ileri sürülmüyor. Ön plâna evrim sürülüyor ve zihinler bulandırılmaya çalışılıyor. Bulanık suda balık avlamaya çalışılıyor. Yapılan bu.

Evrim kendi başına bir teknik mesele. Yaratılışın karşısına alternatif olarak geçemez. Öyleyse, biz tartışacaksak, önce şunu tartışmalıyız: Yaratılış mı, kendiliğinden oluş mu? Yaratılış mı, tesadüf mü? Yaratılış mı, tabiat mı?

Bunu netleştirirsek, evrimle bizim işimiz kalmaz. Evrimle bilim uğraşsın. Evrim derdini bilime anlatsın. Zihinlerde de olsa, yaratılışa karşı durmasın. Bilimden onay alsın önce. Biz iddiâ ediyoruz ki, evrim felsefesi bilime karşı savaşıyor, yaratılış inancına karşı değil. Bu bir.

Yaratılış inancına karşı, evrimin üzerine oturduğu, ama hep gizlenmek istenen kendiliğinden oluş ve tesadüf düşüncesi ile savaşılabilir. O halde bunu netleştirelim. Ve biz bununla savaşalım. Yani kendiliğinden oluş ve tesadüf düşüncesine karşı yaratılış gerçeğini ispat edelim; bu tamam. Ama biz evrime girmeyiz.

Çünkü yaratılış ortak noktasında buluşabilirsek eğer; Allah dilerse doğrudan yaratır, dilerse evrim içinde yaratır; bunu kabullenmek zor olmaz. Allah'ın iradesine kim sınır koyabilir? Meselâ ilk insanların ömürlerinin çok uzun olduğu, kendilerinin daha iri yapılı ve daha uzun boylu oldukları, işâretle veya resimlerle ya da hayvanî dillerle anlaştıkları, dil ve yazının çok

gelişmemiş olduğu..vs. ileri sürülebilir. Buna evrim diyeceklerse, desinler. Bunlar yaratılışa ters şeyler değildir. Allah'ın bu dünyayı bir tekâmül, yani gelişme kânununa tâbi tuttuğu elbet söylenebilir. Bütün bunlar Hazret-i Âdem'in (as) bütün isimleri biliyor oluşuna da ters değildir. Çünkü bilmek ayrıdır; ifade, üslûp ve konuşma dili ayrıdır.

Yaratılış meselesine gelince: bu konuda Kur'ân çok nettir.

Kur'ân'a göre, Cenâb-ı Allah, Hâlık'tır. Yani yaratıcıdır, bütün varlıkların halk edicisidir, her şeyin var edicisidir. Bütün kâinat Allah'ın hilkatinin eseridir, her şey Allah'ın yaratıcılığının şahitleridir.

Cenâb-ı Hakkın kayıtsız, şartsız, ortaksız, yardımcısız her şeyin Yaratıcısı olduğu hakikati, hem Peygamber Efendimiz'den (asm) rivayet edilen hadislerde83, hem de Kur'ân âyetlerinde çok sık ve çok net ifâde edilen en temel hakîkattir. Bu konuda birkaç ateist felsefecinin dışında, felsefe dünyasını da Kur'ân ile hemfikir biliyoruz. Yani yaratılış hususunda, inanç ve düşünce dünyasına Kur'ân el koymuştur.

Yarın inşallah devam edelim.

Dipnot:

1. 83. Tirmizî, Daavât, 86

DARWİN VE AYAKKABI

Yavuz Baydar- 30 Mart 2009, Pazartesi- sabah

4 Mart tarihli SABAH'taki bir haber, evrim kuramcısı Charles Darwin'e aitti.

"Darwin ayakkabı düşkünü çıktı" başlıklı haber, Darwin'in öğrenciyken parasını kitaplara değil şık ayakkabılara yatırdığını, dostlarıyla "sabahlara kadar şarap içmeyi sevdiğini" öne sürüyordu.

Habere kaynak olarak bir web sitesi gösterilmişti.

Sabah'ın öğretim üyesi okuru Duygu Özpolat'tan eleştiri geldi:

"Haber üzerine bir akademisyen olarak gerçekten çok üzüldüm: Darwin gibi bir bilim insanını üstü kapalı biçimde 'alemci, sabahlara kadar şarap içen, lüks düşkünü' olarak tanımlayan bu haberin neden yapıldığını anlamakta güçlük çekiyorum. Üstelik bu bilgileri o kadar çarpıtarak vermişsiniz ki, bunun altında art niyet aramamak imkânsız. Gösterdiğiniz kaynak bağlantısı çalışmıyor. Yine de kaynağa ulaşabildim. Gazetenizde: "Kendisine elbiselerini düzenlemesi ve ayakkabılarını parlatması için özel bir yardımcı bile tutan Darwin'in, akşam saatlerinde dostlarıyla şarap içmeye başlayıp, sabaha kadar eğlendiği de belirtildi" deniyor. Sözü edilen kaynak sadece Darwin'in öğrencilik yıllarına ait faturaları yayınlamış. Bunların arasında ayakkabılarını cilalayan birinden hizmet aldığı doğru. Fakat bunun yaklaşık 200 yıl önce olduğunu ve günümüzde Türkiye'de bile insanların hâlâ sokakta çalışan boyacı çocuklara ayakkabılarını temizlettiklerini hatırlatmak istiyorum. Eğer gazetenizde kendisi ile ilgili bir

haber yapacaksanız, halkınızı doğru ve gerekli bilgiler ile bilgilendirmenizi temenni ediyorum."

Sabah Dış Haberler Servisi haberin The Sun gazetesinden alındığını belirtti. (Dış Haberler bu tip haberlerde mutlaka gerekli olduğu halde alıntı yapılan gazetenin adını kullanmıyor. Kullanması habercilik gereğidir.)

The Sun'ın kısa haberinde giriş şöyle: "Naturalist Charles Darwin spent more money on designer shoes and plush drapes than he did on books while at university, documents reveal." Yani: "(Bulunan) belgelere göre doğabilimci Charles Darwin üniversitede okurken parasını kitaplardan çok moda ayakkabılara ve pahalı kumaşlara harcamış."

Haber, Sunday Express'te de, bazı başka İngiliz gazetelerinde de var.
Belgelerin asıl kaynağı ise, bodrumunda 6 kayıt defterinin bulunduğu ünlü Christ's College. Daha önemlisi, belgeleri gören Darwin uzmanı Dr John van Wyhe'nin Reuters'a anlattıkları. Wyhe şarap ve bira tutkusundan bahsediyor.

Independent gazetesine yazan John Walsh da Darwin'in ayakkabı harcamalarını üç yıl içinde bugünün parasıyla 750 sterlin (yaklaşık 2 bin TL) olarak hesaplamış.

İSLAM DARWİN VE SES KISTIRAN VİRUS

Emre Aköz- 12 Mart 2009, Perşembe sabah

Gribe karşı dayanıklı arkadaşlarıma hep gıpta etmişimdir. Eğer çok ağır hasta olmamışlarsa, tıkır tıkır çalışırlar.

Bense onlar gibi değilim. Gribe yakalandığımda adeta iflas ederim. Çalışamam, okuyamam, yazamam. TV bile seyredemem. Sadece yorganı başıma çekerek vücudumun bu savaşı kazanmasını beklerim.

Üç beş gün öncesine kadar durum buydu. Ama her şey gibi işte bu da değişti.
Şu anda yaygın olan gribe ben de yakalandım. Şakak ve kulak zonklaması, hastalığın göğse inmesi, zamanla başlayan ve iç organları ağrıtan öksürük.

Baş ağrıtıyor ama ateş yapmıyor.

Hepsinden daha belirgin olanı ise ses kısıklığı: Geçen gün bir lisede konuşma yapacaktık, sesim kısıldığı için gidemedim. (Aynı gribe yakalanan Yayın Yönetmenimiz Erdal Şafak da TV kanallarının taleplerini reddetmek zorunda kaldı.)

Aramızda, ' Bu grip ifade özgürlüğüne darbe vuruyor' diye olayı hafife almaya çalışıyoruz.
Hastalığın bir özelliği daha var: Çalışabiliyorum! Okuyorum, yazıyorum. Başka işler de yapıyorum.
Kıvrılıp yatmaya gerek duymadım. Gribe rağmen hayatım olağana yakın bir biçimde akıp gidiyor.
Böyle bir şey başıma ilk kez geldi.

Akla şu tip sorular düşebilir:
Acaba bu tuhaf virüs nerede saklanıyordu? Niye şimdiye kadar beni yakalamadı?
Bunlar yanlış formüle edilmiş sorular.
Virüsün saklandığı filan yok.
Bunlar çok hızlı üreyen canlılar. Biz antibiyotik kullanarak onlarla savaşırken çoğunu öldürüyoruz ama kalanlar bağışıklık geliştiriyor.
Böylece zaman içinde mutasyona uğruyorlar ve artık hemen her yıl yeni virüslerle karşılaşıyoruz.
Biz silahlarımızı (ilaçlar, vs.) geliştirdikçe, virüsler de hayatta kalma becerilerini geliştiriyor.

Yazının başlığında Charles Darwin'den söz ettim. 2009, Evrim Teorisi'nin babası olan Darwin'in hem 200'üncü doğum yılı, hem de çığır açan eseri ' Türlerin Kökeni'nin yazılışının 150'nci yılı.
İngiliz bilimci dünyanın dört bir yanında düzenlenen etkinliklerle anılıyor.
Ama ona karşı bir direnç var.
Kapitalizmin küresel çapta yaygınlaşması, daha önce aldırış edilmeyen dindar kesimlerin söz almasına yol açtı.
Bilhassa Müslüman ve Hıristiyan dindarlar, Darwin'e ve onun çalışmalarından hareketle geliştirilen Evrim Teorisi'ne karşı çıkıyorlar.
Sanırım evrimin ne olduğunu bilmemek bunda önemli rol oynuyor. Çünkü yukarıda virüslerin nasıl dönüşüme uğradıklarını (fazlasıyla basite indirgeme pahasına) kısaca anlatmaya çalıştım.
Buradaki temel fikre itiraz eden yoktur herhalde: Modern tıbbın geliştirdiği ilaç ve yöntemler, virüslerin ve mikropların evrimleşmesine yol açıyor.
Doğal seçilim vücutlarımızın içinde meydana geliyor ve zamanla daha güçlü saldırılara maruz kalıyoruz.
Hıristiyanlığı bilemem ama Evrim Teorisi ile İslam arasında bir çelişki olmadığını (olmayabileceğini) düşünüyorum: "
İslam açısından, mesela yerçekimi, nasıl Allah'ın yarattığı bir durumsa, canlılar için de evrimleşme Allah'ın yarattığı bir mekanizmadır."
Cansız doğayı devindiren kanunları ortaya çıkarmak için uğraşıyoruz; peki aynı çabayı niye c anlı doğayı (bitki, hayvan ve insan) anlamak için yapmayalım?

TUBİTAK VE ADNAN HOCA

Nazlı Ilıcak- 11 Mart 2009, Çarşamba-Sabah

Darwin'in Evrim Teorisi, dini çevrelerden daima tepki alır. Sadece, İslâmiyet değil, Hıristiyanlık da bu kurama karşıdır. Nasıl olmasın? Kutsal kitaplarda insanoğlunun Hz. Adem ve Hz. Havva'dan geldiği yazılıyken, Darwin, maymundan evrildiğimizi ileri sürer. Darwin teorisine karşı, Yaradılış teorisi de çıktı.

Hatta bazı okullarda okutulmaya başlandı. Netice itibariyle, bunlar kanıtlanmış bilgi değil. Adı üstünde: Teori. Ama, kutsal kitaplara ters düşüyor diye insanları bu bilgiden mahrum da bırakamazsınız. Özellikle bunu TÜBİTAK gibi bir bilim kuruluşu yapamaz. Hatırlıyorum, 2004'te, Prof. Dr. Nüket Yetiş'in vekâleten TÜBİTAK Başkanlığı'na atanması çok

tartışılmıştı. Yetiş, 2008'de asaleten atandı. Zaten bünye içinden gelen bir kişiydi. Nöbet değişikliğini makul karşılamıştım. Ama şimdi gelişmelere bakıyorum da, acaba bu atamayla kuruma bağnazlık mı yansıdı diye düşünmeden edemiyorum.

İsteyen, istediği şeye inanabilir. Ama bir bilim kuruluşu, Darwin teorisine, Adnan Hoca gibi düşmanlık güdemez. Benim, kapağı değiştirttiği söylenen Prof. Ömer Cebeci'ye bir teklifim var. Darwin ile en iyi mücadeleyi Adnan Hocacılar yapıyor.

TÜBİTAK'tan istifa edip , Adnan Oktar'a iltihak etsin ve onun Harun Yahya ismiyle yayınladığı şu kitapları
okusun: "Sosyal Silâh Darwinizm; Darwinizm'in Sonu; Evrim Aldatmacası; Türlerin Evrim Y anılgısı, Bir Zamanlar Darwinizm."

SAPİENS VE EVRİM TEORİSİ

Ocak 25, 2019- soylentidergi

Yuval Noah Harari, dünya tarihi, Orta Çağ tarihi ve askeri tarih gibi konularda uzmanlaşmış İsrailli bir tarihçidir. Hala Kudüs Hebrew Üniversitesi Tarih Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Fakat birçoğumuz onu akademik kişiliği ile değil yayımlandığı günden beri çok ses getiren ve aylarca çok satanlardan inmeyen kitabı Sapiens ile tanıdık. Sapiens'in bu kadar çok ses getirmesi aslında o kadar da şaşırtıcı değil. Çoğumuz, küçük bir çocukken bile, hep nereden geldiğimizi merak ettik, insanlık ve varoluş ile ilgili sorularımıza cevaplar aramaya çalıştık. Sonradan aslında bunun temelde iki ayrı cevabı olduğunu öğrendik. Bilimsel olarak en çok kabul gören cevap evrim teorisiydi. Dini açıdan ise insanları bir tanrının yarattığı cevabını aldık.

Harari, Sapiens adlı kitabında evrim teorisi üzerinden birçok soruya açıklık getirdi. Kitabın özellikle ilk kısmında, Sapiens'in dünya üzerinde sadece önemsiz bir hayvanken nasıl tanrıya dönüştüğünü, bilişsel olarak zamanla nasıl evrildiğini anlattı. Çoğumuz insanla hayvan arasındaki temel fark nedir sorusuna zeka cevabını veririz. Fakat Harari diyor ki: "Homo sapiens'i diğer hayvanlardan farklı kılan ve bizi gezegenin efendisi konumuna yükselten bireysel aklımız değil, büyük gruplar halinde hep beraber düşünebilmemizdir." Peki insanlar bunu neye borçlu?

İlk olarak evrim teorsinin ne olduğunu açıklayalım. Sağlam temellere dayanan evrim teorisinin teorik altyapısı Darwin'in 1859 yılında yayınladığı "Türlerin Kökeni" adlı kitapla inşa edildi. Evrim Teorisi temelde beş ilkeye sahip. Evrimi basitçe, bir organizmanın zaman içerisinde soy hattının değişmesi olarak tanımlayabiliriz. Sapiens kitabında bu beş temel ilkesinden doğal seçilimi açık bir şekilde görmek mümkün. Doğal seçilime göre, her nesilden doğan yavrular diğerlerine göre farklı özelliklere sahiptirler. Bu özellikler kimi zaman dezavantaj sağlarken kimi zaman diğer türlere göre avantaj da sağlayabilir. Avantajlı olanların hayatta kalma şansı diğerlerine göre daha yüksektir. Sapiens kitabında da insanların neden avantajlı olduklarını ve hayatta kaldıklarını açıkça görüyoruz.

Sapiens kitabına göre insanların geçirmiş olduğu fiziksel evrimi incelersek; 2,5 milyon yıl önce beyinlerimiz şu ankinin iki katı kadar daha küçüktü. Beyin ve bağırsak vücutta ciddi oranlarda enerji tüketen iki organ. Bu iki organın da enerjisini karşılamak insanlar için epey

güç olurdu. Neyse ki, Tarım Devrimi sayesinde insanlar yiyeceklerini ve doğayı kontrol altına almayı başardı, yiyecekleri pişirerek bağırsaklarını kısaltıp enerji tüketimini azalttı. Böylece enerjinin çoğu beyin için kullanıldı ve beyinlerimiz de evrimleşerek iki katı kadar büyüdü. İnsanlar büyüyen beyinlerinin bedelini kaslarının körelmesi ile ödedi. 2,5 milyon yıl önceki bir insanın hayatta kalmak için beyin gücünden çok kas gücüne ihtiyacı vardı günümüz insanı için ise durum bunun tam tersi. Fakat bugün, beynimizin geçirdiği bu evrim sayesinde gezegenin efendisi haline geldik. Sadece Sapiens'e özgü önemli bir diğer özellik ise iki ayak üstünde durabilmesiydi. Hareket etmesi için Sapiens'in kollarını kullanmasına ihtiyacı yoktu ve böylece ellerimiz evrimleşerek avuçlarda ve parmaklarda daha yoğun bir sinir ağı oluştu ve kasların gelişimi sağlandı. Becerikli ellerimiz sayesinde çok ince işleri yapabilmeyi başardık. İşaretler bıraktık, aletler üretip kullandık ve hatta yazıyı icat ettik.

Sapiens ayrıca diğer hiçbir canlının yapamadığı bir şeyi yapabiliyordu: kurgular yaratmak ve onlara inanmak. Harari diyor ki, "Bildiğimiz kadarıyla sadece Sapiens hiç görmediği, dokunmadığı veya koklamadığı varlıklar hakkında konuşabiliyor."Peki bu özelliği nereden kazandık? Yine evrimleşip büyüyen beynimiz sayesinde. Görüyoruz ki, büyüyen beynimiz ve sadece insanlara özgü bazı özelliklerimiz sayesinde insanlar zamanla dinleri, parayı, şirketleri ve bunu gibi birçok şeyi yarattı ve onlara inandı.

Sapiens' in evrimi bu kadarla bitmiyor tabii ki. Bu geçirdiğimiz evrimin kabaca bir anlatımı sadece. Günümüzün insanı gelecekte nasıl bir insana dönüşecek, hayatta kalabilecek mi yoksa farklı insan türleri mi ortaya çıkacak, tüm bunlar da Harari'nin Sapiens adlı kitabının son kısmında bulunuyor. İnsanlığın geleceği konusunda Harari'nin ürkütücü teorileri var. Örneğin üstün insanlar. Günümüz teknolojisi ile bile insan DNAsını değiştirmek mümkün, gelecek teknolojisi bunun da ötesinde şeylere olanak sağlayacak ve insanlar bebeklerinin göz rengi dahil tüm özelliklerini seçebilecekler. Ortaya çıkan bu "üstün insanlar"ın DNAsı mükemmel olacağından diğer insanlarla arasında epey bir fark olacak. Peki bu neyi değiştirecek? Belki de insanlar kendi evrimlerini bile yönlendirecek hale gelecekler.

İnsanların geçirmiş olduğu evrimleri ve birçok örneği Sapiens kitabında bulmak mümkün. Kitapta sadece evrim değil Tarım Devrimi, Bilimsel Devrim gibi konulara da değiniliyor. Ki aslında tüm bunlar da insanların önemsiz hayvanlardan neredeyse tanrılara evrilmeleri sonucunda yaratmış olduğu şeyler. Harari'nin insanların geleceği konusunda bilim kurgu filmlerini aratmayacak teorileri olsa da gelecekte neye dönüşeceğimizi kesin bir şekilde bilmemiz imkansız. Sizce geleceğin insanı nasıl olacak ?

"70 bin yıl önce, Homo Sapiens hala Afrika'nın bir köşesinde kendi işiyle meşgul olan önemsiz bir hayvandı. İlerleyen bin yıllarda kendisini tüm gezegenin efendisi ve ekosistemin baş belasına çevirecek dönüşümünü gerçekleştirdi. Bugün ise tanrı haline gelmenin, sadece ebedi gençliğin değil, yaratmak ve yok etmek gibi ilahi becerileri de ele geçirmenin arifesinde."

EFSANEVİ 1860 OXFORD EVRİM TARTIŞMASI

Yaren Gültekin-27.01.2022- soylentidergi

“Atalarımın böyle bir kökenden gelmesinden utanç duymam ama kültür ve belagat birikimlerini ön yargı ve yalanın hizmetine sunan birinden türemiş olmaktan utanç duyarım.” Thomas Huxley

Charles Darwin’in evrim teorisi, on dokuzuncu yüzyılın en çok tartışma yaratan teorilerden biridir. Darwin’e göre insanlar ve maymunlar ortak ataya sahipti ve bu teori daha yeni birbirinden ayrılmaya başlayan din ve bilim dünyasını birçok kez hararetli tartışmalara sokmuştur. Yaşanan tartışmalardan en önemlisi, 1860 yılında Britain Association’da gerçekleşen Thomas Huxley ve Oxford piskoposu Samuel Wilberforce arasındaki Oxford Toplantısı’dır.

Darwin toplumun dini değerlerine karşı bir saldırıda bulunmamak ve huzuru kaçırmamak adına tartışmalara girmemeye özen göstermiştir. Darwin’in yerine “Darwin’in Bulldog’u” lakabıyla bilinen ünlü bilim insanı Thomas Huxley Oxford Toplantısı’nda yer aldı. Thomas Huxley, o zamanlar Darwin’in en büyük destekçisiydi. Her fırsatta meydanlara çıkıp Darwin’i ve fikirlerini savunuyordu. Piskopos Wilberforce ise Darwin’in evrim teorisi doğal teoloji anlayışına karşı bir teori olduğundan Darwin’i bu toplantıda “ezmek” istiyordu. Bu sebeple Oxford Toplantısı için Huxley ve Wilberforce önderliğindeki din ve bilimin münazarası diyebiliriz. Oxford Toplantısı’nın resmi bir kaydı bulunmadığı için toplantıda yaşanan olaylar katılımcıların anlatımıyla dolaylı yoldan günümüze kadar ulaşmıştır.

“Darwin’in Bulldog’u” Thomas Huxley

Huxley, toplantıdan önce Wilberforce ile karşılaşmasının kendisine dezavantaj getireceğini düşünüyordu çünkü savunması Wilberforce’tan sonra olacaktı ve katılımcıların ön yargıları sebebiyle bilimsel açıklamalarının yanlış anlaşılacağından korkuyordu. Ayrıca Wilberforce’un Darwin’i çürütebilecek güçlü bilimsel argümanları bulunuyordu. Bu korkuları yüzünden tam Wilberforce ile karşılaşmaktan vazgeçmiş ve eşiyle birlikte Oxford’dan ayrılmaya karar vermişken tesadüf eseri karşılaştığı Robert Chambers, Wilberforce’a bu zevki tattırmaması için Huxley’e resmen yalvarmıştır. Böylece Huxley’nin ismini daha büyük kitlelere duyurmayı başardığı efsanevi toplantı 28 Haziran Perşembe günü başladı.

Toplantıya Doktor Charles Daubeny ve Richard Owen gibi önemli birçok bilim insanı Huxley ve Wilberforce'u desteklemek için katıldı. Münazaranın ilk gününde Huxley, hâlâ Wilberforce ile tartışmak konusunda çekimser davranıyordu ve söz hakkı kendisine geldiği zaman tartışma yaratmaktan kaçınıyordu. Huxley ne kadar kaçmaya çalışsa da tartışmalara son getiremedi ancak daha sonra Owen'in söylemlerini başarıyla çürüterek özgüven kazandı. Münazara iki gün boyunca daha fazla katılımcı ve dinleyiciyle devam etti.

Oxford piskoposu Samuel Wilberforce

Oxford Toplantısı'nı hatırlanmaya değer kılan hata cumartesi günü Wilberforce tarafından yapıldı. Cumartesi boyunca evrim teorisi tartışmaları başa çıkılamayacak derecede hararetlendi. O ana kadar sakin ve mantıklı kalmayı başaran Piskopos Wilberforce, Huxley'e karşı sunacak bilimsel savlarının sonuna geldi ve ayağa kalkarak kendi aleyhine dönen şu sözleri söyledi:

"Yanımda oturan ve oturduğumda beni neredeyse paramparça edecek olan Profesör Huxley'e maymun soyundan geldiğine olan inancını sormak isterim, maymun soyu büyükannesinin tarafından mı yoksa büyükbabasının tarafından mı geliyor?"

Bu sözler Wilberforce'un söylememesi gereken çok büyük bir hataydı çünkü söylemi bilimden uzak olmakla birlikte Huxley'e büyük bir avantaj sağladı. Huxley böylece tartışmaktan çekindiği adamın aslında ne kadar cahil olduğunu o anda anladığını bir mektubunda yazmıştır. Yanında oturan Sir Benjamin'e dönerek "Tanrı şimdi onu benim ellerime verdi" dedi ve sakinlikle ayağa kalkarak münazarayı bitiren şu cevabı verdi:

"Atalarımın böyle bir kökenden gelmesinden utanç duymam ama kültür ve belagat birikimlerini ön yargı ve yalanın hizmetine sunan birinden türemiş olmaktan utanç duyarım."

Huxley'in sert sözlerinin ardından Oxford Piskoposu Wilberforce yerinden kalkarak toplantıdan ayrıldı ve Oxford Toplantısı sonlandı.

Oxford Toplantısı'nın önemi otoriteye karşı yapılan açık direniş olmasından kaynaklanıyor. Her ne kadar toplantı beraberlikle sonuçlansa da yeni teoriler otoritenin altında ezilip alaya alınmaktan kurtulmuş ve daha geniş kitlelere ulaşmayı başarmıştır.

Kaynakça

Cosslett, Tess (ed.), Science and Religion in the 19th Century, Cambridge English Prose Texts (Cambridge: Cambridge University Press, 1984). Cambridge Core. https://www.cambridge.org/core/books/science-and-religion-in-the-19th-century/612903BC02C82F8B8AA7055A80EFB27E.

DARWİN VE EVRİM TEORİSİNİN TUTARSIZLIĞI

27 Haziran 2020-Sefa Saygılı- yeniakit

Evrim düşüncesinin temeli sadece insanın değil, bütün bir kâinatın, canlı-cansız her şeyin tesadüfen, bir Yaratıcıya ihtiyaç duymadan, kendi kendine ortaya çıkması ve evrimleşmesi inancına dayanmaktadır. Evrim; ortaya koymaya ve insanlara dayatmaya çalıştığı mekanizmalarla (mutasyon, adaptasyon ve tabii seleksiyon) tamamen kör, akılsız ve bilinçsiz kuvvetler olan doğa kanunları ismini verdiğimiz, tesadüfen bir araya gelen sebeplerin, bütün varlık âlemini ortaya çıkardığını iddia etmektedir.

Evrim aslında itici, hiç inandırıcılığı olmayan teori daha doğrusu hipotezdir (varsayım). Ancak Yaratıcı fikrine inanmayanlar bu teoriye sarılmışlar ve bilimsel kılıf geçirmişlerdir. Bütün gayretlerine rağmen evrim hipotezini doğrulayacak hiçbir ciddi deney ve gözlem yoktur. Mevcut iddiaları ise defalarca gündeme gelmiş ve hep çürütülmüştür.

Evrimcilerin kitaplarında arka arkaya çizilmiş maymunların giderek insana dönüşmesini gösteren resimler bulunur ve ilginçtir ki bunlar hayali resimlerdir ve birkaç kemik kalıntısındaki benzerlikten yola çıkılarak uydurulmuş olup gerçekle ilgileri yoktur.

Darwinizm, evet bilim ve gerçekler karşısında yenilmiştir. Özellikle üç temel konuda:

1) Teori, canlılığın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü ‘evrim mekanizmaları’nın gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren bilimsel hiçbir bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Buna rağmen pek çok bilim insanı ortaya çıkan bulgu ve bilgilere gözünü kapatmakta, ısrar ve inatla bu temelsiz teoriyi savunmaktadır. Çünkü evrim teorisi bilimsel bir varsayım değil ideolojik bir bakış açısıdır ve alternatifi yaratılıştır.

Bu gerçeği, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma şöyle izah eder:

“Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegâne iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır veya böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir üstün akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.”

Günümüzde elde edilen tüm fosiller, canlıların evrimleşmediğini, yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir.

Bilim insanlarının her hususta az veya çok şüpheci yaklaşmalarına rağmen evrim konusunda sorgulamadan uzak, tutucu bir tavır takınmaları ilginçtir. Evrimcilerin tutumları hakkında şunları söyleyebiliriz:

*Evrimciler kâinatta olan biten her şeyin başıboş bırakıldığına inanırlar. Dünyanın en karmaşık olgusu olan canlılığın tesadüflerle ortaya çıktığını açıklamaya çalışırlar.

*İndirgemeci ve hayatı basite alan bir mantıkları vardır.

*Evrim aynı dinler gibi bir inanç sistemidir, yani negatif bir dindir.

*Evrim inancı bilim değil ideolojik saplantıdır. Ateizmin maskelenmiş görüntüsüdür.

*Evrimci en ufak fikri olmadığı veya bir delille ispatlayamadığı bir durumla karşılaştığında, spekülatif ve yanlışlanamaz bir senaryo oluşturup, ‘evrim böyle yaptı’ deyip işin içinden çıkar. Her şeyi evrimin eseri görür. Sanki evrim kudretli bir şeymiş gibi böyle açıklamaya devam eder.

*Evrimciler her türlü biyolojik veriyi, gözlemi muhakkak evrim dogmasına uygun yorumlarlar. Evrimi önyargısız kabul eder, bilimsel bulmayanlara hakarete varacak isnatlarda bulunurlar.

*Ortada canlı maddenin cansız maddeden tesadüflerle inşa edildiğini gösteren hiçbir bilimsel veri veya delil yoktur.

Evet, Douglas Futuyma’nın ifadesiyle: “Darwin’in evrim teorisi; Marx’ın materyalist tarih ve toplum teorisi ve Freud’un insan davranışlarını pek de kontrol edemediğimiz etkenlerle izahı ile beraber Batı düşüncesinin büyük kısmının sahnelendiği materyalizm ve mekanizm platformunun vazgeçilmez bir dayanak noktası olmuştur.” Ancak bu üç insanlık düşmanı teori de günümüzde iflâs etmiştir. Evrim teorisinin tutarsızlık ve çelişkiler içinde olduğunu, inandırıcı ve makul olamadığını, seküler bir din haline getirildiği görülmektedir.

Okuduğum veya karıştırdığım çok sayıda Darwinci kitabın her birinde sanki olmuş gibi, gözleriyle görmüş gibi kaleme aldıkları senaryolar mevcut. Bir diş fosilinden veya bir kemik parçasından yola çıkarak uydurdukları hikâyelerin hiç biri diğerini tutmuyor. Ama Darwinci kafalar bir defa bu mantık dışılığa saplanmış, aksini düşünmek bile istemiyorlar.

Gazetemizin ve ünlü yazarımız Ali Erkan Kavaklı’nın bilhassa ders kitaplarındaki evrim teorisi etkisindeki tabiat ve tesadüfe dayalı mantıksızlıkları deşifre eden yazı ve haberleri takip ediyor, bu kitapların yeni bir bakış açısıyla yeniden düzenlenmelerini talep ediyoruz.

EVRİM TEORİSİ ÇIKMAZI

22 Nisan 2017- Sefa Saygılı- yeniakit

Daha önceden de yazmıştık: Evrim Teorisi veya diğer adıyla Darwinizm bilimsel değil ideolojik bir teoridir. Ateist ve pozitivistlerin yaradılışın ihtişamı karşısında uyduruk sığınaklarıdır. Aslında onların birçoğu bile bu mantık dışı teoriye inanmamakta ancak Yaratıcıyı kabul etmemek için tesadüfü tanrılaştırarak Evrime inanıyor görünmektedirler.

Kısaca Evrim Teorisi'nin ne olduğunu tekrarlayalım: Cansız maddelerden tesadüfen tek hücreli canlı ortaya çıkmış, ondan da yine tesadüfen milyarlarca tür mükemmel bitkiler ve hayvanlar meydana gelmiş, en sonunda maymundan konuşan, düşünen bir canlıya yani insana yine tesadüfler sonucu geçiş olmuştur. Kısaca tesadüflerle mükemmele doğru gidiş gerçekleşmiştir.

Bu iddialara kanıt var mı? Yok. Sadece yorum, varsayım, iddia ve tahminler var. Tek söyledikleri, "milyonlarca yıl içinde bu değişim olmuştur." Yani olayı zamana atıp işin içinden sıyrıldıklarını zannetmektedirler. Tecrübeyi, deneyi, gözlemi, sağduyuyu savunanlar, nedense bu teori söz konusu olunca, bu savundukları prensip ve kuralları devre dışı bırakıp bizleri körü körüne inanmaya, birtakım saplantılı ideologların sahte dinlerinin peşinden gitmeye zorlamaktadırlar. Çünkü Evrim Teorisi bilim değil bir inanç sistemidir, kanıtlara değil kabullere dayanmaktadır.

Evrim Teorisi'nin Milli Eğitim müfredatından çıkarılmasından bu yana aylar geçti. Bu dayanaksız teoriyi savunabilen çıkmadı. Bunun üzerine çok satan gazetenin bir öğretim üyesi ile iki gün süren röportajla durumu kurtarmaya çalıştığını görüyoruz.

Sayın hocanın Evrim Teorisi'ne inandırmak için verdiği tek örnek mikroorganizmaların antibiyotiklere direnç kazanması olayıdır. Sanki direnç kazanmakla bu mikroplar ayrı birer canlı mı veya tür mü olmuştur? Hayır.

Yine hocanın ifadesi, "inananlar da Evrim'i kabul edebilirler." Teori Allah inancına aykırı değilmiş! Hâlbuki Evrim Teorisi'nin temel felsefesi; Yaratıcıya ihtiyaç olmadan evrenin oluşması fikridir. Ateist filozof Bertrand Russell'in ifade ettiği gibi insan durgun suda tesadüfen meydana gelmiş garip kaza eseriydi.

Hâlbuki ya Yaratılış veya Evrim doğrudur. İki zıt şey aynı anda doğru olamaz.

Üstelik bu teori yeryüzünde canlılığın nasıl başladığı konusunda bocalamakta ve suskunluğu tercih etmektedir. Cansız maddeden farklılığı tartışılmaz olan canlıya dönüşüm nasıl olmuştur?

Darvinci teori ilk canlının nasıl ortaya çıktığını açıklayamaz. Canlı hücre denen o son derece karmaşık minyatür fabrikanın ilki, çeşitli parçaların tesadüfen üstelik tam doğru şekilde birleşmesiyle tamamen rastlantısal olarak ortaya çıkması mümkün değildir. Ünlü astronom Fred Hoyle'un meşhur ettiği benzetme ile böyle bir hadisenin gerçekleşme ihtimali, bir hurdalıkta üstelik sadece uçak malzemeleri olan hurdalıkta esen kasırgaların bir Boeing 747 ortaya çıkarmasından daha akıl ve mantık dışıdır. Hatta bütün yeryüzünün hurdalık olduğunu düşünün ve milyonlarca yıl kasırga essin, Boeing 747 teşekkül etme ihtimali yine sıfırdır.

Canlı ve cansız varlıklar belirgin bir şekilde birbirinden farklıdırlar. Canlının tasarımında öylesine çarpıcı olan yaratıcılık ve ince ayar ancak 'muhteşem' sözüyle tasvir edilebilir. Gözün iris tabakasındaki diyaframı, değişken odak mesafeli merceği, bilgi iletimi optik sinire bağlı olan ışığa duyarlı retinasıyla gözün yapısal karmaşıklığı, doğadaki tasarımın mükemmel örneğidir. Darwin bile, "Canlıların sahip olduğu gözleri düşünmek, beni bu teoriden soğuttu" itirafında bulunmaktadır.

Sonra organize karmaşıklık ve evrenin temel yasalarından biri olan Termodinamiğin İkinci Yasası doğaları icabı birbirlerine zıttır. Bu yasaya göre; organize sistemler kendiliklerinden karmaşaya, düzensizliğe gitme eğilimlerindedirler. Tabiatın gidişatı ise, kaosu düzene tercih eder ve dolayısıyla düzensizlik doğal düzendir. Canlı sistemlerdeyse bu yasaya ters olarak, yaşamsal biyolojik işlev için mutlaka gerekli olan üst düzeyde organize durum, kayda değer bir hassasiyetle korunur. Alman filozof Kant'ın dediği gibi, "Çiçeklerin göz okşayan görüntüsü ancak Allah'ın varlığını gösterir."

Ayrıca tüm canlıların sanki bir gündemi varmış gibi davranmaları da tesadüfü reddettirmektedir. Her canlı, yaşamın gereklerini yerine getirir: Yuvalar kurar, yiyecek toplar, ürerler ve yavrularını korurlar.

Üstelik bunu canlı dünyayı dikkate alarak, onlarla etkileşerek yaparlar. Bu etkileşim, çok daha farklı türlerden ve çok daha karmaşıktır. Canlılar kendi gündemlerini gerçekleştirme uğraşı içinde iken bunları yaparken öteki canlıların özel gündemlerini de dikkate almak zorundadırlar. Doğal seleksiyon bu değişimi ve oluşumu izah edemez. Ayrıca Darwin'in öngörülerinin aksine fosil kaydı bunu göstermez.

Yaşamın olağanüstü çeşitliliğinin de kaynağı halen esrarını korumaktadır. Milyonlarca tür canlının tesadüfen ve gelişigüzel oluşan mutasyonlarla izahı mümkün değildir. Darwin'in kendisi bile bu can alıcı konuda bir açıklama yapamamıştı. Tek izah, yaratılıştır.

Tesadüfilik, kesinlikle düzeni meydana getirmez. Allah'ı inkâr edenler bu defa tesadüfe tapmaya başlamışlardır.

Hayatın insana daima bir ilham ve güzellik kaynağı olan o nefes kesici çeşitliliği ise olağanüstü tasarımlar gibi etkileyicidir. Kırmızı güller, zürafalar, rengârenk kelebekler, çeşit çeşit yılanlar, balinalar, mantarlar, timsahlar, mercan kayalıkları gibi canlıları temaşa etmek doğadaki muhteşem yaratıcılığa hayran bırakmaktadır. Doğada var olan milyonlarca tür akıllara sığmamaktadır ve havsalanın almadığı muhteşem bir çeşitliliktir bu.

Kısacası insan, tabiat, tüm canlılar Evrim Teorisini reddetmektedir.

SOSYAL DARWİNİZM VE DOĞURDUĞU FACİALAR

20 Kasım 2021- Sefa Saygılı- yeniakit

Yeni bir araştırmada bilim insanları sosyal Darwinist bir dünya görüşünü benimseyenlerin yaşam kalitesinin kişilik sorunları nedeniyle düştüğünü ortaya koymuş.

Buna göre sosyal Darwinistlerde bağlanma problemleri, yüksek kaygı ve antisosyal eğilimler gibi bir dizi sorunlu kişilik özelliği görülme ihtimali daha yüksek çıkmış.

Adını evrim teorisinin kurucusu, biyolog Charles Darwin'den alan bu dünya görüşüne sahip bireyler, genellikle dünyayı yalnızca güçlülerin hayatta kaldığı rekabetçi bir orman gibi görme eğilimindeymiş.

Darwin'in evrim teorisini temele alan yaklaşıma göre; insanı da içine alan doğa cansız maddelerden evrimle ortaya çıkmıştır. Bu evrimin itici gücü ise yaşama kavgası ve bunun sonucu olarak da doğal ayıklanmadır.

Darwin teorisi, mikroorganizmalardan başlayarak bitki, hayvan ve hatta insan gibi yeryüzünde mevcut milyonlarca doğal türlerin yaratılmayıp tesadüfe dayanan etkenlerle birbirinden değişerek oluştuğunu ileri sürmüştür.

Böylece Darwinizm, Allah'ın varoluşuyla ilgili en önemli delil olan düzen ve dünyada bulunma gayesini ortadan kaldırmak suretiyle dini öğretilere darbe indirmektedir. M. İkbal'in dediği gibi evrim teorisi çağımız dünyasına umut, coşku, canlılık ve kısacası hayat sevinci verecek yerde kaygı ve ümitsizlik vermiştir. İnsanın uzvi veya ruhi mevcut bünyesi biyolojik olay olarak kabul edilmiş, ruh inkâr edilmiştir. İnsanla hayvan arasındaki ayrım ortadan kaldırılmıştır. Nietzsche şöyle der: "Tanrı inancı çöktüğü yerde Darwin'in öğretisine insanların inanması bekleniyorsa gelecekte vahşi ve korkunç savaşların ortaya çıkışı hiç kimseyi şaşırtmamalıdır."

20. yüzyılın baş belası ideolojileri faşizm ve komünizm, Darwin'i temel alarak ortaya çıkmışlardır. Sosyal Darwinizm'in sağ kanadı üzerine faşistler otururken, sol kanadı da komünistler tarafından işgal edilmiş ve her zaman Darwinizm'in en iyi savunucuları arasında yer almışlardır. Marx, Engels, Lenin, Troçki ve Stalin gibi komünistler evrim teorisi konusunda hep fikir birliği içerisindedirler. Rus komünizminin kurucusu olarak görülen Plekhanov, Marksizm'i "Darwinizm'in sosyal bilime uygulanması" olarak görmüştür.

Komünist kadroların yetişmesinde 'Darwinist eğitim' önemli rol oynamıştır. Meselâ, tarihçiler, Stalin'in gençliğinde dindarken Darwin'in kitapları sebebiyle ateist olduğunu söylemektedirler.

20. yüzyılda 120 milyon insanın ölümüne sebep olan 'diyalektik çatışma' komünist kavramının hayatta kalmak için mücadeleyi temel alan evrim inancı ile bağlantılıdır. İnsanlar arasında şiddet, korku ve umutsuzluk yayan bu ideolojiler dini inançlarla mücadele etmişlerdir.

Bunlardan eli kanlı komünist Stalin, 20 milyon insanı katletmiştir. Tarihçiler bu vahşetin ona büyük bir zevk verdiğini yazarlar. Kremlin'deki masasına oturmak ve toplama kamplarında ölen veya idam edilenlerin listesini incelemek ona büyük mutluluk veriyordu.

Onun acımasız bir katil olmasını sağlayan ana etken, kişilik yapısı yanında inandığı materyalist felsefe idi. Stalin'in kendi sözleriyle, bu felsefenin temel dayanağı evrim teorisi olmuştur. Darwin'in fikirlerine verdiği önemi şöyle açıklıyordu: "Bizim seminer

öğrencilerinin zihinlerini etkisiz hale getirmek için yaptığımız üç şey vardır: Onlara Dünya'nın yaşını, jeolojik kökenini ve Darwin'in öğretilerini öğrettik."

Sezai Karakoç'un Ardından

Yaşayan en büyük şairimizdi. Aynı zamanda düşünür ve siyaset adamıydı.

En son daha bir ay önce oturduğu dairenin alt katındaki yazıhanesine gitmiş, doyulmaz bir sohbetinde bulunmuştuk. Mütevazı idi, cana yakın ve oldukça sempatik bir büyüğümüzdü. Çeşitli konulardaki derinlikli fikirlerini bizlerle paylaşmıştı.

Kitap, dergi ve siyaset konusundaki projelerini anlatınca şaşırmış, kendimden utanmıştım. Daha hayatının baharındaki bir aksiyon insanı gibi heyecanlı ve hevesli idi bu 89 yaşındaki ruhu genç büyüğümüz. Motivasyonu yüksekti. Bedenen sağlıklıydı ve zihnen berraktı. Ölümü sürpriz oldu. Rabbim onun canını dimdik ayakta iken aldı.

Onunla daha sık buluşmayı kararlaştırmıştık. Ancak nasip değilmiş.

Ülkendeki kuşlardan ne haber vardır...
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır..
Aşk celladından ne çıkar mademki yar vardır.
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır.

Rabbim bu kutlu büyük insana rahmetiyle muamele buyursun.

TÜBİTAK HAKİKÂTE 'KÖR'

Koray Taşdemir / İstanbul-12.04.2013- yeniakit

Allah'ın varlığına inanmayan ve insan neslinin maymundan geldiğini savunan Darwinist çevrelerin baskısına boyun eğen TÜBİTAK Yayınları, "Kör Saatçi, Tüfek Mikrop ve Çelik" isimli kitaplar ile Darwinizme arka çıktı. Gençlerin akıllarını çelmek adına basit.

UNESCO'nun 2009 yılını Charles Darwin yılı olarak ilan etmesi üzerine Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırmalar Kurumu TUBİTAK; Bilim ve Teknik Dergisi'nin 15 sayfasını ve kapağını 'evrim teorisi'ne ayırmış, ancak bu bölüm yönetim kurulundan veto yemişti. 2009 yılında başlayan tartışmada, son olarak evrim teorisini anlatan kitapların basımının durdurulduğu iddia edilmişti.

Allah'ın varlığına inanmayan ve insan neslinin maymundan geldiğini savunan Darwinist çevrelerin baskısına boyun eğen TÜBİTAK, uzun bir aradan sonra evrim teorisini anlatan "Kör Saatçi ve Tüfek Mikrop ve Çelik"in basımını yaptı. Charles Darwin'in evrim teorisiyle ilgili en bilinen kitaplarının yayın hakkı sözleşme süreçlerinin tamamlandığı ve yeni baskılarının yapıldığı açıklayan TÜBİTAK, Richard Dawkins'in yazarı olduğu "Kör Saatçi" ile Jared Diamond'un "Tüfek, Mikrop ve Çelik" adlı kitaplarını yayına sundu. TÜBİTAK'ın, Darwinizmi öven, ona arka çıkan kitaplar yayınlaması "hakikate kör" olduğu yorumlarına

neden olurken, yayınlanan kitaplar arasında, yaratılışı anlatan bilimsel kitaplara yer verilmemesi ise TÜBİTAK'ın Darwinci öğretiye yakın durduğu eleştirilerine sebep oldu.

Darwinizmin Methiyesi "Kör Saatçi"

Richard Dawkins'in evrimsel gelişmeyi basit örneklerle modellendirerek anlattığı Kör Saatçi; TÜBİTAK tarafından yayınlanan popüler-bilim alanında yer alan önemli ve kült kitabı olarak değerlendiriliyor. Kitabın ismi 18. Yüzyıl tanrı-bilimci William Paley'in o dönemde çok bilinen bir kitabına referans olarak kullanılıyor. Paley kitabında bu tür tartışmalarda sık kullanılan saat analojisine başvuruyor. Paley, "Eğer yürürken yerde bir saat görseydiniz bunun karmaşık bir mekanizma olduğunu ve bir tasarımcı tarafından önceden tasarlandığını düşünürdünüz, ama insan gibi karmaşık yapıların neden önceden tasarlanıldığını düşünmüyorsunuz?" diyerek bu tasarımcının üstü kapalı bir biçimde tanrı olması gerektiğini iddia ediyor. Dawkins de buna cevap olarak mutasyon, birikimli seçilim gibi mekanizmalarla çalışan evrimin önceden planlanamayan bir süreç olduğunu iddia ederek bu saatçinin ileriyi göremeyeceği ve planlayamayacağı için kör olması gerektiğini savunarak kitabına Kör Saatçi adını veriyor.

MEDYA MAYMUNLARI!

Burak Battal/İstanbul- 27.08.2017- yeniakit

Bilim dünyasını 150 yıldır oyalayan, arka arkaya yapılan keşifler sonucunda bütünüyle bir uydurma olduğu ortaya çıkan Evrim Teorisi'nin Milli Eğitim Bakanlığı tarafından müfredattan çıkarılmasının ardından "maymundan geldiklerini savunan" medya kuruluşları, son bir aylık süreçte konuyla ilgili 140 haber yayınladı.

MEB'in yeni eğitim-öğretim döneminden itibaren uygulanacak olan yeni müfredattan evrim teorisini çıkarması evrimci medyada büyük yankı uyandırdı. 18 Temmuz'da yapılan açıklamanın ardından yalan ve iftiralarla dolu haberler yayınlayan kartel medyası pes dedirtti. İngiliz Biyolog Charles Darwin tarafından 19. Yüzyılda ortaya atılan evrim teorisinin müfredattan çıkarılması bilim çevrelerinde ve toplumda ise büyük memnuniyetle karşılandı.

140 Tane Evrim Haberi Yayınlandı

Uluslararası güçlerin Türkiye'de sözcülüğünü yapan medya kuruluşları, yürüttüğü yoğun çalışmalarla teoriyi sadece bilim dünyasında değil, toplumsal zeminde de yalanlar ve çarpıtmalarla gündemde tutmak istiyor. Konuyla ilgili olarak, FETÖ ve PKK'nın sözcülüğünü yapan Cumhuriyet 21, halk sömürücüsü Birgün 23, Perinçek'in Aydınlık'ı 11, laik yobazlığın "Sözcü"sü 9 haber ve köşe yazısı yayınlarken, Hürriyet, Posta, Evrensel ve Yurt Gazeteleri 17 haber ve köşe yazısıyla bunları takip etti. Bu gazetelerin alt yayın organları gibi çalışan birtakım yerel gazetelerde de yine 1 aylık süreçte konuyla ilgili olarak 60 spekülatif haber yayınlandı. 19. yüzyılda ortaya atılan dayanaksız teoriyi liselerde okutmak isteyen zihniyet birçok kesimden tepki çekerken, haberlerin birçoğunda dikkat çeken bir diğer ayrıntıysa, teoriyi öne sürerek İslâm düşmanlığı yapıyor olmaları.

Başlıklar Dikkat Çekici

Kartel medyasının kaleme aldığı yalan ve iftiralarla dolu haberlerde başlıkların da belli bir amaca hizmet ettiği gözleniyor. "Evrim vardır!", "Utanmasalar dünya dönmüyor diyecekler", "İktidar ideolojisi doğrultusunda müfredat hazırlandı", "Biyoloji kitaplarında ateizm öğretiliyormuş", "Müfredat kabul edilemez", "Cihat liselere girecek", "Evrim gitti, cihat geldi" gibi başlıklarla kaleme alınan kasıtlı haberler toplum nezdinde hiçbir anlam ifade etmezken, 'sizin devriniz geçti' dedirtti.

İslâmî Kavramlarla Uğraştılar

Cihat kavramının doğru anlamıyla öğrencilere aktarılması planlanarak yeni müfredata dahil edilmesi halk sömürücüsü Birgün'ü rahatsız etti. Konuyla ilgili toplam 14 haber ve 12 köşe yazısı yayınlayan Birgün gazetesi "Yeni müfredatta cihat öğretilecek" başlıklı haberinde, cihat kavramının yeni müfredatta yer almasını, "hükümetin gerici ideolojisi" olarak nitelendirdi.

Mescidi Bile Bir Kötülük Olarak Görüyorlar

Evrim teorisiyle ilgili Aydınlık gazetesinde yayınlanan haberde, Cumhuriyet Kadınları Derneği Başkanı Canan Arıtman'ın açıklamaları birçok kesimden tepki çekti. Okullarda mescid bulunması talimatını içeren yönetmelik için "kötülük" ifadesini kullanan Arıtman, "Evrim teorisini müfredattan çıkar, biyoloji dersini azalt, din derslerini artır, okullara mescid açma mecburiyeti getir. Çocuklarımıza böyle bir kötülüğü yapmak hiç kimsenin haddi de değildir" şeklinde kinini kustu.

CHP'li Milletvekilinin 15 Temmuz Rahatsızlığı

Yurt gazetesinin "Evrim teorisi dindar nesile kurban edildi" başlıklı haberinde açıklamalar yapan CHP milletvekili Orhan Sarıbal, "15 Temmuz darbe girişimin eğitim müfredatına girmesi ve ulusal bayramlar arasında sayılması, Sosyal Bilgiler dersinde Irak Kut-ül Amare olayı gibi bir olayın yer alması dikkat çekicidir" ifadelerine yer vererek, 15 Temmuz ve Kut-ül Amare zaferlerinden rahatsızlığını açığa vurdu.

Evrim safsatasını diri tutma girişimlerinin merkezi olarak, teorinin ortaya atıldığı yer olan İngiltere ve onun stratejik ortağı olan ABD göze çarpıyor.

DERS KİTAPLARINDA DİNSİZLİK KISKACI

Hakkı Bilir- 18.06.2020- yeniakit

Milli Eğitim Bakanlığı gerekli adımları atmazsa, ders kitapları bu yıl da baş ağrıtacak. Genç dimağların zihnini bulandıran ve yaratıcı gerçeğini yok sayan evrim teorisi saçmalığı, ilköğretim kitaplarına kadar sızdırıldı. Hayat Bilgisi 2. Sınıf, Fen Bilimleri 3. Sınıf ve Fen Bilimleri 4. Sınıf ders kitaplarında, yaratıcı gerçeğini perdeleyerek, genç beyinlere 'dinsizlik' aşılayan katı bir pozitivist anlayışın sergilendiği ortaya çıktı.

Genç dimağların zihnini bulandıran ve Allah'ın varlığını inkara sürükleyen yaratıcı gerçeğini yok sayan evrim teorisi saçmalığı, ilköğretim kitaplarına kadar sızdırıldı. Hayat Bilgisi 2. Sınıf, Fen Bilimleri 3. Sınıf, Fen Bilimleri 4. Sınıf ders kitaplarında katı bir pozitivist anlayışın sergilendiği belirlendi.

Evrim propagandası ve katı pozitivist dil, ilköğretim seviyesindeki ders kitaplarından yer bulmaya devam ediyor. Allah'ın varlığını yok sayan ünitelerin olduğu ders kitaplarında, evrimci bir dilin yoğun bir şekilde kullanıldığı görülüyor Hayat Bilgisi 2. Sınıf, Fen Bilimleri 3. Sınıf ve yine Fen Bilimleri 4. Sınıf ders kitaplarında, evrenin ve doğadaki işleyişin kendiliğinden olduğu yönünde propaganda yapılıyor. Körpe beyinler, kainattaki kusursuz işleyişin, kendi kendine meydana geldiği yönünde bir paradigmayı gayri ihtiyarı kabulleniyor.

Ateizme zemin hazırlıyor

Hiçbir bilimsel gerçekliği olmayan ve dünyanın birçok ülkesinde yasaklanan evrim teorisi safsatası, ders kitaplarımızda pozitivist bir dil adı altında yer alıyor. Bilinçsel aidiyeti gelişmemiş çocuklar, ders kitaplarındaki bu aşırı pozitivist dil nedeniyle farkına varmadan evrimci dünya görüşüne yaklaşıyor. Aileden aldığı dini eğitimle, ders kitaplarında okuduğu ve Allah inancını hiçe sayan eğitim dili çocuklarımızı daha o yaşlarda bir inanç krizinin içine itiyor. 2. Sınıf Hayat Bilgisi Kitabı'nın, 201. Sayfasında, "Doğada birçok olay kendiliğinden belli bir düzen içinde oluşur. Doğa ve olaylar bu düzenin sağlanmasında etkilidir" ifadelerine yer veriliyor. Yine aynı kitabın 194. Sayfasında, "Cansız varlıkların bazıları doğada kendiliğinden bulunur" değerlendirmesine yer veriliyor.

Evrimci dil göze çarpıyor

Fen Bilimleri 3. Sınıf kitabının 162. sayfasında "Canlılar kendiliğinden doğada bulunur", ifadesi yer alırken, 179. sayfasında "Dağ, ova, orman, çayır, akarsu kendiliğinden bulunur" ifadeleri yer alıyor. Söz konusu kitabında 180. sayfasında ise aynı tutumu sürdürülüyor ve "Doğal çevre doğada kendiliğinden bulunur" cümleleri kaydediliyor. 194. sayfasında ise, "Cansız varlıkların bazıları doğanda kendiliğinden olur" tanımlaması yer alıyor.

İnanç gerçeği yok sayılıyor

4. sınıf Fen Bilgisi kitabında da evrimci dil kendini gösteriyor. Kitabın 41. sayfasında, "Dünya kendi etrafında dönme, güneşin etrafında dolanma hareketi yapar. Dolanma hareketinin yönü batıdan doğuya doğrudur. Dünya, güneşin etrafındaki dolanımını 365 gün 6 saatte tamamlar. Bu süre 1 yıl olarak kabul edilir. Dünyanın dolanma hareketi sonuç mevsimler oluşur" ifadelerine yer veriliyor. Fen Bilgisi kitabının çoğu yerinde de, çok sert bir pozitivist dilin hakim olduğu göze çarpıyor. Ders kitabı olarak okutulan metinlerde yaratıcıdan söz edilmiyor. Allah'ın ismi anılmıyor.

İSLÂM-BİLİM ÇATIŞMASI

Serdar Demirel –Vakit-18 Mart 2009 Çarşamba- haksozhaber

İslâm bilgi sistemini çalışmamış birisinin, "İslâm ve bilim çatışması" üzerine ahkâm kesmesi doğru mu? Değil elbette.

Bu ne İslâm, ne de başka bir din için doğrudur. Hatta dinî olmayan (lâ dinî) düşünce sistemleri için de bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olmak, hakkaniyetin bir gereği değildir.

Çünkü, bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olmak, insanı bağnazlığa ve taassuba götürür. Aklının dizginlerini, önyargılarının kontrolüne veren kişi de kendisinden görmediği kişi ve gruplar hakkında, en hafifiyle, sûizanda bulunur.

Darwin Yılı" ekseninde yaşanan son gelişmeler, "bilim-din çatışması" polemiklerini de tetikledi. İslâm epistemolojisinden bîhaber kesimlerden açıkca veya telmihen "din ve bilim çatışması" üzerine yâveler duymaya yeniden başladık.

Bilim adına kendisini din karşıtı konuşlandırmış bu marjinal kesim, arkasında devasa bir felsefe birikimi olan Batı'daki bilim-din çatışması ve aydınlanma jargonundan arakladığı kavramları, ortaya çıktığı dünyadaki karşılığını gözardı ederek, "İslâm ve bilim çatışması" argümanlarına malzeme yapma gafletine düşüyor.

Bunların zihin dünyasında, din denilince bütün dinler eşitleniyor! Hıristiyanlık ve İslâm arasındaki bilgi sistematiğinin farklı olabileceği akıllarına bile gelmiyor. "Hıristiyanlık bilimle çatışmışsa eğer, İslâm da bilimle çatışmak zorundadır" algısıyla hareket ediyorlar.

Mantık bu işte!

Bilmezler ki; aydınlanma döneminin meşhur din ve bilim çatışmasının esasını, dinden çok kilise ve bilim çatışması oluşturur.

Bunun da temelinde Aristo'nun evren hakkındaki görüşünün, Kilise'nin resmi görüşü olarak kabul edilmesi yatardı. Skolastik dünya görüşü, inanç ve bilgide, kilise doktrinleri ve Aristo'nun görüşlerinin sentezine mebnîydi. Problemin kaynağını da, bu sentezin Tanrı'ya atfedilerek masum kılınması oluşturmuştu.

Hıristiyan dünyada düşüncenin meşruiyeti kilisenin tasallutundaydı. Yeryüzünde Tanrı adına hareket eden ruhbanlar sınıfı, bilimsel düşüncede olduğu gibi, siyasi alanda da egemendi.

Kutsanmış bu sentez, bilimsel faaliyetlerle çeliştiğinde bilimsel faaliyetlerin vardığı, sonuçlar resmî olarak heterodoks / din dışı kabul ediliyordu.

"Aydınlanma" dediğimiz hareket, kilisenin kutsallaştırdığı bu skolastik anlayıştan, insan aklını esas alarak özgürleşme anlamına geliyordu. Din ve bilim çatışmasından çok kilise ve bilim çatışmasıydı söz konusu olan. Kilisenin iradesine karşı gelenler ise soluğu Engizisyon mahkemelerinde alıyordu.

Arka planına çok özetle değindiğim Batı'daki "Kilise-bilim çatışması"nın bizde bir karşılığı var mı?

Tek kelimeyle yok, olamazdı da.

Çünkü, İslâm'da ne kilise kurumu, ne de ruhbanlar sınıfı vardı. Tıpkı tarihsel tecrübemizde bilimsel düşüncelerini ortaya koydu diye, bunları yargılayan engizisyon mahkemelerinin olmadığı gibi.

Camiyi kiliseye eşdeğer gören, din ulemâsını ruhbanlar sınıfı gibi algılayan bizdeki aydınlanmacıların hikâyesi, bana, İspanyol romancı Miguel de Cervantes'in Don Kişot nâmıyla anlattığı vehimlerine ömrünü adamış mâceraperestin hikâyesini çağrıştırıyor. Don Kişot yeldeğirmenlerinde ne görüyorduysa, bunlar da İslâm'da aynısını görüyorlar...

Farklı bir tarihsel tecrübede yaşanmış bir realiteyi, karşılığı bizde olmadığı hâlde bağlamından kopartıp ve kendi tarihsel tecrübemizmiş gibi algılarsak, tarihi ve mekânı şaşırmışız demektir. Anakronizm dediğimiz tarihi ve çağı şaşırma tasavvur bulanıklığı tam da bu değil midir?

İmanî olmasa da, kültürel anlamda Müslümanca meseleye yaklaşabilselerdi, yani önyargılardan uzak, içten bir okuma deneselerdi, din ve bilim çatışmasının bize ne kadar yabancı olduğunu görürlerdi elbet.

Sadece şu kadarına değinmekle yetinelim. Müslüman bilgi sisteminde, bilim; Allah'ın kâinata koyduğu sırlardır. Bilimsel faaliyet ise, insanın kâinatın üzerine bina edildiği bu sistemi çözmesi, çözdüklerini de formüle edip günlük hayatında kullanmasından ibarettir.

Hulâsa, bilim Allah'ın (c.c.) işidir. Vahiy ise O'nun kelâmı. Dolayısıyla da Allah'ın işiyle sözü arasında bir çelişki mümkün değildir.

Vahiy ve bilim arasında bir çelişki olmaz, ama vahyi yorumlayan insanın içtihadı, bilimsel sonuçlarla çelişebilir. Bu durumda çelişki, yorumcunun muhâkeme tarzına ve vardığı sonuca hamledilir.

Açıklayıcı olur umuduyla hadis ilimlerinden bir örnek getirmek istiyorum.

Meselâ, hadis ilimlerinde metin tenkidinin bir gereği olarak, bir hadis metninin taşıdığı anlam "mutlak ilmî bir gerçek"le tenakuz hâlinde bulunursa, bu o hadisin reddine götürür.

Ya, yalancı bir râvinin iftirası söz konusudur, ya da hâfıza gücü zayıf bir râvinin naklettiği metni iyi ezber etmeden rivâyet etmesi yol açmıştır bu çelişkiye.

Bu konu son derece önemli ve ciddi bir konu olduğundan, bir köşe yazısıyla meram anlatılamaz.

Meselenin künhüne varmak isteyenler, emek vermek zorundadırlar. O zaman mütedeyyin insanların bilim karşıtı olmadığı, buna, müntesip oldukları dinin izin vermediğini belki anlarlar.

RADİKAL, ADNAN HOCACILARA KARŞI

13 Ekim 2008 Pazartesi -haksozhaber

Adnan Hocacılara ait bir vakfın İzmir'de okullarda konferans izni alması Eğitim-Sen'i harekete geçirdi. Radikal ses oldu.

Doğan Haber Ajansı'na dayandırdığı bir haberinde Radikal, Eğitim-Sen'in yeni "jurnal"ini sayfalarına taşıdı. Darbeci, Ergenekoncu "sivil" toplum örgütler okullarda rahatça istedikleri etkinlikleri gerçekleştirirken Adnan Oktar'a bağlı olduğu iddia edilen bir vakfın aldığı konferans izni jurnalci Eğitim-Sen'in hışmından kurtulamadı. Oysa Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nden Atatürkçü Düşünce Derneği'ne, Rotary Kulüpleri'nden envai çeşitte kapitalist kuruluşlara kadar birçok derneğin okullarda istediği etkinliği gerçekleştirirken izin almakta hiç zorlanmadığı ve okulların her türlü imkanını kullandığı bilinmekte.

Ancak Eğitim-Sen'in harekete geçmesi ve de Radikal'in de bu jurnali sayfalarına taşıması için, insanın maymundan gelmediğini ifade eden ve evrim teorisini çürütme derdinde olan Adnan Oktar ekibinin "bilimsel" olmayan görüşlerinin okulları tehdit etmesi bekleniyormuş! **Haksöz-Haber** olarak, belli ki bu ekipten yarası olan Eğitim-Sen'in son "dinci paranoyası"na ve Radikal'in jurnalcilere ses veren haberine bir göz atmanızı istedik:

Adnan Hocacılar okullarda / Radikal

İzmir'de Konak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ve Kaymakamlığı'nın Adnan Hocacılara ait bir vakfın okullarda konferans vermesine izin verdiği iddia edildi.

İZMİR Konak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile Kaymakamlığı'nın 'Adnan Hoca' ve 'Harun Yahya' olarak bilinen, evrim teorisine karşı çıkan Adnan Oktar'ın fahri başkanlığını yaptığı Milli Değerleri Koruma Vakfı'nın okullarda 'uzay ve yerbilimleri' konulu konferans düzenlemesine onay verdi. Kenan Evren Anadolu Lisesi'nde sözkonusu konferansın bugün gerçekleşirken, bu hafta bir anadolu lisesinde daha konferans verileceğini belirten Eğitim Sen 1 Nolu Şube Sekreteri Abdullah Tunalı, "Çalışmaları da bilim dışı olarak değerlendirilen bu vakfın, sözde bilimsel konferanslarla okullara girmesine izin verilmesi düşündürücüdür, izin iptal edilmelidir" dedi. Konak İlçe Milli Eğitim Müdürü Abdülkadir Yıldız, vakfın yasa sınırları içerisinde faaliyet gösterdiğini, iznin Adnan hoca adıyla alınmadığını, reddetmek için bir gerekçenin de bulunmadığını savundu.

Eğitim-Sen Sekreteri Abdullah Tunalı, şubede düzenlediği, eğitim sekreteri Sedat Yağmur ile örgütlenme sekreteri Barış Çam'ın da katıldığı basın toplantısında milli eğitim yetkililerinin aymazlık içinde olduğunu öne sürdü. İnternette bir tuşla yapılacak araştırmayla bu vakfın ne olduğunun hemen görüleceğini belirten Tunalı, verilen onay yazısını göstererek, şunları söyledi:

"Konak İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün önerisi ve Konak Kaymakamlığığı'nın 7 Ağustos 2008 tarihli oluru ile ilçemizdeki anadolu liselerinde 'uzay ve yerbilimleri' konulu sözde bilimsel konferanslar düzenlenmektedir. Bilindiği üzere bu vakıf ve başkanı Adnan Oktar

bilimin temel teorilerinden olan Evrim Teorisi'ni karalamaya yönelik, bilimsel temellerden yoksun kitap, konferans gibi çalışmalar yapmaktadır. Bu vakfın başkanı Adnan Oktar, 1980'li yıllarda basında sosyete tarikatı iddialı haberlere konu olmuş, laikliğe aykırı hareket ve şahsi amaçlı dini propaganda yapmaktan yargılanmış, bu dava Adli Tıp Gözlem Dairesi'nden 'cezai ehliyeti yok' raporu almış bir kişidir."

Konferans vereceği söylenen Turgut Aksu'nun ise uzman olmadığını belirten Tunalı sözlerini şöyle sürdürdü:

"Vakfın konusunda uzman diye tanıttığı Turgat Aksu'nun İşletme Bölümü mezunu olduğu ve bu konuda uzmanlaşmasını sağlayacak hiçbir eğitim almadığı bilinmektedir. Üstelik bu kişi Adnan Oktar'ın şantaj yapmak ve çete kurmaktan yargılandığı davada çetenin siyasi bağlantılarını sağlamak suçlamasıyla sanık sandalyesine oturmuştur. Bu dava daha sonra zaman aşımı ile düşmüştür. Mensuplarının toplum nezdinde meşruluğu ve güvenirliliği olmayan, çalışmaları ise bilim otoriteleri ve çevrelerince bilim dışı olarak değerlendirilen bu vakfın milli eğitim müdürlükleri izni ve aracılığıyla (İstanbul 2005, Mersin 2006) okullarımızda konferans vermesi düşündürücüdür. İstendiğinde internetten bile bu bilgilere kolayca ulaşılabicekken aslında duruma göz yuman yetkililer derhan bu izni iptal etmeli, görevlerinin laik ve bilimsel bir eğitim gerçekleştirmek olduğunu tekrar hatırlamalıdır."

Tunalı, vakfın bugün Kenan Evren Anadolu Lisesi'nde çarşamba günü ise Konak Anadolu Lisesi'nde konferans düzenleyeceği bilgisinin ellerinde olduğunu da vurguladı. Tunalı, Eğitim Sen'in internet sitesine erişimin bir süre önce, sendikanın bu kişi ve kuruluşun bilim dışı ve gerici faaliyetlerine yönelik yaptığı açıklamalar nedeniyle engellendiğini de hatırlattı.

Sakınca Yokmuş

Konak İlçe Milli Eğitim Müdürü Abdülkadir Yıldız, 'Adnan hocacılar'ın okullarda konferans düzenlemelerine izin vermesine ilişkin DHA'nın sorularını yanıtladı, şöyle dedi:

"Biz sivil toplum örgütleriyle, bu tür yasal derneklerle, vakıflarla müfredatın ön gördüğü konularla içeriği örtüştüğü taktirde işbirliği yapıyoruz. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ya da Rotary Kulübü bu işbirliği yapılan kuruluşlardan ikisi. Bu vakıf da susuzluk, ormanların yok olması, küresel ısınma gibi konularda hiç bedel almadan konferans vermek için başvurdu. İncelemeleri yaptık. Bu vakfa 19 Aralık 2006'da da bir önceki müdür tarafından aynı faaliyetler için izin verilmiş. Daha önce de komisyondan geçmiş. Üstelik bu konferanslar müdür gözetiminde ve eğitim öğretimi aksatmadan yapılıyor. Reddetmek için bir gerekçeye dayandırmak gerek. Aksi taktirde sıkıntı olur. Bu vakıf diğer illerde de olur almışlar, hepsinin izin yazısı elimizde. Bahsettiğiniz şahsın (Adnan Oktar) hiç ismi geçmiyor. Bize başka isimle başvuru yapılmış. Talepleri müfredata uygun, olumsuz dönüş de gelmemiş. Basına bununla ilgili açıklama yapanlar iyi niyetli olsalar, konuyu size değil bize getirseler birlikte ortak akılla karar veririz. Bu arkadaşları anlayamıyorum." (DHA)

TÜRK EVRİMCİLER İŞBASINDA

Emre Aköz-25 Mayıs 2006, Perşembe-Sabah

Evrim Kuramı konusunda dünyanın en önemli otoritelerinden biri olan Douglas Futuyma, geçenlerde Türkiye'ye geldi. Ankara ve İstanbul'da konuşan ABD'li profesör, kitaplarında ortaya koyduğu fikirlerini çarpıtan yaratılışçılara ve akıllı tasarımcılara demediğini bırakmadı (tabii bilimsel jargon içinde.)

Benzeri bir toplantı 27 Mayıs cumartesi günü Yıldız Teknik Üniversitesi'nde yapılacak.

' Evrim, Bilim ve Eğitim' başlıklı sempozyumda, olayın sadece bilimsel yönü ele alınmayacak. Ders kitaplarına sokulmak istenen hurafelere
ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin bilimdin ilişkisini ilgilendiren kararlarına da değinilecek.

Çok sayıda konuşma olduğu için hepsini buraya alamıyorum.
Eğer İstanbul'da olsaydım... Mesela, Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nden Zeki Apaydın'ın,
" Üniversite Öğrencilerinin Evrim Teorisiyle İlgili Tutumları "...

Ya da Ankara Üniversitesi Antropoloji Bölümü'nden Ferhat Kaya'nın,
" Evrim kuramına Katkılar: Türkiye'den Bilim İnsanlarının Etiyopya'da Yürüttükleri Fosil Ara ştırmaları " başlıklı konuşmalarını dinlemek isterdim.

Etiyopya'da fosil arayan Türkler! Harika değil mi? Kim bilir başlarından ne ilginç olaylar geçmiştir?

DARWİN NEYİ ARIYORDU

14 Mart 2009-Milli Gazete

Hep aynı sahne ve aynı oyunlar... Muğlak konular, muğlak terimler... Herkes birbirine kılıçlarını çekmiş saldırıyor. Bu durum insanları fena halde bıktırdı.

Batı'nın dolayısıyla Hıristiyanlığın sorunları, "kapkaranlık Ortaçağ"da kalmadı, hem o asırları hem de sonraki yüzyılları kasıp kavurdu... Sadece din alanında da kalmadı, hayatın her alanına uzandı karanlığın elleri...

Karanlık eller bugün de hayatımızı kasıp kavuruyor. İlim dünyasını da etkisi altına almış durumda... Çünkü evrenin oluşumu, "insanların yazdığı İncil"in de söz söylediği bir alandı. İncil'de Tanrı'nın evreni altı günde yarattığı ve yorulduğu, yedinci günde de dinlendiği anlatılıyordu.

Elbette böyle bir yaklaşım İslâm'ı ve Müslümanları ilgilendirmeyecekti. Darwin bir Hıristiyandı. Onun ilim adına öğrendikleri ve bulguları kutsal kitapla örtüşmüyordu. Bu sorun "onlar"ın sorunuydu. Fakat onların bu sorununun faturası din bağlamında İslâm'a kesilmesi, sorunu daha da katmerli hale getirdi.

Dün de bugün de başımızı ağrıtan, bizi birbirimize düşüren hep Batı'nın hastalıkları değil miydi? Laiklik, fundamentalizm, din-devlet kavgası, kılık-kıyafet sorunu, ilim-din çelişkisi ve bunların bir muhassalası olan "irtica" bizi de kıskacına almıştı. Yıllardır kendimizi kurtaramadığımız sorunlara bir de "evrim" konusu eklemlendi.

Varlığın, var oluşunu kavrayabilmek için elbette akıl tek başına yeterli değildir, onun da ötesinde "inanç" alanı vardır ki, akıl bu alanın gerçekliğini kavrayabilir. Bunun yanı sıra canlı varlıkların oluşum biçimleri açıklanırken spekülatif yaklaşımlar yerine "gözlem" ve "deney"e dayanmak gerekirken, bazı kimselerin yaptığı gibi, "inançsızlıklar" bilimin ardına sığınılarak kamufle edilmeye çalışılmıştır.

Hiçbir deney ve gözlem, bir canlı türünün başka bir canlı türünden meydana geldiğini göstermemiş, aksine her canlının kendi türünden bir canlıdan türediğini kanıtlamıştır. "Biyolojik insan"ın yeme, içme ve çoğalma gibi "canlılık" alâmeti gösteren benzerlikleri, insanı hayvanla ilişkilendirmek için yeterli sebep olamaz.

İnsan ve evren büyük bir mûcize kompleksini oluşturur. İnsan için, bulduğunu kaybetmek veya kaybettiğini bulmak suretiyle, varlığın keşfine çalışmak olağan üstü bir duygudur. Darwin neyi arıyordu ki, bulduğunu sandığı şey insanları bu kadar şaşırttı?

Aslında insan ile hayvan arasındaki gerçek fark, mantık ve ahlâk farkıdır. Bütün hüneri taklit içgüdüsünden ibaret olan maymun, önünde günlerce ateş yakılsa ve kendisine ateş karşılığında ısınma eğitimi verilse, tek başına terk edildiği soğuk bir ortamda önündeki kibritle ateş yakıp ısınmayı düşünemez, aklın ürünü olan ahlâkî davranışları ise hiçbir zaman gösteremez. Bu durum bütün hayvanlar için de geçerlidir.

Darwin'in evrim teorisine yapılan eleştiriler: 1. Geçiş türlerinde eski organların kaybolması üzerinde durulurken, yenilerinin nasıl meydana geldiği hususu açıklanamamaktadır. Meselâ insan ile maymun arasında zincirin ara halkaları bulunamamıştır.

2. Yapılan kan muayenelerinde kurbağa, fare ve yılanın kanları, evrimcilerin iddialarının aksine, maymununkinden insana daha yakın olduğu tespit edilmiştir.

3. Şimdiki insan tipinde iskeletlerin bulunduğu kütle tabakalarının daha aşağısındakilerde başka fosiller çıkmamıştır. Darwin'e göre hayat, basit türlerden günümüzdekilere kadar bir gelişme gösterecektir. Fakat fosil araştırmalarının bunu desteklemesi gerekirken, yani değişime uğrayan canlılar zincirindeki her halka kendinden hem önceki hem de sonrakine benzeyecekti. Ancak geçiş türleri (ara türler) birden bire ortadan kaybolmaktadır.

4. Darwin'e göre kuvvetliler yaşayacak, kuvvetsizler silinip gidecekti. Halbuki mamut, dinazor gibi dev hayvanların nesli tükenirken kuvvetsiz bazı canlılar hayatta kalabilmişlerdir. Her canlı türü dünyadaki sistemin bir halkasıdır. Bu halkaların tek tek yok olması sistemin bozulmasına sebep olmaktadır.

Bunlara ek olarak insan, salt fizyolojik bir varlık değildir. İnsan "ruh, nefis, irade, akıl, gönül" gibi birçok bileşkenin meydana getirdiği bir varlıktır. Meselâ nefis bile tek başına anlaşılabilecek bir husus değildir.

Sözlükte "bir şeyin kendisi ve hakikati, benlik, can, ruh, kalp, insandaki mânevî güç; kan" anlamlarına gelen nefis, Kur'ân-ı Kerîm'de insanı, insanın ruhî-mânevî varlığını, kişiliğini ifade eder (meselâ bk. Bakara 2/233; En'âm 6/70, 151). İslâmî kaynaklarda nefis insandaki istek, arzu, güdü, dürtü ve duyguların tamamı olarak görülür. İyi eğitim almamış insanda ortaya çıkan kötü huy ve özellikler de buradan kaynaklanır. Nefis insanın kendisidir. Bu anlamda nefis kalp, ruh ve akılla eş anlamlı olarak kullanılır.

İnsan nefsinin iki temel özelliği vardır: a) İnsan nefsi dinamiktir, yani kendi kendisini dengeleyici bir sistemdir ve onda zıt eğilimlerin meydana getirdiği psikolojik bir gerginlik ortamı vardır. Bu gerginlikler davranışlarda güdüleyici bir sistem olarak rol oynarlar.

b) Nefiste gelişme ve olgunlaşma gücü vardır. İlkel haliyle nefis, içgüdüsel isteklerin baskın olduğu, dolayısıyla ahlâkî ölçülere uyum sağlamakta zorlandığı için kötülüğe yatkındır. Bu özellikteki nefis derecesine nefs-i emmâre denir.

Tasavvufta nefis, kelâm ve felsefeden farklı olarak anlaşılmıştır. Tasavvufta daha çok nefsin zaafları, hileleri, kötülükleri, hastalıkları ve bunları tedavi etmenin yolları ile kötülüklerinden korunmanın çareleri ve nefis terbiyesi gibi konular üzerinde durulmuştur.

Tasavvufta nefis denince, şer ve günahın kaynağı olan huy ve süflî arzuların tamamı anlamına gelen ve "kötülüğü emreden nefis" (Yûsuf 12/53) anlaşılır ve bu bağlamda, "Sana gelen iyilik Allah'tan, başına gelen kötülük ise nefsindendir" (Nisâ 4/79) gibi âyetlere ve "Allahım, nefislerimizin şerrinden Sana sığınıyoruz" (Nesâî, "Cuma", 24), "Allahım! Nefsimizin şerrinden Sana sığınırım" (Tirmizî, "Daavât", 14) gibi hadislere de sıkça atıf yapılır.

Kötülük sebebi olması bakımından şeytanın iş birlikçisi sayılan nefis, insanın içindeki en büyük düşman olması dolayısıyla, "Allahım! Bir an bile beni nefsimle baş başa bırakma!" diye dua edilir.

Bütün bunlardan sonra insanı hayvanla nikâhlamanın nasıl bir anlamı olabilir ki? Haftaya devam...

TANRI'NIN VAR OLUŞU BİR TEOREM MİDİR?

24 May 2005-milligazete

Bu konuyu tartışacağımı falan sanmayın. Tanrı nın varlığını, ileri sürülen fakat kanıtlanmayan bir iddia olarak kabul eden bu kişilerin, söz konusu "Evrim Teorisi" olunca, nasıl dört elle sarıldıklarından da bahsedecek değilim. Bu tarz düşünenlerin zihinlerindeki Tanrı nın gerçek Tanrı (Allah) ile ne kadar alakasız olduğunu söylemeye bile gerek yok.Bilimsel bir hayret yaşadıklarında, buna metafizik bir gerekçe üretememekten sıkılan bu kişiler, genelde alışıldık spotları görünür yerlere asmaktan başka, bilim tanrısına ibadetleri de yoktur. "Tanrıların Arabaları", "Tanrılar Şaşırmış Olmalı" gibi ifadelerle gizemli fakat tanrısız bir dünyanın kapılarını aralamak isterler. "Allah katında geçerli dinin İslam olduğunu" akıllarına bile getirmeden, Ortaçağ Hıristiyanlığı nın günahlarını İslam a yıkıverirler.Örnekler hep aynıdır: "Giordano Bruno, güneşin ve diğer gezegenlerin Dünya nın etrafında değil, Dünya nın ve diğer gezegenlerin güneş etrafında döndüğünü söylediği için engizisyona verilmiş, işkenceden geçirilmiş ve Katolik Kilisesi nin resmi bilimsel görüşü yerine kendi görüşünü söylediği için de kilise tarafından yakılarak öldürülmeye mahkûm edilmiştir. Fakat bugün kilisenin kendisi bilimsel gelişmelere kendini uyarlamak için yarış ediyor!" Bu neviden örnekler neyin karşılığı olabilir dersiniz?Bütün dinlerin müştereken bilim karşısında günah çıkarmasının öncülleriymiş. El-insaf! Aslından sapmış, özünü yitirmiş bir Hıristiyanlık dininin semavi dinler adına temsil kabiliyeti mi kalmıştır ki, bu tür laflar edenler ulu orta konuşup din adına bir genellemeye gidebiliyorlar.

Okumak, düşünmek ve anlamanın Müslüman olmanın en temel esprisi olduğunu söylememe bilmem gerek var mı? Az buçuk bilim tarihi okuyan birisi İslam kültür ve uygarlığının Batı dünyasını nasıl kuşatıp etkilediğini elbette bilir. Tıptan astronomiye; matematikten, fizik, optik, mekanik, kimya ve botaniğe kadar var olan müktesebatı nasıl inkâr edebilir ve sonra kalkıp da bütün dinler adına İslam ın dogmatik olduğunu ve modern bilime muhtaç olduğunu söyleyebilirsiniz.Dünkü kilisenin tahakkümünü ne yazık ki bugün modern bilim devralmıştır. Modern bilimin paradigmalarına aykırı bir şey söylediğinizde başta bu zevat olmak üzere geniş akademik bir çevre tarafından aforoz edilip engizisyona çarptırılabilirsiniz. İşte burası tam da Feyerabend in "Bilim Kilisesi" dediği yere denk düşmektedir.Bilim insan aklının istinat ve dayanaklarıdır. Şayet insan aklı tek başına yeterli olmuş olsaydı, bu dünyada herkes kafasına göre takılıp giderdi. Kimsenin kafası kimseyle aynı olmadığına göre dünya tarihi "kafa çatışmaları tarihi"ne denk düşerdi. Aklı kendinden emin kılmak ve kafayı doğru kullanabilmek için de bir kılavuza ihtiyaç vardır. Bu kılavuz aklın ulaşamadığı noktaları da kapsayan vahiy, yani inzal edilmiş ilahi bilgi, nakildir.

Rönesans tan sonra gelişen bugünkü Batı bilim anlayışının birçok temsilcisi bilimin antik Yunan medeniyetiyle başladığını iddia ederler. Buna göre ne Mısır da ne de Mezopotamya da bilim, yani hayatı ve evreni sorgulama yoktur.Batı bilimi anlayışı, bilimi neden antik Yunan la başlatır? Bunu da anlamak zor değildir. Çünkü mevcut belge ve bulgular materyalist, rasyonalist ve ateist bilim anlayışının köklerinin bu zamanlarda atıldığını ortaya koymaktadır.Thales in (M.Ö. 600) kurduğu İyonya okulu materyalist, Pisagor önderliğinde bir grubun kurduğu Pisagoryen geleneği ise rasyonalisttir. Elbette bu tür anlayış ve görüşler daha önceki toplumlarda da vardı fakat kabul görmediğinden taraftar toplayıp yayılamamıştır.Yazının icadıyla birlikte materyalist ve tanrıtanımaz anlayış ve görüşler yayılma imkânı bulmuştur. Bilim, Allah ın insana verdiği zihinsel imkânın kapsadığı alandır. Eğer öyle olmamış olsaydı, bilimin tanımladığı tabiat bu derece karanlık ve bu derece bilinmez olmazdı. Hâlâ dönüp dolaşıp "İnsan nedir? Ruh nedir? Tabiat nereden nereye doğru gidiyor?" diye sorup durmazdık.

EVRİMCİLER YİNE DÖKTÜRDÜ

30 Ara 2005-milligazete

Evrim Teorisi ülkemizde gündeme geldiğinden beri bu konuyla ilgili gelişmeleri bir üniversite öğrencisi olarak yakından takip etmeye çalışıyorum. Yabancı dil bildiğimden gerek internet gerekse de yabancı akademik kitaplardan konuyla ilgili detaylı bilgilere ulaşabiliyorum. Zaten ülkemizde de konuyla ilgili bazı yabancı kitaplar Türkçeye çevrilmiş durumda. Edindiğim bilgiler ve şahsi düşünceme göre evrim teorisinin eleştirilmesi ve hatta tamamen çürütülme aşamasına gelmesi hiç de şaşılacak bir gelişme değil. Bana göre evrim teorisinin dayandırıldığı temel zaten çok zayıf.

Bilimi bir kenara bırakın, konuyu bilen akıl ve mantık sahibi bir insan bile teorinin tutarsızlığını kolaylıkla görebilir. Zaten bilim dünyası yavaş da olsa bu gerçeği kabul etmeye başladı bence. Pek çok bilimadamının evrimin tutarsız yanlarını dile getirmek zorunda kalmaları ve bildiğim kadarıyla bazı fosil sahtekarlıklarına başvurulması bence bu gerçeği destekler nitelikte. İlerleyen yıllarda bilimin daha da gelişerek, canlıların bilinmeyen yeni özelliklerini ortaya çıkaracak olması, bana göre evrim teorisinin savunulmasını oldukça zorlaştıracak.Ancak son günlerce basında gördüğüm bazı haberler dikkatimi çekti. Haberlere göre başta ABD olmak üzere bazı ülkelerde evrim teorisi mahkemelere taşınmış ve bir dava söz konusu. Okullarda okutulmasının yasaklanması gündemdeymiş. Biraz düşündüğümde bu gelişmenin normalden farklı olduğunu gördüm ve bu konu hakkındaki düşüncemi sizlerle paylaşmak istedim. Çünkü evrim teorisi bilimsel bir konu ve bugüne kadar da hep bilimsel bir platformda tartışıldı.

Hiç kimse bunun aksini söyleyemez. Durum böyleyken yeri bilim olan bir konunun mahkemelerde, davalarda ne işi var? Kanaatimce burada bir yanlışlık ya da bir aldatmaca söz konusu. Bilimin konusu olan bir teori hakkında karar mercileri mahkemeler ya da hakimler olmamalı. Bu konu hakkındaki kararı sadece bilim adamları verebilir. Bu tıpkı bir mühendisin bir doktor gibi hareket ederek hastanın hastalığını teşhis etmeye çalışması gibi çok yanlış ve hatalı bir uygulama. Herhalde evrim teorisini bilimsel olarak daha fazla savunamayacaklarını anlayan evrimciler çareyi mahkemelerde aramaya başladılar. Bana öyle geliyor doğrusu. Yoksa evrim teorisi gerçekten doğru olsaydı, bu konu bilimsel olarak gösterilir ve mahkemelere taşınmazdı. Bu gelişmenin gözlerden kaçan bir başka boyutu daha var bence. Evrimciler kanunları kullanarak evrim teorisinin tartışılmasını ya da eleştirilmesini toptan yasaklamaya çalışıyorlar. Bunun da tek ve en etkili yolu olarak mahkeme kararları seçilmiş

herhalde. Çünkü hakimlerin bilimden anlamadıkları gerçeğini bir kenara koyalım, verecekleri kararın tarafsız olduğunu nasıl kabul edebiliriz?

Hakimler hepimizin bildiği gibi kanunlar çerçevesinde karar vermek zorunda olan devlet memurlarıdır. Dolayısıyla hakimlerin sadece kanunlara ve hukuka göre karar vereceği bir yerde evrim teorisi bilimsel olarak nasıl ele alınabilir? Bu açıdan değerlendirdiğimde mahkemelerin vereceği kararın ne olacağını tahmin etmek hiç de zor olmuyor. Çünkü eğer siz kanunlarla, evrim teorsininin eleştirilip, yaratılışın kabul edilerek dile getirilmesini yasaklarsanız, mahkemeler ve hakimler elbette evrim teorisinin lehinde karar vereceklerdir. Artık teori bilimsel olmaktan çıkarılarak, hukuki yollarla ispat edilmeye çalışılmakta. Bunu da normal bir gelişme olarak değerlendirmek çok güç. Bana sorarsanız, evrimcilerin ve teoriyi savunanların bu şekilde hareket etmesi evrim teorisine hiç bir şey kazandırmaz. Çünkü mahkemeler evrimin lehine kararlar alsalarda insanlar inanmadıktan sonra verilen kararın ne değeri ve önemi olabilir ki? Kaldı ki, evrime yöneltilen eleştiriler artık evrimciler tarafından cevaplanamaz bir aşamaya gelmişken.Tanıdık ve arkadaş çevremden edindiğim izlenime göre de hiç kimse evrime inanmıyor.

Savunan arkadaşlarımdan biri bile artık pes etmiş durumda. Yabancı ükeleri bilemem ama Türkiye de evrimi kabul eden insanların çok az olduğunu düşünüyorum. Bunda hem evrimi eleştiren çevrelerin çalışmaları hem de Türk halkının neredeyse tamamının Müslüman olması bana göre en önemli nedenler arasında. Türk halkının konuyla ilgili fikri açıkca ortadayken mahkemelerin alacağı kararların herhalde pek bir önemi kalmıyor. Bana göre evrimciler mahkemelere güvenerek hemen sevince kapılmamalıdırlar. Bilimsel temeli olmayan bir teoriyi mahkeme kararlarıyla ispat etmeye ya da korumaya çalışmak nereye kadar devam ettirilebilir ki?

MEHMET NURİ YILMAZ'IN EVRİM YANILGISI

04 Oca 2006-milligazete

Diyanet İşleri eski Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz ın, 30 Aralık tarihinde Hürriyet Gazetesi nde yer alan "İbrahim Hakkı ve Evrim" başlıklı köşe yazısında, yeryüzünde canlılığın ortaya çıkışı ile ilgili bilimsel bulgulara ters düşen birçok yargı bulunmaktadır. Bilim dünyasında bilhassa 20. yüzyılda çok büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Bunun sonuncunda da geçmişte ortaya atılan ve doğru olduğu zannedilen pek çok iddianın aslında hiçbir bilimsel yanı olmadığı keşfedilmiştir. İşte canlıların yeryüzünde ortaya çıkışının ve türeyişinin evrimle olmuş olabileceği inancı da biyoloji, biyokimya, biyomatematik, moleküler biyoloji, paleantoloji gibi, pek çoğu 20 yüzyılda ortaya çıkmış bilim dallarının bulguları sonucu tamamen yıkılmıştır.Sayın Yılmaz ın yazısında yer alan yanlışlıkları madde madde açıklayacak olursak;

1) Cahiz in evrimle ilgili anlatımlarında yer aldığını belirttiği ?göç ve çevreden dolayı hayvanların yaşantılarında meydana gelen değişiklikler in evrime bir delil olarak gösterilmesi mümkün değildir. Bu noktada genelde ?evrim in tam olarak ne anlama geldiğinin bilinmemesinden kaynaklanan bir hata yapılmaktadır. Evrim, yeryüzünde ilk canlı hücrenin cansız varlıklardan kör tesadüfler sonucu oluştuğunu ve bu ilk canlı hücrenin yine doğadaki bir takım tesadüfler sayesinde gelişerek balıklara, sürüngenlere, kuşlara, memelilere ve nihayetinde insana dönüştüğü iddiasının adıdır.

2) Çevresel şartlardan ötürü hayvanların yapılarında meydana gelen değişiklikler, güya evrimleştirici bir gücü olduğu iddia edilen doğal seleksiyon kavramının bir parçası olarak ileri sürülmektedir. Oysa ki, doğal seleksiyon olarak ifade edilen kavramın hayvanları sözde evrimleştirici hiçbir gücü yoktur.Doğal seleksiyon, yaşadığı ortama en iyi uyum sağlayan canlıların hayatta kalacağı, diğerlerinin ise yaşamlarını yitireceği anlamına gelmektedir. Bu duruma bir örnek vermek gerekirse; vahşi hayvanlardan kaçan bir ceylan sürüsünde doğal olarak en hızlı koşanlar hayatta kalabilecektir. Ancak yırtıcı hayvanlardan ne kadar zaman kaçarlarsa kaçsınlar, bu canlılar her zaman için bir ceylan olarak kalacaklardır. Diğer bir deyişle, asla atlara yahut zebralara dönüşmeyeceklerdir. Yani bir türden bir başka türe geçiş gibi bir kavram söz konusu değildir.

3) İbn-i Miskveyh in insanın kaynağı ile ilgili modern teoriyi her yönüyle anlattığı ifade edilmektedir. Elbetteki bundan bin yıl önce yaşamış bir filozofun açıklamalarını "modern" olarak nitelendirmek gerçekçilikle bağdaşmamaktadır.

4) Ayrıca türler arasında bir geçişin yaşanmadığının bilimsel bir başka kanıtı da fosil kayıtlarıdır. Eğer evrime inananların iddia ettikleri gibi, bir canlı türünden bir başka canlı türüne geçiş olsaydı, bu durumun izlerine fosil bulgularında rastlanmalıydı. Sözgelimi, Sayın Yılmaz ın yazısında yer alan insanın atası olduğu iddia edilen maymunumsu canlı türüne ait fosiller bulunmalıydı. Bugüne kadar sayısız paleantolojik kazı yapılmasına rağmen, bir tane bile böyle bir ara geçiş formu canlısı fosili bulunamamıştır.

5) Mehmet Nuri Yılmaz, canlılığın evrimle oluştuğu iddiasının İslami inanç esaslarına ters düşmediğini söylemektedir. Oysaki bu son derece hatalı ve tehlikeli olabilecek bir yaklaşımdır. Zira evrim teorisi, Allah ın varlığını inkar eden ateist bir inançtır ve kör tesadüfleri ilahlaştırmaktadır. (Allah ı tenzih ederiz). Açıktır ki, böyle bir inanç İslamiyet e tamamen zıttır. Kur an-ı Kerim de tüm canlıları Allah ın yoktan yarattığı çok açık bir şekilde bildirilmiştir. Yüce Allah ın yeryüzünde canlıları var etmek için evrim gibi bir mekanizmaya ihtiyaç duyması düşünülemez. Zira Yüce Rabbimiz, Kur an-ı Kerim de "Ol" emri ile her varlığı dilediği anda dilediği şekilde yarattığını bildirmiştir.

6) Charles Darwin in iddialarının Allah ın varlığı ile ilgili inancı sarstığı gib,i son derece çarpık bir ifade yer almaktadır. Oysaki çağdaş bilim, Darwin in izahlarını temelden yıkmıştır ve canlılığın ancak yaratılmış olduğu sonucuna varmıştır. Ayrıca bu cümle, Diyanet İşleri Başkanlığı yapmış bir din adamı için uygun olmayan, halkımızı yanlış yönlendirebilecek son derece hatalı bir anlatımdır.

7) Mehmet Nuri Yılmaz, evrim teorisinin insanlara umut ve coşku vereceği yerde, kaygı ve ümitsizlik verdiğini iddia etmiştir. Oysaki evrim teorisi, daha evvel de ifade ettiğimiz gibi, bilimsel olarak çürütülmüş batıl bir inançtır. Bu çarpık teorinin insanlara herhangi bir şekilde umut, coşku, heyecan vermesi beklenemez. Zira, bu özellikleri insanlar ancak Allah korkusu, Allah sevgisi, Peygamber sevgisi ve güçlü bir imanla kazanabilirler. Kur an ahlakını yaşamakla kazanabilirler. Evrim teorisi ise insanlığa ancak felaket getirmiştir. Komünizm, faşizm, vahşi kapitalizm gibi milyonlarca masum insanın ölmesine neden olan ideolojilerin ardında yatan fikri dayanak Darwinizmdir. Nitekim, bu fikir akımlarının öncüleri olan Marx, Engels, Hitler, Mussolini, Lenin, Stalin, Mao gibi insanlar birer Darwinist olduklarını açıkça beyan etmişlerdir.

8) Nietzsche gibi anarşist ve ateist bir felsefecinin Allah inancının yok olması ile ilgili seviyesiz ve yakışıksız yorumunu bir referans olarak göstermek, bir Müslüman için uygun

değildir. Delirerek ölmüş olan bir şizofrenin yorumlarına değer veriyormuşçasına yer vermek, aynı zamanda insanlarımızın da kafasının karışmasına neden olabilir.Müslüman bazı yazar ve düşünürler, bilimselliğe ters düşmemek uğruna evrimle İslamiyeti bağdaştırma uğraşına girebilmektedirler.

Oysa bu son derece yanlış bir tutumdur. Zira evrim teorisinin bilimsel hiç bir yönü olmadığı, bilimsel çalışmalarda elde edilen sonuçlar neticesinde kesin olarak ortaya çıkmıştır. Evrimciler, psikolojik baskı yöntemleri ve telkinlerle inandıkları bu dogmayı bilimsel bir gerçekmiş gibi lanse etmektedirler. Belirtmek gerekir ki, Müslüman aleminden evrim teorisini savunanların bulunması pek çok sakıncayı da beraberinde getirmektedir. Öncelikle, ateist bir inancın kalıntılarının dahi olsa, Allah inancının içine dahil edilmeye çalışılması kuşkusuz ateistleri memnun edecek bir durumdur. Materyalistler bu şekilde, Müslümanların Allah a olan samimi ve temiz inançlarını zayıflatmaya ve bu suretle Müminlerin arasında karışıklık çıkarmaya çalışacaklardır.

Öte yandan, bu tarz açıklamalar henüz yeni Müslüman olmuş kişilerin de inançlarında şüpheye düşmelerine neden olabilir. Bu nedenle, bu telkinlere karşı dikkatli olunmalı, kafaları karıştıracak izahlar yapılmamalıdır. Belki pek çok samimi Müslüman bugüne kadar yanlış bilgi sahibi olmaktan ötürü evrim teorisini kabul etmiş, hatta savunmuş olabilir. Ancak güzel ve erdemli olan tavır, evrim teorisinin ne denli yanlış ve zararlı bir dogma olduğunu öğrendikten sonra hemen harekete geçmek ve bu zararlı ideolojiye karşı fikri mücadele içinde olmaktır. Allah bir ayetinde Müslümanlara şöyle buyurmaktadır: "İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur." Enfal Suresi, 73

SAPKINLIK PEŞİNDELER

01 Mar 2006-milligazete

Masonların reddettikleri "gerçeğin" ta kendisidir. Gözlemlerimizle, deneylerimizle, akıl ve mantığımızla açıkça gördüğümüz yaratılış gerçeği yerine, cansız maddenin kendi kendine canlanıp insan haline geldiğini savunan masonlar, büyük bir sapkınlık içindedirler.

Böyle bir gönül ve duygu işinde yasaklamaların ve zor kullanmaların bir sonuç vermediğini, bir başka konuşmamızda belirtmiştik. İnsanları karanlıktan aydınlığa götürecek tek yol, olumlu bilim, akıl ve bilgelik prensipleridir. İnsanlar bu yoldan eğitilirse, dinlerin hümanist ve olumlu yanlarına saygı duyar, ama boş inançlarından ve dogmalarından kendilerini kurtarırlar."

Burada ne kastedildiğini iyi analiz etmek gerekir. Işındağ, dine karşı baskı uygulamanın dindarları daha fazla motive edeceğini ve sonuçta dini güçlendireceğini ve bu nedenle, yani dini bu şekilde güçlendirmemek için, masonların dini, fikri düzeyde yok etmeleri gerektiğini anlatmaktadır. Işındağ'ın "olumlu bilim, akıl ve bilgelik prensipleri" derken kastettiği kavramlar ise, gerçekte bilim, akıl ve bilgelik değildir. Sadece, bu sözcüklerle kamufle edilmiş olan materyalist felsefedir, evrim teorisidir. Işındağ, bunların topluma yayılması durumunda, "dinlerin sadece hümanist yanlarına saygı duyulacağını", yani İlahi dinlerin sadece hümanist felsefeye uygun görülen kısımlarının kalacağını anlatmaktadır. Buna karşılık İlahi dinlerin temeli olan gerçeklerin reddedileceğini savunmaktadır ki, bunlar insanın Allah'ın kulu olduğunu ortaya koyan temel iman esaslarıdır.

"Olumlu bilim ve akıl" kisvesi

Kısacası, masonlar, dinin özünü oluşturan iman esaslarını ortadan kaldırmak (yani Allah'ın varlığını, birliğini, herşeyi O'nun yarattığını, insanın da Allah'a karşı sorumlu olduğu gerçeğini reddettirmek) hedefindedirler. Dini, kendilerince sadece bazı genel ahlaki konularda fikir veren bir "kültürel öge" haline getirmek istemektedirler. Bunu yapmanın yolu ise, masonlara göre, "olumlu bilim ve akıl" kisvesi altında topluma ateizmi empoze etmektir. Nihai hedefleri ise, dini bu "kültürel öge" konumundan da çıkarmak ve tamamen dinsiz bir dünya kurmaktır.

Masonik-materyalist felsefe çöküşü

Burada dikkat edilmesi gereken gerçek, masonların bu inancının iddia ettikleri gibi bilimsel bir temele dayanmaması, aksine bilime aykırı bir "batıl inanç" olmasıdır. Çünkü masonların inandığı materyalist felsefe ve evrim teorisi, çağımızın bilimsel bulguları tarafından çürütülmüş durumdadır:

1) Materyalizmin sonsuzdan beri var olan (yani yaratılmamış) evren yanılgısı, bir dizi astronomik ve fiziksel bulgu ile çürümüştür. Evrenin genişlemesi, kozmik fon radyasyonu, hidrojen-helyum oranının hesaplanması gibi gelişmeler, evrenin bir başlangıcı olduğunu ve yaklaşık 15-17 milyar yıl önce "Büyük Patlama" (Big Bang) adı verilen dev bir patlama ile yoktan var edildiğini göstermiştir. Big Bang teorisi, materyalist felsefelerin bağlıları tarafından uzun süre kabul edilmese de, sonuçta onları da ikna edecek şekilde galip gelmiştir. Günümüzde, ortaya çıkan bilimsel kanıtlar nedeniyle, bilim dünyası "evrenin yaratılışı" anlamına gelen Big Bang'i kabul etmektedir ve bu, materyalistleri çıkmaza sokmuştur.

Anthony Flew'un ifadesiyle, "Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir: Evrenin bir başlangıcı olduğu iddiasını." (Harun Yahya, Evrenin Yaratılışı, İstanbul: Global Yayıncılık)

2) Materyalizmin en büyük bilimsel dayanağı konumundaki evrim teorisi de yine bilimsel olarak büyük bir çöküş yaşamıştır. Hayatın kökeni hakkında 1930'larda Oparin ve Haldane gibi ateist evrimciler tarafından ortaya atılan senaryoların hiçbir bilimsel niteliği olmadığı, canlılığın bu senaryolarda ileri sürüldüğü gibi cansız maddeden kendi kendine doğamayacağı bugün anlaşılmış durumdadır. Fosil kayıtları, canlıların bir evrim süreci içinde oluşmadıklarını, farklı yapılarıyla yeryüzünde aniden belirdiklerini göstermektedir ve bu gerçek 70'li yıllardan bu yana bizzat evrimci paleontologlar tarafından açıkça itiraf edilmektedir. Modern biyoloji, canlıların evrim teorisinin öne sürdüğü gibi doğa kanunlarının ve rastlantıların ürünü olmadıklarını, her organizmada Allah'ın üstün yaratışını kanıtlayan delillerin bulunduğunu göstermektedir. (Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni)

Masonların evrime bağlılıkları

Peki masonlar, bilimin karşı yöndeki bulgularına rağmen neden materyalist felsefe ve evrim teorisine bağlılıkta ısrar etmektedirler? Üstad mason Selami Işındağ, yine masonlara özgü yayınlanmış olan Evrim Yolu adlı kitabında bu konuda şu açıklamayı yapar:

"Ahlak okulumuzun en önemli niteliği, bilim ve akıl ilkelerinden ayrılmamak, Theisme'in bilinmezlerine, gizli anlamlarına ve dogmalarına girmemektir. BUNA DAYANARAK DİYORUZ Kİ; yaşamın ilk oluşması, bugün bilemediğimiz, bulamadığımız koşullarla,

kristallerde başladı. Evrim yasasıyla canlılar doğdu ve yavaş yavaş yeryüzüne dağıldı. Evrim sonucu olarak bugünkü insan oluştu. Bilinci ve aklı ile hayvanlığın üstüne yükseldi."

Üstteki alıntıda ifade edilen sebep-sonuç ilişkisine dikkat etmek gerekir: Işındağ masonluğun en önemli özelliğinin "Teizmi" reddetmek, yani (Allah'ı tenzih ederiz) Allah inancını kabul etmemek olduğunu vurgulamaktadır. Ve hemen ardından, "buna dayanarak", yaşamın cansız maddenin içinden kendiliğinden doğduğunu, sonra bir evrim yaşandığını ve bunun insana kadar gittiğini iddia etmektedir.

Dikkat edilirse Işındağ'ın evrim teorisine getirdiğini sandığı dayanak herhangi bir bilimsel bulgu değildir. (Zaten böyle bir bulgu olmadığını, "bugün bilemediğimiz, bulamadığımız koşullar" sözüyle üstü kapalı kabul etmektedir.) Işındağ'ın evrim teorisine getirdiği sözde dayanak, "masonluğun Teizmi kabul edemez oluşu"dur. Yani masonlar evrimcidirler, çünkü (haşa) Allah'ın varlığını kabul edemezler. Evrimci olmalarının tek nedeni budur.

Faaliyetleri bağnazlık kokuyor!

33. dereceden Türk Masonlarının düzenlediği "Türkiye Yüksek Şurası"nın kayıtlarında ise, bu kez evrim senaryosu yine anlatılmakta, ardından masonların "yaratılış gerçeğini" reddettikleri şöyle belirtilmektedir:

"Çok eski bir devirde, inorganik bir şekil içinde, organik hayat ortaya çıktı; selül (hücre) organizmalarını meydana getirmek için selüller gruplaştı; bu selül organizmaları, çok selüllü kompleksler halinde geliştiler. Sonra, akıllı düşünce fışkırdı ve insan doğdu; ama nereden? Kendi kendimize bunu sormaktayız. Acaba, Allah'ın, şekilsiz çamur üzerine üflemesi ile mi? Hayat ve hayatın ağacı var olduğuna göre, biz, filogenetik çizgiyi takip ederek, "atlama" hareketi olan bu büyük fiili izah eden halkanın varlığını hissetmeli, anlamalı ve müşahede etmeliyiz; bir gelişme safhası olduğunu, belli bir anda, oradan, hayatın bir satıhtan başka bir satha geçişini gerçekleştiren büyük fiilin fışkırdığını kabul etmeliyiz."

Bu alıntıda da masonik bağnazlığı görmek mümkündür. Yazar batıl inanışlarını ifade ederken, hümanist felsefenin temel dogması olan "insan, var olan en yüce varlıktır" diyerek bunun dışında kalan bir açıklamayı peşinen reddettiklerini ilan etmektedir. Oysa bu son derece anormal bir durumdur. Çünkü masonların reddettikleri "gerçeğin" ta kendisidir. Gözlemlerimizle, deneylerimizle, akıl ve mantığımızla açıkça gördüğümüz yaratılış gerçeği yerine, cansız maddenin kendi kendine canlanıp insan haline geldiğini savunan masonlar kuşkusuz büyük bir sapkınlık içindedirler.

Masonlar, kavramlarla kafa karıştırıyorlar

Masonların ve diğer materyalistlerin söz konusu batıl inancının günlük yaşamda sıkça karşılaştığımız bir ifadesi, "Doğa Ana" kavramıdır. Evrim teorisini savunan belgesel filmlerde, kitaplarda, dergilerde, hatta reklamlarda dahi karşımıza çıkan "Doğa Ana" ifadesi, doğayı oluşturan cansız maddelerin (azot, oksijen, hidrojen, karbon gibi elementlerin, bunları içeren toprağın, suyun, atmosferin vs.) bilinçli bir güce sahip olduğu ve insanlar dahil tüm canlıları "yarattığı" şeklindeki bir batıl inancı ifade etmek için kullanılmaktadır. Hiçbir gözlemsel ve deneysel veriye ya da herhangi bir akılcı analize dayanmayan bu hurafe, sadece telkin yoluyla insanlara kabul ettirilmek istenir. Oysa canlıları ve insanı yaratan gücün "doğa" olduğunu iddia etmek, bir yağlıboya tabloyu meydana getiren gücün "boyalar ve fırçalar" olduğunu iddia etmek kadar saçmadır. Boyalar ve fırçalar, tablonun "maddi" malzemeleridir.

Ama tabloyu oluşturan asıl güç, onu çizen ressamdır. Tablodaki düzen ve tasarım, ressamın aklının bir ürünüdür. Evren ve canlılardaki düzen ve tasarım da, tüm bunları yaratan, düzenleyen bir Yaratıcı'nın varlığını kanıtlar. Bu, Allah'ın "Yaratıcı" (Halik) sıfatıdır. Masonlar (ve diğer materyalistler) ise, akıl ve bilimin gösterdiği bu gerçeği reddetmekte, bunun yerine körü körüne materyalist felsefeyi savunmaktadırlar.

EĞİTİMİN ÇÖKÜŞÜ

26 Mar 2006-Mehmed Şevket Eygi-milligazete

KONUYA girmeden önce terbiyeli, edepli, iffetli, vatansever, tek kelimeyle efendi kız ve erkek öğrencilerimizi tehzih ettiğimi beyan etmek isterim. Bu yazacaklarım onlarla ilgili değildir. Onlar bizim medar-ı iftiharımızdır, geleceğimizin teminatıdır, onları severiz, başımızın tacıdırlar.

Şimdi konuya girebiliriz:

Bu işin böyle olacağı belliydi. Bendeniz yıllardan beri İstanbul liselerinde okuyan bir kısım çocuklarımızın hallerini görüyor ve çok üzülüyordum.

Tuncer okul kapısından çıkıyor, yaptığı ilk iş gömleğinin yakasını gevşetmek, yukarıdan bir iki düğmesini açmak, kravatını aşağıya indirmektir. Bununla da bitmiyor, yine gömleğin etekleri pantolon dışına çıkartılıyor, hava müsaitse ceket omuza alınıyor. Yanındaki arkadaşları da böyle yapmıştır. Konuştuklarına kulak veriniz. Pek laubali, pek bayağı konuşmalar. Hattâ bunlara konuşma bile denemez. Argo kelimeler, ünlemler, kaba gülüşmeler...

Mübeccel e gelince: O da lise kapısından dışarı çıkınca etekliğini belinden kıvırıyor ve mini oluyor. Yanındaki arkadaşı ve arkadaşlarıyla kıkır, kıkır, fingir fingir bir konuşuyorlar ki, sormayın.

Kısa bir müddet önce İzmir den korkunç bir haber yansıdı bazı medya organlarına: Bir okulun birkaç fakir öğrencisini bir çete pazarlıyormuş. Bunlar kız mıymış Hayır maalesef erkekmiş. Elbette genellemiyorum ama böyle bir haber yayınlandı.

İstanbul dan diğer bir haber: Filan okulda birkaç büyük ve kabadayı öğrenci küçük yaştaki (erkek) öğrencilere tecavüz etmişler. Durumu öğrenen birkaç veli idareye müracaat etmişler. Onlara "Abartmayın bu kadar... Böyle şeyler olur..." denmiş. Müfettişler tahkikat yapıyorlarmış.

Liselerde bıçaklama hadiseleri son haftalarda çok arttı. Ölenlerin, yaralananların, başı yarılanların haddi hesabı yok.

Yıllardan beri uyuşturucu çetelerinin okulları pençeleri altına aldıklarını duyarız. Uyuşturucu deneme yaşı 11 e kadar düşmüş. Bu işte birtakım fakir ve muhtaç çocukları kullanıyorlarmış.

Onbeş yirmi sene önceki bir vak ayı anlatayım: Daha sonra rahmetli olan bir dostum, oğlunu şehrin zengin mahallelerinden birindeki liseye vermişti. Çocuk fakir olduğu için çete ajanları ona yaklaşmışlar, "Bu işle iyi para kazanır, kimseye muhtaç olmadan ferih fahur tahsilini

tamamlarsın..." demişler. İş dedikleri, zengin arkadaşlarına eroin, kokain ve benzeri uyuşturucular satmak.

Dostum bunu duyunca çok üzülmüş, kahr olmuş ve çocuğunu oradan alıp bin bir zahmet ve külfetle İstanbul dışında okutmuştu.

Peki okullarda faaliyet gösteren uyuşturucu çetelerinin içyüzü nedir

Onları sadece bir grup suçlu olarak görmeyiniz. Kökleri çok derinlerdedir. Çok güçlü, çok forslu koruyucuları ve ortakları vardır. Aksi takdirde bu işi yapabilirler mi, sürdürebilirler mi

Üç sene mi oldu, iki sene mi, dostlarımdan bir zat, ziyaretime gelmişti. Çok üzgündü. Oğlu suriçinde temiz bir semtteki bir ilköğretim okulunda öğrenciymiş. Hadise basına medyaya intikal etmemiş, okulun içinde kalmış, çocuk babasına söylemiş. Vak a şu: Altı öğrenci, bodrum katta bir kız çocuğuyla (onun rızası olarak) cinsel münasebette bulunmuşlar. Durumu kimse fark etmemiş, birkaç ay sonra kızın karnı şişince ana babası doktora götürmüşler. Doktor "Kızınız şu kadar aylık hamiledir" deyince ayılıp bayılmışlar, okula koşmuşlar. Hadise ört bas edilmiş... Hem kızın ve ailesinin, hem erkek çocukların, hem okulun namusu kurtulmuş!

Bir müdür bey, okullardaki bu hadiseler dolayısıyla şöyle demiş: "Olur bu gibi hadiseler. Medya meseleyi abartıyor..."

Peki millî eğitim sistemimiz, okullarımız, çocuklarımız, gençliğimiz bu duruma nasıl düştü

Okullarımızda sözde mecburî din ve ahlak dersleri okutuluyor. Bu dersler hakkıyla okutulmuş olsaydı durum böyle mi olurdu.

Herkes okullarda din dersi okutuluyor diyor ve bu derslerin nasıl okutulduğunu veya okutulmadığını sorup araştırmıyor. Bu dersler bir aldatmacadan ibarettir. Bana inanmıyorsanız alın bir "Din dersi" kitabını ve tedkik buyurun.

Okullarımızda uzun yıllar boyunca, Darwin in iflâs etmiş evrim teorisi gerçekmiş diye okutuldu. Darwin in iki özelliğini söyleyeyim: Biri Karl Marks ın arkadaşı ve dostu olduğudur. İkincisi de Türkleri yabanî bir kavim olarak görmesidir.

Darwin teorisi Allah inancına, yaratılış inancına tamamen zıttır. Ona göre hayat maddeden türemiş, milyonlarca yıl önce canlı bir hücre meydana gelmiş, sonra evrimle bugünkü çeşitlilik oluşmuştur.

19 uncu ve 20 nci asırlarda insanlığı şaşırtan, sapıtan, iki ideoloji vardır. Biri Marksizm, diğeri Darvinizm yahut evrim teorisi.

Evrim teorisi çoktan iflas etti, onun yerine neo-Darvinizm çıktı, o da iflas etti. Lakin taraftarları, bağlıları onu hâlâ benimsiyorlar.

Eğitim sisteminin üç ana vazifesi vardır:

(1) Genç nesilleri, çocukları bilgili, kültürlü yetiştirmek. Nasıl bilgiler Doğru ve sahih olan bilgiler ve inançlar...

(2) Gençlere, çocuklara ahlak ve karakter terbiyesi vermek. İngiltere eğitiminde bu ikinci maddeye çok önem verilir. Sadece bilgi veren, onun yanında ahlak ve karakter veremeyen bir eğitim yetersizdir, hattâ zararlıdır.

(3) Sanat, estetik, güzellik boyutu kazandırmak.

Bizim millî eğitim sistemimiz elli yıldan beri bu üç konuda son derece yetersiz kalmıştır. Son hadiseler iflas etmiş olduğunu göstermektedir.

Öyle bir eğitim düşünün ki, çocuğu yedi yaşında alıyor, on iki sene okutuyor, eline diploma veriyor ve bu çocuk veya genç, 1928 den önce anadiliyle yazılmış, basılmış kitapları, arşiv vesikalarını, tarihî bina kitabelerini, dedelerinin mezar taşlarını okuyamıyor. Böyle eğitim olur mu Soruyorum: Dünyanın hangi medenî, ileri, demokrat, insan haklarına saygılı ülkesinde, 1928 den önce yazılmış ve basılmış metinler okunamaz, anlaşılamaz

Bizim okullarımızda doğru dürüst cebir geometri, fizik kimya bile okutulup öğretilemiyor. Lise mezunları, özel dershanelere çuvalla para ödeyerek eksiklerini tamamlamak zorunda kalıyor.

Bir memleketin ne durumda olduğunu, iyi veya kötü olup olmadığını anlamak mı istiyorsunuz, onun liselerine bakınız. Liseler iyiyse, ülke iyidir, değilse, batıyor demektir, istikbali karanlıktır.

Bu memleket asırlar boyunca İslâm dini, İslâm medeniyeti, İslâm ahlakı ile ayakta durdu. Ticaret ve iktisat hayatı bile dinî esaslar ve temeller üzerine kuruluydu. Loncalar, ahîlik, fütüvvet teşkilatı... Onları yıktık yerlerine ne koyduk

Bozulan sadece okullar, eğitim sistemi, gençlik değildir. Bütün ülkede genel bir bozulma, kokuşma, çürüme müşahede edilmektedir.

Hamlet piyesindeki meşhur cümleyi bir an bile olsun hatırınızdan çıkartmayınız;

"Danimarka krallığında kokuşmuş bir şey var."

Böyle giderse bazı büyük şehirlerimizde bir sene sonra sokağa çıkmak bile zorlaşacaktır.

Millî eğitim sisteminin ana vazifesi, birbirlerinin meleği olan iyi Türkiyeliler, iyi vatandaşlar, iyi insanlar yetiştirmektir. Bu yapılamazsa, o ülkenin insanları, birbirinin kurdu olur ve korkunç bir kaos meydana gelir.

Bir ülkeye elbette doktor, mühendis, işletmeci lazımdır. Lakin en lazım olan meslek ve uzmanlık eğitimciliktir, öğretmenliktir. Biz bütün dikkatimizi, ilgimizi birtakım bol para getiren mesleklere yoğunlaştırdık ve eğitim işlerine gereken önemi vermedik.

Birtakım politikacılar ve halk için eğitim ne demekti Bir okul binası yapılır, içindeki dershaneler döşenir, gereken sayıda öğretmen kadrosu tayin edilir, yine gereken sayıda öğrenci alınır ve bu çocuklar okutulur. Behey adamlar! Okutulur diyorsunuz ama ne okuttuğunuzu biliyor musunuz

Dünyanın ciddî ülkelerinde okullar sınavla bitiriliyor. Bizde sınav mınav yoktur. Ön kapıdan giren çocuk birkaç yıl sonra elinde diploma denilen bir kağıt parçasıyla arka kapıdan mezun edilir. Ne yeterli bilgi ve kültür verilmiştir, ne ahlak ve karakter terbiyesi, ne de sanat ve estetik boyutu kazandırılmıştır.

Eğitimimiz düzeltilebilir mi Teorik olarak düzeltilebilir ama pratikte böyle bir şeyi mümkün görmüyorum. Bir kere kafalar, zihniyetler taşlaşmış, betonlaşmıştır. Okullarımız belli bir ideolojinin fideliği olarak faaliyet göstermektedir. Bu ideoloji ile buraya kadar... Bundan sonrası tufandır.

Zaman zaman yazıyorum: Türkiye ye yakın komşu bir ülkede gerçekten millî bir Türk lisesi açılmalıdır. Şimdilik bir tek lise yeter. Bu lisede, 1928 den önceki yazımızla okumak ve yazmak da öğretilmelidir. İngiltere deki Eton koleji ayarında kaliteli eğitim verilmelidir. Böyle bir okuldan mezun olup, daha sonra üniversitede eğitim, medya, iletişim gibi sahalarda ihtisas yapacak gençler belki Türkiye ye hizmet edebilirler.

Bugün ülkemizde hizmet yok mudur Vardır ama yeterli değildir. Hattâ bendeniz kalitesiz hizmete hizmet demem.

BU KAFA MAYMUN KAFASI

23 Eyl 2006 -Resul Serdar Ataş / İstanbul-milligazete

Milliyet gazetesi İslâm ın reddettiği Evrim Teorisi ni öven bir haber yayınladı. "Evrim Teorisi ne Etiyopya dan selâm geldi" başlıklı bir haber yayınlayan gazete, defteri çoktan dürülmüş bir araştırmanın sonucu sanki yeniymiş gibi sundu. Evrim Teorisi üzerine yaptığı araştırmalarıyla haklı bir üne sahip olan Dr. Cihat Gündoğdu, "Bu fosil bir insansıya değil, türü tükenmiş bir A. Afarensis adlı şempanzeye aittir. Amaçları insanları Allah ın yaratmadığına inandırmak" diyerek haberi yalanladı.

Milliyet Gazetesi nin tam da Ramazanın arifesinde gündeme getirdiği iddia fos çıktı. Dünkü sayısında Milliyet Gazetesi "Evrim Teorisine Etiyopya dan Selam Geldi" başlıklı bir haber yayınlayarak, kamuoyuna defteri çoktan dürülmüş bir araştırmanın sonucu sanki yeniymiş gibi sundu. Söz konusu haberde Milliyet Gazetesi, Etiyopya da bulunan bir "İnsansı" fosili bulunduğunu ve bu fosilin Evrim Teorisini destekleyen en büyük kanıtlardan biri olduğunu öne sürüyordu. Hatta hızını alamayan gazete, haber içeriğinde artık modern insanın erken atalarının neye benzediğine dair net bir resmin elde edilmek üzere olduğunu iddia ediyordu.

Evrim Teorisi üzerine yaptığı araştırmalarıyla haklı bir üne sahip olan Dr. Cihat Gündoğdu, Etiyopya da bulunan fosilin, bir insansıya değil, türü tükenmiş A. Afarensis adlı bir şempanze türüne ait olduğunu söyledi. Gündoğdu, "Evrimciler basın ve medya yoluyla evrim teorisini sanki bir gerçekmiş gibi yansıtmaya çalışıyorlar. Sanki bilimsel veriler evrim teorisini kanıtlıyormuş gibi davranmaya çalışıyorlar. Oysa olayın temeline bakıldığında, kimya, paleontoloji, fizyoloji ve tıp gibi bilimlerin hiçbir şekilde Evrim Teorisini desteklemediği, aksine çürüttüğü görülür. Bu son olayla, paleontoloji nin Evrim Teorisi ni kanıtladığı gibi bir imaj oluşturulmaya çalışılıyor. Konuya uzak, konunun detaylarını bilmeyen insanlara karşı bir aldatmaca oyunu sergilenmiş oluyor. Bu son fosil örneği incelendiğinde aslında karşımıza yeni bir şeyin çıkmadığı görülüyor. Çünkü bulunan fosil A. Afarensis adı verilen soyu tükenmiş maymun türüne aittir. Bugüne kadar yaklaşık 6 bin 500 tane maymun türü yaşamış ve bugün bunların sadece120 tanesinin soyu hala devam etmektedir. Bu soyu tükenmiş

maymun türlerine ait fosilleri buldukları zaman, üzerine spekülasyonlar yapıyorlar. Yani Darwinist ideolojiyi temellendirip, insanı Cenab-ı Allah ın yaratmadığını, her şeyin tesadüfen oluştuğunu ve türlerin rasgele değişim ve dönüşümlerle meydana geldiği iddiasını bu şekilde bir propagandaya dönüştürüyorlar. Çünkü A. Afarensis üzerine yapılan araştırmalar bunun soyu tükenmiş bir şempanze türünden başka bir şey olmadığını gösteriyor. Bu türe ait sayısız fosil örnekleri de bulsalar, bulunan fosiller bu sonucu değiştirmeyecektir" dedi.

Gündoğdu, Paleontoloji alanında dünyaca tanınmış bir İngiliz paleontolog olan Lord Solly Zuckerman ın da, 20 yılı aşkın çalışmaları sonucunda A. Afarensis lerin hiçbir şekilde dik olarak yürüyemedikleri sonucuna vardığını kaydetti. Gündoğdu, "Soyu tükenmiş olan bu maymun türünün iç kulak yapısı incelendiğinde bu türün insandan çok farklı olarak dik olarak kesinlikle yürüyemediği, bunun yerine dört ayağı üzerinde yürüdüğü çok net bir şekilde anlaşılmıştır. Bu gerçek dünyanın tüm bilimsel otorite çevreleri tarafından artık kabullenilmiş olmasına rağmen, Milliyet Gazetesi nin bu haberinde bu gerçekten hiç bahsedilmemiş. Üstelik Etiyopya da bulunan bu fosilin leğen kemiği zaten ortada yok, yani leğen kemiği bulunamamış. Konuyla ilgili çıkarımda bulunmamıza olanak tanıyacak olan kısım leğen kemiğidir. Ancak leğen kemiği ortalarda yok. Çünkü kuyruk sokumu ve leğen kemiğiyle beraber bir canlının ayakta durup duramayacağı anlaşılabilir. Bahsedilen fosil örneği zaten 5 yıl önce bulunmuş bir fosil örneğidir ki, bugüne kadar bununla ilgili ses seda çıkmamıştı. Ancak günümüzde ellerindeki tek malzeme bu olduğu için gündeme getirdiler" şeklinde konuştu.

Dünyanın çeşitli yerlerinde kurdukları yaşayan fosiller sergisi ile evrim teorisni çürüttüklerini dile getiren Gündoğdu, şöyle konuştu: "Paleontoloji bilimi bize şunu gösteriyor: Türler bir anda ortaya çıkmışlardır. Yani türler ilkelden gelişmişe doğru bir süreç izlememektedir. Paleontoloji böyle bir değişimin olmadığını bize açıkça gösteriyor. Evrimciler bu konuyu saklarlar, anlaşılmasını, öğrenilmesini istemezler. Bununla beraber, bizim şu anda dünyanın birçok yerinde hala sergilemekte olduğumuz fosil örnekleri bugün yaşamakta olan canlı türlerinin tıpa tıp aynısıdır. 50 milyon yıllık bir karınca fosilinin bugünkü örneğinden hiçbir farkı yoktur. 300 bin yıllık bir köpek balığı fosili bugünküyle aynıdır. Bu milyonlarca yıl içinde hiçbir değişime, dönüşüme uğramamış binlerce, yüz binlerce fosil örneğiyle doludur müzeler. Evrimciler bu hiç değişime uğramamış fosilleri depolarda saklarken, biz bunları gün yüzüne çıkarıp sergiliyoruz. Evrimcilerin artık savunacakları hiçbir şey kalmadığı ve insanlar da artık bu konuda aydınlandığı için, böyle bir fosil örneği ile karşımıza çıkıp öyle iddialarda bulunuyorlar ki bu iddialar bilimsellikten çok uzak komik iddialar oluyor. Bu olay evrimcilerin son çırpınışlarını göstermesi açısından çok güzel bir örnektir aslında. Bulunan bu fosil örneğinin yeni bir bulguymuş gibi lanse edilmesi kadar komik bir çaba olamaz. Bu, basının dünya çapında bir abartmasıdır. Bu fosili bulan paleontologlar bile, bu fosilin insanla bir benzerliğinin olmadığını kendileri Nature dergisinde dile getirdiler. Ama Darwinist propagandayı ayakta tutmak adına basın ve medya, söz konusu araştırmanın sonuçlarına kendi yorumlarını ekleyerek kamuoyuna sunmaktadır."

EVRİM TEORİSİ CEHALET YOLUYLA OSMANLI'YA GİRMİŞTİR

26 Oca 2010-milligazete

Bilimsel gelişmelerin günümüzdeki kadar hızlı olmadığı bir dönemde, hiçbir şekilde itibar edilemeyecek ve değersiz bir takım görüşler bilim olarak insanlara sunulmuştur. Böylece materyalist felsefenin savunucuları bilimin henüz hakkında bilgi vermediği pek çok durumu suistimal etmişlerdir. Sırf materyalist propagandanın geniş kitlelere yayılması için "din-bilim

çatışması" iddiası geliştirilmiştir. Bu iddiayı dile getiren kaynaklarda, dinin tarih boyunca bilime karşı olduğu, bilimin ancak din terk edildiğinde gelişebileceği gibi, cahil insanları etki altına almayı hedefleyen hikayeler anlatılmıştır.

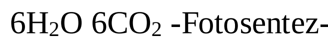
Osmanlı döneminde de bazı genç ‘tıbbiye‘ öğrencileri kurmuş oldukları İttihad-ı Osmani Cemiyeti (bu cemiyet daha sonra İttihat ve Terakki Cemiyeti‘ne dönüşmüştür) altında birleşmişler ve yukarıda özetlenen propagandaların hedefi olmuşlardır. Cemiyetin içinde bulunanlar birer birer Avrupa‘ya (özellikle Fransa‘ya) giderek materyalist telkinlerden etkilenmişlerdir. Baron d‘Holbach, Diderot, Cabanis, Rousseau ve Victor Hugo gibi sahip oldukları materyalist görüşlerinin hiçbir bilimsel temeli olmayan bu yazarların eserleri cemiyet gençleri tarafından tercüme edilip, Osmanlı‘ya yayılması sağlanmıştır. II. Meşrutiyetin ilanı ile birlikte bu kitaplar gerek matbaalarda basılmak suretiyle gerek dönem mecmualarında yayınlanmak suretiyle Osmanlı halkına ulaştırılmıştır.

21. yüzyıla kadar insanlığın, DNA‘nın tam 1 milyon ansiklopedi sayfası kadar bilgi ihtiva ettiğinden (23 ciltlik Britannica Ansiklopedisinin bile toplam 25 bin sayfası vardır), bu bilginin eksiksiz ve hatasız olarak yazıldığından, aksi halde tek bir hatada bile yaşama izin vermeyecek zararlar ortaya çıkacağından haberi yoktu. Her gün, 24 saat boyunca, hiç durmadan, her saniyede insanın gen bilgilerinden bir tanesi okunacak olsa, bu işlemin tamamlanması için 100 yıl geçmesi gerekmektedir. DNA‘daki bilginin kitap haline getirildiğini varsaydığımızda ise, bu kitapları üst üste koyduğumuz takdirde, kitapların yüksekliği 70 metreye erişecektir. Eğer DNA‘daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu‘ndan Ekvator‘a kadar uzanacaktır.

DNA‘daki kodlama hatası meydana gelirse nasıl bir deformasyon oluşacağı ile ilgili bir örnek vermek istiyorum; İnsanın 9. Kromozomundaki bir C harfinin A harfi ile yer değiştirmesinin sonucunda insan ellerinin yapısı bozulur ve parmaklar oluşmaz.

İttihad-ı Osmani cemiyeti mensubu genç öğrenciler bilimin sunduğu bu bilgilerden habersiz biçimde tamamen cehaletten istifade eden materyalist görüşleri İmparatorlukta yaymışlardır. O dönemde Münif Efendi, Mecmua-ı Fünun‘da Darwinist görüşlerin etkisinde kalarak hiçbir bilimsel dayanağı olmayan şu görüşleri yazmıştır: "yeryüzü tabakalarında, önce bitkiler sonra hayvanlar meydana gelmişlerdir. Bunlar da ilkel halde yosun ve ahtapot balığı cinsinden olup uygunluktan, intizamlıktan ve gelişmişlikten uzak kalarak, gayet ilkel bir şekilde bulunmuşlardır."

Münif Efendi bu yazıda ilkel olarak nitelediği yosunlar Atmosferdeki oksijenin yaklaşık % 70‘ini fotosentez mekanizması ile üretmektedir. Ve fotosentez yeryüzünün en karmaşık sistemlerinden biridir. Reaksiyon kimya dilinde şöyle formüle edilir:

$6H_2O$ $6CO_2$ -Fotosentez-

SEYFİ ŞAHİN MAYMUNLARIN İNSANLARDAN TÜREDİĞİNİ İDDİA ETMİŞTİ

Malumatfurusorg-24 Haziran 2020

Vahdet Gazetesi Yazarı Seyfi Şahin Maymunların İnsanlardan Türediğini ve Afrika’daki Şempanzelerin Lanetlenmiş Yahudiler Olduğunu Öne Sürmüştü

Kapatılan Vahdet Gazetesi yazarı Seyfi Şahin 31 Ocak 2016 tarihli "Maymunlar İnsanlardan Türemiştir" başlıklı yazısında evrim teorisini tersten aktararak bir nefret söyleminde bulunmuştu.

İnsanlarla maymunların biyolojik açıdan birbirlerine benzediğini kabul eden ve bir doktor olduğunu belirten Şahin, maymunların insanlardan türediğini ve Afrika'da yaşayan goril ve şempanzelerin aslında lanetlenmiş Yahudiler olduğunu öne sürerek, Darwin'in Yahudi olduğunu ve Müslümanları dinlerinden çıkarmak için evrim teorisini ortaya attığını iddia etmişti.

Maymunun insandan türediği iddiasını antisemitist söylem üzerine ve Charles Darwin'in Yahudi olduğu iddiasına kuran Şahin, Darwin'in Yahudi olmadığını gözden kaçırmış.

Vahdet yazarının Afrika'nın kuzeyinde büyük ormanların yer aldığı ve bu ormanlarda goriller ve şempanzelerin yaşadığı iddiası da tam olarak doğru değil.

Seyfi Şahin'in maymunların insanlardan türediğini ve Afrika'daki şempanzelerin lanetlenmiş Yahudiler olduğunu öne sürdüğü yazısı **şu şekilde idi**:

Maymunlar insanlara benzer hayvanlardır.

İnsan kromozomu 46 dır

Maymun kromozomu 48 dir.

Bu kromozom yapıları birbirine yakın olduğu için,

Bu varlıkların birine kromozomal geçişi mümkündür.

Yani ya, insan Maymundan türedi

Veya maymun insandan türedi.

Biz tabipler olarak kromozom anomalilerini incelediğimizde,

İnsan kromozom anomalisinden maymuna benzer insanlar doğmaktadır.

Mesela mikrosefali doğan çocuklar

Hem şekil olarak, hem de zeka olarak maymun gibidirler.

Tavır davranış, cemiyet hayatında,

Özel kontrol altında tutulması gerekir.

Bu durum, hastalık istatistiklerinde azımsanmayacak bir rakamdır.

Maymunlarda da kromozom anomalili doğanlar da vardır.

Ancak onlar içinde hiç insan doğmamış,

İnsana yakın bir maymun da türememiştir.

O zaman anlıyoruz ki, maymunlar insanlardan türemiştir.

Çünkü bu anomali durumu meydana getirecek pek çok faktör var.

İlahi, çevre ve kimyasal faktörler gibi…

Kainatın yaratıcısı, yüce Rabbimiz de bu gerçekleri doğruluyor.

“Şüphesiz ki, içinizden cumartesi günü yasağını çiğneyenleri bilirsiniz,

İşte bunlardan dolayı onlara sefil maymunlar olun-dedik(2/65)”

Ayrıca; ”De ki;-Allah katında cezaya çarptırılma bakımından bunlardan daha kötüsünü size haber veremi? Allah kimlere lanet etmiş ve gazabına uğratmışsa, kimlerden maymunlar, domuzlar ve şeytana tapanlar yapmışsa, işte bunların makamı daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır. (5/60)”

Bir de;”böylece onlar kibre kapılıp, yasak kılınan şeylerden vazgeçmeyince, biz de onlara hor ve zelil maymunlar olun dedik.(7/166)”

Yukarıdaki ayetler maymunların insanlardan türediğine işarettir.

Allah daima doğru söyler.

Evrim teorisi, Darwin denen bir Yahudi tarafından ortaya atılmıştır.

Yani bir görüştür.

Bu teori, Yahudi olmayanları dinlerinden çıkarmak,

İmanlarını zedelemek ve dinleri hakkında şüpheye düşürmek içindir.

Darwin Yahudi olduğu için kendi dinine inanıyor ve yaşıyordu.

Kendi dinine göre de törenle gömüldü.

Ama gerçek hedef Müslümanlardı. Muhtemelen Darwin de bu ayetleri biliyordu.

Allah da Kuranı Kerimde bu sapıklığa çok güzel cevap vermiştir.

Dünya para ve bilim kurumlarında çok iyi teşkilatlanmış olan Yahudiler.

Çok güçlü oldukları için, bilim dünyasında adeta terör estirmektedirler.

Propaganda ve çok tekrar edilen safsata ile, beyinleri yıkayıp,.

Bu görüşü bir kanun gibi, hatta bilimsel gerçek gibi yutturmuşlardır.

Hatta bazı echel ilahiyatçılar bile bu teorinin propagandasına kapılıp,

Hz Ademi bile yanlış tefsir edip küfre girmektedirler.

Ben bugün Afrika’nın kuzeyinde ormanlarda yaşayan goril ve şempanzelerin,

Lanetlenmiş Yahudi olduklarına inanıyorum.

Bunlar mutasyona uğramış, sapık insanlardır.

Bu görüş inanın Darwin teorisinden daha güçlü ve bilimseldir.

Ancak biz Müslümanların ve buna inananların,

Ne bankalarımız, ne paralarımız, ne bilim dünyasında teşkilatımız,

Ne de bu gerçekleri haykıracak propaganda gücümüz var?

Ama Aklımız, imanımız ve Allah’ımız var. Elhamdülillah…

EVRİMLEŞİN BİRAZ!..

15 Mar 2009-milligazete

Sürekli gelişmekte olan ve kısa bir süre önce hayal olduğunu düşündüğümüz şeyleri gerçekleştirmemize imkan sağlayan teknoloji, bilgi edinme ve bu bilgiler üzerinden yorum yapma imkanlarımızı da alabildiğine genişletmiş durumda.

Şu anda sıradan bir ilköğretim öğrencisi bile, bilgisayarı marifetiyle, bir zamanlar çoğumuz için öğrenmesi yıllar gerektirecek bilgilere kısa bir sürede ulaşabilecek durumda.

Kirliliği hariç, bir bilgi okyanusunda yüzüyor gibiyiz adeta...

1800‘lü yıllarda yaşamakta olan bir kişi, bitki, hayvan ve insanlar hakkında ne kadar bilgi sahibi olabilirdi acaba?..

Gazetelerin sınırlı olduğu, internet, televizyon ve radyonun bulunmadığı; ulaşım ve haberleşme gibi sahalarda, bugüne nazaran kaplumbağa hızında olunan bir dönemde, bir ya da birkaç kişi, hakikaten büyük bir aşk ve şevkle çalışsalar bile, bugüne referans olabilecek ne kadar bilgi toparlayabilirlerdi?..

TÜBİTAK tarafından yayımlanan Bilim ve Teknik Dergisi‘nde Darwin ve Evrim‘le ilgili bir makalenin basılmadığı iddiaları üzerine başlayan tartışma, medyanın büyük bir kısmı tarafından ciddi şekilde büyütüldü, nedense.

1809‘da doğup, 1882‘de ölmüş olan İngiliz doğabilimci Charles Robert Darwin‘in 1859‘da yayınlanan ‘Türlerin Kökeni‘ isimli kitabı başta olmak üzere diğer çalışmaları ile oluşturduğu fikirlerden esinlenerek oluşturulan ve adı üzerinde bir teori olmasına ve ortaya atıldığı tarihten bu yana ispatlanamamış; bundan sonra da ispatlanamayacağı artık kesinleşmiş olmasına rağmen; Evrim Teorisi, bir kesim için ‘olmazsa olmaz‘ bir saplantı konumuna gelmiş gibidir nerdeyse.

İşin garip tarafı ise bu teoriye sıkı sıkı sarılanların ilerici, modern ve çağdaş oldukları iddiasında olanlar arasından çıkmakta oluşu.

Günümüzde belki de Darwin'in ve beraber çalıştığı insanların hayal ettiğinden çok ötelere taşınmış bir Evrim Teorisi olgusu ile karşı karşıyayız.

Sözkonusu teori, ispat edilememiş olması bir yana, iddia ettiği tezlerin ötesinde bir mana ile anılmaktadır artık.

Sözgelimi, Evrim Teorisi denildiğinde hemen akla gelen, 'insanın maymundan evrildiği' gibi bir iddiadır ve ama Darwin bunu kitabında dillendirmemiştir bile.

Vikipedi'ye göre, Darwin'in meşhur kitabının giriş cümlesi, teorisinin basitçe açıklamasıdır ve o da şöyledir:

"Her canlı türü, yaşaması mümkün olandan daha fazla birey doğurduğundan ve bunun sonucu olarak sık sık tekerrür eden bir hayatta kalma savaşı mevcut olduğundan, yaşamın karmaşık ve zaman zaman değişen koşullarında kendisine fayda sağlayacak herhangi bir değişikliğe sahip olan her canlı, hayatta kalmada daha yüksek şansa sahip olacak ve doğal olarak seçilecektir. Kuvvetli kalıtım prensibi sayesinde, seçilen her cins kendi yeni ve değişik formunu yayma eğiliminde olacaktır."

Bu temel fikirden hareketle Evrim Teorisi adı altında, 'bütün canlıların tek hücreden oluştuğu, zaman içerisinde tesadüflerle tek hücrelilerden çok hücrelilere, yani basitten karmaşık olan canlılara doğru bir seyir izlendiği ve bu arada 'doğal seçilim (seleksiyon)' yoluyla evrimleşen yani gelişen canlıların ayakta kaldığı...' şeklinde bir teori oluşturulmuş ve bununla da, canlıların tümüyle Cenab-ı Hakk tarafından var edilmiş olduğu gerçeği perdelenmeye çalışılmıştır.

Kendilerini çağdaş ve modern addedip, bilimsel takıldıkları iddiasında olanların; bir buçuk asır önce ileri sürülmüş ham fikirlere takılıp kalmaları, ne kadar tuhaf!..

Bütün bunların geçersiz ve anlamsız olduğu, bilimsel olarak da ortaya konulmuş durumda.Bazı çevreler bunu aşabilirlerse eğer, evrimleşecekleri kesin!..

EVRİM TEORİSİNİN SORUNLARI (1)

12 Ocak 2022 , Çarşamba-Ömer Türker-www.gzt.com/

Nesnelerin oluşum süreçleri, ilâhî bilgi, irade ve kudretin eseri olarak ortaya çıkar.

Mesela İstanbul'da yaşayan bütün kuşların, bir müddet sonra memeli bir canlı gibi doğurmaya başlaması ilâhî irade ve kudret açısından imkânsız değildir, kuşların yumurtlaması kadar olağandır. Yahut kuşların, bir müddet sonra tamamının yılana dönüştürülerek hakikatlerinin değiştirilmesi de Bağdat Mutezilesi hariç bütün kelamcılara göre hiçbir şekilde imkânsız

değildir. Dolayısıyla her doğal nesne veya durumu önceleyen ilâhî karar anlamında gaye, var olduğu sürece zorunludur, zorunlu olduğu için var değildir.

Evrim teorisi, ortaya çıktığı zamana kadar canlıların yaratılışı hakkındaki temel kabullere aykırı görüldüğü için Hristiyan dünyada büyük tepki çekmiş ve pek çok ateşli tartışmaya yol açmıştır. Darwin'in hayatını inceleyen bazı araştırmacılar, onun uzun süren baş ağrılarının aslında psikosomatik olduğunu söyler. Zira gençliğinde Hristiyan kelamı eğitimi alan biri olarak Darwin, teorisinin geleneksel dinî kabuller bakımından ne denli yıkıcı sonuçlar doğuracağının farkındaydı. Nitekim teorisini açıkça ilan ettikten sonra ağrılarının hafiflediği söylenir. Teorinin dünyanın diğer havzalarına intikali ve uyandırdığı infiâl de Batı'daki tartışmaları andırır ve pek çok bakımdan o tartışmaların bir uzantısı sayılabilir. Genel olarak evrim teorisi hakkındaki tartışmaların bir kısmı, teorinin dışarıda bıraktığı hususlarla ilgili iken, bir kısmı da teorinin yaptığı açıklamalarla ilgilidir. Önce birinci kısmı ele alalım. Daha önce teoriyi özetlerken belirttiğimiz gibi teori oldukça vazıh bir şekilde klasik dünyanın iki temel kabulünü bilimsel açıklamanın dışında bırakır.

İlk olarak teori, canlılığın gelişim süreçlerini metafizik bir fâil kavramına başvurmadan açıklar. Hatta böylesi bir yaklaşımın, doğal süreçleri anlamaya hiçbir katkısını olmadığını düşünür. Buna göre metafizik bir müdahale gözlenebilir bir şey değildir. Gözleme konu olmayan bir şey ise bilimsel açıklamanın bir parçası olmaz. Her bir doğal vakanın oluşum süreçlerini incelediğimizde ardışık oluşlar tespit edilebilmekte ve herhangi bir oluşumun nasıl meydana geldiği anlaşılabilmektedir. Bu sürece belirsiz bir fâilin dâhil olması için hiçbir gerekçe yoktur. Dahası, türleşme süreçleri tamamıyla çevre şartlarıyla ilgili olduğundan önceden programlanmış da olamaz. Böylece teori, doğal süreçlerin açıklamasında her türlü ilahî müdahaleyi veya metafizik illeti bilimsel açıklamanın dışında bırakmaktadır. Fakat burada dışarıda bırakmak, en azından ilk bakışta, çürütmek veya aksini kanıtlamak anlamında değildir, "ilgisiz kalmayı ilke hâline getirmek" tir.

Süreçlerin tasvirindeki belirsizlikler, bilimsel araştırmanın umut vaat eden gelişimine havale edilmektedir.

Bu sayede doğal süreçlerin ardışık bir tasvirine ulaşmak ve sebep-sonuç ilişkisini bizzat bu süreçlerin dışına çıkmadan kurmak mümkün olmaktadır. Süreçlerin tasvirindeki belirsizlikler, bilimsel araştırmanın umut vaat eden gelişimine havale edilmektedir. Evrim teorisinin en çok tartışılan yönlerinden biri budur. Çünkü bu yanıyla teori, ateizme payanda yapılmakta ve doğal süreçlerin varlığını açıklamada her türlü dinî yahut klasik anlamıyla metafizik ilkeyi "işlevsiz" hâle getirmektedir. İşlevsiz bir ilkeye inanmanın herhangi bir gereği yoktur. Dolayısıyla teorinin bu işlevsizleştirici yönünü, biyolojinin sınırlarını aşarak tümel bir iddiaya dönüştürenler, metafizik ilkenin biyolojik açıklamadaki gereksizliğini bir tür ret olarak algılamayı tercih etmektedir. Öte yandan evrim teorisini benimseyen Hristiyan, Müslüman veya başka dine mensup dindar insanlar da vardır.

Çünkü ilâhî fâilin etkisi, doğası gereği fiziği aşar ve zaten gözlemlenebilir bir şey değildir.

Çünkü ilâhî fâilin etkisi, doğası gereği fiziği aşar ve zaten gözlemlenebilir bir şey değildir. Bütün doğal süreçler, aynı zamanda Allah'ın fiilinin kendisi olarak değerlendirilmeye elverişlidir. Bu durumda fiilin ilahi olması ile doğal olması birbirine çelişen yargılar değildir. Bu tavrın izahında İmâm Mâtürîdî'nin tekvin teorisi açıklayıcı bir işlev görebilir. İmâm Mâtürîdî diğer kelamcılardan farklı olarak Allah'ın "tekvin" (yaratma, var etme, oluşturma) sıfatı bulunduğunu iddia eder.

Ona göre yaratılan her bir şeyin temelde iki yönü vardır. Birinci yön, yaratılana bakar, sonradan meydana gelmişliği, zaman ve mekân içre olmayı ifade eder. İkinci yön ise Allah'a bakar, zamansızdır, mekânsızdır, ezelîdir. Bir nesneye baktığımızda gözlemlerimize konu olan yön birincisidir. İkincisi ise nesnenin zaman ve mekâna bağımlılığından hareketle kavranır. Nesnenin doğal bir oluş veya süreç oluşu itibarıyla değil de var oluşu itibarıyla sadece kendisinden hareketle açıklanamayacağını aklen kavrarız ve bu kavrayış bizi, bir yaratıcının varlığına ulaştırır.

Bunun anlamı şudur: Bir nesnenin fiziksel olarak açıklamasını yapmak, onun varlığını açıklamak anlamına gelmez. Mevcudun nasıl olup da var olduğu sorusunu sorduğumuzda araştırmanın mahiyeti değişir ve bütün süreçleri yeni baştan düşünmek zorunda kalırız. Bu açıklamayı evrim teorisiyle ilişkilendirecek olursak şöyle diyebiliriz: Bir canlı türünün gelişim süreçlerinin olabildiğince kusursuz bir tasvirine ulaştığımızda bizzat bu süreci anlamamızı sağlayacak bütün soruları cevaplamış olmayız.

Teori, canlılığın gelişim süreçlerini metafizik bir fâil kavramına başvurmadan açıklar. Hatta böylesi bir yaklaşımın, doğal süreçleri anlamaya hiçbir katkısını olmadığını düşünür.

Evrimsel açıklama, hem canlılığın niçin meydana geldiğini açıklamamakta hem de varlık tarzına ilişkin bütün sorulara ilgisiz kalmaktadır. Esasen biyolojik bir araştırma olduğu için bunun anlaşılabilir bir tarafı da vardır. Zira tarih boyunca zaten fizik ve matematik bilimlerde araştırılan nesne ve vakanın sadece oluşturucu unsurlarının olabildiğince uygun bir tasvirinin verilmesi amaçlanmıştır. Biyoloji yüzlerce yıldır metafizik sorular soruyordu da bugün metafizik sorulara kayıtsız kalıyor değildir.

Klasik dünyada da biyoloji, zooloji veya herhangi bir fizik bilimi metafizik soruları ihtiva etmiyordu. Bu bilimlerin çalışmalarının varlık araştırmasıyla irtibatını metafizik sağlıyordu. Bizi bu hususta yanıltan şey, bilhassa bilimlerin bütünlüğünü temsil eden Platon, Aristoteles, İskender Afrodîsî, Fârâbî, İbn Sînâ, Fahreddin Râzî ve İbn Rüşd gibi büyük filozof ve düşünürlerdir. Bu düşünürler, her alanda üretilen bilimsel bilgiyi birbiriyle irtibatlı olarak ele alan, dolayısıyla fiziksel veya matematiksel bir açıklamanın metafiziksel açıklamayla (dolayısıyla Tanrı'nın varlığı ve ilâhî inayetle) zorunlu ilişkisini belirginleştiren yazarlardır. Sadece zooloji, botanik veya minarolojiye baktığımızda bu disiplinlerdeki açıklanmanın da varlık sorusuna kayıtsız kaldığını görürüz. Bir takım retorik alıntıları veya bilimler

hiyerarşisine güvenden kaynaklanan atıfları bir yana bırakacak olursak aslında böyle bir durum zorunludur. Çünkü bu disiplinler, varlık sorusuna eğilmeye elverişli değildir. Bunun tek istisnası, klasik fizik bilimleri arasında bulunan psikolojidir.

Klasik dünyada da biyoloji, zooloji veya herhangi bir fizik bilimi metafizik soruları ihtiva etmiyordu.

Zira filozoflar, ruhun varlığının fiziksel olmadığını kabul ettiğinden psikoloji biliminde metafizik araştırma yapılmaz ama psikolojik açıklama, ruhun varlık tarzını açıklama söz konusu olduğunda, mutlaka metafizik bir yönü barındırır ve metafiziğe hazırlayıcı işlev görür. Benzer şekilde evrim teorisinin canlıların oluşum süreçlerine ilişkin araştırmayı metafizik iddia ve imalardan arındırması, aynı sürece ilişkin varlık sorularını ne geçersiz ne de anlamsız kılabilir. Bu soruların sadece bir biyoloji araştırması olmadığını gösterir. Bundan dolayı evrim teorisiyle iş gören bir biyoloğun zihninde metafizik ve dinî kabulleri saklı tutması, bütün oluşum süreçlerini mesela Allah'ın kudretinin bir yansıması olarak değerlendirmesi mümkün olmaktadır. Fakat bu durum bizi evrim teorisiyle ilgili daha çetin bir sorunla karşı karşıya getirmektedir.

Acaba tahlilin dışında bırakılan şeyler, evrim teorisinin bir parçası mıdır? Soruyu evrimi aşarak bütün teorileri kuşatacak şekilde sorabiliriz: Herhangi bir teorinin dışarıda bıraktığı şeyler, o teorinin bir parçası sayılmalı mıdır?

Diğer deyişle teoriler, sadece kabul ettikleri önermelerle mi neyseler o olurlar yoksa kabul etmedikleri önermelerin kabul edilmemesi de teorilerin organik bir parçası mıdır? Aslında genel olarak metafizik fâilin tahlile katılıp katılmaması gerektiği konuşulduğunda bu soruların ne denli hayati olduğu anlaşılmamaktadır. Yukarıda açıklamalar ilk bakışta makûl sayılabilirse de gerçekte naiftir ve teorinin imalarına ilgisizliği ifşa eder. Bu sebeple evrimin dışarıda bıraktığı ikinci unsurdan hareketle bu soruları cevaplamaya yaklaşabiliriz. İkinci olarak evrim teorisi, gaye fikrini dışarıda bırakmaktadır. Buna göre canlılığın gelişim süreçleri, oluşun kendisinden önce bir fâil tarafından gözetilen bir gaye içermediği gibi nesnenin kendisine içkin bir gayeyi de barındırmamaktadır.

Gayeliliğin bu iki durumu ilk bakışta birbirine benzer görünebilir ama esaslı bir şekilde farklılaşır. Birinci durumda oluşum sürecinin kendisine içkin bir gayenin bulunması gerekmez. Onu meydana getiren fâilin, o fiili yaparken gözettiği bir gaye vardır ama gaye, oluşun kendisiyle değil, bizzat fâille kâimdir. Oluş bir gayeyi barındırmaktan ziyade fâilin zihnindeki veya bilgisindeki gayenin bir tahakkukudur. Bu, insanların hareketleri ile gayeleri arasındaki ilişkiye benzer. Gayelerimiz, fiillerimizin bir parçası olarak var olmaz, ya fiilin sonunda meydan gelen şeyin ta kendisi olarak var olur ya da bir fiil gerçekleştiği hâlde gaye hiçbir şekilde tahakkuk etmeyebilir. Bu açıklama İslam düşüncesinde genel olarak tabii olayların veya bütün olarak âlemin varlığının açıklanması söz konusu olduğunda kelam geleneğinde görülür.

Kelamcılar, âlemde meydana gelen bütün nesne ve durumların, ilahî bilgi, irade ve kudretin eseri olduğunu düşünür. Gerçi Ehl-i Sünnet kelamcılarına göre herhangi bir nesnenin varlığı

ve mahiyeti, Tanrı'yı o nesneyi yapmaya sevk eden bir gaye-neden değildir. Yani yaratılan şeyler, Tanrı'yı yaratmaya sevk eden gayeler olarak değerlendirilemez. Fakat bu, Tanrı'nın fiillerinin O'nun zâtı ve sıfatları dışında herhangi bir sebebe bağlanıp bağlanamayacağına ilişkin bir tartışmadır, evrim teorisi bağlamında konuştuğumuz şekilde doğal bir oluşu önceleyen bilgi ve oluşun bu bilgi doğrultusunda şekillenmesi anlamında gayenin olup olmamasıyla ilgili bir tartışma değildir. Madumun şeyliği teorisini savunan Basra Mutezilesi kelamcıları hâricindeki bütün kelamcılara göre doğal şeyleri önceleyen ilahî bilgi, o şeylerin hem varlığını hem de hakikatini belirler. Nesnelerin oluşum süreçleri, ilâhî bilgi, irade ve kudretin eseri olarak ortaya çıkar.

Bu anlamda yaratılan bütün şeylerin varlığını önceleyen, onları belirli bir yöne sevk eden, nesneler arasındaki konumuna, işlevlerine ve neye dönüşeceğine karar veren hakiki ilke bizzat Tanrı'nın kendisidir. Öyleyse kelamcılara göre gaye, bizatihi ilahi bilgi ve iradenin kendisidir ve bunun sürekliliği için elimizde hiçbir delil yoktur. Tanrı'nın sonsuz bilgisinde içerilen sonsuz alternatiflerden biri, irade sıfatı sayesinde tercih edilir ve kudret sıfatıyla da meydana getirilir. İlâhî bilgi sürekli olmakla birlikte var oluşa dönüşecek bilgiyi belirleyen iradenin sürekli olması zorunlu değildir. İrade doğal bir nesnenin hem kendisini hem değişim sürecini değiştirebilir. Bu değiştirmeye bizzat hakikatin dönüşüp başka bir şey yapılması da dâhildir.

Mesela İstanbul'da yaşayan bütün kuşların, bir müddet sonra memeli bir canlı gibi doğurmaya başlaması ilâhî irade ve kudret açısından imkânsız değildir, kuşların yumurtlaması kadar olağandır.

Yahut kuşların, bir müddet sonra tamamının yılana dönüştürülerek hakikatlerinin değiştirilmesi de Bağdat Mutezilesi hariç bütün kelamcılara göre hiçbir şekilde imkânsız değildir. Dolayısıyla her doğal nesne veya durumu önceleyen ilâhî karar anlamında gaye, var olduğu sürece zorunludur, zorunlu olduğu için var değildir.

EVRİM TEORİSİNİN SORUNLARI (2)

03 Şubat 2022 , Perşembe- Ömer Türker-www.gzt.com/

Yer çekimi kanununun kâşifi Newton, tevhide inanıyordu ve yaptığı işin Allah'ın fiillerinin sırrını çözmek olduğunu düşünüyordu. Einstein gibi pek çok bilim adamı, Tanrı'ya inanıyordu ve yaptıkları işi, nihai tahlilde tanrısal fiillerin düzenliliğini keşfetmek olarak görüyordu. Fakat Batı'daki bilim devriminden sonra gelişen fizik ve matematik bilimler, bilimlerdeki metafizik varsayımların bilimsel açıklamaya herhangi bir katkısı olmadığı kanaati üzerine inşa edilmiştir. Evrim teorisi, aslında bu kanaatin en radikal sonuçlarının görüldüğü teorilerden biridir.

Gaye, oluşun kendisine içkindir ve herhangi bir tabii oluşum, kendi gayesini yine kendisinde taşır. Mesela bir kayısının gayesi, onun suretinde (formunda) taşınır ve kayısı, önce tomurcuk, sonra çağla, sonra da yetkin bir kayısı hâline gelir. Yetkin bir meyve olmak, kayısı tohumunda içerilen bir gayedir ve her bir kayısı tomurcuğu bu gayeye ulaşmak için var olur. Şartlar

elverişli olursa gayesini gerçekleştirir, şartlar elverişli olmazsa yetkinleşme süreci akim kalır. Gayeliliğin bu şekilde tasavvuru ise Aristoteles'e aittir.

İslam'da felsefe geleneği kayısı formunun nasıl meydana geldiği sorusuna verilen cevapta Aritoteles'ten farklılaşmakla birlikte Aristotelesçi gayeliliği kabul eder. Onlara göre tabii şartlar daima hazırlayıcı işlev görür, bir kayısı çekirdeğinin toprak altında çillenip kayısı fidesine dönüşmesi, kesinlikle fiziksel bir vakıa değildir. Evet, çekirdekte kayısı formu içerilir ama çekirdeğin toprak, su, ısı ve havada mayalanıp bozularak kayısı fidesine dönüşmesi, yeni baştan kayısı formunun verilmesini gerektirir.

Filozoflar nesnelerin doğasına içkin ve onların formlarında taşınan bir gaye olduğunu düşünmüştür.

İşte bu, ancak fizik olmayan ve özü gereği manevî olan bir metafizik ilke (Faal Akıl) tarafından gerçekleştirilir. İlk kez Plotinusçu filozoflarca sistemleştirilen, ardından Fârâbî ve İbn Sînâ tarafından tevarüs edilerek geliştirilen bu açıklama, Aristotelesçi gaye anlayışından farklı olarak, gayenin aşkın bir fâilden geldiğini ama bizzat nesnenin formunda taşındığını söyler.

Dahası, bir nesnenin formundaki gayenin, ancak yine metafizik fâil tarafından aynı türün bir ferdinden diğerine intikâl ettirildiğini iddia eder. Şu hâlde felsefî gaye kavrayışı ile kelamî gaye kavrayışı arasındaki temel fark şudur: Filozoflar nesnelerin doğasına içkin ve onların formlarında taşınan bir gaye olduğunu düşünmüştür.

Oysa kelamcılar, nesnenin kendisinde alametleri görünebilecek ama esas itibarıyla Tanrı'nın iradesi olarak taayyün eden bir gaye olduğunu düşünmüştür. Gayeliliğin her iki açıklaması da nesnenin oluşum süreçlerinin bilgisinin, bizzat nesneyi öncelediğini varsayar.

Yani kelamcılar, filozoflar ve sûfîler, ayrıntıda farklılaşmakla birlikte, her oluşun bilgisinin olmazdan önce sâbit olduğunu ve oluşun bu bilgi doğrultusunda meydana geldiğini düşünürler. Fakat bu bilginin nesnenin sabit bir özüne tekâbül edip etmeyeceği hususunda İslam düşünce gelenekleri hemfikir değildir. Nesneyi önceleyen ve nesne tahakkuk ettiğinde varlığa gelen sâbit bir öz olduğu fikrinin en radikal savunucusu, "**madumun şeyliği**" görüşünü benimseyen Mutezile kelamcıları ile ayân-ı sabite görüşünü benimseyen **vahdet-i vücûd**cu sûfîlerdir. Belki şeylerin tabiatları olduğunu düşünen Bağdat Mutezile ekolünü de bu gruba dâhil edebiliriz. Basra Mutezilesi kelamcılarının bir kısmı, yaratılan her bir nesnenin yoklukta bir şeyliğinin sâbit olduğunu, yaratma dediğimiz hâdisenin yoklukta sâbit olan bu öze varlık vermekten ibaret olduğunu iddia etmiştir. Dolayısıyla bunlara göre nesnelerin bireysel özleri, ilâhî müdahaleye dahi kapalıdır ve hiçbir şekilde hakikatler değiştirilemez.

İbnü'l-Arabî ve takipçileri de yaratma denilen şeyin, Allah'ın ilminde ezelden ebede değişmeden bulunan bu hakikate varlık vermekten ibaret olduğunu iddia etmiştir.

İbnü'l-Arabî ve takipçileri ise var oluşagelen her şeyin ilâhî ilimde ezelî bir hakikate sahip olduğunu iddia eder. Bu ezelî hakikatlere ayân-ı sâbite yani sâbit ve değişmez hakikatler adı verilir. Mutezile kelamcılarına benzer şekilde İbnü'l-Arabî ve takipçileri de yaratma denilen şeyin, Allah'ın ilminde ezelden ebede değişmeden bulunan bu hakikate varlık vermekten ibaret olduğunu iddia etmiştir. Dolayısıyla bunlara göre nesnelerin özleri de onların varlığını önceler ve ilâhî zâtın müdahalesine dahi kapalıdır. Nitekim İmâm Rabbânî daha sonra Sünnî kelamcılar gibi düşünerek ayân-ı sabitenin ezeli olduğu fikrini ilâhî kudretin mutlaklığına aykırı görerek eleştirecektir. Sünnî kelamcılar, ilahî bilginin nesneyi öncelediğini düşünmekle birlikte bu bilginin sâbit bir öze tekabül etmediğini, zira sâbit özün derinlemesine incelendiğinde kudret fikrine aykırı olduğunu düşünürler.

Daha dakik bir ifadeyle; Sünnî kelamcılar, ilâhî kudretin sonsuz imkâna taalluk edebileceğini, bu sonsuz imkânın ilahî bilgi tarafından kuşatıldığını, insan aklı için ilahî bilginin ve bu bilgiye uygun tercih ve eylemlerde bulunan **ilahî irade** ve kudretin kuşatılabilir olmadığını düşünmüştür. Bu sebeple Sünnî kelamcılara göre ilahî bilgiye uygun olarak gerçekleşen doğal nesne ve süreçler, yalnızca ilahî âdeti ifade eder. Süregiden âdetin değişimi ise olağan şartlarda beklenmedik olsa bile ilahî kudret için mümkündür. Nitekim mucizeler, bu sürekliliğin bozulmasından ibarettir. Dolayısıyla kelamcılara göre aslında nesnelerin kendilerine referansla dile getirilebilecek bir sabit özü yoktur. Evet, **şeylerin hakikatleri** vardır ve bu hakikatler insan tarafından bilinebilir. Fakat hakikatlerin hem varlığı hem de sürekliliği doğrudan **ilâhî irade**ye bağlıdır. Geldiğimiz noktada temel sorun şudur: 19. yüzyılın bilimsellik ideallerine sadık bir teori olan evrimin negatif kabulleri ile klasik dünyanın metafizik geleneklerinin pozitif kabulleri çelişmektedir.

Negatif varsayımlar, evrimsel açıklamanın organik bir parçası mıdır? Yoksa evrim, metafizik ilkelerle ilişkisi bakımından nötr hâle getirilebilir bir teori midir?

Negatif kabullerden kastım, evrimin bilimsel açıklamanın parçası olarak kabul etmediği hatta tam tersini düşünmemiz gerektiğini söylediği varsayımlardır: Hâricî bir fâilin etkisi ve oluşum süreçlerinin bir gayeyi hedeflemesi. Pozitif kabuller ise bunları olumlayan ve yukarıda tasvir edilen kabullerdir. Şimdi yukarıdaki soruyu tekrar sorabiliriz: Negatif varsayımlar, evrimsel açıklamanın organik bir parçası mıdır? Yoksa evrim, metafizik ilkelerle ilişkisi bakımından nötr hâle getirilebilir bir teori midir? Şayet negatif kabulleri, **evrim teorisi**nin açıklama gücü ve faaliyetinin bir parçası olmaktan çıkarmak mümkünse tartışma, doğal süreçlerin açıklamasından bağımsızlaştırılarak tamamen metafizik zemine çekilebilir. Bunun için evrimci bir açıklamayı ele alıp çelişik görünen yaklaşımları aynı olguya tatbik edeceğim.

Bu, sadece **evrimci açıklama**nın negatif kabullerinin vazgeçilmezliğini göstermekle kalmayacak hem filozof, kelamcı ve sûfîlerin tam olarak ne demek istediğini açıklığa kavuşturacak hem de İslam düşünce geleneklerinin bize sunduğu imkânları ifşa edecek. Varsayalım ki Büyük Okyanus'taki bir adada aynı türden bir memeli sürüsünün yaşasın.

Bunlar bir kurt türü olsun. Sonra büyük bir deprem olsun. Depremin etkisiyle, ada ikiye bölünsün. Kurtların bir kısmı, ada parçalarından birinde, diğer kısmı ise ötekinde kalsın. İki ada arasındaki uzaklık kurtların intikâl edemeyeceği dereceye ulaşsın. Aradan geçen uzun asırlardan sonra adalardan birindeki kurtlar çevre şartları nedeniyle değişim geçirerek öteki adadaki kurtlarda türsel birliğini kaybetsin. Mesela birkaç büyük salgından sonra hayatta kalmayı başaranların genlerindeki bozulmalar süreç içinde gen aralıklarının farklılaşması noktasına varsın, çiftleştikleri takdirde üreme kabiliyetlerini yitirsinler.

Evrim teorisi, böylesi bir türleşme sürecini açıklarken bizatihi doğal unsurları fâil hâline getirir.

Evrim teorisi, böylesi bir türleşme sürecini açıklarken bizatihi doğal unsurları fâil hâline getirir. Buna göre salgınlar, büyük felaketler, mekânsal uzaklık gibi çevre şartları, uzun zaman sürecinde türleşmeye sebep olur. Bizzat çevre şartları dışında herhangi bir etkenin müdahalesini kabul etmez. Pekâlâ, çevre şartları nasıl gerçekleşir? Aslında evrim teorisinin buna cevap verme gibi bir yükümlülüğü yoktur. Çevre şartlarını nasıl gerçekleştiği, diğer bilimler tarafından açıklanır. Bir kısmını coğrafya, bir kısmını kimya, bir kısmına astronomi, bir kısmını teorik fizik, bir kısmını astrofizik açıklar. Çağdaş bilimler, birbirleriyle uyumlu şekilde hareket ederek tamamı fizik dünyanın içinde kalarak açıklama yapar. Bu durum, açıklamayı yapan bilim adamlarının Tanrı'ya veya bir dine inanıp inanmamasıyla ilgili de değildir. Yer çekimi kanununun kâşifi Newton, tevhide inanıyordu ve yaptığı işin Allah'ın fiillerinin sırrını çözmek olduğunu düşünüyordu.

Einstein gibi pek çok bilim adamı, Tanrı'ya inanıyordu ve yaptıkları işi, nihai tahlilde tanrısal fiillerin düzenliliğini keşfetmek olarak görüyordu. Fakat Batı'daki bilim devriminden sonra gelişen fizik ve matematik bilimler, bilimlerdeki metafizik varsayımların bilimsel açıklamaya herhangi bir katkısı olmadığı kanaati üzerine inşa edilmiştir.

Evrim teorisi, aslında bu kanaatin en radikal sonuçlarının görüldüğü teorilerden biridir. Dünya üzerindeki canlılığın dinamik bir süreç olduğunu, sürekli dönüşüm geçirdiğini söyler. Bu anlayışa göre sürekli dönüşümün önceden öngörülerek belirli bir amaca doğru gittiği söylenemeyeceğinden yukarıdaki senaryoda ikinci adadaki kurtların gen aralıklarının değişiminin de hayata tutunma çabasının sonucu olmanın dışında hiçbir gayesi olduğu söylenemez. Çünkü buna dair bilgi edinmek bilimsel araştırmanın şartları dâhilinde mümkün değildir.

Dolayısıyla bu süreç, felsefi olarak ifade edildiğinde; bilincin bizatihi kendisinin varlığını idame ettirme çabasından ibarettir, daha üst tanrısal bir bilincin kendi bilgisi, iradesi ve kudretinin eseri olarak değerlendirilmeye elverişli değildir. Böyle bakıldığında **evrim teorisi**, canlılar özelinde yapılmış tersinden bir panteist açıklamaya benzer. Dünyaya içkin bir bilinç formu kabul eder, canlı türlerini kök bir bilinçten türeyen dallar olarak görür, bütün canlıları bu kök bilincin hâlleri olarak değerlendirir, çevre şartlarını bilincin kendisini idame ettirmesi ve dönüştürmesinin etkenleri sayar ve bilincin kendi kendisini var kılma çabasından başka hiçbir gayeye atıfta bulunmaz. Bu teori, genel olarak çağdaş fiziğin maddenin bir hâli olarak

bilincin zuhuru tespitini verili kabul eder ve bilincin nasıl ortaya çıktığına dair hiçbir açıklama önermez. Dolayısıyla metafizik kabullerin bilimsel açıklamaya dâhil edilip edilmeyeceği hususu, aslında evrim teorisinin alanına girmez.

Bu açıdan baktığımızda çevre şartlarının gerçek fâil olup olmadığını evrim teorisyeninin garanti etmesi mümkün değildir. Evrimci sadece bunun ötesinden bir fâilin gözleme konu olmasının mümkün olmadığını söyleyebilir. Bunda aslında haklıdır. Çünkü hakikaten maddî unsurların ötesinde bir şey, ne tarihsel araştırmalarla ortaya çıkarılabilir ne de çağdaş araştırma tekniklerle ulaşılabilir. Yine evrim teorisyeni, canlıların türleşme sürecinin belirli bir gayeye veya yetkinliğe doğru gitmediğini varsayar. Çünkü canlıların önceden belirli bir program doğrultusunda çeşitlendiğini söylemek için biyolojinin sınırları içinde anlamlı olabilecek, yani bilimsel açıklamanın parçası hâline getirilebilecek bir bilgimiz yoktur. Dolayısıyla canlılık, var olmak için türlü formları deneyen, türlü seviye ve şekillerde baş gösteren ve yalnızca var olmanın hazzını tatmak isteyen otonom bir fâil gibidir.

Bu nedenle metafizik anlamda fâil ve gayeden yoksunluk, negatif bir ilke olarak evrimsel açıklamanın zorunlu ve vazgeçilmesi bir parçası gibi görünür.

Buradan baktığımızda adeta bu ilkeleri yok saydığımızda evrimsel açıklama da buharlaşır. Fakat evrimci açıklamanın negatif ilkelerinin en vazgeçilmez göründüğü nokta aslında en dayanıksız noktadır. Bir sonraki yazıda da bu negatif varsayımların dayanıklılığını ölçmek için onları yok varsayarak evrimci açıklamanın hâlâ geçerliliğini koruyup korumadığına bakacağız.

EVRİM TEORİSİNİN SORUNLARI (3)

24 Şubat 2022 , Perşembe- Ömer Türker-www.gzt.com/

Her iki kelamcı da bütün bu olayların insanın ilâhî teklife muhataplığının bir gereği olduğunu ve dünyadaki imtihanın bir parçası olduğunu düşünür.

Metafizik mülahazalarımız, bir bütün olarak canlılar dünyasının ne anlama geldiğini ve bizim varlığımıza nispetle nasıl değerlendirilmesi gerektiğini tabii ki etkiler. Dolayısıyla sadece canlılara değil, bütün mevcutlara nasıl muamele etmemiz gerektiğine dair normatif yargılara ulaşmamızı sağlar. Fakat bu değerlendirmeler, biyolojik bir olayın vakıaya uygun bir tasvirine katkı sağlamadığı gibi pek çok durumda böyle bir tasvire dahi ihtiyaç duymaz. Bu sebeple evrimci açıklamanın sosyoloji ve siyaset gibi insan bilimlerindeki kullanımı ile biyolojideki kullanımını tamamen farklı değerlendirmek gerekmektedir.

Önceki yazıda bahsettiğim senaryodaki olaylar dizisini ve açıklamayı olduğu gibi koruyalım. Ada depremle ikiye bölünsün. Kurtlar iki gruba ayrılsın. Kurt grupları arasındaki bağlantı kesilsin ve mesela bir milyon yıllık süreçte adalardan birindeki kurtlar, başka bir türe evrilmiş olsun. Evrim süreci gen dizilişindeki farklılıklardan takip edilebilsin. Evrilmeye sebep olan büyük salgınlar olduğunu tespit etmiş olalım. Fakat bütün bunların ilâhî bir irade tarafından

gerçekleştirildiğini ve evrenle birlikte dünyada gerçekleşen her şeyin ilâhî bilginin bir eseri olduğunu kabul edelim. İlâhî bilginin bize kapalı yönünün kurtların evrim sürecine ilişkin bilgilerimiz arttıkça vazıh hâle geldiğini ve değişimlerin, âlemin bütünüyle ilgili nihai bir gayenin parçası olduğunu düşünelim. Bu gaye, vahdet-i vücûdcu sûfîlerin düşündüğü gibi Varlık'ın ezelden ebede süregiden zorunlu zuhuru veya ilâhî isimlerin zorunlu tecellisi olabilir. Gaye, kelamcıların düşündüğü gibi tam olarak bilme imkânımız bulunmayan bir hikmetin tahakkuku ve ilâhî teklifin bir uzantısı olabilir.

Gaye, kelamcıların düşündüğü gibi tam olarak bilme imkânımız bulunmayan bir hikmetin tahakkuku ve ilâhî teklifin bir uzantısı olabilir.

Yine gaye filozofların düşündüğü gibi Mutlak Varlık'tan zorunlulukla sudur eden âlemin mertebeli tahakkuku neticesinde her bir mevcudun kendi mertebesinden varlık, iyilik ve yetkinliğe ulaşma talebi olabilir. Şimdilik bunlardan herhangi birinin olabileceğini kabul edelim. Kısaca teoriye doğal süreci aşkın bir fâilin bilinçli müdâhalesini ve nihai tahlilde ondan kaynaklanan bir gayeyi dâhil edelim. Bu durumda evrimci izah, açıklama gücünü kaybeder mi? Bu sorunun iki yönlü bir cevabı vardır. Birincisi, bunları dâhil etmek, teorinin açıklama gücüne biyolojik seviyede hiçbir katkı sağlamamaktadır. Yani süreci bilinçli bir fâilin gayeli fiili görmek ile doğal olayların kendi akışı olarak görmek, biyolojik bir vakayı açıklamaya katkı yapmaz ve biyoloji bilgimizi artırmaz. Çünkü bilgimizin değiştiği kısım, biyolojiyle ilgili değil, biyolojide incelenen nesne veya durumun var olmak bakımından özellikleriyle ilgilidir, yani metafiziktir. Bunu başka bir örnekle açıkladığımızda ne demek istediğim daha vâzıh hâle gelecektir. Üsküdar Meydanı'nda adli bir vakıa olduğunu düşünelim.

Motosikletli bir kapkaççı, vapurdan inip karşıya geçmek için ışıklara gelmiş birinin elindeki çantayı kapıp hızlıca oradan uzaklaşsın. Olay polise intikal etsin ve gerek görgü tanıklarının ifadeleri gerekse de güvenlik kameralarının yardımıyla polis eşkâl ve kimlik tespiti yaptıktan sonra A şahsının kapkaç olayını gerçekleştirdiğini tespit etsin. Bir müddet yapılan aramalar neticesinde kapkaççı yakalansın. Olaya yargıya intikal ettikten sonra hâkim, kapkaççıyı mevcut kanunlar doğrultusunda şu kadar ay hapse mahkûm etsin. Bu suçta olayların ardışık düzenini vakıaya uygun bir şekilde tespit ettiğimizde hâkim hüküm vermesi için yeterli şartlar sağlanmış ve adlî bir mesele çözüme kavuşturulmuş olur. Bir Mutezile kelamcısı, kapkaççının otonom bir kudreti ve iradesi olduğunu, yaptığı hareketlerin onun tarafından yapıldığını iddia eder. Bir Eşarî kelamcısı, kapkaççının fiili önceleyen bir kudreti olmadığını, fiile eşlik eden bir kudreti bulunduğunu, aslında fiili yaratanın doğrudan Allah olduğunu ve iyi veya kötü her şeyin Allah'ın kudretiyle meydana geldiğini, kulun yalnızca ilâhî fiilin mahalli olduğunu iddia eder.

Her iki kelamcı da bütün bu olayların insanın ilâhî teklife muhataplığının bir gereği olduğunu ve dünyadaki imtihanın bir parçası olduğunu düşünür. Bir vahdet-i vücudcu sûfî, kulun kendisine ait varlığı bulunmadığını, onun var demenin mutlak Varlık'a nispeti ifade ettiğini, âlemdeki tüm nesne ve olaylar gibi kapkaççının da ilâhî isimlerin bir tecelligahı olduğunu,

kapkaççının bir insan ferdi olması bakımından bütün isimlerin topluca zuhuruna mazhar olduğunu ama isimlerden birinin genel olarak kapkaççıda baskın olduğunu, kapkaç olayında ise bir ismin hususi olarak baskın olduğunu düşünür. Bir filozof, insanın kendi varlık mertebesinde akıl ve arzu çatışması yaşaması nedenAiyle iradeli (ihtiyâr) bir mevcut olduğunu, kişinin sahip olduğu kudretle o fiili işlediğini, böylesi fiillerin kişinin yetkinliğe ulaşmasına engel olduğunu düşünür. Fakat bu tahlillerin hiçbiri, olayın adlî bir vaka olarak tasvirine herhangi bir katkı sağlamaz. İster Müslüman ister gayri müslim olsun kişinin yaptığı fiilin tasviri aynı olmak ve suç olarak tanımlanıyorsa cezalandırılmak durumundadır.

Süreci bilinçli bir fâilin gayeli fiili görmek ile doğal olayların kendi akışı olarak görmek, biyolojik bir vakayı açıklamaya katkı yapmaz ve biyoloji bilgimizi artırmaz. Çünkü bilgimizin değiştiği kısım, biyolojiyle ilgili değil, biyolojide incelenen nesne veya durumun var olmak bakımından özellikleriyle ilgilidir, yani metafiziktir.

Pekâlâ, bu mülahazalar ne işe yarar? Bu değerlendirmeler bize insanlık dediğimiz şeyin ne olduğuna, genel olarak hayatın anlamına, yapılan fiillerin insan olarak bize katkısının bulunup bulunmadığına ilişkin metafizik bir kavrayış sunar. Bu kavrayış bizzat o fiilin gerçekleşme sürecinin doğru bir tasvirinden daha önemlidir fakat fiilin adlî yönünün çözümlemesine hiçbir katkı sunmaz. Evet, bu mülahazaların bizim söz konusu olayı bir suç olarak tanımlamamızda ve verdiğimiz cezada bir etkisi mutlaka olacaktır. Fakat bu, olayın ardışık düzenini belirlemekten başka bir şeydir. Aralarında meşru bir nikâh akdi bulunmayan bir kadın ve erkek cinsel ilişkiye girse İslam bunu zina olarak tanımlar ve fiilin tespit şartlarına ve kişilerin evli ve bekâr olmalarına göre bir ceza verilmesini öngörür. İslam şeriatını esas almayan bir hukuk, karşılıklı rıza olması hâlinde buna herhangi bir ceza terettüp etmeyeceğine hükmeder. Fakat fiilin oluş düzeninin belirlenmesi ve ona uygun bir anlatısının oluşturulması her ikisine göre de değişmez.

Metafizik mülahazalarımız, bir bütün olarak canlılar dünyasının ne anlama geldiğini ve bizim varlığımıza nispetle nasıl değerlendirilmesi gerektiğini tabii ki etkiler.

İşte aynı durum, biyolojik bir olayın tasviri için de geçerlidir. Metafizik mülahazalarımız, bir bütün olarak canlılar dünyasının ne anlama geldiğini ve bizim varlığımıza nispetle nasıl değerlendirilmesi gerektiğini tabii ki etkiler. Dolayısıyla sadece canlılara değil, bütün mevcutlara nasıl muamele etmemiz gerektiğine dair normatif yargılara ulaşmamızı sağlar. Fakat bu değerlendirmeler, biyolojik bir olayın vakıaya uygun bir tasvirine katkı sağlamadığı gibi pek çok durumda böyle bir tasvire dahi ihtiyaç duymaz. Bu sebeple evrimci açıklamanın sosyoloji ve siyaset gibi insan bilimlerindeki kullanımı ile biyolojideki kullanımını tamamen farklı değerlendirmek gerekmektedir. Lakin meselenin bu yönünü biyolojik yönünden sonra müstakil olarak değerlendireceğim. Şimdi cevabın ikinci yönüne geçebiliriz. Metafizik fâili ve gaye kavramını dâhil etmek, evrimin biyolojik açıklamasından neyi eksiltir? Şöyle düşünsek: Adanın ikiye ayrılmasını sağlayan deprem, ilâhî kudretle gerçekleşmiştir.

Adanın iki parçasında kalan kurtların süreç içinde farklı türlere ayrılması, Allah'ın canlıları yaratmaktaki âdetidir. İlâhî yaratma, zaten bir süreç içinde gerçekleşir. Bir sebze tohumunu nisan ayında ektiğimizde İç Anadolu şartlarında ancak haziran ayından meyvesini yiyebiliriz.

Allah bütün madenleri, bitkileri ve hayvanları doğal bir süreç içinde yaratır. Böyle düşünmekle birlikte kurtların türleşme süreçlerini biyolojik bir açıklama olarak bir evrilme süreci olarak açıklarsak; nasıl ki bir salatalığı Allah'ın yarattığını düşünmekle birlikte salatalık tohumunun hangi şartlarda ekileceğini, fidesinin hangi aralıklarla sulanacağını, salatalık ürünlerinin kaç gün sonra alınacağını doğal bir olaylar dizisi olarak değerlendiriyor ve salatalık hakkındaki bilgilerimiz de bu doğal sıralamanın uygun bir tasviri olarak ortaya çıkıyorsa kurtların türleşme süreci için de aynı tarz düşünceyi sürdürsek evrimci açıklamanın kazanımlarını yitirir miyiz? Öyle görünüyor ki açıklama gücünden hiçbir şey kaybetmez. Bir evrimci bilim adamı bize böylesi bir yaklaşımın insan zihnini bilimsellikten uzaklaştırdığını ve insandaki bilimsel merakı yok ettiğini, dolayısıyla bilimin önünü tıkadığını söyleyerek itiraz edebilir.

Bazı durumlarda bu itiraz haklı da olabilir. Fakat bu, teorinin gücü ve zafiyetini belirleyen sınırların tamamen dışındadır. Yukarıdaki evlilik dışı ilişki örneğinde İslam'ı kabul ettiğimizde bu ilişkiyi suç olarak tanımlamak, o ilişkinin keyfiyetine ilişkin açıklamayı ne güçlendirir ne de zayıflatır. Bunun gibi doğal sürecin dışında bilinçli bir fâilin ve anlatılan anlamlarından biriyle gayenin tahlile dâhil edilmesi, canlı türlerinin biyolojik açıklamasını ne güçlendirir ne de zayıflatır. Zira açıklamanın gücü ve zaafı, tamamen doğal süreçlere ilişkin bulguların bizi sürecin olabildiğince uygun bir tasvirine götürüp götürmediğine bağlıdır. Dolayısıyla tartıştığımız metafizik kabulleri dâhil etmek, evrim teorisinin açıklama gücünde irtifa kaybına yol açmamaktadır.

EVRİM TEORİSİNİN SORUNLARI-4

19 Nisan 2022 , Salı- Ömer Türker-www.gzt.com/

Evrim teorisi, canlıların oluşum süreçlerinin bilinçli bir failin eseri olmadığını, tesadüf olduğunu iddia eder.

Kelâmcıların kendi örneğiyle söyleyecek olursak; akşam eve gittiğimizde sabah mutfakta bıraktığımız kapların büyük matematik bilginlerine dönüştüğünü görmemiz mümkündür. Çünkü idrak ettiğimiz nesnelerin hiçbiri aksi imkânsız denecek şekilde sabit bir hakikate sahip değildir. İlahî bilgideki bir anlam olarak öze sahip olduğunu kabul etsek bile fiilen atomların telifleri, farklı hakikatleri kabul edecek şekilde ilahî müdahaleye açıktır.

Tahlilin bu aşamasında önemli bir sorun daha ortaya çıkmaktadır: Şayet metafizik kabulleri dâhil etmek, biyolojik açıklamaya herhangi bir katkıda bulunmuyorsa niçin dâhil edelim? Bu, anlamsız bir tasarruftan başka ne olabilir? Bir evrimci biyolog bu soruları gayet haklı bir şekilde sorabilir.

Evet, teoriler bilinmeyen unsurları bilimsel açıklamanın bir parçası olarak kullanabilir. Fakat böylesi durumlarda bilinmeyen unsurların, açıklanması amaçlanan olgunun parçası olarak öngörülebilmesi icap eder. Bilimsel araştırmayı yapanlar, zaman zaman bu öngörülerde yanılır, olgunun bir parçası olarak değerlendirdikleri şeylerin parça olarak

değerlendirilemeyeceğini sonradan fark edebilirler. Lakin olgunun açıklanmasına katkıda bulunmayacağı düşünülen hatta hiçbir zaman bilimsel araştırmanın sonucu olmaya elverişli olmayacağı kabul edilen bir şeyin olgusal bir durum gibi değerlendirilmesi en azından ikna edici değildir. Sözü edilen metafizik kabuller, doğrudan gözlenen biyolojik olgunun bir parçası olmadığı sürece biyoloğu bu kabulleri açıklamaya dâhil etmeye zorlamak makul değildir. Fakat bu tartışmadaki sorun, bir bilimsel araştırmaya onda bulunmayan unsurların dâhil edilip edilmeyeceği değildir.

İlerde evrim teorisinin bu sonuca biyolojik mülahazalardan değil, biyolojiyle ilgili olmayan başka gerekçelerden vardığı daha açık anlaşılacaktır.

Sorun, biyoloji seviyesindeki bir araştırmanın, var oluşun anlamına ilişkin ilkeleri bilimsel bilgi dağarcığının dışında bırakmaya kâdir olup olmamasıyla ilgilidir. Bu sorunu tam olarak kavramak için klasik dünyada bilim kabul edilen metafizik geleneklerin, fiziksel nesne ve olguları açıklarken hem evrim teorisi bağlamında tartışılan metafizik kabulleri hem de bu tartışmada gündem olmayan kabulleri tartışmaya nasıl dâhil ettiğini görmemiz gerekir. Belirli bir örnekten hareket edebiliriz fakat kelam, felsefe ve tasavvuf gelenekleri için örneklerin hiçbir önemi yoktur. İster meşhur meyve sinekleri deneyi gibi evrimi destekler nitelikteki örnekleri kullanalım istersek toprak altında bırakılan bir buğday tohumunun çillenmesi örneğini kullanalım, hiçbir fark yoktur. Daha anlaşılır olması için buğday tohumu örneğini kullanalım. Önce kelam geleneğinin açıklamasına bakalım. Kelamcılar arasında özellikle erken dönemde farklı açıklamalar bulunmakla birlikte hicrî üçüncü yüzyıldan itibaren kelâm geleneğin hâkim teorisi olan atomculuk üzerinden ilerleyelim. Bir bütün olarak kelam geleneği buğdayın toprak altında çillenmesine üç katmanlı bir açıklama sunar.

1. Teorik fizik: Atomcu kelamcılara göre buğday ve başka bütün nesneler, bölünmesi imkânsız parçalardan, diğer deyişle atomlardan oluşur. Bu parçaların kendinde şekli, hacmi, ağırlığı vs. yoktur. Ancak ve ancak bir araya geldikleri zamanda bu özellikleri kazanırlar. Tek özellikleri, boşlukta bir mekân tutmaları, kendi tabirleriyle mütehayyiz olmalarıdır. Bir araya gelen parçalar, sayılarına, diziliklerine ve yoğunluklarına bağlı olarak duyu algılarına konu olabilen yahut duyusal olarak idrak edilemeyen nesneleri oluştururlar. Dolayısıyla buğdayı salatalıktan, taştan, demirden ve aklınıza gelecek bütün diğer nesnelerden ayrıştıran şey, buğdayı meydana getiren atomların diziliği ve yoğunluğudur.

Sorun, biyoloji seviyesindeki bir araştırmanın, var oluşun anlamına ilişkin ilkeleri bilimsel bilgi dağarcığının dışında bırakmaya kâdir olup olmamasıyla ilgilidir.

2. Metafizik: Bölünmeyen parçalar veya atomlar, kesinlikle kendi başlarına var olamazlar, Tanrı tarafından yoktan yaratılırlar. Yaratma faaliyeti, atomların her var edilmesini hem de temel durumlarının tamamını kapsar. Temel durumlar derken kastedilen, birleşme, ayrılma, hareket ve sükûndur. Bu temel durumların her biri arazdır. Arazlar ise iki anda sürekli

değildir. Bu demektir ki, tıpkı bir nesnenin atomlarının yoktan yaratılması gibi atomlar arasındaki birleşme ve ayrılma durumları ile bir atomun bir mekânda iki an beklemesi anlamında sükûn ve bir anda bir mekânda diğer anda ise başka mekânda bulunması anlamında hareket, sürekli yeniden yaratılır. Bir nesne, atomlar ve hâllerden oluşur. Hâller sürekli yaratmayla varlıklarını sürdürür ve bu sayede nesne de varlığını sürdürür. Bu kısa tasvirden anlaşılacağı üzere yaratılan hiçbir şey ezelî değildir, bütün yaratılanlar sonradan meydana gelmiştir.

Dolayısıyla mevcutların hem başlangıçta var oluşu hem de sürekli var olmaları Tanrı'nın iradesine bağlıdır. Dahası, arazlar daimi yaratmaya muhtaç olduğundan aslında atomik olarak her bir aşama yeniden yaratma gibidir. Kelâm geleneği nedenselliği reddettiğinden herhangi bir nesne ya da olgunun bir öncekini durumunun sonrakine neden olabileceğini kesinlikle kabul etmez. Nesneler ya da olgular arasındaki ilişki, insan açısından sadece bir alışkanlık, Tanrı açısından ise bir âdetten ibarettir. Tanrı dilerse âdetini değiştirebilir ve insan için alışkanlıkların dışında bir vakıa getirmiş olur. Yaratmanın gerçekte bizim için ayrıntılı olarak bilinebilir bir gayesinden bahsedemeyiz. İlahî fiiller tabii ki hikmetle doludur ve biz bu hikmeti anlamaya çalışırız. Fakat Aristotelesçi geleneğin söylediği gibi nesnelerin sabit suretleri ve bu suretlerinde içerilen gayelerinden söz etmek mümkün değildir.

Kelâmcılar, Allah'ın bir şeyi veya olguyu yaratırken bir gayesinin olması ile bu gayenin bizim için bilinebilir ve dolayısıyla sınırlanabilir olmasını tamamen ayrıştırmıştır. Ayrıca bu bağlamda tartıştıkları gaye de fiziksel bir şey değildir. Mutezile kelâmcıları Allah'ın fiillerinde mutlaka mahlûkata fayda sağlama gibi bir gayesinin olması gerektiğini, aksi hâlde fiilin abes olacağını söylemiştir. Fakat onların gaye dediği şey ne bir türün kendisi ne de belirli bir eylemidir. Böylesine ayrıntılı bir şekilde ilahî bilgiye vakıf olmak zaten mümkün değildir. Onların sözünü ettiği gaye, yaratılanların bütününü ilgilendiren küllî bir gayedir.

Mâtürîdîler açısından ilahî fiil zorunlu olarak hikmetle doludur ama bizim bilgimizin hikmetlerin tamamını kuşatması mümkün değildir. Hikmeti anlamak, süregiden insanî bir çaba olabilir.

Eşarîler, ilahî kudretin mutlaklığı ile kudreti bağlayıcı olma izlenimi veren gaye kavramının birbiriyle çeliştiğini düşünürler. Dolayısıyla Eşarîlere göre ilahî fiiller irade ve kudretin sorgulamaz mutlaklığının sonucudur ve kesinlikle bir gerekçeye dayalı olarak değerlendirilemez. Bütün geleneklerin ortak noktası şudur: İlahî bilgi, bizim için kuşatılabilir olmadığından ayrıntılı şekilde bir gaye tahlili yapamayız, sadece fiillerin düzenliliğini kavramaya ve yaratılışın bütününe dair bilgilerimiz doğrultusunda hikmetini kavramaya çalışırız. Bu durum, herhangi bir nesne yahut olgunun ilahî bilginin, irade ve kudretin bir sonucu olmasıyla çelişmez, tam tersine her şeyin insanın nihai kavrayışını aşkın şekilde Tanrı'ya bağlanmasını gerektirir. Bir şey aklen imkânsız olmadığı süreci durum tamamıyla böyledir. Bu açıklamaya göre buğdayı zaman ve mekâna bağımlılığı onun yaratılmış olduğunu ve ancak bir fâil tarafından meydana getirildiğini gösterir. Gerek yapısındaki gerek hareket ve sükûnlarındaki düzenlilik, bu yaratıcının bilen, kâdir ve mürîd bir yaratıcı olduğunu göstermektedir.

Kelâmcı, canlıların sonradan ve belirli bir düzen içinde meydana gelmesinin, bilen bir fâili zorunlu kıldığını düşünür. Kelâmcıya göre biyolojik düzene ve değişime ilişkin bulgular sadece ardışık bir olaylar dizisinin tespitinden ibarettir.

Buğdayın belirli şartlarda yetişmesi, şu şu özelliklere sahip olması, muhtelif türlerinin bulunması, kısaca aklımıza gelebilecek bütün özellikler, ilahî irade ve kudrete bağımlıdır. Allah isterse bir anda buğdayı olgunlaştırabilirdi ama belirli şartlar altında olgunlaşmasını irade etmiştir. Dolayısıyla buğdayın yetişme şartları ve özellikleri hakkındaki bütün bilgilerimiz, yalnızca ilahî irade ve kudretin âdetini verir. Ne sürekliliğinin ne değişmesinin fiziksel şartları aşan zorunlu bir ilkesi vardır. Biz yalnızca âdeti bildiğimizden bu âdet devam ettikçe bilgilerimiz doğrudur, değiştiği takdirde bilgimizin de değişmesi gerekir. Yine buğdayın ilahî iradeyi aşan veya aşmayan ve kendi formunda taşınan bir gayesi olduğu ve daima bu gayeyi gerçekleştirmeyi hedeflediği de söylenemez. Sadece metafizik bir kabul olarak, ardışık düzenin hikmeti bulunduğu ve buğday hakkındaki bütün bilgilerimizin bu hikmeti kavrama yolunda atılmış adımlar olduğunu düşünülür.

Tanrı telifi sürdürdüğü için bir nesne varlığını devam ettirir. Çünkü bir nesne ve hâlleri arasında aslında zorunlu bir ilişki yoktur.

3. Fizik: Nesneler atomların kombinasyonlarıyla (muhtelif telifler) oluşurlar. Bu kombinasyonlar tamamen ilahî iradeye bağlıdır. Tanrı dilediği şekilde mevcutların yapısını şekillendirir, dilerse onların varlıklarını idame ettirir, dilerse arazları yaratmayı bırakmak suretiyle yok eder. Nesnenin atomlar ve arazlardan oluşan bütünlüğü, Tanrı'nın iradesine bağlı olduğundan bir nesnenin görüşünü değiştirmesi ile koruması arasında hiçbir fark yoktur. Bırakın türleri, bir türün fertleri için dahi durum böyledir. Tanrı telifi sürdürdüğü için bir nesne varlığını devam ettirir. Çünkü bir nesne ve hâlleri arasında aslında zorunlu bir ilişki yoktur. Gazzâlî'nin meşhur örneğini kullanacak olursak; ateşin varlığı ile yakması birbirinden farklı olgulardır yani ateşi de yakmayı da ayrı ayrı yaratan Tanrı'dır. Nesnelerin yüzey özellikleri ile dip özellikleri arasında yaratmanın imkânı bakımından hiçbir fark yoktur.

Hepsi ilahî kudret dâhilindedir. Kelâmcı açısından bizim bütün durumlarda ateş ve yanmayı bir arada görmemiz, hiçbir zorunluluk ifade etmez, yalnızca bizim bu şartlara alıştığımızı ve aksi olmadıkça buna göre davranmamız gerektiğini gösterir. Buradan çıkan çok önemli bir sonuç vardır: Tanrı, bir taşı insana, bir insanı maymuna, bir solucanı büyük bir filozofa çevirebilir. Kelâmcıların kendi örneğiyle söyleyecek olursak; akşam eve gittiğimizde sabah mutfakta bıraktığımız kapların büyük matematik bilginlerine dönüştüğünü görmemiz mümkündür. Çünkü idrak ettiğimiz nesnelerin hiçbiri aksi imkânsız denecek şekilde sabit bir hakikate sahip değildir. İlahî bilgideki bir anlam olarak öze sahip olduğunu kabul etsek bile fiilen atomların telifleri, farklı hakikatleri kabul edecek şekilde ilahî müdahaleye açıktır. Belki

bu durumdan sadece Basra Mutezilesinin bir grubunu (yokun şeyliğini iddia edenler) istisna edebiliriz ama hem Mutezilenin bir kısmı hem de ehlisünnet kelamcılarının tamamı ortak bir görüşe sahiptir.

Bu açıklamaya göre buğdayın daima aynı şekilde meydana gelmesi için hiçbir zorunluluk yoktur. İlahî irade, buğdayın biçimini, yetişme şartlarını, oluş düzenini ve aklımıza gelebilecek bütün hareket ve sükûnlarını değiştirebilir. Buğday türsel birliğini koruduğu hâlde özelliklerini değiştirebilir. Buna hem dip özellikleri hem de dipte bulunan özellikleri dâhildir. Bunda aklen bir imkânsızlık yoktur, sadece âdetin değişim süreçlerinin dikkatle izlenmesi gerekir.

Evrim teorisi, canlıların oluşum süreçlerinin bilinçli bir failin eseri olmadığını, tesadüf olduğunu iddia eder. Kelâmcı, canlıların sonradan ve belirli bir düzen içinde meydana gelmesinin, bilen bir fâili zorunlu kıldığını düşünür.

Şu hâlde kelâmcılara göre bir nesnenin veya olgunun oluşum sürecine ilişkin gözlemlerimiz bize yalnızca ardışık bir düzeni verir. Eşya hakkındaki nihai hükümlerimiz bu ardışık düzen tarafından değil, onların meydana gelmesini mümkün kılan nihai metafizik ilkeler doğrultusunda oluşur. Daha önceki yazılarda ifade edildiği üzere kelâmcıların temel iddialarının tamamı, farklı teorik fiziklerle savunabilmektedir ve tarihte bunun en az dört örneği vardır.

Dolayısıyla buğday hakkındaki fiziksel açıklamanın değişmesi, metafizik kabulleri değiştirmez. Çünkü buğdayın var olmak bakımından sahip olduğu özellikler, fiziksel şartlarına indirgenebilir değildir. Şimdi evrim teorisinin iddialarına bu açıklamalar doğrultusunda dönebiliriz. Evrim teorisi, canlıların oluşum süreçlerinin bilinçli bir failin eseri olmadığını, tesadüf olduğunu iddia eder. Kelâmcı, canlıların sonradan ve belirli bir düzen içinde meydana gelmesinin, bilen bir fâili zorunlu kıldığını düşünür. Kelâmcıya göre biyolojik düzene ve değişime ilişkin bulgular sadece ardışık bir olaylar dizisinin tespitinden ibarettir. Bu tespit sadece ilahî âdetin biyolojik seviyedeki bilgisini verir ve şayet uygun bir tasvirse âdet devam ettiği sürece de isabetlidir. Fakat buradan hareketle varlık ve oluş hakkında metafizik değerlendirmeler yapmak, en açık ifadesiyle aklın gereğine aykırı bir küstahlıktır. Evrim teorisi, canlıların oluşum sürecinin bir gayeyi hedeflemediğini iddia eder.

Kelâmcıya göre de canlıların değişim süreçlerinin belirli yahut belirlenebilir bir gayeye doğru ilerlediği söylenemez. Çünkü buğday tohumunun yeni kendisi gibi bir buğday üretmesi, ilahî irade ve kudretin ân-ı dâimdeki müdahalesiyle olur. Aristoteles buğday ekip çavdar biçmememizin nedenini, buğdayın formunun kendi gayesini taşıması olduğunu ve her bir türün kendi gayesine doğru hareket ettiğini iddia etmişti. Fakat kelamcılar bu anlamda bir gaye olmadığını düşünürler. Onlara göre buğdayın oluşum süreci, bir fâilin bilgisi tarafından öncelenir ve önceki bir bilgi olmadan buğdayın meydana geldiği ve varlığını devam ettirdiği söylenemez. Yani buğdayın ve herhangi bir nesnenin içinde bulunduğu bir bütün olarak tabiatın, kendinde bir bilgisi, irade ve kudreti olamaz. Her bir oluş ve durum, atomik olarak ilahî irade tarafından belirlenir.

Bu metafizik mülahazalardan sonra, canlıların tek bir kökenden gelmesi, çevre şartlarına uyum sağlaması, süreç içinde gen aralıklarında değişim olup farklı türlere ayrılması ve benzeri bulgular, tamamıyla fiziksel nesnelere ilişkin tasvirlerden ibarettir. Bunların doğruluğu ve yanlışlığı, biyolojinin kendi araştırma yöntemleri içinde değerlendirilmelidir. Fakat sadece biyolojik bir açıklama olarak böyledir. Meseleye varlık ve oluş açısından baktığımızda bırakın bir ferdin diğerine gen aktarımını ferdin hem varlığı hem de bir durumu ân-ı dâimde ilahî bilgi doğrultusunda ilahî irade ve kudretin etkisiyle gerçekleşir. İlahî âdetin düzenliliğinde şaşılacak bir şey olmadığı gibi değişmesinde veya düzenli değişmesinde de şaşılacak bir durum yoktur.

Sonuç olarak evrim, ardışıklığı yalnızca fiziksel bir olgu olarak tasvir edebilir. Gaye, tesadüf ve bilinçli fâil gibi kavramlar, fiziksel süreçlerin ardışık düzeninde zaten gözlenemez.

Dolayısıyla bunlar, biyolojinin yöntemiyle ulaşılabilir veriler olmadığından haddi zâtında biyoloğun biyolog kimliğiyle ulaşabileceği bilgiler de değildir. Pekâlâ, gözlenemeyen metafizik kabuller, hangi durumda gözlenen ardışık düzen bilgisiyle eleştirilebilir yahut elenebilir? Metafizik kabuller, gözlemin kendisiyle uzlaştırılamaz şekilde çelişik varsayımlar olduğu zaman. Şimdiye kadar yapılan tahliller kelam geleneğinin temel kabulleri açısından böyle bir durum olmadığını göstermektedir. Öyleyse kelâm geleneğinin duyarlılıklarıyla baktığımızda evrim açıklamasının, teorinin biyolojik açıklamasına bir şey katmayan unsurları biyolojinin bir parçası yapmaması ile bunların aksini varsayarak hareket etmeyi ayrıştırması gerekir. Aslında bakılırsa bilimsellik ölçütleri de bunu gerektirir. İlerde evrim teorisinin bu sonuca biyolojik mülahazalardan değil, biyolojiyle ilgili olmayan başka gerekçelerden vardığı daha açık anlaşılacaktır.

EVRİM SAVUNUCULARI TANRI'YA İNANABİLİR Mİ?

Steve Stewart-Williams- Çevirmen:Damla Belemir Aydın-11 Ocak 2021-kualiafelsefedergisi

İster sevin ister sevmeyin, çok az kişi evrim teorisinin entelektüel tarihin en önemli fikirlerinden biri olduğunu reddetmektedir. Ayrıca, teorinin biyoloji alanındaki etkisi de yadsınamaz. Hatta, evrim teorisyeni Theodosius Dobzhansky, "biyolojideki hiçbir şeyin evrimin ışığı dışında bir anlam ifade etmediğini" öne sürecek kadar ileri gitmiştir ancak teorinin etkileri sadece bunlarla sınırlı değildir. Felsefeci Daniel Dennett, bir keresinde evrim teorisini, etkisi insan düşüncesinin her alanına bulaşan "evrensel bir asit" olarak tanımlamıştı. Hiçbir yerde bu etki, dini inanç alanında olduğundan daha belirgin değildir. Charles Darwin'in, teorisinin ilk taslağını ortaya çıkardığı andan itibaren, geleneksel olarak dinin vilayeti olan topraklara tecavüz ettiği açıktı. Ancak, bazıları evrim teorisini ve dini inancı uyumsuz olarak görse de, diğerleri ise herhangi bir zorunlu çelişki olduğunu reddetmektedirler. Bu makalenin amacı bu soruyu ele almaktır. Daha spesifik olarak bu makale, evrim teorisinin Tanrı inancıyla uyumluluğunu ele almaktadır.

Evrim Teorisinin İlk Etkisi

Darwin, evrim teorisini kamusal tüketime ilk kez sunduğunda, bu, bir tartışma fırtınasına neden oldu. Bilim tarihçileri genellikle Galileo'nun kiliseyle olan ünlü çatışmasının yanında

bunu bilim ve din arasında bir savaş olarak yorumlamaktadırlar. Pek çok insan evrim teorisini Hıristiyan inancına temel bir meydan okuma olarak gördü. Bu meydan okuma birçok düzeyde gerçekleşmiştir. İlk olarak, teori, Genesis'teki (1) yaratılış hikayesinin literal yorumuna açıkça meydan okumaktadır. O dönemde Hıristiyanlar arasında baskın olan inanç, Tanrı'nın dünyayı ve tüm türleri yaklaşık 6.000 yıl önce yarattığı ve her türün ayrı ve değişmeyen bir yaratılışı olduğuydu. Buna karşılık, evrim teorisi, Dünya'nın 6.000 yıldan daha eski olmasını gerektiriyordu; Darwin'e göre de türler milyonlarca yıl boyunca yavaş yavaş evrimleşmişti. Dahası, teori mevcut türlerin daha öncekilerden evrimleştiğini ve yeterince geriye giderseniz herhangi iki türün ortak bir atası olduğunu savunuyordu. Bu fikirler, ayrı yaratımlar teorisiyle doğrudan çelişiyordu.

Bunun üzerine evrim teorisi, Tanrı'nın varlığına dair sezgisel olarak en zorlayıcı argümanlardan birini zayıflattı: tasarım argümanı. Teistler, en azından Thomas Aquinas'a kadar, organizmalarda bulunan karmaşık tasarımın bir tasarımcının, yani Tanrı'nın kanıtı olduğunu iddia etmişti. Kuşkusuz, Darwin'den bir asırdan fazla bir süre önce, filozof David Hume bu argümandaki bazı zayıflıkları ortaya koymuştu. Tasarımın bir tasarımcıyı ima ettiğini varsaysak bile, Hume diyor ki, neden tek bir tasarımcı olduğunu ve bir grup tasarımcı olmadığını ya da tasarımcının mükemmel, her şeye gücü yeten, iyi ya da hâlâ hayatta olduğunu varsaymalıyız? Ancak ne Hume ne de başka biri daha iyi bir açıklama düşünebilmişti ve tasarım argümanı gücünün çoğunu korudu.

Darwin tüm bunları değiştirdi. Doğal seçilim teorisi, türlerin kökenine dair doğal bir izahat sağladı -tasarımcı olmadan tasarım için bir açıklama. Teori gerçekten de şaşırtıcı derecede basit, en azından genel hatları ile öyle. Doğal seçilim teorisi, herhangi bir popülasyondaki bireylerin farklı olduğu ve bu varyasyonun bir kısmının kalıtsal olduğu basit öncülünden hareketle başlamaktadır. Mevcut değişkenlere göre, kalıtsal bir özellik, onu şekillendirmeye yardımcı olan genlerin aktarılma olasılığını arttırırsa, bu genlerin popülasyondaki sıklığı artma eğiliminde olacaktır. Ve bu, özetle, böyle. Bu fikrin gerçek gücü, ne kadar açıklayabildiği anlaşıldığında ortaya çıkıyor. Teoriye göre, anlaşılmaz derecede geniş zaman dilimlerinde küçük ama olumlu değişikliklerin kademeli olarak birikmesi, hem adaptasyonları (gözler ve kanatlar gibi) hem de yeni türlerin oluşumunu açıklamaktadır. Bu teorinin hiçbir yerinde Tanrı'dan söz edilmemektedir. Bu, rahatsız edici bir olasılığı da ortaya çıkarmaktadır: Eğer Tanrı, doğadaki tasarımı açıklamak için gerekli değilse – ki bu genellikle bir tasarımcı için en iyi kanıt olarak kabul edilir – belki de Tanrı hiç mevcut değildir.

Din ve Bilim: Örtüşmeyen Alanlar Mı?

Her şey göz önüne alındığında, birçok insanın evrim teorisini dini inançla bağdaşmaz olarak görmesi şaşırtıcı değildir. Bununla birlikte, bazı Hıristiyanlar hâlâ evrim teorisini reddetse de birçoğu dini inançlarını buna uyarlamıştır. Teorinin özü -türlerin zaman içinde değiştiği ve ortak atalardan ayrıldığı fikri- sadece Genesis'teki yaratılış hikayelerinin literal yorumuyla uyumsuzdur. İncil'deki hikayelerin metaforik olduğunu kabul etmeye istekli olan herkes, Tanrı'nın evrim süreci boyunca yaşamı yarattığını iddia edebilir. Dahası, görebileceğimiz gibi, inananların Tanrı'nın varlığını kanıtladığını iddia ettiği birçok gizem bulunmaktadır. Bu düşünceler ışığında, evrim teorisinin zorunlu olarak Tanrı inancıyla çatışmadığı ortaya çıkacaktır. Bu, bilim ile dinin ayrı ve örtüşmeyen alanlar olduğu ve bu nedenle de birbirleriyle uyumsuz olmadıkları konusundaki daha genel fikre uyuyor.

Bu tatmin edici bir uzlaşmadır, ancak doğru mudur? İlk olarak, din ve bilim alanları bugün geldiğimiz noktada birbirleriyle daha az örtüşse de, bunun sebebinin evrim teorisinin kısmen dini kendi topraklarından çıkarmaya zorlaması olduğu unutulmamalıdır. Bu, evrimi kabul edenler için, İncil hikayelerinin literal olmayan bir yorumunu gerekli kılmıştır. (Her halükârda, teoriyle çatışan hikayelerin literal olmayan bir yorumunu gerekli kılmıştır. Bu genel olarak İncil'in tamamını kapsamaz; ne de olsa pek çok Hristiyan hâlâ Mesih'in hikayesinin tam anlamıyla doğru olduğuna inanmaktadır.) Bu, Darwin'den önce hiç kimsenin İncil hikayelerini mecazi olarak yorumlamadığı anlamına gelmemektedir. Bu durum, sadece evrim teorisinin bu yorumu daha kaçınılmaz ve daha yaygın bir hale getirdiğini göstermektedir. Dahası, İncil'in literal bir yorumundan vazgeçmenin, din ve bilim alanlarını uzlaştırmak için yeterli olduğu fikri açık değildir.

İlk olarak, Tanrı'nın evrim sürecini yönlendirerek hayatı yarattığı fikrini düşünün. Bu, evrimin yalın gerçeği ile tutarlı olsa da, modern evrim teorisinin merkezi bir ilkesiyle çelişmektedir: organizmalardaki tasarım, rastgele kazaların akılsız birikiminin bir ürünüdür. Ve bu sadece evrim teorisi ile tutarsız değil, aynı zamanda da sorunludur. Adaptasyonlar, kapsayıcı uyum başarısını geliştirmek için tasarlanmış gibi görünüyor. (Bu, adaptasyonların, bu genlerin adaptasyona sahip bir kişide veya yakın akrabalarda barındırılıp barındırılmadığına bakılmaksızın, onlara yol açan genlerin daha fazla aktarılma olasılığını artırmak için tasarlandığı anlamına gelir.) Tanrı'nın yol gösterici ilkesi olarak "kapsayıcı uyumlama (inclusive fitness)" durumunu kullanmış olması ilginçtir, çünkü bu, yaşamı, akılsız bir gen seçimi sürecinin ürünü olarak mükemmel bir şekilde açıklanabilir hâle getirecek bir ölçütle tasarlamayı seçtiği anlamına gelir. Dahası, tüm türlerin tasarım hataları ve kusurları vardır ki bu onların ister evrim yoluyla ister başka bir yöntemle mükemmel bir varlık tarafından yaratıldıklarına dair zayıf bir kanıttır.

Kötülüğün Evrimsel Problemi

Bu zorluklar, tanrı'nın yaşamı harekete geçirdiği ve daha sonra doğal seçilimin yaşamın seyrini yönetmesine izin verdiği (bir tür Deizm) varsayılırsa önlenebilir. Bununla birlikte, Tanrı'nın katılımı ister doğrudan ister dolaylı olsun, evrim teorisi, asırlık kötülük probleminin yeni bir çeşidi olan başka bir zorluğu ortaya çıkarmaktadır. Doğal seçilim zalim ve ziyankâr bir süreçtir. Önde gelen evrimsel biyologlardan biri olan George Williams, onu kötü olarak tanımlayacak kadar ileri gitti. Her başarılı varyant için, milyonlarca organizma sefil bir şekilde yok olmaktadır. Ayrıca sadece seçilim süreci acımasız değil, aynı zamanda ürünlerinin çoğu da acımasızdır. Kapsayıcı uyumlamaya (inclusive fitness) dayalı seçim, doğa hakkında hoş olmayan birçok gerçeği açıklamaktadır. Örneğin, yavrularına bakan (2) çoğu hayvan, zayıf veya deforme olmuş yavruların ölmesine izin vermektedir. Aynı şekilde, bir aslan, sürüsünün kontrolünü ele geçirdiğinde, genellikle diğer erkek aslanlar tarafından döllenen yavruları öldürür.

Doğal seçilimin görünürdeki 'zulmü' mantıksal olarak Tanrı'nın var olmamasını gerektirmez. Bununla birlikte, Darwin'in kendisinin de belirttiği gibi, doğal seçilimin neden olduğu acıyı, sonsuz derecede iyi ve her şeye gücü yeten bir Tanrı'ya olan inançla bağdaştırmak zordur. Tanrı iyi olsaydı, muhtemelen bu kötülüğü ortadan kaldırmak isterdi ve her şeye kadir olsaydı, bunu yapmak kendi gücüne dahil olurdu. Bu nedenle, Tanrı'ya olan inancı sürdürmek için, ya Tanrı'nın bu kötülüğü önleme konusunda güçsüz olduğunu ya da Tanrı'nın kendisinin kötü olduğunu (ya da en iyi ihtimalle ahlaki olmadığını) kabul etmek gerekli gibi görünüyor. Diğer tek seçenek, Tanrı'nın gizemli yollarla hareket ettiği ve bize gereksiz ıstırap gibi

görünen şeyin aslında genel planın bir parçası olduğu ve bu planın iyi olduğu iddiası gibi bilmezlikten bir itiraza başvurmak olacaktır. Ancak böyle bir savunmanın olası herhangi bir tutarsızlığı veya garip gerçeği açıklamak için kullanılabileceği düşünüldüğünde, bu, zorlayıcı bir hareket olmaktan uzaktır.

Tasarım Argümanının Diğer Versiyonları Evrimin Kapsam Alanından Kurtulur mı?

Öte yandan, Tanrı'nın varlığına dair açık bir kanıt sağlanabilirse, böyle bir savunmayı kabul etmemiz gerekebilir. Bazıları böyle bir kanıtın mevcut olduğunu savundu. Evrim teorisi, Tanrı'yı eskiden olduğu yaşam tasarımcısı rolünden kurtarsa bile, teistlerin tasarım argümanının değiştirilmiş bir versiyonunun temelini oluşturabileceğini iddia ettikleri daha birçok doğa olgusu vardır. Üçünden bahsedeceğim. Birincisi, doğal seçilim ancak seçilecek bir şey olduğunda gerçekleşebilir ve Darwin'in teorisi hayatın en başta nasıl başladığı hakkında hiçbir şey söylemez. Öyleyse burada Tanrı için bir rol vardır. İkincisi, evrim bedenlerin varlığını açıklasa da, bazıları insan zihninin veya bilincinin doğalcı/naturalist bir açıklamaya uygun olmadığını ve bu nedenle Tanrı'ya atfedilmesi gerektiğini savunur. Üçüncüsü, evrim teorisi evrendeki bazı ayrıntıları açıklasa bile, evrenin ilk etapta var olduğu gerçeği henüz açıklanmadı ve sadece bu da değil, bazı temel fiziksel sabitlerin değerleri çok az bile olsa değişmiş olsaydı, yaşam (ya da en azından bildiğimiz hâliyle yaşam) evrimleşemezdi. Bu alanların her birinde teistler, Tanrı için evrim teorisinin gasp edemeyeceği bir rolümüz olduğunu iddia ederler.

Yukarıdaki argümanlar akla yatkınsa, evrimsel kötülük probleminin ortaya attığı tüm çekincelere rağmen Tanrı'nın varlığını kabul etmek zorunda kalabiliriz. Ancak bu iddiaları savunanlar, evrim teorisinin açıklama gücünü hafife alıyor olabilirler. Daha yakından incelendiğinde teori, teistlerin Tanrı için belirledikleri yeni bölgelerin her birinde dini açıklamalara duyulan ihtiyaca meydan okumaktadır. İlk olarak, yaşamın yaşam dışı evriminin kesin ayrıntıları her zaman bir gizem olarak kalsa da, bu alandaki araştırmalar en azından doğal bir süreçten başka bir şey olduğunu varsaymaya gerek olmadığını göstermektedir. Zihne gelince, materyalist Darwinci bir bakış açısıyla, zihin beynin aktivitesidir ve beyin de seçilimin ürünüdür; dolayısıyla zihin de bir seçilim ürünüdür. Son olarak, bazı fizikçiler, Darwinci ilkelerin evrenin varlığını ve doğasını açıklayabileceği fikri üzerinde oynuyorlar. Darwinci açıklamaların ciddi bir şekilde dikkate alınacak kadar makul olduğu gerçeği, evrenin, yaşamın veya aklın varlığının Tanrı'nın varlığını kabul etmemiz gerektiği fikrini zayıflatır. Bir teist, bu nedenle evrimsel kötülük problemiyle yüzleşmelidir. Bu problem bizi, evrim teorisinin Tanrı'nın varlığıyla tutarsız olduğu ve dolayısıyla herhangi bir teistik din ile tutarsız olduğu sonucuna götürmektedir.

Antropomorfik (3) Olmayan Tanrı Konsepti

Teistlerin bu noktada ileri sürebileceği son bir itiraz var. Şimdiye kadar, yorum yapmadan, Tanrı'nın geleneksel bir anlayışını kabul ettim – fiziksel olmayan, sonsuz derecede iyi, her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten bir yaratıcı. Böyle bir Tanrı, Antik Yunan'ın ya da Hinduizm'in Tanrıları ve Tanrıçaları – ya da bu konuda daha nadir görülen bu anlayışın ortaya çıktığı İsrail'in orijinal Tanrısı kadar açık bir şekilde antropomorfik değildir. Bununla birlikte, geleneksel Tanrı, bilme gibi insani zihinsel durumlara sahiptir, ahlaki bir fail olarak görülebilir ve insanların da (çok daha mütevazı bir ölçekte de olsa) ortak olarak dahil olduğu yaratma ve tasarım gibi faaliyetlerde bulunur. Bu eski ve basit anlayışın inandıkları Tanrı'yı tanımlamadığına itiraz etmek her zaman bir teist için mevcuttur. Birçok ilahiyatçı, Tanrı'yı

antropomorfik olmayan terimlerle anlamaya çalıştı. Örneğin Paul Tillich, Tanrı'yı "kendisi olmak" ve "var olmanın nihai zemini" olarak tanımladı. Diğerleri Tanrı'yı, hiçbir şeyin olmamasından ziyade bir şeyin olduğu garip gerçeğinin açıklaması olarak görür ve bu şey her ne ise, insan gibi bir şey olmasının olası olmadığını kabul eder. Alternatif olarak, Tanrı'nın gerçek doğasının insan anlayışının ötesinde olduğu ve dolayısıyla O'nun hakkında hiçbir şey söylenemeyeceği basitçe ileri sürülebilir.

Kötülüğün evrimsel problemi, antropomorfik olmayan bir Tanrı'ya inanmak için bir tehdit oluşturmaz, çünkü yalnızca Tanrı her şeye kadir bir ahlaki fail ise kötülüğün varlığı sorunludur. Sonuç olarak, buradaki dindar bir inanan için ana ima, tıpkı evrim gerçeğinin İncil hikayelerinin literal olmayan bir yorumunu gerektirmesi gibi, evrimsel kötülük sorununun da antropomorfik olmayan bir Tanrı anlayışını gerektirmesidir. Ancak bu çok önemli bir çıkarımdır, çünkü bu Tanrı anlayışını kabul etmek için ödenmesi gereken yüksek bir bedel vardır. Tüm insan benzeri özelliklerden yoksun bir Tanrı, kişisel bir ilişkiye sahip olunabilecek ya da dualarımıza ve isteklerimize cevap verebilecek bir Tanrı değildir ve böyle bir Tanrı'nın insan adalet standartlarının nihayetinde evrene hâkim olacağını garanti edebileceğini görmek zordur. Benzer şekilde, eğer Tanrı basitçe varlığın temeli ya da varoluşun nihai açıklaması olarak tanımlanırsa, Tanrı'nın varlığının insan yaşamının evrende ayrıcalıklı veya nihayetinde anlamlı olduğunu ya da Tanrı var olduğu için evrenin daha büyük ve daha kutsal olduğunu düşünmek için hiçbir nedenimiz yoktur. Öyle görünüyor ki, kişi, böyle bir anlayışla kendini az çok avutabilir ve eğer kişi kendi Tanrı anlayışıyla kendini avutursa, daha geleneksel olanın aksine antropomorfik olmayan bir Tanrı'ya gerçekten inanıp inanmadığı sorulabilir. Dahası, Tanrı'nın antropomorfik olmayan kavramları, terimin orijinal anlamından o kadar uzaktır ki, bu terimi artık kullanmanın uygun olup olmadığı bile sorgulanabilir. Bertrand Russell bir keresinde, "İnsanlar, 'Tanrı' kelimesinden vazgeçmeye, kelimenin şimdiye kadar dayandığı fikirden vazgeçmekten daha isteksizdir." demişti. Evrim teorisi herkesi bu sözden vazgeçmeye ikna etmeyebilir. Bununla birlikte, onları anlamını tanınmayacak şekilde değiştirmeye teşvik ettiği ölçüde, Tanrı'nın yine de Darwin'in teorisinin bir kurbanı olduğu iddia edilebilir.

Sonuç

Özetlemek gerekirse, evrim teorisinin dini inancın en az iki ana alanı için önemli etkileri vardır: İncil literalizmi ve Tanrı'nın varlığı. Teorinin sonucunda, bu konularla ilgili dört ana görüş mevcuttur. İkinci ve üçüncüsüne göre, evrim ve din uyumludur; birinci ve dördüncüsüne göre uyumlu değillerdir. [1] Kişi, geleneksel bir Tanrı'ya ve (Yaratılışçı pozisyonda) İncil literalizmine (4) olan inancını sürdürebilir. Lakin bu, evrimin temel gerçeğini bile inkâr etmeyi gerektirir ve böyle bir inkâr, ancak dünyanın düz olduğu görüşü kadar entelektüel olarak saygınlık kazanmıştır. [2] Öte yandan, geleneksel bir Tanrı kabul edilir ancak İncil literalizmi reddedilirse, evrim gerçeği kabul edilebilir. Dahası, Tanrı'nın yaşamı basitçe harekete geçirdiği ve süreci kişisel olarak yönlendirmediği kabul edilirse, modern evrim teorisi de kabul edilebilir. Her iki durumda da kişi evrimsel kötülük problemiyle yüzleşmelidir. [3] Kişi İncil literalizmini reddeder ve geleneksel bir Tanrı anlayışını antropomorfik olmayan bir anlayışla değiştirirse, evrimsel kötülük probleminden kaçınılabilir. Ancak, bu, Tanrı'yı uzak ve kişisel olmayan bir soyutlamaya indirger ve bu kavrama Tanrı adını vermenin bir anlamı olup olmadığı sorusunu gündeme getirir. [4] Son seçenek hem İncil literalizmini hem de Tanrı'ya olan inancı herhangi bir şekil veya boyutta reddetmektir. Darwin'den sonra, bu en az sorunlu seçenektir.

Çevirmen Notları:

(1) Genesis, İbranice Bereshit ("başlangıçta"), İncil'in ilk kitabıdır. Yaratılış, Cennet Bahçesi (the Garden of Eden), Kabil ve Habil, Nuh Tufanı ve Babil Kulesi gibi tanıdık hikayeleri içerir.

(Kaynak: The Editors of Encyclopaedia Britannica. "Genesis". Encyclopaedia Britannica. 2016. Web.)

(2) Parental care, yavrunun kondisyonunu artıran, doğumdan önce veya sonra ortaya çıkabilen, bir ebeveynin genetik olmayan herhangi bir katkısıdır (Stahlschmidt ve DeNardo, 2011). Bir ebeveynin yavrularını beslemek ve korumak için zaman veya enerji harcadığı herhangi bir davranış modelidir.

(Kaynak: Encyclopedia of Reproduction (Second Edition), 2018)

(3) Antropomorfik Tanrı, insan şeklinde bir Tanrı'nın olduğu konseptidir. Bu başlıkta tam tersi bir konsept incelenmiştir (Bkz: Non-Anthropomorphic Conception of God).

(4) İncil literalizmi veya İncilcilik, farklı yazarlar tarafından İncil yorumuyla ilgili olarak farklı şekillerde kullanılan bir terimdir.

BİLİM VE İNANÇ

13 Mart 2009-Taha Akyol-milliyet

Darwin tartışması konulu dünkü yazım üzerine her ki tarafın fanatiklerinden tepkiler aldım. Son derece ufuk açıcı eleştiriler de aldım. Muğla Üniversitesi'nden Doç. Dr. Mehmet Elgin bunlardan biri.
Popper'in bilim felsefesi ve "Biyolojide fiziktekine benzer yasalar var mı?" konularında çalışan Elgin, "Popper'in 'metafizik' dediği, Darwin'in teorisidir, evrim olgusunun kendisi değildir" diyor; ben de zaten Popper'in 'metafizik' nitelemesini "Darwinizm" için yaptığını yazmıştım.

Elgin, Popper'den sonra biyolojide matematik modellerin uygulanması konusunda büyük gelişmeler olduğuna da dikkat çekiyor.
İki temel konuyu buraya almak istiyorum.

Bilim-din farkı

Önce, din ve bilim alanlarının farklılığına işaret eden Elgin'in şu satırları:
"Bugün bilimin gelişmiş olduğu Batı toplumlarında üniversitelerdeki fizik alanı için genel görecelilik neyse biyoloji alanları için de biyolojik evrim teorisi aynı şeydir. O açıdan siz yaratılışçı teori ile bu teorinin eşit tutulmasını bilim adamlarından talep ederseniz bu olmaz."

Elgin, bilim ve bu arada biyoloji alanında teorileri "gözlem durumlarına uygulama, test etme, matematiksel olarak modelleme" konularında birçok çalışmalar yapıldığını belirtiyor, "Bunların hiçbirini yaratılışçı teoriyle yapamazsınız" diyor.
Gerçekten mesela teolojide büyük yer tutan "Allah'ın fiilleri"ni bu arada "yaratma" fiilini mesela görecelik teorisindeki e=mc2 gibi matematik formüllerle "tanımlamak, sınamak,

öngörmek" mümkün değildir. "Kaadir-i mutlak" kavramına da aykırıdır.
Bilimde ise "tanım, sınama, öngörü" çok önemlidir, elli yıl sonra Güneş'in ne zaman tutulacağını saniyesi saniyesine öngörürüz, ama Allah'ın fiillerini böyle "tanımlamak, sınamak, öngörmek" insanoğlu için imkânsızdır. Dinin işlevi zaten fizik, kimya, biyoloji teorileri oluşturmak, matematik formülleri kurmak, tabiata bu gözlükle bakmak değildir.

Maddeden ötesi

Dr. Elgin şöyle devam ediyor:
"Ancak size şu konuda katılırım: Tüm bunların öyle olması ne genel göreceliliğin doğru olduğunu ne de evrim teorisinin (evrim olgusundan bahsetmiyorum, ayrıca aslında tek teoriden ziyade birden fazla varyasyonu vardır) doğru olduğunu kanıtlamaz... Bu yanlış olsa bile onların hiçbir konuda doğru söylemediği anlamına da gelmez. Newton'un teorisi de yanlışlandı diyoruz ama halen neredeyse makro düzeydeki her şey için onu kullanıyoruz. Dolayısıyla, soru evrim teorisinin kanıtlanıp kanıtlanmadığı değil, evrim teorisinin işleyişi ve uygulamaları itibariyle fizikteki teorilerden kategorik olarak bir farkı var mıdır? Yoktur."

Bilimdeki 'doğrulandı' ve 'yanlışlandı' kavramları günlük dilden ne kadar farklı!
Elgin'in bahsettiği "makro düzey" gözlemlerin, deneylerin, rakamların düzeyidir. Buradan "gerçeklik ötesi" denilen "sonsuz küçükler" ve "sonsuz büyükler" alanına doğru gittikçe karşımızda "metafizik bir zaman" çıkıyor. Fizikle metafiziğin, bilgiyle inancın iç içe geçtiği bir 'öteler' âlemi.

Netice: Dinin bilimi sansürlemesi yanlıştır, bilimin ateizmle özdeş sanılması da yanlıştır. Farklı algılara açık geniş bir alan vardır bilimle inanç arasında. Kimisi "Bir örümcek götürür Hakk'a beni" der, kimisi de aynı örümceği tabiatın türettiğini düşünür.
Bırakınız inansınlar, bırakınız düşünsünler; yeter ki birbirinin gırtlağına sarılmasınlar.

YA EVRİM TEORİSİ DOĞRUYSA?

İshak Arslan-www.anlayis.net/

Cevabı baştan söyleyelim, değişen hiçbir şey olmaz. Zira bir yandan olan olmuştur ve halen de olmaktadır; öte yandan bu türden bir sorunun insan aklıyla ulaşılabilecek kesin bir cevabı yoktur! Özünde çelişki taşıyan soruların yanıltıcı cevaplarına göre sevinecek ya da üzülecek olanların işi gerçekten de zor. Çünkü "taraftarlar" cevap olumlu da olumsuz da olsa bir kör dövüşünün tarafı olmaktan kurtulamazlar. "Darwin'in 200. ölüm yıldönümünde TÜBİTAK'ta sansür" iddiaları nedeniyle yoğunlaşan evrim tartışmaları, sürüp giden bu kör dövüşünün geldiği noktayı bir kez daha gözler önüne serdi.

Evrim fikri, Greklerden Hint ve İslam Düşüncesine kadar birçok gelenekte izleri bulunan kadim bir mesele olmasına rağmen 19. yüzyılda Charles Darwin tarafından uzun ve detaylı bir gözlem süreci eşliğinde yeniden ele alınmış, zamanla canlılığın ve türeyişin mahiyetine ilişkin sistematik bir açıklama hüviyetine kavuşmuştur. Kendisi de evrim sürecine tabi olan evrim teorisi, çok sayıda bilim adamı ve düşünürün katkılarıyla gelişen, geliştikçe karmaşıklaşan, dolayısıyla farklı alternatifleri ve versiyonları içeren çok yönlü bir açıklama yöntemidir.

Karl R. Popper'ın Bilimsel Araştırmanın Mantığı'nda sarahatle ifade ettiği üzere "bilimsel teoriler yanlışlanabilirler ama asla tam olarak doğrulanamazlar." Bilimsel teorilerin temel niteliği sayılan tekrar edilebilirlik ve sınanabilirlik özelliklerinden mahrum olan evrim teorisi, yasa veya teoriden çok bir "bilimsel senaryo" vasfına layıktır. Her bilimsel teori gibi kendine mahsus sınırlar içinde kaldığı ve ideolojik amaçlara aracı kılınmadığı sürece evrim fikrinin de insanlığın ufkunu genişletebilecek, doğaya ilişkin kavrayışımızı zenginleştirecek çeşitli imkânları barındırması tabiidir. Kadir-i mutlak bir Tanrı'nın evreni def'aten yaratması ile milyonlarca yıl süren evrimsel bir süreç içinde yaratması arasında "niteliksel" bir fark yoktur.

Hal böyleyken evrim teorisi etrafında yürütülen bütün bu tartışmaları nasıl açıklayabiliriz? Bilim tarihine kuşbakışı bakıldığında Kopernik, Bruno, Galileo, Kepler, Newton ve Darwin, Avrupa'da bilim ve din arasında süregelen çatışmanın sembolleşen isimlerinden bazıları. Çatışmanın bir tarafı olan Kilise her defasında önce karşı çıktığı ve tehlikeli saydığı düşünceyi keskin bir tutumla yasaklama yoluna gitmiş, "dünyanın dönüyor olabileceği" anlaşıldığında ise önce tavrını yumuşatmak, ardından geri adım atmak ve nihayet nadir de olsa özür dilemek zorunda kalmıştır. 2008 yılında İngiliz Kilisesi'nin resmen Darwin'den özür dilemesi, 2009'da ise Vatikan'ın evrim teorisiyle ilgili karşıt tavrını değiştirerek Hıristiyanlığın evrim teorisiyle çelişmediğini resmen açıklaması bu alışkanlığın son ve güncel örnekleri.

Kaba bilim-din çatışması esas itibarıyla pozitivist bilim anlayışı (bilimcilik) ile genelde Hıristiyanlık, özelde Katoliklik arasında vuku bulmuştur. Son örneğini canlıların ve insanın türeyişiyle ilgili Darwinci yorumla Kitab-ı Mukaddes arasındaki bariz karşıtlıkta gördüğümüz bu çatışma, çoğunlukla Kilise kurumunun yanılgısıyla sonuçlandığı için Kilise kurumunun tarihi de yanılgı ve özürlerle doludur. İslam düşüncesi geleneğinde ise bu türden bir özre rastlanamaz; çünkü özür dilenmesini gerektirecek hiçbir yanlışlığa kurumsal imza atılması mümkün olmamıştır. Şu halde çatışma, evrensel olarak bilim ve din arasında değil, evrim teorisi üzerinden bilim adına bağnazlık yapanlar ile Hıristiyanlığın tekvinle ilgili literal ifadelerini savunma adına bağnazlık yapanların sürdürdüğü sonuçsuz ve yıpratıcı tartışmadan kaynaklanmaktadır.

İslam düşüncesi ile evrim teorisi arasında herhangi bir karşıtlık söz konusu olmadığı halde, Türk toplumunun evrim teorisine şüpheyle yaklaşan hatta tümüyle reddeden ülkelerin başında gelmesi ise üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir husustur. Bu kuşku ve reddiyenin temel nedeni zannedildiğinin aksine evrim teorisiyle İslam dininin kategorik uyuşmazlığı değil, psikolojik-sosyolojik gerekçelerdir. 200 yıldır pozitivist dogmalarla köşeye sıkıştırılmaya çalışılan, bilim adına inançları aşağılanan ve toplumsal değerleri hiçe sayılan, kendinden menkul bir bilim kavramıyla, hesabı verilmemiş bir bilimsellik kriteriyle çağın dışına itilmeye çalışılan bir toplumun akıl ve muhakeme yerine duygusal reflekslerle hareket etmesi anlaşılır bir durumdur. Anlaşılır olmayan, sağcısından solcusuna bu topraklarda yetişen düşünür, aydın ve entelektüellerin bu ve benzeri konuları tartışma düzeyinin sığlığıdır. Türk matbuatında konuyla ilgili yazılan yazıların büyük çoğunluğundan -birkaç istisna hariç- anlaşılacağı üzere bu düzey, sadece Cahız, İhvan-ı Safa, İbn Sina, İbn Miskeveyh, Erzurumlu İbrahim Hakkı'nınkinden değil, Tanzimat sonrası Osmanlı düşünür ve aydınlarınınkinden de düşüktür ve gün geçtikçe de düşmektedir.

Nasıl ki İzafiyet Teorisi evreni yaratan ve düzenleyen üstün bir gücü ne ispatlıyor ne de çürütüyorsa, evrim fikrinin de mutlak vahiy ifadelerini doğrulaması veya yanlışlaması söz konusu değildir. İslam dünyasında evrim fikrine karşı çıkanların düştüğü hata, Hıristiyanlıkta olduğu gibi evrim fikriyle çelişen hiçbir teolojik sorunları bulunmadığı halde gereksiz bir

savunmacılığı sürdürmeye çalışmalarıdır. Richard Dawkins gibi evrim fikrini dinleştiren fanatiklerin yanılgısı ise, Hıristiyanlık-bilim nezdinde Avrupa'da yaşanan çatışmayı evrenselleştirerek başta İslam olmak üzere bütün din ve geleneklere teşmil etme sevdasıdır.

İster savunmak, ister saldırmak adına olsun evrim ve benzeri teoriler üzerinden İslam adına hüküm vermenin önündeki en büyük engel, İslam düşüncesinin kendisidir. Örneğin İzmirli İsmail Hakkı'dan edindiğimiz bilgilere göre İbn Miskeveyh, (ö. 1030) Südur Teorisi'ni kapsamlı bir evrim teorisini içine alacak şekilde genişleten, "değişim ve dönüşüm kuramını bilimsel bir üslupla açıklayan" ilk İslam filozoflarından birisidir. Doğal cisimler arasındaki meratibi evrimsel bir süreçle açıklayan Miskeveyh, insan-maymun benzeşimini bile çekinmeden dile getirmektedir: "Hayvan mertebelerinin sonunda insanı andıran, insana benzeyen bir hayvan bulunmaktadır. Maymun ve maymuna benzeyen hayvanlar bu hayvanın örneğidir." (İzmirli İsmail Hakkı, İslam'da Felsefe Akımları, İstanbul: Kitabevi, 1997, s.109)

Bilim-din ilişkisi söz konusu olduğunda unutulmaması gereken temel hususlardan birincisi, evrim de dâhil olmak üzere hiçbir bilimsel teorinin herhangi bir inanç ifadesini yanlışlaması veya doğrulamasının mümkün olmayacağı, ikincisi ise aynı şekilde herhangi bir inanç ifadesinden hareketle hiçbir bilimsel teorinin yasaklanamayacağı, nihayet hiçbir kişisel yorumun Kur'an metnini (murad-ı ilahi) tam olarak karşılayamayacağı, onun gerçek ve nihai anlamını kuşatamayacağı gerçeğidir. Son zamanlarda yeniden alevlenen evrim tartışmaları, özelde bilim-din ilişkisinin, genelde Tanrı ve Evren tasavvurumuzun henüz yerli yerine oturmadığını, özetle işimizin epeyce zor, yolumuzun uzun olduğunu bir kez daha göstermesi bakımından öğretici olmuştur!

İNSAN EVRİMİ VE YARATILIŞÇILIK

24.04.2012- www.insanbilimi.com/

Evrim Aldatmacası (1) adını taşıyan bir "**risale**" son günlerde yapay olarak yaratılan evrim tartışmalarının baş aktörlerinden biri haline ge(tiri)ldi. Risaleyi, yazın sonlarına doğru bir öğrencim bana ulaştırdı, bedava dağıtıldığını da eklemeyi ihmal etmedi. Ancak reklam ve seçim afişlerinin bedava dağıtıldığı günümüzde yeni bir slogan metni okumaya pek hevesli olmadığım için rafa kaldırdım, ta ki kitabın "**ikiz kardeşleri**"nin sokaklarda dağıtıldığını gözlerimle görene dek... Ortalığı birden "**Evrimcilerin Yanılgıları**", "**Materyalizmin Sonu**", "**Hücredeki Mucize**" gibi kitapçıklar kaplamaya başlamıştı. Ve bunlar da bedava dağıtılıyordu. Ulus, Kızılay gibi Ankara'nın merkezî yerlerine mevzilenen araçlardan bu kitapçıklar halka âdeta fışkırtılıyordu.

Gördüklerime ilk anda inanamadım. Ancak pek çok kişi beni doğrular biçimde benzer "**öyküleri**" anlatınca biraz olsun rahatladım: Hayal görmüyordum. Bu son ifadelerim üzerine Harun Yahya'nın "Görme ... dış dünyada olan şeyler değil, zihnimizde meydana gelen etkilerdir" deyip (s. 118), "Böyle bir kitap yok! Onu sen beyninde fantezi olarak oluşturup okumuşsun. O aslında olmayan bir görüntüdür" diye itiraz edebilir düşüncesiyle birden irkildim. Gerçekte olmayan bir risaleyle mi karşı karşıyaydım acaba?...

Bu düşünce beni ciddi biçimde rahatsız etmeye başladı, ama daha sonra, "Zararı yok... Hiç olmazsa bedava dağıtılmayan ama benim hayalimde gördüğüm, hayalimde tuttuğum,

hayalimde okuduğum bu kitap üzerinde 'fantezilerimi' aktarırım" deyip biraz rahatladım. Zaten fantezi yazmak son zamanlarda moda değil miydi?

Pehlivan Tefrikası

Evrim Aldatmacası'nı okumadan sayfaları şöyle bir karıştırdığınızda edindiğiniz ilk izlenim, alıntılardan oluşan yeni bir "**pehlivan tefrika**"sını elinde tuttuğunuz oluyor. Ancak bu tefrika güreşleri değil, evrimi konu alıyor. Pehlivan tefrikalarında hiç olmazsa zaman ve mekân gibi bazı öğeler değişir. Ancak bu tefrikada hiçbir şey yeni değil. "**Evrim Anaforu ve Gerçek**", "**Canlılar ve Evrim**", "**Evrim**" vb başlıklı yaratılışçı kitaplardan tek farkı, onların bir bakıma "**usaresi**" olması.

Adları zikredilen bu kitaplar birinci hamur kâğıda basılmış, renkli resimlerle bezenmiş, görünümü "**hoş**" kitaplar. Ancak bir kusurları var: Yüzde doksanından fazlası alıntıdan oluşan bu yayınlara yazar olarak imza koyan kişi(ler?)in kitapların oluşmasına katkılarının hayli muğlâk olması.

Evrim Düşüncesinin "Bilimsel" Çöküşü

Harun Yahya'nın amacının, evrim anlayışının çöküşünü "**bilimsel**" olarak ifşa etmek olduğu daha alt başlıktan anlaşılıyor. Alt başlıktaki ibare aynen şöyle: "Evrim teorisinin bilimsel çöküşü ve teorinin arka planı." Yani yazarımız, bilimin silahıyla bilimi vurma işine soyunduğunu daha başlıkta ima ediyor. Ancak kitapçığın nasıl bir mantık silsilesi içerisinde yazıldığı ne yazık ki anlaşılamıyor. Yazarımız bir kartopu gibi giderek büyüyen mantık çelişkisini (belki de bilerek) sürdürmeye devam ediyor ve "can alıcı" saptamaları sona saklıyor. Son bölümünde (okuyucuya dikkatle okuması uyarısını da eksik etmeyerek), aslında bizlerin bir varlık olarak var olmadığını, maddi dünyanın, beynimizdeki görüntülerden ibaret olduğunu söyleyerek şaheserler yaratıyor.

Bilimle yakından ya da uzaktan ilgisi olan herkesin bildiği bir konu vardır: Bilimin en temel önkabulü evrenin, yani maddi dünyanın, canlıların (ve doğal olarak da insanın) var olduğudur. Bunu kabul etmiyorsanız bilim yapmanız anlamsız ve imkânsızdır. O zaman Harun Yahya'ya şu soruyu sormak gerekiyor: Madde olmadığına göre, maddi dünya üzerine kurulu olan "**bilim**"in verilerine dayanarak evrim düşüncesi nasıl çürütülebilir? Bir yandan bilimin temel postülasını kabul etmeyip, diğer yandan da kabul edilmeyen bu verilere dayanarak evrim düşüncesini çürütmek herhalde yalnızca yaratılışçılara özgü bir mantık olsa gerek.

Yazarımızın kendine özgü bir bilim anlayışının olduğunu görmek için uzun boylu kafa yormaya gerek yok. Bunu en açık biçimde, evrim düşüncesinin bilimsel bir önerme olmadığını (s. 1), buna karşılık "yaratılış" düşüncesinin "**bilimsel**" temellere dayandığını ileri sürmesinden çıkartabilirsiniz. Bunu kitapçığın pek çok yerinde görmek mümkün. Bu savlar insana ister istemez, "Ya bu konu üzerinde kafa yoran onca düşünür ve bilim insanı bilimsel önermenin ne olduğunu bilmiyor (anlaşılan bunu yalnızca yazarımız biliyor), ya da demek ki son zamanlarda bilimsel önermenin tanımı değişmiş de haberimiz yok" dedirtiyor.

Lamarck ve Darwin'in Evrim Anlayışı

Evrim kuramını çürütmeye soyunan yazarımızın evrimi gerçekten anlayıp anlamadığı konusunda okuyucuda ciddi kuşkular uyanıyor. Örneğin, türlerin değişmesi konusunda Lamarck ve Darwin aynı görüşleri mi savunmuşlardır? Yazarımıza göre evet?! Harun Yahya "Aslında, Darwin'in doğal seleksiyon önermesi kendisinden önce Lamarck'ın, 'kazanılan özelliklerin nesilden nesile aktarılması' şeklinde açıkladığı evrimci mantıkla aynıydı" diyerek (s 15) evrim anlayışındaki bilgi düzeyini de ortaya koyuyor.

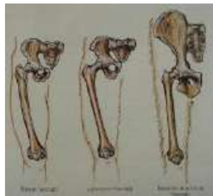
Bilim ya da evrim tarihiyle biraz olsun ilgilenenlerin çok iyi bildikleri gibi, Lamarck ve Darwin'in evrim anlayışları birbirlerinden dağlar kadar farklıdır. Lamarck'ın evrim anlayışında bir türün diğerine kaynaklık etmesi sözkonusu değildir. Buna karşılık Darwin'in düşüncesi canlıların ortak bir atadan çeşitlenerek oluştukları anlayışı üzerine kuruludur. Yine aynı şekilde Lamarck'ın evrimi açıklama şekli olan transformizm (dönüşerek evrim) ile Darwin'in doğal ayıklanması arasında en küçük bir benzerlik yoktur. Aslına bakılacak olursa, bu iki araştırıcının tek benzer noktaları "kalıtım" anlayışlarıdır. Ancak yazarımız bunu vurgulamaktan özenle kaçınarak bu iki bilim insanının evrim anlayışlarının birbirlerinden farksız olduğunu söyleme yoluna gidiyor. Bu, Harun Yahya'nın konuları bulanıklaştırma konusunda ne kadar üstün bir yeteneğe sahip olduğunu göstermektedir.

Geçiş Formları Sorunu

Kitapçıkta üzerinde durulan ana konulardan birisi de "**ara-geçiş formlar**" sorunudur. (Yazarımızın "**ara**" ve "**geçiş**" sözcüklerinin bir arada kullanılmasının bir hikmeti vardır herhalde.) Harun Yahya evrimin olmadığı konusundaki görüşlerini temellendirirken geçiş formlarının olmadığı savını ileri sürmekte ve bunu kitapçığın değişik bölümlerinde sık sık tekrarlamakta. Evrime bir parça tarafsız bakan kişi, aslında tüm fosillerin az ya da çok geçiş özellikleri taşıdığını mutlaka görür. Şimdi konuya biraz daha yakından bakalım.

Kitapçıkta Australopithecus ve Homo habilis fosillerinin insan soyuna cinsine olmayıp, maymun oldukları savı dile getirilmektedir. Harun Yahya'ya göre yalnızca Homo erectus ve sonrasına tarihlendirilen fosiller "insan"dır. Önce Australopithecus'ları ele alalım. Yazarımıza göre bu canlının insan sayılmaması için en önemli gerekçe dik yürüyememesi ve insandan çok maymunlara benzemesidir (s. 41): " ...uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından daha değişik olmadıklarını gösteren delillerdir."

Yazarımızın Australopihecus'lar konusunda ne denli tutarsız görüşler ileri sürdüğünü anlamak için tek bir örnek bile yeterli olacaktır. Aşağıda çizimi görülen leğen ve uyluk kemikleri —bu yapılar dik yürümenin en önemli göstergeleri arasında yer alırlar— soldan sağa doğru insan, Australopithecus (afarensis) ve kuyruksuz büyük maymuna (ape) aittir (2). Okuyucu, şekillere bakarak, ortadaki resmin bir insana mı yoksa bir kuyruksuz büyük maymuna mı yakın özellikler gösterdiğini rahatlıkla anlayacaktır. Harun Yahya'ya göre ortadaki resim bir insana (ya da insan çizgisindeki bir canlıya) ait değil, bir maymuna aittir!

Çizim 1. İnsan, Australopithecus (afarensis) ve ape (kuyruksuz büyük maymun)'in leğen ve bacak kemiklerinin karşılaştırılması (Kaynak Lewin 1989)

Şimdi de Homo habilis'i ele alalım. Literatürde Homo habilis (3) olarak bilinen, taş âletler yaptığı —ki bu yazar tarafından da kabul edilmekte— ortaya konan, ateşi kullandıklarına ilişkin izler barındıran, basit ve kaba barınaklar yaparak geçici de olsa "**yerleşime**" geçtiklerine dair arkeolojik kanıtlar bırakan bu canlılar her ne hikmetse "insan" olarak kabul edilmiyor. Bakın kendisi bu konuda neler söylüyor (s. 44):

Homo habilis, Australopithecus ismi verilen maymunlarla birçok ortak özellikler taşıyordu. Aynı Australopithecus gibi uzun kollu, kısa bacaklı ve maymunsu bir iskelet yapısına sahipti. El ve ayak parmakları tırmanmaya uyumluydu. Çene yapıları tamamen günümüz maymunlarınınkine benziyordu. 550 cc.'lik beyin hacimleri de bunların birer maymun olduklarının en iyi göstergesiydi. Kısacası ... Homo habilis, gerçekte tüm diğer Australopithecuslar gibi bir maymun türüydü.

Aslında tüm bunları söyledikten sonra bir yaratılışçının Homo habilis'i niçin bir geçiş türü olarak kabul etmeyeceği/edemeyeceği çok açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Niçin mi? Yukarıdaki özelliklerin hepsi, ama hepsi, bu canlının bir geçiş formu olduğunu açıkça ortaya koyuyor da onun için! Nitekim yazarımız Homo habilis'in iskelet yapısı için kendi ağzıyla "maymunsu" diyor, "maymun" diyemiyor.

Bu arada, Homo habilis'in el ve ayak parmaklarının, çene yapılarının ve beyin hacimlerinin, bu canlıların maymun olduklarının en iyi göstergeleri olduğu iddiasına ancak gülüp geçilebilir. Bu özelliklerin bir maymuna değil insana ait olduğunu, Harun Yahya'nın mensubu olduğu ve yaratılışçılığın Türkiye şubesi olarak çalışan Bilim Araştırma Vakfı'nın başka bir yayınında görmekteyiz. Bu, Gufran Koyuncu imzasıyla çıkan "Evrim" başlıklı kitaptır (4). Hani yukarıda sözü edilen renkli resimli, birinci hamur kâğıda basılan "tefrikalardan" bir diğeri (5). Bu kitabın 182-193'üncü sayfaları Homo habilis'e ayrılmış. Ama sıkı durun! Bu satırlarda habilis'lerin maymun olmadıkları, düpedüz insan oldukları savunuluyor! Hem de tamı tamına 12 sayfa boyunca, gerekçeleri uzun uzun anlatılarak... Bu satırlarda bakın yazarımız neler diyor: (yalnızca başlıklar bile yazarımızın düşüncesini ortaya koymaya yeter) "İnsanın en eski kalıntıları: Homo habiline" (s. 182), "Modern kafatası biçimi" (s. 183), "Beynin geniş kullanım kapasitesi" (s. 184), "Alet yapmaya olanak veren el dizaynı" (s. 185), "Modern ayak yapısı" (s. 186), "Modern iki ayaklı yürüyüş biçimi" (s. 187). Bu durumda şu soruyu sormak farz oluyor: 1992'den bu yana ne değişti de bir önceki yayınınızda "insan" olarak tanımladığınız bir canlı grubunu birden bire maymunluk mertebesine "indirdiniz"? Yoksa habilis'ler cennetteki yasak meyveyi mi yediler?

Yeniden konumuza dönelim: Homo habilis'in insan sayılmamasının altında yatan temel kaygı, tam bir "geçiş formu" olan bu canlının maymun olduğu imajının yaratılarak "Bakın işte, insan evriminde de geçiş formu yok" sözde iddialarını sürdürebilmektir. Bu kaygı en açık biçimde "550 cc'lik beyin hacimleri bunların birer maymun olduklarının en iyi göstergesi[dir]" (s. 44) ifadeleriyle vücut bulmaktadır. Bir yandan habilis'lerin beyin hacimleri kuyruksuz büyük maymunlara yaklaştırılırken, diğer yandan da âlet yapan ve ateşi kullanan bir grubun maymun addedilmesi hangi mantıkla açıklanabilir?

Homo habilis'lerin diğer kuyruksuz büyük maymunlar (ape) ve Australopithecus'lardan daha büyük bir beyne sahip olduğu tüm araştırıcılar tarafından bilinen bir gerçektir. Çünkü bu canlının beyin hacmi ortalaması, yazarın söylediği gibi 550 cc değil, 600 cc'nin üzerindedir (6). Örneğin Klein, habilis'lerde beyin hacminin dağılım aralığının 510-750 cc arasında değiştiğini, ortalamasının ise 630 cc olduğunu belirtmektedir (7). Aradaki fark önemsiz gibi görünebilir, ama insan evriminin ilk aşamalarında yaklaşık 80 cc'lik artış küçümsenemeyecek bir gelişmedir. Daha da önemlisi, habilis'in beyin hacmi düşük gösterilerek, insanın atasal soylarında meydana gelen gelişme/değişmelerin manipülasyonla perdelenmesi amaçlanmaktadır. Bu örnek, yazarın rakamlar üzerinde nasıl kaygısızca oynadığını açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

Bu, yazarımızın rakamlar üzerinde oynamasının tek örneği değildir. Bu tür örneklerle kitapçık boyunca karşılaşılabilir. İşte bir diğeri: Harun Yahya "Atalarımızla aynı anda mı yaşıyoruz?" başlığı altında (s. 49-50), atalarımıza ait özelliklerin günümüz insanında da bulunduğunu, dolayısıyla evrimin olmadığını açıklamaya çalışıyor. Bu konuda örnek olarak Homo erectus'un pek çok özelliklerinin günümüzde Avustralya Yerlilerinde gözlenebileceğini veriyor. Burada vurgulanması gereken ilk nokta yazarın düştüğü mantık yanlışlığıdır. Canlılar tabiî ki kendilerinden önceki atalarının özelliklerinin önemli bir bölümünü taşırlar, bunları kendileri tümden var etmemişlerdir. İnsanın da kendi evrim çizgisinde yer alan atalarının, bu arada Homo erectus atalarının bazı genlerini taşımasından doğal bir şey yoktur.

İkinci nokta ise, yazarın bunu yaparken yine rakamlarla oynuyor olmasıdır. Avustralya Yerlilerini "**ilkel**" özelliklere sahip olduğunu göstermek amacıyla onların beyin hacmi ortalamasını 900 cc olarak veriyor (s. 49). Yeryüzünde, yazarımızın verdiği beyin hacmi ortalamasına sahip hiçbir insan topluluğu yaşamamaktadır. Yaşayan insan toplulukları arasında beyin hacmi ortalaması açısından en düşük değere sahip olan grubun Avustralya Yerlileri olduğu bilinir; ancak ortalama değer, Yahya'nın belirttiği gibi 900 cc değil, 1256 cc'dir (8). Yani, yazarımızın verdiği rakamdan yaklaşık 350 cc daha yüksektir.

Ya Neandertaller?

Yaratılışçıların akıl almaz çelişkileri ve çarpıtmaları bununla da bitmemektedir. Örneğin haftalık haber yorum dergisi Aksiyon'un 147'inci sayısında yayımlanan E. Şahin Çakır imzalı bir yazı, yüzyılımızın belki de en önemli antropolojik sorununu, insan olanla olmayanı ayırmanın formülünü önümüze koyuveriyor (9). Bu yazı, yüzyıllardır bilim çevrelerinin çözemediği soruyu bir anda çözüvermişti. Çakır'a göre "**insan olma**" kriteri Kur'an'da yer almaktaydı ve çözümü gayet basitti: Eğer bir canlı ölülerini gömüyorsa insandı, gömmüyorsa insan değildi. Bu özellik Neandertallerde görüldüğü için hiç kuşkusuz bu fosil grubu "**insan**" olarak değerlendirilmeliydi (10). Buna karşılık Homo erectus, Homo habilis, Australopithecus'lar bu payeye "erişemeyecekler"'di. Ancak geriye yanıtlanması gereken acayip bir soru kalıyordu: Günümüzde ölülerini gömmeyen bazı insan gruplarının olduğu bilindiğine göre bunlar insan değil miydi?

Görüldüğü gibi, tek bir kaynaktan yola çıktıkları bilinen yaratılışçılar kimin "**insan**" olduğu konusunda uzlaşmaya varmaktan çok uzaktırlar. Yaratılışçılardan biri Homo erectus'a "**insan**" derken, diğeri "Hayır, insan değil" diyor. Peki, kimin söylediği doğru? Daha kimin insan olduğunu çözümleyememiş bir (dinî) düşüncenin savunucularının evrim görüşünü "bilimsel olarak çürütme"ye kalkışmaları ne ölçüde ciddidir?

İnsanın Yakın Akrabaları Kimler?

Yaratılışçılara göre canlı türleri arasında kesinlikle akrabalık söz konusu değildir. Bu düşüncenin doğal bir uzantısı olarak, insanın kuyruksuz büyük maymunlarla akraba olduğu telâffuz bile edilemez. O halde, insanla kuyruksuz büyük maymunlar aynı kökten gelmiyorlarsa acaba moleküler yapılarındaki benzerlikler bir tesadüf müdür? Ve niçin genetik açıdan insana en yakın canlılar kuyruksuz büyük maymunlardır da başka türler değildir? Niçin evrimsel modelde önerildiği gibi, akrabalık yönünden birbirlerine yakın türlerin moleküler yapılarındaki benzerlikler daha fazla, uzak olan türlerinki ise azdır? Canlılar birbirlerinden ayrı yaratılmışlarsa niçin bazı canlılar birbirlerine diğerlerinden daha fazla benzemektedirler?

İnsanın en yakın biyolojik akrabalarının kuyruksuz büyük maymunlar olduğu ve bu canlılarla insanın ortak bir ataya sahip olduğu son yıllardaki genetik ve fosil bulgularla sürekli desteklenirken, bunun aksini savunmak olsa olsa anakronizmdir. Tüm bu antropolojik ve biyolojik bulguları görmezden gelen yazarımız "Aradaki yüzeysel benzerlik dışında maymunun insana diğer hayvanlardan daha fazla bir yakınlığı söz konusu değildir" (s. 104) diyerek harikalar yaratmaya devam ediyor.

Harun Yahya'nın zannettiğinin aksine, insanın kuyruksuz büyük maymunlarla yakın akraba olduğu inkâr edilemez duruma gelmiştir. Yapısal ve işlevsel binlerce kanıtın yanı sıra son dönemlerde gerçekleştirilen moleküler genetik çalışmalar bu yakınlığı daha da pekiştirmiştir. Bu çalışmaların bulgularına göre insanla kuyruksuz büyük maymunlar arasındaki moleküler benzerlik yüzde 98'den daha fazladır. Bunun yanı sıra, antropolojik kazılarda ele geçen bulgular da bu görüşü desteklemeye devam etmektedir. Örneğin 1994 yılında ele geçen Ardipithecus ramidus fosilleri gerek vücut oranlarıyla gerek diş yapısıyla insan-kuyruksuz büyük maymun ayrımına yakın bir canlının özelliklerini göstermektedir (11). İşte size, yaratılışçıların "yok" dedikleri sayısız geçiş formlarından biri daha.

Ardipithecus'un geçiş formu olduğunu yaratılışçılara kabul ettirmek imkansızdır. Peki bu durumda ne olacaktır? Olacakları şimdiden söyleyebiliriz: Onlar bilim sofrasının kenarında bekleyecek ve doğacak ilk fırsatta ramidus'u "maymun yapma fırsatını" (!) kaçırmayacaklardır. Bilim çevreleri, bu canlının insan evrimindeki yeri ve önemini tartışmaya koyulacaklar; resmin genelini gerçeğe en yakın biçimde oluşturma çabası içerisine girecekler; bu arada uzmanlar konunun eksik ya da açıklanamayan yönlerini dile getirecek ve zaman zaman da birbirlerinin zayıf ve hatalı yönlerini öne çıkararak eleştireceklerdir. İşte yaratılışçılar tam bu aşamada hücum edip yapbozun genelini değil de bir parçasını alıp ondan yararlanmaya çalışacaklardır. Çünkü resmin (ya da yapbozun) geneli onlara uygun değildir. Zaten yaratılışçıların bilim üretme mekanizmaları işte bu "**kırıntılara**" dayanmaktadır.

İnsan "Maymun"dan mı Türedi?

Yaratılışçıların yaptıkları en bariz çarpıtmalardan biri de insan evrimi söz konusu olduğunda "**insanın maymundan türediği**" söylemine başvurmalarıdır. Harun Yahya da aynı taktiği sürdürmekte bir beis görmemektedir. Bu, temelden yanlış bir yaklaşımdır ve kasıtlı olarak Darwin'den bu yana sürdürül egelmektedir. Bunun doğrusu "insan, hem kuyruksuz büyük maymun hem de insan özelliklerini taşıyan ortak bir atadan türedi" şeklinde olmalıdır. Ancak evrim karşıtları, kitleleri ajite etmek, onları yanlış yönlendirerek desteklerini arkalarına

alabilmek için bu ucuz numaraya başvurmaya özel bir gayret sarf etmektedirler. Aynı numaranın Harun Yahya tarafından da yapıldığını görmek hiç de şaşırtıcı değildir. İnsanın maymundan geldiğini söylemek maymunu ata, insanı torun konumuna getirir. Halbuki ortak ata, insanın olduğu kadar kuyruksuz büyük maymunların da atasıdır. "İnsanın maymundan türediği" deyişinde zımnî bir amaç vardır. Bu ifade üzerine, evrim kuramı hakkında bilgisi olmayan birisinin kafasında, "İnsan maymundan geldiğine göre değişerek günümüze gelmiş, buna karşılık 'maymun' hâlâ yaşadığına göre değişiklik geçirmeden günümüze ulaşmış" düşüncesi yer edecektir. Arkasından da doğal olarak "Bir canlı türü değişirken diğeri niçin değişmiyor?" sorusu gündeme gelecektir. Ardından sorular çeşitlenerek devam edecektir. Maymun niçin evrimleşmedi? Maymunlar niçin insana dönüşmüyor? İleride insana dönüşecek maymunlar olabilir mi? İşte size bir çarpıtmanın anatomisi...

Bunun yerine, insan ve kuyruksuz büyük maymunların ortak bir atadan geldikleri şeklinde ifade edersek bu soruların hiçbirine gerek kalmayacağı ortaya çıkar. Yani ortak atanın ne tam insan ne de tam kuyruksuz büyük maymun olduğu, ikisinin özelliklerini de barındıran bir canlı olduğu anlaşılacaktır. Bunun doğal bir uzantısı olarak, hem insanın hem de kuyruksuz büyük maymunların değişerek günümüze geldikleri sonucu ortaya çıkacaktır. Ancak bu formülasyon, insan evrimini gerçeğe daha yakın biçimde ifade ettiği ve kolay anlaşılabilir olduğu için yaratılışçıların işine gelmemektedir.

Primat Evrimi

Peki, bu ortak ata nasıl ortaya çıktı? Günümüzde 200'den fazla primat türü yaşamaktadır. Yok olan türlerin sayısı ise bundan çok daha fazladır. Bunlar arasındaki evrimsel ilişkiler yaratılışçıların ileri sürdüğü gibi basit, çizgisel düzeye indirgenemez. Primat evrimi yaklaşık olarak 65 milyon yıllık bir zaman dilimini kapsar. Bu süreçte ilk önce Prosimii denilen primat öncülleri, daha sonra Yeni ve Eski Dünya primatları ortaya çıkmıştır. İnsan ve kuyruksuz büyük maymunların ortak atası da Eski Dünya primatları içerisinde yer alır. İnsan soyu ise, Eski Dünya primatları içerisinde yer alan bir grubun (yani ortak atanın) evrimsel dallanması sonucu yaklaşık 7-6 milyon yıl önce oluşmuştur.

Eğer evrim yoksa, primat grupları niçin yukarıdaki sırayı takip ederek yeryüzünde görülmüşlerdir? Bu sıralanış acaba tesadüf müdür? İlk primat örnekleriyle daha sonraki primat örneklerini birarada göremezsiniz. Aynı şekilde Homo genusuna, yani insan cinsine ait fosilleri, ne Aegyptopithecus ne de Dryopithecus fosillerinin bulunduğu katmanlarda ele geçirebilirsiniz. Bu aşamada yaratılışçılara sormak gerekiyor: Tüm bu türler bir anda mı, yoksa bir sıra düzeni içerisinde mi yaratıldı? Eğer bir anda yaratıldılarsa niçin tüm canlıları aynı tabaka içerisinde bulamıyoruz? Diğer bir deyişle, niçin insan fosilleri dinozorlarla aynı tabakada birlikte bulunmazlar? (Bugün biliyoruz ki, dinozorların yaşadığı dönemde değil insan, ilk primatlar bile yeryüzünde yoklardı.) Yok eğer tüm canlılar aynı anda yaratılmadıysa o zaman niçin bazı türler yok olup diğerleri yaşamaya devam etmektedir?

Günümüzde bu ve benzeri sorulara evrim kuramı dışında yanıt verebilecek başka bir açıklama tarzı yoktur. Yaratılışçılık açısından bakıldığında ise bu sorulara yanıt bulmak hiç mümkün değildir. Bu sorular hiçbir dinde gündeme getirilmez. Peki, o halde sorulmayan/ sorgulanamayan bir düşünce (yani yaratılışçılık) nasıl "**bilimsel**" olarak sunuluyor da, kendini sorgulayarak sürekli değişen/gelişen (ya da en azından bu olanağı içerisinde barındıran) evrim kuramı "bilimsel" kabul edilmiyor?

Mükemmel "Dizayn"

Evrim karşıtlarının, sürekli olarak, canlıların mükemmel bir şekilde "**dizayn**" edildiklerini, bütün canlıların şaşmaz bir incelikle işlev gördüklerini kafalara yerleştirmeye çalıştıklarını görüyoruz. Onlara göre bu mükemmelliğin tepe noktasında tabiî ki insan yer almaktadır. İnsan, ruhu ve düşünceleriyle tüm canlılardan daha üstündür, hatta diğer tüm canlılar ona hizmet için yaratılmışlardır.

Ancak durum hiç de evrim karşıtlarının ileri sürdüğü gibi değildir. Hemen her insanın bir (bazen de birkaç) organının yaşamının belli bir döneminde ya da tüm yaşamı boyunca yeterince işlev görmediğini, hastalandığını hepimiz biliriz. Bunu görmek için hastanelere gitmeye de gerek yoktur. Yani yaratılışçıların söylediğinin aksine, insan mükemmel tasarlanmış, şaşmaz hassaslıkla işleyen bir organizma değildir. Tüm canlılar gibi insan da hâlâ değişmenin sancılarını çekmektedir.

Bu konuda birkaç örnek verelim. İnsanların hemen hepsinde üçüncü azı dişi (yirmilik diş) sorun yaratmaktadır. Bu dişler ya eğri çıkmakta ya da çıkıp işlev görmedikleri için çabucak çürümektedirler. Sonuçta neredeyse tüm insanların bu dişlerle başı derttedir. Sizce bu mükemmel bir "dizayn" mıdır? Bunun tek mantıklı açıklamasını evrim kuramı içerisinde bulabiliriz. Çünkü insanda çene boyutları gittikçe küçülmekte ve dolayısıyla dişler, küçülen çenede yer bulmakta güçlüklerle karşılaşmaktadırlar. Küçülmeden en fazla etkilenen dişler, diş kavsinde en arkada yer alan üçüncü azılardır.

Başka bir örnek de dik yürüme üzerine verilebilir. Evrim düşüncesine göre dik yürüme, insanın sonradan kazandığı bir özelliktir. Antropolojik araştırmalar, dik yürümenin zaman içerisinde, yavaş işleyen (12) bir süreç sonunda ortaya çıktığını ve bu arada pek çok yan dalın oluştuğunu göstermektedir. Elimizdeki bulgulara göre dik yürümeye geçişin ilk adımları 4,4 milyon yıl önce Ardipithecus ramidus\a görülmüş, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'ta gelişmeye devam ederek günümüze gelinmiştir. Ancak bu süreç tamamlanmamış, hâlâ devam etmektedir. Farklı bir ifadeyle, insan dik yürümeye henüz tam anlamıyla uyum sağlamış bir canlı değildir. Nitekim uzun bir süre ayakta kaldığımızda, başta belimiz ve ayaklarımız olmak üzere vücudumuzun pek çok bölümünden itirazlar yükselmeye başlar. Düztabanlık ve ayakta ortaya çıkan diğer yapısal bozukluklar bu sürecin tamamlanmadığının diğer göstergeleridir.

Adaptasyon (Uyarlanma) ve Yaratılışçılık

Buradan çok önemli bir noktaya geliyoruz. Yukarıda verilen örneklerin hepsi canlıların mükemmel yaratılmadıklarını ama çevreye uyum sağlayarak yaşamaya çalıştıklarını ve bu arada değişime uğradıklarını göstermektedir. Yaratılış düşüncesini savunanların açıklayamadıkları konulardan biri de uyarlanmadır. Acaba evrim karşıtları canlıların "**uyarlanma**"sını nasıl açıklamaktadırlar? Biliyoruz ki evrim karşıtı düşünce, önlerinde duran sayısız kanıt karşısında gerileyerek, tür içerisinde değişmelerin olabileceğini kabul etmek zorunda kalmıştır. Ancak sorun burada bitmemektedir. Canlılar mükemmel olarak yaratılmışlarsa acaba niçin değişmek ihtiyacını duymaktadırlar? Tür içinde bile olsa?...

Aslına bakılacak olursa evrim karşıtlarının buna verilecek yanıtları yoktur. Çünkü canlılar değişmek zorunda kalıyorlarsa o zaman mükemmel yaratıldıkları nasıl savunulabilir? Ya da,

yok eğer her defasında tekrar tekrar yaratılıyorlarsa o zaman yaratıcının mükemmel bir "**dizayn**" yapamadığı, her seferinde yaratımlarında yeni ayarlamalar yapmak zorunluluğunu duyduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. İşte bu, evrim karşıtı düşüncenin içinden çıkamadığı ve hiçbir zaman da çıkamayacağı bir konudur.

Yaratılışçılık, doğal olarak, canlılığın ortaya çıkması ve değişmesi konusunda hiçbir kanıta sahip değildir. Bu düşünceyi savunanlar için neredeyse tüm kanıt "evrim düşüncesinin açıklayamadığı konulara" dayanmaktadır. Yani onlara göre bir nokta evrimci düşünceyle açıklanamıyorsa, kesin bir biçimde yaratılışı kanıtlamaktadır. İşte bir örnek: "Canlılık tesadüfen oluşmamışsa bilinçli bir biçimde var edilmiştir" (s. 3-4). Acaba üçüncü ya da dördüncü bir seçenek yok mudur? Bu düşüncenin arkasında, insanların kafasında "**ikili**" bir mantık yaratmak çabası yatmaktadır. Yani birinci seçenek doğru değilse mutlaka ikincisi doğrudur. Bu, düşüncenin şartlandırılması ve daraltılması demek değil de nedir?

Kültür Konusu

Yaratılış mantığıyla hareket edildiğinde aydınlatılamayacak konulardan birisi de kültürün gelişimidir. Buna örnek olarak âlet üretimini verebiliriz. İnsan mükemmel olarak yaratılmışsa onun yaptığı ilk âletler niçin mükemmel değildir? Âlet teknolojisindeki gelişime bakıldığında hiç kimsenin aksini iddia edemeyeceği bir gerçek vardır: o da, âlet teknolojisinin basitten karmaşığa doğru gelişim gösterdiğidir.

İnsan evriminin erken aşamalarında üretilen âletler kaba ve oldukça "**basittir**". İlk aşamada, bir ya da iki yüzünün bir kaç darbeyle yontulduğu taş âletlerle karşılaşılır. Daha sonraki aşamalarda, yongaların ustaca çıkartıldığı ve âletin daha geniş bir bölümünün işlenmeye başlandığı görülür. Ardından, yonga olarak çıkartılan parçaların işlenmesi ve gittikçe küçük âletlerin üretilmesi gündeme gelmiştir. Bu arada âletlerde çeşitlilik gözlenmiş ve bunun doğal sonucu olarak insanın "**âlet çantası**" genişlemiştir.

Bu bilgilerden sonra baştaki soruya tekrar dönmekte yarar var. Acaba mükemmel olarak yaratılan insan niçin âlet yapmayı bu kadar uzun sürede (yaklaşık 2,5 milyon yılda) öğrenmiştir? Harun Yahya'nın insan olarak kabul ettiği Homo erectus'lar ve Neandertal'ler niçin metallerden âlet yapamamışlar, seramikten kap kacak üretememişler, tapınaklar inşa edememişlerdir?

Bu düşünce sistemi diğer konulara da rahatlıkla uygulanabilir. Örneğin mükemmel olarak yaratılan insan acaba niçin tarihinin büyük bir bölümünde tarım yapmamıştır. Tarımı öğrenmesi için niçin milyonlarca yıl beklemiş, kendisi üretmek yerine yırtıcı hayvanların arasına atılarak yaşamını tehlikeye sokmuştur? Yaklaşık 1,5 milyon yıl eskiliği olan Homo erectus'lar niçin tarım yapmayıp, köy kurmamışlar, yalnızca kaba taş âletler yapıp ateşi denetim altına almakla yetinmişlerdir?

Evrim Sahtekârlıkları

Evrim karşıtları, dillerine pelesenk ettikleri Piltdown Adamı olmasaydı acaba fosilleri karalamak için ne yaparlardı? Yüzyılımızın başlarında gerçekleşen bu sahtekârlık olayının yine bilim insanlarınca aydınlatıldığını unutarak, tüm buluntuların bir çırpıda yok sayılması ya da tüm fosil bulguların sahte olduğu şeklindeki düşüncenin yayılmasına daha ne kadar

devam edilecek? Bu sahtekârlığın sorumlularının kim(ler) olduğu şimdiye dek anlaşılamamıştır. Ancak hemen şunu söyleyelim: Olası düzenbazlar arasında bir de din adamı, cizvit papazı Pierre Teilhard de Chardin, bulunuyor. Harun Yahya bu konuda sayfalar dolusu bilgi aktarırken acaba bu noktaya niçin hiçbir zaman değinme ihtiyacı duymuyor?

Harun Yahya "**sahtekârlık**" konusunda o kadar ileri gitmektedir ki, Ramapithecus fosillerini de bu kapsamda takdim etmektedir. Bu yaklaşım onun bilime bakış açısını ortaya koymanın ötesinde, verileri nasıl çarpıtma gayreti içerisine olduğunun sayısız örneklerinden birisidir. Bilindiği üzere şimdiye dek hiç kimse Ramapithecus fosillerinin sahte olduğunu ileri sürmemiştir. O zaman bu fosiller niçin "İnsan evrimi iddiasını desteklemek için başvurulan sahtekârlıklar" başlığı altında ele alınmaktadır?

İşin aslı hiç de yazar tarafından çarpıtıldığı gibi değildir. Gerçek olan, Ramapithecus' un evrimsel konumu üzerindeki tartışmalardır. 1980 öncesinde bazı antropologlar Ramapithecus'un, insanın en eski atası olduğunu ileri sürmüşler, ancak izleyen yıllarda yeni bulguların eklenmesiyle konu aydınlığa kavuşmuş ve bu araştırıcılar görüşlerini değiştirmek zorunda kalmışlardır. Yoksa ortada bir sahtekârlık yoktur. Harun Yahya, Ramapithecus konusundaki tartışmaları bir sahtekârlık olarak sunarak bilimin işleyiş mantığından ne denli uzak olduğunu ortaya koymaktadır. Ona göre, bir konunun bilimsel arenada tartışılması ve bir grup bilim insanının aksi bir düşünceyi savunması sahtekârlıktır. Burada hemen şu soru akla geliyor: 1992 yılında Gufran Koyuncu imzasıyla (ve olasılıkla Bilim Araştırma Vakfı'nın desteğinde) yayımlanan Evrim adlı kitapta Homo habilis insan kategorisinde ele alınırken, Harun Yahya bu canlıların maymun olduğunu savunmaktadır. Zamanla yeni görüşlerin benimsenmesi "**sahtekârlık**" ise, ya Gufran Koyuncu ya da Harun Yahya sahtekâr değil midir?.

Evrimde Rastlantı

Son olarak, evrim kuramının rastlantı olayına bakış açısına değinmekte yarar vardır. Harun Yahya kitapçığın değişik bölümlerinde değil bir canlının, bir proteinin bile doğadaki gelişmelerle oluşamayacağını, bunların evrim kuramında açıklandığı gibi tesadüflere bağlanamayacağını savunuyor. Bu düşüncesini bilimsel bir temele oturtuyormuş izlenimini vermek için de matematiğe başvurup, önümüze bol sıfırlı tablolar seriyor (s. 68). Tabiî bu bol sıfırlı olasılıklar gerçekleşmeyeceğine göre geriye tek seçenek kalıyor: "Yüce yaratıcının mükemmel dizaynı."

Ancak yapılan çarpıtma tüm çıplaklığıyla sırıtıyor. Evrim kuramı hiçbir zaman canlı yapının ve onun alt birimlerinin günümüzde göründüğü biçimiyle bir anda ortaya çıktığını savunmamıştır. Evrim kuramına göre canlılığın ilk yapı taşları basit organik moleküllerden oluşmuştur. Bunlar birden bire protein ya da hücre organelleri biçiminde karşımıza çıkmaz. İlk organik moleküller adım adım gelişmiş, farklılaşmış, karmaşıklaşmışlardır. İlk organik moleküllerden proteinlere ya da nükleik asitlere ulaşılması için milyarlarca yıl geçmesi gerekmiştir. Ancak yaratılışçılar bunu bilmelerine rağmen bu geçiş aşamalarını dikkate almaksızın hep "son ürün" üzerinden yola çıkarak bol sıfırlı hesaplamalar yapmaktadırlar. Bu arada kasıtlı olarak, evrimcilerin, protein ya da hücrenin birden bire oluştuğunu savunduklarını iddia etmektedirler. **Bu, çarpıtma değildir de nedir?**

İzzet Duyar-(Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi -Fizik Antropoloji Anabilim Dalı, Sıhhiye 06100, Ankara.)

Dipnotlar

1. Yahya H (1998) Evrim Aldatmacası.

2. Lewin R (1998) Modern İnsanın Kökeni. (Çev: Nazım Özüaydın). Ankara: TÜBİTAK, 28.

3. Homo habilis terimi burada geniş anlamıyla yani rudolfensis ve ergaster türlerini de kapsayacak biçimde kullanılmaktadır.

4. Koyuncu G (1992) Evrim. İstanbul: İz Yayıncılık.

5. Evrim Aldatmacası ve Evrim kitabının yapı, içerik ve fotoğraflar yanı sıra yer yer aynı tümceler içermesine bakarak bu iki yayının (ve yaratılışçı bakış açısıyla yazılan pek çok kitabın) yazarlarının aynı kişiler olması ya da aynı ekip tarafından kaleme alınması olasılığı çok yüksektir.

6. Poirier FE (1990) UnderstandingHuman Evolution. (2. Baskı) Englewood Cliffs: Prentice Hall, s. 199.

7. Klein RG (1989) The Human Career. Human Biological and Cultural Origins. Chicago: The University of Chicago Press, s. 156.

8. Molnar S (1992) Human Variation. Races, Types, and Ethnic Groups. (3. Baskı) Englewood Cliffs: Prentice Hall, s. 149.

9. Çakır Ş (1997) Hz. Adem'den önce yaşayan yeni bir canlı grubu: ne insan ne hayvan! Aksiyon (147): 18-31.

10. Ama işin ilginç yanı, Şahin Çakır son çalışmalardan haberdar olsaydı görüşlerini açıklamadan önce (herhalde) biraz daha düşünürdü. Çünkü son yıllarda yapılan genetik araştırmalar Neandertal genlerinin günümüz insanına ulaşmadığı, bu grubun Homo cinsinin evriminde bir yan dal olarak kaybolduklarını ortaya koymuştur.

11. White TD, Suwa G, Asfaw B (1994) Australopithecus ramidus, a new species of early hominid from Aramis, Ethiopia. Nature 371: 306-312.

12. Yavaş işleyenle kasıt, sürecin uzun bir zaman dilimine yayılmış olmasıdır. Buradan, dik yürümenin sabit bir hızla değiştiği sonucu çıkartılmamalıdır. Bu gelişmede "kesintili denge" kuramına uygun olarak, belli bir süre durağanlığın hüküm sürdüğü, buna karşılık bazen de ani değişimlerin ortaya çıkabileceği unutulmamalıdır.

Kaynak:

İnsan Evrimi ve Yaratılışçılık (İzzet Duyar)

http://www.facebook.com/notes/sadece-evrim/insan-evrimi-ve-yaratili%C5%9F%C3%A7ilik-izzet-duyar/206442026070615

EVRİM DÜŞMANLIĞI: HRİSTİYAN MİSYONLARININ ZAFERİ

10/06/2022-İskender Öksüz-karar

Müslüman dünyasında evrimle ilgili düşüncelere bir göz atın. Beklenmeyen bir sürprizle karşılaşırsınız. Müslüman düşünürler, Batı'dan asırlar önce evrimi anlatıyor, evrimden söz ediyor.

Daha dokuzuncu asırda Cahiz Kitab el-Hayevan'da, ve İbn Miskeveyh, Tahzib ve Favz al-Asghar'da evrimin temel fikirlerini basbayağı anlatıyor. On dördüncü asrın dâhisi İbn-i Haldun, Mukaddime'de şöyle yazıyor:

"Mahlûkat dünyasına bakmalıyız. Madenlerle başladı ve dâhiyane ve tedrici bir tarzda bitki ve hayvanlara doğru gelişti. Madenlerin son safhası bitkilerin otlar ve tohumsuz bitkiler gibi ilk safhalarına bağlanır. Bitkilerin son aşamaları, mesela hurmalar ve üzümler, hayvanların ilk aşamalarına, sadece dokunma becerisi olan salyangoz ve kabuklu deniz hayvanlarına bağlanır. Bu mahlûkat hakkında kullandığımız "bağlanır" kelimesi, her grubun son safhasının bir sonraki grubun ilk safhası hâline gelmeğe hazır olduğu manasındadır. Sonra hayvanlar dünyası genişler, türleri sayısız hâle gelir ve tedrici bir yaratılış sürecinin sonu, düşünebilen, fikir yürütebilen insana uzanır. Bu yüksek insan aşamasına algı ve zekâya sahip fakat henüz gerçek fikretme ve düşünme seviyesine erişmemiş maymunların dünyasından ulaşılır. Bu noktada, maymunların dünyasından sonra, insanın ilk safhasına ulaşırız. Fizikî gözlemlerimizin sınırı bu kadardır."

Son cümledeki "gözlem" vurgusu dikkat çekici. Bilime işaret ediyor. Bacon'dan iki asır önce! Haldun'un sosyolojideki olağan dışı başarısı da gözleme dayanmasındandır.

Bilimle ve Din Nizası

Zamanımıza daha yakın ve Türkiye'de en çok tanınan Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya gelelim. Onun 1757 tarihli Marifetname'sinde şunları okuruz:

Hak Teâlâ'nın tesiriyle ... Önce madenler hâsıl olup, ondan bitkiler peyda olup, ondan hayvanlar vücuda gelmiştir. Hayvan kemalini buldukta; insan ortaya çıkmıştır. Bu dört bileşik cismin bileşik aracısı da vardır... Madenler ile bitkiler arasında aracı mercandır... Bitkiler ile hayvanlar arasında aracı hurma ağacıdır... Hayvanlar ile insan arasında aracıların en belirgini maymundur. Zira ki, cümle azası, kıl ve kuyruğundan başka, dışı ve içi insana benzer.

Görüldüğü gibi tarihte Müslümanların ne evrimle ne de jeolojiyle bir sıkıntıları vardır.

O kadar yoktur ki Darwin'in çağdaşı bir bilim adamı, John William Draper, 1874 tarihli "Bilimle Din Arasındaki Çatışma" adlı kitabında, Katolik Kilisesi'ni, "insanın daha aşağı formlardan evrimini veya uzun bir zaman içinde tedrici gelişimini anlatan Muhammedî evrim teorisini" reddettiği için tenkid ediyordu. Bu eser 1313 (1897) tarihinde "Niza-i İlim ve Din" adıyla Türkçeye çevrildi. Tercümeyi yapan Ahmet Midhat Efendi bu kitapla, İslâm'ın bilime uygun, diğer dinlerin ise bilimle nizalı, yani çatışma hâlinde olduğunu göstermek istiyor ki bu hüküm pek de yanlış değildir.

Yirminci Asra Kadar

Bu anlattıklarımızdan şaşırtıcı bir gerçek ortaya çıkıyor. Asırlar boyunca canlıların tedrici değişimi ve gelişimi, Müslüman düşünce adamları tarafından felsefe seviyesinde yazılıp çizilmiş. Bu, Darwin'den sonra da yaklaşık bir asır böyle devam etmiş. Meselâ, yukarıya ilgili pasajından alıntı yaptığım, Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın Marifetname'si (1757) ve Ahmet Midhat Efendi'nin 1897 tarihli Draper çevirisi, herhangi bir muhalefetle karşılaşmamış. 213 yıl boyunca kitabındaki evrim üzerine çıt çıkmayan İbrahim Hakkı'nın 1970 yılında sansürlendiğini ve Marifetname'deki ilgili pasajların o yılki baskıdan çıkarıldığını görüyoruz!

Niçin?

Çünkü bu tarihlerde Türkiye'deki Dinbazlar arasında Hristiyaniyat diyebileceğimiz bir Batı kopyacılığı başlıyor. Hristiyaniyat'ı, Müslüman düşünürlerce iyi bilinen "İsrailiyat"a benzeterek kullandım.

Misyonerlerin Zaferi!

Buraya kadar yazdıklarımda büyük çapta kendimden intihal yaptım. Aldığım kaynak, 2018'de yayımlanan Bilim, Din ve Türkçülük kitabımdır. Orada yirminci asırda başlayan bir Hristiyaniyat'tan bahsetmiş fakat ikinci niçini sormamıştım.

Bu Hristiyaniyat neden 20. asırda başlıyor? Niçin daha önce yok?

Yakın zamana kadar bu sorunun cevabını bilmiyordum. Cevabı, kaydını YouTube'da bulduğum bir televizyon programında dostum İlber Ortaylı vermiş. Fatih Altaylı, İlber Ortaylı ve Celal Şengör'ün o güzel programlarından birinde. Ortaylı, evrim aleyhtarlığının Türkiye'ye misyonerlerce sokulduğunu söylüyor.

Son derece makul. Zaman tutuyor: 19. asra kadar bizde rastlanmayan bu tavır, birden bire bu asrın sonunda ve 20. asrın başında ortaya çıkıyor. Türkiye'de misyoner faaliyetleri de Osmanlı'nın son zamanlarında, kapitülasyonların koruyucu şemsiyesi altında bu tarihlerde tavan yapıyor. 1914 yılında sadece Amerikan misyonlarının Türkiye'deki dökümü şöyle: 14 misyon, 200'ün üstünde alt istasyon ve 600 okul! (Heinrichs, American Ambassador, 2. baskı s 64, 1986) Batı kiliselerinin evrim karşıtlığı da Darwin'le, 19. aşırın ikinci yarısında başlar. Bu karşıtlık bizdeki misyonlarca da sürdürülmüştür.

İKTİDAR, YOZLAŞMA, CESARET VE EVRİM

01 Şubat 2017 Çarşamba- Tayfun Atay- cumhuriyet

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, "Evrim teorisi zaten bilimsel olarak eskimiş ve çürümüş bir teoridir. İlla bu teori mutlaka okutulacak diye bir kural yok" dedi.

Kurtulmuş'un İslâm'a Batı'dan "ithal edilmiş" ve en çok Evanjelik Hıristiyanlarla ultra-ortodoks Yahudilerin ABD'de kitleleri güdümleyerek prim yapma yolunda geliştirdikleri evrim-karşıtı dile bu kadar teslim olmuş olması ne kadar hazin!..

Kendisi doğa bilimci değil, insanbilimci değil, toplumbilimci değil. Evrim kavramı ve kuramının işleyiş süreçlerinde önemli bir hareket noktası oluşturduğu jeoloji, biyoloji, astronomi, antropoloji, sosyoloji, psikoloji gibi disiplinlerin hiçbirinde kafa yormuşluğu, mürekkep yalamışlığı yok.

Bu yüzden olsa gerek, "Evrim çürütülmüş bir teori" diyerek, 1980'lerden beri yakından takip ettiğim yaratılışçılık-evrimcilik polemiğinde hep karşımıza çıkan, aslında kendisi çürümüş bu "terane"yi böyle rahat telaffuz edebiliyor.

Bu "cesaret", iktidardan geliyor.

Demek ki iktidar sadece yozlaştırmıyor, temelsiz bir cesarete de kapı açıyor, hatta tavan yaptırıyor.

Evrim bir kuram… Olaylar ve olgular dünyasına ilişkin bir açıklama anahtarı. Bir inanç değil. Öğretirsiniz, öğrenirsiniz, tartışırsınız, sorgularsınız. Açıklama gücünü yitirdiği noktada da daha geçerli bir başka kuramla yeri doldurulur.

Ama böyle bir durum yok. Evrimin bir kuram olarak çürütüldüğüne yönelik iddiaların aksine, bilimsel araştırmaların vardığı nokta onun işleyiş mekanizmasına ilişkin daha güçlü yeni bulguları önümüze çıkarmakta.

18'nci yüzyılda Lamarck'ın, 19'uncu yüzyılda Darwin'in evrim kuramlarının bazı yanları elbette bu bulgular doğrultusunda yanlışlandı. Ama varoluşun evrimsel temelde gerçekleştiğine dair kuramsal pozisyon, yapılan yeni çalışmalarla çürütülmek bir yana daha da geçerli hale gelmekte her geçen gün.

Evrim evrenin, yeryüzünün, yaşamın, insanın ve insanlığın (kültürün) nasıl var olduğu konusunda geliştirilmiş bir kuram ve şu iki temel önermeye dayanıyor: Bir, varlıklar sürekli bir değişim ve çeşitlenme dinamiğine sahip. İki, varlıklar arasında ilişkiye ve köken ortaklığına işaret eden bir bağ mevcut.

Bu kuramsal yaklaşım doğrultusunda "evrenin evrimi"nden de, "dünyanın evrimi"nden de, "insanın evrimi"nden de, "kültürün evrimi"nden de söz edilebilir.

Hatta "**dinin evrimi**" bile mevzubahis edilebilir.

Bir antropolog olarak ben, insanın biyolojik ve kültürel evrimine de, bir insani-kültürel evrensel olarak din kurumuna da ilişkin çalışmalara akademik ömrümü verdim.

Hem İslâm, tasavvuf, tarikat, Nakşibendilik üzerine tez yazdım.

Hem de antropogenetik açıdan insan ve primat evrimi üzerine tez yazdım.

Bu süreçte hem doğal seçilim ve türlerin kökeni üzerine yazdıklarıyla insanlığı dindışı, materyalist, ateist çizgilere savurduğu ileri sürülen Darwin'in aslında ne kadar dindar olduğunu fark ettim.

Hem de evrim-karşıtlığına hiç hak etmediği halde dinbaz manevralarla itilen İslâm'ın içinde Darwin'i mumla aratacak derecede güçlü ve sağlam saptamalarda bulunan mütefekkirlerle karşılaştım.

Mesela Abbasi dönemi Mutezilî âlimi Câhız (786-869) köpeklerin, güvercinlerin, kurtların, tilkilerin yaşayışını bizzat gözlemleyerek coğrafi bölgelere göre onlardaki değişiklik ve

farklılıkları tespit etmiştir. Bunları fiziksel çevre, iklim şartları, yaşam kavgası gibi etkilere bağlayarak Darwin'den yüzyıllar önce bir biyolojik evrim kuramının temellerini atmıştır.

Numan Kurtulmuş, Câhız'ın bu bakımdan önemli eseri "Kitabû'l-Hayevân"ı okumuş mudur?.. Herhalde okusa böyle harcıâlem lâflar etmezdi.

Ya da mesela 18'nci yüzyıl Osmanlı âlimi Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın dönemi itibarıyla bir tür İslâm ansiklopedisi mahiyetindeki üç ciltlik "Marifetname" adlı eserindeki şu çarpıcı "evrimsel varoluş" anlatısından haberdar mıdır?:

"Bu şerefli vücudun yükseliş başlangıcı madenler olmuştur ki onların başlangıcı kaygan çamurdur. Sonra ondan taşlar mertebesine yükselmiştir. Ondan eriyen cevherler mertebesine ulaşmıştır. … Ta mercana varıp bitkisel belirtilerle gelişip, o mertebeden dahi yükselip tohumsuz bitkiler mertebesine gitmiştir. Bundan sonra tohumla biten bitkiler mertebesine ve ondan ağaç suretine varıp, ta hurma ağacı olmaya yetmiştir. Hurma mertebesinden hayvan mertebesine yükselip yıllarca o mertebede yaşamıştır. Ta iş ve surette insana benzeyen goril ve maymun mertebesini bulmuştur. O mertebeden dahi yükselip insan suretine gelmiştir" (Marifetname, Cilt 1, s. 71).

Sayın Kurtulmuş'a tavsiyem şu ki evrimi biyoloji müfredatından çıkarmak yetmez, Erzurumlu İbrahim Hakkı'yı da imam-hatip ve ilahiyat müfredatından çıkarın!..

Tabii yanı sıra İbni Miskeveyh, İbni Tufeyl, İbni Haldun ve Mevlânâ Rûmî'yi de müfredat dışı kılın!..

Hatta Peygamber'in, "Halanız hurma ağacına hürmet gösterin. Çünkü o, Âdem'in çamurunun artığından yaratılmıştır" sözünü de silin defterden!..

Hatta ve hatta şu Allah kelâmını da hasır altı edin:

"İnsanoğlu, var edilip bahse değer bir şey olana kadar, şüphesiz uzun bir zaman geçmemiş midir?" (İnsan Sûresi, 1. Âyet).

DARWİN VE MARX

22 Ekim 2017 Pazar- Tayfun Atay- cumhuriyet

Sevgili Hocam, Prof. **Bozkurt Güvenç**, "Darwin ve din" başlıklı yazıma ilişkin zarif bir değerlendirme notu gönderdi. Orada bana, **Darwin**'i savunan, bir anlamda "Darwin'den daha Darwin'ci" (o yüzden kendisine "Darwin'in buldoğu" denilmiş) **Thomas Huxley**'e yönelik Piskopos **Wilberforce**'un hakaretamiz sözlerini belirtmişsin ama Huxley'in cevabını da unutma hatırlatmasında bulunuyor.

Çok haklı. "3500 vuruş"a bir yazıyı sığdırma çabası ne yazık ki böyle ve bilerek eksikliklere de yol açıyor. (Hoş, 3500 vuruş kuralına da her zaman uyamayıp "Müdüriyet"ten ha bire azar işitiyoruz, o da ayrı konu!)
Huxley'in tarihe geçmiş cevabını biz bu memlekette ilk olarak Bozkurt Hoca'nın, Dr. **Yalçın İzbul**'la birlikte çevirdiği o ufacık- tefecik ama muhteşem kitap, **Benjamin Farrington**'un "Darwin Gerçeği"nde (1982) okumuştuk. (Kitap şimdi ancak sahaflarda ya da "nadir kitap" sitelerinde bulunabilmekte; keşke bir yayınevi bu yükte hafif

içerikte zengin kitabı yeniden bassa!)
Oxford piskoposu Wilberforce, Britanya Bilimler Akademisi'ndeki toplantıda (1860) Huxley'e, büyükbabası soyundan mı, yoksa büyükannesi soyundan mı maymundan geldiğini "sordu".

Huxley de şu cevabı "patlattı":

"Hayatın gerçeklerini ortaya çıkarmak için büyük sabır ve özveriyle uğraşanları böyle söz oyunlarıyla karalayanların 'soy'undan gelmektense kendini ve haddini bilen bir maymun soyundan gelmiş olmayı yeğlerim!.."
Huxley'in Darwin'i savunduğu toplantıda Darwin yoktur. O, çekingen, içe kapanık, ürkek, eh biraz da konformist bir "burjuva-Protestan"dı. Bulgularını inancına kurban etmemişti, ama ne inancından, ne de yaşam biçiminden vazgeçmeye de niyeti yoktu!..
Bu bağlamda Darwin'i döneminde "iyi" kavrayan düşünürlerin başında da **Marx** gelir.
Evrim düşüncesine karşı çıkan ve Darwin'i karalayan dinci-yaratılışçı çevreler, Darwin'in kuramıyla Marx ve Marksizm arasında da "doğrudan" bir ilişki kurma çabası içindedirler.
Bu, Marx'a da, Marksizm'e de haksızlıktır.

Ama asıl ve en çok kapitalizme haksızlıktır!..

Darwin, kapitalizmin çocuğudur. Onu besleyen kaynak, sosyalizm değil, endüstriyel kapitalizmdir.
Marx ve **Engels**, elbette Darwin'in doğal seçilim kuramının "materyalist" katkısını fark etmiş, bu bakımdan onu takdir ve saygıyla değerlendirmişlerdir.
Ama eleştirel bir yaklaşımla bu kuramın "kapitalist iktisat"la ilişkisini de kurmaktan geri kalmamışlardır.
Marx, Darwin'in "aslî alıcısı"nın kapitalizm olduğunun farkındadır. Bu nedenle, İngiliz toplumundaki vahşi evrensel rekabetin, "her şeyin her şeyle savaşı"nın, Darwin'in aklına bitki, hayvan dünyasındaki varolma mücadelesini ve doğal ayıklanma düşüncesini getirdiğini kaydeder. Ayrıca Darwin'den ilham alan "sosyal-Darwinist"lerin de onun "biyolojik" yasalarını kapitalizmi haklılaştırma ("doğal"laştırma) yolunda bayağılaştırıp çarpıttığını ileri sürer (K. Marx, "Biyografi", Çev. **E. Kürkçü**, 1976, s. 367).
Darwin'in kuramının, **Adam Smith** ekonomisinin doğaya transferi olduğu da söylenmiştir.
18'inci yüzyıl Fransız fizyokratlarının "ticari seçilim" kavramlaştırması, Marx'ın düşünsel plânda "düşman" saydığı **Malthus**'un nüfus kuramı ve **Rikardo**'cu ekonomistlerin "azalan randıman kanunu", Darwin'in "doğal seçilim" formülasyonunun altyapısında yer alır.
Ancak tüm bunların onun başyapıtı "Türlerin Kökeni" çerçevesinde geçerli olduğunu, sonraki eseri "İnsanın Türeyişi"nde daha toplumcu ve biyolojik olmaktan çok "antropolojik" bir düşünsel sistematiğe yöneldiğini de eklemeden geçmemek gerekir.
Görüldüğü gibi, Darwin dendiğinde hiçbir şeyi ak ve kara netliğinde söylemek mümkün değildir.

Evrimsel düşünce ne Darwin'le başlar, ne Darwin'le biter, bitmiştir.

Darwin ne onu lânetlemeye çalışan Amerikalı Evangelistlerin, ne de onların bu topraklardaki Müslüman yardakçılarının üzerini karartabileceği bir figürdür.
Fakat ne de sütten çıkmış ak kaşıktır ve bu, en belirgin şekilde bir başka doğa bilimci **Alfred Russel Wallace** ile bağlantılı olarak örneklenebilir.
Buna da ileride değiniriz!..

EVRİM, 'KEDİCİKLER' VE PİLTDOWN

18 Ekim 2017 Çarşamba- Tayfun Atay- cumhuriyet

Her tarafım tırmık çizik içinde!

Hay, şu "**Darwin ve din**" yazısını yazmaz olaydım!..

Adnan Oktar'ın "Kedicikler"i "tweet-retweet" olup tırmaladı, ısırdı her yanımı…

"Allah'ı inkâr eden en büyük sistem olan Evrim'in kurucusu Darwin"in dindar olduğunu söylediğime bozuldular.

"Evrim'in ne demek olduğunu biliyor musunuz Tayfun Bey" diye sordular.

"Yaratılış"ı ispatlayan 700 milyon fosili yüzüme çarptılar.

"Darwin, Allah yok, her şey tesadüf dedi" yumurtlamasında bulunup altına "Sizce bunlar tesadüfle mi oluştu" diye güzel mi güzel, tatlı mı tatlı böğürtlen, çilek, kiraz, portakal, süt, peynir, kaymak görüntüleri serpiştirdiler.

Hâlbuki ben de aynı saatlerde Mehdiliğini şafak sayar gibi beklediğimiz Adnan Hoca'mızın Boğaz'da yat sefasında görkemlice oturduğu masanın etrafına dizilmiş, aynen güzel mi güzel, tatlı mı tatlı diğer "Kedicikler"e bakıyordum.

Ve zaten ikna oluyordum: Bunların hiçbiri "tesadüf"le oluşmadı!

Yaratılışı ispatlamak için önüme 700 milyon fosil sermeye gerek yok.

"Kedicikler" bizatihi ispatlıyor: Her tarafları, dudakları, burunları, yanakları, kaşları, kalçaları… Hepsi tam bir yaratılış, hem de "baştan yaratılış" harikası!..

Bu "yaratılışçı" heyecan ve sıcaklık karşısında evrimsel biyolojiyi savunan "serinkanlı" bilim çevrelerinin en büyük dezavantajı, ne söylediklerinin, ne de yaptıklarının "popülerleştirilebilir" olması…

Evrimin Tanrı, Allah ve de "Adnan" karşısındaki en büyük açmazı, popüler kültüre elverişli bir nitelik taşımaması...

"Tanrı" ise popüler kültürün, kültür endüstrisinin kayıtsız kalamayacağı bir "kaynak". Düşünsenize, "GOD TV" bile var!..

Eh, Adnan Hoca'nın A9 kanalı da aynı minval üzere, hem de hurilerle, gilmanlarla bezeli bir "elektronik cennet bahçesi" değil mi zaten?!

“Harun Yahya” müstear adıyla 1980’lerden beri ABD’deki Evangelistlerin “İslami kol”u gibi evrime savaş açmış Adnan Hoca’mızın bu kanalından güzel mi güzel, diri mi diri “Kedicikler” marifetiyle yaratılışçılık propagandası yapılırken;

Yaşını-başını almış, saçı-ruhu ağarmış, gıdısı sarkmış bir adam;

Tutmuş, evrim konusunda yaygın ama yanlış bilinenlerin ötesine geçelim, söylenenlerin altına saklanmış söylenmeyenlere bakalım;

Diyormuş…

Kim takar Yalova kaymakamını!..

Böyle, ama gel de nefsine gem vur! Bir kere şeytan girmiş içimize, ha bire fiştekliyor sen devam et suyu bulandırmaya diye!..

Misal, “Kedicikler” daha “amino asit” değilken de evrim karşıtlarının ağzında sakız olmuş, şimdi ise “Kedicikler”in cak cak tweet’lediği “Piltdown sahtekârlığı” olayı…

Bilim alanında evrimi araçsallaştırarak bezirgânca tezgâhlanmış bir sahtekârlık…

Ve burada da söylenenlerin altında kurnazca saklanmış “söylenmeyenler” var.

1912-15 arasında İngiltere’nin Sussex bölgesindeki Piltdown yerleşmesinde bulunmuş bir “fosil”e inanmaya yönlendirildi bilim camiası.

Sahtekâr bir koleksiyoncu tarafından düzenlenmiş olay-buluntu, bir insan kafatasına eklenmiş orangutan alt çene ve dişlerinden müteşekkildi.

Başından itibaren önemli sayıda bilimci, kemiklerin tümünün aynı canlıya ait olduğuna ikna olmamıştı, ama “olay” yayıldı: İşte, insanla maymun irtibatını ispatlayan fosil “ara form” bulundu dendi.

Öyle olmadığını anlamak için yaklaşık 40 yıl, kimyasal tarihleme yöntemlerinin geliştirildiği 1950’leri beklemek gerekti ve sahtekârlık ortaya çıkarıldı.

Peki, (işte burası hiç söylenmez) bu sahtekârlığı ortaya çıkaranlar kimdi dersiniz?

Her ikisi de antropolog olup insan biyolojik evrimi alanında çalışmalar yapan Joseph Weiner ve Kenneth Oakley!..

Onlar ve “evrimsel insanbilim” için sahtekârlığın aydınlatılması, sadece insan evriminin paleontolojik kayıtlarını daha doğru şekilde düzenleme yolunda bir “temizlik”ten ibaretti.

Ama işte o zamandan beri evrime “vurmak” için yaratılışçı çevrelerin en büyük kozudur bu sahtekârlık. Hâlbuki aydınlatılmasını yine bilime, antropolojiye borçluyuz.

Vah zavallı yaratılışçılar, vah “Kedicikler”, vah “Adnanî”ler vah!

Evrime saldırırken bile evrimsel düşünenlerin emeğiyle nemalanıyorlar!..

DARWİN VE DİN

16 Ekim 2017 Pazartesi- Tayfun Atay- cumhuriyet

Dan Brown'ın bu ayın başında çıkan yeni romanı "Başlangıç", Frankfurt Kitap Fuarı'nda yazarın katıldığı basın toplantısıyla tartışmaya açılmış. Dün, **Ertuğrul Özkök** de Brown'la yaptığı röportajı sundu köşesinde.
Tanrı, dinler, yaratılış, evrim gibi birbiriyle hayli gerilimli titreşim içindeki kavram, kurum ve kuramlar üzerinden şekillendiği, dolayısıyla elbette "çok-satacak" romanı henüz okumadım ama ilk fırsatta okuyup değerlendirme yazmak istiyorum.

Özkök'ün röportajına bakılırsa roman, Tanrı inancını sorgularken evrim kuramını savunan bir mesaj vermekte. Brown'a romanda "Darwin'in Evrim Teorisi"ni sıkı bir şekilde savunduğunu belirtip bir soru yöneltiyor o…
Bir de "Ölüm döşeğine geldiğinizde rahip çağıracak mısınız" şeklinde, kendince "kritik" saydığı bir soru sormuş. Brown'ın cevabı, "Yanıma gelecek bir rahip bulunacağını sanmam" şeklinde…
Bu cevap beni toprağı bol olasıca **Darwin**'in son nefesi noktasında rahiplerle ilişkisini hatırlamaya sevk etti!..

Darwin'in evrimsel biyoloji çalışmalarına yapmış olduğu dönüştürücü katkı doğrultusunda, dinsiz, ateist ve materyalist olduğu ileri sürülerek dinsel bir lânetlemeye uğratıldığına hep şahit oluruz.
Bu yanlış mı yanlış bir kanaattir.
Sıkı Protestan olan Darwin'in doğa bilimci olarak sergilediği performansta dahi dinsel bir itki ve hareket noktası belirleyicidir.
"HMS Beagle" gemisiyle beş yıl sürecek (1831-1836) dünya yolculuğuna gözlemci olarak katıldığında o, kendince "Kutsal Kitap"taki "Yaratılış" bahsini belgeleyip doğrulayacak bir araştırma yapma amacındaydı.
Ancak gezi boyunca yaptığı gözlemler, "Kitap"ı doğrulayan değil, onunla çelişen sonuçları önüne koyduğunda Darwin, ciddi bilişsel-varoluşsal sarsıntı geçirmiş ve bir iç-hesaplaşma yaşamıştır.
Bunun sonucudur ki araştırmadan çıkan bulguları ancak 20 yılı aşkın bir zaman geçtikten sonra (bazı zorlayıcı etkenler sonucu) 1859'da yayımlayabilmiştir. Hâlbuki kuramsal çerçeve 1839'da hazırdır.

Darwin, bilimsel bulguları ile dinsel inancı arasında sıkışıp kaldı.
Sıkışıklığı aşabildiği noktada da kendince bir "ara formül" bulmuş gibidir. "Türlerin Kökeni" ile Kutsal Kitap'taki anlatıyı sarsıntıya uğratırken bile "Tanrısal irade"yi hiçe saymama çabası sergiler. Bakın, evrim teorisinin en temel dayanağı sayılan bu kitap nasıl bir cümle ile bitiyor:
"Yaradanın başlangıçta bütün özünü birkaç ya da bir biçime üfürdüğü yaşamı böyle anlayan ve böylesi basit bir başlangıçtan en güzel, en olağanüstü biçimlerin türemiş ve türemekte olduğunu kavrayan bu yaşam görüşünde gerçekten yücelik vardır" ("Türlerin Kökeni", Çev. Ö. Ünalan, Onur Yayıncılık, 1984, s. 474).
Görüldüğü üzere Darwin, Tanrısal yaratılışla doğal türleşmeyi buluşturmuş, kendince adeta "teistik bir evrim" görüşüne işlerlik kazandırmıştır.

Dahası var: Biz hep dinsel öğretiyi zaafa düşürdüğü için Darwin'i lânetleyen kilise babalarının isimlerine aşinayızdır. Britanya Bilimler Akademisi'nde Darwin'i savunan bilimci **Huxley**'e, "Baban maymundu da anan neydi" demeye getiren

Piskopos **Wilberforce** gibi…
Hâlbuki Darwin'i heyecan ve ilgiyle karşılayıp olumlamış rahipler de vardır. Mesela İncil'in yorumlanmasında dönemin önde gelen din adamlarından biri olan **Hort**, Türlerin Kökeni'ni kastederek "Darwin'i okudunuz mu?! Karşı çıkmayı hemen hemen olanaksız buluyorum. Her şey bir yana, böyle bir kitabı okumak insana çok şeyler öğretiyor" demiştir.
Demek ki Darwin inancın dışında olmadığı gibi, dönemin din adamları da topyekûn onun karşısında değildir.

Darwin'in bilimsel ve kuramsal katkısının materyalist temelde yorumlanması elbette söz konusu olabilir. Ama Darwin'in bir materyalist olduğunu söylemek zordur.
Ateist olduğunu söylemekse imkânsızdır.
Darwin, dindar ve "dürüst" bir bilim insanıydı. Bu yüzden ne bulgularını inancına kurban etti, ne de inancından vazgeçti.
Ve öldüğünde de Westminster başrahibinin onayıyla Londra'da Westminster Katedrali'nin bahçesinde, kurumsal ve "kurgusal" temellerini bir hayli sarsmış olduğu anlayışın bağrında toprağa verildi!..

IRKÇILIK, MAŞİZM, TÜRCÜLÜK: BİR 'MAYMUN' DAVASI

23 Ağustos 2017 Çarşamba- Tayfun Atay- cumhuriyet

Sosyal medya fenomeni diye kamuoyunda öne çıkmış **Hakan Hepcan**, Galatasaray'ın siyahi futbolcusu **Bafétimbi Gomis**'e sarf ettiği sözlerden dolayı ırkçılıkla suçlandı. Fenerbahçeli Hepcan, Twitter'da şu mesajı paylaşmış:
"Bizim takım oturana kadar lig biter hacı. Galatasaray'da bi tane maymun var, topa düşmanı gibi vurup yere falan atıyo kendini, işimiz çok zor."
Bu tweet üzerine Hepcan'a yönelik tepkilere baktığımızda ise adeta bir cinayet ya da tecavüz suçlusu için "Onu bize verin" diye karakolun önüne toplanmış ahalinin durumuna benzer bir tablo gördük!..
Bu "linççi" kitlesel tepkiye en gözde tercüman da Beyaz TV'deki "Derin Futbol" programında eski hakem **Ahmet Çakar** oldu.
Hepcan'ın 15 Temmuz darbe gecesine tarihlenen bir başka tweet'inin de bu süreçte ifşa olmasının itici gücüyle Çakar, ekranda ağzına geleni söyledi:
"Sen, vatan hainlerini öven ırkçı bir şerefsizsin. Maçan yiyorsa beni mahkemeye verirsin. Mahkemeye vermezsen de şerefsiz oğlu şerefsizsin."

Çakar'ın Hepcan'a yönelik bu "aileboyu" hakaretlerinden öte homofobik imaları da vardı:
"Mesela ben sana desem ki çok yumuşak bi oğlana benziyosun. (...) Senin gibi ince sesli, parlak bi çocuğa yumuşak dediğim zaman -ki öyle demiyorum- bu hakaret olur. Senin yaptığınsa hakaretten öte ırkçılık."
Kanaatim o ki bu tartışma "ırkçılık"ta düğümlendiği için ortaya çıkan feci tabloda mevcut diğer iki önemli sorun göz ardı edilmekte. Bunlardan biri "maşizm", diğeri "türcülük".
Maşizm, yani maçoluğun değer atfedilerek benimsenmiş ideolojik çerçevesi, kendini Ahmet Çakar'ın Hakan Hepcan'a yönelik o "yumuşacık" imalarında dışa vurmakta.
Elbette Çakar, Hepcan'a "Yumuşak", "Top" ya da "Homo" demedi.
Ama, "Senin gibi ince sesli, 'parlak' bir çocuk" nitelemesinde bulundu. Bunu yaptıktan sonra, "Çok yumuşak bi oğlana benziyosun desem.." deyip, ardından "Ama demiyorum" diye parantez açsa da sonuçta demiş kadar oldu!..
Diğer taraftan Hakan Hepcan'ın Gomis'e "maymun" demesi ırkçılık suçu olsa da bu ifadede ırkçılık dolaylı olarak var. Burada doğrudan işlenen suç, "türcülük"tür.

1970'lerde **Richard Ryder** tarafından ortaya atılmış bir kavram olan türcülük ("Speciesism"), ırkçılık ve cinsiyetçilikle (ve bunun en ucunda maşizm ile) aynı nitelikte bir "yanlışlık" durumuna işaret eder.

Türcülük, "öteki" (insan-dışı) hayvanları insandan aşağı ve dolayısıyla her şeye müstahak görmek. Mesela teşhir amaçlı esarete (hayvanat bahçeleri); mesela eğlenceye (sirkler); mesela eziyet ve katliamlara (horoz dövüşleri, boğa güreşleri, vb.); nihayet insana hakaret amaçlı araçsallaştırmaya ("Eşşoleşşek", "it oğlu it", vd. tabirler)...
İşte böylesi "insan-merkezci" ideolojik "yanlışlık" doğrultusunda da pek çok suç üretiyoruz. Ama bu suçlar, ırkçılık ya da cinsiyetçilik temelli olanlar kadar şiddetli tepki görmek bir yana, çoğu zaman fark edilmiyor bile...
Sözgelimi Hakan Hepcan'ın Gomis'e hakaretini telafi etmek amacıyla ekranda sarf ettiği sözler var ki işte tam da bu türcülük bağlamında özrü kabahatinden büyük dedirtecek cinsten: "Ben şerefim üzerine yemin ederim, maymun lafını, ırkçılıkla alakalı söylenmiş bir şey değil orada. (...) Orada maymun yerine eşek de olabilirdi o an, benim için hiç fark etmezdi."
"Hiç fark etmezdi", çünkü Hepcan, Gomis'in siyahiliğini aşağılamaktan öte ve önce insanlığını aşağılamak için ona bir hayvan adını yakıştırarak hakaret edip esas "türcülük suçu" işliyor.
Ama işte Gomis'e ve Siyah insana sahip çıkma yolunda Hepcan'ı şiddetle lanetlerken ne maymunları, ne eşekleri, ne de bu şekilde insana hakaret yolunda dile dolanan hayvanları savunan ve "türcülük" suçu işleyenleri kınayan hiç kimse yok aramızda.
Halbuki bana sorarsanız bir insana "Eşşoleşşek", "İt", "Öküz", "Ayı" ya da "Maymun" dendiğinde esas hakarete uğrayan insanla aynı dereceye "indirilen" bu masum ve günahsız hayvanlar oluyor.

Doğaya, dünyaya ve kainata zarar verme yönünden düşünüp değerlendirdiğimizde, benim de maalesef bir üyesi olduğum insan türünden daha "aşağı"sı yok çünkü!..

İKİ PERSPEKTİFTEN YAŞAMIN ÖYKÜSÜ: YARATILIŞÇILIK MI, BİLİM Mİ ? -BÖLÜM 1

29/01/2015-Onur Özer-gazetebilkent

Televizyon kanallarında sıkça gördüğümüz bir tartışmadır bu: iki cepheden aydın kabul edilen kişiler oturup olayı enine boyuna konuşurlar; ama ilk bir saatten sonra tartışma, reyting için dönen bir kavgaya dönmüştür. Üzücü bir şekilde, orada bilimi anlatmaya çalışan bilim insanları ve filozoflarımızın, zamanlarını boşa tükettiğini izleriz. Belki de en iyisi, bilim insanlarının bunlara hiç kalkışmayıp meydanı diğerlerine bırakıp televizyon ekranında kalanların kendi kendilerini tatmin etmelerine izin vermektir. Belki de… Ancak, insan ayağa kalkıp doğru bildiklerini söylemeden de edemiyor, haklı olarak; özellikle bilimle yakından ilgilenen bir kişiyseniz. Şimdi, ben de bu tartışmada, tüm yaratılış öykülerini ve genel bilimsel yargıları baz alarak iki tarafın da görüşlerini tarafsız bir şekilde sunarak yaşamın hikâyesini anlatacağım. Böylece en son kararı size bırakarak tartışmayı sonlandırmayı hedefliyorum. Bu yazıda tartışmamızın konusu evrenin oluşumu ve öncesi hakkında olacaktır.

Bu iki cephenin de anlattığı öykünün girişidir, aslına bakacak olursanız. Yaratılışçılığın sunduğu öykü, genel olarak her medeniyet ve topluluk için aynı kalıp ile başlar: Dünya yaratılmadan önce sadece büyük karanlık vardı ve o büyük karanlıkta, 'Tek'(The One) ya da birden fazla kutsal varlık, zamandan ve uzaydan bağımsız olarak hüküm sürüyordu. Sonra o veya onlar, bildiğimiz üzere evreni yarattı. Monoteistik inançlarda evrenden önce tek bir tanrı vardır ve evrenin düzenini o kurar. Başlangıcı ve sonu yoktur. Çok tanrılı dinlerde, Evren'i

oluşturan ögeler çoğunlukla insan vasıflarıyla karakterize edilmiştir. Örneğin, Hesiod'un anlattığı Yunan Mitolojisi'nde başlangıçta Kaos vardır ve ondan Gaia (yer) doğar ve kendi doğurduğu Uranüs (gökyüzü, cennet) ile birleşip geri kalan her şeyi yaratır. Oğulları Kronos, babasına olan öfkesinden onu annesi yerden ayırır ve bildiğimiz düzen oluşur. İskandinav Mitolojisi'nde ise Dünya'nın ve aslında Evren'in Yggdrasil (Dünya Ağacı) tarafından yükseltildiği kabul edilir. Tüm yaratılışçılık öykülerine bakacak olursak aslında Evren, Dünya ile neredeyse eş görülmektedir. Tabi buna şaşırmamak gerekir; çünkü yaratılış öykülerinin ortaya çıktığı dönemde bilim yoktu ve yıldırımlardan, tanrıların gazabı diye korkan insanların, çevrelerindeki dünyayı tüm gerçeklik olarak kabul edip ona göre bir sistem ortaya çıkarmaları gayet normaldi. Bu hiçbir zaman değişmedi diyebiliriz aslında: mitolojiden dinlere tüm inanç sistemlerinde Dünya, hep başrol oyuncusu olmuştur. Bunun yanı sıra yaratılış öykülerinin, kültürden kültüre de farklılık gösterdiği aşikârdır. Yani çoğu filozofun da dediği gibi doğru yaratılış öyküsü hakkında gerçek bilgiye ulaşılamaz; çünkü gerçek bilgi ya da kesin doğru, bu konu için görecelidir ve kesin bilgi, göreceli olmamalıdır. Baktığımızda, Arap Yarımadası'ndan doğan büyük dinler için Evren'i yaratan sonsuz güçlü tek bir tanrıdır. Bu, İskandinavya'da ise her şeyi gören Odin'in liderliğindeki Asgard tanrılarıyken Azteklerde ise dağdaki adam olduğunu görürüz. **Aynı mantıkla, birinin çıkıp Evren'i, Uçan Spagetti Canavarı'nın ya da J.R.R. Tolkien'in Büyücü Gandalf'ının Tek Yüzük ile yarattığını söylemesine hiçbir şey diyemeyiz; çünkü yaratılış konsepti, çok göreceli bir bilgi sunmaktadır.** Sonuçta, yaratılışçılığa göre bildiğimiz evren, genel olarak her şeye gücü yeten kozmik bir varlık ya da varlıkların istemesiyle, çok kısa bir sürede yaratıldı.

Peki, bilim ne diyor? Bilim, öncelikle evrenin öncesini, şu an eldeki kanıtlara dayanarak bilemeyiz diyor; çünkü Evren'in oluşumu konusunda birçok araştırılması gereken olasılık var. Bizim evrenimizden önce bir evren olması ve mevcut olanın yok olup yerine yenisi gelebileceği olasılığı var ki bunun yanı sıra bizimkiyle eş zamanlı varlığını sürdüren paralel evrenler de olabilir. Aynı zamanda bunlara cep evrenler teorisini de eklediğimiz de işler, daha da karmaşık bir hâl alıyor. Bu açıdan bilim, yaratılışçılığa göre öncesi hakkında yetersiz kalıyor gibi görünüyor; ama bilim, sadece elinde kanıtladığı gerçeklerin limitiyle hareket etmek zorunda. Bu yüzden bu konuda tam bir tartışma yapılması olanaksız gibi görünmekte; çünkü daha önce bahsettiğim görecelik unsuru, büyük bir sorun yaratıyor. Evren'in oluşumu hakkında -en azından bizimki hakkında- bilim, Evren'in 13,7 milyar yıl önce Büyük Patlama (Big Bang) ile fitilinin ateşlendiğini bulmuştur. Yapılan birçok araştırma, hâlâ daha Büyük Patlama'yı kanıtlamaktadır. Örneğin, son araştırmalar, patlamanın olduğu sıfır noktasına saniyeler kala durumu ve enerjiyi bulmuştur. Bununla birlikte kuantum fiziği ve astrofizik araştırmaları, bize Evren'in sürekli genişlediğini göstermiş, kara madde ve kara enerji kavramlarını tanıtmıştır. Tüm bu görüşler, sürekli olarak yapılan bu araştırmalar yoluyla kanıtlanmaktadır. Daha yanlışlanabilir olduğu da gözlemlenmemiştir ki bu da yaratılış konusunda, bilimin sunduğu resme büyük bir artı olarak kabul edilebilir. Bilim aynı zamanda Evren'i, Dünya'dan çok ayrı bir konsept olarak işler ki bu da bilimi, olayı değerlendirirken dar bir alana kısılıp kalmaktan kurtarır. Kısacası bilim, sadece eldeki bulgulara ve bilimsel araştırmalara dayanarak salt gerçeği sunmaya çalışmakta ve bunu yaparken de tüm göreceli unsurlardan kaçınmaktadır. En son çıkan resimse, bize Evren'in hiçbir ruhsal müdahale olmadan sadece kendi itici gücü tarafından, bir sıfır anındaki enerji patlamasıyla oluştuğudur.

İki cephenin de sunumuna bakarken tarafsız olmak gerekirse, bilimin çizdiği resmin hem sunduğu kanıtların bolluğu ve sağlamlığı hem de göreceli olmaması açısından çok ama çok daha tatmin edici olduğu görülmektedir. Bir sonraki yazımız dünyanın oluşumu ve işleyişi hakkında olacaktır.

Kaynakça

http://www.ancient-literature.com/greece_hesiod_theogony.html

http://norse-mythology.org/cosmology/yggdrasil-and-the-well-of-urd/

http://www.space.com/52-the-expanding-universe-from-the-big-bang-to-today.html

http://hubblesite.org/reference_desk/faq/all.php.cat=cosmology

http://en.wikipedia.org/wiki/And_yet_it_moves

İKİ PERSPEKTİFTEN YAŞAMIN ÖYKÜSÜ: YARATILIŞÇILIK MI, BİLİM Mİ ? -BÖLÜM 2

13/02/2015-Onur Özer-gazetebilkent

Bir önceki yazımızda evrenin oluşumu konusunu yaratılışçılık ve bilimsel yönden incelemiştik ve bilimin gerek görecelikten uzak olması gerekse kanıt bolluğu ile bu konuda daha tatmin edici olduğu kanısına varmıştık. Bu yazımızda ise dünyanın oluşumu ve işleyişini ele alacağız.

İşte tartışmanın asıl alevlendiği nokta burası olsa gerek: üzerinde yaşadığımız Dünya'nın yaratılış ya da oluşum sorunsalı. Yaratılışçılar cephesine göre, Dünya aynı kozmik ve her şeyi güce yeten varlık veya varlıklar tarafından, Evren'e ayrılan zamanı ve önemi önemsiz bırakacak şekilde yaratılmıştır. Büyük dinlerde, birçok kaynağa göre Dünya genel olarak 6000-7000 yıl önce 6 günde yaratılmıştır. Bu sürede Dünya'nın büyük çoğunluğu tam 5 günde ve geri kalan her şey ise 1 günde yaratılmıştır. Mitolojiler ve eskinin inanç sistemleri ise Dünya'nın, neredeyse evrenin kendi olduğunu belirtmektedir: boğanın boynuzlarındaki Dünya, Titan Atlas'ın omzundaki Dünya, İskandinav Dünya Ağacı'nın taşıdığı Evren (Dünya), Cthulhu'nun kaotik karanlık dünyası… Bilim cephesi, buna tamamen karşı çıkmaktadır ve burada Evren'in büyüklüğünden bahsederek iki çelişkiyi ortaya koyar. Birincisi, her şeyin başında Evren'in oluşumu gerekir ve yapılan fizik ve jeoloji alanındaki bilimsel araştırmalar, Evren'in 13,7 milyar yıl önce, Dünya'nın ise 4,5 milyar yıl önce oluştuğunu kanıtlamıştır. Bu artık, tüm insanlık tarafından yadsınamaz bir gerçek haline gelmiştir. Yani bilimin sundukları, Dünya'nın sanılanın çok ama çok daha üstü bir zaman periyodunda oluştuğu ve Evren'e oranla çok genç ve önemsiz oluşudur ki ister taraflı bakın ister tarafsız, bu salt ve değişmeyen gerçektir. İkinci olarak ise Dünya'nın oluşumu için, Evren'e oranla çok ama gerçekten çok daha az el işçiliğinin gereksinim duyduğudur ve bunu bilim, yine yadsınamaz bir şekilde Evren'in devasalığını keşfederek kanıtlamıştır.

Bir önceki yazılarımdan "Kozmostaki Yerimiz ve Hayatın Anlamı: Biz Yıldızların Çocuklarıyız" da anlattığım gibi Evren'de Dünya'nın etrafında döndüğü Güneş gibi 10^22-10^29 arası mevcut yıldız ve içinde bulunduğu Samanyolu gibi 400 milyardan fazla galaksi bulunmakta ki buna geri kalan büyük karanlık boşluğu da eklemeliyiz.

Bu durumda, nesnel olursanız eğer, Dünya'ya yaratılmak için 5-5,5, Evren'e ise yarım gün bahşedilmesinin ne anlama geldiğini siz kolayca anlayacaksınızdır. Bununla birlikte tarih boyunca da Dünya'nın oluşumu ve sonraki şekillenmeleri hakkında birçok görüş, yaratılış cephesi tarafından ortaya atılmıştır. Maalesef, bazıları o kadar katıydı ki bilim cephesinden birçok kişinin hayatının tehdit edilmesi ve kaybıyla sonuçlandı. Mesela, ünlü gökbilimci

Galileo Galilei'nin hikâyesi. Hâlâ daha yaratılış cephesinden birçok insanın inandığı şekilde, o dönemde de insanlar Dünya'nın düz bir tepsi olduğuna inanıyordu ve Galileo, cesur bir çıkış yaparak Dünya'nın yuvarlak olduğu ve Güneş etrafında döndüğünü ispatladı. Bu çıkış neredeyse canına mal oluyordu ve Vatikan'ın engizisyon mahkemesi, ondan bu düşüncesini terk etmesini istedi. **Görünüşte** bu düşüncesini terk etmiş gibi yapsa da ölmeden önce, tarihe geçen o ünlü sözünü söyledi: çok sevgili bir dostumun da kolunda dövme olarak bulunan **"Eppur Si Muove" (Yine de [Dünya] dönüyor)**.

Evet, moderatör koltuğumdan baktığımda, Galileo'nun o gün söylediği bu sözün gösterdiği gibi bilim, Dünya'nın oluşumuna yadsınamaz doğrular sunmakta ve yaratılış düşüncesini alt üst ediyor gibi görünmekte. Bunun yanı sıra, baktığımızda yaratılış cephesi, Dünya'nın yaratılışı ve işleyişi konusunda çok az kanıt ve kaynak sunmakta. İster Eski Mısır'daki Ra'nın dünyası olsun ister günümüz dinlerinden yüzlerce tanrının birlikte yönettiği Hinduizm'in dünyası, hepsinde Dünya'nın yaratılışı, çok az yazılı kaynakla temellendirilmektedir. Bu yazılı kaynakların da genel olarak çok ama çok az bir kısmı bu konuyla ilgilidir. Örneğin, etik, kadın ve erkek ilişkileri, ahlak ve tapınma işleri gibi diğer konular bu kitapların neredeyse % 80'ini oluşturmaktadır. Öbür yandan baktığımız da ise, bilim bize sadece Dünya'nın düzeniyle ilgili bir unsur hakkında bile binlerce kalın kitap sunmaktadır ve buralardaki bilgilerin doğruluğu da, bilimsel araştırmalarla sürekli test edilmektedir. Örneğin, olaya yine objektif yaklaşacak olursak, yaratılış cephesi bize Dünya'nın tümüyle ilgili en fazla bir kitap sunabilirken, bilim cephesi bize Dünya'daki yerçekimi ile ilgili başlı başına bir devasa kitap sunmakta. Bu durumda yine artıların kime gittiğini konuşacaksak, bu konudaki kararı size bırakıyorum. En sonunda, Evren'in ortaya çıkışındaki tartışmanın sonucu gibi Dünya'nın kendisi konusunda da benzer bir sonuç elde edilebilir gibi görünmekte; ama iki taraftan da sunduğum veriler ışığında son kararı yine size bırakıyorum.

Son maddemiz ise Dünya'da yaşamın başlangıcı ve işleyişi olacak. Bu konuda yaratılış cephesi, en güçlü çıkışlarını yapmakta, bilim cephesi ise olayı Darwinist bir yaklaşımla ele almaktadır. Yazımın ikinci bölümünde size, insanın yaratılışı, ortaya çıkışı, türlerin kökeni, Nuh'un Gemisi, Sümerler, genetik bilimi ve daha birçok farklı konudan alıntılar ve bilgiler sunarak, Dünya üzerindeki yaşamın hangi cephe tarafından nasıl kabul edildiği ve hangisinin daha gerçekçi olduğu konusunda ışık tutamaya çalışacağım. Beklemede kalın.

Kaynakça

http://www.ancient-literature.com/greece_hesiod_theogony.html

http://norse-mythology.org/cosmology/yggdrasil-and-the-well-of-urd/

http://www.space.com/52-the-expanding-universe-from-the-big-bang-to-today.html

http://hubblesite.org/reference_desk/faq/all.php.cat=cosmology

http://en.wikipedia.org/wiki/And_yet_it_moves

İKİ PERSPEKTİFTEN YAŞAMIN ÖYKÜSÜ: YARATILIŞÇILIK MI, BİLİM Mİ ? -BÖLÜM 3

19/02/2015-Onur Özer-gazetebilkent

Önceki iki yazımda, **Bölüm 1** ve **Bölüm 2**, kolları sıvayarak bilim ve yaratılışçılığın "varoluş ve yaşam" konularına farklı perspektiflerini ortaya koyma işine kalkışmıştım. Bir tartışmanın moderatörü misali, iki cephenin de, gerek Evren'in gerekse Dünya'mızın oluşumu ve işleyişi konusundaki görüşlerini dile getirdim. Her iki konuda da bilimin, hem tatmin edici hem de sağlam cevaplar vermesiyle yaratılışçılıktan fersahlarca önde olduğunu gördük. Şimdi ise tartışma, son evresine geçerek, yaşamın kökeni konusunda iyice alevleniyor. Burada moderatör kimliğimi tamamıyla bırakmak zorunda hissediyorum; çünkü Darwinist temelin kurduğu modern ve evrensel yaşam görüşü ile biyoloji bilimi, yaratılışçılığın ve savunurlarının asla ulaşamayacağı bir gerçeklikte.

Dünya üzerindeki yaşam, tanrının Evren'i ve Dünya'yı yarattığı 6 günün son anlarında meydana getirildi, bir gün sonra inzivaya çekilmeden önce. Bu kutsal kitapların, yaratılışçılığın, akıllı tasarımın, vb. kişilerin açıkladığı şekilde bilinen yaşamın başlangıcının tek açıklamasıdır. **İlginç bir şekilde diğer birçok mit, efsane, mitoloji ve hikâye ile de aynı ve ne yazık ki hepsi, sevgili dostumuz Uçan Spagetti Canavarı'nın "ol diyerek olması" ile tamamıyla aynı.**

Tüm yaşamın aynı anda, parmak şıklatması süresinde oluştuğunu söyleyen bu görüşün, yanlışlığını –her ne kadar apaçık belli de olsa- birkaç örnek ile size sunmam, en doğrusu olur. Yaratılışçılık savunurlarının büyük bir çoğunluğu, tüm insanlığın, bir dişi ve bir erkekten meydana geldiğini belirtmekte. Eğer başta matematik olmak üzere tüm bilimler hakkında biraz bilgi sahibi ise, kişi bunun sanki birazcık imkânsız olduğunu görebilir gibi. Bununla birlikte, insanın, insan olarak Dünya yüzeyine ayak bastığını belirtmek de, 24 Kasım 1859 yayın yıllı "Türlerin Kökeni" isimli ve modern biyolojinin temelinde bulunan güzide bir kitabın geçerliliğini, komik bir şekilde yok saymaktır. Yaratılışı savunan birçok insandan dinlediklerim içinde dinozorların insanoğlu ile aynı dönemde yaşaması ve devlerin yaşamış olması da, yaratılış düşüncesinin ne kadar dayanaksız olduğunu da gözler önüne seren örneklerden.

Aslında yaratılış konsepti, genellikle Nuh'un Gemisi'ne, Dünya üzerindeki tüm hayvanların –ki bu sayı yaklaşık olarak 9 milyon ki olayın geçtiği dönemde nesilleri tükenmemiş olanlarla birlikte daha fazla sayıda olması muhtemel- tek bir gemiye sığdırılması gibi olanaksız hikâyeler bütünü olmaktan öteye geçemiyor gibi: eksik ve kanıtlanabilir bir dayanağı olmayan.

Tüm bu hikâyeler ve savunulan görüşler de tabii kaynağını daha eski başka görüşlerden, mitlerden ve kültürlerden almakta; tufan hikâyesinin Sümerler'de ortaya çıkmış olması gibi. Yani daha önceki yazılarımda belirttiğim gibi göreceli bir bilgi sunmakta ve bu da yaratılışçılık düşüncesini zayıf kılmaktadır. Yaratılışçılığın yaşamın kökeni üzerindeki görüşleri ve anlatımları üzerinde bu kadar durmanın yeterli olacağını düşünüyorum; çünkü ne anlatılırsa anlatılsın, her kapının tüm canlıların aynı anda yaratıldığı ve hiç değişmediği görüşünde sonlanıyor. Şimdi sözü ve mikrofonu, Charles Darwin'in başı çektiği bilim cephesine, yaşamın kökeni üzerindeki görüşlerinin sunulması için verilmesinin zamanı geldi. Öncelikle belirtmem gerekir ki Dünya üzerindeki tüm bilim ve akademi camiası, yaşamın başlangıcı ve işleyişi konusunda Darwinist evrim temelli görüşte konsensüse ulaşmış durumdadır ve bilinmesi gerekir ki mikrobiyolojiden tıbba, psikolojiden tarıma, birçok bilim ve çalışma sahası, evrim temelli bu görüş sayesinde temelini daha da sağlamlaştırmış ve yükselmiştir.

Ünlü evrimci ve zoolog Richard Dawkins'in söylediği söz, bilimin yaşamın kökenini açıklamadaki zaferini gözler önüne sermektedir: "Bugün dünyanın güneş etrafında dönüyor olması ne kadar şüpheye açıksa, evrim kuramı da ancak o denli kuşkuludur."

Evrim kökenli yaşamın başlangıcı görüşünü açıklamaya gelecek olursam, konuyu kimyasal evrim, ilk canlıların oluşumu, yaşamın işleyişi ve doğal seleksiyon başlıkları çerçevesinde sunmam gerek. **Dünya'da yaşam, kesinlikle J.R.R. Tolkien'in Silmarillion'undaki gibi cücelerin taştan bir anda oluşması gibi olmamıştır.** Bunun için öncelikle kimyasal evrimin gerçekleşmesi gerekmektedir, yani hayatın başlangıcı için gerekli olan ortamın oluşması. Bu evrim için de Dünyamızın, kimyasal evrim için elverişli olan Evren'deki, **"Goldilocks Bölgeleri"**nden birinde olması gerekir.

Bu yaşanabilir sınır, yüzeyinde sıvı su tutabilmek adına yeterli atmosferik basınca sahip bir gezegen için, yıldız etrafında teorik olarak mümkün olan bölgeyi niteler. Bilim, bize gösteriyor ki, Evren üzerinde bizimki gibi birçok bölge bulunmaktadır ki bu da bize yaratılışçılığın savunduğu yaşama uygun olan tek gezegenin Dünya olduğu görüşünü yerle bir etmektedir. Kimyasal tepkimeler yoluyla uygun ortam oluştuktan sonra büyük ölçüde savunulan görüşe göre RNA Dünyası başlar. Yani ilk genetik materyal olarak RNA, yaşam sahnesinde boy gösterir. İlk bir hücreli canlılar, bu genetik materyal yoluyla bölünerek çoğalabilen tek hücreli canlılar olarak, suda oluşur. Bu canlılar, daha sonra genel evrim kuramına göre gelişerek Hayat Ağacı'nın (Tree of Life) tüm dallarının oluşumunda rol oynar. **Evrim Teorisi, genel olarak üç adımda gerçekleşir: mutasyonlar, doğal seleksiyon ve genetik sürüklenme.** İlk olarak şans (rastgelelik) sonucu bir türün popülasyonundaki bireylerinde mutasyonlar meydana gelir. Mutasyonların çoğu öldürücü olmasına rağmen, bazıları bunun aksine etki yaparak, canlının değişik özellikler kazanarak hayatını sürdürmesine olanak sağlar. Bundan sonra, rastgele olarak gerçekleşmeyen doğal seçilim rol oynar. Mutasyonlar yoluyla yeni özellikler kazanan bireyler, popülasyondaki diğer bireylere oranla hayatta kalmada daha başarılı olurlar; çünkü kazandıkları yeni özellikler, çevreye karşı daha güçlü adaptasyonlar elde etmelerini sağlar.

Darwin'in ispinozları, evrimin güzel bir örneğidir. Aynı popülasyonun bireyleri, farklı ortamlara değişik uyumlar sağlayarak, farklı gaga ve tüy rengine sahip birden fazla yeni ispinoz türünün oluşmasını sağlamıştır. **Doğal seçilim, televizyonda paralarını sayarken tatlı atıflarda bulunan yaratılışçıların çoğunun iddia ettiğinin aksine bize evrimin tamamen şans üzerine olmadığını gösterir; çünkü doğa her zaman kendi devinimi içinde hayatta kalmaya daha uyum sağlayan canlıları seçme eğilimindedir.** Eğer Evren'in öbür ucunda yaşam olan başka bir gezegen varsa, bu tamamıyla aynı şekilde olmak zorundadır. Bundan sonra, çevreye daha iyi uyum sağlayan bireyler, genlerini bir sonraki nesillerine aktarır ve yüzlerce, belki binlerce nesil sonra aynı popülasyon içindeki bireyler arasındaki ayrım o kadar gözle görülür olur ki artık bir popülasyon içinden farklı bir türün popülasyonu oluşmuş olmaktadır. Bu sırada genetik sürüklenme meydana gelmekte ve kullanılmayan gen veya gen setleri yok olmaktadır. Örneğin, etçil bir yaşamın getirisi üzerine canlı türünün et dışı diyete eğilime sokacak genlerinin yok olması, yani frekanslarının yok olması. İşte türleşme bu şekilde gerçekleşmektedir ve bu yolla yaşamış, yaşayan ve yaşayacak olan tüm canlılar aynı kökeni ve farklı derecede akrabalık paylaşmaktadır. Örneğin, bizim en yakın kuzenlerimiz şempanzelerken, balinalar su aygırları ile benzer bir yakınlığı paylaşmaktadır.

Bilinçli bir şekilde ezerek öldürdüğünüz böcekler bile sizin tartışmasız kuzenlerinizken, Jurassic Park'ın ünlü başrol oyuncusu T-Rex, yediğiniz tavuğun (bknz. Marmara Tavuğu) yakın akrabasıdır.

Maalesef, bilimin sunduğu evrim temelli yaşamın öyküsü, yaratılışçılığın aksine burada anlatamayacağım kadar detaylı ve uzun. Bu konuda ne yazarsam yetersiz kalacağı için yazının sonuna linkler koydum.

https://youtu.be/H6IrUUDboZo

Nihai sonuca bakmamız gerekirse, karşımızda kabullenmemiz gereken iki seçenek olduğunu görürüz. Birincisi, bize Evren'in büyük, başlangıcı ve sonu olmayan kozmik bir güç tarafından yaratıldığı, Dünya'nın ise Evren'e oranla çok daha fazla bir zaman diliminde 6 günlük bir sürede oluşturulduğu ve tüm yaşamın aynı anda ortaya çıkan stabil bir sistem olduğudur. İkincisi ise Evren'in Büyük Patlama ile oluştuğu, fizik kanunlarınca kendi devinimi içinde yönetildiği kaotik bir sistem olduğu, Dünya'nın önemsiz sayılabilecek bir zamanda oluşan ve devasa Evren düzleminde küçük bir nokta olduğu ve canlılığın 3,5 milyar yıl önce tek bir hücreden Darwinist Evrim Teorisi temelli başlayarak günümüz yaşamını oluşturduğu gerçeğidir. Ben açık bir şekilde oyumu, gerçekliğinin sürekli olarak kanıtlanması, sahte fosil sergilerinin yerine bilimsel verilere ve sağlam kanıtlara dayanması ile kesinlikle daha tatmin edici bir şiirsel resim sunması açısından, bilim cephesine ve şövalyelerine veriyorum. Siz de bu üç parçalık yazı dizisinde kendinizce doğru olan seçeneği seçin ama aslında gerçek, apaçık gözler önünde değil mi?

Kaynakça

http://tr.wikipedia.org/wiki/T%C3%BCrlerin_K%C3%B6keni

http://evolution.berkeley.edu/

http://carta.anthropogeny.org/

http://science.howstuffworks.com/other-earth1.htm

http://tr.wikipedia.org/wiki/RNA_d%C3%BCnyas%C4%B1_hipotezi

EVRİM Mİ YARATILIŞÇILIK MI

Cenk Demirarslan-19/07/2018- muhendisbeyinler

Evrenin nasıl oluştuğu, bağlı olduğu fiziksel, biyolojik ve kozmik yasaların nasıl tasarlandığı ve bu yasaların nasıl işletildiği sorgusu, yaklaşık 20-25 yüzyıldır zihinleri meşgul etmiş ve halen de etmeye devam etmektedir. İnsanlık, bu sorgunun cevaplanması adına, tarih boyunca yüzlerce değişik evren modeli tasarlayıp, sunmuş olsa da, günümüzde geçerliliğini koruyan yalnızca iki model bulunmaktadır. **Yaratılışçılık** ve **evrimcilik**. Bu iki kavram birbirinden farklı öğretiler üzerine kuruludur.

Yaratılışçılık, inanç felsefesinin kadim ve vazgeçilemez bir parçası olma konumundayken, evrimcilik bilimsel bir kuram olarak karşımıza çıkmaktadır. Düşünsel bir sorguya tamamen

farklı platformlar üzerinden bakan ve ona cevap vermeye çalışan iki değişik çözümcünün arasında, antagonist bir yaklaşım olması ayrıca şaşırtıcıdır. Din ve bilimin, varoluşun kaynağını sorgulama biçimleri gerçekten de çok farklıdır.

Yaratılışçılık, tüm kainatın sınırsız güç sahibi, tabiat üstü bir varlık tarafından yaratıldığına, yönetildiğine ve denetlendiğine ilişkin inanç sistemleri bütünüdür. Tek tanrılı dinlerle birlikte, tüm doğaüstü olayların Tanrı iradesinde olduğu ve yaratma eyleminin de yalnızca Tanrının yetisinde olduğu fikri üzerine ilişkin bir inanç olgusu hakim olmaya başlamıştır.

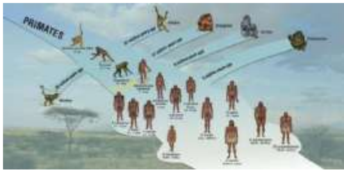
Yahudiliğin eski kitabı olarak kabul edilen Tanah'ta belirtildiği üzere, yaradılış senesi İbrani takvimine göre 5778 yıl öncesi olarak kabul görür. Bizim kullandığımız takvime göre bu tarih M.Ö 3760 yılıdır. Bazı İslami kaynaklarda ise yeryüzünün yedibin yıl önce ve altı günde yaratıldığından bahsedilmektedir. Bazı hadislerde Hz. Muhammed'in yaşadığı döneme kadar bu sürenin 5600 senesinin geçtiği ve 1400 sene gibi bir süre sonunda insanlığın yok edileceği inancına yer verilmektedir. İslami bir yazında ise şöyle bir hadisten bahs olunmaktadır: "Bu ümmetin ömrü bin (1000) seneyi geçecek fakat bin beş yüz (1500) seneyi aşmayacaktır." Musevilik, Hristiyanlık gibi tek tanrılı diğer dinlerde de yaratılışın tarihi, islamdakine benzer nicelikler göstermektedir. Açıklaması her ne olursa olsun, yeryüzünde hakim olan pek çok inanç sisteminin yaratılış mantığına ilişkin doktrinleri ile, bilimsel verilerin ve tarih içerisinde kayıt altına alınan yaşanmışlıkların birbiriyle çeliştiği aşikardır.

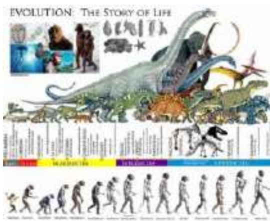
İnsan türünün yaratılmasına ilişkin tüm ayrıntı, başta kadim tek tanrılı dinler olmak üzere, pek çok dini inançta birbirine benzeyen sıralı olayları içerir. Yaratılış canlı cansız her şey için eş zamanlıdır. Başlangıç zamanı için değişik tarihler verilir. Ancak bu süreçle ilgili yıl sayısı hiçbir yerde dört basamaklı rakamlardan büyük değildir. Ayrıca, bu dinlerin birbirleriyle çelişmeyen pek çok ortak söylemi vardır. Tanrının, yoldan çıkan ve inkarcı olan insan topluluklarını, **Nuh tufanı** ile cezalandırması bu söylemlerin en çok bilinenlerdendir.
Daha yeni dönemlerde insanların yaradılış ile ilgili görüş ve inançlarında büyük değişiklikler olmuştur. Evrenle ilgili matematiksel ve fiziki verilerin tamamen akıl dışı ve batıl olduğuna inanılan dönemlerdeki fikirlerin, zaman içerisinde yavaş yavaş değiştiği görülmektedir. Bunun gerçek sebebi, bilim dünyasının sunduğu sonuçların geçen yüzyıllar içerisinde insanlar tarafından artık yadsınamaz hale gelmeye başlamış olmasıdır. Bilim, yaratılış üzerine yaptığı pek çok keşfin ardından, 'soru'nun cevaplanması adına din felsefesine ikinci bir rakip olarak ortaya çıkmıştır.

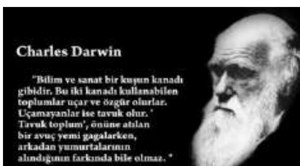
Şimdi biraz da “evrim” olgusuna şöyle bir göz atalım: **Evrim** en basit tanımıyla, canlıların kuşaktan kuşağa başkalaşım göstererek, biyolojik ve fizyolojik anlamda değişime uğradığını savunan bir teoridir. Bu teori, tüm insanların, hayvanatın ve nebatın gerçek kökeninin daha önce yaşamış ve yok olmuş türlerine isnat ettiği esasına dayanır. Diğer bir esas ise, türlerin arasındaki belirgin değişimlerin, başarılı kuşaklarda oluşmuş kalıtsal farklılıkların bir neticesi olduğudur. Evrim genel anlamda, bir türe ait oluşumun rastlantısal mutasyonlarla zaman içerisinde farklılaşması anlamına gelmektedir.

Dünya üzerinde on milyonlarca canlı türü bulunmaktadır. Bu canlılar, türlerinin biyolojik gelişimine göre, akla gelebilecek her türlü farklı tabiat ortamında, iklimde ve koşulda varlıklarını sürdürerek, kendi nesillerinin devamını sağlarlar. Milyonlarca canlı türünün yaşam biçimleri evrimin kaçınılmaz bir neticesidir. Evrime göre, geçmişte yaşamış ve neslini halen sürdürmekte olan insan dahil bugünkü tüm canlılar, kabaca 3 milyar sene kadar önce yaşamaya başlamış tek hücreli mikroorganizmalardan çoğalmıştır.

Evrimin tam olarak nasıl işlediğinin açıklanması için, halen muteber olan reel terkip, **Charles Darwin** tarafından XIX. Yüzyılın ikinci yarısında öne sürülen evrim teorisi üstüne kuruludur. Darwin, karmaşık yapıdaki canlı türlerinin evrim neticesinde şekillendiğini ileri sürerek, bilim dünyasının en önemli sorularından birinin cevaplanması için ilk adımı atmıştır. Bu bilimsel görüşe, “Doğal seçilim” adı verilmiştir. Doğal seçilim, yaşadığı ortama başarılı bir biçimde adapte olan organizmaların hayatta kalmasını ve kendilerine ait genlerin alt nesillere aktarılmasını sağlar.

Ünlü **Mendel** kanunlarının yaratıcısı rahip Gregor Mendel'in ileri sürdüğü genetik teorisi, moleküler biyolojinin katkıları ve Charles Darwin'in kuramının da birleştirilmesi sayesinde, evrim teorisinin güncellenmesini ve bugünkü gelişmiş şeklini almasını sağlamıştır.

Yaşamın, başlangıçta ortaya çıkması, evrimin işleyişe girmesi için gerekli bir ön koşuldur. Fakat evrimin nasıl çalıştığını idrak etmek için yaşamın ilk nasıl başladığını bilmek zorunlu değildir. Yapılan deneysel araştırmalar, elimizde herhangi bir canlı türü varsa, evrim sürecinin otomatikman başladığını göstermiştir. Ancak bilim, başlangıçtaki basit yapılı ilk organizmanın nasıl oluştuğuna ilişkin temel sorunu tam manasıyla çözüme kavuşturmuş değildir. Yani yaşamın varlığına nasıl start verildiğine ilişkin, ortak bilimsel bir mutabakat bulunmamaktadır. Bu halen, bilimin aşması gereken büyük bir sorun gibi gözükmektedir.

Buraya kadar bahsettiklerimize kısa bir göz gezdirdiğimizde, kainatın oluşumu hususunda, din felsefesinin "yaratılışçı" dogmatik inancı ile bilimin müspet ve deneysel teorisi (Evrim Teorisi) arasındaki belli başlı görüş ayrılıklarını şöyle sıralayabiliriz.

1- **Yaratılışçılık**, evren ve canlı cansız tüm varlıkların aynı anda, bugünkü formunda Tanrı tarafından yaratıldığı görüşünü savunurken; evrim, yeryüzünde yaşayan canlıların, tek hücreli mikroorganizmaların milyarlarca yıl süren evrimi sonunda bugünkü haline geldiği görüşündedir.

2- Yaratılışçı düşünce, kainatın geçmişini en çok yedi bin yıl kadar olduğunu bildirmektedir. Oysa ki evrime göre canlı hayatı, yaklaşık 3,8 milyar yaşındadır.

3- Yaratılışçılık, başlangıcından beri tüm hayat deviniminin her anının Tanrı denetiminde, yüce ve kutsal bir farkındalık hali içinde yürütüldüğünü kabul etmişken; evrim, tabiatın, önceden konulmuş doğa yasalarıyla işlediğini, canlıların yaşamlarını devam ettirirken ise doğal seçilimin ve genetik mutasyonların etkili olduğunu iddia etmektedir.

4- Yaratılışçı inanç sistemleri, kusursuz bir bedensel ve zihinsel yapıya sahip olduğu görüşüyle, insan'ın diğer tüm canlılardan ayrı olarak bugünkü fiziki ve mental yapısıyla yaratıldığına inanır. Evrime göre ise, insan, hayvan ve tüm bitkiler en başından beri mikroskobik oluşumların değişimiyle, organizmanın karmaşıklığına bağlı olarak uzun yıllar boyunca sırasıyla oluşmuştur.

Yukarıda belirtilen temel farklılıklar, yaratılışçı inancın ve bu inancı yaşayan tüm insan toplulukların, evrim olgusunu şiddetle reddetmelerinin ve "evrimi kabul etmenin" Tanrıyı inkarcılık anlamına geldiği düşüncesinin temelini oluşturmaktadır. Bu nedenle, yüzyıllar boyunca din ve bilim, bu anlamda çok şiddetli çatışmalar yaşamıştır. Bu çatışmalar, evrimin temel içeriğinin, özellikle de "Tanrının yaratıcı yüce bir güç olması" ve "kainatın işleyişine müdahil olması" gibi dogmatik inanışları inkar ettiği düşüncelerinin, yaratılışçı görüşe sahip dindar insanlar arasında çok fazla itibar görmesi nedeniyle olagelmiştir. Bahsi olunan, dini inanç düzeni ile bilim dünyası arasındaki görüş ayrılıkları ve bunun getirdiği çatışmalar günümüzde de halen devam etmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde 2005 yılında yapılan bir araştırmada, Türkiye'de evrime inanan insanların oranı % 27 ile en düşük oran olarak kaydedilmiştir. Bu oran, ülkemizde

yaşayan insanların büyük çoğunluğunun, “evrim olgusunun din karşıtlığı anlamına geldiği” düşünce ve inancına hakim olduğu anlamına gelmektedir.

Peki, bu kavganın önüne geçmenin ve bu iki modeli, barışı sağlayacak bir platformda buluşturmanın bir yolu olamaz mı? Zannımca, insanların dini inançlarını özgürce yaşarken, bilimin sunduğu değerlere de saygı göstererek hayatlarını barış için de sürdürmeleri mümkün gibi görünüyor. Yapmamız gereken şey, bilimin sunduğu keşiflerin, inandığımız dini inanç sisteminin neresinde ve nasıl yer bulabileceğini keşfedebilmektir. Zira tüm bilimsel veriler, evrimin gerçek olduğunu göstermekte ve bilim dünyasında varlığına kesin gözüyle bakılmaktadır. Evrimin işaret ettiği doktrinin hiçbir yerinde, Tanrının varlığına ya da yokluğuna ilişkin herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Hatta bir adım daha ileri giderek şunu iddia edebiliriz ki; bilim, batıldan, hurafelerden, yanlış öğretilerden uzak, gerçeğe uyan, sevgi ve merhametle dolu Tanrı anlayışımızın yeniden keşfedilmesi ve inancımızın ruhani anlamda daha da pekiştirilmesi yönünde çok önemli bilimsel keşiflere imza atacak ve yolumuzu aydınlatmaya devam edecektir.

Okuyucuların yaradılış ve evrim konularında, farkındalıklarını bir parça da olsa artırabileceği düşünce ve ümidiyle yazımı Emerson’un çok sevdiğim güzel bir sözüyle tamamlamak istiyorum:

“Gördüklerim beni görmediğim yaratıcının varlığına inanmaya zorluyor.” Ralp W.Emerson

MAYMUNDAN GELMEDİK AMA KOYUNA GİDİYORUZ

16.01.2017-Erk Acarer-birgun

Az kaldı… Evrim teorisi ders kitaplarından çıkarılacak. Adnan Hoca’nın felsefesi, okullarda boy gösterecek. Konferans pazarlıkları, afiş çalışmaları başladı bile. Ha gayret… ‘Dünya öküzün boynuzunda dönüyor’ ya da ‘düz olduğuna şüphe yok’ panellerine az kaldı. Farklı coğrafyalarda Mars’ta yaşam tartışmaları yapılırken, itinayla geri gidiyoruz.

Evrim deyince… Geçmişe doğru bir yolculuğa çıkalım. O geçmişten bile çok geride olmak mı? İşte geldiğimiz nokta maalesef bu!

Gerici her yerde aynı

İngiliz Bilim Geliştirme Derneği’nin 1860’taki yıllık toplantısının yapılacağı salon saatler öncesinden tıka basa dolar. Konferansa katılanlar arasında sadece bilim insanları değil, onlara karşı keskin bir önyargı taşıyan din adamları da vardır.
Ateşli bir Darwin karşıtı olan Oxford Piskoposu Samuel Wilberforce toplantıda, taraftarlarını doyuran, din soslu lezzetli bir konuşma yapmış, tatlıyı ise son kısma saklamıştır. Sözlerini bitirirken, Charles Robert Darwin’in yardımcılarından Tomas Henry Huxley’e dönüp o tahrik edici soruyu sorar:

“Benim gibi salondaki herkes merak ediyor Bay Huxley, acaba bize büyükanneniz tarafından mı yoksa dedeniz tarafından mı maymundan geldiğinizi söyleyebilir misiniz?”

Bu soruyu keskin ve küstahça bir zafer olarak değerlendiren din adamlarının kahkahaları uzunca bir süre salonu çınlatır. Tomas Henry Huxley ise, konferansın yeniden sessizliğe

kavuşmasını bekledikten sonra ayağa kalkıp kürsüdeki adama sakince gülümser ve o kısa fakat çarpıcı cevabı verir:

“Büyükbabamın, yeteneğini bilimsel bir tartışmayı komediye dönüştüren etkili ve zeki biri olmasındansa maymun olmasını tercih ederim!”

Aloo; DNA diyor, türlerin kökeni diyor!

Charles Darwin’in, “Türlerin Kökeni Üzerine” isimli çalışmasını, büyük tartışmaların yaşandığı o konferanstan bir yıl önce, yani 1859’da yayımladığı bilinir.

Darwin eğitimine teolojiyle başlayıp, devamı için çok geçmeden biyoloji ve doğa tarihinde karar kılar. Bunda, “HMS Beagle” adlı gemiyle yaptığı beş yıllık yolculuk etkili olur. Seyahati sırasında, canlıların coğrafi dağılımı ve fosiller üzerine yaptığı dikkatli gözlemler sonucunda türlerin birbirine dönüşümüyle ilgilenmeye başlar.

“Doğal seçilim” düşüncesini de böylece geliştirmiştir.

Gerisi dünya tarihine atılan bir tokattır... 1860 yılında yapılan o konferanstaki köprünün altından çok sular geçmiş, “akıl” yüzeye çıkıp “statik düşünce” dipte kalmıştır.

Darwin’in kalınca bir kitapta topladıklarının ana fikri, günümüzün tüm bilim dünyasında kesin bir biçimde kabul edilir...

“İnsan dâhil tüm canlı türleri, doğal seçilim yoluyla bir ya da birkaç ortak atadan evrimleşti!”

Darwin, Aristotales’ten kendisine gelene kadar tartışılmaz olan “türlerin değişmezliği” kuramını yıkmakla kalmaz, aynı zamanda söylediklerini toplumsal alanda uygulamak isteyenlere de zemin hazırlar. Kuramı Auguste Comte, Herbert Spencer ve Karl Marx tarafından toplumsal bir çerçeveye monte edilir.

Açıkçası Darwin’i izleyenler tıpkı insan gibi toplumların da evrimleşerek geleceğe ulaşacaklarını savunurlar.

A. Comte, toplumların teolojik, metafizik ve akıl evrelerinde yol alacağından söz eder. H. Spencer göre sosyal yaşam büyür, gelişir gittikçe karmaşıp bölümleri arasında oluşan bağlar sayesinde canlı bir organizmaya dönüşür. Marx ise, kendisine ilham veren kurguyu ekonomik temeller üzerine şekillendirir. O, feodal ve kapitalist aşamalardan geçen toplumların sosyalizme doğru yelken açacağını iddia etmiştir.

İlk kıvılcım TÜBİTAK

Hem evrim hem de onun toplumsal yapıya adapte edilen biçiminin değişmez kuralı ise sürecin ileriye dönük olarak işlemesidir.

Özetle; insanlar değişir, toplumlar gelişir!

Konu bu açıdan ele alınınca, boşlukta her iki tarafında ayrı resimler olan bir madalyonun sallandığı görülür.

Madalyonun bir yüzünde, 1860 yılında İngiliz Bilim Geliştirme Derneği’nde gerçekleşen kısır, statik ancak geride kalmış tartışmalar bulunur. Artık o “akıl dışı” yazıların okunması bile zorlaşmıştır. Oysa diğer yüzündekiler umut kırıcıdır. Üstelik oradaki resim tamamen bizimle ilgilidir.

2009'un, UNESCO tarafından "Darwin yılı" olarak ilan edildiği bilinir. Bu, ünlü bilim insanının 200. doğum yılıdır. Tüm dünyada çeşitli etkinlikler çerçevesinde kutlanan "bilim yılında" Türkiye'de tuhaf gelişmeler yaşanır. Ülkemizin önde gelen araştırma ve bilim kurumlarından biri olan TÜBİTAK, kapak konusu yaptığı Darwin'den son anda vazgeçip ona büyük bir sansür uygulamıştır. TUBİTAK ile başlayan sansürün bugün nereye ulaştığı da görülüyor.

Oysa Türkiye'de Darwin'den bile önce evrim tartışılıyordu

"Evrimin şanlı yolundaki" barikatın Darwin'le geç tanışmamız nedeniyle değil "akıl yolunda bir arpa boyu debeleniyor olmamız yüzünden" konulmuş olması çok daha düşündürücüdür.

"Türlerin Kökeni Üzerine" yayımlandığı anda yeryüzünde büyük bir sarsıntıya neden olur. Şok dalgaları çok geçmeden bize de ulaşacaktır. Elbette Darwin, kısa süre içerisinde Türkiye Cumhuriyeti'nin halefi Osmanlı İmparatorluğu'nda tartışılmasını Tanzimat'ın etkilerine borçludur.

O döneme yakından bakanlar, zamanın aynasında aydınlık, cesur ve sorgulamayı adet edinmiş yüzleri de göreceklerdir.

Feylesoflardan oluşan ve yayımcılıkla uğraşan bu tayfanın bayrak taşıyanları arasında Baha Tevfik ve Suphi Ethem bulunur. Satı- el Husri, Bedi Nuri, Asaf Nefi ise, bir kademe daha ileriye gidip aynı A. Comte ve M. Spencer gibi kuramın toplumsal olaylara da uyarlanabileceğini savunmuşlardır.

Bu isimlerin, günümüzün statükocu anlayışından çok daha ötede yer aldıkları açıktır. Bununla beraber, tam bu aşamada ortaya daha şaşırtıcı bilgiler de çıkacaktır.

Bulunduğumuz coğrafyada Darwin'den çok daha önce "evrim" düşüncesiyle ilgilenenlerin olması ilginçtir.

Erzurumlu İbrahim'den günümüzün yanardöner hocalarına

"...İmtizac-ı anasırdan iptida madeniyat hâsıl olup ondan nebatat peyda olup, ondan hayvanat vücuda gelmiştir ve hayvan kemalini buldukta insan zahir olmuştur... Ve amma hayvanat ile insan arasında mutavassıtların azharı maymundur. Zira ki, şearü zenebden maada birun-u, derin-u insana müşhaibdir..."

Erzurumlu İbrahim Hakkı'ya ait bu satırlar, hayatın tekâmülle gelişip insanın da diğer canlılar gibi evrim çizelgesinde bulunduğunu net bir şekilde anlatır. Ancak 1757'de, yani Darwin'in evrimi anlatan kitabının yayımlanmasından yüz yıl önce tamamlanan 'Marifetname'nin' başlı başına bilimsel bir referans kaynağı olduğunu söylemek de mümkün değildir. İçerisinde tuhaf tuhaf bölümlerin hatta yer yer türlü türlü uçuk kaçık safsataların bulunduğu kitap yine de döneminin ötesinde heyecan yaratan, iyi niyetli bir çalışmadır.

Elbette maymundan gelmedik ama koyuna gittiğimiz kesin!

Genel çizgisiyle "fen kitabı" değeri taşıyan ve 600 büyük sayfadan oluşan Marifetname, canlılar, doğa ve insan konularının işlendiği "Fenn-i Evvel" bölümüyle başlar. "Fenn-i Sani" isimini alan ikinci kısımda, anatomi, fizyoloji gibi bilimler ele alınmıştır. Kitabın üçüncü bölümü olan "Fenn-i Salis"de ise, din, ilahiyat, tasavvuf konuları ağırlık kazanmış, son 40 sayfada da töre bilimine yer verilmiştir.

Tekâmül ne ola ki!

Kaleme aldığı Marifetname nedeniyle şeriat mahkemesinde yargılanan Erzurumlu İbrahim Hakkı suçsuz bulunmuştur. Yazdıklarında dini karalayan bir satır bile olmadığına hükmedilmiş dahası kendisinden medresede ders vermesi için ricacı olunmuştur.

Öte yandan İslam dünyasında insanın evrime uğrayarak son halini aldığını söyleyen sadece İsmail Hakkı da değildir. Ondan yaklaşık yedi asır önce yaşayan filozof İbn Miskeveyh'in "Feyzu'l Asgar" isimli kitabında olduğu gibi 12. yüzyıla damgasını vuran sosyolog İbn-i Haldun da, "Mukkaddime"sinde evrime değinmiş ve insanın tekâmülünden söz etmiştir.

Yani...

Mazallah "uyandırmak" ya da "hedef göstermek" gibi olmasın, Marifetname'yle birlikte Feyzu'l Asgar ve Mukkaddime geçmişten bugüne saygı duyulan kitaplar olarak çoğaltılıp satılmaya devam ederler.

"Oku" diyor "Oku!"

Darwin'in kaleme aldığı "Türlerin Kökeni Üzerine" isimli kalın kitabın özeti açıktır…

İnsan dâhil tüm canlı türleri, doğal seçilim yoluyla bir ya da birkaç ortak atadan evrimleşti!

Erzurumlu İbrahim Hakkı'nın, Darwin'in teorisinden bir asır önce yazdığı ve tekâmülün anlatıldığı Marifetname, içeriğiyle olmasa da görünüşüyle din ya da tasavvuf kitaplarını çağrıştırır. Bu nedenle, kitapların kapağını açmak yerine onlara uzaktan korkuyla bakmayı tercih edenlerin eseri gördüklerinde onu üç kere öpüp alınlarına götürmeleri şaşırtıcı olmayacaktır!

Marifetname'nin çeşitli bölümlerinde referans alınan Kuran'ın ilk ayetleri "Alak Suresi"ne aittir. Tasavvuf ehilleri, o ayetlerin sadece Hz. Muhammed'i değil kutsal kitabı eline alan herkesi ilgilendirdiğini söylerler.

Peki, o ayetlerde yer alan ilk emir nedir?

"Oku!"

Nereden geldik nereye gidiyoruz

Nerden geldik nereye gidiyoruz?

Okumayanların, Darwin'i de kulaktan dolma bilgilerle değerlendirecekleri kesindir…

"İnsanoğlu maymundan geliyor!"

Bugün, suyun kaldırma kuvveti, yer çekimi kanunu ve izafiyet teorisi gibi bilimsel kuralların yanı sıra tartışmasız bir biçimde kabul edilen Evrim Teorisi'nin hiçbir yerinde buna benzer bir yargı bulunmadığını artık biraz mürekkep yalamış ilkokul çocukları bile bilmektedirler.

Gelişme ileriye doğrudur.

Ne var ki bizde tüm kavramların altüst edilmesi adettir.

Dipnot can sıkıcıdır:

Elbette maymundan gelmedik ama koyuna gittiğimiz kesin!

MAYMUN KORKUSU

17.01.2017- L.Doğan Tılıç - birgun

Çocuk babasına, “Biz nasıl dünyaya geldik?” diye soruyor.

- “Oğlum biz nasıl dünyaya geldik biliyon mu?” diyor baba ve ekliyor; “Allah maymunları yaratmış. Ondan sonra işte maymunlar türeye türeye türeyeee insan olmuş.”

Çocuk yetinmeyip annesine de soruyor aynı soruyu. Cevap; “Hz. Adem ile Hz. Havva’dan geldik.”

- “Babam dedi ki, biz maymundan insana dönmüşüz doğru mu?”

- “Oğlum o babanın sülalesi, bizi ilgilendirmez.”

AIDS gibi hastalıkları araştırmak için uygun organizmaların bulunabilmesi, türler arasındaki evrimsel ilişkiyi bilebilmekle mümkün oluyor. Kanser gibi hastalıkların teşhis ve tedavisi için yeni ilaçlar geliştirilmesinde de evrimin doğal seleksiyon ilkesinden yararlanılıyor

Biz anayasa değişikliği telaşına düşmüşken, Milli Eğitim Bakanı her bakanla değişen müfredatın yeni taslağını açıkladı. Biraz Atatürk, biraz İnönü, biraz felsefe çıkarken; evrim tümden çıkmış kitaptan.

Bakan bu konudaki soruya; “İlimden gidilmeyen yolun sonu karanlıktır. İlim ne söylüyorsa biz onu takip edeceğiz. Diğeri de ilim midir, varsayım mıdır, kuramsal mıdır?

Ayrı bir tartışma gerektiriyor” diye cevap verdi. İlim mi, varsayım mı, kuram mı, tartışmalı dediği de evrim…

Evrim üzerine BirGün’de dün Erk Acarer güzel bir yazı yazmıştı. Pazar ve Pazartesi günleri de Cumhuriyet’te Orhan Bursalı yazdı; evrime arkanızı dönünce “IŞİD’ci kafalar yetiştirirsiniz”, “Ağzınızla kuş tutsanız ülkeyi düzlüğe çıkaramazsınız” diyerek.

Ben bir adım ileri gideyim; evrime boş verdiğinizde ölürsünüz, maazallah!

Evrim karşıtlığının temelinde maymun korkusu yatıyor. Konuyu fıkradaki kadar anlayanlar, Tanrı inançlarının sarsılacağı ve atalarının maymun olabileceği korkusuyla düşmanlar evrime!

Oysa biyolojik evrim, asıl olarak, yaşamın nasıl başladığı ile değil, yeryüzünde yaşam ortaya çıktıktan sonra olup bitenlerle ilgileniyor. Yeryüzündeki canlıların tarih boyunca geçirdikleri değişimi, benzerlik ve farklılıklarını ortaya koyarak anlamaya çalışıyor. Bilgi garip gurebasının rahatsızlığı, evrim ve onun bilimdeki yeri konusundaki cehaletten kaynaklanıyor.

Evrim olmazsa ölürsünüz dedim ya; evrimsiz tıp, tarım olmuyor da ondan!

Evrim çalışmadan bakterilerin antibiyotiklere nasıl bağışıklık kazandığını, genetik hastalıkların kaynağını anlayamıyorsunuz. Evrimi bilmeyince gripten ölüyorsunuz, gripten! Sürekli değişip dönüşen virüsü yakalayabilmek için evrim çalışmak gerekiyor.

AIDS gibi hastalıkları araştırmak için uygun organizmaların bulunabilmesi, türler arasındaki evrimsel ilişkiyi bilebilmekle mümkün oluyor. Kanser gibi hastalıkların teşhis ve tedavisi için yeni ilaçlar geliştirilmesinde de evrimin doğal seleksiyon ilkesinden yararlanılıyor.

Tarımsal yöntemlerin, hayvanların ve ürünlerin gelişiminin; ürünlerin hastalıklarla ve böceklerle baş edebilmesinin temelinde de evrim çalışmaları var. Haydi, evrimi kitaplarınızdan atın ve dünyanın kapısına dayanmış açlık tehlikesi ile mücadele edin, edebiliyorsanız!

Tehdit altındaki çevre de bilim insanlarının evrimsel biyoloji çalışmalarından öğrendiklerinden medet umuyor. Kirli çevreye adapte olabilen tür ve bakterileri inceleyen evrimci biyologlar, oradan edindikleri bilgiyi yok olmuş bitkilerin geri getirilebilmesi ve zehirli çevrenin temizlenmesi için kullanıyorlar.

Evrime arkanızı dönüp kitaplarınızdan çıkarınca ne oluyor biliyor musunuz? Bilgisayarlara ve geliştirilen programlara bakıp, gülerek "Bu bilişim, fazla kafa yorarsan kafayı sıyırırsın. … Nimetlerinden faydalanıp hikmetine fazla şeyapmamak lazım" diyebiliyorsunuz. Evrimsel algoritma ve modeller olmadan bilgisayar, bilişim de olmuyor!

Evrimi okullardan kovunca, bilimsel araştırmayı da uzaklaştırmış oluyorsunuz. Evrim, öğrencilere, bilim insanlarının nasıl bilgi toplayıp analiz ettiklerine, karşıt varsayımları nasıl test ettiklerine dair sonsuz örnekler sunuyor. Evrimi sınıftan atınca, öğrencileri yalnızca biyoloji ile tıp ve tarım gibi alanlar arasındaki ilişkiyi kavramaktan yoksun bırakmıyor, bilimsel bilginin nasıl toplandığını öğrenmelerini de engelliyorsunuz.

Bir faydası var tabii: At evrimi biyolojiden, evrimi öğrenmeden yetişsin yeni nesiller, kafa sıyırma tehlikesi olmaz, sıyıracak kafa da kalmayacağından!

Acarer'in yazısının finali de uyar buraya: Maymundan gelmedik ama koyuna gittiğimiz kesin!

DARWİNİZM BİLİM DEĞİL, DENSİZLİKTİR!

Şubat 2014 - Milli Çözüm Dergisi-ahmetakgul

Kendilerini akıllı sanan ve fırsat buldukça imana ve İslam'a saldıran bir takım alıkların... Bilim adamı havası atan bazı zırvacıların... Bir köşe kapmış, yazı yazar ama kainat kitabını okuyamaz, bakar kör zavallıların; yaratılışı inkar edip, her şeyi tesadüflerle izaha çalışan Darwinist safsatayı, bilimsel bir gerçekmiş gibi gösterme gayretleri, şeytanları bile kendilerine güldürecek durumlara düşürmektedir.

Değil şu muhteşem evrenin ve bütün varlık aleminin. Değil şu muntazam dünyamızın ve milyonlarca maden, bitki, hayvan cinslerinin.

Değil insan denen müstesna ve mükemmel fabrikanın ve hikmetli faaliyetlerinin...

Değil, kalp, beyin, akciğer, böbrek gibi hayranlık uyandıran harika atölyelerin.

Değil, göz, kulak, burun, dil ve deri gibi duyu organlarının ve eşsiz sanat eserlerinin..

Hatta tek bir DNA'nın bile kendi kendine ve kör tesadüfler neticesinde ortaya çıktığını ve akıl almaz işlevler yaptığını iddia edenler, ahırdaki danalardan akılsızdır.

Basit bir tahta oturağın nasıl yapılığını soranlara: "rüzgar esti, dalları kesti, yamaçlardan sürüklendi, kayalara çarpıp düzeldi, sel suları bunları bir araya getirdi, derken güneşte eriyen çam sakızları bu parçaları yapıştırıverdi ve işte bu doğa olayları neticesinde tesadüfen bu iskemle meydana geldi" şeklinde cevap veren kimseyi, ya akılsızlıkla veya alaycılıkla suçlayıp, bu sözlere inanmayı ahmaklık sayanlar; en küçük "gen"lerden gezegenlere ve galaksilere, canlı ve cansız bütün varlıkların tesadüfen ve tabii olaylar neticesinde kendiliğinden evrimleşerek meydana geldiğini söylüyorsa, tek kelime ile saçmalamaktadır.

Bu tipler, akıl ve vicdanlarının bile asla kabul etmediği inkarcılık felsefesiyle, sonlu bir dünyada sorumsuz ve sınırsız zevkleri olabildiğince tatma, nefsani ve hayvani bir hayatı ahiret

ve mesuliyet duygusundan uzak, rahatlıkla yaşama arzularına kılıf uydurma ve iç dünyalarındaki isyanı bastırma çabasındadır.

İşte DNA'daki olağanüstü bilgi saklama kapasitesi, Darwincileri yalancı çıkarmaktadır

Günümüzde bilgi saklama alanında gerçekleştirilen teknolojik ilerlemeler şaşırtıcı boyutlardadır. Bilgisayar hard diskleri, CD'ler, taşıma diskleri ve benzeri teknolojik ürünler her geçen gün daha gelişmiş ve daha kullanışlı halleriyle kullanıma sunulmaktadır. Bilgisayar şirketleri, minimum alanda maksimum bilgi zarar görmeden nasıl depolanır; bu bilgi, gerektiğinde depolandığı alandan en hızlı nasıl geri alınıp kullanılır gibi sorulara çözüm aramaktadır. Her ne kadar bir CD'ye ansiklopedilerce bilgi sığdırılabilse de, yine de bu CD elinizle taşıyabileceğiniz kadarlık bir hacme ulaşmaktadır. DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok çok ötesinde, şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalar şöyledir: Sadece 1 gram DNA, bir trilyon (1.000.000.000.000) CD'ye eş değer bilgi saklamaktadır.[1]

Bu da bilginin, DNA üzerinde, bir CD'ye göre MİLYON KERE MİLYON KEZ daha verimli saklandığını göstermektedir.[2]

Yeni bir teknoloji alanı oluşturan "DNA bilgisayarı"nın mucidi Dr. Leonard Adleman, hücre ve DNA'daki mekanizma hakkında ek olarak şunları söylemektedir:

Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade makineler görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur.[3]

Ancak Darwinistlere göre, hücrenin içindeki on binlerce ciltlik kitaba eşdeğer dev bilgi bankası, sözde tesadüfler sonucu kendiliğinden oluşmuştur. Bir imkansızlığın üstüne hiç çekinmeksizin bir yenisini daha bina edebilen Darwinistlere göre, bir stadyumu dolduracak kadar büyük bir kütüphanenin bütün bilgileri, gözle görülmeyen bir boyuta yine tesadüf eseri zarar görmeden sıkıştırılmıştır. İşte Darwinistler böylesine bir mantıksızlığı gözü kapalı savunmaktadırlar. Ancak ne hücre ne de onun bilgi bankası olan DNA, şuursuz atomların tesadüfi olarak bir araya gelmesiyle oluşabilir. Canlıların en küçük parçaları dahi belli bir amaca yönelik olarak yaratılmıştır ve her biri tesadüflere olanak tanımayacak kadar kompleks yapılardır. Sidney Üniversitesi'nden biyoloji profesörü Michael George Pitman, hayatın sadece cansız maddelerin toplamı olmadığını, Alman filozof Schoepenhauer'in şu ifadeleriyle dile getirmektedir:

... Her organizma tüm parçaları boyunca canlıdır ve bunlar hiçbir yerde -en küçük parçacıklarında dahi- sadece cansız maddelerin bir toplamı değildir.[4]

İnsan Gözünün Göremeyeceği Alana Sığdırılan Muhteşem Bilgi

DNA'daki bilgi hacmini sayısal olarak ifade edecek olursak, 3-5 mikron (mikron: milimetrenin binde biri) çapındaki bir hücre içine, toplam 4 metre uzunluğundaki DNA molekülü sıkıştırılmış olarak paketlenmiştir. 100 trilyon hücrenin her birindeki DNA kodları art arda getirildiğinde ise, ortaya çıkan uzunluk, Güneş'e 600 kez gidiş-dönüş mesafesine eşittir.18 Bilimsel makaleleri ile tanınan moleküler biyolog Prof. Jerry Bergman, verdiği bir örnekte DNA'daki mühendisliği şöyle vurgulamaktadır:

Sizden 230 kilometre uzunluğunda iki ayrı misina almanızı, bunu çifte sarmal haline getirmenizi ve sonra da bir basketbol topunun içerisine sığacak biçimde paketlemenizi istediklerini varsayın. Ayrıca, bu çifte sarmalın fermuar gibi açılıp kopyalanması gereksin... sonra kopyalanan parça dışarı çıkartılsın ve bu sırada misinalar kesinlikle birbirlerine

karışmasın. Bu mümkün mü? Bu her gün vücudunuzdaki milyarlarca hücrede gerçekleşmektedir. Basketbol topunu insan hücresi boyutuna indirdiğinizde, ip de iki metreye yakın bir DNA zincirine dönüşecektir... DNA paketleme işlemi, hem kompleks ve hassas bir süreçtir hem de DNA'nın uzunluğunu 1 milyon kat azaltabilmeyi başardığı için son derece verimlidir.[5]

Moleküler biyolog Michael Denton ise DNA'nın bilgiyi sıkıştırma kapasitesindeki olağanüstülüğünü şu sözlerle dile getirmektedir:

... Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette bulunandan çok daha fazladır... Sanki jumbo jetteki komplekslik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir.[6]

DNA'nın bilgi saklama yeteneği o kadar verimlidir ki, bir insana ait tüm bilgiler, yalnızca BİR GRAMIN BİRKAÇ TRİLYONDA BİRİ kadar yere sığabilmektedir.[7] Yale Üniversitesi'nden Prof. George Gaylord Simpson'a göre, yeryüzünde gelmiş geçmiş 1 milyar canlıya ait bilgi, kolaylıkla bir tuz taneciği içerisine sığdırılabilir.[8] Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsü yöneticisi, aynı zamanda fizikçi ve genetikçi olan Prof. Francis S. Collins ise DNA ile ilgili çalışmaları sonucunda şunları ifade etmektedir:

Watson ve Crick, DNA'nın çifte sarmal yapısını ortaya çıkarttıklarından bu yana elli sene geçti. Şimdi DNA üzerinde kayıtlı bilginin hassaslığı üzerinde düşünebilmek çok muhteşem... Bu dijital kod, insan vücudundaki her hücrede kolaylıkla kopyalanabilen, inanılmaz miktarda bilginin saklanmasına imkan tanıyor. Çifte sarmal şeklindeki DNA, baz çiftlerinden meydana geliyor ve hücre çekirdeğindeki insan genomu içerisinde bunlardan üç milyar tanesi paketlenmiş halde duruyor... Bu üç milyar harf insan vücudundaki tüm biyolojik özellikleri yönlendirebiliyor.[9]

Bu muhteşem paketleme sistemi, DNA molekülünün, kıvrılma ve uzun sarmallar oluşturma yetenekleri sayesinde mümkün olmaktadır. Bu uzun sarmallar da, bükülerek iç içe geçmiş, düzenli sarmallar meydana getirirler. Böylece her hücrenin çekirdeğinde, ileri düzeyde bir mühendisliğe sahip paketleme teknolojisi görülür. Yüce Rabbimiz'in hücrelerimizde yarattığı bu paketleme sistemi ile, milyonlarca kilometrelik DNA harfi gözle göremediğimiz bir boyutta saklı durmaktadır.

"De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin Yaratıcısı'dır ve O, tektir, kahredici olandır." (Rad Suresi, 16)[10]

Darwin'i hasta eden Tavus kuşu kuyruğu bile bunların iddialarını çöpe atmaktadır:

Tavus kuşu tüylerindeki desenlere bakan bir insan, bunlardaki güzelliklere hayran olmaktan kendini alamaz. Tavuskuşlarının tüylerinde ışığın farklı dalga boylarını süzüp yansıtabilen küçük tüylerin bulunduğu hassas bir mekanizma bulunmaktadır. Tüylerin parlak renkleri pigmentler tarafından değil, iki boyutlu olan ve kristale benzeyen küçük yapılar tarafından üretilmektedir. Bu tüyleri bilim adamları elektron mikroskopları kullanarak optik incelemeler yapmışlardır. Hassas hesaplamalar sonucunda tüylerin her birinin kalınlığı, sıralanış şekli ve boyutlarının renklerin ortaya çıkmasında rol oynadığı anlaşılmıştır.

Erkek tavus kuşunun kuyruğunda hayranlık uyandıran renkler ve desenlerin oluşumunda kompleks fiziksel mekanizmalar etkilidir. Bu mekanizmaların karışıklığına rağmen son derece kusursuz bir görünüm ortaya çıkmaktadır. Bilim adamları tüylerin bu yapısını teknolojiye adapte etmeye çalışmaktadırlar. Oxford Üniversitesi zooloğu ve aynı zamanda bir renklenme uzmanı olan Andrew Parker bu konuda şunları söylemektedir:

"Tavus kuşu tüylerindeki fotonik kristallerin keşfedilmesi, bilim adamlarının bu yapıları ticari ve endüstriyel uygulamalara adapte etmesini sağlayabilir. Bu kristaller telekomünikasyon araçlarındaki kanal ışıklarında ya da yeni ince bilgisayar çipleri üretmede kullanılabilinirler."[11]

Darwin, teknolojiye ilham veren tavus kuşu tüylerinin, evrim teorisini çıkmaza soktuğunu görmüştür. Darwin tüylerdeki kusursuz yaratılışı görmüş ve bu yaratılışın evrim teorisi ile açıklanamayacağını anlamıştır. Arkadaşı Asa Gray'e yazdığı 3 Nisan 1860 tarihli mektupta şöyle demiştir:

"...Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin bir tavus kuşunun tüylerini görmek, beni neredeyse hasta ediyor." (Pat Shipman, "Doubting Dmanisi", American Scientist, Kasım-Aralık 2000, s. 491)

Evrim teorisi daha en baştan tavus kuşunun kuyruğundaki benzersiz tasarımı açıklayamamaktadır. Ayrıca bilimsel çöküşünün yanı sıra teorinin bu mükemmelliğe bakış açısı kendi içerisinde yanılgılar ve çelişkiler ile doludur. Örneğin evrim teorisine göre erkek tavus kuşu çiftleşmek için bazı estetik özellikler geliştirir. Ancak estetik özellikler, tavus kuşunun tüylerinde olduğu gibi, çoğunlukla korunma, kaçma, kamuflaj gibi konularda canlıya dezavantajlar getirir. Bu durumda, erkek çiftleşmek için bir avantaj sağlamış olsa bile hayatta kalma ihtimali azalacağı için, evrimsel açıdan bir kazanç sağlamamış olacaktır. Ayrıca evrim teorisine göre dişi tavus kuşu olağanüstü bir estetik anlayışına sahiptir, estetik yönden değerlendirme yapabilir, karar verme yeteneğine sahiptir. Bunlar elbette ki son derece mantıksız iddialardır. Dişi tavus kuşu uzun kuyruk gibi bariz özellikleri tercih edebilir veya uzun ve kısa kuyruğu birbirinden ayırt edebilir. Ancak, erkek tavus kuşlarının tüylerinde kolaylıkla fark edilemeyecek kadar ince detaylar da bulunmaktadır (göz deseninin üst kısmında sap olmaması, göz deseninin yakınındaki sapın kahverengi olması ve T tüylerinin karmakarışık şekli gibi). Bu ince detaylardaki değişiklikleri ayırt edebilmek içinse olağanüstü detaylı bir gözlem gerekmektedir ve birçok insan yakından incelese dahi bu özellikler arasındaki farklılıkları ayırt edemez. Fakat dişi tavus kuşları, erkek tavus kuşları arasında güçlükle ayırt edilebilecek olan estetik özelikleri kolaylıkla fark ederler.

Darwin'in kendisi de, erkek tavus kuşları arasında güçlükle ayırt edilebilecek olan estetik özelliklerin bir sorun olduğunu anlamıştır. Ve şöyle demiştir:

"Birçokları dişi bir kuşun ince gölgeleri ve mükemmel desenleri takdir etme yeteneğinin kesinlikle akıl almaz olduğunu söyleyecektir. Dişi tavus kuşunun neredeyse bir insan kadar zevk alma yeteneği olması şüphesiz fevkalade bir olaydır." (Charles Darwin, The Descent of Man, John Murray, London, 1888, s. 412)[12]

Tek bir delil evrim teorisini çürütmek için yeterli sayılır!

Bu tablodaki yüzlerce harfler rastgele dizilmemişlerdir. Bu harfler aslında kanınızda oksijen taşımakla görevli hemoglobin proteininin tarifinin bir bölümüdür. Bu tarif, vücutla ilgili tüm bilgilerin bulunduğu DNA'da kayıtlıdır. Hemoglobin üretilmesi gerektiğinde, DNA'daki 3 milyar harf içinden bu harfler seçilir. Bu seçme işlemini, RNA polimeraz adındaki enzim

yapar. Bu enzim o kadar dikkatli ve titizdir ki, hiçbir zaman okumada ve doğru harfleri seçme konusunda bir hata yapmaz. Her seferinde milyonlarca harf arasından doğru olanları seçer.

Doğru harfleri seçerek, proteinin tarifini aldıktan sonra üretim için, hücre içindeki üretim merkezine, yani ribozoma gider. Ribozom da, bu tarifi aynı titizlikle dikkatlice okur, anlar ve hemen kusursuzca üretimi başlatır. Bu, son derece ileri teknolojiye sahip bir gökdelenin planının mimar ve mühendisler tarafından oluşturulduktan sonra, inşasının gerçekleştirilmesi için ilgili uzman ve teknisyenlere emanet edilmesi gibi planlı ve organize bir olaydır.

Darwinistler ise, gözle görülmeyecek kadar küçük bir alanda oluşan bu yüksek seviyeli organizasyonun, tesadüfen oluştuğunu iddia ederler. Cansız, kör ve şuursuz atomlardan oluşan moleküllerin sürekli akıl göstererek, kusursuz bir planın ve düzenin yöneticileri ve uygulayıcıları olduğunu iddia ederler. Darwinizm'in bu iddialarına inanmak, çocuk masallarını gerçek sanmaktan daha mantıksız ve inanılmazdır. Ancak Darwinizm büyü ve hipnoz teknikleri kullanarak, birçok insanı kandırmış ve kavrayışını kapatmıştır. Canlıları yaratan Yüce Allah'tır.

Evrensel değerleri evreni yaratan koymaktadır

Şaraptan viskiye, rakıdan votkaya kadar her türlü içkinin faydalı mı yoksa zararlı mı olduğu konusunda dünyanın bütün doktorları arasında bir anket yapılsa %100'e yakın doktor, zararlı olduğunu söyleyecektir. Bundan birkaç sene öncesine kadar Amerika, Hollanda gibi ülkelerde erkeğin erkekle, kadının kadınla evlenmesi için yapılan teklifler meclis veya senatodan geçmiyordu. Ama şimdi geçmektedir.

İnsan fıtratına aykırı olan şeyi bütün dünyadaki insanlar reddedecektir. Ancak zaman içinde insanların bozulması sonucu daha önce kötü olan şeyler, artık iyi görülecektir. Hatta bir gün gelir ki fıtratı bozulmadığı için içkiye, fuhşa, sömürüye karşı olan insanlara, çoğunluğu elde eden güçler tarafından "Gerici, yobaz" damgası vurulur ve toplum gözünden düşürülmesi için aydınlara görev verilir ve onlar da görevlerini yerine getirecektir. "Sen evrensel değerleri yakalamış batılıdan daha mı iyi bileceksin?" diyecektir.

Peki, ama "Evrensel değerleri" kim belirleyecek?

İçtiğimiz suyun, soluduğumuz havanın, kokladığımız çiçeğin, yediğimiz buğdayın kanununu kim koyduysa, özetle evreni kim yarattıysa evrensel değerleri de o belirleyecektir. Yaratmayan, kendisi yaratılan biri kendisi gibi yaratılan hakkında değer biçerse bu hakiki değer olmaz, izafi değerdir. Eğitim ve öğretimimizde Fizik, Kimya, Biyoloji, Matematik ilimlerinden önce Fizik kanunlarını, kimyanın kanunlarını koyan Allah tanıtılmazsa, resmi gösterip de Ressamı halktan gizleyenlerin durumuna düşülecektir. Allah'ı tanıtmadan kimya ilmini öğrettiğimiz çocuklar o ilim sayesinde el bombaları, tahrip kalıpları, füzeler yapıp insanları yakıyor, yıkıyor, tahrip ediyor. Rabbimiz bize evrensel değerlerden bir kısmını Bakara süresinin 177'nci ayetinde şöyle özetliyor:

"Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz iyilik değildir. İyilik ancak Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba, peygamberlere iman eden, çok sevdiği malını, yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelerin hürriyetine kavuşması için veren, namaz kılan, zekât veren, söz verdiklerinde sözlerini yerine getiren, zor ve dar zamanlarda ve savaş anında sabredenler (in yaptığı) dir. İşte doğru olanlar onlardır. Ve işte Allah'tan sakınan da onlardır."

Bir insanın dünya vatandaşı olabilecek bir kıvama gelmesi için önce dünyayı yaratan Allah'a iman etmesi gerekiyor. ***"Yaratılmışı severiz, yaratandan ötürü"*** diyen Yunus Emre, UNESCO tarafından dünyanın bütün ülkelerinde anılacak insan olarak ilan ediliyor.

Bu dünyada makamına, rütbesine, kuvvetine güvenerek suç işleyenlere hiçbir şey yapılamadığı ve beşeri kanunların ve kurumların işe yaramadığı ortadadır. Bu tür insanları bir tek şey engelleyip sakındırır: o da malın, evladın, makam ve mevkiin fayda vermediği ahiret inancıdır. Dünya hayatında, Allah'ın koyduğu tabiat kanunlarına uyduğu oranda huzur bulduğu gibi, Kur'an'ın kurallarına uyduğu oranda huzur bulacağına inanan insan da; evrenseli yakalamış ve çoğunluğun despotluğundan kurtulmuş olacaktır.

"Dünyadaki çoğu Yahudi iki yüz zenginin sahip olduğu servetin %4'ü dünyadaki açlığı giderecek durumda" diyen insanlar bu adil dağıtımı yapmak şöyle dursun, onlara övgüler yazarak geçimlerini sağlarken, Kur'an'ın "İyi" dediği insanlar sahip oldukları malın en sevimlisini fakir insanlara, borçlulara, yetimlere, yolda kalanlara, özgürlüğüne kavuşmak isteyenlere, hem de hiçbir karşılık beklemeden harcamaktadır. Hayır yapanlar ve yardım alanlar, namazda bir araya gelmekte ve hepsi aynı hizada durmaktadır. Zekat köprüsüyle zenginlerin malı fakirlerin cebine akmaktadır. İyi insan, sözünde duracak bolluğa da darlığa da sabredip inancını ve ahlakını koruyacaktır.

İşte bunlar bir tek ayetin bize hatırlattıklarıdır. Gelin bütün ayetleri, üzerinde kafa yorarak, anlayarak, anladığını yaşayarak okuyalım.[13]

Kaynaklar:

[1] John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003

[2] New Scientist, 26 Kasım 1994, s. 17

[3] John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003

[4] Michael Pitman, Adam and Evolution, River Publishing, London, 1984, ss. 26-27

[5] Dr.Jerry Bergman, Divine Engineering: Unraveling DNA's Design, Koinonia House Online; http://www.khouse.org/articles/technical/19971201-143.html

[6] Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, ss. 212-213

[7] Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 154.

[8] Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 154.

[9] Francis S. Collins, "Faith and the Human Genome Project", Perspectives on Science and Christian Faith, cilt. 55, no. 3, Eylül 2003, ss. 145-146

[10] http://www.evrim-teorisiorganetcevap.org/

[11] "Physics Plucks Secret of Peacock Feather Colors"

[12] 20.11.2007 / Gülay Pınarbaşı / Milli Gazete

[13] 19.11.2007 / Mahmut Toptaş / Milli Gazete

DARWINİZMİN YIKILIŞI, HAK DİNİN YÜKSELİŞİ!

27 Kasım 2006-İsmet Sezgin- millicozumdergisi

Darwin'in Düdükleri:

Radikal Gazetesi, Harun Yahya eserlerinin bir tanıtım ilanını yayınlamış... Tatilden dönen genel yayın yönetmeni İsmet Berkan bu ilanı görünce hırsından kanı beynine fırlamış... 25.6.2005 tarihli yazısında durumunu şöyle açıklamış.

"O ilan, tatil günümü karartmaya ve bir haftalık dinlenmenin bütün etkilerini bir anda silmeye yetti.

İlan, Harun Yahya takma adını kullanan ve kamuoyunda daha çok Adnan Hoca diye bilinen Adnan Oktar adlı kişinin yazdığı birtakım kitapların tanıtımı için verilmişti!

Evrim Teorisi'nin yerine yaradılışı okul kitaplarına sokmaya çalışmak, dinsel doğmaların eğitimine sızmasına izin vermek demektir. (Yaradılışçıların son kalesi akıllı tasarım adı verilen şey ama şimdi o konuya girmenin çok sırası değil, belki ileride ona da girerim).

Bu arada o görüşlerin Radikal'e sızmaması için de elimden geleni yaparım. Yaradılışı savunan makalelerin gazetemde yayımlanmasına izin vermem."

Aynı gün İstanbul üniversitesinden Prof. Haluk Ertan, Allah'ın ve yaratılışa inananlara: "safsata tüccarları" diye sataşmış ve Darwini Göklere çıkaran yazısı Radikalde yayınlanmıştı...

İşte size, bağnazlığın, yobazlığın ve cambazlığın kuru gürültüsü... İşte maymunzadelerin hoşgörüsü ve içgüdüsü...!

Mustafa Akyol'un dediği gibi:

Türkiye'de Darwin teorisine karşı akılcı ve tartışmacı bir yaklaşım sergileyenlere ve Bilimsel bir teoriye; "bağnazca tepki gösteren dinciler" diye saldırmak ve karalamak kolay geliyor. Oysa; Darwin karşıtlarının çoğundaki "dindarlığı" görürken, Darwin taraftarlarının çoğundaki "din karşıtlığını" da görmek gerekiyor. Darwin, din konusunda bir yorum yapmamış, örneğin "Tanrı Yoktur" dememişti; ama bunu demeyi mümkün kılan teorisi ilk günden itibaren ateistlerin baş tacı oldu. Çünkü günümüzün önde gelen devrimcilerinden Oxford zooloğu Richard Dawkins'e göre, Darwin ateistlere "entelektüel yönden tam tutarlı ateistler olma şansı sağladı". Dolayısıyla "tarafgirlik", her iki tarafta da vardır. Nitekim Prof. Ertan da, Radikal'deki makalesinde, "din", "öbür dünya" ve "safsata" kavramlarını üstüne basa basa aynı dizi içinde kullanarak, dine karşı gayet açık ve alçakça bir taraf sergiliyor.

Ama bu konuda asıl önemli olan, Darwinizm'e yönelik çağdaş itirazların "din temelli" değil, "bilim temelli" çıkışıdır. Elbette bazı insanlar, "Darwinizm'e karşıyım; çünkü inancıma aykırı" diyor; ama bu gün bilim dünyasında tartışılan darwiniz'in bilimsel açmazlarıdır. İlk hücre nasıl var oldu? Canlı bedenlerindeki karmaşık biyokimyasal makineler nasıl ortaya çıktı? Genetik bilginin kökeni nedir? Neden bilinen tüm temel hayvan grupları (filumlar) aynı jeolojik dönemde (Kambriyen devirde) aniden, kendilerine benzer ataları olmadan ortaya çıktılar? Bu gibi sorulara Darwinistlerin verebildikleri hiçbir yanıtları yok. Ve işin ilginç yanı, bilim ilerledikçe Darwinizm'in haklılığı değil, yanlışlıkları artıyorlar ama bu durumda teori eldeki kanıtlara değil geleceğe yönelik bir umuda (yani inanca) dayalı hale geliyor...

Peki, Darvvinizm yaşamın kökenini açıklayamıyorsa, onu nasıl açıklamak gerek? Son yıllarda ABD'de gelişen "Akıllı Dizayn" (Intelligent Design) teorisi, işte bu soruya cevap getiriyor. Danvinizm, canlılığı doğa kanunlarının ve rastlantıların eseri olarak yorumlarken, bu teori üçüncü bir etken daha öne sürüyor: Dizayn! Dizayn teorisi, "yaratılışçılık" değil. Çünkü Dizayn bilimsel kanıtlara, Yaratılışçılık ise dinî kaynaklara dayanıyor. Dizayn'ın dayanağı, Kitab-ı Mukaddes veya Kur'an değil; canlılardaki kompleks sistemler. Nemrut Dağı'nın tepe-

sindeki heykelleri görünce, bunların "doğal etkilerle" oluşmadığını, dizayn edildiğini nasıl anlıyorsak, canlılığın dizayn edildiğini de öyle anlıyoruz. *(Tabi bu akıl yürütmenin belirli bir metodolojisi de var, Baylar Üniversitesi matematikçisi Prof. William Dembski tarafından kurulanti* "Canlıları kim dizayn etti?" sorusuna ise bilimin verebileceği bir cevap yok. Buna insanlar inançları ve felsefeleri doğrultusunda kişisel cevaplar verebilirler; ama bunlar bilimin alanı dışında. Bu nedenle Dizayn teorisi, dinlere uygun; ama dinî olmayan bir düşünce.

Genom projesi neyi kanıtladı?

Ve bu teori ABD'de giderek güçleniyor. Teorinin bilimsel merkezi durumundaki Discovery Insitute tarafından yayımlanan "Darwinizm'e kuşkulu Bakış" Deklerasyonunu imzalayan bilim adamı sayısı 400'ü aştı. Georgia, New Mexico, Ohio gibi eyaletlerde, Dizayn teorisinin bazı argümanları, Darwinizm'e alternatif olarak ders kitaplarına girdi. Kansas'taki durum ise önümüzdeki haftalarda belli olacak. Türkiye'deki Darwinistler ise tüm bu bilimsel muhalefete " dincilik" diye dudak büküp, sonra da Darwinizm'in aslında her şeyi gümbür gümbür açıkladığını ileri sürüyorlar. Örneğin Prof. Ertan, "insan genom projesi"nin evrime ilişkin çok güçlü bilgiler ortaya koyduğunu ileri sürmüş. Oysa söz konusu proje hiç de öyle bir sonuç vermedi. Aksine, denebilir ki, canlılığın kompleksliğini biraz daha açığa vurarak, Dizayn tezine destek sağladı. Projeyi yürüten Celera Genornics şirketinin bilim adamlarından Gene Myers'ın şu sözleri, medyada hayli yankı bulmuştu: "Beni şaşırtan, yaşamın mimarisi. Sistem olağanüstü derecede kompleks tasarlamış gibi..."

Maymun neslinden ve hayvan cinsinden geldiğini sananların bu tercihi bir safsata olsa da, saygı duyarız. Ama, Maymun soylulardan, müslümanlara saygı göstermesini ummayız!..

Müslümanlar, yani Hakka ve hayra inananlar bu ülkeyi bize vatan yaptılar. Osmanlı Avrupayı medeniyetle tanıştırdı. Maymundan geldiklerini savunan mason Tanzimatçılar ve ittihatçılar ise Osmanlıyı batırdılar ve maalesef memleketi sattılar.

Müslümanlar Çanakkale destanını yazdılar. Yüzbinlercesi şehadete koştular, seve seve kurban oldular. Ama maymun soylular, soysuz Batı ile işbirliği yaptılar... Müslümanlar ve kuvayı milliye şuuru taşıyanlar kurtuluş savaşını başlattılar ve başardılar... Ama Darwin kafalı masonlar Atatürkün başına ne işler açtılar ve cumhuriyeti yozlaştırıp çamurlaştırdılar.

Tesadüfen meydana geldiklerine ve maymundan türediklerine inananlar ve hayvani hürriyeti medeniyet sayıp, ahlaklı ve akıllı yaşamayı öngören islama saldıranlar, işte 70 yılda, Türkiye'yi bugünkü, ekonomik sefaletin, ahlaki rezaletin ve siyasi felaketin eşiğine taşıdılar... Kısaca; vatanımıza ve Ezanımıza düşman gavurların gönüllü eşekliğinden şeref duydular.

Çünkü Darwinizm İnsanlık Tarihini En Hileli Ve En Tehlikeli Yalanıdır!

Darwınizm Çıktığı Yere Doğru Çekilmeye Başladı...Ve Artık Dünyayı Aldatamıyor!

1. Darwinizm artık proteinlerin evrimle oluşabileceğini iddia edemiyor. Çünkü tek bir proteinin bile tesadüfen doğru dizilimle oluşma ihtimali teorik olarak 10^{950}'de 1'dir. Bu ise, gerçekleşmesi matematiksel olarak imkansız bir ihtimaldir.

2. Darwinizm artık fosilleri evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü, 19. yüzyılın ortalarından bu yana dünyanın dört bir yanında yapılan arkeolojik çalışmalarda, evrimcilerin milyonlarca olduğunu iddia ettikleri "ara geçiş formu" fosillerinden tek bir tane bile bulunamadı. "Kayıp halkaların" bilim dışı bir efsane olduğu belirlenmiştir.

3. Evrimciler bugüne kadar bulunmuş olan sayısız fosil karşısında çaresiz kalmışlardır. Çünkü bulunan tüm fosiller yaratılışı destekler ve Yüce Yaratıcının varlığını ispat eder mahiyettedir.

4. Evrimciler artık Archaeopteryx'in kuşların atası olduğunu iddia edemiyor. Çünkü, Archæopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının "yarım kuş" olduğu iddiasını çürütmüştür. Archæ-opteryx'in uçuş için gerekli anatomi ve beyin yapısını kusursuz olarak barındırdığı yani bir kuş olduğu anlaşılmış, böylece "kuşların evrimi masalı" evrimciler için savunulamaz hale gelmiştir.

5. Darwinizm artık "At Serisi" diye ortaya konulan sahte dizilimi kullanamıyor. Çünkü bu sahte serinin geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu kesinleşmiştir.

6. Darwinizm artık sudan karaya çıkış hikayesi için Coelecanth isimli fosili kullanamıyor. Çünkü soyu tükenmiş bir ara-form olduğu iddia edilen bu canlının halen yaşamakta olan bir dip balığı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu canlı bugüne kadar 200'den fazla sayıda -canlı olarak- yakalanmış ve bilim erbabına gösterilmiştir.

7. Darwinizm, Ramapithecus, Australopithecus Serisi (A. Bosei, A. Robustus, A. Aferensis, Africanus vb.), gibi canlıların insanların ataları oldukları iddiasını artık savunamıyor. Çünkü bu fosiller üzerinde yapılan araştırmalar, bunların insan ile hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamının geçmişte yaşamış maymun türlerinden ibaret olduğunu ispat etmiştir.

8. Darwinizm Rekonstrüksiyon (canlandırma) çizimlerle artık insanları kandıramayacak. Çünkü eskiden yaşamış hayvanların kalıntılarına dayanılarak yapılan bu canlandırmaların (rekonstrüksiyon) hiçbir bilimsel değere sahip olmadığı ve tamamen güvenilmez oldukları bilim adamlarınca açıkça bildirmiştir.

9. Darwinizm artık "Piltdown Adamı"nı evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü, yapılan araştırmalar "Piltdown Adamı" diye bir fosilin hiçbir zaman var olmadığını, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek insanların 40 yıl boyunca kandırıldığını belgelemiştir.

10. Darwinizm "Nebraska Adamı"nın ve sözde ailesinin evrimi ispatladığını artık savunamıyor. Çünkü "Nebraska Adamı" hikayesinin dayandırıldığı azı diş kalıntısının aslında soyu tükenmiş yabani bir domuza ait olduğu tespit edilmiştir.

11. Darwinizm artık "Doğal Seleksiyon'un evrime sebep olduğu iddiasını savunamıyor. Çünkü söz konusu mekanizmanın canlıları evrimleştiremeyeceği, onlara yeni özellikler kazandıramayacağı bilimsel olarak kanıtlanıp gösterilmiştir.

Darwinistlerin yukarıda sayılanlardan başka daha pek çok yanlış bilgilendirme ve sahtekârlıkları vardır. Bunların tamamının geçersizliği zaman içinde ortaya çıkmıştır. Örneğin; evrimleştirici özelliği olduğu iddia edilen mutasyonların tamamen tahrip edici özelliğe sahip olduğu ve canlılara gelişme değil hastalık, sakatlık veya ölüm getirdiği kesin olarak ispatlanmıştır... Darwinistlerin insan embriyosunda solungaç olarak gösterdiği yapının gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmış, üstelik embriyo çizimlerinde evrimi desteklemek için kasıtlı oynamalar yapıldığı ve tam bir sahtekârlığın söz konusu olduğu da ortaya çıkmıştır. Bakterilerdeki antibiyotik direncine ait genetik bilginin, bakterinin "var olduğu andan itibaren" DNA'sında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır...

Üstad Bediüzzaman Hz.leri:

"Bizden sonra, aradan başkası yok O gelecek" demişti...

"O zat:

1. Diyanet 2. Siyaset 3.Hilafet Aleminde hizmet görecek ve beklenen saadet devrini gerçekleştirecek" diye müjde vermişti.

"Biz, Risale,i Nur eserleriyle O zatın Diyanet alemindeki imanı tahkik hizmetlerinde , bir nevi Ona vekaleten istihdam ediyoruz" anlamında sözler söylemişti.

"O baharda gelecek... Şimdi kış mevsimindeyiz... Biz bu hizmetlerimizde bahara hazırlık görmekteyiz." "o zat, dinsizlik felsefesini ve Darwinizmi çürütme, iman hakikatlerini ve İslam ahlakını ilmi delilleriyle yerleştirme hizmetlerinde, Risale-i Nuru da bir programı olarak neşr ve tatbik edecek" yolundaki haberlerin hepsi gerçekleşmişti.

Bilim Araştırma Vakfı (BAV) 40 (Kırk) dilde ve 80 (Seksen) ülkede bu fikri inkılabın, bu İslami ve insani inkişafın ilmi öncülüğünü yürütmekteydi... Böylece büyük Mehdiyet Medeniyetinin Mimarı; asırlardır kirlenen gönülleri ve körlenen beyinleri yeniden imar etmekteydi..

2002 senesi ve bahar mevsimiydi, Milli Çözüm Ekibinden Osman Eraydın ve Nail Kızılkan kardeşlerimiz, Ahmet Akgül Hocamızla birlikte, BAV ekibinden Seral Beyin refakatiyle, Adnan Oktar Bey'i bir istek üzerine ziyarete gitmişlerdi...

Çok samimi ve seviyeli bir sohbet esnasında, Adnan Oktar bey Ahmet Hocamıza: " **Bütün bu bilgiler ve belgeler bize bir şekilde malum merkezden gönderilmekte, bizler ise bunları ihtiyaca göre derleyip düzenleyerek insanlığın hizmetine arz etmekteyiz"** itirafını dile getirmişti. Bu insaflı ve mütevazi tavrı, bizler tarafından da takdir ve tebrik edilmiş ve bu teslimiyet ve istikametin devamı dilenmişti...

Gerçekten, kırk farklı dilde ve seksen ülkede yayınlanan ve tüm dünyayı kuşatan, devletlerin bile başaramayacağı çok büyük bir zihniyet inkılâbına yol açan binlerce kitap, belgesel, dergi ve cdlerin altında imzası bulunan bir şahsiyetin, asla şımarıklık ve taşkınlık göstermeyip; böylesine bir hakperestlik ve haddini bilirlik içinde davranması yüksek bir mahfiyet ve örnek bir fazilettir.

Daha sonra "Adnan Oktar beyin, fahri başkanlığını yaptığı iki vakfın, gazetelere sahife boyu ilanlar verip, dolaylı biçimde: " AB'yi kurtuluş köprüsü, AKP'yi de hürriyet ve huzur öncüsü" gibi gösterme gafletleri ise;

Hem Milli Gazete başyazısıyla, hem de Milli Çözümdeki ikazlarımızla tenkit edilmişti.

Evet Harun Yahya serileri ve tüm eserleri, Dinsizliğin ve Deccalizmin fikri temelini oluşturan Darwinizmi, ilmi ve akli delillerle çürütüp çöpe atmış, bazı sapık Yahudilerin şeytan adına, dünyaya Hakimiyet hedefi olan Siyonizmin bütün kirli çamaşırları ve gizli amaçlarını gün yüzüne çıkarılmıştır.

Dünyada Darwinizm'i ve Dinsizliği çökerten en etkili ve ilmi çalışmaları Bilim Araştırma vakfı'nın gerçekleştirdiği anlaşıldı...

Bilim Araştırma Vakfı (BAV), kurulduğu 1990 yılından itibaren, bilimsel konularla ilgili çalışmalarıyla önce ülkemizde, daha sonra da dünyada kendinden söz ettirmeye devam ediyor.

BAV, bugüne kadar özellikle "Darwin Teorisi'nin yanılgılarını tümüyle ortaya koyan ve canlılığın "yaratıldığını" bilimsel yönüyle açıklayan ulusal ve uluslararası yaklaşık 1500 konferans düzenledi.

Bilim Araştırma Vakfı'nın Fahri Başkanı Adnan Oktar'ın Harun Yahya müstear ismiyle kaleme aldığı 250 kitabın, yaklaşık 100 tanesi "Darwinizm"i çökerten bilimsel eserlerden meydana geliyor. Bu kitaplar dünyanın 41 diline tercüme edilmiş ve 80 ülkede satılıyor. Bu konuyla ilgili olarak, yazarın eserlerinden faydalanılarak hazırlanmış olan yaklaşık 100 adet de DVD belgesel filmi var. Ayrıca Harun Yahya'nın internet sitelerinde tüm bu kitaplar ve belgesel filmler okuyuculara ücretsiz olarak sunuluyor. Bu internet sitelerine her ay yaklaşık 2,5 milyon kişi giriş yapıyor. Harun Yahya'nın sitelerinden, her ay yaklaşık 400 bin kişinin bilgisayarlarına kitap, 300 bin kişinin de belgesel film indirdiği istatistiklerde kendini gösteriyor. İnternetten bu çalışmaları en çok takip eden ülkelerin başında da Amerika Birleşik Devletleri geliyor. BAV'ın yaptığı Darwinizm ile ilgili çalışmalar Amerika'da oldukça yankı uyandırıyor. Bunlardan birkaç örnek vermek gerekirse;

Amerikan Bilim Eğitimi Ulusal Merkezi (National Center for Science Education) tarafından yayınlanan Reports Dergisi'nin, 10 Kasım 1999 tarihli sayısının kapağı, Harun Yahya'nın "Evrim Aldatmacası" kitabının resmine ve derginin yaklaşık 30 sayfası Harun Yahya'nın evrim teorisini çökerten ve yaratılışı ortaya koyan çalışmalarına ayrılmış. 22 Nisan 2000 tarihli New Scientist Dergisi ise, "Burning Darwin" başlıklı bir makalesinde, dünyada evrim teorisine karşı yürütülen entelektüel kampanyada yazar Harun Yahya'nın eserlerinin önemli bir yeri olduğunu vurgulamış. New Scientist şöyle yazmış: "Harun Yahya uluslararası bir kahraman. Kitapları İslam Dünyası'nın her yanına yayılmış durumda." Bilim dünyasının lider dergisi Science'ın, 18 Mayıs 2001 tarihli ve "Yaratılışçılık Asya ve Avrupa'nın Birleştiği Yerde Kök Salıyor" (Creationism Takes Root Where Europe, Asia Meet) başlıklı bir makalesinde ise; "Harun Yahya'nın kitaplarının pek çok yerde ders kitaplarından bile daha etkili olduğu" belirtilmiştir.

Hatırlanacağı üzere BAV, 1998 yılının Nisan ve Temmuz aylarında, aralarında Duan Gish'in de bulunduğu, kendi alanlarında dünyaca ünlü ve ödüllü (ICR Enstitüsü'ne bağlı) 6 Amerikalı profesörü Türkiye'ye getirmişti. İstanbul Cemal Reşit Rey konferans salonu ve Ankara Sheraton Oteli de dahil olmak üzere BAV'ın organizasyonu olan bir dizi konferans veren bu dünyaca ünlü bilim adamlarının ortaya koyduğu gerçek, canlılığın, Darwinizm'in iddia ettiği gibi tesadüfen oluşmadığı; canlılığı ve tüm varlık alemini sonsuz akıl sahibi Allah'ın yarattığı gerçeğidir.

Türkiye'de önemli bir dönüşüm oluşturan bu bilimsel çalışmalar, daha sonra gelişerek etkisini dünyanın birçok ülkesinde ve özellikle de bu bilimsel konuların beşiği olan ABD'de gösterdi. BAV'ın bu etkili çalışmalarının arasında ABD'nin önde gelen bilim adamlarına ve aydınlarına Harun Yahya'nın Darwinizm'i çökerten bilimsel eserlerinin gönderilmesi, ABD'de bu konuda uzman çevrelerle birlikte konferanslar düzenlenmesi sayılabilir. Bunlarla birlikte Amerika'da birçok yayınevinin Harun Yahya'nın kitaplarını satıyor olması da bu ülkede Darwinizm'in gündeme gelmesinde ve tartışılmasında önemli bir etkendir.

"Intelligent Design" (Akıllı Tasarım) adı altında bir oluşum meydana getiren Prof. Dr. Michael Behe gibi ABD'nin önde gelen bazı bilim adamları, BAV'ı ülkelerine davet ederek ortak konferans düzenlediler. BAV Başkan yardımcısı Burak Abacı'nın bir tebliğ sunduğu bu konferansa ve Amerika'daki diğer konferanslara, vakfın Darwinizm konusundaki uzmanlarından Dr. Cihat Gündoğdu, Dr. Ömer Ilıcalı ve Sadun Engin de konuşmacı olarak katılıp ilmi görüş ve gerçekleri dile getirmişlerdir.

ABD'de yıllardan beri süren bu etkili bilimsel çalışmalar neticesinde, ABD'de son yıllarda bazı eyaletlerin ders kitaplarından Darwinizm'in çıkarılması gündeme geldi. Son olarak da, Amerika'nın Kansas Eyaleti'ndeki bir mahkemede "Darwin'in Evrim Teorisi"nin ders kitaplarından çıkarılması yargılama konusu haline gelmiştir.

Türkiyemiz'in bir sivil toplum kuruluşunun dünyada bu kadar etkili olması, üstelik bunu da bilimsel alanda gerçekleştirmesi ülkemiz adına gurur vericidir.[1]

Evrimci Profesör Ümit Sayın yaratılışçılara karşı Sürdürdükleri Mücadeleyi kaybettiklerini İtiraf Etti:

Evrimciler "evrim teorisinin çöküşünü" onayladı.

Evrenin ve yeryüzündeki tüm canlılığın tesadüfler sonucunda meydana geldiğini savunan evrim teorisi, bugün Yaratılış Gerçeği karşısında yenilgiye uğramıştır. Var olan tüm bilimsel delil ve belgeler, evreni ve yeryüzündeki canlılığı Allah'ın yarattığını bir kez daha ispat etmiştir. Bu bilimsel gerçek dünya çapında da kabul görmüştür.

Amerika Birleşik Devletleri'nde evrim teorisinin bazı eyaletlerde ders kitaplarından çıkartılması gündemde. Örneğin Kansas'ta evrim teorisinin ders kitaplarından çıkartılması eyalet mahkemelerine yansıdı ve dava halen görülmektedir.

Günümüzde evrim teorisinin bir "bilim sahtekârlığı" olduğunun anlaşılmasında, Bilim Araştırma Vakfı'nın ve Fahri Başkanı Harun Yahya'nın eserlerinin büyük payı olduğu dünya basınının da gündeminde yer alıyor. BAV'ın dünya çapındaki bu başarısının altında, 1500'ün üzerinde düzenlediği "Evrim Teorisinin Çöküşü ve Yaratılış Gerçeği" başlıklı ulusal ve uluslararası konferansların çok büyük etkisi olduğu öğrenildi. Uzmanların katılımıyla bilimsel düzeyde gerçekleştirilen konferansların yanı sıra, ilanlar, kitaplar, belgeseller ve internet yayınları sayesinde dünya toplumları evrim teorisinin bir aldatmaca olduğu konusunda bilinçlendirildi.

Bilim Araştırma Vakfı (BAV), dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi ABD'de de bu konuda konferanslar düzenledi. Ayrıca Harun Yahya'nın kaleme aldığı Darwinizm'i bilimsel olarak çökerten yüzlerce eser ABD'de de okurlarıyla buluştu. Harun Yahya'nın eserleri bu, ülkenin bilim çevrelerinde oldukça büyük bir yankı uyandırdı. İlgiyle takip edildi.

Geçtiğimiz günlerde çarpıcı bir gelişme daha yaşandı. Amerikan www.pitch,com adlı internet sitesindeki bir haberde, Truman Üniversitesi'nden evrimci Taner Edis, BAV'ın başarısının sırrı olarak Harun Yahya'nın kitaplarının büyük popülaritesini gösteriyor. "Bu kitaplar oldukça iyi kalite kâğıda basılmış, renkli resimlerle dolu ve bu kitaplar her yerdeler..." diyerek sözlerine devam eden Edis, "Batı Dünyası'nda bulabileceğiniz her türlü bilimsel yayınla rekabet ediyorlar, Türkiye'de Harun Yahya kitapları birçok bilimsel yayından çok daha iyi basılmış kitaplar olarak görülüyor" dedi. Ayrıca Taner Edis, 2001 yılında Science dergisinin BAV'ı dünyanın en güçlü evrim karşıtı kuruluşlarından olarak tanımladığının altını çizerek, Harun Yahya'nın kitaplarının İngiltere ve Endonezya'da olduğu gibi dünyanın her yerinde popülarite kazandığını söyledi.

Haberde görüşüne yer verilen ünlü evrimci Profesör Ümit Sayın ise, evrimciler adına fikri yenilgilerini kabullenerek, "Artık Yaratılışçılara karşı bir savaş yok. Savaşı onlar kazandılar, 1998'de Türkiye Bilimler Akademisi'nden altı profesörü yaratılışçılara karşı konuşmaları için motive etmiştim. Artık, bugün bir kişiyi bile motive etmek imkansız" açıklamasını yaptı ve çaresizliğini dile getirdi. Haberin devamında ise; Türkiye'den, evrim teorisini savunanların neredeyse tamamen yenilgiye uğradığı bir ülke olarak bahsediliyor. Ve BAV'dan; "kendi

ülkesinde o kadar başarılı oldu ki, şimdi Kansas Davalarında kendilerine uzman bir temsilci göndererek ABD'Ii yaratışçılara yardım etmesi isteniyor. " açıklamasına yer verildi.[2]

[1] 14 Mayıs 2005 - Milli Gazete

[2] 22 Mayıs 2005 - Milli gazete

AYDINLIK'IN DİN KÜSTAHLIĞI VE DARWİNİST ŞARLATANLIĞI

26 Ekim 2017-Kâzım Candan – Van 100. Yıl Üniversitesi E. Öğretim Görevlisi-millicozum

15 Eylül 2017 tarihli Aydınlık gazetesinde, Şahin Filiz imzalı ve "Siyasal İslamcılıkta İnsan-Tanrı Kavgası ve Çelişkiler" başlıklı, talihsiz ve terbiyesiz bir yazı yayınlanmıştı. Hegel gavurunun, kasıtlı ve asılsız bir ithamla "Muhammedilik-Muhammed'in uydurduğu Din" şeklindeki safsata ve sataşmalarını, "bilimsel bir gerçek" gibi sunmaya ve İslam'ı, haşa, çağdışı ve bilim karşıtı gibi tanıtmaya çalışan bu zavallı zırvacı, hızını ve hıncını alamayıp, Erbakan Hoca'ya ve Adil Düzen programlarına da sataşmaya kalkışmıştı. Zalim ve ahlaksız Haçlı Batıyı İLERİCİ, "Muhammedi Doğu" diye hakarete kalkıştığı İslam'ı ise GERİCİLİK ve SEFİLLİĞİN kaynağı gösterme sahtekârlık ve küstahlığına soyunan Şahin Filiz isimli karanlık kafalı sözde Aydınlık yazarı, şu iftiraları yumurtlamıştı:

Kuşkusuz tarikat ve cemaatlerin kolektif gücünün bileşkelerinin yetiştirdiği siyasal İslamcı liderlerden birisi Necmettin Erbakan'dır. İnsan-Tanrı kavgasını ve bunun İslam'da yarattığı dış çelişkileri, Erbakan'ın "Davam" adlı kitabının çoğu yerinde saptamak mümkündür. Erbakan "doğru İslam"ı tarif ederken diyor ki: "Son zamanlarda fikir kirlenmesi olarak; modern Müslüman, ılımlı İslam, light İslam, çağdaşlık diye birtakım kavramlar kullanılıyor… Bu kavramlarla İslam'ı Protestanlaştırmaya çalışıyorlar… İslam, İslam'dır. Çünkü İslam dini, Allah yapısıdır. Bunun için mükemmeldir ve tastamamdır. Haşa zerre kadar noksanı, fazlası ve hatası bulunmamaktadır. Ona bir şey katılamaz ve ondan bir şey çıkarılamaz. Baştan sona haktır, hayırdır ve herkes için ve her yerde lazımdır. Çünkü İslam dünya ve ahiret saadetinin tek anahtarıdır."

Erbakan, bu kitabının birkaç sayfa sonrasında bu söylediklerini büsbütün tekzip eder ve İslamcıların kafa karışıklığının lider profilinde nasıl zirveye çıktığını ispat edercesine der ki: "İslam demek; ilim, çağdaşlık, sosyal adalet ve adil düzen demektir. İlim Çin'de dahi olsa alınız hadisi İslam'da ilmin ne kadar önemsendiğini ortaya koymaktadır… "İki günü denk olan ziyandadır" buyuruyor Efendimiz. Ne olacak o zaman? Her gün daha ileriye gideceğiz. Yani ilericilik ve çağdaşlık asıl İslam'ın bir sıfatıdır..."

Şahin Filiz, şu saptırmalarını "Bilimsel saptama" diye yutturmaya çalışmaktaydı:

Oysa, ilericilik, çağdaşlık, sürekli ilerleme gibi kavramlar, İslam'da olmayan, ona sonradan Siyasal İslamcıların Batı ile rekabetin araçları olarak ekledikleri algısız kavramlardır. Bunların İslam tarihinde deneysel bir karşılığı yoktur; Erbakan'ın dediği gibi, tam da Batı'ya karşı İslam'ı Batı'nın kavramlarıyla savunurken, itiraf edilemeyen, üstelik karşı olunan protestanlaşmanın örneklerini oluşturur. Siyasal İslamcılık, Batı'da bilim ve teknolojinin gelişmesine koşut olarak üretilen bu kavramları, algı ve deneysel içeriklerini paranteze alıp salt savunma aracı olarak kullanmaktadır. İslamcıların kullandıkları kavramlar algısız bir bilimi, algıları ise kavramsız bir dini resmetmektedir. Siyasal İslam, algısız modern kavramlar uğruna insan kültürünü atlamıştır. Din, tanrısallık iddiasında bulunmakla birlikte, içinde daha çok insana, onun yapıp-etmelerine, yarattığı kültür ve tarihsel eserlere yer ayırarak sürekli

mitosun tarihsel belge ile karşılaşmasına açık kapı bırakır. Ancak insan yapımı bilgi ve kültür, İslamcılık'ta dinin insanla ve doğa ile temasını sağlayan yaşamsal bağlar olmaktan çıkarılır.

Şahin Filiz, dinsizlik ve cahilliğine, bilgiçlik kılıfı sarıp şu safsataları yazmıştı:

Ancak İslamcılık, en zıt unsurların; aralarında anlamlı bir ilişkinin dahi kurulması kolay olmayan şeylerin tümünün bir arada ve aynı anda İslam'da benzersiz bir şekilde içerildiğini ileri sürerek Hegel'in deyimiyle "soyut kapsamlılık" söylemi geliştirir. Bu söylem, siyasal düzen iddialarına yansıyarak -Erbakan'ın İslami Adil Düzen iddiası gibi- keyfi ve rastlantısal genellemelere doğru evrilir. Hegel'e göre, "Muhammedi Doğu'nun coşkusu soyuttur, soyut olduğu için de her şeyi kapsayıcıdır. Hiçbir şeyin durduramadığı ve kendisini hiçbir şeyle sınırlamayan, hiçbir şey gereksemeyen bir coşkudur. Hegel, fanatizm yatıştıktan sonra geriye gönüllerde yer eden hiçbir töresel ilke kalmadığını ileri sürer. Ona göre coşku zamanla yok olunca "Doğu" en büyük sefilliğe batmıştır…"[1]

Halbuki İslam, hayat ve muamelatla ilgili genel esasları ve temel yasaları ortaya koymaktadır. Evrensel insan haklarına ve çağın ihtiyaçlarına uygun hukuk kurallarını yapmayı ise; Kur'an ve sünnet bağlamında, akli, ilmi ve vicdani dayanaklara bırakır. Dalgaların tesadüfen mantarlara, mantarların kendiliğinden maymunlara… Maymunların ise birdenbire ve rastgele insana dönüştüğüne inanacak kadar süper manyakların, Kur'an'ı ve Erbakan'ı anlayamamaları normaldir. Örneğin; doğal depremler sonucu dağların yarılması, kayaların kopması, rüzgarların çarpışması sonucu, çeşitli madenlerin tesadüfen birbirine karışması üzerine, mükemmel bir bilgisayarın ortaya çıktığını iddia etmek nasıl bir ahmaklık ve şarlatanlık ise; atomların, moleküllerin, hücrelerin, bitki ve hayvan organizmalarının ve hele bir insanın böyle tesadüfler sonucu oluştuğunu söylemek bundan daha büyük bir ahmaklıktır. Bu Darwinist devrimcilerin lideri Doğu Perinçek 1974 Şanlı Kıbrıs Çıkarmamızdan dolayı, kahraman ve kararlı TSK'mızı İŞGALCİ, rahmetli Rauf Denktaş'ı ve Kıbrıslı Milli Direniş kadrolarını ise İŞBİRLİKÇİ sayacak kadar aşağı ve bayağı bir tavır sergilerken, Erbakan tüm emperyalist Batı'nın baskılarına rağmen, bu barış harekâtının başlatılmasının mimarıydı. Erbakan Adil Düzen Projelerini hazırlarken de:

1- Akli selimi

2- Müsbet bilimi

3- Tarihi deneyim ve birikimleri

4- Vicdani kanaat ve tatmini

5- İlahi Dini (Kur'an-ı Kerim'i ve Hadis-i Şerifleri) esas almıştır.

Bu 5 temel ölçüye göre hepsinin ittifakla; iyi, güzel, yararlı ve gerekli gördüğü şeyler DOĞRU; ve yine bu 5 temel ölçünün ittifakla; kötü, çirkin, zararlı ve gereksiz gördükleri ise YANLIŞ sayılmıştır. Filiz Şahin'in iddia ettiği gibi, Erbakan Hoca'nın o alıntı yapılan ilmi tespit ve tahlilleri arasında da asla bir çelişki bulunmamaktadır; tam aksine birbirini açıklayan ve tamamlayan yorumlardır. İslam Düşmanlığına ve şeytanlık damarına "bilimsellik" kılıfı takıp halkımıza yutturacağını sananların marjinal konumları ortadadır ve bu marazlı tavırları yüzünden toplum nezdinde asla saygınlık ve ağırlık kazanmamışlardır, kazanamayacaklardır.

Hak Din bilimin kaynağı ve dayanağıdır!

İslam dini akıl ve vicdan dinidir. İnsan, aklı ile Allah'ın bildirdiği gerçekleri görecek ve vicdanını kullanarak gördüklerinden sonuç çıkarabilecek yetenekle var edilmiştir. Örneğin

akıl ve vicdan sahibi bir insan kendisine hiçbir bilgi verilmese bile evrendeki herhangi bir varlığın özelliklerini incelediğinde bunu üstün bir Akıl, İlim ve Güç sahibinin yarattığını anlayıverir. Veya dünyada yaşamın meydana gelebilmesi için gereken binlerce koşuldan sadece birkaçını görmesi bile, dünyanın insanların yaşayabilmeleri için özel olarak yaratılmış bir gezegen olduğunu anlaması için yeterlidir. Akıl ve vicdan sahibi bu insan, dünyanın tesadüfen oluştuğu gibi bir iddianın akıl dışı olduğunu ise kolaylıkla anlar. Kısacası aklını ve vicdanını kullanarak düşünen her insan Allah'ın varlığının delillerini tüm açıklığı ile görebilir.

Bu nedenle Allah, Kur'an'da insanları çevrelerindeki yaratılış delillerini düşünmeye ve incelemeye davet etmektedir. Tüm evrende var olan mükemmel ve muhteşem sistemleri, canlı ve cansız varlıklardaki harika sanat eserlerini inceleyen, gördükleri üzerinde düşünen ve araştırmaya yönelen her insan Allah'ın üstün aklını, ilmini ve sonsuz gücünü hemen sezecektir. Allah insanları, gökyüzü ve yıldızlar, yağmurlar, bitkiler ve hayvanlar, doğal ve sosyal olaylar, coğrafi farklılıklar gibi konularda araştırma ve inceleme yapmaya yöneltmektedir. Tüm bu varlıkları incelemenin ve araştırmanın yollarından biri ise başta da belirttiğimiz gibi bilimdir. Bilimsel araştırmalar sonucunda elde edilen bilgiler; insanlara yaratılışın sırlarını, Allah'ın sonsuz ilmini, aklını ve gücünü tanıtmaya vesiledir. Ve tarih boyunca insanlığa büyük hizmetler veren bilim adamlarının önemli bir bölümünün Allah'a inanan dindar kimseler olmasının nedeni de budur; bilimin Allah'ın kudretini takdir edebilmenin bir yolu olması...

Allah inancı bilim adamlarına büyük bir huzur ve heyecan kazandırır

Evet din, bilimi teşvik eder ve bilimle uğraşan akıl ve vicdan sahibi insanlar Allah'ın varlığının delillerine çok yakından şahit oldukları için, aynı zamanda güçlü bir imana da sahip olurlar. Çünkü bu insanlar yaptıkları her incelemede, her yeni buluşta Allah'ın yarattığı mükemmel bir sistem, kusursuz bir detay ile karşılaşırlar. Örneğin, gözler üzerinde inceleme yapan bir bilim adamı, yalnızca insan gözündeki kompleks sistemi gördüğünde bile bunun asla tesadüflerle ve aşamalı geçişlerle meydana gelemeyeceğini anlayacaktır. Biraz daha incelediğinde, gözün oluşumundaki her detayın mucizevi bir yaratılışı olduğuna şahit olacaktır. Gözün birbiriyle tam bir uyum içinde çalışan onlarca ayrı parçadan oluştuğunu fark edip onu yaratmış olan Allah'a olan hayranlığı kat kat artacaktır.

Aynı şekilde evreni inceleyen bir bilim adamı, kendini bir anda binlerce mucizevi dengeyle karşı karşıya bulacaktır. Sınırlarını belirlemenin mümkün olmadığı uçsuz bucaksız uzayda yer alan milyarlarca galaksi ve bu galaksilerdeki milyarlarca yıldızın büyük bir uyum içinde varlıklarını sürdürebilmesi ona büyük bir araştırma şevki kazandıracaktır. Bunlardan dolayı, iman sahibi bir insan bilimsel araştırmalar yapmak ve evrenin sırlarını öğrenmek konusunda, son derece istekli ve kararlı olacaktır. Çağımızın en büyük dehası olarak kabul edilen Albert Einstein bir yazısında iman eden bilim adamlarının dinden aldıkları bu ateşleyici gücü şöyle açıklamıştır:

"Evrenle ilgili dini duygunun bilimsel araştırmaların en güçlü ve en soylu nedeni olduğu kanaatindeyim. Şüphesiz ki bu duyguyu, bilimsel zihniyeti ile ilk kuranlar en kuvvetli sezmişlerdi. Evrenin yapısını, bilimsel ve akılcı bir şekilde anlamak, insana en derin iman duygusu verir. Yıllarca mesai sonunda kavradıkları evren anlayışı, Kepler ve Newton'a böyle derin duygular vermiştir. Bilimsel araştırmaların yalnız pratik alanında kalanlar, bu konuda her zaman her yerde yanlış açıklamalara düşmüşlerdir. Ancak hayatlarını tamamen bilimsel araştırmalara vermiş olanlarındır ki, bu seziş ve ilham, kalplerine dolar ve ancak bu çapta adamlardır ki, binbir güçlüğe rağmen bu aramalarına devam ederler. Onlar bu kuvveti din duygusundan alırlar. Bir çağdaşımız pek doğru olarak şöyle demiştir: Bizim materyalist çağımızda en derin din duygusunu, pozitif bilim yolunun ilk arayıcıları sezmişlerdir."[2]

Johannes Kepler ise: Yaratıcı'nın eserlerindeki lezzeti tatmak için bilimle ilgilendiğini söylerken, tarihin en büyük bilim adamlarından biri olan Isaac Newton, bilimsel araştırmalarını yapma çabasının ardındaki sebebin Allah'ı bulup tanımak isteği olduğunu ifade etmiştir. Bu sözler dünya tarihinin en önemli bilim adamlarından sadece birkaçına aittir. Bu kişiler ve - ileriki bölümlerde inceleyeceğimiz - bunlar gibi daha yüzlerce bilim adamı evreni inceleyerek Allah'ın varlığına iman eden, Allah'ın ihtişamla yarattığı kanunlardan ve olaylardan etkilenerek, daha fazlasını keşfetme isteği duyan kimselerdir.

Görüldüğü gibi, Allah'ın evreni nasıl bir yaratılışla var ettiğini görebilme isteği, tarihte pek çok bilim adamının en büyük motivasyon kaynağıdır. Çünkü evrenin ve canlıların yaratılmış olduklarını kavrayan bir insan, aynı zamanda bu yaratılışta bir amaç olduğunu da kavrayacaktır. Amaç ise doğal olarak bir anlam oluşturacaktır. Bu anlamı kavrayabilmek, delillerini bulmak, detaylarını incelemek isteği, bilimsel çalışmalara büyük bir güç kazandıracaktır. Ancak eğer evrenin ve canlıların yaratılmış oldukları gerçeği reddedilirse, bu anlam ve amaç da ortadan kalkacaktır. Örneğin materyalist felsefeye ve Darwinizm'e inanan bir bilim adamı, evrende hiçbir amaç olmadığını, her şeyin kör tesadüflerin sonucu ortaya çıktığını savunmaktadır. Bu durumda evreni ve canlıları araştırmanın da gerçek bir anlamı kalmamaktadır. Einstein bu gerçeği, "Din duygusu ne zaman kaybolsa bilim, ilhamı olmayan bir deneyciliğe dönüyor"[3] sözüyle anlatmaktadır.

Darwinist ve dinsiz yaklaşımla, Dini inkâr eden bir bilim adamının hedefleyebileceği yegâne amaç ise; yaptığı bir buluşla ünlü olmak, tarihe ün salmak, ya da çok para kazanmak dışında ne olacaktı? Bu hedefler ise onu samimiyetten ve bilimsel dürüstlükten ayıracaktır. Örneğin bilimsel bulgulara dayanarak vardığı bir sonucu, bu sonuç bilim dünyasında hâkim olan yaygın kanıya ters düştüğü durumda; ününden ve unvanından olmak, kınanmak, küçük düşürülüp aşağılanmak gibi endişelerle ilmi gerçekleri gizlemek durumunda kalacaktır.

İşte akılsız ve asılsız Evrim teorisinin uzun bir zamandır bilim dünyasında kabul görmüş olması, bu samimiyetsizliğin bir ispatıdır. Gerçekte bilimsel verilerle yüz yüze kalan çok sayıda bilim adamı, evrim teorisinin canlılığı ve harika yaratılışı açıklamaktan çok uzak olduğunu görmekte, ama sırf tepki çekmemek için buna sahip çıkmamaktadır. İngiliz fizikçi H. S. Lipson bu konuda şu itirafı yapmaktadır:

“Canlılar hakkında Darwin'in bildiğinden çok daha fazlasını biliyoruz. Örneğin sinirlerin nasıl çalıştığını biliyoruz ve bence her sinir elektrik mühendisliği yönünden bir şaheserdir. Ve bizim vücudumuzda bunlardan milyarlarcası vardır... Bu durumda benim aklıma gelen kelime "İlahi tasarım"dır. Ama biyolog meslektaşlarım bu kelimeden hiç hoşlanmamaktadır.”[4]

Bu yüzden yaratılışı ifade eden "tasarım" kelimesi, sırf bu kelimeden hoşlanılmadığı için bilimsel literatürün dışında tutulmakta, çok sayıda bilim adamı da bu dogmatik ve despotik tutuma boyun eğmek zorunda kalmaktadır. Lipson, bu gerçeği şöyle açıklar:

“Aslında evrim bir anlamda sözde bilimsel bir din haline geldi; hemen hemen bütün bilim adamları bunu kabul etti ve birçoğu onunla uyumlu olması için gözlemlerini eğip bükmeye mecburiyet hissetti.”[5]

Bu çarpık durum, 19. yüzyılın ortalarından itibaren bilim dünyasına hâkim olmaya başlayan "dinsiz bilim" aldanışının bir sonucu olmaktadır. Einstein'in belirttiği gibi "Dinsiz bir bilim topaldır."[6] Bu yüzden de bu aldanış, hem bilim dünyasını yanlış hedeflere kaydırmış, hem de bu hedeflerin yanlışlığını görmelerine rağmen kayıtsız kalan korkak ve uysal bilim adamları ortaya çıkarmıştır.

Samimi bir Müslüman ve makine ve teknoloji alanında çağımızın en önemli bilim adamlarından olan Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca'nın; İlmi, insani, Milli ve İslami projelerini anlamaya beyin kapasiteleri yeterli olmayan Darwinist zırvacılar, veya Adil Düzen projelerinin, Siyonist sömürü düzenlerini, Kapitalist ve Komünist sistemlerini yıkıp insanlığı kölelikten kurtaracağını fark eden barbarlık baronları, bütün şeytani planlarını Erbakan düşmanlığı üzerine kurgulamışlardır. Şahin Filiz zavallısının ve Darwinist-Ulusalcı Aydınlık'ın da bu şeytani şebekenin kiralık kuklası oldukları böylece ortaya çıkmaktadır.

Erbakan'a hıyanet ve evrensel projelerini kösteklemek karşılığı iktidara taşınan ve çok çiğ ve çirkin bir din istismarıyla Milli ve manevi değerlerimizi tahribata çalışan AKP iktidarına ve Sn. Erdoğan'a şimdi sahip çıkan Aydınlıkçıların, niye halâ Erbakan'a sataşıp durduklarını ise, iz'an ve vicdan sahipleri herhalde anlayacaklardır.

Kaynaklar:

[1] Şahin Filiz / Aydınlık / 15.9.2017

[2] Albert Einstein, Ideas and Opinions, Crown Publishers, New York, 1954

[3] Letter to Maurice Solovine, 1 Ocak 1951; Einstein Archive 21-174, 80-871, Letters to Solovine'de yayınlandı, s. 119

[4] H. S. Lipson, A Physicist's View of Darwin's Theory, Evolutionary Trends in Plants, vol. 2, no. 1, 1988, s. 6

[5] H. S. Lipson, A Physicist Looks at Evolution. Physics Bulletin, vol. 31 (1980) s. 138

[6] Albert Einstein, Science, Philosophy, And Religion: A Symposium,- 1941, ch1.3

İNDİRGENEMEZ BÜTÜNLÜK ÇÜRÜTÜLDÜ MÜ?

Nihal Balcı-mikrobiyolog-Temmuz 2020 523. Sayı-zaferdergisi

1800'lerin ortalarında, Darwin, bu kadar çeşitli ve karmaşık canlının nasıl doğal olaylarla oluşabileceğini açıklamak istemişti. 'Türlerin Kökeni' adlı kitabında geliştirdiği teori hakkında şunları söyler:

"Eğer karmaşık bir organın, sayısız, peş peşe, küçük değişikliklerle oluşmadığı kanıtlanabilirse, teorim kesinlikle yıkılır. Fakat öyle bir durum göremiyorum." (Darwin 1859, 158)

Burada Darwin, teorisinin tedrici bir sistem üzerine kurulu olduğunu vurgular. Doğal seleksiyon, organizmaların uzun bir zaman içerisinde, minik adımlar ile gelişmesi anlamında kullanılır. Eğer bu gelişme çok hızlı, ani ve büyük adımlarla olursa, doğal seleksiyondan başka bir mekanizmanın bu süreci yönlendirdiği düşünülür.

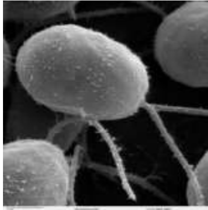
Bu tedrici doğal seleksiyon mekanizması, biyolojide bazı şeyleri açıklasa da her şeyi açıklayamıyor. Açıklayamadığı ana sorunlardan biri hücre içerisinde bulunan "indirgenemez bütünlük"teki sistemler.

Bu terimi bilim dünyasına kazandıran Lehigh Üniversitesi Profesörü, ve "Darwin'in Kara Kutusu" kitabının yazarı Michael Behe 'indirgenemez bütünlük'ü, "birbiriyle uyumlu ve birlikte çalışan parçalardan oluşan bir sistem" olarak tanımlıyor. Bu sistemde parçalardan

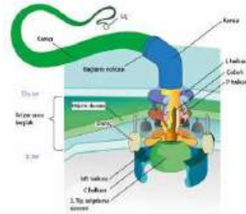
herhangi birinin çıkarılması bütün sistemin artık işlevini görememesi anlamına geliyor. (Behe, 2001)

Çalışan her sistemin indirgenemez olmadığını da vurgulayan Behe, örneğin bir insanın bir gözünü veya kolunu kaybetmesi durumunda bunun talihsiz bir durum olsa da hayatta kalabileceğini; bir arabanın farının kırılsa da yine çalışıp sürülebileceğini söylüyor. Fakat hücredeki bazı moleküler makinalar herhangi bir parçanın eksikliği durumunda işlev göstermiyor. İndirgenemez bütünlükten kasıt da bu.

Behe, konunun daha iyi anlaşılması için bir fare kapanını örnek gösteriyor. Kapanın bir tahta platformu, bir yayı ve birkaç farklı parçası vardır. Bunlardan herhangi birini çıkartırsanız, yarım veya çeyrek kapasite ile çalışan bir kapan olmaz, işlevini tamamen kaybeder. Oysa hücredeki moleküler motorlar bu küçük aletle karşılaştırılamayacak kadar karmaşık, boyut olarak son derece küçük, fakat onun gibi indirgenemez bir 'bütün'dürler.

Resim 1

Resim 2: https://en.wikipedia.org/wiki/Flagellum#/media/File:Chlamydomonas

Bazı bakteriler tarafından sıvılar içinde hareketi sağlayan yukarıdaki kamçı, bir motor vasıtası ile döndürülmektedir. İnanılmaz hız kazandıran bu kamçı sayesinde bakteri hücreleri bir saniye içerisinde yaklaşık 60 hücre boyu kadar ilerleyebilirler. Bu sayede bir bakteri 245 gün içerisinde bir kilometrelik yolu kat eder. Bu size yavaş gibi görünse de bakterilerin boylarının mikrometre ile ölçüldüğünü düşünürseniz ölçüler eşitlense, bu hız bir çitanın hızının yaklaşık iki katından fazladır.

Kamçının, bir pervane işlevi gören ipliksi kuyruğu, bakteriyi sıvı içerisinde ileri doğru iter. Pervane bir çengel içinden geçerek hareket miline bağlanır. Hareket mili ise motora bağlıdır. Motor, rotasyon için gerekli enerjiyi sağlamak için, hücre dışındaki asit veya sodyum iyonlarının hücre içine akışını kullanır. Aynı bir kayık motorunda hareket eden pervanenin bağlı olduğu motorun sabit olduğu gibi, kamçı motorunu da yerinde tutmaya yarayan proteinler vardır. Araştırmalar kamçının tamamen fonksiyonel olabilmesi için 30 ila 40 arasında protein gerektiğini söylemektedirler. Bu proteinlerden yarısı, adeta bir makine olan

kamçının, yapım aşamasında, diğerleri ise son halinde görev alır. Görev yapan parçalar olan proteinlerden herhangi birinin olmadığı durumda çalışan bir kamçı yapılamaz.

Bir mikroskobun altında milimetrenin yüz binde biri eninde ve binde biri boyunda olan bu canlı makinenin döner hareketini gören insan şu soruyu sormadan edemiyor:

Bu mükemmel sanat eseri motor nasıl evrimleşmiştir? Motorun çalışabilmesi için gerçekleşmesi gereken bunca basamak varken ve bir tek eksik parça veya işlemde her şeyin yine başa döneceği düşünülünce, Darwin'in doğal seleksiyon mekanizmasının, tesadüfi mutasyonlar ile gerekli değişiklikleri yapıp, istenilen proteinleri zamanla yavaş yavaş ortaya çıkarabilmesi iddiasını anlayıp kabul edebilmek çok zor.

Çünkü Darwin'e göre az çalışan, daha basit bazı yapılar doğal seleksiyon tarafından seçilir, sonra gitgide gelişir, 'yeni modeller' oluşur ve en son tam çalışır halini alır. Birkaç veya daha fazla proteinin bir araya gelmesi ile oluşan ara formlar ise çalışmayan bir yapı olacaktır, ve bu durumda doğal seleksiyonun bunları elemesi gerekir. Elenirse nasıl yeni nesillere aktarılıp evrimleşecektir?

Bu durumu daha da zorlaştıran başka meseleler de mevcut:

Bakterideki motorda aynı zamanda oldukça girift bir kontrol mekanizması var. **Bu mekanizma kamçının dönmesini, durmasını, gerekirse ters dönüp canlının aksi yöne doğru hareket etmesini sağlıyor.** Yani doğal seleksiyon ve rastgele mutasyonlar sadece kamçının değil, bu kontrol mekanizmasının da kökenini açıklamak durumunda. Yapı taşlarının kökeni açıklansa bile, işlev gösterecek şekilde birbirine monte edilmesi ise ayrı bir sanat, ilim ve iradeyi, yani bu eseri ortaya koyan bir Alîm, Hakîm, Musavvir'i gerektiriyor.

Rabbimizin bütün yaratma mekanizmalarının anlatıldığı bir kitap yazılsa "Doğal Seleksiyon" denilen şey onun sadece küçük bir bölümü olabilir; bunca karmaşık ve mükemmel canlının ortaya çıkışını tek başına bu mekanizma ile açıklamaya çalışmak bir iki kelime ile bir romanı yazmaktan kat kat daha zordur. Kendiliğinden olabilmesi ise imkânsızdır. Küçük adımlar olduğu düşünüldüğü için kendi kendine olabildiğini zannetmek ise o küçük denilen adımların ne derece özen, sanat, ilim, irade gerektirdiğini bilmemekten kaynaklanmaktadır. Doğal seleksiyon sadece bir mekanizmanın adıdır, ve bazı durumlarda yaratmanın bir şeklidir. Fakat indirgenemez bütünlükteki yapılar bize üzerlerindeki sanat ve Sanatçı'ya işaret ile beraber, yaratmada doğal seleksiyon mekanizmasından farklı, çok başka mekanizmaların da olduğuna işaret ediyor.

(Devam edecek)

İNDİRGENEMEZ BÜTÜNLÜK ÇÜRÜTÜLDÜ MÜ? II

Nihal Balcı-mikrobiyolog-Ağustos 2020 524. Sayı

Darwin'in diğerlerine göre fazlaca ciddiye aldığı, en zorlu eleştirmenlerinden olan, George Mivart "Genesis of the Species (Türlerin Ortaya Çıkışı)" kitabında doğal seleksiyonu hedef alır. Bu konuya kitabının özel bir bölümünü ayıran Mivart, "Kanat ve göz gibi karmaşık, ve

tamamlanmış yapıların; bir kuşun bir dalda kamufle olması, bir böceğin bir sopa veya yaprağa benzemesi gibi olayların doğal seleksiyon ile bakım ve korumalarını kolayca anlayabiliyoruz. Fakat, evrim uzunca bir dizi ara evrelerle ilerliyorsa, ortada 'hiçbir şey' yok iken bu kadar ayrıntıya doğal seleksiyon ile nasıl ulaşılabilir? %2'si tamamlanmış bir kanatla uçamaz, yanında gizleneceğiniz bitkiye 'azıcık' benzemekle çok fazla korunma sağlayamazsınız. Başka bir deyişle, doğal seleksiyon, ancak şu anda gördüğümüz ayrıntılı halleriyle kullanılabilen bu yapıların, başlangıç evrelerini nasıl açıklayabilir?" (Mivart, 1871) diyerek Darwin'in Evrim Teorisinin ana probleminin altını çizer.

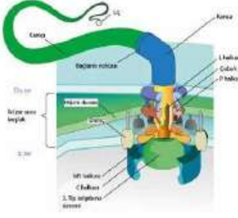

Evrim teorisine göre hayat ilk suda başlamış, daha sonra canlılar evrimleşerek karaya geçiş yapmışlardır. Herhangi suda yaşayan bir canlının karaya geçişi binlerce farklı değişikliği gerektirir. Karada hareket için gerekli kol ve bacaklar, sudaki gibi ağırlığın bir kısmının kaldırılamayacağı için farklı bir iskelet sistemi, hücre içindeki suyun buharlaşıp vücudun susuz kalması, derinin kuruması, yumurtaların kuruması ve yavrunun ölmesi, ve akciğerler gibi oksijen alımını gerçekleştirecek yapıların bulunması gibi çok fazla problem halledilmeden karaya çıkmak mümkün olmaz.

Fakat Darwin'in teorisinde iddia ettiği şekilde tüm bu değişiklikler yüzbinlerce yılı göz önüne alsak bile sadece seleksiyon(*) ile nasıl olacaktır?

Bir canlı düşünelim ki, sudan karaya çıkmak üzere. Az işlev gören kol ve bacaklarla bazı hayati fonksiyonlarını görebileceğini ve hayatta kalabileceğini farz edelim. Bazı mutasyonlar ile de yavaş yavaş bir ciğeri veya solunum yapan derisi oluşmaya başlasa, sözgelimi %1'lik işleyen bir ciğeri veya solunum yapan bir derisi olsa, bu balık karaya çıkarsa, bu ortamda yaşayamaz, doğal seleksiyon tarafından elenir, yani yok olur. Çünkü bu ortam için "fit" değildir. Bu durumda ciğer oluşumu için gerekli, faydalı genler de yeni nesle aktarılmaz. Bu tür bir evrim için de bu varlığın önce canlı olması gerekir. Canlının çıkmaya çalışıp nefes alamayınca geri suya döndüğünü farz edelim. Bu canlı ve onun neslinden gelen tüm ailesi yüzyıllar boyunca, karaya çıkmak için yüzlerce mutasyonun hepsinin denk gelip, sonra da proteinlerinin sentezlenip gelişe gelişe tam işleyebilen bir ciğeri olan bir torunları olana kadar beklemesi nasıl kabul edilebilir?

Bir canlı kendi yaşamı için, yediği gıdaları enerji elde etme, büyüme ve üreme için kullanması gerekirken yüzyıllar sonraki torununun bir gün karaya çıkabilme ihtimali için, ileri görüşlülük ile enerjisini, kullanmadığı proteinler ve yapılar için harcaması ve her nesilde istenen özellik çıkana kadar, bu fedakârlığın tekrarlanması mantıklı mıdır? Yaptıkları bu fedakârlık Darwin'in "survival of the fittest" (en iyi ve formda olanın hayatta kalması) kuralına uyar mı? Kendisi için gereksiz bu parçalar minimum çalışır haline gelene kadar hücrenin neresinde saklanacaktır? Zamanı gelince nasıl ve nerede bir araya getirilecektir? Zamanın gelip gelmediğini anlamak için arada nesilden nesile deney ve tecrübeler yapılacak, olmazsa geri yine suya dönüp, bu önemli iş yeni nesle mi havale edilecektir?

Embriyolog ve bilim tarihçisi, Soren Lovtrup, “Darwinism: The Refutation of a Myth (Darwinizm: Bir Efsanenin Tekzibi)” kitabında bazı eleştirenlerin Darwin’in öğretilerine dini sebeplerle karşı çıktığını, fakat bunların azınlıkta olduğunu; çoğu karşıtının ise tamamen bilimsel esaslarla tartıştıklarını söyledikten sonra, bunu şu şekilde açıklar:

“Bir yığın yenilik, küçük küçük adımların birikimi ile elde edilemez. Edilse bile, bunu doğal seleksiyon yapamaz. Çünkü başlangıç ve ara evreler avantajlı değildir.” (Lovtrup, S. 1987)

Elbette bütün bu zorluklar, her şeyin tesadüflerle, bir yaratıcıya ihtiyaç olmadan meydana geldiğine inananlara göredir. Bir bilgisayarın ortaya çıkmasını bir mühendisin bilgisi ve sanatıyla yapmasıyla açıklamak yerine, o bilgisayarın tüm parçalarının yavaş yavaş kendiliğinden eklenerek, işe yaramayan parçaların tesadüflerle ayıklanarak, milyonlarca yılda mükemmel hale geldiğini iddia etmekten daha mantıksızdır.

Yaratıcıyı kabul eden bir insan ise onun çok farklı yöntem ve şekillerle, gerekirse yavaş yavaş inşa ederek, gerekirse büyük adımlarla hızlı, hatta ani yaratabileceğini ve hepsine yetecek güç, kudret ve ilmi olduğunu da kabul eder; bu imanla baktığında örneklerini âlemde de görür.

Böyle söylemek, veya indirgenemez bütünlükte olan, yavaş yavaş değil ani büyük adımlarla oluştuğu görülen canlı yapılar göstermek doğal seleksiyonu tümden reddetmek anlamına gelmez. Tüm yaratma mekanizmaları bir kitaba toplansa doğal seleksiyon bu kitabın sadece bir bölümü olabilir. Böyle bir kitabın hatta şu anda bilip isimlendiremeyeceğimiz daha çok kısımları olacaktır. Bununla beraber herhangi bir olayın mekanizmasını veya niteliklerini keşfedip detayları ile anlatmak, ona isim vermek, ne olayın güzelliğini ve önemini gözden düşürmeye ne de bir yapanının olmadığını iddia etmeye sebep olmamalıdır. Bu, güzel ve zor bir yemeğin nasıl yapıldığını ve lezzetinin püf noktalarını öğrenip, “Aslında hiç de lezzetli değilmiş,” deyip, aşçıyı reddetmeye benzer. İşte bilim adamları bir olayın veya canlının nitelik ve özelliklerini tarafsız anlatıyorlar ise bu bilimdir. Fakat “Ben bunu tarif ettim, demek ki bir yaratana ihtiyaç yokmuş,” diyor ise tarafsız değildir, hatta dogmadır.

Konuyu Risale-i Nur’daki şu cümle ile bitirelim: “Eğer cilve-i ferdiyete ve sırr-ı ehadiyete göre olsa, hadsiz derece bir suhulet (kolaylık), belki vücub derecesinde bir kolaylık olur. Eğer ferdiyete verilmezse, hadsiz derece müşkül ve gayr-ı mâkul, belki imtina derecesinde bir suûbet (zorluk) olacak. Hâlbuki kâinattaki mevcudat, nihayet derecede külfetsiz olarak ve suhuletle ve kolaylıkla, gayet mükemmel bir surette vücuda gelmeleri, cilve-i ferdiyeti bilbedâhe (apaçık) gösteriyor ve her şey doğrudan doğruya Zât-ı Ferd-i Zülcelâl’in sanatı olduğunu ispat ediyor.” (Nursî, Lem’alar)

(*) Doğal seleksiyon (doğal seçilim): Evrim teorisinde, o çevredeki doğal şartlara uyum sağlayan ve güçlü canlıların hayatta kalıp neslini devam ettirebilmesi, güçsüz veya uyumsuz olanların yok olması anlamında kullanılan bir kavramdır.

Oysa hiçbir şey tesadüfen ve kendi kendine olmaz. Yaratan da, yaşatan da; hayatı ve ölümü veren de; öne geçiren de, geride bırakan da Allah'tır. Evrende her şey bilerek ve tercih ederek iş gören bir iradeyi göstermektedir.

DARWİN, TAVUS KUŞLARINI NEDEN SEVMEZDİ?

Prof. Dr. Sefa Saygılı-Nisan 2020 520. Sayı

Sülün familyasından olan tavus kuşları, son derece güzel görünümlü ve ihtişamlı kuyruğu ile Allah'ın sanatının en sıra dışı eserlerinden biridir.

Tavus kuşunu ilk gördüğümde hayretle ve hayranlıkla izlediğimi hatırlarım. Edalı bir tavırla, sanki kendisine refakat eden maiyeti varmış gibi yürümekteydi. Gözlerimle onu takip ettiğim halde beni umursamaz gibi davranmıştı.

Aslında bu tavır bana özel değildi. Çünkü tavus kuşlarının senelerce onlara yakın olanlara karşı da tutumları değişmez. Eğer elinizde yiyecekle giderseniz lütfen yerler. Eli boş gittiğinizde de adeta onların emrinde bir hizmetçiymişsiniz gibi tavır alırlar.

Tavus Kuşunun Üniforması

Tavus kuşu doğduğu zaman pek çirkin görünümlüdür. Yavru kuş, yaz gecelerinde lambanın etrafına toplanan iri pervanelerin rengindedir. Bütün tüylerinin şekillenmesi iki sene sürer. Üçüncü senede de tüyler gereken en olgun görünümü alır. Hayatının geri kalan kısmında kendi güzelliğini korumaktan ve ileri geri oynamaktan başka bir işi olmayacaktır.

Tavus kuşunun aslında her tarafı çekici değildir. Ayakları büyük, bacakları sıskadır. Mavi-siyah bir paltonun altına haki renkte pantolon giymiş gibidir. Gerçek şudur ki, kuyruğu kapalı olduğu zaman bu hayvanı gülünç olmaktan kurtaran tek şey hali ve tavrıdır. Parlak tüylü, en güzel renklerin harmonisine sahip mükemmel kuyruğu açık olduğu zaman ise insana değişik duygular ilham eder. Kuyrukları açıkken 120-130 cm'yi bulur. Tavus kuşunun kuyruğu; sahip olduğu harika renkler ve göze hoş görünen desenler ile Allah'ın Sani isminin en güzel tecellilerinden biridir.

Tavus kuşu kendini şiddetle sallayarak dikkat çekici, muhteşem güzellikteki kuyruğunu yelpaze gibi açar. Ve sonra henüz kimsenin görmesine fırsat vermeden seyircisine arkasını döner. Çoğunlukla seyirci, kuşu önden görmek için etrafında yürümeye başlar; fakat kuş da dönmesine devam eder. Yapılacak şey, kuşun size döneceği turuna kadar beklemektir. İşte o zaman onun etrafında yeşil bronz renkli bir daire şeklinde harika, göz okşayıcı haleler görürsünüz. Üstelik bahar ve yaz aylarında tüylerinin tam olduğu zaman tavus kuşu çok çalımlı yürür.

Freudçular kuşun sadece dişisinin yanında kuyruğunu açtığını iddia ederler. Oysa doğalı bir iki saat olmuş bir yavru tavus bile tırnak büyüklüğündeki kuyruğunu açarak çalımlı hareketler

yapar. Kuyruğunu açarken sık sık sesini de yükseltir. Sanki dünyanın merkezinden ayağına bir şok dalgası gelir ve vücudundan dışarı yansır. Ee-oo-ii! Melankolik bir sestir bu. Fakat dişi, bu şekilde feveran etmez. Geceleri bu bağırışlar daha alçak perdedendir. Bahar ve yaz aylarında ise birkaç kilometre öteden bile duyulabilir.

Tavus kuşları kuyruklarını kullanarak düşük frekanslı bir ses çıkarırlar. Tavus kuşlarının kur yapmak için tüylerini titrettiklerinde çıkan düşük frekanslı 'infrasound' olarak adlandırılan bu sesi insanlar duyamazlar. Araştırmacılar bu tüy titretme sesini kaydedip dişi tavus kuşuna dinlettiklerinde onun bu sese, duyulabilen tüy titreme sesinden daha duyarlı olduğunu tespit ettiler. Tavus kuşu bu sesi, etraftaki avcılara yerlerini belli etmeden sadece dişisine duyurmak için kullanır.

Darwin, Tavus Kuşlarını neden sevmezdi?

Darwinistler, canlıların hayatta kalabilmek için değişim geçirdiklerini ileri sürerler. Peki, öyleyse tavus kuşları neden yırtıcı hayvanların birkaç kilometre öteden bile görmesine sebep olan parlak, canlı renklere sahip oldular? Görünümleriyle, hareketleriyle adeta av olmak için yalvaran bu kuşlar, nasıl oldu da hayatta kaldılar? Onun av olmasına sebep olacak büyük, gösterişli, fakat hantal kuyruğunun, hayatta kalması için ne faydası vardır? Demek ki, tavusun bu gösterişli şekli hayatta kalma mücadelesinden daha başka bir amaç içindir. O amaç ise, şuurlu seyircilere Allah'ın sanatını göstermektir.

İşte bu büyük hikmeti bilmeyen Darwin, tüm diğer canlılar gibi tavus kuşunun muhteşem görünümlü, sanat harikası tüylerinin de tesadüfler sonucunda meydana geldiğine inanır. Ancak hiç kimse böylesine ihtişamlı ve mükemmel özelliklere sahip tüylerin tesadüfen oluştuğuna inanmaz.

Bu sebeple Darwin, hayata bakışının ne kadar saçma olduğunu yüzüne vurduğu için, **"Bir tavus kuşu gördüğümde midem bulanıyor, çıldıracak gibi oluyorum"** demiştir. Yani tavus kuşları sadece kuyruklarını değil, iddiaları çöpe giden Darwin'i de titretirler.

Hiç şüphesiz tavus kuşunun tüylerinde kristal moleküllerini bir araya getirip düzenleyen ve onlardan harika desenler çıkaran Allah'tır. Bu Kuran ayeti ise varlık âlemini tesadüflerin değil, kimin böyle muhteşem ve harika yaptığını açıkça ifade ediyor: **"O Allah ki, Yaratan'dır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, şekil ve suret verendir. En güzel isimler Onundur. Göklerde ve yerde olanların tümü Onu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir."** (Haşr Suresi, 24)

Evet, duyuyor musunuz? Bu ayete cevaben her varlık sanatlı yaratılışıyla "Allah elbette doğru söyledi" diyor.

EVRİM PUTUNU KIRMAK NEDEN ÖNEMLİ?

Elif E. Bayraktar-Ocak 2019 505. Sayı- zaferdergisi

Evrim inkarın kaynağı; bilim Yaratıcıyı tanımanın yoludur.

"Neden evrim teorisi bu kadar önemli?" gibi sözlerle, yapılan fikir mücadelesini kendilerince küçümseyen ya da "Artık Darwin'e kimse inanmıyor, o nedenle bu konuda çalışmak gereksiz" diyerek önemsemeyen birçok insanla karşılaşıyoruz. Bu sözler gerçek dışı mantıklara dayanıyor ve çoğu zaman inananların evrim ile mücadelesinin hızını kesmeye yönelik. Bu gibi iddialar, gerçekte yıllardır bize 'bilim' diye dayatılan evrim teorisi ile fikir mücadelesinden kaçmanın bahaneleridir.

İnsanların bu mazeretlerin ardına sığınmalarının sebepleri nelerdir?

En önemli sebep, bilgi yetersizliğidir ve bu nedenle evrim teorisine duyulan korkudur. Evrimin bilimsel delilleri bulunduğunu zanneden birçok insan, bu fikir mücadelesinin bilime karşı yapıldığını zannediyor. Hatta bazı kişiler bilimin evrimi ispatladığını, evrim konusuyla ilgilenecek olurlarsa etkilenip inançlarının zayıflayacağından endişe ediyor. Bunların tümü çok gereksiz korkular. Çünkü bilim, evrimin bilim dışı olduğunu göstermiştir. Son yıllarda ortaya çıkarılan her yeni bulgu, evrim teorisinin bir yalan ve aldatmacadan ibaret olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yaratılış ise apaçık bir gerçek olarak ve tüm kanıtlarıyla gözler önündedir. Bilim, tüm kâinatı Allah'ın yoktan yarattığını, evrim teorisinin ise bilimsel hiçbir değerinin olmadığını açıkça kanıtlamıştır.

Evrim Teorisi Nasıl Tabuya Dönüştü?

Bütün bu gerçeklere rağmen materyalist güçlerin denetimindeki medya ve akademik kaynakların telkinleri öylesine etkilidir ki, evrim teorisi bir tabuya dönüşmüştür. Evrimi inkâr etmek hatta eleştirmek, bilimle çelişmek gibi gösterilir.

Batının popüler bilim dergileri ve onların yerli taklitleri, insanların evrim teorisini benimsemesi amacıyla yapılan propagandanın öncüleridirler. Bilimsel kaynaklar, ansiklopediler ve biyoloji kitaplarının bu konudaki rolü de görmezden gelinemez.

Eski bir evrimci olan Douglas Dewar, evrim ile medya arasındaki önemli ilişkiye şöyle dikkat çekiyor:

"Evrimcilerin basını ele geçirmelerinin önemini pek az insan kavramıştır. Bugün pek az dergide evrim teorisini reddeden makale çıkar. Hatta (Batı'da) dini dergilerin bile birçokları, insanın hayvan soyundan geldiğini kabul eden modernistlerin elindedir... Genel konuşursak bütün gazetelerin yazı işleri müdürleri, evrimi ispat edilmiş bir olgu olarak bilmekte ve teoriye karşı çıkan herkesi de cehalet ve delilikle suçlamaktadırlar... Yayınevleri, yürürlükte olan bir teoriye karşı çıkıp da üzerine hücumlar toplayacak veya rağbet görmeyecek bir kitabı basmazlar... Böylece halk, meseleyi tek yönlü olarak öğrenir. Normal bir insan, evrim teorisini, yerçekimi kanunu gibi ispat edilmiş bir gerçek olarak bilmektedir." [Douglas Dewar, İnsan: Özel Yaratık, s. 103-104]

İnsanlar yıllarca bu telkinler nedeniyle evrimin bilim olduğunu zannettiler. Ve evrimle mücadelenin de bilime açılmış bir savaş olduğunu düşündüler. Oysa Darwinizm'in ideolojisi, yukarıda da belirttiğim gibi, Allah'ın varlığını ve yaratışını inkâr etmek üzerine kurulmuştur ve savunulma amacı yalnızca Materyalizm'e bir dayanak sağlanmasıdır. Evrim teorisi,

Rabbine karşı sorumlu olduğunu insana unutturmak ister. Rastlantıların eseri olan bir çeşit hayvan olduğunu telkin eder ve insanı orman kanunlarına göre yaşamaya yönlendirir.

Evrim yanlıları evrimi gerçek olduğu için değil, Richard Dawkins'in de "Darwin, entelektüel anlamda tatmin olmuş bir ateist olmayı mümkün kılmıştır." [The Blind Watchmaker s. 6] dediği gibi entelektüel açıdan Allah'ı inkâr edebilmeye sözde mantıklı kılıf olduğu için savunurlar.

Sosyal Darwinizm

Darwinist felsefenin 150 yıldır insanlığa verdiği zararı bilmemeleri nedeniyle, yapılan fikir mücadelesinin ne denli hayatî olduğunu insanlar anlayamıyor olabilirler. Evrim teorisi konusunda yeterince bilgi sahibi olmayan ya da detaylarını incelememiş olan insanlar, bu tehlikenin bilincinde değillerdir. Oysa insanlığa yıllardır kan, gözyaşı ve acılar yaşatan sosyal sorunların ve ahlâki dejenerasyonun temelinde evrim teorisi vardır.

Yıllardır insanlığı mutsuzluğa sürükleyen ve milyonlarca masum insanın ölümüne sebep olan komünizm, faşizm, ırkçılık, kapitalizm kaynaklı savaşlar ve bugün de süren terörün asıl kaynağı Darwinizm'dir. Teorinin dayattığı çarpık iddialar, öldürmeyi, köleleştirmeyi ve sömürmeyi, insanların adeta bir 'doğa kanunu' olarak anlamalarına sebep olmuştur. Bu yüzden zayıf, güçsüz ve hasta insanların yok edilmesi, güçlü ve zengin insanların ise üstün konumda olması gerektiği insanlara doğal gelmiştir. Evrime göre, doğada acımasız bir yaşam mücadelesi, güçlünün güçsüzü ezdiği ve sonunda güçlünün hayatta kaldığı bir çatışma vardır. Darwinizm'i benimseyen söz konusu ideolojilerin mensuplarınca toplumda bir sınıf çatışması oluşturularak, insanlığın gelişip, modernleşeceği zannedilmiştir.

Bugün dünyada milyonlarca insan, açlık çeker, zulüm görür, haksızlıklara uğrar ve yurdundan sürülürken, insanların büyük çoğunluğu bu zulme duyarsızdır ve kendi dünyevi çıkarlarını gözetir. Darwinizm, verdiği telkinlerle bu acı, kan ve gözyaşının sona ermesi için insanlarda bulunması gereken vicdani yükümlülük duygusunu köreltmeye çalışır. İşte bu nedenlerledir ki, öncelikli yapılması gereken Darwinizm'le fikir mücadelesidir. Terör, yoksulluk, ırkçılık, adaletsizlik ve ahlaki dejenerasyonla mücadelede başarı, bunun ardından gelecektir.

Kur'an İle Çelişen Bilim Değil, Evrim Teorisidir

Evrim teorisi üst üste darbeler almaya başlayınca yeni bir oyun kurgulamaya başlandı. Allah'a inanıyor gibi görünerek ve Kur'an ayetlerini referans göstererek Darwinizm ile İslam'ı bağdaştırmaya çalışmak... Kimileri bunu bilinçli ve planlı olarak yapmaktadır. Kimileri ise evrimi bilim zannettikleri için karşı koymanın mümkün olmadığını düşünerek bir 'orta yol' arayışı içerisindedirler. Bu davranış son derece yanlış ve hatalıdır. Evrim teorisinin geçersizliği bilim tarafından kanıtlanmıştır ve Kur'an ayetlerinde evrime işaret eden hiçbir açıklama yoktur. Kur'an, tüm kâinatın ve canlılığın Allah'ın "Ol" buyruğuyla bir anda yoktan yaratıldığını haber verir. Fosil kayıtları da canlıların, evrim teorisinin iddia ettiği gibi ilkelden gelişmişe doğru bir süreç izlemediğini gösterir. Bundan yaklaşık 530 milyon yıl önce hiçbir evrimsel ataları olmadan aniden ortaya çıkan Kambriyen dönemi canlıları yaratılışın açık

delilleridir. Kambriyen patlaması, günümüzde var olan 35 filumu içine alan yaklaşık 50 ayrı filumun aniden ortaya çıktığı bir "Big Bang"dir.

Evrim teorisi yıllarca önemli görülmedi, hatta bazıları bilim öğrenmenin insanı dinden çıkaracağına inandı. Oysa evrim, inkârın kaynağıdır; bilim ise kâinatı ve içindeki varlıkları incelemenin ve Allah'ın sanatındaki kusursuzluğu, yaratışındaki üstünlüğü keşfederek insanlığa açıklamanın yoludur. Kâinattaki mucizevi dengeler ve dünyadaki düzen, yoktan var eden Yüce Allah'ın varlığının ve benzersiz yaratmasının kanıtlarıdır. Evrimcilerin ileri sürdükleri iddialara çoğu Müslüman yıllar boyu sadece "evrim yok, Allah yarattı" diyerek cevap verdiler. Çünkü evrimin iddialarını çökertecek bilgiye sahip değillerdi ve bu nedenle yaratılışın delillerini gösteremediler.

Kur'an'da Ankebut Suresi, 25. ayette Hz. İbrahim'in (as), kavmine **"Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz."** dediği haber verilir. Darwinistler de Allah'ı bırakıp, kendi aralarında Darwinizm'i bir dostluk bağı haline getirdiler. Aynı ayetin devamındaki **"Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur."** ifadesiyle ise inkâr edenleri bekleyen son haber verilir.

Bugün artık insanlar, evrimin nasıl dayanaksız ve "bilime rağmen" savunulan putperest bir bâtıl din olduğu gerçeğini görmeye başladılar. Evrim teorisi ile bilimsel mücadele etmekten kaçınmak ya da "İslami evrim" gibi hayali senaryolar üretmek yerine, Müslümanların bilgiyle donanmaları ve bu büyük fikir mücadelesine destek olmaları gereklidir.

Şimdi Onlara Sor!

Samimi her Müslüman fikir mücadelesi yaparak bugün enkaz haline gelmekte olan evrim teorisinin kalıntılarını temizlemelidir. Bilimin ışığında insanlara yaratılışın mucizelerini anlatmalı, delillerini ortaya koyarak Allah'ın ayetteki buyruğu gereği Darwinistlere sormalıdır:

"Şimdi onlara sor: Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık. Hayır, sen (bu muhteşem yaratışa ve onların inkârına) şaşırdın kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar. Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar." **(Saffat Suresi, 11-14)**

MATEMATİĞİN DARWİNİZME İTİRAZI

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Aralık 2019 516. Sayı- zaferdergisi

Dawkins'in örneğinde verdiği çok küçük ve basit gösterdiği evrim adımları sınırlı bir zaman içerisinde rastgele mutasyonlar (değişimler) ve doğal seçilim ile oluşabilir mi?" Moleküler Biyolog Doug Axe, 1992 yılından beri bu soru üzerine araştırmalar yapıyor.

Hiçbir beşerî araştırma,matematik testlerinden geçmeden gerçek bilim olarak adlandırılamaz.— Leonardo da Vinci

Yukarıdaki dağ oldukça yüksek ve çok dik bir dağ. Dağın eteğinden zirvesine bir zıplama ile çıkabilir misiniz? Bu bir insan için mümkün olmadığına göre, zirveye ulaşmak istiyorsak dağın arka tarafına dolaşıp alternatif bir yol aramak gerekir. Belki orada küçük küçük basamaklarla, yavaş yavaş yükselerek çıkabileceğimiz bir patika bulabiliriz.

Evet aynen böyle. Şimdi basamakları tek tek çıkabiliriz. Biraz uzun sürecek belki ama bu yol zirveye ulaştıracak.

Richard Dawkins'in Basamaklı Evrim Yolu

Yukarıdaki temsil, evrimsel biyolojinin önde gelen isimlerinden olan Richard Dawkins tarafından Darwin'in evrim teorisini anlatmak için kullanılır. Dawkins'e göre canlıların mükemmel bedenlere sahip olması böyle dağın zirvesine adım adım yürümek şeklinde olmuştur; yani canlılar böyle yavaş yavaş oluşmuştur.

Örnekteki tek sıçrayışta zirveye çıkma ise, yeni bir yapının, organın veya canlı türünün birdenbire ve aniden mükemmel bir bedenle ortaya çıkmasını temsil eder. Bu mükemmel olarak aniden ortaya çıkma yaratmaya benzediği için Dawkins'e göre 'sihir'dir.

Dağın arkasındaki uzun yol ise, canlıların veya onların organlarının doğal seleksiyonun küçük küçük adımlarının zamana yayılmış birikimiyle meydana gelmesini anlatmak için verilen örnektir. Her basamak bir küçük biyolojik değişimi ifade eder. Yeni bir gen ve onun kodladığı protein… Böylece canlı bedeni tamamlanır ve gördüğümüz bu mükemmel çeşitlilik ortaya çıkmış olur.

Aldatıcı Kıyas

Dawkins, "Sen bu zirveye bir sıçramada çıkamazsın, patikadan dolaşarak çıkabilirsin öyleyse tüm canlıların da var oluşları böyle adım adım ilerleyerek olmuştur" diyerek okuyucusuna aldatıcı bir kıyas yaptırıyor ve "sen yapamazsan bunlar da böyle olamaz" şeklinde hüküm vermeye zorluyor.

Örnekteki zirveye biz adım adım çıksaydık bu örneğin bir anlamı olurdu. Oysa bu işi yapan, zirveye çıkan biz değiliz. Biz de dahil tüm canlılar mükemmel vücut yapısına kendi irademiz

ve çalışmamızla ulaşmadık. Yani zirveye kendimiz çıkmadık, kendimizi zirvede bulduk; mükemmel bir bedenle yaratılmış olarak dünyaya geldik.

Yani imkânsızlık, ancak bu bakış açısına göredir; sel gibi akan unsurların, akılsız ve şuursuz moleküllerin eline yaratma gücü verildiğindedir. Zerreler, Rabbimizin kudret kaleminin uçları olarak düşünüldüğünde, ona itaatkâr birer memur kabul edildiğinde ise her şey bir anda kolaylaşır, akla yakınlaşır. Allah isterse bir embriyonun gelişiminde olduğu gibi basamakları tek tek çıkartır. Nutfeden (zigot) alaka (yapışan şey), alakadan mudga (bir çiğnem et), ve o bir çiğnem etten kemik ve daha sonra da kasları yaratır.1 İsterse Hz. İsa'nın yaratılışında olduğu gibi bazı basamakları atlar, isterse bütün basamakları atlayarak ani bir yaratma ile Hz. İbrahim oğlunu kurban edecekken gökten bir koç gönderir veya Hz. Meryem'in odasına o yörede bulunmayan ve mevsimi olmayan meyve ve yemişlerden bir anda ikram edebilir. Çünkü Allah her türlü yaratmayı bilir.2

Moleküler Biyolog Doug Axe'ın Araştırmaları Tesadüfün İmkânsız Olduğunu Gösteriyor

Evet Dawkins'in örneğinde verdiği çok küçük ve basit gösterdiği bu adımlar sınırlı bir zaman içerisinde rastgele mutasyonlar (değişimler) ve doğal seçilim ile oluşabilir mi?" Moleküler Biyolog Doug Axe, 1992 yılından beri bu soru üzerine araştırmalar yapıyor.

İlk anda bakıldığında gayet mantıklı görünen Dawkins'in örneğinin doğru olup olmadığını bir de detaylara inerek inceleyelim. Mesela nasıl bir mutasyon bu adımı gerçekleştirebilir?

Bir protein zinciri, aminoasit dediğimiz yapı taşlarından oluşur. Her biri DNA'da üç farklı baz ile kodlanan yaklaşık 20 çeşit aminoasit vardır. Proteinlerin fonksiyonel olabilmesi için, bunların doğru sıralanmaları ve ardından görevlerine uygun bir şekilde katlanıp şekil almaları gerekir. Sıralanmadaki tek bir hata bile proteinin tamamlanmasını veya işlev görmesini engelleyebilir. DNA'daki herhangi bir mutasyon, kodlamada değişim anlamına gelir ve amino asit dizilimini ve buna bağlı olarak üç boyutlu şeklini değiştirir.

Mutasyonların proteinler üzerindeki etkisini anlamak için Biyolog Doug Axe 150 amino asitten oluşan bir enzim protein üzerinde deneyler yapar. 20 farklı amino asit olduğu ve deneydeki enzimde 150 amino asit bulunduğu düşünüldüğünde, bu proteinin oluşması için 20^{150} ihtimal vardır. Axe bunlardan kaç tanesinin doğru şekil alan fonksiyonel proteinler olduğunu araştırır. Deneylerinin ardından sonuçları "Journal of Molecular Biology" dergisinde yayımlar.3-4

İhtimal hesaplarına göre DNA'da bulunan 4 farklı baz ve 20 amino asit çeşidi nazara alındığında rastgele bir mutasyon ile sağlıklı işlev gösteren bir protein oluşma ihtimalinin 10^{74}'te 1 olduğunu tespit eder. Yani:

1/10000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000000
0.

Bu ihtimalin düşüklüğünü, yani rastgele sağlıklı işlev gösteren bir protein oluşmasının imkânsız oluşunu daha iyi anlamak için, Samanyolu Galaksimizde 10^{67} atom olduğunu hatırlatalım.

Başka bir ifade ile Dünya'nın tüm ömrünü ve bunca farklı bakteri, bitki ve hayvan çeşitliliği içerisinde bütün doğru sentezlenen proteinlerin rastgele mutasyonlarla tesadüfen denk gelmesi, gözleri kör bir adamın el yordamı ile bütün galaksi içerisinde, çok kısa bir zamanda, işaretli tek bir atomu bulması gibi inanılmaz bir olaydır. Oysa bu canlı çeşitliliğini sağlamak için, sayısız mutasyon, tam olması gerektiği gibi denk gelmelidir.

Madem bu proteinler sürekli ve tam olması gerektiği gibi sentezleniyor ve bu gözümüzün önünde gerçekleşiyor; öyleyse tesadüfen olması imkânsız olan bu işleri, birisi iradesiyle ve bilerek gerçekleştiriyor. Çünkü irade eden ve yapan biri olmadan bunların kendi kendine faydalı yöne doğru ilerleyip, Dawkins'in örneğinde olduğu gibi tüm basamakları sağ selamet çıkıp zirveye ulaşması mümkün değildir. Yani tesadüf adımları ile tek bir bakterinin bile oluşması imkânsızdır.

Faydalı Bir Mutasyon İçin Kaç Yıl Gerekir?

Michael Behe "The Edge of Evolution" kitabında popülasyon genetiğine dayandırarak hominid soyunda faydalı değişim meydana getirecek koordineli iki mutasyonun 500 milyon yıl sürdüğünü yazar. Daha sonra Cornell Üniversitesi Matematiksel Biyoloji uzmanları aynı hesap üzerine tekrar çalışarak sonucu, sadece 2 peş peşe mutasyon için 216 milyon yıl olarak düzeltmişlerdir.5 Halbuki Evrim Teorisi, insan ve şempanzelerin ortak bir atadan evrimleşirken 5 ila 7 milyon yıl önce soylarının ayrıldığını iddia eder. Takdir edersiniz ki, maymunsu bir atadan şempanze ve insanın ayrı ayrı evrimleşmesi için 2 mutasyondan çok daha fazlası ve uzmanların hesabına göre milyarlarca yıl gerekir. Dünyanın yaşı 4,54 milyar yıl, hayatın ilk başlangıcı ise yaklaşık 3.8 milyar yıl önce olduğuna göre, bu kadar mutasyon bu kadar kısa zamanın neresinde olmuştur? Bu zamanın bu kadar kısalmasını Dawkins'in yavaş çıkılan basamaklar örneğinin neresine sığdırabiliriz ve iradi seçimler yapan bir Yaratıcı olmadan bunca canlının varlığını ne ile açıklayabiliriz?

Evet, yarattıkları ve eserleri Allah'ı bildirir ve tanıtırken, Onu inkâr edenler tesadüfleri yaratıcı yapmak zorunda kalıyorlar. Oysa nizam, düzenlilik, plan, sistemli işleyiş apaçık bir şekilde bir yaratıcının ilmini, iradesini ve kudretini gösterir; kâinattaki herbir şey tesadüfen oluşmayı reddeder.

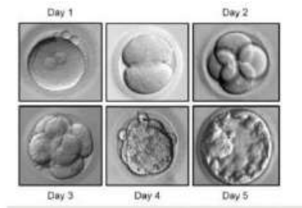
İş DNA'da Bitmiyor

Canlıları DNA'daki tesadüfî mutasyonlar ve doğal seleksiyona bağlayan Darwin'in evrim teorisinin önündeki tek zorluk bu da değildir.

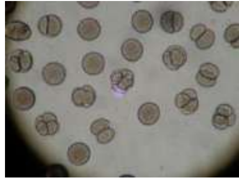
Yeni bir beden ile yeni bir organizmanın oluşması için genetik bilgiden çok daha fazlası gereklidir. **Şu anda bilim, canlıların vücut planlarının DNA'da olmadığını söylüyor.**

DNA, proteinleri yapmak için gerekli şifreleri taşısa da, kendi başına farklı hücre çeşitlerinin oluşumunu veya bunların bir araya gelerek farklı doku ve organları meydana getirmesini sağlayamıyor.

Örneğin bir canlı ilk olarak zigot halinde iken tek bir hücresi var. Daha sonra bu hücre mitoz bölünmelerle çoğalarak canlıyı meydana getirirken bazı hücreler sinir hücresine, bazı hücreler deri, bazıları kan hücrelerine dönüşüyor. Vücut o canlıya has belli bir şekil alıyor. Aynı döllenmiş yumurtadan üreyen hücreler aynı genetik yapıya sahip olmalarına rağmen farklılaşıp, görevleri çeşitlenip, değişik doku ve organlar meydana getiriyorlar. Peki karanlıklar içerisinde ve mikroskopla bakıldığında şeffaf olan bu hücreler, minik yuvarlak bir topun içinde nereye gidip, nasıl özelleşeceklerini, hangi şekli ve görevi alacaklarını nasıl biliyorlar ve bunu nasıl yapıyorlar?

Resimde embriyonun geçirdiği safhalar görülmektedir. Embriyo döllenmiş yumurta olan zigotun mitoz bölünmeleri sonucu oluşur ve 9. haftadan sonra fetüs olarak adlandırılır. Kaynak: https://www.utahfertility.com/understanding-embryo-grading/

Embriyonun hücre bölünmeleri ile farklı aşamalarını gösteren model: By Museum of Veterinary Anatomy FMVZ USP / https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=52076368

Yani tek hücreli zigottan karmaşık yapılı canlıların ve vücut planlarının oluşması DNA'ya ek başka bir bilgi gerektiriyor. Bu bilgi de yumurta hücresi ve embriyonun 3 boyutlu yapısında bir yerlerde gizli. Hücrelerin ilerideki kaderini belirleyen bu bilgiler onları dönüşü olmayan bir sürecin içerisine sokuyorlar.

Farklı hücre, doku ve organ yapılarının oluşmasını sağlayan bu bilgilerin açığa çıkması ve bu canlıların kendilerine has bir şekilde hayata gelmeleri için DNA'da istediğiniz kadar ve istediğiniz süre boyunca değişiklik yapın; hiçbir şey olmayacaktır. Çünkü bu kodlamalar DNA'da değildir. **Ve bu da bütün mekanizması DNA üzerindeki rastgele mutasyonlara bağlı olan Neo-Darwinizm için büyük bir sıkıntı oluşturur.**

İhtimal hesapları ile bunları da düşününce, yazının başındaki Dawkins'in örneğindeki basamakları çıkmak demek ki öyle söyledikleri kadar kolay değildir. Eğer bir ilim ve irade ile her şeyi planlayan ve bu plana göre gerekenleri denk getirip yaratan bir Allah'ın varlığı kabul

edilmezse, basamakları zirveye kadar tırmanmayı bırakın daha ilk basamakta canlılar yokluk uçurumuna yuvarlanırlardı.

Oysa biz ve tüm canlılar varlık dağının zirvesinde ‘yaratılmışız’ ve orada varlığımız devam ettiriliyor, yokluk uçurumuna düşmüyoruz. İşte bu varlık zirvesinde korunmamız sadece ve sadece Allah’ın ilmi, kudreti ve rahmetiyle oluyor.

Kaynaklar:

1. Mü’minun Suresi, 12-14.

2. Yasin Suresi, 79.

3. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0022283600939974?via%3Dihub

4. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0022283604007624?via%3Dihub

5. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2581952/

EVRİM VE İNANÇ

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Kasım 2019 515. Sayı- zaferdergisi

Dünya yüzüne her yeni gelen tür, hatta diyebiliriz ki her yeni gelen canlı, yeni bir kodlama ile gelir. Bu da demektir ki, bu kodlamayı irade eden ve yapan biri olmalıdır.

Yukarıdaki resimde asfaltın kenarından yolun üzerine savrulan taşlar görülüyor. Size bunların tesadüfen esen rüzgârla olduğunu söylesem bana inanmakta zorluk çekmezsiniz. Taşların durumu aşağıdaki gibi olsa yine bana inanır mıydınız? Bir ihtimal böyle denk gelmiş olabilir mi?

Ya da resimdeki bir isim değil de uzunca bir cümle olsaydı, üzerinde pek çok bilgiler yazılı bir levha olsaydı? Peki ormandan geçerken çalışır durumda bir bilgisayar bulsanız bunun bir yapanı ve sahibi olduğunu düşünmez miydiniz? Bunlar orada tesadüf zincirleri ile, uzun bir zaman içinde oluşmuş olabilir mi? Taşların veya bilgisayar parçalarının bir araya gelmesini sağlayan bir güç ve irade, bilginin kaynağı olan bir ilim olmalı demez miydiniz?

Gerçek şu ki ormanda karşımıza çıkan bir ağaç, bir tavşan, hatta bir bakteri, bu bilgisayardan sanatça aşağı değildir. Bilgisayarın fonksiyonları için bir kodlama sistemi olduğu gibi tüm bu canlılarda da DNA vardır. DNA da bir kodlamadır ve içinde devasa miktarda bilgi taşır.

Dünya yüzüne her yeni gelen tür, hatta diyebiliriz ki her yeni gelen canlı, yeni bir kodlama ile gelir. Bu da demektir ki, bu kodlamayı irade eden ve yapan biri olmalıdır.

Darwin'in evrim teorisine göre, bütün canlılar ortak bir atadan gelmiştir. Evrimcilere göre hayat, bir tek hücreli ile başlamış, daha sonra rastgele DNA değişimleri (mutasyonlar) üzerine etki eden doğal seleksiyon ile tüm canlılar bir yaratıcıya ihtiyaç olmadan, milyonlarca yıl içerisinde, tesadüfi bir şekilde meydana gelmiştir.

Herhangi bir şeyin tesadüfen, kendi kendine veya doğal olaylarla olduğuna inanmayan, Allah'ın varlığını Hayy, Muhyi ve Kayyum olduğunu bilen bir Müslüman evrimi kabul edebilir mi? Aslında bilim diye, tesadüf ve yaratıcıya ihtiyaç olmadığı yorumu dayatılmasa farklı düşünülebilir.

Biz bilimi ve onun bulgularını reddetmiyoruz. Tam tersi yapılan hayranlık uyandırıcı çalışmalar var. Fakat aynı bulgulara baksak da Darwin ve takipçileri ile aramızdaki fark kapanmaz. Çünkü bakış açımız ve bulguları yorumlamamız farklıdır. Bir Darwinist bütün bunlar doğal olarak, kendi kendine, sebeplerle oluyor der. Israrla Allah'ın varlığını reddeder. Biz ise aynı fosillere, aynı reaksiyonlara, aynı canlılara ve onların anatomi ve fizyolojilerine baksak da her adımın Alim ve Hakim bir Yaratıcı tarafından yapıldığına iman ederiz. Yani gerçek bilimsel tespitleri değil, ateist evrimcilerin bilimi inançsızlığa alet etmelerini kabul etmiyoruz.

Bir Darwinist için her şey maddeden ibarettir, amaçsızdır. Oysa bizim için maddenin aynı zamanda bir manası vardır. Madde içinde işleyen atomların, akılsız ve şuursuz oldukları halde bir ilim ve irade ile bölünmez bir bütün olan kâinatın kurallarına uygun hareket ettikleri görülür. Bir binek hayvanından kırmızı ışıkta durmasını beklemediğimiz şu dünyada, bir kalsiyum atomu beyne ve göze girmeyeceğini, fakat kemiğe gitmesi gerektiğini nereden bilir?

Dünya yüzü binler yumurta veren balıklar ve yüzbinler spor oluşturan mantarlar tarafından bir anda işgal edilmez; bir denge ve ölçü vardır. Bu dengeyi kim korur?

Kâinat güçlü olabilenin koparabildiği kadar aldığı bir imkân deposu değil, bir kerem sofrasıdır. Bu sofrada en aciz ve en fakir olan bebekler ve meyve kurtları gibi canlılar en iyi beslenirler. Aciz ve fakir olan insana merhametli Rabbi elsiz bir böceğin eliyle ipeği giydirir; zehirli bir böceğin elinden en güzel tatlıyı yedirir; akılsız bir hayvanın elinden gıdalı sütü içirir. Etçil olan kediye hastalandığı zaman gidip yemesi gerektiği otu ilham eden 'içgüdü' değil, yine o merhametten gelen İlahî bir sevktir.

İmansızlık iki çeşittir. Bir grup vardır ki düşünmez, ilgilenmez, inanmadan gaflet içinde yaşar. Diğer grup içinse imansızlık bir itikaddır. Yani Allah'a inanmamakla kalmaz, kendilerine ayrı bir yol açarlar. Ancak bu yol sanaldır, onların kafasındadır; çünkü kâinatta küfrün, şirkin, Allah'ı inkârın karşılığı yoktur.

Darwin'in evrim teorisi bilimsel verilerin ateizm lehine yorumlanmasıyla üretilmiş işte böyle bir yoldur. Bu öyle bir dindir ki, bilimin aksine, sorgulanamaz. Sorgulayan herkes bilimsel olmamakla ve cahillikle suçlanır. Oysa bu tutumun kendisi, bilimin doğasına zıttır.

Bediüzzaman Hazretleri 12. Söz'de, imanlı ve imansız nazarların kâinata bakışlarındaki farkları anlatır. Özetle şöyle bir örnek verir: Bir Hâkim, mücevherlerle yazılmış süslü ve sanatlı bir Kur'an'ı, bir yabancı filozofa ve bir Müslüman âlime göstererek bu Kur'an'a dair bir eser yazmalarını ister. Filozof, sarraftır, iyi bir mühendistir ve kimyagerdir. Bu esere bir antika eşya nazarıyla bakar ve onu öyle anlatır; mücevherlerinin değerlerini, taşlarının özelliklerini, dizilişindeki incelikleri ayrıntılı bir şekilde açıklar. Fakat en önemli noktayı kaçırır; bunun bir kitap olduğunu anlamaz, dilini bilmez, kitaptaki şekillerin ve sembollerin harfler olduğunu, onların anlamları olduğunu, önemli mesajlar verdiğini anlamaz… Müslüman âlim ise, onun bir kitap olduğunu görür, görünürdeki sanatını takdir etmekle beraber, onun anlamlarını açıklayan bir güzel tefsir yazar ve hâkimin takdirini kazanır.

Bu örnekteki kitap kâinattır; kâinat aynı zamanda Allah'ın mücessem kitabıdır. Bu kitabın her parçası, her eseri, Âlemler Rabbinin bize mektubudur, mesajlar verir. Kurumuş ağaçlara baharda yeniden can verilmesinin mahşerdeki yaratılışın örneklerinden birisi olması gibi…

İşte Darwinist bilim adamları da aynı örnekteki filozof gibi çalışırlar; kâinat kitabını fizik, kimya, biyoloji gibi farklı açılardan detaylarıyla anlatırlar. Fakat en önemli noktayı kaçırırlar; kâinatın da bir kitap olduğunu ve anlamının çözülmesi gerektiğini göremezler. Aslında Darwin ve onun gibi düşünenler o filozof gibi de değildirler, çünkü o filozof Hâkim'i tanımış ve emrini dinlemiştir; fakat eserinin gerçek mana ve değerini anlamamıştır. Darwinist bir bilim adamı ise Âlemler Rabbini hiç tanımaz. Kâinatın bir anlamı ve amacı olmadığını düşünür ve insana kayıtsız ve acımasız olduğunu iddia ettiği şeyler için de ömrünü harcar.

SORU VE CEVAPLARLA EVRİM

Prof. Dr. Adem Tatlı-Nisan 2009 388. Sayı- zaferdergisi

Geçen ayın belki de en hararetli konusu, TÜBİTAK dolayısıyla gündeme gelen evrim konusuydu. Evrimciliğin neredeyse ilerici ve aydın olmanın bir göstergesi gibi sunulması, aslında evrimcilik hakkında "alternatif inanç" yakıştırması yapanların pek da haksız olmadıklarını göstermesi açısından oldukça anlamlıydı. Fakat, Marks'ın tarih ve madde üzerinde kurduğu toplumsal sınıf teorisi veya Freud'un psikanaliz teorisi gibi yıllar yılı belleklere kesin gerçeklermiş gibi kazınmış olan "kült teorilerin" ne kadar eksik ve hatalı olurlarsa olsunlar öyle kolay kolay rafa kalkmayacağı da bir kez daha ayan beyan görüldü. Biz yine de, bu konuda en yetkin isimlerden Prof. Dr. Adem Tatlı'nın görüşlerine başvurmadan edemedik.

Evrim Teorisi'nin Bilimsel Değeri Nedir?

Evrim Teorisi, bilimsel kıstasları taşımayan, yani laboratuvarda denenemeyen, çoğunlukla metafiziğe dayalı görüşleri bünyesinde barındıran felsefî bir düşünce tarzıdır.

Metafizik ise; sonuçların bilimsel bir biçimde ifade edilememesi ve bilimsel olarak doğrulanamaması anlamında her türlü felsefî düşünce olarak ifade edilir.

Evrime her ne kadar bilimsel bir şekil verilmeye çalışılsa da, metafiziksel varsayımlara yapışıldığı görülmektedir. İstenilse de bu metafizik düşünceden kaçınmak mümkün değildir.

Çünkü, maddenin ve âlemin varlığı, canlılığın mahiyeti, Yaratıcı'nın kimliği ve vasıfları gibi konuların büyük bir kısmı Evrim Teorisi'nin gündeminde olduğu sürece, metafizik yaklaşımlar kaçınılmaz olacaktır.

Darwin, Antik Çağ'dan beri süregelen ve metafiziğe dayalı evrim düşüncesini teolojik, yani inanca dayalı bir yaklaşımla sunmuştur.

Evrimcilerin evrim teorisine güçlü bağlılıkları, onları her türlü metafiziksel tahminleri yürütmeye sevk etmiştir. Evrimin belli başlı argümanları ve bunların başarısı, onun bilimsel desteğinden değil, yaratılışa karşı oluşundan kaynaklanmaktadır.

Evrimin eldeki en iyi açıklama olduğu sıkça ileri sürülür. Böyle bir iddia ise, bilimsel olmayan bir hükümdür. Evrimin doğruluğunu başta kabul edip, onu destekleyecek deliller aramak, bilimsel olmayan maksatlı bir davranıştır.

Norman Geisler ve Ronald Brooks, evrimin bilimsel bir metotla irdelenmediğini ve ön kabullere dayandığını dile getirir ve şöyle derler:

"Evrimi eleştiren kimse, evrimin yanlış olduğunu göstermekle yetinmeyip, meseleyi de çözmelidir. Evrimi yanlışlamak yeterli değildir. Çünkü, daha iyi bir çözüm bulana kadar onun doğru olduğu kabul edilecektir.

Ancak, bilim böyle yapılmaz. Bu savunmada evrime, bilimde yeri olmayan özel bir konum verilmiştir. Böyle teorilere önceden özel bir konum atfedilmesi bilimsel bir yaklaşım değildir."

Meşhur antropolog Servier de evrimciliğin laik bir din dogması haline geldiğine ve bu nüfuzun kırılması gerektiğine şöyle işaret eder:

"Evrimcilik, Batı'nın laik din dogması haline gelmiştir. Yeni kuram ve değerlendirmelerin ortaya konabilmesi için, önce evrimciliğin reddi gerekir."

Evrim teorisinde esaslı, ama gizli bir dinsel etki vardır. Hem Darwin ve hem de günümüzün modern evrimcileri, metafizik önermelere başvurmaktadırlar.

Kant, Yargı Gücünün Eleştirisi adlı eserinde bir bilimin ancak matematiksel olduğu oranda gerçek bilim olduğunu ileri sürmektedir. Kant'a göre, Evrim Teorisi'nin içinde matematiksel argümanların çok az oluşu, onun bilimsel bir teori sayılmasını tartışmalı hale getirmektedir. Ünlü felsefeci Bernard Russell de evrimin gerek metot ve gerekse ilgilendiği problemler bakımından bilim olmadığını dile getirerek şunu söyler:

"Evrimcilik, şu ya da bu biçim altında çağımızın ağır basan bir inanç şeklidir. Evrimcilik, gerek metoduyla ve gerekse ele aldığı problemlerle, gerçek bir bilim değildir."

Bir başka düşünür de evrim metodunun bilimsel olmadığını ifade eder:

"Evrim içten içe bilim dışı savlara yaslanan düzenleyici bir fikirdir. Evrim, çeşitli bilim disiplinlerine başvurmaktadır ama, kendisi bilimsel değildir. Bu bakımdan daha iyi bir bilimsel açıklama sunması beklenmelidir."

Çağımızın seçkin bilim felsefecisi Karl Popper'e göre bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil, yanlışlanmaya elverişliliktir. Ona göre bir bilgi veya sonucun özelliği, yanlışlamaya müsait olmasıdır. Halbuki Darwinciliğin öyle bir teste elverdiği söylenemez. Darwinciliği doğrulayan bazı olgusal veriler gösterilebilir. Ama bilimselliğin ölçütü doğrulanmaya değil yanlışlanmaya elverişliliktir. Başka bir ifadeyle, Darwinciler teorilerinin hangi muhtemel gözlem sonuçlarıyla yanlışlanabileceğini ortaya koymuş değillerdir. Dolayısıyla Darwincilik bilimsel bir teori olmaktan çok metafiziksel bir yapıya sahiptir.

Kısaca ifade etmek gerekirse, bu teori bilim kriterlerine uymamaktadır. Bilimsel değil, metafizik yönü ağır basan felsefî bir düşünce tarzıdır.

Aristo Felsefesi İle Evrim Teorisi Arasında Nasıl Bir Bağ Kuruyorsunuz?

Aristo felsefesi, Antikçağ ve Ortaçağ boyunca yaklaşık iki bin yıl, fikir âlemini etkisi altına almış, pek çok faydalı görüş ve düşüncenin tartışılmasına ve kabulüne asırlarca engel teşkil etmiştir. Aynı durum şimdi Evrim Teorisi için söz konusudur. Bu teori taraftarları da, her türlü farklı düşünce ve yoruma kapalıdırlar. Evrimin alternatifi görüşlere asla müsaade etmemektedirler. Bu düşüncenin bilimsel olduğu ve bunun karşısındaki her türlü görüş ve düşüncenin bilim dışı ve inanca dayalı metafizik yaklaşımlar olduğu ısrarla nazara verilmektedir.

Bunun çözümü nedir?

Evrim Teorisi'nin mutlak doğru olduğu tezinden vazgeçilmeli ve bu teorinin kritiği yapılabilmelidir. Ümit verici Yaratılış Teorisi, Sıçramalı Denge Teorisi, Ortak Yaşam Teorisi, Karmaşıklık Teorisi ve Akıllı Tasarım Teorisi gibi Darwinizme alternatif teorilere de yer verilmelidir.

TÜBİTAK'ın Bilim ve Teknik Dergisi'nde Evrim Teorisi'ne Yer Verilmeyişini Nasıl Değerlendiriyorsunuz?

Bu dergi Ortaöğretim öğrencilerine hitap etmektedir. Varlıkların ve özellikle canlıların ortaya çıkışını inceleyen evrim teorisi hakkında fikir yürütebilmek, daha doğrusu, bu teoriyi anlamak için; geniş bir genetik, embriyoloji ve ekoloji bilgisine, derin bir jeoloji kültürüne, antropolojik tecrübe ile biyokimya ihtisasına sahip bulunmak, omurgasız ve omurgalılar sistematiğini, karşılaştırmalı anatomi derslerini okumuş olmak gerekir.

Bu ilim dallarından bazılarının ismini bile duymayan, tam manasıyla geni, kromozomu ve mutasyonu kavrayamamış ortaöğretimdeki gençlere, Australopithecus ve Remapithecus gibi fosil serilerini ve primatların soy ağacını vermek, hangi ilmî gelişmenin önünü açacak ve onlara okuma şevk ve heyecanını verecektir? Ortaöğretim öğrencisi, bilgileri olduğu gibi alır ve o bilgileri kanun şeklinde doğrular olarak kabul eder. Dolayısıyla, genelde felsefî ağırlıklı ve çok geniş bilgi birikimini gerektiren evrim teorisini, mutlak doğrular gibi bu seviyedeki öğrencilere takdim etmek eğitim metodu açısından uygun değildir.

Evrim Konusuna Ne Zaman Yer Verilmelidir?

Yükseköğretimde sadece biyoloji öğrencilerini ilgilendiren bu evrim konusu, üniversitelerin biyoloji bölümlerinin son sınıflarında ve son devresinde programda yer alır. Böylece, Yükseköğretim öğrencisinin edindiği biyoloji bilgileri ışığında konuyu daha iyi değerlendirebileceği düşünülür. Öğrencinin felsefî yorum ve düşüncelerini serbestçe ortaya koymasına zemin hazırlanmış olur.

Evrim Teorisi Etrafındaki Tartışmanın Altında Yatan Bir Yaratıcının Kabulü Veya Reddi Mi Vardır?

Aynen öyle. Mesela elinizde bir gözlük var. Bunun hangi maddelerden yapıldığını, ne iş gördüğünü en ince ayrıntılarına kadar inceliyorsunuz. Buraya kadar evrimcilerle yaratılışçılar arasında problem yok. Ancak, bu gözlüğün nasıl ortaya çıktığı sorusu gündeme geliyor. Evrimci düşünce taraftarları, bu gözlüğün kendi kendine ya da tesadüf ve tabiatın eseri olarak ortaya çıktığını ileri sürüyor. Yaratılışı savunanlar da, eldeki gözlüğün; ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri olduğunu söylüyorlar. Böyle bir argümanda herkes gözlüğün bir ustanın eseri olduğunda hemfikirdir. Ama gözlük yerine canlıların gözü dikkate alınınca bu durumda onun bir yaratıcının eseri olmadığı iddia ediliyor ve böyle bir iddianın bilimsel bir yaklaşım tarzı olduğu ileri sürülüyor.

EVRİMİ TETİKLEYEN MEKANİZMALAR MI VAR?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Kasım 2014 455. Sayı- zaferdergisi

Bir varlığın ortaya çıkmasını tetikleyen olaylar, 15 değil, belki yüzlercedir.

"Evrimciler onbeş kadar evrimi tetikleyen mekanizmadan bahsediyor ve mutasyonun evrim mekanizmaları arasında yüzdesi az olduğunu söylüyorlar. Neden diğer mekanizmalardan bahsetmiyorsunuz; mutasyon ve doğal seleksiyonu anlatıyorsunuz?”

Cevap: Evrimi savunanlar şimdiye kadar, evrimin esas tetikleyicisi olarak mutasyonları gösteriyorlardı. Sorular böyle olduğu için mutasyonlardan daha çok söz edilmiştir.

Aslında bir varlığın ortaya çıkmasını tetikleyen olaylar, bahsettiğiniz gibi 15 değil, belki yüzlercedir. Bilimsel çalışmalarla bu tetikleyicilerin sayısı her geçen gün artar. Çünkü bir bilimsel problemi çözdüğünüz zaman altından başka bir derinlik çıkıyor. İğne ile kuyu kazar gibi, o derinlik içinde nelerin nasıl şekillendiğini anlamaya çalışıyorsunuz. Her çözdüğünüz problem, altından başka meseleleri gündeme getiriyor. Bunun içindir ki, akademik çalışmalar genellikle yüzeysel değil derinliğinedir. Mesela insanın dişini ele alalım. Bu küçük kemik parçasını inceleyerek yüzlerce insan profesör olmuştur. Belki binlerce kişi böylece bilim adamı olacaktır. İnsanın diğer organları da öyledir.

İşte bizim ısrarla üzerinde durduğumuz konu, evrimcilerle ters düştüğümüz nokta budur. Yani, baştan sona her bir varlığın mahiyetinde bulunan ve görünen bu ilmin bir âlimi olmalıdır. Dişin gerek yapısı ve gerekse görevi ilimle örülmüştür. Bu yapıyı anlamak ve çözmek insanları bilim adamı yapıyor. O halde bu ilmin bir ortaya koyucusu, yani âlimi

olmalıdır. O âlim, sonsuz ilim, kudret ve irade sahibi Allah'tır. Evrimciler ise, Allah'ı devreden çıkarıp her şeyi tesadüfe ve tabiata veriyorlar.

Her olayın bir değil, pek çok tetikleyicisi vardır. Esas olan o tetikleyiciyi kimin harekete geçirdiğidir. Sözgelimi elma ağacının meyve verebilmesi için pek çok tetikleyiciye ihtiyaç vardır. Her şeyden önce baharın gelmesi gerekir. Baharı kim getirecek? Belli oranda ısı, ışık ve besinlerin olması, onların hücrelere taşınması, yaprak hücrelerinde fotosentez olayının cereyan etmesine ihtiyaç vardır. Elbette bunun için de güneşin, havanın ve suyun olması gerekir. İşte bütün bunlar ve daha saymadıklarımız elmanın tetikleyicileridir. Bütün bu sebepleri bilim kendi metotları içerisinde inceler, ortaya koyar. Burada bizi alakadar eden nokta, bu olaylarda tetikleyicinin kim olduğudur.

Her canlının varlık sahasına çıkması amaçlanmış bir sonuca doğru belli safhaların gerçekleşmesi ile olur. Bu kasıtlı değişiklikler ise o varlığın ortaya çıkması yönündeki Allah'ın iradesini ve ilmini gösterir. Buradan da anlıyoruz ki, kâinattaki olayların ve sonuçların tetikleyicisi, yaratıcısı, idarecisi, ilim, kudret ve irade sahibi Allah'tır. Bunu anladıktan sonra kâinattaki bütün evrimler, devrimler ve değişikliklerin O'nun eseri olduğu anlaşılacaktır.

BİLİM, EVRİMİ NEDEN REDDEDİYOR?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Temmuz 2012 427. Sayı- zaferdergisi

16-17 Mayıs 2012 tarihleri arasında İstanbul'da Marmara Üniversitesi'nde, öğrencilerin kurduğu Genç Vizyon Kulübü tarafından "Bilim, Türler Arası Evrimi Neden Kabul Etmiyor?" konulu, Rektörlükçe de desteklenen bir sempozyum düzenlendi.

Bu sempozyumun internette duyurulmasının akabinde Ankara Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğretim üyelerinin öncülüğünde bazı öğretim üyelerinin, böyle bir sempozyumun olmaması için imza kampanyası başlattıkları, Marmara Üniversitesi Rektörüne de temsilci göndererek bu sempozyumun iptalini istediklerini, Rektörün de üniversitelerin her türlü fikir ve görüşe açık olması gerektiği yönündeki cevabı üzerine, gerek öğretim üyeleri ve gerekse öğrenciler olarak bu sempozyumu yaptırmama kararı aldıklarını internetten öğrendik. Nitekim toplantının yapılacağı gün muhalif fikirdeki öğretim üyeleri, yanlarına aldıkları öğrencilerle beraber bilimsel sempozyumu basmak üzere geldiklerinde, üniversite kapısında davetiyesiz içeri giremeyince bahçe kapısında toplantıyı boykot edip bildiri neşrettiler.

Bu bilimsel sempozyumun yapılmaması için imza kampanyası başlatanların yaptıkları bilimsel bir davranış değil, tamamen ideolojik bir yaklaşımdır. Oylama ile bir konunun bilimsel olup olmadığına karar verme, dünyanın neresinde görülmüştür? Oylamayla bilim olur mu? Bir konunun bilimsel değerlendirilmesinde ileri sürülecek fikir ve düşünceler yanlış ise siz doğrusunu söylersiniz. Ona göre gerçekler ortaya çıkar. Fikirler dile getirilmeden doğrulara nasıl ulaşılacaktır? Bir fikir ve düşünce hakkında oylama, ancak ideolojik konularda yapılır, bilimsel çalışma ve düşüncelerde değil. Evrim fikrini tesadüfe ve tabiata bağlayıp, bu

düşünceyi ateizm inancına alet edenlerin bilimsel davranmadıkları bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

Onlar, bu sempozyumda yaratılışın anlatılacağını nazara verdiler. Aslında yaratılışın da dile getirilmesi gerekirdi. Ancak sunulan tebliğlerin hemen tamamında, evrim konusunda evrimcilerin itiraf niteliğindeki ifadeleri ve canlıların, özellikle insanın genetik yapısının sınırsız bir değişim göstermediği laboratuar verileriyle ortaya kondu. Bu bilimsel çalışmalara itirazı olanlar, oylama ile değil bilimsel yollarla cevap vermeleri gerekir.

Sempozyumda, yedisi öğretim üyesi, dokuz kişi tarafından bildiri sunuldu. Gazi Üniversitesi Biyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Turan Güven, "Tür İçi Evrim mi, Türleştiren Evrim mi?" konulu tebliğinde, genetik değişikliklerin ancak tür içinde meydana geldiğini, türler arası geçişe genetik yapının müsade etmediğini açıkladı. Tartışılmayan, yanlışlanma zemini olmayan bir teori, insanın insanlığa bir dogması olduğunu, evrimcilerin gözlerine filtre takmış olduklarını ve öyle baktıklarını, birçok soruya cevap veremeyen bir teorinin bilimsel gerçeklikten uzak olduğunu dile getirdi.

İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi Biyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. İsmail Kocaçalışkan da değişikliğin sınırsız olmadığını, genetik çeşitlilik ve farklılığın tür içinde görüldüğünü, türler arası genetik atlamanın bilimsel olarak mümkün olmadığını nazara verdi.

Gazi Osmanpaşa Üniversitesi Biyoloji Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Zekeriya Altuner de, "Hayat Bir Mücadele midir?" başlıklı tebliğinde, hayatın bir mücadele değil, yardımlaşma esası üzerine bina edildiğini, yeryüzündeki bütün canlıların karşılıklı yardımlaşma içerisinde bulunduklarını belirtti. Mücadele olarak algılanan canlılardaki beslenme zincirinin olmaması halinde, üç yüz milyon yumurta yapan bir balığın bütün yumurtalarının balık olması durumunda, yeryüzünün bazı canlılar tarafından işgal edilerek yaşanmaz hale geleceğine dikkati çekti.

İzmir Katip Çelebi Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi ve insan genetiği üzerinde ihtisas sahibi Prof. Dr. İbrahim Pirim, "Evrimsel Rubicon" (İnsanın Moleküler ve Genetik Yapısında Tesadüfe Yer Yok) adlı bildirisinde, insan genetiği üzerinde çok değerli bir tebliğ sundu. Tatlı olarak alınan bir glikozun, 19700 adet reaksiyon geçirdiğini, bunun çok kısa sürede ve sıralı tarzda olduğunu, bu sıranın bozulması durumunda diyabet hastalığının görüldüğünü belirtti. İnsan genetik yapısının çok hassas ve karmaşık işlediğini, en küçük bir tesadüf ve karışıklığın olamayacağına dikkati çekti.

Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi Biyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. İrfan Yılmaz da, bilimsel temelden yoksun olan evrim teorisinin, taraftarlarınca bir din haline geldiğini, bu teoriyi kendi ideolojileri doğrultusunda çok ustaca yorumlamış olduklarını, bazı gerçeklerle abartılı ve yalan kısımlarının bulunduğunu, evrimcilerin ileriye sürdüğü delillerin gerçeği yansıtmadığını verdiği örneklerle dile getirdi.

Tarafımızdan sunulan "Evrimin Manası ve Evrim Teorisinin Bilimsel Değeri" adlı tebliğde ise, tekâmül ve tahavvül anlamındaki değişikliklerin teori değil, kanun olduğu, esas tartışmanın, evolüsyon manasında, yani bir türden bir başka türün, tesadüfen ve silsile halinde

birbirinden meydana geldiği görüşü üzerinde yoğunlaştığı, bu düşüncenin bilim felsefecilerinin görüşleri doğrultusunda değerlendirilerek, bilimsel bilgi değil metafiziğe dayalı felsefî bir düşünce tarzı olduğu ifade edildi.

Ateist evrimciler, maddenin ezelî olduğunu, yani maddenin teşekkülünde bir başlangıcın olmadığı gibi, sonunun da olamayacağını ifade ederler. Aslında bu görüş yeni olmayıp, M.Ö. 400'lü yıllara dayanır. Sempozyumda Fizik Yüksek Mühendisi Taşkın Tuna da, "Big Bang Teorisi Karşısında Evrim Çıkmazı" adlı tebliğinde, maddenin yaratılışı ve Cern deneyi ile ilgili çok değerli bilgiler sundu. Uzay, Big Bang teorisi ve maddenin yaratılışı hakkında pekçok eseri olan Taşkın Bey, maddenin ezelî olmadığı, sonradan yaratıldığını esas alan Big Bang teorisinin temel fikrini dile getirdi.

Tebliğ özetlerinden de görüleceği gibi bu sempozyumda, iddia edildiği gibi, salt yaratılış görüşü dillendirilmemiş, evrim teorisinin çıkmazları ve açmazları dile getirilmeye çalışılmıştır. Aslında yaratılışın da bütün yönleriyle ortaya konup değerlendirilmesine ihtiyaç vardır.

Oylama ile ve sahip oldukları nüfuz ile çevresine güya akıl dağıtarak ve yol göstererek bilim yaptığını zannedenlerin, bilimsel bilgi olarak sundukları ve iddia ettikleri görüşün metafiziğe dayalı pozitivist felsefenin ürünü olduğu anlaşılmaya ve dillendirilmeye başlamıştır. Gösterdikleri telaşın ve kendi ideolojik görüşlerini benimsemeyen öğretim üyelerini aşağılayıcı tavır sergilemeleyip itham etmelerinin altında yatan sebep budur.

Evrim taraftarlarının gösterdikleri bilimsellikten uzak, yobazca tepkileri, Philip Johnson'un evrim teorisinin geleceği konusundaki değerlendirmesini haklı çıkarıyor aslında. O bu konuda şöyle der:

"Darwinistlerin otoriteleri kültürel güce dayanmaktadır. Taraftarları bu güç desteğini bir kere kaybettiklerinde, Darwinizm de Leninizm gibi birden ıskartaya çıkacaktır." (Johnson, P. Evrim Duruşması. Terc. Orhan Düz. Gelenek Yayınları, İstanbul, s.135, 2003)

'YÖNLENDİRİLMİŞ EVRİM' Mİ?

Elif E. Bayraktar-Kasım 2018 503. Sayı- zaferdergisi

2018 Nobel Kimya Ödülü, biyokimya alanında geliştirdikleri ve oldukça yoğun olarak kullanılan biyomoleküler mühendislik yaklaşımları nedeniyle üç farklı bilim insanı arasında bölüştürüldü. İlk başta tamamen birbirinden farklı yöntemler gibi gözükse de aslında geliştirilen iki tekniğin de ortaklaşa kullandığı yaklaşım, "laboratuvarda moleküler evrim", "yönlendirilmiş evrim" olarak tanımlandı.

Nobel Kimya Komitesinden Claes Gustafsson bu yeni tekniğin, zehirli kimyasalların kullanımını yok edeceğini ve tekniğin, "evrim üzerine kurulu devrim" olduğunu belirtti.

Kimi evrimciler tarafından "bilinçsiz evrime insan bilinci katmak" olarak da isimlendirilen bu tekniğe verilen isimler, hatalı tanımlardır, evrimcilerin algı yönlendirmesidir.

Şüphesiz bu yeni çalışmaları için de bilim adamlarına müteşekkiriz. Ancak burada kavramsal bir hata var. Büyük bir bilgi birikimi ve uzun çalışmalar sonucu ortaya çıkan bilimsel gelişmeye, tesadüfün bir diğer ismi olan evrim ile açıklama getirmek zorlama bir iddiadır. Kaldı ki bu çalışmalarda, özel bir seçilim vardır, bilim insanlarının emeği vardır, bilinçli müdahale, yüksek bilgi birikimi ve teknoloji vardır.

Evrim canlılığın tesadüfler sonucu olduğunu iddia eder; bilinçli bir müdahale evrimle çelişir

"Yönlendirilmiş evrim" ifadesiyle sürecin yönlendirilmesinden söz ediliyor ki, zaten o sürecin başında yönlendiren bir 'akıl' vardır. Oysa evrim canlılığın tesadüfler sonucu olduğunu iddia eder; bilinçli bir müdahale evrimle çelişir. Yönlendirme ile evrim oluşmaz.

Tesadüf, bilimsel olarak kabul edilemez. Tesadüfler yönlendirme yapamaz, kaos meydana getirir. Kâinatta ise mükemmel bir intizam vardır. Kâinatın her noktasında yaratılış vardır. Tabiatta evrimi yönlendirecek tesadüfi bir güç yoktur.

Aslında bu yeni kavram eğer evrim varsa da, tesadüfen oluşamaz anlamına gelmektedir. "Yönlendirilmiş Evrim" kavramı bugüne kadar olan bütün evrim modellerini iptal eder.

Bütün Darwinist yayınlarda, öne sürülen herhangi bir iddiaya getirilebilmiş bir tane dahi bilimsel delil bulunmadığı halde, evrimin bilimsel bir teori olduğu söylenir.

Evrim teorisi, tek bir hücrenin nasıl ortaya çıktığını hâlâ açıklayamamıştır. Kendilerince tesadüf eseri olarak ortaya çıkan bir hücreden, binlerce farklı canlı türünün hangi mekanizmalarla oluştuğunu delillendirememiştir. Canlıların birbirlerine hayali dönüşümleri iddiasını, tek bir örnekle bile gösterememiştir. 150 küsur yıldır yapılan kazılarda, bu hayal ürünü sürecin izine delil olabilecek tek bir ara form fosiline rastlanmamıştır.

Evrim teorisi bilime dayanarak değil, bilime rağmen savunulur

Evrim yanlıları, telkinlerini pekiştirmek için yazılarında ve konuşmalarında halkın çoğunluğu tarafından bilinmeyen uzun karmaşık formüller, Latince terimler ve ifadeler, ağır ve anlaşılmaz bir dil kullanarak son derece önemli bir konudan bahsediyormuş izlenimi verir, bilmeyenlerin bunların bilimsel gerçekler olduğunu zannetmesini sağlarlar.

Tesadüf çıkmazının içine girerek, çevredeki yaratılış kanıtlarını görmezden gelmenin, nasıl bir mantık bozukluğu olduğu açıktır. Önyargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve uygarlıktan uzak toplumların hurafeleri gibi zaman ve tesadüf ilâhlarının tüm kâinatı oluşturduğunu savunan evrimin, inanılması imkânsız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlar.

İnsanın tek bir DNA molekülünde bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak bilgi bulunur. Bu bilgilerin tamamı çok önemli bir sıralamaya sahiptir. Bunun kör bir tesadüf eseri olduğunu söylemek mümkün müdür? Darwinist anlayışa göre ise bu olağanüstülük mümkündür. Tesadüfün ilahi bir akıl gibi sunulduğu bu düşüncede, tesadüf, dünyadaki bütün insanların aklından daha çok akla sahip muazzam bir deha olarak gösterilir.

Laboratuvarda protein sentezleyip, tesadüfe delil olarak sunuyorlar

Konuyla ilgili internette araştırma yaparken evrimci bir sitede şu paragrafı gördüm: "Günümüzde birçok bilim dışı kaynakta, proteinlerin veya aminoasitlerin kendiliğinden oluşamayacağına, çünkü bunun matematiksel olarak "olanaksız" olduğuna yönelik iddialar bulabilirsiniz. İşin komik tarafı, tüm bu "imkânsızlık hesaplarına" rağmen, son 60 yıl içerisinde, sayısız laboratuvarda canlı benzeri yapılar üretilmiş, tamamen sentetik olarak üretilen canlılar hayatta tutulabilmiş, canlılığın temeli olan koaservatlar yeniden yaratılabilmiş, cansız maddelerin yapısına katılan inorganik moleküllerden kolaylıkla karmaşık yapılı organik moleküller sentezlenebilmiş, hücre içerisindeki işlevleri sürdüren biyokimyasal "motorlar" olarak bilinen moleküler mekanizmalar kendi kendine oluşacak şekilde yeniden oluşturulabilmiş ve daha nice abiyogenez deneyi başarıyla gerçekleştirilmiştir."

Bakınız adı üstünde, 'yönlendirilmiş'; yani müdahale, akıl, tasarım, deney, hesaplama var. Laboratuvarlarda cansız maddelerden canlı oluşturulmaz. İnorganik maddelerden değil tek canlı hücre, tek bir protein bile oluşamaz. Tek bir proteinin ise tabiatta tesadüfen oluşma ihtimali '0'dır.

Proteinin oluşması için öncelikle protein gerekir. Ribozom olmadan protein oluşmaz. RNA olmadan da protein oluşmaz. ATP olmadan protein oluşmaz. ATP'yi üretecek mitokondri olmadan da protein oluşmaz. Hücre çekirdeği olmadan protein oluşmaz. Sitoplazma olmadan da protein oluşmaz. Hücredeki organellerden bir tanesi eksik olsa protein oluşamaz. Hücredeki bütün organellerin var olması ve çalışması için de proteinler gereklidir. Bu sistemler, hepsi bir arada çalışmak zorunda olan iç içe sistemlerdir. Kısacası biri olmadan diğeri olamaz.

Proteinin tek başına tesadüfen oluşamayacak olması bilimsel, somut bir bilgidir. Proteinin oluşması için başka bir proteine ihtiyaç olması bilgisi, tek başına evrimi yerle bir etmek için yeterlidir.

Bu son olayda yine bir 'Darwinist diktatörlük' örneği görüyoruz

Yaratılışa delil olan bir süreci medya ve Nobel ödülü vasıtasıyla evrime delil gibi göstermeye çalıştılar. Ama yine yaratılışın lehine bir sonuç elde edildi.

Varsayımlar üzerine kurulu ve gerçek olmadığı yüzlerce delil ile ispatlanmış bu teoriyi bilim diye sunmak gülünç bir durumdur. Akıllı tasarım dendiğinde hezeyana kapılan evrimciler, bugün "yönlendirme var" diyorlar.

Yönlendirilen her süreç bir yaratıcıya, bir tasarıma işaret eder. O halde 'yönlendirilmiş tasarım' ifadesi daha uygundur, daha objektiftir.

Elbette benzeri olmaksızın yaratan Allah'ın yaratmak için tasarıma ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir. Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol!" demesi yeterlidir. Kur'an ayetlerinde şöyle buyrulur:

“Bir şeyi dilediği zaman, Onun emri yalnızca: ‘Ol’ demesidir; o da hemen oluverir.” **(Yasin Suresi, 82)**

“Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca ‘Ol’ der, o da hemen oluverir.” **(Bakara Suresi, 117)**

“Yönlendirilmiş Evrim” ismi aslında yaratılışın kanıtı olmuştur

İnsanların beynini yıllar boyu Allah’ı inkâr eden felsefe ve görüşlerle yıkadılar; inkârı adeta insanların kromozomlarına işlediler. Bilimsel hiçbir dayanağı olmayan evrim teorisi, yıllarca sadece telkin yoluyla ayakta kaldı. Bu telkinin ortadan kalkması için karşı telkinin de ısrarlı ve kararlı olarak sürmesi gerekli. Ta ki kökü kazınana, hak gelip bâtılın beyni dağıtılana kadar...

Sonuç olarak; söz konusu ödüle zorlama bir ifade olan “Yönlendirilmiş Evrim” ismi verilmesi aslında yaratılışın en büyük kanıtlarından olmuştur. Bilim dünyası şu sözü tasdik etmiştir: “Canlılık bir yönlendirme olmadan, bir Yaratan var olmadan, olamaz.”

Nobel Ödüllü, ünlü evrimci Dr. Robert Milikan’ın itirafıyla bitirelim:

“**Şu çok acıklı:** Biz bilim adamları şu ana kadar hiçbir bilim adamının kanıtlayamadığı evrimi kanıtlamaya çalışıyoruz.” (SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, Stewarton Bible School, Stewarton, Scotland)

HEM MÜSLÜMAN, HEM EVRİMCİ OLUNABİLİR Mİ?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Mart 2012 423. Sayı- zaferdergisi

Hem Yaratıcıyı kabul edip, hem evrimi yani yaratıcı olmadan kendi kendine olmayı kabul etmek mantıken anlamsızdır.

Soru: “Evrim teorisine inanan birisi ve bu alanda çalışmalar yapan bir bilim adamının iman durumu nedir? Evrim teorisini kesinlikle reddetmek zorunda mıdır? Kur’an’da evrim teorisiyle ilgili bir konu geçmekte midir?”

İnsanların imanlarıyla ilgili bir hüküm vermeden, iman ve evrim hakkında birkaç kıyaslama yapabiliriz.

İlim, bir varlık hakkında bilgi sahibi olmak demektir. Bilimde inanma değil, bilme esastır. Dolayısıyla yukarıdaki soruyu, “Evrim Teorisine inanan değil, evrim teorisini bilen birisi” şekline getirmemiz daha doğru olur. O zaman zaten cevabın sorunun içerisinde olduğu görülecektir. Çünkü bir konuyu bilmek ayrı şey, inanmak ise, tamamen ayrı bir şeydir. Hıristiyanlığı bilen birisi Hıristiyan olmadığı gibi; İslâmiyet’i bilen bir kimse de, İslâmiyet’in bir takım temel rükünlerine inanmadığı sürece Müslüman olamaz.

Konuya bu açıdan bakınca, evrim teorisini bilmek, evrimcilerin iddialarının ve bu yolda delil diye sundukları bilgilerin neler olduğunu öğrenip, birilerine, görevi icabı onları öğretmek, bilimsel bir metot ve çalışma şeklidir.

Fakat birisi, evrim konusunda elde ettiği bilgilerin tamamen doğru olduğuna inansa, o zaman bu inancında, Kur'an'ın açık hükümlerine ters düşen bir takım hususlar bulunduğu için, elbette böyle bir inanç, İslâm dinine ters düşer.

Çünkü evrimciler ateizmi savunuyorlar. Ayrıca, evrim teorilerini yaratıcıyı reddeden bir görüş üzerine bina ediyorlar. Ve her şeyi bir yaratıcının değil, tesadüf ve tabiatın eseri olarak takdim ediyorlar. Allah'ı inkâr ederek işe başlayan bir düşüncenin, dinle bağdaşan bir yönü olabilir mi?

Ateist evrimciler, tek hücrenin tesadüfen evrimleşmesiyle silsile halinde bütün canlıların birbirinden meydana geldiğini ileri sürüyorlar. İnsanı da bu evrim halkasının en son ürünü olarak kabul ediyorlar. Evrim kelimesini, burada evolüsyon manasında kullandıkları halde, evrim lehine bilgi kargaşası meydana getirmek ve zihinleri bulandırmak, kendi bâtıl ve tamamen felsefî düşüncelerini yaymak için, kâinatta geçerli olan bir takım kanun ve prensiplerin yanında, her türlü değişme ve başkalaşmayı ifade ederken de yine evrim kelimesini kullanıyorlar. Böylece evrim kelimesinden kimin neyi kastettiği anlaşılmıyor.

Allah'ın sonsuz ilim, irade ve kudretiyle her türlü değişme, başkalaşma ve farklılaşma kâinatta cereyan etmektedir. Dolayısıyla Kur'an'da bütün varlıkların adım adım farklı yapılar kazandıklarına dikkat çekilir. Mesela, bir hücreyle anne karnında gelişmeye başlayan insanın tavırdan tavıra geçmesi nazara verilir. Dünyanın başlangıçta güneşle beraber bulunduğu ve daha sonra ondan ayrıldığına işaret edilir. İnsan ve diğer bütün bitkiler ve hayvanların hücreleri ve yapıları her an değişmektedir. Bütün bu değişiklikleri, yanlış olarak evrimle ifade ediyorlar. Hâlbuki bu değişiklikler bir kanun dahilinde görülmektedir. Kanunla hareket eden şeylerin her adımı planlıdır, bir planlayanı gösterir. Ateist evrimcilerin evolüsyon karşılığı kullandıkları evrim kelimesiyle hiçbir ilgisi olmadığı gibi, bütün değişiklikler Allah'ın tasarrufundadır. Yani tesadüf değil, Yaratıcının tercihi vardır.

Hâlbuki evrime inanan ve onu savunanlar, daha başlangıçta Allah'ı reddediyorlar. Yani hem Yaratıcıyı kabul edip, hem evrimi yani yaratıcı olmadan kendi kendine olmayı kabul etmek mantıken de anlamsızdır.

COVİD-19 İNSAN İŞİ DEĞİL EVRİMİN İŞİYMİŞ, BİLİM ADAMLARI ÖYLE DİYOR

Ümit Şimşek-Mayıs 2020 521. Sayı- zaferdergisi

Dört üniversite ve bir araştırma kurumuna mensup bilim adamları, COVİD-19 virüsü üzerinde yaptıkları incelemenin sonucunu açıkladılar.

Çeşitli üniversitelere mensup bilim adamları, COVİD-19 adlı virüs ile ilgili olarak yürüttükleri ortak çalışmanın sonucunu açıkladılar:

"Bu virüsün insan eliyle üretilmiş olması mümkün değildir; bunu ancak evrim yapabilir."

Bütün dünyayı tesiri altına alan salgınla ilgili olarak ortaya atılan çeşitli komplo teorileri, bu salgının âmili olan virüsün genetik mühendisliği yoluyla insanlar tarafından laboratuarda üretildiği iddiası etrafında yoğunlaşıyordu.

Bu konuyu araştırmak üzere Scripps Araştırma Enstitüsünden Kristian G. Andersen, Edinburgh Üniversitesinden Andrew Rambaut, Columbia Üniversitesinden W. Ian Lipkin, Sydney Üniversitesinden Edward C. Holmes ve Tulane Üniversitesinden Robert F. Gary tarafından yürütülmekte olan ortak çalışmanın sonucu, Nature Medicine adlı bilimsel dergide yayınlandı.

Makalede yer alan bilgilere göre, adı geçen bilim adamları, çalışmalarını COVİD-19 virüsünün başak proteinlerinde iki önemli bölge üzerinde yoğunlaştırdılar. (Başak proteinler: virüsün dış tarafında bulunan ve gerek insan, gerekse hayvan hücrelerinin duvarına tutunarak içeri girmelerini sağlayan protein molekülleri.)

Bu bölgelerden birisi, virüsün hedef aldığı ev sahibi hücreye bir kanca gibi tutunmalarını sağlayan kısım.

Diğeri ise, tutundukları hücreyi tıpkı bir konserve açacağı gibi yarıp açmak suretiyle içeri sızmalarını sağlayan kısım.

Ancak virüs bu iki "organını" hiç beklenmedik bir şekilde kullanıyor.

İnsan vücudunda, son derece bilinçli bir şekilde, akciğer hücrelerinin dışında bulunan ve ACE2 kısaltmasıyla anılan bir proteini nokta atışıyla buluyor ve doğrudan ona yapışıyor. (Uzun adı "anjiyotensin dönüştürücü enzim" olan bu protein, insan vücudundaki hücrelerde kan basıncının düzenlenmesinde rol oynayan ve akciğerlerde de akciğer iltihabını önleyen bir protein.)

Fakat COVİD-19 virüsünün başak proteini, hedef aldığı ACE2 proteinini sadece nokta atışıyla vurmakla kalmıyor, aynı zamanda ona o kadar sağlam bir şekilde yapışıyor ki, bu özelliğiyle virüsün bulaşıcılığını diğer virüslerin on misli gibi seviyelere çıkarıyor. Bunun sonucu olarak da, COVİD-19 virüsünün öldürücü özelliği diğer grip türlerinin onlarca misline çıkabiliyor.

Diğer taraftan, söz konusu araştırmayı yürüten bilim adamları, COVİD-19 virüsünün bir başka özelliğine daha dikkat çektiler:

Bu virüsün genel molekül yapısını teşkil eden omurgası, diğer koronavirüslerden çok farklı bir yapıda ve daha çok yarasa ile karıncayiyene ait virüslerin yapısına benziyor. Bilim adamları, bu kadar farklı bir yapının laboratuarda gerçekleştirilmiş olmasına da imkân bulunmadığını kaydettiler.

Bu iki önemli gerekçenin her ikisi de, araştırmayı yürüten ekibi, "elindeki onca imkânlara rağmen insan zekâsının böyle bir virüs üretmiş olamayacağı" neticesine getiriyor.

"Peki, o zaman bu virüsü kim icad etti?" diye soracak olursanız, araştırmayı yürüten bilim adamları bunun cevabını çoktan bulmuşlar bile:

“Bunu ancak evrim yapabilir” diyorlar.

Çünkü bugünün bilim “dininde” her şeye gücü yeten, her şeyi bilen ve her zaman her şeyin en doğrusunu yapan bir varlığın adına “evrim” deniyor.

Kaynaklar:

1. Kristian G. Andersen, Andrew Rambaut, W. Ian Lipkin, Edward C. Holmes & Robert F. Garry, “The Proximal Origin of SARS-CoV-2”: https://www.nature.com/articles/s41591-020-0820-9

2. COVID-19 Coronavirus Epidemic Has a Natural Origin: https://www.sciencedaily.com/releases/2020/03/200317175442.htm

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) 31 Aralık 2019’da, Çin’in Hubei eyaletinin Wuhan şehrinde etiolojisi bilinmeyen pnömoni vakalarını bildirmiştir.

7 Ocak 2020’de etken daha önce insanlarda tespit edilmemiş yeni bir Coronavirüs (2019-nCoV) olarak tanımlanmıştır.

Daha sonra 2019-nCoV hastalığının adı COVID-19 olarak kabul edilmiş; virüs SARS CoV’e yakın benzerliğinden dolayı SARS-CoV-2 olarak da isimlendirilmiştir.

GDO VE EVRİM TEORİSİ

Prof. Dr. İsmail Kocaçalışkan-Mart 2010 399. Sayı- zaferdergisi

Son zamanlarda gazetelerde ve internet sitelerinde “GDO yöntemiyle tavuktan kuzu, kuzudan geyik, domuzdan inek elde ediliyor” gibi haberlere sıkça rastlıyoruz. Daha önce yayınlanmış olan “GDO’ya evet mi hayır mı?” başlıklı yazımda GDO teknolojisinin gıda üretiminde kullanılmasının sağlık ve çevre açısından zararlı, ancak ilaç üretimi ve çevre temizleme gibi alanlarda kullanımının yararlı olabileceğinden bahsetmiştim.(1) Daha sonra bu yazı, genetiği değiştirilmiş organizma anlamına gelen GDO ile evrim teorisi ilişkisini irdelemeye sevk etti.

Evrim teorisinin temeli; “masalsı bir ifadeyle, evvel zaman içinde kalbur saman içinde, bir canlı türü bir başka türe dönüşmüştür” fikrine dayanmaktadır.

Peki bu dönüşüm nasıl olmuş? Güya çevre şartlarındaki değişmenin baskısıyla tesadüfen bir canlının genlerinde mutasyon meydana gelmiş. Yani genleri değişmiş ve bunun sonucu olarak da o canlı bir başka tür canlıya dönüşmüş. Bütün canlı türleri bu şekilde tesadüfen oluşan gen değişiklikleriyle birbirlerine dönüşerek ortaya çıkmışlar.

Halbuki günümüzde genetik bilimi o kadar gelişti ki, gen mühendisliği adı verilen yeni bir bilim dalı ortaya çıktı. Artık genlerle oynanıyor, genler bir canlıdan diğerine aktarılıyor yani genlerin mühendisliği yapılıyor. Böylece bir canlıdaki bir özellik bu özelliğe sahip olmayan başka bir tür canlıya aktarılıyor. Ama ne kadar gen aktarılsa dahi yine o canlı türü aynı tür olarak kalıyor, başka bir türe dönüşmüyor.

Bu husustaki ilk çalışmalardan birisi Antarktika buz denizinde yaşayan bir balık türündeki soğuğa dayanıklılık geninin GDO yöntemiyle tütün bitkisine aktarılmasıdır.(2) Buna rağmen tütün bitkisi yine tütün olarak kalmıştır. Tütün balık benzeri bir türe veya başka bir bitki türüne dönüşmemiştir. Değil bir özellik yüzlerce özellik de aktarılsa yine tütün tütün olarak

kalacaktır. Sadece özelliği değişecektir. Çünkü domates, soya, mısır, pirinç, kolza ve pamuk başta olmak üzere birçok bitki türüne çeşitli genler başka canlılardan aktarılmış ve sonuçta tür değişikliği olmamıştır.(3)

Geleneksel ıslah çalışmalarıyla ve aşılama yöntemleriyle de eskiden beri farklı özellikte daha tatlı ve sulu meyvelere sahip bitkiler elde edilmektedir. Fakat yeni türler oluşmamakta yani tür değişimi olmamaktadır. Sadece özelliği değişmiş çeşitler elde edilmektedir. Mesela, elma üzerindeki çalışmalarla daha iri ve dayanıklı meyvelere sahip bodur elma ağaçları elde edilmiştir. Ama elma yine elma olarak kalmış elmadan muz veya başka bir tür bitki ortaya çıkmamıştır. Sadece çeşit değişmiştir. Golden, starking gibi elma çeşitleri elde edilmiştir.(4)

Her canlı türünün Yaratıcı tarafından tayin edilen bir gen havuzu vardır. Bu havuz içerisinde genlerin elastikiyeti nispetinde bazı değişiklikler olabilmekte veya dış müdahalelerle sonuç alınabilmektedir. Ancak bu değişiklikler yeni bir tür oluşumuna imkân vermemektedir.

Eğer genlerde hiçbir değişim elastikiyeti olmasaydı o zaman değişen çevre şartlarına canlılar uyum sağlayamaz ve nesilleri kesilirdi. Günümüze kadar belki de hiçbir canlı türü yaşayamazdı. Nitekim geçmişte dinozorlar gibi bazı türlerin nesilleri kesilmiştir. Bir türün gen havuzunda oluşacak veya oluşturulacak değişiklikler havuz sınırlarını aşarsa o türün ucube, üç ayaklı veya iki başlı gibi bir ferdi ortaya çıkıyor ve bu da zaten yaşamıyor.

GDO yöntemi, esasında bir mutasyon oluşturma işlemidir.

Şimdi düşünelim; evrim tezine göre, uzun yıllar boyunca ve tesadüfler sonucu oluşan gen mutasyonları sonucu bir canlıdan başka tür bir canlı meydana geliyor…

Böyle bir olayı hiç kimse gözlemedi. Çünkü milyonlarca yıl önce olduğu iddia ediliyor.

Eğer böyle bir dönüşüm olduysa bugün GDO yöntemiyle tesadüfen değil konunun uzmanı gen mühendislerince bilinçli bir şekilde bu iş daha kolay ve daha kısa sürede yapılması gerekmez miydi?

Bu mümkün olsaydı yıllardır evrim teorisini ısrarla savunanlar bu yolla yeni canlı türleri elde ederler ve böylece tezlerini deneysel olarak ve bilimsel ilkeler çerçevesinde kolayca ispatlayarak bu tartışmaya bir nokta koyarlardı. Hatta bayram ederlerdi. Demek ki bu mümkün değil.

Şimdiye kadar canlılar arasında birçok gen aktarımı yapıldığı halde bir tür değişikliği kaydedilmemiştir.

Günümüz teknolojisiyle ve bilgisiyle yapılamayan bu dönüşümün milyonlarca yıl önce tesadüflerle meydana geldiğini iddia etmenin artık hiçbir makul izahı yoktur.

Kaldı ki; GDO yöntemiyle yeni bir tür canlı elde edildiğini varsaysak bile bu, evrim teorisini yine desteklemez. Çünkü bu teoriye göre evrim tesadüflerin eseridir. Oysa GDO teknolojisini kullanan bilim adamları akıllı ve bilgili kimselerdir ve ne yaptıklarını bilerek ve görerek yapmaktadırlar. Eğer genetik bilgisi olmayan ve kör birisi laboratuara girip GDO

teknolojisiyle yeni bir canlı türü elde ederse ancak o zaman evrim tezi desteklenmiş olur. Bu da mümkün değildir.

Kaynaklar:

1. Kocaçalışkan, İ. (2009). GDO'ya evet mi hayır mı? Zafer Bilim Araştırma Dergisi, 396, 16-18.

2. Kimberly, D.K., Mitchell, A., David, H., Peter, L.D. (1993). Accumulation of type I fish antifreeze protein in transgenic tobacco is cold-specific. Plant Molecular Biology, 23, 377-385.

3. Ölçer, H. (2001). Transgenik bitkiler: Tarımsal uygulamaları, üretim ve tüketiminin kontrolü. Ekoloji Çevre Dergisi, 10 (40), 20-23.

4. Kocaçalışkan, İ. (2008). Bitki Kültürleri (3. Baskı), Bizim Büro Basımevi, Ankara.

EVRİMCİLER PEŞİN HÜKÜMLÜDÜR, GERÇEĞE ULAŞTIRAMAZLAR

Prof. Dr. Adem Tatlı-Ekim 2012 430. Sayı- zaferdergisi

Evrim teorisi, günümüzden yaklaşık 200 yıl önce, 1810'lu yıllarda Lamarck'la şekillendi. Darwin'in devreye girmesi 1860'lı yıllardadır.

"Yakın zamandaki bilim adamlarının evrimle ilgili görüşleri nasıl? Örnek verilen bilim adamlarının görüşleri eski. Yeni gelişmeler olmakta ve oluyor. Bütün bunlar evrimi destekliyor mu, yoksa yanlışlığını ortaya mı koyuyor?"

Evrim teorisi, günümüzden yaklaşık 200 yıl önce, 1810'lu yıllarda Lamarck'la şekillendi. Darwin'in devreye girmesi 1860'lı yıllardadır. Evrimcilerin, evrimle ilgili ileriye sürdükleri ve halen okullarda okutulan embriyo delilleri 1860'lı yılların, fosil delilleri de 1920'li yılların bilgileridir.

Bizim bilimsel kaynak olarak verdiğimiz kitapların hiçbirisi bu tarihlerden daha eski değildir. Genelde 1980 ve 1990 yıllarından sonradır.

Evrimcilerin; canlıların silsile halinde birbirinden meydana geldiği, insanın da bu silsilenin en son halkası olduğu yönündeki iddiaları, bilimsel bilgiye değil, felsefî düşüncelerine dayanmaktadır. Felsefede herkes her önermeyi söyleyebilir. Her felsefî düşüncenin doğruluğu veya yanlışlığının ispatlanacağı gibi bir beklenti de yanlıştır. Dolayısıyla evrimin ispatı veya reddi gibi bir sonuca ulaşılamayacağının daha baştan bilinmesi gerekir.

Yaratılışa inanan kişi, kâinattaki varlıkları Allah'ın sanatlı eserleri olarak görür. İnceleme ve araştırmasını ona göre yapar. Kâinatla ilgili çalışırken, bu eserin sahibi olan Allah'ın bildirdiklerini dikkate alır. Bu konuda Kur'an ve hadislerin sesine kulak verir.

Yaratılışa ve bir yaratıcıya inanmayan da, kâinattaki bütün varlıkları tesadüf ve tabiatın eseri olarak görür, her şeyin başıboş, anlamsız ve gayesiz ortaya çıktığını düşünür. İncelemesini bu fikrinin üzerine bina eder. Elde ettiği her bilgiyi, bir yaratıcıyı reddeden inkâr felsefesine göre yorumlar. Şimdi siz bundan yaratılış ve yaratıcı konusunda neyin ispatını isteyeceksiniz? Zaten o insan, bir yaratıcının olmadığı konusunda peşin hükümlüdür, bilimsellikle bir ilgisi

yoktur. Onun sizi gerçeğe ulaştırması nasıl mümkün olacaktır? Yanlış yolda, bataklıkta giden bir kimsenin arkasından gidenin halinin ne olacağı bellidir.

Evrimciler özellikle, varlıkların geçmişinden ve insanın ilk yaratılışından bahsetmekte, geçmişle uğraşan insan ise, kendi yaratılışına nazar edememektedir. Hâlbuki insanın şimdi tek hücreden yaratılışı, ilk yaratılışından daha basit değildir. Şimdi bir hücreden insanı yaratan ilim, irade ve kudret sahibi, dün de onu yoktan yaratmıştır. Yaratılış konusunda örnek olarak verilebilecek somut deliller isteniyor. İnsanın ilk yaratılışına, şimdiki yaratılışından daha güzel örnek ve delil mi olur?..

Şimdi tek hücreden yaratılan sadece insan da değildir. Bütün bitkiler ve hayvanlar da tek hücreden yaratılmaktadır. İnsan, biyolojik bilgilere bakmalıdır. İnsanlar, yaratılış konusunda bu felsefecilerin şahsi yorumlarını dinledikleri kadar, fen bilimlerini, Allah ve peygamberini de dinlemeli ve onların sözlerine kulak vermeliler. "Gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah hakkında kuşku mu olur?" (İbrahim suresi, 10)

'BİLİM VE YARATILIŞÇILIK' KİTABI EVRİMİ İSPATLAMIŞ MIDIR?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Haziran 2014 450. Sayı- zaferdergisi

Yaratılışı savunanların delilleri kâinattaki yaratılanlar adedincedir.

Soru: "Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi'nin yayımladığı '**Bilim ve Yaratılışçılık**' kitabı hakkında bilgi verir misiniz? Bu kitabın evrimi tamamen ispatladığını söylüyorlar."

Bu Akademi'nin neşrettiği kitap sıradan bir kitaptan farklı değildir. Bu ve benzeri kuruluşlar, evrimi evolüsyon manasında anlayan ve bir yaratıcının varlığını inkâr eden bilim adamlarının kontrolündedir. Bunlar, ateizme dayalı felsefî görüşlerini, bilimsel bilgi adı altında takdim ediyorlar. Böylece bir kamuoyu meydana getirmek ve dinsizlik adına nüfuz elde etmek istiyorlar.

Bunların esas gayesi, gençleri dinsiz yetiştirmektir. Maalesef, bilimi bu ideolojilerine alet ediyorlar. İstismara en uygun saha da evrim sahasıdır. O bakımdan devamlı evrimi gündemde tutuyorlar ve her şeyi buna bağlıyorlar. Onlar bir değil, yüz kitap da yayınlasalar, yaratılış hakikatini gizleyemeyeceklerdir. Bunların kastettiği manada bir evrimin ispatı zaten imkânsızdır. Çünkü bütün canlıların evveliyatını tek bir hücreye indirgeyip, bütün canlıları bundan silsile halinde tesadüflerle ortaya çıkarıp göstermek ve bunu kanıtlamak mümkün değildir. Çünkü masalların ispatı olmaz. Böyle olunca, bu konuda ortaya attıkları bütün görüşler, kendi felsefî bir düşüncelerinden ileriye geçmez. Yani onların iddiaları hiçbir zaman bilimsel bir bilgi olmayacaktır.

Ama yaratılışı savunanlar, her an her bir canlının yaratılışını örnek göstererek, geçmişe bununla bir değil, binlerce pencere açmaktadırlar. Allah (cc.) bizi yarattığı gibi, şimdi her an, bir hücreden insanı yaratıyor, yine tek hücreden bitkileri ve hayvanları yaratıyor. Bugün yaratan dün de yaratmıştır. Bir kavun çekirdeğinden kavunu çıkarıp yaratan, elbette bütün mahlûkatını da kâinatı da yaratmıştır ve yaratmaktadır. Çünkü hepsinin yaratılış kanunları aynıdır; bu ise yaratıcılarının bir olduğunu gösterir.

Canlıların tesadüfen ve kendiliğinden ortaya çıktığını iddia eden ateist evrimciler, değil bütün canlıların böyle tesadüfen meydana geldiğini, bir mercimek çorbasının tesadüfen ve kendiliğinden ortaya çıktığını ispatlasınlar, o zaman belki sözlerinde ve iddialarında bir hakikat payı olabilir. Hâlbuki yaratılışı savunanların delilleri kâinattaki yaratılanlar adedincedir. Her bir varlık, Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseri olarak yaratıcısını tanıtıyor ve aklı olanlara bildiriyor.

AH, ŞU EVRİMCİLER YOK MU?

Zafer Araştırma Grubu-Ekim 2011 418. Sayı

Evrim düşüncesinin zihinlerde süregelmesinde en önemli rol, hiç kuşkusuz, medya organlarında yer alan evrim haberleri.

Evrim düşüncesinin zihinlerde süregelmesinde en önemli rol, hiç kuşkusuz, medya organlarında yer alan evrim haberleri.

Bu haberlere azıcık dikkatle bakıldığında, hepsinde de evrim teorisinin ne kadar çürük temellere dayandığına işaret eden binbir türlü mantık hatasına rastlamak mümkün. Bazen bu hatalar o kadar bariz oluyor ki, insan kızacağına, gülmeye başlıyor.

Mesela şu geçenlerde neredeyse hemen her yayın organında yer alan 'yaşayan fosil' haberi. Gelin birlikte bakalım.

Hikaye ABD, Palau ve Japonya'dan bir grup bilim adamının, Palau açıklarında yukarıda resmini gördüğünüz yılanbalığını yakalamalarıyla başlıyor.

Bilim adamları, balığa üstünden bakıyorlar, altından bakıyorlar, bir şeye benzetemiyorlar. Yılanbalığı ama, şimdiye kadar bilinen yılanbalıklarına benzemiyor. Bilim adamları bir acizlik içinde, neredeyse, balığı tuttuklarına bin pişman olup denize geri salıverecekler. Ama bunu da gururlarına yediremediklerinden, olaya bir açıklama getirmek zorunda hissediyorlar kendilerini.

Getiriyorlar da.

"Bazı açılardan bildiğimiz yılanbalıklarından daha ilkel bir tür, bazı açılardansa bilinen en eski yılanbalığı fosillerinden bile ilkel bir yapıda. Tıpkı yaşayan bir fosil gibi!"

Evet, açıklama bu. Son derece anlaşılır değil mi? Herkes aydınlanmıştır umarız. Şaka bir yana, şimdi bu açıklamaya biraz daha yakından bakalım.

Neymiş?

"Tıpkı yaşayan bir fosil gibi!"

Başka?

“İlkel bir yapıya sahip.”

Evrimci bilim adamları, artık o kadar umarsızlaşmışlar ki, söyledikleri sözün kendi teorilerini balon gibi patlattığının farkında bile değiller.

Yaşayan bir fosil gibiyse ve ‘ilkelin ilkeli’ özelliklerle donanmışsa, bu hayvan şimdiye kadar hayatta kalmayı nasıl başarmış? Madem başarmış, o zaman demek ki, hayatta kalmanın ölçüsü, evrim teorisinin öne sürdüğü gibi, ‘gelişmiş’ özelliklere sahip olmak değil. ‘İlkel’ özelliklere sahip olarak da, yeryüzünde varlığını devam ettirebilen canlılar var!

Evrimciler o kadar uyanık ki, bu gibi soruların yanından geçmeyip teorilerini paramparça eden bir ‘yaratılış delili’ karşısında bile, ‘yaşayan fosil’ diyerek, olayı evrimci düşünce minderine çekmeyi başarıyorlar. Düşünsenize, hem ‘fosil’ hem de ‘yaşayanı.’ Fosil demek evrim demek olduğuna, öyle anlaşıldığına göre, bir de bunun ‘yaşayanını’ buldunuz mu, evrimciler için ballı börek.

Bir de ad takmışlar balığa: Protonanguilla Palau.

Yetinmeyip uyduruk zaman çizelgelerinde de bir yer vermişler: Mesozoik dönemden kalma!

Herhalde bilim adamı olmak, hiçbir çağda 21. yüzyıldaki kadar kolay olmamıştı!

MUTASYON EVRİME DELİL OLUR MU?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Ağustos 2015 464. Sayı- zaferdergisi

Mutasyon, canlıların genetik yapısında ani olarak meydana gelen ve kalıtımla yavrularına geçen değişikliklerdir.

Soru: Evrimciler faydalı mutasyonlar için şu örnekleri veriyorlar:

1) HIV virüsü karşılaştığı yeni durumlara karşı mutasyonla uyum sağlamıştır.

2) CCR5 genindeki mutasyon. CCR5-Delta32 mutasyonunu kazanmıştır ki, bu mutasyon CCR5 genindeki genetik bilginin bir kısmının silinmesine sebep olmuştur (32-bp segment silinmesi). Bu mutasyonu taşıyan homozigot fertler, HIV enfeksiyonuna karşı tamamen, ya da kısmen dirençlidir.

3) Deneylerle bazı klamidyalar karanlıkta gayet iyi büyürken, bazıları hiç büyüme göstermemişti. 600 jenerasyon sonra ise, klamidyaların büyük çoğunluğu karanlıkta gayet iyi büyüyebilir hale gelmiştir.

Bu iddiaları ne kadar doğrudur?

Cevap: Mutasyon, canlıların genetik yapısında ani olarak meydana gelen ve kalıtımla yavrularına geçen değişikliklerdir. Mutasyon ya genlerde olur, ya kromozomlarda. Her canlının kromozom sayısı sabittir.

Yukarıda sorulan, canlıların genlerinde veya genler üzerine etkili olan enzimlerde görülen veya müdahale ile ortaya çıkan değişikliklerdir. Bakteri ve virüs tarzındaki böyle tek hücreli organizmalara yapılacak müdahalelerle, onların yapısı, şekli, görevi ve ürettiği ürün çeşidi değiştirilebilir. Her bir canlıda bu değişmenin sınırı vardır, bunun ne olduğunu ilmi çalışmalar ortaya koyar.

Birinci soruda söz konusu edilen HIV virüsü, AİDS hastalığına sebep olan bir virüstür. Bu virüs, insandaki savunma sistemini tesirsiz hale getirerek devre dışı bıraktığı için, canlı bedeni bütün hastalıklara karşı savunmasız bir hale gelmektedir. Şu an bilinen bir çaresi de yoktur.

İkinci soru da yine HIV virüsü ile ilgilidir. Bu virüs, insanda mikroplara ve yabancı cisimlere karşı savunmayı yapan akyuvar hücreleri üzerinde bulunan CCR5 proteini, CCR5-Delta32 şeklinde değişikliğe uğradığı zaman o hücrede genellikle hastalık yapamamaktadır.

Üçüncü soruda yer alan klamidya (chlamydia) ise, cinsel yolla bulaşan, hem kadın hem de erkeklerde genital enfeksiyonlara sebep olan mikroorganizmalardır. Bunların normalde ışıklı ortamda gelişirken karanlık ortamda da gelişebildiği belirtilmektedir.

Yukarıdaki sorularda, mikroorganizmaların, bilinen yapı ve görevlerinde bazı değişiklikler gözlenmekte ve bu değişikliklerin faydalı olduğu dile getirilmektedir. Perşembe'nin gelişinin Çarşamba'dan belli olduğu gibi, evrimciler de, mikroorganizmaların bazı farklı yapı ve davranış kazanmış olmalarından hareketle, bütün canlıların bu şekilde evrim geçirerek birbirinden teşekkül ettiği iddialarını ve inançlarını doğru göstermeye çalışmaktadırlar. Ancak gerçekler, evrimcilerin inançları gibi değildir.

Madem, HIV virüsünün önüne hangi kimyevî barajı koysanız onu atlayıp geçiyor. O halde gerek bu HIV virüsünün ve gerekse benzer diğer virüs ve bakterilerin genetik yazılımı iyi okunarak, onların zararlı etkilerini durdurabilecek kimyevî barajların neler olabileceği bulunmalıdır. Yoksa burada tespit edilebilen bazı davranış ve görev değişikliklerini evrimin temeli saymak, evrim ideolojisine kullanmak için konuyu saptırmak olur.

İsterseniz konuyu daha iyi anlayabilmek için, uzaya gönderilen araçları örnek verebiliriz. Yapılan uzay aracına bir ve bazen birden çok görev yüklenir. Fotoğraf çekme, saatteki hızı ayarlama, bir istasyona uğrama, bozulan ve arızalanan cihaz ve aletleri tamir etme, gerekirse onların yerine yenilerini koyma gibi bir yazılım programıyla donatılır.

Mesela güneş enerjisiyle çalışacak şekilde bir uzay aracı dizayn ediliyor. Bu araçta bir arıza halinde akü sisteminin devreye girmesini planlıyorsunuz; bu sistem de arıza yaparsa atom enerjisi sistemini planlıyorsunuz ve aracınızı ona göre yapıyorsunuz.

Böylece bir takım arıza veya engellerle güneş enerjisi devreden çıkacak olursa, akülü enerji devreye girecektir. Ve akülü donanımla birlikte, bir takım farklı alet ve sistemler de işe dahil olacaktır.

Akülü sistem de devreden çıktığı zaman, atom enerjili sistem devreye girecektir. Böylece en olumsuz şartlarda dahi sizin uzay aracınız görevini yapıp dönecektir. Şayet siz bu araca sadece akülü sistem koymuşsanız, aküsü bitince iş yapamayacaktır.

İşte Cenâb-ı Hak (cc), her bir varlığı belirli bir gen potansiyelinde ve kapasitesinde yaratmıştır. Bu potansiyelin ne olduğu, sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiği laboratuvar çalışmalarıyla ortaya konulmalıdır. Mesela bu canlıların bir kısmı, uzay aracında örneğindeki gibi, sadece akü ile çalışacak şekilde programlanmışsa; yani, bir takım olumsuz şartlar karşısında devreye sokacağı farklı donanımlar verilmemişse, o canlı basit birkaç müdahale ile hayat sahnesinden çekilecektir.

Şayet o canlı, hayatını tehlikeye sokacak şartlarla karşılaştığında, farklı sistem ve yapıların devreye gireceği bir genetik yapıyla kodlanmışsa, yani sizin koyduğunuz engelleri, uyguladığınız ilaçları etkisiz kılacak donanımı varsa, o yeni ortamda da, bir takım yeni yapı, şekil ve davranışlarıyla varlığını sürüdürecektir. Ta ki, genetik yapısında kendisine Allah tarafından verilen imkânların son sınırına varıncaya kadar.

İşte genetik yapısı farklı ortamlara göre dizayn edilmiş canlılar, öldürücü ilaç gibi olumsuz çevre şartlarında belirli ilaç dozlarına kadar dayanabilmekte, her doz artışında, yeni yapılar devreye girmekte, o canlı; tüylenme, kanatların ve ayakların küçülmesi, ya da kanat gibi bazı yeni yapıların ortaya çıkması veya bazı ilaçlara karşı direncin artması gibi yapılar kazanabilmektedir.

Mesela, karşınızda sadece tüfeği olan bir askeri kolayca alt edebilirsiniz; ama bilim-kurgu filmlerindeki gibi uçma sistemine varana kadar pek çok donanımı olan ve üzerinde her türlü silahı taşıyan bir askeri yenmeniz elbette kolay olmayacaktır. Bu askerin kullanılmaz hale gelen bir silahını atıp başkasını kullanmaya başlamasını, evrim geçirip başkalaştı diye düşünmek ya saflıktır, ya da insanları saf görüp kandırmaya çalışmaktır. Evrimcilerin yaptığı işte budur.

İşte, faydalı mutasyon, değişme ya da başkalaşma olarak gördükleri ve isimlendirdikleri yeni yapılar, o canlının genetik yapısında var olan ve yeni ortama göre devreye giren yapılardır. Yani bu işler, Cenab-ı Hakk'ın sonsuz ilim, irade ve kudretiyle koyduğu ve çizdiği sınırlar dairesinde cereyan etmektedir.

Canlılara uygulanan ve onların farklı yapı ve davranış kazanmasına sebep olan olumsuz çevre şartları, o canlının yetenek sınırını aşacak tarzda olursa, o canlı hayat sahnesinden çekilmektedir. Canlılarda görülen böyle değişiklikler, evrimcilerin iddia ettiği gibi, yeni ve farklı bir canlının başlangıcı ve temeli olmamıştır, ve olması da bilinen bu genetik yapılar düşünüldüğünde mümkün değildir.

BİR EVRİM MASALI: HESPEROPİTHEKUS HAROLDCOOKİ

Tarık Uslu-Ağustos 2018 500. Sayı- zaferdergisi

Henry Fairfield Osborn'un bulduğu bir azı dişinden yola çıkılarak, nasıl bir bilimsel masal yazıldı!?.

1922 YILIYDI. Amerikan Doğa Tarihi Müzesi Müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında kazı çalışmaları yapmaktaydı. Uzun bir süredir içinde eşelendiği çukurdan, "Buldum! Buldum! Buldum!" diye naralar atarak çıktı.

Tam o sırada, asistanlarından bir tanesi—elbette en kurnazı—Osborn'un ne bulduğuna bile bakma gereği duymadan, "Ben düşürdüm! Ben düşürdüm! Ben düşürdüm onu!" diye bağırmaya başladı.

Eğer Bay Osborn kıymetli bir şey bulmuşsa, üzerine konmanın en kestirme yolu buydu çünkü. Fakat, çukurdan çıkan Osborn, bu embesil asistanının yüzüne öfke ile bakarak, elinde tuttuğu şeyi gösterdi.

Bu eski bir kemik parçasıydı ve gerçekten çok eskiydi.

– Seni salak! Kendini çok mu kurnaz zannediyorsun. Şu bulduğum şeyi düşürmüş olabilmen için, en az bir milyon yaşında olman gerekir!

– Çok özür dilerim Bay Osborn! Acaba o elinizde tuttuğunuz şey nedir? Pis bir şeye benziyor, sakın mikrop kapmayasınız!

– Bu bir, Hesperopithekus haroldcooki!

– Hespero.. ne?

– Hesperopithekus haroldcooki! Ama, Nebraska Adamı da diyebilirsin!

– Nebraska Adamı! Evet bu kesinlikle daha iyi! Hem ben de Nebraskalıyım, anne tarafından!

Bay Osborn'un bulduğu bir azı dişiydi. Ve kendisi, bunun insan ile maymun arasında bir geçiş formuna ait olduğundan yüzde yüz emindi.

Azı dişi büyük bir itina ile müzeye getirildi. Nebraska Adamı'na herkes çok büyük bir önem veriyordu.

Bilim adamları azı dişini her bir milimetrekaresine kadar incelediler. Bu azı dişinin milyonlarca yıl önce durduğu çene kemiğinin nasıl bir yapısı olduğu hesap kitap edildi. Sonra o çene kemiğinin nasıl bir ağıza ait olduğu tasarlandı. Sonra o ağızın nasıl bir kafaya, sonra o kafanın nasıl bir bedene ait olduğu ince ince hesaplandı. Sonunda ne insana ne de maymuna benzemeyen ikisinin arasında bir canlı resmi çizildi. Daha sonra bu canlıyı, öyle yapayalnız görmeye tahammül edemeyen içli bilimadamları ona bir eş ve üç-beş de çocuk çizdiler.

Dünyanın en prestijli bilim dergileri, en prestijli bilimadamlarının, bir azı dişi üzerine döktürdükleri sayfalar dolusu yazı ve resim yayınladılar. Herkese bunların insanların maymundan geldiğine dair çok büyük bir delil olduğu söyleniyordu.

Günün birinde William Bryan adında insaflı bir bilimadamı ortaya çıktı ve:

"Arkadaşlar elinizde tek bir azı dişi var! Bir tek azı dişinden yola çıkıp, adamın yedi sülalesinin resmini çizdiniz ayıptır be!.." demek zorunda kaldı.

Fakat, dediğine de diyeceğine de pişman ettiler adamı.

1927 yılında, Yılan Deresi yakınlarındaki kazılarda, bu azı dişinin bulunduğu yerde, başka kemikler de bulundu. Bunlar, şüphesiz azı dişinin sahibine aitti. Yani, yüzlerce yıl önce soyu tükenmiş bir yaban domuzuna!

Bilim adamları utanmadan, "yanılmışız" diyerek işin içinden sıyrılıp çıktılar... Olan, bunların "bilimsel bilimsel" sözlerine inananlara oldu!

NİCHOLAS MATZKE VE MUSTAFA AKYOL TARTIŞIYOR: EVRİM Mİ, AKILLI TASARIM MI?

Zafer Araştırma Grubu-Temmuz 2008 379. Sayı

ABD'de Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi'nde çalışan evrimci Nicholas Matzke ile Akıllı Tasarım teorisini savunan Mustafa Akyol arasında online olarak yapılmış müthiş tartışma. Bir yanda evrim, diğer yanda akıllı tasarım savunması... Amerika'da okullarda kâinatın yaratılmış olduğunu savunan teorilerin okutulup okutulamayacağının tartışıldığı dönemde, seyircilerin de sorularıyla katıldığı bu tartışma, epey ses getirmişti. Şimdi, oldukça ufuk açıcı olan bu tartışmanın önemli bölümlerini siz değerli okurlarımıza sunuyoruz.

İslâm dini evrimciliğe niçin karşı çıkıyor? Evrimcilik bir bilim, İslâm da bilime karşı değil. O halde sorun ne?

Nıcholas Matzke: En başta İslâm hakkında bir uzmanlığımın olmadığını söylemek isterim. Fakat, evrim karşıtlığı, modernlik ile köktencilik arasındaki çatışmanın bir parçasıdır. Kutsal metinlerin katı yorumlanışı buna yol açıyor. İlahiyatın, bilimin otorite ve prestijine sahip olması için sahte bir bilim oluşturuluyor.

Mustafa Akyol: İslâm ile "evrim" kavramı arasında bir problem olmayabilirdi. Ama evrimin anlamı çok fazla yoruma açık. Eğer evrim tabiatta sürekli değişim ve türlerin çevrelerine uyum göstermesi anlamına geliyorsa, bana göre bu bilimsel bir ifadedir ve Müslüman inancıyla çatışmaz. Ama, modern Darvinciler evrimle bundan fazlasını kastediyorlar. Onlar yeryüzünde hayatın, tabiatın kör kuvvetlerince üretildiğini ve bir yaratıcının bulunmadığını iddia ediyorlar. George Gaylord Simpson Evrimin Anlamı kitabında, çok açık bir şekilde ifade ediyor: "İnsan amaçsız ve tabiî bir sürecin neticesidir, planlanmamıştır." (1)

Elbette, bu ateist fikir ile İslâm'ın bağdaşabileceğini düşünmüyorum. Ama bu fikir bilimsellikle de bağdaşmaz. Karşımızda bilimsel delil üstüne dayatılmış olan bir felsefî varsayım var.

Ayrıca, tartışmayı 'modernlik' ile 'köktencilik' arasında bir çatışma olarak koymak bana göre yanlış. Ortada, 'teizm' ile 'ateizm' arasında bir tartışma var. Ve bu tartışma, bilimsel düzlemde yapılıyor. Bir müslüman, hayatı Allah'ın yarattığına inanmakla "köktenci" olmaz. Bu inanç, Müslümanlığın temelidir. Öte yandan, bir insan modern olmak için de ateist olmak zorunda değildir. Burada mesele, hayat tasarlandı mı, tasarlanmadı mı; takdir edildi mi, edilmedi mi? Önemli olan budur.

Öyle görünüyor ki, evrim teorisi Allah'ın kapıdan içeri girmesine izin vermemeye çalışıyor. Ve varlığını bunun üstüne kuruyor.

Matzke: Konunun birkaç boyutu var ama en önemlisi yaratılışçılık açısından çok temel bir boyut: Pek çok insan, eğer evrim doğruysa ve hayatın tabiî bir açıklaması varsa, o zaman ilahi bir varlık olamaz diye düşünüyor. Fakat durum aslında böyle değil. "Acaba fırtına, yağmur, kar, şimşek gibi hava olaylarının tabiî açıklaması var diye inancını tehdit altında hisseden biri var mı? Kutsal kitaplarda tüm bu olayların Allah tarafından kontrol edildiği yazıyor ve pek çok insan bu yüzden Allah'a dua ediyor. Ama hiç kimse, meteorologları ateizmin reklamını yapıyor diye suçlamıyor.

Benjamin Franklin 1700'lerde paratoneri bulduğu zaman bazıları onu suçladılar; çünkü Allah'ın iradesine engel olduğunu düşündüler. Ama kısa süre sonra insanlar bu düşüncenin bir anlamı olmadığını fark ettiler. Aynı süreç, atomculuk, güneş-merkezli âlem teorisi için de yaşandı. Bunlar bir süre dinle çatışma halindeydi. Ama insanlar nesnelerle ilgili tabiî bir açıklamaya sahip olmanın yaratılışı daha hayretengiz yaptığını gördüler. Evrim, bu hat üzerinde tarihsel olarak yakın dönemde meydana gelen büyük şoklardan biri sadece.

Akyol: Enteresan bir görüş, ama tabiat bizim niyetlerimize boyun eğmek zorunda değildir. Yaratıcının kâinatı herhangi bir tasarıma ihtiyaç duymadan yaratmış olduğu ve böylelikle varlıkların kendi kendilerine evrimleşmiş olabileceği tartışılabilir. Ama bu, yaratıcının perde arkasında kâinata karışmadığı deistik görüşü kabul etmeyi gerektirir, yaratıcının kâinata müdahalede bulunduğu teistik görüşe değil! Dahası, söz konusu görüş, bilimsellikle bağdaşmaz, çünkü hayatın karmaşıklığı ve tabiî kanunlardan çıkardığımız sonuç, hayatın bunlar tarafından yaratılmış olamayacağıdır. Tabiî kanunlar hayatı yaratmaya yetmez. Zaten bu yüzden, biyolojik tasarım (takdir), hayatın kökeni hakkında en iyi açıklama görünüyor. Basit kimyasallardan bakteri, balık, kelebek, fil veya insanlar oluşturmak için çok karmaşık bir bilgiye ihtiyacımız var; ve tecrübelerimiz, böyle bir bilginin yalnızca belli bir akıldan çıkabileceğini gösteriyor.

Evrimi destekleyen "şaşırtıcı deliller" işitiyoruz. Peki, yaratılışı ya da Akıllı Tasarım'ı destekleyen böyle deliller var mı?

Akyol: Önce evrimi destekleyen 'deliller'den bahsedeyim. Bilim adamlarının "mikro-evrim" dediği şeyi destekleyen epey delil var. Mikro evrim, mevcut türler içinde küçük değişimlere deniyor. Hayvanlar ve bitkiler değişiyor ve çevreye uyum sağlıyorlar. Ama Darvin'in düşüncelerine uyacak şekilde yeni gen, yeni protein, organel ya da organ gibi biyolojik değişimler gözlenmiyor tabiatta. Darvinciler, mikro evrime bakarak makro evrim tahmininde bulunuyorlar; ama yaptıkları, sadece felsefî bir inancın dile getirilişi.

Mikro evrim, zaman içinde yeni sistemler üretmez. Siz atları ne kadar beslerseniz besleyin, kanatları çıkmayacaktır. Ve bu arada, Darvincilerin ünlü "şaşırtıcı delil" diye öne sürdükleri şeylerin de yanlış olduğu geçmiş yıllarda anlaşıldı. Çarpıcı örneklerden biri, Ernest Haeckel'in embriyo çizimleri. Bu gibi örnekler Darvinizmi haklı çıkarmak için üretilmiş sahte delillerden ibaret.

Matzke: Bir yanda gerçekler var, bir yanda yaratılışçıların söyledikleri... Bana göre yaratılışçıların iddialarının büyük bölümü, yanlış ve bilgisizlikten kaynaklanıyor.

Mesela, 'en iyi' AT (akıllı tasarım) iddiası kompleks biyolojik adaptasyonların yavaş yavaş evrimleşemeyeceği, çünkü parçaların sistemli bir iş görebilmesi için bir seferde bir araya gelmek zorunda olduğudur. Bu iddia, ilk bakışta etkileyici görünüyor, ama yakından bakınca yanlış olduğu ortaya çıkıyor. Çünkü yapılar evrim sayesinde çalışma biçimlerini

değiştirebilirler ve nitekim değiştirmişlerdir. Mesela, penguen paletleri, uçan kuşların kanatlarından türemiştir. O kanatlar ise dinozorun ön kollarından türemiştir.

Darvin'in kendisi, bunu 1859'da söylemiştir ama yaratılışçılar bunu görmezden geliyorlar. Onlardan biri olan Michael Behe, bilim adamlarının evrimin nasıl gerçekleştiği konusunda cevaplarının olmadığını söylüyor. Ama aslında bu konuda yüzlerce makale yayınlandı. Kenneth Miller'in dediği gibi, "Behe'yi inandırmaya hiçbir şey yetmiyor."

Akyol: Bir yanda gerçekler var, bir yanda Darvincilerin söyledikleri... Evvela, standart Darvin öyküleriyle hemfikir olmayan sadece AT savunucuları değil. Kuşların kökeni tartışmalı bir konudur. Medyada çok popüler olan dinozor teorisi, uydurma bir teoridir. Bunu, dünyanın en ünlü kuşbilimcisine, Alan Feduccia'ya sorun. Kendisi AT'yi savunmaz, evrimcidir, ama kuşların dinozorlardan gelmediğini ve bu düşüncenin büyük bir efsane olduğunu söylüyor. İlk bilinen kuş Archaeopteryx'in atası olduğu iddia edilen dinozor, ondan çok daha genç. Böyle bir şey olabilir mi?

Ayrıca, Darvincilerin evrimin nasıl meydana geldiği konusunda hesap veremediğini bir tek Behe söylemiyor. Evrimci biyokimyacı Franklin M. Harold da aynı düşünceyi paylaşıyor:

"Kabul etmek zorundayız ki, biyokimyevî veya hücrevî sistem evrimine ilişkin halihazırda Darvin mantığına uygun detaylı bir açıklama yok, sadece birtakım hayalî spekülasyonlar söz konusu..." (2)

Günümüzdeki evrim teorisi, Darvin'in orijinal teorisiyle aynı mı, yoksa genişletilmiş şekli mi?

Matzke: "Evrimleşmiş şekli." 1930'lu yıllarda tabiî ayıklanma teorisi, Mendel genetiğiyle birleşip "neo-Darvin sentezi"ni ortaya çıkardı. Burada, genlerin yeni nesil içinde ayıklanma prensibine uygun biçimde nasıl yayıldığı dikkate alınıyordu. Bugün, temel Darvin teorisinde hayal bile edilemeyecek bir noktaya gelindi.

Akyol: Günümüzdeki evrim teorisi ile Darvin'in teorisi aynı değil. Darvin genetiği bilmiyordu. Bugün karşımızda neo-Darvinizm var. Buna, eski teorinin modern genetikle güncellenmiş olan versiyonu diyebiliriz. Fakat Darvin'in temel görüşü olan tabiî ayıklanma, hâlâ devam etmektedir. Neo-Darvinizm, yeni bir evrim mekanizması olarak "tesadüfî mutasyonları" eklemiştir.

Mustafa Akyol, evrimi destekleyen bilimsel delillere neden inanmıyor? Biyolojik sistemlerin kökenine ilişkin daha ne kadar adım ortaya çıkarılmalı ki, Akyol evrime inansın?

Akyol: Beni inandıracak olan adımlar, Darvin'in kendisinin tanımlamış olduğu adımlar: "sayısız, peş peşe gelen pürüzsüz modifikasyonlar."

Bana, hayatın prebiyotik bir çorbadan meydana gelebileceğini gösterin, ben de Akıllı Tasarım'dan vazgeçeyim, bu işlerin ilim sahibi bir varlık tarafından takdir edilmiş olduğunu düşünmeyi bırakayım.

Doğrusu, yeryüzündeki hayatın takdir edilmiş gibi göründüğünü herkes kabul ediyor. Richard Dawkins The Blind Watchmaker (Kör Saatçi) kitabında söylüyor bunu. Fakat o buna "aşikâr

tasarım" diyor ve bunun yanında kompleks canlıları meydana getiren doğal mekanizmaların da olması gerektiğini belirtiyor. Tamam, o halde, bana o doğal mekanizmaları gösterin. Darvinciler bu yolu tercih etmek yerine, doğal mekanizmaların var olduğunu kesin sayarak, bu inançlarını bilimin ayrılmaz bir parçasıymış gibi sunuyorlar. Hayır, bilimin böyle bir parçası yoktur.

Evrim teorisinde en büyük sorun, "eksik halka"dır. Evrim teorisi bu sorunu nasıl izah ediyor?

Matzke: Kamuoyunda bilinen haliyle "eksik halka", bir şehir efsanesidir. Bir kere, evrim bir zincir değildir, bir ağaçtır; ve tek bir eksik halkadan çok daha fazla bir şeydir.

Bu noktayı açıklığa kavuşturduktan sonra, yaratılışçıların canlıların ara formlarına ait fosillerin olmadığı iddiasına gelelim. Bu iddia sayısız kez dile getirildi. Fakat yaratılışçıların kendisinden yanlış bir şekilde alıntı yaptığı Gould'un da dediği gibi, "ara formlar tür düzeyinde genellikle eksiktir, ama büyük gruplar arasında son derece boldur." (3)

Akyol: Eksik halka önemli bir tartışma konusudur. Darvinciler bazı eksik halkaların olduğunu ve zamanla ortaya çıkaracaklarını iddia ediyorlar. Diğerleri ise, bunu reddediyorlar. Darvin savunucuları bu işin içinden çıkamayacaklarını anlayınca, halka yerine "dakik denge"yi önerdiler. Gould ve Eldredge, 70'lerin sonlarından itibaren, "evrim o kadar hızlı meydana geldi ki ardında hiç ara form bırakmadı." demeye başladılar. Eğer gerçek buysa, arkada hiç iz kalmadıysa, bunun meydana geldiğini siz nereden biliyorsunuz?

Her neyse... Gould, evrim sürecini halka halka izah eden bir mekanizma ortaya koymadığı için Dawkins tarafından eleştirildi. Gould ise, cevaben, görüşünün fosillerce desteklendiğini öne sürdü. Yani bir tarafta fosiller var, diğer tarafta sözde mekanizma. Fakat aralarında herhangi bir örtüşme yok.

Evrimciliğin ardında ideoloji var mı, yoksa sadece bir bilim mi? Eğer sadece bir bilim ise, neden farklı inançlardan insanlarla bu kadar çatışma halinde?

Matzke: Bazıları evrimi ideolojileri desteklemek için kullandı. Mesela güneş merkezli âlem fikri, atomculuk, psikoloji bunlara örnek olarak verilebilir. Richard Dawkins gibi ateistler ise, tasarım iddiasını çökerterek tanrının varlığını tartışmalı hale getirmeye çalışıyorlar. Böylelikle, iki kamp oluşuyor ve tartışma metafizik alana kayıyor.

Oysa, bilim doğal dünyayı araştırmakla sınırlıdır. Allah'ın varlığı veya ilahi varlıkların tabiata müdahale edip etmedikleri bilimin sınırlarının dışındadır.

Akyol: Evrimciliğin, daha doğrusu Darvinizmin, ardında elbette bir ideoloji var. Fakat bu teorinin savunucuları size ideolojik bir yanları olmadığını ve sadece yeryüzünde hayatın nasıl meydana geldiğini ortaya koymaya çalıştıklarını anlatırlar. Oysa, gerçek bu değil.

Teori, yeryüzünde hayatın kökenini izah etmede sadece doğal sebeplere başvurur. Doğal olmayan, yani aklî sebeplere hiçbir zaman başvurmaz. Halbuki, bilim hakikatin emprik araştırması anlamına gelir. Bu hakikatin tabiatçılıkla örtüşüp örtüşmediğine, tabiat incelenmeden karar verilemez.

Peki Darvin savunucuları ne yapıyor? Hayatın bütünüyle sebepler tarafından evrimleştiği ve bundan asla şüphe edilemeyeceğini savunuyorlar. Emprik bir bilgi değil bu, sadece bir inanç! Ünlü Darvinci Richard Lewontin'in dürüstçe söylediklerine bakın:

"Biz daha baştan materyalizme adanmışız. Bilimin metodları ve kurumları bizi dünyayı maddi düzlemde izah etmeye zorluyor değil aslında. Tam tersine, maddi sebeplere bağlılığımız, bizi, maddi izahlar üreten kavramları kullanmaya zorluyor. Bütün bunlar, tanrının yeryüzüne adım atmasını istemediğimiz için oluyor." (3)

Darvinizmin ardındaki ideoloji, materyalizm ve tabiatçılıktır. Ve maksat, "tanrının yeryüzüne adım atmasına izin vermemektir."

Niçin evrimden hâlâ teori diye bahsediliyor?

Akyol: Gerçekler, bizim gözlediğimiz şeylerdir. Yerçekimi bir gerçektir. Bütün elmalar ağaçla bağlantısı kopunca yere düşer. Bunu gözlemleyebilirsiniz. Fakat, Darvinizmin büyük anlatılarını şimdiye kadar hiç kimse gözlemlemedi. Cansız bir madde olan basit kimyasallardan canlı bir hücre ve sonra bu hücrenin gelişip yeniden organize olup yeryüzündeki tüm hayatı oluşturduğunu gözleyen yok. Bir Darvin savunucusu, "Elbette gözlemiyoruz, çünkü bu süreç milyarlarca yıl alıyor" diyecektir. Ama eğer gerçek buysa, o evrim süreçlerinin küçücük parçacıklarını gözleyebilir olmamız gerekmez miydi? Bunu da görmüyoruz.

Ve Darvin savunucularının sürekli bahsettiği ünlü "gerçekler" hakkında en iyi ifade, belki de, biyolog Jonathan Wells'in makalesinin başlığıdır: The Survival of the Fakest (En sahtekârın Hayatta Kalışı) (4)

Hasılı, evrim tarihi, bir sahtekârlığın bilim adı altında yıllarca insanların zihninde kurduğu hegemonyanın diğer adıdır.

Dipnotlar:

(1) Simpson 1967, s. 345

(2) Franklin M. Harold, The Way of the Cell: Molecules, Organisms and the Order of Life 205 (New York, Oxford University Press 2001)

(3) "Evolution as Fact and Theory", Hen's Teet Stephen Jay Gould, "Evolution as Fact and Theory", Hen's Teeth and Horse's Toes: Further Reflections in Natural History, New York: W. W. Norton&Company, 1994, s. 260.

(4) http://www.discovery.org/articleFiles/PDFs/survivalOfTheFakest.pdf

HAYATIN TARİHİNDEKİ ANİDEN ORTAYA ÇIKIŞLAR NEYİ GÖSTERİYOR? / YUKARIDAN AŞAĞI EVRİM, AŞAĞIDAN YUKARI EVRİM

Nihal Balcı-Ocak 2020 517. Sayı- zaferdergisi

Darwin "Doğa ani sıçramalar yapmaz. Eğer ani sıçramalar var ise, bu yaratılışın delilidir."(*) der. Bulunan fosiller gösteriyor ki Kambriyen dönemi canlı çeşitliliği patlaması, işte doğada böyle ani bir atlamadır. Bilinen şubelerin çoğu ve vücut planlarının hepsi Kambriyen

döneminde, jeolojik zaman ölçeğine göre bir an denilebilecek kadar kısa bir zamanda ortaya çıkmıştır.

“Biz Çin’de Darwinizmi sorgulayabiliyoruz;sadece hükümeti sorgulayamıyoruz.Siz ABD’de hükümeti sorgulayabiliyorsunuz,fakat Darwinizmi sorgulayamıyorsunuz.” Çinli bilim adamı Dr. Çen.

Hayvanlar âleminde aynı temel mimariye sahip organizmalar yani benzer gelişim ve morfolojisi olanlar sınıflandırmada aynı şubelere konulur. Örneğin omurgalılar ve eklembacaklılar farklı şubelerdir.

Bazı omurgalılar.

Üstte bazı omurgasızlar.

Şube sınıflandırmada 3. büyük gruptur. Yaklaşık 40 kadar şube vardır. Farklı şubelerdeki hayvanların vücut planları birbirinden farklıdır. Bir şube diğerine benzemez.

Yukarıda bir gül ve aslanın sınıflandırılması görülmektedir.

Kaynak: https://www.kursunkalem.com/UserFiles/ArticleFiles/canlilarin-siniflandirilmasi28028641.jpg

Şubeler Arası Farklılıklar Nasıl Ortaya Çıkmıştır?

Darwin “Doğa ani sıçramalar yapmaz. Eğer ani sıçramalar var ise, bu yaratılışın delilidir.”(*) der.

Bulunan fosiller gösteriyor ki Kambriyen dönemi canlı çeşitliliği patlaması, işte doğada böyle ani bir atlamadır. Bilinen şubelerin çoğu ve vücut planlarının hepsi Kambriyen döneminde, jeolojik zaman ölçeğine göre bir an denilebilecek kadar kısa bir zamanda ortaya çıkmıştır.

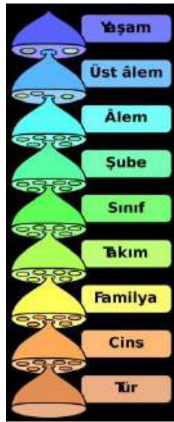
Kambriyen, günümüzden takriben 540 milyon yıl önce başlamış ve yaklaşık 56 milyon yıl devam ettiği kabul edilen jeolojik bir devredir. Bu devreden öncesine Prekambriyen, yani 'Kambriyen öncesi' denilir. Prekambriyende bazı bakteriler, mavi-yeşil algler, bazı solucanımsı canlılar, süngerler ve bir kısım yumuşakçalar vardı.

Evrimcilerin iddialarına göre, canlılar yeryüzünde tedricen, yani yavaş yavaş mevcut canlıların çevre şartlarına göre değişmesiyle hasıl olmuştur. Fakat Prekambriyen'den sonra gelen Kambriyen devrinde, yaklaşık 5-6 bin yılda, birbiriyle akrabalığı sözkonusu olmayan ve tamamen farklı yapı ve karakterde çok çeşitli yüksek yapılı canlıların fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkması, onların; "Canlılar yavaş yavaş birbirlerinden meydana geldiler" şeklindeki felsefelerini geçersiz kılmaktadır.

Şu an gördüğümüz tüm canlılar Kambriyen döneminde ortaya çıkan şubelerden birine denk düşüyorlar. Vücut planları teker teker ve yavaş yavaş ortaya çıkmış değil.

Ünlü Darwinist ve Paleontolog Stephen Jay Gould: **"Kambriyen patlaması jeolojik ölçekte bir anda olmuştur. Temel anatomik tasarımların hepsinin evrimsel ilk ortaya çıkışlarının bu zamanda olduğunu düşündüren sebeplerimiz var,"**1 demiştir.

Darwin'in iddiasına göre önce tek bir canlı türü vardı. Küçük küçük değişikliklerle önce yeni türler, sonra yavaş yavaş farklılıklar arttıkça yeni cinsler ve sırasıyla daha büyük gruplar oluşmalıydı. Yani aşağıdan yukarı, basitten karmaşığa giden bir mekanizma olmalıydı.

Kaynak: By Peter Halasz. (User:Pengo) - Own work, Public Domain, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=2480732

Yani Darwin'in iddiasına göre sınıflandırma grupları şu sıra ile oluşmalı idi:

Turler→ Cinsler→ Aileler→ Takımlar→ Sınıflar→ Şubeler

Yukarıdan aşağı giden ve Darwin'in teorisini çürüten diğer mekanizma ise, hayvanlar arasındaki temel farkların orijinal ve en baştan beri var olmasıdır. Bir yumuşakça veya eklembacaklı fosiline baktığımızda ana farklılıkları ta Kambriyen döneminden, yani yaklaşık

540 milyon yıl öncesinden beri mevcut olduğunu görüyoruz. **Yani fosil kayıtlarına göre yukarı grupların özellikleri en baştan belirlenmiştir.**

Dolayısıyla grupların var olma sırasının şöyle olduğu gözlemleniyor

Şubeler → Sınıflar→ Takımlar→ Aileler→ Cinsler→ Turler

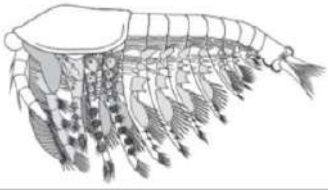

Kaynak: By Talifero - Own work, CC BY-SA 3.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=16839452

Yukarıdaki resimde fosil kayıtlarına göre bilgisayar çizimi yapılmış bir Kambriyen dönemi canlısı olan Haikouichthys görülmektedir. İlk balıklardan olan bu canlı detaylarda farklı olup, vücut planı olarak günümüz balıklarına benzemektedir.

Aşağıdaki eklembacaklı, kabuklu canlının da günümüzdekilere vücut planı aynen benzemekte, farklılıklar ise detaylarda kalmaktadır.

Üstte Kambriyen dönemi eklembacaklı kabuklu canlı.

Kaynak: https://www.nature.com/articles/nature06138?utm_source=commission_junction&utm_medium=affiliate

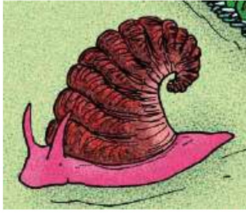

Günümüz eklembacaklı ve kabuklu canlılarından olan bir Amfipod.

Kaynak: By © Hans Hillewaert, CC BY-SA 4.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=946245

Yani bu canlıların aynı şube içerisinde sınıflandırılmasının gerekçeleri, canlıların dünyaya ilk geldiği Kambriyen döneminden beri vardır. Darwin'in teorisinde olduğu gibi kademeli olarak uzun bir zamanda oluşmamışlardır. **Üstelik Kambriyen toprak tabakasının bir altındaki toprak tabakasında öncü atalarına ait bir iz, bir fosil bulunamıyor.**

Vücut planlarının Kambriyen döneminde ortaya çıkıp detaylarda farklılaşmaya, Darwin'in öğretisinin aksine, varlık sahnesine ilk kez çıkan canlılarda yukarı büyük grupların özelliklerinin, ilk önce belirmesine başka bir örnek ise yine bir Kambriyen canlısı olan Latouchella'dır.

Kaynak: By Apokryltaros at English Wikipedia, CC BY-SA 3.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=6865201

Sizce de vücut planı aynı bir karındanbacaklı olan salyangoza benzemiyor mu?

İnsan Yapımı Teknolojik Ürünlerde de Aynı Süreç Görülüyor

Âlemdeki yaratılış sürecini insan yapımı teknolojik ürünlerdeki süreçlere de benzetebiliriz. Örneğin bir arabanın yapımında ilk arabadan şu ana kadar geçerli olan temel dizayn belli: dört tekerlek, şase, hareket mili, iki aks. İlk arabadan günümüze bu temel tasarım üzerine detaylarda birçok değişiklik yapılmış fakat aynı temel şu anki arabalarda da var.

Kaynak: https://libwww.freelibrary.org/digital/item/53921

Kaynak: https://www.howardsgroup.co.uk/news/group/how-much-have-cars-changed-in-the-last-ten-years

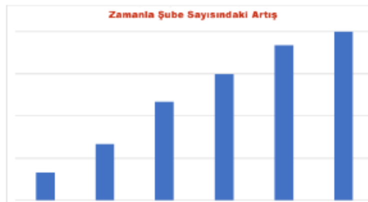
Aynı dizayn mantığını aşağıdaki akıllı telefonlarda da görmek mümkün. Belli ana hatlar telefonun markasını belirliyor. Zamanla detaylarda farklılıklar yapılıyor. Telefonun markasını bir şube, sonra çıkan farklı modelleri ise farklı türler olarak düşünebiliriz.

Fosil kayıtlarından gördüğümüz de aynı şey, doğada da bu şekilde yukarıdan aşağı doğru özelleşen bir dizayn mekanizması göze çarpıyor. Örneğin bir böceğin segmentli bir gövdesi, eklemli bacakları ve dış iskeleti vardır. Bunların hepsi Kambriyen patlamasında aniden ortaya çıkmış yapılardır. Bugün bu orijinal esas plana hâlâ doğada milyonlarca türde rastlanmaktadır. Bu yukarıdan aşağı dizayn, yani önce ana hatların ortaya çıkıp sonra detaylarda farklılıklar belirmesi Darwin'in teorisi ile hiç uyuşmuyor.

Darwin'in tahmininin doğru olduğunu düşünürsek zamanla oluşan şubeler grafik üzerinde şöyle bir artış göstermeliydi:

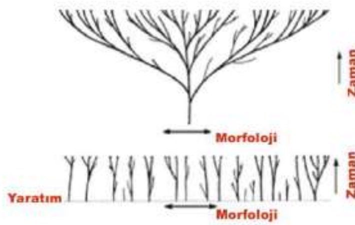
Fosil kayıtlarında görülen ise bu grafikle aynı doğrultuda değil. Karşımıza çıkan gerçek manzara şu şekilde:

Bahsettiğimiz model bilim dünyasının en prestijli dergilerinden olan Science dergisinde Roger Lewin tarafından şöyle ifade edilir:

“Yukarı sınıflandırma gruplarının oluşması için birkaç farklı model vardır. Bunlardan en bariz ikisi “aşağıdan-yukarı“ ve “yukarıdan-aşağı“ yaklaşımlardır. İlkinde, evrimsel yeni yapılar azar azar kademe kademe ortaya çıkar. Kambriyen patlaması ise ikincisine yani “yukarıdan aşağı” modele uyar.”2

Bu model ise Darwin’in tek kökten çıkan hayat ağacına değil, daha farklı şu sonuca ulaştırır:

Kaynak: http://www.fairviewbaptistchurch.ca/sermons/genesis-modern-biology/

Dr. Çen’in Tespiti

Paleontolog Jun-Yuan Çen, 2000 yılında ABD Washington Üniversitesi’nde Çin’de ortaya çıkan ve üzerinde çalıştığı Kambriyen fosilleri ile ilgili bir konferans verir. Konuşmasında beş parmağı açık bir şekilde elini havaya kaldırarak sonra da elini ters çevirerek, Çin’de çıkan fosillerin Darwin’in yaşam ağacını tamamen ters çevirdiğini söyleyince salonda rahatsız olanlar olur. Konferansın sonunda soru-cevap kısmında Washington’dan bir profesör:

“Dr. Çen çok güzel bir konuşmaydı. Fakat hem bu kadar otoriter bir ülkeden gelip hem de bu fosillerin Darwin’in teorisini nasıl sarstığını anlatmaktan tedirgin olmuyor musunuz?” diye sorar. Doktor Çen’in cevabı ilginçtir: **“Biz Çin’de Darwinizmi sorgulayabiliyoruz; sadece hükümeti sorgulayamıyoruz. Siz ABD’de hükümeti sorgulayabiliyorsunuz, fakat Darwinizmi sorgulayamıyorsunuz.”**

Hayatın Tarihindeki Aniden Ortaya Çıkışlar

Kambriyen canlı tarihinde bir ilk değil. Fosiller, hayatın tarihinde 17 farklı patlamanın (aniden ortaya çıkışın yani yaratılışın) olduğunu gösteriyor.3,4,5,6,7,8 Yani fosil kayıtlarında baskın olan kalıp, Darwin’in kademeli mekanizması değil, tersine yeni türlerin ani ortaya çıkışı ve durgunluk, yani türlerin çok uzun bir zaman değişmeden kalması.

Bir Kambriyen canlısı olan Trilobitler şu anki böcekler gibi birleşik gözlere sahipler. Yani bu sanat eseri sofistike gözler, hayvanlar ilk ortaya çıktığından beri var. Darwinizm öğretisinde olduğu gibi yavaş yavaş ve merhale merhale oluşmamış.

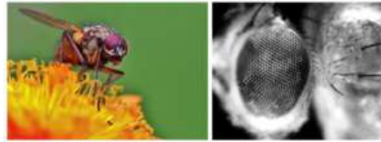
Trilobit fosili

Kaynak: http://blogs.discovermagazine.com/visualscience/2013/04/11/peering-into-trilobite-eyes-to-see-the-evolution-of-vision/#.XcXkJVdKhaQ

Bir tűr Trilobit olan Erbernochile erbeni'nin göz detayı.

Kaynak: By Moussa Direct Ltd. - Moussa Direct Ltd. image archive, CC BY-SA 3.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=4437498

Birleşik gözleri olan günümüz sinekleri.

Kaynak: https://www.biology-pages.info/C/CompoundEye.html

Darwin'in Teorisini Yıkan Kambriyen Dönemi

Darwin kendisi "Türlerin Kökeni" adlı kitabında **"Eğer zincirleme, sayısız, küçük değişimlerle oluşmamış herhangi karmaşık bir organın varlığı gösterilirse, teorim tamamen yıkılır,"** demiştir. Bir Kambriyen canlısı olan Trilobitlerdeki birleşik gözlerin öncü fosilleri ve daha az vazife görenlerinin fosilleri nerededir? Bu fosillerin bulunduğunu farz etsek bile bu kadar kısa bir sürede bunlar nasıl değişip bu hale gelebilmiştir? Doğal seleksiyonun kısa adımlarının yayılacağı uzun zaman ise Kambriyen dönemi için yoktur.

Kambriyen döneminden önce yaşayan canlılardan biri olan süngerler 5-6 çeşit hücreye sahiptir. Bir eklembacaklı veya omurgalı bir canlıda ise 50-60 farklı çeşit hücre bulunur. İster bu canlılar tek tek ve ayrı ayrı varlık sahnesine çıksınlar, isterse sünger gibi bir canlıdan bir eklembacaklı veya trilobit meydana getirilmiş olsun, **bu Darwin'in "Doğa ani atlamalar yapmaz," sözüne ters olup yine Darwin'in sözünün devamında geldiği gibi yaratılışa bir delil değil midir?**

Kambriyen'de jeolojik ölçeğe göre çok kısa bir zamanda bir canlıda hücre çeşidi sayısının on katına çıkması, bununla beraber yeni DNA kodlamaları ve hiç ortada olmayan çok sayıda proteinin sentezi ani bir atlama değilse nedir?

Süngerler.

Kaynak: By Twilight Zone Expedition Team 2007, NOAA-OE. - NOAA Photo Library: reef3859, Public Domain, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=17988026

Sünger.

By Kirt L. Onthank, CC BY-SA 3.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=4961368

Kambriyen öncesinde de şimdi de var olan yumuşakçalardan denizanası.

Bir Kambriyen canlısı olan Anomalocaris canadensis.

Kaynak: By PaleoEquii - Own work, CC BY-SA 4.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=81665473

Anomalocaris fosili.

Kaynak: Royal Ontario Muzesi, Toronto. Keith Schengili-Roberts

Bir başka Kambriyen canlısı Marrella fosilleri ve bilgisayarda 3 boyutlu çizimi.

Kaynak: By Joachim T. Haug, Christopher Castellani, Carolin Haug, Dieter Waloszek, Andreas Maas - Haug, J. T., Castellani, C., Haug, C., Waloszek, D., Maas, A. (2012). A Marrella−like arthropod from the Cambrian of Australia: a new link between "Orsten"−type and Burgess Shale assemblages. Acta Palaeontologica Polonica 58: 629–639. doi:10.4202/app.2011.0120, CC BY 2.0, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=30286328

Yukarıda resmi gösterilen Kambriyen öncesi var olan süngerler ve yumuşakçalar ile alttaki iki Kambriyen canlısı arasındaki uçurumun ne kadar derin olduğunu anlamak için bir biyolog veya paleontolog olmaya ihtiyaç var mıdır? **Eğer irade edip, kudreti ile yaratan bir Halık olmazsa, kontrolsüz olaylarla doğada birinin diğerine evrimleşmesi sizce kaç milyon yıl alır?**

Ünlü genetik ve evrimsel biyoloji uzmanı Susumu Ohno **"…DNA'nın baz sıralamalarında %1'lik bir değişim için 10 milyon yıl gerekmektedir. Hayvanlar âleminde hâlâ var olan Şubelerin 6 ila 10 milyon yılda ortaya çıkışı, bireysel genetik değişimlerle açıklanamaz"**9 der.

Kambriyen öncesi dönemde, süngerler, bazı küçük solucanımsı yaratıklar ve bir kısım denizanasına benzer yumuşakçalar vardır. Bunlar ve Kambriyen patlaması sonrası ortaya çıkan canlılar arasında ise jeolojik ölçekte çok kısa bir zaman ve %1'lik bir genetik farklılıktan çok daha fazlası olduğuna göre, bu güzel çeşitliliğin arkasında Âlemler Rabbinin iradesini, ilmini ve kudretini görmemek, gündüzün ortasında gözümüzü kapayıp kendimize gece yapmaya benzemez mi?

Dipnot ve kaynaklar:

(*) Batı'nın ve Darwin'in anlayışına göre, varlıklar aniden ortaya çıkarlarsa yaratılışın eseridir denilir. Hâlbuki İslâm'ın yaratılış tarifi daha geniş anlamlıdır ve şöyledir: Bütün varlıklar ister bir anda olsun, isterse tedrici, yani yavaş yavaş meydana getirilsin hepsi yaratılmıştır ve Allah'ın eserleridir.

1. Nature 377, p.682

2. Science 241, p. 292

3. Arthur N. Strahler, Science and Earth History: The Evolution/Creation Controversy (New York: Prometheus Books, 1987), 408-409.

4. Richard M. Bateman, Peter R. Crane, William A. DiMichele, Paul R. Kenrick, Nick P. Rowe, Thomas Speck, and William E. Stein, "Early Evolution of Land Plants: Phylogeny, Physiology, and Ecology of the Primary Terrestrial Radiation," Annual Review of Ecology and Systematics, 29 (1998): 263-292.

5. Stefanie De Bodt, Steven Maere, and Yves Van de Peer, "Genome duplication and the origin of angiosperms," Trends in Ecology and Evolution, 20 (2005): 591-597.

6.Niles Eldredge, The Monkey Business: A Scientist Looks at Creationism (New York: Washington Square Press, 1982), 65.

7.Alan Cooper and Richard Fortey, "Evolutionary Explosions and the Phylogenetic Fuse," Trends in Ecology and Evolution, 13 (April, 1998): 151-156; Frank B. Gill, Ornithology, 3rd ed. (New York: W.H. Freeman, 2007), 42.

8. "New study suggests big bang theory of human evolution," University of Michigan News Service (January 10, 2000).

9. PNAS USA 93 ,8475-78

EVRİMCİLERİN GENOM OYUNU

Elif Kıral-Kasım 2006 359. Sayı- zaferdergisi

Geçtiğimiz ay Time dergisinin kapağa taşıdığı "Bizi Farklı Kılan Ne?" başlıklı evrim teorisine dolaylı olarak genom projesi üzerinden destek sağlamaya çalışan yazı, aslında tam tersine, evrim teorisini çürüten bir öze sahip.

Evrimciler, maymun ile insan genleri arasındaki çok küçük farkların bu iki varlık arasındaki devasa bilişsel ve ruhsal farklara neden olduğunu söylüyorlar. Ama söyledikleri, aslında bu iki varlık arasındaki pek çok farkın evrimcilerin dayandıkları materyalist zeminde asla izah edilemeyeceğini apaçık ortaya koyuyor. Yani, maymundan insana evriliş efsanesinin gen yapısı içerisinde dişe dokunur bir karşılığı yok.

Sahip olduğu sayısız açmaza rağmen hâlâ bilimsel bir gerçek gibi gösterilmeye çalışılan evrim teorisinin hayat bulduğu en büyük alanlardan biri de hiç kuşkusuz medyadır. Bazı kuruluşların yayınlarında evrim teorisini savunan ve teoriyi ispatlanmış bir gerçek gibi göstermeye çalışan haberlere düzenli olarak rastlamak mümkündür. Oysa evrim teorisi her türlü bilimsel dayanaktan yoksundur ve pek çok aleyhte delille tamamen çürütülmüş durumdadır.

Son zamanlarda evrimciler İnsan Genomu Projesi çerçevesinde ortaya çıkarılan sonuçları da çarpıtmakta ve bu sonuçları bozuk mantık örgülerine malzeme edinmektedirler. Bu doğrultuda özellikle şempanzelerin genlerinin insan genleriyle %99 benzerlik gösterdiğini iddia ederek, bunun evrim teorisine bir delil oluşturduğunu ileri sürmektedirler. Oysa genomlar arasındaki benzerlik canlıların birbirlerinden türediklerini ispatlamaz. İnsan, genlerini pek çok canlıyla belli oranlarda paylaşmaktadır. Örneğin nematod solucanlarıyla... Bu solucanlarla insanın DNA'ları arasında %75'lik bir benzerlik vardır, ama bu durum insanın %75 solucan olduğunu göstermez. Aynı şekilde, şempanze ile insanın DNA'larındaki %99'luk benzerlik de, insanın %99 şempanze olduğu anlamına gelmemektedir.

Geçen ay, Time dergisinde canlılar arasındaki genetik benzerliğin evrime işaret ettiği aldatmacasıyla ilgili bir makale yayınlandı. Zaman zaman evrim teorisiyle ilgili haberlere yer

veren derginin Michael D. Lemonick ve Andrea Dorfman adlı yazarları tarafından kaleme alınan makale “Bizi Farklı Kılan Ne?” (What Makes Us Different?) başlığını taşıyor. Ne var ki evrimi çürüten gerçekler evrimci bakış açısıyla ele alınmış makalenin bizzat içinde gizli. Bu ifadelerden biri şöyle:

“Genom üzerindeki küçük değişiklikler aradaki tüm farkı ortaya çıkarmıştır. Tarım, dil, sanat, müzik, teknoloji ve felsefe gibi icraatlar bizleri şempanzelerden ayırır. Bunlar bizim genetik kodumuzda anlık fraksiyonlar içine kodlanmışlardır. Şimdiye kadar hiç kimse bunların nerede olduklarını ve nasıl çalıştıklarını bulamamıştır, fakat hücrelerimizin çekirdeği içerisinde bir yerlerde avuç dolusu aminoasit vardır ve bunlar spesifik bir sıralamada düzenlenmişlerdir. Böylece şempanzelerden daha iyi düşünebilen ve daha iyi işler yapan beyin gücü ile donanmışızdır. Bunlar bize konuşma, yazma, okuma, senfoniler besteleme, şaheser resimler yapma ve moleküler biyolojiyi araştırma yeteneği vermektedirler.”

Görüldüğü gibi yazarlar şempanzeyle insanı ayıran özelliklerin farkında olsalar da, bu farklılıkların yine genlerden kaynaklandığını ve hücre çekirdeğinin içerisinde henüz keşfedilemeyen bir yerlerde saklı durduklarını ileri sürmektedirler. Oysa bu farklılık moleküllerle, aminoasitlerle ifade edilebilecek kadar basit değildir. O yüzden, materyalist bakış açısına sahip evrimciler tarafından hiçbir zaman hücrenin gizli saklı kalmış bir köşesinde bulanamayacaktır.

Evrim teorisini savunan bilim adamlarını bu kabil kördüğümlere götüren şey, maddî manevî her ne olursa, onu madde planında bulmayı umut eden bir bakış açısıdır. Nitekim şekerden, fosfattan ve karbon-hidrojen-azot-oksijen bileşiklerinden oluşan molekül zincirlerinin insana sevgi, saygı, sadakat, fedakârlık gibi asil duyguları, estetikten, sanattan zevk alma, sanat eserleri ortaya çıkarabilme, medeniyetler kurma, olayları analiz etme, okuma, yazma gibi yetenekleri kazandırabilecekleri, insan ruhu ve ondan da öte melekût boyutu devre dışı bırakılarak asla mantıkî bir çerçeveye oturtulamaz.

Çünkü kendisi sadece bir program olan DNA ya da genlere yapıcı bir kudret isnad edildiği zaman, bunların insan vücudunda yapıyor göründükleri şeyleri neredeyse mutlak bir şuur ile yaptıklarını kabul etmek lâzım gelir. Halbuki böyle bir şuur, sadece kendi yaptığı işler üzerinde bir bilgi ve kudret sahibi olmaktan öte, etki yaptığı tüm beden hakkında, hatta bedenin ilişki içinde bulunduğu tüm kâinat hakkında bir bilgi sahibi olmayı zorunlu kılar. Bu durumun saçmalığı apaçık belli olmasına karşılık, materyalizmin gözünü kör ettiği evrimci bakış açısı, hücrede yahut genlerde gördüğü her faaliyeti, sadece bu yapıların maddesine atfetmeye âdeta kendisini mecbur bilmektedir.

Evrimciler ruhu göz ardı etmektedirler. Oysa, ruh yok sayıldığı takdirde insandan geriye sadece bir et ve kemik yığını kalır. Bir et ve kemik yığınının ise düşünmesi, fikir yürütmesi, dinlediği bir müzikten zevk alması, baktığı bir manzaradan hoşlanması ve Lemonick ile Dorfman’in de yazılarında belirttikleri gibi senfoniler bestelemesi, şaheser resimler yapması ve moleküler biyolojiyi araştırma yeteneğine sahip olması mümkün değildir.

Aslında DNA’daki benzerlikten yola çıkarak canlıların birbirlerinden türediklerini iddia etmenin mantıksızlığı pek çok evrimci tarafından da dile getirilmektedir. Örneğin Prof. Steven Jones muz ve insan arasında %50 genetik benzerlik bulunmasının insanın %50 muz olduğu anlamına gelmeyeceğini söylemektedir. Nitekim iki farklı canlıdaki genler aynı olsa bile, bunların tamamen farklı şekilde çalışabildikleri bilinmektedir.

RIKEN Genomik Bilimler Merkezinden Todd Taylor ise şempanzenin 22. kromozomuyla insanın 21. kromozomunu karşılaştırmış, ardından Nature dergisi 27 Mayıs 2004 tarihli sayısında bu araştırmanın çok önemli farklılıklar ortaya çıkardığı haberine yer vererek araştırmayı, "Şempanze Kromozomu Şaşkınlık Yarattı!" başlığıyla duyurmuştur.

Evrimcilerin genetik benzerliğin evrime delil teşkil ettiği yönündeki iddialarının çarpıklığı bazı proteinler üzerinde yapılan analizlerde ortaya çıkan sonuçlara bakarak da anlaşılmaktadır. Nitekim bu analizler insanı genetik olarak başka canlılara da yakın gibi göstermiştir. Örneğin Cambridge Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmanın sonucuna göre insan ve tavuk birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmektedir. Aynı araştırmaya göre insanın bir sonraki en yakın akrabası ise timsahtır!

Evrimciler insanda 46, şempanze ve gorillerde ise 48 kromozom bulunmasını da insan ile maymun arasındaki genetik benzerlik konusuna bir başka delil olarak kullanırlar. Oysa patatesin kromozom sayısı da şempanzeninkiyle aynıdır ve evrimcilerin çarpık mantığına göre patates de insanın akrabası sayılmalıdır.

Binlerce farklı bilimsel bulgu arasından sadece işlerine yarayanı ön plana çıkararak toplumu aldatmaya çalışan evrimciler maymun ile insan proteinlerinin bazılarının birbirine benzemesinden de "maymunun insanın atası olduğu" yönünde çarpık bir sonuç ortaya çıkarmaktadırlar. Oysa aminoasit dizilimindeki bir başka proteine bakıldığında, bu kez insan tavuğa veya solucana benzer çıkabilmektedir. Tüm bunlardan anlaşılmaktadır ki, moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir ve diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir. Üstelik insan bedeninin diğer canlılarla moleküler benzerliklerinin olması son derece olağandır, çünkü aynı elementlerden oluşmakta, aynı moleküllerden oluşan besinleri tüketmektedir. Elbette ki metabolizmaları ve dolayısıyla genetik yapıları birbirine benzeyecektir. Bu ortak malzeme evrimin değil, ortak yaratılışın bir göstergesidir.

İnsan genomunun şifresini çözen bilim adamı gerçekleri anlatıyor:

Önce İnsan Genomu Projesi'nin ne olduğunu ve neyi ortaya çıkardığını kısaca hatırlayalım. Bilindiği gibi evrimciler uzun bir süreden beri canlıların kompleksli̇k düzeylerinin gen sayılarıyla orantılı olduğunu iddia ediyorlardı. Ancak genom projesi kapsamında elde edilen sonuçlar açıklandığında insan ile hiçbir evrimsel akrabalık kurulamayacak canlıların genetik yapılarının veya gen sayılarının insanınki ile büyük benzerlikler içinde olduğu anlaşıldı. Örneğin, insan gen sayısı mısır gen sayısı ile aynıydı. İnsan ile meyve sineği arasında ise çok küçük bir genetik farklılık bulunmaktaydı. Teorilerinin çok sayıdaki bilimsel açmazını genom projesi ile kapatmayı umut eden evrimciler, projenin bu çarpıcı sonuçlarıyla bir kez daha hayal kırıklığına uğramışlardı. Elde edilen bulgular hayalî evrim şemalarını desteklemiyor, ne genler, ne fosiller, ne de canlıların morfolojik yapıları bu hayalî şema ile hiçbir uyumlu özellik sergilemiyordu.

Ne var ki bilim dünyasına çok önemli bir bilgi kazandıran ve evrimcilerin oyunlarını altüst eden İnsan Genomu Projesiyle birlikte, kim olduğumuzun belirlenmesinde genlerin çok önemli bir rol oynadıkları yönünde yanlış bir kanaat oluşmaya başlamıştı. Bu bilimsel keşifle beraber bazıları, insanın tüm karakter özelliklerine kadar her türlü özelliğinin genlerinde kodlu olup, insan hayatının bir formülden ibaret olduğunu düşündüler. Oysa proje üzerinde çalışan bilim adamları genlere gerçek dışı bazı roller yüklemenin yanlış olacağını belirterek bu yanlış düşünceye karşı insanları uyarmışlardı. Projeyi yürüten Ulusal İnsan Genomu Araştırma Enstitüsünün Başkanı olan ve geçtiğimiz aylarda Allah'a iman ettiğini açıklayan

Dr. Francis Collins de 2001 yılında insanın DNA tarafından inşa edilmiş bir makine olmadığını ifade ederek yaratılışa dikkat çekenlerden biriydi:

"Birçoğumuz için DNA'nın insanlığımızın esas maddesi olduğu fikrini reddetmek için bilimin mekaniğinin dışında çok güçlü bir neden daha var. Bu, çok büyük bir gücün varlığına olan inançtır. Ama bazı bilim adamları ve yazarlar manevî eğilimi tamamen hurafe olarak kabul etmektedirler. Nitekim Richard Dawkins, "Bizler DNA tarafından inşa edilmiş ve amacı aynı DNA'nın kopyalarını üretmek olan makineleriz. Bu her canlı nesnenin yaşamak için tek nedenidir." tespitinde bulunmuştur. Oysa gerçekten öyle mi? İnsan olmayı, bir bakteri veya böcek olmaktan ayıran bir şey yok mu?"

Francis Collins genom şifresini çözdükten sonra The Sunday Times'a yaptığı açıklamada yaptığı keşifle ilgili şöyle demiştir:

"İnsanlık hakkındaki tüm bilgileri ve sırları içinde barındıran 3.1 milyar harflik bu kitap karşınıza çıktığında ve sayfaları tek tek incelemeye başladığınızda, büyük bir hayranlığa kapılmadan edemiyorsunuz. Ben de bu sayfalara birer birer baktım ve bunlar bana Allah'ın bilgisi ile ilgili önemli ipuçları verdi."

Dr. Collins şöyle devam etmiştir:

"Bir Yaratıcı'nın varlığına inanmak için elimizde pek çok delil bulunuyor ve hiç kuşku yok bilimsel buluşlar insanı Allah'a yaklaştırıyor. Eğer bir buluşa imza atıyorsanız, bu bilim adına büyük bir coşku vesilesidir. Uzun zamandır bu iş üzerindesinizdir ve nihayet keşfediyorsunuzdur. Öte yandan bu aynı zamanda Yaratıcı'ya çok yakınlaştığınız bir andır, çünkü sizin bulduğunuz şeyi o âna kadar hiçbir insan bilmezken, Allah onu daha en başından bilmektedir."

Sonuç olarak, evrimi yerle bir eden sayısız delile rağmen evrimciler yaratılışı, dolayısıyla insan ruhunun varlığını kabul etmek istemedikleri için insanı bir madde yığınından ibaret görmekte ve bu çarpık düşünceyi insanlara kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Genlere şuur atfetmeye çalışmalarının ardındaki sebep budur. Bu tutarsız iddiayı ileri sürmeleri ise, ne kadar zor durumda kaldıklarının bir göstergesidir. Görülmektedir ki, eskiden taş ve tahtadan yapılma putlarda akıl ve bilinç olduğunu ileri süren putperestlerin yerini, günümüzde moleküllerde ve bu molekülleri oluşturan cansız atomlarda akıl ve bilinç olduğunu iddia eden evrimciler almıştır.

BİLİMİN EVRİME CEVABI: AKILLI TASARIM

Mustafa Akyol-Mart 2006 351. Sayı- zaferdergisi

150 yıldır ateist felsefeye bilimsel bir dayanak gibi sunulan Darwin'in evrim teorisi, son 15 yıldır güçlü bir meydan okumayla karşı karşıya: Akıllı Tasarım teorisi. Aslında bu teori, daha önceki yıllarda da başta ABD olmak üzere bazı Batılı ülkelerdeki dindar bilim adamlarınca savunulan 'yaratılışçılık' akımına benziyor. Ancak Darwinistler yaratılışçılığı, "bu fikir dine dayanıyor, oysa bilim sadece verilere dayanır" diyerek bilimsel tartışmanın dışına itmişlerdi. Akıllı Tasarım teorisini savunan bilim adamları ise, "bir Yaratıcı'nın varlığını anlamak için, dine değil, sadece bilimsel verilere dayanmak da yeterli" diyorlar ve böylelikle Darwinizm'e tamamen bilimsel bir yoldan meydan okuyorlar.

Bu teorinin Türkiye'deki en yetkin temsilcisi, bu konuda ABD'de çalışmalar yürüten ve makaleler yayınlayan, geçtiğimiz yıl da Kansas Eyaleti Eğitim Bakanlığı tarafından 'bilirkişi' olarak görüşü alınan yazar Mustafa Akyol. ABD'deki ders müfredatındaki Darwinist egemenliği kırmak için çaba harcayan Intelligent Design Network (Akıllı Tasarım Ağı) adlı kuruluşun yönetim kurulu üyeliğini de üstlenmiş olan Mustafa Akyol'un teoriyi anlatan bir makalesini aşağıda yayınlıyoruz. Bu konuda daha fazla bilgiye yazarın internet sitesinden (www.mustafaakyol.org) ulaşmak da mümkün.

ABD'deki devlet okullarında Darwin'in evrim teorisine alternatif olarak okutulması tartışılan Akıllı Tasarım, son 15 yıldır giderek güçlenen ve büyüyen bir teori. Gücünü de, Darwinizm'in varsayımının aksine, yaşamın hiç de rastlantı olmadığını gösteren bilimsel kanıtlardan alıyor.

Aslında bu konudaki tartışmanın başlangıcı 150 yıl öncesine uzanıyor. Darwin'in 1859'da yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabından bu yana, biyolojideki temel kuram, canlıların doğal seleksiyonun ürünü olduklarını öngören evrim kuramı oldu. 20. yüzyılda Darwinizm'e genetik ışığında getirilen yeni yorum, doğal seleksiyona bir de mutasyon mekanizmasını ekledi. Ancak bu iki mekanizmanın, yani doğal seleksiyon ve mutasyonun, canlılığın tek kaynağı olduğu yönündeki geleneksel anlayış, son yıllarda önemli eleştiriler alıyor. Pek çok bilim adamı, canlılığın sadece bu gibi amaçsız ve bilinçsiz faktörlerin ürünü olamayacağını, hayatın kökeninde "tasarlayıcı bir aklın" olduğunu savunuyorlar.

Bu anlayış son yıllarda yeni bir teoriyi de beraberinde getirdi: "Akıllı Tasarım" (Intelligent Design) teorisi. Time dergisinin 12 Ağustos 2005 sayısının da kapak konusunu oluşturan teori, halen ABD'de ateşli bir tartışmanın odak noktası. Bilim dünyasında Akıllı Tasarım'ı kabul edenlerin sayısı artarken, bazı eyaletler de teoriyi ders kitaplarına Darwinizm'in alternatifi olarak koymayı tartışıyorlar.

Bu teori, 1990'lı yıllarda bir grup Amerikalı bilim adamı tarafından ortaya atıldı. Teorinin ilk büyük çıkışı, Pennsylvania'daki Lehigh Üniversitesi'nden biyokimya profesörü Michael J. Behe'nin Darwin'in Kara Kutusu: Evrime Karşı Biyokimyasal Başkaldırı adlı kitabı oldu. Behe, kitabında canlı hücresinin Darwin zamanında içeriği bilinmeyen bir "kara kutu" olduğunu, hücrenin detayları anlaşıldığında ise, burada çok kompleks bir "tasarım" bulunduğunun ortaya çıktığını anlatıyordu. Behe'ye göre, canlılardaki kompleks sistemlerin doğal seleksiyon ve mutasyonla, yani bilinçsiz mekanizmalarla ortaya çıkması imkânsızdı ve bu durum hücrenin "bilinçli bir şekilde tasarlandığını" gösteriyordu. Fransız felsefe profesörü Peter van Inwogen, bu kitabın önemini şöyle vurgulamaktaydı:

"Eğer Darwinistler bilimsel gerçeklerle dolu bu kitabı, önemsemeyerek, yanlış anlayarak veya ona gülüp geçerek karşılarlarsa, bu durum bugün Darwinizm'in bilimsel bir teori olmaktan çok bir ideoloji olduğu yönündeki gitgide yayılan şüpheler için önemli bir kanıt olacaktır. "

Darwinistler Behe'ye tatminkâr bir cevap veremediler. Ve Akıllı Tasarım teorisi giderek daha fazla bilim adamı tarafından savunulmaya başlandı.

İndirgenemez Komplekslik

Akıllı tasarım teorisini savunanların en çok vurgu yaptıkları kavramlardan biri, "indirgenemez komplekslik" (irreducible complexity).

Bu kavram, aslında Darwin tarafından ortaya konmuş bir 'kıstas'a dayanıyor. Darwin, kendi teorisinin nasıl yanlışlanabileceğini Türlerin Kökeni'nde şöyle ifade etmişti:

"Eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkânsız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır. Ama ben böyle bir organ göremiyorum."

Darwin'in buradaki kastını iyi incelemek gerekiyor. Başta belirttiğimiz gibi, Darwinizm canlıların kökenini iki bilinçsiz doğa mekanizması ile açıklıyor: Doğal seleksiyon ve rastlantısal değişiklikler (yani mutasyonlar). Darwinist teoriye göre, bu iki mekanizma, canlı hücresinin kompleks yapısını, kompleks canlıların vücut sistemlerini, gözleri, kulakları, kanatları, akciğerleri, yarasaların sonarını ve daha milyonlarca karmaşık tasarımlı sistemi meydana getirmiş durumda.

Ancak son derece kompleks yapılara sahip olan bu sistemler, nasıl olur da iki bilinçsiz doğal etkenin ürünü sayılabilir? İşte bu noktada Darwinizm'in başvurduğu kavram, "indirgenebilirlik" kavramı. Teori, sözkonusu sistemlerin çok daha basit hâle indirgenebileceklerini ve sonra da kademe kademe gelişmiş olabileceklerini iddia ediyor. Bu kademeler sayesinde, Darwinizm'in iddiasına göre, önceden gözü olmayan bir canlı türü kusursuz bir göze sahip oluyor, önceden uçamayan bir başka tür de kanatlanıp uçar hale geliyor.

Ancak Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu klasik hikâyede çok önemli bir yanılgı olduğunu savunuyorlar. Dikkat edilirse, Darwinist teori, bir noktadan bir başka noktaya (örneğin kanatsız canlıdan kanatlı canlıya) doğru giden aşamaların hepsinin tek tek 'avantajlı' olmasını öngörüyor. A'dan Z'ye doğru gidecek bir evrim sürecinde, B, C, D... U, Ü, V ve Y gibi tüm 'ara' kademelerin canlıya mutlaka avantaj sağlaması gerekiyor. Doğal seleksiyon ve mutasyonun bilinçli bir şekilde önceden hedef belirlemeleri mümkün olmadığına göre, tüm teori canlı sistemlerinin avantajlı küçük kademelere "indirgenebileceği" varsayımına dayanıyor.

İşte Darwin bu nedenle "eğer birbirini takip eden çok sayıda küçük değişiklikle kompleks bir organın oluşmasının imkânsız olduğu gösterilse, teorim kesinlikle yıkılmış olacaktır." demişti.

Akıllı Tasarım teorisyenleri, işte bu noktayı vurguluyorlar ve 20. yüzyıl biliminin, Darwin zamanında yeterince bilinmeyen pek çok "indirgenemez kompleks" yapı ortaya çıkardığını belirtiyorlar. Michael Behe'nin kitabında indirgenemez kompleks sistemlere verdiği ilginç örneklerden biri, bakteri kamçısı.

Bakterinin Kamçısı

Kamçı olarak Türkçe'ye çevrilen 'flagella' isimli organ, bazı bakteriler tarafından sıvı bir ortamda hareket edebilmek için kullanılır. Organ, bakterinin hücre zarına tutturulmuştur ve canlı ritmik bir biçimde dalgalandırdığı bu kamçıyı bir palet gibi kullanarak dilediği yön ve hızda yüzebilir.

Bakterilerin kamçısı, uzun zamandır biliniyordu. Ancak son 10 yıl içindeki gözlemler, bu kamçının detaylı yapısını ortaya çıkarınca bilim dünyası şaşkına döndü. Çünkü kamçının, önceden sanıldığı gibi basit bir titreşim mekanizmasıyla değil, çok karmaşık bir "organik motor" ile çalıştığı ortaya çıktı.

Bakterinin hareketli motoru, elektrik motorlarıyla aynı mekanik özelliğe sahiptir. İki ana bölüm söz konusudur: Bir hareketli kısım (rotor) ve bir durağan kısım (stator).

Bu organik motor, mekanik hareketler oluşturan diğer sistemlerden farklıdır. Hücre, içinde ATP molekülleri halinde saklı tutulan hazır enerjiyi kullanmaz. Bunun yerine kendine özel bir enerji kaynağı vardır: Bakteri, zarından gelen bir asit akışından aldığı enerjiyi kullanır. Motorun kendi iç yapısı ise olağanüstü derecede komplekstir. Kamçıyı oluşturan yaklaşık 240 ayrı protein vardır. Bunlar kusursuz bir mekanik tasarımla yerlerine yerleştirilmiştir. Bilim adamları kamçıyı oluşturan bu proteinlerin, motoru kapatıp açacak sinyalleri gönderdiklerini, atom boyutunda harekete imkân sağlayan mafsallar oluşturduklarını ya da kırbacı hücre zarına bağlayan proteinleri hareketlendirdiklerini belirlemişlerdir. Motorun işleyişini basitleştirerek anlatmak amacıyla yapılan modellemeler bile, sistemin karmaşıklığının anlaşılması için yeterlidir.

Bakteri kamçısını kitabında detaylı olarak anlatan Michael J. Behe, sadece bu kompleks yapısının dahi, evrimi 'yıkmak' için yeterli olduğunu savunmaktadır. Çünkü kamçı hiç bir şekilde basite indirgenemeyecek bir yapıdadır. Kamçıyı oluşturan moleküler parçaların tek bir tanesi bile olmasa, kamçı çalışmaz ve dolayısıyla bakteriye hiç bir faydası olmaz. Bakteri kamçısının ilk var olduğu andan itibaren eksiksiz olması gerekmektedir. Bu gerçek karşısında evrim teorisinin "kademe kademe gelişim" modeli anlamsızlaşmaktadır.

Tasarım Nasıl Belirlenebilir?

Bakteri kamçısı kuşkusuz Akıllı Tasarım savunucularının tek örneği değil. Behe kitabında daha pek çok "indirgenemez kompleks" yapının örneğini veriyor. Sadece Behe'nin kitabında değil, Akıllı Tasarım'ı savunan pek çok biyolog tarafından yayınlanan kitaplarda ve bilimsel makalelerde, evrimin 'kör' mekanizmalarının açıklayamadığı kompleks tasarımlara dair sayısız örnek var: İnsan gözünün anatomisi, retina hücrelerindeki karmaşık biyokimyasal düzenek, DNA replikasyonunda görev yapan enzimler, insanın diz ekleminin tasarımı veya "tek yönlü ve daimi nefes akışı" sağlayan özgün kuş akciğeri gibi.

Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu yapıların hiç birinin "doğal mekanizmalarla" oluşmuş olamayacağını, mutlaka bilinçli bir düzenlemenin ürünü olduğunu savunuyorlar. Peki bir yapının tasarım ürünü olduğu nasıl anlaşılıyor? William Dembski The Design Inference: Eliminating Chance through Small Probabilities (Dizayn Çıkarımı: Küçük Olasılıklar Yoluyla Şans Faktörünü Elimine Etmek) adlı kitabında bu soruyu cevaplıyor.

Dembski'ye göre, doğada var olup da doğal faktörlerle ortaya çıkma olasılığı aşırı derecede küçük olan yapılar, bilinçli bir tasarımın bilimsel kanıtını oluşturuyor. Örneğin fonksiyonel bir protein molekülünün, doğadaki 20 farklı aminoasitin rastlantısal biraraya gelmesiyle oluşma ihtimali, matematikte "imkansız"ın başladığı nokta sayılan 10 üzeri 50'de l'den bile çok çok daha (trilyarlar kere trilyarlarca kat) küçük. Bu durum, proteinin rastlantısal bir sürecin ürünü olmadığını, "tasarlanmış" bir yapı olduğunu gösteriyor.

Daha kolay anlaşılır bir örnek ise şöyle: Balta girmemiş bir ormanda bir heykele rastlarsanız, bundan çıkardığınız sonuç ne olur? Doğal faktörlerin bu heykeli oluşturmuş olmaları ihtimali çok çok küçük olduğu (yani böyle bir alternatif "imkânsız" olduğu) için, heykelin tasarlanmış olduğu sonucuna varırsınız. Akıllı Tasarım teorisyenleri, canlıların kompleks mekanizmalarının, bir ormanda bulunan heykelden çok daha açık birer "tasarım kanıtı" olduğunu savunuyorlar.

Bilim İçin Bir Dönüm Noktası

Kuşkusuz Akıllı Tasarım konusundaki bu çalışmalar, önemli bir soruyu da beraberinde getiriyor: Tasarımcı kim? Canlıları dizayn eden bilinç, kimin bilinci?

Akıllı Tasarım teorisyenleri, bu sorunun cevabının, bilimin alanı dışında kaldığını belirtiyorlar. Onlara göre bilimin yaşamın kökeni hakkında varabileceği sonuç, canlılığın tasarlanmış olduğunu tespit etmekten ibaret. Yani, bu tasarımın sahibi kim, amacı nedir gibi soruların, kendi alanlarından çıkıp dinin veya felsefenin ilgi alanına girdiğini düşünüyorlar. Profesör Philip Johnson'a göre, "Herkes bu sorulara kendi inançlarına ve düşüncelerine göre cevap arayabilir, ama önemli olan bilimin, hayatı amaçsız bir rastlantılar zinciri olarak gören Darwinist teoriyi reddediyor olması."

Akılı Tasarım teorisi, hem bilim dünyasını hem de toplumu derinden etkileyeceğe benziyor. William Dembski, teoriyi yeni bir bilimsel devrim olarak niteliyor. Nitekim son 10 yılda ABD'de büyük bir Akıllı Tasarım fırtınası esiyor. Teorinin Behe, Johnson, Dembski gibi öncüleri, ABD'nin saygın üniversitelerinde bilimsel konferanslarda söz alıyor, Darwinist bilim adamlarıyla tartışmalara katılıyor ve teorinin her geçen gün daha fazla yayılması için çalışıyorlar. Darwinistler ise, her ne kadar teoriyi çeşitli suçlama ve saldırılarla diskalifiye etmeye çalışsalar da, bunun 150 yıldır karşılaştıkları en ciddi bilimsel meydan okuma olduğunda birleşiyorlar.

Akıllı Tasarım teorisinin en önemli mesajı, tüm doğayı "planlanmamış, amaçlanmamış bir rastlantılar yığını" olarak gören ortodoks biyoloji anlayışının geçersiz olduğunu savunması. Michael Behe, bu yeni anlayışın bilim dünyası tarafından kabullenilmesinin kolay olmadığını, ancak zaten hiçbir bilimsel devrimin kolay gerçekleşmediğini belirtiyor:

"Hayatın üstün bir akıl tarafından tasarlanmış olduğu anlayışı, hayatı basit doğa kanunlarının bir sonucu olarak algılamaya alışkın bizlerde bir şok etkisi yaratmış durumda. Ama diğer yüzyıllar da benzer şokları yaşamışlardı ve şoklardan kaçmak için bir neden de yok."

Bilim dünyası bu 'şok'u kabullenecek mi, bunu zaman gösterecek.

DOĞAL SELEKSİYON DEYİNCE…

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Şubat 2020 518. Sayı- zaferdergisi

İnsan, Allah'ın ilmini, iradesini, yeni yeni yaratmalarını görmeyince, akılsız ve şuursuz atomlara ve sel gibi akan hava, su, ateş gibi unsurlara böyle bir yaratma gücünü vermek zorunda kalıyor. Bu ise bir damla su ışıldasın diye içine güneşi koymak gibi değil midir? Atomlar, genler, canlılar Allah'ın iradesiyle hareket ettikleri için, boylarından çok büyük işleri kolaylıkla yapar görünürler; gerçekte ise iş gören Allah'ın iradesi ve sevk etmesidir.

Sabahın erken saatleri… Kapıyı açar açmaz serin ve mis gibi kokan hava yanaklarıma dokunuyor. Derin bir nefes alıp şöyle bir etrafıma bakıyorum. Etrafta kimse yok derken, bir mavi kuş ve iki sincap bana katılıyor. Sonra bir sarı kelebek…

Gözlerimle nereye konacak diye onu takip ederken, işte tam o anda donup kalıyorum. Bu nasıl olur? Yoksa hala rüyada mıyım? Gece birisi gelip yaprakların üzerine küçük inci taneleri ve mücevherler takmış. Gözlerimi ovuşturup tekrar bakıyorum. Yoksa minik lambacıklar mı desem? Nereden geliyor içlerindeki bu ışık?

Başımı kaldırınca, gözlerimi tekrar kapatmak zorunda kalıyorum. Lambacıkların nasıl yandığını anlıyorum. Gözümü nurlandıran güneş, damlacıkların içine de giriyor, onları da ışıklandırıyor. İnsan başını kaldırıp güneşe bakmazsa her damlacıkta bir küçük güneş var sanıyor. Ne komik… Tuhaftır ki, insan güneşi unutunca her bir damlanın içinde birer güneşçik olduğunu kabul etmek zorunda kalıyor; bir atomun içine binler Einstein, Newton, yüzbinler kitap, yıllara sığmayan tecrübe sığdırıp kabul etmeye mecbur oluyor. Evet… Aslında Darwin ve onun evrim teorisini kabul edenler gibi…

1981 ve 2008 yılları arasında Helsinki Ünv. Ekoloji Profesörü Patrik Karell liderliğinde yapılan ve Nature Communications'da yayınlanan bir araştırmaya1 göre ise Finlandiya'nın griye çalan kırçıllı baykuşlarının renkleri, son 50 yılda kışların daha mutedil geçmesi ile, gitgide kahverengiye dönüşmeye başlamışlar. Çünkü, kahverengi baykuşlar, gri olanlara göre, etraflarına daha kolay kamufle olup daha fazla fare avlayabilmekte, kışları daha kolay atlatabilmekte ve daha fazla hayatta kalabilmektedirler. Hayatta kalabilen bireyler üredikçe de yeni nesillerde kahverengi olma özelliği gitgide artmaktadır.

Kaynak: https://www.discoverwildlife.com/animal-facts/birds/facts-about-tawny-owl/

Kahverengi baykuşların, gri olanlara göre daha kolay saklanabilip, daha fazla av yakalamalarına ve sayılarının böylece artmasına, gri olanların azalmasına ise biyolojide 'doğal seleksiyon' ismi verilir.

Seleksiyon (seçilim) aslında çiftçi ve hayvan yetiştirenler tarafından kullanılan bir yöntemdir. Örneğin, şampiyon olan yarış atları emekli olduktan sonra, yeni şampiyonların dünyaya gelmesi için damızlık olarak kullanılır. Kaslı olup olmama, boy, kemik yapısı genetik yolla anne-babadan yavruya geçtiği bilindiği için yapay bir seçilim yapılır. Böylece istenilen

karakterler ön plana çıkar, soy oradan devam eder. Elbette bu seçilimin arkasında da bir ilim ve irade vardır.

DNA'da herhangi bir genin değişip mutasyon olması Darwinizme göre tesadüfi bir olaydır. Bu tesadüfi olay üzerine canlılar arasında farklılıklar oluşur. Doğal seleksiyon ise bu farklılıklar üzerine etki eden, bazılarını eleyen bir tabiat olayıdır.

Biz ne mutasyonların rastgele olduğunu ne de doğal seleksiyonun kontrolsüz gerçekleşen tabii bir hadise olduğunu kabul etmiyoruz. Her şey Allah'ın bir plan, program ve yaratması ile olmaktadır. Evet seçimler oluyor ve böylece farklı farklı güzellikler yeryüzü sahnesine çıkıyor… Sonuçlar ise sürecin de planlı olduğunu gösteriyor. Evet, ayette de belirtildiği gibi, "O, her an yeni bir tasarruftadır."2 Allah (cc) her an yeni bir yaratmada, her an yeni yeni eserlerini göstermeyi murad etmektedir. Yeni yeni eserlerini göstermek için de bir yarış, bir koşturma içinde varlık nehrini akıtmaktadır. Yani Âlemlerin Rabbi Allah, kâinatı değiştirir, şartları değiştirir ve mahlukatını değiştirir. Evet bir yarış vardır ve bu yarışta canlılar, Allah'ın başka başka sanatlarına ve farklı güzelliklere mazhar olurlar.

Bir zebra sürüsü içinde yavaş koşanlar, hasta ve güçsüz olanlar, aslanlar tarafından avlanır, geriye kalan nesil ise daha sağlıklı ve hızlı bireylerden oluşan bir topluluktan ürer. İmanlı bir nazarla bakınca bunların hep bir kontrol dahilinde cereyan ettiği görülür; düzenin devam etmesi de tesadüf olmadığının göstergesidir. Yaratıcıya inanmayanlar ise her şeyi tesadüfen ve kendi kendine oluyor diye görürler. Aramızdaki fark da budur…

Evet üstte dediğimiz gibi insan Allah'ın ilmini, iradesini, yeni yeni yaratmalarını görmeyince, akılsız ve şuursuz atomlara ve sel gibi akan hava, su, ateş gibi unsurlara böyle bir yaratma gücünü vermek zorunda kalıyor. Bu ise bir damla su ışıldasın diye içine güneşi koymak gibi değil midir? Atomlar, genler, canlılar Allah'ın iradesiyle hareket ettikleri için, boylarından çok büyük işleri kolaylıkla yapar görünürler; gerçekte ise iş gören Allah'ın iradesi ve sevk etmesidir.

Baykuşlara gelince, ne kahverengi baykuş kahverengi olduğunun ne de gri olan gri olduğunun şuurundadır. İçlerinden hiçbiri "Şöyle ahu gözlü, kahverengi bir kızım olsa," diye dua da etmez. Yarın şartların ne olacağını, nasıl olmanın avantajlı olacağını da bilmez. Bilse de ne genlerine söz geçirebilir, ne ekosistemi değiştirebilir. Her iki renk baykuşa da "aksal ğayat"larına, yani kendilerine verilen kabiliyetlerle ulaşabilecekleri en nihai noktaya ulaşabilmeleri için cihazlar verilir. İkisi de fiili dualarını yaparlar, Allah'ın çeşit çeşit güzelliklerini gösteren model olurlar. Rızıkları Allah tarafından verilir ve ecelleri de yine kaderde Allah tarafından belirlenmiştir. Her bir bireyin bir eceli olduğu gibi bir türün ve topluluğun da eceli vardır. Gün gelir, belki gri olan baykuşların eceli gelebilir, diğerleri yaşar. Şartlar değişip tersi de olabilir. Hangisi olursa olsun, hep hikmetle ve sebepler dairesinde gerçekleşir; ve bütün ekosistemi etkileyecek sonuçlar doğurur. Başka bir değişle 'doğal seleksiyon' diye adlandırılan olaylar aslında doğada karşımıza çıkan kaza ve kader tecellilerinden, yani Allah'ın tabiattaki planının görünmesinden başka bir şey değildir.

Tesadüfen bunca çeşitli bitki ve hayvanın olamayacağını bir Darwiniste söyleseniz, size, doğal seleksiyonun tesadüfi olmadığını, belli kurallara göre hareket ettiğini söyler. Elbette öyledir. Çünkü 'doğal seleksiyon' dedikleri Allah'ın tabiata koyduğu şeriat-ı fıtri dediğimiz tabiatla ilgili kanunların bir parçasıdır ve Allah'ın bütün kanunları gibi bir düzen içinde gerçekleşmektedir.

Damladaki ışıkçığın güneşten olduğunu görmezden gelen insan, o ışığı damlaya vermek zorunda kalır. Aynı şekilde, tabiatın mükemmel işleyişini ve onda görünen ilim, irade, kudret yansımalarını ya Allah'a teslim eder ya da tabiata 'rablık' verir. Allah her şeyi yaratır ve idare eder demez ise, her bir şeye ilah gibi ilim, irade, ve kudret vermek zorunda kalır…

Kaynaklar:

1. https://www.nature.com/articles/ncomms1213

2. "Göklerde ve yerde bulunanlar, (her şeyi) Ondan isterler. O, her an yeni bir ilâhî tasarruftadır." (Rahman Suresi, 29)

APANDİS DE EVRİMİ YALANLIYOR

Prof. Dr. Volkan Tuzcu-Nisan 2015 460. Sayı-zaferdergisi

Evrimcilerin kullandığı argümanlardan birisi de, kör barsak olarak da nitelendirilen apandisin evrim sürecinde gerilemiş ve lüzumsuz bir organ parçası olduğu fikridir. İlk insanların sadece yaprak yediğini sanan Darwin, apandisin o dönemlerde daha büyük ve faydalı bir organ olduğunu ve insan evrimleşince bunun küçüldüğünü ve faydasız bir çıkıntı olarak kaldığını iddia etmişti.

Evrimcilerin kullandığı argümanlardan birisi de, kör barsak olarak da nitelendirilen apandisin evrim sürecinde gerilemiş ve lüzumsuz bir organ parçası olduğu fikridir. İlk insanların sadece yaprak yediğini sanan Darwin, apandisin o dönemlerde daha büyük ve faydalı bir organ olduğunu ve insan evrimleşince bunun küçüldüğünü ve faydasız bir çıkıntı olarak kaldığını iddia etmişti.

Son yıllardaki bazı araştırmalar, hem insanlarda hem de başka bazı hayvanlarda bulunan apandisin aslında çok kritik görevleri olduğunu ortaya çıkardı. ABD'de Duke Üniversitesi araştırmacı cerrahlarından Bill Parker, apandisin vücudumuzdaki faydalı bakteriler için depo görevi yaptığını ortaya çıkardı.

İnsan vücudunda yaklaşık 10 trilyon hücre vardır. Ancak bunun yaklaşık 10 katı mikroorganizma da vücudumuzda bulunur. Yani bu faydalı mikroplarla aramızda simbiyotik, karşılıklı faydalanma esasına dayanan, bir ilişki bir mevcuttur. Bu mikroplar, bizim enerjimizin bir kısmını kullanır, ama bunun karşılığında patojenik, yani zararlı mikropların ortamda çoğalmasına engel olur ve sağlığımız için faydalı bazı vitamin ve hormonları da üretirler. Yani kısacası bu faydalı mikroplar, bizim için çok önemli ihtiyaçlarımızı karşılamak için var edilmişlerdir.

İşte bu tür faydalı bakterilerin depolanma yeri olan apandis sadece insanlarda değil bazı hayvanlarda da bulunur.

Aralıklı olarak bu faydalı mikroplar apandisten salınırlar. Böylece zararlı mikropların ortama hâkim olmasına engel olunur. Bu bulgular son yıllarda ortaya çıkan ve ilk kez 2007 de Dr. Parker tarafından dile getirilen iddialardır. Daha sonraki araştırmacılar da Dr. Parker'ın, apandisin görevi ile ilgili çıkarımlarında haklı olduğunu gösteriyor.

Çok tehlikeli barsak enfeksiyonlarına yol açan C. difficile mikrobu ile barsak hastalığına yakalananlarda yapılan çalışmalar gösterdi ki, bu hastalar arasında apandisi olmayanların, yani ameliyatla apandisleri çıkarılmış olanların durumu, apandisi olanlara göre daha kötü oluyor. Bunlarda tedaviye rağmen C. difficile enfeksiyonunda tekrarlar 2 kat daha sık görülüyor. Çünkü apandisleri olan hastalar, buradan salınan faydalı mikropların faaliyeti ile daha iyi korunmuş oluyorlar. Görüldüğü gibi hiçbir şey boşuna yaratılmıyor.

Apandisin diğer önemli bir görevi de özellikle doğumdan hemen sonraki dönemde lenf organı, yani bağışıklık sistemi organı olarak işlev görmesidir. Bu minik bağırsak parçası, B lenfositlerinin ve bazı antikorların yapımında rol alır. Bağışıklık sistemine olan bu destek, gençlik ve erişkin yaşlardan itibaren gittikçe azalır.

Dolayısıyla bu bulgular apandisin faydasız bir evrim kalıntısı olmak bir yana, çok önemli vazifeleri olan bir organ parçası olduğunu gösteriyor.

Lüzumlu bir organ parçası olmasına rağmen apandisi iltihabi hastalık nedeni ile acilen alınması gereken hastaların da buna itiraz etmemeleri gerekiyor, çünkü apandisit de tehlikeli bir hastalık olduğundan öldürücü olabiliyor.

Fizikçilerin paralel evrenlerin muhtemel varlığını ve big bang'ten yola çıkarak bir yaratıcı olmasının şart olduğunu konuştukları bir devirde, anlaşılan o ki evrimci biyologların da biraz çağ atlamaları ve eski saplantılarından kurtulmaları gerekiyor.

20 . yüzyılın başlarında evrim safsatalarını destekleyebilmek için bazı biyologların insan vücudunda faydasız organ parçası bulma çabaları elbette sonuç vermedi. O zamanlar paratiroid bezinin bile faydasız olduğunu iddia eden bu zihniyettekiler, o zamanlar paratiroid hormonundan ve onun çok faydalı işlevlerinden henüz habersizdi. Anlaşılan o ki küçücük boyuyla apandis de evrimci biyologları hüsrana uğratmış durumda...

DİLLERİN EVRİMİ VAR MI?

Prof. Dr. Sefa Saygılı-Nisan 2018 496. Sayı- zaferdergisi

Dil kültürler arası, evrensel bir olgudur. 6000'den fazla dil vardır ve ilkel dil diye bir şey yoktur. Bütün diller birbirine yakın ölçüde karmaşıktır.

Duygularımızı, düşüncelerimizi, görüşlerimizi ve deneyimlerimizi ifade edebilmemizi sağlayan, ses veya sembollerin kullanıldığı iletişim sistemine dil diyoruz.

İnsanın kültürel, toplumsal varlık ve birey olarak oluşumunda dilin önemi çok büyüktür. Uygarlığın ortaya çıkışı, birikimin paylaşılması ve aktarılması dil kullanımıyla mümkün olur. Dil aynı zamanda insanın hayvanlardan önemli bir farkıdır ve doğuştan itibaren gelişimi de baş döndürücüdür.

Dil gelişimi, Allah'ın büyük bir lütfu olarak normal bir kapasitesi olan herkeste gerçekleşir ve insanlar da genellikle bilincinde olmadıkları karmaşık kurallara uyarlar. Gramer zordur ancak kişiler dili kullanmakta nedense zorluk yaşamazlar.

Dil kültürler arası, evrensel bir olgudur. 6000'den fazla dil vardır ve ilkelinden en gelişmişine dil kullanmayan tek bir kültür bile yoktur.

Yakın zamanlara kadar evrimcilere, Amazon ormanlarındaki yarı çıplak kabilelerin nasıl bir dil konuştuğunu sorsanız, alacağınız cevap "ilkel insanların dilleri de ilkeldir" şeklindeydi. Evrimcilerin gelişmemiş akıllarınca, basit halkların dilleri de basit olmalıydı ve ilkel taş devri insanları gibi en fazla üç ila beş yüz kelime ile konuşuyor olmalıydılar.

Ancak günümüzde dilbilimciler, siz bu soruyu daha sorar sormaz; "Bütün diller aynı ölçüde karmaşıktır" diyeceklerdir. Bu slogan artık modern dilbilim disiplininin en sık tekrarlanan argümanlarından biri haline gelmiştir.

Basit kabilelerde konuşulan yüzlerce dilin derinlemesine incelenmesi sonucunda, ne kadar giyim kuşamı olmasa ve teknolojiden de uzak olursa olsun, tek bir kabilenin dilinin bile yansıtıldığı gibi basit olmadığı görülmüştür. Karmaşık gramer yapıları şeklinde bir 'dil teknolojisi'; ileri uygarlıkların bir ayrıcalığı değildir, en ilkel avcı-toplayıcıların dillerinde bile bulunur.

Yani ilkel dil diye bir şey yoktur ve bütün diller birbirine yakın ölçüde karmaşıktır.

Çünkü gramer kuralları—sözdizimi, sentaks yapıları, kelime yapısı, ses yapısı—genlerimize kodlanmıştır. Dilbilimciler arasında, günümüzdeki (Noam Chomsky ve ondan etkilenen etkili araştırma programı tarafından geliştirilen) baskın görüş, genel olarak gramerin yani bütün insan dillerinin gramerinin büyük ölçüde doğuştan geldiğidir. Evrensel gramer kuralları DNA'mızda kodlanmıştır. İnsanlar beyinlerinde karmaşık gramer yapıları için özel bir donanımla doğar, anadillerini öğrenirken çocukların bu yapıları ayrıca öğrenmesi gerekmez. Yani gramer evrensel insan tabiatını yansıtır; farklı dillerin gramer yapıları arasındaki farklılıklar ise yüzeysel ve önemsizdir.

Evet, dilin incelenmesi de evrimi reddetmekte ve yaratılmış olduğumuzu haykırmaktadır.

KUR'AN, İNSANIN EVRİMİ İÇİN NE DİYOR?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Aralık 2009 396. Sayı- zaferdergisi

Şöyle bir soru sorulsa:

"Bir kimse; 'İnsan, bir canlının gelişmesinden ortaya çıkmış olabilir' derse, Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerini inkâr etmiş olur mu?

Cevaben diyebiliriz ki: Bu sorunun fetva yönü, elbette yetkili mercilere sorulmalıdır. Bizim burada yapacağımız, ayetlerin, insanın yaratılışını nasıl nazara verdiğini gözden geçirmek olacaktır.

Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerinin yorumunda farklılıklar olabilmektedir. Bunun önde gelen sebebi, bazı ayetlerde teşbih, yani benzetme ve temsillere yer verilmesidir. Ayetlerdeki teşbihler, bazıları tarafından zahiri manasıyla, bazıları tarafından da hakiki manasıyla ele alınmakta ve böylece birbirine zıt yorum farklılıkları ortaya çıkabilmektedir. Dolayısıyla, bu farklı yorumları benimseyen kimselerin, yaklaşımları da farklı olmaktadır.

Bu kısa girişten sonra isterseniz soruyu şöyle soralım:

"İnsanın başka varlıklardan meydana geldiğini ifade eden veya hatırlatan, ya da böyle yorumlamaya sebep olacak ayet veya ayetler var mıdır?"

Kur'an'da İnsanın Yaratılışı

İnsanın yaratılışıyla ilgili ayetlerde, ilk insan Hz. Adem'in yaratılışına işaret edilmekte, bu yaratılışın başka varlıkların değişmesiyle meydana geldiğini ihsas edecek bir beyana rastlanmamaktadır. Tam aksine, ilk insanın topraktan hâsıl edildiği, onun eşinin de bundan yaratıldığı, insan soyunun da bunlardan meydana getirildiğinin beyan ve izahı vardır.

Kur'an-ı Kerim, insanın muhtelif yaratılış devrelerinden bahseder. Bunu ana hatlarıyla üçe ayırmak mümkündür. Birisi; ilk insan Hz. Adem'in (a.s), ikincisi onun eşi Hz. Havva'nın ve üçüncüsü de diğer insanların yaratılmasıdır. Bu farklı yaratılışlara bazen ayrı ayrı ayetlerde, bazen de aynı ayette dikkat çekilir.

Hicr suresinde Hz. Adem'in (a.s) topraktan yaratıldığı şöyle beyan edilir:

"Andolsun biz insanı kuru bir çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık..."[1]

Zümer suresinde de Hz. Adem'den Hz. Havva'nın yaratılmış olduğunu anlıyoruz. Ayet mealen şöyledir:

"O sizi tek bir insandan yarattı; sonra o tek kişiden de eşini yarattı..."[2]

Nisa suresinde de, Hz. Adem'in (a.s) ve ondan Hz. Havva'nın ve bu ikisinden de diğer insanların yaratılışına işaret edilmektedir:

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten (candan) yaratan; ondan da yine onun eşini yaratıp ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türeten Rabbiniz(e karşı gelmek)den sakının."[3]

Bu ayetlerde, Hz. Havva'nın Hz. Adem'den nasıl ve ne şekilde yaratıldığı açık olarak ifade edilmiyor. Ancak, bununla alakalı bir hadis, konuya biraz daha açıklık getirmektedir. Hadis şöyledir:

"Kadınlar hakkında hayır tavsiye ediniz. Yani, onlara iyi davranınız. Çünkü kadın eğri kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Kaburga kemiğinin en eğri kısmı baş tarafıdır. Onu doğrultmaya çalışırsan kırarsın. Hali üzere bırakırsan öyle eğri kalır. Kadınlar hakkında hayır tavsiye ediniz."[4]

Müminun suresinde hem Hz. Adem'in (a.s) topraktan yaratılışına ve hem de onun soyunun anne rahminde yaratılış safhalarına şöyle işaret edilmektedir:

"Andolsun biz insanı çamurdan (süzülmüş) bir hülasadan yarattık. Sonra onu (Hz. Adem'in nesli olan) insanı sarp ve metin bir karargahta (rahimde) bir nutfe (zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka (yapışan şey) haline getirdik, derken o alakayı mudga (bir çiğnem et) yaptık, o bir çiğnem eti kemik(lere) çevirdik (ve) o kemiklere de et (kaslar) giydirdik. Sonra onu bambaşka yaratılışla inşa ettik (can verdik, konuşma verdik)..."[5]

Görüldüğü gibi, insanın ilk yaratılıştan itibaren geçirdiği devreler safha safha nazara verilmektedir. Zaten bu sayılan devreleri anne rahminde her insan yaşayarak gelmektedir. Dolayısıyla, bu kademeleri, insanın başka canlılar şeklinde yaratılıp farklı devreler geçirdiği şeklinde yorumlamak mümkün değildir.

Tin suresinde de insanın en güzel şekilde yaratıldığı belirtilir:

"Biz insanı en güzel biçimde yarattık."[6]

Fatır suresinde de ilk insanın topraktan ve onun neslinin de bir damla su olarak ifade edilen meniden yaratıldığına işaret edilir:

"Allah sizi önce topraktan, sonra bir damla sudan yarattı, sonra da çiftler haline getirdi."[7]

İnsan Başka Canlı Safhalarını Geçirseydi İblis Onları Sayardı

İnsan neslinin doğrudan topraktan yaratıldığını, başka canlıları temsil eden ara devreleri geçirmediğini, İblis'in Hz. Adem'e secde etmeyişinin gerekçesinde de görüyoruz. Ayette mealen şöyle buyrulur:

"(İblis:) 'Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın insana secde edecek değilim' dedi."[8]

Şayet insan başka canlı safhalarını geçirmiş olsaydı, muhakkak İblis o safhaları da sayacaktı. Çünkü o burada, insana karşı, yaratılışındaki kendi üstünlüğünü ispat etme pozisyonuna girmişti. Bazı felsefecilerin ileri sürdüğü gibi, insanın geçmişinde; balıklık, kurbağalık, farelik ve maymunluk devreleri olsa idi, İblis bunu mutlaka söyleyecekti. Çünkü en büyük hasmı olan insana karşı, kendi üstünlük delillerini sayıyordu.

Bir Başka Ayet

Kuran'da, insanın topraktan yaratılışı, tıpkı bitkinin topraktan yaratılışına benzetilerek şöyle beyan edilir:

"Ve Allah, sizi yerden (sanki) bir bitki olarak bitirdi (sizi topraktan yarattı)."[9]

Buradan şu manaları çıkarmak mümkündür:

a) İnsanın atası olan Hz. Adem'in (a.s) topraktan yaratılışına işaret edilmektedir.

b) Her an gelişme ve büyüme içerisinde olan insanın bünyesindeki elementlerin büyük bir kısmı, besinler yoluyla doğrudan veya dolaylı olarak topraktan alındığı için, insanın gelişme ve büyümesi bitkilerin yerden bitirilmesine benzetilmiştir. [10]

Maymun Olanlar

Kur'an'da insanın yaratılışı ile ilgili ayetler elbette sadece bu saydıklarımızdan ibaret değildir. Ancak, bu ayetler mana olarak birbirine yakındır. Farklılık gösteren bir ayette, Allah'ın emrine uymayan bir grup insanın maymun şekline dönüştürüldüğünden bahsedilmektedir:

"İçinizden Cumartesi günü azgınlık edenleri elbette biliyorsunuz. Onlara 'aşağılık birer maymun olun' dedik."[11]

Cenab-ı Hak, Cumartesi günleri çalışmayı İsrailoğullarına yasak kılmıştır. Onlar bu yasağa uymayınca, Eyle kasabasında bu hadise meydana gelmiştir.

Bu değişme hakkında iki görüş vardır. Birisi, bunların sadece ahlak yönünden maymun şekline getirildiğidir. Diğeri de suret olarak maymun şekline dönüştürüldükleridir. Zaten o insanlar bu olaydan sonra fazla yaşmamışlar, üç gün sonra ölmüşlerdir. Yani hadise, bir beldede (Eyle kasabasında) meydana gelmiş ve maymun şekline dönüştürülen insanlar üç gün sonra ölmüşlerdir.[12]

Sonuç Olarak

Kur'an-ı Kerim'de insanın, daha aşağı yapılı varlıklardan yaratıldığını gösteren ya da bu manaya gelen bir beyan yoktur. Tam aksine, insanın en mükemmel şekilde yaratıldığı, ilk insan Hz. Adem'in (a.s) topraktan, onun eşi Hz. Havva'nın Hz. Adem'den ve onların neslinin de anne rahminde gelişerek dünyaya geldiğinden bahsedilmektedir.

Günümüz fen ve felsefesiyle ilgilenenlerin bazılarının, insanın geçmişiyle ilgili olarak ortaya koyduğu bir takım değerlendirmeler vardır. Bu felsefi değerlendirme ve görüşler, bilimsel gerçeklermiş gibi takdim edilmekte, güya Kur'an'ın bilime ters düştüğü nazara verilmektedir. İnsanın atasıyla ilgili ileri sürülen bilgiler, bilimsel bilgi değil, felsefi görüş ve değerlendirmeler, teori ve hipotezlerdir. Hiç kimse, laboratuvarda ne ilk insanın yaratılışını ve ne de onun eşinin ortaya çıkışını deneme ve gösterme şansına sahip değildir. O bakımdan insanın geçmişiyle ilgili ileri sürülen ya da sürülecek olan bütün fikir ve görüşler teori ve hipotez olmaktan ileri geçemez.

"Yapan bilir, bilen konuşur" kaidesiyle, insanın geçmişi hakkında gerçek ve tek söz sahibi, hiç şüphesiz Cenab-ı Hak'tır ve O'nun Kelâmı Kur'an-ı Kerim'dir. O da ilk insanın topraktan, onun eşinin Hz. Adem'den ve onun neslinin de anne rahminde geliştiğini beyan etmektedir.

Kaynaklar

1. Hicr,26.

2. Ez-Zümer, 39: 6.

3. Nisâ, 1.

4. Buhari, Nikah 80; İbn Mâce, Taharet 77.

5. Mü'minun, 12-14.

6. Tin, 4.

7. Fatır, 11.

8. Hicr, 33.

9. Nuh, 17.

10. İbn Âşûr, Muhammed et-Tâhir, et-tahrir ve't-tenvir. Tunus, 1984.

11. Bakara, 65.

12. Çantay, B. H. Meali Kerim. C.1. s.25.

BAYAT EVRİM SOSU KATILMIŞ NOBEL ÖDÜLÜ

Prof. Dr. Adem Tatlı-Kasım 2018 503. Sayı- zaferdergisi

2018 Nobel Kimya Bilim Ödülü kazananlar 3 Ekim 2018'de açıklandı: ABD'nin Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü'nden kimya mühendisi Frances H. Arnold ödülün %50'sine, ABD'nin Missouri Üniversitesi'nden biyolog George P. Smith ile İngiltere'nin M.R.C. Moleküler Biyoloji Laboratuvarı'ndan biyokimyacı Sir Gregory P. Winter ise ödülün geri kalan %50'sini yarı yarıya paylaşmaya layık görüldü.

Bu bilim insanlarının yaptıkları, rekombinant DNA teknoloji olarak adlandırılan genetik teknikleri kullanarak protein tabiatlı yeni enzimlerin sentezini sağlamak olmuştur.

Kullanılan teknik böyle olmakla beraber, evrimcilerin telkiniyle olsa gerek, metotlarında evrimi kullandıklarını ısrarla vurguluyorlar.

Dr. Arnold, bu başarısını şöyle izah ediyor:

"Ben hep bir protein mühendisi olmak istemişimdir. Biyolojik dünyanın mühendisi olmak istiyordum. Uzun yıllar boyunca 'rasyonel (mantıklı) tasarım' dediğimiz bir yönteme başvurduk. Mantık ve bilgimizi kullanarak yeni enzimler, yani kimyasal tepkimeleri hızlandıran proteinler yaratmaya çalıştık. Ancak enzimler çok sayıda aminoasitten oluşan, karmaşık moleküllerdir ve ufak değişimlerin protein fonksiyonunda ne gibi değişime sebep olacağını öngörmek zordur. Bu nedenle evrime başvurmak zorunda kaldık. Doğanın ürettiklerini kopyalamaya çalıştık ve evrim adını verdiğimiz bu harika sürece döndük. Evrim sayesinde molekülleri, tıpkı kedi veya köpekleri yaptığımız gibi evrimleştirmek mümkün."

2018 Nobel Kimya Ödülü'nün diğer sahipleri ise Dr. Smith ve Dr. Winter'dir. Bunlar bakteriyofajları (bakteri enfekte eden virüsler) kullanarak bazı ilaçların sentezini sağladılar.

Eskiden de sınırlı olarak uygulanan bu metot, rekombinant DNA teknolojisi ve gen mühendisliği olarak ifade edilirdi. Şimdi buna evrim sosunu ekleyip şöyle takdim ediyorlar:

"Bu ikili de araştırmalarında evrimin temel prensiplerini kullandılar. Dr. Smith'in araştırması, 1980'li yıllara dayanıyor. Faj görüntüleme adını verdikleri bir yöntem için bakteriyofajları

kullandılar. Bu yöntemde bakteriyofajların dış kısımlarını kaplayan proteinler, belirli genlerin ürettikleri proteinlere karşılık gelecek şekilde düzenlenmektedir. Daha sonra, son derece spesifik hedeflere bağlanan antikorlar kullanılarak bu virüsler adeta 'avlanır'; böylece araştırıcının ilgisini çeken özellikteki proteinleri taşıyan bakteriyofajlar tespit edilebilir. Böylece bir 'seçilim baskısı' yaratılmış olur. Bu seçilen proteinlere karşılık gelen genler, yeniden bakteriyofajlara eklenir ve tekrardan seçilime tâbi tutulur. Böylece, evrim kullanarak, nesiller içinde giderek daha özelleşmiş proteinler elde edilebilir. Bu, tasarım illüzyonu yaratıyor olsa da (yani akıllı bir bilinç tarafından tasarlanmış gibi gözüken proteinlere erişilmesini sağlıyor olsa da), aslında tamamen doğal bir sürecin belirli özelliklere göre yönlendirilmesinin bir ürünüdür. Doğada bu görevi, doğanın öngörülmez şekilde süregelen değişimleri ve bu değişimlerden doğan seçilim baskıları yapar. Laboratuvarda ise bu yönlendirmeyi yapan insandır."

Dr. Winter ve Dr. Smith araştırmalarında bakteriyofajların genlerine antikorlara ait genleri eklemiştir. Daha sonra bu bakteriyofajların dış kaplamalarındaki antikorları üretmeleri sağlanmıştır. Sonrasında ise ufak bir molekülü kullanarak istediği özellikteki proteinleri seçme işlemini yapmıştır. Bu yöntem sayesinde çok kısa sürede çok fazla sayı ve çeşitte antikor üretmek mümkün olmuştur.

Dr. Winter şöyle diyor:

"Bu yöntem sayesinde artık çok daha yüksek verimliliğe ve çok daha az yan etkiye sahip antikor ilaçlar üretebiliyoruz. Günümüzde en çok satılan 15 ilaçtan 11 tanesi bu yöntem sayesinde geliştirilmiştir. 90'lı yıllarda antikorların tedavide kullanılabileceğine kimse inanmıyordu. Bizim yöntemimizle geliştirilen ilk ilaç olan 'Adalimumab', 'Humira' adı altında satıldı ve 2002'de onaylandıktan sonra 'Romatoid artirit', sedef hastalığı, inflamatuvar bağırsak hastalığı gibi birçok hastalığın tedavisinde kullanıldı. Ürettiğimiz diğer antikorlar ise kanser hücrelerini öldürebiliyor, şarbonu etkisiz hale getirebiliyor. Lupusun ilerlemesini yavaşlatabiliyor. Hatta bazı değerleri alzheimer gibi hastalıkların tedavisinde bile kullanılabilir."

Aslında onların yaptıkları çalışmalarda kastettikleri ve evrim olarak ileriye sürdükleri tekâmül ve tahavvüldür ve bunlar kanundur. Yani kâinatta bütün varlıklar her an Allah'ın emri ve izni ile değişmekte, başkalaşmakta ve farklılaşmaktadır. Fakat bilimi materyalist felsefeye alet edenler, bu manadaki evrimi, cerbeze ile evolüsyon manasında, yani bir canlı türünden bir başkasının meydana gelmesini ifade eden evrimle eş manada kullanarak bâtıl düşüncelerini bilim kisvesi altında vermeye çalışıyorlar. Böylece yanlış evrim algısını meydana getirmek istiyorlar.

Dr. Arnold yukarıdaki ifadesinde cümlenin başında doğru söylüyor. Yapılan kimyevî çalışmalarla bazı değişik moleküllerin ortaya çıkması mümkündür. Buradan hemen bir genellemeye giderek bayatlamış evrim sosu bilim gibi takdim ediliyor. Arkasından şöyle bir cümle kuruluyor:

"Evrim sayesinde molekülleri, tıpkı kedileri veya köpekleri yaptığımız gibi evrimleştirmek mümkün!"

Moleküllerin yeni kombinasyonları ile kedilerin ve köpeklerin evrimleştiği iddiası arasında nasıl bir bağlantı vardır? Bunları kim ve nerede ve nasıl evrimleştirmiştir? Bir kedi veya köpek üzerinde değişim yaparak yeni bir canlı türü mü elde edilmiştir? Gerçekte böyle bir şey

yoktur. Şimdi bir dağ koyununu evcilleştirince evrimleşmiş mi oluyor? Ya da bir şahin kuşu evcilleştirilmekle o evrimleşerek yeni bir kuş türü mü olmuştur?

Bunlar insanları kandırmak için evcilleştirmeyi evrim olarak takdim ediyorlar.

İşte bunların evrimden anladığı budur. Daha doğrusu, cerbeze yapıp laf kalabalığı ile toplumda evrim algısı meydana getirmek istiyorlar.

Ateist evrimciler, bilime bayat evrim sosu katarak burada yapıldığı gibi, "evcilleştirmeyi" evrimleştirme olarak el çabukluğu ile takdim ediyorlar.

Bu konuda şu ifade de oldukça dikkat çekicidir:

"Her üç akademisyen de, doğadaki evrim yasasını ve evrimsel biyolojinin teorik temellerini kendi alanlarına uygulayıp, bilimde çığır açtıkları için bu ödüllere layık görüldü."

Bu tip açıklamalar bu ödülün bayatlamış evrim felsefesini yeniden ortaöğretimde ders olarak konması için planlandığı intibaını veriyor.

Nitekim bu ödülleri verenlerden Nobel Komitesi'nde bulunan Claes Gustafsson, ağzındaki baklayı şöyle çıkarıyor:

"Bu araştırmacıların yaptığı, evrimi kullanarak bir devrim yaratmak oldu."

Bazı proteinlerin sentezlenmesi nasıl evrim oluyor? Bu metotlar önceden de kullanılıyordu.

Benzer açıklamalar, 1950-1960'lı yıllarda Türkiye'de tereyağının insan vücuduna zararlı olduğu, bunun yerine "Vita" nebati yağlarının yenmesi gerektiği Amerika'da bilim insanları(!) tarafından beyan ediliyordu. Aynı şekilde 1960'lı yıllarda sütün bırakılıp onun yerine okullarda çocuklara Amerikan süt tozundan yapılan sütün içirilmesinin faydaları anlatılmakla bitirilemiyordu.

Muhtemelen 2009 yılında bir televizyon programında üç bilim insanı evrimi, biz de üç kişi yaratılışı savunuyorduk. Program arasında evrimci bir Prof.; "Papa da evrimi kabul etti. Dünyada bir siz kaldınız. Siz de kabul edin bu iş bitsin" dedi.

Ekonomik ambargolar, her türlü anarşi ve terör olayları ile bu milletin üzerine yüklenildiği bir sırada, 3 Ekim 2018 tarihli İngiliz gazetesi "The Guardian"da, Türkiye'de evrimin ortaöğretim müfredatından çıkartılmış olmasının rahatsızlık meydana getirdiğinin dile getirilmesinin manası nedir?

Nobel Bilim ödülünün "Evrimsel biyoloji" adı altında takdimi, Nobel Bilim Ödüllü Sayın Aziz Sancar'ın evrimi tasdik ettirici tarzda beyanata zorlanması, bütün bunlar sizce sıradan olaylar mıdır?

Hür bilim insanlarının düşünceleriyle bağdaştırılamayan bu hadiseler, dünyada materyalist felsefeye dayalı evrimcilerin bilim insanları üzerinde, maddî ve manevî çok büyük nüfuzlarının ve baskılarının olduğu iddialarını haklı çıkarmaktadır. Bilimin üzerinden bu

baskı kalkmadıkça, bilim insanlarının elde ettikleri bilgiler hakkındaki ifadeleri yeterince inandırıcı olmayacak ve hep tereddütle karşılanacaktır.

GÖZSÜZ BALIKLAR EVRİMİN DELİLLERİ Mİ?

Prof. Dr. Adem Tatlı-Eylül 2012 429. Sayı- zaferdergisi

Bizim gözsüz balıklara değil, gözlü balıklara şaşmamız lâzım. Tek hücreden nasıl oluyor da, bütün balığın organları yapılıyor ve yerli yerine konuyor. Hiçbir balıkta bu organların yeri karışmıyor, şaşmıyor.

Soru: Bir arkadaşım bana karanlık bir mağarada yaşayan gözsüz balıklardan bahsetti. Bunların evrimin kanıtı olarak gösterildiğinden bahsetti. Bunun açıklaması ve cevabı ne olmalı?

Bilimlerin de tespit ve ifade ettiği gibi, kâinatta herşey belli kanunlara tâbidir. Bir atom ya da bir yıldız olsun, bir damla su ya da bir canlı olsun her şey belirlenmiş prensiplere göre hareket eder. Bu ise her akıl sahibinin söyleyeceği gibi, bu kanunları koyan birisini gösterir.

Madem herşey belli prensiplere itaat ediyor ve bir amaca sevkediliyor, öyleyse bütün varlıkları koyduğu kanunlarına itaat ettiren, belli amaçlara sevkeden birisi gereklidir ve şarttır; yani varlığı zorunludur. Bütün kâinatı yaratıp, herşeyi emirleri doğrultusunda hareket ettiren ilim ve kudret sahibi zât ise, ancak ve ancak kendisini insanlara Kur'an'la bildiren ve tanıtan Allah (c.c.) olabilir.

Öyleyse kâinatta cereyan eden bütün olaylar, Allah'ın tasarruf ve kontrolündedir. Atomdan galaksilere kadar her şey Allah'ın ilim, irade ve kudretinin eseridir. Nasıl ki, bilgisayarınızda bir dosya içerisine bir cümle yazmak isteseniz, program haricinde o cümleyi yazamazsınız. Hatta programdan bağımsız olarak bir noktayı dahi koymak mümkün değildir. Bir nokta koysanız, dosyayı kapatırken, program, bu değişikliği kaydedip etmeyeceğinizi sorar. İşte evren de tıpkı böyle bilgisayardaki bir dosya gibidir. Bu kâinatta bir atom dahi başıboş değildir. Halı veya kumaş dokuyan bir fabrikanın her bir şekil ve deseninin, o fabrikanın bilgisayarında kayıtlı olduğu gibi, kâinattaki her bir atomun nerede, ne zaman ve ne şekilde görev alacağı Allah tarafından kader dosyasında kaydedilmiştir.

Biz düşündüğümüz bir şeyi, alfabenin 29 harfini uygun şekilde kullanarak yazarız. Sözgelimi "Balık" kelimesini yazdık. Şimdi "Kurbağa" kelimesini yazmak istiyoruz. Bunu yazmak için, mutlaka "Balık" kelimesindeki harfleri kullanmamız gerektiğini söyleseler, biz deriz ki, "Ben madem istediğim her şeyi yazabiliyorum. O zaman 29 harfi kullanarak istediğimi, istediğim şekilde yazarım."

Allah da, kâinattaki 114 elementi kullanarak istediğini istediği şekilde yazar. Biz nasıl, "Balık," "Kurbağa" ve "At" gibi kelimeleri istediğimiz şekilde yazabiliyoruz. Allah da bunları istediği şekilde ayrı ayrı yaratır.

Canlıların mutlaka birbirinden tesadüfen meydana geldiği iddiası, bir yaratıcıyı kabul etmeyen materyalist ve ateist evrimcilerin görüşüdür.

Şimdi, her canlı gibi, balıklar da tek hücreden meydana geliyor. O tek balık hücresinde ne bir göz ve ne de bir ağız var. Ama Allah o hücreyi açıyor, gözü de, ağzı da, dişi de, başı da yerli yerine yerleştiriyor. Gözlü balık yarattığı gibi, gözsüz balık da yaratıyor.

Aslında bizim gözsüz balıklara değil, gözlü balıklara şaşmamız lâzım. Tek hücreden nasıl oluyor da, bütün balığın organları yapılıyor ve yerli yerine konuyor. Hiçbir balıkta bu organların yeri karışmıyor, şaşmıyor. Sadece balıkta mı? Hayır. Bütün canlılarda böyle. Koyun da, inek de, sinek de tek hücreden yaratılıyor ve her birisinin organları tam yerli yerine konuluyor.

İnsan da tek hücreden yaratılıyor. Yeryüzünün en akıllı ve en şuurlu varlığı insan. Yani biziz. Ama bak bizim de hiçbir organımızın ne yapısında, ne şeklinde ve ne de vücudun neresinde görev alacağı ve ne gibi vazifeler yapacağı hususunda hiçbir katkımız yok. Biz anne karnında tek hücre iken, Allah o hücreden gözümüzü, dişimizi, başımızı, kaşımızı, kalbimizi, beynimizi yapıyor ve çalıştırıyor. Her birimize aynı bu vücut nimetini ve organlarını yerli yerinde veriyor. Bizim buna bakmamız ve bizi bötle terbiye eden Rabbimize şükretmemiz gerekir.

Madem bize akıl verilmiş, biz de bunun karşılığında kâinatta gördüğümüz ve hikmetini bilmediğimiz canlıları ve organları tesadüfe ve sebeplere vermek yerine, Allah'ın, herşeye ihtiyaç duyduğu şeyleri nasıl verdiğini görmeliyiz. Ve kâinatta gördüğümüz gibi, Hakîm (abes iş yapmayan) ve Âdil (bütün işleri adaletli) olan Allah hiçbir şeyi eksik yaratmadığı gibi, fazla da yaratmıyor. Zaten varlıkların gelişigüzel ve tesadüfen olmadığının en görünür şahidi kâinattır.

Öyleyse dünyayı aklın ve bilimin verileriyle, bir sanat sergisindeki eserleri inceleme hassasiyetiyle görüp, o eserleri dilediği gibi yaratan, senaya en lâyık Sani'ye (sanatkâra) muhatap olmalıyız.

Bize bu aklı ve duyguları bahşeden Rabbimiz, onları kullanarak hakkı ve hakikati bulmamız için vermiştir. Yoksa birilerinin keyfî düşüncelerinin peşine takılmamız için değil. Aslında dünya imtihanının özü de bu: ya Rabbinin hak kelamını ve elçisini dinleyecek insan; ya da geçimsiz ve huysuz çocuklar gibi sürekli insanların kafalarını karıştırmaya çalışanları.

EVRİM FANTEZİLERİ SINIR TANIMIYOR!

Zafer Araştırma Grubu-Eylül 2011 417. Sayı

Şu Evrimcilerin hayal güçlerine yetişebilene aşk olsun. Gün geçmiyor ki yeni bir fantezi, yeni bir uçuk fikir serdedilmemiş olsun.

Bu kez, araştırmanın konusu güvercinler. Bir grup evrimci bilim adamı, kent meydanlarını mesken tutan güvercinleri seyrederken, güvercinlerin insanlardan kaçmak için uçmak yerine çoğu zaman kanat çırparak koşmayı tercih ettiklerini farketmiş.

Tam o anda, bilim adamlarının aklına dahice bir bağlantı gelmiş. Öyle ya, madem güvercinler kanat çırparak koşabiliyorlar, neden bu kuşların uçuş evrimlerinin başlangıcı olmasın?

Yani kanatlarını sallarken sallarken, birden uçmaya başlamış olmasınlar!..

Bilim adamları, durumu sorgulamaya başlamışlar. Avrasya bölgesinde yaygın olan kınalı keklikler üzerinden yaptıkları incelemede, tombul gövdeli kuşların bayır ya da eğimli bir yüzeyle karşılaşınca uçmak yerine, kanatlarını çırpıp hız alarak koştuklarını farketmişler.

E, bunlar bilim adamı, bir de çevredeki çiftlik sahiplerine durumu soralım demişler. Çiftlik sahipleri ve avcılarla konuştuklarında da, onlar da kekliklerin çoğu kez uçmaktansa koştuklarını söylemişler.

Journal of Experimental Biology'de yayınlanan çalışmaya göre, evrimci bilim adamları, kuşların kanat çırparak koşmalarının nedeni olarak, acaba bu davranış enerji tasarrufu gibi bir amaca mı yönelik diye şüphelenmişler. Bu şüphelerinin gerçek olup olmadığını anlamak için de, güvercinlerden bir kaçının kanatlarına elektrotlar yerleştirilmişler.

Bu elektrotlarla farklı düzeyde eğimli yüzeylerle karşı karşıya bırakılan güvercinlerin uçarken ve koşarken kas faaliyetlerini ölçmüşler.

Sonuç: Dr. Jacskon ve ekibi, kanat çırparak koşmanın gerektirdiği enerjinin uçmaya göre yüzde 10 olduğunu bulmuşlar.

Doğrusu, güvercinin birisinden kaçarken uçmak yerine birkaç adım öteye gitmesinden çıkarılan bu 'büyük' sonuca insanlık olarak ne kadar sevinsek az!

Fakat evrimci bilim adamlarının asıl bombası, kuşların kanatlarıyla hızlı hızlı yürümesinden zaman içinde uçmaya geçmiş olabileceklerini varsaymaları. "Kuşlar bu şekilde uçmaya geçebiliyorlarsa" demiş ve eklemişler: "O zaman dinozorlar da bu davranışları gösterip, bundan fayda sağlayıp zaman içinde uçmaya geçmiş olabilirler!"

Görüldüğü üzere, evrimcilere her şey mümkün! Hayal güçlerine sınır yok. Bir de akıllarını kullansalar...

Dinozorların elleri nasıl kanada dönüştü? Kim dönüştürdü? Madem evrim milyon yıllar içinde gerçekleşiyor, bu evrimin el-kanat arası uzuvları olan hayvan fosilleri nerede?

Geçiş dönemlerinde hiçbir işe yaramayacak olan söz konusu uzuvlarla bu hayvanlar nasıl hayatta kalmış olabilir?

Yoksa evrim sürecinde bu hayvanlar, ayının kış uykusuna yatması gibi bir köşeye geçip milyon sene evrimin tamamlanmasını mı beklemişler? O sırada onlara başka hayvanlar iyilik olsun diye arada bir yiyecek mi tedarik etmiş?

Hem bütün bu işlerin olması için gerekli olan akıl, irade, kuvvet, plan yapmak bu hayvanların neresinde? Beyninde mi, yoksa DNA'larında mı? Bizimkisi gibi aklî bir bilinçle mi evriliyorlar? O zaman sürekli kanadı elden üstün resmeden evrim fantezilerine göre, biz insanlar hâlâ kanatlı sisteme geçmemekte ısrar ederek, evrim çizgisinde çok gerilerde mi kalmış oluyoruz?

Anlayan varsa, bir zahmet bize de anlatsın...

EVRİMCİLERE BİR DARBE DAHA: "ÇÖP DNA'LAR" ÇÖPDEN ÇIKMAYA BAŞLADI

Prof. Dr. Volkan Tuzcu-Nisan 2010 400. Sayı –zaferdergisi

Genetikçi bilim adamları çöp DNA (Junk DNA) tabirini, DNA'nın işe yaramadıklarını düşündükleri kısımları için kullanırlar. DNA coding işlevini görür, yani buradaki bilgiler vasıtasıyla biyolojik sistemler için farklı fonksiyonları olan proteinler üretilir. Ancak DNA'nın yaklaşık %98'i herhangi bir coding işlevi görmez. Yakın zamana kadar bilim dünyasındaki yaygın kanı da bu "çöp DNA" bölgelerinin işe yaramadığı yönünde olmuştur. Hatta evrimci bazı bilim adamları DNA'nın görünüşte işlevsiz olan bu bölgelerini, evrimsel gelişme sırasında arta kalan işe yaramayan DNA kısımları olarak tanımlar. Bunun evrim için önemli bir delil olduğunu da iddia edegelmişlerdir.

Şubat 2010'da bilim dünyasının en saygın dergilerinden olan Nature'de yayınlanan makale ile evrimciler hayal kırıklığına uğradılar.1

Artık bu gelişme sonrası yapılan yorumlar da bu DNA'lara çöp DNA yerine işlevi bilinmeyen DNA denilmesi gerektiği yönünde.

Farelerde yapılan bu araştırmada, daha önce çöp DNA diye bilinen kısımdan bir DNA segmenti çıkarıldığında, bu farelerde kalbi besleyen koroner damarlarda daralma olduğu ve dolayısıyla kalp krizine yol açabilecek değişikliklerin geliştiği anlaşılmış.

Derginin çöp DNA tabirinden rahatsız olan bir evrimci de bu işten baya rahatsız olmuş olacak ki, bu dergiye yazdığı yorum yazısında araştırmacıları bu yeni yayınlarının başlığında "çöp DNA" tabirini kullandıkları için eleştiriyor. Eleştirisinde, bunun ancak yaratılışa inananların işine yarayacağını söyleyerek hayıflanıyor.

Oysaki bu gelişme öncesi, bu tür "çöp DNA" kısımlarının birazının DNA'daki diğer DNA işlevlerini adeta anahtar gibi kontrol edici görevi olduğu ortaya çıkmıştı. Dolayısıyla DNA'nın şu anda işlevini bilmediğimiz kısımlarını "çöp DNA" diye adlandırmanın ne kadar haksız bir yakıştırma olduğu anlaşılabilir. Bu aynı zamanda evrim teorisini kabul edip yaratılışa inanmayanların ne kadar ön yargılı olduklarını da bir kez daha göstermektedir.

İlk kez 1972 yılında "çöp DNA" tabiri Susumu Ohno adlı bilim adamı tarafından kullanılmıştır.2

1980 yılında yine Nature dergisinde DNA'yı keşfeden bilim adamlarından biri olan Francis Crick tarafından yapılan bir yorumda şöyle denilmektedir: "çöp DNA'lar organizmalar için hemen hemen hiçbir faydalı işlev görmezler."3

Evrimcilerin bilmedikleri şeyler hakkında yaptıkları bu tür yorumlar bir ön yargının ürünüdür ve tabii ki bilimle bağdaşmaz. Çünkü bu insanların kendi iddialarına göre bilimde ön yargı yoktur, ama bu kuralı da nedense genelde hep kendileri çiğnerler.

Bu yeni gelişme ile şimdiye kadar gizemli kalmış “çöp DNA’lar” konusunda çok önemli bir kapı açıldı.

Zaten inançlı insanların kabul ettiği Allah’ın hiçbir şeyi boşuna yaratmadığı gerçeğini destekleyen bu gelişme sayesinde “çöp DNA’lara” daha dikkatli bakılması gerektiği de bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

Anlaşılan “çöp DNA’ların” çöpten çıkmaya başlaması, evrimcileri oldukça rahatsız edecek bir süreci başlatıyor. Bakalım bundan sonra da bu DNA’ları, “çöp DNA” olarak adlandırmaya devam etmeye yüzleri tutacak mı!?

Kaynaklar:

1. Published online 21 February 2010 | Nature | doi:10.1038/news.2010.82

2. So much “junk” DNA in our genome, In Evolution of Genetic Systems (1972). H. H. Smith. ed. pp. 366–370.

3. Orgel LE, Crick FH (April 1980). “Selfish DNA: the ultimate parasite”. Nature 284 (5757): 604–7. doi:10.1038/284604a0. PMID 736673

BİR YARATILIŞÇI VE BİR EVRİMCİNİN EVRENE BAKIŞLARI

Prof. Dr. Adem Tatlı-Mart 2010 399. Sayı - zaferdergisi

Kainat ve canlılar nasıl ortaya çıkmıştır?

Bu mükemmel eserlerin kendi kendine olması nasıl düşünülebilir?

Evrimci yaklaşımın mantıkla sınandığı bir yazı…

Evrimci düşünceye göre mesela bir bina kendi kendine ya da tesadüfen ortaya çıkmıştır veya tabiatın eseridir. İlim, irade ve kudret sahibi birinin eseri olamaz. Burada kasıtlı ve planlı bir yapılış söz konusu değildir. Kapısından penceresine, tabanından tavanına kadar her şey, gelişi güzel oluşur ve tesadüfün eseridir… Böyle bir kabulle incelemeye başlar.

Yaratılışçıya göre ise, gördüğümüz o bina, ilim, irade ve kudret sahibi birisinin eseridir. Hiçbir yerinde tesadüf ve gelişi güzellik yoktur. Her şey belirli bir planla ve bir veya bazen birden çok gaye ve maksada göre planlanıp yapılmıştır.

Bir bina neyse, bir karınca da odur, bir insan da böyle incelenir, bir yaprak ya da bir hücre de bu tip bir yaklaşımla araştırılır.

Şimdi bunlardan hangisinin akıl ve mantığa dayandığını ve araştırma ve inceleme aşkını ve şevkini körüklediğine siz karar verin.

Bir hücreyi inceleyen yaratılışçı, önüne çıkan her bir sistem ve birimin muhakkak bir ya da bir çok gaye için yaratıldığını düşünecek ve bu organellerin ne işe yaradığını bulmaya çalışacaktır.

Evrende hiçbir şeyin sabit olmayışı, bir yaratıcıyı gösterir

Bir evrimci, hiçbir şeyin sabit olmadığını, şayet tabiatta herhangi bir varlık sabit olsaydı, bunun doğa üstü bir gücün eseri olduğuna inanacağını ileri sürüyor ve şöyle diyor:

"...bir doğa bilimci olarak şunu söyleyebilirim. Aynı çocuk bahçesindeki gibi, doğada aynen tekrarlanabilen hiçbir olay ve varlık görmedim. Eğer bu bahçenin üzerindeki fotoğrafta öğrencilerin tek bir çizgi boyunca belirli bir sıraya göre dizilmiş olduğunu görseydim (ve özellikle her defasında bir çizgide dizildiklerine tanık olsaydım) bunun ancak doğa üstü bir güç tarafından yapılabileceğine inanırdım. Böyle bir dizilim hiç görmedim. Doğa random (bir anlamda rastgele) dilim gösteriyor."

ESAS şaşılması ve hayret edilmesi gereken şey, evrendeki müthiş değişiklik ve farklılığın idaresi değil midir?

Sen bir hücre olarak anne karnında iken, o bir hücreden gözünü açan, kulağını ve kalbini yerine yerleştiren, o bir hücreden itibaren her an vücudunda binlerce faaliyeti gerçekleştiren ve her an seni aldığın besinlerle adeta yeniden yaratan ve seni yine sen olarak muhafaza eden denizdeki balık, bataklıktaki kurbağa mıdır? Yoksa sel gibi akan ilim, şuur ve kudreti olmayan elementler midir?

Evrende sabit bir olay görse imiş, bunun bir doğa üstü güç tarafından yapıldığına inanabilirmiş. Karbon, hidrojen ve oksijen gibi belirli elementleri kullanıp kromozomları ve içerisindeki gen merkezlerini aynen kopyalayıp muhafaza eden, böylece nesillerin genetik özelliklerini muhafaza eden sana hiçbir şey hatırlatmıyor mu? Bir incir çekirdeğindeki genlerin dizilişi, yapılışı ve nesiler boyu aynen muhafazası, bahçedeki öğrencilerin dizilmesi kadar sana orijinal gelmiyor mu?

SEN ister bir doğa gücüne inan, ister inanma. Yaratılışa inananların, başkasının inancıyla bir problemi yoktur. İnanan ve inanmayan herkes bunun karşılığını görüyor ve görecek…

Yaratılışa inananların itirazları, evrendeki bu her şeyi kaplayan küllî tasarruf, fiil ve icraatların başıboş ve tesadüfe verilerek ateizme alet edilmesinedir.

İNSANIN ATASI HZ. ÂDEM'İN GENETİK İZİ

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Aralık 2021 540. Sayı- zaferdergisi

DNA günümüzde babalık testleri için kullanılıyor. Peki DNA, Afrika'da bir hanedanı Kudüs'te yaşamış bir peygambere bağlayabilir, daha da ötesi hepimizin tek bir babada birleştiğimizi gösterebilir mi? Yapılan bir ihtilalin ardından hanedan sürgüne gönderilmiş. Sonuçları kullanıp, tahta tekrar geçme niyeti ile suçlanmamak için, isminin açığa çıkarılmaması şartıyla, gönüllü olarak DNA'sını veren bir prensin, genetik bilgisi onun Orta Doğu kökenli olduğunu ortaya koyuyor. DNA testi hanedanın iddialarını kuvvetlendirse de onları Hz. Süleyman'a bağlayacak kadar yeterli bir delil değil.

Etiyopya'nın kraliyet ailesi, Hz. Süleyman'ın (as) soyundan geldiklerini iddia ediyor. Sözlü gelenek ve ellerindeki altın kaplamalı kutudan başka bir delil yok. Bahsedilen kutu On Emir'in yazılı olduğu levhalar ile Hz. Musa ve Harun'a ait bazı eşyaları taşıdığına inanılan ve Hz. Süleyman Mabedinde saklandığı bilinen, İncil'de ve hatta Kuran'da bahsi geçen Ahit Sandığı.(1)

Kaynak: https://www.britannica.com/topic/Ark-of-the-Covenant

Kaynak: https://www.worldhistory.org/Ark_of_the_Covenant/

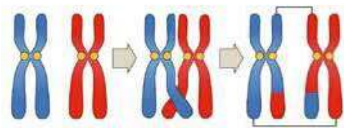
DNA günümüzde babalık testleri için kullanılıyor. Peki DNA, Afrika'da bir hanedanı Kudüs'te yaşamış bir peygambere bağlayabilir, daha da ötesi hepimizin tek bir babada birleştiğimizi gösterebilir mi?

Yapılan bir ihtilalin ardından hanedan sürgüne gönderilmiş. Sonuçları kullanıp, tahta tekrar geçme niyeti ile suçlanmamak için, isminin açığa çıkarılmaması şartıyla, gönüllü olarak DNA'sını veren bir prensin, genetik bilgisi onun Orta Doğu kökenli olduğunu ortaya koyuyor. DNA testi hanedanın iddialarını kuvvetlendirse de onları Hz. Süleyman'a bağlayacak kadar yeterli bir delil değil.

Genetik Bilgilerle İlk İnsana Kadar Gidebilir miyiz?

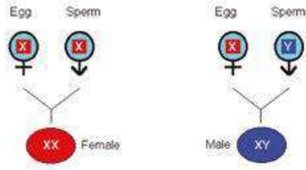
Birbirimizden o kadar farklıyız ki, yaklaşık 8 milyar insanın ortak bir babadan, aynı nesilden geldiğini, kuzenler olduğunu göremiyoruz. Oysa DNA'daki bazı mikroskobik ipuçları, dünya yüzündeki tüm erkekleri binlerce yıl önce yaşamış tek bir babada bağlıyor. İnsanın içine gizlenmiş bir zaman makinesi gibi, geçmişe ışık tutabilmek için keşfedilmeyi bekliyor.

Üç büyük din, babamızın bir olduğunu söylüyor. Yani dünyanın yarısından fazlasının inancı bu. Bilim de "Genetik Âdem" ya da "Bilimsel Âdem" olarak adlandırılan, binlerce yıl önce yaşamış birinin varlığından bahsediyor. Şu anda dünyada Eskimolardan, Amazon insanlarına, çöl bedevilerinden, İstanbul sokaklarında gezen bir Eminönü esnafına kadar tüm erkekler hücrelerinde, ataları olan bu şahsın genetik yapısını taşıyor.

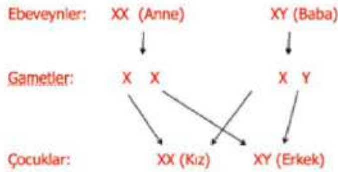

https://ib.bioninja.com.au/standard-level/topic-3-genetics/33-meiosis/crossing-over.html

Sperm ve yumurta oluşurken, şekilde görüldüğü gibi, anne ve babadan gelen kromozomlar arasında parça değişimleri olur. Fakat DNA'da diğer kısımlar gibi fazlaca karışıp değişmeyen, çoğunlukla sabit, 2 farklı kısım var. Bunlardan bir tanesi, sadece erkeklerde bulunan ve bir soyadı gibi babadan oğula geçen Y kromozomu. (Resim 3-4 ve 5)

Resim 4. https://www.web-books.com/MoBio/Free/Ch1C4.htm

Genetikçi Spencer Wells, genlerle insanların ilk babasına ulaşabileceğimizi, Y kromozomunun bizi, hepimizin soyundan geldiği babaya götürebileceğini düşünüyor. İnsanlık ağacı çok dallanıp budaklanmış. Göçler insanlık ağacını daha da karıştırıyor. Karışıklıkları açıp kimin nereden geldiğini anlayabilmek çok uzun ve zor bir çalışmayı gerektiriyor.

Wells'in idaresinde ve National Geographic ve IBM'in katkılarıyla yapılan Genografik Proje, 140'tan fazla ülkeden yaklaşık 1 milyon insanın DNA'sını inceleyen işte böyle uzun soluklu bir çalışma… Proje kapsamında pek çok ülkeye giden Wells, insanlık ağacının küçük dallarının nerelerde birleştiği, nerelerde daha büyük dallar haline geldiği, insanların Afrika'da başlayan ilk hayat serüvenlerinin, onları daha sonraki çağlarda göçlerle nerelere götürdüğü gibi sorulara cevaplar arıyor.(2-3)

Thomas Jefferson'ın Zenci Çocukları

Amerika tarihinde başkanla ilgili ilk skandal olan, Jefferson ve kölesi Sally Hemingway arasındaki dedikodular hiçbir zaman mahkemeye gitmemiş. Jefferson ise söylenenleri ne doğrulamış ne de yalanlamış. 1998'de yapılan DNA testleri ise Jefferson'ın, Y kromozomunun, kölesinin en küçük oğlu ile aynı olduğunun manşetlere düşmesine sebep olmuş. Thomas Jefferson'ın, o sırada 35 km ötede yaşayan kardeşi ve 20 yaş ve altı oğulları da aynı Y kromozomunu taşıdığı için kesin olarak bir çıkarım yapılamasa da, DNA testi ile beraber, bazı kişilerin ifadeleri babanın büyük bir ihtimalle 3. Başkan olduğunu gösteriyor.

Y kromozomu Jefferson'ın sadece zenci torunları ihtimalini değil, aynı zamanda kendisinin de nereli olduğu ile ilgili ilginç ipuçları veriyor.(4) Görüntü olarak bir Avrupalıya benzeyen Jefferson'ın Y kromozomu Avrupa'da çok ender bulunan bir tür. En yoğun olarak görüldüğü yer ise Orta Doğu. Bir teoriye göre bunun nedeni bir dönem Orta Doğu'dan Avrupa'ya göç eden Yahudilerin olması. Araştırma yayınlandıktan hemen sonra New York Times, sonuçları "Jefferson yoksa ilk Yahudi başkan mı?" diye başlayan makalesi ile duyurmuş.

Görüntümüz, ten ve göz rengimiz tam olarak nereli olduğumuzu her zaman gösteremiyor. Göçler ile farklı yerlerdeki insanlar birbirlerine fazla karışmışlar. Bediüzzaman Hazretlerinin dediği gibi kimin tam olarak hangi ırktan olduğunu anlamamız için ancak Levh-i Mahfuz'un açılması gerek ki, görebilelim. Fakat Allah, insanın genleri içerisine Hafiz ismi ile Levh-i Mahfuz'dan bir numune koyduğu için, eğer insan çalışırsa, ona geçmişi birazcık olsun anlayabilecek bir pencere açmış.

Şu an yaşayan insanlardan geçmişe gitmenin, insanlık ağacının ince dallarından, asıl gövdeye doğru gidebilmenin bir yolu “süper baba” denilen, çok sayıda çocukları ve torunları olan, yani genetik maddesi birçok kimseye kalıtım ile geçmiş bireyleri bulabilmek. Bu bireyler pek çok dalın birleşip kalın dalların meydana geldiği noktaları temsil ediyorlar.

DNA çok uzun bir molekül. Eşlenmesi yaklaşık 8 saat sürüyor. Bu sekiz saat zarfında DNA’daki milyonlarca A-C-T-G kodlarının aynen kopyalanması gerekiyor. Milyonlarca harf bir molekülden diğerine ara vermeden kopyalanırken bazen kopyalamada mutasyonlar görülür. Bilim adamları bunları kopyalama hataları olarak adlandırsa da bu değişimler bir saat gibi işliyor; düşük oranlı ve ölçülebilir şekilde düzenli olarak meydana geliyorlar. Bu mutasyonlarla geçmişe doğru gidilip aileler için şecereler oluşturuluyor.

Y kromozomu babadan oğula geçerken çoğunlukla aynı kalsa da işte böyle bazen zararsız küçük mutasyonlar olur. Böyle bir şey olduğunda bu küçük değişiklik, o kişinin bütün oğullarına ve torunlarına geçer. Aslında o kişinin neslini bu şekilde başka ailelerden farklı hale getirir, o aileye has bir özellik haline gelir ve nesiller boyu takip edilebilir. Bu prensip üzerine yapılan bir araştırma ile Y kromozomunda tespit edilen bazı nadir farklılıkların şu anda dünyada 20 milyondan fazla erkekte ortak bulunduğu, yani hepsinin tek bir ‘süper baba’nın torunları olduğu yayınlandı.(5)

Böyle bir süper babanın güç ve iktidar sahibi biri olduğu tahmin ediliyor. Mutasyonlar yaklaşık 1000 yıl öncesine dayanıyor ve Moğolistan’da yoğunlaşıyor. Deliller, birçok ülkenin ordularını darmadağın eden, kadınlarını ele geçiren, tarihin en büyük imparatorluklarından birini kuran Cengiz Han’a işaret ediyor. Mutasyonların kendisinden birkaç nesil önce ortaya çıkıp, oğulları ile devam ettiği düşünülüyor. Binlerce erkeğin öldürülmesi ile onların Y kromozomları artık o noktadan sonra ilerlemiyor. Cengiz Han ve çok sayıdaki oğulları ise o öldükten sonra da nesiller boyu Asya’da birçok halkları idare ettikleri için, neslinden gelenler şu anda bir çoğunluk oluşturuyor. Bilinmeyen bir mezardaki Cengiz Han’ın DNA’sı torunlarında yaşamaya devam ediyor.

Thanh Tuấn@Art Station

Cengiz Han, tarihi genetik anlamda değiştiren tek süper baba değil. Kendisinden başka 10 tane farklı süper baba tespit edildi.(6) Bunların hepsinin ismi bilinmese de yine Asya ve Orta Doğu’da yaşadıkları tahmin ediliyor. 1,5 milyondan fazla torunu olan, Mançur lideri Nurhacı’nın büyük babası Giokanga bunlardan bir tanesi.

Görüntümüzden Kökenimizi Anlayabilir miyiz?

Jefferson bize sadece görüntünün yanıltabileceğini değil, bu soruyu cevaplama adına, Kenan ilindeki atalarından çok daha gerisini gösteriyor. Jefferson birçok farklı ülkede yaşayan pek çok erkekle ortak bir mutasyon taşıyor. Bu mutasyon bizi, M9 olarak adlandırılan, yaklaşık 40.000 yıl önce yaşamış, şu anda hayatta olan erkeklerin yarısının büyük dedesi olan birine götürüyor. M9 bizi Bilimsel Âdem’e daha da çok yaklaştırıyor. M9 mutasyonu her erkekte

yok. Ağacın en aşağısına inebilmek ve M9’dan daha önceki dedemizi bulabilmek için Spencer Wells proje kapsamında Kenya’daki Pate adasına gitmiş. Elbette ki bu ada rastgele seçilmiş bir yer değil.

Hint okyanusunda değişik milletlerin tarih boyunca ticaret için uğradığı ve bazılarının yerleştiği bu küçük adada büyük ülkelerden daha fazla çeşitlilik göze çarpıyor. Tarihi eserlerinde İslami ögelerle birlikte Uzak Doğu kültürlerinden de izler var. Halkından bazıları Avrupalılar gibi açık tenli, bazıları Araplara benziyor, bazıları ise çekik gözlü. Geçmişleri farklı kültürlere dayanan bu kadar farklı etnik gruptan insanların Y kromozomundan ortak bir ataya ulaşılabilirse Bilimsel Âdem’e giden yolun daha da açılmış olacağına inanıldığı için adadan numuneler toplanır.

Y kromozomları bu adaya dünyanın pek çok yerinden gelmesine rağmen neredeyse tamamında M168 adlı bir mutasyon olduğu tespit edilir. Böylece alınan numuneler sayesinde projede yeni bir süper baba ortaya çıkarılır. Cengiz Han’dan, Thomas Jefferson’a yaklaşık 3 milyar erkekte ve Wells’in kendisinde de bu mutasyon vardır. Yani ismini bilmediğimiz bu şahsın da soyundan milyarlarca torunu olmuştur.

M168 Bilimsel Âdem midir? Ağacın Dallarının İlk Ortaya Çıktığı Noktaya Ulaşmış Olabilir miyiz?

Hayır… Wells, Pate adasında bu kritik mutasyonun kendisinde olmadığı bir numune tespit eder. Bu da onun M168’den değil başka bir babadan geldiğini göstermektedir. Onun gibi başkaları da vardır ve bu da M168’in her ne kadar ağacın en alt dallarından olsa da başlangıç noktası olmadığını gösterir.

İlk Genografik Proje için bulmaca Pate adasındaki tek farklı olan numune ile tamamlanıyor: Numuneyi veren kişinin nesli doğu veya Güney Afrika’ya dayanmaktadır. Bu Y kromozomu ile tüm dünyadan toplanmış numuneler karşılaştırıldıklarında ise herkeste aynen bulunan mutasyonlar sayesinde M168’den daha da evvel bir babaya ulaşılıyor. Wells’e göre adlandırılan bu kişi Bilimsel Âdem’dir.

Bilimsel Âdem, Hz. Âdem’dir (as) Diyebilir miyiz?

Bu sahada biraz daha araştırmaya ihtiyaç var. Fakat şunu söyleyebiliriz: Şu anda dünyada yaklaşık her erkekte Y kromozomu devam eden bir adem yaşamış. Bu ademin ‘cennet bahçesi’ ise Doğu Afrika. Ondan evvel ve onunla birlikte dünyada yaşayan insanlar olmuş. Fakat Wells ancak Bilimsel Âdem’den sonra insanların şu anki insanlar gibi olduğunu, o şekilde düşünüp hareket ettiğini söylüyor.

Mutasyonlar ile Bilimsel Âdem’in ne zaman yaşadığını yaklaşık tahmin edebilmek de mümkün. Wells’in bulduğu Bilimsel Âdem yaklaşık 60.000 yıl önce yaşamış. O zamanların ise insanoğlu için zor bir dönem olduğu, insan türünün tükenmekte olduğu bir dönem olduğu düşünülüyor. Fakat Bilimsel Âdem’le birlikte birden insanoğlu için bir yükselme devri yaşanıyor. Duvarlarda sanat eserleri görülmeye, kullanılan aletler daha gelişmiş bir hale gelmeye başlıyor. Gelen bu yeni enerji ile daha sonra insanoğlu dünyayı fethedecek hale geliyor. Bu değişimlerin tam olarak nasıl olduğunu bilmiyoruz fakat 60.000 yıl önce yaşamış olan Wells’in Bilimsel Âdem’inden sonra meydana gelmiş olması, bu kişinin bir peygamber olabileceği ihtimalini hatıra getiriyor.

Evet, insanlar bilim, kültür ve teknolojide her ne kadar fikirlerin birikimi ile yavaş yavaş ilerlemeler kaydetse de, peygamberlerin, yerler ve göklerin yaratıcısı ve ilmi sonsuz Rablerinden vahiy yoluyla aldıkları ilim ve onların eli ile insanlığa verilen ilmî gelişmeler, yaptıkları ilkler, tarihin akışını değiştiriyor.

Hikâyenin sonu Genografik Proje ile bitmiyor. Daha sonra yapılan araştırmalar, yeni bulunan farklı bir numune üzerine, insanların ilk babasının 60.000 yıldan çok daha eski zamanlarda yaşadığını, bir araştırma zamanın neredeyse 340.000 yıla kadar uzandığını(7) bir yıl sonra yayınlanan diğer bir makale ise 200.000 yıla kadar düşürüldüğünü haber veriyor.(8) Moleküler saat denilen bir metotla, mutasyon hızlarının oranları ölçülerek ulaşılan tarihlerde ise hata payı çok yüksek. Saat üzerinde yapılan ayarların farklılıklarına göre çok farklı sonuçlar çıkabiliyor.

Âdem (as) Tabloları

Vatikan'ın ünlü Sistin Kilisesi'nde yer alan Michelangelo'nun Âdem (as) tablosu ve Michelangelo gibi hayal gücünü kullanarak Âdem'i (as) çizen pek çok sanatçı, onu bir beyaz Avrupalı gibi çizmiş. Bilimsel Âdem olarak adlandırılan şahıs bu tablolardaki gibi olabilir mi?

Kaynak: JESSICA GRIFFIN / Daily News

Frank Bender, polis için çalışan bir sanatçı. Elde olan ipuçları ve geride kalanlar ile, cinayete kurban gitmiş ve kimliği belirlenemeyen veya kayıp ve suçlu olan insanların yüzlerinin 3 boyutlu modelini yapıyor. Bazı DNA bilgileri, biraz antropoloji, fosiller, Afrika'da çok uzun zamandır aynı bölgede yaşamış kavimlerin anatomik özellikleri, bilgisayar teknolojileri, 3 boyutlu bir yazıcı ve kendi sanat kabiliyetini kullanarak ölmeden evvel Bilimsel Âdem'in bir modelini yapmış. Model, Michelangelo'nun çiziminden oldukça farklı. Bender'in modeli ünlü ressamın tablosuna göre, gerçeğe yaklaşmak adına, oldukça fazla yol kat etmiş gibi görünüyor:

En azından şu an için, 60.000 yıl önce yaşamış ve elimizde iskeleti bile bulunmayan bir kişinin yumuşak dokularını, yanak, kulak, bakış, vs. gibi detaylarının tam olarak bir modelini çıkaramayız. Fakat yapılan araştırma ve ortaya konulan çaba, geçmişi daha iyi değerlendirebilme ve belki de tarihi perspektifi daha iyi görebilmekten dolayı, Kuran'ı ve içindeki metaforları, hatta müteşabih olan ayetlerin çeşitli mana tabakalarını anlamada güzel adımlardır.

Peygamber Nesli

Efendimizin (asm) hiç erkek evladı olmadığı için Y kromozomunun kendinden devam etmediğini, neslinin ise kızından ilerlediğini biliyoruz. Fakat Peygamberimizin (asm) Y kromozomu babasından, onunki de Abdülmuttalib'ten geldiğine göre, dedesinin diğer oğulları ve onların oğulları da aynı Y kromozomunu taşıyor olmalı idiler. Hz. Fatıma'nın da, Peygamberimizin (asm) amcasının oğlu Hz. Ali ile evli olduğunu düşünürsek, Hz. Hasan ve Hüseyin'in soyundan gelen seyyid ve şeriflerin DNA'ları gelecekte incelenir ve sözlü gelenek ile elde bulunan şecereler de göz önüne alınırsa Peygamberimiz ve ailesi ile ilgili şu anda bilmediğimiz şeyleri öğrenebiliriz. Bunun yanında Peygamberlik nurunun Âdem Peygamberden Efendimize (asm) kadar geldiği düşünülürse, bu noktada da İslam dünyasının bilime çok katkıları olabilir.

Aslında Âdem (as) bir yönüyle hepimizi temsil ediyor. Ahsen-i takvimde yaratılan, hata yapabilen, düşüp kalkabilen, tövbe edip yine yoluna devam eden, acı ve sıkıntı çeken, cennetle müjdelenen, cehennemle uyarılan, ilim ile Rabbinin esmasının hakikatlerini anlamaya yol bulabilen âdemoğlunu anlatıyor. Y kromozomu ise sadece yaşamış tüm erkekleri birbirine bağlamakla kalmıyor; batıda bir türlü barışamayan bilim ve din arasında da bir köprü oluyor.

Kaynaklar:

1. Bakara Suresi - 248 . Ayet

2. The Journey of Man, Wells.

3. Deep Ancestry, Wells.

4. Thomas Jefferson's Y chromosome belongs to a rare European lineage, King et al.

5. The Genetic Legacy of the Mongols, Zerjal et al.

6. Recent Spread of a Y-Chromosomal Lineage in Northern China and Mongolia, Xue et al.

7. An African American Paternal Lineage Adds an Extremely Ancient Root to the Human Y Chromosome Phylogenetic Tree, Mendez et al.

8. The 'extremely ancient' chromosome that isn't: a forensic bioinformatic investigation of Albert Perry's X-degenerate portion of the Y chromosome, Eran Elhaik et al.

GÖÇ YOLLARININ BAŞINDA MİTOKONDRİYEL HAVVA

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Ocak 2022 541. Sayı-zaferdergisi

İnsanlığın bu büyük anneannesi ‘Mitokondriyel Havva’ veya ‘Genetik Havva’ olarak adlandırılıyor. Şu anda insan ırkının ilk Afrika’da dünyaya gözlerini açtığı ve bunun sanılandan çok daha yeni olduğu bilimde de geniş kabul görüyor. Afrika’da, bütün dünyanın tamamı kadar genetik çeşitliliğin olduğu biliniyor. Afrika’dan uzaklaştıkça genetik çeşitlilik azalıyor.

Angela kızıl saçlı, beyaz tenli bir Yunanlı, Linet ise çekik gözlü, yanık tenli bir Kızılderili. Angela ve Linet Chicago’da bir araştırma için DNA dizilimleri yapılan 5 kişiden ikisi. DNA’ları, bir araştırma için bir araya gelen bu iki kişi için, aslında bir aile birleşiminin gerçekleştiğini gösteriyor. Fakat 30,000 yıl sonra…

O dönemde Rusya’nın ortalarına yerleşen bir ailenin kızlarından birinin DNA’sında bir işaret, X, meydana gelir. X’in takibinden anlaşıldığına göre, bu kızın kızlarından biri batıya, Avrupa’ya doğru, diğeri ise Sibirya’ya, oradan da torunları Bering Boğazından Amerika’ya doğru ilerler. Angela ve Linet dünyanın iki farklı tarafından Amerika’ya gelmişlerdir.

1987 yılında 3 bilim insanının Nature dergisinde yayınladığı bir makale (1) insanın evrimi düşüncesi üzerine bir yıldırım gibi düşer. O zamanın hipotezine göre, insanın atası Homo erectus Afrika’dan farklı yerlere göç etmiş ve oralardaki şartlara göre adapte olarak, 2 milyon yıl içerisinde, farklı ırklara evrimleşmişti.

Bilimde bir çığır açan makaleye göre ise, dünyada yaşayan tüm insanlar hücrelerindeki mitokondride bir DNA taşıyor, ve bu DNA hepimizi 200,000 yıl önce Afrika’da yaşamış olan bir büyük anneanneye bağlıyordu.

Mitokondri

Bu ve daha sonra onu takip eden araştırmalarla elde edilen verilerin en basit yorumu ise şu: Tarih boyunca yaşanan onca eşitsizlikler, ırkçılık, sömürgecilik, ve savaşlara rağmen aslında hepimiz Afrikalıyız.

Avrupa’da aydınlanma çağı olarak bilinen 18. yy’da Afrikalılar, farklı bir tür ve insan-altı bir canlı olarak düşünülmeye başlandığı için, Nature’da yayınlanan makalenin nasıl bir sansasyon oluşturduğunu tahmin etmek zor değil. Makalenin yazarlarından Rebecca Cann, yayının çok ilgi çektiğini, şaşırtıcı tepkiler aldığını, hatta kendi dayısının ona: ”Bu ne cüret! Anneannenin zenci olmadığını biliyorsun.” diye yazdığını anlatıyor.

İnsanlığın bu büyük anneannesi ‘Mitokondriyel Havva’ veya ‘Genetik Havva’ olarak adlandırılıyor. Şu anda insan ırkının ilk Afrika’da dünyaya gözlerini açtığı ve bunun sanılandan çok daha yeni olduğu bilimde de geniş kabul görüyor. Afrika’da, bütün dünyanın tamamı kadar genetik çeşitliliğin olduğu biliniyor. Afrika’dan uzaklaştıkça genetik çeşitlilik azalıyor.

Genetik Havva kim ve neden evrimin hikayesini sildirip en baştan yazdıracak kadar önemli?

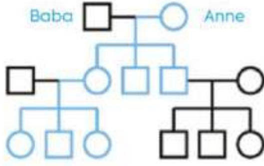
İsmini Hz. Havva'dan almış olsa da, zamanında yaşayan tek insan değil. Onunla beraber ve ondan önce yaşamış insanlar var. Çünkü dünya üzerindeki herkesin, en son ortak anneannesi.

DNA, fosiller, antropoloji, ve bilgisayar teknolojileri ile Discovery Kanalı için yapılan Genetik Havva modeli ise şu şekilde:

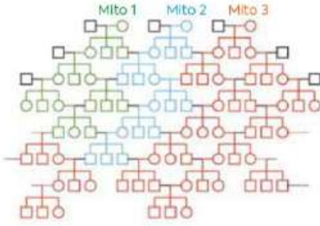

Peki neden onunla beraber yaşayan diğer kadınların DNA'ları günümüze ulaşmamış?

Mitokondri DNA'sı (mtDNA) anneden çocuğa geçen bir DNA. İstisnaları olsa da çoğunlukla babadan kalıtım yolu ile alınamıyor. Yani Genetik Havva ile aynı dönemde yaşamış ve çocuğu olmayan veya sadece oğlu olan hanımların mtDNA'sı o noktadan sonra geleceğe aktarılamıyor. Genetik Havva ise devamlı kızları olan bir zincirin başı. Aynı zamanda yaşadığı dönemde bir felaket olup pek çok insanın öldüğü, az sayıda hayatta kalanlardan biri olarak da onun DNA'sının günümüze kadar ulaştığı düşünülüyor.

mtDNA' nın anneden geçişi (Biologos)

3 farklı çiftten gelen nesiller. Sonuçta sadece 3. Hanımın mtDNA'sının yeni nesillerde devam etmesi (Biologos)

Genetik Havva tam olarak ne anlama geliyor?

İnsanlığın ortak atasını bulabilmemiz için Allah'ın Hafiz ismi ile Levh-i Mahfuz'dan bir numune koyduğu, nesilden nesile, çoğunlukla değişmeden aynı kalan, bazı DNA kısımlarını takip etmemiz gerekiyor. Erkekler için bu, babadan oğula geçen Y kromozomu. Kadınlar için ise anneden hem oğluna hem de kızına geçen, çekirdek yerine mitokondride bulunan dairesel DNA.

mtDNA insanın bütün genetik maddesi içerisinde küçük bir bölümünü oluşturur. Çekirdekte 20-25 bin civarı protein kodlayan kısımlar yerine, mitokondride sadece 37 gen var.

mtDNA çekirdektekinden bağımsız bir şekilde eşlenerek çoğaltılıyor ve annenin yumurtasından yeni nesle aktarılıyor.

Çekirdekleri maviye, mitokondrileri yeşile boyanmış fare hücreleri (D. Burnette, J. Lippincott-Schwartz/NICHD)

mtDNA'nız annenizle, ve anneannenizle aynı. Farklılıklar sadece düzenli olarak, belli bir oranda ortaya çıkan mutasyonlarla meydana geliyor. Mutasyon olursa, bu mutasyon anneden kızına, ve yeni nesillere geçiyor.

Bir enerji fabrikası olan mitokondriler spermde, özellikle kuyruk kısmında çok sayıda bulunuyor. Döllenmeden önce sperm yumurtaya doğru yüzerken, enerji ihtiyacını karşılıyorlar. Döllenme sırasında kuyruk kısmı dışarıda kalıyor. Yumurtaya herhangi bir mitokondri, spermden gelirse, yumurta hücresi tarafından imha ediliyor. Eğer edilmezse çeşitli hastalıklara, ve çoğunlukla böyle kişilerden neslin devam etmemesine neden oluyor.

mtDNA'da zaman içinde biriken küçük, zararsız mutasyonlar takip edilerek hangi insan gruplarının daha yakın akraba oldukları, hangi göç yolları ile ne zaman nerelere yerleştikleri ortaya çıkarılıyor, ve Genetik Havva'nın geçmişte ne zaman yaşadığı tahmin ediliyor. Araştırmalar dünyanın çok farklı köşelerinden alınan numunelerle yapılmasına rağmen, mtDNA'da bulunan farklılıkların beklenenden çok az olması da, şu an dünyada yaşayan tüm insanların ortak atasının düşünüldüğünden çok daha yakın bir geçmişte yaşadığına bir delil olarak alınıyor.

Bu sayede insan ırkının farklı yerlerde, farklı şartlara uyum sağlayarak evrimleştiği hipotezi çürütülmüş oluyor. Eğer böyle olsa idi Genetik Havva'nın yaşı çok daha fazla, en az birkaç milyon yıl olmalı idi.

Yapılan araştırmalarla, Y kromozomu yoluyla ulaşılan Bilimsel Adem ile, mtDNA ile takip edilen Genetik Havva'nın büyük bir ihtimalle yaklaşık aynı tarihlerde yaşadıklarının matematik hesapları da yayınlandı.(2,3) Y kromozomu ile yapılan araştırma ve hesaplarla çizilen insanların göç haritaları ile, mtDNA ve fosillere dayalı olarak çizilen, göç yollarını gösteren haritalar ise birbiri ile örtüşüyor.

İnsanların Afrika'da başlayan göç yollarını gösteren harita. (National Geographic Society)

Mavi çizgiler: Y kromozomunda çeşitli mutasyonlar (M-) takip edilerek çizilen göç yolları.

Sarı Çizgiler: mtDNA'daki değişimler incelenerek çizilen göç yolları.

OKA: Ortak kadın ata / mtHavva

OEA: Ortak erkek ata / Bilimsel Adem

Bununla beraber Efendimiz'in (asm) neslinin kızından devam edeceğini söylemesi, tarihte ortaya çıkan gerçekler ile beraber farklı bir nüansı daha ifade ediyor. Müslüman bilim insanları için Hz. Fatıma kanalından gelen nesil üzerine araştırmalar yaparak bilinmeyenleri ortaya çıkarmak adına bir ilham kaynağı oluyor.

Siyahtan beyaza…

Folik asit embriyo gelişimi için oldukça önemli bir molekül. Güneşten gelen UV ışınları çok fazla olursa bu molekül yıkıma uğruyor. Ekvatora yakın, güneş ışığı bol bölgelerde Allah insanları yaratırken koyu tenli olarak yaratıyor. Deride bulunan melanin pigmenti deriyi daha koyu renkli yaparak UV ışınlarının süzülmesine ve embriyonun sağlıklı büyümesine bir sebep oluyor. Kuzeye gittikçe güneş ışığı azalıyor. Yaratılışta israf edilmeyerek, insanların ihtiyacına göre, kuzeye gittikçe insanların derilerinde melanin güneydekilere nazaran azaltılıyor. Çok soğuk bölgelerde yaşayan insanların vücut yapıları o ortamda hayatta kalmaları daha kolay olacak, ısıyı korumayı daha elverişli yapacak şekilde, biraz daha kısa boylu ve iri gövdeli olarak yaratılıyor. Bütün bunlar, hikmet kanunları ile zaman içinde ortaya çıkartılıyor.

80,000 yıl önce küçük bir grup insan Kızıl Denizin tehlikelerini göze alarak büyük bir cesaret, gayret ve sebatla Afrika'dan çıkmışlar.

Alttaki resimlerde, Hindistan yolu ile Avustralya'ya, Orta Asya yoluyla da Amerika'ya geçen insanların benzerlikleri ne kadar belirgin değil mi?

Afrikalı

Yemen, Hindistan, Malezya yolu ile Avustralya'ya kadar ulaşmışlar.

Yemenli (https://www.unocha.org/yemen2020)

Türkiye

Malezyalı

Aborijin

Bir kısmı kuzeye yönelerek Orta Doğu ve Orta Asya'ya yerleşmiş. Hatta daha da ilerleyerek Çin'e ve Bering Boğazından Amerika'ya geçmiş. Orta Asya'dan batı tarafına gidenler ise Avrupa'ya yayılmışlar.

Kırgız

Moğol

Çinli

Sibirya'da yaşayan, ataları ilk Amerika'ya geçmiş olan Chukchiler:

Kızılderili

İnsanlar, aynı anne babadan tüm dünyaya yayılmışlar. Resimlere baktığımızda aslında birbirimize ne kadar benziyoruz değil mi?

Ademoğlu, Son 10,000 yıla kadar, 7000 nesil içinde, dünyada ulaşılmayan bir yer bırakmayacak şekilde dünyaya yayılmış, bulundukları yerdeki ihtiyaçlarına göre Rableri tarafından hem rızıklandırılmış hem de hikmetle ihtiyaçlarına göre cihazlandırılmışlar; peygamberler ile yol gösterilmiş. Dünyanın her yerini şenlendiren, onu imar edip bir anlam veren, şuurlu bir halife-i zemin ve koskocaman bir aile olmuşlar.

Bütün bunlar dünyanın aslında ne kadar küçük olduğunu, ve birbirimize aslında ne kadar çok benzediğimizi bize tekrar hatırlatıyor. İnternet ve uçaklarla beraber farklı kültürlerden evliliklerin artması benzerliklerimizi daha da artırmaya devam ediyor.

Kaynaklar:

1. Mitochondrial DNA and human evolution, Cann et al.

2. The ‘extremely ancient’ chromosome that isn’t: a forensic bioinformatic investigation of Albert Perry’s X-degenerate portion of the Y chromosome, Elhaik et al.

3. Alternatives to the Wright–Fisher model: The robustness of mitochondrial Eve dating, Cyran et al.

DOVER MAHKEMESİ / İNDİRGENEMEZ BÜTÜNLÜK HÂKİM KARŞISINDA

Nihal Balcı-Mikrobiyolog-Eylül 2020 525. Sayı-Zaferdergisi

Oldukça sessiz sakin bir kasaba olan Pennsylvania’daki Dover 2004 yılında oldukça sıcak bir tartışmanın merkezi oldu.

ABD’de devlet okulu ders programlarına göre dokuzuncu sınıfta evrim teorisi okutulur. Dover’de kasabanın Eğitim Kurulunun kararı ile, bu konu işlenmeden önce okullarda bir sayfa bildiri okunmaya başlanır. Okunan bildiride Darwin’in teorisinin bir gerçek değil, teori olduğu, hala test edilmekte olduğu, ve öğrencilerin bu konuda açık fikirli olmaları gerektiği yazmaktadır.

Darwin taraftarları şiddetle karşı çıkarlar. Onlara göre öğrencilere bu bildiriyi okumak laikliğe aykırıdır; okullarda dini dayatma yapmaktır. Sonunda velilerden bir kısmı kasabanın Eğitim Kurulunu anayasaya aykırı hareket ettikleri gerekçesiyle mahkemeye verirler.

Yüzyılın en ilginç davalarından olan ve çok dikkat çeken mahkemede şahitlik yapan Brown Üniversitesi profesörü Kenneth Miller, İndirgenemez Bütünlük hipotezini ortaya atan, bir Darwinizm karşıtı ve Akıllı Tasarım savunucusu olan Michael Behe'nin hipotezini çürütmek için şöyle bir argüman kullanır: Makinanın parçaları hücrede var olup, başka görevler için kullanılıyor olabilir. Daha sonra bu parçalar bir araya getirilip motor oluşturulmuş olabilir.

Kenneth Miller daha sonra laboratuvarında Behe'nin hipotezini çürütmek için yaptığı deneyi anlatır. "İndirgenemez Bütünlük doğru ise bakteri kamçı motoru parçalarına ayrıldıktan sonra ortaya çıkan parçaların hiçbir işe yaramıyor olması gerekir," der. Miller motorun sadece bir parçasını değil 30 parçasını çıkarır. Fakat kalan parçalar işe yaramaz atıklar değil, 3. Tip Salgılama Sistemi İğne Kompleksini oluşturur.

Resim: By Schraidt O, Lefebre MD, Brunner MJ, Schmied WH, Schmidt A, Radics J, Mechtler K, Galán JE, Marlovits TC - Cropped image from Schraidt et al. (2010), Topology and Organization of the Salmonella typhimurium Type III Secretion Needle Complex Components. PLoS Pathog 6(4): e1000824. doi:10.1371/journal.ppat.1000824, CC BY 2.5, https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=9952239

Bu iğne kompleksi bakterilerde toksinleri enjekte için kullanılmaktadır ve Behe'nin parçaların gereksiz olduğu hipotezini çürütmektedir. Miller'a göre evrim, hücrede farklı görevler gören bazı parçaları alıp yeni bir hale dönüştürüp yeni bir moleküler makine oluşturabilir. Ona göre hipotez tamamen yanlışlanmıştır.

9 gün sonra aynı şahit sandalyesinde Michael Behe oturmaktadır. Michael Behe, bir moleküler sistemden tek parçası çıkarılırsa parçaların geri kalanlarının işe yaramadığını söylemediğini fakat sistemin bir bütün olarak çalışamadığını ifade ettiğini, ve ifadelerinin yanlış anlaşıldığını söyler. **Yani bir kamçı motorunda bir tek parçası bile çıkarılsa bir bütün olarak kamçı motoru vazifesini görememektedir.**

Behe'ye göre Miller'ın önerdiği senaryo mantıklı gibi görünse de, olma ihtimali çok düşük görünmektedir.

Behe gerekçesini şöyle bir örnekle anlatır: Eğer bir fare kapanı yapmak isteseniz garajınıza gidip orada bir saatin yayı, demir bir levye, bir bisiklet demiri gibi bazı parçalar bulsanız bunları bir fare kapanına dönüştürmek için çok uğraşmanız gerekir. Çünkü parçalar önceki görevleri ne ise ona göre şekillendirilmişlerdir. Bunların hepsini bir araya getirip şekillerini yeni görevlerine uygun hale getirmek gerekir. Aletleri olan, akıllı ve şuurlu bir insan için bile zor olan bu iş milimetrenin binde biri kadar büyüklükte olan bir hücrede doğal seleksiyon tarafından moleküler bir makine için nasıl yapılacaktır? Hücrenin farklı kısımlarından farklı işlevler gören farklı parçalar toparlanıp nasıl moleküler bir makine yapılacaktır?

Bütün parçalar hücre içerisinde bulunsa bile, parçaların bir araya getirilmesi için bir plan, program ve sıra olması gerekir. Bir evi yaparken nasıl önce sağlam bir temel ve daha sonra

diğer basamaklar teker teker yapılması gerekiyorsa kamçı motorunun da böyle temelden, tek tek, planlı bir şekilde inşa edilmesi gerekir. **Moleküler şırınga, kanca ve diğer parçalar ortamda bulunsa bile, doğal seleksiyon bunları nasıl tam doğru bir şekilde birbirine monte edip çalışır bir kamçı haline getirecektir?** Bunun için bir ilim, irade ve kudret gerekmez mi? Akılsız ve şuursuz parçalar nasıl ilim ve plan gerektiren bir olayı gerçekleştireceklerdir?

Michael Behe duruşmada devam eden ifadesinde kamçının şırıngadan evrimleşemeyeceğini, çünkü şırınganın kamçıdan daha sonra ortaya çıktığını söyler. Yani bu evrim değil, ancak bir geri evrim olabilir.1-2

Bu ise Behe'ye göre evrim teorisine delil olabilecek bir olay değildir. Yani çok parçalardan oluşan mükemmel bir makinanın daha basit bir hale getirilmesi evrim teorisine verilebilecek güzel bir örnek değildir.

Şırınga motorundaki genlerin mutasyon oranı bakteri kamçısındaki genlerin mutasyon oranına göre çok yüksektir. Bu da şırınga motorunun kamçıdan daha sonra ortaya çıktığını, yani daha komplike olan kamçı motorunun şırıngadan evrimleşmediğini gösterir.

Genetik deneylerden bildiğimize göre kanca motorunun 29,28,27 vs. proteinli halleri işlev gösterememektedir. Behe'ye göre şırınga moleküler kamçı motoruna evrimleşmiş olsa bile, şırıngadan kamçı motoruna gelene kadar uzun bir atlama vardır. Bu ise Evrim Teorisine aykırıdır. Darwinist bilim adamları sadece şırınga ile tezlerini ispat etmiş sayılamazlar. Bu ikisi arasında kamçı motoru kadar verimli çalışmayan ona yakın ara form bazı moleküler makinaların varlığını göstermek zorundadırlar.

Moleküler biyolog Douglas Axe, Darwinist mekanizmanın olabilirliğini deneylerle araştıran bir bilim adamı. Gerçekten doğal seleksiyon hücrede bulunan bazı parçaları alıp, onları bir araya getirip, yeni işlevler kazanmalarını sağlayabilir mi?

Axe'e göre bu konuda biri büyük bir küçük olan iki problem var: Büyük problem, tamamen yeni bir protein oluşturulması. Küçük problem ise, bir proteinde değişiklik yapılıp biraz daha farklı bir görev alması sağlanması. Fakat daha sonra yaptığı deneylerle "küçük" dediği problemin bile Darwin'in mekanizmaları için ne kadar zor olduğunu anlar. **Bir proteinde farklı bir işlev görmesini sağlayabilecek değişikliklerin yapılması ihtimal hesaplarına göre o kadar düşüktür ki, tesadüfi ve kontrolsüz olaylarla bunların başarılması imkân haricindedir.**

Yani kamçı motoru gibi komplike bir makinenin daha basit bir makineden parçaları bir araya getirilerek Darwin mekanizmalarıyla verimli çalışabildiği hale evrimleşme ihtimali yoktur. Böyle bir oluşum için birden fazla koordineli mutasyon gerekmektedir. **Popülasyon genetiğinde yapılan birçok çalışma ise, koordineli mutasyonların ihtimal hesaplarına göre ulaşılamaz olduğunu gösteriyor.**

3 milyar alt birimi olan bir memeli hücresi DNA'sında, bir birimin değişme ihtimali 1/3 milyardır. Eğer iki koordineli mutasyon olması gerekiyorsa ihtimal 1/3,000,000,000 x 1/3,000,000,000 olur. Her artı mutasyon için çarpımdan dolayı olabilirliği katlanarak azalır.

Benim kanaatime göre hem Miller hem de Behe'nin haklı tarafları vardır.

Miller deneyi “indirgenemez bütünlüğü” bir yönüyle yanlışlayan bir deneydir. Behe şırınganın daha sonra evrimleştiğini söyleyerek tezini savunsa da, yaratma bazen bu şekilde işlemekte, geriye doğru gitmekte, hücre veya bedenler ihtiyaç olmayan şeyi atmaktadırlar. Yani kamçı motorundan bir şırınganın yaratılması kabul edilebilir bir olaydır. Fakat Miller, söylediği şeyin, yani bakteri hücresinde kamçının, şırıngadan oluşmasının doğru olduğunu farz etsek bile bunun kendi kendine olan, tabiî bir olay olarak ele alması yanlıştır. Behe’nin dediği gibi burada her hâlükârda bir atlama vardır ve bu da mutasyonu takip eden doğal seleksiyondan farklı bir mekanizma olduğunu gösterir. Hatta ara formlar tek tek gösterilse bile bir tasarımcı olmadan böyle bir sanat harikasının doğal olaylarla kendi kendine olabilmesi düşünülemez.

Behe bununla ilgili olarak Rushmore Dağını örnek verir. Bu dağda bazı Amerikan Başkanlarının yüzleri heykeltıraşlar tarafından dağın yüzeyine kazınmıştır. Behe, “Bu yüzlere ve etrafındaki taşlara baktığımızda bir tasarımcı tarafından bu sanatın icra edildiğini biliriz. Eğer bir bahçenin her tarafını yabani otlar kaplamış, diğerinde ise güzel laleler yetiştirilmiş ve bir dizayn yapılmış ise ikinci bahçede yapan, uğraşan biri olduğuna kanaat getiririz,” der.

Michigan Devlet Üniversitesi profesörü Richard Lenski 1980’lerin sonundan beri E. Coli bakterisi ile uzun soluklu bir evrim deneyini sürdürmektedir. Sadık bir Darwinizm destekçisi olan Lenski deneyi ile bir bakteri popülasyonunu uzun süre takip ederek evrimleşen yeni bakteri fonksiyonlarını göstermek istemiştir. 2014’te 60000 nesil bakteri yetiştirmiştir. Bu insanlık ömrüne bakıldığında yaklaşık bir milyon yıla karşılık gelir. **Bütün bu araştırma boyunca DNA değişiklikleri, farklı mutasyonlar olmuş fakat yeni bir şekil ve fonksiyona sahip yeni bir protein veya bakteri kamçısı gibi bir yapı oluşumu gözlemlenememiştir.** Darwin mekanizmaları bir şey yaratmaktan bir bilgi veya kod oluşturmaktan uzaktır. Sadece kodlamaları indirgedikleri, yeni bir şey yapamadıkları görülmektedir. **Yeni bir bilgi oluşturamayan yeni proteinler yapamayan bir mekanizma nasıl olur da bakteri kamçısı gibi komplike bir yapıyı oluşturabilir?** Dikkat edilirse Miller deneyinde de bazı genler çıkarılarak şırınga oluşturulabilmiş fakat tersi, yani yeni genler eklenilerek, kontrollü laboratuvar ortamında bile kamçı oluşumu gösterilememiştir.

Yani bütün bu tartışmada, ne olduğu başka bir şey, nasıl ve hangi mekanizma ile olduğu ise başka bir şeydir. Miller ve onun gibi bilim adamları ne olduğuna ışık tutabilse de Darwin mekanizması nasıl olduğunu açıklamakta çok eksik kalıyor.

Kaynaklar:

1. Evolution of bacterial type three protein secretion systems, Milton H. Saier et al.

2. The non-flagellar type three secretion system evolves from the bacterial flagellum and diversified into host cell adapted systems, Sophie S.Abby et al.

YEMEN’DE BULUNAN KURAN GERÇEĞİ

http://www.hzisahristiyanmiydi.com/930

Radikal özür dilesin

16 Ağustos 2000 tarihli Radikal gazetesinde, The Guardian kaynak gösterilmek sûretiyle Mukaddes Kitabımız Kur’an-ı Kerîm’i ucuz ve çirkin iftiralarla karalamayı amaçlayan bir yazı yayımlandı…

“İslâm Alemini Sarsacak İddia” manşeti altında yayımlanan bu yazıda Saarland Üniversitesi’nde görevli Alman bilimadamı Dr. Gerd Puin “Selman Rüşdi’nin benzeri” olarak nitelenmekte ve bu zâtın, Kur’an’ın 14 asırdır değişmediği inancını bilimsel olarak sorgulamaya cesaret ettiği yazılmaktadır. Radikal gazetesine göre, Dr. Puin Yemen’de bulunan elyazması bir nüsha üzerinde yaptığı uzun incelemelerden sonra Kur’an’ın zaman içinde çeşitli müdahalelere maruz kaldığı sonucuna varmış… Elinde de bu tezini destekleyecek ciddi deliller (!) bulunmaktaymış…

- “Puin, Kur’an’ın Hz. Muhammed daha ortaya çıkmadan yazılmaya başlandığı ve zaman içinde yenilendiği tezini ortaya koyuyor.”

1972′de Sana’daki Ulu Cami’nin onarımı sırasında Yemen Eski Eserler Müdürlüğü Reisi Kadı İsmail el-Akva’nın bulduğu 7.-8. yüzyıllara ait olduğu tahmin edilen elyazması bir Kur’an metni, 1979′da Yemen’e giden Puin’in dikkatini çekmiş ve incelemeleri neticesinde, Kur’an’ın evrim geçirdiği sonucuna varmış… Kur’an saf Arapça sözcüklerden oluşmuyormuş, hattında değişiklikler vuku bulmuş, hareke işaretleri eklenmiş… Puin’in eserini Alman İslâm Arşivi’nin yöneticisi Salim Abdullah yayımlayacakmış… Tezlerinin büyük gürültü koparacağı iddialarına da aldırmıyormuş… vs.

Radikal gazetesi bununla da yetinmiyor ve kışkırtıcılığının arkasındaki niyeti de şu şekilde açığa vuruyor:

- “Bu, Allah Kelâmı’nın 14 yüzyıldır değişmediğini ve bu özelliğiyle diğer iki semavî dinden daha üstün olduğunu savunan İslâm dünyasını çileden çıkaracak bir tez.”

Hangi beceriksizin elinden çıktığı belli olmayan bu telif-tercüme karışımı yazıda yer alan şu ifadelerden bile bu milletin dinine, imanına zerre kadar saygı duymayan bir zihniyetin kışkırtıcılığıyla karşı karşıya olduğumuz açıkça anlaşılmıyor mu?… Daha Türkçe’ye çevirtip yayımladıkları metni bile anlamaktan aciz olan bu gazetenin sorumluları, “Kur’an’ın Hz. Muhammed daha ortaya çıkmadan yazılmaya başlandığı” (!) şeklinde akıl almaz uydurmalarla milleti tahrik etmekten çekinmedikleri gibi, Amerika’da tezgâhlanan uluslararası bir tertibe aracılık yapmaktan da kaçınmıyorlar…

The Guardian’dan hareketle yayımlanan çirkin bir yazıyı eleştireceğim diye abartıya kaçıp “uluslararası bir tertib” ifadesini kullandığımı düşünmeyiniz; zira birtakım siyasî maksatlara binaen ve İslâm dünyasını karıştırmak amacıyla tezgâhlanan bu tertibin safhalarına şöyle bir göz atmak bile Radikal gazetesinin aracılık yaptığı oyunun “uluslararası” niteliğini gözler önüne serecektir.

Hikâye’nin başı, Toby Lester adlı vasıfsız (!) bir gazeteci tarafından geçen yılın başında The Atlantic Monthly’de (vol. 283, no. 1, sh. 43-56, Ocak 1999, USA) yayımlanan “What is the Koran?” (Kur’an Nedir?) başlıklı geniş bir makaleye dayanıyor… Lester, Yemen’de bulunan elyazması nüshalar üzerinde araştırma yapan Dr. Gerd R Joseph Puin ve mesai arkadaşı Hans-Caspar Graf von Bothmer’le yaptığı telefon görüşmelerinden hareketle Kur’an’ın muharref olduğunu öne süren zehir-zemberek bir yazı kaleme alıyor; yazısını William Muir, John Wansbrough, Andrew Rippin, Ann K.S. Lambton, S.P. Tolstov, N.A. Morozov, R. Stephen Humphreys, Günter Lüling, Yehuda D. Nevo, Patricia Crone, Michael Cook, James Bellamy, Jane McAuliffe gibi tanınmış-tanınmamış birçok oryantalistten yaptığı hakaret dolu alıntılarla dolduruyor ve bu arada Muhammed Abduh, Taha Hüseyin, Ali Deşti, Muhammed Arkoun, Nasr Hamid Ebu Zeyd, Fazlurrahman gibi İslâm dünyasının çeşitli bölgelerinden seçtiği bazı

ilginç (!) isimlerle iddialarını süslemeyi de ihmal etmiyor… ("Selman Rüşdi" simgesinin bu kışkırtıcı yazıda konu mankeni olarak kullanıldığını belirtmeme bile gerek yok sanırım!)

Lester'in iftiraları, Yemen'de yayımlanan el-Belağ dergisinde ele alınınca -tam da tahmin edildiği gibi- ortalık karışıyor, Yemen'deki araştırmaları sırasında Puin'e ve meslektaşı Von Bothmer'e çok büyük yardımları dokunan Yemen Eski Eserler Müdürlüğü'nün Reisi Kadı İsmail el-Ekva ile diğer kurum görevlileri halk tarafından büyük tepki görüyorlar… Bunun üzerine her iki Alman bilimadamı da el-Ekva'ya 14 ve 15 Şubat 1999 tarihli birer mektup göndererek gelişmelerden ötürü duydukları üzüntüyü dile getirip özür diliyorlar; ortada siyasî bir komplo olduğunu, kendilerinin bu tür sözler söylemediklerini; aksine, yaptıkları incelemelerden sonra Yemen nüshalarıyla müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtiyorlar.

Puin'in, bu Amerika kaynaklı "siyasî" komployla ilgili açıklaması oldukça mânidardır:

- "Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkâlede üzgün olduğumu belirtmeliyim. Bu saldırıyı tertib eden odakların hedeflerine ulaşmak için zamanlama itibariyle Almanya Dışişleri Bakanı'nın Yemen'i ziyaret ettiği haftayı seçmeleri size de ilginç gelmiyor mu?" (14 Şubat 1999)

Dünya bu vâveyla ile çalkalanırken, olup bitenleri Türkiye'de kimsenin ruhu bile duymuyor; sadece bir kişi hariç: Taha Kıvanç…

Yeni Şafak'taki "28 Haziran 1999″ tarihli 'Kulis' köşesinde Taha Kıvanç, "Nafile Çaba" başlıklı bir yazı kaleme alıp Toby Lester'in The Atlantic Monthly'deki makalesine dikkat çekiyor; hatta bununla da yetinmeyip bu tezgâhın Türkiye'yi de içine alabileceği konusunda fevkalâde önemli uyarılar yapıyor.

- "Ocak 1999 tarihli dergideki o yazıyı okuduğumda bir süreden beri bir yerlerde pişirildiğini düşündüğüm İslâm karşıtı taâmın yakında bizim sofralarımıza da sunulacağını düşünmeden edemedim. Çünkü, Atlantic'teki yazıda, 1980 ve 1990′ların başında İngiltere, ABD, İsrail ve Hollanda gibi ülkelerde İslâm üzerine yapılan çalışmalar aktarılıyor, bu arada İslâm Dünyası'ndan bazı isimlerin de bu çalışmalardan etkilendiğinin örneklerine yer veriliyordu."

Aynı konulardaki bir-iki yayından daha söz ettikten sonra Kıvanç, yazısını şu sözlerle bitiriyor:

- "Konuya bu kadar eğilmemin sebebi, son zamanlarda "MGK raporu" diye medyaya yansıyan İslâm'ı tezyif eden çalışmaların nerelerde hazırlandığına ışık tuttuğunu düşünmem… Yurdumuzdan çok uzaklarda, bambaşka düşüncelere sahip kişilerin yaptığı çalışmalar, sanki bizde yapılmış özel araştırmalarmış gibi 'rapor' haline getiriliveriyor… Birkaç yıl öncesine kadar, yazarlık iddiasında bulunanın din adamı kökeni yüzünden inanılan sözde özgün çalışmalar, o kişinin ölümü üzerine, akamete uğramıştı. Şimdi, bir başkasını bulamadıkları için, özel adla değil 'rapor' kimliği ardına sığınarak aynı sonucu almaya çalışıyorlar… Genelkurmay bu defa suçüstü yaptı, ama göreceksiniz, denemekten vazgeçmeyecekler…"

Toby Lester'in sadece iddialarını değil, bu iddiaların arkaplanını da ele alan bir başka makale ise Prof. Muhammed Mustafa el-A'zâmî'ye ait… Impact dergisinin bu yılki Mart sayısında

(vol. 3, no. 3, March 2000, London) yayımlanan “Hoping to reform, revise Islam: Oriantalists and The Qur’an” (İslâm’da Yenilik ve Reform Umutları: Oryantalistler ve Kur’an) başlıklı değerli yazısında A’zâmî, Lester’in Puin’den aktardığı görüşleri özetlemekte ve ardından Dr. Puin’le Dr. Von Bothmer’in Kadı İsmail el-Akva’ya yazdıkları mektupların içeriğine dayanarak birtakım çelişkilere işaret etmektedir. (Bu mektubun metnini, hem -dergide yayımlandığı kadarıyla- Arapça orijinalinden, hem de metin içerisinde geçen İngilizce alıntılardan hareketle Türkçe’ye çevirip okurların istifadesine sunmuş bulunuyoruz.)

A’zâmî’nin makalesinin en önemli taraflarından biri de kendisinin gerek Puin’in, gerekse Von Bothmer’in ikircikli tutumuna dikkat çekip bu kişilerin Kadı el-Ekvâ’ya yazdıkları mektuplar dışında, kendilerine isnad edilen iddiaları yalanlamak için ciddi bir adım atmadıklarını (sözgelimi bir makale yazıp kendilerini temize çıkarmaya çalışmadıklarını) belirtip şöyle demesidir:

- “Peki o halde gerçeği (!) dile getirmeyen kim? Toby Lester mi? Joseph Puin mi? Von Bothmer mi? Galiba bunların hepsinin de asıl gerçekle ilgisi çok az!”

Kur’an tarihine dâir gayet faydalı bilgiler veren ve Kur’an hakkında söz söyleyecek kimselerde bulunması gereken özellikleri sıralayan yazarın şu tesbiti fazla söze hacet bırakmıyor gibidir:

- “Elbette Lester’lardan, Puin’lerden ve Bothmer’lerden işittiklerimiz, ne bugün, ne de yarın bu konuda işiteceklerimizin sonuncusudur! Üstelik bu iddialar kendi türünün ilk örneği de değildir!”

Nihayet hikâyenin sonuna gelmiş bulunuyoruz.

Lester’in yazısından 1,5 yıl sonra, bu ayın ilk haftasında, yani 8 Ağustos 2000 tarihli The Guardian’da Ebu’l-Tahir adlı birinin Querying the Koran (Kur’an Sorgulanıyor) başlıklı bir yazısı yayımlanır… İddialar yine aynıdır ve yazının Lester’in makalesinden hareketle hazırlandığında kuşku yoktur. Ebu’l-Tahir (!) Lester’in yazdıklarını özetlemiş ve daha kışkırtıcı hale getirerek bunlara bazı küçük ayrıntılar eklemiş… Meselâ Selman Rüşdi ve Nasr Hamid Ebu Zeyd’in trajik durumları öne çıkarılmış, ölüm fetvalarından, suikastlardan, radikallerin bilimadamlarını tehdid ettiklerinden bahisle müslümanların Dr. Puin hakkında da bir ölüm fetvası verebileceklerinden, vs. söz edilmiş…

Makalenin yazarına göre, yaptığı incelemelerden sonra Kur’an’ın tahrif edildiği sonucuna ulaştığını söyleyen (!), Kur’an’ın tercüme edilmesine karşı çıkıp tercümelerin anlaşılamayacağı görüşündeki gelenekçilerin haklı olduğunu, zira Kur’an’ın kendisinin bile doğru dürüst anlaşılamadığını iddia eden Dr. Puin ne ilginçtir ki “kendisinin aynı tepkileri alacağına inanmıyormuş”, çünkü “Rüşdi ve Zeyd gibi bir müslüman ismi taşımıyormuş…”

Dr. Puin’in ve bir-iki araştırmacının (!) ağzından aktarılma, kaynağı meşkuk sözlerin ve Mukaddes Kitabımıza hakaretler içeren iddiaların yer aldığı işbu makale, tam bir hafta sonra 16 Ağustos 2000 tarihli Radikal gazetesinde, kasıtlı eklemeler ve çıkarmalar yapılmak, hatta yalan-yanlış tercüme edilmek sûretiyle yayımlanan o mâhud Türkçe metne ilham kaynağı olmuştur!

Perviz Manzur’a göre, Kur’an’ı epistemolojik savaş alanına çevirmeyi hedefleyen bu çabalar, onun ifadesiyle “psychopathic vandalism”in tezahürleridir. Nitekim siyasî kışkırtıcılığın İslâm

dünyasının hassas değerleriyle oynamak konusunda ne denli ileri noktalara varabileceği bu hikâyeden de anlaşılmaktadır. Amerika'da kimsenin tanımadığı sıradan bir gazeteci çıkıyor, müslümanların mukaddes bildiği ne kadar değer varsa hepsine hakaretler yağdırıyor ve hiç çekinmeden, XIX. yüzyıl oryantalistlerinden William Muir'in ağzından, "Bugün dünyada uygarlık, özgürlük ve doğruluk adına bilinen ne varsa, Kur'an bunların en inatçı ve amansız düşmanlarından biridir" diye yazabiliyor…

Radikal gazetesinin yazdığı gibi, "İslâm dünyasını çileden çıkarmak" ise bütün amaçları, bu amaçlarına ulaşmak için her yolu denediklerini ve hiçbir sınır tanımadıklarını söyleyebilirim… Yemen için yapılan hesaplarla Türkiye için yapılan hesapların hangi noktalarda kesiştiğini, hangi noktalarda ayrıştığını zaman gösterecek… Toby Lester'in Amerika'da söylediklerini belki çok geç farkediyoruz, fakat Amerika'da yaşayan İlhan Arsel'in Türkiye'de yayımladığı hezeyannâmeleri görmezlikten gelemiyoruz… Kur'an Eleştirisi adında kitap yayımlıyor ve nedense hiçbir resmî makam dinimizi açıkça tahkir ve tezyif eden bu kitabın neşri karşısında birşey yap(a)mıyor.

Radikal gazetesi, yine ucu Amerikalara kadar giden Kur'an ve İslâm düşmanlığı tezgâhına aracılık ediyor ve fakat kimse ağzını açıp tek kelime bile etmiyor. (Görebildiğim tek makale, Hayrettin Karaman Hocamızın 27 Ağustos Pazar günü Yeni Şafak'ta yayımlanan köşeyazısından ibarettir.)

Diyanet İşleri Başkanlığı, bu tür açık saldırılar karşısında susmamalı, hiç değilse Mukaddes Kitabımıza yönelik böylesine ağır hakaretleri cevapsız bırakmamalıdır!

"Eğer susulursa, korkarım daha ileri giderler" diyemiyorum; çünkü inanın bundan daha ne kadar ileri gidilebileceğini bilemiyorum!

Son söz olarak, Radikal gazetesinin sorumlularını, bu ülkenin insanlarından özür dilemeye davet ediyor; VE Kur'an'ı ucuz manipülasyonların aracısı kılmaktan vazgeçip; "Sizin yaptığınızı gavur bile yapmaz" sözünün hakikate dönüşmesine izin vermeyeceklerine inanmak istiyorum.

Dr. Puin'in el-Ekva'ya yazdığı mektup

Sayın Kadı İsmail el-Ekva hazretleri,

Zât-ı âlinize en muhlisâne hürmet ve selâmlarımı sunarım.

Yemenli dostlarımdan bana ulaşan haberlere göre, Alman araştırmacıların Yemen'deki eski eserler arasında bir elyazması Kur'an nüshası bulduklarından ve bu elyazması nüshayla müslümanların bugün ellerinde bulunan Kur'an nüshaları arasında ciddi farklılıklar tesbit ettiklerinden söz eden ['The Atlantic Monthly' adlı] Amerikan dergisinin yaptığı neşriyât, Yemen Eski Eserler Müdürlüğü'nde görev yapan yetkililere karşı halkın büyük bir tepki göstermesine sebebiyet vermiş… 312 sayılı el-Belağ dergisinin iddia ettiği üzere, güyâ Yemen'li yetkililer İslâm dünyasında büyük bir fitnenin ortaya çıkmasını önlemek amacıyla uzun bir süredir bu gerçeği (!) saklamaya çalışıyorlarmış…

Sizi temin ederim ki el-Belâğ'ın hem Amerikan dergisinin neşriyâtından, hem Yemen yazmalarına dâir söylenenlerden hareketle yaptığı suçlama ve karalamalar tamamen asılsızdır ve hiçbir esasa dayanmamaktadır; benim ve meslektaşım Dr. Graf von Bothmer'in

Saarbrücken Üniversitesinde sürdürdüğümüz Kur'an araştırmalarına ilişkin mâhud iddialar da aynı şekilde hilaf-ı hakikattir.

Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkâlede üzgün olduğumu belirtmeliyim. Bu saldırıyı tertib eden odakların hedeflerine ulaşmak için zamanlama itibariyle Almanya Dışişleri Bakanı'nın Yemen'i ziyaret ettiği haftayı seçmeleri size de ilginç gelmiyor mu? (…)

Amerikalı yazarı [Toby Lester] şahsen tanımam, kendisiyle sadece birkaç kez telefonla görüştüm, o kadar… Benim samimi kanaatime göre, sözkonusu Yemen nüshalarıyla eldeki Kur'an nüshaları arasında ciddiye alınabilecek hiçbir farklılık mevcut değildir; bu yeni nüshalarda tesadüf edilen yegâne ihtilaf, -Allah'a şükür- sadece sözcüklerin imlâsıyla ilgili Kur'an'ın kendisine aslâ zarar vermeyecek olan küçük birtakım yazım farklılıklarından ibarettir. Zaten "İbrahîm-İbrahim"; "Kur'ân-Kur'an"; "simâhum-simahum", vb. farklılıklara da Kahire'de basılan mushaflarda işaret edildiği herkesçe bilinmektedir.

(…) Geçen senenin Ekim ayında ben ve meslektaşım Dr. Von Bothmer, Hollanda'nın Leiden şehrinde yapılan, Kur'an araştırmalarıyla ilgili bir konferansa davet edilmiş ve orada Yemen mushaflarından alınan mikrofilm örneklerine istinaden iki tebliğ sunmuştuk. Her iki tebliğ de -tahmin olunacağı üzere- hem Batılı akademisyenler, hem de müslüman ilim adamları nezdinde çok büyük bir rağbet ve iltifata mazhar oldu. Maamafih bu tedkikler henüz neşredilmiş değildir.

Bu vesileyle belirtmek isterim ki araştırmalarımla ilgili herhangibir husûsu bilimadamlarının nazarlarından gizlemem için hiçbir neden bulunmamaktadır. Gözlerini kin bürümüş birtakım cahillere gelince, onları ciddiye almayıp kendi hallerine bırakmak en doğrusu olacaktır; tâ ki ülkesinin tarihi üzerine titreyen, dinî mirasından güç alan, bu mirasın korunmasında ve bugünlere ulaşmasında hizmeti geçen öncülerini şükran hisleriyle yâdeden, -Çin'de bile olsa- onların tecrübelerinden ve yardımlarından yararlanan ilim ve kültür sahibi yeni nesiller gelinceye kadar…

Son olarak, hem sizin adınıza, hem kendi adıma, Yemen yazmaları etrafında kabaran bu kin ve nefret dalgalarının dinmesini temenni ediyorum. Vesselâm!

Not: Arapça ifadelerimin bozukluğundan dolayı özür dilerim.

Dostunuz Dr. Gerd R. Joseph Puin Saarbrücken, 14/2/1999

dcundioglu@yenisafak.com 29 Ağustos 2000

EVRİM VE DİN BİRBİRİYLE ÇELİŞİR Mİ?

Pazar 31 Mayıs 2020-Bülent Şahin Erdeğer -www.indyturk.com/

Pek çok konu, tarihsel bağlamından koparılarak polemik konusu yapılmış durumda. Bunlardan en popüler olanı da kuşkusuz bilim-din, iman-ateizm çatışmasının argümanına dönüştürülen evrim kuramı ve çevresinde oluşan tartışmalar ve polemiklerdir.

Oysa Kur’an’ın inşa ettiği, Müslüman'ın bu gibi konulardaki tavrı kendi dışında gelişen polemiklerde bir taraf olmak değil, öncelikle delillere ve bulgulara bakarak kendi özgün ve adil tavrını ortaya koymaktır.

Kur’an, akıl ve vahiy arasındaki dengeyi kurup kainat’ın okunması, araştırılması ve üzerinde derin düşüncelere dalınması gereken bir kitap olduğunu vaaz etmektedir.

Kur’an’ın inşa ettiği epistemoloji de bu sebeple inanç-bilim, iman ve akıl tam bir bütünlük oluşturur.

Akletmenin özünün ilahi oluşu, iman etmeninin de özünün akletmeye dayalı olduğu bu denge Tanrı, doğa ve insan ilişkisini ait olduğu yere oturtur.

Bu ahenk, gezegenin korunmasına, insanın yaşatılmasına/anlamlandırılmasına ve Tanrı’nın doğru anlaşılmasına sebep olur.

İşte bu bütünsel zihinle düşünen Müslümanlar, “ilim” dediklerinde fıkıhtan, zoolojiye, hadisten botaniğe, tefsirden arkeolojiye kadar tüm araştırmaları anlıyorlardı.

İslami düşüncedeki bu bütünlük, İslam alimlerini aynı zamanda iyi bir doktor, fizikçi, coğrafyacı vb uzman da yapıyordu.

Cabir b. Hayyan, uranyumun çekirdeğinin parçalanabileceği fikrinin sahibidir.

Hayyan, bin yıl önce şu tespitlerde bulunmuştu:

Maddenin en küçük parçası olan 'el-cüz'ü la yetecezza' da yoğun bir enerji vardır. Yunan bilginlerinin söylediği gibi bunun parçalanamayacağı söylenemez. Atom parçalanabilir. Parçalanınca da öyle büyük bir güç oluşur ki bir anda Bağdat'ın altını üstüne getirebilir. Bu, Allah-ü tealanın kudret nişanıdır.

Özellikle Abbasiler döneminde kurulan **“Dar’ul Hikme”** kurumu, Müslüman alimlerin özgür tartışma ve araştırma zemini olmuştu.

Modern kimyanın kurucusu, tıp ve mantık üstadı Cabir bin Hayyan, canlıların ve insanın üreme sistemine gerek kalmadan kendiliğinden meydana geldiği fikrini öne sürdü.

Benzeri teroiler İbn-i Sina, Fahreddin Razi, el-Harisi, İbn Ebi’l-Hadid, er-Ruhavi, İbn’un Nefis gibi ilim adamları ile İhvanu’s Safa gibi ekolleri ve ‘evrimci bir yaratılış’ öngören meşhur ‘Hayy Bin Yakzan’ kitabının yazarı İbn Tufeyl gibi düşünürleri de etkiler.

Nazzam ve Cahız’ın “evrim” kuramı

Bir kelamcı olan Nazzam (9'ncu yüzyıl) ise kozmolojik bir evrimci yaratılış teorisi ileri sürer.

Ona göre evren ve türlerin ilk tohumu mahiyetinde yaratılan ilk varlık, kendisinden sonra ortaya çıkacak tüm varlıklara kaynaklık etmiştir; bütün canlı türleri bir tek çekirdek varlıktan gelişerek meydana gelmiştir.

Nazzam, canlı türlerinin sürekli olarak bir halden başka hale geçtiği fikrini ortaya attı.

Biyolojik evrim teorisinin esas kurucusu ise 8 ve 9'ncu yüzyıllarda Basra'da yaşamış olan Nazzam'ın talebesi Cahız'dır.

'Kitab'ul Hayevan' adlı eseriyle bildiğimiz anlamda biyolojik evrim teorisinin temelini ortaya atar.

Buna göre, ilk çekirdek varlığın evrimiyle bir yandan kainat meydana gelmiş, buna paralel olarak ilk basit canlı türleri meydana gelmiş ve onların evriminden de silsilevi bir şekilde basitten komplekse doğru mertebe mertebe canlı türleri oluşmuştur.

Bu evrimin son halkasında da insan ortaya çıkmıştır.

Cahız / Görsel: Wikipedia

Cahız'a göre "mutasyon" ve "doğal seçilim"

Cahız, günümüz evrimcilerinin kilit nokta olarak gördükleri mutasyon ve transformasyonu da kabul eder. Ona göre türler sabit değil, değişkendirler, dönüşürler.

Cahız, evrimin kilit taşlarından dönüşümü ya da günümüz tabiriyle mutasyonu uzun uzun açıklar ve çeşitli örneklerden yola çıkarak gerekçelendirir.

Cahız'a göre, kainatı yaratan Allah, onu ve canlıları sürekli evrimleşici mahiyette yaratmıştır.

XI. yüzyılda Gazne'de yaşayan ünlü Müslüman alim Biruni'de hem kozmolojik hem biyolojik evrimi savunur.

O da canlıların ortaya çıkışı ve evrim süreciyle çeşitlenip gelişmelerini Allah'ın iradesi ve yaratışının bir neticesi olarak görür.

Biruni, bu teoiye katkı olarak sun'i seçim ve tabiat ekonomisi fikirlerini ileri sürer.

Ona göre doğada her şeyin üreyip çoğalması ve evrimi ölçülü bir denge üzere olmakta bu da doğada tesadüfilik, başıboşluk ve israf olmayıp bir iktisatın olduğunu göstermektedir.

İslam'da evrimci yaratılış teorilerinin ayrıntılar için Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar'ın kaleme aldığı **"İslam'da Evrimci Yaratılış Teorisi"** isimli eseri tetkik edilebilir (Otto Yay. Ankara 2018).

Bu süreçte Avrupa'ya hakim düşünce ise skolastik dogmatik düşünceydi.

Katolik Kilisesi imanı, aklın tam karşısına koymuş ve iman adına akılla savaşan bir yobazlığın bayraktarı olmuştu.

Özgür düşünce ve akletme çabasını baskı ve sindirme yöntemleriyle ortadan kaldırmaya çalışan Kilise, Kitab-ı Mukaddes'i literal olarak algılamakta ve bu zahiri okuyuşunu "sorgulatmamak" üzere dogmalar üretmekteydi.

Komşuları olan Müslüman ilim adamlarının yazdıkları eserlerin batı dillerine çevrilmesiyle birlikte dogmaya, Kiliseye ve bu üçünün ifadesi olan "din"e karşı gelişen ve Kilisenin Tanrısına karşı "insan"ı merkeze alan aydınlanmacılar İslam medeniyetinin birikiminden faydalandılar.

İslam'ın bütüncül dengesine sahip olamadıklarından başka bir aşırılığa kaymaktan kendilerini kurtaramadılar.

Maalesef İslam düşüncesinin altın dönemini oluşturan Daru'l Hikme dönemi, vahiy ve aklın birbirine rakipmiş gibi görülüp birbirinden ayrıştırılmasıyla birlikte kapandı ve İslami düşünce de içe kapanma ve çökme devresine girdi…

Batı'nın İslami bilgi mirasını kullanıp kainatı okuması, onun güçlenmesine ve egemen hale gelmesine yol açtı.

Buna karşılık İslam dünyası zindeliğini yitirdi, Ali Şeriati'nin kavramsallaştırmasıyla **"kitap, mizan ve demir"** de yani Kitab'ı Kur'ani rehberliği mizanı dengeyi ve adaleti ve demiri yani yeryüzü egemenliğini-gücü de gittikçe yitirmeye başladı.

Müslümanlar hristiyanlaşma eğilimine girdiklerinde hayatla dini, akıl ile vahyi birbirinden ayrıştırdılar.

Akıl ve naklin ayrıştırılması tevhidi bütünlüğün parçalanarak 'bilim' ve 'ilim'in birbirine yabancılaşmasını doğurdu.

Bu sebeple dindarlar kainat üzerine yapılan araştırmalara çekinceyle yaklaşmaya, bu araştırmaları yapanlar da dinselliğe soğuk davranmaya başladılar.

İşte bu süreç yukarıda örneklerini verdiğimiz araştırma ufkunu ve rahatlığını öldürdü.

Bu "Hristiyanlaşma", yaratılış olgusunu da diğer müteşabihlerde/alegorik anlatımlarda olduğu gibi hristiyanlar gibi "lafzi/zahiri" olarak algılamaya başladılar, durağan bir evren algısının kabullenildiği bu tasavvur doğal olarak Allah'ı sebepsizce iş yapan hikmetinden sual olunmayan bir tanrıya dönüştürmüştü.

Sebep-sonuç ilişkisinin önemsizleştiği bu algıda kainatı araştırma, neden ve nasıl diye sormak ta gereksizdi.

Yapılması gereken şey nassları zahiren anlamak ve itaat etmekti. Araştırma, sorma, yasaların işleyişini sorgulama gibi şeylere artık gerek yoktu.

Bu sebeple Müslümanların yeni bir Dar'ul Hikme'si olamadı.

Avrupa'nın kendi özelinde tekrar dönelim. Batı'da Kilise'ye ve durağan-dogmatizme yani "din"e karşı verilen savaşım başarıya ulaştıktan sonra "bilimcilik" ideolojisi din karşıtlığı/sekülarizm üzerine inşa edildi.

Bu sebepledir ki muhatap alınan din, Kilise olduğundan Müslüman birikiminden alınan evrim kuramı kainatı anlama ve anlamlandırmada Kilise'nin tasavvurunu yıkan bir düzeneği ortaya çıkarıyordu.

İşte bu noktada evrim, Tanrı'nın yokluğunun ve yaratılış diye bir şey olmadığının ilanı olarak kabullenildi.

Evrim karşıtlığı da Kilise'nin savunduğu durağan kainat ve zahiri kitab-ı mukaddes yorumunun doğruluğunun ifadesi olmuştu.

Bu çatışma paradigma olarak şu düzleme oturdu:

"Evrim var o halde Tanrı yok / Tanrı var o halde evrim yok"

Bugün Batı dünyasında "yaratılışçılık" ve "akıllı tasarımcılık" akımları Kiliseler tarafından finanse edilmekte ve bu genel önyargılar üzerinden işlemektedir.

Özellikle ABD'de yükselen "evanjelizm" ve "yeni muhafazakarlık" Protestan, Presbiteryen, Mormon Kilisesi, Katolik ve Yehova Şahitleri gibi farklı Hristiyan grupların yayınlarıyla ve politik lobi faaliyetleriyle evrim tartışmasını bir "Tanrı savunusu" olarak devam ettirmektedir.

Türkiye'de konuyu gündemleştiren iki grup bulunmakta. Adnan hocacılar ve Nurcular.

Bu iki grup da genellikle Batı'daki hristiyan yayınlarını yeşil bir versiyonla tercüme etmektedir.

Her iki grubun da evrim düşmanlığının kaynağı 60'larda ABD'nin başlattığı kültür propagandasından kaynaklanır.

İlginç olan Nurcu grupların aksine, üstatları Said-i Nursi'nin söyleminde evrim karşıtlığına rastlanmamasıdır.

Risale-i Nur külliyatının tek parti eğitim politikasının ateist-pozitivist resmi ideoloji propagandasına tepki ve cevap olarak kaleme alınmasına ve bu propagandanın en önemli argümanının Darwinizm'in ateist yorumu olmasına rağmen risalelerde evrim eleştirisi ve reddiyesinin olmaması dikkate değer bir durumdur.

Zaman içerisinde Bahaeddin Sağlam gibi nurcu yazarların evrimi bir yaratılış tarzı olarak savunmasına olanak sağlayacaktır.

Durum karşı tarafta da çok farklı değildir.

Batı'da ve Batı'nın Türkiye'deki bayraktarlarında evrim kuramı, materyalizmin ideolojik argümanı olarak kullanılmaktadır.

Sosyalist ve kapitalist kanatlarıyla materyalistler, evrimi "ateizme kanıt" olarak yorumlamaktadırlar.

Oysa evrimin varoluşu ya da yokluğu tartışması ile Tanrı'nın varlığı tartışması iki ayrı kategori de iki ayrı paradigmada yapılması gereken tartışmalardır.

Bilimsel araştırma kainatın "nasıl" işlediğine cevap ararken, kainatın "kim" tarafından var edildiği ve "o varlığın kim olduğu" sorularına bilim cevaplar aramaz.

Bu soruları sorma ve cevaplama işi dindarların ve filozoflarındır.

Dindar bir bilim adamı nasıl sorusuna vereceği bilimsel cevabı, dinsel kimliğine göre "yorumlar"; işte bu durum dindarın bağ kurma çabasıdır.

Materyalistler de bir "din/dünya görüşü" sahibi olduklarından, kendi "materyalist imanları" ile yorumlamaktadırlar.

Örneğin Müslüman, yağmuru Allah'ın yağdırdığına iman eder. Bu imanı ise onu nasıl sorusunu sormaktan alıkoymaz.

Yağmurun ilk habercisi bulutlardır. Atmosferdeki su buharı yoğunlaşarak bulutları oluşturur. Yoğunlaşma ve buharlaşma.

Güneş ışığının etkisi ile her gün yüz binlerce metreküp su buharlaşarak atmosfere doğru yükseliyor. Ve yükseldikçe soğumaya başlıyor.

Öyle bir an geliyor ki su buharı ısının çok düşük olduğu bir bölgeye geliyor. Ve su sıvılaşarak yere düşüyor.

Allah'ın yağdırdığı yağmurun nasıl/hangi sünnete/yasaya bağlı olarak yağdığını bilmek, yağmurun Allah tarafından yağdırılmadığını ya da yağmurun sebepsiz, niçin Allah'ın emriyle yağdığı anlamına gelmemektedir.

Müslümanlar, doğadaki tüm süreçler, döngüler ve evrimsel dönüşümler için de bu açıdan bakarlar…

Allah neden pat diye insan yaratmıyor da sperm-yumurta buluşması ve ardından 9 aylık bir iç-evrimleşmeyi yasa olarak koymuş?

Allah neden bu denli canlı çeşitliliği ve uzay genişliğini yaratmış?

Bu sorular çoğaltılabilir. Müslüman'ın görevi "Allah yarattı işte!" deyip cevap vermemek değil, ilk asırlardaki bütünselliği kurup Allah'ın nasıl yarattığını da incelemek olmalıdır…

Peki, Charles Darwin'in son olarak ifade ettiği ve etrafında kıyametler kopartılan "evrim kuramı" nedir?

Müslümanlar, lehte ya da aleyhte konuyla ilgili fikir beyan ederken bu kuramı, işleyişi ne kadar bilmektedirler?

Ne kadar Hristiyan tepkileri dillendirmektedirler?

Evrim kuramı ne anlatıyor?

İslami bilgi birikiminde ortaya konan evrimci yaratılış teorilerini, Kilise’nin dogmatizmini ve bu dogmatizme savaş açan aydınlanmacıların İslami mirastan yararlanmalarını konu edinmiştik.

Özgün Müslüman düşünüşün “ya kırk katır ya kırk satır” misali dayatılan “ya evrimci materyalizm ya evrim düşmanı dindarlık” kısır döngüsünden farklı, başka bir okuma yapabileceklerini düşünüyoruz.

Evrim kuramının sahibinin materyalistler olmadığını; bir kuramın yanlış yorumlara alet edilmesinin, o kuramın yanlış olduğu anlamına gelmeyeceğini bilinmesi gerekir.

Ancak kendisi evrim karşıtlığını dini bir vecibe olarak telakki eden cemaatin yazarı olduğundan, bu haklı tespitini evrim karşıtlığını haklı çıkartmak için durağan evren ve statik yaratılış anlayışını da paylaşıyor.

Oysa evrimin, yaratılış planındaki yeri doğru anlaşılırsa Allah’ın her dem hayata yasalarıyla müdahalesi ve “yaratış” halinde olduğu gerçeği daha net anlaşılır.

Darwin, Türlerin Kökeni'nde şöyle der:

Başlangıçta bir veya birkaç biçime (Yaratıcı tarafından üflenmiş) hayata dair bu görüşte bir ululuk var.

Cemaleddin Afgani, yaşamın tümüne yayılan bu yaratıcı ruhu reddetmedikçe evrime olumlu yaklaşılabileceğini, evrimle değil materyalizmle mücadele edilmesi gerektiğini söyler.

Hatta evrim kuramının yaratılışı daha iyi anlamamıza yardımcı olacağını belirtir. (C. Afgani’nin Hatıraları, Mahzumi Paşa, Klasik Yay.)

Bu yaklaşımın tezahürlerini Afgani’nin öğrencileri Muhammed Abduh ve Reşid Rıza’ya ait olan el-Menar Tefsiri’nde de okumaktayız.

Kilise’den bağımsız şekilde düşünebilen ender isimlere de rastlayabiliyoruz.

Örneğin Türkçe’ye **“İnsanın Tabiattaki Yeri”** (İst. İşaret Yay. İnsanın Tabiattaki Yeri (La Place de l’Homme dans la Nature) başlığıyla çevrilen kitabıyla din-evrim ilişkisini inceleyen arkeolog rahip Teilhard de Chardin’i görüyoruz.

Teilhard de Chardin / Fotoğraf: Wikipedia

İnsan Genom Projesi’nin başkanı Francis S. Collins, dünyanın önde gelen bilim adamlarından biri.

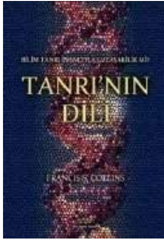
Hayatın şifresi sayılan DNA çalışmalarının en ön saflarında yer alan Collins, dindar bir Hristiyan olmakla beraber “Tanrı’nın Dili” kitabında evrimin yaratılışın yöntemi olduğunu ifade eder.

Francis S. Collins / Fotoğraf: Wikipedia

Collins, tanrıtanımazlıktan genç-dünya yaratılışçılığına, bilinmezcilikten 'akıllı tasarım'a kadar geniş bir yelpazeye yayılmış görüşleri ele alır ve bunları reddeder.

Bunların yerine, etkin ve sevecen Tanrı’nın insanlığı evrimleşme süreçlerini kullanarak yarattığına ilişkin yeni bir sentez, yeni bir düşünce kalıbı öne sürer.

Yorum ve kuramı ayrıştırmak

Evrimsel yaratılış düzeneğinin işleyişi konusunda Charles Darwin’in ortaya koyduğu bilimsel kuram konusunda popüler ve yüzeysel bilgilerin ötesinde maalesef bugün Müslümanların fazla bilgisi bulunmamaktadır.

Çoğu zaman evrim kuramıyla ilgisiz, kimi iddialar ya da evrim kuramı etrafında üretilmiş şehir efsaneleri tekrarlanmaktadır.

Oysa ifade edilen şeyin ne olduğu tam anlaşılmadan yapılan reddiyeler de dini bir vecibe aşkıyla ortaya konmaktadır. Oysa kuram ve o kuramın yorumlanması ayrı şeylerdir.

Kuram (teori), edinilen bulgulara ve kanıtlara dayanılarak ortaya konan bir düzenek tezi, değerlendirme iken kuramın yorumu bu kuramdan yola çıkarak dini, felsefi ve sosyolojik çıkarımlarda bulunmak kuramdan hareketle öznel yorumlarda bulunmaktır.

Bu açıdan baktığımızda evrim bir kuram, materyalist yorumun neticesi olan Sosyal Darwinizm, Faşist Darwinizm, Marksist ya da Anarşist Darwinizm ise bu kuramın yorumlanma biçimidir.

Aynı kuramı Müslümanlar ile Chardin ve Collins gibi Hristiyanlar ise kendi paradigmalarına göre değerlendirmektedirler.

Şimdi isterseniz evrim kuramının ve bu kuramın yorumlarının ne dediğine bakalım:

Evrimin mekanizmasınının anlaşılmasında ve açıklanmasında bugün geçerli olan bilimsel sentez, İngiliz doğabilimci Charles Darwin tarafından 1859'da ortaya atılmış olan evrim kuramı üstüne kuruludur.

Charles Darwin / Fotoğraf: Wikipedia

Darwin, organizmaların evrim sonucu ortaya çıktığını ve organizmaların göz, kanat, böbrek gibi belirli bir amaca hizmet eden organlara sahip olmalarının yine evrimin bir sonucu olduğunu ileri sürdü.

Bu iddiası temelde doğru olmakla birlikte eksikti. Darwin, kuramını doğal seçilim adını verdiği sürece dayandırıyordu.

Ona göre türdeşlerine göre daha çok işe yarar özelliklere sahip olan canlılar (örneğin daha keskin görüşe sahip olanlar ya da daha hızlı koşanlar) hayatta kalma yarışında avantajlı duruma geçiyor, bu nedenle soyunu devam ettirme şansını artırıyordu.

Darwin 1831-1836 yılları arasını, işi gereği, dünyanın farklı bölgelerine seyahat ederek geçirmişdi. Bu yıllarda aklında bir tür evrim kuramı şekillenmeye başladı.

Beagle Gemisiyle farklı bölgelerde geçen 3 yıl sonunda, evrim teorisine en çok katkıda bulunacak yer olan Galapagos Adalarına vardı.

Bu adalardaki doğal yaşamı ve canlıları, Güney Amerika'dakiler (anakara) ile kıyasladı ve o dönem için şaşırtıcı bazı bağlantıları keşfetti.

Darwin burada, **"başarılı nesiller sonunda, yeni bir türün, halihazırdaki bir türden yavaşça farklılaşarak oluştuğu"** kanısına vardı.

Doğal seçilim adını verdiği bir işlem sonucunda bu değişimlerin ortaya çıktığına inanıyordu:

Darwin'in bu teorisi 3 ana temel üzerine oturmuştur:

1-Bir canlı popülasyonunda çeşitli karakteristikler mevcuttur ve bu değişken karakteristikler popülasyondaki bireyler tarafından yeni doğanlara aktarılır.

2-Canlılar ölenlerin yerine geçecek sayıdan daha fazla yavrularlar.

3-Ortalamada popülasyon rakamları genelde sabit kalır, hiçbir popülasyon sonsuza kadar büyüme göstermez.

Canlılar gezegende oluşan değişimlere göre kendi yapıları da değişiyordu.

Bu değişimde hayatta kalma mücadelesi doğal seleksiyon (seçilim) ve karşılıklı yardımlaşma gibi faktörlere göre devam ediyor.

Bu durum Darwin'in elde ettiği bulgular ve gözlemleri düzenli biçimde açıklamasıydı.

Ortaya konan bu açıklama tarzı Kilise'nin durağan yaratılış dogmasını sarsıyordu.

Evrimi sürdüren üç temel süreç vardır; 'doğal seçilim', 'genetik değişim' ve 'karşılıklı yardımlaşma'.

Bu süreçlerin ilki olan doğal seçilim, bulunduğu ortama en iyi uyum sağlayan bireylerin hayatta kalmasını ve kendi genlerini yavrularına aktarmasını, diğer bireylerin ise üreme şansı bulamayıp genlerinin ortadan kalkması sonucunu doğurur.

Doğal seçilim ile hayatta kalmaya yardımcı olan yeni özellikler sağlayan mutasyonlara sahip bireyler hayatta kalarak popülasyonda baskın hale gelir, hayatta kalma şansını azaltan mutasyonlara sahip bireyle ise yok olur.

Bu sayede sonraki nesildeki bireyler, atalarından aldıkları genler sayesinde ortama daha iyi uyum sağlar ve hayatta kalmakta daha başarılı olurlar.

Hayatta kalmada başarılı olmanın yani seçilimde kazanmanın en temel unsuru da karşılıklı yardımlaşma/dayanışmadır.

Canlılar bu uyum süreci ile yaşamakta ve çeşitlenmektedir.

Rus anaşist teorisyen ve doğabilimci Kropotkin, canlılar arasındaki karşılıklı dayanışmanın özellikle sosyal darwinistlerce gözardı edilerek kainattaki sistemin güçlü-zayıf çatışmasındaki bir gladyatörler arenası gibi algılandığını oysa evrimsel sürecin karşılıklı dayanışma ve yardımlaşma faktörünün de var olduğunu anlatır.

Yaptığı gözlemleri paylaşarak Sosyal Darwinizm'in ve ilerlemeci tarih anlayışının yorumlarının yanlış olduğunu ortaya koyar.

Bkz. “Karşılıklı Yardımlaşma” (Mutual Aid: A Factor of Evolution) Çev. Dominik Pamir İst. Kaos Yay.)

Prof. Dr. Cemal Yıldırım’ın ifadesine göre ise;

Normal olarak evrim uyum sağlayıcı bir süreçtir. Evrimle oluşan organizmaların çevrelerine ve yaşam koşullarına, çoğu kez inanılmaz bir incelik ve beceriyle uyum sağladıklarını biliyoruz. Görünüre bakılırsa, uyum kurma amaçlı bir davranıştır.

Biyolojik evrimin en basit tanımı, değişerek türemedir.

Bu tanım hem küçük ölçekte evrimi (yani bir popülasyonun içinde gen sıklıklarının nesilden nesile değişmesini) hem de büyük ölçekte evrimi (yani aradan bir çok nesilin geçmesiyle ortak bir atadan farklı türlerin türemesini) kapsar.

Evrim yaşamın tarihini anlamamızı sağlar. Biyolojik evrimde temel fikir, dünya üzerindeki bütün yaşamın ortak bir atası olduğudur.

Tıpkı sizin büyükannenizin kuzenlerinizin de büyükannesi olması gibi...

Canlı varlıklar dış şartlara göre üç ana dala ayrılmıştır.

Yaşam ağacı denilen bu üst gruplandırma şöyle isimlendirilir

1-Bakteriler

2-Ökaryotlar

3-Arkeler

Bakteriler tek hücreli mikroorganizma grubudur. Ökaryotlar ise (Latince: Eukaryota), hücrelerinin yapısından dolayı beraber gruplandırılmış bir canlılar grubudur.

Bitki, hayvan ve mantar hücreleri ökaryotturlar. Bakteriler gibi arkaeler de çekirdeği olmayan tek hücreli canlılardır, yani prokaryotlardır.

İlk tanımlanan arkaeler aşırı ortamlarda bulunmuş olmalarına rağmen sonradan hemen her habitatta raslanmışlardır.

Bulunan tarihsel bulguların karşılaştırılması ve bu bulgulardan alınan DNA/RNAların üzerinde yapılan araştırmalara göre dünyadaki çok sayıdaki yaşam biçimi, evrimsel sürecin bir sonucudur.

Tarihin Kambriyen döneminde hayatın oluşmasını sağlayan elverişli ortamda ilk yaşam suda/denizlerde oluşmaya başlamıştır.

Prof. Dr. Ali Demirsoy **“Kalıtım ve Evrim”** isimli eserinde yaşamın başlangıcına dair şu bilgileri vermektedir:

Dört milyar yıl önceki koşullar, bir sürü basit molekülün yanı sıra büyük bir olasılıkla ilk olarak 16; daha sonra 20 amino asitle, sitozin (S), guanin (G), adenin (A) ve urasil (U) adı verilen bazların sentezlenmesini gerçekleştirmiş olabilir. İlkel atmosfer taklit edilerek gerçekleştirilen laboratuvar deneylerinin çoğunda, bu amino asitler ve bazlar, inorganik maddelerden kendiliğinden sentezlenerek elde edilebilmiştir. Koşulların değişimiyle ortaya çıkan ürünler de değiştiğinden, farklı birçok amino asitin sentezi aynı yolla gerçekleşmiştir.

Tüm canlılar, ortak atalardan geldikleri için akrabadırlar. İnsan ve diğer tüm memeliler, yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış sivrifaremsi bir canlıdan evrimleşmişlerdir.

Memeliler, kuşlar, sürüngenler, iki yaşamlılar ve balıkların ortak atası 600 milyon yıl önce yaşamış su solucanlarıdır.

Tüm hayvanlar ve bitkiler, yaklaşık 3 milyar yıl önce yaşamış bakterimsi mikroorganizmalardan türemişlerdir.

Biyolojik evrim, canlı nesillerinin ortak atadan değişerek türeme sürecidir. Yeni nesiller, eski nesillere göre farklılıklar taşırlar ve ortak atadan uzaklaştıkça çeşitlilik artar.

Evrimsel çeşitlenme: Bilinçli bir süreç

Evrimsel süreç bu noktada tesadüfi değildir. Materyalistler ise bu sürecin tesadüfi/kendiliğinden olduğun şeklinde yorumlarlar.

“Yaratıcı Evrim” adlı kitabında Materyalist Darwinciliğin mekanik yorumsamasına karşı çıkan filozof Henri Bergson’dur:

Nasıl olur da sonsuz denecek kadar çok birtakım küçük varyasyonlar, eğer bu varyasyonlar salt raslantı ise, evrimin birbirinden bağımsız iki kolu üzerinde aynı planı izlesin? Evet, nasıl olur da tek tek alındığında hiçbir işe yaramayan birtakım varyasyonlar iki kolda da doğal seleksiyonla aynı sıra veya düzende korunarak biriktirilmiş olsun?

Bergson’un bıraktığı yerden biz devam edelim.

Doğal seleksiyonla aynı düzende korunarak biriktirilen şey bilinçli bir planın tasarlanan bir düzeneğin işlemesinin sonucudur.

Darwin’in **“yaratıcı tarafından üflenen ruh”** dediği şey işte budur.

Ayrıca Murat Belge’nin de haklı olarak ifade ettiği üzere; "Varlıkta, 'Herkes değişecek' diye bir kural yok, böyle bir emir verilmemiş."

Değişim, varoluşun toplam koşullarından birinde, sözgelişi iklimde, bir şeylerin değişmenin yeni koşullar üretmesi sonucu bir zorunluluk olarak çıkar. Karınca gibi bir tür, çevresindeki koşullarla uyum sağlamışsa –ki belli, sağlamış- bir 'mutasyon' geçirmesine de gerek olmaz….

'Felsefi' boyutu da olan bir nokta. Hayat ve dış koşulların beni değişmeye zorladığı anda, benim belirlenmiş bir yapım var; dolayısıyla, nasıl bir değişimden geçeceksem, bu benim

varolan yapımın bir bölümünün uğrayacağı bir değişimdir ve bünyemde bunu gerçekleştirecek bir potansiyel olmalıdır.

Örneğin koşullar beni havada uçmaya zorluyorsa, bunu yaptıracak şekilde kullanacak, kullanmaya yatkın organlarım olmalı. Zaten ancak böyle organlarım varsa (ya da, bedenim, bu eylemi yapacak kadar hafifleyebiliyorsa), bunlar kanata dönüşebilir vb.

Şimdi, felsefî-epistemolojik soru şu:

Evrilmek için gerekli potansiyel zaten evrilen canlının evrim öncesi yapısında varsa, evrim onun kendini gerçekleştirmesi olarak mı anlaşılmalıdır?

Yani, **evrimin sonucu diye gördüğümüz şey, aslında öngörülmüş bir amaç mıdır?**

Böyleyse, bu da bir teoloji (amaçlılık) anlayışı getirir.

Evrimin kanıtları: Dün ve bugün

Peki, bu çeşitlenme kuramı neden bilim insanları arasında bu denli güçlü bir kuram olarak kabul görmüştür?

Çünkü Darwin'in Galapagos seyahatinin ardından geçen yıllar boyunca bulunan her yeni bulgu Darwin'in içinde yaşadığı kültürel ortamdan ve bilgi düzeyinden çok daha farklı olmasına rağmen onun kuramını destekler biçimde kanıtlar ortaya koymuştur.

Evrim kuramını güçlendiren bulgular tarihten günümüze ulaşan fosillerde kendini göstermektedir.

Ayrıca bu fosiller üzerinde yapılan DNA araştırmaları ve DNAlar arasındaki karşılaştırmalar da önemli veriler sağlamaktadır. Evrim bugün de devam etmektedir.

Bu sürecin günümüzde bizzat yapay müdahalelerle de oluştuğunu gözlemleme imkanına sahibiz.

Örneğin yapay seçilim…

Darwin ve Wallace'tan uzun zaman önce çiftçi ve yetiştiriciler, bitki ve hayvanlarının özelliklerinde yıllar içinde önemli değişiklikler yapmak için seçilim fikrini kullanıyorlardı.

Çiftçi ve yetiştiriciler sadece istenen karakterlere sahip bitki ve hayvanların üremesine izin vererek çiftlik hayvanlarının ve tarım bitkilerinin evrimine neden oldular.

Bu sürece yapay seçilim denir çünkü hangi organizmanın üreyeceğine doğa yerine insanlar karar verir.

Çiftçiler, yaban hardalının belirli özelliklerini yapay olarak (kendileri) seçerek bugün bildiğimiz birçok tarım ürününü geliştirmişlerdir.

Oysa bu tarım ürünleri daha önce "yaratılmamışlardı"… Brokoli, karnabahar, lahana ve kıvırcık lahana türleri bu evrimin sonucudur…

Hepsi ortak ataları olan yaban hardalı bitkisinin çifçilerin müdahaleleri sonucu ortaya çıktılar.

Yine bugüne dair bir kanıt köpeklerin ve kedilerin evrimidir. Köpekler özel eğitimlerden/evcilleştirmeden geçirilerek kurtlardan evrimleştirilmiştir.

Binlerce yıl önce köpekler yoktu. Fino ya da Terrier köpekleri ise hiç yoktu…

Oysa insanların evrimsel sürece katkılarıyla kurtlardan köpekler köpek türü içinde de özel çiftleştirmelerle farklı alt köpek türleri evrimleşti… Aynı durum kedi türleri için de geçerlidir.

Wisconsin Üniversitesi'nden Jeffrey McKinnon, 2004 yılında dikenli balıklarla (Gasterosteus aculeatus) gerçekleştirdiği deneyler sonucunda, reprodüktif izolasyonun beden boyu üzerinde etkili olduğunu gösterdi.

Araştırma Alaska, British Columbia, İzlanda, İngiltere, Norveç ve Japonya sularındaki balıkların çiftleşmelerine dayanıyor.

Moleküler analizlerle denizlerde yaşayan öncülerinden gelişen akarsu balıkları veya okyanusta yaşayan ama yumurtlamak için tatlı sulara geçen balıklar incelenmiş.

Bu tür göçer balıkların bedenleri akarsularda yaşayanlardan daha büyük. Balıklar aynı boyda balıklarla çiftleşmeyi tercih ediyorlar.

Bu da farklı akarsu tipleri ve bunları yakınları arasındaki reprodüktif izolasyon üzerinde olumlu etki yapmakta.

Biliadamı Losos ve arkadaşları deneylerini altı küçük Bahama adasında gerçekleştirirken ilk önce küçük Anolis kertenkelelerini (Anolis sagrei) toplamış ve ölçüp işaretledikten sonra serbest bırakmışlar.

Daha sonra ise yırtıcı Leiocephalus carinatus kertenkelelerini de bu adalara bırakmışlar. Altı ila on iki ay sonra kaç tane Anolis kertenkelesinin hayatta kaldığı araştırılmış.

Bu şekilde av durumundaki kertenkelelerin ilk önce uzun bacaklara sahip oldukları ancak daha sonraları bacakların kısaldığı görülmüş.

Sonuçlar davranışların çevreye uyum esnasında evrimsel değişimi göstermesi açısından önem taşıyor.

Charles Darwin, Galapagos adalarına geldiğinde birbirlerine çok benzeyen ama gagaları farklı olan ispinozlarla karşılaşmıştı.

Yer ispinozlarının gagaları derin ve geniş, kaktüs ispinozlarınki uzun ve sivri, ötücü ispinozlarınki ise ince ve sivriydi ki bunlar farklı beslenme alışkanlıklarını yansıtıyordu.

Darwin, tüm ispinozların kökenin adaya göçen ortak bir ataya uzandığını düşünüyordu. Sonuçta Galapagos adasındaki ispinozlar, Amerika kıtasının güneyinden biliniyordu.

Darwin'in ispinozları bu açıdan, doğal ayıklanmanın ortak bir atadan, çeşitli ekolojik nişlerde ne şekilde farklı biçimler yarattığını gösteren klasik bir örnektir.

Gaga biçimindeki değişimde hangi genetik mekanizmaların işlediğini bulmak isteyen Harvard Üniversitesi araştırmacısı Arhat Abzhanov, 2006 yılında yayımlanan araştırmasında çeşitli türlerde gaga biçimiyle ilişkili olan çok değişken olan genleri aramış.

Abzhanov ve ekibi bu arayış sonucunda kalsiyum dengesinde de önemli bir rol oynayan kalmodulin (calmodulin) proteinini bulmuşlar.

Bu protein farklı biçimlerin ve boyutların gelişmesinden sorumludur. Araştırmacılar sonuçlarını kanıtlamak için yavru ispinozları genetik değişimden geçirerek kalmodulin seviyesini yükseltmişler.

Bu şekilde yavruların gagaları uzamış. Bu deneylerle aynı zamanda gaganın genişliği ve derinliği gibi çeşitli özelliklerin genetik düzlemde ayrı ayrı işlendiği de anlaşılmış.

Sonuçlar Darwin'in ispinozlarındaki farklı gaga biçimlerinin, kalmodulin etkinliğindeki değişimlere bağlı olduğunu göstermekte. (Abzhanov, A. et al. Nature 442, 563–567 (2006).)

Tüm bu gözlemlere bir de olumlu mutasyon örneklerini de ekleyebiliriz. Bilindiği üzere Mutasyon üçe ayrılıyor. Olumlu, Olumsuz ve Nötr.

Evrim karşıtları sadece olumsuz mutasyon örneklerini göstermektedirler. Oysa Bakterilerdeki antibiyotik direnci bir mutasyon örneğidir.

Yakın çağda antibiyotikler, yani bakterilerin belli karakteristiklerini hedef alan ilaçlar, çok popüler oldular.

Bakteriler hızla evrildikleri için antibiyotiklere karşı direnç geliştirdiler. Böcekler ve böcek ilaçları arasındaki durum bakterilerle antibiyotikler arasındaki duruma benzer.

Böcek ilaçları, böcekleri öldürmek için yaygınlıkla kullanılır. Buna karşılık, böcekler de böcek ilacına karşı bağışıklık kazanmak için hızla evrilirler.

Labaratuvarda Naylon yiyen bakteriler geliştirilmiştir. Damar tıkanıklığı, modern besinler ve yaşam biçimleri tarafından üretilmiş yakın çağın başlıca hastalıklarından birisidir.

İtalya'da Milano yakınlarında, atalarından birinin talihli bir mutasyon mirası sayesinde damar sertliğine yakalanmayan bireyleri olan bir topluluk vardır.

Ayrıca Aids virüsü olan HIV virüsü evrimleşerek güçlenmekte ve direnci kuvvetlenmektedir.

Günümüze ait diğer kanıtları Tavukların uçamadıkları kanatlarında, insanların kuyruk sokumlarında ve erkeklerin işlevsizleşmiş memelerinde de gözlemleyebilmekteyiz…

Ne, ne zaman oldu? Nasıl bilebiliriz?

Berkeley Üniversitesi'nin hazırladığı "Evrimi Anlamak" metninde bu konuda şu bilgiler yer almaktadır:

Yaşam 3,8 milyar yıl önce başladı, böcekler 290 milyon yıl önce çeşitlendi, insan ve şempanze soyları ise birbirlerinden yalnızca 5 milyon yıl önce ayrıldılar.

Peki, bilim insanları bütün bu olayların ne zaman olduğunu nasıl ortaya çıkardı?

Böyle önemli evrimsel olayların tarihlerini belirlemek için bilim insanlarının kullandığı birçok yöntem vardır. Bu yöntemlerden bazılarını şunlardır:

Radyometrik tarihleme: Bilim insanları kayalar ve diğer maddeleri, içerdikleri doğal radyoaktif maddelerin zamanla bozunmalarından yola çıkarak tarihlendirirler.

Katmanbilim: Bu bilimdalı, yeryüzündeki katmanların üstüste dizilişlerinden yola çıkılarak olayların kronolojik bir sıraya koyulmasına yardımcı olur.

Moleküler saatler: Bilim insanları canlıların günümüzdeki genetik farklılıklarından yola çıkarak iki soyun birbirinden ne zaman ayrıldığına ilişkin öngörülerde bulunabilirler.

Özetlersek evrim kuramı, tüm canlıların suda canlandığını ve türediğini, değişen şartlara uyum sağlayan canlıların zamansal süreç içinde çeşitlenmeler yaşandığını bulgulara ve canlılar arasındaki yapısal ilişkilere dayanarak düzenli bir işleyişin olduğunu ifade etmektedir.

Makro evrim, büyük patlama ile başlayan ve tüm kainatta devam edegelen sürekli dönüşümdür.

Bu dönüşümün dünya tarihi özelindeki gelişimi Kambriyen döneminde "öz-canlılar"dan tıpkı bir tohumun yeşermesi gibi canlıların çeşitlenmesi ve bu çeşitlenen üst türlerin dış ve iç faktörlere binaen değişim geçrierek çeşitlenmeyi devam ettirmesidir.

Bu çeşitlenme mutasyon ve seçilim yoluyla yeni alt türlerin oluşmasına sebep olmaktadır.

Konu uzun ve ayrıntılı olduğundan "İnsanın evrimi ve İslam'ın konuya bakışı" konusunun diğer yazımıza bırakalım.

Selam ve dua ile…

***Bu makalede** yer alan fikirler yazara aittir ve Independent Türkçe'nin editöryal politikasını yansıtmayabilir.

AKILLI TASARIM VE EVRİM BİR ARADA OLAMAZ

ABD - BİA Haber Merkezi25 Şubat 2006, Cumartesi

Bilime saldıran ve kendi düşüncelerinin doğru kabul edilmesini isteyen bir ideoloji olan akıllı tasarımla evrim teorisi bir arada öğretilemez. Akıllı tasarım, bilimsel eğitime ve inanç özgürlüğüne zarar veriyor.

ABD'de "Akıllı Tasarım"ın eğitim sistemine yerleştirilmesine karşı açtığı davayı kazanan ve kampanya yürüten Sivil Özgürlükler Birliği'nin (ACLU) "Akıllı Tasarım" rehberi...

Akıllı Tasarım nedir?

Akıllı Tasarım (Intelligent Design-ID) sözde bilimsel bir inançlar bütünüdür. Yeryüzündeki yaşamın, bilimsel olarak evrim teorisiyle açıklanamayacak kadar karmaşık olduğunu savunur. Bu karmaşık yapının ancak üstün bir güç tarafından tasarlanmış olabileceği görüşüne dayanır.

ID'nin bilimsel bir teori olduğunu söyleyebilir miyiz?

Hayır. Bilimsel bir teori, sınanabilir ve gözlemlenebilir kanıtlara dayanmak zorundadır. ID, daha sonra bilimsel bir yöntemle irdelenebilecek, kanıtlanabilecek varsayımlarda bulunmaz. Bu sebeple bilimsel terimlerle konuşsa bile, ID bilimsel bir teori olmanın ölçütlerini sağlayamaz.

ID'nin geleneksel yaratılışçılık yaklaşımlarına ve yaratılış bilimine benzer yanları veya bunlardan ayrılan yanları nelerdir?

ID; yaratılışçılığın en son örneğidir. Geleneksel yaratılış yaklaşımlarından farklı olarak ID, görünüşte İncil'in düz bir okumasına dayanmaz. Farklı görüşlerdeki yaratılışçıların hepsinden destek görebilmek için dünyanın yaşı gibi çetrefilli tartışmalara girmez. ID'nin geleneksel yaratılışçılık yaklaşımlarına benzer yanı, biyolojik dünyadaki tasarımın varlığına dair bilimsel kanıtlara sahip olduğunu iddia etmesidir. Onlardan farklı olarak bu tasarımcının kesinlikle Tanrı olduğunu söylemekten kaçınır. Bu görüşü savunanlardan bazıları, tasarımcının uzaydan bir yaratık ve ya gelecekten gelen bir zaman gezgini olabileceğini öne sürseler bile bunlar pek de ciddiye alınabilecek iddialar değildir. Bu bilimsel olarak dayanaksız evrim eleştirileri üzerine kurulu ID, geleneksel yaratılışçı yaklaşımların aslında bir alt kümesidir.

Biyolojik evrim nedir?

Biyolojik evrim, yeryüzünde yaşamın zaman içinde nasıl değiştiğini açıklayan bilimsel bir teoridir. Türlerin evrim geçirdiği inancı Darwin'den önce de vardı. Bu ilk olarak, artık var olmayan hayvanların fosillerinin bulunmasıyla tetiklendi. Evrim, Darwin'in zamanından beri bir çok önemli gelişmeye uğradı. Bunların en önemlisi de genetik biliminin bu teoriye eklemlenmesidir.

Neden iki teori bir arada öğretilemez?

Bu, astroloji ve astronominin,simyanın ve kimyanın aynı derste öğretilmesi gibi olur. Bilimde "her iki taraf da" yoktur. Evrim, dünyada zaman içinde hayatın nasıl değiştiğinin bilimsel açıklamasıdır. Böyleyken ID bilime saldıran ve kendi düşüncelerinin doğru kabul edilmesini isteyen bir ideolojidir. Evrim ve ID farklı yöntemler öngören, farklı standartlarda değerlendirilmesi gereken farklı başlıklardır.

ID bilimsel eğitime hangi açılardan zarar verir?

ID'yi evrime sözde alternatif olarak öğretmek, öğrencilere, bilimsel bir duruş olan evrim teorisinin ve bilimsel çalışma yönteminin aksine, çarpıtılmış bilgi vermek olur. Ayrıca, bu durum onları akademi öncesi bilimsel eğitime(liseye) eksik ve belirgin bir dezavantajla hazırlamış olur. SARS ve AIDS gibi hastalıklar üzerine çalışan bütün bilim insanları, bakterilerin antibiyotiklerle nasıl daha dirençli hale gelebileceğinin izini sürenler çalışmalarını tamamen evrim üzerine oluşturmuş ve üzerine çalıştıkları bu durumu kavramışlardır. Eminiz ki, ID bileşenleri dahi, SARS ve AIDS'in akıllı tasarım üzerine kurulduğunu ve böyle

açıklanabileceğini iddia edenlerin yerine az önce bahsettiğimiz bilim insanlarının çalışmaları üzerine kurulmayı tercih etmek durumundadır.

ID inanç özgürlüğüne nasıl zarar veriyor??

ID kendi dini düşüncelerini, bu düşünceler bilimsellermiş gibi, bilimsel eğitimin içine sokmak istemektedir. Hükümetleri kendi tartışmalı düşüncelerine prestijli "bilimsel" etiketini vermesi için kullanmaya çalışarak öğrencileri ve velilerini yanlış yönlendirmektedirler. Tek bir dini görüş açısını diğerlerinden üstün tutmaya çalışarak ve dini bilimle çatışan bir noktaya oturtarak bütün Amerikalıların inanç özgürlüğünü tehlikeye atmaktadırlar. İlahiyatçı John F. Haught "benim çocuklarımdan biri ID'nin evrime alternatif olduğunu anlatan bir öğretmenin biyoloji dersine katılırsa, kendimi entelektüel ve dini olarak saldırıya uğramış kabul ederim." diyor.

Evrimin "sadece bir teori" olduğu iddiası neden hatalıdır?

Evrim teorisini sadece teorilerden bir teori olarak düşünmek yanıltıcıdır. Bu teorinin günlük dildeki anlamıyla ("fikir", "görüş") bilimsel anlamdaki teori kelimesini (test edilebilir, kanıtlanabilir, bir açıklamaya dayanan, doğal olayları bu kriterler bazında diğer teorilerden daha iyi öngören) birbirine karıştırmaktır. Evrim teorisi modern bilimdeki en güçlü teorilerden bir tanesidir. Yüz binlerce bağımsız gözlem ve araştırmayla sınanmış ve biyoloji biliminin paleontolojiden moleküler genetiğe kadar her alanında doğal olayları öngörmekte başarılı olmuştur. Son 150 yılda evrim teorisini çürütebilecek hiçbir ikna edici kanıt ileri sürülmemiştir.

Bilimsel bir teori olarak evrim, bir Tanrı'nın ya da akıllı bir tasarımcının varlığını inkar ediyor mu?

Hayır. Tanrı'nın varlığı bilimin alanının dışında kalan bir sorudur ve evrim teorisinin bu konuda bir sözü, bir iddiası yoktur. Darwin'in kendisi dahi hayatı boyunca, üstün bir tasarımcının varlığı üzerine açıkça kafa yormuştur ancak bu soruları bilimsel çalışmalarından ayrı tutmuştur. Evrimi kabul etmek ile Tanrı'ya inanmak birbirini dışlamaz. Birçok önde gelen bilimcinin; genetikçinin, biyoloğun kendi dini inançları vardır.

Evrim hakkında bilim insanları arasında fikir ayrılıkları var mı?

Herhangi bir teorinin farklı yönleri hakkında bilimde birçok tartışma yer alır, sürekli olarak, yeni ve sarsıcı bulgular edinildikçe bilimsel teoriler de gözden geçirilir. Bilimin tüm diğer alanlarında olduğu gibi evrim konusunda da bilgimiz bitmiş, tamamlanmış değildir. Evrim kuramı içinde birçok tartışma yapılmaktadır. Örneğin hayvanların hangi yönleri doğal seleksiyona karşıt olarak cinsel seleksiyona uğramaktadır? Evrimsel değişimin ne kadarı farklı çevrelere uyum sağlama amacıyla, ne kadarı rassal genetik değişime bağlı olarak gerçekleşmektedir? Doğal seleksiyon sadece tekil organizma seviyesinde mi yoksa gruplar hatta türler seviyesinde mi oluşur? Bu liste uzar gider. Fakat bunların hiçbiri evrim kuramının bilimsel duruşunu göz ardı etmez. Aslında her biri evrimin nasıl işlediği konusundaki bilgilerimize katkıda bulunur ve teorinin temel taşlarını sağlamlaştırır. (ACLU/SK)

* ABD'deki Sivil Özgürlükler Birliği örgütünün (ACLU) kılavuzunu, **Selin Kaner** bianet için özetleyerek Türkçeleştirdi. ACLU, okullarda fen bilgisi derslerinde Akıllı Tasarım'ın okutulması kararlarına karşı dava açmış ve kazanmıştı.

KÂİNATIN YARATILIŞI, EVRİM VE İNSAN / BİLİM YAZILARI

Prof. Dr. Adem Tatlı-Nisan 2005 340. Sayı-Zaferdergisi

Kâinatta, yani evrende milyarlarca galaksi var. Her bir galaksi milyarlarca yıldızı içerisinde barındırıyor. Bu ne muhteşem bir uzaydır ve ne harika bir düzenlemedir! Evrenin her yerinde esrarlı ve şuurlu bir tanzim ve büyüleyici bir güzellik var. Gözümüzü semadan yere indirdiğimiz zaman, son derece harika güzellikler ve sırlarla örülmüş ve örtülmüş bitkiler ve hayvanlar gibi esrarengiz varlıkların etrafımızı kapladığını görüyoruz.

Ünlü uzay bilgini Prof. Stephen Hawking gibi çevremize bakarak şöyle diyoruz:

"Kendimizi acayip bir dünyada bulduk. Uzay niye bu kadar esrarlıdır? Evren nereden ortaya çıktı ve biz nereden geldik? Bu evren içinde bizim yerimiz nedir?"...

Dünya üzerinde milyonlarca canlı türü yaşamakta. Hepsi de son derece mükemmel sistemlere sahip bulunan bu canlılar nasıl ortaya çıktı? Bu ve benzeri sorular insanlık tarihi boyunca hep sorulmuş ve bunlara cevaplar aranmıştır. Özellikle konunun içerisinde insanın kendisinin bulunuyor olması, sadece ilim adamlarını değil, geçmişini anlama konusunda herkesi alâkadar eder hâle gelmiştir.

Çevremizdeki bu ağaçlar, böcekler, çiçekler ve hayvanlar ve hatta insanlar, hep aynı şekilde mi kalmaktadır, yoksa devamlı bir değişiklik içerisinde midir? Değişiklik varsa, bu değişikliği kim yapmaktadır?

Çevremize küçük bir dikkat, bu sorunun cevabını kolayca bulmamızı sağlayacaktır. Dünyaya gelenlerin büyümesi, farklılaşması, büyüyenlerin yaşlanması, yaşlıların dünyadan gitmesi, etrafımızdaki hiçbir şeyin kararında kalmadığını ve her an değişime tâbi tutulduğunu göstermektedir. Elma çekirdeğinin açılarak filizlikten fidanlığa, fidanlıktan ağaç ve hatta meyveli ağaç safhasına ulaşması neyin ifadesidir? Bir yumurtanın civcive dönüşmesi, onun piliç ve horoz kademelerine geçişi, insanın da yumurta safhasından bebeklik, çocukluk, gençlik ve olgunluk devreleri, hep bu değişikliğin ürünü değil midir? Her birimizin içinden yaşayarak geçip geldiğimiz bu safhaları unutmamız mümkün mü? Dünya da birden bire bu şekli almış değil!

Bu mânâda kâinatın tamamında her an ve devamlı, ama gayet yavaş işleyen bir değişiklik söz konusudur. Buna biz tedrici tekamül de diyebiliriz. Yani, yavaş yavaş değişme. Bu manadaki değişiklik teori değil, bir kanundur. Yani kâinat, tedrici tekamül kanununa tâbidir.

Şimdi baştaki soruya dönersek, evrim var mıdır, yok mudur? Ne diyeceğiz?

Bu, bizim evrimden neyi kastettiğimize bağlıdır. Evrime çok farklı mefhum ve manalar yükleniyor ve dolayısıyla bu kelimeden herkesin anladığı mana farklı oluyor.

Genellikle evrim; değişme, başkalaşma, farklılaşma ve bir canlıdan bir başka canlının tesadüfen meydana gelmesi manalarında kullanılıyor. Eğer evrimden tekamülü veya embriyodan itibaren bir canlının geçirdiği safhaları ifade eden ontojeni manasını kastediyorsak, bu manadaki değişiklik teori değil, bir kanundur. Ya da, elementlerin bir halden bir başka hâle geçmesini ifade eden değişiklik, yani bir molekülün atomlarına

ayrılması ve yeni bileşikler vermek üzere birleşmesiyle meydana gelen farklılaşmalar kastediliyorsa, bu manadaki değişiklik de teori değil, bir kanundur.

Yok, eğer evrim felsefesini savunanların ifade ettiği gibi, evrimden; bir türden bir başka türün, bir canlıdan bir başka canlının tesadüfen meydana gelmesi kastediliyorsa, o mânâda bir evrim kâinatta mevcut değildir.

Yeryüzünün canlılarla şenlendirilmesi

Dünya birden bire bu şekli almamış. Güneşten ayrıldıktan sonra belli devreleri geçirmiş. Önce soğuyarak kabuk bağlamış. Sonra atmosfer yapılmış ve onun içerisine hava yerleştirilmiş. Denizlerde ve yerin altında sular biriktirilmiş. Yerküre üstünde canlı varlıkların barınabileceği bir hâle ulaşınca yeryüzüne, kademe kademe canlılar gönderilmiş. Önce bitkiler âleminden, daha kanaatkâr ve güç şartlarda hayatiyetlerini devam ettirme özelliğine sahip olan yosunlar kendilerine yer edinmiş. Daha sonra yüksek yapılı bitkiler boyunlarını, gayp âleminden yeryüzüne uzatmışlar ve zemini rengarenk çiçekler ve yemyeşil çimenlerle bezetmişler. Arkadan çimeni ve çayırı, suyu ve havası hazırlanmış olan yeryüzüne, koyunlar, keçiler, arılar ve sinekler gönderilmiş.

Ya aksi olsa idi! Yani, çimenden önce koyun, çiçekten önce arı gönderilseydi, o zavallıların hâli nice olurdu. Hele suları, ya da teneffüs edecekleri havaları bulunmasa idi. Demek ki, kâinatın sahibi, herkesin yeryüzü sofrasını tamam ettikten sonra, onları hazır mekânlara davet etmiş.

Yeryüzü bu halde iken, yani koyunlar meleşir, kediler oynaşır, kuşlar cıvıldaşırken meyve ağaçları da ormanların arasında, gayet leziz, tatlı ve hoş kokulu meyvelerini elleriyle uzatıp, yeryüzü sultanının gelip almasını bekler bir halde iken, Hz. Âdem babamız ve Hz. Havva validemiz yeryüzüne teşrif ediyorlar.

Artık yeryüzünde umumi bir şenlik başlamıştı. Kuşların ötüşü, arıların uçuşu, kuzuların meleyişi değişiyordu. Rüzgâr daha bir nazlı nazlı esiyor, bulutlar yağmur vermek için emir bekliyordu. Güneşin ışığı daha aydınlık, ısısı daha ısındırıcı, suların çağlayışı daha canlıydı. Çünkü, bütün varlıkların süsü, yeryüzünün halifesi, varlıkların efendisi gelmişti. O’nun gelişiyle yeryüzü şenlenmiş, gariplikten kurtulmuştu.

Önceleri melâikeler yeryüzünde atın varlığına, devenin bulunmasına bir mânâ veremiyorlardı. Yer altında demirin, altının ve petrolün istif edilip yerleştirilmesini bir türlü anlayamamışlardı. Çünkü ne devenin ve ne de atın bunlara ihtiyacı yoktu. Hele kömürün ne işe yarayacağını bir türlü açıklayamıyorlardı.

Yeryüzüne teşrif eden bu insan, diğer canlılara benzemiyordu. Bütün varlıkların üzerinde bir kumandan gibiydi. Bütün yeryüzünün idaresi ve kontrolü ona verilmişti. Artık, yeryüzündeki varlıklar adına söz söyleme yetkisi ona aitti. Böylece, melâikelerin önceleri yaratılışlarına bir anlam veremedikleri her bir canlının yaratılışının sebebi yavaş yavaş anlaşılmaya başlamıştı.

Dünyaya gönderilen bu insanın hiçbir ihtiyacı unutulmamıştı. Bu şerefli misafirin ayağının altına bütün yeryüzü serilmiş, denizler emrine verilmiş, bitki ve hayvanlar sofrasına konmuş, gökyüzü de üstüne açılmıştı.

Bütün varlık âlemlerinin hayranlıkla takip ettiği bu misafirin öyle engin duygu ve düşünceleri, öyle geniş hayal ve tasavvurları vardı ki, bu dünya ona az geliyordu. Belli ki bu değerli misafir, başka bir âlem için yaratılmış, sonsuzluğu isteyen ve arayan duygu ve düşünceleri, ebedî bir âlemin varlığından haber veriyordu. Zaten buraya da o âlemden gelmemiş miydi? Burada misafirliği bitince yoluna devam edecekti.

KİMSEDEN ÇEKMEDİ DARWİN...

04.12.2006-Ahmet Orhan-birgun

Evrim kuramı, **Charles Darwin** tarafından 1859'da "Türlerin Kökeni" ile ilk kez ortaya atıldığından bu yana, epey değişip gelişti. Dinci-tutucu çevreler onu **"inanç"** sayıp saldırsa-lar da, doğruluğu bilimsel çevrelerce de kabul edilen bir kuram **"evrim".** "Biyolojide evrim, canlı türlerinin ve bir canlı popülasyonunun genetik kompozisyonunun zamanla değişmesi anlamına gelir. Kurama göre, canlılığın devamı ve çeşitliliği doğal seçilimle sağlanır."

Biyoloji derslerinde bu konu böyle anlatılır. Böyle anlatılınca da yobaz-dinci çevrelerin cinleri tepelerine çıkar. Yaratılış teorisi ise, epey revize edilmiş biçimleri bulunsa da, özü itibariyle Tann'nın evreni bir anda yarattığını ve sonra da bunun içindeki canlıları yarattığını ileri sürer. İnsan da bu şekilde yaratılmıştır. Evrimleşip bugünkü haline geldiğini ileri sürmek küfürdür. Yobaz bir Hıristiyan için de, yobaz bir Müslüman için de bu böyledir. Evrim kuramının tersine, bu bir inançtır. İnanır ya da inanmazsınız ama bilimsel araştırmalarla ka-nıtlayamazsınız. O halde, eğer bilimsel ve se-küler bir eğitim sistemine sahipseniz, eğitim sisteminiz dine dayanmıyorsa, biyoloji derslerinde okutulacak bir konu değildir bu.

Geçenlerde, Ankara'nın iyi okullarından birinde, lise son sınıfta, evrim kuramını anlatmaya başlayan biyoloji öğretmeni, bir kız öğrencinin alışılmadık tepkisiyle şok oldu. Öğrenci sinir krizleri geçirmeye başlamıştı. Bağırıyor, çağırıyor, hıçkırıklarla ağlıyordu. Sonunda kaçarak sınıfı, okulu terk etti. Öğretmen de, diğer öğrenciler de şaşkın bakakaldılar ardından. Ne okul bir imam-hatipti ne de kız öğrenci türbanlı biri. Bir Batılı ülke büyükelçiliğine ait 8-10 kişilik sınıflarda eğitim yapılan bir okuldu ve büyük olasılıkla, sınıftan kaçan öğrenci boynunda haç taşıyordu. İnsanın atasının maymun olabileceği şeklindeki imalara bile dayanamıyor, bunu inancına saldırı olarak görüyor ve böyle şeylerin konuşulduğu bir ortamda bulunmayı günaha girmek sayıyordu, anlaşılan.

Bir an için, o kız öğrencinin yalnız olmadığını, bütün sınıfın aynı tepkiyi verdiğini, hatta bütün okullarının bütün sınıflarındaki öğrencilerin benzer kafa yapısında olduğunu düşünsenize... Avrupa o günlerden geçti aslında. Her şeyin kilisenin kontrolünde olduğu, kilisenin doğrularından başka doğru tanınmayan, gündelik hayatın her alanının din tarafından belirlendiği günlerden geçti. **"Dünya dönüyor"** diyen nice bilim insanları kurban edildi Engizisyon mahkemelerinde.

Geçen hafta **"yüzümüzün akı"** ile ağırladığımız **Papa** ve bizim **Fener Patriği,** ortak deklarasyonlarında, Avrupa'nın o günlerden bu günlere katettiği mesafeden yakındılar. Geleneksel Hıristiyan olan ülkelerin **de "yola getirilmesi" gereğini vurguladılar, "...özellikle Batı dünyasında yaygınlaşan sekülerleşme-yi, rölativizmi, hatta nihilizmi görmezden gelemeyiz"** diyerek, bu tehlikelere karşı işbirliklerini geliştirmeye karar verdiler.

Papa'nın ziyareti ile ilgili en anlamlı yazılardan birini, bu gazetede **Ozan Ceyhun** yazdı: **"Vatikan'ın günümüzde en önemli hedefi Katolik Dünyası'nın** 'üye

sayısının azalmasının' **önlenmesidir. Bu hedefe uygun geziler sayesinde Katolikler arasında bir canlanma sağlanmasına özen gösterilir... AB ülkelerinde çeşitli nedenlerden dolayı insanların kiliseye** 'sırt döndüğü' **ve kilise üyeliklerine son verdiği yılları yaşamaktayız. Kilise sadece üye kaybetmiyor aynı zamanda gelir kaybı da var. Çünkü kiliseye** 'sırtlarını dönenler' **ödedikleri kilise vergisini de kesiyorlar doğal olarak."** Katolik ve Ortodokslar'ın güçlerini birleştirme arzuları biraz da bu **"tamamen duygusal"** nedene dayanıyor anlayacağınız.

Evrim kuramı, toplumsal değişmeleri de açıklamakta kullanılmaya başlanınca, değişimin temelinde **"sınıf çatışması"nı** gören "**dev**-rim"ciler de hesaplaştı onunla. Ama, herhalde, ister **"karasakallı"** bir yobaz Müslüman olsun, ister boynu haçlı çıtı pıtı bir Hıristiyan kız, hiç kimseden çekmemiştir **Darwin,** dincilerden çektiği kadar!

MÜTEVAZILIKTA DARWİN GİBİ OL!

17.11.2019-Çağrı Mert Bakırcı-birgun

Charles Darwin gelmiş geçmiş en büyük bilim insanlarından ve gözlemcilerinden biri olmakla beraber, aynı zamanda mütevazılığı ve dürüstlüğü ile de bilim camiasında örnek gösterilen bir kişiliğe sahiptir. Hiçbir zaman, hiçbir konuda aceleci kararlar almamak gerektiğini sıklıkla vurgulamakla birlikte, 1859 yılında yayınladığı Türlerin Kökeni bilim dünyasında ve genel olarak insanlık açısından bir devrim yaratmasına rağmen, Darwin'in kitabında sürekli temkinli ve emin adımlarla ilerlediği görülür.

Bu temkinli ve bilimsel hali, henüz fikirleri olgunlaşırken, 1837 yılında not defterine de yansımıştır. Evrim Teorisi kafasında şekillenirken, fark ettiği gerçekleri "Düşünüyorum ki..." diyerek başlayarak aktarmıştır. Asla "Böyle olmalıdır.", "Zorundadır.", "Bu böyledir." gibi kavramlara yer vermemiş, bulgularını yalın bir şekilde aktarmıştır. Sayfada şöyle yazıyor:

"Düşünüyorum ki bir türe ait geçmişteki bir neslin, şu andaki neslin sahip olduğu kadar birey sayısı vardır. Cins içerisindeki tür sayısını koruyup, aynı zamanda da türlerin devamlılığının sağlanabilmesi için yok oluşlar olmalıdır. Dolayısıyla A ile B arasında bir boşluk olması son derece doğaldır [çünkü bu türler zamanında yok olmuşlardır]. C + B arasında ise son derece yumuşak bir geçiş görmekteyiz. B + D ise göreceli olarak uzak akrabadırlar. İşte bu şekilde cinsler ortaya çıkar. Bunların soyu tükenmiş birçok antik tip ile ortak özellikleri ve bu özellikler üzerinden diğer türlerle bağlantısı vardır."

Darwın'den bağımsız aynı sonuca ulaştı

Sadece bu da değil. Darwin'in, Türlerin Kökeni üzerinde çalışırken Borneo'da araştırmalarını sürdüren Alfred Russell Wallace'tan 20 sayfalık bir mektup aldığını duymuşsunuzdur. Wallace, mektubunda, Darwin'in onlarca yıldır üzerinde çalıştığı ve binlerce veri hattı toplayarak ortaya koyduğu "Doğal Seçilim" mekanizmasına yönelik keşfinin çok benzerini tanımlıyordu. Wallace, Darwin'den tamamen bağımsız bir şekilde aynı doğa yasasını, onunla neredeyse aynı anda keşfetmişti. Wallace, bir "bilirkişi" olarak tespitlerini gözden geçirmesi için Darwin'e o mektubu gönderiyordu. Bu mektubun Darwin'in kitabından önce yayınlanması, Darwin'in ömrünü adadığı çalışmalarının ikinci plana düşmesine ve hatta unutulmasına neden olabilirdi.

Arkadaşları umutsuzluğa kapılan Darwin'i cesaretlendirdiler; çünkü Darwin, Wallace'ın fark ettiğinden çok daha fazla detay keşfetmişti ve bunları Wallace ile kıyaslanmayacak sayıda çok veriyle desteklemekteydi. Hatta bazıları, Wallace'ın mektubu binlerce kilometre uzaktan geldiği için yolda kaybolmuş gibi davranabileceklerini ve Darwin'in o sıralar 220 sayfa olan "mini kitabını" (veya "dev makalesini") akademik makale olarak yayınlayabileceklerini söylerler. Darwin'in, Lyell'a gönderdiği mektupta aynen şu sözler geçer:

"Ben veya herhangi birinin böylesine değersiz bir ruha sahipmiş gibi davranabileceğini düşünmektense, bütün kitabımı yakarım daha iyi. Makalesinin basılmasını istemediğini söyledi bana; ama ben bastıracağım. Tabii önce herhangi bir dergiye gönderilmesini kabul edip etmeyeceğini kendisine soracağım."

Bu mektuptan 1 ay sonra Lyell ve Hooker'ın önerisi ve Darwin'in kabulü üzerine, Darwin'in kitabı ve Wallace'ın makalesi birlikte Linnean Cemiyeti'nde birlikte okunur. Bundan 1 sene sonra, 24 Kasım 1859 günü, Türlerin Kökeni son haliyle basılır ve ilk gün tüm kopyaları tükenir.

Wallace ise bu süreçte ve sonrasında Darwin'den söz ederken her zaman bir adım geride durmuştur ve asla bir "büyüklük yarışına" girmemiştir. Wallace'ın mütevazılığının Darwin'den aşağı kalır hiçbir tarafı yoktur. Şöyle yazıyor:

"Asla kendimi, Charles Darwin'in dehasıyla kıyaslayamam. Onunla aynı sonuçlara, ondan tamamen bağımsız olarak ulaşmak gerçekten benim için onur verici."

Charles Darwin'in 1837'de "B Defteri" olarak adlandırdığı not defterinin 36. sayfasına çizdiği, bilim tarihinde çizilmiş ilk Evrim Ağacı çizimi. Bu sayfa, kimi zaman "Düşünüyorum ki…" sayfası olarak da bilinir.

Darwin, bilimsel argümanlarında asla ısrarcı ya da hırçın olmadı. Kendinden son derece emindi, bulguları tartışmasız düzeyde netti; ancak yine de kimseyi incitmek ya da onlara diklenmek cüretinde bulunmadı, her zaman sessizliğini ve asaletini korudu. Bu sükuneti kötüye kullanmaya çalışanlar olduysa da, günün sonunda asaleti sayesinde "düşmanları" ve karşıtları bile ona saygı duydular.

Büyük bilim insanlarının insani karakterlerinden öğreneceğimiz çok fazla şey var. Çocuklarını erdemli bir birey olarak yetiştirmek isteyen ebeveynler bilim tarihinden alınan bu örneklerden söz ederlerse, hem çocuklarını daha iyi birer insan yapabilirler hem onları bilime teşvik edebilirler, hem de erdem, onur, dürüstlük gibi ilkelere yönelik, gerçek dünyadan alınmış örnekleri çocuklarına aktarmış olurlar.

'EVRİM'İ ÇÜRÜTENE MİNNET DUYARIZ

22.07.2015- Çağrı Mert Bakırcı-birgun

Bilime karşı olan insanlar, bilim insanlarının Evrim Teorisi'ni sanki bir din olarak gördükleri hayalini halk arasında pazarlarlar. Onların iddiasına göre biz evrimsel biyologlara göre evrim yaratılış mucizesidir, Darwin Tanrı'dır, günümüzde yaşayan Richard Dawkins gibi ünlü figürlerse peygamberdir. Fakat durum aksine işler. Bilim insanları evrime aşkla falan bağlı bile değillerdir, aslen görevleri olan şeyi yaparlar: Evrim Teorisi'ni yanlışlamaya ve çürütmeye çalışmak.

Tutarsızlık Hatayı Ortaya Çıkarır

Evrim Teorisi, diğer bütün teoriler gibi bilim insanları tarafından sürekli saldırı altındadır. Akla hayale gelmeyecek, hayatınızda görmediğiniz ve duymadığınız canlıların evrimsel geçmişlerinden tutun da, en yakından tanıdığınız canlıların en bilindik özelliklerinin evrimine kadar istisnasız her canlının her niteliğinin evrimle ilişkisi sürekli test edilir. Bu alanlarda sürekli yeni veriler ortaya çıkarılmaya çalışılır. Bu yeni verilerin, Evrim Teorisi'nin bugüne kadar öngörüleriyle uyumluluğu incelenir. Eğer bir tutarsızlık varsa, teori gözden geçirilir ve hatalarından ayıklanır. Yoksa, veriler teoriyi destekleyen kanıtlar olarak literatüre girer.

Çürümek İyidir

Evrimin çürümesi için yanıp tutuşan; ancak bunu bilimsel yöntemlerle yapamayacak kadar bilime nefret duyan insanlar, evrim sayesinde edindiğimiz öngörüler ve şu anda bu alana ait bilgilerimiz ile çelişen her olası verinin, teoriyi tamamen çürüteceği sanrısına da sahiptirler. Hayır, her ters veri, teoriyi çürütmez. Bazı veriler, bazı teorilerin öylesine temel varsayım veya bulgularına ters düşer ki, teoriyi tamamen bitirebilir. Örneğin yapılan bir araştırma, Evren'in başlangıcında bir tekilliğin var olamayacağını kesin bir şekilde ispatlasaydı, Büyük Patlama Teorisi ciddi anlamda sıkıntıya girerdi ve muhtemelen terk edilmek zorunda kalınırdı. Ki günümüzde giderek artan bir bilim insanı kitlesi, Büyük Patlama'nın başladığı tekilliğin bilimsel bir sorun olduğunu ve muhtemelen bir başka teorinin soruna daha iyi bir çözüm önereceğini düşünür. Bir teorinin kısmen ya da tamamen çürümesi kötü bir şey değildir.

Tabii ki söz konusu bilim düşmanları, bilimsel olarak gerçeğe yaklaşmanın önemini idrak edebilmiş kimseler değildirler. Onların aklındaki hayalindeki tek şey, bilim sayesinde mekanistik ve materyalistik bir şekilde rahatlıkla izah edebildiğimiz şeylerin (ki bu, şimdiye kadar üzerinde düşündüğümüz hemen hemen her şeydir) ortadan kalkması, böylelikle kendilerinin şahsi inanç ve din propagandasına yer açılmasıdır.

Fosil sırası bozulursa Evrim Teorisi bozulacaktır

Peki soralım: Evrim Teorisi'ni zora sokacak bir bulgu ne olurdu? Birkaç farklı cevap verilebilir; ancak paleontoloji (fosil bilim) alanından gidecek olursak, cevap aslında çok basit: evrimsel sürecin kademeli değişim öngörüsünü bozacak, yani "sırayı bozacak" bir fosil bulmak! Örneğin, tüm primatların tarihinin 50 milyon yıl kadar öncesine gittiğini biliyoruz. Bu primatlar içerisinden insanların (*Homo* cinsinin) sadece 2 milyon yıldır var olduğunu da biliyoruz). *Homo* cinsinin içeriğinin birçoğunu ve atalarını ve bunlarla olan evrimsel ilişkilerini de biliyoruz. Bu durumda eğer ki 90 milyon yıl öncesine ait kayaçlardan bir modern insan (*Homo sapiens*) fosili çıkacak olursa, Evrim Teorisi çok kritik ve sıradışı bir darbe alacaktı

Ancak buna dair bugüne kadar hiçbir bulguya rastlanmadı. Elbette bulunan ve önceki öngörülerle uyuşmayan bazı fosiller, ufak tefek akrabalık ilişkilerini düzeltmemizi sağladı. Sık sık, yeni keşfedilen fosiller sayesinde bazı tür gruplarının ilk evrimleştiği tarihler geriye çekilmektedir. Fakat neredeyse hiçbir zaman torun olduğunu bildiğimiz bir türün atasının var olmasından önceye ait bir fosil bulunamamıştır. Örneğin modern bir kargaya ait fosil, dinozorlardan önceki sürüngenlerin yaşadığı fosiller arasında asla bulunmamıştır! Çünkü karga, dinozorlardan evrimleşmiş olan kuşların bir üyesidir. Dinozorların daha olmadığı bir zamanda, kargaların yaşaması beklenemez. Evrim Teorisi'nin öngörüsü budur; çünkü canlılar topyekün olarak, bir anda var oluvermemişlerdir. Kademeli olarak, daha önceki atalardan evrimleşmişlerdir. Evrimin bu öngörüsü, bugüne kadar istisnasız her türde doğrulanmıştır ve hiçbir şekilde yanlışlanamamıştır. Evrim Teorisi'ni insanlık tarihinin gördüğü en güçlü teorilerden biri yapan milyonlarca unsurdan biri de zaten budur.

Önümüzdeki sayıda, bu konudan bahsetmeye devam edeceğim.

ÇOCUKLARINIZA EVRİMİ NASIL ANLATIRSINIZ?

22.09.2019- Çağrı Mert Bakırcı-birgun

Geçtiğimiz haftalarda NASA Jet İtki Laboratuvarı'ndan sevgili Dr. Umut Yıldız bana ulaştı, kızıyla çektiği minik bir videoyu gösterdi. Kızı Duru, kendisine son derece sevimli bir yarı-İngilizce yarı-Türkçe ile şunu soruyordu: "İlk insan nereden geldi? Yani senin annenin annesinin annesinin... Bir ilk anne olmalı!" Aslında o, bir noktada "Siz nereden geldiniz?" diye de sorup, kendisini insanlığın kalanından soyutlayarak soruyu daha da tatlı kılmıştı ama, o detayları videoda bulabilirsiniz.

Umut'un sorunu, bana bugüne kadar bu konuda ulaşan yüzlerce ebeveyninkiyle aynıydı: Çocuklarımız temel mantıklama yoluyla hatalı bir sonuca ulaşırsa, onlara evrimsel biyoloji gibi karmaşık olan cevapları nasıl verebiliriz?

Birçok aile, bu gibi durumlarda dini anlatılara başvurarak kolaya kaçıyor. Birçoğu işin aslını bilmediğinden veya gerçekten ilk insana dair mitolojilerin gerçek olduğuna inandığından bunu yapıyor. Ancak bilimden anlayan ebeveynler, "ilk insan" (veya "ilk kedi" veya "ilk çam ağacı") diye bir canlı olmadığını, türler arasındaki geçişin süreğen, yani kesintisiz olduğunu biliyorlar.

Evrim tarihinde hiçbir türün "ilk"inden söz edemiyoruz; her biri, daha önceki atalardan geliyor. Kaldı ki, canlılığın en başında bulunan koaservat adını verdiğimiz bakteri-benzeri varlıklar da "cansız" moleküllerin çeşitli kimyasal kombinasyonlarla bir araya gelmesiyle oluştular. Yani sadece türler arasında değil, cansızlık ile canlılık arasında da kesintisiz bir geçiş, bir süreç var. Ama çocuklara tüm bu karmaşık kavramları nasıl anlatırsınız?

Zaman ayırmak gerekir

İlk olarak şunu söyleyeyim: İki iş arasında veya 1-2 kelimeyle bunu yapamazsınız. Kültürel anlatıların aksine, bilimsel gerçekler uzun, detaylı ve anlatması zaman alan konulardır. Zaten bilimi diğer bilgi türlerinden ayıran, gerçeğe daha fazla yakınlaşmasını sağlayan, her şeye aynı, sabit cevabı vermiyor oluşudur. Bilim, var oluşun dinamiklerini çözmemizi sağlayan araçtır. Dolayısıyla çocuklarınıza bu üst düzey konuları anlatırken zaman ayırmanız, onlarla

konuşmanız, sorularına cevap vermeniz gerekiyor. Üstünkörü yapacaksanız, hiç yapmayın ve "Bilmiyorum." deyin daha iyi. Çünkü bilmemek ayıp değil.

Yalan söylemek ayıp.

İkinci olarak, konuyu kendinizin iyi bir şekilde anladığınızdan emin olmanız gerekiyor. Bu kolay değil; ancak şu meşhur lafı unutmayın: "Bir konuyu 6 yaşındaki bir çocuğa (veya anneannenize) anlatamıyorsanız, o konuyu anlamamışsınızdır." Doğrusu bu, her durumda geçerli değil; çünkü bazı kavramlar, o konuyla ilgili daha temel diğer konuları anlamadan anlaşılamayacak kadar üst düzey olabiliyor. Ancak evrim, bunlardan birisi değil. En azından temel düzeydeki kavramları bir çocuğa anlatmak o kadar zor değil.

Bunu birçok farklı şekilde yapabilirsiniz; ancak Duru'ya özel olarak hazırladığımız cevapta konuya, nesiller boyu biriken fiziksel farklılıklardan girmeyi seçtik. Küçük değişimlerin uzun vadede büyük farklara yol açacağını anlamak (yani mikroevrimin makroevrimi doğurmak zorunda olduğunu kavramak), evrimle ilgili kazanılması gereken en temel sağduyulardan birisi ve bunu ne kadar erken kazanırsanız, evrimi de o kadar kolay anlar ve anlatırsınız. Örneğin Dünya'nın en derin ve en büyük kanyonlarından biri olan Büyük Kanyon, üzerinden akan ve kanyona göre oldukça "cılız" kalan Colorado Nehri sayesinde, milyonlarca yılda yaratılmıştır. Nehrin dibini incelerseniz, her yıl sadece birkaç milimetre (ortalamada 0.3 milimetre) aşındığını görürsünüz. Bu aşınmaya bakarak baş döndürücü büyüklükte bir kanyonun nasıl var olduğunu anlamak zordur; ancak o ufacık aşınmalar, milyonlarca yılda (yaklaşık 6 milyon yılda) 1.8 kilometre derinliğinde ve muhteşem ihtişamda bir kanyon yaratabilmektedir.

Ebeveynler ile yavrular arasındaki fark da böyledir. Her yavru, ebeveynlerinden bir miktar farklılıkla (ortalamada 30-60 nükleotitte meydana gelmiş mutasyonlar ile) doğarlar. 1 nesilde biriken fark çok azdır; ancak zaman içinde bu fark, o genlerin yarattığı ufak değişimlerin çevre şartlarıyla etkileşmesi sonucunda çeşitli şekillerde ve yönlerde birikir. Bu şekilde yüz binlerce nesil (veya milyonlarca yıl) geçtiğinde, torunlar atalardan çok ama çok farklı gözükecektir. Hatta sadece farklı görünmekle kalmayacaktır, apayrı türler olacaklardır. Çünkü birkaç nesilde saç rengi, boy uzunluğu, vb. özelliklerde meydana gelen değişimler "tür içi değişimler" (mikroevrim) olarak görülebilir; ancak on binlerce nesilde meydana gelen uzuvların vücuda oranı, beyin büyüklüğü, kemik derişimi ve sayısı, kuyruk gibi eklentilerin varlığı/yokluğu, sperm/yumurta özellikleri, kromozom sayıları gibi özelliklerde meydana gelen büyük değişimler (makroevrim), canlıları ayrı türlere ayırmamızı mümkün kılacak kadar büyük değişimlerdir.

İşte bu nedenle "İlk insan asla var olmadı." deriz; çünkü hiçbir zaman bir Homo heidelbergensis (yaşamış en yakın kuzenimiz olan Neandertaller ile ortak atamız, "Heidelberg İnsanı"), bir Homo sapiens'e ("modern insana") gebe kalmamıştır. Bu tür tanımları, bizim sonradan, geriye dönük yaptığımız kategorizasyonlardır. Türler, kendi doğal süreçleri içerisinde, her nesilde meydana gelen ufacık farkların milyonlarca yıl boyu birikmesiyle evrimleşirler. Hiçbir tür, bir diğerinden keskin sınırlarla ayrılmaz. İnsan da dahil her tür, diğer türlerle çeşitli derecelerde akrabadır ve insan da dahil her tür, diğer türlerle ortak ataları paylaşır.

Daha iyi bir gelecek

Bunu anlamak ve çocuklarınıza anlatmak, evrimin tam bir portresini veremez; ancak en azından insanın ve dolayısıyla kendisinin doğadaki yerini daha iyi ve daha doğru bir şekilde anlaması mümkün olacaktır. Diğer tüm türlerden üstün görenlerin dünyasının ne kadar içler acısı olduğuna hep birlikte tanıklık ediyoruz; belki çocuklarımız evrimsel biyolojinin mütevazılaştırıcı gerçeklerini öğrenirse, torunlarımız için daha güzel bir gelecek inşa edebilirler.

Bu temeli onlara kazandırdıktan sonra, mutasyonların veya kromozomal çaprazlanmaların tür içi çeşitliliğe nasıl katkı sağladığı, farklı seçilim mekanizmalarının bu çeşitliliği nasıl seçip elediği gibi daha teknik detayları da anlatabilirsiniz. Bunlarla ilgili tüyoları da önümüzdeki haftalarda vereceğim, gözünüz bu satırlarda olsun.

Duru'ya yazdığımız cevap ona yetti mi, faydalı oldu mu bilemiyorum, umarım olmuştur. Fakat çocuklara, sırf çocuk oldukları için ve kolay olduğu yalan söylenmemesi gerektiğine inanıyorum (ki bir bilim insanı olan babasıyla da bu konuda hemfikiriz). Masallar, masal kitaplarına özgü kalmalı; gerçek dünyanın gerçek sorularına ise gerçek cevaplar verilmeli. Hayal gücünü tetikleyen anlatımlar bir çocuğun gelişimi için çok önemli, bunu kimse görmezden gelemez. Ancak belki bundan daha da önemlisi, bir çocuğun yalan ile doğruyu, masal ile gerçeği, bilimdışı ile bilimi ayırt edebilecek şekilde donatılması… Çünkü "ne" düşünmesi değil, "nasıl" düşünmesi gerektiği öğretilen bir çocuğu hiçbir otorite durduramaz.

DARWİN TEORİSİ ÇERÇEVESİNDE BAĞNAZLIK ELEŞTİRİSİ

Yavuz Dizdar- 18 Mart 2009 Çarşamba- dunya.com/

Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu'nun (TÜBİTAK) yayın organı Bilim ve Teknik'te yayınlanacak Darwin dosyasını sansürlemesi emin olunuz daha uzun süre konuşulacak. Çünkü bütün dünyada Darwin'in doğumunun 200. yılı olarak kutlanan 2009, bizde Darwin'in "bilimsel anlamda" açıkça sansürlendiği ilk yıl olarak hatırlanacak. İnsanın var oluşunu evrim ve yaradılış arasına sıkıştıran iki kutuplu düşüncenin hegemonyasını bu kadar açık olarak hissettirdiği başka bir zamanı ben hatırlamıyorum, bu nedenle konuyu bir kez daha tartışmaya değer buluyorum.

Bu satırları okuyanlar hatırlayacaklardır, "Bilinmeyenin sınırları" başlığı altında evrim teorisini de birkaç kez irdelemek şansını buldum. Bugün bu teoriyi yeni baştan değerlendirmeyeceğim, daha çok tarafların teoriye olan yaklaşımlarını eleştirmekle yetineceğim. Evrim teorisi (adı üzerinde bir teoridir) türlerin bugünkü duruma gelişlerini "doğal seçilme" yoluyla açıklar. Buna göre yaşamsal anlamda diğerlerine üstünlük oluşturan bir tür yaşamını sürdürür, diğerleri ise ortadan kalkar. Bu teori görünürde elbette mantıklıdır, geçerliliği açıkça kanıtlanamamış olsa da, üstünlük sağlayan soyun yaşamını sürdürmesi fikri kolay kolay reddedilemeyecek bir mantık taşır. Örneğin doğal düşmanından kaçmasını kolaylaştıracak hızı yakalayan bir tür diğerlerine göre elbette üstünlük göstereceğinden mevcudiyetini sürdürme şansı çok daha yüksektir. Buna karşılık evrim teorisi yaşamın nasıl başladığı konusunda hiçbir elle tutulur açıklama getiremez. Bu konuda yapılmış en gerçekçi deney olan Stanley-Miller deneyinde, içerisinde amonyak, karbondioksit ve su bulunan "ilksel plazmaya" elektriksel uyaranın (yıldırım düşmesi) verilmesinin basit aminoasitlerin oluşmasına neden olduğu gösterilmiştir. Buradan hareketle, hücresel yaşamın ilk yapı taşlarının oluşumunun da açıklanabileceği varsayılmıştır. Ancak Stanley-Miller deneyinin ilk dünya koşullarını karşılayıp karşılamadığı bile kuşkuludur ki, canlı hücrenin ortaya çıkışını açıklamakta çok hafif kalır.

Buna karşılık Darwin, ortaya attığı teori ile bilim dünyasında kendine ciddi bir konum bulmayı başarmıştır. Kendisinden sonra modern bilimsel teknikleri de kullanan binlerce kişi teorinin doğruluğunu kanıtlamaya çalışmışlardır. Bu araştırmalara son yıllarda "moleküler evrim" kavramı da eklenmiş, moleküllerin de evrimi desteklediğini söyleyen hipotezler ortaya atılmıştır. Evrim, bilimsel dogma olarak o kadar güçlü bir yer edinmiştir ki, teori eleştirilebilir olmaktan çıkmıştır. Yakın çevremdekilere bile, bunun çok mantıklı görünmediğini söylediğimde aldığım yanıt, "Yoksa sen yaratıldığımızı mı düşünüyorsun?" şeklinde derin bir kınamadır.

İşte sorun da tam bu noktada ortaya çıkmakta. Bugün için Darwin'in evrimi teorisini kabul edenlerin, ben size iyimser olarak söyleyeyim, yüzde beşinin bile teoriyi ve karşıt görüşleri okuduklarını düşünmüyorum. Onlarınki de aynen yaradılışçılar gibi, körlemesine bir inançtan öteye gitmemektedir. Darwin özellikle marksist görüş açısından kendine sağlam bir yer edinmiştir, zira Tanrı kavramının ortadan kaldırılmasının bilimsel manivelası olarak mükemmeldir. Yaradılışçılar Darwin'i işte bu noktada, Tanrı inancına saldırı olarak gördükleri için kınamaktadır, ama gerçeğin ne olduğunu arayıp bulma hevesini nedense kimse gösterememektedir.

TÜBİTAK dosyayı rafa kaldırmakla, daha doğrusu görmezden gelmekle bu yüzden büyük bir hata yapmıştır. Darwin saklanmamalı, bilakis tartışılmalıdır, ama tamamen bilimsel bir üslupla. Teorinin karşıtlığı yaratışçılık değildir, teorinin kendisi zaten yetersizdir. Günümüz biliminin bazı konuları tabu olarak kabul etmesi, dinsel tabuculuktan hiç de farklı değildir. Sakın bilimsel düşüncenin tabulardan tamamen arınmış olduğunu düşünmeyin, bilimin de tabuları vardır, kabullenmeler üzerine kuruludur ve eleştirilere bütünüyle kapalıdır.

Gelin size aklıma takılan sorulardan birkaç örnek vereyim, siz de açıklama bulmaya çalışın. İlk soru petrol yatakları üzerine. Hayatımızın merkezi konularından biri olan petrolün, çoğu hayvanlardan oluşan organik kütlenin basınç altında kalması sonucu oluştuğu kabul edilmektedir, bu doğru da olabilir. Ancak Malthus'un tanımladığı "beslenme kaynakları ve çoğalma" arasındaki ilişki dikkate alındığında milyarlarca varil tutan kaynakların nasıl oluştuğunu açıklamak bana pek mümkün görülmüyor. Zira bugün için organik kaynaktan en zengin bölgeleri bile sıkıştırsanız, bu kadar büyük hacimde rezerv oluşturamayacağını siz de kolaylıkla fark edersiniz. Benzer durum elbette kömür rezervleri için de geçerlidir. Ya da herkesin ortak kabuslarından biri olan "boşluğa düşmeyi" açıklamak da mümkün görünmemektedir (Mesela evrimciler bunu, insanın ağaçta yaşadığı dönemden kalma bir örnek olarak kabul ederler. Oysa bu varsayımı kabul edersek, "yaşanılmış deneyimin doğrudan genlere yazıldığını" da kabul etmek durumunda kalırız ki, böyle olduğunu gösteren hiçbir kanıt yoktur).

İster dinsel, ister bilimsel olsun, bağnazlık bağnazlıktır.

DARWİN'İN YAŞAMI

8 Şubat 2019- www.herkesebilimteknoloji.com/

Tıp doktoru bir baba, haliyle çocuklarının da doktor olmasını istiyor. Charles şansını deniyor, ancak insan fizyolojisi ilgisini çekmiyor. Baba o zaman "din adamı ol, yoksa boş gezenin boş kalfası olacaksın" diyor. Ancak o, kendisini çocukluğundan beri heyecanlandıran tek şeye yönleniyor; DOĞAYA!

Aslında her şey, çocukken yaptığı koleksiyonlarla başlıyor; deniz kabuğu, taş, madeni para… Zaman geçiyor ve bu çocuk, koleksiyonunu yaptığı şeylere başka bir gözle bakmaya başlıyor. Elinde tuttuğu mineral veya bitkilerle ilgili daha fazla şey bilmek istiyor. Bununla da kalmıyor, çıkarımlarını başka insanlara anlatarak dikkat çekmek hoşuna gidiyor. Darwin, çocukluğunu şöyle anlatıyor: "Bitkilerin isimlerini akıldan kestirmeye çalışıyor, her türden şeyin koleksiyonunu yapıyordum: deniz kabukları, mühürler, franklar, bozuk paralar, mineraller. Bir insanı sistematik bir doğacıya, bir virtüöze ya da cimrinin tekine dönüştüren koleksiyonculuk tutkusu benim içimde çok güçlüydü ve açık ki doğuştan geliyordu." (s.17) Bu koleksiyon merakı, zamanla fikirlerini de olgunlaştırarak taş, mineral, böcek, kabuk vb objelerle yaptığı araştırmaların ve dolayısıyla doğa biliminin bilgi birikimine katkıda bulunmasının yolunu açacaktı.

Charles Darwin, "Türlerin Kökeni"ni yazmasını sağlayacak gözlemlerini yaptığı 5 yıllık yolculuğa HMS Beagle gemisiyle çıktı. 1935'de Galápagos Adaları'ndayken ilgisini çeken Darwin ispinozlarının gaga boyları, evrim çalışmalarında önemli bir rol oynayacaktı.

Dönüm noktası: Beagle Yolculuğu

Darwin'i Türlerin Kökeni'ni yazmaya iten asıl dönüm noktası ise 1831 yılında İngiliz Kraliyet Deniz Kuvvetleri Gemisi HMS Beagle ile çıktığı yolculuktu. 1836 yılına kadar süren bu yolculuk, toplama merakını daha ileri bir seviyeye taşıyarak güçlü gözlem yeteneğiyle ciddi bulgular elde etmesini ve bunları kayıt altına almasını sağlayacaktı. Darwin'i Beagle yolculuğunda, tropikal bölgelerde engin bir biyoçeşitliliğe işaret eden rengarenk ve gürül gürül bitki örtüsü, Patagonya çöllerinin sessiz bir çığlık gibi büyüyen uçsuz bucaksız ıssızlığı, Tierra del Fuego'nun kendinizi küçük ve savunmasız hissettiren dağları, yeşilin, mavinin ve doğanın binbir rengi karşılayacaktı.

Beagle yolculuğu sırasında doğa bilimlerinin evreni andıran uçsuz bucaksızlığına bir bilimsel gerçek daha ekleme motivasyonu ise Darwin'in en büyük ateşleyicisiydi. Doğa bilimleri açısından kritik önem taşıyan bugünkü olguların birçoğunu, Darwin'in Beagle yolcuğu sırasında tuttuğu notlarına borçluyuz. Öyle bir not defteri ki bu, her anı gözlem ve araştırmayla geçen beş yıllık yolculuk boyunca elde edilen, neden-sonuç ilişkisine dayanan

çok önemli bulgulardan bahsediyoruz. Bunlar daha sonra makalelere ve kitaplara dönüşecek, o güne kadar eşi benzerine az rastlanır karalamalardı. Bu karalamalar “Türlerin Kökeni”nin temelini oluşturacaktı.

Darwin nasıl Darwin oldu?

Darwin’i kendi kaleminden okuduğumuz “Yaşamım” eserini ve aslında Darwin’in bilimsel "kariyerini" de Beagle yolculuğu öncesi ve sonrası olarak iki bölüme ayırmak mümkün. Beagle öncesi döneme baktığımızda Darwin’in, zoolojiden botaniğe jeolojiden coğrafyaya kadar kendisini çok iyi yetiştirdiğini anlıyoruz. Edindiği “nitelikli” dostlukların, bilgi birikimindeki katkısı da yadsınacak gibi değil. Doğa bilimleri ve diğer alanlarla alakalı entelektüel bir çevre, bununla birlikte Cambridge’de daha öğrenciyken bile profesörlerle çıktığı uzun yürüyüşler ve onlarla kurduğu yakın dostluklar Darwin’i motive ediyor ve ileriye taşıyordu. Sözgelimi jeolog Adam Sedgwick (1785-1873) ve botanist John Stevens Henslow (1796-1861) gibi bilim insanlarıyla geçirdiği zamanlar, aşina olmadığı alanlara ilgisini artıyor, bu da onu ciddi anlamda besliyordu.

Charles Darwin (1809-1882), ekolojinin ve Gaia teorisinin babası olarak kabul edilen Alexander von Humboldt'un (1769-1859) eserlerinden çok etkilenecekti.

Hepsinin ötesinde bir de gözardı edilen Alexander von Humboldt (1769-1859) gibi bir "karakter" var aslında; Humboldt adını özel kılan, ileride Gaia adı verilecek (gezegeni, en küçük mikroorganizmadan en büyük canlı organizmasına kadar birbiriyle etkileşim içinde, nefes alan bir organizma olarak gören) felsefeyi temel alarak ekolojiyi ilk defa bir bilim dalı olarak ortaya koymasıydı. Darwin her ne kadar kitapta Humboldt’la ilgili pek de iyi izlenimlere kapılmamış olsa da sonradan sonraya Darwin’i Darwin yapan kişinin Alexander von Humboldt olduğu anlaşılacaktı.

Gelelim Darwin’in eğitimine… 1825 yılında Edinburgh Üniversitesi’nde tıp eğitimi almaya başlayan ve burada Lamarck’ın evrim teorisini öğrenen Darwin, babasının baskısıyla 1827 yılında Cambridge Üniversitesi’ne bağlı Christ’s Collage’da teoloji eğitimi alarak mezun oldu. Darwin, aldığı eğitimden tatmin olmamış olacak ki anılarında tekdüze eğitimin yetersizliğine sık sık vurgu yapar. Çokdisiplinli bilgi birikimini Cambridge’deki eğitimine borçlu olmadığı da aşikardır. Ancak matematikte ve yabancı dil öğrenmedeki yetersizliği onun kendi kendine (otodidaktik) öğrenmesine engel değildi. Birçok alanda okuyor, edindiği teorik bilgiyi, sırtına çantasını takıp çıktığı arazide kilometrelerce yürüyerek (durmaksızın gözlem ve deney yaparak) pratiğe döküyor ve bunları sıradan bir bilim insanına göre akıcı bir dille kâğıda döküyordu. Yüzlerce eserini ve doğa bilimlerine etkisini de düşünecek olursak bu katkı hiç de öyle küçük olmadı. Sahip olduğu düzen, çalışma istikrarı, bilim sevgisi ve her şeyden önemlisi, zihnini besleyen merak hastalığı, Darwin’in ismini, Humboldt’un ardından doğa bilimlerinin en tepesine taşıyor. Şimdi gelelim Türlerin Kökeni’ne…

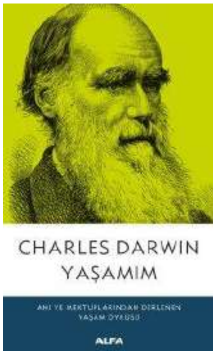

Darwin’in notlarından bir sayfa: Yaşam Ağacı (1837-1838)

"Türlerin Kökeni" niçin başarılı?

Kuşkusuz evrim, Darwin’den önce de tartışılıyordu. Ancak bir eksik vardı. Darwin, bu gediği bilimsel bir kuramla kapatmaya çalıştı. Kitaplardan edindiği bilgileri, sahadaki gözlem ve deneyleriyle harmanlayarak, yeniden şekil vererek ve yorumlayarak bir sonuca varmıştı. Sonuç doğal seçilimdi. Evrimsel uyumdaki anahtar mekanizma olan seçilim kuramını, 1859 yılında yayımladığı “Türlerin Kökeni” isimli kitabında özetleyecekti. Bu fikir, yaklaşık 100 yıl boyunca kabul görmedi. Ancak bugün gelinen noktada o kadar güçlü kanıtlar toplandı ki Darwin’in doğal seçilim teorisi artık bir teorinin çok ötesinde, bir olgu olarak kabul görüyor.

"Diğer tüm kitaplarımda olduğu gibi bunda da yaşadığım gecikme faydalı oldu; insan, uzun bir aradan sonra kendi çalışmasını neredeyse başka birine aitmiş gibi eleştiriye tabi tutabiliyor.” diyor Darwin, kendi kitabı için. 1859 yılında yayımlanan kitabın niçin bu kadar başarılı olduğunu ise okuduğumuz eserdeki “Yayınlarım” kısmında açıklıyor. Ona göre kitabın başarısında en büyük pay sahipleri, iyi gözlemlenmiş sayısız delilin okurlar için özetlenmiş olması ve eserin makul boyutuydu. Darwin aslında 4-5 misli büyüklüğünde bir eser yazmış olmasına rağmen bunları özetleyip damıtarak elimize daha “makul” boyutlarda bir “Türlerin Kökeni” sıkıştırmıştır. (Kitabın Bahar Kılıç’a ait ALFA çevirisi, eti ve kemiğiyle 472 sayfadır.)

Charles Darwin'in anı ve mektuplarından derlenen yaşam öyküsü Yaşamım, yazarın bilimsel geçmişine ışık tutuyor.

ALFA Yayınları etiketiyle raflardaki yerini alan kitapta Darwin’in keskin gözlem yeteneği ve bunu sade dille kâğıda dökmedeki ustalığı kendini hemen gösteriyor. Sanki sizinle 5 çayı içerken sohbet ediyormuşçasına samimi bir üslup benimsemiş. Tabii bunda çevirinin de etkisi büyük diyebiliriz. Zira Darwin’in sade anlatımını yetkin bir çeviriyle akıcı ve rahat okunur kılmış çevirmen. Charles Darwin’in oğlu Francis Darwin tarafından derlenen ve orijinal haliyle “Charles Darwin’s Autobiography” olarak yayımlanan eseri “Yaşamım” ismiyle Ozan Karakaş’ın çevirisiyle okuyoruz.

Batuhan Sarıcan / batusarican@gmail.com

Kaynakça:

Charles Darwin, Yaşamım, Çev: Ozan Karakaş, ALFA, İstanbul, 2018

Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Çev: Bahar Kılıç, ALFA, İstanbul, 2017

https://www.darwinproject.ac.uk/alexander-von-humboldt

İSLAM'IN ALTIN ÇAĞI, EL CAHİZ VE DARWİN

Sedat Ölçer- Bilim Akademisi üyesi -28 Ocak 2022- sarkac.org

El Cahiz, Hayvanlar Kitabı'ndan bir sayfa, Kaynak: Wikipedia.

Sekiz ile 13. yüzyıllar arası, İslam dünyasının altın çağı olarak bilinir. Bu dönemde İslam coğrafyasının; bilgi birikimi, bilimsel ilerleme, teknolojik buluş ve icatlar bakımından Avrupa coğrafyasının fersah fersah ilerisinde olduğu söylenir. Ayrıca İslam altın çağının sadece kendi dönem ve bölgesini etkilemekle kalmayıp aynı zamanda Avrupa'nın Rönesans hareketine de önayak olduğu öne sürülür.

Bu görüşte ne denli bir hakikat payı olduğunu değerlendirebilmek için, ideolojik ve propagandist emellere kapılmadan, örneğin hangi Batılı bilim insanının hangi İslami kaynak veya kaynaklardan, ne şekilde ve ne ölçüde etkilendiği, açık ve net olarak ortaya konulması gerekir. Günümüze dek Doğu-Batı bilimsel etkileşimi üzerine değerli çalışmalar yayımlandı elbette ama bilim tarihçilerini bu alanda hâlâ pek çok iş beklemektedir.

Konuyu, evrim fikrinin ortaya çıkışı ve evrim kuramının icadına getireceğim.

El Cahiz ve Kitab el-Hayavan

El Cahiz (d.775 Basra – ö.868 Basra), İslam dünyasının bu parlak çağının en önemli aktörlerinden biriydi ("Cahiz" lakabı, patlak gözlü olmasından dolayı verilmişti kendisine). Edebiyat, hayvan bilimi, tarih, teoloji ve psikoloji dahil pek çok alanda çalıştı, iki yüzü aşkın kitap bıraktı. Eserleri arasında en tanınmışı şüphesiz Kitab el-Hayavan'dır. Yedi ciltten oluşan ve 847-867 arası yazılmış olduğu düşünülen bu eserde El Cahiz, Aristo'nun çalışmalarına (örneğin Hayvanların Tarihi'ne) dayanarak, canlı varlıklar hakkında bilinecek ne varsa, edindiği tüm bilgileri derleyip okurlarına aktarmayı hedefledi. Kitab el-Hayavan, 350'den fazla hayvan türü betimlemiş, ansiklopedik bir eserdir.

İslam dünyasında birçok kaynakta (Türk kaynakları dahil[1]), evrim kuramının Darwin'den 1000 yıl önce, İslam'ın altın çağı döneminde El Cahiz tarafından icat edildiği ileri sürülür.

Bu iddia, ne kadar doğrudur?

İddia sahipleri, El Cahiz'in Kitab el-Hayavan'daki şu satırlarına atıfta bulunurlar:

"Hayvanlar, varlıklarını sürdürebilmek, yiyecek bulmak, başkası tarafından yenmemek, hırpalanmamak ve çoğalmak için sürekli bir savaşım içindedirler. Çevresel etkiler, organizmaları, yaşamlarını sürdürebilmek için yeni özellikler geliştirmeye zorlar ve böylece yeni türler ortaya çıkar. Çoğalma, yavrulama fırsatı bulanlar bu başarılı özelliklerini daha sonraki nesle aktarırlar."

Bu tümcelere istinaden, El Cahiz'in Darwin'in öncülü olduğunu söylemek mümkün mü?

Daha yakından bakalım.

Yaşam için savaşım

Canlılar dünyasının bir savaşım içinde olduğu, çok eskilere dayanan oldukça yaygın bir düşüncedir. Mesela Hayvanların Tarihi'nde Aristo, yaşam için mücadele fikrini şu şekilde dillendirir: "Aynı yerde yaşayan veya aynı gıdalardan beslenen hayvanlar arasında düşmanlık doğar. Besim kaynakları azalmaya görsün, aynı cinsten yaratıklar birbiriyle savaşır." Hayvanların Tarihi ile aşina ve bir okuma meraklısı olduğunu bildiğimiz El Cahiz, yaşam mücadelesi konusunda Aristo'dan esinlenmiş olabilir mi?

Benzer biçimde, "en uyumlunun var kalışı" (bir diğer deyişle "doğal seçilim" ya da "doğal seleksiyon") fikri El Cahiz'den öncelere uzanır. Aristo, bu fikri ilk tartışanlardan biridir (gerçi doğal seçilim fikrini Darwinci anlamda kavrayabilmiş değildir).

Başka bir örnek verelim.

Lukretius (MÖ 99-55), Nesnelerin Doğası Üzerine (De Rerum Natura) isimli ve şiir tarzında yazılmış ünlü eserinde—daha önce Empedokles'in (ve Aristo'nun) öne sürdüğü gibi[2]—doğanın rastgele, çok sayıda canlı varlık yarattığını ve bunlar arasında sadece kendi ihtiyaçlarını karşılayıp üreyebilenlerin başarılı biçimde soylarını sürdürebildiklerini ifade eder. Lukretius, "doğanın durmaksızın deneylediğini ve gelişebilen varlıkların, sadece adaptasyon sağlayıp üreyebilen varlıklar olduğunu" öne sürer.[3]

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşılacağı gibi, "yaşam için savaşım" ve "en uyumlunun varkalışı" fikirleri El Cahiz'den asırlar önce ifade edilmiş fikirlerdir.

Şu noktayı vurgulamadan geçmeyelim: Esas olarak modern bilimde geçerli birçok fikir, modern bilim öncesinde, hatta antikitede, Doğu'da ve Batı'da akla gelmiştir. Ancak bilimsel metodun gözlem, deney ve kuram oluşturma esaslı kanıtlama yöntemi o çağlarda henüz bilinmediğinden, bu erken fikirler birer kanaat veya inanış düzeyinde kalmışlardır.

El Cahiz'in evrimci fikirleri

Bilimsel açıdan bakarsak eğer, El Cahiz'in evrimci fikirlerinin, Darwin'in evrim kuramından çok farklı olduğunu görürüz.

Yukarıda alıntıladığımız gibi El Cahiz, çevresel etkilerin, organizmaları, yaşamlarını sürdürebilmek için yeni özellikler geliştirmeye zorladığını ve böylece yeni türlerin ortaya çıktığını iddia etmiştir. Bu gözlemin, Darwin evrim kuramı açısından hatalı olduğunun (belki Lamarckizm ile bağdaştırılabilir) altını çizmemiz son derece önemlidir: Evrim kuramını kavrayabilmek için üzerinde durulması gereken bir husustur. Çünkü Darwin'in evrim kuramına göre, doğa veya çevresel faktörler organizmaları herhangi bir değişime zorlamaz. Yeni özellikler (mutasyonlar vs.) tamamen rastgele ortaya çıkar. Rassal mutasyonlardan kaynaklanan değişimler avantajlı ise, organizmalar (popülasyonlar) tarafından kalıtım yoluyla saklanır. Aksi takdirde, doğanın amaç güttüğü fikri ortaya çıkar ki, bu teleolojik anlayışın bilimde bir karşılığı yoktur ("zorlamak," günlük dilde bile bir amaç ima eder, zaten sözlük tanımı da bu şekildedir). Dolayısıyla, bu alıntıya dayanarak, El Cahiz'in, Darwin'in kuramını asırlar önce formüle ettiğini kabul etmek mümkün gözükmüyor.

Kaldı ki El Cahiz'in düşünce sistemini ve evrime olası katkılarını doğru anlayabilmek için, onu, kendi gününün sosyo-kültürel ortamında değerlendirmek gerekir (bu, Darwin için de geçerlidir elbette). Mesela El Cahiz, çalışmalarının nihai amacının, Tanrı'nın doğaya yerleştirdiği güzellikleri gözler önüne sermek ve bu muhteşem düzenin sırlarını anlamaya çalışmakla Yaradan'a hizmet edip onun varlığını göstermek olduğunu düşünüyordu. Kitab el-Hayavan, günümüz anlamında bilimsel bir kitap değildir. Gözlemler ve görüşler içerir ve bunları aynı zamanda felsefi, sosyolojik ya da metafizik düşünceler, İslam öncesi şiirler ve Kuran'dan alınan bazı metinler ile harmanlar.

Sanırım günümüzde evrim kuramı El Cahiz'in ifade ettiği şekliyle kalmış olsaydı, o vakit Türkiye'de hiçbir eğitim müfredatından kaldırılmaya çalışılmazdı…

Darwin'in başarısı

Darwin, El Cahiz'in ismini duymamıştı, yaşadığı yıllarda Kitap El-Hayavan'ın bir İngilizce çevirisi mevcut değildi, hatta günümüzde bile bu eser henüz tümüyle İngilizceye (ya da Türkçeye) çevrilmiş değildir.[4] Ayrıca, yukarıda da gösterdiğimiz gibi, El Cahiz'in dile getirdiği evrimci fikirler, daha önceleri birçok düşünür tarafından zaten ortaya atılmıştı. Dolayısıyla, El Cahiz'in, Darwin evrim kuramına herhangi bir katkısı olmadığını açıkça görebiliyoruz.

Darwin'den önce gelenleri incelemeye kalktığımızda, Aristo'dan El Cahiz'e, da Vinci'den Diderot ve diğer Aydınlanma filozoflarına, hatta bir "biyolog" olan Lamarck'a kadar, tüm bu düşünür ve bilim insanlarının doğal dünyanın akıl çelen karmaşıklığının sırrını çözemediklerini, yeryüzündeki yaşam dokusunun nasıl örüldüğüne dair mantıklı bir açıklama getiremediklerini, böylece, bulanık bir algılayışın parmaklıkları arkasında nasıl çaresiz kaldıklarını görebiliyoruz. Sanırım Darwin'in en büyük başarısı, bu muammayı çözmüş; canlılardaki akıl almaz karmaşıklığın, son derece basit ve küçük değişimlerin zamanla birikmesiyle ortaya çıktığını ve—Darwin'in deyimiyle—"ilk başta tek ya da birkaç biçim hâlinde nefes verilmiş olan bir hayat şeklinin" Dünya tarihindeki tüm canlılara atalık ettiğini göstermiş olmasıdır.

Notlar/Kaynaklar

1-Mehmet Emin Özel, "İslam'ın Altın Çağı ve evrim kuramı," Herkese Bilim Teknoloji, No. 72, Ağustos 2017.

2-Origin of species https://iep.utm.edu/empedocl/#SH4a

3-Matt Ridley, The Evolution of Everything, Fourth Estate, London, 2015.

4-Rebecca Stott, Darwin's Ghosts. In Search of the First Evolutionists, Bloomsbury, 2012.

DARWİN TÜRK DÜŞMANI YA DA IRKÇI MIYDI?

Erol Akçay-March 24, 2009- evrimcaliskanlari.wordpress.com/

Ara sıra bizim medyada duyduğumuz bir iddiadır, Darwin'in Türk düşmanı olduğu, Türklerin alçak bir ırk olduğunu iddia ettiği. Aslına bakarsanız Darwin'in Türkler hakkındaki düşünceleri konumuzla pek ilgili değil, zira biz Darwin'i savunma derneği değiliz. Bizim milletimiz konusunda böyle düşünceleri vardıysa, "Hata etmiştir," deriz olay biter. Bizi ilgilendiren adamcağızın bilimsel çalışmaları, politik ya da tarihsel konulardaki görüşleri değil. Eninde sonunda Viktoryen dönemi bir orta sınıf beyefendisinin Türk milletini övmesi bizi göklere çıkarmayacağı gibi yermesi de herhalde zarar vermeyecektir.

Tabi denebilir ki bilimsel bir gerçek olarak ırkçılık yanlıştır, dolayısıyla Darwin'in bu konudaki görüşleri bilimsel olarak evrim kuramına gölge düşürebilir. Bu göreceli olarak biraz daha akla yakın bir itiraz. Ama yine de bunun da geçerliliği yok, zira bilim denen kurumun başarılı olmasının temel sebeplerinden birisi, bilginin o bilgiyi üretenden, keşfedenden bağımsız olarak ele alınması. **Dolayısıyla evrim kuramı, temelleri Darwin tarafından atılmış olsa bile, Darwin'in kişisel olarak doğruları ve yanlışlarından bağımsız, bir çok insan tarafından toplanan verilerle desteklenen bir kuram** (ya da, Darwin bu konuda haksız olsaydı, yine Darwin'den bağımsız bu verilerle yanlışlanmış olacaktı).

Yine de, kayda geçmesi için bu iddialarla ilgili bir iki söz söylemekte fayda var. Sadede gelir isek:

Darwin'in Türk düşmanı olduğu iddialarının kaynağı olan şu mektup.

Burada Darwin gerçekten de Türk'lerin Avrupa toplumlarından daha az uygar olduğunu ima ediyor, zira Avrupa toplumları Türkleri "yenmiş" durumda. Ancak gözden kaçmaması gereken bir nokta, bu imayı kabul edersek, bundan birkaç yüz yıl önce de Avrupa'lıların daha az uygar oldugunu söylediğini kabul etmemiz gerekiyor, zira o zaman da Türkler Avrupa'lıları yeniyordu… Ama yine de bir daha uygar, daha az uygar ayrımı var ki, bu günümüzdeki liberal düşünceler çerçevesinde savunulabilecek bir görüş değil.

Daha genel olarak, "İnsanın Kökeni" kitabından bir pasajın incelemesi şu adreste.

Kısaca, bu pasajda görüldüğü gibi, Darwin gerçekten de ırkları daha uygar daha az uygar diye sıralamış. Tabi, burada "cezayı hafifletici unsurlar" var: Darwin'in yaşadığı zaman, İngiltere'nin koloniyal projelerinin en tepede olduğu zamanlar, ve bu zamanlarda İngiliz toplumu genel olarak diğer ırklara karşı yüksekten bakan, paternalistik bir tavır içindeler. Darwin'in kişisel olarak Türklere ya da herhangi bir halka husumet beslediğini gösteren hiç bir delil yok, adamcağız politik konulardan uzak durmuş zaten genelde. Fakat yine de hepimizin görüşleri, içinde bulunduğumuz toplum tarafından etkileniyor, dolayısıyla Darwin'in uygarlıklar arasında ileri-geri farkı görmesi çok da şaşırtıcı olmamalı. (Tabi eklenebilir ki, o zamanlarda yaşayan Osmanlı'nın bir çok aydını da aynı görüşü– Avrupalıların daha üstün olduğunu) savunuyorlardı.

Her halikarda yukarıda bahsettiğimiz bilimsel kuramların kurucularından bağımsız olduğu gerçeğini tekrar vurgulamamız gerek — Darwin bu fikirlerini açıklayalı 120 seneden fazla zaman geçti. Çağdaş evrim teorisinin kurucusu Darwin olsa da bugünkü evrim anlayışımız onun anlayışıyla bir degil. Günümüzde evrim kuramı ve evrimsel biyologların topladıkları veriler, ırkların birbirinden daha üstün ya da alçak olduğu görüşünü desteklemiyor. Dolayısıyla Darwin bu konuda ne yazmış olursa olsun, bugünkü evrimsel biyologların ırkçı olmak bir yana, topladıkları veriler ve popülasyonlar arasındaki farkları evrim ışığında açıklamaları ile, ırkçılığa karşı bilimsel kanıtlar ortaya koydukları söylenebilir.

Son olarak, biraz farklı, ama bu meseleyle ilgili bir konu, kölelik konusunda, Darwin'in zamanının toplumsal görüşlerinin oldukca ilerisinde, ve ırkçılıktan uzak oldugunu görebilirsiniz. (Tekrar etmekte fayda var, Darwin köleliğe karşı çıkmamış olsaydı da, bu durum onun ortaya attığı evrim kuramının geçerliliğine gölge düşürmezdi.)

Darwin hayatı boyunca köleliğe şiddetle karşı çıktı. Hatta, bu sene yeni çıkan bir araştırma, Darwin'in köleliğe karşı duydugu öfkenin evrim teorisini yayınlamasındaki motivasyonlarından birisi olduğunu ileri sürüyor. Zira Darwin'in yaşadığı dönemde, köleliği haklı çıkarmaya çalışanlar zencilerle beyazların farklı türler olduğunu, o yüzden beyazların zencileri kullanmasının normal olduğunu savunuyorlardı. Halbuki Darwin, evrim kuramının bir sonucu olarak, tüm insanların aynı kökenden geldiğini, dolayısıyla eşit olduklarını gösteriyordu, bu da köleliğe karşı güçlü bir argümandı. İlgilenirseniz, kitabın Amazon sayfası burada.

Bu arada, tarihin bir cilvesi olarak, Amerika'da köleliği bitiren başkan olan Abraham Lincoln ile Darwin'in aynı tarihte ve günde doğmuş olmalarını da not etmek gerekir.

Sonuçta, Darwin çok iyi bir bilim insanıydı, ama hatalar da yaptı. Tıpkı kalıtım meselesini tamamen yanlış çözmesi gibi, ırkların uygarlık düzeyleri konusundaki bazı görüşleri de zamanı için normal olsa da bugün savunulacak cinsten değil, ve bizler dahil kimse de bu görüşleri savunmaya çalışmıyor. Öte yandan Darwin'in Türklere karşı özel bir husumet beslediğini işaret eden birşey de yok. O yüzden, başlıktaki soruların yanıtları kısaca, "Hayır," ve "Hayır, ama zamanının adamıydı," diyebiliriz.

Ve bütün bunlardan bağımsız olarak, ne Darwin'in bazı konularda hata yapması başka konularda haklı olduğu gerçeğini değiştirir, ne de bugünkü evrimsel biyoloji Darwin'in 120 sene önceki görüşlerine indirgenebilir.

DOUGLAS FUTUYMA İLE YOL SOHBETLERİ

Uygar Polat-June 4, 2009- evrimcaliskanlari.wordpress.com/

İnsan İstanbul trafiğine hergün sövse az. Fakat o adını hep duyduğunuz, kitaplarını okuduğunuz ünlü biyolog ile aynı arabada bulunup, trafik sayesinde uzun uzun sohbet etme şansı yakaladığınızda, eminiz siz de Uygar Polat gibi hayatınızda belki de ilk kez İstanbul trafiğine müteşekkir olurdunuz. Aşağıdaki yazının konusu olan sohbete sebep olduğu için biz müteşekkiriz… Her zamanki gibi, keyifle okuyacağınızdan şüphemiz yok.

Ünlü evrimsel biyolog Douglas Futuyma, Evrim Çalışkanı İstem Fer'in blogumuz için kaleme aldığı yazıdan da hatırlayacağınız üzere, 2. Evrim, Bilim ve Eğitim Sempozyumu kapsamında bir sunum yapmak üzere Türkiye'ye geldi. Kendisi Stony Brook Üniversitesinde ekoloji ve evrim profesörü, evrim hakkında çok sayıda popüler ve teknik kitabın yazarı ve evrim eğitimi hakkında önemli fikirleri olan biri (zaten sunumunun konusu da buydu). Sempozyumun bitiminde kendisini oteline arabayla bırakma görevi bana ve İstem'e düştü. Boğaziçi Uçaksavar Kampüsünden Taksim'deki oteline kadarki yoğun trafikte kendisini sorularımızla terlettik fakat o hiç rahatsız olmuyormuşcasına bize oldukça sıcak ve samimi cevaplar verdi (ilaveten kendisiyle yaptığımız kısa bir video röportajı da çok yakında sempozyumun web sitesinde yayınlanacak). Konuşmalardan aklımızda kalanları blog için derledik.

–Konuşma için birkaç gün öncesinden Türkiye'ye gelen Futuyma ve bir arkadaşı, bu süre zarfında bir araba kiralayıp Pamukkale ve İzmir'i gezmişler. Buralardan oldukça övgüyle söz ettiler.

–Türk şoförlerini oldukça iyi bulduklarını, hepsinin kurallara azami ölçüde dikkat ettiğini söyledi (biz de inanamadık, dalga geçiyor sandık, ama değil!) Yollarımız da birinci sınıf imiş.

–Yolculuk esnasında bi ara ön cama doğru eğilip, ardından da yan camdan dışarı kafasını uzatarak, elektrik tellerinde oturan bir kuşun türünü tespit etti ve endemik olmadığını söyledi (buradan devletimizi göreve çağırıyorum! Yabancı kuşlar ülkemizin tellerini parsellemişler!).

–Kendisi anladığım kadarıyla profesyonel bir kuş gözlemcisi, zira İstanbul'da geçirdiği bir gününün yarısını Belgrad Ormanında kuş gözlemlemeye ayırdı. Bir adet de gayet şık dürbünü var, yanından hiç ayırmadığı sırt çantasında taşıyor.

–Evrimle ilgili ilk kitabını Reagan'ın başkan seçilmesiyle, inandığı değerlerin eriyip gittiğini düşünmesi üzerine yazmış.

–Bush'tan nefret ediyor, bunu yumruklarını sıka sıka, damarlarını çıkara çıkara anlattı.

–Obama'dan çok ümitli, hayatımda gördüğüm en iyi başkan, sürekli bir yenilik, değişim peşinde, bilimsel mevkilere yaptığı atamalar süper diyor.

–Irak işgalinin Müslüman ülkelerde ABD'nin imajını zedelediğini duyduğunu, bunun aslının olup olmadığını soruyor, şevkle evet doğrudur diyoruz, zaten hiçbir zaman popüler olmayan ABD'nin iyice gözden düştüğünü anlatıyoruz.

–Türkiye'nin aslında anayasal olarak laik olduğunu hatırlattığımda Atatürk'ten laf açılıyor, "ülkede her yerde resimlerini gördüm, hakkında anlatılanları dinledikçe bunun nedenini kesinlikle anlıyorum" diyor, çok seviliyor olmalı diyor. Atatürk'ün devleti kurarken ABD anayasasından etkilenip etkilenmediğini soruyor, lafı değiştirip "o değil de Medeni Hukukumuz İsviçre'den" diyoruz (bir işe yarayacağını biliyodum Vatadandaşlık Bilgisi dersi!).

–Kasım'da İTÜ'de düzenlemeyi çalıştığımız DarwinFest'e çağırmayı umduğumuz (fakat sonuç alamadığımız), Stony Brook'taki halefi Massimo Pigliucci hakkındaki fikirlerini soruyoruz, uzunca kariyerinden, yeni işinden (çiçeği burnunda bir filozof kendisi) bahsediyor "gayet yerinde bir seçim olurdu festival için" diyor.

–Alanın önde gelen evrimci biyologlarından biri olduğu için, Dawkins'in başını çektiği biliminsanlarının organize dinleri yüksek sesle eleştirmesi hakkında ne düşündüğünü sordum. Dawkins'in söylediklerine büyük ölçüde katıldığını (Tanrı Yanılgısı'nı okumuş) fakat üslubunu çok sorunlu bulduğunu söyledi. Kendisinin de uzun süredir herhangi bir dini inancı olmadığı halde, başka insanların bu hassas konudaki duygularını rencide etmenin mantıklı olmadığını, bu tavrın kararsız insanları bile iteceğini ve kutuplaşmalara neden olacağını söyledi.

–Buna rağmen dinlerin yol açtığı problemlerin (karşılıklı saygı çerçevesi içinde) tartışılması gerektiğini düşünüyor. Özellikle ateistlerin marjinalize edilmeyi reddetmelerinin ve seslerini duyurmaları gerektiğini düşünüyor.

–Stephen J. Gould'un NOMA'sıyla (non-overlapping magisteria) hemfikir: din ve bilim birbirlerine karışmamalılar diyor. Bilimin hakkında söz söyleyemeyeceği (ahlak gibi) pek çok alanın olduğunu ve dinlerin bu konulardaki işlevlerinin önemli olduğunu düşünüyor. (Bu noktada sert bir frenle arabayı sağa çekip, "hadi canım, şuradan 98'e bindin mi dört durak sonra Taksim'desin, hadı hayatım" dememek için kendimi zor tutuyorum, masmavi gözlerinde kendimi kaybediyorum)

–Amerika'daki ateist hareketinden de haberdar. Sam Harris ve Daniel Dennett'i okumamış ama Christopher Hitchens'in Dawkins'ten daha etkili bir savunucu olduğunu düşünüyor (ki bu ilginç, zira Hitchens dörtlünün en "saygısız"ı).

–Din (eleştirisi) konusunda uzlaşamayacağımızı anlayınca biraz da biyoloji diyor ve Pigliucci'nin başını çektiği "extended evolutinary synthesis" mefhumuna nası baktığını soruyorum. Modern Sentez'de şu anki kabullerimizle açıklamamızın mümkün olmayacağı herhangi bir olguyla karşılaşmadığını, dolayısıyla bu (ve benzeri) önerilen mekanizmaların, iddia edildiği gibi bir devrim yaratmayacağını, Sentez'e ilerleyen senelerde önemli ilaveler yapılacaksa bile ana hatların fazlasıyla sağlam olduğunu düşündüğünü söylüyor.

—Şu makalenin verdiği gazla "evrimci kuramlar yeterince matematiksel değil, ne dersin kankitsu?" diyorum "çok haklısın" diyor "ben bunu evrimci arkadaşlara ileteyim" diyor. (ikincisini demiyor tabi.)

–Gen/grup seçilimi tartışmasındaki fikirlerini sorunca derin bir nefes alıp adeta "hey dostum böyle çapraz sorguya çekileceğimi bilseydim gelmezdim hiç" diyor. Williams ve Maynard-Smith'in temellerini attığı gen merkezli fikirlerin geçerli olduğunu, yakın arkadaşı E. O. Wilson'un grup seçilimi modellerinin pekala akraba seçilimi (kin selection) ile açıklanabileceğini ve bu haliyle grup seçiliminin problematik olduğunu söylüyor.

–Bu noktada artık Taksim'in göbeğindeki oteline varmak üzereyiz ve ben "peki ya epigenetik?" diyorum, "hmm bunun en kısa cevabı bile uzun, herkes bana bunu soruyor, neden yahu?" diyor, "e ama dostum alışıldık kalıtım kurallarını zorlarmış gibi gözüküyor, lamarkçı adeta" diyorum "ne lamarck mı, canın sağolsun!" diyor. Otele vardığımız halde kaldırıma park edip sohbete devam ediyoruz. Biyolog olmadığım için detaylarını anlamadığım bir örnekle özetle "bu konu daha çok yeni, daha fazla deney yapmak lazım, yakın zamanda kokusu çıkar. Ama DNA tabanlı evrimsel modellere çok ciddi bir eklenti olduğu ortaya çıkarsa çok şaşırırım" diyor.

–Vedalaşırken tekrar gelmesini diliyor, Taksim'in hengamesinde zıt yönlere doğru uzaklaşıyoruz ve meşhur Douglas Futuyma'yla uzunca bir sohbet etmiş olmanın verdiği gerçeküstülük bir anda bünyelerimize dank ediyor, aptal aptal gülümsüyoruz.

Not: Bu yazıda Futuyma'ya dini konularda sorulmuş sorular ve yapılan yorumlar Uygar Polat'ın kişisel soruları ve yorumlarıdır ve Evrim Çalışkanları'nın konu hakkındaki tavrı olarak algılanmamalıdır.

TEKÂMÜL NAZARİYESİ

Müellif: Mehmet Bayrakdar- islamansiklopedisi.org

Sözlükte "tamamlanmak, mükemmelleşmek" anlamındaki **kemâl** kökünden türeyen **tekâmül**, günümüz bilim ve felsefe dilinde Batı dillerindeki "évolution" karşılığı olarak kullanılmaktadır. Modern Arapça'da **istihâle, tahavvül, tatavvur, tebeddül** gibi kelimelerle

de ifade edilir. Tekâmül nazariyesi, canlılar dünyasında basitten karmaşığa veya ilkel olandan mükemmele doğru bir oluşum ve gelişim meydana geldiğini kabul eden ekol tarafından ileri sürülmüştür (Cemîl Salîbâ, I, 295, 556; Akarsu, s. 64-65; Bolay, s. 136-137). XIX. yüzyılda bilimin gelişmesiyle birlikte gerek yoktan yaratma fikrini gerekse -R. Chambers'in The Vestiges of the Natural History adlı eserinde (1844) savunulduğu gibi- yaratmanın evrimsel bir süreçte gerçekleştiğini kanıtlamaya yönelik çabalar karşısında canlıların ortaya çıkış ve türeyişinin Tanrı'nın değil tabiatın bir eseri olarak göstermeye çalışan araştırmalar hız kazanmıştır. Ludwig Büchner'in Kraft und Stoff (1855) ve Charles R. Darwin'in The Origin of Species (1859) adlı eserlerinde görüldüğü üzere yaratılışçılığa karşı çıkan bu tepkiler zamanla bilimsel faaliyetlerin ötesinde ideolojik bir boyut kazanmış ve tekâmül nazariyesi adı altında sistematik hale getirilmiştir. Darwin yanında Alfred Russell Wallace ve Thomas Henry Huxley'in düşünceleri bu evrim teorisinin esasını teşkil etmiştir. Darwin, en eski dönemlerinden itibaren insanların yabani hayvanları çiftleştirdiği ve evcilleştirdiği, bunun neticesinde söz konusu hayvanlarda fiziksel ve fizyolojik değişmeler gözlemlendiği düşüncesinden hareketle tabiatta doğal bir evcilleştirme fikrine ulaşmış, Galapagos adalarında bitkiler ve hayvanlar üzerinde yaptığı araştırmalar sonucunda doğal seçim, çevreye uyum, kalıtım ve cinsel ayıklama gibi etkenler altında bütün canlı türlerinin az sayıdaki ilkel canlı şekillerinden türeyerek yeni türlerin ortaya çıktığını varsaymıştır. Onun The Descent of Man adlı eserinde (1871) biyolojik açıdan insanın menşeini araması ve insanın bugünkü halinden çok daha ilkel olan maymunumsu bir varlıktan türediğini söylemesi Darvinizm diye adlandırılan evrim teorisinin özünü belirlemiştir.

Darwin'in ateist olmadığı, bu teorinin ideolojik hale gelmesinde büyük payı bulunan Thomas H. Huxley'in ise Tanrı'nın varlığı ve yaratıcılığı konusunda agnostik bir tutum takındığı bilinmektedir. Yeni Darvinciler'le bazı hücre bilimciler evrim fikrini ilmî açıdan kabul etmekle beraber dinî inançlarla ilişkilendirmemiştir. Richard Dawkins, Edward O. Wilson, Stephan Jay Gould ve Richard Lewontin gibi biyolog ve paleontologlarla Daniel C. Dennett gibi düşünürler evrim teorisini maddeciliğin gereği olarak görmüş ve yaratılışa dair dinî kabulleri reddetmiştir. Osmanlı düşünürlerinden Bahâ Tevfik, Beşir Fuad, Suphi Edhem ve Hüseyin Cahit (Yalçın) gibi isimlerle modern Arap yazarlarından Şiblî Şümeyyil, Selâme Mûsâ ve İsmâil Mazhar da bu sınıfa dahil edilebilir. Paleontolog P. Teilhard de Chardin, Henry Bergson, E. Sober, P. Briggs ve Alman zoologu W. Haeke gibi şahsiyetler, tekâmül nazariyesini tabiatta sürekli değişmeler olduğu fikrine dayandıran ve bu teoriyi Tanrı'nın hikmetiyle ilişkilendiren Lamarckçı anlayıştan hareketle evrimi bilimsel bir gerçeklik kabul etmiş ve bunu yaratıcı Tanrı inancına aykırı bulmamıştır. Âkil Muhtar, Seyyid Ahmed Han, Ferîd Vecdî ve Hüseyin el-Cisr gibi müslüman âlimler de evrimin Tanrı inancıyla ters düşmeyeceği kanaatindedir. Yoktan var etmeye inandığı halde yaratmanın ilâhî hikmet ve inâyet neticesinde evrimsel bir süreç izleyebileceğini, bunun akla aykırı olmadığını ifade eden İzmirli İsmail Hakkı, Ömer Nasuhi Bilmen ve Süleyman Ateş gibi müslüman fikir adamları bulunmaktadır. Ancak bunların sonuçta yaratıcıyı kabul etmeyen bir evrim anlayışını benimsemedikleri açıktır.

Semitik dine mensup düşünürlerin pek çoğu savunmacı veya uzlaştırmacı yaklaşımlara karşı çıkarak evrimi kökten reddetmiş ve her şeyin Tanrı tarafından ortaya çıkarıldığını savunmuştur. Natural Theology adlı eserinde saat örneğini vererek tabiatta rastlantının bulunmadığını ve kendi kendine meydana gelişin mümkün olmadığını ileri süren William Paley bu anlayışın öncüleri arasındadır. Sadece ilâhiyatçılar veya Tanrı'ya inanan bilim adamları değil bazı biyologlar da evrim teorisine eleştirel yaklaşmışlardır. Evrim çalışmalarıyla ünlü Alman biyologu August Weismann canlılardaki tohum (irsiyet) plazmasının sürekliliğini ileri sürmüş, içerisindeki öz sayesinde hücrenin kendini dış

faktörlerin etkisine karşı sürekli koruduğunu ve bozulmadan ileriki kuşaklara nitelikleriyle birlikte geçtiğini belirtmiştir. Yine Darwin'in çağdaşlarından jeolog Sir Charles Lyell türlerin sabit olup değişmediğini savunmuştur. Diğer taraftan fizikçi William Thomson, dünyanın yaşının tekâmüle elverişli olmadığı fikrinden hareketle tekâmülün hem bilimsel hem dinî açıdan kabul edilemeyeceğini söylemiştir.

1960 yılından itibaren Amerika'da Yaratılışçı Enstitü adıyla açılan kurumlara bağlı, çoğu Evangelist kiliselere mensup din ve bilim adamları evrim teorisine karşı ciddi eleştirilerde bulunmuştur. Mühendis Henry Morris ve Protestan teolog John C. Witcomb'un birlikte yazıp 1961'de yayımladıkları Genesis Flood adlı çalışma yaratılış fikrini işleyen en etkili eserlerden biridir. Eserde jeoloji ve fosiller açısından bir tekâmülün gerçekleşmediği, aksine bunların kutsal kitapta anlatılan yaratılışı doğruladıkları vurgulanmıştır. Evrim teorisine karşı ileri sürülen ve tabiatta Tanrı'nın düzenini gösteren "akıllı tasarım" kavramı biyolog Dean H. Kenyon ile Percival Davis'in ortaklaşa yazdıkları Of Pandas and People adlı kitapta (1989) önemle ele alınmıştır. Biyokimyacı Michael Behe de mikrobiyoloji ve hücre bilimi yönünden Darwin'in fikirlerinin yanlış olduğunu, hücredeki karmaşık yapıların bir teoriye indirgenerek açıklanamayacağını ifade etmektedir. İslâm dünyasında er-Red ʿale'd-dehriyyîn adlı eseriyle Cemâleddîn-i Efgānî, Huzûr-ı Akl ü Fende Maddiyyûn Meslek-i Dalâleti'yle Şehbenderzâde Ahmed Hilmi, Maddiyyûn Mezhebinin İzmihlâli isimli kitabıyla İsmail Fenni (Ertuğrul) ve Mehmet Ali Ayni evrim teorisini reddedenler arasındadır. XX. yüzyılda Yeni Darvinciler diye adlandırılan ilim adamlarınca evrim teorisi sadece canlıların değil sosyal hayatın oluşumunun açıklandığı genel bir nazariyeye dönüştürülmüş, tarih, sosyal hayat ve dinlerin ortaya çıkışı bu nazariye çerçevesinde açıklanmaya çalışılmıştır (sosyal evrim, sosyal Darvinizm). Herbert Spencer, Gustave Le Bon, Jean Deny, A. Ploetz ve A. Tille gibi düşünürlerin benimsediği bu yaklaşım Âsaf Nefî, Rıza Tevfik, Ahmed Şuayb ve Bedii Nuri gibi Türk aydınlar arasında da kabul görmüştür.

Tekâmül nazariyesini benimseyenler bunu doğrulamak için Antikçağ'a kadar geri gitmeye ve özellikle tabiatla ilgili düşüncelerinde oluşum, gelişim, değişim vb. kavramlara yer veren Anaximandros, Hipokrat, Empodokles, Aristo gibi düşünürleri Darwin'in öncüleri diye göstermeye çalışmışlarsa da bu yaklaşımı doğru saymak mümkün değildir. Nitekim Aristo'nun, felsefesindeki maddeye form ve hareket kazandıran etken sebep (Tanrı) kavramıyla evrimci teori bağdaştırılamaz. Bazı Batılı tarihçiler tekâmül, tatavvur, tebeddül, hayat mücadelesi ve tabiata uyum gibi kavramlara yer veren Nazzâm, Câhiz, İhvân-ı Safâ, Bîrûnî ve İbn Miskeveyh gibi müslüman düşünürleri de evrim teorisinin öncüleri arasında saymıştır. Friedrich Dieterici, 1878'de yayımladığı Der Darwinismus im Zehnten und Neunzehnten Jahrhundert adlı eserinde İhvân-ı Safâ'yı Darwin'in habercisi kabul ederken Eilhard Wiedemann, Câhiz'i örnek göstermektedir. Yine evrim teorisine ilgi duyan yazarlar Fârâbî'den İbn Sînâ'ya, Muhyiddin İbnü'l-Arabî'den Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'ye kadar birçok filozof ve sûfînin Darwin'in öncüleri kabul edilebileceğini düşünmüşlerdir. Ancak bunların Yeni Eflâtunculuk'a dayanan sudûr nazariyesinden hareketle oluşturdukları varlık mertebelerini veya insan ruhunun Tanrı'ya ulaşıncaya kadarki süreçte yaşadığı mânevî ve ahlâkî kemali ifade etmek üzere ileri sürdükleri devriyye nazariyelerinin yaratıcıya karşı çıkan günümüzün evrim teorisiyle bağdaştırılması mümkün değildir.

Bibliyografya

Câhiz, Kitâbü'l-Ḥayevân, IV, 24-26, 68-71, 73-74; VI, 133-134; VII, 77.

C. Darwin, The Descent of Man and Selection in the Relation to Sex, Princeton 1981.

a.mlf., On the Origin of Species, Cambridge 2000.

A. Weismann, Essays upon Heredity and Kindred Biological Problems, Oxford 1889, s. 81, 166-170.

H. de Vries, Die Mutationstheorie, Amsterdam 1901.

Sarton, Introduction, III, 1640.

Ömer Nasuhi Bilmen, Muvazzah İlm-i Kelâm, İstanbul 1959, s. 38-39, 145-146.

M. Ahmed Bâşümeyyil, el-İslâm ve naẓariyyetü Dârvîn, Kahire 1384/1964.

Cemîl Salîbâ, el-Muʿcemü'l-felsefî, Beyrut 1982, I, 295, 556.

Bedia Akarsu, Felsefe Terimleri Sözlüğü, Ankara 1984, s. 64-65.

Süleyman Hayri Bolay, Felsefi Doktrinler ve Terimler Sözlüğü, Ankara 1996, s. 136-138.

M. J. Behe, Darwin'in Kara Kutusu: Evrim Teorisine Karşı Biyokimyasal Zafer (trc. Burcu Çekmece), İstanbul 1998, s. 14-25.

Mehmet Bayrakdar, İslâm'da Evrimci Yaratılış Teorisi, Ankara 2002, s. 122-155.

L. A. Witham, Where Darwin Meets the Bible: Creationists and Evolutionists in America, Oxford 2002.

A. C. Ronan, Bilim Tarihi (trc. Ekmeleddin İhsanoğlu – Feza Günergun), Ankara 2003, s. 73.

Teoman Duralı, "Canlılar Bilimi ve Evrim Sorununun Teşrihi", Prof. Dr. Süleyman Hayri Bolay Armağan Kitabı, Ankara 2005, s. 179-191.

Atila Doğan, Osmanlı Aydınları ve Sosyal Darwinizm, İstanbul 2006.

B. Forrest, Understanding the Intelligent Design Creationist Movement, Washington 2007, s. 7.

M. J. S. Hodge, Before and After Darwin: Origines, Species, Cosmogonies and Ontologies, London 2008.

Caner Taslaman, Evrim Teorisi Felsefe ve Tanrı, İstanbul 2009.

Hüsâm Muhyiddin el-Âlûsî, "Naẓariyyetü't-teṭavvür fî iṭârihe't-târîḫî ve'n-naḳdî: Dirâse min vicheti naẓarin felsefiyye", Mecelletü Külliyyeti'l-âdâb ve't-terbiye, sy. 3-4, Küveyt 1973, s. 315-328.

E. Wiedemann, "Darwinistisches bei Gâḥiẓ", Sitzungsberichte der physikalisch-medizinischen Sozietät zu Erlangen, XLVII, Erlangen 1915, s. 130-131.

Muhammed Hamîdullah, "el-Meṣâdirü'l-İslâmiyye li-Darvîn fî naẓariyyetihî ʿan aṣli'l-envâʿ ve't-teṭavvür", ed-Dirâsâtü'l-İslâmiyye, XVI/4, İslâmâbâd 1981, s. 34-58.

Mehmet Ö. Alkan, "Osmanlı'da Darwinism ve Evrim Kuramlarına İlgi Üzerine", Toplumsal Tarih, sy. 187, İstanbul 2009, s. 20-27.

EVRİM VE ATEİZM: EVRİMSEL BİYOLOGLAR VE EVRİMCİLER ARASINDA ATEİST GÖRÜŞLER NEDEN DAHA YAYGIN?

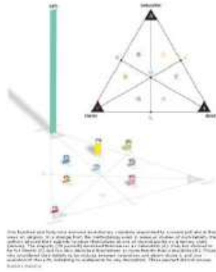
20 Ekim 2019-Çağrı Mert Bakırcı- evrimagaci

Daha önceden bilim insanları arasındaki ateizm oranlarını buradaki yazımızda anlatmıştık. Bu yazımızda, evrimsel biyologlar arasındaki ateizm oranlarına bakış atacağız:

https://youtu.be/FB6i7cp35Cw

American Scientist tarafından yapılan bir araştırmada, evrimsel biyologların inançları araştırılmıştır. Gregory W. Griffin ve William B. Provine tarafından yürütülen ve 149 profesyonel evrimsel biyolog üzerinde yapılan araştırma, ilginç sonuçlar çıkarmıştır.[1] Bu bilim insanları toplamda 28 farklı saygın ulusal akademiye üyedirler. Deneklerin uzmanlıkları şu bilim dallarından en az birini içermektedir: evrim, filogenetik, popülasyon genetiği, paleontoloji, paleoekoloji, paleobiyoloji, sistematik, organizma düzeyinde adaptasyon veya uyum başarısı.

Bu araştırmanın önemi ise, daha önceki çalışmalarda teizm (Tanrı+dini kitap kabulü) ile deizm (sadece Tanrı'ya inanç, dini kitapları reddetme) arasındaki farkın araştırmaya dahil edilmeyişinin aksine, teizm ile deizmin birbirinden net olarak ayrılmış olmasıdır. Deneklere, aşağıdaki görseldeki üçgen gösterilmiştir ve kendilerini inanç olarak teist, deist ve doğalcı (ateist) kutuplarından hangisine daha yakın hissettiklerini, harflerle belirtmeleri istenmiştir (örneğin "A" tamamen doğalcılığı gösterirken "E" deizmin de dahil olduğu ve ağır bastığı, teizmi dışlayan bir doğalcılığı temsil etmektedir).

Sonuçlara göre:

Evrimsel biyologların %78'i kendilerini "tamamen doğalcı" ("A") olarak nitelemiştir. Yani tüm evrenin sadece doğal ve bilinçsiz/yönlendirilmeyen süreçlerle işlediğini savunmaktadırlar.

3 tanesi ise teistik doğalcı ("B") olarak tanımlamıştır. Yani doğal süreçlerin bir yaratıcı tarafından kontrol edilmekte olduğunu savunmaktadırlar.

11 denek doğalcılığa yakın bir deizmi ("C") savunmaktadır.

2 tanesi kendisini teizme daha yakın olarak ("D") nitelemiştir.

10 evrimsel biyolog ise deizme daha yakın doğalcılığı ("E", "H" veya "J") tercih etmiştir.

Sadece 2 evrimsel biyolog kendisini tam bir teist olarak ("F") nitelemiştir.

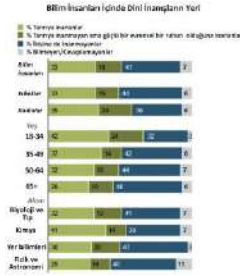
Hiçbir denek tam deist olduğunu ("I") söylememiştir.

Bu sonuçları birazcık birleştirecek olursak: **Evrimsel biyologların %87.7'si kendisini "natüralist" ("doğalcı") veya "natüraliste yakın"** olarak, yani doğanın hiçbir doğaüstü güç ile ilişkilendirilemeyeceğini düşünen kişi olarak tanımlamıştır. %2.3'ü "teist veya teizme yakın" olarak, %5.8'i ise "deist ve deizme yakın" olarak tanımlamaktadır. %2.7'si ise "diğer" ya da "cevap vermek istemeyen" kategorisinde değerlendirilmektedir.

Yani evrimsel biyologların inancı, teistik olmaktan çok deistiktir. Bir yaratıcı veya yönlendirici güce inanmaktadırlar; ancak canlıların ve evrenin kitaplarda tanımlandığı şekillerde ve kurallarda yaratıldığını çoğunlukla reddetmektedirler.

Bu araştırmalarla ilgili şu ufak parantezi açmakta fayda var: Elbette, araştırmada sorulan sorunun soruluş biçimi, verilen cevapları etkileyebilmektedir. Örneğin bir insana "Ateist misiniz?" diye sormak ile, "Natüralist misiniz?" diye sormak arasında fark bulunmaktadır. Örneğin "ateizm" daha ziyade bireyin din felsefesi çerçevesindeki konumunu belirlerken, "natüralizm" daha ziyade doğa felsefesi çerçevesindeki konumları ile ilgilidir. Bunlar birbirine çok yakın olsa da, sorunun soruluş biçimi cevapları etkileyebilmektedir. Örneğin kimi insan, kelimenin halk arasındaki olumsuz anlamı dolayısıyla kendini "ateist" olarak yaftalamaktan hoşlanmasa da, "natüralist" olarak nitelendirmekte bir sakınca görmeyebilir.

Buna rağmen, evrimsel biyologlar arasında teist ve deist oranlarının, bilim insanlarının geneline göre daha düşük olduğu söylenebilir. Öte yandan, Pew Araştırma Merkezi'nin sonuçlarına bakacak olursak, "biyoloji ve tıp", "kimya", "yerbilimleri" ve "fizik/astronomi" olarak kategorize edilen alanlardaki bilim insanları arasındaki ateizm oranları dikkate değer miktarda farklı değildir. Bu durum, aşağıdaki grafikte görülebilir:

Bilim insanları arasında dinî inançlar.Pew Research

Evrimsel Biyologlar Neden Daha Ateistik?

Evrimsel biyolojiyi, diğer bilim sahalarına göre farklı kılan nedir? Evrimsel biyologlar, insanlar da dahil olmak üzere bütün canlıların davranışlarını, özelliklerini ve hepsinden önemlisi biyolojik **kökenlerini** çalışmaktadırlar. Dolayısıyla bir çeşit **köken araştırmacısı** oldukları söylenebilir. Bir evrimsel biyolog, insanlığın kökenlerini, insan-öncesi zamanlardan itibaren, kategorik ve sistematik bir şekilde incelediği için, kaçınılmaz olarak dini inançları da hayvan davranışlarının bir parçası ve insanlarda kültürel evriminin bir ürünü olarak görecektir. Bu, onların profesyonel görüşüdür. Bu nedenle evrimsel biyologlar arasında ateizmin kısmen daha yüksek olması son derece normaldir.

Eğer Frans de Waal gibi etolog (hayvan davranış bilimcisi) ve evrimsel biyologların kitaplarını ve araştırmalarını okuyacak olursanız (bu konuda bir örnek olarak şu kitabı tavsiye ederiz), dini inançlarla özdeşleştirilen bütün ritüelistik davranışların, psiko-kütürel evrimin bir ürünü olarak açıklanabildiğini kendiniz de görebilirsiniz. Sadece insanlarda değil, yüksek bilişsel fonksiyonlara sahip, evrimsel olarak bize en yakın akraba olan türlerde de bu tip davranışların izlerine rastlamak mümkündür. İşte bu nedenle, **evrimsel biyologların %72 civarı, inançlarımızı insan evriminin bir ürünü olarak görmektedir.**

Bu noktada şunu anlamak çok önemli: **Evrimsel biyologlar, "inat" ya da "dinsizliğe hayran olmak" gibi nedenlerle inançlara uzak değillerdir! Ya da dinî inançları bağımsız**

gerçekler olarak değil de, insan evriminin bir ürünü olarak görmelerinin nedeni inançlı insanlara "kıllık yapmak" değildir. Bu, onların profesyonel meslekleri dahilinde vardıkları bir sonuçtur (ki hepsinin aynı sonuca varmadığı veya en azından inançların kökenleri ile ilgilenmediği de hatırlanmalıdır). Aksini iddia etmek, bir bilim sahasını olduğu gibi karalayan; gerçeklikten uzak; bilim insanlarını, uzmanlıklarını ve emeklerini ayaklar altına alan; üzerinde sağlıklı bir şekilde düşünülmemiş bir argümandır. Mümkünse, derhal terk edilmelidir.

Richard Dawkins'in Evrim Algısına Etkisi

Evrimin ateizm ile birmiş, aynı şeymiş gibi düşünülmesinin tek suçlusu, bilim karşıtları ve onların yalanlarına inanan insanların bilgisizlikleri değildir: Kimi zaman, bilim insanlarının kendileri de bu hataya düşerek bilimi bir ateizm aracı olarak kullanmışlardır. Bunun en güncel ve bariz örneklerinden biri Prof. Dr. Richard Dawkins iken, oldukça eski örneklerinden biri olarak "Darwin'in buldogu" lakaplı Thomas Huxley'dir. Bu kişiler, bilimin üstünlüğünü, gücünü ve tarafsızlığını savunacakları yerde, bilimsel gerçeklerin dini görüşler ile örtüşmemesinden ötürü tüm dinlerin hatalı, eksik, yanlış ve yok edilmesi gereken unsurlar olduğunu lanse etme, bilimi bu şekilde yüceltme yoluna girmişlerdir. Bu da, onların bilim camiasındaki güvenilirliklerini ve popüleritelerini azaltırken, halk arasındaki ünlerini katlayarak arttırmıştır.

Her ne kadar bu bilim insanlarının, özellikle de Richard Dawkins'in bilimi halka ulaştırma amacıyla yaptığı sayısız değerli çalışmayı takdir etsek ve yürekten desteklesek de, elde "ailenizin bilim insanı" olarak bilinen Carl Sagan, "halkın fizikçisi" olarak bilinen Richard Feynman, "belgesellerin babası" olarak bilinen David Attenborough gibi örnekler varken, Dawkins'e neden bu değerli bilim insanlarına olduğu kadar geniş bir kitlenin kucak açmadığının sebepleri üzerine düşünmekte fayda vardır.

Dawkins, halka bilimi anlaşılır kılmak konusunda çok kıymetli çabalara girişmekle birlikte, kendi şahsi inanç konumunu birçok sefer bilimsel meselelerin önüne geçirmekten veya bir tutmaktan kendini alamamıştır. Bu konuda Dawkins'in yönteminin "bilimin önünü kapatan engelleri açmak için bir zorunluluk" olarak değerlendirilmesi de mümkündür. Ancak elde bu çatışmaya girmeden de milyonlarca insanın gönlünü fethedebilmiş örnekler varken, Dawkins'in de açıkça ifade ettiği gibi "militan ateist" şeklindeki bir tutumun sadece belli (ve ortak görüşe sahip) bir kitleye hitap etmesi kaçınılmazdır.

Elbette Dawkins'in girişimlerinin de başka açılardan çok faydalı sonuçları olmuştur, bunu göz ardı etmemekteyiz: Birçok genci daha önce fark etmedikleri konularda aydınlatmış, yepyeni alanlarda sorgulamaya itmiş, onları bilim konusunda meraklandırmıştır. Ancak amaç bilimin halka ulaştırılmasıysa, Dawkins'in en iyi örnek olduğunu söylemek pek mümkün değildir. Carl Sagan örneğinin detaylarını buradan okuyabilirsiniz.

Tabii ki burada "esas amaçlar" da ön plana çıkmaktadır. Her şahsın koyduğu ideallerin amacı birbirinden farklı olabilir. Dawkins, belki de zaten yola çıkış amacı olarak sadece bilimin halka ulaştırılması ve anlaşılmasını değil, aynı zamanda ateizmin halk arasında yayılmasını ("dinlerden soğumayı ve uzaklaşmayı") belirlemiştir. Bu açıdan yaptıklarının amaçlarıyla birebir uyumlu olduğu düşünülebilir.

Buradaki bir diğer itiraz da, ateizmin dini objektivitenin doruğu olduğu yönünde yapılabilecek bir açıklama olabilir. Ateistik bir dünya görüşünün, şahsi inançlara dayalı bir dünya

görüşünden çok daha objektif bir tutum yarattığı fikrine kesinlikle katılıyor olsak da, bu noktada ateist olduğunu iddia eden şahısların eğitiminin ve konulara olan hakimiyetinin de çok önemli olduğunun altını çizmek gerekmektedir. Her ateist, Dawkins gibi alanında uzman değildir. Hatta çok büyük bir çoğunluğu değildir. Dawkins'in başarabildiğinin aksine, ateist kimliğiyle ortaya çıkanların bilimi savunmaya çalışması sırasında yaptıkları çok sayıda hataların, ateizm ile evrimsel biyolojinin aynı şeyler olduğunu düşünme hatasını arttırıcı bir etkiye neden olduğu anlaşılmalıdır.

Yani **ateist olmak, bilimden anlıyor olmayı beraberinde getirmemektedir.** Bu sebeple **aslolan bilimi tam olarak öğrenmek olmalıdır.** Bu öğrenme sürecinden sonra şahsi tutum olarak ateizm mantıklı geliyorsa, bu kişinin şahsi tercihidir ve anlayışla karşılanır. Kısaca, Evrim Ağacı olarak bize göre ön planda olması gereken bireylerin ateist yaklaşımları değil, bilimsel tutumlarıdır.

Sonuç olarak **evrimsel biyoloji camiasının Richard Dawkins'den ibaret olmadığı hatırlanmalı ve anlaşılmalıdır** (yukarıdaki araştırmalar da bunu net bir şekilde ortaya koymaktadır). Sadece bir veya birkaç kişiden yola çıkıp, bütün bir disiplini yargılamak, mantık safsatalarından Aceleci Genelleme'ye girmektedir ve bu safsatadan kaçınmak gerekir.

Sonuç

Evrimsel biyologlar, tüm bilim insanları gibi, doğadaki olay, olgu ve süreçleri tamamen doğal ve materyal (maddeci) nedenlerle açıklamaya çalışmaktadırlar. Bu, son derece normaldir; zira bu bilim insanlarının **görevi** budur. Doktorunuza gittiğinizde, "Dişinin ağrımasının nedeni, iki dişinin arasına bir perinin sıkışmış olmasıdır." demesini istemezsiniz, öyle değil mi? Doktorunuzun, ağrının sebebini tamamen doğal ve materyal nedenlerle açıklamasını ve sorunu çözmesini istersiniz.

İşte evrimsel biyologlar da, görev tanımlarına uygun olarak, insanın kökenlerini, davranışlarını ve doğasını doğal ve materyal nedenlerle izah ediyor diye onları küçümseyemez veya onlara kızamayız. Bilimsel metodoloji, yani uygulamaya söz verdikleri yöntem bunu gerektirmektedir. Evrimsel biyologlar, profesyonel mesleklerini ve onun gereksinimlerini icra etmektedirler. Gerçeği ortaya koymaktadırlar.

Şahsi inançları, her birimiz gibi, profesyonel mesleklerinin ortaya koyduğu gerçeklerden doğrudan etkilenmektedir. Bu demek değildir ki Dünya çapında, birbiriyle tamamen bağımsız arka planlardan gelen on binlerce evrimsel biyolog, gerçekleri kendi inançlarına göre şekillendirmekte, "küresel bir komplonun parçası olmakta" ve yalanlar uydurmaktadır. Asla!

Tam tersine, evrimsel biyologlar da, fizikçiler, matematikçiler veya coğrafyacılar gibi, araştırmalarının sonuçlarını kamuya ve bilim camiasına açık şekilde ortaya koymaktadır. Asırlara yayılan bu kolektif bilgi, insanların ve diğer tüm canlıların var oluş ve kökenlerinin, tamamen doğal yollarla açıklanabildiğini, tartışmaya yer bırakmaz bir şekilde ortaya koymaktadır.

Dahası, bilim insanlarının genelinde de ateizm oranları, teizm ve deizm oranlarından çok farklı değildir. Halk arasında teizm ve deizmin daha baskın olması, bilim insanlarının göreli olarak daha ateist kalmasına neden olmaktadır. Ancak bu, bilim insanlarının genelinin ateist olduğu iddiasını geçerli kılmamaktadır. Böyle bir şey, bilimsel araştırmalardan gelen verilerle desteklenmemektedir.

Evrimsel biyologların ezici çoğunluğu dini inançların evrimin bir ürünü olduğunu düşünmektedir. Yani buradaki yazımızdan da görebileceğiniz gibi, inanma ihtiyacı bir evrimsel adaptasyondur. Spesifik detayları ise kültürel evrimin bir parçasıdır.

Kaynaklar ve İleri Okuma

G. F. Graffin, et al. Evolution, Religion And Free Will. (6 Şubat 2017). Alındığı Tarih: 7 Ağustos 2020. Alındığı Yer: American Scientist | Arşiv Bağlantısı

BİLİM VE ATEİZM: BİLİM İNSANLARININ ÇOĞU ATEİST Mİ?

26 Şubat 2018- Çağrı Mert Bakırcı- Görsel Çevirmen: Deniz Kaya -evrimagaci

Dünya genelinde, özellikle de bilimsel gerçeklerin halk arasındaki kabulünün ortalama altı seviyede olduğu ABD ve Türkiye gibi ülkelerde, halkın evrimi anlama ve onu, var oluşun kökenlerini izah eden bir doğa yasası olarak kabul etme oranları **artmaya** başladıkça, bilim düşmanları ve gerici kitleler aracılığıyla evrimi ya da genel olarak bilimi "ateizm" ile eşdeğer gösterme çabalarında da bir artış gözleniyor. Bu nedenle, bir bilim sahası olan evrimsel biyolojinin ve genel olarak bilimin ateizm/teizm konusundaki tutumuna bir bakış atmakta ve bazı yanlış anlaşılmaları netleştirmekte fayda görüyoruz. Zira evrimin bilim insanları arasında kabul görmediği ve/veya bilim insanlarının genellikle ateist oldukları yönünde çok ciddi yalanlar halk arasına düzenli olarak yayılıyor.

Bu yalanların amacı, bilime ısınmaya başlayan toplumları bilimden ve sorgulamadan uzak tutmak. Sosyal medyada da bu propagandanın sıklıkla karşımıza çıkıyor olması, bu yazının elzem olduğunu gösteriyor. Bu yalanları tamamen ve kökünden kazımak, ülkemizin insanlarının bilime olan önyargılarını kırması için çok büyük bir adım olacaktır diye düşünüyoruz.

https://youtu.be/udOGPOOCrDk

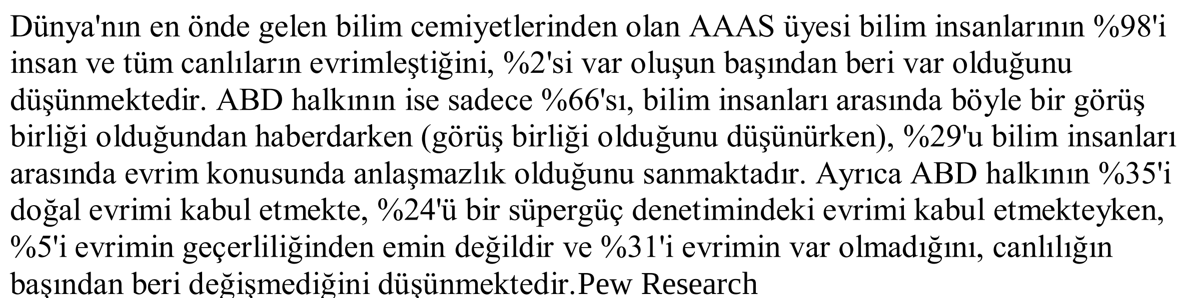
Evrimin Bilim İnsanları Arasındaki Kabulü

Öncelikle, evrimin bilim insanları arasındaki kabulünden başlayalım. Şunu çok iyi anlamak gerekiyor ki, bilimde bir teori, sırf çeşitli inançları çürütüyor veya onları destekliyor diye bilim insanları tarafından kabul görüp, reddedilmez. Bilimsel teoriler, şahsi inançlarla olan ilişkilerinden ötürü değil, bilimsel değerlerinden ötürü kabul görür veya reddedilirler. Elbette ki tekil bilim insanlarının tekil görüşleri, çeşitli bilimsel teorilere yakınlıklarını veya uzaklıklarını etkileyebilir. Ancak bilim camiasının profesyonel ortak görüşü (konsensusu) söz konusu olduğunda, şahsi inançların bilimsel gerçeklerin kabulü üzerindeki etkisi önemsenmeyecek kadar azdır.

Halk arasında böyle bir yargı olmasa da, bilim insanları evrimin gerçek olduğunu kabul etmektedir.Pew Research

Evrim Teorisi de, diğer bilimsel teoriler gibi, din ile olan ilişkisinden ötürü değil, somut bir gerçeği ortaya koyduğu için kabul edilmektedir. Ne var ki, buradaki yazımızda da detaylıca izah ettiğimiz gibi, bilim camiasının Evrim Teorisi'ni kabul etmesi hiç de aceleyle veya kolay olmamıştır. Tam tersine, son derece ateşli ve çok sayıda üst düzey bilim insanını barındıran kavgalara ve anlaşmazlıklara sebep oldu. Bunun bir kısmı kişisel çekememezlikler ve şahsi inançlara dayalı nedenlerle olduğu gibi, büyük çoğunluğu bilim camiasının genel şüpheci ve sorgulayıcı tavrının etkisinden kaynaklandı.

Dünya'nın en önde gelen bilim cemiyetlerinden olan AAAS üyesi bilim insanlarının %98'i insan ve tüm canlıların evrimleştiğini, %2'si var oluşun başından beri var olduğunu düşünmektedir. ABD halkının ise sadece %66'sı, bilim insanları arasında böyle bir görüş birliği olduğundan haberdarken (görüş birliği olduğunu düşünürken), %29'u bilim insanları arasında evrim konusunda anlaşmazlık olduğunu sanmaktadır. Ayrıca ABD halkının %35'i doğal evrimi kabul etmekte, %24'ü bir süpergüç denetimindeki evrimi kabul etmekteyken, %5'i evrimin geçerliliğinden emin değildir ve %31'i evrimin var olmadığını, canlılığın başından beri değişmediğini düşünmektedir.Pew Research

Ne var ki bu kavgaların hiçbiri, mesleği profesyonel bir şekilde gerçekleri araştırmak ve ortaya koymak olan bilim insanlarının nihayetinde evrimi bir doğa yasası, Evrim Teorisi'ni ise bu yasanın en güçlü açıklaması olarak görmesi önünde bir engel teşkil etmedi. Evrimin somut bir gerçeklik olduğu anlaşıldıktan sonra, Evrim Teorisi'nin bu yasayı ne kadar güçlü bir şekilde izah edebildiği çok geçmeden anlaşıldı. Günümüzde de, **evrimin bilim insanları arasındaki kabulü %90'ın üzerinde, biyologlar arasındaki kabulü ise %99'un üzerindedir.** Yani evrimin bir gerçek olması konusunda bilim insanları arasında dikkate değer hiçbir tartışma bulunmamaktadır.

Bilim İnsanları Arasında Teizm, Deizm ve Ateizm

İkinci olaraksa söylenmesi gereken en önemli nokta, evrimin kabulünün inanç veya inançsızlık ile doğrudan bir ilgisi olmamasıdır. Özellikle de bilim insanları arasında... 2009 yılında Pew Araştırma Merkezi tarafından bilim insanları arasında yapılan bir araştırmaya göre, **bilim insanlarının** %33'ü kutsal kitaplarda anlatılan Tanrı'ya inanmaktadır (yani **teist**tir).[2] Yine bilim insanlarının %18'i, kutsal kitaplara inanmasalar da, bir yaratıcıya inanmaktadırlar (yani **deist**tirler). Bu veriden görülebileceği üzere, **bilim insanları arasında "inançlı olma" oranı %51 dolaylarındadır.**

Aynı araştırmanın sonuçlarına göre, bilim insanlarının %41'i kendilerini hem kutsal kitaplara, hem de yaratıcı bir güce inanmayan, yani **ateist** olarak; %7'si ise "kararsız" veya "diğer"

olarak tanımlamıştır. Bu açıdan bakılacak olursa, **bilim insanları arasında ateist, bilinemezci (agnostik) ve diğer olanların (bunlara kolaylık olması için kısaca "ateist" diyelim) oranı %49'dur.**

Bu veriler, kimi zaman evrim karşıtları ve bilim düşmanları, kimi zamansa aşırı fanatik ateistler tarafından ileri sürülen bir diğer hatalı iddiayı çürütmektedir: **Bilim insanlarının çoğu, inançsızlardan veya ateistlerden oluşmamaktadır. Dolayısıyla "Bilim insanı dediğin ateist olur." gibi bir genelleme doğru değildir.**

Bilim insanları arasındaki inanca yönelik görüşlerle ilgili tek araştırma Pew Araştırma Merkezi'ne de ait değildir. 2015 yılında Rice Üniversitesi tarafından Fransa, Hong Kong, Hindistan, Tayvan, Türkiye, ABD ve İngiltere'deki bilim insanları arasında yapılan bir çalışmaya göre, teist/ateist oranının yine %50'ye %50 civarındadır.[1] Hindistan, İtalya, Tayvan ve Türkiye'deki bilim insanları arasında inançlılık oranı daha yüksektir; ama araştırmadaki diğer ülkelerde daha düşüktür. Dolayısıyla bu konudaki veriler, birbirinden çok farklı dokuda olan ülkelerde yapılmasına rağmen, tutarlılık göstermektedir.

Bir İstisna...

Bu genel gidişata bir istisna olarak, Nature dergisi editörüne Edward Larsson ve Larry Witham tarafından gönderilen 23 Temmuz 1998 tarihli şu araştırma mektubu gösterilebilir:[3]

Nature dergisinde yayımlanan bu mektuba göre, "üstün" bilim insanlarının çoğunluğu ateist (%72.2) veya de facto ateist ve agnostiktir (%20.8). Sadece %7'si teisttir.

Bu mektupta anlatılan bir çalışmaya göre, ABD Ulusal Bilimler Akademisi üyesi olan 1000 adet "üstün" bilim insanı üzerinde yapılan çalışmada:

Tanrı'ya inanmayanların (mutlak ateistlerin) oranı %72.2,

Şüphe duyanların (agnostiklerin ve de facto ateistlerin) oranı %20.8,

Teist oranları da %7 civarında çıkmıştır.

Ancak bu "üstün bilim insanı" tanımı rastgele yapıldığı ve örneklem kısmen daha küçük olduğu için, bu araştırmaya birazcık dikkatli yaklaşmakta fayda var. Her ne kadar araştırma, 1914 yılında yapılan bir çalışmayı tekrar edip, ateist oranlarının arttığını iddia etse de, araştırmanın 1998 tarihli olduğu ve daha önceden bahsettiğimiz çalışmalardan birazcık eski olduğu da vurgulanmalı. Son olarak, bu bir makale olarak değil, bir "mektup" olarak yayınlanmıştır. Ancak yayınlayan editörün Nature dergisi editörü olması, bu mektubu neredeyse akademik makale düzeyinde görebilmemize neden olmaktadır. Tüm bunlar bir arada değerlendirilmelidir.

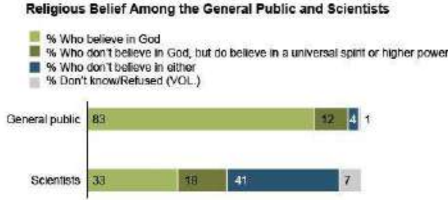
Araştırmanın kitaplaştırılmış bir versiyonu ücretsiz ve İngilizce olarak buradan okunabilir.

Bilim İnsanları ve Genel Halk Arasındaki Uyumsuzluk

Peki o zaman bilim insanlarının genellikle ateist olduğuna yönelik "mit" nereden kaynaklanmaktadır? İfade hatasından... Bilim insanları arasında ateizmin daha yaygın olduğuna yönelik düşünce, bilim insanları ile genel halk arasında inançlara yönelik

uyumsuzluktan kaynaklanmaktadır. Bilim insanları ile genel halk arasında inanç oranlarında görülen uyumsuzluk, hatalı bir şekilde, sanki bilim insanlarının çoğu ateistmiş gibi lanse edilerek, yanıltıcı bir forma sokulmaktadır.

Aslında olan şudur: **Yapılan tüm araştırmalar, bilim insanları arasındaki ateist ve agnostik oranlarının, genel popülasyona göre daha yüksek olduğunu göstermektedir.** Bu durum, aşağıdaki grafikte net bir şekilde görülmektedir:

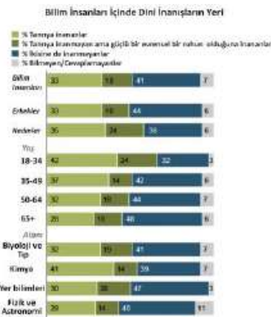

Bilim insanları ve genel halk arasında dinî inançlar. Genel halkın %83'ü teist, %12'si deist, %4'ü ateist iken; bilim insanlarının %33'ü teist, %18'i deist, %41'i ateisttir.Pew Research

Bu, bilim insanlarının genelinde böyledir. Bilim insanları, genel halka kıyasla ateizme daha yakındır.

Evrimsel biyologlar arasında da bu durum farklı değildir. **Evrimsel biyologlar arasında** teist ve deist oranlarının, bilim insanlarının geneline göre daha düşük olduğu (yani ateizm oranlarının daha yüksek olduğu) söylenebilir. Evrimsel biyologlar arasında ateizmin neden daha yaygın olduğunu buradaki yazımızdan okumanızı önemle tavsiye ederiz.

Öte yandan, Pew Araştırma Merkezi'nin sonuçlarına bakacak olursak, "biyoloji ve tıp", "kimya", "yerbilimleri" ve "fizik/astronomi" olarak kategorize edilen alanlardaki bilim insanları arasındaki ateizm oranları dikkate değer miktarda farklı değildir. Bu durum, aşağıdaki grafikte görülebilir:

Bilim insanları arasında dinî inançlar.Pew Research

Bilim insanlarının genelinin dinleri reddetmesiyle ilgili birçok araştırma bulunmaktadır. 1914 senesinde James H. Leuba tarafından yürütülen bir araştırmada rastgele seçilmiş 1000 bilim insanından %58'inin "Tanrı'nın varlığını reddettiği veya varlığına şüpheyle yaklaştığı" (ateist veya agnostik olduğu) ortaya çıkmıştır. 1996 yılında tekrar edilen çalışmada da %60.7'sinin bu cevabı verdiği görülmüştür. Nature dergisinde yayınlanan bir araştırmaya göre bu zamanlardan beridir bilim insanları arasındaki inançsızlık %52'den %72'ye kadar artmıştır.

Ancak Amerikan Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi, bu araştırmaların sonuçlarının bilim insanlarının "ateist" olduğu düşüncesinin çıkarılması için yetersiz olduğunu savundukları bir bildiri yayınlamışlardır. Bilimin en güçlü savunucularından olan bu merkez, soruların sorulma biçiminin bilim insanlarının verecekleri cevapları çok ciddi şekilde etkileyeceğini savunmaktadırlar.

Sonuç

Bilim insanlarının genelinde de ateizm oranları, teizm ve deizm oranlarından çok farklı değildir. Halk arasında teizm ve deizmin daha baskın olması, bilim insanlarının göreli olarak daha ateist kalmasına neden olmaktadır. Ancak bu, bilim insanlarının genelinin ateist olduğu iddiasını geçerli kılmamaktadır. Böyle bir şey, bilimsel araştırmalardan gelen verilerle desteklenmemektedir.

Birçok büyük bilim insanına ait çizimler, Newton'un enfes sözüyle daha da farklı bir anlam kazanıyor...ZenPencils

İleri Okuma

Peki, tüm bu gerçekler ışığında bilimin ateizm ile ilişkilendirilmesinin nedeni nedir? Bu sorunun yanıtını, buradaki yazımızdan okuyabilirsiniz.

doi: 10.47023/ea.bilim.5339

Kaynaklar ve İleri Okuma

1-E. H. Ecklund, et al. (2016). Religion Among Scientists In International Context: A New Study Of Scientists In Eight Regions. Socius. doi: 10.1177/2378023116664353. | Arşiv Bağlantısı

2-B. Wormald. Scientists And Belief. (5 Kasım 2009). Alındığı Tarih: 7 Ağustos 2020. Alındığı Yer: Pew Research Center's Religion & Public Life Project | Arşiv Bağlantısı

3- E. J. Larson, et al. (1998). Leading Scientists Still Reject God. Nature, sf: 313-313. doi: 10.1038/28478. | Arşiv Bağlantısı

EVRİM, HALK ARASINDA NE KADAR KABUL EDİLİYOR?

2 Ekim 2012- Çağrı Mert Bakırcı-evrimagaci

Evrimin Halk Tarafından Kabulünde Türkiye Sonuncu!

Bu artık biraz eski bir araştırma olsa da, Türkçeye kazandırmak ve paylaşmak istedik. Dünya'nın refah düzeyi, bilime erişim kolaylığı, eğitim düzeyi, araştırma yoğunluğu en yüksek olan ülkelerde, Evrim Kuramı'nın halk tarafından kabul edilme oranlarının son derece yüksek düzeylerde olduğunu biliyor muydunuz?

New Scientist dergisinde 2006 ve 2008'de yayınlanan araştırmada insanların ilkin hayvan türlerinden evrimleştiğinin kabul edilip edilmediği halka sorulmuştur. 35 ülkede yapılan, yukarıda ise 18 ülkenin sonuçlarına yer verilen grafikte de görüldüğü gibi, çubukların mavi kısımları bir ülkede evrimin kabul edilme oranını gösterirken, pembeler emin olmayanları, yeşiller ise evrimi kabul etmeyenleri göstermektedir.

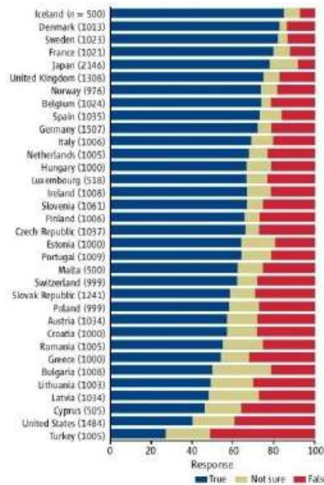
Yapılan araştırmada, her ne kadar Orta Doğu ülkelerinden sadece Türkiye'ye yer verilmiş olsa da, ülkemizde Evrim Kuramı'nın, diğer tüm ülkelere göre çok daha az kabul edildiği görülüyor. İkinci sırada yer alan ABD ise, tutucu propagandaların merkezi olmasıyla meşhur bir ülke.

İzlanda, Danimarka, İsveç, Fransa, Japonya ve İngiltere gibi ülkelerde evrimin halk arasındaki kabul yüzdeleri 80 puandan yüksek olabilmekteyken Türkiye'de bu yüzde 25 puan civarındadır. ABD'de ise evrimin kabul edilirliği %40 dolaylarındadır. Bu durum, ilk etapta toplumun kültürel normlarıyla bilimsel anlayışı arasında bir ilişki olduğu fikrini akla getirmektedir.

Ancak elbette istatistiki bir araştırmanın tek açıdan ele alınması doğru olmayacaktır. Ekonomik durum, bilime verilen değer, bilimin halka indirilmesi için verilen uğraşlar, eğitim sistemi ve içeriği, eğitim düzeyi, okuma yazma oranları ve daha nice faktör bir ülkenin bilimsel bir gerçeği kabul etme oranlarını etkilemektedir. Araştırmanın sonuçlarına göre, bir ülkede yukarıda sayılan parametreler ve ilişkili diğer değişkenlerin değeri arttıkça, halkın bilimsel gerçekleri kabullenişi artıyor.

Unutmadan söyleyelim ki bu araştırmalar bilimin herhangi bir dalında araştırma yürütmeyen, sıradan halka dayanıyor. Zira bilim insanları üzerinde yapılan araştırmalarda Evrim Kuramı'nın kabul ediliş oranı, ülkeden bağımsız olarak %95-99 arasında seyrediyor. Bu yüzde biyologlar arasında %99 civarındayken, temel bilimlerin genelinde %95 üzerinde seyrediyor. Mühendislik gibi biyoloji ile çok yakından ilgilenmeyen, uygulamalı bilim dallarında çalışan bilim insanlarını katan araştırmalarda bu oran %85-90 civarına düşse de, yine de ezici çoğunluğu değiştirmiyor. Bu konuda kapsamlı bir analizimizi buradan okuyabilirsiniz.

Benzer bir Science araştırmasının sonuçlarını aşağıdaki tablodan inceleyebilirsiniz; sonuç değişmiyor:

Belirtmek gerekir ki burada verilen araştırmada, sonuçları görülen soru "İnsanlar, geçmişte yaşamış diğer hayvanlardan ortaya çıkmışlardır [gelişmişlerdir]." sorusuna katılıp katılmamayı ölçecek şekilde sorulmuş. Biliniyor ki insanların kendilerini diğer hayvanlardan ayrı bir yere koyma tutkusu, Evrim Kuramı'nı da kısmen kabul edip, kısmen reddetme durumunu doğuruyor. Özellikle gelişmiş ülkelerde, sıradan halktan birçok insan, evrimin diğer canlılar için doğru olduğunu çok daha yüksek yüzdelerle kabul ederken, insana evrimin

uygulanmasının doğru olmadığını belirtiyorlar (ki bu bilimsel olarak hatalıdır; insan biyolojik açıdan diğer hayvanlardan farklı değildir).

Ulusal Varlığa Bağlı Olarak Halk Arasında Evrimin Kabul Edilmesi

Aşağıdaki harika grafikten de görülebileceği gibi, bir ülkenin varlık düzeyi, dolayısıyla eğitim düzeyi arttıkça ve toplumsal buhranları azaldıkça, evrim gibi bilimsel gerçeklerin kabul edilme yüzdesi de artmaktadır.

Calamities of Nature

Örneğin İzlanda, İsveç, Birleşik Krallık, Belçika, Danimarka, Hollanda, Almanya, İrlanda, İsviçre, Fransa, Japonya gibi ülkelerde evrimin halk arasındaki kabulü %70-80 düzeyindedir. Buna karşılık, Türkiye, Kıbrıs, Litvanya, Latviya, Bulgaristan gibi düşük gelire sahip ülkelerde evrimin kabulü de son derece düşüktür. Türkiye'de her ne kadar evrimin kabulü tüm modern ülkeler arasında sonuncu olsa da, kişi başına düşen GSMH da eşit derecede düşüktür ve dolayısıyla genel eğilime tam olarak uymaktadır. Bu bakımdan, ülkemizdeki evrim düşmanlığının anormal olmadığı söylenebilir. Ülkemiz, en azından bu iki parametre arasındaki ilişkiye uygun davranmaktadır.

Bilim ve teknolojide olduğu gibi GSMH konusunda da liderler arasında bulunan ABD ise bu eğride son derece uç bir noktada bulunmaktadır. Ülkenin gelir düzeyi aşırı yüksek olmasına rağmen, halkında bilimsel gerçeklere karşı ciddi bir karşıtlık bulunmaktadır.

Bilimsel Gerçeklere Alışmalıyız!

Bir hayvan türü olduğumuz gerçeği, utandırıcı veya ayıp değildir. Utandırıcı ve ayıp olsaydı bile, gerçek değişmezdi. "Hayvan" sözcüğü birçok dilde "akılsız, aptal, düşük seviyeli" gibi nitelemeler için kullanıldığı için, biyolojik anlamını kabullenmek güçleşmektedir. İnsanlar, omurgalı oldukları gerçeğini reddetmezler, reddedemezler. Omurgalılar, Hayvanlar Alemi altındaki taksonomik bir şubedir. Omurgalı olup da hayvan olmayan hiçbir canlı yoktur. Dolayısıyla insanın da kaçarı yoktur. Omurganız olduğunu reddedemezsiniz. Benzer şekilde, hiçbir insan memeli olduğunu inkar edemez. İnanmıyorsanız, çıplak şekilde aynaya bakabilirsiniz: memeleriniz var! Memeliler, Hayvanlar Alemi altındaki taksonomik bir sınıftır. Memeli olup da hayvan olmayan hiçbir canlı yoktur. İnsan da, istisna değildir. Dolayısıyla bu gerçeğe alışın: insanlar, hayvandır.

Bunun ötesinde, Omurgalılar Şubesi'nin Memeliler Sınıfı içerisinde Evrim Ağacı'nın insana doğru giden dalına biraz daha odaklanacak olursanız, bir alt basamakta insanın bir maymun türü olduğunu görürsünüz. Yine, "maymun", "şabalak, aptal hayvan" anlamına gelmez. Maymunlar (Simiiformes), Hayvanlar Alemi altındaki bir takımdır. Maymun olup da hayvan olmayan hiçbir canlı yoktur. İnsan da, istisna değildir. Hatta insan, daha spesifik olarak bir Kuyruksuz Maymun'dur. İnanmıyorsanız, ayna karşısında poponuza bakabilirsiniz. Kuyruğunuz yoktur! Ancak kuyruğunuzdan artakalan bir kuyruk sokumuna sahipsiniz (bu bölgeye ve kemiğe laf olsun diye "kuyruk sokumu" denmiyor). Bu konular hakkında yetişkinlere yönelik bir açıklamamızı buradan, çocuklara yönelik bir açıklamamızı da buradan okuyabilirsiniz.

Eğer ki bilimsel platformda modern ülkeleri bir nebze olsun yakalamak istiyorsak, evrimi bir an önce anlayıp, anlatıp, uygulamaya başlamamız gerekiyor. Evrim, modern bilimi kökünden

değiştirdi ve şimdi, temel bilimlerin ötesine geçerek mühendisliği, mimarlığı, ekonomiyi de değiştirmeye başladı. Geleceğin en önemli teorileri, keşifleri, icatları evrimsel algoritmalar ve evrimsel düşünce sisteminin birer ürünü olacak.

Evrim, bilim camiasında tartışması olmayan bir şekilde kabul görmekte; halk arasındaki kabulü de Türkiye'de dahil olmak üzere tüm dünyada hızla artıyor. Ancak bunu halk geneline yaymak ve sürdürmek zorundayız. Eğer ki modern ülkelerin bir sonraki atılımlarının rüzgarının bir parçası olmak istiyorsak, işe evrim ve genel olarak temel bilimlerden başlamak zorundayız.

Ya da, bir 200 sene daha geriye sıçrayabiliriz.

Tercih bizim.

ATEİSTLERİN HEPSİ EVRİMİ TESADÜFE HAVALE ETMİYOR MU?

HacıYusuf-26.11.2016-sorularlaislamiyet

Soru Detayı

- Bazı ateistlerle evrimi tartışırken tesadüf kelimesini kullandığımda şiddetle tepki gösteriyorlar. Ateistler evrimi tesadüfe havale etmiyor mu? Yoksa sadece temelini mi tesadüfe havale ediyor?
- Evrimcilerin tamamı evrimi tesadüfe mi havale ediyor? Yoksa görüş farklılıkları var mı?
- Biraz açıklayabilir misiniz?

Cevap: Değerli kardeşimiz,

Önce ateistin manasına bakalım.

Ateist; bir yaratıcıya ve ruhani varlıklara inanmayan, bütün dinleri reddeden kimsedir. Ateizm ise, inançları ve bütün dinleri reddeden bir felsefî düşünce tarzıdır.

Şimdi ateist bir düşüce tarzını benimseyen bir kimse, herhangi bir varlığın meydana gelişini veya bir olayın teşekkülünü, mesela bir yumurtadan kuşun çıkmasını nasıl açıklayacaktır?

Onu yapan bir yaratıcıyı kabul etmediğine göre, bunu ya tesadüfe ya tabiata verecek ya da o olayın kendi kendine meydana geldiğine inanacaktır. Yani bir Allah’a inanmayan bir kimse, ya tesadüfe ya tabiata veya kendi kendine meydana gelmiş olmaya inanacaktır. Bunun haricinde bir ihtimal var mıdır? Yoktur.

Mesela, bir yumurtadan kuşun veya civcivin meydana gelmesi için; ilim, irade ve kudret gerekir. Tesadüfte bu sıfatlar yoktur.

Kendi kendine olma da mantıken mümkün değildir. Çünkü kendisi mevcut olmayan bir şey, ortada yok iken kendisini nasıl yapacaktır? Bu tamamen mantık dışı hurafe bir düşüncedir.

Tabiat ise canlı ve cansız varlıklardan meydana gelmektedir. Tabiatta cansız olan su, hava, güneş ve toprakta da bu ilim, irade ve kudret sıfatları yoktur. Dolayısıyla onların da yumurtadan bir canlı meydana getirmesi mümkün değildir.

Canlılar içerisinde de en akıllı, şuurlu ve kudret sahibi insandır. Yumurtadan kuşu veya civcivi meydana getirsek, bizim getirmemiz lazım. Hâlbuki biz yumurtaya hiç müdahale edemiyoruz.

Yumurtanın içerisindeki sarı ve akından Cenab-ı Hak, belli bir sürede kuş yavrusunu veya civcivi yaratıyor. Bunun başka izah tarzı olamaz.

Bir varlığın tesadüfen meydana geldiğini veya tabiatın eseri olduğunu ya da kendi kendine meydana geldiğini vehmedenler, vicdanen de bunların civcivi meydana getiremediğini bilmektedirler. Fakat Allah'a inanmamak için kendilerini bir takım hurafelerle kandırıyorlar.

Kısaca söylemek gerekirse, Allah'a inanmayan ateistler, gerek evrim meselesini ve gerekse herhangi bir olayı ya tesadüfe vermekte ya tabiata havale etmekte ya da o şeyin kendi kendine ortaya çıktığına inanmaktadırlar.

Allah'ın varlığına, O'nun sonsuz ilim, irade ve güç sahibi olduğuna inananlar ise, atomdan galaksilere kadar her şeyin Allah'ın idare ve tasarrufunda olduğunu bilirler ve kabul ederler. Tesadüf, tabiat ve kendi kendine meydan gelme gibi düşüncelerin bir hakikate dayanmadığını kabul ederler.

BİLİM ADAMLARININ ÇOĞU EVRİMİ NİÇİN KABUL EDİYOR?

sorularlaislamiyet

Bir okuyucumuz aşağıdaki soruları yöneltmiş:

"**Bilim adamlarının neredeyse tamamı evrim teorisini kabul etmektedir. Sadece dine inananlar kabul etmemektedir. Evrimi kabul eden bu bilim adamları nasıl yanılıyor olabilir?** Üstelik bu kişiler sıradan insanlar değil bilim adamlarıdır. Eğer inançsız oldukları için bu teoriyi savunuyorlar derseniz, o zaman bu adamlar niye inkar ederek cehennemi nasıl göze alıyorlar? Bir insan özelliklede bilim adamıysa nasıl bile bile inkar edebilir ki? Bu akla ve mantığa sığar mı?"

Önce neyin tartışmasının yapıldığını bilmek gerekir. Daha açık olarak, evrim tartışmasını iyi anlamaya ihtiyaç vardır.

Evrim kelimesi; başkalaşma, farklılaşma, kademeli olarak gelişme, değişme, ilerleme ve evolüsyon gibi aralarında değişik farklar bulunan pek çok kelime, tâbir ve deyim yerine kullanılmaktadır.

Materyalist evrimciler, bütün canlıların silsile halinde birbirinden tesadüfen meydana geldiğini ileri sürmektedirler.

Bugün için yapılabilen tespitlere göre; bitkilerin, hayvanların ve insanların, yani canlıların tamamının genetik yapısında dört temel molekül yer alır. Bunlar; Adenin, Guanin, Sitosin ve Timin'dir. Bu moleküllerin yapılarını da; karbon, hidrojen, oksijen, kükürt, fosfat ve azot atomları teşkil eder.

Canlıların genetik yapı bakımından hangi elementlerden meydana geldiğini ortaya koyma bilimin görevidir. Bunların neye işaret etiğini yorumlama ise, bilimsel bilginin görevi değildir. Bunu yorumlama; insanın inancına, ideolojisine, felsefî görüşüne ve metafizik düşünce gibi kültür değerlerine bağlıdır.

Kütüphanelerimizi dolduran kitaplar, alfabenin 29 harfinden meydana gelmiştir. Bütün kitaplarda harflerin ayni oluşundan hareketle, kitapların birbirinden meydana geldiği düşüncesi bilimsel değildir. Aynı şekilde, kâinattaki bütün varlıkların da 114 elementten meydana gelmiş olmasının, onların hepsinin silsile halinde birbirinden hâsıl olduğu iddiası bilimsel bir yaklaşım olamaz.

Canlıların genetiğindeki elementlerin benzerliğini, onlar ideolojilerinin gereği, bütün varlıkların silsile halinde ve tesadüfen birbirinden meydana geldiğine gerekçe gösteriyorlar. Biz de bilimsel yoldan hiç ayrılmayarak, göğsümüzü gere gere diyoruz ki, canlılarda elementlerin benzerliği, onları yaratanın birliğine ve varlığına en büyük delildir. Biz nasıl ki, 29 harfle, istersek **"Balık",** istersek **"At"** ya da **"İnsan"** yazabiliyoruz. Allah da 114 elementten istediği zaman, istediği varlığı, arzu ettiği şekilde yazıyor.

Şu anda yeryüzünde, insan da dâhil, binlerce ve hatta milyonlarca bitki ve hayvan türü ayrı ayrı ve tek bir hücreden meydana geliyor. Canlıların genetik yapılarında, ufak tefek değişiklikler olsa da, o canlının vasfını ve özekliğini değiştirecek tarz farklılaşma ortaya çıkmıyor. Şayet bir canlının genetik yapısı büyük oranda değişecek veya değiştirilecek olsa, o canlı daha embriyo safhasında ölüyor. Şimdiye kadar, bir canlının genetik yapısının farklılaşarak tamamen farklı bir canlıyı hâsıl ettiğine bilim âlemi şahit olmadı. Velev ki, bir canlıdan bir başka canlı meydana gelmiş bile olsa, onu da Allah yaratmış olacaktır.

Yaratılışı savunanlar, çevredeki bütün varlıkların en ince ayrıntılarına kadar araştırılmasını ve incelenmesini, bu konuda her türlü değişik görüşe yer verilmesini bilimin bir gereği olarak kabul etmektedirler. Evrende hiçbir şey kararında değildir. Atomdan galaksilere kadar her şey, Allah'ın ilim ve iradesi dâhilinde her an değişmekte, başkalaşmakta ve farklılaşmaktadır. Allah da, kâinattaki varlıklar hakkında düşünmemizi, akıl ve fikir yürütmemizi istemekte, bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığını bildirmektedir.

Kısaca ifade edersek, atom ve moleküllerin, bir halden bir başka hale geçerek, yani hal değiştirerek canlıların bünyesinde yer almaları, bir takım biyoloji ve fizik kanunları çerçevesinde olmaktadır. Dolayısıyla elementlerin hal değiştirmesi, teori değil, Allah'ın ilim, irade ve kudreti doğrultusunda meydana gelen bir kanunudur.

Aslında kâinatta hiçbir şey sabit değildir. Atomdan galaksilere kadar her şey her an hareket ve faaliyettedir. Atomun etrafındaki elektronlar saniyede 50 bin devir yapmaktadır. Atomlardan meydana gelen moleküller de hareket halindedir. Katı moleküllerde hareket yavaş, ama sıvı ve havadaki moleküller daha hızlıdır.

Kâinatta 100 milyar galaksinin varlığı kabul edilmektedir. Bu galaksilerin bazıları ışık hızına yakın bir süratte birbirinden uzaklaşır. Bütün canlı varlıklar da her an değişim içerisindedir. İnsan yaklaşık yüz trilyon hücreden meydana gelmiştir. Her bir hücrede bir saniyede üç bin değişik reaksiyon olmaktadır. Bir saniye sonraki insan, madde cihetiyle bir saniye önceki insan değildir. Bünyesinde pek çok element değişim ve başkalaşıma uğramıştır. Bu ve benzeri bütün değişim ve başkalaşımlar EVRİM olarak ifade ediliyor. Bu manadaki bütün değişim ve başkalaşımlar teori değil bir kanundur.

Evrimi tartışmalı hale getiren nedir?

Evrimi esas tartışmalı hale getiren onun evolüsyon karşılığı olarak kullanılmasıdır. Yani, bir türden bir başka türün ve dolayısıyla bu yolla, insan da dâhil bütün canlıların, silsile halinde birbirinden tesadüfen ve tabiatın eseri olarak ortaya çıktığı görüşüdür.

Evrim tartışmasının altında yatan nedir?

Burada, bir yaratıcının kabulü veya reddi vardır. Meselâ elinizde bir gözlük var. Bunun hangi maddelerden yapıldığını, ne iş gördüğünü en ince ayrıntılarına kadar inceliyorsunuz. Böyle bir delilde herkes gözlüğün bir ustanın eseri olduğunda hemfikirdir. Gözlük yerine canlıların gözü dikkate alınınca, o da en ince yapısına kadar inceleniyor, ne işe yaradığı ve nasıl çalıştığı ortaya konulmaya çalışılıyor.

Buraya kadar evrimcilerle yaratılışçılar arasında problem yoktur. Bu gözün ustasının kim olduğuna sıra gelince, tartışma başlıyor. Yaratılışı savunanlar, nasıl ki eldeki gözlük; ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri ise, ondan daha mükemmel olan gözün de ilim, irade ve kudret sahibi bir ustanın eseri olduğunu kabul ve iddia ediyorlar.

Ateist evrimciler ise, gözlüğün ustasını kabul ettikleri halde, gözün tesadüfen ortaya çıktığını ve bir ustasının bulunmadığını belirtiyorlar ve böyle bir iddianın bilimsel bir yaklaşım tarzı olduğunu ileri sürüyorlar. Kısacası, Allah'ı devreden çıkarıyorlar.

Yaratılışçılarla evrimcilerin kâinata bakış farkı

Materyalist evrimcilerle yaratılışçılar arasındaki tartışmanın en can alıcı noktalarından birisi de, evrimcilerin kâinata sebepler hesabına ve tabiat namına bakmaları ve her şeyi sebeplere vermeleridir.

Yaratılışçılar ise kâinata, Allah adına bakarlar. Kâinata Allah hesabına bakıldığı zaman, o sahadan elde edilen bütün bilgiler Marifetullah'a, yani Allah'ı bilmeye basamak olmaktadır. İslâmiyet, bilimde ne kadar çok terakki edilse, yani varlıklar hakkında ne kadar geniş bilgi sahibi olunsa, Allah'ın kâinattaki tasarrufunun, hikmet ve hâkimiyetinin daha iyi bilineceğini nazara verir.

Bilim adamlarının genelde dine karşı oluşlarının sebebi nedir?

On dokuzuncu yüzyılda Fransız İhtilali ile hâkimiyeti ele alan materyalist felsefe, Hıristiyan dinine karşı duruş sergilemiş ve bundan sonra her türlü bilimsel gelişmenin karşıtı, ya da düşmanı, dini düşünce gösterilmiştir. Bu tarihten sonra bütün siyasi, sosyolojik ve bilimsel çalışmaların temeli ateizme dayandırılmıştır.

İslâmiyet'i bilmeyenler, Hıristiyanlıkla onu aynı kefeye koydular. Hıristiyanlığa karşı duruş, İslamiyet'e karşı duruş şeklinde algılandı.

Hâlbuki İslâmiyet'le bilimin çatışması söz konusu değildir. Çünkü İslâm dini, kâinatın tamamını âdeta bir kitap gibi kabul eder. Allah'ın kudret sıfatının eseri olan ve elementlerle yazılmış bir kitap. Yani, kâinat kitabı.

İslâmiyet'te, cisimlerdeki ölçülü, plânlı ve bir maksat ve gayeye göre yaratılışın düşünülmesi **"TEFEKKÜR"**, fikir ve akıl yürütme, yorumlama olarak ifade edilir. Böyle bir

saatlik akıl yürütme ve düşünmeyi, İslâmiyet bir sene nafile ibadetten üstün görmektedir**.**
Kur'an; şöyle buyuruyor:

"Düşünmüyor musunuz?" (Bakara, 2/76),
"Aklınızı kullanmıyor musunuz?" (Bakara, 2/44)

diyerek akla havale eder. Akıllı düşünmeye teşvik eder.

"Bu inceliği, ancak aklı selim sahipleri düşünüp anlar" der (Âl-i İmran, 3/7).

Allah'tan ilmimizin arttırılmasını istememizi öğütler:

"Rabbim, ilmimi arttır, de." (Tâhâ, 20/114).

Bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığına dikkat çekilir:

"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zumer, 39/9).

"Düşünesiniz diye gerçekten size âyetleri açıkladık." (Hadîd, 57/17).

Bilinmeyen bir şeyin sorulup araştırılarak öğrenilmesi istenmektedir:

"Eğer bilmiyorsanız, bilenlerden sorun." denmektedir (Nahl, 16/43).

Hadislerde de ilme teşvik vardır:

"İlim talebi için yola çıkan kimse, dönünceye kadar Allah yolundadır." (Tirmizî İlim 2, 2649; İbn Mâce, Mukaddime 17, 227).

"Kim ilim öğrenmeyi talep ederse, bu onun geçmişteki günahlarına kefaret olur." (Tirmizî İlim 2, 2650).

"Hikmetli söz müminin yitiğidir. Onu nerede bulursa, hemen almaya ehaktır." (Tirmizî, İlim, 19, 2688)**.**

"İlmin azalması, cehaletin artması" (Buhari, Kitabu'l-İlim, 71-72) **dünyanın sonu olarak belirtilmiştir.**

İslâmiyet'te âlimin mürekkebi, şehidin kanından üstün tutulmuştur. Böyle bir din, ilme karşı olabilir mi? Zaten bütün ilimler, Allah'ın kâinat kitabının tefsiri ve açıklaması değil midir? Kur'an da O'nun kitabı, kâinat da. Kur'an'a ters düşen, ilim değil, ancak bir takım teori ve hipotezler veya ideolojik yaklaşımlar olabilir.

Kısaca söylemek gerekirse; maddeyi ilahlaştıran pozitivist inanç savunucuları, evrim teorisini, bilimsel platformundan çıkararak kendi ateist ideolojilerine âlet etmişlerdir.

Bilim adamlarının çoğu evolüsyon manasında evrimi kabul etmemektedir.

Bilim adamlarının çoğu, canlıların kademe kademe birbirinden tesadüfen meydana geldiği şeklindeki evrim görüşünü kabul etmemektedirler. Zaten yaratılışçılarla evrimciler arasındaki tartışma bu tip bir evrim anlayışı sebebiyledir. Kaldı ki, Materyalist felsefecilerin ve ateist biyologların müdafaasını yaptığı böyle bir evrim görüşü bilimsel bir bilgi değil, felsefi ve

metafiziğe dayanan bir görüş ve yorumdur. Dolayısıyla ateizme dayalı böyle felsefî bir görüşü bütün bilim adamlarının kabul ettiği yönündeki yaklaşım, tamamen ideolojik bir tutumdur.

Bir insan özelliklede bilim adamıysa nasıl bile bile Allah'ı inkâr eder?

Okuyucumuz sorusunda böyle diyor. Haklıdır. Bilim adamı, kâinattaki son derece sanatlı, sonsuz bir ilmi ve kudreti gerektiren eserleri görüp, bunların sahibini nasıl inkâr edebilir. Bir harf kâtipsiz, bir iğne ustasız olmazken, şu koca kâinatın sahipsiz olması mümkün müdür? Elbette mümkün değildir.

Gözlük camına mürekkepli bir kalemle birkaç nokta konduğu zaman, bu noktalar bazen bir dağın görünmesine mani olur. Aynen bunun gibi, işlenilen günahlar sebebiyle insanın manevî kalp gözüne konan noktalar, pek çok hakikatin görünmesine engel olur.

Güneş, nur ve ziyadır. Girdiği yeri aydınlatıp, nurlandırıp, gül ve reyhanların, nergis ve lalelerin teşekküle sebep olurken, aynı güneş, mahiyeti bozulmuş maddeleri kokuşturur ve çürütür. Bunun gibi, mana âlemi günahlar sebebiyle bozulmuş kimselerin kâinattan aldıkları marifet nurları âlemlerinde söner. Her bir varlık Allah'a açılan bir pencere iken, onun âleminde gelişigüzelliğe ve tesadüfe dönüşür. Onların artık hakikate nüfuz etmeleri mümkün değildir. Çünkü **Cenabı Hak öyleleri için; "Onların kulakları vardır işitmez, gözleri vardır görmez, akılları vardır fakat idrak etmez. Şeytan onların amellerine kendilerine hoş gösterir." buyuruyor.**

Bizim böylelerin avukatlığını yapmamıza gerek yok, Şeytanlar onu ziyadesiyle yapıyor. Biz, Allah'a inanmanın bir iman meselesi olduğunu gözden uzak tutmamalıyız. Allah'a inanmanın yolu, Allah'ı bilme ve anlama yönünde gayret sarf etmekten geçiyor. Ancak bu da yeterli değildir. Cenabı Hakk'da ona iman nurunu ihsan edecek. Siz ihtiyarınızı bu yönde kullanmazsanız, Allah iman nasip etmiyor. Siz cüzi iradenizi bu yönde kullanınca da, o iman nuru, yine Allah'ın lütuf ve merhametine bağlı. Biz başkasına Allah'ın bu ikramı niye yapmadığına değil, bize ihsan ve lütfettiği bu iman nimetine karşı şükrünü eda ve O'na minnettarlığımızı bildirmeye gayret etmeliyiz. Bilmeliyiz ki, dünya ve ahirette bu iman nimetinden daha büyük ve değerli bir ihsan ve lütuf olamaz. Dolayısıyla böyle bir nimete mazhar olmak, Allah'ın yanında ne kadar kıymetli, değerli ve sevgili olduğumuzu gösteriyor. Her halde bize düşen görev, bu sevgi ve lütufa mazhar olmaya çalışmaktır. Yoksa böyle bir nimetin elimizden alınması için, başta şeytan ve nefis ve kötü arkadaşlar her an çalışıyorlar. **Tabir caiz ise,** bu nimeti kaybetmemek için ona dört elle değil, belki sekiz elle sarılmalı ve Allah'a, bu nimeti bizden almaması için yalvarmalıyız. Çünkü iman nimeti insanın hem dünyasına ve hem de ahretini aydınlatıyor. Sahibine dünyada da cennet hayatı yaşatıyor.

BEDİÜZZAMAN EVRİMİ NASIL ÇÜRÜTÜR?

Recep_05-23.12.2016-sorularlaislamiyet

Soru Detayı

- Üstad Bediüzzaman Hazretleri Evrimi 2-3 kelimeyle kökünden kazıyor demişti bir arkadaş. Fakat bize açıklamadı.

- Lütfen evrimi çürütmekle ilgili risale tabanlı tatmin edici bir cevap verir misiniz

Cevap: Değerli kardeşimiz,

Baştan sona kadar Risale-i Nurlar'ın hepsi iman hakikatlerinden; yani Allah'ın ve ahretin varlığından, peygamberlerin ve onların getirdiği kitapların hak olduğundan, her şeyin Allah'ın yaratmasıyla meydana geldiğinden bahseder.

Dolayısıyla bütün risaleler bir bakıma evrimcilere cevaptır.

Evrimcilerle ehl-i imanın evrim konusunda anlaşamadığı iki temel konu vardır:

1. Evrimciler bir yaratıcıyı kabul etmezler.

2. Evrimciler evrimi, canlıların birbirinden tesadüfen meydana geldiği şeklinde kabul ederler.

Şimdi bunları Risale-i Nur ışığında kısaca ele alalım:

1. Evrimciler bir yaratıcıyı kabul etmezler. Varlıkların meydana gelmesini sebeplere, tabiata ve tesadüfe vermektedirler. Bunun cevabı başta Yirmi Üçüncü Lem'a olmak üzere Ayetü'l-Kübra'da ve Risale-i Nur'un muhtelif yerlerinde verilmiştir.

Yirmi Üçüncü Lem'a'da bir varlığın, mesela bir karıncanın meydana gelebilmesi için **dört ihtimal** sayılır. Bu ihtimaller şunlardır:

a. Kendi kendine olmuştur,
b. Sebepler yapmıştır,
c. Tabiat yapmıştır,
d. Sonsuz İlim, irade ve kudret sahibi bir yaratıcının eseridir.

Buradaki ilk üç ihtimalin imkânsız olduğu gösterilirse, dördüncü ihtimal olan, sonsuz ilim, irade ve kudret sahibi bir Allah'ın eseri olduğu kabul edileceği belirtilir. Bu her bir ihtimal için de üçer misal verilir. Biz burada özet olarak bu maddeleri birkaç cümle ile ifade edeceğiz. Daha geniş bilgi Risalelerden elde edilebilir.

a. Kendi kendine olma.

Bu karınca kendisi mevcut olacak ki kendisini yapsın. Kendisi mevcut olmayan bu karınca, kendisini yokluk âleminden nasıl bu varlık âlemine çıkaracaktır?

Bırakın karıncayı, siz kendinizi anne karnında bir hücreden başlayarak bebek haline kendiniz mi getirdiniz?

Böyle bir hurafe ve akıl dışı olan bir şey nasıl kabul edilir? Demek ki Allah'a inanmayan evrimciler böyle hurafe şeylere inanıyorlar.

b. Sebepler yapmış olabilir.

Karıncayı meydana getiren sebepler; başta sodyum, potasyum, karbon, hidrojen ve oksijen gibi elementler, karıncanın annesi ve babası gibi varlıklar, hava, su ve güneş gibi cansızlardır.

Şimdi bunların hangisinde karıncayı elementlerden yapıp ondan sonra ona hayat verebilir?

Karıncada son derece ölçülü ve belirli elementler belirli oranlarda bir araya getirilmiş ve sonra ona hayat verilmiştir. Karıncayı bir tarafa bırakalım. İnsana gelelim. Mesela, **insanı bu sebeplerden annesi mi yaptı; kulağını, gözünü ve ağzını yapıp yerine takıp sonra ona**

hayatı kim verdi? Hâlbuki anne akıllı ve şuurlu iken bunu yapamadığı halde, karınca yumurtadaki yavruyu nasıl yapacak?

Böyle saçma bir inanış olabilir mi?

c. Bu karıncayı tabiat yapmış olabilir.

Tabiat denen şey; canlı ve cansız varlıkların tamamıdır. Cansız varlıklar; hava, su, toprak, deniz ve güneş gibi varlıklardır. **Karıncada hayat vardır, ağzına göre mide, mideye göre rızkını verebilecek ilim irade ve hayat sahibi birisi olması gerekir.**

Bu cansız varlıklar bunlardan noksan oldukları için onların yapması imkânsızdır.

Canlı varlıklar da üçe ayrılır: **Bitkiler, hayvanlar ve insanlar.** Bunların içerisinde en akıllı ve şuurlu olan insandır. Bu karıncayı yapsa yapsa insan yapabilir. Hâlbuki onun da yaptığı karınca ya plastikten veya kâğıttandır. Hayat sahibi bir karıncayı insanın yapması mümkün değildir.

O halde bu karıncayı **sonsuz ilim, irade ve kudret sahip Allah'ın yaptığı anlaşılır.** İlim, akıl, mantık ve fen bize bunu gösteriyor.

2. Evrimciler evrimi, canlıların birbirinden tesadüfen meydana geldiği şeklinde kabul ederler.

Her bir canlı türü ayrı yaratılmıştır. Koyunlar koyun olarak, atlar da at olarak, tavuklar da tavuk olarak yaratılmıştır. İlim ve fen bunu söylemektedir.

Evrimcilerin, canlıların silsile halinde birbirinden meydana geldiği iddiasının ilmi bir dayanağı yoktur. Bediüzzaman da bunu İşaratü'l-İ'caz adlı eserinde; **"Her nevin (türün) bir adam babası vardır."** sözü ile ifade etmiştir.

Tesadüfen bir canlının meydana gelmesinin imkânsızlığını ise, Otuzuncu Söz'ün Tahavvülat bahsinde açıklamıştır.

Tahavvülat-ı zerratı, yani zerrelerin (elementlerin) hâl değiştirmesinin Allah'ın ilim, irade ve kudretiyle olduğunu nazara verir. Evrimcilerin ve tabiat perestlerin ileri sürdüğü gibi tabiatın ve tesadüfün eseri olmadığını belirtir.

Elementler nasıl hal değiştirir?

Mesela hidrojen bir elementtir, yanıcıdır. Oksijen de bir elementtir ve yakıcıdır. İkisi birleşince su meydana gelir. Böylece hidrojen ve oksijenin hali değişmiştir. Sodyum klorür (NaCl2) yemek tuzudur. Belirli bir hali ve etkisi vardır. Bu suya atıldığı zaman sodyum (Na++) ve klora (Cl--) ayrılır. Bu elementlerin reaksiyonu tuz reaksiyonundan farklıdır. Çünkü hem klorün ve hem de sodyumun reaksiyonu farklıdır.

İşte bütün bu tip elementlerin birleşmesi ve ayrılması Allah'ın eseridir; tesadüfün değil. Bu konu **İmam-ı Mübin ve Kitab-ı Mübin**in belirtildiği dipnotta iyice açıklanmıştır. Orada İmam-ı Mübin şöyle tarif edilmektedir:

"İmam-ı Mübin, Kader-i İlahinin bir defteri, bir mecmua-i desatiridir (bir düsturlar mecmuasıdır). O desatirin imlası ile ve hükmü ile zerrat (elementler), vücud-u eşyadaki hidematına (hizmetine) ve harekâtına sevk edilir."

İmam-ı Mübin kader defteri se, Kitabı Mübin kudret defteridir."

Bunu bir halı misali ile daha iyi anlayabiliriz. Muhtelif desenleri bulunan bir halıyı dokumak istiyoruz. Onun programını önce bilgisayara yükleriz. İşte bu programa bir bakıma o halının kader defteri diyebiliriz. Halının dokunması bu program çerçevesinde olacaktır.

Kabul edin ki bu halı 1 m. eninde 100 m. boyunda, yani 100 m2 olsun. Bir topluluğun resmini de çekip 50. metreye yerleştirebiliriz. Bu halı saatte 1 metre dokuyorsa 100 metre kare halıyı yüz saatte dokuyacaktır. Biz 50 saat sonra bizim de içerisinde bulunduğumuz topluluğun halıda dokunacağını önceden bilebiliriz. Dokuma makinesinin de bilgisayara bağlı olduğunu kabul edin. Bir dokunuşla ve âdeta bir "Ol" emri ile o halı dokunmaya başlayacaktır.

Halı ipliklerden, iplikler moleküllerden, molekül de atomlardan meydana gelmektedir. Bu yüz metre karelik halıda trilyonlarca atom vardır. Biz bir **"Ol"** emri ile bu kadar atoma verdiğimiz bir emirle saatlerce sonra dokunacak halı desenlerini dokuttuğumuz gibi, Allah'da atomlara verdiği emirle bahar halısı gibi yeryüzünü ve milyonlarca canlıyı atomlardan kader defterindeki düsturlara göre dokuyor.

Bilgisayardaki program halinin kader defteri, yani **İmam-ı Mübin,** dokunan halı da **Kita-ı Mübin**dir.

Biz de bir asır önce kader defterinde idik. Şimdi o kader defterinin düsturlarına göre elementlerden yaratıldık. Yani şu anda **kitab-ı Mübindeyiz.** Tâbi aynı zamanda **İmam-ı Mübinde, yani kader defterinde ve Allah'ın ilminde** kayıtlıyız.

Bir süre sonra bu Kitab-ı Mübinden ölümle silineceğiz. Ama yine hem Allah'ın ilminde ve hem de Kader Defterinde, yani **İmam-ı Mübinde** kayıtlı olduğumuz için ahrette yeniden yaratılacağız.

Şimdi burada çok önemli teknik bir ayrıntıya dikkatinizi çekmek isteriz. Bu dokuduğumuz halıda trilyonlarca atomun kullanılacağını biliyoruz. Bu atomların içerisinde program harici bir veya birkaç atomdan meydana gelmiş bir yapı bulunsa -ki biz ona virüs diyoruz- halının programını bozup onu işlemez hale getirebilir.

Burada şunu söylemek istiyoruz: Kâinatta her bir varlığın bir kader defteri tarzında dosyası vardır. O varlık bu dosyadaki düsturlara göre elementlerden yaratılır. Bu dosya haricinde bir atom dahi olsa o dosyayı işlemez hale getirebilir.

Demek ki kâinatta **bir atomun dahi başıboş olmadığını,** her bir atomun nerede ve ne zaman görev alacağı, dokunan halı örneğinde olduğu gibi, her bir varlığın kader defteri olan dosyasında kayıtlıdır. Bunu bize bugünün fenni söylüyor.

- Evrimciler ne diyor?

Onlar diyorlar ki; her bir varlık tesadüfen meydana gelmiştir. Hâlbuki fen bize diyor ki; bir atom dahi tesadüfen hareket edemez.

Şimdi her hangi bir kimse bu halının dokunmasında elementlerin gelişigüzel hareket ettiğini iddia edebilir mi?

Eğer öyle olsa halının dokunması nasıl mümkün olacaktır?

İşte Risale-i Nur baştan sonuna kadar kâinattaki her şeyin belirli bir plan ve programa göre yaratıldığını, bir atomun dahi tesadüfen hareket etmediğini bize bildiriyor.

EVRİM TEORİSİ'Nİ REDDETMEK NEDEN ÖNEMLİDİR?

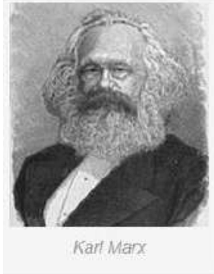
8 sene ago-Aylin Yılmaz-www.yaratilis.org/

Maddecilik ya da günümüzde kullanılan adıyla materyalizm, tarihin çok eski dönemlerinden beri var olan fikir sistemlerinden biridir. Materyalizm, tek gerçek varlığın madde olduğunu savunur. Bu batıl anlayışa göre madde ezelden beri vardır ve sonsuza kadar da varlığını sürdürecektir.

Materyalizmin en önemli özelliği ise bir Yaratıcı'nın varlığını ve her türlü dini inancı reddetmesidir. Yeryüzünde dinsizliği kendine temel prensip edinen pek çok akım, ideoloji ve fikir sistemi bulunmaktadır; ancak materyalizm, dini inkar eden bu akımların büyük bir bölümünün temelini oluşturur.

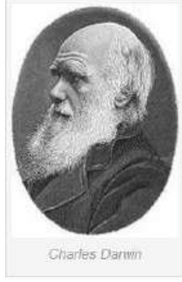

Feuerbach

Maddeci anlayışa, Sümerlerden, eski Yunan dinlerine kadar tarihin her döneminde rastlanmıştır. Ancak bu fikrin asıl yükselişi, 18. yüzyıl Avrupa'sındaki bazı din karşıtı düşünürlerin felsefelerinin yayılmasıyla ve siyasi sonuçlar vermesiyle başladı.

Karl Marx

Diderot, Baron d'Holbach gibi materyalistler, evrenin sonsuzdan beri var olan bir madde yığını olduğunu ve madde dışında bir varlık alemi bulunmadığını öne sürdüler. 19. yüzyılda ateizm daha da yaygınlaştı. Feuerbach, Marx, Engels, Nietzsche, Durkheim, Freud gibi düşünürler, ateist düşünceyi farklı bilim ve felsefe alanlarına uyguladılar.
Darwin'in ortaya attığı asılsız teoriye göre cansız maddeler kendi kendilerini rasgele gelişen bazı olaylarla organize etmişler ve bunun sonucunda ilk hücre tesadüfen var olmuştur. Darwinizm'e göre yeryüzündeki canlıların tümü, bu ilk hücrenin tesadüfler sonucunda evrimleşmesiyle meydana gelmiştir.
Darwin, bu iddialarıyla aslında bilim tarihindeki en büyük yanılgının mimarıdır. Hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmayan teorisi, kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık

yürütme"dir.

Peki böyle bir çarpık düşünce yapısı insanların yaşantılarını ve hayata bakış açılarını nasıl etkilemektedir?
İçinde bulunduğumuz çağa bakıldığında, insanların çoğunun hiçbir şey düşünmemeye dayalı bir hayat sürdükleri görülmektedir. Özellikle gençler arasında, sadece bol para kazanıp eğlenceli bir hayat sürmeye dayalı bir yüzeysel kültür gelişmiştir. Bu yüzeysel kültür içinde **"Ben nasıl var oldum? Beni kim yarattı?**" gibi sorulara yer yoktur, Bu insanlar kendilerini Allah'ın yarattığını düşünmezler ve yaşam tarzlarını asla sorgulamazlar. Kafalarını dolduran düşünceler, film ya da pop yıldızlarının hayatları, sporcuların ya da tuttukları takımların başarıları konulardır.
Toplumun büyük kısmının temel düşüncesi "geçim derdi" ya da günlük politikalar ile sınırlıdır.

Sonuçta toplumda Darwinizm'e inanan, materyalist felsefeyi bilinçli olarak benimseyen insanların oranı hiçbir zaman büyük bir yüzde oluşturmaz. İnsanların dinden uzak durmalarının nedeni, zihinlerini boş şeylerle meşgul etmeleridir.

İşte bu nedenle de, "Darwinizm ve materyalizm bu kadar önemli mi?" sorusu doğmaktadır. Ancak eğer bu tablo biraz daha yakından incelenirse, gerçekte Darwinizm'in dinsizliği ayakta tutan en önemli faktör olduğu görülür. Çünkü Darwinizm'i benimseyen kitle, toplum içindeki oranı az da olsa, o topluma fikri açıdan yön veren kitledir. Örneğin ABD'de yapılan bir kamuoyu araştırmasında, toplumun sadece % 9'unun ateist evrimci olduğu ortaya çıkmıştır. Ancak sayıları az da olsa bu kişilerin akademik ve bilimsel kuruluşlarda, medya da, politikada, sinema sektöründe etkili oldukları görülmektedir.

Yalnız dikkat edilmesi gereken önemli bir husus vardır. Gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.
Diyalektik materyalizmin canlıların diyalektiği (çatışması, çatışmayla değişimi) iddiası evrim teorisinin bilimsel bulgular tarafından reddedilişi ile kesin olarak yıkılmıştır. Bilimsel bulgular hücreyi oluşturan proteinlerin dahi son derece kompleks bir yapıya sahip olduğunu ve kesinlikle tesadüfen gelişen olaylar neticesinde kendi kendine oluşamayacağını göstermiştir. Ayrıca genetik, biyokimya, paleontoloji, anatomi, antropoloji gibi birçok bilim

dalında elde edilen gelişmeler evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ortaya koymuştur.

Nitekim evrimciler de, elde edilen bulguların evrim teorisini yalanladığını ancak evrim teorisine diyalektik materyalizme olan bağlılıkları nedeniyle körü körüne inanmaya devam ettiklerini itiraf ederler.

İşte 2001 yılının başından bu yana bilim dünyasında çok ilginç ve son derece önemli gelişmeler yaşandı. Nature, Scientific American gibi dünyaca ünlü bilim dergilerinde, New York Times, CNN ve BBC gibi ünlü medya kuruluşlarında art arda çıkan bazı haberler, evrim teorisinin ne kadar büyük bir bilimsel açmaz içinde olduğunu bir kez daha ortaya koydu. Hiç şüphesiz Darwinist büyünün etkisinin insanların üzerinden hızla kalkıyor olması hem ülkemiz hem de tüm dünya toplumları açısından, aydınlık ve refah dolu bir gelecek için çok önemli ve tarihi bir gelişmedir.

Astronomiden biyolojiye, psikolojiden toplumsal ahlaka kadar pek çok farklı alandaki bulgu, tespit ve sonuçlar, ateizmin tüm varsayımlarını temelinden çökertti. Geçen iki onyılın araştırmaları, daha önceki neslin seküler ve ateist düşünürlerinin Allah hakkındaki tüm varsayımlarını ve öngörülerini tersine çevirmiştir.

Nitekim bilim adamları ilk kez 1970'li yıllardan itibaren, evrendeki tüm fiziksel dengelerin insan yaşamı için çok hassas bir biçimde ayarlandığı gerçeğini fark etmeye başladılar.

Araştırmalar derinleştirildikçe, evrendeki fizik, kimya ve biyoloji kanunlarının; yerçekimi, elektromanyetizma gibi temel kuvvetlerin; atomların ve elementlerin yapılarının tümünün insanın yaşamı için tam olmaları gereken şekilde düzenlendikleri birer birer bulundu. Batılı bilim adamları bugün bu olağanüstü tasarıma **"İnsani İlke"** (Anthropic Principle) adını vermektedirler. Yani evrendeki her ayrıntı, insan yaşamını gözeten bir amaçla tasarlanmıştır.

EVRİM EĞİTİMİ KONUSUNDA MÜJDELİ HABER!

Ağustos 24, 2020-ateizmdernegi.org

"Savunuculuk işe yarar, ama yanlış bilgiden korunmak için daha da fazlası yapılmalı."

Ne yazık ki haber bizim ülkemizden değil.

ABD eğitim sistemi, bilim insanlarının da çabasıyla her geçen gün evrime ısınıyor. Hurafelerin revaçta olduğu bir dönemde, bilim camiasının onlarca yıllık emeği nihayet meyvesini vermeye başladı. 10 Haziran 2020'de yayınlanan sonuçlar, ABD'de yaratılışçılığın evrim kuramı karşısında bilimsel bir alternatif olduğunu savunan ortaokul biyoloji öğretmenlerinin oranının düştüğünü gösterdi. 2007'de %32 olan bu oranın 2019'da %18'e kadar gerilediği ve evrime ayrılan ders saatinin de yaklaşık %90 arttığını ortaya koydu (E. Plutzer vd. Evo. Edu. Outreach 13, 14; 2020).

Evrim kuramı, çocuklara tüm canlılarla ortak bir ataya sahip olduklarını ve başka insanlarla farklılıktan çok benzerlik barındırdıklarını öğretir. Grupların içerisinde "ırk" diye tabir ettiğimiz genetik çeşitlilik, bu grupların arasında görülen çeşitlilikten çok daha büyüktür. Her öğrencinin bunu öğrendiği bir dünya hayal edin.

Son yıllarda öğretmenlerin okullarda öğrettiği dersler ve konuları ele alış biçimleri, biraz da bilim insanlarının devreye girmesiyle değişti. Bu süreçte öğretmen gruplarıyla işbirliği yapan bilim insanları eğitim politikalarını savunmak, eğitim kaynakları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve kamuoyunda farkındalık yaratmak üzere kolları sıvadı.

Ben bunu neden önemsiyorum? Bu, günümüzde ürkütücü yankıları olan uzun bir hikaye. 1995 başladığım uzun soluklu projede, 1918´de grip salgınına neden olan virüsü, muhafaza edilmiş akciğer örneklerinden ayrıştırıp dizilemeyi denedim. Viral genlerin bu kadar uzun süre hayatta kalıp kalamayacağını veya muhafaza edilmiş dokularda varlığını sürdürüp sürdüremeyeceğini bilmiyorduk. Ama bu iş için son derece güçlü bir aracımız vardı: Evrim kuramı. Evrimi anlamak, influenza virüsünün ilk izole edildiği 1918-1930 yılları arasında nasıl değişmiş olabileceği konusunda yerinde tahminlerde bulunmamıza yardımcı oldu. Bu, ölümcül virüsü bulma ihtimali en yüksek olan ayıraçları (reajanları) tasarlamamızı mümkün kıldı. Tüm sonuçları elde ettikten sonra evrim kuramı sayesinde virüsün nereden geldiğini ve taşıyıcılar arasında nasıl hareket ettiğini anladık (A. H. Reid et al. Nature Rev. Microbiol. 2, 909–914; 2004).

Evrim kuramını anlamanın bilimsel bilginin temelini oluşturduğu yönündeki kanaatimden dolayı, 2014 yılında Oakland'daki Ulusal Bilim Eğitimi Merkezi´nde (NCSE) İdari Müdür oldum. Bu kar amacı gütmeyen kuruluşun misyonu, evrimin (ve daha yakın zamanda **iklim değişikliğinin**) ABD'deki devlet okullarında doğru bir şekilde öğretilmesini sağlamaktır. NCSE 1980'lerin başında, okullarda evrimin yanı sıra yaratılışçılığı da öğretmenin savunulduğu bir dönemde kuruldu. Destekçilerimizle birlikte ders kitabı yayıncılarına, okul kurullarına, federal yargıçlara ve başka kişi ve kurumlara karşı kanıtlarla desteklenmiş bir mücadele başlattık.

2005 yılında bir federal mahkeme, **"akıllı tasarımın"** (tıpkı atası olan "yaratılış bilimi" gibi) **bilimsel değerden yoksun olduğunu ve dini bir inanç olduğunu** tespit etti. Dolayısıyla anayasal olarak, devlet okullarındaki fen derslerinde öğretilmesi söz konusu olamazdı. Ondan iki yıl sonra Pennsylvania Eyalet Üniversitesindeki araştırmacılar, evrimin okullarda nasıl anlatıldığını öğrenmek için öğretmenler üzerinde bir anket çalışması yaptı. Sonuçlar şok ediciydi: Öğretmenlerin yalnızca %51'i, evrimin tartışmasız bir doğa gerçeği olduğunu ve bu konuda bilimsel bir fikir birliği bulunduğunu öğrencilerine anlatıyordu. Yapılacak daha çok iş olduğu ortadaydı.

Bu haftanın sonuçları, NCSE'nin geçen yıl yaptırdığı benzer bir anketten alınmıştır. Sonuçlar yalnızca evrimi öğretmek için harcanan zamanda değil, aynı zamanda bilimsel fikir birliğine

(şimdi %67) vurgu yapan eğitimcilerin oranında da artış olduğunu gösteriyor. Görüldüğü gibi işler iyiye gidiyor.

Bu bağlamda, 2011'de yayınlanan ve evrimin temel bir kavram olduğuna vurgu yapan Next Generation Science Standards (NGSS, Yeni Nesil Bilim Standartları) övgüyü hak ediyor. En kapsamlı gelişmeler, bu standartları veya aynı çerçeveye dayalı başka ilkeleri benimseyen 44 ayrı ABD eyaletinde kaydedildi.

Bilim insanları, evrimin bilimsel eğitim standartlarında doğru şekilde anlaşılmasında çok önemli bir rol oynamıştır. Yaratılışçılık yanlısı bir fraksiyonun eyalet eğitim kurulunda uzun zamandır egemen olduğu Teksas'ta, profesörler görüşlerini içeren yazılar yayımlamış, okul yönetimlerine beyanlarda bulunmuş ve meslektaşlarını bir araya getirmiştir. Arizona, Iowa, New Mexico, Güney Carolina ve başka yerlerde de benzer senaryolar yaşandı. Genellikle bilimsel topluluklar aracılığıyla faaliyet gösteren bilim insanları NGSS'nin geliştirilmesinde kilit rol oynarken bu süreçte öğretmen grupları, vakıflar ve başka platformlar da yer aldı. Bilim insanları, öğretmenler için evrim kaynakları geliştirilmesine de ayrıca katkıda bulundu. Hiç kuşkusuz işin yükünü sırtlananlar öğretmenler oldu; ancak çok sayıda bilimsel topluluk tavsiye ve aktif destek bağlamında devreye girdi. Sınıf ziyaretleri, eğlenceli olmakla birlikte, ancak birkaç düzine öğrenciye ulaşır; oysa grup çalışması milyonlara yardım eder.

Ne yapılmalı?

Ne yazık ki savunulması gereken tek bilim alanı evrim değil. Devletler, iklim değişikliği konusunu bilimsel açıdan sık sık hafifletiyor veya çarpıtıyor. Küresel ısınmanın geniş çapta kabul görmediği topluluklarda tartışmadan kaçınmak isteyen öğretmenler, insanların iklim değişikliğinde oynadığı role ilişkin karışık mesajlar gönderiyor. Çoğu kendi bilgisine güvenmiyor ve daha fazlasını öğrenmeye de hevesli.

Bilim insanları, toplumlarına ve yerel yöneticilere bilimsel eğitimin kendileri için önemli olduğunu ve gönüllü olmaya istekli olduklarını bildirerek yardımcı olabilirler. Öğretmen gruplarıyla çalışın, bilim standartları hakkında bilgi sahibi olun, yeterli kaynaklar için baskı yapın. Değişim yavaş olacak, ama mümkün.

Yeni bir küresel pandemiyle boğuştuğumuz şu günlerde, evrim kuramı bir patojeni anlamak adına bir kez daha büyük önem arz ediyor. Virüsün nasıl bulaştığını öğrenmemize ve güvenlik açıklarını belirlememize yardımcı oluyor. Komplo teorilerine karşı koymamıza yardımcı oluyor. Karmaşık dünyamızı anlamamıza katkıda bulunan bilim insanlarının gençlere evrim konusunda bir anlayış kazandırma çabaları beni çok sevindiriyor.

* Bu yazı, Ann Reid'in Nature'da yayımlanan Haziran 2020 tarihli makalesinden uyarlanmıştır.

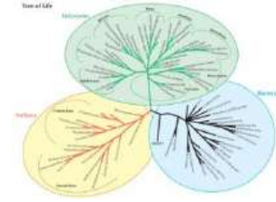
MÜSLÜMAN BİR 'GENETİKÇİ' OLARAK EVRİM TEORİSİ HAKKINDA GÖRÜŞLERİM

12/02/2018-mesuturkey.wordpress.com/

Önemli not (13/04/20): Evrim teorisine inanan, daha do**ğ**rusu, çok kuvvetli delillerin oldu**ğ**unu gören/ögrenen/bilen, bir m**ü**sl**ü**man (ilgilenenler için 'Neden ve nasıl bir

müslümanım?' bölümü en altta) ve bilim insanı olarak bu yazıyı Şubat 2018'de (bugün yazsam biraz farklı bir dil kullanırdım ama) evrime ve evrim teorisine inanmayan müslümanlar için paylaştım**. Fazla genetik terim kullanmadan, herşeyi kendimce basitleştirdim (önerilere açığım)… Teknik bilgi ve detay isteyenler en yeni evrimsel biyoloji kitap ve makalelerini okumalı**. İngilizce bilenler zaten benim yazımdan ziyade direkt Richard Dawkins'in 'The Greatest Show on Earth: The Evidence for Evolution' kitabını okusun.

Baştan sona (dipnotlar da dahil) okumayanlar lütfen cevap yazmasın çünkü özellikle giriş kısmı fazla basitleştirildiğinden yanlış anlaşılabilir.

'Tree of life' (Hayat ağacı) – karşılaştırmalı DNA analizi yapılarak oluşturulmuş bir figür. İnsanlar (Homo sapiens) 'Opisthokonts/Animals' grubunun içinde, çünkü genomumuz ve hücrelerimiz en çok onlarınkine benziyor. Hatta bize genetik olarak en yakın türlerden biri olan şempanzelerle genetik dizilişlerimiz çok yüksek oranda benzerlik gösteriyor ve bizdeki genlerin >%90′ının aşağı-yukarı aynısı onlarda da var. Ayrıca virüsten bakteriye, bitkilerden insana kadar her canlının aynı genetik malzeme/aparat/kod olan DNA'yı kullanıyor olması hala kafamın almadığı birşey ve bu – **tek bir Yaratıcı**nın olduğuna inancımı güçlendirmekle beraber – her canlının **evrimsel bir 'aile'**nin bir bireyi olduğunu da **kanıtlıyor** (Image source URL: evolution-textbook.org)

Nerede okudum hatırlamıyorum fakat "bir soru sana üç kez sorulduysa artık blog yazısı yazma vakti gelmiştir" gibi birşey okumuştum birkaç ay önce. Hoşuma gitmişti ve "ben de zamanım oldukça böyle yapmaya çalışacağım" diye kendi kendime karar vermiştim.

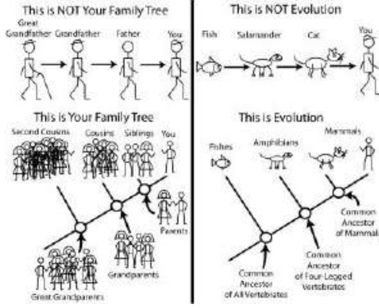
Genetik mezunu olduğum ve şimdiki araştırmalarımda da insan genetiğiyle* ilgilendiğim için neredeyse her tanıştığım (özellikle islami camiadan) insan bana evrimden bahsediyor ve fikrimi soruyor. Belki de 30-40 defa aşağı-yukarı aynı şeyleri söyledim son birkaç seneiçinde.

Birçoğu cevabımı beğenmeyip bir daha yanıma yaklaşmadı ama olsun.Önemli değil. Insanlara kendimi beğendirmeye çalışmayı yıllar önce bıraktım. Insanların da biraz başka fikirlere açık olması, "benim bildiklerim de belki yanlış olabilir" diyebilmesi lazım ama neyse; konumuz bu değil…

Evrim teorisi ve İslam dini/Tanrı inancı konusunda söylenecek çok şey olsa da kısaca fikirlerimi buraya dökmek istiyorum. Önce bilim dunyasındaki gözlemlerimi sıralayacağım, sonra da kendi fikirlerimi ekleyeceğim:

Gözlemlerime göre Avrupa'da biyoloji ve fizikle ilgilenen bilim insanları arasında evrim teorisine **hiç inanmayanların** sayısı belki de binde bir. Bunların hemen hemen hepsi evrim teorisini çok mantıklı buluyor ve (benim gibi) aralarında **Tanrı'ya inananları dahi** Tanrı'nın ilk canlıyı yarattıktan sonra diğer milyonlarca türü **evrim mekanizmasını kullanarak** yaratmış olabileceğine inanıyorlar. Evrim teorisini mantıklı bulmalarının sebebi ise "İslami" kesimden birçok kez duyduğum "vicdanlarında doğruyu biliyorlar ama nefislerine yenilmişler" gibi saçma-sapan bir sebepten dolayı değil, **farklı metotlarla** elde edilmiş tonlarca datayı analiz ettikten sonra (bir 'empiricist' olarak) teorinin doğruluğuna **gerçekten inanmalarıdır**.

Bilimsel bir teoriyi yıkmanın yolları belli – yine bilimle. Ve korkmayın sizden, benden daha akıllı insanlar da bu teoriyi yıkmak ya da geliştirmek adına her tür soruyu sordular ve deneyi yaptılar. Fakat Evrim teorisi bu bilimsel ‘saldırılardan’ daha da güçlü çıktı.

Basit bir şekilde ‘Evrim’ nedir (sağ-alttaki)? Ne değildir (sağ–üstteki)? Bütün canlılarla – maymunlarla da – akrabayız ama maymundan gelmedik! Figurde de görüldüğü gibi evrim teorisine göre ortak bir **atamız** vardı (Source: matthewbonnan.wordpress.com).
(Not: ‘Harun Yahya’ grubunun ‘Atlas of Creation/Yaratılış atlası’ adlı bir kitabı vardı ve daha 20’nci sayfada fecaat bir evrimsel ‘ara form’ tanımı vardı orada – tabi yanlış olduğunu genetik okuduktan sonra anladım: evrim varsa, sözde bir denizyıldızı başka bir balık türüne dönüşmeliydi. Ondan esinlenerek ekledim bu figürü çünkü gençken benim de tüm bilim insanlarına karşı güvenimi sarstı bu tarz kitaplar)

Bu konudaki fikirlerime gelince; öncelikle bilim öğrendikçe bize çocukluktan dayatılan (8., 9. ve 10. yüzyıldan kalma ortodoks Sünni) din anlayışının **hayat ve hakikatin karşısında bayağı basit kaldığını** daha net görüyor insan. Basit bir örnek olarak: itikadi olarak Ehl-i Sünnet mezheplerden biri sayılan Eşariliğin ilk ortaya çıktığı 10. yüzyıl Irak’ına gelecekten bir (müslüman) bilim insanı gelip “Hocam aslında doğmadan çocuğun cinsiyetini öğrenebiliriz, çünkü Y-kromozomu belirliyor bir çocuğun erkek ya da kız olacağını (Allah’ın yarattığı bir mekanizma bu!)” dese ve buna karşılık “sus kafir! sadece Allah bilir ve belirler herşeyi!” cevabı verilse (ve sonra da “itikadi bozuk!” ya da “fitne yayıyor!” diye taşlansa) herhalde şaşırmayız birçoğumuz. Başka (basit ve yukarıdakinden farklı) bir örnek de ‘dünyanın ve içindekilerinin sadece bizim için yaratılmış olması’. ‘Dünya’ (biyolojik manada) kesinlikle sadece ‘bizim için’ yaratılmamış, biz dünyaya adapte olmuşuz: oksijenin az olduğu dönemde dünyada insan yoktu mesela (sonradan ortaya çıktık); ormanda iki gece yalnız kalsak bizi parçalayacak veya zehirleyecek hayvan ve böcek dolu etraf – bakteri/virus/mantar türlerini saymaya bile gerek yok; kulaklarımız bile ses dalgalarını toplayabilmek için çanak anten şeklinde; örnekleri uzatmaya gerek yok… Demek istediğim, o dönemlerde (mezhep imamları gibi) ameli ve itikadi mezhepleri/sistemleri ortaya atan/geliştiren insanlar çok değerli olsalar da bugün artık ‘mızrak çuvala sığmaz oldu’. Bilimin bulduğu-bulacağı şeylere gözümüzü kapatarak bir yere varamayız – bu mantık nihai olarak **Allah’ı ve sünnetini daha iyi anlamamıza engel olacaktır**.

Evrim teorisi de (ortodoks Sünni) din anlayışımızı temelden sarsan buluşlardan birisi. Bilmeyenler için biraz açıklamaya çalışacağım bu blog yazımda: öncelikle “mikro” evrimin (tırnak içerisinde yazıyorum çünkü ‘mikro/makro’ diye bir ayrım yapılmıyor bilim çevrelerinde – ama insanlar böyle ikiye ayırınca daha iyi anlıyorlar) **gözle dahi görülebilen bir olgu** olduğunu söyleyerek başlamak istiyorum. Görsek de görmesek de (görmek istemesek de) her tür genetik olarak evrilir ve **nihai olarak** yaşadığı ortama adapte olur – adapte olmak zorunda yoksa tür zamanla yok olur. Basit bir örnek olarak insanlarda cilt rengi kullanılabilir: Siyahi insanlar nasıl yaşadıkları ortamlara (Afrika’nın güneşine) adapte olmuşlarsa, beyaz insanlar da kendi (az güneşli) ortamlarına adapte olmuşlardır. Bu basit şekliyle evrimdir. Örnek olsun diye: ilk atamız (bizim inancımıza göre Hz. Adem**) belki de

siyahiydi. Fakat zamanla (belki binlerce sene sonra) soyundan gelen insanların genlerinde doğuştan cilt renklerini değiştiren mütasyonlar oluştu ve on binlerce yıllık zamandan sonra bembeyaz, simsiyah ve arası tonlarda insanlar ortaya çıkıverdi dünyanın dört bir yanında (detay). Fakat bu tarz evrim illa başka türlere yol açacak anlamına gelmez. Bu örnekte olduğu gibi siyahisi de, beyazı da (ve arası tonlardakiler de) insan. Başka bir örnek olarak geçen senenin grip aşısının bu sene işe yaramamasının sebebi de 'mıkro' evrim (mekanizma: Antigenic drift).

İlk Darwin'in bilimsel bir çerçeveye oturttuğu, sonraki 150 yılda daha da geliştirilen ve güçlenen 'Evrim teorisi' ise bu ve buna benzer gözlemleri kullanıp işi birkaç adım öteye taşıyor ("mikro" evrimden "makro" evrime). Çok basitleştirerek (avamca; 'doğal seleksiyon', 'mütasyon', 'genetik kayma', 'gen akışı' gibi teknik terimlere girmeden) söylersem, diyorki "nispeten böyle kısa zaman dilimlerinde (binlerce senede) bile evrim kendisini gösterebiliyorsa, milyonlarca (hatta milyarlarca) senede başka türlerin ortaya çıkmasına da sebep olabilir. Öyleyse ilk yaşam formlarının ortaya çıktığı ~3.5 milyar sene öncesinden başlayıp bugünlere doğru gelen hızlandırılmış bir film izleyebilsek, şu anda gözlemlediğimiz her canlı türünün o (bakteri gibi tek hücreli) tek atadan evrimleşerek meydana geldigini görecegiz." Bu hipotezi desteklemek için sadece bir örnek verecek olursam: Bir kara parçası olarak ~88 milyon sene önce Hindistan altkıtasından fiziki olarak ayrılan **Madagaskar adası**nda bulunan **on binden** fazla bitki türünün **%90**'ından fazlasının dünyanın başka hiçbir yerinde bulunmamasının sebebi ("makro") evrimdir – yani uzun zaman (milyonlarca yıl) boyunca genetik karışım olmadığı için Madagaskar'a adapte olan bambaşka türler oluşmuş.

Şimdi gördügümüz ya da çoktan yok olmuş milyonlarca tür arasındaki ilişkilerin tartışmaya açık **spesifik** tarafları olsa da – ki elinize düzgün bir evrimsel biyoloji (evolutionary biology) kitabı/makalesi alsanız bunları sıralarlar – bilimsel bir şekilde evrim teorisine toptan karşı çıkmak **imkansız** hale gelmiştir. Hatta bir adım öteye gidersem, evrim teorisine artık **hakikat** gözüyle bakan bilim insanı sayısı böyle bakmayandan kat kat daha fazla ("aslında simülasyonda yaşıyoruz" vs. diyenleri de katıyorum bu ikinci gruba). Batıda üst düzey bilim insanlarıyla hemdem olmamışlar için yazıyorum: Bu insanların çoğu inanılmaz akıllı ve açık görüşlü insanlar – hiçbiri laf olsun diye 'evrimci' olmuyor. Yazdıkları makaleleri anlamaya kalksak çoğumuzun ilk paragrafta başı ağrır. Fakat genellersem "Orta Doğulular" (ya da müslümanlar) olarak komplo teorilerini çok seviyoruz ve çok kaliteli insanları dahi karalamayı ve aşağı çekmeyi becerebiliyoruz. İnternette bir sürü komplo teorisi yayan sitelerde görebileceğiniz gibi "aslında Tanrı'nın var olduğunu biliyorlar ama ruhlarını Şeytan'a satmışlar; ondan evrim teorisini insanlara pompalıyorlar" tarzı palavralara inanan çok maalesef.

Bilim insanları ellerindeki bulgulara göre evrim teorisine inanıyorlar ve bu teoriyi bir "bilimsel model" olarak kullanıyorlar. Ayrıca Darwin'in 1859'da ilk defa ortaya attığı 'Evrim teorisi' de zamanla tabir-i caizse 'evrilmiştir' ve bugüne kadar yapılan genetik, paleontolojik, biyokimyasal çalışmalarla bambaşka bir hal almıştır. Yani 'Harun Yahya' ve benzeri sözdebilimci/bilim düşmanı grupların sık yaptıgı gibi "Darwin yerle bir edildi!" deyip bunu "evrim teorisi yerle bir edildi!" anlamına getirenlere kanmayın. İngilizler atalarına büyük saygı gösterirler ve Darwin'in ~150 sene önce söylediği birçok şeyin şimdi yanlış olduğu bilinse de, müthiş bir bilim adamı ve biyolojinin her alanına katkısı çok büyük olduğundan, sonraki bilim insanları saygılarından birçok önemli buluşu hala Darwin'e atfeder. Bu yüzden evrimsel genetik alanındaki gelişmeleri fazla takip edemeyen birisine de evrim teorisi sanki hala Darwin'in söylediği versiyonuyla kalmış gibi görünebilir. Evrim teorisi her zamankinden daha güçlü ve neredeyse yıkılmaz (bilimsel) surlar arkasında. Evrim teorisinin yanlış çıkması bilim tarihinin açık ara farkla **en büyük şoku** olur – bunun için binlerce makalenin yalan/yanlış cıkması gerekir ki böyle birşey **imkansız**, çünkü bu araştırmaları yapan sadece

bir insan ya da grup degil; onlarca farklı ülkeden, yüzlerce farklı alandan (genetik, paleontoloji, veri bilimi, biyokimya) uzman yayınlıyor bu makaleleri.

https://youtu.be/dqT-UlYlg1s

Evrimi tam anlamayanların en büyük hatalarından biri de türlerin devamlı daha da kompleksleşmesi ve **"mükemmelleşmesi" gerektigidir**. **Böyle birşey yok**. Sadece bir örnek olarak Pandalarla ilgili bu (ingilizce) videoyu izleyin. Sadece Panda bile bizim "mükemmellik" anlayışımızla Allah'ın "mükemmellik" anlayışının çok farklı oldugunu gösteriyor. Panda da farklı bir "sanat" ama düz bir insan olarak baktıgımızda (haşa!) hataları çok: tüm gün bambu yiyor ama doğru düzgün sindiremiyor bile. Bu yüzden tüm gün yemek yemek ve kaka yapmak zorunda. Fazla enerjisi olmadığı için de yemek yemenin dışında günlerini uykuda geçiriyorlar.

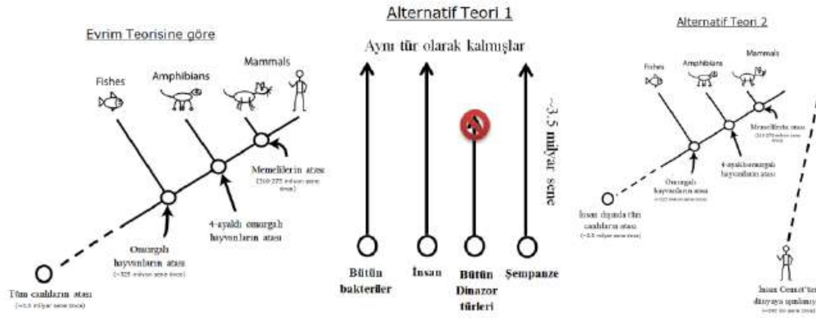
Ben de yaklaşık on senedir genetik alanındayım ve genetikle ilgili okuduğum akademik makale/kitap sayısı bini geçmiştir. 18 yaşında, Türk insanının birçoğu gibi, evrime kesinlikle inanmayan birisi olarak çıktığım bu yolda, şimdi otuzuna dayanmış ama evrim teorisinin (**çok çok** yüksek ihtimalle: %99.999…) **doğru olduğuna** inanan birisi olarak devam ediyorum. Bunları söylerken de beş vakit namazını kılan ve Allah'ın varlığına tüm kalbiyle inanan birisi olarak söylüyorum. Bu konuda degiştigimi de söylemekten hiç gocunmuyorum. Banal olacak ama insan devamlı öğrenmeli ve inançlarını yeni bilgiler doğrultusunda sorgulamalı. Ama insanların çoğu "benim inançlarım doğru çıkmalı!" gözlügüyle bakıyor olaylara ve yanlış olma ihtimalini dahi düşünmek istemiyor – çünkü "bugüne kadar bildiklerim (büyük ihtimalle) yanlışmış" deme **cesareti** çok az insanda var. Benim öyle bir derdim yok; olmadı.

Evrim teorisi konusunda neden böyle düşündüğümün sebeplerini de kısaca sayarsam: Birincisi, Allah bizi (bilimle, fosillerle vs.) kandırmaya çalışmaz. Ikincisi, ne Kuran'da ne de hadiste, ilk insanların (Hz. Adem ve Havva'nın) yaratılışıyla ilgili **mahiyetini tam olarak bilmediğimiz** detaylar bulunsa da, insandan önceki canlılarla ilgili neredeyse hiçbir şey yok. Popülasyon genetiği alanındaki araştırmalara göre (modern) insanlar son 150-200 bin senedir bu dünyadalar. İlk canlıların **~3.5 milyar** sene önce ortaya çıktığı göz önünde bulundurulursa, insanların dünyada bulunma süreleri bazı türlere nispeten çok kısadır. Eskiden olup da şimdi aramızda bulunmayan bir sürü canlının fosili bulundu (dinazorlar, trilobitler, Neandertallar gibi) – ve eldeki milyonlarca fosile bakıldığında, en geçmiş zamandan şimdiye doğru bir film şeridi gibi canlıları izleyebilsek, **ilk canlıların gittikçe daha türlü hale geldiğini** ve çogunun kompleksleştiklerini göreceğiz***. Din konusunda uzman değilim fakat bununla ilgili de hiçbir ayet veya hadise rastlamadım (yani "Allah milyarlarca sene önce tek hücreli canlıları yarattı; sonra şunları; sonra da dinazorları…" gibi. Bilen varsa yazsın lütfen). Bütün bunları ve evrim teorisini destekleyen bulguları**** birleştirince Allah'ın bildiğimiz-bilmediğimiz tüm canlı türlerini **evrimi kullanarak yaratmış olduğuna** inananlardanım.

Benim bir bilim insanı olarak amacım hakikati araştırmaktır – her insanın da böyle olması lazım ama çoğumuz bir şeye inandık mı hakikate dahi gözümüzü kapatıyoruz. **Bilime gözünü kapatan, Allah'ın en önemli eserlerinden biri olan 'kainat kitabı'na da gözünü kapatmıştır.** Bilim insanlarının yaptığı gibi sorgulamadan, araştırmadan, diğer uzmanların sordukları sorular üzerine samimane kafa yormadan "benim dediğim doğru!" diyen her insan tam anlamıyla zırcahildir, kibir abidesidir – ve kibir Allah'ın en sevmediği hasletlerden biridir. Allah (kibirsiz) sorgulayan insanları sever; **insan sadece sorgulayarak 'tahkiki iman'a ulaşır.**

Ben öğrendiklerim ışığında artık şu noktadayım: Allah tüm türleri (species) evrimle yaratmışsa da şaşırmam; (çok gizemli bir şekilde) direkt yaratmışsa da. Ama ("eviren"in O olduğunu varsayarsak) birinci senaryonun ikincisine nazaran çok daha güzel; akla ve

Sünnetullah’a da **daha uygun olduğu** kanaatindeyim*****. Çünkü **~14 milyar** sene önce kainat yaratılıp, bundan ~10 milyar sene sonra dünyadaki ilk canlıya hayat “üflendikten” ve (DNA, metabolizma, algılama gibi) gerekli biyolojik mekanizmalar verildikten sonra evrimle herşey yine Allah’ın akıl sır erdiremediğimiz yüce planı ve koyduğu kurallar içinde/sebep-sonuç dairesinde işlemeye devam ediyor.

Evrim teorisine inanmıyorsanız alternatif teorinizin ne olduğunu düşünmeniz lazım. Bana göre en fazla iki alternatif teoriniz olabilir: Alternatif teori 1: Tüm türler dünyanın yaşamaya elverişli hale gelmesinden, yani ~3.5 milyar yıldan beri varlar ve aynı kalmışlar. Örneğin şempanzeler, tüm dinazor türleri, insan, tüm bakteri turleri, tüm bitki türleri vs. hep vardı ve aynı kaldılar. Fakat bu ‘teori’yi yapılan araştırmalar ve bulunan fosiller desteklemiyor. Görünen, bugünkü türlerin çoğunun **sonradan ortaya çıktığıdır** – özellikle de çok hücreli canlıların (bkz: canlı türlerinin ortaya çıkma kronolojisi – aşagıda). Alternatif teori 2: Evrim sadece diğer canlı türleri için vardı ve insan çok (çok!) sonradan dünyaya ‘ışınlandı’. Bu ‘teori’nin de sorunu, ana yazımda da belirttiğim gibi, DNAmızın birçok hayvan ve canlıyla çok yüksek benzerlikler göstermesi. Ayrıca modern insana benzer, Neandertaller ve Denisovalılar gibi çok yakın insan türlerinden aldıgımız DNA da cabası – atalarımız Afrika’dan çıktıktan sonra onlarla çiftleşmiş ve bugün Afrikalıların dışında neredeyse her millette %1-2 arası Neandertal ve Denisovalı DNAsı var. İnsan biyolojik, fizyolojik ve genetik olarak diğer canlılardan **çok farklı** bir yaratık olsaydı, bu tarz çiftleşmeler imkansız olmalıydı – ama değiliz!

Uzadı… Kısaca özetlemek gerekirse söylemek istediğim haddini bilen ve gerçeğin peşinde olan bir insan, bilim insanlarının saf olmadığını, çoğumuzdan daha akıllı olduklarını, (bundan bahsetmek bile utanç verici ama) komplo teoricilerin bize anlattığı gibi “aslında biliyorlar ama Şeytan’a hizmet ediyorlar” gibi bir durumun olmadığını bilmesi gerekir. Bilim modellerle ilerler ve biyoloji alanında şu andaki en iyi ‘bilimsel model’ de evrim teorisidir. Ben dahi evrim teorisini kullanarak ilk defa ya da az görülen mutasyonların proteinler üzerindeki etkilerini tahmin etmeye çalışıyorum ve kullandığım algoritmaların başarı oranı %80’lerin üzerinde.

Umarım kendimi anlatabilmişimdir. Bu konu/hamur daha çok su götürür; bu yüzden burada bırakıyorum. Bu arada insanların evrime inanıp-inanmaması beni çok ilgilendirmiyor – yazıyı entelektüel bir sorumluluk olarak gordügüm için yazdım – fakat evrim teorisi düşmanlığı insanları bilim insanı düşmanlığına, sonra da tamamen bilim karşıtı olmaya doğru ittiğini gözümle gördüm kaç defa (ben de gençken kısmen bu gruptaydım). Böyle insanlar sonra aşı karşıtı, ve ya homeopati ve ‘düz dünya’ gibi saçmalıkların savunucusu oluyorlar. Bunu engellemek için ben de kendi çapımda bana düşeni yapmak istedim******.

Belki ilginç gelmiştir ama yazımda ateizm’den hiç bahsetmedim. Çünkü evrim teorisiyle ateizm farklı şeyler. Ateizm, tanrının olmadığına dair bir inanış, evrim teorisi ise – yukarıda

bahsettiğim gibi “tüm canlıların ilk atası”nın ortaya çıkmasından sonra – **şu anda dünyada bulunan milyarlarca türün neden ve nasıl ortaya çıktığını açıklamaya çalışan bilimsel bir teori/model/mekanizmadır**. Her evrim teorisine inanan ateist değildir çünkü evrim teorisinin dogru olup-olmamasının Allah’ın varlığıyla bir alakası yoktur – aynı dünyanın küre olup-olmamasının da bir alakası olmaması gibi*******. Ayrıca, ateizm evrim teorisinden önce de vardı. Yarın birgün (sanmıyorum ama) evrim teorisi yanlış çıkarsa – örneğin 3.5 milyar senelik bir hayvan fosili bulunursa – ateizm yine var olacak – çünkü ateistlerin Tanrı’nın varlığına inanmamalarının en önemli sebepleri bilimselden ziyade felsefidir (birkaç örnek: neden bu kadar çok kötülük/hastalık/şiddet var? Tanrı varsa, neden saklanıyor? dinler/dindarlarda bulunan bazı hurafeler; mutlak kadir, ezeli ve ebedi bir Tanrı anlayışını “mantıksız” bulmaları). Evet; bugün ateistlerin çoğu evrim teorisine inanıyor ve bunu inanışlarını desteklemek için kullanıyorlar gibi görünüyor ama hepsi değil. Örneğin Çin’de neredeyse ülkenin tamamı ateist/Budist ama evrim teorisini gerçekten anlayanların sayısı nispeten çok azdır. Ateistlerin bakış açısını çok önemli bir ateistin perspektifinden öğrenmek isterseniz Prof. Richard Dawkins’in ‘God Delusion’ kitabını tavsiye ederim. Müslümanlar olarak bizlerin Allah’ın varlığına dair kullandığı her argümana (kendilerine göre) mantıklı cevapları var ama hepsi tartışmalı tabi.

Son olarak, benim müslüman olarak kalmamın sebebi bilim değil, Efendimiz (Sav)’in hayatı ve Kuran-ı Kerim’dir. Bugünün (her dinden) dindarlarının paçozluk ve cehaletini görünce, Efendimiz’i doğru bir şekilde tanımayan bir insanın ateist veya din düşmanı olmasını da kesinlikle yadırgamıyorum.

Okuduğunuz için teşekkür ederim. Yorumlarınızı bekliyorum…

https://youtu.be/lIEoO5KdPvg

Dipnotlar

*Şu anda Leicester Üniversitesinde (İngiltere) bir Genetik Epidemiyolog olarak çalışıyorum ve grup olarak insanlarda akciger fonksiyonunu ve kronik obstrüktif akciger hastalığını (KOAH) genetik olarak araştırıyoruz. Elimize yüzbinlerce insanın genetik ve fenotipik (yaş, cinsiyet, sigara içiyor mu?) datası geçiyor ve bu bilgileri “süper bilgisayarlar” aracılığıyla istatistiki modellere tabi tutarak (“fit” ederek) hangi genlerin iyi bir akciğer fonksiyonu veya KOAH için önemli olabileceğini bulmaya çalışıyoruz. Umuyoruz ki yaptığımız buluşlar ileride insanlara faydalı bir ilaçla sonuçlansın. Detaylari bu iki yazimda okuyabilirsiniz: Bir bilim ve genetik reklamı & Searching for “Breathtaking” genes. Literally!

**Allah, (150-200 bin sene önce dünyada yaşayan) Homo sapiens‘lerin (modern insanların) arasından ikisine Hz. Adem ve Havva’nın ruhunu ‘üflemiş’ olabilir. Bu benim için şaşırtıcı olmaz. Çünkü, objektif olarak karşılaştırdığımızda, modern insanları Neandertaller (Homo neanderthalensis) ve Denisovalılar (Denisova hominins) gibi diğer insan türlerinden, ve şempanze gibi genetik olarak yakın hayvanlardan ayıran faktörün genler ve biyolojiden çok aradaki ilim farkı olduğunu görüyoruz. Meleklerin Allah’a “Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın?” sözü bu şekilde de manidar oluyor – çünkü modern insana (Homo sapiens) benzer yaratıklar da birbirlerinin kanını dökmüşlerdi.

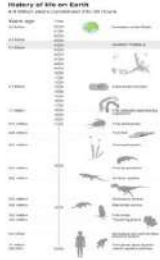
***Dünyada yaşadığı bilinen canlı türlerinin tarih cetveline (timeline) bakabilirsiniz: https://en.wikipedia.org/wiki/Timeline_of_the_evolutionary_history_of_life

****İngilizce bilenlere Richard Dawkins’in “The Greatest Show on Earth: The Evidence for Evolution” kitabını ve yukarıdaki “What is the evidence for evolution?” videosunu tavsiye ederim.

*****Allah bir insanı bile yaratmaya karar verdiğinde o insanı dünyaya 'ışınlamıyor'. Anne rahminde ~9 ay geçiriyor; sonrasında da belki 20-25 yaşına kadar kendi başına bir 'birey' olmuyor o insan. **Herşey bir süreç sonucunda yaratılıyor.**

******Uydurma bir senaryo çizmek istiyorum: Örneğin, 1920'lerde yaşıyoruz… Bilim fazla ilerlememiş ve büyük bir veba salgını var. Milyonlarca insan ölüyor ve bütün imamlar hutbelerinde: "Bu işlediğiniz günahlardan dolayı Allah'ın bize gönderdiği bir beladır; çekeceksiniz başka çaresi yok!" diyor. Bir bilim insanı da çıkıp "Hayır; benim gözlemlerime göre büyük ihtimal bunun sebebi farelerden bulaşan gözle göremediğimiz birşey. Araştırmam lazım!" dese ve karşılığında da "Ne demek yani; Allah göndermedi mi bunu? Bu adam Allah'a şirk koşan sapık bir kafirdir!" damgası yese kaçımız – "kafir" damgası yeme ve toplumdan dışlanma pahasına – o bilim insanının tarafında yer alırdık? Evrim'deki gibi **ortada herkesin gözle dahi görebildiği birşey** var: veba hastalığı.
Fakat **mekanizma** olarak biri "Allah istedi; oldu", diğeri ise "(Allah istedi/istemiş olabilir – bunu **objektif** olarak bilemem/kanıtlayamam – fakat) bunun biyolojik sebebi bir bakteridir" diyor.

*******Fakat **'din anlayışımız'**la bir alakası vardır. Eğer din anlayışın "dünya düzdür" diyorsa, tonlarca somut bilimsel delille küre olduğu ıspatlanmış dünyanın küre olup-olmadığını değil, din anlayışını gözden geçirmen/sorgulaman lazım.

Eldeki bulgulara göre, canlı türlerinin ortaya çıkma kronolojisi (Source: bbc.co.uk)

PS: Yıllar önce evrim teorisi ve ateizmle ilgili görüşlerimi 2009'da önce Leicester Üniversitesi öğrencilerinin hazırladığı bir gazetede, sonra da (daha uzun bir şekilde) "God of Science" adlı yazımda paylaşmıştım. O günler ateizm'le ilgili söylediklerimin çoğuna hala katılsam da, evrim teorisi konusunda tamamen değişmişim. Bunu da gururla söylüyorum. Maalesef sorgulayanların sevilmediği, dogmatik bir milletiz. Hakikatin peşinde koşmanın ve bilimin önemini anlarsak, Allah'ı daha iyi tanıyacağımızı düşünüyorum.

PPS: Yazıyı paylaştığım günün (bugün 12 Şubat'ın) dünyada "Darwin günü" olması da ayrı bir tesadüf/tevafuk.

CHARLES DARWİN ATEİST MİYDİ?

John van Wyhe-25 Mart 2022- sosyalbilimler.org

Saygıdeğer Viktorya Dönemi'nin doğa bilimcisi ve On the Origin of Species'in [Türlerin Kökeni-1859] yazarı Charles Darwin'in dini görüşleri, modern okuyucuların ilgisinden hiç yok olmaz. Kitapçılar ve internet, Darwin'in görüşleri ve onun evrim teorisinin din üzerindeki etkileri hakkındaki tartışmalarla doludur. Bugün birçok dini yazar Darwin'i ateizmle suçlar. Bazı popüler ateizm savunucuları da Darwin'i davalarına dahil eder. Darwin hâlâ hayattayken bile onun dini görüşleri hakkında çok çeşitli açıklamalar vardı —ki o bunları çoğunlukla gizli tutmuştur. Avusturyalı yazar Ernst von Hesse-Wartegg 1880'de Darwin'i Kent'teki evinde, Down House'da ziyaret etmiştir. Hesse-Wartegg'i Orpington'daki tren istasyonundan götüren arabacı, ünlü Bay Darwin'e şu yorumu yapmıştır: "Ha es enfidel, Sar-yes, bir infidel —bir

kâfir! Ve insanlar onun hiç kiliseye gitmediğini söylüyor!" Burada alıntılanan kısım, aslında Darwin'in bu Alman gazetesinin (Frankfurter Zeitung und Handelsblatt) nüshasında işaretlenmişti —şüphesiz bu Darwin'i, Almanların kentli aksanını fonetik yazım yoluyla yakalama girişimi kadar eğlendirmiştir.

Diğer yorumcular, Darwin'in dindarlığına ilişkin yorumlarında daha cömert davranmışlardır. Bilim ve dinin zamansız bir çatışmasına dair modern mit, Darwin'in Türlerin Kökeni ve Descent of Man [İnsanın Türeyişi'nin-1871] sayfalarını ilk çeviren Viktorya dönemi okurlarının deneyimlediği gerçeklikten çok uzaktı. Türlerin Kökeni'nin yayımlanmasından sonraki yirmi yıl içinde evrim teorisi üzerindeki bilimsel tartışmanın sona erdiği artık herkes tarafından unutulmaktadır. Ancak Viktorya döneminin, insanların genel olarak bugün olduğundan çok daha dindar olduğu ve evrime ilişkin bilimsel kanıtların şimdi olduğundan çok daha eksik olduğu nasıl söylenebilir? Bunun açıklaması; pek çok Viktoryalı için seçimin Tanrı ile bilim veya din ya da evrim arasında değil, Tanrı'nın doğayı nasıl tasarladığına dair farklı kavramlar arasında olmasıdır. Astronomi ve kimyadan fizyoloji ve jeolojiye kadar doğal olayları açıklayan sabit doğa kanunlarının (veya ikincil kanunların) keşfedildiği zaten yaygın olarak kabul edilmişti. Darwin'in, Tanrı tarafından tasarlanan yeni bir doğa kanunu keşfettiğine inanılıyordu. Ve görünüşe göre Darwin'in kendisi, evrim teorisinin dini imalarının en azından bir kısmını böyle görüyormuş. Bu aynı zamanda Darwin'in ulus tarafından 1882'de Westminster Abbey'e gömülmesini daha da anlaşılır kılıyor.

Yazıda bahsi geçen Darwin'in üç kitabının günümüzdeki Türkçe çevirilerinin kapakları. Alfa Yayınları ve Pinhan Yayıncılık.

Darwin'in dine atıfta bulunan birkaç özel mektubu yaşamının sonlarına doğru ve daha fazlası da onun ölümünden sonra yayımlanmıştır. Bunlar, Darwin'in dini görüşleri üzerine yapılan büyük tartışmalarda çokça alıntılanmıştır. Onun dini görüşleri sorunuyla ilgili olabilecek diğer materyalleri ararken Darwin'in eserlerini anahtar terimlerle aramanın mümkün olduğu çevrimiçi bir arşiv olan Darwin Online'a başvurdum. 'Ateist' ve 'ateizm' gibi terimleri aratarak Darwin'in bu soruyla ilgili belli ki eskiden bilinmeyen bir tartışmasını buldum. Paragraf, Ernst Krause'un Darwin'in babadan kalma özgür düşünce sahibi büyükbabası, şair ve fizikçi Erasmus Darwin'in biyografisinin (1731-1802) İngilizce çevirisinde Darwin'in yazdığı uzun "Ön Bildiri"de bulunuyor. Darwin, dedesinin ateist olup olmadığı sorusunu şu şekilde yanıtlamıştır:

Dr. Darwin sık sık ateist olarak anılırken eserlerinin her birinde, evrenin Yaratıcısı olan Tanrı'ya tam olarak inandığını gösteren farklı ifadeler bulunabilir. Örneğin, ölümünden sonra yayımlanan "Temple of Nature"da şöyle yazar: "Belki de doğanın tüm ürünleri daha da mükemmelliğe doğru ilerlemektedir! Yerkürenin katı parçalarının aşamalı oluşumuyla ilgili modern keşifler ve çıkarımlarla desteklenen ve her şeyin yaratıcısının saygınlığına uygun düşen bir fikir." 'Zoonomia'nın bir bölümünü Mezmur yazarının sözleriyle bitirir: "Gökler Tanrı'nın İzzeti'ni ilan eder ve gök kubbe onun eserini gösterir."

“Korkunç ve harika yaratılmışım” mottosuyla ateizmin budalalığı üzerine bir kaside yayımlamıştır ve kasidenin ilk kıtası şöyledir:

Dull atheist, could a giddy dance
Of atoms lawless hurl’d
Construct so wonderful, so wise,
So harmonised a world?

Donuk ateist, baş döndürücü bir dans olabilir
Atomların kanunsuz fırlatılması
İnşa edilmesi böylesine muhteşem, böylesine bilge
Böylesine uyumlu bir dünyanın?

Bu pasajın daha önce fark edilmemiş olması ilginçtir. Charles Darwin, büyükbabasının bir yaratıcı hakkında sık sık yayımlanan “ifadeleri”nin onun ateist olmadığı anlamına geldiğini iddia ediyorsa, Darwin’in kendi yazılarını da aynı teste tabi tutmak mümkündür. Darwin Online’da yayımlanmış yazılarını “yaratıcı” olarak aratarak Darwin’in bu dili ömür boyu kullandığını çabucak görebiliriz.

Darwin Online sitesi, Charles Darwin üzerine çalışmalarını ve ek materyalleri barındıran, bu alanda dünyanın en geniş kapsamlı ve sık referans verilen online mecrasıdır. Darwin Online, bu yazının yazarı da olan İngiliz Bilim tarihçisi John van Wyhe tarafından kurulmuştur.

İlk gerçekleşme, şimdi evrensel olarak Avustralya’daki bir geziye atıfta bulunan ve The Voyage of the Beagle [Tazı Yolculuğu] olarak bilinen ilk kitabı Journal of Researches’de olmuştur (1839’un ilk baskısı, Tazı günlüğüne dayanmaktadır):

Bundan kısa bir süre önce güneşli bir kıyıda yatıyordum ve dünyanın geri kalanıyla karşılaştırıldığında bu ülkenin hayvanlarının garip karakterini düşünüyordum. Kendi aklının ötesindeki hiçbir şeye inanmayan bir kişi, “İki ayrı Yaratıcı iş başında olmalı ancak amaçları aynıydı ve kesinlikle her durumda son tamamlandı,” diye haykırabilir.

Bu terim, Türlerin Kökeni’nin (1859) ilk baskısına, ardından 1872’ye kadar olan birçok farklı baskıya ve tekrarlamaya kadar Darwin’in yayımlanmış yazılarında tekrar görünmez.

Darwin daha sonra, 1862’de orkidelerin tozlaşma adaptasyonları üzerine yazdığı aşağıdaki kitabında bu terimi kullanmıştır:

Bu inceleme aynı zamanda bana organik varlıkların incelenmesinin, her birinin yapısının ikincil yasalara bağlı olduğuna tamamen ikna olmuş bir gözlemci için yapının her önemsiz

ayrıntısını Yaradan'ın doğrudan müdahalesinin bir sonucu olarak gören biri kadar ilginç olabileceğini göstermeye çalışma fırsatı da veriyor.

Bu, Darwin'in konumunu çok net bir şekilde göstermektedir. Daha da bilgilendirici olan, doğal seçilim teorisinin en açık ve en güçlü ifadelerinden biri olan Variation of Animals and Plants [Hayvanların ve Bitkilerin Varyasyonu-1868] adlı eserinin sonuç paragraflarıdır:

Bazı yazarlar, her bir küçük bireysel farklılığın kesin nedeni belli olmadıkça doğal seçilimin hiçbir şeyi açıklamadığını söylemişler. Şimdi inşaat sanatından tamamen habersiz bir yabaniye yapının nasıl taş üstüne taş şeklinde yükseltildiği ve neden kemerler için kama biçimli parçaların, çatı için yassı taşların vs. kullanıldığı açıklansa ve her bir parçanın ve bütün yapının kullanımına dikkat çekilmiş olsa yabaninin kendisine hiçbir şeyin açıklanmadığını söylemesi mantıksız olur çünkü her bir parçanın şeklinin kesin nedeni verilemiyordu. Ancak bu, seçimin hiçbir şeyi açıklamadığı itirazıyla neredeyse paralel bir durumdur çünkü her varlığın yapısındaki her bir bireysel farklılığın nedenini bilmiyoruz.

Uçurumun dibindeki taş parçalarının şekli tesadüfi olarak adlandırılabilir ancak bu kesinlikle doğru değildir çünkü her birinin şekli, tümü doğal yasalara uyan uzun bir olaylar dizisine bağlıdır; yani kayanın doğasına, çökelme ya da yarılma çizgilerine, dağın alt üst olup sonrasında soyulmaya uğramasına ve son olarak parçaları fırlatan fırtınaya ya da depreme bağlıdır. Ancak parçaların ne amaçla kullanılacağına ilişkin olarak şekillerinin kesinlikle tesadüfi olduğu söylenebilir. Ve burada, kendi bölgemin ötesine seyahat ettiğimin farkında olduğumdan bahsederken büyük bir zorlukla karşı karşıya kalıyoruz. Her şeyi bilen Yaratıcı, O'nun koyduğu yasalardan kaynaklanan her sonucu önceden görmüş olmalıdır. Ancak, kelimeleri herhangi bir sıradan anlamda kullanırsak, Yaradan'ın kasıtlı olarak inşaatçının binasını dikebilmesi için belirli kaya parçalarının belirli şekiller alması gerektiğini emrettiği iddia edilebilir mi? Her bir parçanın biçimini belirleyen çeşitli yasalar inşaatçı adına önceden belirlenmemiş olsaydı, evcil hayvanlarımız ve bitkilerimiz arasındaki sayısız varyasyonun her birini yetiştirici için özel olarak buyurmuş olması daha büyük bir olasılıkla savunulabilir miydi? — bu varyasyonların çoğu insana hizmet etmiyor ve yararlı değil de çoğu zaman yaratıkların kendilerine mi zarar veriyor? Güvercinlerin tuhaf kursak şişirmeleri yelpaze kuyruk türleri daha süslü görünebilsin diye güvercinin ekin ve kuyruk tüylerinin değişmesini buyurmuş mudur? İnsanın vahşi sporu için boğayı sıkıştırmaya uygun çenelerle boyun eğmez bir gaddarlıktan oluşan bir cins oluşması için köpeğin iskeletinin ve zihinsel niteliklerinin değişmesine neden olmuş mudur? Fakat ilkeden bir durumdan vazgeçersek, o simetri ve dinçliğin mükemmel resmi oluşabilir. Örneğin, ilkel köpeğin varyasyonlarının tazıya dönüşmesi için bilinçli bir şekilde yönlendirildiğini kabul etmemek gibi. Varyasyonların doğadaki gibi ve aynı genel yasalar sonucunda, ki bu yasalar insan da dahil bütün uyum sağlamış hayvanların doğal seleksiyon yoluyla oluştuğu bilgisinin zeminidir, özellikle ve bilinçli yönlendirildiği inanışına en ufak bir sebep tahsis edilemez. Ne kadar istesek de Profesör Asa Gray'in "değişimlerin belirli yararlı hatlar doğrusunda," tıpkı bir akarsu gibi "kesin ve yararlı sulama hatları boyunca," ilerlediği inancını pek takip edemeyiz. Her bir özel varyasyonun tüm zamanların başlangıcından itibaren önceden takdir edildiğini varsayarsak yapının birçok zararlı sapmalarına yol açan organizasyonun esnekliği ve aynı zamanda kaçınılmaz olarak bir varoluş mücadelesine yol açan o fazla yeniden üretim gücü ile doğal seçilim ya da en uygun olanın hayatta kalmasının bir sonucu, bize gereksiz doğa yasaları gibi görünmektedir. Öte yandan, her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Yaratıcı, her şeyi takdir eder ve her şeyi önceden görür. Bu yüzden özgür irade ve kader kadar çözümsüz bir zorlukla karşı karşıya kalıyoruz.

Daha sonra 1871'de Darwin, İnsanın Türeyişi'nde din konusuna değinmiştir:

Tanrı'ya İnanç-Din. —İnsanın her şeye gücü yeten bir Tanrı'nın varlığına ilişkin soylu bir inanca sahip olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Aksine, aceleci gezginlerden değil de uzun süredir vahşilerle birlikte yaşayan insanlardan elde edilen yani bir ya da daha fazla tanrı hakkında hiçbir fikri olmayan ve dillerinde böyle bir fikri ifade edecek hiçbir kelime bulunmayan sayısız ırkın gelip geçtiği ve hâlâ var olduğu hakkında çok sayıda kanıt vardır. Elbette ki evrenin bir Yaratıcısı ve Hükümdarı olup olmadığı sorusu daha yüksek olandan tamamen ayrıdır ve bu, şimdiye kadar yaşamış en yüksek akıllar tarafından olumlu olarak cevaplanmıştır.

Ve Darwin ikinci cildin sonunda şunları yazmıştır:

İnsanın düşük düzeyde organize olmuş bir formdan ilerlediğine inanan kişi, doğal olarak bunun ruhun ölümsüzlüğü inancıyla nasıl ilişkili olduğunu soracaktır. Sör J. Lubbock'un gösterdiği gibi; barbar insan ırkları bu türden açık bir inanca sahip değildir ancak vahşilerin ilkel inançlarından türetilen argümanlar, az önce de gördüğümüz gibi ya çok az ya da hiç işe yaramaz. Bireyin gelişiminin hangi kesin döneminde küçük tohum keseciğinin ilk izinden doğumdan önceki veya sonraki çocuğa kadar insanın ölümsüz bir varlık hâline geldiğinin belirlenememesinden çok az kişi kaygı duyar ve kaygı için daha büyük bir neden yoktur çünkü giderek artan organik ölçekteki dönem muhtemelen belirlenemez.

Darwin'in kendisi de inançlarını tarif ederken kullandığı dilde tamamen tutarlı değildi ve tabii ki görüşleri hayatı boyunca değişti. 1876'dan itibaren çocukları ve torunları için özel bir otobiyografi yazmaya başladı. İçinde dini görüşlerindeki değişimden bahsetti. 1830'ların sonlarında Hristiyanlığa ve İncil'in gerçekliğine yönelik kademeli bir şüphecilik yavaş yavaş üzerine çöktü —bu onu bir Hristiyan yapmadı ama ateist de yapmadı; daha ziyade bir tür teist yaptı. Darwin'in zamanında 'teist' olmak, doğaüstü bir tanrının doğayı ya da evreni yarattığına ancak tarihin akışına müdahale etmediğine inanmaktı. Darwin bu terimi otobiyografideki ünlü bir paragrafta kullanmıştır:

… çok geçmişe ve geleceğe bakma kapasitesine sahip insan da dahil olmak üzere, bu muazzam ve harika evreni kör tesadüf veya zorunluluğun bir sonucu olarak yaratmanın aşırı zorluğu veya daha doğrusu imkansızlığı. Bu şekilde düşünürken bir dereceye kadar insanınkine benzer akıllı bir zihne sahip bir İlk Neden'e bakmaya mecbur hissediyorum ve bir Teist olarak anılmayı hak ediyorum.

Türlerin Kökeni'ni yazdığım zaman hatırladığım kadarıyla bu sonuç aklımda güçlüydü ve o zamandan beri birçok dalgalanma ile çok yavaşça zayıfladı.

Diğer zamanlarda doğa bilimci Thomas Henry Huxley tarafından türetilmiş ve moda hâline getirilmiş bir kelime olan 'agnostik' terimini kullanmıştır. Otobiyografiyle aynı zamanlarda yazılan ve ilk olarak Life and Letters'da yayımlanan 1879 tarihli bir mektupta şöyle yazar:

En aşırı dalgalanmalarımda hiçbir zaman Tanrı'nın varlığını inkâr anlamında bir Ateist olmadım. Genel olarak (ve yaşlandıkça daha fazla) ama her zaman olmayarak Agnostik'in ruh hâlimin daha doğru bir tanımı olacağını düşünüyorum.

Kanıtların kıtlığı ve kalan ifadelerin belirsizliği göz önüne alındığında muhtemelen Darwin'in dini görüşlerine ilişkin tanımımızı veya anlayışımızı hiçbir zaman tamamen iyileştiremeyeceğiz. Ancak bu, bilinemeyecek bazı şeyler olduğu anlamına gelmez. Bir şey çok açıktır ki o da elde kalan tüm kanıtların Darwin'in ateist olduğu iddiasıyla çeliştiğidir.

TESADÜF: ATEİSTLERİN TANRISI

15.10.2015-İdris Tüzün-risalehaber

Hayatta zaman zaman **tuhaf tesadüflerle** karşılaşırız. Tesadüflerin varlığını, Allah'a inanan da inanmayan da kabul eder. Yalnız Allah'a inananlar bu tesadüflerin bizim açımızdan ve bize göre olduğunu, Allah'a nisbet edildiğinde tesadüf zannedilen her şeyde bir hikmet olduğunu, onların yine belli bir ölçü ve kurala göre gerçekleştiğini kabul ederler. **Bu yüzden tesadüf değil de tevafuk** kelimesini tercih ederler.

Tesadüfler vardır, fakat ateistler bu tesadüfleri aşırı derecede abartmışlar ve **tesadüfü Allah'ın yerine koyarak** meydana gelen her şeyi tesadüfle izah etmeye çalışmışlardır. Evrim felsefesi de tesadüf üzerine oturtulmuştur. Varlıkların tesadüfen ve belli bir gayeyi takip etmeden değiştiği iddia edilmiştir. Yapılan izahlar akl-ı selim sahibi bir kimseyi ikna edecek derecede değildir. Bu konu abartıldığı için ister istemez konuyu biraz uzunca ele alacağım.

1-Evrim ve tesadüf

Evrim haricinde hiçbir bilim dalında tesadüflerden bahsedilmez. Bilimsel olduğu iddia edilen evrim bu konuda bir istisna teşkil eder. Nitekim bir evrimci de buna dikkat çekerek: "Darwinizm'in diğer önemli bir özelliği de **şansın rolünü daha önceki bilimsel teorilerin yapmadığı bir biçimde** kabul etmesidir" demiştir. (Dünü Ve Bugünüyle Evrim Teorisi, 159.)

İlk defa Darwin evrimin izahında tesadüflere yer verdiğinde çağdaşları tarafından tenkit edilmiştir. Bir evrimci bu yüzden "Darwin rastlantıyı devreye sokarken birçok çağdaşını hayrete düşürmüştür" demiştir. (Charles Devillers - Henri Tintant, Evrim Kuramı Üzerine Sorular, 39)

Bütün evrimciler de hayrete düşürücü izahlarıyla Darwin'i takip etmişlerdir. Örneğin evrimci profesör Ali Demirsoy şöyle diyor: "Evrimsel çizgi boyunca, özel koşullara uyum yapmak için farklı birçok yol, evrim çizgisinin her noktasında etkisini göstermiştir. **Yolların seçiminde şans rol oynamıştır**. Bu, devamlı çatallaşan bir yolda insanların yürümesi gibi bir şeydir. Her kavşak ayrı bir sonucun başlangıcıdır. İnsan oluncaya kadar da birçok kavşaktan geçilmiş ve **her defasında belirli bir şans rol oynamıştır**. Tekrar bu şansın yaşanması ve bilmeyen için her zaman aynı yolun izlenmesi olanaksız görülmektedir." (Kalıtım ve Evrim, s, 701.)

Bütün fen bilimleri konularını gözlem ve deneylere dayalı isbatlarla ortaya koyarlar. Hepsi ortaklaşa tabiattaki kanunların varlığından bahsederler ve hiç biri tesadüften bahsetmez. Evrimin dünyanın güneş etrafında dönmesi gibi isbat edildiğini savunan evrimciler ise, gözlem ve deneyin mümkün olmadığı konularda, problemi çok basit ve ucuz bir şekilde tesadüfle açıklayarak işin içinden çıkmışlardır. Üstelik bir takım felsefi izahlarla (demagojiyle) bazı insanlara fikirlerini kabul ettirmeyi de başarmışlardır. **Tesadüflerin isbatı yoktur.** İsbata dayanmayan bu tür izahların tamamen reddedilmesi gerekirken bilimsel olduğu iddia edilen kitaplarda yer alması büyük bir talihsizliktir.

Evrimin tesadüfle izah edilmesi pek çok eleştirileri de beraberinde getirmiştir. Karmaşık (kompleks) fakat harikulade bir düzene sahip canlı varlıklar nasıl oldu da tesadüfen meydana geldi? Bu soruya evrimciler bir takım ihtimallere dayalı değişik izahlar getirmeye çalışmışlardır. Bu tür izahların çoğu gözleme ve deneye dayanmayan akıl sınırlarını zorlayan son derece can sıkıcı spekülatif izahlardır. **Tesadüfe dayalı bu izahlar bazı evrimcileri de rahatsız etmiş olmalı ki** konuyu şöyle müdafaa etmek zorunda kalmışlardır "Peki tüm bunlar ve çok daha fazlası bir seferde mi oldu? Yani her şey, "bir kasırganın bir hurdalığa girmesi sonucu rastlantısal bir şekilde bir Boeing-747'nin oluşması" gibi ya da "rastgele dökülen boyaların Mona Lisa tablosu oluşturması" gibi ya da "şempanzelerin rastgele tuşlara basarak Hamlet'i yazması" gibi bir anda mı oluvermiştir? Asla! Evrimsel Biyoloji asla böyle bir iddiada bulunmamıştır ve bulunmayacaktır da." (Çağrı Mert, Evrim Kuramı Ve Mekanizmaları, 40, 50) Yazara göre her şey bir anda değil yavaş yavaş fakat yine tesadüfen olmuştur.

Evrimin bir anda değil de yavaş, yavaş olduğu iddiası da problemi çözmeye yeterli değildir. Şöyle ki; Washington Üniversitesi'ndeki mühendislerin tahminine göre normal bir insan hücresinde 10^{14} civarında, diğer bir deyişle 100,000,000,000,000 (100 trilyon) atom bulunmaktadır. (İlginç bir şekilde, insan vücudundaki hücrelerin sayısı da tahminlere göre hücredeki atomlar kadardır.). (https://www.thoughtco.com/how-many-atoms-in-human-cell-603882 (erişim: 12.02.19)

100 trilyon atom yavaş, yavaş fakat tesadüfen biraraya gelerek hücreyi nasıl oluşturdu? Bu tesadüfen oluşum ne kadar zamanda oldu? Evrimle ilgili kitaplarda maalesef bu sorunun akla uygun, tatmin edici bir cevabını bulamıyoruz.

2-İhtimal hesapları ve tesadüf

Burada tesadüfün, olasılık (ihtimal) hesapları açısından durumunu ele alalım:

Elimizde 1'den 10'a kadar rakamlanmış pullar olsun. Bu pulları bir torbaya koyup rastgele çektiğimizde 1 rakamının gelme ihtimali 10'da birdir. Fakat pulların birden ona kadar sırayla çıkma ihtimali ise 10 milyarda bir ihtimaldir. (10.000.000.000) Üstelik bu bir ihtimaldir. Yani 10 milyar defa pulları çekme işini tekrarladığımız zaman, 10 milyara geldiğimizde bu pullar sırayla muhakkak çıkacak diye bir kural da yoktur.

Eğer yalnızca 1'den 10'a kadar pulların sırayla çıkması 10 milyarda 1 ihtimal ise, 100 trilyon pulun belli bir düzene göre dizilmesi kaçta kaç ihtimaldir. Çünkü yaşadığımız bu âlemde 100 trilyonu kat kata geçen pullar –örneğin hücredeki atomlar- sırayla dizilmiş bir vaziyetteler ve tesadüfü yalanlıyorlar.

3-Maymunlar ve tesadüf

Yukarıda evrimci bir yazarın "şempanzelerin rastgele tuşlara basarak Hamlet'i yazması gibi tesadüfen varlıklar meydana gelmiştir demiyoruz" şeklinde sözünü alıntılamıştım. Her ne kadar yazar böyle bir şey söylemiyoruz dese de böyle bir iddiada bulunan ateistler var idi. Örneğin Emile Borel, 1913 yılında yayınlanan bir makalesinde klavyenin tuşlarına rastgele basmakta olan bir maymunun **yeterli zaman verildiğinde** Shakespeare'in bütün eserlerini yazabileceğini iddia etmişti. İngiliz hekim Arthur Eddington'da 1927 yılında Edinburgh Üniversitesinde ders verdiğinde "Parmaklarımı daktilonun tuşları üzerinde tembelce gezdirirsem bu çabamın sonunda "belki de" ortaya anlaşılır bir cümle çıkabilir. Bir maymun ordusunu daktilonun tuşlarını tıngırtatıp durursa belki de Britanya Müzesindeki bütün kitapları yazabilirler" demişti. (https://www.matematiksel.org/rastlantilar-sonsuz-maymun-teoremi/)

Bilim adamları bu iddianın doğru olup olmadığını test etmek için İngiliz Ulusal Sanat Konseyi'nde **altı maymunun olduğu bir kafese, bilgisayar koydular.** Bir ay boyunca maymunlar bilgisayar tuşlarına rastgele vurdu. Bir ay sonra maymunların rastgele yazdığı elli sayfa çıkarıldı. Yazılar kontrol edildi. **Elli sayfa içinde anlamlı tek bir kelime bile yoktu.** İngilizcede bilindiği gibi "I" tek bir harftir ve "Ben" anlamına gelir. Fakat bu harften önce ve sonra boşluk varsa, bu bir anlama gelmektedir. **Maymunların elli sayfalık yazılarında bu bile yoktu.** (Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, Profil y, İst, 2008, s, 80.)

Elli sayfalık yazıda tesadüfen anlamlı, mantıklı bir kelime bile olmazsa, bir maymunun Şekspir'in bir eserini veya eserin bir sayfasını tesadüfen yazması ne kadar mümkündür. Kâinattaki her canlı varlık, hatta bu canlıların hücreleri bile Şekspir'in eserlerinden daha harika özelliklere sahiptir. Bu konuda Carl Sagan "Basit bir hücrenin bilgi muhtevasının Britannica Ansiklopedisinin yüz milyon sayfasına eş değer bir bilgi ihtiva ettiği tahmin edilmektedir" diyor. (Selahattin Çelik-Hüseyin Kılıç, Evrim Teorisinin Çıkmazları, (I. Uluslar Arası Bilimler Işığında Yaratılış Kongresi), Şanlıurfa, 2018, s, 767.) Sagan'ın bu sözünü, her cildi 1000 sayfa olan 100 bin kitabı içeren bir kütüphane diyerek tarif etmemiz mümkündür. Bir kelime bile tesadüfen meydana gelmiyorsa, bir kütüphane nasıl tesadüfen meydana gelebilir? Bu yönüyle canlı varlıkların tesadüfen meydana gelmesi delilsiz bir iddia olmaktan öteye gidemez.

4-Kompleks Yapılar Ve Evrim

Tesadüf genelde basit bir şeyin oluşmasına sebep olabilir. (Tabii bu da tartışmaya açık). Fakat kompleks yani oldukça karmaşık, bununla beraber oldukça düzenli intizamlı bir varlığın vücuda gelmesine vesile olamaz. Üstelik komplekslik arttıkça tesadüf ihtimali de o nisbette azalır. Nitekim Darwin'de bunu kabul ederek Türlerin Kökeni adlı kitabında şöyle diyordu "Şayed ard arda gelen sayısız, yavaş ve ufak değişimlerle oluşması mümkün olmayan kompleks bir organ keşfedilebilirse benim teorim çökecektir." (John Lennoks, Aramızda Kalsın Tanrı Var, s, 170.)

Ard arda gelen sayısız, yavaş ve ufak değişimlerle oluşması mümkün olmayan kompleks bir değil pek çok organ keşfedilmiştir. Böylelikle Darwin'in ifadesine göre evrim teorisi çökmüştür. Fakat bu evrimciler tarafından hâlâ kabullenilememiştir.

Bu kompleks yapılara hücre, göz ve insan vücudu örnek olarak verilebilir. Sırayla ele alalım:

5-Hücre

Kıymetli arkadaşım!

Oda manasına gelen hücre, canlı varlıkların yapı ve görev bakımından en küçük parçasıdır. Bu küçük odacıklardan oluşmuş bir buğday filizi, kule; küçük hayvanlar, odalardan müteşekkil bir saray; insan ve diğer büyük canlılar ise, büyük bir hücre şehri gibidir.

Bir hücrenin genişliği ortalama 0.02 mm olup, gözle görülemeyecek kadar küçüktür. Bununla beraber sanat yönünden harikulade bir büyüklüğü vardır. Bir hücre 100 bin kere milyon atomun bir araya gelmesiyle oluşmuş; mükemmel şekilde dizayn edilmiş binlerce girift moleküler makine içeren, gerçek bir mikro minyatür fabrika gibidir. (John Lennox, Aramızda Kalsın Tanrı Var, s, 167.)

Yalnız şunu da unutmayalım; atomlar hücrede çuvalın içinde duran patatesler gibi durmuyorlar, daima hareketli ve faal olarak çalışıyorlar. Bu trilyonlarca atomlar arasında harikulade bir irtibat ve faaliyetlerinde mükemmel bir uyum var. Bütün bu faaliyetleri yazmaya kalktığımız zaman da insanı idraktan aciz kılacak bir bilgi yığınıyla karşı karşıya kalıyoruz.

Sorulması gereken soru şu: Hücre kendiliğinden veya tesadüfen oluştuysa bu nasıl oldu? Bu konunun -demogoji yapmadan, bir takım mantık oyunlarına sapmadan- bizi ikna ve tatmin edecek mantıklı bir izahı var mı?

a-Hücre ve tesadüf

Bir canlının genetik yapısı hücre içerisinde kromozomlarda şifrelenmiştir. Kromozomların yapısında da DNA vardır. DNA'lar da proteinlerden meydana gelmiştir. Proteinler de amino asitlerden hâsıl olmaktadır. [Yani: Hücre –Kromozom – DNA – Protein – Amino asit]. Bir protein ortalama 450 amino asitten meydana gelmektedir. 20 çeşit amino asit bulunduğuna göre, 20^{450} kombinasyon söz konusudur. Bu da 10^{400} ihtimalde bir ihtimaldir. Yani bir rakamının önüne 400 tane sıfır koyacaksınız. İşte bir proteinin tesadüfen meydana gelme ihtimali 1'in önünde 400 sıfır olan bir değerde bir ihtimaldir. Bunun manası da bu kadar kombinasyon içinde bir seferde şans eseri belli bir proteinin meydana gelme ihtimali matematik olarak sıfırdır. (https://sorularlaislamiyet.com/paul-davisin-proteinlerle-ilgili-hesaplamasina-karsi-cikan-bilim-adami-yok-mudur)

Profesör Nevzat Tarhan şöyle diyor: "DNA zincirimizde Telomer adında bir protein molekülü vardır. Telomer, DNA'nın ömrünü yani kaç defa bölünebileceğini belirler. Matematikte olasılık hesaplarına göre 10^{50} imkânsız kabul edilir. Telomerin kendi kendine rüzgâr ve şimşeklerle dizilme olasılığı 10^{652}'dir. Yani olasılık hesaplarına göre 10^{50}'nin çok üstündedir ve bu da tesadüfî varoluşun imkânsız olduğunu göstermektedir. DNA'nın tek bir protein molekülünün bile bu derece ince bir hesaba dayanması, evreni de tesadüfî varoluşla açıklamanın imkân dışı olduğunu gösterir." (Nevzat Tarhan, İnanç Psikolojisi, Timaş y, 2009, s, 36.)

Bu ihtimaller hücrenin içindeki sayısız protein moleküllerinden biriyle ilgili ihtimallerdir. Hücre ve hücrelerin birleşmesiyle oluşan organlar için durum daha farklıdır. Vücudumuzdaki yalnızca bir proteinin bile tesadüfen oluşması imkân dışı olursa hücre, organ ve sistemlerin durumu ne olur, bir düşünelim.

b-Çaresizlik, Önyargı Ve Ateizm

Bu karmaşık yapıya sahip hücreyi ve hücrenin alt bileşenlerini ilim, irade, kudret sahibi bir zatın yaratmış olması mı akla uygundur, yoksa bütün bunların tesadüfen olması mı akla uygundur? **Evrimciler hücrenin tesadüfen oluştuğunu söylemişlerdir, fakat bunun nasıl olduğunu şimdiye kadar açıklayamamışlardır.** Bu konuda bir evrimci olan Prof Ali Demirsoy şöyle diyor:

"Özünde [hücredeki] bir sitokrom-c'nin dizilimini oluşturmak için olasılık sıfır denecek kadar azdır. Yani canlılık eğer belirli bir dizilimi gerektiriyorsa, bu tüm evrende bir defa oluşacak kadar az olasılığa sahiptir denebilir. Ya da oluşumunda bizim tanımlayamayacağımız **doğaüstü güçler görev yapmıştır**. Bu sonuncusunu kabul etmek bilimsel amaca uygun değildir. O zaman birinci varsayımı irdelemek gerekir." (Kalıtım ve Evrim, s, 61.) (Sitokrom-c: Hücrelerdeki solunum işlevinin bir parçası olan mitokondrilerde oksijeni bir yandan öbür yana taşıma görevini yüklenen moleküldür. Ali Demirsoy'un bu konuda başka bir izahı için bkz: https://evrimteorisionline.com/2011/05/12/sitokrom-c/)

İşte burası önyargının devreye girdiği yerdir. İlim, irade ve kudret sahibi doğaüstü bir gücü kabul etmek bilime aykırı değildir. Fakat **önyargılı olmak bilime aykırıdır.** Sayın profesör hücrenin değil, hücredeki bir stokrom-c molekülünün bile kendiliğinden meydana gelmesinin imkânsız olduğunu kabul ediyor, "burada doğa dışı bir etken devreye girmiş olmalıdır" demesi gerekirken tam tersine önyargısından dolayı **"Allah'ı kabul etmektense bu saçma fikri kabul etmemiz gerekir"** demek istiyor.

Bu tür anlayışta olanlara bakın merhum **Bosnalı lider Ali İzzet Begoviç** ne diyor:

"Şu paradoks [çelişki] nasıl izah edilebilir: Arkeolojik kazılar esnasında karşılıklı bir münasebet içinde bulunan veya bir gayeye uygun bir şekilde düzenlenmiş iki taşa rastlandığında, bunların çok eski bir zamanda yaşamış insanların bir eseri olduğu kanaatine varılır. Fakat bu taşların yanında bir insan kafatası bulunursa -ki bir aletle yapılan taştan namütenahi daha mükemmeldir- o zaman kafatasının şuur sahibi bir varlığın [yani Allah'ın] eseri olduğu tasavvuruna yanaşmak bile istenilmez. O kadar mükemmel bir şekilde yapılan kafatası ve iskelet, aklın veya şuurun aracılığı olmadan kendiliğinden veya tesadüfen oluşmuş! **Allah'ı inkâr etmekte insan ne kadar inatçıdır, değil mi?"** (Aliya İzzet Begoviç, Doğu Batı Arasında İslâm, 75.)

Yani resim kendiliğinden ve tesadüfen meydana gelemez, fakat ondan daha harika olan ressam kendiliğinden ve tesadüfen oluşmuştur. Bu tür bir akıl yürütme ister istemez ateistlerin düşünce esnasında çifte standart uyguladıklarını ve önyargılı olduklarını göstermektedir. Hâlbuki onlar her fırsatta Allah'a inananları bağnaz ve önyargılı olmakla itham edegelmişlerdir.

c-Darwin'in kara kutusu: Hücre

Bütün bilim adamları Ali Demirsoy gibi önyargılı değil elbette. Onun doğaüstü gücü reddettiği yerlerde doğaüstü bir gücün olması gerektiğini kabul eden bilim adamları da sayılamayacak kadar çok. Onlardan birisi Michael Behe.

Michael Behe, çocukluk ve gençlik yıllarında evrimin bütün meseleleri hallettiğini zannediyordu. Yani bir evrimciydi. Fakat üniversitede moleküler kimya alanında

derinleşmeye başladıktan sonra **evrimin her şeyi hallettiği iddiasının boş bir slogan olduğunu, hakikatte evrimin hiçbir şeyi halletmediğini gördü.** (Lee Strobel, Hani Tanrı Ölmüştü?) Yazmış olduğu "Darwin'in Kara Kutusu" adlı kitap Darwinciliğe yönelik en önemli eleştiri olarak kabul edilmektedir. Behe kitabında şöyle diyor:

"Modern biyokimya son kırk yılda hücrenin sırlarını çözmüştür. Bu ilerleme kolay olmamıştı. On binlerce gönüllünün, yaşamlarının en güzel dönemlerini sıkıcı laboratuar çalışmalarına vermesi gerekmiştir. Hücreyi -yani yaşamın moleküler seviyesini- incelemek için harcanan bu kümülatif çabaların sonucu, yüksek sesli, net ve delici bir çığlıktır: **"Tasarım!"** [yani Allah.]

Sonuç gayet açık ve önemlidir. Öyle ki bilim tarihindeki en büyük başarılardan birisi sayılmalıdır. Bu buluş Newton ile Einstein, Lavoisier ile Schrödinger, Pasteur ve Darwin'e muhalefet etmektedir. Yaşamdaki akıllı tasarımın keşfi, dünyanın güneş etrafında döndüğünün, hastalıklara bakterilerin sebep olduğunun ya da radyasyonun kuantumdan yayıldığının keşfi kadar önemlidir. Yıllarca süren yoğun çabaların ardından elde edilen bu zaferin büyüklüğü, dünyanın her tarafındaki laboratuarlarda şenlikler yapılması gerektiğini düşündürmektedir. Hep bir ağızdan "Eureka! Eureka!" [Buldum! Buldum!] diye bağırılmalıydı, insanlar sevinçle ellerini çırpmalıydı.

Ama olmadı. Hücrenin belirgin karmaşıklığı karşısında etrafı meraklı ve utangaç bir sessizlik kapladı. Durum açıklandığı zaman ayaklar dolaşmaya, nefes alıp vermeler zorlaşmaya başladı, insanlar kendi başlarına biraz daha rahattı, çoğu gördüğünü açıkça kabul etti. Ancak daha sonra yere bakıp başlarını sallayarak işi oluruna bıraktılar.

Bilim dünyası bu sarsıcı keşfi benimsemekte neden isteksiz davrandı? Tasarım neden entelektüel bir perspektiften ele alındı? Çelişkinin sebebi, filin bir tarafında akıllı tasarım yazarken diğer yanında da Allah yazmasıdır. (Behe, Darwin'in Kara Kutusu, 269 vd.)

Kısaca hücre hakkında yapılan bilimsel araştırmalar, onun karmaşık fakat düzenli yapısını göstermiş, bu da ister istemez hücrenin kendiliğinden olamayacağını, bunu doğa üstü bir gücün yani Allah'ın yaratması gerektiğini ortaya koymuştur. Fakat bilim adamları bunu sessizce geçiştirmişlerdir. Bu durum delillere rağmen bilim adamlarının Allah'ın varlığını kabul etmek istemediklerini göstermektedir. Diğer ifadeyle "Aramızda Kalsın Tanrı Var" adlı kitabın yazarı John Lennoks'un dediği gibi **"Bugün bilim Allah'ın varlığını gösteriyor. Fakat bazıları bunu kabul edecek durumda değil."**

6-Göz Nasıl Oluştu?

Hücre karmaşık fakat harikulade düzenli yapısıyla tesadüfen oluşmadığını göstermektedir. Canlı varlıklardaki pek çok organın bu konuda hücreden farkı yoktur. Örneğin gözün yapısı da karmaşık ve düzenlidir. Yavaş, yavaş, tedrici olarak tesadüfen oluşması mümkün değildir. Başta Darwin olmak üzere pek çok evrimci bu konuyu izah etmekte zorlanmışlardır. Örneğin Darwin şöyle diyor: "Gözün odağını farklı uzaklıklara uydurması, içeri bırakılacak ışık tutarını ayarlaması, küresel ve renksel sapmayı (aberration) düzeltmesi gibi eşsiz düzenlenişlerinin tümünün doğal seçmeyle oluşabildiğini düşünmenin pek saçma göründüğünü açık yürekle itiraf ederim." (Darwin, Türlerin Kökeni, 105.)

Evrimci Cemal Yıldırım'da şöyle diyor:

Kuşkusuz evrim kuramının bugün bile çeşitli noktalarda yetersizliği gösterilebilir. Bilindiği gibi, "canlı" dediğimiz organizma değişik işlevli organlarıyla koordine edilmiş bir bütündür. Bir parçasında oluşan bir aksaklık organizmanın tümünün işleyişini etkiler. Örneğin, görme işlevine ilişkin yapılaşmayı alalım. Görmek için çok sayıda düzeneğin işbirliğine ihtiyaç vardır: Göz ve gözün iç düzeneklerinin yanı sıra beyindeki özel merkezlerle göz arasındaki bağıntılardan söz edilebilir. Bu karmaşık yapılaşma nasıl oluşmuştur?

Biyologlara göre evrim sürecinde, gözün oluşumunda ilk adım kimi ilkel canlılarda deri üzerinde ışığa duyarlı küçük bir bölümün belirmesiyle atılmıştır. Ancak doğal seleksiyonda bu kadarcık bir oluşumun kendi başına canlıya sağladığı avantaj ne olabilir? Öyle bir oluşumla birlikte beyinde görsel merkez ile ona bağlı sinir ağının da kurulması gerekir. Oldukça karmaşık olan bu birbirine bağlı düzenekler kurulmadıkça "görme'" dediğimiz olayın ortaya çıkması beklenemez.

Darwin varyasyonların [farklılaşmanın] rastgele ortaya çıktığı inancındaydı. Öyle olsaydı, görmenin gerektirdiği o kadar çok sayıda varyasyonun organizmanın değişik yerlerinde aynı zamanda oluşup uyum kurması gizemli bir bilmeceye dönüşmez miydi? (…)

Darwinciliğin mekanik anlayışına karşı çıkan filozof Henri Bergson'da bu konuda şöyle diyor: “Nasıl olur da sonsuz denecek kadar çok birtakım küçük varyasyonlar, eğer bu varyasyonlar salt rastlantı ise, evrimin birbirinden bağımsız iki kolu üzerinde aynı planı izlesin? Evet, nasıl olur da tek tek alındığında hiçbir işe yaramayan birtakım varyasyonlar iki kolda da doğal seleksiyonla aynı sıra veya düzende korunarak biriktirilmiş olsun?”

Cemal Yıldırım, gözün tesadüfen ortaya çıkışıyla ilgili evrimcilerin bazı zayıf iddialarını zikrettikten sonra **“Darwincilerin bu soruya doyurucu yanıt verip vermedikleri tartışılabilir”** demektedir. (Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağnazlık, 20.)

Evrimci Ali Demirsoy’da şöyle diyor: “Üçüncü bir itirazada yanıt vermek oldukça zordur. Karmaşık bir organın yarar sağlasa da birden oluşması nasıl olmuştur. Örneğin omurgalılardaki gözün, merceği, retinası, optik sinir ve görmek için etkili olan diğer kısımları birden nasıl oluşmaktadır? Çünkü doğal seçme görme sinirinden ayrı olarak retina üzerinden seçici olamaz. Mercek oluşsa dahi retina olmadan anlam taşımaz. Görmek için tüm yapıların beraberce geliştirilmesi kaçınılmazdır. Ayrı ayrı geliştirilen kısımları kullanılmayacağı için hem anlamsız olacak, hem de belki zamanla ortadan kalkacaktır. Aynı zamanda hepsini birden geliştirmek de tahmin edilemeyecek kadar küçük olasılıkların bir araya gelmesini gerektirmektedir. (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s, 474.) Tam oluşmuş bir gözün meydana gelmesi (memeli gözü gibi) birkaç yüz milyondan, milyon yıldan daha eskiye uzanmaz. **Bu kadar karmaşık bir organın bu kadar kısa sürede oluşması evrimsel bir mucize olarak kabul edilmektedir**.” (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s, 161.)

Allah’ı ve mucizeyi inkâr edenlerin, kendi düşüncelerini, felsefelerini mucizeyle açıklaması oldukça ilginç görünüyor.

7-İnsan Vücudu

Hücre ve göz karmaşık olduğu gibi pek çok organın bir araya gelip sistemleri, onların da insan vücudunu teşkil etmeleri daha karmaşık ve daha zordur.

İnsan vücudu bilindiği gibi sinir sistemi, solunum sistemi, sindirim sistemi, boşaltım sistemi gibi sistemlerden oluşur. Bu sistemlerden biri olmazsa veya sistemi meydana getiren organlardan biri olmadığında organizmanın var olması veya yaşaması mümkün değildir. Bir sistemdeki her hangi bir organ diğer organlara muhtaç olduğu gibi, her sistemde diğer sistemlere muhtaçtır. Çünkü biri olmadan diğerleri olmaz veya yapılacak faaliyet gerçekleştirilemez.

Üstad Bediüzzaman'ın dediği gibi "kubbeli yapılarda bulunduğu yerini muhafaza edebilmek için her taş diğer taşlara muhtaçtır. Biri olmadığında diğerleri yerlerinde duramazlar." İnsan vücudunda da örneğin kalp, mide gibi bir organı aldığımızda insan vücudunun hayatı bitmektedir. İnsan vücudunun tesadüfi ve tedrici olarak meydana gelmesi mümkün değildir. Çünkü bir organ veya sistem diğerleri olmadan işe yaramadığı gibi varlığını devam ettirmesi de mümkün değildir. İnsan vücudundaki bütün organların ve sistemlerin beraber yaratılması ve hepsinin aynı anda olması zaruridir. Bu ise tesadüf ihtimalini ortadan kaldırır.

8-Şuurun Üzerindeki Tesadüf

Tesadüfen olan bir şeyin, akıl sahibi insanlar tarafından, daha güzel, daha sağlam yapılacağı herkes tarafından bilinir ve kabul edilir. Bu mantığa göre eğer hücre tesadüfen meydana geldiyse, bugün bilinçli insanların kast ve şuurla (gelişmiş bilim ve teknolojiyle) bir hücre yapması, hatta mevcut hücrelerden daha iyisini yapması beklenebilir. Fakat bu mümkün müdür? Tabii ki hayır!

Tesadüfen meydana geldiği iddia edilen insan vücudu, ölüm sonrasında, bütün malzemeler mevcut olduğu halde, onu hayata döndürmek mümkün müdür? Bunun cevabı da Tabii ki hayırdır.

Öyleyse **bu tesadüf nasıl bir şeydir ki, insan aklının üzerinde icraatlar yapabilmektedir?** Hatta insan aklının kapasitesinin çok çok üzerinde icraatlar yapmaktadır. Bütün bunlar nasıl tesadüf olabilmektedir?

Mütevazi ve selim akıllar önyargısız olarak konuya eğildiklerinde bütün bunların tesadüfen olamayacağını, bütün bunların arkasında harikulade ilim, irade ve kudret sahibi birinin olması gerektiğini ikrar ederler. Fakat konuya mantıkla değilde duygusal yaklaşan önyargılı insanlar, bütün bunlara "Acaba bu söylenenler doğru olabilir mi?" şeklinde ölçme, tartma, düşünme şeklinde değil de "Bu söylenenleri nasıl çürütürüm?" mantığıyla yaklaşırlar. Onlar, **Kur'ân'da "Korkutsan da korkutmasan da birdir, onlar inanmazlar"** (Bakara, 6.) buyrulduğu gibidir.

EVRİM VE İNANÇ DÜNYAMIZ

Mustafa Asım Küçükaşçı-12 Temmuz 2022-www.yuzaki.com/

Dünyanın her yerinde, muharref ve bâtıl dinlerde dahî kâinâtı ve insanı yaratan bir yüce varlık inancı mevcuttur.

Aklın ispat için delil bile aramadığı, o kadar bâriz, o kadar âşikâr bir hakikattir bu:

Bu cihanın bir hâlıkı olmalıdır. Bu mükemmel çiçeklerin, bu muhteşem mahlûkatın bir Bâri'i bir Musavvir'i olmak zorundadır. Bu nizamın bir tanzim edicisi olmak zorundadır. Kâinat, gayeler etrafında dönmektedir. Mânâsız, hikmetsiz ve abes değildir.

Bu apaçık hakikati, yüce Yaratıcı; ödülü en büyük bir bilmeceye, bir imtihana, bir yarışa döndürmüştür. O'nun sonsuz rahmeti, kolay suâle, büyük ödül verir. Tevhîdi tasdik edene cennet vardır.

Lâkin biraz çeldirici, biraz şaşırtıcı şıkların bulunması da yarışmanın, imtihanın ve bilmecenin şânındandır. Hele, o Yaratıcı'nın varlığını kabul etmek; arkasından O'nun gönderdiği kitapları, rasûlleri, emirleri ve yasakları da kabul etmeyi gerektirdiği için, o bâriz hakikat güneşini balçıkla sıvamaya çalışanlar zaten olacaktır.

Ateizm ve agnostisizm gibi küfür cereyanları, inkâr akımları bu cihanın «kendiliğinden» olduğunu, bir Fâil elinden vücuda gelmediğini ileri sürmeye çalıştılar. Sâlim bir aklın delil bile aramadığı hakikati inkâr etmek için sebepler aradılar.

İmtihanın çeldiricileri olmalı demiştik: İnsan nefsinde bulunan yıkıcı şüpheyi tahrik edecek, âmiyâne tabirle, inançsızlık tarafına yontturacak bir gizlilik.

Allah Teâlâ'nın çift yönlü isimleri vardır: **Zâhir ve Bâtın…** Cenâb-ı Hak, kalb-i selîm ile, akl-ı selîm ile yaklaşana ne kadar Zâhir (âşikâr) ise, şüpheci nefis ile yaklaşana o kadar Bâtın (gizli)dir.

Niçin Bâtın? Çünkü Allah, kalb-i selîm ile gelinmesini istiyor. İçi çıfıt gibi; şüphe, tereddüt, kin ve gayz dolu kişilere göstermiyor hakikatini.

Cenâb-ı Hakk'ın; hakikati, kem gözlerden kasten gizlediğini şu âyetten de anlıyoruz:

"Eğer dileseydik, onlara gökyüzünden bir âyet indirirdik de ister istemez ona boyun eğerlerdi." **(eş-Şuarâ, 4)**

Görene öyle zâhir ki, zuhûrunun şiddetinde gāib. Yani her yerde O ve O'nun eserleri olduğu için, denizdeki balığın her tarafını saran suyu ayrıca idrâk edememesi gibi bir görünmezlik veriyor.

Köre ise, körlüğünü gidermedikçe, en ufak bir ışık yok. Zaman zaman şimşek gibi tecellîler olsa da, hidâyet mahrumiyetine götüren menfî duygular; şüphe, kin ve itiraz kılıfında o nûru karanlığa gömüyor. Devâsâ dolunayın ışığını, biz fânîlerden engellemeye bir kara bulut parçası yeter.

Evet, kâinâtın bir Yüce Kudret'in eseri olduğunu ispat için daha nasıl bir açıklık lâzımdır? Kişi; hücreye mikroskopta bakınca, Arapça orijiniyle «الله» Allah imzası mı görmelidir, O'nun eseri olduğunu idrâk edebilmek için?

Milyonlarca peş peşe isabetli mutasyonu, ihtimal hesaplarını çökerten sayıda üst üste tutarlı tesadüfü kabul edecek de;

"–Bunu bir var eden olmalı." demeyecek.

Üstelik, O Var Eden çok da gizlemiyor kendini. Binlerce yıldır insanoğluna peygamberler göndererek, vahiyler, kitaplar inzâl ederek kendisini «Zâhir» kılıyor.

Fakat o şüpheci, o kindar, o alaycı bakış; bu sefer, peygambere yalancı diyor, vahye iftira atıyor. Kur'ân-ı Kerim'de Peygamberimiz'in risâletine inanmak için müşriklerin ileri sürdükleri talepler bildirilir:

•Çölün ortasında bir nehir fışkırtmalısın.

•O da yetmez! Yine o çölde her türlü meyvelerin olduğu bahçelerin olmalı, içi derelerle kaynamalı.

•O da yetmez! Göğü tepemize parça parça indirmelisin!

•O da yetmez! Allah ve melekler şöyle karşıdan gelmeli, bize görünmeli, apaçık görmeliyiz!

•O da yetmez! Altın madeninden yapılmış bir evin, bir sarayın olmalı!

•O da yetmez! Göğe doğru yükseldiğini görmeliyiz.

•O da yetmez! Gökten de elinde müşahhas semâvî bir kitap ile inmelisin! (Bkz. el-İsrâ, 90-93)

Evet bin dereden su getirerek, Yaratıcı'yı inkâr etmeye uğraşanlara, kâinattan bizim sunduğumuz deliller de inandırıcı gelmiyor.

İstifade ettikleri meyveleri; akl-ı selîm sahibi, şükür ehli bir insan gibi, Rezzâk'ın rızkı olarak görmüyorlar da;

"–Bunlar; ağacın, neslini çoğaltmak, tohumlarını ulaştırmak için var olan uzuvları. Bunlarla beslenmeyi biz düşündük. Karşılıklı bir yararlanma oldu." deyip Rezzâk'a borçlanmaktan kurtuluyorlar(!).

Sıhhat ve afiyet içinde yaşadıkları kendi bedenleri için bir yaratıcıya şükretmek yerine;

"–Aslında insan bedeni kusurludur. Bedenimizde körelmiş organlar vardır." gibi hezeyanlarla, nankörlüğün zirvesini yokluyorlar.

Her şeye zâhir perdesinden buna benzer kılıflar bulabiliyorlar. Bu anlayışın bayraktarlığını ise **Evrimcilik** levhası altında yapıyorlar. Bizzat Darwin'in ilâhiyat sahasına kafa yorduğu, 40 yaşına kadar hıristiyan kaldığı, sonrasında kendi ifadesiyle **agnostik** olduğu biliniyor. Yine kendisi agnostisizmi, ateizmin kibarcası olarak tarif ediyor.

Yani evrim teorisinin ortaya atılmasındaki itici güç, hayâtiyetin bir yaratıcı olmadan meydana gelmiş olabileceğinin ispatlanma gayreti.

Canlıların çevreye uyumları, adaptasyonları, soylarından tevârüs ettikleri genetik yapı, bunlar elbette günden güne gelişen, ilerleyen, araştırılan bilim meseleleri. Fakat yüz binlerce yıl öncesine dair bir iddianın döne döne ispatlanmaya çalışılmasında bir kastın olduğu açık.

Biraz daha îzah etmek isterim. Bugün her inançtan insan; doktor, veteriner, cerrah ve benzeri, biyolojiyi alâkadar eden sahalarda ihtisas yapıyor, başarılı işler ortaya koyuyor. Fakat inanç dünyası ile yaptığı iş arasında bir çelişki yaşamıyor. Lâboratuvara girdiğinde kâfir olmuyor. Çünkü şahâdet âleminde; yaşadığı, içinde olduğu âlemdeki oluşlara dair elindeki bilgilerle çalışıyor.

Oturup ilk insan, ilk canlı üzerine iddialara giriştiğinde ise, aslında tahminlerin, spekülâsyonların ve iddiaların içinde ilerliyor. Çünkü **bilinmeyen geçmiş de gaybdır**. Gaybı insanlar ancak birtakım delillerle aydınlatmaya çalışabilirler. Biyolojinin geçmişi araştıran sahası paleontoloji. Fosil bilimi. Bu sahada bulunan kemikler, kalıntılar üzerine tahminler, spekülâsyonlar geliştiriliyor.

Kaybolmuş 300 sayfalık bir romanın 30'uncu sayfasından üç satır, 92'nci sayfasından beş satır, 150'nci sayfasında üç kelime, 211'inci sayfasından bir dipnot bulup romanı hayalinizde inşâ edebilir misiniz?

Hayal gücü elbette denemek ister. Hele de o roman hakkında birtakım peşin kabullere sahipse…

Fakat ortaya koyduğu kurgu, gerçek romana ne kadar mutâbık olur?

Nitekim evrimcilerin de boşlukları doldurma adına söylediklerini sık sık revize etmeleri gerekiyor. «Zaten bilim böyle çalışır!» diyerek, bu tür geri vitesleri hiçbir zaman reddetmiyorlar.

Diğer taraftan daha karanlık bir nokta, o roman hakkındaki peşin kabullerin onları delil uydurmaya da sevk edip etmediği. Geçmişte birtakım kemiklerin uydurulduğu tarihe geçmiş bir gerçek. Bugün bunların daha niteliklilerinin yapılmadığı hususundan şahsen ben emin olamıyorum. İçimizdeki Balık adlı evrimci belgeli çalışmada, araştırmacı, kaç milyon yaşında bir fosili, otoban kenarındaki bir kazıda, eliyle koymuş gibi buluveriyor.

Evet evrim bu. Darwin'den beri, genetik ilerledi, insan genomu çıkarıldı. Binlerce hekim, binlerce araştırma, yeni yüzlerce fosil… Araştırmalar devam ediyor.

İşin uzmanları; ekonomi çevrelerindeki fâiz lobisi, sanat (!) ve psikiyatri çevrelerindeki LGBT lobisi gibi, ilim çevrelerinde de bir Evrim lobisinin olduğunu ifade ediyorlar.

Bu lobi o kadar güçlü ki;

Çinli bir araştırmacı; insan elinin, ne kadar mükemmel, âhenkli, çok fonksiyonlu bir uzuv olduğunu anlattığı makalede, hattâ sadece o makalenin tercümesinde, Tanrı'ya ufacık bir takdir yer aldı diye âdeta bilim çevrelerinden aforoz ediliyor. Makalenin yazarı, kendisinin tanrıdan bahsetmediğini, bunun tercümede yapılan bir hata (!) olduğunu yana yakıla ifade etmek zorunda kalıyor.

Hem bir bilim adamı, hem İslâm âlimi olan İyad Kuneybî, bu lobinin daha birçok hilesini video serilerinde anlatıyor.

Meselâ birçoğumuzun duyduğu, insan ile şempanze genlerinin % 98,5 aynı olduğu iddiasının yanlış olduğunu, gerçek benzerliğin % 70'lerde olduğunu bildiriyor. Çünkü bu çalışmayı

yapanlar, işe, benzemeyen % 30'a yakın noktayı araştırma dışı bırakarak başlamış. Acaba neden? % 70'lik benzerlik ise, aynı dilde yazılmış iki kitabın aynı harflerden, benzer isim ve fiillerden oluşması kadar tabiî…

Aynı ilim adamı;

•Evrimcilik lobisinin sıkıştığı yerde, Yakınsak evrim, Paralel evrim gibi yeni kavramlar uydurup durumu kurtarmaya çalıştığını ifşâ ediyor.

•İlmî bakımdan çürütülen birçok evrim iddiasının çizgi filmlerde, bilim kurgularda işlenmeye devam edildiğini vurguluyor.

•Körelmiş organ iddialarının asılsız olduğunu, bu uzuvların fonksiyonlarının kasten gizlendiğini bir bir anlatıyor.1

Evrimci lobi bu kadar güçlü. Bu sebeple, evrimin artık ispatlanmış, kesinleşmiş bir tabiat kanunu olduğu yönünde bir baskınlık oluşturmaya çalışıyorlar.

Hâlbuki geçmişin biyoloji kitabının daha binlerce sayfası hâlâ kayıp yani gaybın koynunda.

"–Evrim artık kesinleşti, hâlâ bunu reddeden bağnazlık, yobazlık etmiş olur!" propagandası maalesef, kendini din adına konuşma mevkiinde gören birtakım ilâhiyatçıları, yazarları ve bilim anlatıcılarını da tesiri altına alıyor. Onlar;

"–Aman matbaada geç kaldık! Teknolojide geç kaldık! Burada geç kalmayalım!" tarzında masum görünen bir düşünce ile kolları sıvayıp, Evrim ile İslâm'ı te'lif etmeye / bağdaştırmaya çalışıyorlar. **"Evrimin İslâm'a uymayan bir tarafı yok ki!"** diyorlar. Hâlbuki ifade ettik:

Evrimcilikteki temel motivasyon, itici güç, canlılığın nasıl meydana geldiğini «Tanrı yarattı.» dışında bir cevapla vermeye dayanıyor.

Bizim (!) Evrimciler ise, «Allah yarattı» ama nasıl yarattığının ayrıntılarını bize söylemedi. İşte evrim, yaratılışın keyfiyetini, nasıllığını anlatıyor, demek istiyorlar.

Açık söyleyelim: Evrim gerçekten ispatlanmış olsa, bunların yaptığını bütün âlimler yapar.

Çünkü Allâh'ın kitâbı ile yaratışı, teşrîî âyetleri ile tekvînî âyetleri tenâkuza düşmez.

İnsan dışındaki varlıkların yaratılışı hususunda, Cenâb-ı Hakk'ın çeşitli sebep perdelerini kullanarak, yüz milyonlarca yıla yayılmış bir yaratış sanatı sergilediğini düşünmek akla uzak değildir. «Ol der olur.» sırrı, «Emir âlemi»nde bir anda gerçekleşse de, «Halk âlemi»nde onun tezâhürü zamana yayılabilir.

Fakat burada dahî, evrimde dile getirilen canlılığın oluşma ve türlerin meydana gelmesine getirilen îzah tarzı, dînin ifadesine bütünüyle ters düşüyor. Çünkü yapılan îzahlarda, «kastı, niyeti olmayan mutasyonlar» şart koşuluyor. Bizzat Darwin, sisteminin yaratılışla te'lif edilmesine karşı çıkıyor.

Dolayısıyla, İslâm'ı «geri göstermemek» adına evrimi kabule koşanlar, İslâm'ın en temel meselesi olan Yaratıcı Allah akîdesine gölge düşürme tehlikesine yuvarlanabiliyorlar.

İlk vahyedilen âyetin ilk kelimesinin; «Oku!» olması üzerine çok düşünür ve bu hakikati dile getiririz. Aynı âyetin sonunda Allah Teâlâ'nın nasıl tarif edildiği de dikkat çekici bir husustur:

"Yaratan Rabbin adıyla oku!"

Meselâ; "Allâh'ın adıyla oku!" değil; "Aziz, Rahîm, Kerîm vs. Allâh'ın adıyla." değil!

Yaratan ve Rab… İlk vahiyde, Allah; insan için en önde gelen, en kuvvetli tarifle tebârüz ettiriliyor:

"Yaratan Rabbin."

İster iç âlemde okuyuş, ister dış dünyaya tebliğ ediş olsun, Allah önce Yaratıcı'dır, Rab'dir.

İnsanın varlık sebebinin Allâh'a kulluk etmek olduğunu bildiren âyet de; «Yarattım!» diye başlar. Rızık mevzuunu dile getirerek devam eder. (ez-Zâriyât, 56-58)

Yine insanın mevcudiyetinin gayesini; «Amel / davranış bakımından hanginizin en güzel, en iyi olduğunu imtihan etmek için» diye açıklayan âyetlerde de ölüm ve hayatın, yer ve göklerin «yaratılışı» ifade edilir. (Hûd, 7; el-Mülk, 2)

«Kendiliğinden» oluşu bu kadar vurgulayan bir sistemi, Fâil-i Mutlak'ı bu kadar tebârüz ettiren semâvî kitapla buluşturmaya, kaynaştırmaya çalışmak ne kadar başarılı olacaktır? **Muhataplarınızın zihninde** sonunda kim kazanacaktır?

Bu söylediklerimiz umumî biyolojik varlık için. İş; insana, Hazret-i Âdem'e geldiğinde, gerek nasslar gerekse bilim daha derin problemlerle karşılaşıyor.

Bir tıp profesörünün mânâlı bir suâli:

–Eğer canlılar ihtiyaçlar ve tabiatın gerektirdiği şartlara göre zaman içinde gelişiyorsa, Afrika'nın bir köyünde doğan bir çocuk nasıl oluyor da iki ilâ dokuz dil öğrenebilecek, Kuantum fiziğini idrâk edebilecek bir zekâya sahip olarak doğabiliyor?2 İnsanın medeniyet, ilim, sanat, felsefe ve kültür gibi uğraşları, gezegendeki diğer canlılarda neden asla görünmüyor?

Fermi paradoksu ortada. Eğer canlılık, böyle kendiliğinden meydana gelmeye temâyüllü idiyse, milyarlarca galaksiyle dolu kâinatta, daha nice biyolojik varlık görmeli değil miydik? Onlar çoktan bizimle irtibata geçmiş olmalı değil miydi?

Evrimle İslâm'ı barıştırmaya çalışmak, Âdem ve Havvâ kıssasını bir masal seviyesine düşürüyor. Birçok hakikati, herhangi bir karîne olmadığı hâlde mecâza hamletmek mecburiyetine itiyor. Bu da hermenötik, tarihselcilik ve benzeri tahriflerin kapısını ardına kadar açıyor. Son yıllarda bütün faaliyetini yeni nesil müslümanlara evrimi kabul ettirmek üzerine kuran bilim anlatıcılarının hep bu modernist zümrelerden yoldaşlar edindikleri de dikkatlerden kaçmamaktadır.3

Evrimle İslâm'ı bağdaştırmaya çalışmak; insan bedenini hayvandan farksız addederek, hıristiyanlarda olduğu gibi sadece rûha istinâd edilen, sadece ona tutunulan bir anlayışa sürüklüyor. Hâlbuki ruh, bilim çevrelerinde kabul edilmediği için; bugün sizi materyalizme ve natüralizme beden noktasında râzı eden inkârcı çevreler, yarın rûhun «yokluğu» hususunda da sizi tatmin etmekte pek zorlanmayacaktır. Materyalistlere göre; ruh, beynin bilinç (şuur) fonksiyonundan ibarettir. Yani ruh yok bilinç vardır.

Evrimle İslâm'ı uzlaştırmaya çalışmak; insanın mükerremliği, ilâhî nefha, ahsen-i takvîm, her şeyin insana müsahhar kılınması, ilâhî emâneti yüklenmek ve yeryüzünde Hakk'ın halîfesi olmak gibi bütün insana vazife yükleyen değerlerin altını oyacak, insanı beyni ve zekâsı gelişmiş bir hayvan türü olarak gören natüralizmin, hedonizmin ve sekülerizmin ekmeğine yağ sürecektir. Dünyanın bugünkü âhirzaman manzarası; insanın farksızlığını değil, farklılığını vurgulamayı gerektirmez mi?

İslâm'ı evrime uydurmaya çalışmak, temelinde deistik bir tanrı anlayışına da sürükler. Sadece birtakım kanunlar koyan, gerisine karışmayan bir tanrı.

Bizzat Darwin;

"Kendimi her şeye gücü yeten ve yarattıklarını çok seven bir Tanrı'nın, parazitik eşek arılarının canlı tırtılların bedenlerine yerleştirdikleri lârvalarını özenle tasarladığına inandıramıyorum." diyerek, var olsa bile cüz'iyyâta karışmayan bir tanrı tasavvurunu ileri sürer.

Yani kötülük problemini kullanarak; «Allâh'ın vahşî, yırtıcı, başka mahlûklara daha bebekken zarar veren canlıları bizzat plânlayarak yaratmasını aklen kabul edemem.» diyor. Günümüzde kötülük problemi;

"Allah, tecavüzlere, zulümlere niye izin veriyor?" gibi çeşitli şekillerde de karşımıza çıkıyor.

Hâlbuki biz müslümanlar, Allâh'ın **ed-Dârr** (zararı halk eden), **el-Mümît** (canları alan), **el-Hāfid** (alçaltan), **el-Müzill** (zelil kılan) gibi esmâsının da olduğunu biliyoruz. Çünkü tevhid nizamında; kötülüğü, zararı ve zulmü yaratan ayrı bir tanrı tasavvur olunamaz. Onları da Allah yaratır. Fakat zulmetmez; adâlet, hikmet ve rahmet sıfatlarıyla telâfi eder. Bu sırf kötülük müdür; karanlığın ışıksızlık olması gibi, iyiliğin derece olarak azalması mıdır, hikmetleri nelerdir, bu noktaları «Kelâm» âlimlerine bırakırız.

Fakat Allâh'ı parazit yaratmaktan âzâde edeceğim derken; O'ndan başka yaratıcı varlığını kabul etmek veya O'nun kontrolünün, bilgisinin dışında bir yaratılışın var olduğunu kabul etmek gibi açmazlara İslâm ilâhiyatı düşmemelidir.

Çünkü Kur'ân'da tarif edilen Allah; değil bir canlının var oluşunu, bir kuru yaprağın yere düşmesini bile Kendi ilmine, önden belirlenmiş bir kadere, kayda, ölçüye bağlıyor.

Bütün bunlara değer mi? Bir hayatî sual daha:

•Evrimi kabul etmek ne kazandırır, reddetmek ne kaybettirir?

İnanç dünyasında evrimi kabul etmediği yahut ona karşı «tevakkuf / durup bekleme» diyebileceğimiz bir tavır sergilediği hâlde, biyoloji temel ilminin mutfak neticeleri

diyebileceğimiz tıp, veterinerlik, cerrahi ve farmakoloji gibi sahalarda yüksek başarılar sergileyen müslüman (veya diğer dinlere mensup) kişilerin azımsanmayacak kadar çok olduklarını görüyoruz. Nobel ödüllü bilim adamımız Aziz SANCAR da Allâh'a inandığını ve evrim tartışmalarını gereksiz bulduğunu ifade etmişti.

Onların bu sahadaki suskunluğunu, tevakkuf / bekleme tavrına verebiliriz. Ama bu suskunluğu, tamamıyla kabul olarak değerlendirmek yanlıştır.

Öyleyse; «aman evrimi reddedersek şöyle olur, böyle olur» şeklindeki vehimler de boştur.

Bilâkis; «liseli bir gencin, Evrim lobisinin ürettiği onca film, kitap, bilim-kurgu vb. propagandayla dolmuş zihnine, Kur'ân'ın âyetlerini de aslında evrime göre uyarlayıp anlayabiliriz» dediğinizde ne elde etmiş olacaksınız? Bu işin faydası yok, zararı var.

Doğru tavır:

•Kur'ân'ın nasslarını olduğu gibi kabul…

•Bilim hususunda, hakikatin ortaya çıkması hususunda gayret ve yarış…

•Gaybî geçmiş hususunda tevakkuf…

Bu kardeşlerimiz; evrimi müslümanlara kabul ettirmeye harcayacakları eforu, bilim anlatıcılığını, tabiattaki mükemmelliğin ifadesini, münkir ve ateist tekelinden kurtarmaya sarf etseler keşke!.. Fakat o lisan, ilhâmını Kur'ân'dan almalı. Zâhir perdesinde şu veya bu sebebe bağlı olsa da, Yaratan Allah'tır. Rızık veren Allah'tır. Can bağışlayan Allah'tır. Canı alan Allah'tır. İnsanı Zâtına kulluk edip etmeyeceği ve nasıl kulluk edeceği yönünde imtihan etmek için yaratan Allah'tır.

Hakikat budur, gerisi kemiklerle oynanan bir çelik çomaktır!

Kaynaklar:

1- https://www.youtube.com/c/eyadqunaibi

https://www.youtube.com/c/DrEyadQunaibiGlobalChannel

Ayrıca Dr. Kasım Takım'ın videoları evrimin iddialarının kimya ilmi açısından ne kadar gerçek dışı olduğunu tebârüz ettiriyor. https://www.youtube.com/results?search_query=dr.+kas%C4%B1m+tak%C4%B1m

2- https://youtu.be/74Ims-YlefY

3-Misal: Evrimci Sinan Canan ve tarihselci Mustafa Öztürk dostluğu…

SİNGULARİTY, DİN, FELSEFE VE EVRİM

Murad Ünal-12 Ağustos 2017-http://her-an.org/

İnsanlığın son yüz elli yıl içinde gerçekleştirdiği bilimsel ve teknolojik gelişme inkâr edilemez. Başka parlak dönemleri olmakla birlikte bildiğimiz tarih kesitinde bu kadar ileri bir noktaya ulaşılmış değil. Tarihin bildiğimiz kısmının insanın yeryüzü macerasının çok küçük

bir bölümüne karşılık geldiği gerçeğini bir tarafa bırakırsak maddi gelişmişliğin zirvesindeyiz. Üstelik bu sadece başlangıç. Çok kısa bir süre içinde yeni zirvelere çıkılabilir.

Pek çok yönden insanlık çok ilerledi ama bu daha ziyade niceliksel bir ilerleme oldu. İnsanlar daha rahat yaşamaya, sorunlarıyla daha iyi başa çıkmaya başladılar ama sorunlar yerli yerinde durmaya devam etti. Hastalıkları teşhis ve tedavi etme konusunda ne ölçüde başarılı olunursa olunsun hastalık konsepti ortadan kalkmadı. Tedavisi bulunan hastalıkların yerini başkaları aldı ve insanlar ölmeye devam ediyorlar. Üretim ve buna bağlı olarak servet muazzam ölçüde artsa da fakirlik dünyanın büyük bölümünde ağır bir biçimde sürüyor. Öte yandan hukuk, insan hakları, çoğulculuk gelişse bile dünyanın büyük bölümü bu kavramlardan nasipsiz bir şekilde yaşıyor. Şiddet her zaman kendini farklı biçimlerde gösteriyor. Yani ilerleme sorunlarla başa çıkma yöntemlerini değiştiriyor ama sorunun kendisini ortadan kaldıramıyor. Bu durumun hayatın gerçeği olduğu ve değişmeyeceği söylenebilir. İşte bu aşamada Singularity akımı tam anlamıyla niteliksel bir dönüşümden söz ediyor. Hastalığın, fakirliğin, savaşların ve hatta ölümün bile olmadığı bir gelecek!

Felsefe ve Din

İnsan nereden gelmiştir? Nereye gitmektedir? Varlığının anlamı nedir? Nasıl bir hayat yaşamalıdır? Bu ve benzeri sorular felsefenin ve dinin alanına girer. Antik çağlarda fizik , matematik gibi temel dallar felsefeden ayrı düşünülmezdi. Zamanla bağımsız hale geldiler. Uzun bir süre ve felsefe ve din bilimi beslediler. Doğuda da batıda da ilk bilim adamları filozoflar ve din adamları arasından çıktı. Sonraki dönemlerde din ve felsefenin arası açıldı. Felsefe büyük bir duraklama dönemine girerken din adamlarının kısıtlayıcı hatta boğucu yorumları düşüncenin gelişimini durdurdu. İslam'ın doğuşuyla bu durum büyük ölçüde değişti. Felsefe buzdolabından çıktı. İslam'ın ilk beş yüzyılında muazzam bir bilimsel gelişmede yaşandı. Matematik, geometri, astronomi ve tıp alanlarında hatırı sayılır gelişmeler oldu. Bunlar daha ileriki dönemlerde Rönesans'a kapı açacaktı. Din ve felsefe aralarında çekişme olsa bile aynı sorulara cevap vermekteydiler. Ancak evrim işin içine girince durum değişti.

Evrim

Evrim teorisinin geçmişi çok eskilere, antik çağlara dayanır. Ancak Charles Darwin sonrası evrim insanlığın paradigmasını sarstı. Darwin'e göre insan özel olarak seçilmiş kutsallığı olan bir varlık değildi. Tüm canlı varlıklar tek hücreli bir organizmadan türeyerek mevcut hallerine gelmişlerdi. Bu çok uzun bir evrim süreci içinde, tesadüfi olarak gerçekleşmişti. Materyalistler zaten maddenin yaratılmadığını, ezeli olduğunu yani hep var olduğunu söylüyorlardı. İşte bu çok uzun varoluş dönemi içinde hayat tesadüfler sonucu ortaya çıkmış ve bugünlere gelinmişti. Yaşam böylesine rastlantısalsa ve yaratıcı bir kudrete dayanmıyorsa din ve felsefenin sorduğu sorular ve verilen cevaplar insanlar için önemini yitirir. Bu durumda din ve felsefenin gerilemesine yol açmıştır. Artık kadim soruların bir önemi kalmamıştır!

Günümüzde maddenin ezeli olmadığını ve bir başlangıcı olduğunu biliyoruz. Canlılığın ise öyle kolaylıkla oluşamayacağı, milyonlarca canlı türünün ortaya çıkması ve varlıklarını sürdürmelerinin rastlantısal olamayacağını da bildiğimiz gibi. Sahip olduğumuz dünya ve evren bilgisi bizi daha fazlasına zorluyor. Evrim birçok yönden sorunlu ve büyük boşluklar içeren bir teori. Böyle olmakla birlikte bilim dünyasındaki merkezi konumunu koruyor ve bütün açıklamalar evrim penceresinden yapılıyor.

Singularity ve Evrim

Evrim, ateist felsefe dışındaki felsefi görüşlere ve dine darbe vurdu. Ama tam olarak ortadan kaldıramadı. Evrimciler büyük iddialarda bulunsalar da teorideki tutarsızlıkları ve boşlukları gizleyemiyorlar. Öyle ki evrimi kabul etmek için yaratıcıyı kabul etmek gerekiyor. Sahipsiz bir evrim sürecini kabul etmek en sonunda sürecin kendisini akıl sahibi yapmakla sonuçlanıyor. Nitekim anlatılarda evrim sürecine ve doğaya bir çeşit bilinç yüklendiğini görüyoruz.

Bir başka nokta ise evrimin değerler oluşturma konusunda yetersiz kalması ve insanın derinliklerine dokunamaması. Sosyal Darwinizm gibi kavramların yıkıcı faşist ideolojilere hizmet etmesi. Singularity öncü isimleri evrim teorisine şiddetle sahip çıkmaktalar. Daha ötesi artık evrime istedikleri yönü verebileceklerini ve süreci hızlandırabileceklerini düşünüyorlar. Genetiği ile oynanmış, makinalarla iç içe geçmiş, sanal dünyalara dalmış insanlar evrimin bir sonraki aşamasını temsil edecek. Artık bu aşamada din ve felsefe bütünüyle önemini yitirecek. Eğer işler düşünüldüğü gibi giderse biyolojik ömürler çok uzayacak, bunun yeterli olmadığı durumlarda sanal alem ve makinaların dahil olduğu siborg yaşam yardıma gelecek. Ölümün öldürüldüğü, teknoloji sayesinde istenilen her şeyin elde edildiği bir dünyada varlık üzerine derin sorgulamalar yapılmayacak. Aslında insanlar bir yanılgının kucağına atılacaklar ama bunu fark etmeleri etseler bile kendilerini kurtarmaları kolay olmayacak. Hakikat arayışı hatta hakikat talebi insanlık tarihinde belki de ilk kez bütünüyle son bulmuş olacak.

EVRİM TEORİSİ

10 yıl önce-http://islamicevaplar.com/

Konu ile alakalı, “Bilim yanılmaz mı?, Bilim ne değildir?, Ateizm Yanılgısı 1, Ateizm çıkmazı, Dinsiz ahlak olur mu?, Ateist akıl, Allah’ın varlığının ispatı, Deizm 2, Naturalizm” başlıklı yazıları da öneririz.

“Darwinci evrim teorisine ateistler sık sık başvurulur.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 42)

“Ateistler, evrimi savunurlar.” (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Adnan Bülent Baloğlu, s. 87)

Marx’ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi ‘Sosyolojinin Darwin’i’ olmaktı. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 31)

“Darwincilik, bir inanç halini almıştır. Evrimin bilim teorisi çok çürüktür, güçsüzdür.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 29, 126)

“Darwin’den önce naturalistlerin dünya üzerindeki olağanüstü canlı çeşitliliğini açıklaması oldukça zor iken, Darwin’in evrim teorisi, salt “doğal nedenler” yoluyla yaşam çeşitliliğini açıklama iddiasını materyalistlere vermiştir.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett’ten Dawkins’e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 67)

“İslam, insanın insanlığını vurgular. Onu hayvanı özelliğin üstüne çıkarır.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 195)

Francis Galton, kuzeni Charles Darwin’in de etkisiyle Ari ırk kavramını kuramcısı olarak ortaya çıkar. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 63) ve sonuçta 21 milyon insan, Alman nazizmi sonucu öldürülür. (s. 107) Darwin tarafından üretilen güçlünün zayıfı evrim yoluyla yenmesi teorisine atıfta bulunan ve bu teoriyi pratikte uygulayan ve Avustralya’da 1788’den itibaren hüküm süren sömürgeci İngiliz yönetimi, kendilerini üstün ırk olarak görmekte, Avusturya yerlerini ise alt ırk olarak tanımlamaktaydılar. Hatta onları hayvan olarak görüp yok edilmelerini bir görev olarak sayıyorlardı. (s. 94) Avustralya Tasmanya Kraliyet topluluğu ikinci başkanı James Bernard yapılan soykırım için, “Soykırım kendiliğinden oluşmaktadır. Evrim Kanunu’na uygun olarak gelişmektedir.” demekteydi. Avustralya sömürge parlamentosu’ndan Vincent Lesina, ” Evrim kanununun bize gösterdiği gibi, bütün bu siyahlar beyaz adamın yürüyüşünün ilerlemesi için kesinlikle yok edilmelidir.” diyordu. (s. 95) Sosyal Darwinci siyasi bakış açısı, batılı toplumları medeniyetin merkezi, batılı olmayanları da aşağı toplumlar olarak yorumlanmakta idiler. (s. 149)

Darwinizm’in ortaya attığı doğal seleksiyon fikrine göre sömürgeci bir gücün baskısı altına girmek, biyolojik açıdan ‘zayıf’ olan ırkların kaçınılmaz kaderidir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 80)

Evrim teorisi, tabiata bilimsel ‘yaratıcılık’ özelliği vermektedir. Doğaya kutsal bir güç affedilmesi, doğanın yaratıcı güç olduğu iddiası, ateş, su ve toprağın kutsal kabul edilmesi anlayışı aslında pagan kültürün uzantısıdır. Sosyal darwinizm ile, ırkçılığa ve savaşa meşruiyet kazandırılmaktadır. Savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören darwinizm, ırkçılığa ve askeri uygulamalara hakları kazandırarak insanlık tarihinin en büyük savaşları olan I. ve II. Dünya Savaşlarına ideolojik zemin hazırlamaktadır. (Şiddet karşısında İslam, Pr. Dr. Nevzat Tarhan, DİB, s. 97)

Sosyal darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdi. (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63)

Yeni fosil bulguları Darwin’i desteklemezken, evrim teorisi hala bir tabudur. Bunun en temel nedeni teorinin kutsallaştırılması, neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmesidir. (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Ali Köse, s. 126**)** Darwinin teorisi ile birlikte, dinlerin savunulduğu yaratılış öğretisi artık birer efsane

olarak görülmeye başlandı. Tanrı yaratıcı unvanını kaybetmişti.(s. 127) Darwine göre doğada türlerin sabitliği diye bir şey yoktur. **Teori, burjuva sınıfını doğuran endüstriyel zihin yapısına hizmet ediyordu. İnsanlar arasında da, güçlüler ayakta kalacak, zayıflar elenecekti. Çünkü doğadaki mücadele ile insanlar arasındaki mücadele benzerdi. (s. 128) Darwin İngiliz sömürgeciliğine meşruiyet kazandırmış, sömürgeciliğe biyolojik bir temel sağlamıştır. Sömürgeciliğin doruğa ulaştığı bir dönemde tabiattan sağlanan böyle bir meşruiyet, batılılar için kaçırılmaz bir fırsattı. Teorisi hala bir tabudur. Bilim dünyası, tıpkı eskiden dine yönelik sorgulamaların küfürle suçlanması gibi, evrim teorisini sorgulayanlara uzun yıllar bu gözle bakmıştır**. (s. 129) **Evrim teorisi bir bilim midir, yoksa bir inanç mı?** Teoriler, şimdilik doğru kabul ettiğimiz varsayımlardır. Newton fiziğinin fizikte son nokta olduğunu kabul etseydik Einstein'a mahal bırakmayacaktık. Dolayısıyla, **Darwin'in teorisine inanmayı bilimin amentüsü gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük kötülüktür.** Bilimi din haline getirmektir. **Ateist nesil evrim aşısı ile aşılanmıştır. Bu neslin evrimcileri gökyüzüne Tanrı yerine seleksiyonu çıkarır**. Doğal seleksiyonla vaftiz olmuşlardır. **Evrim vahyini türdeşleri arasında yaymak için tebliğe soymuşlardır.** (s.130)

"Bir olay devamlı tekrarlanmakta ise, burada tesadüften ziyade bilinçli bir iradenin seçimi söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 85)

Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaşır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkins.(Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) Flew, evrim teorisinin tabiatta olan biteni açıklamadığına kanaat getirir.(s. 176)

Evrim teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı, hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz. Evrim bir senaryodur. Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip, sadece benzerlikler dikkate alınıyor, başta bilinç olmak üzere! (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 64-68)

Ferdi darwinizm, ateizm; sosyal darwinizm sömürü ve katliam nedenidir!

Evrimi savunanların çıkmazları: İddialarını destekleyecek fosil kalıntıları bulamamaları, şifreleme/kodlamaların türler arasındaki geçişe engel olması, türler arası geçiş (!) sırasında beslenme, nefes alma, yaşam ortamının durumu, düşmanlardan korunma,… gibi birçok etkenin göz ardı edilmesi!

Evrimciler : "Şimdi bulamadığımız fosili 100 yıl sonra belki de bulacağız" derken, "bilim gelişecek ve beden ölse bile insan beyni uzayda yolculuk yapabilecek " derken, "gelecekte din yok alacak " derken, gayb'a iman etmiş olmuyor, masallara inanmıyor, bilim dışı olmuyorlar… Ama tüm bu ithamlara maruz kalan biz inanan-Dinciler oluyoruz. " Göremedikleri için Tanrı'ya inanmıyorlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 60)

Darwin: "Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üstü medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir." (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, s. 124)

“Tesadüfle oluşan kainatı akıl ile yaptığımız aletler ile incelemeye çalışıyoruz.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 235)

Giriş

– Selçuk Kütük’ün Deizm adlı eserinde özetle konuya giriş yapalım –

Evrim teorisinin kabulü, insanın biyolojik kökenini inceleme meselesinin çok ötesine geçmiş ve güçlü olanın hayatta kalması gibi sosyal imaları olan bir alan haline gelmiştir. Evrimci anlayış, insanların belirli bir aşamaya ulaştığında “dinlerin terk edileceği” düşüncesini sosyal bilimlerin merkezine yerleştirmiştir.(s. 33) İlk insanın Adem olduğunu veya insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası…iki yaklaşım birbirine öylesine dışlayıcıdır ki, birisinin kesinlikle yanlış olduğu açıktır. (s. 113) Evrim teorisi, türlerin kendi içlerinde çeşitlilik ve değişen sadece bir tür içinde sınırlıdır. Bir türden başka bir türe geçiş yoktur. (s. 192) **Laboratuar şartlarında bile bir türden başka bir türe geçişin gerçekleştirilemediği düşünülürse, bu işlemin kendiliğinden ya da tesadüfen olduğunu ileri sürmek bilimsel anlayışa uygun düşmez.** Canlı olmanın fizik veya kimya kanunlarının kavram ve formülleri açısından herhangi bir tanımı mevcut değildir. Bir kitaptaki harflerin diziliminin herhangi bir anlam ifade etmesi, ancak bir ‘okuyucu’ tarafından mümkün olur. (s. 194) Eser, yazarı tarafından belirli bir mesajı vermek üzere harflerin uygun bir şekilde dizilmesi ile yazılmıştır. Kitaba anlam ve ruh verenin yazarın kendisi olduğu açıktır. Sayısız araştırma, son derece yüksek bir teknoloji kullanılmasına rağmen bir hücre bile elde edilememiştir. **Hayatın tesadüfen oluştuğuna ikna olabilmek için canlılığın en azından laboratuar şartlarında hayatın tesadüfen oluştuğunu ikna olmak için canlılığın en azından laboratuar şartlarında elde edilmesi gerekir.**

Bu gerçekleştirilirse bile, bilim adamlarının eli ile gerçekleştirilmiştir. Yani yapılan işlemin bilinçli bir öznesi vardır. (s. 195) **İnsanlar bir olan tanrıyı inkar etmek uğruna, sayısız ilahları kabul etmek durumunda kalıyor. Bir kelimeyi meydana getiren harfler, o kelimenin anlamından haberdar değildir.** (s. 196) Bir kitabın hem yazarının hem de okurunun bilinçli olması gerekir. Bilinçli olmayan elektron, proton, nötron gibi parçacıkların kendi kendine bir araya gelerek inanılmaz kompleksliğe sahip bir evren oluşturduğuna inanmak mümkün değildir. **Bir kitabın içinde çok değerli bilgiler olabilir, fakat o kitaba çok bilgili denilmez; bir kasaya çok zengin diyemeyiz. Bu evren bilgi, sanatla doludur ama o ‘bilgili veya sanatkar’ değildir.** Resim ile ressamı aynı şey zannetmek ciddi sorunlar taşıyan bir bakış şeklidir. Bir sistemin kendi kendini yapabilmesi için kendinden önce var olması, kendini yapmayı planlaması, karar vermesi ve hesap yapması gerekir. Bu ise tam anlamıyla bir çelişkidir. (s. 197) Bilimsel açıklamalarda ‘tesadüf’ kavramı kabul edilebilir bir faktör olsaydı, bilim hiçbir şekilde ilerlemezdi. **Evrim teorisi sadece bir kabul ve inançtır**. (s. 198) Komplekslik taşıyan olayların tesadüfen meydana gelme ihtimali sıfırdır. Kalın bir fizik kitabının kim tarafından yazıldığını merak ederiz ama, o kuralları koyanı, uygulatanı neden inkar ederiz? (s. 199) Evrim süreci belirli amaca yönelik değildir.

Bunun sonuçlarının felaket olacağı unutulmamalıdır. Eşyanın, birtakım fiziksel kanunlara uygun olacak şekilde hareket etmesi her şeyin bir amaca yönelik olduğunu göstermektedir. Vicdan, muhabbet, vefa hayatta kalmayı veya güçlü olmayı gerektiren zaruri şeyler midir? (s. 200) Bir programcı olmadan, bir bilgisayar programının ortaya çıkmasını beklemek imkânsızdır. **Üzerinde sadece 29 harfin bulunduğu bir daktilonun başına bir maymunun oturduğunu ve her 1 saniyede bir tuşa bastığını düşünelim. ‘Evrim teorisi’ ifadesini doğru şekilde yazılması ihtimali, evrenin başından bugüne kadarki zaman yani yaklaşık**

15 milyar sene uğraşmış olsa bile, hala 'evrim teorisi' yazmayı başaramamış olacaktı. (s. 201) Bir motorun benzin deposuna bağlı hortum çıkarmış olsa, bütün mekanizma hareketsizliğe mahkum olur. Benzer şekilde nefes alabilmek için burun delikleri, nefes borusu, akciğer, kan, kalp, birçok parçanın aynı anda var olması gerekirdi. Bunlardan herhangi birinin olmaması, derhal ölüme sebebiyet verecektir. **Motorların zaman içinde gelişimi gösterdikleri doğrudur ama bu gelişimi kendi kendilerine yapmaları imkansızdır**. (s. 203) **Kazanılmış özelliklerin genlere nasıl işlenmiş olduğuna dair hiçbir açıklama yoktur.** Belirli bir karmaşıklık seviyesinin üzerine çıkmış sistemlerin tesadüfi bir oluşumun neticesinde meydana gelmiş olma ihtimali matematiksel olarak sıfırdır. Kumsalda taşlarla yazılmış kilometrelerce uzunlukta anlamlı yazılar görsek, bunu tesadüfe bağlayamayız. (s. 204) On tane tuğlanın üst üste dizilmesini tesadüfe bağlamayan bir akıl bir hemoglobin proteinin tesadüfen oluşma ihtimalinin 1/20574 iken, tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu nasıl inkar edebilir?

Evrimin bilime değil batıl bir inanca dayalı olduğu görülmektedir. (s. 205) Evrimcinin, gerçekleşme ihtimali sıfır olan bir seçeneğin üzerinde tüm hayatını (ebedi hayatını) yatırmakta ısrar etmesi nasıl bir kumardır? Çevrenizde gördüğünüz evlerin ve otomobillerin hiçbir mühendisi ihtiyaç duymaksızın kendiliğinden var olduğunu ispatlayabilir miyiz? **Doğal Seleksiyon varsayımının temelinde, canlılar için faydalı olan değişimlerin organizma tarafından benimsenmesi, faydalı olmayan değişimlerin ise bir sonraki nesile aktarılmaması anlayışı bulunmaktadır. Değişikliğin faydalı veya zararlı olduğuna karar veren şey nedir?** (s. 206) **Bir şeyin faydalı ya da zararlı olduğuna karar verebilmek için, olayın tümünü ve geleceğini görebilmek gerekir**. Siyasi alanda faşizm, üstün ırk teorisine dayandığı için evrimin doğal seleksiyon iddiasına dört elle sarılmıştır. (s. 207) **Doğal seçilim, isminden de anlaşıldığı üzere bir 'seçme' işlemidir. O halde bir 'bilinçli seçicinin' bulması gerekir. Yaratıcıyı kabul etmeyenler, tabiatı bilinçli kabul etmek gibi bir çıkmaza girmektedirler**. Evrimcilerin kullanmaya çalıştıkları diğer bir evrim mekanizması da mutasyonlardır. **Faydalı bir mutasyona rastlama ihtimali milyonda bir mertebesindedir**. (s. 208) Deneysel olarak mutasyona uğratılması kolay canlılar olan mantarların bir milyar yıldır aynı formlarını korudukları bilinmektedir. **İmalat hatası sebebiyle bir uçağın düşmesi mümkündür, fakat herhangi bir yanlışlık ya da kusur sebebiyle pervaneli bir uçağın süpersonik bir uçağa dönüşmesini bekleyemeyiz.** Sürekli olarak bozulan bisikletin uçağa dönüşmesi gibi bir şeydir bu. Mutasyonların meydana gelmesine en fazla radyoaktif etkiler sebep olmaktadır. Çernobil, Nagazaki, Hiroşima'nın sonuçları ortadadır. (s. 209) Gözü meydana getiren parçacıkların, ancak tümü bir araya geldiğinde görme olayı söz konusu olabilir. (s. 210) Balıklar sudan karaya doğru çıkarak evrimleşme iddiası vardır. **'Kullanılmayan organlar körelir' prensibine göre**, mesela nefes borusu olmadıkça akciğerin var olmasını ya da kornea tabakası olmaksızın retinanın ortaya çıkmasının bir anlamı yoktur. **Her bir parça kendi içinde gelişimini tamamladıktan ve diğer parçalarla temasa geçip bir bütün oluşturduktan sonra söz konusu organ aktif hale gelecektir**. Başlangıç aşamasında parçalar henüz fonksiyonel olmadıkları için, evrim gereği körleşmeleri ve ortadan kalkma gerekecektir. (s. 211)

Esas sorgulamak istediğimiz şey, maymunla insan arasında geçiş özelliği gösteren herhangi bir 'canlı geçiş formunun' neden var olmadığıdır. (s. 212) **Evrimciler tüm canlıların ortak bir takım özelliklere sahip olduğunu kabul eder. Bu tüm canlıların tek bir elden çıktığına işaret etmez mi? Ortak özelliklerin bulunması, bir tasarımcının var olduğuna işaret etmez mi? Fosillerde, yarı balık ve yarı sürüngen özelliği gösteren hiçbir örneğe rastlanmamıştır. Fosil kayıtları türlerin aniden ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir.** (s. 213) **Piltdown adamı kafatası veya ünlü zoolog Ernst**

Haeckel tarafından yapılan cenin çizimlerinin tamamen uydurma olduğu ortaya çıkmıştır. (s. 214) Birbirinden habersiz erkeğe ait sperm hücresi ile dişinin üreme hücrelerinin kromozom sayılarını 46'dan 23'e indirerek birleşmesi ve yeni bir hücre oluşturması, evrimsel olarak nasıl açıklanabilir? E**vrim taraftarlarına göre canlılar, görmek istedikleri için göze sahip olmuşlardır. Gözleri olmayan bir canlı, görmenin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olamayacağından dolayı, 'görme talebinde' bulunması düşünülemez**. Hiçbirimiz uçmak istediğimiz için kanatlara sahip olamayız, ama kuşlar kanatları olduğu için uçabilir. (s. 215) **Kanatların ortaya çıkışının, teorinin kendisi ile nasıl çelişik olduğuna değinelim. Teorinin en temel kaynaklarından iki tanesi şudur: İhtiyaç duyulan organlar kendiliğinden oluşur, işe yaramayan organlar körelir ve yok olur. Başlangıçta henüz gelişim aşamasında ve çok küçük boyutlarda olan uzantıların, uçmak açısından hiç bir faydası olmayacaktır. O halde, ikinci prensibe göre faydası olmayan bu küçük çıkıntıların körelerek ortadan kalkması gerekecektir.** (s. 216) "Çevre, ne tür organizmanın en iyi uyum sağlayacağını bilir ve yanlış bir şey ortaya çıkarsa tıpkı daktilonun yanlış harfi attığı gibi bu şeyi atar." (Emilliani Cesari, The Scientific Companion, s. 151) gibi iddialar, evrimcilerin ikna edicilikten uzak olduğunu gösteren örneklerdendir. (s. 217)

Tabiatın kendisine şuur, bilinç, akıl, düzenleyici gibi özellikler vermek putperestliğin çok İlkel bir halidir. Evrimcilerin, 'her şey, zaman içinde enerjinin uygun şekillere girmesiyle ortaya çıkmıştır' iddiası vardır. Enerjinin nereden ve nasıl ortaya çıktığı veya enerji düzgün bir şekilde yönlendirilmez ve işleyen sistemin düzenine zarar verebileceği hep göz ardı edilir. Önemli olan, bu enerjinin bilinçli bir şekilde yönlendirip kullanılabilmesidir. Açıkça belirtmek gerekirse, ne var olmak ne de hayatta kalmak için 'insandaki gibi akla' ihtiyaç yoktur. (s. 218) Felsefe konuşabilmenin, hayatı sorgulamanın hayatta kalmaya hiçbir faydası yoktur. **Eğer zihnimiz kendiliğinden ve bilinmeyen bir şekilde oluşmuş ise, böyle bir zihnin ürettiği düşüncelerin doğruluğuna ve kesinliğine ne derece güvenilebilir?** (s. 219) **Maddeci zihniyet, hayatı sürekli bir mücadele olarak görmek istemektedir. Zenginlerin fakirleri acımasızca ezmesi, evrim teorisinin gereğidir.** Öyleyse her türlü orman kanunu uygulanabilir. (s. 220) Zihinlerinde vahşi bir dünya tasavvuru vardır. Annenin yeni doğmuş yavruları için kendini feda etmesi olayları, 'kuvvetlinin hayatta kalması' prensiplerini açıkça yanlışlar. (s. 221)

Evrim Teorisi

Oğlu Francis Darwin tarafından yazdığı (The Life and Letters of C. Darwin) hatıralarında "ruh hastası" olarak nitelendirilen Charles Darwin, 1859 yılında yazdığı On The Origin of Species by Means of Natural Selection (Doğal Seleksiyon Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine) adlı kitabında, canlıların farklılığını "Doğal Seleksiyon" teorisi ile açıklamaya kalktı. Evrim teorisinin iddiasına göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. Bu ilkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur. Darwin, Lamarck'ın kazanılmış özelliklerin (zürafanın boynunun sözde uzaması gibi) bir sonraki nesle aktarılması tezine doğal seleksiyonu da ekleyerek, canlı türlerinin kökenini açıklamaya çalışmıştır.

Ancak zamanla Darwin'in teorilerinin de tutarlı olmadığı ve canlıların varoluşunu açıklamaktan çok uzak olduğu ortaya çıktı. Lamarck'ın kalıtım ile ilgili teorileri kökten yanlış olduğu DNA'nın keşfedilmesiyle birlikte anlaşılmıştı.

Ancak Evrimciler yine pes etmediler. Bu kez Neo-Darwinizm çıktı ortaya. Bu yeni Evrimcilerin tezi, canlıların farklılığının mutasyonlara dayandığı şeklindeydi. Mutasyonların, yani başta radyasyon olmak üzere canlıların DNA'sını bozan değişimlerin, farklı türlerin kökeni olduğunu öne sürdüler. Oysa zamanla bu teori de rağbet görmemeye başladı: Çünkü mutasyonlar ancak mevcut DNA kodunu bozuyordu, yeni DNA kodları üretmiyordu. Bir başka deyişle, mutasyona uğrayan canlının ancak organları köreliyor ya da yer değiştiriyordu. Fakat yeni bir organın oluşması mümkün değildi. Üstelik mutasyonların tamamına yakını zararlıydı. Bu nedenle de mutasyon tezi, Evrim iddiasına dayanak oluşturmaktan çok uzak kaldı. Zaten bir çok evrimci de bunu itiraf eder.

Neo-Darwinizm'den biraz daha farklı bir evrim modeli olan "sıçramalı evrim" kavramı böyle doğdu. (Orijinal ismi "punctuated equilibrium", yani "kesintiye uğratılmış denge") Bu model 1970'lerin başında, Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge tarafından yüksek sesle savunulmaya başlandı. Her ikisi de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucu iki temel kavramla özetliyordu: Stasis (Durağanlık) ve Aniden ortaya çıkış. Gould ve Eldredge, bu iki olguyu evrim teorisi içinde açıklayabilmek için, canlı türlerinin Darwin'in öngördüğü gibi kademeli küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu öne sürdüler. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace" Natural History, vol. 86, May 1977) Schindewolf teorisine örnek verirken, tarihteki ilk kuşun, bir "grossmutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişiklikle, bir sürüngen yumurtasından çıktığını iddia etmişti. (Stephen M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159) Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklikle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi. Schindewolf'un bu fantastik teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsendi ve savunuldu. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edildi. Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, fosil kayıtlarının hiçbir "ara form" olmadığını göstermesiydi. Fakat bir çok evrimci dahil bu görüşü reddeder ve genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını söylemektedirler.

Bu kısa girişten sonra evrim teori- iddia ve cevaplarını geçelim:

Özet

1- Bu teoride basitten mükemmele doğru bir gelişme ileri sürüldüğü hâlde, kromozom sayılarında böyle bir gelişme yoktur. Meselâ tek hücrelilerden Radiolaria'da kromozom sayısı 800 olduğu hâlde, toprak solucanında iki, alabalıkta 80-96, insanda ise 46'dır.

2- Darwin'in bahsettiği şekilde türlerin değişmesi için geçen zaman, bugün dünyanın hesap edilen yaşından çok daha büyüktür.

3- Ortam şartlarına en iyi uyma "ilerleme" şeklinde olduğu gibi, "gerileme" şeklinde de olabilir. Mademki tabiatta zayıflar elenmektedir, o hâlde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilecektir? Daha doğrusu kimler zayıftır?

4- Yeni türlerin birbirinden tedricen, yani yavaş yavaş hasıl olduğunu gösteren ara formlar bulunamamıştır.

5- Her canlının genetik yapısını muhafaza ederek kendi neslinden meydana gelmesinin sayısız örneği, "bir türün başka bir türden tesadüfen evrimleşerek hasıl olduğu" faraziyesine ters düşmektedir.

6- Birçok organizmanın, yeryüzüne ilk çıktığı andan itibaren hiç değişmeden günümüze geldiği görülmüştür.

7- Bir organ tam olarak teşekkül etmediği sürece onun bir fonksiyonu olmadığından, organ tam teşekkül edinceye kadar canlıya bir fayda sağlayamaz. Darwin bu düşüncenin aksini müdafaa etmektedir. Ona göre, Meselâ insan gözü, tam teşekkül edinceye kadar geçirdiği farz edilen ara devrelerde de görevini yapmıştır. Yarım gözün, yarım kalbin ya da yarım kafatasının mükemmel bir organ gibi nasıl görev yapmış olduğunun açıklanması gerekmektedir.

Giriş

İnsanın maymundan geldiğini iddia eden teori ayrıca günümüz insanı ile ataları arasında birtakım "ara form"ların yaşadığı da iddia eder. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

Australopithecus : Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildir. Australopithecus cinsinin çeşitli türleri bulunur; bunların bazıları iri yapılı, bazıları ise daha küçük ve narin yapılı maymunlardır. Australopithecus'ın iki ayağı üzerinde dik yürümeye başlayan ilk maymun olduğu iddialarını beş uzmandan oluşan Lord Zuckerman başkanlığındaki ekip, 15 yıllık çalışma sonunda bu canlının bir maymun türü olduğunu ve dik yürümedikleri sonucuna varmışlardır.

Homo habilis : 1984 yılında bulunan bir iskelet , bu türün maymunların ki gibi küçük beyin hacmine, uzun kollara, kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir. Antropolog Holly Smith, Fred Spoor, B.Wood, Frans Zonneveld'te araştırmaları sonucu hep aynı sonuçlara varmışlardır. Homo habilis bir maymundur ve maymun iskeletine sahiptirler.

Homo Rudolfensis : İnsan yüzü anatomisi profesörü Tim Bromage, C.l. Brace, paleantropolok Prof. Alan Walker yaptıkları incelemelerde bu camlının yüz, diş, beyin hacmi ile bir maymun olduğu sonucuna varmışlardır.

Homo Erectus : Yapılan araştırmalar modern insan iskeleti ile Homo erectus'un iskeleti arasında hiç bir fark olmadığını göstermiştir. H. Erectus bir insandır, maymunla bir benzerlikleri yoktur. H. Erectus gibi küçük kafatası hacmine sahip pigmeler, kalın kaş çıkıntılarına sahip Avusturalya yerlileri günümüzde hala daha yaşamaktadırlar. Homo erectus ile bizim aramızdaki fark, zencilerle, eskimolarla arasındaki fark kadardır ama sonuçta her ikisi de insandır. Homo rudolfensis'in, atası olduğu iddia edilen homo habilisten bir milyon yıl daha yaşlı olduğu da ortaya çıkmıştır.

Neandertallar : Ölülerini gömen, müzik aletleri yapıp çalan, zeka seviyeleri, konuşmaları ile günümüz insanlarından tek farkları biraz daha güçlü bir iskelete sahip olmalarıdır. Dolayısıyla onlarda insandırlar…İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, Homo yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecus'dan daha

gelişmiş canlılardır. Bu türün evriminin en son aşamasında ise, Homo sapiens, yani günümüz insanının oluştuğu öne sürülür. Evrimci yayınlarda ve ders kitaplarında yer alan ya da medyada zaman zaman adı geçen “Java Adamı”, “Pekin Adamı”, “Lucy” gibi fosiller de üstte saydığımız dört türden birine dahil edilirler. Bu türlerin de kendi içlerinde alt türleri olduğu kabul edilir. Ramapithecus gibi bir zamanların çok iddialı ara form adayları ise, sıradan bir maymun olmalarının anlaşılması üzerine, insanın hayali soy ağacından sessiz sedasız çıkarılmışlardır. (David Pilbeam, “Humans Lose an Early Ancestor”, Science, Nisan 1982, s. 6-7) Evrimciler “Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens” sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus‘un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok yakın zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yanyana bulunmuşlardır. Bu ise elbette bu canlıların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Evrimle ilgili kavramlar ve evrimcilerin itirafları:

Doğal Seleksiyon: Ünlü bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, bu gerçeği şöyle kabul etmektedir: Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur. (Colin Patterson, “Cladistics”, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz,4 Mart 1982, BBC)

Mutasyonlar: Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar: Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ara-Geçiş Formları Çıkmazı: “Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz… Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır .” (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Evrimci paleontolog Mark Czarnecki : Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur… Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin’in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. (Mark Czarnecki, “The Revival of the Creationist Crusade”, MacLean’s, 19 Ocak 1981, s. 56**.)**

Atın evrimi: Ünlü evrimci paleontolog Colin Patterson da, hala müzenin alt katında duran bu sergi hakkında şunları söyler: Hayatın doğası hakkında her biri birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye vardır. Bunun en ünlü örneğiyse, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve hala alt katta duran atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum. (Harper's Mgazin, Şubat 1984, s. 60)

Dikkat edilirse evrimcilerin iddialarının tek tek cevaplanması yerine bizzat kendilerinin teorilerinin çöktüğüne dair cevaplarla konumuzu işliyoruz. Daha kısa ve etkli olması yönünden tercih ettiğimiz usulümüze devam edelim.

Evrim teorisi, canlılığın yeryüzünde ilk ortaya çıkışı konusunda büyük bir açmaz içindedir. Çünkü canlı moleküller, rastlantılarla açıklanamayacak kadar komplekstir. Canlı hücresinin tesadüfen oluşması ise açıkça imkansızdır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya geldiler. Moleküler evrim teorisinin en önemli ismi sayılan Rus evrimci Alexander I. Oparin, 1936'da yayınladığı Yaşamın Kökeni adlı kitabında şöyle diyordu: Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.

Oparin'den bu yana evrimciler hücrenin rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney, araştırma ve gözlem yaptılar. Ancak yapılan her çalışma, hücredeki kompleks yapıyı daha detaylı bir biçimde ortaya koyarak, evrimcilerin varsayımlarını daha da fazla çürüttü. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose de bu konuda şöyle der: Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyorlar ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyorlar. (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, vol. 13, no. 4, 1988, s. 348.)

San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada'nın aşağıdaki sözleri ise, 20. yüzyılın sonunda evrimcilerin bu büyük açmaz karşısındaki çaresizliğinin ifadesidir: Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40)

Nükleotidlerin tesadüfen biraraya gelerek RNA ve DNA'yı oluşturmasının imkansızlığını, evrimci Fransız bilim adamı Paul Auger de şöyle ifade etmektedir: Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi kompleks moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı

net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu belki mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır. (Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s. 118)

Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, böylesine kompleks bir molekülün tesadüfen, kendi kendine, bir evrim süreci sonucunda oluşamayacağını itiraf etmiş ve şöyle demiştir: "Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır." (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88.)

Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da, DNA'nın meydana gelmesi hakkında şu itirafı yapmak zorunda kalır: "Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır." (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 39)

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Amerikalı mikrobiyolog Jacobson, bu konuda şöyle der: İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez. (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", American Scientist, Ocak 1955, s.121.)

Alman bilim adamları Junker ve Scherer de canlılık için gerekli moleküllerin hepsinin sentezinin ayrı ayrı koşullar gerektirdiğine dikkat çekerler. Bu ise, Junker ve Scherer'e göre, yaşam için gereken birçok farklı maddenin biraraya gelme şansının hiç olmadığını göstermektedir: Kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısıyla çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup, yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez, çünkü böyle bir olayın gerçekleşme ihtimali yoktur. (Reinhard Junker & Siegfried Scherer, "Entstehung Gesiche Der Lebewesen", Weyel, 1986, s. 89.)

Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu durumu şöyle anlatır: Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilime eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder! (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis. London: Burnett Books, 1985, s. 351.)

Evrimi kanıtlamak için sahtekarlık yapan Ernst Haeckel'ın ilginç itirafı: Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.

(Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, New York: Ticknor & Fields 1982, s. 204)

Bunlar da Darwin'den: Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım. Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak. (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.I, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 467) Ama insanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım. (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s.298) Richard Leakey – Roger Lewin (Uzun uzun insanın evrimi ile ilgili varsayımlarda bulunduktan sonra): Bunlar muhtemel, ancak açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin jimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle. (Richard Leakey – Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.23)

Skandallardan:

Piltdown Adamı: Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmişti. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kayboluyordu. Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark " dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyemiyordu. (Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist,5 Nisan 1979, s. 44)

Resimli Ay, 1930

Papazlardan daha gavurları var ülkemde…!

Nebraska Adamı: 1922'de, Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Plieocen Dönemi'ne ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıkladı. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktaydı. Çok geçmeden konuyla ilgili çok derin bilimsel tartışmalar başladı. Bazıları bu dişi Pithecanthropus erectus olarak yorumluyorlar, bazıları ise bunun insana daha yakın olduğunu söylüyorlardı. Büyük tartışmalar yaratan bu fosile "Nebraska Adamı" adı verildi. "Bilimsel" ismi de hemen üretildi: Hesperopithecus haroldcooki.Birçok otorite Osborn'u destekledi. Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon resimleri çizildi. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska adamının, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlandı. Bütün bu senaryolar tek bir dişten üretilmişti. Evrimci çevreler bu "hayalet adamı" o derece benimsediler ki, William Bryan

isimli bir araştırmacı, tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükümle karar verilmesine karşı çıkınca, bütün şimşekleri üzerine çekti. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulundu. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti.
Dişin, Prosthennops cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşıldı. William Gregory, bu yanılgıyı duyurduğu Science dergisinde yayınladığı makalesine şöyle bir başlık atmıştı: "Görüldüğü kadarıyla Hesperopithecus ne maymun ne de insan." (W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", Science, cilt 66, Aralık 1927, s. 579)

Miller deneyi: Stanley Miller 1953 yılında yaptığı bir deneyle bir aminoasitin ilkel şartlarda oluşabileceğini ispat ettiğini savunur.Fakat deneyinde yaptığı hileler zamanla ortaya çıkar: Metan ve amonyak gazlarını deneyinde kullanan Miller'in deneylerinin aksine 1970'lerden sonra ilkel ortamda bu gazların olmadığı ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar atmosferin ilk dönemlerde azot, hidrojen, su buharı, oksijen ve karbondioksitten oluştuğunu ispat etmişlerdir. Bu gazlarla yapılan 1975'teki deneyde tek bir aminoasit bile elde edilememiştir. Miller, deneyinde "soğuk tuzak" adlı mekanizmayı kullanmıştır. Bu mekanizma ile aminoasitin oluşumunu engelleyen oksijeni de Miller deneyinden soyutlamıştır. Miller deneyi sonucunda, canlıların yapılarını bozan organik asitler oluşmuştur.Miller bu asitleri de deneyden izole etmiştir. Kısaca Miller deneyi, evrimi değil evrimsizliği ispatlar. Çünkü bir aminoasitin oluşumu için bile deneye olmayan metan ve amonyak gazları eklenmeli, olan oksijen çıkartılmalı, oluşacak aminoasitin korunması işin özel bir mekanizma (soğuk tuzak) kurulmalı ve bozucu özelliğe sahip organik asitler izole edilmelidir. Kısaca, aminoasitler tesadüfen değil özel şartlarda, kontrolle, bir laboratuvar ortamında, bilinçli müdahalelerle ancak elde edilebileceğini Miller İspat etmiştir.

Hücre

Bir hücrenin organizasyonu sık sık bir fabrikanınkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu unutulmamalıdır. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 118)

Evrim teorisinin ilk adımlarında olan tesadüfen oluşan hücre konusunu biraz inceleyelim.

Hücre bilinen en kompleks ve en üstün düzene sahip sistemdir. Biyoloji profesörü Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde bir Teori), isimli kitabında hücrenin kompleksliğini bir örnekle açıklamaktadır: "Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi çapı20 kilometreolan, Londra veya New york gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyütmeliyiz. Bunun sonucunda karşımızaeşsiz bir kompleksliğe ve mükemmel bir düzene sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın en muhteşem teknolojisinin ve insanı hayrete düşürenbir kompleksliğin içinde buluruz…İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu komplekslik bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır…"

Bugün hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine ham maddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma

sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen ham maddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler; hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleri olduğunu biliyoruz. Bu saydıklarımız hücredeki kompleks yapının yalnızca bir bölümünü oluşturur. Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinalardan çok daha komplekstir" diye yazar (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, ss. 298-99) Hücre o kadar komplekstir ki, bugün insanoğlunun ulaştığı yüksek teknoloji hala bir hücre üretememektedir. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya geldiler. Moleküler evrim teorisinin en önemli ismi sayılan Rus evrimci Alexander I. Oparin, 1936'da yayınladığı Yaşamın Kökeni adlı kitabında şöyle diyordu: Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır. (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) NewYork: Dover Publications, 1953 (Reprint), p.196.)

Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose: Prof. Jeffrey Bada:"Hayatın nasıl oluştuğu, hala en büyük sır." (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, Vol 13, No. 4, 1988, p. 348)

San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada'nın aşağıdaki sözleri ise, 20. yüzyılın sonunda evrimcilerin bu büyük açmaz karşısındaki çaresizliğinin ifadesidir: Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40)

Materyalist İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle , tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, **bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması** arasında bir fark olmadığını belirtir. (Hoyle on Evolution", Nature, Cilt 294,12 Kasım 1981, s. 105)

Hücreyi oluşturan yüzlerce çeşit kompleks protein molekülünden bir tanesinin bile doğal şartlarda oluşması ihtimal dışıdır.Proteinler, "amino asit" adı verilen daha küçük moleküllerin belli sayılarda ve çeşitlerde özel bir sırayla dizilmelerinden oluşan dev moleküllerdir. Bu moleküller canlı hücrelerinin yapıtaşlarını oluştururlar.

bileşiminde 288 amino asit bulunan ve 12 farklı amino asit türünden oluşan ortalama büyüklükteki bir protein molekülünün içerdiği amino asitler 10^{300} farklı biçimde dizilebilir. (Bu, 1 rakamının sağına 300 tane sıfır gelmesiyle oluşan astronomik bir sayıdır.) Ancak bu dizilimlerden yalnızca bir tanesi söz konusu proteini oluşturur.

Harold Blum adlı evrimci bilim adamı, **"bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi, tümüyle imkansız gözükmektedir"** demektedir. (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 304)

Amerikalı jeolog William Stokes Essentials of Earth History adlı kitabında bu gerçeği kabul ederken "eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı" diye yazar. (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 305)

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkansız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin tesadüfen uygun bir şekilde biraraya gelip eksiksiz bir insan hücresini meydana getirmesi ise, milyarlarca kez daha imkansızdır.

New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.) Elde edilen rakam, 1040.000'de 1 ihtimaldir ki bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayıdır. (Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127)

Sir Fred Hoyle , Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.(Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130)

Amino asitler farklı bağlarla birbirlerine bağlanabilirler; ancak proteinler, yalnızca ve yalnızca "peptid" bağlarıyla bağlanmış amino asitlerden meydana gelirler. 500 amino asitlik bir protein molekülünün meydana gelme ihtimali, 1'in yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan (10^{950}) ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesindeki astronomik bir sayıda, "1" ihtimaldir. Hayati bir protein olan "hemoglobin" molekülünde yukarıdaki örnek proteinden daha fazla, 574 tane amino asit bulunur. Şimdi bir de şunu düşünün: Vücudunuzdaki milyarlarca kırmızı kan hücresinden yalnızca bir tanesinde, tam "280.000.000" (280 milyon) hemoglobin bulunur.

Hücre yalnızca amino asit yapılı proteinlerden oluşmuş bir yığın değildir. Yüzlerce gelişmiş sistemi bulunan, insanoğlunun halen tüm sırlarını çözemediği komplekslikte bir canlıdır.

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. **DNA'daki genetik bilgiyi kağıda dökmeye kalksak, yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekir.** Ama bu muazzam hacimdeki bilgi, DNA'nın "gen" adı verilen parçalarında şifrelenmiştir.

Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury , Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir. (Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 336)

Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra , Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda **hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır."** (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88)

Mikrobiyolog Jacobson, İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve birarada bulunmaları gerekmektedir. **Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez** (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", American Scientist, Ocak1955, s.121)

Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilime eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin **tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır.** (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis. London: Burnett Books, 1985, s. 351)

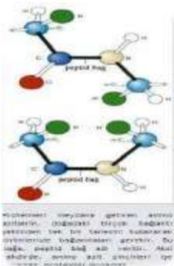
San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel şöyle demektedir:"Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994,p.78)

Aynı gerçek, diğer bazı ünlü evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilir:"DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz". (John Horgan, "In the Beginning", Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119)

"Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548)

Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe, Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu… Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum… Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve şimdi **yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna varıyoruz**, tesadüfi karmaşalar değil (Chandra Wickramasinghe, Interview in London Daily Express,14 Ağustos 1981)

DNA

DNA'nın yapısı ve işlevi hakkında çok temel birkaç bilgi vermek yerinde olur:
Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. Bir insana ait bütün özelliklerin bilgisi, dış görünümden iç organlarının yapılarına kadar DNA'nın içinde özel bir şifre sistemiyle

kayıtlıdır. DNA’daki bilgi, bu molekülü oluşturan dört özel molekülün diziliş sırası ile kodlanmıştır. Nükleotid (veya baz) adı verilen bu moleküller, isimlerinin baş harfleri olan A, T, G, C ile ifade edilirler. İnsanlar arasındaki tüm yapısal farklar, bu harflerin diziliş sıralamaları arasındaki farktan doğar. Bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur.

Bir organa ya da bir proteine ait olan DNA üzerindeki bilgiler, gen adı verilen özel bölümlerde yer alır. Örneğin göze ait bilgiler bir dizi özel gende, kalbe ait bilgiler bir dizi başka gende bulunur. Hücredeki protein üretimi de bu genlerdeki bilgiler kullanılarak yapılır. Proteinlerin yapısını oluşturan aminoasitler, DNA’da yer alan üç nükleotidin arka arkaya sıralanmasıyla ifade edilmiştir.

Vücudumuzdaki organların herbiri farklı sayıda gen tarafından kontrol edilir. Örneğin; deri 2559, beyin 29930, göz 1794, tükürük bezi 186, kalp 6216, göğüs 4001, akciğer 11581, karaciğer 2309, bağırsak 3838, iskelet kası 1911 ve kan hücreleri 22092 gen tarafından kontrol edilmektedir.

DNA’daki harflerin diziliş sırası insanın yapısını en ince ayrıntılarına dek belirler. Boy, göz, saç ve cilt rengi gibi özelliklerin yanısıra, vücuttaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA’sında mevcuttur.

Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. Bir geni oluşturan nükleotidlerde meydana gelecek bir sıralama hatası, o geni tamamen işe yaramaz hale getirecektir. İnsan vücudunda 200 bin gen bulunduğu düşünülürse, bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin imkansızlığı daha iyi anlaşılır. Evrimci bir biyolog olan Salisbury bu imkansızlıkla ilgili olarak şunları söyler:

Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 aminoasit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir.(Frank B. Salisbury, Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution, s. 336)

41000’de bir, “küçük bir logaritma hesabı” sonucunda, 10620’de bir anlamına gelir. Bu sayı 10’un yanına 620 sıfır eklenmesiyle elde edilir. 10’un yanında 11 tane sıfır 1 trilyonu ifade ederken, 620 tane sıfırlı bir rakamın gerçekten de kavranması mümkün değildir.
Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da bu konuda şu itirafı yapmak zorunda kalır:
Esasında bir proteinin ve çekirdek asidinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır. (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Ankara: Meteksan Yayınları 1984, s. 39)

Bütün bu imkansızlıkların yanısıra, DNA çok zor reaksiyona giren bir yapıya sahiptir. Çünkü DNA, çift zincirden oluşmuş sıkı bir helezon şeklindedir. Bu bakımdan da canlılığın temeli olması düşünülemez. Dahası, DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA’daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Her ikisi de birbirine bağımlı olduğundan, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olmaları gerekir. Ya da ikisinden birinin daha önce “yaratılmış”

olması zorunludur. Amerikalı mikrobiyolog Homer Jacobson, bu konuda şöyle der:
İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının ve bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu ise tesadüfen gerçekleşemez. (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life," American Scientist, Ocak 1955, s.121)

Yukarıdaki ifadeler 1955 yılında, yani James Watson ve Francis Crick tarafından DNA'nın yapısının aydınlatılmasından iki yıl sonra yazılmıştı. Ancak bilimdeki tüm gelişmelere rağmen, bu sorun evrimciler için çözümsüz kalmaya devam etmektedir. Özetle, üremede DNA'ya duyulan ihtiyaç, bu üreme için bazı proteinlerin mevcut olma zorunluluğu ve bu proteinlerin de DNA'daki bilgilere göre yapılma mecburiyeti, evrimci tezleri çok somut bir biçimde çürütmektedirler.

Örneğin Alman bilimadamları Junker ve Scherer de kimyasal evrim için gerekli olan moleküllerin hepsinin sentezinin ayrı ayrı koşullar gerektirdiği ve kuramsal olarak bile elde edilme yöntemi birbirinden farklı birçok maddenin biraraya gelme şansının hiç olmadığını şöyle açıklarlar:

Şimdiye değin kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısı ile çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup, yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez çünkü böyle bir olayın kendi kendine gerçekleşme ihtimali yoktur. (Reinhard Junker, Siegfried Scherer, "Entstehung Gesiche Der Lebewesen", Weyel, 1986, s. 89)

Kısacası evrim teorisi, moleküler düzeyde gerçekleştiği iddia edilen evrimsel oluşumlardan hiçbirisini ispatlayabilmiş değildir. RNA molekülünün nasıl olup da kendine bir hücre zarı bulduğu, daha sonra hücre organellerini nasıl ortaya çıkardığı gibi birçok soru cevapsız beklemektedir.

Michael Denton isimli, ünlü moleküler biyoloğun, Evrim: Kriz İçinde Bir Teori isimli kitabından: "Hayatın moleküler biyoloji tarafından ortaya çıkarılan gerçekliğini kavrayabilmek için, bir hücreyi yaklaşık bir milyon kez büyütmemiz gerekir, ta ki çapı20 km.ye varsın. Bu durumda hücre, New York ya da Londra gibi büyük bir şehri kaplayacak boyutta dev bir uzay gemisine benzeyecektir. Bu durumda karşımızda benzersiz derecede kompleks bir sistem ve kusursuz bir tasarım olduğunu görürüz. Hücrenin yakınına gelir de onu incelersek, üzerindeki milyonlarca küçük kapıyla karşılaşırız. Aynen bir uzay gemisinde olabilecek otomatik kapılar gibi, bu kapılar sürekli olarak açılıp-kapanarak hücrenin içine ya da dışına yapılan madde akışını kontrol ederler. Eğer bu kapıların herhangi birinden içeri girersek, olağanüstü bir teknoloji ve şaşkınlığa düşürecek bir komplekslikle karşılaşırız. Her türlü insan yapımı ürünün çok üstünde olan bu teknoloji, bizim yaratıcı zekamızı fazlasıyla aşar. Bu sistem, "tesadüf" kavramının her anlamda tam bir antitezini oluşturmaktadır. (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis. London: Burnett Books, 1985, s. 242)

Önce birçok tesadüf meydana gelerek basit kimyasal maddelerin içinden – gerçekte tesadüfen oluşması "rastgele saçılan harflerin kusursuz bir şiir oluşturmaları" kadar imkansız olan (Bu benzetme, moleküler evrim teorisinin kurucusu sayılan Rus biyokimyacı Alexander Oparin tarafından yapılmış ünlü bir itiraftır. (A. I. Oparin, Origin of Life, s.132-133)- bir protein oluşturmuşlardır. Sonra başka tesadüfler başka proteinleri meydana getirerek, yine tesadüfen

bu proteinleri biraraya toplamış ve onları uygun şekilde organize etmişlerdir. Sadece proteinler değil, DNA, RNA, enzimler, hormonlar, hücre organelleri gibi her biri son derece kompleks olan hücre içi yapılar, hep tesadüfen ve yanyana oluşmuştur. Bu milyonlarca tesadüf sonucunda ise, ilk hücre meydana gelmiştir. Kör tesadüflerin marifeti olan mucizeler burada son bulmamış, bu hücre tesadüflerin yardımı ile çoğalmaya başlamıştır. Söz konusu iddiaya göre bir başka tesadüf, hücreleri organize etmiştir ve bundan ilk canlıyı meydana getirmiştir. Bir canlıdaki tek bir gözün oluşması için dahi milyonlarca "şanslı olayın" birarada gerçekleşmesi gerekmektedir. İşte burada da tesadüf denen kör süreç devreye girmiş; önce, yine tesadüfen oluşan kafatasında en uygun yerlere en uygun büyüklükte iki delik açmış ve sonra buraya tesadüfen gelen hücreler, yine tesadüfen gözü inşa etmeye başlamışlardır. Görüldüğü gibi, tesadüfler, sonuçta ne elde etmek istediklerini bilerek hareket etmişlerdir. Daha en baştan, "görmek, işitmek, nefes almak" ne demektir bilen, yeryüzünde hiçbir örneği olmadığı halde bunlardan haberdar olan "tesadüf", büyük bir bilinç ve akıl göstererek, son derece ileri görüşlü davranarak, canlılığı adım adım inşa etmiştir.

Science dergisinde yayımlanan makaleye göre, Harvard Tıp Fakültesi'nden Profesör George Church liderliğindeki üç kişilik ekibin yaptığı araştırma sonucu: Bir gram DNA üzerine 455 milyar gigabyte veri kodlanabiliyor. Bu da 100 milyar DVD'deki veriden daha fazlası demek. DNA'nın bu kadar küçük alanda bu kadar büyük veriler taşıyabilmesi üç boyutlu olmasından kaynaklanıyor. (Hürriyet, 17 Ağustos 2012)

Junk DNA İddiası

"İnsan genomundaki protein kodlayan bölgeler (genler) toplam DNA dizilerinin yalnızca % 1,5'i. Geri kalan bölümün yarısından fazlası tekrarlanan dizilerden (hurda DNA) ibarettir." (www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/genom.pdf) Evrimciler, DNA'nın protein kodlamayan büyük kısmını, "junk DNA-hurda/çöp DNA" olarak tanımlamıştır (Ohno S. So much "junk" DNA in our genome. Brookhaven Symp Biol. 1972;23:366-370) Onlara göre DNA'nın büyük bölümü hiçbir işe yaramamakta ve hurda-çöp dizilerden ve mânâsız tekrarlardan oluşmaktadır. Bu nedenle insan DNA'sının bu bölümünün detaylı araştırılmasının gereksiz olduğunu (Lewin R. Proposal to sequence the human genome stirs debate. Science. Jun 27 1986;232(4758):1598-1600) zaman ve para israfına sebep olacağını (Robertson M. The proper study of mankind. Nature. Jul 3-9 1986;322(6074):11) ifade edilmiştir.

Dr. Evan Eichler ise; "Hurda DNA ifadesi bizim cahilliğimizin yansımasıdır." (http://eichlerlab.gs.washington.edu/news/art9.htm) der. Başka bilim adamları ise birbirine

yakın türlerde, bu tekrarlayan dizilerin fonksiyonlarının farklı olduğunu gözlemlemişler ve şaşkınlıklarını ifade etmişlerdir. (Ludwig MZ. Functional evolution of noncoding DNA. Current opinion in genetics & development. 2002;12(6):634-639) Gerçekte hücrelerde, ne hurda ne de çöp DNA vardır; insan DNA'sındaki her bir harfin, her bir kodonun tahminlerimizin çok ötesinde mânâları vardır. Protein sentezinde kullanılan genlerin okunup okunmamasını ve seviyesini düzenleyen mekanizmaları araştıran bilim dalı olan "epigenetik" alanındaki gelişmelerle artık, hurda olarak adlandırılan kısımlar, "non-coding DNA/protein kodlamayan DNA" şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır. Bunlar "aslî düzenleyiciler" olarak kabul edilen binlerce farklı mikroRNA (microRNA) kodlamaktadırlar (Alexander RP, Fang G, Rozowsky J, Snyder M, Gerstein MB. Annotating non-coding regions of the genome. Nat Rev Genet. Aug 2010;11(8):559-571) Son yıllarda, bu mikroRNA'ların çok sayıda vazifesi olduğunu ortaya koymuştur. Hücredeki tüm sentez hâdiseleri mikroRNA'ların kontrolü altında gerçekleşmekte, kanser dâhil, insanoğlunun maruz kaldığı pek çok hastalıkta da önemli rol oynamaktadır (Esquela-Kerscher A, Slack FJ. Oncomirs – microRNAs with a role in cancer. Nat Rev Cancer. Apr 2006;6(4):259-269, Paranjape T, Slack FJ, Weidhaas JB. MicroRNAs: tools for cancer diagnostics. Gut. Nov 2009;58(11):1546-1554) Dr. Mattick ve arkadaşlarına göre, protein kodlayan genlerdeki bilgi, akıl almayacak kadar sofistike (karmaşık) bir kontrol ve düzen içerisinde kullanılmaktadır ve mikroRNA'lar "master (ana/temel) düzenleyiciler"dir. Bu sebeple DNA'mızı "düzenleyici serilerden yaratılmış bir derya ve protein kodlayan kısımları da bu deryadaki adacıklar" olarak tanımlamak gerekmektedir. (Mattick JS, Taft RJ, Faulkner GJ. A global view of genomic information– moving beyond the gene and the master regulator. Trends Genet. Jan 2010;26(1):21-28)

Dine alternatif hurafe dini evrim

Birtakım değişikliklere uğramış, ancak özde hala aynı özellikleri taşıyan Darwin teorisi, kendisine ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan kafası karışık kişiler olduğunu düşünmektedirler." (Margorie Grene, Encounter, s. 48-50)

"Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını gösterir. Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı ! Bu bile evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Aşağıdaki cümlelerde aynı yazara aittir: " Theropoda'nın değişimin nedenlerinin ve mekanizmasının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir, ama 100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin gözüyle bakılmaktadır." Evrimci G.W.

Harper evrim teorisini "metafizik inanış" olarak tanımlarken (Harper, "Alternatives to Evolutiotism", s 16), Julian Huxley ise evrimi, 'gerçeğin tümü' (Huxley, "Evolution and Genetics", Ch.8 in What is Science?, s. 278) olarak adlandırır.

İngiliz fizikçi H.S. Lipson:" Evrim, bir bakıma bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pek çoğu da gözlemlerini ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye hazırlanmaktadırlar." (M. Morris, The Long War Against God, s.127) ve bilim felsefecisi Karl Popper, evrim teorisinin 'bilimsel' bir teori değil, 'metafizik' bir araştırma programı olduğunu (Popper, The Philosophy of Karl Popper, vol. 1, ed. P.A. Schilpp, s. 183 143) söylerken acaba yanılmakta mıdırlar?

Teorilerine o kadar şiddetli bir şekilde bağlıdırlar ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye

başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih ederler.”(Nature, “Darwin’s Death in South Kensington”, Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. Darwin on Trial, Phillip E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138) Çünkü evrim teorisinin doğru olmaması gibi bir ihtimali akıllarına dahi getirmek istememektedirler.

Darwinizm’in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin’in aşağıdaki sözleri, Darwinistler’in evrim teorisine bakış açılarının “bilimsellik” düzeyini gözler önüne sermektedir: Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır o bunların hepsinden öte bir şeydir. Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve doğru olabilmek için ona dayanmak zorundadırlar. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken bir ana çizgidir. İşte evrim budur. (Francisco Ayala, “Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975”, Journal of Heredity, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3)

Prof. Dr. Arif Sarsılmaz: “Klavyenin tuşlarına saniyede bir defa rast gele basan birinin, yalnızca bir defa “evrim hipotezi” yazabilmesi için yaklaşık 317 milyar yıl uğraşması gerekir. Eğer evrim bir inançsa ve ona iman ediliyorsa sözümüz yok ve inananlara saygımız var ama söz konusu olan bilimsel bir teorisi ise o zaman bilimsel verilerin ışığında bu teorinin tartışılmaz bilimsel gerçek olduğu dayatmasının tartışılması gerekiyor” (Prof. Dr. Arif Sarsılmaz , 10 Soruda Yaratılış ve Evrim Tartışması)

BİYOKİMYA alanında, tek bir protein molekülünün bile tesadüfen oluşma ihtimalinin matematiksel olarak “sıfır” olduğunu ortaya konmuştur.

GENETİK BİLİMİ, DNA’yı keşfetmiş ve her canlının her hücresinin çekirdeğinde, o canlı ile ilgili son derece detaylı bilgilerin, şifrelenmiş olarak kayıtlı olduğunu bulmuştur.

PALEONTOLOJİ, canlıların Prekambriyen Dönemi’nde aniden ortaya çıktığını ve canlı türleri arasında evrim teorisinin öngördüğü ara-geçiş formlarının bulunmadığını göstermiştir.

KİMYA, Le Châtelier Kanunu ile evrim teorisinin ilkel dünyada meydana gelen organik maddeler iddiasının aksine, amino asitlerin sulu ortamlarda birleşemeyeceklerini kanıtlamıştır.

JEOLOJİ, dünyanın hiçbir döneminde evrimcilerin canlılığın oluşumu için iddia ettiği atmosfer şartlarının var olmadığını tespit etmiştir.

FİZİK BİLİMİ, ilk dünya şartlarında ultraviyole ışınlarının, “fotodissosiyasyon” yoluyla meydana geldiği iddia edilen molekülleri parçalayacağını ispatlamış ve evrimin, ilk amino asitlerin atmosferdeki gazlardan oluştuğu iddiasını geçersiz kılmıştır.

‘Evrimciler tesadüfü savunmaz’ diyenlere …

“Evrim genetik kompozisyonun rastgele mutasyonlar yoluyla değişmesi anlamına gelir. Evren tasarlanmamış ise, bu durumda akıllı bir varlık evrim sürecini yönetmemiş demektir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 114, 314)

“Tıpta Nobel armağanı kazanmış bir ilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürer: ” Birkaç temel element yardımıyla canlı madde, kendi kendini tesadüf eseri yaratabilmiştir. Organik canlı varlıklar çeşitli dış tesir altında teşekkül edebilecektir.” (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur’an, s. 193)

Fransız Bilimler Akademisi’nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé’dir. Grassé bir materyalisttir, ancak Darwinist teorinin canlılığı açıklayamadığını savunmakta ve Darwinizm’in temelini oluşturan “tesadüf” mantığı hakkında şunları söylemektedir: Mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir havyan, binlerce ve binlerce tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir. (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 103)

Grassé, “tesadüf” kavramının evrimciler için ifade ettiği anlamı da şöyle özetler: “…Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir.” (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 107)

Ateist Diderot, “İbadethanelerden çıkın, tanrı yoktur, Evren geniş bir bilardo masasıdır. Üzerinde sonsuz sayıda bilyeler, rastgele hareket etmekte, çarpışıp durmaktadır.” demekte idi.

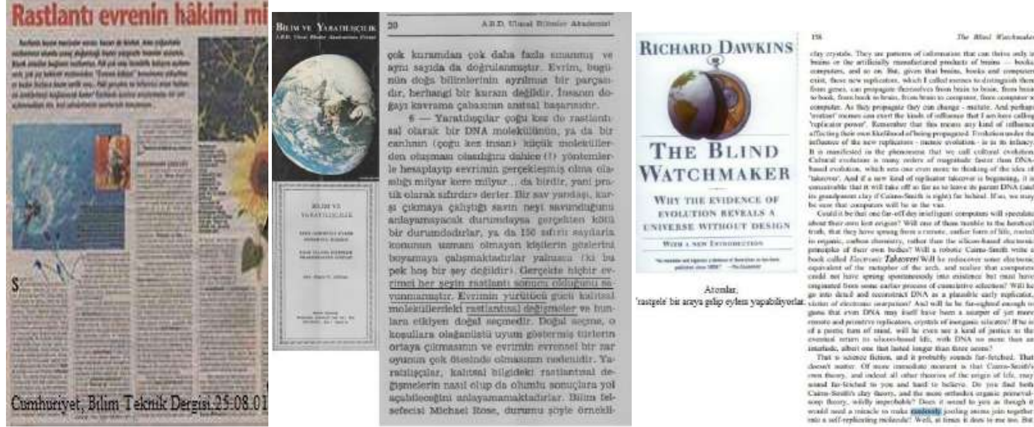
David Ruelle, Rastlantı ve Kaos isimli kitabında şöyle der: “Evrende oldukça büyük bir rastlantısallık vardır. Günün birinde evrende yaşam ortaya çıkmıştır. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz. ‘Küçük genetik iletiler’ kendilerini gelişigüzelliğe uydurmayı başardılar. Daha sonra bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler oluşturmayı ‘öğrendiler.’ Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü ‘kendi amaçları’ için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın zeki adını verdiğimiz yeni bir öğesi ortaya çıktı.” (Ruelle, Rastlantı ve Kaos, s.151-158) Matematikçi filozof W. A. Dembski, ‘Üçüncü tür açıklama’ adlı eserinde (s. 98) şöyle der: “Bilim adamları’ izah yetersizliğini yaratıcı ile açıklama’ ithamından korktukları için tabiat üstü her şeyi inkar edip, “bilgi eksikliğinin sebep olduğu açıklama boşluklarını şans ile açıklama” hatasına düşerler.” Krishna, ” Bir milyon tane madeni paranın aynı anda atıldığında, hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansızda değildir.” (Antropik ilke, nkl s. 299) der.

Evrimci Yuval Noah Harari, Sapiens adlı eserinin 118. sayfasında, ‘Ortada sadece hiçbir amacı olmayan son derece ‘**körü körüne**‘ ilerleyen bir evrimsel süreç var ve bu da insanların ‘**doğmasını**‘ sağlıyor.’ demektedir.

Dawkins’e göre, Darwin’in doğal seçilime dayalı Evrim kuramı, Paley’nin tanrı fikrinin yerini almalıdır. İlle de bir saatçiden söz edilecekse, kör saatçiden söz edilebilir. Çünkü ‘**doğal seçilim kör, geleceği hesaplanamayan** bir süreçtir.’ (Dawkins, Kör Saatçi, s. 6-7)

Adamlar (!) rastlatıyı kitap ismi yaptı, bunlar bulamayacağımızı zannediyor :>)

Rastlantı evrenin hâkimi mi

Cumhuriyet, Bilim Teknik Dergisi 25.08.01

BİLİM VE YARATILIŞÇILIK

20 A.B.D. Ulusal Bilimler Akademisi

çok kuramdan çok daha fazla sınanmış ve aynı sayıda da doğrulanmıştır. Evrim, bugünün doğa bilimlerinin ayrılmaz bir parçasıdır, herhangi bir kuram değildir. İnsanın doğayı kavrama çabasının anıtsal başarısıdır.

6 — Yaratılışçılar çoğu kez de rastlantısal olarak bir DNA molekülünün, ya da bir canlının (çoğu kez insan) küçük moleküllerden oluşması olasılığını dahice (!) yöntemlerle hesaplayıp «evrimin gerçekleşmiş olma olasılığı milyar kere milyar ... da birdir, yani pratik olarak sıfırdır» derler. Bir sav yandaşı, karşı çıkmaya çalıştığı savın neyi savunduğunu anlayamayacak durumdaysa gerçekten kötü bir durumdadırlar, ya da 150 sıfırı sayılarla konunun uzmanı olmayan kişilerin gözlerini boyamaya çalışmaktadırlar yalnızca (ki bu pek hoş bir şey değildir). Gerçekte hiçbir evrimci her şeyin rastlantı sonucu olduğunu savunmamıştır. Evrimin yürütücü gücü kalıtsal moleküllerdeki rastlantısal değişmeler ve bunlara etkiyen doğal seçmedir. Doğal seçme, o koşullara olağanüstü uyum göstermiş türlerin ortaya çıkmasının ve evrimin evrensel bir zar oyunun çok üstünde olmasının nedenidir. Yaratılışçılar, kalıtsal bilgideki rastlantısal değişmelerin nasıl olup da olumlu sonuçlara yol açabileceğini anlayamamaktadırlar. Bilim felsefecisi Michael Rose, durumu şöyle örnekl-

RICHARD DAWKINS

THE BLIND WATCHMAKER

WHY THE EVIDENCE OF EVOLUTION REVEALS A UNIVERSE WITHOUT DESIGN

Atomlar, 'rastgele' bir araya gelip eylem yapabiliyorlar.

Seli[redacted] Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformuu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

Efe arkadaş ateizmi savunmaya başladığı videoda, "Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini inanmadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz!" derken

Aynı sitede yüz elli yıldır aranan ara geçiş formlarına ait fosil kayıtlarını bir türlü bulamadıkları için bakın ne yazmaktadırlar, ki tekrar altını çizelim 150 yıldır neden o halde toprakları eşeleyip durdunuz… !

" Sözde kavganın diğer sebebi de, görselde açıklanıyor. Ara türlerin her birine sahip olmamız teorik olarak bile imkansızdır. Çünkü bırakın her bir türü, her bir nesil bile, bir öncekiyle bir sonraki arasındaki geçişi sağlar. Ancak **fosil oluşumu, çok çok nadir gerçekleşir.** Oluşan fosillerin de çok çok ufak bir kısmını gün yüzüne çıkarabilmekteyiz. Dolayısıyla **her bir nesle ait fosiller bulmamız imkansızdır**. Ancak elde ettiğimiz, 4.5 milyar yıllık evrim sürecinden parça parça kesitlerdir. Tıpkı yazıda, uzun bir cümlenin bazı harflerine sahip

olmamız gibi. Fakat tıpkı yazıyı eksiklere rağmen okuyabilmemiz gibi, **evrimi de eksik basamaklara rağmen net bir şekilde** görebiliriz."

Yani evrimi savunan bile hem yok hem bulduğumla yetinip arayı ön kabulüme göre doldururum diyor. Boşuna demiyorlar, ateizm psikolojiktir, diye: "Ateizmin ne felsefeyle ne de bilimle bir ilgisi var, tamamen psikolojik bir sorun."(Psikolog – Andreas Tzortzis); "Ateizm Psikolojiktir." (Fred Hoyle-İngiliz matematikçi ve astronom); "Ben 35 yıllık matematik profesörü olarak söylüyorum,ateistleri anlamaya çalışmanız boşuna zaman kaybı,çünkü bunların dünya görüşü psikolojik." (Oxford Universitesi,Matematik ,Profesörü ve Filozof ,John Lennex)

Ayrıca şunu da hatırlayalım: Boş uzayın enerjisi olduğu yolundaki kanıtların tamamı, genişleyen evrenimizin genişleme hızının artışına dair gözlemlerden elde edilmiştir. Ama yine, genişlemenin uzun sürmeyi sağlayacak ipuçları olmaksızın, genişleyen evrenimizin ivmelenmesi gözlenemez olacaktır. İlginç bir tesadüf ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider.

Bu satırları yazıp insanın üçüncü gözünün açılmaması için ancak, 'tesadüflere inanan bir ateist' olması gerekir!

'İlginç bir tesadüf ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider." (Lawrence M. Krauss, Hiç yoktan bir evren, s. 133)

Dawkins, " Ben yaşadığım için şanslıyım. Siz de öyle, yaşam biçimimiz için tam anlamıyla mükemmel bir gezegende yaşıyoruz." (Dawkins, Gökkuşağını çözmek, s. 23)

Jacques Monod, 'her türlü yaratılışın kaynağı yalnızca rastlantıdır, rastlantı özgürdür ama kördür.' der. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 124)

Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 74)

"**Ateistler, günlük yaşantılarında, gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler için tesadüfü/şansı hesaba katmazlar**." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 212)

Ulu 'şans' tanrısı, evrenin 'tesadüf' ilahı veya kozmik 'rastlantı' mimarı

Eski teori; öncesiz ve sonsuz olan bir evren teorisi idi ve bilimsel olarak bu görüş kabul ediliyordu . Big Bang ile bu görüş tarihin çöplüğüne atıldı. Patlama ile önce enerji, sonra atom altı parçacıklar, sonra atom (Güneşten kopan parça ile oluşan dünya) moleküller ve bileşik (su molekülleri gibi) amino-asit (Proteinlerin yapı taşı) peptit, polipeptit, protein (Canlılığın yapı taşı), karbonhidratlar ile yağ molekülleri ve yağ asitleri, hücre, doku, organ, sistem, organizma (canlı) türleri oluşur:

Nasıl olursa şans eseri bir atom kendi kendine oluşur? Atomlardan tesadüf eseri başkaları da oluşur ve şansa bakın bir araya gelip molekül, elementleri,… Aynı şekilde oluşanlar yine rastlantı eseri**,** tabii her seferinde her bir en küçük parça, şans eseri oluşup, şans eseri diğeri ile birleşip şans eseri ortaya devam eden birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarını oluşturmaktadır ve su şansa bakın ki ortam da – öyle ya oksijen, su, besin… Zinciri de şans eseri hep tam uygun kıvamında hazır oluşup ayrıca orda beklemektedir! Evet bu moleküller şansa bakınız ki öyle veya böyle oluşan başka moleküllerle birleşip amino asitleri oluşturmaktadır. Bu şekilde şans eseri oluşan başka aminoasitlerle birlesen bu zincir; peptit, onlar şans eseri ayrıca oluşan başkaları ile birleşip polipeptit, onlar şans eseri başka oluşanlarla birleşip protein,.. Onlar; hücre şans zincirleri sonucu; doku,… onlar organ, Onlar,… Sistem ve sonuçta, tümü de organizmayı-canlıyı oluşturmaktadır! Her bir en küçük atom şans eseri oluşup, her bir parça şans eseri birleşirken ahenk-bütün oluşturmakta, birbirini yok etmeden bir uyum içinde birleşirken her parça aynı zamanda çevre şartları da bunu engelleyecek bir konumda olamayacak özelliklere sahip olmaktadır! Bu organizma şans eseri hayatını devam ettirecek çevresel şartların tam ortasında (ki tüm bu şartlarda ayrı bir şans eseri oluşma zincirinin sonucudur) bulunmakta ve kendi gibi…! Şans eseri oluşan başka bir organizma ile uyum içinde üreme özelliklerine sahip olup; havadan suya, oradan toprak, ışık, yeme, barınma… Tüm şartların şans eseri tam olması gerektiği şekilde oluştuğu bir âlemde, devamlı şansları yaver gidip çoğalıp, zamanla da farklı türlere dönüşebilmektedir! (Ne fosil kanıtının olmaması ve ne de DNA kodlaması vs. izin vermese de!)

Ey evrimci arkadaş! Tüm bunları, ya bir ayarlayan vardır ya da, 150 senedir kullandığınız ve kanıtları yukarıda olan 'şans, tesadüf, rastlantı' tanrınızı ilan edip, en azından ateist geçinmekten kurtulun, lütfen!

Gelelim evrimcinin bu iddiasının kısa cevabına:

Fosillerden hareketle yıllarca insanlara hep evrim teorisi propagandası yapılmıştır. Şimdi ise ara geçiş forumu iddiasında bulunmadık yalanları atılmaktadır. Tek bir soru, o halde bilim adamları 'Piltdown Adamı' sahtekarlığına neden balıklama atlamışlardı …?!

Evrimci paleontolog Mark Czarnecki: "Evrimi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur… Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır." (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s.56)

Fransız materyalist zoolog Pierre Grassé, "Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar… Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grassé, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s.82). "Sayısız ara geçiş formu olmalı…" (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)

“Darwin’den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.” (Science, July 17, 1981, s.289) “Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin’in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir… ama onların bu düşüncesi susturulmuştur.” (S. M.,Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, Basic Books, Inc., Publishers, N.Y., 1981, s.71)

Halbuki yüz yılı aşkın süredir yapılan araştırmalar sonucu artık her türlü fosil elde edilmiştir. Ama evrime delil bulunamamıştır: Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, “Elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir.” (T. N. George, “Fossils in Evolutionary Perspective”, Science Progress, vol 48, January 1960, s.1, 3; Aynı sonuca Harvard Üniversitesi’nden ünlü paleontolog Niles Eldredge’de ulaşmaktadır: N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s.59)

Deneme! : 15 milyon yıl önce orangutan ve gibbon’dan ayrılan yolumuz, 10 milyon yıl önce gorilden, 6.5 milyon yıl önce ise şempanzeden ayrıldı. Böylelikle insanın 6.5 milyon yıl önceki atası, daha sonra insanın da ortaya çıkmasına sebep olacak, farklı dallara da ayrılan, ancak bu dallardan sadece türümüzün geriye kaldığı bir gelişim sürecine girerek çok sayıda ‘denemeye’ imza attı. ” (Odatv, 31 Mar 2017) Deneyi yapan kim?! Zaman’a tanrılık izafe edip, zaman tanrısının primatları denemelerle süzerek insanı oluşturduğunu iddia eden bilim (!) dalına evrim denir.

Hayat TARİH GAZETESİ

Yeni bulunan bir maden dünyayı birbirine kattı

Tunç denen madenin terkibi bilinmiyor

İNSANIN TARİHİ

En eski atadamız Cava adamı.

Cava (Java) adamı nedir? Eugene Dubois 1891 yılında, Endonezya’nın Java Adasındaki Solo Irmağı’nın kıyısında bir kafatası başlığı buldu. Bir sene sonra, kafatası başlığını bulduğu yerden yaklaşık 15 m ileride birde uyluk kemiği buldu vu bu ikisinin aynı bedebe bedene sahip olabileceğini fikrine vardı.

Yirmi yılı aşkın bir süre boyunca Java Adamı’nı araştıran Marvin L. Lubenov Bones of Contention (Tartışmalı Kemikler) adlı kitabında, Dubois’in fosili bulduğunda yeterli bir jeoloji bilgisine sahip olmadığını şöyle bir alıntı ile aktarıyor: “Dubois, Java fosil faunasını ilk tanımladığında Pleistocene olarak belirtmişti. Ancak Pithecanthropus’u (Java Adamı’nı) bulduktan hemen sonra fauna birden Tertiary oldu.

Faunanın Pleistocene özelliklerini azaltmak için elinden geleni yaptı.” (Bones of Contention, Marvin L. Lubenov, 5. baskı, Baker Books, Michigan, 1995, sf. 88) Cambridge Üniversitesi’nden ünlü anatomist Sir Arthur Keith, bu hacime sahip bir kafatasının maymuna ait olamayacağını net olarak belirtip maymunlara has güçlü çiğnemeyi sağlayan yapısal özelliklerin bu kafatası başlığında bulunmadığını ortaya koyuyordu. Keith, kafatasının kesinlikle bir insana ait olduğunu söylüyordu. Evrimi ispatlayacak fosil bulmak için proje başlatan ekibin başı, Prof. Selenka, günümüz insanıyla Java Adamı’nın aynı dönemde yaşadığı, dolayısıyla Java Adamı ile insanın evrimi arasında bir bağlantının olmadığı

sonucuna varıyor, projede sekreterlik görevini yürüten Dr. Max Blanckenhorn ise, ‘bulgularıyla Dubois’nın tezini doğrulayacakları yerde çürüttükleri için özür diliyordu!’

Fosil kayıtlarına ‘eskiden’ önem verirlerken, evrimcilerin yazdıklarından

Acı gerçek, resimlerde kalan ama fosili bulunmayan hayali çizimler kaldı ellerinde!

Nerden baksan tutarsız, nerden baksan çelişki!

Bir evrimci ıssız bir adaya düşse, görülüp yardım ulaşsın diye sahile ‘Help’ yazısı yazsa, ama kimse ona yardım etmese… Daha sonra bir şekilde evrimcimiz o adadan kurtulsa ve insanlara: “Oraya kocaman bir yazı yazdım, onu gördüğünüz halde bana niçin yardım etmediniz?” diye sorsa, çevresindeki insanlarda ona: ‘Dört harften oluşan bir yazıydı, dalgalar taşları sürüklerken veya yengeçler yürürken oluşmuştur diye düşündük’ şeklinde cevap verse, evrimci kızıp bu cevabı reddetmez mi? Karşısındakiler de bunun üzerine: ” sen üç buçuk milyar harften oluşan DNA’ya tesadüf diyorsun da, biz dört harften oluşan yazıya mı tesadüf deyince kızıyorsun?!!” dese, evrimcinin verecek bir cevabı kalır mı acaba…?!

Haber, bilgi,mesaj ne anlama gelir?

Bilgi belirsizliğin indirgenmesi olarak tanımlanır; indirgenmenin ne anlama geldiği basit bir örnek ile açıklanabilir.

DNA'da depolandığı bilinmektedir.Hücre kendi kendisini tekrarlayıp çok hücreli organizmalara dönüşürken genetik bilgilerini de beraberinde taşırlar.Evrimsel biyolojinin dayandığı bu mantıktır.

DNA, Evrim!

Evrimci yazıdan yaratıcıya deliller! evrimcilerin gözleri var, görmezler!

1- hücre kendi kendini nasıl 'tekrarlar'! hem kodlamayı yapıp hem de çoğaltma yönergesini veren kim?

2-organizmaya dönüşmek demek, mantılı, birbiri ile bağlantılı canlı olmak demek, bunu bir 'akıl' varlığın bir araya getirmesi gerekir, akılsız ve cansızdan canlı üretebilen kim?

3- okuma, yazma gibi bilgiler taşınamazken, canlı için gerekli ve hayatın devamı için zorunlu bu temel bilgileri taşıtma komutunu veren kimdir?

DNA hakkında kısa bilgiler – Evrimciler ya sayı saymasını – bilim- bilmiyorlar ya bağnaz ve psikolojik sorunlular! –

İnsan Genomu Projesi'ni yürüten Celera Genomics şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers: " DNA'da çok müthiş bir akıl var." (Tom Abate, "Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine Surprisingly Low Number of Genes Raises Big Questions", San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001)

"İnsan genomundaki bilgi, alfabe kullanılarak yazılabilseydi, her biri 1.000 sayfa olan ve her sayfasında 3.000 harf bulunan 1.000 adet kitaba sığardı." Toplamı, 3 milyar harf (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75) "Şu anda yeryüzünde bilinen en üst seviyedeki saklama kapasitesi DNA molekülüne aittir." (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75)

"İnsan vücudundaki bütün hücrelerin DNA'ları düzleştirilip, uç uca eklenirse yaklaşık 50 milyar kilometre uzunluğunda olacaktır. Bu uzunluk Dünya'dan Güneş Sistemi'nin ötesine ulaşmak için yeterlidir. Işığın, vücudunuzdaki tüm DNA'lar boyunca yolculuk edebilmesi için, yaklaşık 2 gün gerekirdi. " Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Theory of Evolution, The Judaica Press Inc., 1997, s. 30.

Ünlü Amerikan filozofu Prof. Daniel Dennet, Darwin's Dangerous Idea (Darwin'in Tehlikeli Fikri) adlı kitabından: DNA'daki bilgi yoğunluğunu şöyle tarif etmektedir: "Bilgisayar çağının "mühendislik harikalarına" alışkın olmamıza rağmen, DNA ile ilgili gerçekleri kavramak çok güç. Molekül boyutundaki bu makineler kopyalama yapıyorlar. Aynı zamanda editörlük yapan enzimler, inanılmaz bir hızla hataları düzeltiyor. Onların yaptıkları işin çapına, hala süper bilgisayarlar bile erişemiyor. Biyolojik makro moleküllerin saklama kapasitesi, günümüzdeki örneklerinin derecelerce üzerinde."Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, Touchstone, New York, 1996, s. 151.

"DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok ötesinde, şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalara göre, sadece 1 gram DNA, bir trilyon CD'ye eş değer bilgi saklayabilmektedir. "John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003.

DNA bilgisayarı"nın muciti Dr. Leonard Adleman: "Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade makinalar görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur. " (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003)

Moleküler biyolog Michael Denton : “Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette bulunandan çok daha fazladır… sanki jumbo jetteki komplekslik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir .” (Michael J. Denton, Nature’s Destiny, Free Press, New York, 1998, ss. 212-213) “Biyolojik bilginin, hücre çekirdeğinin minik hacmi içerisinde paketlenmesine imkan sağlayan, DNA’nın paketleme özellikleri”nin, insan için özel olarak düzenlendiğini ifade etmektedir.” (Michael J. Denton, Nature’s Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 381) ” DNA, söz konusu sıkıştırma kapasitesine sahip olmasaydı, hücrenin, düzensiz DNA iplikçiklerini kapsayabilecek biçimde, çok daha büyük olması gerekecekti. Fakat hücrelerin daha büyük olmaları mümkün değildir. Çünkü hücrenin oksijen ve besin kaynakları, ancak hücrenin mevcut çapı kadar mesafede verimlidir .” (Michael J. Denton, Nature’s Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 154)

” Onlar (şu anki adları ile evrimciler !) Allah’ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, azizdir.” **(Hac, 74)**

Tasarım akıllı tasarımcıya götürür

Arkeologlar, kazılar sırasında yerin altından süs eşyaları, çanak ve çömlekler, hatta çok az şekillendirilmiş bir tahta dahi bulduklarında, hemen burada eski bir medeniyetin, akıl, beceri ve bilinç sahibi insanların yaşadıklarını anlarlar. Ancak nedense bazı paleontologlar, yerin altında çanak ve çömleklerle karşılaştırılamayacak kadar kompleks tasarım ve özelliklere sahip 100 mercekli gözleri olan trilobitleri, salyangozları, denizyıldızlarını bulduklarında, bunların burada tesadüfen ve kendiliğinden oluştuğunu öne sürebilmektedirler. Bu, evrim teorisinin en büyük çelişkilerinden biridir.

Bir haber ve evrim

Dijital fotoğraf makinesi ağacı

Dijital fotoğraf makinesinde odaklanma sorunu vardır. Bu birkaç saniye sürebilmektedir. Daha ileri seviyedeki gözün görme – odaklanma süresi saniyenin onda birinden az bir süredir. Evrim teorisyenlerinin iddiasına göre göz, tesadüf ve doğal seleksiyon sonucu oluşmuştur. Buna göre 7 milyar insan çarpı ikişer göz; toplam 14 milyar göz ‘tesadüfen’ oluşmuştur. Doğal gözün daha az gelişmiş versiyonu olan dijital fotoğraf makineleri, insan gözüne göre doğada daha çok bulunmalıdır. Çünkü daha geri bir teknolojiye sahiptirler. Yani ağaçlardan meyve gibi dijital fotoğraf makineleri sarkmalıdır. **Komik mi geldi, bizi de evrim teorisi güldürüyor.**

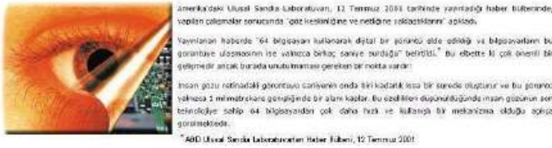
"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil."
(İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Prof. Zahra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.09.18)

Milyonlarca dolar, en iyi zekaların yıllar süren çalışma ve emekleri, teknolojide gelinen son nokta; Yapay zeka ve;hiç bir emek ve zeka olmadan var olduğu ileri sürülen bir primat!

Zaman'ın yaratıcı olduğunu iddia eden evrimcilerin çıkmazları, paradoksları bitmeyecek!

Bilim, 'Bedi' ve Halik' olan Allah'ın, hayvanlara kodladığı davranış seviyesine, içgüdülerine, yapay zekanın son aşamasında bile ulaşamayacaktır!.

Amerika'daki Ulusal Sandia Laboratuvarı, 12 Temmuz 2001 tarihinde yayınladığı haber bülteninde, yapılan çalışmalar sonucunda "göz keskinliğine ve netliğine yaklaştıklarını" açıkladı.

Yayınlanan haberde "64 bilgisayarı kullanarak dijital bir görüntü elde edildiği ve bilgisayarların bu görüntüye ulaşmasının ise yalnızca birkaç saniye sürdüğü" belirtildi.* Bu elbette ki çok önemli bir gelişmedir ancak burada unutulmaması gereken bir nokta vardır:

İnsan gözü retinadaki görüntüyü saniyenin onda biri kadarlık kısa bir sürede oluşturur ve bu görüntü yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kaplar. Bu özellikleri düşünüldüğünde insan gözünün son teknolojiye sahip 64 bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizma olduğu açıkça görülmektedir.

*ABD Ulusal Sandia Laboratuvarları Haber Bülteni, 12 Temmuz 2001

"Bilgisayar destekli kameralar da dahil olmak üzere hiçbir insan bulusu alet, göze rakip olamaz." (David H.Hubbel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s.34) "Retina hücrelerinin yaptığı is yalnızca ışığı algılar, cisimlerin kenarlarını hesaplar, ışık sinyalinin gücünü artırır, aydınlık ya da karanlığa göre uyum sağlayarak düzeltmeler yapar. Günümüzün güçlü bilgisayarları da benzeri işlemleri yerine getirebilmektedir.Ancak retinadaki sinir agı bu is için, bilgisayarlara nispeten çok daha az bir enerji kullanır. California Teknoloji Enstitüsü'nden Carver Mead, Caltech firmasından biyolog Misha Mahowald ile birlikte retinadaki sinir ağına benzer yapıda elektronik devreler tasarlamıştır." (Jim Giles, Nature, Think Like A Bee, 29 March 2001, s.510-512)

Ancak tüm çabalara rağmen, bu devreyi, retina ağında olduğu gibi birebir olarak taklit edebilmek mümkün olmamıştır.

Organ naklinde MUCİZE DOLAP

Hem saklıyor hem hasarlı hücreyi onarıyor

[illegible]

Hürriyet 17 Mart 2013

Sadece bir organı 72 saat (Yaratan, büyüten, yaşatan değil, sadece bir kaç saat) çürütmeyen cihaz 'Mucize', bir çok organı uyumlu bir arada yaşatan sistem; Tesadüf !

Biyonik elle hissetmek mümkün

BİYONİK ELLE HİSSETMEK MÜMKÜN

Taklidi hem pahalı, hem hala orijinale ipotekli,.. estetik ve kullanışlı aslı ise tesadüfen oluştu ve bu iddiayı savunanlar bilim adamı (!) oluyor!

Bu biyonik uzuvlar söz dinliyor

Aslı tesadüfen ama sun'i-yapayı milyar dolarlarla ve hem de akademisyenler hala başarılamadı (01 Mart 1983, Hürriyet)

Japonların dünyayı altak bullak edecek dev projesi...

Suni insanın fiyatı 800 milyar...

Japon bilim adamları kendi kendini planlayan, insan gibi düşünüp davranan bilgisayarı, 1990 yılına kadar tamamlayacakları görüşünde...

Laboratuvarda kalp üretildi

ABD'de Minnesota Üniversitesi laboratuvar ortamında ölü bir kalpten yaşayan kalp üretti

Bir donörün kalbini alan doktorlar önce kalpteki hücreleri temizleyerek geriye yalnızca 'hayalet kalp' denilen kalbin protein iskeletini bıraktılar. Bu sırada hastadan alınan hücrelerden kök hücreler geliştirildi.

Daha sonra bu kök hücreler 'hayalet kalp'e enjekte edildi. Kısa süre sonra hücrelerle kalbin büyümeye başladığı görüldü. Uzmanlar gelecek hafta da kalbin atmaya başlayacağını açıkladı.

Kopyası bile laboratuar ortamında ancak yapılabiliyor! Yöntem ise hep aynı. İşleyen mekanizmayı kullanmak, yenisini yapmak yok!

Tek Haber ve Evrim Biter:

Yapay cennet cehennem oldu

NELER OLDU?

- Arılar ve yararlı böcekler öldü.
- Tarlaları katalak ve haşere bastı.
- Ekin mahvoldu.
- Domuzlar, tavukları öldürdü.
- Tavuklar, ayda 12'den fazla yumurta vermedi.
- Bitkiler, az oksijen üretince, dışarıdan oksijen takviyesi yapıldı.
- Hava Himalaya Dağları'ndaki gibi inceldi.
- Patatesteki karoten yükselince, ciltler sarardı.

11 Eylül 1993, Hürriyet

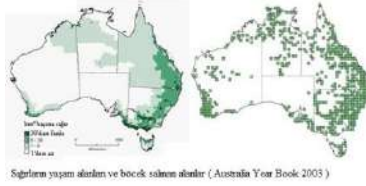
- Camdan oluşan, kapalı yapılarının altında kendi oksijenlerini üretip, sebze ve hayvanlarını yetiştirerek yaşamaya başlayan bilim adamları, birbiri ardına gelen felaketlerle karşılaşmaya başladılar.
- Yaşamın bir başka gezegene aktarılıp aktarılamayacağını inceleyen uzmanlar, bunun mümkün olmadığını anladılar. 4800 bitki ve çeşitli hayvanlarla yaşayan bilim adamları, burada temiz bir yaşam ortamı hayalini kurmuşlardı.

Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdiği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolünden geçiyorlar.

Evrendeki hassas denge!

Bilimle bile kopyalanamıyor ki tesadüfen nasıl oluşsun?

Csiro Projesi

Sığırların yaşam alanları ve böcek salınım alanları (Australia Year Book 2003)

İngiltere, Avustralya kıtasında sığır yetiştirmeye karar verir ve daha önce bu kıtada yaşamayan sığırları bu ülkede yetiştirmeye başlar ama kısa sürede sığır gübreleri tüm kıtada büyük sorun oluşturur; her yer sığır gübresi ile dolar. Bunun üzerine ‘CSIRO Avustralya gübre Böceği Projesi ‘ başlatılır. Ocak 1968’ten Nisan 1984’e kadar, 43 türe ait, 1,73 milyon gübre böceği, Csiro Böcek Bilimi tarafından, doğaya salınır. Bir yıl içerisinde, salınan kın kanatlıların en yüksek sayısı, 1980 yılındaki 281.581 olmuştur. Bir yılda, doğaya bırakılan en fazla tür sayısı, 1977’deki 22 adet olmuştur. Sonunda sorun, insan kaynaklı nedenlerden oluşan pürüzler dışında, büyük oranda halledilir.

Komünist lider Mao Zedung başa geçtiğinde büyük bir tarım toplumu yaratmak istiyordu. Bu yüzden 1958’de tarlalara zarar veren serçeler ve haşerelere karşı seferberlik ilan etti. Ülke çapında büyük kitleler 24 saat boyunca organize olarak serçelerin yumurtaları ve yuvalarına zarar verdiler. Serçeleri kaçırmak için on binlerce korkuluk ve kırmızı bayrak üretildi. Ülkedeki işçilerin yarısı seferberlikte yer alırken, atış ekipleri kuruldu.Devlet tarafından serçe öldüren vatandaşlara çeşitli ödüller verildi. 1960 baharında tarlaları böcekler bastığında Çinli liderler öldürülen serçelerin böcekleri yiyerek aslında faydalı olduğunu fark etti.Öldürülen iki milyar serçeden sonra Mao serçeleri ‘düşmanlar’ listesinden çıkardı.Fakat artık çok geçti.Çünkü ülkede zararlı böcekleri yemesi beklenen serçelerin soyları neredeyse tükenmişti.Ekolojinin alt üst olması ve tarlaların zarar görmesiyle üç yıl sürecek Büyük Kıtlık başladı.Büyük kıtlık boyunca en az 20 milyon kişi açlıktan hayatını kaybetti.

Doğal denge bozuldu, tarla fareleri çoğaldı

Kış aylarında farelerin sadece yiyecek için dışarıya çıktığını ifade eden Anadolu Üniversitesi (AÜ) Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç, ”Aslında tarla farelerinin bu dönemde uyuması lazım. Şimdi yaz mevsimi gibi dışarıda cirit atıyorlar” dedi. Tarla farelerinin doğal düşmanları olan tilki, yılan ve yırtıcı kuşların maalesef yok edildiğini belirten Kılıç, şunları söyledi: ”Böylece farenin üremesi kontrol altına alınamıyor. Farenin doğal düşmanlarından tilki kürkü için zehirlenerek avlanıyor. Doğal olarak düşman azalınca fare populasyonu yükseliş gösteriyor. Tarımda süne ve kımıldan sonra en büyük zararı veren hayvan faredir. Bazı tarlalara fare yüzünden adeta gidilemiyor. Keskin Göleti etrafından fareden geçilmiyor. Bazı bölgelerde iri lağım fareleri ortaya çıkmaya başladı. Bu fareler daha önce yoktu.” (16 Şubat 2011)

Bilgisayar, beyin!

İnsan beyninin işlem hızı saniyede 20 bin trilyon. Bugünkü süper bilgisayarlar yani Kasparov'u satrançta yenen Deep Blue bilgisayarın yeni kuşaklarının hızı saniyede 10 ila 100 trilyon civarında. Süper bilgisayarlar bugün için insan beynine nazaran 200 ile 2000 defa daha yavaşlar. Bizim kullandığımız masa üstü bilgisayarların işlem hızı yaklaşık saniyede 10 milyar. İnsan beyninin hafıza kapasitesi: 200 terabyte (200 000 gigabyte) (11.09.2007)Londra College Üniversitesi Nöroloji Birimi: Eğer her bir nöronun 1 baytlık veri taşıdığını varsayarsak, beyin 4 terebayt kapasitesinde olabilir. Bu da 4 bin cigabayttır. Fakat beyinde her bir nöron için 50 bin sinapsis (bağlantı noktası) bulunduğunu düşünürsek, beynin kapasitesinin 500 terabayttan daha fazla olabileceğini görürüz. Bu da ortalama olarak 1000'in üzerinde bilgisayara tekabül eder. Ancak bilgisayarların aksine beynin belleği dolmaz, öğrendikçe genişler. (Milliyet, 17.11.2010)

83 bin işlemci beynin %1'ine denk

Japon ve Alman bilim insanlarının yaptığı bir çalışma, insan beyninin "işlem" kapasitesini ortaya koydu. Araştırmada 83 bin mikro işlemciye sahip olan dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından biri kullanıldı. Bu bilgisayar ile 40 dakika süren bir işlem sonucunda, insan beyninin bir saniyelik süredeki tam kapasitesinin %1'ine denk gelen değere ulaşıldı. Milyonlarca matematik işlemini göz açıp kapayıncaya kadar yapabilen bilgisayarların insan beyni ile hala boy ölçüşememesinin nedeni olarak, beynin yapısındaki yüksek sayıdaki sinir hücresi gösteriliyor. Birbiri ile sürekli iletişim halinde olan 200 milyar sinir hücresinin yarattığı güç hiçbir bilgisayar ile ölçülemiyor. Bu bağlantılar arasında gidip gelen elektrik sinyallerinin her biri için 1000 farklı switch bulunuyor. Tüm bunları hesaba katınca insan beyninde yüzlerce trilyon boyutunda veri otoyolu bulunuyor. Araştırmada insan beyninin %1'ine denk gelen 1,73 milyar sanal beyin hücresinin 10,4 trilyon sanal veri yolun üzerinden haberleşmesi simüle edilmeye çalışılmış. İnsan beyninin bir saniyede gerçekleştirebildiği bu işlem için 83 bin mikro işlemciye sahip dünyanın en güçlü bilgisayarının 40 dakika boyunca çalışması gerekmiş. Bu sonucun, insan beyninin 1 saniyelik kapasitesinin sadece %1'ini simüle ettiğini de tekrar vurgulamak lazım. (07 Ağustos 2013)

İnsan robot'a ilk adım atıldı

andırıyor. 1 milyon
bütçeyle hazırlanan bu

tısında konuşan Prof. Dr. Yasuyo Kuniyoşi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'in sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin edi-

cüsü robota esneklik kazandırmak için gövdesine çok sayıda eklem yerleştirerek insansı bir ergonomiye sahip olmasını sağladıklarını

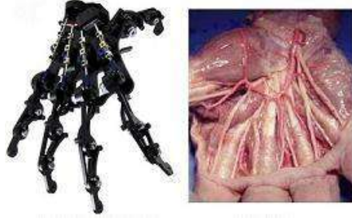
Dünyanın ilk biyonik adamı

Yaklaşık **1 milyon dolar**a mal olan robotun modeli, dünyanın en yetenekli biyonik uzmanlarından biri olarak kabul edilen ve İsviçre'nin Zürih Üniversitesi'nde **sosyal psikolog** olan Bertolt Meyer tarafından hazırlandı. Robotun ayak bilekleri ve ayakları Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) Media Lab'de görevli **biyo-mühendis** Hugh Herr tarafından geliştirildi. Protez bacakları desteklemesi için, biyonik adam için 'Rex' adı verilen

bir dış iskeler inşa edildi. Yeni Zelanda'daki **REX bionics** şirketi tarafından geliştirilen dış iskelet, biyonik adamın düzgün yürümesini sağlıyor. Pankreasından akciğerlerine kadar yapay organları bulunan biyonik adam, insanlardaki gibi işleyen bir kan dolaşımına sahip. ABD'nin Arizona eyaletinde bulunan **SynCardia Systems** tarafından üretilen yapay kalp sahibi biyonik adam, ABD'nin **Second Sight şirketi** tarafından geliştirilen retina protezi sayesinde görüyor. (21.10.2013)

Bu Kadar Teknoloji Ve Para, Sonuç Hilkat Garibesi Bu Robot, Ama Çok Daha Mükemmeli "Tesadüfen" Oluşuyor Hem De Teknolojisiz! Ve Kimileri Bu İddiaya Bilimsellik Diyor!

Evrimci mantığı; I.resim mühendislik harikası, II. resim tesadüf! Bunu da savunan akıllı…!

Evrim ve Organ Nakli

Organ naklinde uygun organ bulunsa bile, vücut bu yeni organı yabancı olarak görüp, rededebiliyor. Bu bazen aylarca sürüyor ve günde onlarca hap yutulması gerekiyor. Organ naklinden sonra yıllarca dış enfeksiyonlara karşı özel bir önem verilmesi de ayrı bir öneme sahiptir… Bu kadar hassas ve uyumlu bir sistem bütünüdür insan vücudu ve evrimcilerin iddiası, her bir hücre, her bir organ tesadüfen bir araya gelmiş ve yaşam; özel tahliller, uygun organlar ve ortamlar bütünü olmadan da başlamış ve devam etmektedir!

Darwin ve Türkler

Darwin , bir arkadaşına yazdığı mektupta Türkler için "Aşağılık ırk , barbar , yok edilecek toplum " diye bahsetmektedir. (The Life and letters Of Charles Darwin ,New York ,1.Cilt, Sayfa :266)

"Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, **medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da, kuşkusuz elimine edilecekler**. Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada **şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar kalacaktır**." (Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178)

II

1880-1885 yılları arasında o dönemin en büyük sömürgeci devleti olan İngiltere'nin başbakanlığını yürüten William Ewart Gladstone "Türkler Asya'nın içlerine geri sürülmelidir" diye kampanya başlatır. Bu adam, İttihat ve Terakki üyelerinden Ahmet İhsan'ın Matbuat Hatıralarım adlı eserinde "Gladstone, İngiliz parlamentosunda eline Kuran'ı alıp: 'Türkler bu kitapla yürüdükçe medeniyete muzırdır (zararlıdır)' dediğini aktardığı adamdır. O dönemde İngilizler kendi ülke menfaatleri için Osmanlıyı parçalamaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle de bir çok faaliyette bulunurlar. Bunlardan birinde de Londra'da Türkler ile ilgili "Bulgar Terörü ve Doğu Sorunu" isimli bir broşür yayınlarlar. Kısa sürede birkaç baskısı yapılan broşürle İngiliz halkı Türklere karşı kışkırtılmaktaydı. Andre Maurois "İngiltere Tarihi" adlı yapıtında "Gladstone arka arkaya vermeye başladığı nutuklarla İngiliz kamuoyunu Türkiye aleyhine çevirdi" diye de yazar. Gelelim konumuz olan C. Darwin'in araştırmacı bilim adamlığı kimliğine:

Emperyalist maksatlı bu çalışmaları araştırmadan kabullenen Darwin, 19 Ekim 1876 Tarihinde bir kere , ondan sonra 2 kere daha, toplam üç kez Bulgaristan yardım sandığına bağışta bulunur. " Darwin balkanlarda ne olduğunu bilmiyordu ve İngiliz başbakanında etkilenmişti. Ölene kadar Türkleri barbar olarak düşündü" (Bu dinciler … , Soner Yalçın, s. 297-298) Burnunun dibindekinden habersiz işte bu Darwin, insanlık tarihini yeniden yazmak iddiasında bulunur. İşin diğer ilginç yönü, Marx hayranı olup, agnostik olduğu halde, evrimi ve materyalizmi benimseyen Darwin fikirlerini gizlemiş, eserinin ölümünden sonra yayınlanmasını vasiyet etmişti. " Dostlarını karşısına almaya cesareti yoktu, kurulu düzeninin yıkılmasını istemiyordu. Ailesi zengindi. Yaşadığı bu zengin hayattan taviz vermek istemiyordu. Kilise çevresince hala dindar kabul ediliyor ve saygı görüyordu…" Taki, 1858'de A. Russel Wallace tarafından yazılan ve kendi görüşlerine paralellik arz eden makalesinin okuyana dek. Kıskançlık onu harekete geçirir ve 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayınlar: Türlerin Kökeni. (Bu dinciler … , Soner Yalçın, s. 410-415) Bir kıskançlık Darwin'in takıyyesine son verdirmiştir böylece! İşte aydın-araştırmacı-devrimci evrim teorisyeninin fikir-yaşam namusu!

Darwin ve Kadınlar

Darwin, "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda "daha aşağı ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını" yazmıştır. (John R. Durant, "Darwin'in İnsanın Türeyişi kitabındaki Doğanın Gelişimi", İngilizcesinde sayfa 295)

Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: " Sizinle ilgilenecek biri –bir köpekten daha iyi oyalayabilecek- ev ve evin sorumluluklarını alacak biri…" (Charles Darwin, Charles Darwin'in Otobiyografisi 1809-1882, İngilizcesinde sayfa 232-233) Sana çocukluktan itibaren sürekli eşlik ederler, sonra ilgili beslerler ve sevip oynaşabileceğin bir obje olurlar.Kadın, herşeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenecek bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir. (Charies Darwin, The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882 (Ed. by Nora Barlow), New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, 232-233)

Darwin erkeğin özelliklerini 'güçlü, cesur ve akıllı' olarak görüyor, kadının özelliklerini ise 'edilgen ve beden bakımından güçsüz ve beyinleri eksik olmak' şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, 'o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.' (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 122)

İnsanat bahçeleri

Darwin Kızılderilileri ve karaderilileri, insanlaşma aşamasına gelmemiş maymunlar olarak görüyor ve onlara hayvan muamelesi yapılmasında bir sakınca görmüyordu. Evrim teorisine dayalı bir uygulamaya göre, 1962 yılına kadar hayvanat bahçelerine ek bir bölümde insanlaşma aşamasını tamamlamamış maymunlar olarak bu insanlar sergileniyordu. Batıda insan haklar aslında beyazlar içindi, uzun bir süre. (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 13,8,2017)

“Vahşi insanlar, ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba” diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika’dan gemilerle Avrupa ve Amerika’ya taşındı. Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD’de, bir değil pekçok kentinde 1870’lerden 1960’lara kadar var oldu. İnsanlar nadir hayvanlarmış gibi seçiliyorlardı, kimilerini kafeste teşhir ettiler. Fuar alanının dışındaki levhada “Lütfen yiyecek vermeyin daha önce beslendiler” yazılıydı. Çoğunun üzerindekiler çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşhir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: “Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların aklı aşırı derecede geri. Fevkalede saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir” (Habertürk, 7 Aralık 2014)

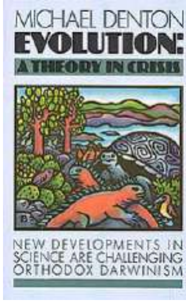

Son söz

Biyokimya Uzmanı Michael J. Behe: ” İlk başlarda Darwin’in evrim konusundaki fikirlerini benimsiyordum çünkü O herkesten önce davranıp ortaya bir şey atmıştı ve ben aksini ispat edene kadar onu kabullenmek zorundaydım

Ta ki… 10 Yıl öncesine kadar…Avusturalyalı bilyokimyager ve yazar Michael Danton’un yazdığı bir kitabı(Evolution Theory in Crisis) okuyana kadar… Danton; Darwinist teoriyi çürütecek bir sürü bilimsel tez ortaya sunmuştu. Daha önce hiç bu tarz argumanlar iddalar duymaıştım ve bence onlar gerçekten çok ikna ediciydiler. Önce kendime kızdım böylesine iyi bir üniversitede güzel bir sandalyem varken ben bu iddiaları ispatları neden daha önce okumamıştım ve o günden sonra Evrim Teorisine ciddi ilgi duydum ve araştırmalara

başladım… Zaman içerisinde Darwinin evrim teorisinin hiç bir bilimsel kanıta dayanmadığını anladım.

1- Gözlemlenmiş tüm mutasyonlar zararlı olduğuna dair bilim adamlarının itiraflarından bazıları:

Prof. R. Goldschmidt (Zoolog, California Üniversitesi): Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretemediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosofila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik. (Richard B. Goldschmidt, "Evolution, As viewed by One Geneticist", American Scientist, vol.40 (Ocak 1952), s. 94)

Gordon Taylor (Evrimci genetikçi) : Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hala bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller.(Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, New York, Harper & Row, 1983, s. 48)

Kevin Padian: Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine (bu arada bu nasıl oluşmaktadır?) ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır. (Kevin Padian, "The Whole Real Guts of Evolution", Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77)

Pierre-Paul Grassé: Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88) Şanslı mutasyonların havyanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir havyan, tam olması gerektiği şekilde binlerce ve binlerce faydalı tesadüfe maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 103)

Francisco J. Ayala: X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını arttırırlar. Radyasyondan olayı meydana gelen mutasyonlar rastgele, bir anlamda onları taşıyan bireylerin sağlığı üzerindeki etkilerden bağımsız olarak meydana çıkar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdırlar. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değişiklik sistemin düzenini veya kullanılırlığını arttırmaz, aksine

azaltır. (Francisco J. Ayala, “Genotype Environment and Population Numbers”, Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456)

James F. Crow (Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiği Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman): Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağlık ve ahlak sorunları oluşturuyor demektir. (James F. Crow, “Ionizing Radiation and Evolution,” Scientific American, vol. 201 (Eylül 1959), s. 138) Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değişikliğin bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değiştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi. (“Genetic Effects of Radiation”, Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20)

Frederick Seymour Hulse: Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek kompleksliktеki sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değişiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değiştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir. (Frederick S. Hulse, The Human Species, New York: Random House, 1971, s. 61-62)

Evrimci zoolog D. L. Stern: Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir? (http://www.icr.org/headlines/ darwinvindicated.html; Was Darwin Really “Vindicated”?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001)

Stephen Jay Gould: Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69)

Hoimar Von Ditfurth (Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü. Ünlü Alman evrimci bilim yazarı): Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkamayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır. Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediği kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69) Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s.97)

Dr. Mahlon B. Hoagland: Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimede, bir deyimde rastlantıya bağlı bir değişimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona

neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 12.Basım, Mayıs 1998, s. 69) Hatırlayacaksınız, bir organizmanın DNA'sında bir değişikliğin olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değildir… Temelinde DNA değişiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, s. 153)

Warren Weaver (Evrimci bilim adamı). Weaver, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında şöyle diyordu: Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte hepsi zararlı olan mutasyonların sonucu olabilir? (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, cilt 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159) Üstelik mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir. (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, s. 1158)

Michael Pitman: Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular.(Michael Pitman, Adam and Evolution, London, River Publishing, 1984, s. 70)

2- Evrim literatürünün popüler yayınlarından Earth Sciences ergisinin editörü Richard Monestarsky, evrimcileri şaşırtan bu Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir:

Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devrin tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardırlar ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar. (Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40.)

Yeni moleküler temelli filogeninin bazı önemli sonuçları vardır. Bunların en önemlisi, süngerler, cnidarianlar, ctenophorlar arasındaki "ara form" sınıflamaların ve bilateryen canlıların son ortak atasının yani "urbilateria"nın ortadan kalkmasıdır… Bunun doğal sonucu olarak, urbilateria'ya giden soy ağacında çok büyük bir boşluğumuz var… Kademeli bir biçimde giderek artan bir kompleksklik senaryosu yoluyla, "boşluktaki atayı" yeniden inşa etme yönündeki umudumuzu-ki bu eski evrimsel mantık yürütmede çok yaygındır-kaybetmiş bulunuyoruz . (André Adoutte, Guillaume Balavoine, Nicolas Lartillot, Olivier Lespinet, Benjamin Prud'homme, and Renaud de Rosa, "The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications", Proceedings of the National Academy of Sciences,25 April 2000, vol 97, No 9, pp. 4453-4456)

Evrimci paleontolog Gerald T. Todd, "Kemikli Balıkların Evrimi" başlıklı bir makalesinde bu gerçek karşısında şu çaresiz soruları sıralar:Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar… Peki ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur? (Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", American Zoologist, Cilt 26, No. 4, 1980, s. 757)

Türk evrimcilerden Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle itiraf eder:Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır. (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25)

20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson: Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir. (George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42.)

Evrimci zoolog Eric Lombard, Evolution (Evrim) adlı dergide şöyle yazar: Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayalkırıklığına uğrayacaktır. (Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, Cilt 33, Aralık 1979, s. 1230)

İngiliz bir biyolog ve inatçı bir evrimci olan Richard Dawkins bu konuda şunları söylemektedir: 600 milyon yıllık Kambriyen katmanları (evrimciler bugün Kambriyen'ın başlangıcını 530 milyon yıl öncesi olarak kabul ediyorlar), başlıca omurgasız gruplarını bulduğumuz en eski katmanlardır. Bunlar, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildeler. Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler. Tabii ki, bu ani ortaya çıkış, yaradılışçıları oldukça memnun ediyor. 1984 yılında, Çin'in Yunnan bölgesinin güney bölümündeki Cheng jiang'da, büyük miktarlarda kompleks omurgasız keşfedildi. Bunların arasında bulunan ve şu an soylarının tükendiği bilinen trilobitler en azından bugünkü varolan omurgasızlar kadar kompleks yapılıydılar.

İsveçli evrimci paleontolojist Stefan Bengtson, bu durumu şöyle açıklıyor: Eğer canlılık tarihinde herhangi bir olay, insanın yaratılışı mitine benzetilecekse, o da çok hücreli organizmaların ekolojide ve evrimde baş aktör haline geldikleri okyanus yaşamındaki ani farklılaşma dönemidir. Darwin'i şaşırtan—ve utandıran—bu olay bizi de hala şaşırtmaktadır. (Stefan Bengston, Nature, 345: 765 , 1990)

3- San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p. 78)

Evrim John Horgan: “DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz” (John Horgan, “In the Beginning”, Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119)

EvrimciDouglas R. Hofstadter:”Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor.” (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548)

4- Richard Leakey (evrimci paleoantropolog): David Pilbeam hoşnutsuzlukla şöyle der: “Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle ‘bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok’ diyecektir.” Ne David ne de insanın atasını araştıran diğerleri elbette ki bu tavsiyeye uymayacaklardır, ancak hepimiz bu kadar yetersiz delille sonuç çıkarmanın ne kadar tehlikeli olduğunun tamamen farkındayız. (Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London 1981, s.43)

Richard Leakey – Roger Lewin:

Hominidler de (maymun ve insan arasında var oldukları varsayılan) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiği, vs.’den yola çıkılarak oluşturulmuştu. (Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, NY: E.P. Dutten, 1977, s.111, (Johanson, David, and Maitland, Edy, Lucy, NY: Simon and Schuster, 1981. s.157) Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçtiğini biliyoruz. Bunun önemli avantajlar sağladığı da kuşku götürmez bir gerçek… Ancak bu gelişmenin başlangıçta “neden” gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor. (Richard Leakey-Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.24)

Richard Leakey – Roger Lewin: Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş… Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar. Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır. (Richard Leakey – Roger Lewin, Göl İnsanları, s.33-34)

Christopher Wills (California Üniversitesi’nde Biyoloji Profesörü): Kendi atalarımız konusunda harcadığımız tüm çabalara karşın, kayıtlarda halen daha büyük boşluklar var. Bir milyon yıl kadar geriye baktığımızda ise, birbiriyle yarışan bu yaratıklar içerisinde hangisinin bizim atalarımız olduğunu -eğer varsa- kestirebilmek zor. (Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s.106)

F. Clark Howell (Tarihin en büyük bilim sahtekarlığının konusu olan Piltdown Adamı hakkında): 1953 yılında keşfedilen Piltdown Adamı, insan kafatası ve maymun çenesinden oluşan bir yaratıktan başka birşey değildi. Bu bilerek tezgahlanan bir aldatmacaydı. Ne çenenin maymuna ait olduğunu, ne de kafatasının insana ait olduğunu kabul etmediler. Bunun yerine, bu parçaların maymun ve insan arasındaki döneme ait bulgular olduğunu açıkladılar. 500.000 yıl öncesine ait olduğunu söyleyerek, buna bir isim koydular (Eoanthropus Dawsoni veya Dawn adamı) ve bu konu üzerine yaklaşık 500 adet kitap yazdılar. Paleontologlar bu

buluşla elli beş yıl boyunca boş yere oyalanıp durdular. (Howell, F. Clark, Early Man, NY: Time Life Books,1973. s.24-25)

Wray Herbert: John Hopkins Üniversitesi'nden Antropolog Alan Walker'a göre birtakım kemiklerin insanların kalıntıları olarak yanlış yorumlanması ile ilgili büyük bir gelenek vardır. Walker, "geçmişte yetenekli bazı antropologlar büyük bir hata yaparak bir tür timsah femur kemiğini ve üç tırnaklı bir at tırnağını insanların atasından kalıntılar olarak yorumlamışlar" demektedir. (Wray Herbert, "Hominids Bear Up, Become Porpoiseful", Science News, Sayı 123 16 Nisan, 1983) s.246

Boyce Rensberger: İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler 1.6 milyon yıl önce ölmüş 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı. Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun. (Boyce Rensberger, "Human Fossil is Unearthed", Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11)

Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman: Ancak evrimsel soyların tanımlanması için anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir. Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar. Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır. Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmiştir. (Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, "The Invisible Ape", New Scientist, sayı 120 (3 Aralık, 1988) s.58)

Robert D. Martin (Evrimci paleontolog): Aşağıda sayılan tüm diğer türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile (bu durum genel olarak mevcut primat fosil kayıtları genel olarak göz önüne alındığında oldukça şaşırtıcı bir durum olacaktır) insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız. (Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, Princetown Universitesi Yayınları, 1990, s.82)

David Pilbeam (Ünlü paleontolog): Benim tereddütlerim sadece bu kitabı (Richard Leakey'in Kökler isimli kitabı) değil, paleoantropolojinin bütün ilgi alanını ve metodlarını kapsıyor. Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dahil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilmez ve yetersiz. (David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379) İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum… Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki ideolojimizi yansıtıyordu… (David Pilbeam,"Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran,1978, s. 4)

Roger Lewin (Ünlü evrimci yazar): Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Buna ek olarak

Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak;işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır

(http://www.mesozoic.demon.co.uk/ mankind.html)

Robert B. Eckhardt (Pennsylvania State Üniversitesi, Antropoloji Profesörü): İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon işin içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır. ("Population Genetics and Human Origins", Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94)

John Reader: Bütün hominid (insanımsı) koleksiyonu toplasanız bir bilardo masasını ancak doldurur. İlk olarak fosiller, ata olarak yüksek derecede önemli bir hayvana yani bize işaret ediyor. İkinci olarak ise fosiller bütün ümitleri kıracak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki eksik olanlar hakkında, mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. (John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthrapus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981)

Dr. Lyall Watson: Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hala fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay. (Dr. Lyall Watson, "The Water People", Science Digest, Mayıs 1982, s. 44)

William R. Fix: İnsanoğluna ait fosiller hala o kadar seyrektir ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşifin yapılıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar… Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı… (William R. Fix, The Bone Paddlers, New York: Macmillan Publishing Company, 1984, s. 150)

Dr. Tim White (Evrim Antropolojisti): İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar. (Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199)

Holly Smith (Amerikalı antropolog) 1994 yılında yaptığı detaylı analizlerde insanın hayali soyağacında yer alan canlıların gerçekte ya maymun ya da insan olduklarını ortaya çıkardı. Smith, Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus ve Homo neandertalensis türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu: Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecines ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin modern insanlarla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir. (Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, cilt 94, 1994, s. 307-325)

Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi paleontologlarından):Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, cilt. 85, 1976, s. 30.)

Evrimci paleontologlar Villie,Solomon ve Davis :biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz.(Villie, Solomon, and Davis,Biology, Saunders College Publishing, 1985, s.1053)

Niles Eldredge ve Ian Tattersall:Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur. (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127.)

Henry Gee (Nature dergisinin en önemli bilim yazarı):Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir… Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama geceyarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır-eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir. (Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117)

John Durant (Oxford Üniversitesi tarihçisi; İngiliz Bilim İlerleme Derneği'nin (British Association for the Advancement of Science) 1980'lerdeki bir toplantısından):Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini, onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?" (Roger Lewin, Bones of Contention, s. 312.) İnsan evrimine dair düşüncelerin, gerek bilim-öncesi gerekse bilimsel toplumlarda benzer işlevler üstlenip üstlenmediği kuşkusuz sorulmaya değer bir konudur… Yakından incelendiğinde ortaya çıkmaktadır ki, her defasında, insanın kökeni hakkındaki fikirler, geçmiş kadar bugünü de yansıtmaktadır, geçmişteki atalarımızın deneyimleri kadar kendi deneyimlerimizi yansıtmaktadır… Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır. (John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", New Universities Quarterly 35 (1981), s. 425-438)

Richard Leakey: (Louis Leakey) Lucy'nin kafatasının büyük bir bölümünün hayal gücüyle tamamlandığını ekledi, bu sebeple onun hangi türe ait olduğu hakkında kesin bir sonuç çizmek imkansızlaşıyor. (Richard Leakey The Weekend Australian, May 7-8, 1983, s. 3)

Albert W. Mehlert (Evrimci ve paleoantropoloji araştırmacısı) : Kanıtlar, Lucy'nin pigme bir şempanzeden başka bir şey olmadığını ve aynı şekilde yürüdüğünü (bazı durumlarda beceriksizce dik duruyor, ama çoğunlukla dört ayak üstünde duruyor) gösteriyor. Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil. ("Lucy-Evrimcilerin İnsan Maymun Arası Tek İddiaları", Creation Research Society Quarterly, Vol22, No3, (Aralık 1985), s.145)

Charles Darwin: Yine de çok eski bazı kafataslarının, örneğin Neandertal insanınkinin, iyi gelişmiş ve yetenekli olduğu kabul edilmelidir. (Charles Darwin, İnsanın Türeyi?i, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.72)

C. Loring Brace (Evrimci antropolog): Neandertallerin kısa ve dar kafatasları, büyük çene kemikleri ve burunları, en belirleyici olarak da başlarının arkasında topuz şeklinde çıkıntıları vardı. Brace'in Phoenix'te yapılan Amerikan Antropoloji Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı açıklamada birçok modern Danimarkalı ve Norveçli'nin benzer özellikleri olduğunu ifade etti: "Kesinlikle, günümüzün Avrupalı kafatasları, Amerikalı Kızılderili ya da Avustralyalı Aborijinlerden daha çok Neandertal kafataslarına benziyorlar" dedi. (The Arizona Republic (Phoenix), 20 Kasım 1988, s.B-5)

Erik Trinkaus (Paleoantropolog, New Mexico Üniversitesi): Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur. (Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R.L. Holloway,

“The Neanderthal Brain: What Was Primitive”, American Journal of Physical Anthropology Supplement, cilt 12, 1991, s. 94)

Prevention Dergisi (Evrimci doğrultuda yayın yapan bir dergi): Dr. Francis Ivanhoe (Londra) yaptığı çalışmalarını 8 Ağustos 1970 tarihli Nature dergisinde yayınlatarak Neandertal bilmecesini çözmüş oldu. Şu an elinde olan antropolojik ve tıbbi kanıtlara göre Neandertal adamı yanlış zamanda kuzeye göçme kararının kurbanı. Dr. Ivanhoe’ya göre, Neandertal adamı UV ışınlarından yoksun kaldı ve beslenme yoluyla da gerekli besin maddelerini de temin edemedi ve binlerce yıl aktarılan D vitamini eksikliğinin neden olduğu raşitizme yakalandı. Neandertal adamının beyin hacmi bazen modern insanınkinden daha geniştir. Neandertal yetenekli bir alet yapma ustası, başarılı bir avcıydı ve hatta sanat yönü gelişmişti. Ama en önemlisi, sosyal ve dini bilinç gibi kültürel değerleri de gelişmişti. (“Neandertal Man, Victim of Malnutrition”, Prevention Ekim 1971, s. 115-121)

Bonnie Blackwell (Evrimci jeolog, City University of New York’s Queens College): Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından Homo sapienslere (insanlara) çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: “Slovenya’da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa’da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir.” (Bonnie Blackwell, “Neandertal Noisemaker”, Science News, vol. 15, (23 Kasım 1996), s. 328

Tel Aviv Üniversitesi’nden B. Arensberg, Yoel Rak: Hyoid hem boyutu hem de şekli itibariyle modern insandakinin tıpatıp aynısı. Ayrıca kaslar bağlantı pozisyonları da modern insanınkiyle aynı. Araştırmacılar, ağır çene kemiği yapısına rağmen Neandertallerin konuşabildikleri inancında birleşiyorlar. (Sarah Burney, “Neanderhals Weren’t So Dumb After All”, New Scientist, Cilt 123, 1 Temmuz 1989, s.43) Neandertal, büyük güçlü kaslara sahip, sert bir çevrede başarıyla yaşamını sürdüren bir insan ırkıdır. Sahip oldukları aletler binlerce ve binlerce yıl aynı kalmıştır. Teknolojilerinde ve davranışlarında evrim olduğuna dair bir belirti bulunmamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel’da yayınlanan Neandertaller konulu yayından)

Milford Wolpoff (Antropolog Michigan Üniversitesi): Bir Neandertalin hayatta kalmasına yardım eden başkaları vardı. Onu seviyorlar mıydı, topluluklarına değerli bir katkısı mı vardı, bunlar onun çocukları mıydı ve sadece kendi soylarını mı koruyorlardı? Evet, bunun neden gerçekleştiğine dair birçok masal uydurabiliriz. Önemli olan nokta bunların hepsinin insanlara ait olduğudur. Hayvan masalları yoktur ve bu onların davranışlarının toplumsal bir derinliği olduğunu gösterir. herşeyi biliyorlardı, modern insanın sahip olduğu davranış kapasitesinin hiçbiri Neandertallerde eksik değildi. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel’da yayınlanan Neandertaller konulu yayından)

Chris Stringer (Antropolog, Doğa Tarihi Müzesi): Zannediyorum evrim konusunda tartışma çok kişiselleştiriliyor, çok sayıda belirsizliğin olduğu alanlarla uğraşıyoruz… (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel’da yayınlanan Neandertaller konulu yayından)

Randall White: Cro-magnonların yaptıkları eserler bütün insanlık tarihindeki eserlerle yanyana bulunma hakkına sahiptir. 20. yüzyıl bakış açısıyla, Cro-magnonların var oluşlarında olağanüstü olan şey, hamlıktan ve kabalıktan seçkinliğe ve bir tür mükemmelliğe doğru aşamalı bir evrimin aslında gerçekleşmemiş olduğudur. Sanat tarihi 35.000 yıl önce başlamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel’da yayınlanan Neandertaller konulu yayından)

James Shreeve (Bilim Yazarı): Yeni tarih saptama yöntemleri 40.000 yaşında oldukları zannedilen fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi eğer Cro-magnonlar 60.000 yaşındaki Neandertallerden daha eskilerse, nasıl olur da onlardan türemiş olabilirler? İngiliz Dorothy Gerat Tel-Aviv'in arkasındaki Stark Tepeleri'nde hem Neandertal hem de Cro-magnon kalıntıları keşfetmişti. Daha önceden tespit edilmiş olan kronolojiye uydukları var sayılmıştı. Neandertallerin yaklaşık 60.000, Cro-magnonların yaklaşık 40.000 yaşında olduğu sonucuna varılmıştı. Bazı araştırmacılar ikna olmadı. Mağaralardaki tabakalaşmanın mağaralardaki su akıntıları yüzünden bozulduğuna inanıyorlardı. Başka bir tarih saptama yöntemi ile yeni tarihi saptadılar. Sonuçta anatomik olarak modern insanların İsrail topraklarında Neandertallerden daha önce ortaya çıkmış oldukları saptanmıştır. Yeni tarih şaşkınlık yaratmıştır, (çünkü) modern görünüşlü fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını söylemektedir. Neandertaller ise yaklaşık 60.000 yaşındadır. Bu kanıta göre Cro-magnonlar, Neandertallerden evrimleşmiş olamazlardı. Türlerin yok olması ile ilgili birçok senaryo bulunuyor… Bunlar varsayımlarla doludur. Bu vadilerde savaşların ya da şiddetli çarpışmaların olduğuna dair hiçbir delil bulunmamaktadır. Yalnızca tuhaf bir biçimde tecrit olmuş, tek başına kalmış fosiller vardır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından)

Gran Dolina araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras: Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle modern bir yüzdü… Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat, en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz birşeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi birşey. Böyle birşey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "modern" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık. ("Is This The Face of Our Past", Discover, Aralık 1997, s. 97-100)

3.6 Milyon Yaşındaki İnsan Ayak İzleri Hakkındaki İtirafları :

Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi. Tim White: Hiç kuşkunuz olmasın… Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız.

Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezdiniz. (D.C. Johanson & M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 250)

Louis Robins (Kuzey California Üniversitesi): Ayağın kemeri yüksektir, ufak olan kişinin ayak kemeri benimkinden bile daha yüksektir, yani parmaklar insan parmaklarıyla aynı şekilde yeri kavramaktadırlar. Bunu başka hayvan formlarında göremezsiniz. (Science News, cilt 115, 1979, s. 196-197)

Russell Tuttle: Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens tarafından bırakılmış olmalıdır… Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, modern insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir. (I. Anderson, New Scientist, cilt 98, 1983, s. 373)Sonuçta, Laetoli G bölgesindeki 3.5 milyon yıllık ayak izleri bugünkü modern insanların izlerine çok benzemektedir. Bulgu, bu izleri bırakan canlıların bizden daha kötü ya

da farklı yürüyen bir canlı olduğunu göstermemektedir. Eğer bu izler bu kadar eski olmasalardı, bunların da bizim gibi bir homo türü tarafından bırakıldıklarını hiç tartışmasız kabul edebilirdik… Ama yaş sorunu nedeniyle, bu izlerin Lucy fosili ile aynı türe, yani Australopithecus afarensis türüne ait bir canlı tarafından bırakıldığı varsayımını kabul etmek durumundayız. (R. H. Tuttle, Natural History, Mart 1990, s. 61)

Elaine Morgan (Evrimci paleoantropolog): İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: 1) Neden iki ayak üzerinde yürürler? 2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? 3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? 4) Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: 1) Henüz bilmiyoruz. 2) Henüz bilmiyoruz. 3)Henüz bilmiyoruz. 4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan,The Scars of Evolution,New York, Oxford University Press, 1994,s. 5)

Lord Solly Zuckerman (Anatomi profesörü, Birmingham Üniversitesi – Bilim Başdanışmanı): … Objektif doğrunun ilgi alanından çıkıp, varsayıma dayalı biyolojinin ilgi alanına girdiğimiz zaman – buna insanın fosil tarihinin incelenmesi de dahildir – fikrinin doğruluğuna inanmış birisi için herşey mümkündür. Hatta ateşli bir taraftarın birbiriyle çelişen birkaç şeye aynı anda inanması bile olasıdır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.19)

İnsan, maymun benzeri bir yaratıktan evrimleştiyse bu evrimi fosil kayıtlarına bir iz bırakmadan yapmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.64)

Robert Eckhardt: Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlının yaşadığına dair elimizde delil yoktur. (Robert Eckhardt, "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, Sayı 226, 1972, s.94

Maymundan gelmiyoruz!

Atalarımız

24 Şubat 1989 Sabah

Hürriyet

Zekâda balık teorisi

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR

Zekâda balık teorisi

1- bir canlı hayatı boyunca sürekli balık yese bile bundan elde ettiği zeka gelişimini bir sonraki nesle aktaramayacağı için, "balık yiyerek sürekli artan bir beyin gelişimi" görülmeyecektir.
2-Hayatı boyunca sadece balıkla beslenen birçok canlı vardır. Ancak beyinleri ancak Hürriyet Bilim ekibi yazarlar kadar gelişebilmiştir, bunların suçu nedir ? ... !

Hürriyet Bilim

Büyük büyük dedemiz bir 'karınca yiyen' çıktı

Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz, Çinli ve Güney Afrikalı bilim adamlarının yaptıkları bir çalışmanın sonuçlarına göre bütün memelilerin ortak atası, genetik olarak karınca yiyene benzeyen ilkel bir canlıydı. 100 milyon yıl önce yaşadığı tahmin edilen bu hayvanın, aralarında insanın da olduğu tüm memelilerin evrim geçirerek türedikleri "büyükbabası" olduğu ifade ediliyor.
■ DIŞ HABERLER SERVİSİ

Afrika karınca yiyeninin diğer memelilerle ortak yanları tüm canlılardan daha fazla.

Milliyet, 22 Ocak 2003

Evrim, Teori ve Kanun Üzerine

Evrimciler artık " teori" kavramı üzerinden evrimi bilimsel bir kanun seviyesine çıkarmaya çalışıyorlar! Evrim kanıtlandıktan sonra kanun seviyesine çıkmazmış. "Modern" bilimde artık açıklamaların adı; teori imiş! Bu açıkça artık kanun seviyesine çıkabilecek hiç bir "bilimsel görüşün" olamayacağının da itirafıdır. Yıllarca Bilim; değişmez en doğruları, aklın

en üst sınırını …oluşturan şeyler olarak insanlığa yutturulurken artık aklın bir sınır olduğu, bugün iddia edilenin yarın hatalı olduğunun görüldüğü bilim dünyasında kanunların sınır aşağı çekilmiş hatta bilimselliğin son noktasının sadece teori olabileceği itiraf edilmiş lmktadır! Teorilerle yani şimdilik doğru olduğu iddia edilenlerle idare edin bi zahmet, taki yeni "teori " onu çürütene kadar! İyi de evrim bir iddiadır zaten, "modern bilimin" kullandığı anlamda bir teori bile değildir ki! Unutmayalım ki, kanun bir olayı tanımlarken, teoriler o olayı açıklar! Evrim ise AÇIKLAYAMIYORKİ! 150 sene geçti, kaç kere güncellendi; olmuyor… zorlamayın !

Bir Evrimcinin Anatomisi

Kenan Evren'in 12 Eylül döneminde yaptığı her şeyi onaylıyorum. **Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil**. Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. **Onlar da bizim gibi primatlar**. Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Meselâ jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: **Dışkı ve sidikler dâhil. Sen sidiğini içmez misin?** Amonyağı fazla olan bir sıvı sadece. 1981'den beri, **35 yıldır, h**iç arasına girmedim halkın. **Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorsunuz.** Sevmiyorum hayır. Baştan beri sevmedim. Hayvancıklar yaşıyorlar. İnsanlara da bir itirazım yok. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. Bethoveen'ın 9. Senfonisi'ni gözlerim yaşarmadan dinleyememişimdir. Orada gayet güzel dinliyorum. Opera dinliyorum. 'İnce Memed'' bitirebilmek için kahramanca kendime karşı mücadele verdim. Ama bir yere geldim "Yeter artık ya!" dedim. Fenalık geldi. Yani kardeşim, okuyamadım. Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Eğitimsiz bir grup hiç oy kullanmayacak! Diziye 10 dakika sonrada kapattım ve hakkında bir yazı yazdım "Felakettir" diye. Ben Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir hayranıyım. Bunun bir sebebi var. Ben bu adamların arasında büyüdüm. Sonra da üniversiteye intisab ettim.

Ben bu memlekette, Deniz Gezmiş gibi bir eşkıyaya kahraman denildiğini gördüm! Yuh be! Muazzez İlmiye Çığ Hanım. Kendisi samimi bir vatansever, muhakkak değerli bir Sümerolog ama entellektüel diyemeyeceğim (Radikal, 22 Kasım 2015) Atatürk niye "Dahi Diktatör": Diktatör kötü bir şey değil. Bugün "diktatör" hakaret anlamında kullanılmaya başlandı. Hitler ve Mussolini diktatördü. Her yaptığından emindi. Oysa hiçbir bilim adamı yüzde yüz emin olamaz. Atatürk de her yaptığından yüzde yüz emin değildi. Atatürk deney yapıyor, yanlış yaptığını gördüğü an geri çekiliyor. Bilimde de yapılan budur. Deney tutmadı mı, çöpe atarsın. (Abbas Güçlü, Milliyet, 30.10.2015)

Bu Adam Ateist ve Evrimcilerin – Dolayısı İle İlmiye Çığ Ve Gezmiş Taraftarlarının – Piri, Bakalım Ne Dicekler!

Evrimi Savunan Kitap Serisinden İpuçları

Ek: Evrim'i Savunuyor Denen Bazı İslam Alimleri Ve Gerçekler

İbrahim Hakkı: "Cenab-ı Hak, Hz. Âdem (as)'i yaratmak isteyince Azrail (as)'i yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırmış ve sonra Cebrail (as)'i gönderip o kuru toprağı yoğurtup hamur haline getirtmiş." (Marifetname, s. 18)

A. Hamdi Akseki:" Hz. Âdem'in ilk insan ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikad ediyoruz." (İslam-Türk Ansiklopedisi Mecmuası, No. 87, s. 2, 1947)

Hamdi Yazır:" şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir." (Yazır, Hak Dini, 1/329-330)

KÖRELMİŞ ORGANLAR

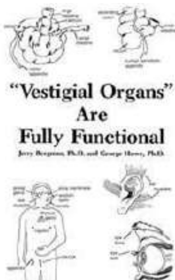
10 yıl önce- islamicevaplar

Ateistlerin "körelmiş organlar" diye lanse ettiği organların, her birisinin bir işlevi olduğu ortaya çıkmışken aynı zamanda bu iddia dolaylı yönden, köreldiği iddia edilen organlardan çok daha fazla, kıyaslanamayacak orandaki "körelmemiş" organların da, kurulmuş dev bir mekanizmanın her bir parçasının çalıştığının itirafıdır!

Tarihi Süreç

1893 yılında Alaman anatomist Robert Wiedersheim, 86 maddeden oluşan bir körelmiş organlar listesi hazırlamıştır. Bu tarihten önce de insan vücudunda işlevsiz organlar olduğu düşünülüyordu. Charles Darwin de söz konusu organların evrimsel gelişim süreci içerisinde işlevsiz kalarak köreldiğini söylemiş ve bu organları ortaya attığı Evrim Teorisi'nin kanıtlarından biri olarak görmüştür. Günümüzde bu listelerde yer alan organlardan bazıları bir tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Mesela hipofiz, tiroid ve timus bezlerinin görevleri kesin olarak anlaşılmış durumdadır. Listede yer alan diğer organlar hakkında da 100 yıl öncesine göre çok daha fazla bilgiye sahibiz. Ancak bazı insanlar, 100 yıldır süregelen tüm bilimsel çalışmaları görmezliğe gelerek, 100 yıl öncesinin iddialarını hiç değiştirmeksizin günümüze taşımaya çalışmaktadır.

Şimdi tartışma konusu yapılan organları sırasıyla inceleyelim.

Apandis

Histolojik yapısı incelendiğinde ihtiva ettiği bol miktardaki lenf nodülleri hemen dikkati çekmektedir. Son derece zengin bir kanlanmaya da sahip olan bu organın, "barsak-ilişkili lenfoid doku sistemi (GALT)"nin bir elemanı olarak işlev gördüğü anlaşılmıştır. Son çalışmalar apandisin aynı zamanda hormonal bir merkez olduğunu ve barsak homeostazinin sağlanmasına da katkı sağladığını ortaya koymuştur. Apandisin ameliyatla çıkarıldığı durumlarda bazı hastalıkların görülme riskinin arttığı konusunda da son 40 yıla ait pek çok yayımlanmış bilimsel makale mevcuttur. Ancak henüz bu konuda genel bir mutabakata varılabilmiş değildir.

Kuyruk Sokumu Kemiği

Pelvis tabanının sağlam bir şekilde döşenebilmesi için ilgili kasların orta hatta tutunabileceği bir kemiğe ihtiyaç olduğu açıktır. Ayrıca bu kemik sabit bir destek noktası teşkil ederek fekal kontinansın sağlanmasına da katkıda bulunmaktadır. Sıkça iddia edildiği gibi bazı insanların kuyruklu doğduğu da doğru değildir. Kemik ve kıkırdak gibi temel kuyruk elemanlarından yoksun olan söz konusu yapı, çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir.

Vücut Kılları

Başımızı soğuktan ve güneş ışınlarından koruyan saçlar, terin göze inmesini engelleyen kaşlar, göze gelen bir travmayı önceden fark ederek göz kapaklarını kapatan refleks mekanizmayı başlatan kirpikler, yabancı partiküller için bir filtre görevi gören burun ve kulak kılları vücudumuzdaki özelleşmiş kıllardır. Cinsel kimliğin kazanılmasında ve kişiliğin gelişiminde önemli rol oynayan seksüel kıllar da vardır. Ayrıca tüm vücuda yayılmış vücut kılları, köklerini saran zengin sinir ağı sayesinde bir dokunma reseptörü olarak görev yapmakta ve cisimlerin vücutla ilk temasını ve hareketini saptamaktadır.

Köpek Dişleri

Ağzımızdaki dişlerin şekilleri ve yüzey özellikleri yapacakları göreve en uygun bir biçimde tasarlanmıştır. Kesici dişer, düz ve keskin yüzeyleriyle adeta makasın iki ağzı gibi davranarak besinleri keser. Sivri yüzeyli olan köpek dişeri, sert gıdaların parçalanmasında görev alır. Girintili-çıkıntılı geniş yüzeyleriyle azı dişleri de besinleri öğütür.

Kulak Kası

Sesin hangi yönden geldiğinin belirlenmesinde kulak kepçesinin özel şeklinin de rolü vardır. Bu şeklin oluşmasında ve korunmasında kulağın iç ve dış kasları rol almaktadır.

Yirmi Yaş Dişleri

Erişkin insanların pek çoğunda çeneler yeterli büyüklüğe ulaşamadığından, yirmilik dişlerin çıkmasında problemler yaşanmaktadır. Çenelerin yeterli büyüklüğe ulaşamamasının nedeni, yumuşatılmış besinlerin beslenmedeki oranının artması ve bu nedenle çenelerin daha az kullanıldığı bir beslenme alışkanlığının benimsenmiş olmasıdır. Bu çevresel bir etkidir ve genetik bir farklılaşma olmadığına göre evrimle bir ilişkisi de yoktur.

Plica Semilunaris (Gözdeki Yarımay Çıkıntısı)

Konjonktivanın katlanmasıyla oluşan bu yapının, ihtiva ettiği lenfoid doku ve sekretuar(salgı yapıcı) elemanlar sayesinde gözün korunmasında özel bir öneme sahip olduğu anlaşılmıştır. Gözün mediyalinde yerleşmiş olması da bu açıdan bakıldığında amaca uygundur

Köprücük Kası (M.subclavius)

Bu kas, köprücük kemiği ve ilk kaburga arasında yerleşmiş olup, buradan geçen damar-sinir paketini korumaktadır.

Dizkapağı Kemiği (Patella)

Bu kemik dört başlı uyluk kasının kaval kemiğine yapıştığı yerdeki açıyı artırarak, ilgili kasın döndürücü etkisini artırmakta ve kirişin ekleme sürtünmesini de önlemektedir.

Plantaris Kası

Uzun tendonu ve kas iğciklerinden zengin gövdesiyle proprioseptif duyunun sağlanmasında görev almakta ve gastrokinemus kasıyla koordineli çalışarak bacak hareketlerinin düzenli ve amaca uygun bir biçimde gerçekleştirilebilmesine yardımcı olmaktadır.

Paranazal Sinüsler

Temel görevleri, sürekli ve belli bir yönde hareket eden mukozal salgılar üreterek solunum havasını temizlemek, nemlendirmek ve ısıtmaktır. Ayrıca bu boşluklar organizmaya başka avantajlar da sağlamaktadır.

Avuçiçi Kası (M.palmaris longus)

Bu kas, deri altı yağ dokusunu derin fasya ile birbirine bağlayarak avuçiçinde güçlü bir aponevroz teşkil eder.

Palmaris Brevis Kası

El hareketlerinde herhangi bir işlevi yoktur ama hipotenar kabartıyı belirginleştirerek ve bu bölgedeki deriyi de kırıştırarak elin kavrama yeteneğini artırır.

Beşinci Ayak Parmağı

Ayaklarımız üzerinde durduğumuzda yükün önemli bir kısmı başparmaklarımızca karşılanır ve diğer parmakların fazlaca bir önemi yoktur. Ancak yürümeye başladığımızda, bir ayağımızı yerden kaldırmamızla birlikte yükün tamamı yerdeki diğer ayağın üzerine biner. Bu sırada vücut ilave yükü karşılamak için bazı pozisyon değişikliklerine gider. Bunlardan biri de yerdeki ayağı inversiyona getirerek yükü dış kısımlara doğru yaymaktır. İşte serçe parmaklarımız, hareketler sırasında ayağın dış kısmına binen ilave yükleri karşılayabilecek bir tasarıma sahiptir.

Vomeronazal Organ

Yakın zamana değin, fetusta belirdiği fakat daha sonra ortadan kalktığı zannediliyordu. Ancak son yıllardaki bilimsel çalışmalar erişkin insanlarda da bu yapının varlığını ve işler halde olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu organın anne ve bebek arasındaki duygusal bağlantıdan cinsel tercihlere kadar pek çok olayı bilincimiz dışında fakat çok kuvvetli bir biçimde yönlendirdiği tahmin edilmektedir.

Sünnet Derisi (Prepusyum)

Sünnet derisi buraya kadar saydığımız yapılardan daha farklı bir konumdadır. Çünkü bu yapının varlığı erkekte üriner enfeksiyonların, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve penis kanserinin görülme riskini önemli ölçüde artırmakta ve bu yapıyı taşıyan erkeklerin eşlerinde de serviks kanseri daha sık görülmektedir. Hayata sünnet derisiyle devam etmenin sakıncalı olduğu açıktır ancak yine de hayata sünnet derisiyle gelmenin bazı faydaları olabilir. Mesela bu yapı ürettiği yağdan zengin bir madde sayesinde penis başını anne rahmindeki sıvı ortama karşı kimyasal olarak koruyor ve mekanik olarak da bir ambalaj teşkil ediyor olabilir. Bu mekanik koruyuculuk belki de erken bebeklik döneminde de devam ettiği söylenmektedir.

Sünnet olmak, tırnak kesmek ve traş olmak gibi dış müdahaleye ihtiyaç duyan nadir bedensel özelliklerimizden biridir.

Transvers Torasik Kaslar

Ekspiratuar fonksiyonlarının yanı sıra, sternumun stabilitesinin sağlanmasında da işlev görmektedirler.

Erkek Memeleri

Sadece kadınlarda işlev görseler bile, memelerin erkeklerde de bulunması genetik bir zorunluluktur. Çünkü otozomal genler hem erkek hem de kadınlarda aynıdır.

Sonuç

Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding Evolutionary Theory (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş Organlar Evrime Delil Oluşturur mu?" başlıklı makalesinde bu gerçeği şöyle kabul eder: (Biyoloji hakkındaki) bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü… Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum. (S. R. Scadding, "Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, cilt 5, Mayıs 1981, s. 173)

"Körelmiş organ" sayılan appendiksin, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Bu gerçek, 1997 tarihli bir tıp kaynağında şöyle belirtilir: Vücuttaki timus, karaciğer, dalak, appendiks, kemik iliği gibi başka organlar lenfatik sistemin parçalarıdır. Bunlar da vücudun enfeksiyonla mücadelesine yardım ederler. (The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997)

Evrimciler tarafından insanın atası olduğu söylenen bazı maymunlarda appendiks bulunmaz. Körelmiş organlar tezine karşı çıkan biyolog H. Enoch bu mantık hatasını şöyle dile getirmektedir: İnsanların appendiksi vardır. Ancak daha eski ataları olan alt maymunlarda appendiks bulunmaz. Sürpriz bir biçimde appendiks, daha alt yapılı memelilerde, örneğin opossumlarda tekrar belirir. Öyleyse evrim teorisi bunu nasıl açıklayabilir? (H. Enoch, Creation and Evolution, New York: 1966, s. 18-19.)

Michael Behe'nin belirttiği gibi, "tasarımın var olduğu sonucuna bilmediklerimizden değil, son 50 yıl boyunca öğrenmiş olduklarımızdan varıyoruz". (Behe's Seminar in Princeton, 1997)

"Araştırmalar, körelmiş organların hiç de işlevsiz olmadığını buldu."(Evrimci National Geographic dergisi, 30 Temmuz 2009)

Evrimciler, apandist için "çöp organ" diyorlardı. Ama bugün, önemi anlaşıldı. Apandist, vücudumuzda besinin sindirilmesine yardımcı olan yararlı bir bakterinin adeta deposu olan bir organ. New York Sina Dağı Tıp Fakültesi Anatomi ve Fonksiyonel morpholoji direktörü ve Amerika Anatomisyenler derneği'nin seçilmiş başkanı Jeffrey Laitman:" Laitman, tarih kolayca gereksiz olarak adlandırılan vücut organları ile darmadağın olmuştur çünkü tıp bilimi bu organları henüz anlamıştır." "İnsanlar, 'bu organı aldırabilir ve hala yaşayabilirsiniz' derler ama bu mantığa dikkat etmek gerek.Sol bacağını da aldırıp hala yaşayabilirsin. Ama vücuttaki bir organı ne zaman aldırsan ya da değiştirsen, ödenmesi gereken bir bedel vardır."

NATIONAL GEOGRAPHIC NEWS
REPORTING YOUR WORLD DAILY

Vestigial Organs Not So Useless After All, Studies Find

En son olarak ileri sürülen iddia ve cevabı:

Dawkins, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal sinirinin beyinden çıktığını ve gereksiz bir şekilde aşağıya doğru indiğini ve geri döndüğünü, aklı başında hiç bir mühendisin böyle bir hata yapmayacağından bahseder. Dawkins ve benzeri evrimciler, görevi hakkında bilgisi olmadıkları organları evrime malzeme olarak kullanırlar. Kısa yoldan beyne dönmek varken kalbe kadar inip dönmesi tasarım değil hata olduğunun göstergesi midir?

(Vagus) Recurrent Laryngeal, beyinden çıkıp yutak gırtlak ve aşağı inerek yemek borusu ve soluk borusunun etrafında, diyaframa kadar pek çok organın parasempatik aktivasyonun uyaran ve bu kısımlara dallar veren bir sinirdir. Vagus siniri kollarından olan bu sinirin kalp hizasına inme nedeni de kalp sinir ağına bir dal vermesi ve kalp atımını dahil kas dokusunu kontrol etmesidir. Bir başka özellik ise baştan kalbe kadar giden bölümde; yukarı çıkan ve aşağı inen damarların ve sinirlerin oluşturduğu bu U sistemi, ters yönde akan kan damarları toplam basıncı sıfırlar, böylece hayvan ani kanamalara neden olacak iç basınçtan kurtulmuş olur. Çünkü bu işlev zürafa gibi uzun boyunlu canlılar da çok daha güçlü ve etkili olur. Bu sistemin çalışmaması yada olmaması canlı için basınç kaynaklı beyin kanaması demektir. Kısacası, beyinden atardamara kadar uzanan ve geri dönen, anlamsız bir yol kat ettiği iddia edilen bu sinir beyne gelen kanın basıncını ve miktarını ayarlamaktadır. (Wood, W. F. & Weldon, P. J. The scent of the reticulated giraffe Giraffa camelopardalis reticulata. Biochemical Systematics and Ecology, 30, 913 – 917, 2002)

Ek; Junk DNA ; Hurda DNA iddiasına cevap evrim adlı sayfamızda!